ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

ப்ரதி பத அர்த்தம்

ஸுந்தர காண்டம்

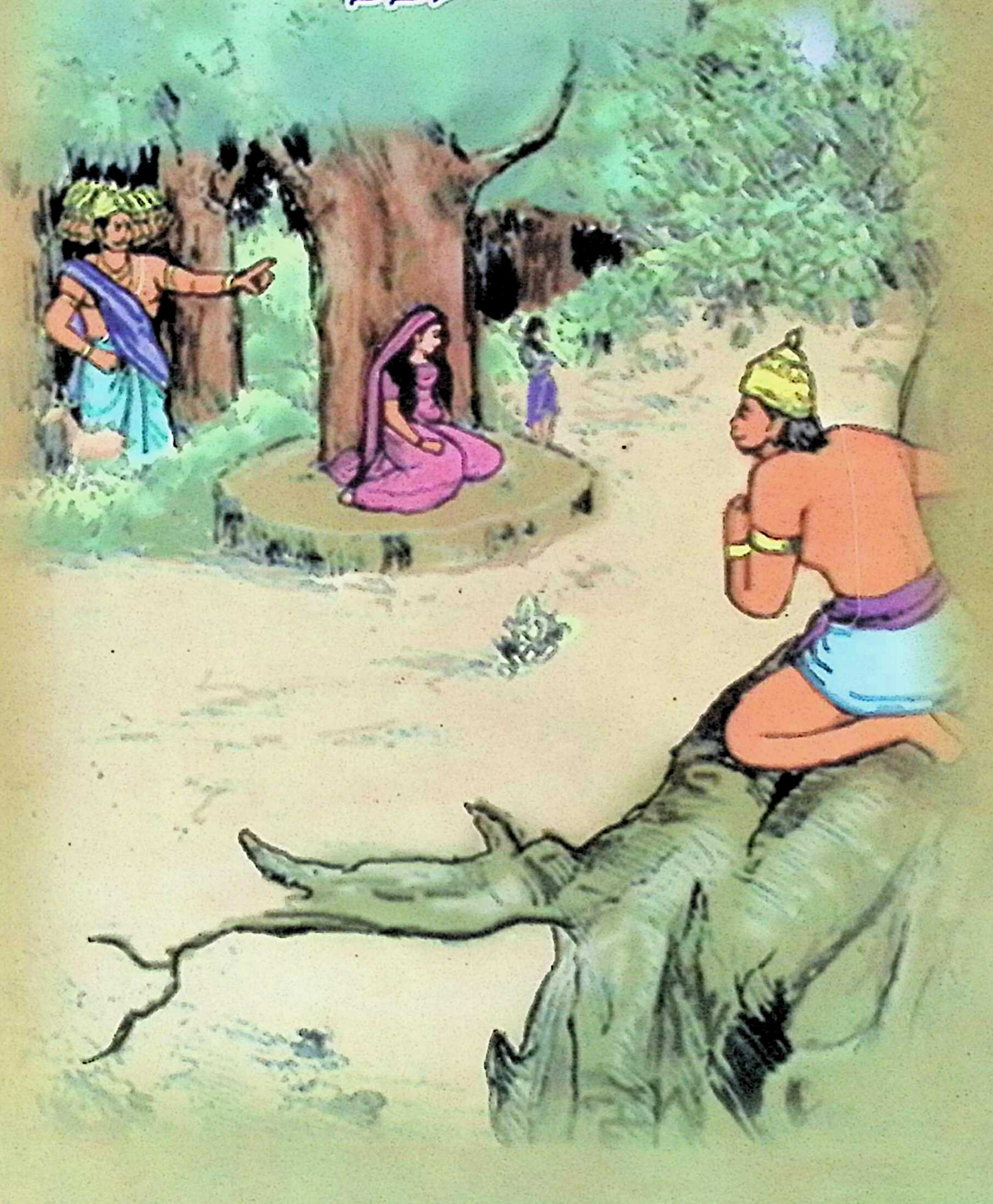

राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம
ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம ராம

राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम

SIVAGANGA
RAMACHINTHAMANI
CODAMA
R. SHANKARAN

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

ப்ரதி பத அர்த்தம்

பாகம் - 6

சுந்தர காண்டம்

மூல ஸ்லோகங்கள் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும்
பதப்பிரிப்பும் அர்த்தமும் தமிழில்

நன்றி:

The Late Rao Sahib P.S. Krishnaswami Iyer
M.N. Ramaswami Iyer Memorial Edition
M.N.Narasimhan - Mumbai
(ராமாயண பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்)
ப்ரும்ம வித்யா வெங்கடராமன்
V. Ramachandran
V.Varalakshmy (Trustee Sri Rama Nama Bank)
H.Ganesh (Trustee Sri Rama Nama Bank)
R.Chitra, R.Santhanam, C.Venkatesh

பகவன் நாமம் எழுதுவதற்கு நோட்டுகளை வழங்கி பக்தர்கள் மூலம்
நாமா எழுதுவிக்கின்ற வேள்வியை நடத்தி வருகின்ற
ஸ்ரீ ராம நாம வங்கியின் பிரசாரப் பிரிவான

ஸ்ரீ பகவன் நாமா பப்ளிகேஷன்ஸ் வெளியீடு
ராம மந்திரம், 2/3, வினாயகம் தெரு,
மேற்கு மாம்பலம், சென்னை 600 033.
தொலைபேசி : 044- 2489 3736
E-mail : raman@ramanamabank.org
Website : www.ramanamabank.org

TITLE : Srimad Valmiki Ramayanam - Prathipatha Artham
AUTHOR : P.S. Krishnaswami Iyer
SIZE : 21.5cm x 14cm
EXTENT : 9760 Pages
PRICE : RS 2300/- Set of 11 volumes
EDITION : 2010

ஸ்ரீ ராம நாம வங்கியின் பிரசாரப் பிரிவான

ஸ்ரீ பகவன் நாமா பப்ளிகேஷன்னின்

செயல்பாடுகள்: 2010 ஏப்ரல் முடிய

தலைப்புகள்:	179
புத்தகங்கள்:	200
விஷயங்கள்:	54,210 பக்கம்
அச்சிட்ட புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை:	5,55,240
விநியோகம் செய்யப்பட்ட புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை:	4,95,522

இதன் துணையுடன்-உதவியுடன்

ஸ்ரீ ராம நாம வங்கியின்

செயல்பாடுகள்: 2010 ஏப்ரல் முடிய

ஈடுபட்ட தனி நபர்:	40,40,000+
ப்ரிவர்த்தனைகள்:	77,40,000+
நாம விநியோகம்:	4870கோடி+
நாம ஸேகரம்:	4080கோடி+
நாம ப்ரதிஷ்டை:	3230கோடி+
ப்ரதிஷ்டை எண்ணிக்கை:	100
நாமயாத்திரை:	13
நாமமுகாம்:	4110+
யாத்திரை அளவு :	368 நாட்கள் 32,637Kmதூரம்

க்ருஷ்ணசரிதம்

சக்ர - நந்தலா

பகவான் வாஸுதேவன் 100/-

மதுரா லீலைகள்

நந்தநந்தன் 200/-

ப்ருந்தாவன லீலைகள்

பார்த்தஸாரதி 140/-

ஹஸ்தினாபுர லீலைகள்

த்வாரகாதீசன் 100/-

த்வாரகா லீலைகள்

ராம சரிதம்

சக்ர - நந்தலா

பல ராமாயணங்களின் காட்சிகள் விரோதமில்லாது
கொடுக்கப் பட்டுள்ளது

ராமாயண ரசம் -4 பாகங்கள் - 600/-

பாகம் 1 - 464 பக்கம்

பாகம் 2 - 304 பக்கம்

பாகம் 3 - 464 பக்கம்

பாகம் 4 - 400 பக்கம்

ஸ்ரீ ராம தூதனின் சுயசரிதம்

368 பக்கம்
100/-

ஸ்ரீ ராம தூதனின் சுயசரிதம்

பொருளடக்கம்

॥ சுந்தர காண்டம் ॥

1.	ஹனுமத: ஸமுத்ர தரணம்	ஆஞ்சனேயர் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுதல்	4763
2.	ராத்ரௌ லங்கா ப்ரவேஶ:	இரவில் இலங்கையில் புகுதல்	4846
3.	லங்கா விஜய:	லங்கா தேவியை ஜயித்தல்	4868
4.	லங்காயாம் பரிப்ரமணம்	லங்கையில் சுற்றுதல்	4887
5.	ராக்ஷஸீ ராக்ஷஸ தர்ஶனம்	ராக்ஷஸி ராக்ஷஸர்களைப் பார்த்தல்	4898
6.	ராவணக்ருஹாவேஷணம்	ராவண கிருஹத்தில் புகுதல்	4911
7.	புஷ்பகவிமான தர்ஶனம்	புஷ்பக விமானத்தைப் பார்த்தல்	4927
8.	புஷ்பக விமான தர்ஶனம்	புஷ்பக விமானத்தைப் பார்த்தல்	4936
9.	புஷ்பக விமான வர்ணனம்	புஷ்பக விமானத்தைப் வர்ணித்தல்	4940
10.	மந்தோதரி தர்ஶனம்	மந்தோதரியைப் பார்த்தல்	4968
11.	பானபூமி விசய:	பாண பூமியில் தேடி அலைதல்	4988
12.	மாருத்யுத்வேக	மாருதியின் மனக்கலக்கம்	5006
13.	மாருதி நிர்வேத:	மாருதி மனமுடைதல்	5017
14.	அஶோக் வநாந்வேஷனம்	அஶோகவனத்தில் தேடுதல்	5044
15.	ஸீதா தர்ஶனம்	ஸீதையைக் காணுதல்	5062
16.	ஸீதாநு ஶோசனம்	ஸீதையைக் குறித்து வருந்துதல்	5082
17.	ராக்ஷஸீ தர்ஶனம்	ராக்ஷஸிகளைக் காணுதல்	5095
18.	ராவ்ணாகமனம்	ராவணன் வரவு	5107
19.	தபஸ்வினி வர்ணநம்	தபஸ்வினியான ஸீதையை வர்ணித்தல்	5119
20.	ராவணாநுநய:	ராவணனுடைய வேண்டுகோள்	5127
21.	ராவணதிரஸ் கரணம்	ராவணனைத் திரஸ்கரித்தல்	5142
22.	அவதி விதானம்	தவணை கொடுத்தல்	5156
23.	ராக்ஷஸீ ப்ரேரணம்	ராக்ஷஸிகளின் தூண்டுதல்	5174
24.	ராக்ஷஸீ தர்ஜனம்	ராக்ஷஸிகள் பயமுறுத்தல்	5183

25. ஸீதா விஷாத: ஸீதை மனமுடைதல் 5201
26. ஆத்ம ஹத்யா நிஶ்சய: உயிரை மாய்த்துக்கொள்ள தீர்மானித்தல் 5209
27. த்ரிஜடா ஸ்வப்ன: த்ரிஜடையின் ஸ்வப்னம் 5229
28. வேணுத்வந்தன வ்யவாஸாய: தலைப்பின்னலினால் உரிபோட்டுக் கொள்ள நினைத்தல் 5255
29. ஶீப நிமித்தானி சுபசகுணங்கள் தோற்றுதல் 5266
30. ஸீதா ஸமாஸ்வாஸன நிர்தாரணம் ஸீதையை ஆச்வாஸப்படுத்த ஆலோசித்தல் 5270
31. ஸ்ரீ ராம கதா கதனம் ஸ்ரீ ராம கதையைச் சொல்லுதல் 5288
32. ஸீதா ஹனுமத் தர்ஶனம் ஸீதை ஹனுமாரைக் காண்பது 5296
33. ஹனுமத் ஸீதாஸம்வாதோபக்ரம: ஹனுமார் ஸீதையுடன் பேச ஆரம்பித்தல் 5303
34. ஸ்ரீ ராம லக்ஷ்மணயோ: க்ஷேமவ்ருந்தாந்தகதனம் ஸ்ரீ ராமலக்ஷ்மணர்களுடைய க்ஷேம ஸமாசாரங்களைச் சொல்வது 5316
35. ஸ்ரீ ராம லக்ஷ்மணயோ அங்க லக்ஷண நிரூபணம் ஸ்ரீ ராமலக்ஷ்மணர்களுடைய அவயவலக்ஷணங்களை கூறுதல் 5333
36. அங்குளீயக ப்ரதானம்: கணையாழி கொடுத்தல் 5368
37. ஹனுமதா விஶ்வரூப தர்ஶனம் ஹனுமார் விச்வரூபத்தைக் காண்பிப்பது 5388
38. சூடாமணி ப்ரதானம் சூடாமணி கொடுத்தல் 5415
39. ஸீதா ஸமாஸ்வாஸனம் ஸீதாபிராட்டியாரை ஸமாதானப்படுத்துதல் 5444
40. ஹனுமத் கமனாப்யனுக்யானம் ஹனுமாரைப் போக விடைகொடுத்தல் 5466
41. அஶோகவனபங்க: அசோகவனத்தை அழித்தல் 5476
42. ராக்ஷஸ கிங்கராணாம் வத: ராக்ஷஸ கிங்கர்களை வதைத்தல் 5486
43. ஸுக்ரீவ ஜயோத்தோஷணம் ஸுக்ரீவருடைய விஜயத்தைக் கோஷிப்பது 5503
44. ஜம்பு மாலிவத: ஜம்புமாலி வதம் 5513
45. ஸப்த மந்த்ரி புத்ரவத: ஏழு மந்திரி குமாரர்கள் வதம் 5522
46. பஞ்ச ஸேனாபதிவத: ஐந்த் சேனைத் தலைவர்கள் வதம் 5529
47. அக்ஷ குமார வத: அக்ஷ குமார வதம் 5545
48. ப்ரஹ்மாஸ்த்ரேண ஹனுமத் வந்தனம் ப்ரம்மாஸ்திரத்தால் ஹனுமார் கட்டுண்டது 5566
49. ராவண ப்ரபாவ தர்ஶனம் ராவணனது ஐஸ்வர்யத்தைப் பார்த்தல் 5594
50. ப்ரஹஸ்த ப்ரஸ்ன: ப்ரஹஸ்தன் ப்ரச்னம் பண்ணுதல் 5601
51. ஹனுமது பதேஶ ஹனுமாரது உபதேசம் 5609

52.	தூதவத நிவாரணம்	தூதவதத்தைத் தடுப்பது	5627
53.	ஹனுமத் புஞ்ச தஹனம்	ஹனுமாரின் வாலில் தீ இட்டது	5641
54.	லங்கா தஹனம்	லங்கா தஹனம்	5658
55.	ஹனுமத்ராஸ:	ஹனுமாரின் திகில்	5679
56.	லங்காத: ஸமுத்பதனம்	லங்கையிலிருந்து குதித்தல்	5692
57.	உத்தரதீரா ப்ராப்தி:	வடக்குக் கரையை அதைதல்	5704
58.	லங்கா வ்ருந்தாந்த கதனம்	லங்கா விருத்தாந்தத்தை உரைத்தல்	5723
59.	அநந்தர க்ருத்யா லோசனம்	மேல் செய்ய வேண்டியதை ஆலோசித்தல்	5790
60.	அங்கத ஜாம்பவத்ஸம் வாத:	அங்கதனுடையவும் ஜாம்பவந்தருடையவும் ஸம்வாதம்	5796
61.	மதுவன பங்க:	மதுவனமழித்தல்	5805
62.	வனபால ப்ரதர்ஷணம்	வனபாலர்களை ஹிம்ஸித்தல்	5815
63.	மதுவனபங்க நிவேதனம்	மதுவன பங்கத்தை அறிவித்தல்	5831
64.	ஹனுமதாத்யாகமனம்	ஹனுமார் முதலியோரின் வரவு	5843
65.	அபிக்ஞான கதனம் சூடாமணி ப்ரதானம் ச	அடையாளம் சொல்வதும் சூடாமணியைக் கொடுப்பதும்	5860
66.	ஸீதா பாஷிதப்ரஶ்ன:	ஸீதை சொல்லியதைக் கேட்பது	5871
67.	ஸீதா வசனாநு வாத:	ஸீதையின் வசனத்தை அனுவதிப்பது	5877
68.	ஸீதா ஸமாஶ்வாஸன கதனம்	ஸீதையைத் தேற்றியதைச் சொல்வது.	5892

॥श्रीः॥

॥विषयानुक्रमणिका ॥

सुन्दर काण्डम्

सर्गः		श्लोकसंख्या
1	हनुमतः सुमद्रतरणम्	228
2	रात्रौ लङ्काप्रवेशः	58
3	लङ्काविजयः	52
	षोडशोऽह्नि गीताः श्लोकाः 338	
4	लङ्कायां परिभ्रमणम्	31
5	राक्षसीराक्षसदर्शनम्	27
6	रावणगृहप्रवेशः	46
7	पुष्पकविमानदशंनम्	17
8	पुष्पकविमानदर्शनम्	8
9	पुष्पकविमानवर्णनम्	75
10	मन्दोदरीदर्शनम्	55
11	पानभूमिविचयः	48
12	मारुत्युद्वेगः	25
13	मारुतिनिर्वेदः	73
14	अशोकवनान्वेषणम्	52
15	सीतादर्शनम्	55
16	सीतानुशोचनम्	32
17	राक्षसीदर्शनम्	33
18	रावणागमनम्	33
19	तपस्विनीवर्णनम्	23
20	रावणानुनयः	36
21	रावणतिरस्करणम्	35
22	अवधिविधानम्	47
23	राक्षसीप्रेरणम्	22
	सप्तदशेऽह्नि गीताः श्लोकाः 773	
24	राक्षसीतर्जनम्	48
25	सीताविषादः	20
26	आत्महत्यानिश्चयः	51
27	त्रिजटास्वप्नः	67
28	वेणुद्बन्धनव्यवसायः	20
29	शुभनिमित्तानि	8
30	सीतासमाश्वासननिर्धारणम्	45
31	श्रीरामकथाकथनम्	21
32	सीताहनूमद्दर्शनम्	14

33 हनुमत्सीतासंवादोपक्रमः 32
34 श्रीरामलक्ष्मणयोः क्षेमवृत्तान्तकथनम् 41
35 श्रीरामलक्ष्मणयोरङ्गलक्षणनिरुपणम् 90
36 अङ्गुलीयकप्रदानम् 47
37 हनूमता विश्वारूपदर्शनम् 66
38 चूडामणिप्रदानम् 73
39 सीतासमाश्वासनम् 54
40 हनुमद्गमनाभ्यनुज्ञानम् 25
41 अशोकवनभङ्गः 21
42 राक्षसकिङ्कराणां वधः 43
43 सुग्रीवजयोद्घोषणम् 27
44 जम्बुमालिवधः 24
45 सप्तमन्त्रिपुत्र वधः 17
46 पञ्चसेनापति वधः 39
47 अक्षकुमार वधः 39

अष्टादशेऽह्नि गीताः श्लोकाः 932

48 व्रह्मास्त्रेण हनुमद्बन्धनम् 62
49 रावणप्रभावदर्शनम् 20
50 प्रहस्तप्रश्नः 20
51 हनुमदुपदेशः 45
52 दूतवधनिवारणम् 33
53 हनुमत्पुच्छदहनम् 43
54 लङ्कादहनम् 52
55 हनुमत्त्रासः 34
56 लङ्कातः समुत्पतनम् 34
57 उत्तरतीरप्राप्तिः 52
58 लङ्कावृत्तान्तकथनम् 166
59 अनन्तरकृत्यालोचनम् 17
60 अङ्गदजाम्बवत्संवादः 23
61 मधुवनभङ्ग : 23
62 वनपालप्रधर्षणम् 40
63 मधुवनभङ्गनिवेदनम् 29
64 हनुमदाद्यागमनम् 41
65 आभिज्ञानकथनं चूडामणिप्रदानम् च 27
66 सीताभाषितप्रश्नः 15
67 सीतावचनानुवादः 37
68 सीतासमाश्वासनकथनम् 29

एकोनविंशऽह्नि गीताः श्लोकाः 842 2885

ஸ்ரீ ராமசந்த்ரபாதாப்யாம் நம:

ஆதியில் குசன் லவன் இவர்களால்
ஸ்ரீராம ஸந்நிதியில்
அச்வமேத யாகசாலையில்
முப்பத்திரண்டு தினங்களில்
கானம் செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில்
16-வது தினத்தில் பிற்பகுதியும்,
17,18,19-வது தினத்திலும்
சுந்தர காண்டத்தில்
1-வது ஸர்க்கம் முதல்
68-வது ஸர்க்கம் வரை
ஸ்லோகம் 11791 முதல்
ஸ்லோகம் 14675 முடிய
கானம் செய்யப்பட்ட
2885 ஸ்லோகங்கள்
இந்த பாகத்தில்
அர்த்தத்துடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

॥ அத சுந்தர காண்ட: ॥

ப்ரதம: ஸர்க: - 1

ततो रावणनीतायाः सीतायाः शत्रुकर्शनः ।
इयेष पदमन्वेष्टुं चारणाचरिते पथि ॥

ததோ ராவண நீதாயா: ஸீதாயா: ஶத்ருகர்ஶன: ।
இயேஷ பதமன்வேஷ்டும் சாரணாசரிதே பதி ॥ 1

ததஃ - பிறகு
ஶத்ருகர்ஶநஃ - சத்ருக்களின் உருவழிக்கும் அவர்
சாரணாசரிதே - சாரணரென்னும் தேவர்கள் ஸஞ்சரிக்கிற
பதி - மார்க்கத்தில்
ராவணநீதாயாஃ - ராவணனால் (திருடிக்) கொண்டு போகப்பட்ட
ஸீதாயாஃ - ஸீதையின்
பதம் - இருப்பிடத்தை
அந்வேஷ்டும் - தேட
இயேஷ - அவா கொண்டார்

दुष्करं निष्प्रतिद्वन्द्वं चिकीर्षन् कर्म वानरः ।
समुदग्रशिरोग्रीवो गवां पतिरिवाबभौ ॥

துஷ்கரம் நிஷ்ப்ரதித்வந்த்வம் சிகீர்ஷன் கர்ம வாநர: ।
ஸமுதக்ர ஶிரோக்ரீவோ கவாம் பதிரிவா பபௌ ॥ 2

வாநரஃ - வானரர்
நிஷ்ப்ரதித்வந்த்வம் - ஒப்பற்றதும்
துஷ்கரம் - மற்றவரும் செய்ய முடியாததுமான
கர்மம் - காரியத்தை
சிகீர்ஷந் - செய்ய விரும்பியவராய்
ஸமுதக்ரஶிரோக்ரீவஃ - தலையையும் கழுத்தையும் உயர்த்தியவராய்
கவாம் பதிஃ இவ - ஆணெருது போல்
ஆபபௌ - விளங்கினார்

अथ वैदूर्यवर्णेषु शाद्वलेषु महाबलः ।
धीरः सलिलकल्पेषु विचचार यथासुखम् ॥

அத வைடூர்ய வர்ணேஷு ஶாத்வலேஷு மஹாபல: ।
தீர: ஸலிலகல்பேஷு விசசார யதாஸுகம் ॥ 3

द्विजान् वित्रासयन् धीमानुरसा पादपान् हरन् ।
मृगांश्च सुबहून्निघ्नन् प्रवृद्ध इव केसरी ॥

த்விஜாந் வித்ராஸயந் தீமாநுரஸா பாதபான் ஹரன் ।
ம்ருகாம்ஶ்ச ஸுபஹூந்நிக்நந் ப்ரவ்ருத்த இவ கேஸரீ ॥ 4

அத	-	பிறகு
மஹாபல:	-	மஹா பலவானும்
தீர:	-	தீரனும்
தீமாந்	-	புத்திமானுமான ஹநுமார்
த்விஜாந்	-	பறவைகளை
வித்ராஸயந்	-	பயமுறுத்தியும்
பாதபாந்	-	மரங்களை
உரஸா	-	மார்பினால்
ஹரந்	-	சாய்த்தும்
வைடூர்யவர்ணேஷு	-	வைடூர்ய நிறமுடையதான
ஸலிலகல்பேஷு	-	குளிர்ந்த நீரை ஒத்த
ஶாத்வலேஷு	-	பசும் புற்றரைகளில்
ஸுபஹூந்	-	அநேக
ம்ருகாந்	-	மிருகங்களை
நிக்நந் ச	-	கொன்று கொண்டும்
ப்ரவ்ருத்த	-	மிகக் கொழுத்திருக்கிற
கேஸரீ இவ	-	சிங்கம்போல்
யதாஸுகம்	-	இஷ்டப்படி
விசசார	-	உலாவினார்

नीललोहितमाञ्जिष्ठपत्रवर्णैः सितासितैः ।
स्वभावविहितैश्चित्रैर्धातुभिः समलंकृतम् ॥

நீலலோஹித மாஞ்ஜிஷ்ட் பத்ரவர்ணை: ஸிதாஸிதை: ।
ஸ்வபாவ விஹிதைஶ்சித்ரைர்தாதுபி: ஸமலங்க்ருதம் ॥ 5

ஸ்வபாவவிஹிதை:	-	இயற்கையாய் அமைந்துள்ள
நீலலோஹித மாஞ்ஜிஷ்ட	-	நீலம், சிவப்பு, மஞ்சள், பத்ம
பத்மவர்ணை:		வர்ணம் இந்த வர்ணங்களோடும்
ஸிதாஸிதை:	-	வெளுப்பு, கறுப்புகளோடும்
சித்ரை:	-	விசித்திரங்களான
தாதுபி:	-	காவிக் கற்களாலும்
ஸமலங்க்ருதம்	-	அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்குவதும்

कामरूपिभिराविष्टमभीक्ष्णं सपरिच्छदैः ।
यक्षकिन्नरगन्धर्वैर्देवकल्पैश्च पन्नगैः ॥

காம ரூபிபி ராவிஷ்டமபீக்ஷ்ணம் ஸபரிச்சதை: ।
யக்ஷகின்னர கந்தர்வைர் தேவகல்பைஶ்ச பன்னகை: ॥ 6

காமரூபிபி: - வேண்டிய ரூபம் எடுக்க வல்ல
யக்ஷகிந்நரகந்தர்வை: - இயக்கர், கின்னரர், கந்தர்வர்கள் இவர்களாலும்
தேவகல்பை: - தேவர்களை ஒத்த
ஸபரிச்சதை: - பரிவாரங்களோடு கூடிய
பன்னகை: ச - பன்னகர்களாலும்
அபீக்ஷ்ணம் - இடைவிடாது
ஆவிஷ்டம் - நிறைந்துள்ளதும்

सेव्यमाने गिरिश्रेष्ठे बहुनागवरायुते ।
तिष्ठन् कपिवरस्तत्र ह्रदे नाग इवाबभौ ॥

ஸேவ்யமானே கிரிஶ்ரேஷ்டே பஹு நாகர வராயுதே ।
திஷ்டந் கபிவரஸ் தத்ர ஹ்ரதே நாக இவா பபௌ ॥ 7

தத்ர - அந்த
பஹுநாகவராயுதே - அநேக சிறந்த யானைகளால் நிறைந்துள்ள
ஸேவ்யமாநே - பூஜார்ஹமான அந்த
கிரிஶ்ரேஷ்டே - கிரிச்ரேஷ்டத்தில்
திஷ்டந் - நிற்கும்
கபிவர: - வானரோத்தமர்
ஹ்ரதே - மடுவில்
நாக: இவ - யானை போல்
ஆபபௌ - விளங்கினார்

स सूर्याय महेन्द्राय पवनाय स्वयंभुवे ।
भूतेभ्यश्चाञ्जलिं कृत्वा चकार गमने मतिम् ॥

ஸ ஸூர்யாய மஹேந்த்ராய பவநாய ஸ்வயம் புவே ।
பூதேப்யஶ் சாஞ்ஜலிம் க்ருத்வா சகார கமனே மதிம் ॥ 8

अञ्जलिं प्राङ्मुखः कुर्वन् पवनायात्मयोनये ।
मनसाऽऽवन्द्य रामाय लक्ष्मणाय महाहरिः ॥

அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக: குர்வந் பவநாயாத்ம யோநயே ।
மனஸா ஆவந்த்ய ராமாய லக்ஷ்மணாய மஹாஹரி: ॥ 9

सरितः सागरांश्चापि प्रणम्य शिरसा हरिः ।
ज्ञातींस्तान् संपरिष्वज्य कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् ॥

ஸரித: ஸாகராம்ஸ்சாபி ப்ரணம்ய சிரஸா ஹரி: ।
நாதீம்ஸ்தான் ஸம்பரிஷ்வஜ்ய க்ருத்வா சாபி பிரதக்ஷிணம் ॥ 10

ஸ: - அந்த
ஹரி: - கபிலவர்ணரான
மஹாஹரி: - வானரோத்தமர்

ஸூர்யாய	ஸூர்ய பகவானுக்கும்
மஹேந்த்ராய	இந்திரனுக்கும்
பவநாய	வாயு பகவானுக்கும்
ஸ்வயம்புவே	பிரம்மனுக்கும்
பூதேப்ய:	அடியார்களுக்கும்
அஞ்ஜலிம் க்ருத்வா	அஞ்சலி செய்து
ச	அதன் பின்னர்
ப்ராங்முக:	கிழக்கு முகமாய் இருப்பவராய்
ஆத்மயோநயே	தனது தந்தையான
பவநாய	வாயு பகவானுக்கு
அஞ்ஜலிம்	அஞ்சலி
குர்வந்	செய்து கொண்டு
ராமாய	ஸ்ரீ ராமருக்கும்
லக்ஷ்மணாய	ஸ்ரீ லக்ஷ்மணருக்கும்
மநஸா	மனதால்
ஆவந்த்ய	நமஸ்கரித்து
அபி	பின்னர்
ஸரித:	நதிகளையும்
ஸாகராந் ச	ஸமுத்திரங்களையும்
ஶிரஸா	தலையால்
ப்ரணம்ய	வணங்கி
அபி	பின்னர்
ஜ்ஞாதீந்	ஞாதிகளை
ஸம்பரிஷ்வஜ்ய	கட்டியணைத்து
ச	அதோடு
தாந்	அவர்களை
ப்ரதக்ஷிணம்	ப்ரதக்ஷிணம்
க்ருத்வா	செய்து
கமேந	புறப்படுவதில்
மதிம் சகார	புத்தியைச் செலுத்தினார்

अतिष्ठन्मार्गमावृत्य पुण्यं वायुनिषेवितम् ।
पुनरागमनायेति वानरैरभिपूजितः ॥

அதிஷ்டன் மார்கமாவ்ருத்ய புண்யம் வாயுநிஷேவிதம் ।
புனராகமனாயேதி வானரைரபி பூஜித: ॥ 11

புந: ஆகமநாய	க்ஷேமமாய் திரும்பி வருவதன் பொருட்டு
இதி வாநரை:	என்று வானரர்களால்
அபிபூஜித:	ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவராய்
புண்யம்	பரிசுத்தமானதும்

வாயுநிஷேவிதம்	-	வாயு ஸஞ்சரிப்பதுமான
மார்கம்	-	இடத்தை
ஆவ்ருத்ய	-	நோக்கி
அதிஷ்டந்	-	நின்றார்

इहैव तिष्ठतेत्युक्त्वा प्रदक्षिणमथाकरोत् ।
ततो हि ववृधे गन्तुं दक्षिणो दक्षिणां दिशम् ॥

இஹைவ திஷ்டதேத்யுக்த்வா ப்ரதக்ஷிணமதாகரோத் ।
ததோ ஹி வவ்ருதே கந்தும் தக்ஷிணோ தக்ஷிணம் திஶம் ॥ 12

தக்ஷிணః	-	நாகரிகமுடையஅவர்
இஹ ஏவ	-	''இங்கேயே
திஷ்டத	-	இருங்கள்''
இதி உக்த்வா	-	என்று சொல்லி
அத	-	பின்னர்
ப்ரதக்ஷிணம்	-	பிரதக்ஷிணத்தை
அகரோத்	-	செய்தார்
தக்ஷிணாம்	-	தெற்கு
திஶம்	-	திக்கை நோக்கி
கந்தும் ஹி	-	போகவும்
ததঃ	-	அங்கு
வவ்ருதே	-	வளர்ந்தார்

प्लवङ्गप्रवरैर्दृष्टः प्लवने कृतनिश्चयः ।
ववृधे रामवृद्ध्यर्थं समुद्र इव पर्वसु ॥

ப்லவங்க ப்ரவரைர் த்ருஷ்ட: ப்லவனே க்ருதநிஶ்சய: ।
வவ்ருதே ராம வ்ருத்தயர்தம் ஸமுத்ர இவ பர்வஸு ॥ 13

ப்லவங்கப்ரவரைః	-	வானரஶ்ரேஷ்டர்களால்
த்ருஷ்டঃ	-	பார்த்துக் கொண்டிருக்கப்பட்டவராய்
ப்லவநே	-	தாண்டுவதில்
க்ருத்நிஶ்சயঃ	-	திடமாக மனதைச் செலுத்தியவராய்
பர்வஸு	-	பர்வ தினங்களில்
ஸமுத்ரঃ	-	ஸமுத்திரம்
இவ	-	போல்
ராமவ்ருத்த்யர்த்தம்	-	ஸ்ரீ ராமகார்யஸித்திக்காக
வவ்ருதே	-	உயர்ந்தோங்கினார்

निष्प्रमाणशरीरः सन् लिलङ्घयिषुरर्णवम् ।
प्रगृह्य बलवान् बाहू लङ्कामभिमुखः स्थितः ।
बाहुभ्यां पीडयामास चरणाभ्याञ्च पर्वतम् ॥

நிஷ்ப்ரமாண ஶரீர: ஸந் லிலங்கயிஷுரர்ணவம் ।
ப்ரக்ருஹ்ய பலவான் பாஹூ லங்காபிமுக: ஸ்தித: ॥
பாஹுப்யாம் பீடயாமாஸ சரணாப்யாஞ்ச பர்வதம் ॥ 14

பலவாந்	-	பலவானான அவர்
பாஹூ	-	முன்னங்கால்கள் இரண்டையும்
ப்ரக்ருஹ்ய	-	முன் நீட்டி வைத்து
லங்காம்	-	லங்கையை
அபிமுக:	-	நோக்கியவராய்
ஸ்தித:	-	நின்று கொண்டு
அர்ணவம்	-	ஸமுத்திரத்தை
லிலங்கயிஷு:	-	தாண்டவிரும்பியவராய்
நிஷ்ப்ரமாணஶரீர: ஸந்	-	அளவிலடங்காத சரீரத்தை உடையவராய்
சரணாப்யாம்	-	பின்னங்கால்கள் இரண்டாலும்
பாஹுப்யாம் ச	-	முன்னங்கால்கள் இரண்டாலும்
பர்வதம்	-	மலையை
பீடயாமாஸ	-	ஊன்றியமுக்கினார்

स चचालाचलश्चापि मुहूर्तं कपिपीडितः ।
तरूणां पुष्पिताग्राणां सर्वं पुष्पमशातयत् ॥

ஸ சசாலாசலஶ்சாபி முஹூர்த்தம் கபிபீடித: ।
தரூணாம் புஷ்பிதாக்ராணாம் ஸர்வம் புஷ்ப மஶாதயத் ॥ 15

கபிபீடித:	-	வானரரால் ஊன்றி அமுக்கப்பட்ட
ஸ: ச	-	அதுவும்
அசல: அபி	-	மலையாயிருந்தும்
முஹூர்த்தம்	-	ஒரு முஹூர்த்த காலம்
சசால	-	அசைந்தது
புஷ்பிதாக்ரமாணாம்	-	பூங்கொத்துகளை உடைய
தரூணாம்	-	மரங்களின்
ஸர்வம் புஷ்பம்	-	புஷ்பம் எல்லாவற்றையும்
அஶாதயத்	-	உதிரச் செய்தது

तेन पादपमुक्तेन पुष्पौघेण सुगन्धिना ।
सर्वतः संवृतः शैलो बभौ पुष्पमयो यथा ॥

தேந பாதபமுக்தேந புஷ்பௌகேண ஸுகந்திநா ।
ஸர்வத: ஸம்வ்ருத: ஶைலோ பபௌ புஷ்பமயோ யதா ॥ 16

பாதமுக்தேந	-	மரங்களில்இருந்து விழுந்த
தேந	-	அந்த
ஸுகந்திநா	-	நறிய மணமுள்ள
புஷ்பௌகேண	-	மலர்க் குவியல்களால்

ஸர்வதஃ	-	இடைவெளியில்லாமல்
ஸம்வ்ருதஃ ஶைலஃ	-	மூடுண்ட மலை
புஷ்பமயஃ யதா	-	புஷ்ப மயமாய்
பபௌ	-	விளங்கிற்று

पीड्यमानस्तु बलिना महेन्द्रस्तेन पर्वतः ।
सलिलं संप्रसुस्राव मदमत्त इव द्विपः ॥

பீட்யமானஸ்து பலிநா மஹேந்த்ரஸ்தேந பர்வத: ।
ஸலிலம் ஸம்ப்ரஸுஸ்ராவ மத மத்த இவ த்விப: ॥ 17

பலிநா	-	பலவானான
தேந	-	அவரால்
பீட்யமாநஃ	-	ஊன்றப்பட்ட
மஹேந்த்ரஃ	-	மஹேந்திர
பர்வதஃ து	-	மலையும்
மதமத்தஃ	-	மதித்துக் கொழுத்த
த்விபஃ	-	யானை
இவ	-	போல்
ஸலிலம்	-	நீரை
ஸம்ப்ரஸுஸ்ராவ	-	பெருக்கிற்று

तेन चोत्तमवीर्येण पीड्यमानः स पर्वतः ।
रीतीर्निर्वर्तयामास काञ्चनाञ्जनराजतीः ॥

தேந சோத்தமவீர்யேண பீட்யமாந: ஸ பர்வத: ।
ரீதீர் நிர்வர்தயாமாஸ காஞ்சநாஞ்ஜந ராஜதீ: ॥ 18

உத்தமவீர்யேண	-	சிறந்த வீரமுடைய
தேந	-	அவரால்
பீட்யமாநஃ	-	ஊன்றப்பட்ட
ஸஃ	-	அந்த
பர்வதஃ ச	-	மலையும்
காஞ்சநாஞ்ஜந ராஜதீஃ	-	ஸுவர்ணம், மை, வெள்ளி இவைகளின்
ரீதீஃ	-	ரேகைகளை
நிர்வர்தயாமாஸ	-	(பிளவுகளில்) தெரியச் செய்தது

मुमोच च शिलाः शैलो विशालाः समनःशिलाः ।
मध्यमेनार्चिषा जुष्टो धूमराजीरिवानलः ॥

முமோச ச ஶிலா: ஶைலோ விஶாலா: ஸுமன: ஶிலா: ।
மத்யமேநார்சிஷா ஜுஷ்டோ தூமராஜீரிவாநல: ॥ 19

ச	-	மேலும்
ஶைலஃ	-	மலை
ஸமநஃ ஶிலாஃ	-	மனோ சிலையுடன் கூடிய

விஶாலா:	-	அகன்ற
ஶிலா:	-	கற்பாறைகளை
மத்யமேந	-	நடுத்தரமான
அர்சிஷா	-	அக்னி ஜ்வாலையோடு
ஜுஷ்ட:	-	கலந்து கிளம்புகிற
அநல:	-	நெருப்பு
தூமராஜீ:	-	புகைப்படலங்களை
இவ	-	போல்
முமோச	-	வெளிவிட்டது

हरिणा पीड्यमानेन पीड्यमानानि सर्वतः ।
गुहाविष्टानि भूतानि विनेदुर्विकृतैः स्वरैः ॥

ஹரிணா பீட்யமாநேந பீட்யமாநாநி ஸர்வத: ।
குஹாவிஷ்டாநி பூதாநி விநேதுர் விக்ருதை: ஸ்வரை: ॥ 20

ஹரிணா	-	வானரரால்
பீட்யமாநேந	-	நெருக்குண்டதால்
குஹாவிஷ்டாநி	-	குகைகளில்புகுந்திருந்த
பூதாநி	-	விலங்குகள்
ஸர்வஶ:	-	நாலா பக்கங்களிலும்
பீட்யமாநாநி	-	நெருக்குண்டவைகளாய்
விக்ருதை:	-	பரிதாபமான
ஸவரை:	-	குரல்களால்
விநேது:	-	அலறின

स महासत्त्वसंनादः शैलपीडानिमित्तजः ।
पृथिवीं पूरयामास दिशश्चोपवनानि च ॥

ஸ மஹா ஸத்த்வ ஸந்நாத: ஶைல பீடா நிமித்தஜ: ।
ப்ருதிவீம் பூரயாமாஸ திஶச்சோபவநாநி ச ॥ 21

ஶைலபீடாநிமித்தஜ:	-	மலைப் பீடித்த காரணத்தினால் உண்டான
ஸ:	-	அந்த
மஹாஸத்வஸந்நாத:	-	பெரிய பிராணிகளின் கூக்குரல்
ப்ருதிவீம்	-	பூமியையும்
திஶ: ச	-	திக்குகளையும்
உபவநாநி ச	-	சோலைகளையும்
பூரயாமாஸ	-	நிறைத்தொலித்தது

शिरोभिः पृथुभिः सर्पा व्यक्तस्वस्तिकलक्षणैः ।
वमन्तः पावकं घोरं ददंशुर्दशनैः शिलाः ॥

ஶிரோபி: ப்ருதுபி: ஸர்பா வ்யக்தஸ்வஸ்திக லக்ஷணை: ।
வமந்த: பாவகம் கோரம் ததம்ஶூர் தஶனை: ஶிலா: ॥ 22

ஸர்பா:	பாம்புகள்
வ்யக்தஸ்வஸ்திக லக்ஷணை:	பிரகாசமாக விளங்குகின்ற ஸ்வஸ்திகம் என்னும்வெண் கோடுகளை உடைய
ப்ருதுபி: ஶிரோபி:	பருத்த தலைகளால்
கோரம்	கொடிய
பாவகம்	அக்னியை
வமந்த:	கக்கிக் கொண்டு
தஶநை:	பற்களால்
ஶிலா:	கற்களை
ததம்ஶு:	கடித்தன

तास्तदा सविषैर्दष्टा: कुपितैस्तैर्महाशिला: ।
जज्वलु: पावकोद्दीप्ता बिभिदुश्च सहस्रधा ॥

தாஸ் ததா ஸவிஷைர் தஷ்டா: குபிதைஸ்தைர்மஹா ஶிலா: ।
ஜஜ்வலு: பாவகோத் தீப்தா பிபிதுஶ்ச ஸஹஸ்ரதா ॥ 23

குபிதை:	சினம் கொண்ட
ஸவிஷை:	நஞ்சுடன் கூடிய
தை:	அவைகளால்
தஷ்டா:	கடிக்கப்பட்ட
மஹாஶிலா:	பெரும் பாறைகள்
பாவகோத்தீப்தா:	அனல் பிடித்து ஜ்வலிக்கிறவைகளாய்
ஜஜ்வலு:	எரிந்தன
ச	மேலும்
ததா	அப்பொழுது
ஸஹஸ்ரதா	ஆயிரம்துண்டங்களாக
தா:	அவைகள்
பிபிது:	பிளந்து விழுந்தன

यानि चौषधजालानि तस्मिञ्जातानि पर्वते ।
विषघ्नान्यपि नागानां न शेकु: शमितुं विषम् ॥

யாநி சௌஷதஜாலாநி தஸ்மிஞ் ஜாதாநி பர்வதே ।
விஷக்நாந்யபி நாகாநாம் ந ஶேகு: ஶமிதும் விஷம் ॥ 24

தஸ்மிந்	அந்த
பர்வதே	மலையில்
ஜாதாநி	முளைத்திருந்த
ஔஷதஜாலிநி	பச்சிலை மூலிகைகள்
யாநி ச	எவைகளோ அவைகளும்
விஷக்நாநி அபி	விஷத்தைப் போக்கடிப்பவையாய் இருந்தபோதிலும்

நாகாநாம் - பாம்புகளின்
விஷம் ஶமிதும் - விஷத்தை நீக்க
ந ஶேகுః - வலிமையற்றவையாயிருந்தன

अपरे तु महाकाया वमन्तोऽग्निं स्वतेजसा ।
कन्दरेभ्यो विनिष्पेतुः कपिपादनिपीडिताः ॥

அபரே து மஹாகாயா வமந்தோநக்னிம் ஸ்வதேஜஸா ।
கந்தரேப்யோ வினிஷ்பேது: கபிபாத நிபீடிதா: ॥ 25

மஹாகாயாః - பெரும் சரீரமுடைய
அபரே - வேறு சில
ஸ்வதேஜஸா - தங்கள் வீர்யத்தால்
அக்நிம் - நெருப்பை
வமந்தః - கக்கிக் கொண்டு
கந்தரேப்யః - குகைகளினின்றும்
விநிஷ்பேதுః - வெளியில் கிளம்பி விழுந்தன
து - இந்த ஸ்திதியில்
கபிபாதநிபீடிதாః - வானரரின் கால்களால் நசுக்குண்டன

गिरेराक्रम्यमाणस्य तरवस्तरुणाङ्कुराः ।
मुमुचुः पुष्पवर्षाणि व्यक्तमुत्पलगन्धिनः ॥

கிரேராக்ரம்யமாணஸ்ய தரவஸ்தருணாங்குரா: ।
முமுசு: புஷ்பவர்ஷாணி வ்யக்த முத்பலகந்தின: ॥ 26

ஆக்ரம்யமாணஸ்ய - அதிக பாரத்தினால் நெருக்குண்ட
கிரேః - பர்வதத்தினுடைய
தருணாங்குராః - இளங்குருத்துகளோடு கூடிய
தரவః - மரங்கள்
வ்யக்தம் - ஸ்பஷ்டமான
உத்பலகந்திநः - செஞ்சந்தன வாசனையோடு கூடியவைகளாய்
புஷ்பவர்ஷாணி - புஷ்ப மாரியை
முமுசுః - பொழிந்தன

गैरिकाञ्जनसंजुष्टा हरितालसमावृताः ।
व्यदीर्यन्त गिरेस्तस्य शिलास्ताः समनःशिलाः ॥

கைரிகாஞ்சன ஸம்ஜுஷ்டா ஹரிதாலஸமாவ்ருதா: ।
வ்யதீர்யந்த கிரேஸ்தஸ்ய ஶிலாஸ்தா: ஸமன: ஶிலா: ॥ 27

தஸ்ய - அந்த
கிரேః - பர்வதத்தின்
கைரிகாஞ்ஜன
ஸம்ஜுஷ்டாః - சிவப்பு கறுப்பு கலந்த

ஹரிதாலஸமாவ்ருதா: - மஞ்சள் நிறம் கலந்த
ஸமந:ஶிலா: - மனோசிலையுடன் கூடிய
தா: - அந்த
ஶிலா: - கற்கள்
வ்யதீர்யந்த - வெடித்துச் சிதறின

सचन्दनारुणस्ताम्रश्चित्रः काननधातुभिः ।
क्षिप्तः शिखिनिभैर्दीपैर्दीप्तगैरिकधातुभिः ॥

ஸ சந்தனாருணஸ்தாம்ரஸ்சித்ர: கானனதாதுபி: ।
க்ஷிப்த: ஶிகிநிவைா் தீபைா் தீப்த கைரிக தாதுபி: ॥ 28

தீப்தகைரிகதா துபி: - பிரகாசிக்கிற கைரிகக் கற்களாலும்
காநநதாதுபி: - காட்டுக் கற்களாலும்
ஶிகிநிபை: - அக்னியை ஒத்த
தீபை: - பிரகாசங்களோடு
க்ஷிப்த: - பிளக்கப்பட்டதாய்
ஸசந்தநாருண: - செஞ்சந்தனநிறத்தோடு கூடி
தாம்ர: - சிவந்ததாய்
சித்ர: - அலங்கரிக்கப்பட்டது

भिद्यतेऽयं गिरिर्भूतैरिति मत्वा तपस्विनः ।
त्रस्ता विद्याधरास्तस्मादुत्पेतुः स्त्रीगणैः सह ॥

பித்யதேऽயம் கிரிர் பூதைரிதி மத்வா தபஸ்வின: ।
த்ரஸ்தா வித்யாதராஸ்தஸ்மாதுத்பேது: ஸ்த்ரீகணை: ஸஹ ॥ 29

पानभूमिगतं हित्वा हैममासवभाजनम् ।
पात्राणि च महार्हाणि करकांश्च हिरण्मयान् ॥

பானபூமிகதம் ஹித்வா ஹைம மாஸவ பாஜனம் ।
பாத்ராணி ச மஹார்ஹாணி கரகாம்ஶ்ச ஹிரண்மயான் ॥ 30

लेह्यानुच्चावचान् भक्ष्यान् मांसानि विविधानि च ।
आर्षभाणि च चर्माणि खड्गांश्च कनकत्सरून् ॥

லேஹ்யாநு ச்சாவசாந் பக்ஷ்யாந் மாம்ஸாநி விவிதாநி ச ।
ஆர்ஷபாணி ச சர்மாணி கட்காம்ஶ்ச கனகத்ஸரூன் ॥ 31

அயம் - இந்த
கிரி: - பர்வதம்
பூதை: - பூதங்களால்
பித்யதே - பிளக்கப்படுகிறது
இதி - என்று
மத்வா - எண்ணி
தபஸ்விந: - ரிஷிகளும்

த்ரஸ்தாஃ - பயந்த
வித்யாதராஃ ச - வித்தியாதரர்களும்
பாநபூமிகதம் - குடிக்குமிடம் கொண்டுவந்த
ஹைமம் - பொன்னால் செய்த
ஆஸவபாஜநம் - கள்தொட்டியையும்
மஹார்ஹாணி - விலைஉயர்ந்த
பாத்ராணி ச - பாத்திரங்களையும்
ஹிரண்மயாந் - பொன்னால் செய்த
கரகாந் ச - குடங்களையும்
உச்சாவசாந் - மேன்மையான
லேஹ்யாந் - லேகியங்களையும்
பக்ஷ்யாந் - பக்ஷணங்களையும்
விவிதாநி - பலவித
மாம்ஸாநி ச - இறைச்சிகளையும்
ஆர்ஷபாணி - எருதுத் தோலினாலான
சர்மாணி ச - கேடயங்களையும்
கநகத்ஸரூந் - தங்கப் பிடியுடைய
கட்கான் - வாள்களையும்
ஹித்வா - போட்டு விட்டு
ஸ்த்ரீகணைஃ ஸஹ - பெண்களோடு கூட
தஸ்மாத் - அதிலிருந்து
உத்பேதுஃ - உயரக் கிளம்பினார்கள்

कृतकण्ठगुणाः क्षीबा रक्तमाल्यानुलेपनाः ।
रक्ताक्षाः पुष्कराक्षाश्च गगनं प्रतिपेदिरे ॥

க்ருதகண்ட குணா: க்ஷீபா ரக்த மால்யாநு லேபநா: ।
ரக்தாக்ஷா: புஷ்கராக்ஷாஶ்ச ககனம் ப்ரதிபேதிரே ॥ 32

ச - மேலும்
க்ருதகண்டகுணாஃ - கழுத்தில் மாலை அணிந்தவர்களும்
புஷ்கராக்ஷாஃ - வெண் தாமரை போன்ற கண்களை உடையவர்களும்
க்ஷீபாஃ - மதிமயங்கியவர்களும்
ரக்தமால்யானுலேபநாஃ - சிவப்பு மாலை, சந்தனம் இவைகளை அணிந்தவர்களும்
ரக்தாக்ஷாஃ - சிவந்த கண்களைஉயைடவர்களும்
ககநம் - ஆகாயத்தை
ப்ரதிபேதிரே - அடைந்தார்கள்

हारनूपुरकेयूरपारिहार्यधराः स्त्रियः ।
विस्मिताः सस्मितास्तस्थुराकाशे रमणैः सह ॥

ஹார நூபுர கேயூர பாரிஹார்யதரா: ஸ்த்ரிய: ।
விஸ்மிதா: ஸஸ்மிதாஸ் தஸ்தூராகாஶே ரமணை: ஸஹ ॥ 33

ஹாரநூபுரகேயூர	- முத்து மாலை, சிலம்பு, தோள் வளை,
பாரிஹார்யதராः	கைவளை முதலிய ஆபரணங்கள் அணிந்த
ஸ்த்ரியः	- பெண்கள்
ரமணைः ஸஹ	- கணவர்களோடு கூட
விஸ்மிதாः	- ஆச்சர்யமடைந்தவர்களாய்
ஸஸ்மிதாः	- புன்னகை செய்பவர்களாய்
ஆகாஶே	- ஆகாயத்தில்
தஸ்துः	- நின்றார்கள்

दर्शयन्तो महाविद्यां विद्याधरमहर्षयः ।
सहितास्तस्थुराकाशे वीक्षाञ्चक्रुश्च पर्वतम् ।।

தர்ஶயந்தோ மஹாவித்யாம் வித்யாதர மஹர்ஷய: ।
ஸஹிதா தஸ்துராகாஶே வீக்ஷாஞ் சக்ருஶ்ச பர்வதம் ॥ 34

ஸஹிதாः	- ஒன்று சேர்ந்த
வித்யாதர மஹர்ஷயः	- வித்யாதரர்களும் மஹர்ஷிகளும்
மஹாவித்யாம்	- மஹா மந்திர ஞானத்தை
தர்ஶயந்தः	- காண்பித்துக் கொண்டு
ஆகாஶே	- ஆகாயத்தில்
தஸ்துः	- நின்றார்கள்
பர்வதம் ச	- மலையையும்
வீக்ஷாஞ்சக்ருः	- பார்த்தார்கள்

शुश्रुवुश्च तदा शब्दमृषीणां भावितात्मनाम् ।
चारणानां च सिद्धानां स्थितानां विमलेऽम्बरे ॥

ஶுஶ்ருவுஶ்ச ததா ஶப்தம் ரிஷீணாம் பாவிதாத்மநாம் ।
சாரணாநாஞ்ச ஸித்தாநாம் ஸ்திதாநாம் விமலேऽம்பரே ॥ 35

ததா	- அப்பொழுது
விமலே	- நிர்மலமான
அம்பரே	- ஆகாயத்தில்
ஸ்திதாநாம்	- நின்று கொண்டிருந்த
ஸித்தாநாம்	- ஸித்தர்களுடையவும்
சாரணாநாம் ச	- சாரணர்களுடையவும்
பாவிதாத்மநாம்	- பரமாத்மத்யான நிஷ்டர்களான
க்ருஷீணாம் ச	- ரிஷிகளுடையவும்
ஶப்தம் ஶுஶ்ருவுः	- சொல்லைக் கேட்டார்கள்

एष पर्वतसंकाशो हनूमान् मारुतात्मजः ।
तितीर्षति महावेगः सागरं मकरालयम् ॥

ஏஷ பர்வதஸங்காஶோ ஹநூமான் மாருதாத்மஜ: ।
திதீர்ஷதி மஹா வேக: ஸாகரம் மகராலயம் ॥ 36

மாருதாத்மஜ:	-	வாயு குமாரராகிய
பர்வதஸங்காஶ:	-	மலைபோன்ற
மஹாவேக:	-	மிக்க உறுதியுடைய
ஏஷ:	-	இந்த
ஹநுமாந்	-	ஹனுமார்
மகராலயம்	-	மகர மீன்களுக்கு இருப்பிடமாகிய
ஸாகரம்	-	ஆழ்கலை
திதீர்ஷதி	-	தாண்ட நினைக்கிறார்

रामार्थं वानरार्थं च चिकीर्षन् कर्म दुष्करम् ।
समुद्रस्य परं पारं दुष्प्रापं प्राप्तुमिच्छति ॥

ராமார்தம் வாநரார்தம் ச சிகீர்ஷன் கர்ம துஷ்கரம் ।
ஸமுத்ரஸ்ய பரம் பாரம் துஷ்ப்ராபம் ப்ராப்துமிச்சதி ॥ 37

ராமார்தம்	-	ஸ்ரீ ராமர் பொருட்டும்
வாநரார்தம் ச	-	வானரர்களின் பொருட்டும்
துஷ்கரம்	-	மற்றெவரும் செய்தற்கரிய
கர்ம	-	செயலை
சிகீர்ஷந்	-	செய்யவிரும்பியவராய்
துஷ்ப்ராபம்	-	கிட்டுதற்கரிய
ஸமுத்ரஸ்ய	-	கடலின்
பரம் பாரம்	-	எதிர்க் கரையை
ப்ராப்தும்	-	அடைய
இச்சதி	-	நினைக்கிறார்

इति विद्याधराः श्रुत्वा वचस्तेषां तपस्विनाम् ।
तमप्रमेयं ददृशुः पर्वते वानरर्षभम् ॥

இதி வித்யாதரா: ஶ்ருத்வா வசஸ்தேஷாம் தபஸ்விநாம் ।
தமப்ரமேயம் தத்ருஶு: பர்வதே வாநரர்ஷபம் ॥ 38

இதி	-	இப்படி
தேஷாம்	-	அந்த
தபஸ்விநாம்	-	ரிஷிகளுடைய
வச:	-	சொல்லை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு
தம்	-	அந்த
அப்ரமேயம்	-	அளவில்லாத ஆற்றலையுடைய
வாநரர்ஷபம்	-	வானரோத்தமரை
பர்வதே	-	மலையில்

வித்யாசதராः - வித்யாதரர்கள்
தத்ருஶு - கண்டார்கள்

दुधुवे च स रोमाणि चकम्पे चाचलोपमः ।
ननाद सुमहानादं स महानिव तोयदः ॥

துதுவே ச ஸ ரோமாணி சகம்பே சாசலோபம: ।
நநாத ஸுமஹாநாதம் ஸுமஹாநிவ தோயத: ॥ 39

அசலோபமः - மலைக்கு நிகரான
ஸः - அவர்
சகம்பே - குலுங்கினார்
ரோமாணி ச - மயிர்களையும்
துதுவே - சிலிர்க்கச் செய்தார்
ஸுமஹாந் - மிகப் பெருத்த
தோயதः - நீர் கொண்ட மேகம்
இவ ச - போலவும்
ஸுமஹாநாதம் - பேரொலியை
நநாத - முழக்கினார்

आनुपूर्व्येण वृत्तं च लाङ्गूलं रोमभिश्चितम् ।
उत्पतिष्यन् विचिक्षेप पक्षिराज इवोरगम् ॥

ஆநு பூர்வ்யேண வ்ருத்தம்ச லாங்கூலம் ரோமபிஶ்சிதம் ।
உத்பதிஷ்யன் விசிக்ஷேப பக்ஷிராஜ இவோரகம் ॥ 40

உத்பதிஷ்யந் - மேலெழும்ப எண்ணம் கொண்ட அவர்
ஆநுபூர்வ்யேண - அடி முதல் நுனி வரையில் முறையே
வ்ருத்தம் - நீண்டுருண்டும்
ரோமபிः - மயிர்களால்
சிதம் ச - செறிந்தும் இருக்கிற
லாங்கூலம் - வாலை
பக்ஷிராஜः - கருடர்
உரகம் - பாம்பை
இவ - சுழற்றுவது போல
சிக்ஷேப - சுழற்றி உதறினார்.

तस्य लाङ्गूलमाविद्धमात्तवेगस्य पृष्ठतः ।
ददृशे गरुडेनेव ह्रियमाणो महोरगः ॥

தஸ்ய லாங்கூல மாவித்த மாத்தவேகஸ்ய ப்ருஷ்டத: ।
தத்ருஶே கருடேநேவ ஹ்ரியாமாணோ மஹோரக: ॥ 41

ஆத்தவேகஸ்ய - மிக வேகமுடையவரான
தஸ்ய - அவருடைய

ப்ருஷ்டத:	- பின்புறத்தில்
ஆவிந்த்த	- சுழற்றி உதறப்பட்ட
லாங்கூலம்	- வால்
கருடேந	- கருடரால்
ஹ்ரியமாண:	- இழுக்கப்படும்
மஹாரோக:	- பெரும் பாம்பு
இவ	- போல்
தத்ருஶே	- தோன்றிற்று

बाहू संस्तम्भयामास महापरिघसंनिभौ ।
ससाद च कपिः कट्यां चरणौ संचुकोच च ॥

பாஹூ ஸம்ஸ்தம்பயாமாஸ மஹா பரிக ஸந்நிபௌ ।
ஸஸாத ச கபி: கட்யாம் சரணௌ ஸஞ்சுகோச ச ॥ 42

கபி:	- வானரர்
மஹாபரிக ஸந்நிபௌ	-பெரிய கணைய மரங்கள் போன்ற
பாஹூ	- கைகளை
ஸம்ஸ்தம்பயாமாஸ	- அசையாமல்ஊன்றினார்
கட்யாம் ச	- இடையையும்
ஸஸாத	- சுருக்கினார்
சரணௌ ச	- கால்களையும்
ஸஞ்சுகோச	- மடக்கினார்

संहृत्य च भुजौ श्रीमांस्तथैव च शिरोधराम् ।
तेजः सत्त्वं तथा वीर्यमाविवेश स वीर्यवान् ॥

ஸம்ஹ்ருத்ய ச புஜௌ ஶ்ரீமான் ததைவ ச ஶிரோதராம் ।
தேஜ: ஸத்த்வம் ததா வீர்யமாவிவேஶ ஸ வீர்யவான் ॥ 43

வீர்யவாந்	- வீர்யவானான
ஸ:	- அந்த
ஶ்ரீமாந்	- ஶ்ரீமான்
புஜௌ	- தோள்களையும்
ததா ஏவ	- அப்படியே
ஶிரோதராம்	- கழுத்தையும்
ஸம்ஹ்ருத்ய	- சுருக்கி
தேஜ:	- தேஜஸ்ஸையம்
ஸத்வம் ச	- ஆண்மையையும்
வீர்யம் ச	- வீரத்தையும்
தத்	- அப்படியே
ஆவிவேஶ	- மேற்கொண்டார்

मार्गमालोकयन् दूरादूर्ध्वं प्रणिहितेक्षणः ।
रुरोध हृदये प्राणानाकाशमवलोकयन् ॥

மார்க மாலோகயந் தூராத் ஊர்த்வம் ப்ரணிஹிதேக்ஷண: ।
ருரோத ஹ்ருதயே ப்ராணாநாகாஶ மவலோகயந் ॥ 44

ஊர்த்வம்	-	மேல்
ப்ரணிஹிதேக்ஷண:	-	நோக்கிய கண்களை உயைடவராய்
தூராத்	-	தூரத்தினின்று
மார்கம்	-	வழியை
ஆலோகயந்	-	பார்த்துக் கொண்டு
ஆகாஶம்	-	ஆகாயத்தையும்
அவலோகயந்	-	உற்று நோக்கியவராய்
ஹ்ருதயே	-	நெஞ்சினுள்ளே
ப்ராணாந்	-	மூச்சை
ருரோத	-	அடக்கினார்

पद्भ्यां दृढमवस्थानं कृत्वा स कपिकुञ्जरः ।
निकुञ्च्य कर्णौ हनुमानुत्पतिष्यन् महाबलः ॥
वानरान् वानरश्रेष्ठ इदं वचनमब्रवीत् ॥

பத்ப்யாம் த்ருடமவஸ்தாநம் க்ருத்வா ஸ கபிகுஞ்ஜர: ।
நிகுஞ்ச்ய கர்ணௌ ஹநுமாநுத்பதிஷ்யந் மஹாபல: ॥
வாநராந் வாநர ஶ்ரேஷ்ட இதம் வசனமப்ரவீத் ॥ 45

கபிகுஞ்ஜர:	-	வானரச்ரேஷ்டர்
பத்ப்யாம்	-	இரண்டு கால்களையும்
த்ருடம்	-	திடமாக
அவஸ்தாநம் க்ருத்வா	-	ஊன்றி
கர்ணௌ நிகுஞ்ஜ்ய	-	காதுகளை வளைத்து
உத்பதிஷ்யந்	-	ஆகர்யத்தில் பறக்கக் கருதிய
மஹாபல:	-	மஹாபலவானான
வாநரஶ்ரேஷ்ட:	-	வானரர்களல் சிறந்த
ஸ: ஹநுமாந்	-	அந்த ஹனுமார்
வாநராந்	-	வானரர்களைப் பார்த்து
இதம்	-	இந்த
வசநம்	-	சொல்லை
அப்ரவீத்	-	சொன்னார்

यथा राघवनिर्मुक्तः शरः श्वसनविक्रमः ।
गच्छेत्तद्वद्गमिष्यामि लङ्कां रावणपालिताम् ॥

யதா ராகவநிர்முக்த: ஶர: ஶ்வஸந விக்ரம: ।
கச்சேத் தத்வத் கமிஷ்யாமி லங்காம் ராவண பாலிதாம் ॥ 46

ராகவநிர்முக்தஃ	ஸ்ரீ ராமர் விட்ட
ஶரஃ	பாணம்
ஶ்வஸநவிக்ரமஃ	வாயு வேகமுடையதாய்
யதா	எப்படி
கச்சேத்	போகுமோ
தத்வத்	அது போலவே
ராவணபாலிதாம்	ராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்ட
லங்காம்	லங்கையை நோக்கி
கமிஷ்யாமி	போவேன்

न हि द्रक्ष्यामि यदि तां लङ्कायां जनकात्मजाम् ।
अनेनैव हि वेगेन गमिष्यामि सुरालयम् ॥

ந ஹி த்ரக்ஷ்யாமி யதி தாம் லங்காயாம் ஜனகாத்மஜாம் ।
அநேநைவ ஹி வேகேந கமிஷ்யாமி ஸுராலயம் ॥ 47

லங்காயாம்	லங்காபுரியிலே
தாம் ஜநகாத்மஜாம்	அந்த ஜானகியை
ந த்ரக்ஷ்யாமி யதி ஹி	காணேணாகில்
அநேந	இந்த
வேகேந ஏவ	வேகத்தோடேயே
ஸுராலயம் ஹி	தேவலருகத்திற்கும்
கமிஷ்யாமி	செல்வேன்

यदि वा त्रिदिवे सीतां न द्रक्ष्यामि कृतश्रमः ।
बद्ध्वा राक्षसराजानमानयिष्यामि रावणम् ॥

யதி வா த்ரிதிவே ஸீதாம் ந த்ரக்ஷ்யாமி க்ருதஶ்ரம: ।
பத்த்வா ராக்ஷஸ ராஜாந மாநயிஷ்யாமி ராவணம் ॥ 48

த்ரிதிவே வா	தேவருலகத்திலும்
ஸீதாம்	ஸீதையை
ந த்ரக்ஷ்யாமி யதி ஹி	காணேனாகில்
அக்ருதஶ்ரமஃ	மனம் வருந்தாதவனாய்
ராக்ஷஸராஜாநம்	அரக்கர்களுக்கு அரசனான
ராவணம்	ராவணனை
பத்வா	பிடித்துக் கட்டி
ஆநயிஷ்யாமி	கொண்டு வருவேன்

सर्वथा कृतकार्योऽहमेष्यामि सह सीतया ।
आनयिष्यामि वा लङ्कां समुत्पाट्य सरावणाम् ॥

ஸர்வதா க்ருதகார்யோऽஹமேஷ்யாமி ஸஹ ஸீதயா ।
ஆனயிஷ்யாமி வா லங்காம் ஸமுத்பாட்ய ஸராவணாம் ॥ 49

ஸர்வதா - எவ்விதத்திலும்
அஹம் க்ருதகார்ய: - நான் கார்யத்தை முடித்தவனாய்
ஸீதயா ஸஹ - ஸீதையோடு கூடவே
ஏஷ்யாமி - வருவேன்
வா - இல்லைஎன்றால்
ஸராவணாம் - ராவணனுடன் கூடிய
லங்காம் - லங்காபுரியை
ஸமுத்பாட்ய - அடியோடு பிடுங்கி
ஆநயிஷ்யாமி - கொண்டு வருவேன்

एवमुक्त्वा तु हनुमान् वानरान् वानरोत्तमः ।
उत्पपाताथ वेगेन वेगवानविचारयन् ॥
सुपर्णमिव चात्मानं मेने स कपिकुञ्जरः ॥

ஏவ முக்த்வா து ஹநுமாந் வாநராந் வாநரோத்தம: ।
உத்பபாதாத வேகேந வேகவாநவிசாரயந் ॥
ஸுபர்ணமிவ சாத்மானம் மேநே ஸ கபிகுஞ்ஜர: ॥ 50

வாநராந் - வானரர்களைப் பார்த்து
ஏவம் - இவ்வாறு
உக்த்வா து - சொல்லி விட்டு
வாநரோத்தம: - வானரச்ரேஷ்டரான
ஹநுமாந் - ஹனுமார்
வேகவாந் - அதி வேகமுடையவராய்
அவிசாரயந் - மனக் கவலையற்றவராய்
ஆத்மாநம் - தம்மை
ஸுபர்ணம் இவ - கருடனைப் போலவே
மேநே - நினைத்தார்
அத - ஸந்தேகமில்லாமல்
ஸ: - அந்த
கபிகுஞ்ஜர: - வானர வீரர்
ச - உடனே
வேகேந - விசையாக
உத்பபாத - மேலே பாய்ந்தார்

समुत्पतति तस्मिंस्तु वेगात्ते नगरोहिणः ।
संहृत्य विटपान् सर्वान् समुत्पेतुः समन्ततः ॥

ஸமுத்பததி தஸ்மிம்ஸ்து வேகாத்தே நகரோஹிண: ।
ஸம்ஹ்ருத்ய விடபாந் ஸர்வான் ஸமுத்பேது: ஸமந்தத: ॥ 51

தஸ்மிந் - அவர்
வேகாத் - வேகத்தோடு
ஸமுத்பததி - உயரக் கிளம்புகையில்
தே நகரோஹிண: து - அந்த மலையில் முளைத்துள்ள மரங்கள் யாவும்
ஸர்வாந் - எல்லா
விடபாந் - கிளைகளையும்
ஸம்ஹ்ருத்ய - சுருக்கிக் கொண்டு
ஸமந்தத: - நான்கு புறத்திலும் இருந்து
ஸமுத்பேது: - மேலெழுந்தன

स मत्तकोयष्टिभकान्पादपान् पुष्पशालिनः ।
उद्वहन्नूरुवेगेन जगाम विमलेऽम्बरे ॥

ஸ மத்தகோயஷ்டி பகாந் பாதபாந் புஷ்பஶாலிந: ।
உத்வஹந் நூருவேகேந ஜகாம விமலேऽம்பரே ॥ 52

மத்தகோயஷ்டிபகாந் - கொழுத்த நாரைகளோடு கூடிய
புஷ்பஶாலிந: - புஷ்பம் நிறைந்த
பாதபாந் - விருக்ஷங்களை
ஊருவேகேந - தொடை வேகத்தால்
உத்வஹத் - இழுத்துக் கொண்டு
விமலே அம்பரே - நிர்மலமான ஆகாயத்தில்
ஸ: ஜகாம - அவர் சென்றார்

ऊरुवेगोद्धता वृक्षा मुहूर्तं कपिमन्वयुः ।
प्रस्थितं दीर्घमध्वानं स्वबन्धुमिव बान्धवाः ॥

ஊரு வேகோத்ததா வ்ருக்ஷா முஹூர்தம் கபிமன்வயு: ।
ப்ரஸ்திதம் தீர்கமத்வானம் ஸ்வபந்துமிவ பாந்தவா: ॥ 53

ஊருவேகோத்ததா: - தொடையின்வேகத்தால் உயரக் கிளம்பிய
வ்ருக்ஷா: - மரங்கள்
தீர்கம் அத்வாநம் - நெடுவழி
ப்ரஸ்திதம் - செல்லப் புறப்பட்ட
ஸ்வபந்தும் - தங்கள் சுற்றத்தவனை
பாந்தவா: இவ - உறவினர் போல்
முஹூர்த்தம் - ஒரு முகூர்த்த காலம்
கபிம் - வானரரை
அந்வயு: - பின் தொடர்ந்து சென்றன

तदूरुवेगोन्मथिताः सालाश्चान्ये नगोत्तमाः ।
अनुजग्मुर्हनूमन्तं सैन्या इव महीपतिम् ॥

ததூரு வேகோந்மதிதா: ஸாலாஶ்சாந்யே நகோத்தமா: ।
அநுஜக்முர் ஹநூமந்தம் ஸைன்யா இவ மஹீபதிம் ॥ 54

ததூர வேகோந்மதிதா:	அவருடைய தொடை வேகத்தால் பிடுங்கப்பட்ட
ஸாலா:	ஆச்சா மரங்களும்
அந்யே	மற்ற
நகோத்தமா: ச	நன்மரங்களும்
மஹீபதிம்	மஹீபதியை
ஸைந்தா:	போர் வீரர்கள்
இவ	பின் தொடர்வதுபால்
ஹநூமந்தம்	ஹனுமாரை
அநுஜக்மு:	பின்தொடர்ந்து சென்றன

सुपुष्पिताग्रैर्बहुभिः पादपैरन्वितः कपिः ।
हनूमान् पर्वताकारो बभूवाद्भुतदर्शनः ॥

ஸுபுஷ்பிதாக்ரைர்பஹுபி: பாதபைரந்வித: கபி: ।
ஹநூமாந் பர்வதாகாரோ பபூவாத்புத தர்ஶந: ॥ 55

பர்வதாகார:	மலை போன்ற
கபி:	வானரரான
ஹநுமாந்	ஹனுமார்
ஸுபுஷ்பிதாக்ரை:	நன்றாய்ப் புஷ்பித்த மலர் செறிந்த
பஹுபி:	பற்பல
பாதபை:	மரங்களால்
அந்வித:	சூழப்பட்டவராய்
அத்புததர்ஶந:	வியக்கத் தக்க தோற்றமுடையவர்
பபூவ	ஆயினர்

सारवन्तोऽथ ये वृक्षा न्यमज्जल्लँवणाम्भसि ।
भयादिव महेन्द्रस्य पर्वता वरुणालये ॥

ஸாரவந்தோऽத யே வ்ருக்ஷா ந்யமஜ்ஜந் லவணாம்பஸி ।
பயாதிவ மஹேந்த்ரஸ்ய பர்வதா வருணாலயே ॥ 56

அத	பிறகு
ஸாரவந்த:	உயரமான
வ்ருக்ஷா:	மரங்கள்
யே	எவைகளோ அவைகள்
மஹேந்த்ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
பயாத்	பயத்தினால்
பர்வதா: இவ	மலைகள்போல்
லவணாம்பஸி	உப்பு நீருள்ள

வருணாலயே	ஆழ்கடலில்
ந்யமஜ்ஜந்	விழுந்து மூழ்கின

स नानाकुसुमैः कीर्णः कपिः साङ्कुरकोरकैः ।
शुशुभे मेघसंकाशः खद्योतैरिव पर्वतः ॥

ஸ நாநா குஸுமை: கீர்ண: கபி:ஸாங்குரகோரகை: ।
ஶுஶுபே மேகஸங்காஶ: கத்யோதைரிவ பர்வத: ॥ 57

மேகஸங்காஶ:	மேகம்போன்ற
ஸ: கபி:	அந்த வானரர்
நாநாகுஸுமை:	பல வகை மலர்களாலும்
ஸாங்குரகோரகை:	குருத்து மொட்டு இவைகளாலும்
கத்யோதை:	மின்மினிப் பூச்சிகளால்
கீர்ண:	வியாபிக்கப்பட்ட
பர்வத:	மலை
இவ	போல
ஶுஶுபே	விளங்கினார்

विमुक्तास्तस्य वेगेन मुक्त्वा पुष्पाणि ते द्रुमाः ।
अवशीर्यन्त सलिले निवृत्ताः सुहृदो यथा ॥

விமுக்தாஸ் தஸ்ய வேகேந முக்த்வா புஷ்பாணி தே த்ருமா: ।
அவஶீர்யந்த ஸலிலே நிவ்ருத்தா: ஸுஹ்ருதோ யதா ॥ 58

தஸ்ய	அவனுடைய
வேகேந	வேகத்தால்
விமுக்தா:	விடுபட்ட
தே த்ருமா:	அந்த மரங்கள்
புஷ்பாணி	புஷ்பங்களை
முக்த்வா	உதிர்த்து
நிவ்ருத்தா:	வழிவிட்டுத் திரும்பிய
ஸுஹ்ருத: யதா	நட்பினர் போலவே
ஸலிலே	நீரில்
அவஶீர்யந்த	பரவி வீழ்ந்தன

लघुत्वेनोपपन्नं तद्विचित्रं सागरेऽपतत् ।
द्रुमाणां विविधं पुष्पं कपिवायुसमीरितम् ॥

லகுத்வேநோப பந்நம் தத்விசித்ரம் ஸாகரேऽபதத் ।
த்ருமாணாம் விவிதம் புஷ்பம் கபிவாயு ஸமீரிதம் ॥ 59

த்ருமாணாம்	மரங்களின்
விசித்ரம்	நானாவர்ணமுள்ளதும்
விவிதம்	பல வகையானதும்

லகுத்வேந உபபந்நம்	அதிக லேசானதுமான
கபிவாயுஸமீரிதம்	வானரரின் காற்றினால் சிதறுண்ட
தத் புஷ்பம்	அந்தப் புஷ்பம்
ஸாகரே	ஸமுத்திரத்தில்
அபதத்	விழுந்தது

ताराचितमिवाकाशं प्रबभौ स महार्णवः ॥

தாராசிதமிவாகாஶ ப்ரபபௌ ஸ மஹார்ணவ: ॥ 60

ஸஃ மஹார்ணவஃ	அந்தப் பெருங்கடல்
தாராசிதம்	நக்ஷத்திரங்கள் நிரம்பிய
ஆகாஶம் இவ	ஆகாசம் போல்
ப்ரபபௌ	திகழ்ந்தது

पुष्पौघेनानुविद्धेन नानावर्णेन वानरः ।
बभौ मेघ इवोद्यन् वै विद्युद्गणविभूषितः ॥

புஷ்பௌகேநாநு வித்தேந நாநாவர்ணேன வாநர: ।
பபௌ மேக இவோத்யந் வை வித்யுத் கண விபூஷித: ॥ 61

அநுபத்தேந	பின்தொடர்ந்து மேலே படிந்த
நாநாவர்ணேந	பற்பல நிறம் பொருந்திய
புஷ்பௌகேண	மலர்களின் குவையினால்
வித்யுத்கண	மின்னற் கொடிகளினால்
விபூஷிதஃ	அலங்கரிக்கப்பட்ட
உத்யந்	மேலெழுந்த
மேகஃ இவ	மேகம் போலவே
வாநரஃ பபௌ வை	வானரர் விளங்கினார்

तस्य वेगसमाधूतैः पुष्पैस्तोयमदृश्यत ।
ताराभिरभिरामाभिरुदिताभिरिवाम्बरम् ॥

தஸ்ய வேக ஸமாதூதை: புஷ்பைஸ் தோய மத்ருஶ்யத ।
தாராபிரபி ராமாபிருதிதாபி ரிவாம்பரம் ॥ 62

தஸ்ய	அவருடைய
வேகஸமாதூதைஃ	விசையால் சிதறுண்ட
புஷ்பைஃ	பூக்களால்
தோயம்	ஜலம்
அபிராமாபிஃ	மிக அழகுற்று
உதிதாபிஃ	உதித்த
தாராபிஃ	நக்ஷத்திரங்களினாலே
அம்பரம்	ஆகாயம்
இவ	போல்
அத்ருஶ்யத	காணப்பட்டது

प्रचकर्ष महामेघं समुपोद्धातविद्युतम् ।
प्रबलः कपिराजस्य वायुर्मार्गे विनिस्सृतः ॥

ப்ரசகர்ஷ மஹாமேகம் ஸமுபோத்தா தவித்யுதம் ।
ப்ரபல: கபிராஜஸ்ய வாயுர்மார்கே வினிஸ்ருத: ॥ 63

கபிராஜஸ்ய	-	வானரச்ரேஷ்டருடைய
மார்கே	-	வழியில்
விநிஃஸ்ருதஃ	-	புறப்பட்ட
ப்ரபலஃ வாயு	-	பெரிய காற்று
ஸமுபோத்தாதவித்யுதம்	-	அடிக்கடி உண்டான மின்லோடு கூடிய
மஹாமேகம்	-	பெரு மேகத்தை
ப்ரசகர்ஷ	-	இழுத்தது

समुत्पतितमेघस्य समुद्धूतजलस्य च ।
सममासीत्तदा रूपं सागरस्याम्बरस्य च ॥
ஸமுத்பதித மேகஸ்ய ஸமுத்தூத ஜலஸ்ய ச ।
ஸமமாஸித் ததா ரூபம் ஸாகரஸ்யாம்பரஸ்ய ச ॥ 64

ஸமுத்பதிதமேகஸ்ய	-	உயர எழுந்த மேகத்தையுடைய
அம்பரஸ்ய ச	-	ஆகாயத்திற்கும்
ஸமுத்தூதஜலஸ்ய	-	ஓங்கி உயர எழுந்த ஜலத்தையுடைய
ஸாகரஸ்ய ச	-	ஸமுத்திரத்திற்கும்
ததா	-	அப்பொழுது
ரூபம்	-	தோற்றம்
ஸமம்	-	ஸமானமாக
ஆஸீத்	-	இருந்தது

तस्याम्बरगतौ बाहू ददृशाते प्रसारितौ ।
पर्वताग्राद्विनिष्क्रान्तौ पञ्चास्याविव पन्नगौ ॥
தஸ்யாம்பரகதௌ பாஹூ தத்ருஶாதே ப்ரஸாரிதௌ ।
பர்வதாக்ராத் விநிஷ்க்ராந்தௌ பஞ்சாஸ்யாவிவ பன்னகௌ ॥ 65

தஸ்ய	-	அவருடைய
அம்பரகதௌ	-	ஆகாய மார்க்கத்தில்
ப்ஸாரிதௌ	-	நீட்டப்பட்டிருந்த
பாஹூ	-	இரு கைகளும்
பர்வதாக்ராத்	-	மலையின் உச்சயில்இருந்து
விநிஷ்க்ராந்தௌ	-	வெளிக் கிளம்பும்
பஞ்சாஸ்யௌ	-	ஐந்து தலையுடைய
பந்நகௌ	-	இரண்டு நாகங்கள்

இவ - போல
தத்ருஶாதே - காணப்பட்டன

पिबन्निव बभौ चापि सोर्मिमालं महार्णवम् ।
पिपासुरिव चाकाशं ददृशे स महाकपिः ॥

பிபந்நிவ பபௌ சாபி ஸோர்மிமாலம் மஹார்ணவம் ।
பிபாஸுரிவ சாகாஶம் தத்ருஶே ஸ மஹாகபி: ॥ 66

ஸ: - அந்த
மஹாகபி: - வானரச்ரேஷ்டர்
ஸோர்மிமாலம் - அலைகள் செறிந்த
மஹார்ணவம் அபி - பெருங்கடலையும்
பிபந் இவ - பானம் செய்பவர் போல
பபௌ - விளங்கினார்
ஆகாஶம் ச - ஆகாயத்தையும்
பிபாஸு: - பானம் செய்யவிருப்பமுள்ளவர்
இவ ச - போலவும்
தத்ருஶே - காணப்பட்டார்

तस्य विद्युत्प्रभाकारे वायुमार्गानुसारिणः ।
नयने संप्रकाशेते पर्वतस्थाविवानलौ ॥

தஸ்ய வித்யுத் ப்ரபாகாரே வாயு மார்காநுஸாரிண: ।
நயனே ஸம்ப்ரகாஶேதே பர்வதஸ்தா விவாநலௌ ॥ 67

வாயுமார்காநு - காற்றின் மார்க்கத்தைத் தொடர்ந்து
ஸாரிண: செல்கின்ற
தஸ்ய - அவருடைய
வித்யுத்ப்ரபாகாரே - மின்னலொளிக்கு நிகரான
நயநே - கண்கள் இரண்டும்
பர்வதஸ்தௌ - மலைமேல் எரிகின்ற
அநலௌ இவ - தீக்கள்போல
ஸம்ப்ரகாஶேதே - விளங்கின

पिङ्गे पिङ्गाक्षमुख्यस्य बृहती परिमण्डले ।
चक्षुषी संप्रकाशेते चन्द्रसूर्याविवोदितौ ॥

பிங்கே பிங்காக்ஷ முக்யஸ்ய ப்ருஹதீ பரிமண்டலே ।
சக்ஷுஷீ ஸம்ப்ரகாஶேதே சந்த்ர ஸூர்யா விவோதிதௌ ॥ 68

பிங்காக்ஷமுக்யஸ்ய - வானரச்ரேஷ்டருடைய
பிங்கே - பிங்கள வர்ணமான
ப்ருஹதீ - பெரிய
சக்ஷுஷீ - இரண்டு கண்கள்

பரிமண்டலே - ஆகாயமண்டலத்தில்
உதிதௌ - உதயமான
சந்த்ரஸூர்யௌ இவ- சந்திர ஸூர்யர் போல்
ஸம்ப்ரகாஶேதே - நன்கு விளங்கின

मुखं नासिकया तस्य ताम्रया ताम्रमाबभौ ।
सन्ध्यया समभिस्पृष्टं यथा सूर्यस्य मण्डलम् ॥

முகம் நாஸிகயா தஸ்ய தாம்ரயா தாம்ரமாபபௌ ।
ஸந்த்யயா ஸமபிஸ் ப்ருஷ்டம் யதா ஸூர்யஸ்ய மண்டலம் ॥ 69
தஸ்ய - அவருடைய
தாம்ரயா - சிவந்த
நாஸிகயா - மூக்கினால்
தாம்ரம் முகம் - சிவந்த முகம்
ஸந்த்யயா - சந்தியின் செம்மையினால்
ஸமபிஸ்ப்ருஷ்டம் - வ்யாபிக்கப்பட்ட
ஸூர்யஸ்ய மண்டலம்- ஸூர்ய மண்டலம்
யதா ஆபபௌ - போல விளங்கிற்று

लाङ्गूलं च समाविद्धं प्लवमानस्य शोभते ।
अम्बरे वायुपुत्रस्य शक्रध्वज इवोच्छ्रितः ॥

லாங்கூலஞ்ச ஸமாவித்தம் ப்லவமானஸ்ய ஶோபதே ।
அம்பரே வாயு புத்ரஸ்ய ஶக்ரத்வஜ இவோச் ச்ரித: ॥ 70
ப்லவமாநஸ்ய - தாவுகிற
வாயுபுத்ரஸ்ய - வாயு குமாரருடைய
ஸமாவித்தம் - உயரவெடுத்த
லாங்கூலம் ச - வாலும்
அம்பரே - ஆகாயத்தில்
உச்ச்ரித: - உயர்ந்தி நாட்டப்பட்ட
ஶக்ரத்வஜ: இவ - இந்த்ரத்வஜம் போல
ஶோபதே - திகழ்ந்தது

लाङ्गूलचक्रेण महाञ्शुक्लदंष्ट्रोऽनिलात्मजः ।
व्यरोचत महाप्राज्ञः परिवेषीव भास्करः ॥

லாங்கூல சக்ரேண மஹாந் ஶுக்லதம் ஷ்ட்ரோऽநிலாத்மஜ: ।
வ்யரோசத மஹாப்ராஞ: பரிவேஷீவ பாஸ்கர: ॥ 71
ஶுக்லதம்ஷ்டர: - வெளுத்த கோரைப் பற்களை உடையவரும்
மஹாந் - மஹிமையுடயவரும்
மஹாப்ராஜ்ஞ: - மிகச் சிறந்த புத்தியுடைட்யவருமான

அநிலாத்மஜঃ - வாயு குமாரர்
லாங்கூலசக்ரேண - வாலின் வட்டத்தினால்
பரிவேஷீ - பரிவேடம் சூழ்ந்த
பாஸ்கரঃ இவ - ஸூர்யன் போல்
வ்யரோசத - விளங்கினார்

स्फिग्देशेनाभिताम्रेण रराज स महाकपिः ।
महता दारितेनेव गिरिर्गैरिकधातुना ॥

ஸ்பிக்தேஶேநாபி தாம்ரேண ரராஜ ஸ மஹாகபி: ।
மஹதா தாரிதே நேவ கிரிர் கைரிகதாதுநா ॥ 72

ஸঃ மஹாகபிঃ - அந்தப் பெரிய வானரர்
அபிதாம்ரேண - மிகச்சிவந்த
ஸ்பிக்தேஶேந - வாலினடியினால்
மஹதா - பெரிய
தாரிதேந - பிளக்கப்பட்ட
கைரிகதாதுநா - கைரிகம் என்னும் காவிக் கல்லினால்
கிரிঃ இவ - மலை போல்
ரராஜ - விளங்கினார்

तस्य वानरसिंहस्य प्लवमानस्य सागरम् ।
कक्षान्तरगतो वायुर्जीमूत इव गर्जति ॥

தஸ்ய வாநர ஸிம்ஹஸ்ய ப்லவமானஸ்ய ஸாகரம் ।
கக்ஷாந்தர கதோ வாயுர்ஜீமூத இவ கர்ஜதி ॥ 73

ஸாகரம் - ஸமுத்திரத்தை
ப்லவமாநஸ்ய - தாண்டுகின்ற
தஸ்ய - அந்த
வாநரஸிம்ஹஸ்ய - வானரத் தலைவருடைய
கக்ஷாந்தராகதঃ - கக்ஷங்களின் இடையினின்றும் தோன்றின
வாயுঃ - காற்று
ஜீமூதঃ இவ - கருமுகில்போல
கர்ஜதி - முழங்கிற்று

खे यथा निपतन्त्युल्का ह्युत्तरान्ताद्विनिःसृता ।
दृश्यते सानुबन्धा च तथा स कपिकुञ्जरः ॥

கே யதா நிபதந்த்யுல்கா ஹ்யுத்தராந்தாத் விநிஸ்ஸ் ருதா ।
த்ருஶ்யதே ஸாநுபந்தா ச ததா ஸ கபிகுஞ்ஜர: ॥ 74

கே - ஆகாயத்தில்
உத்தராந்தாத் - வட திசையில் இருந்து
விநிஸ்ஸ்ருதா - தோன்றி

நிபதந்தீ ச - விழுகிறதும்
ஸாநுவந்தா - வாலோடு கூடியதுமான
உல்கா யதா - கொள்ளி எப்படியோ
ததா ஹி - அப்படியே
ஸ: - அந்த
கபிகுஞ்ஜர: - வானர வீரர்
த்ருஶ்யதே - காணப்பட்டார்

पतत्पतङ्गसंकाशो व्यायतः शुशुभे कपिः ।
प्रवृद्ध इव मातङ्गः कक्ष्यया बध्यमानया ॥

பதத் பதங்கஸங்காஶோ வ்யாயத: ஶுஶுபே கபி: ।
ப்ரவ்ருத்த இவ மாதங்க: கக்ஷ்யயா பத்யமாநயா ॥ 75

பதத்பதங்கஸங்காஶ:- உதிக்கும் ஸூர்யனுக்கு நிகரான
வ்யாயத: கபி: - நெடிய வானரர்
பத்யமாநயா - கட்டிக் கொண்டிருக்கிற
கக்ஷ்யயா - அரைக் கச்சையால்
ப்ரவ்ருத்த: - மதம் கொண்ட
மாதங்க: இவ - யானை போல்
ஶுஶுபே - விளங்கினார்

उपरिष्टाच्छरीरेण च्छायया चावगाढया ।
सागरे मारुताविष्टा नौरिवासीत्तदा कपिः ॥

உபரிஷ்டாச்சரீரேண ச்சாயயா சாவகாடயா ।
ஸாகரே மாருதாவிஷ்டா நௌரிவாஸீத்ததா கபி: ॥ 76

உபரிஷ்டாத் - மேலே
ஶரீரேண - சரீரத்தாலும்
ஸாகரே - ஸமுத்திரத்தில்
அவகாடயா - அழுந்தியிருக்கிறண
சாயயா ச - நிழலினாலும்
மாருதாவிஷ்டா - காற்றினால் மோதப்பட்ட
நௌ: இவ - மரக்கலம் போல்
கபி: - வானரர்
ததா - அப்பொழுது
ஆஸீத் - தோன்றினார்

यं यं देशं समुद्रस्य जगाम स महाकपिः ।
स स तस्याङ्गवेगेन सोन्माद इव लक्ष्यते ॥

யம் யம் தேஶம் ஸமுத்ரஸ்ய ஜகாம ஸ மஹாகபி: ।
ஸ ஸ தஸ்யாங்கவேகேந ஸோந்மாத இவ லக்ஷ்யதே ॥ 77

ஸமுத்ரஸ்ய - ஸமுத்திரத்தின்
யம் யம் தேஶம் - எந்த எந்த இடத்தை
ஸ: மஹாகபி: - அந்தப் பெரிய வானர்
ஜகாம - அடைந்தாரோ
ஸ: ஸ: - அதுதுவும்
தஸ்ய - அவருடைய
அங்கவேகேந - சரீர விசையால்
இவ - முற்றிலும்
ஸோந்மாத: - கலங்கியதாய்
லக்ஷ்யதே - காணப்பட்டது

सागरस्योर्मिजालानि उरसा शैलवर्ष्मणा ।
अभिघ्नंस्तु महावेगः पुप्लुवे स महाकपिः ॥

ஸாகரஸ்யோர்மி ஜாலானி உரஸா ஶைலவர்ஷ்மணா ।
அபிக்நந் ஸ்து மஹாவேக: புப்லுவே ஸ மஹாகபி: ॥ 78

ஸ: மஹாவேக: - அந்த அதிவேகமுடைய
மஹாகபி: - வானரச்ரேஷ்டர்
ஶைலவர்ஷமணா - மலைக்கு நிகரான
உரஸா து - மார்பினாலேயே
ஸாகரஸ்ய - ஸமுத்திரத்தின்
ஊர்மிஜாலாநி - அலைகளை
அபிக்நந் - மோதித் தள்ளிக் கொண்டு
புப்லவே - தாவிச் சென்றார்

कपिवातश्च बलवान् मेघवातश्च निःसृतः ।
सागरं भीमनिर्घोषं कम्पयामासतुर्भृशम् ॥

கபிவாதஶ்ச பலவான் மேகவாதஶ்ச நிஸ்ஸ்ருத: ।
ஸாகரம் பீம நிர்கோஷம் கம்பயாமாஸதுர் ப்ருஶம் ॥ 79

பலவாந் - மிக வலிமையுடையதாய்
நி:ஸ்ருத: - தோன்றிய
கபிவாத: ச - வானரரின் காற்றும்
மேகவாத: ச - மேகத்தின் காற்றும்
பீமநிர்கோஷம் - அச்சமுறத் தக்க பேரொலி கொண்ட
ஸாகரம் - ஆழ்கடலை
ப்ருஶம் - மிகவும்
கல்பயாமாஸது: - அலைத்துக் கலக்கின

विकर्षन्नूर्मिजालानि बृहन्ति लवणांमसि ।
पुप्लुवे कपिशार्दूलो विकिरन्निव रोदसी ॥

விகர்ஷன் நூர்மிஜாலாநி ப்ருஹந்தி லவணாம்பஸி: ।
புப்லுவே கபிஶார்தூலோ விகிரந்நிவ ரோதஸீ ॥ 80

லவணாம்பஸி	-	உப்பு நீர்க் கடலில்
ப்ருஹந்தி	-	பருத்துயர்ந்த
ஊர்மிஜாலாநி	-	அலைகிளன் ஜாலங்களை
விகர்ஷந்	-	இழுத்துக் கொண்டு செல்கின்ற
கபிஶார்தூலஃ	-	வானரச்ரேஷ்டர்
ரோதஸீ	-	ஆகாயத்தையும் பூமியையும்
விகிரந் இவ	-	பிரிப்பவர்போல்
புப்லுவே	-	தாவினார்

मेरुमन्दरसंकाशानुद्गतान् स महार्णवे ।
अत्यक्रामन्महावेगस्तरङ्गान् गणयन्निव ॥

மேரு மந்தரஸங்காஶாநுத்கதாந் ஸ மஹார்ணவே ।
அத்யக்ராமந்மஹாவேகஸ் தரங்காந் கணயந்நிவ ॥ 81

மஹாவேக: ஸஃ	-	மிக வேகமுடைய அவர்
மஹார்ணவே	-	பெருங்கடலில்
உத்கதாந்	-	மேலெழுந்த
மேருமந்தரஸங்காஶாந்	-	மேருமந்தர மலைக்கு நிகராக உயர்ந்த
தரங்காந்	-	அலைகளை
கணயந்	-	கணக்கிட்டெண்ணுகிறவர்
இவ	-	போல்
அத்யக்ராமத்	-	தாண்டினார்

तस्य वेगसमुद्धूतं जलं सजलदं तदा ।
अम्बरस्थं विबभ्राज शारदाभ्रमिवाततम् ॥

தஸ்ய வேக ஸமுத் தூதம் ஜலம் ஸஜலதம் ததா ।
அம்பரஸ்தம் விபப்ராஜ ஶாரதாப்ரமிவா ததம் ॥ 82

தஸ்ய	-	அவருடைய
வேகஸமுத்தூதம்	-	வேகத்தால். உயரக் கிளப்பப்பட்ட
ஸஜலதம்	-	மேகத்துடன் கூடிய
ஜலம்	-	ஸமுத்திர ஜலம்
ததா	-	அப்பொழுது
அம்பரஸ்தம்	-	ஆகாயத்திலேயுள்ள
ஆததம்	-	அகன்ற
ஶாரதாப்ரம் இவ	-	கார்கால மேகம்போல்
பிபப்ராஜ	-	விளங்கிற்று

तिमिनक्रझषाः कूर्मा दृश्यन्ते विवृतास्तदा ।
वस्त्रापकर्षणेनेव शरीराणि शरीरिणाम् ॥

திமிநக்ர ஜஷா: கூர்மா த்ருஶ்யந்தே விவ்ருதாஸ் ததா ।
வஸ்த்ராபகர்ஷணே நேவ ஶரீராணி ஶரீரிணாம் ॥ 83

ததா	-	அப்பொழுது
விவ்ருதாஃ	-	வெளிப்பட்டுத் தோன்றிய
திமிநக்ரஜஷாஃ	-	பெரிய மீன் முதலை சிறு மீன்களும்
கூர்மாஃ	-	ஆமைகளும்
வஸ்த்ராபகர்ஷணேந	-	ஆடையை அவிழ்ப்பதினால்
ஶரீரிணாம்	-	ஜனங்களுடைய
ஶரீராணி இவ	-	அவயவங்கள் போல
த்ருஶ்யந்தே	-	காணப்பட்டன

प्लवमानं समीक्ष्याथ भुजङ्गाः सागरालयाः ।
व्योम्नि तं कपिशार्दूलं सुपर्ण इति मेनिरे ॥

ப்லவமானம் ஸமீக்ஷ்யாத புஜங்கா: ஸாகராலயா: ।
வ்யோம்நி தம் கபிஶார்தூலம் ஸுபர்ண இதி மேநிரே ॥ 84

அத	-	இப்பொழுது
ஸாகராலயாஃ	-	கடலிடையில் வாழ்கின்ற
புஜங்காஃ	-	பாம்புகள்
வ்யோம்நிப்லவமாநம்	-	ஆகாயத்தில்தாவுகின்ற
தம் கபிஶார்தூலம்	-	அந்த வானர வீரரை
ஸமீக்ஷ்ய	-	கண்டு
ஸுபர்ணஃ இதி	-	கருடர் என்று
மேநிரே	-	எண்ணின

दशयोजनविस्तीर्णा त्रिंशद्योजनमायता ।
छाया वानरसिंहस्य जले चारुतराभवत् ॥

தஶயோஜநவிஸ் தீர்ணா த்ரிம்ஶத்யோஜநமாயதா ।
சாயா வாநரஸிம்ஹஸ்ய ஜலே சாருதராபவத் ॥ 85

வாநரஸிம்ஹஸ்ய	-	வானர ச்ரேஷ்டரின்
சாயா	-	நிழல்
தஶயோஜந விஸ்தீர்ணா	-	பத்து யோஜனை அகலமுள்ளதாயும்
த்ரிஶத்யோஜநம்	-	முப்பது யோஜனை
ஆயதா	-	நீளமுள்ளதாயும்
ஜலே	-	நீரில்
சாருதரா	-	மிகவும் அழகுற்றதாகவும்
அபவத்	-	தோன்றிற்று

श्वेताभ्रघनराजीव वायुपुत्रानुगामिनी ।
तस्य सा शुशुभे छाया वितता लवणाम्भसि ॥

ஶ்வேதாப்ரகந ராஜீவ வாயு புத்ராநுகாமிநீ ।
தஸ்ய ஸா ஶுஶுபே சாயா விததா லவணாம்பஸி ॥ 86

லவணாம்பஸி - உவர்க் கடலில்
விததா - விஸ்தாரமான
வாயுபுத்ராநுகாமிநீ - வாயு புத்திரரைப் பின்தொடர்ந்து செல்கின்ற
தஸ்ய - அவருடைய
ஸா சாயா - அந்த நிழல்
ஶ்வேதாப்ரகநராஜீ - வெண்மை நிறமுள்ள மேகங்களின் அடர்ந்த வரிசை
இவ - போல
ஶுஶுபே - விளங்கிற்று

शुशुभे स महातेजा महाकायो महाकपिः ।
वायुमार्गे निरालम्बे पक्षवानिव पर्वतः ॥

ஶுஶுபே ஸ மஹாதேஜா மஹாகாயோ மஹாகபி: ।
வாயுமார்கே நிராலம்பே பக்ஷவாநிவ பர்வத: ॥ 87

மஹாதேஜாः - சிறந்த தேஜஸ்ஸை உடையவரும்
மஹாகாயः - மிகப் பெரிய திருமேனி உடையவரும்
மஹாகபிः - வானரர்களுள் சிறந்தவருமான
ஸः - அவர்
நிராலம்வே - பிடிப்பில்லாத
வாயுமார்கே - வாயு மார்க்கத்திலே
பக்ஷவாந் - சிறகுகளுடன் கூடிய
பர்வதः - மலை
இவ - போல
ஶுஶுபே - விளங்கினார்

येनासौ याति बलवान् वेगेन कपिकुञ्जरः ।
तेन मार्गेण सहसा द्रोणीकृत इवार्णवः ॥

யேநாஸௌ யாதி பலவான் வேகேந கபிகுஞ்ஜர: ।
தேந மார்கேண ஸஹஸா த்ரோணீக்ருத இவார்ணவ: ॥ 88

பலவாந் - பலவானும்
கபிகுஞ்ஜரः - வானரச்ரேஷ்டருமான
அஸௌ - இவர்
யேந மார்கேண - எந்த வழியினால்

வேகேந	-	வேகமாய்
யாதி	-	செல்லுகின்றாரோ
தேந	-	அதினாலேயே
ஸஹஸா	-	விரைவாக
அர்ணவஃ	-	ஸாகரம்
த்ரோணீக்ருதஃ இவ	-	பெரிய கப்பரையாகச் செய்யப்பட்டதுபோல் இருந்தது

आपाते पक्षिसङ्घानां पक्षिराज इव व्रजन् ।
हनूमान् मेघजालानि प्रकर्षन् मारुतो यथा ॥

ஆபாதே பக்ஷிஸங்காநாம் பக்ஷிராஜ இவ வ்ரஜன் ।
ஹநூமாந் மேகஜாலாநி ப்ரகர்ஷன் மாருதோ யதா ॥ 89

ஹநூமாந்	-	ஹனுமார்
பக்ஷிஸங்காநாம்	-	பறவைக் கூட்டங்களின்
ஆபாதே	-	மார்க்கத்தில்
பக்ஷிராஜஃ இவ	-	பக்ஷிராஜர் போல்
வ்ரஜந்	-	போய்க் கொண்டு
மாருதஃ யதா	-	வாயு போல்
மேகஜாலாநி	-	முகிற் கூட்டங்களையும்
ப்ரகர்ஷந்	-	இழுத்துச் சென்றார்

पाण्डरारुणवर्णानि नीलमाञ्जिष्ठकानि च ।
कपिनाऽऽकृष्यमाणानि महाभ्राणि चकाशिरे ॥

பாண்டராருண வர்ணாநி நீலமாஞ்ஜிஷ்டகாநி ச ।
கபிநாऽऽக்ருஷ்யமாணாநி மஹாப்ராணி சகாஶிரே ॥ 90

கபிநா	-	வானரரால்
ஆக்ருஷ்யமாணாநி	-	இழுக்கப்பட்ட
மஹாப்ராணிநி	-	பெருமேகங்கள்
பாண்டுராருண	-	வெண்மை, செம்மை, இந்த
வர்ணாநி		நிறமுடையவைகளாயும்
நீலமாஞ்சிஷ்டகாநி	-	நீலம், மஞ்சள் முதலிய
ச சகாஶிரே		நிறமுடையவைகளாயும் திகழ்ந்தன

प्रविशन्नभ्रजालानि निष्पतंश्च पुनः पुनः ।
प्रच्छन्नश्च प्रकाशश्च चन्द्रमा इव लक्ष्यते ॥

ப்ரவிஶந் நப்ரஜாலாநி நிஷ்பதம்ஶ்ச புன: புன: ।
ப்ரச்சந்நஶ்ச ப்ரகாசஶ்ச சந்த்ரமா இவ லக்ஷ்யதே ॥ 91

அப்ரஜாலாநி	-	மேகக்கூட்டங்களிலே
புநஃ புநஃ	-	அடிக்கடி

ப்ரவிஶந்	நுழைபவராய்
நிஷ்பதந் ச	வெளிப்படுபவராய்
ப்ரச்சந்ந: ச	மறைகிறவரும்
ப்ரகாஶ: ச	பிரகாசிக்கின்றவருமான
சந்த்ரமா: இவ	சந்திரன் போலவே
லக்ஷ்யதே	காணப்பட்டார்

प्लवमानं तु तं दृष्ट्वा प्लवगं त्वरितं तदा ।
ववृषुः पुष्पवर्षाणि देवगन्धर्वदानवाः ॥

ப்லவமாநந்து தம் த்ருஷ்ட்வா ப்லவகம் த்வரிதம் ததா ।
வவ்ருஷு: புஷ்பவர்ஷாணி தேவகந்தர்வ தாநவா: ॥ 92

ததா	அப்பொழுது
த்வரிதம்	விரைவாக
ப்லவமாநம்	தாவிச் செல்கிற
தம் ப்லவகம்	அந்த வானரரை
தேவகந்தர்வ தாநவா:	தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், தானவர்கள்
து	இச்சந்தர்ப்பத்தில்
த்ருஷ்ட்வா	கண்டு
புஷ்பவர்ஷாணி	பூமாரிகளை
வவர்ஷு:	பொழிந்தனர்

तताप न हि तं सूर्यः प्लवन्तं वानरेश्वरम् ।
सिषेवे च तदा वायू रामकार्यार्थसिद्धये ॥

ததாப ந ஹி தம் ஸூர்ய: ப்லவந்தம் வாநரேஶ்வரம் ।
ஸிஷேவே ச ததா வாயூ ராமகார்யார்தஸித்தயே ॥ 93

ததா	அப்பொழுது
ராமகார்யார்த ஸித்தயே	ஸ்ரீ ராமகார்யம் முடியும் பொருட்டு
ஸூர்ய: ச	சூர்ய பகவானும்
ப்லவந்தம்	தாவிச் செல்கிற
தம்	அந்த
வாநரேஶ்வரம்	வானரஶ்ரேஷ்டரை
ந ததாப	சுடவில்லை
வாயு: ஹி	வாயுவோ
ஸிஷேவே	குளிர்ந்து வீசினார்

ऋषयस्तुष्टुवुश्चैनं प्लवमानं विहायसा ।
जगुश्च देवगन्धर्वाः प्रशंसन्तो महौजसम् ॥

ரிஷயஸ்துஷ்டுவஶ்சை நம் ப்லவமாநம் விஹாயஸா ।
ஜகுஶ்ச தேவகந்தர்வா: ப்ரஶம் ஸந்தோ மஹௌஜஸம் ॥ 94

விஹாயஸா - ஆகாய மார்க்கத்தோடு
ப்லவமாநம் ஏநம் - தாவிச் செல்கிறஇவரை
ரிஷய: - ரிஷிகளும்
துஷ்டுவு: - புகழ்ந்தார்கள்
தேவகந்தர்வா: ச - தேவர்களும் கந்தர்வர்களும்
மஹௌஜஸம் - மஹா பராக்கிரமசாலியை
ப்ரஶம்ஸந்த: ஜகு: - புகழ்ந்து பாடினார்கள்

नागाश्च तुष्टुवुर्यक्षा रक्षांसि विबुधाः खगाः ।
प्रेक्ष्याकाशे कपिवरं सहसा विगतक्लमम् ॥

நாகாஶ்ச துஷ்டுவுர் யக்ஷா ரக்ஷாம்ஸி விபுதா: ககா: ।
ப்ரேக்ஷ்யா காஶே கபிவரம் ஸஹஸா விகதக்லமம் ॥ 95

ரக்ஷாம்ஸி - இராக்கதர்களும்
ககா: - ஆகாசவாஸிகளான
ஸர்வே நாகா: - எல்லா நாகர்களும்
யக்ஷா: - யக்ஷர்களும்
விபுதா: ச - தேவர்களும்
கபிவரம் - வானரோத்தமரை
விகதக்லமம் - சிரமமின்றியிருப்பவராய்
ப்ரேக்ஷ்ய - கண்டு
ஸஹஸா - புன்கையோடு
துஷ்டுவு: - புகழ்ந்தார்கள்

तस्मिन् प्लवगशार्दूले प्लवमाने हनूमति ।
इक्ष्वाकुकुलमानार्थी चिन्तयामास सागरः ॥

தஸ்மிந் ப்லவகஶார்தூலே ப்லவமானே ஹநூமதி ।
இக்ஷ்வாகுகுல மாநார்தீ சிந்தயாமாஸ ஸாகர: ॥ 96

தஸ்மிந் - அந்த
ப்லவகஶார்தூலே - வானரச்ரேஷ்டரான
ஹநூமதி - ஹனுமார்
ப்லவமாநே - தாண்டுகையில்
ஸாகர: - ஸமுத்திரராஜன்
இக்ஷ்வாகுகுல மாநார்தீ - இக்ஷ்வாகு வம்சத்தை பகுமானிக்க வேண்டி
சிந்தயாமாஸ - சிந்திக்கலுற்றான்

साहाय्यं वानरेन्द्रस्य यदि नाहं हनूमतः ।
करिष्यामि भविष्यामि सर्ववाच्यो विवक्षताम् ॥

ஸாஹாய்யம் வானரேந்த்ரஸ்ய யதி நாஹம் ஹநூமத꞉ ।
கரிஷ்யாமி பவிஷ்யாமி ஸர்வ வாச்யோ விவக்ஷதாம் ॥ 97

வானரேந்க்ரஸ்ய	-	வானரோத்தமரான
ஹநூமத꞉	-	ஹனுமாருக்கு
அஹம்	-	நான்
ஸாஹாய்யம் ந க்ரிஷ்யாமி யதி	-	ஸ்காயம் செய்யாது போவேனாகில்
விவக்ஷதாம்	-	வாய் படைத்தவ்களுக்கு
ஸர்வவாச்ய꞉	-	வாய்ந்தபடி பழிக்கத் தக்கவனாய்
பவிஷ்யாமி	-	ஆவேன்

अहमिक्ष्वाकुनाथेन सगरेण विवर्धित:।
इक्ष्वाकुसचिवश्चायं नावसीदितुमर्हति ।।

அஹமிக்ஷ்வாகுநாதேந ஸகரேண விவர்தித: ।
இக்ஷ்வாகு ஸசிவஶ்சாயம் நாவஸீதிதுமர்ஹதி ॥ 98

அஹம்	-	நான்
இக்ஷ்வாகுநாதேந	-	இக்ஷ்வாகு நாதனான
ஸகரேண	-	ஸகரரால்
விவர்தித꞉	-	வளர்க்கப்பட்டவன்
அயம் ச	-	இவரோ
இக்ஷ்வாகுஸசிவ꞉	-	இக்ஷ்வாகு குலத்தோருக்கு ஸஹாயம் புரிபவர்
அவஸீதிதும்	-	துன்புறுவதற்கு
ந அர்ஹதி	-	(இவர்) உரியவரல்லர்

तथा मया विधातव्यं विश्रमेत यथा कपि: ।
शेषं च मयि विश्रान्त: सुखेनातिपतिष्यति ।।

ததா மயா விதாதவ்யம் விஶ்ரமேத யதா கபி: ।
ஶேஷஞ்ச மயி விஶ்ராந்த: ஸுகேநாதி பதிஷ்யதி ॥ 99

கபி꞉	-	வானரர்
யதா	-	எப்படிச் செய்தால்
விஶ்ரமேத	-	இளைப்பாறுவரோ
ததா	-	அப்படி
மயா	-	என்னால்
விதாதவ்யம்	-	செய்து வைக்கத் தக்கது
ச	-	அதுவுமன்றி
மயி	-	என்னிடத்தில்
விஶ்ராந்த꞉	-	இளைப்பாறினவராய்
ஸுகேந	-	அனாயாஸமாய்

ஶேஷம் - எஞ்சியதை
அதிபதிஷ்யதி - கடந்துவிடுவார்

इति कृत्वा मतिं साध्वीं समुद्रश्छन्नमम्भसि ।
हिरण्यनाभं मैनाकमुवाच गिरिसत्तमम् ॥

இதி க்ருத்வா மதிம் ஸாத்வீம் ஸமுத்ரஸ்சன்னமம்பஸி ।
ஹிரண்யநாபம் மைநாக முவாச கிரிஸத்தமம் ॥ 100

ஸமுத்ரஃ - ஸமுத்திரராஜன்
இதி - மேலே கண்டபடி
ஸாத்வீம் - நலமான
மதிம் க்ருத்வா - கருத்தைக் கொண்டு
அம்பஸி - ஜலத்தில்
சந்நம் - (மூழ்கி) மறைந்திருக்கிற
கிரிஸத்தமம் - பர்வத ராஜனான
ஹிரண்யநாபம் - ஹிரண்யநாபம் என்னும்
மைநாகம் - மைநாகத்தைப் பார்த்து
உவாச - சொன்னார்

त्वमिहासुरसङ्घानां पातालतलवासिनाम् ।
देवराज्ञा गिरिश्रेष्ठ परिघः संनिवेशितः ॥

த்வமிஹா ஸுரஸங்காநாம் பாதாளதல்வாஸிநாம் ।
தேவராஞா கிரிஶ்ரேஷ்ட பரிக: ஸந்நிவேஶித: ॥ 101

கிரிஶ்ரேஷ்ட - கிரிச்ரேஷ்டனே
பாதாலதல வாஸிநாம் - பாதாள லோகத்தில் வஸிக்கின்ற
அஸுரஸங்காநாம் - அஸுரக்கூட்டங்களுக்கு
பரிகஃ - வழியடைக்கும்தாழ்ப்பாளாக
த்வம் - நீ
இஹ - இங்கு
தேவராஜ்ஞா - தேவராஜனால்
ஸந்நிவேஶிதஃ - ஏற்படுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறாய்

त्वमेषां जातवीर्याणां पुनरेवोत्पतिष्यताम् ।
पातालस्याप्रमेयस्य द्वारमावृत्य तिष्ठसि ॥

த்வமேஷாம் ஜாதவீர்யாணாம் புனரேவோத் பதிஷ்யதாம் ।
பாதாளஸ்யா ப்ரமேயஸ்ய த்வாரமாவ்ருத்ய திஷ்டஸி ॥ 102

ஜாதவீர்ணாயாம் - வளர்ந்த தோள்வலியுற்று
புநஃ - மறுபடியும்
உத்பதிஷ்யதாம் - மேலெழ விரும்புகின்ற

ஏஷாம்	-	இவர்களுக்கு
அப்ரமேயஸ்ய	-	மஹத்தான
பாதாலஸ்ய	-	பாதாளத்தின்
த்வாரம்	-	வழியை
ஆவ்ருத்ய ஏவ	-	அடைத்துக் கொண்டு
த்வம்	-	நீ
திஷ்டஸி	-	கிடக்கிறாய்

तिर्यगूर्ध्वमधश्चैव शक्तिस्ते शैल वर्धितुम् ।
तस्मात् संचोदयामि त्वामुत्तिष्ठ गिरिसत्तम ।।

திர்ய கூர்த்வ மதஶ்சைவ ஶக்திஸ்தே ஶைல வர்திதும் ।
தஸ்மாத் ஸஞ்சோதயாமி த்வாமுத்திஷ்ட கிரிஸத்தம ॥ 103

ஶைல	-	பர்வதமே!
தே ச	-	உனக்குத்தான்
திர்யக்	-	குறுக்காகவும்
ஊர்த்வம்	-	மேலும்
அத:	-	கீழும்
வர்திதும் ஶக்தி:	-	வளர சக்தியுண்டு
கிரிஸத்தம	-	பர்வதச்ரேஷ்டனே!
தஸ்மாத் ஏவ	-	ஆனதால் தான்
த்வாம் ஸஞ்சோதயாமி	-	உன்னை வேண்டுகிறேன்
உத்திஷ்ட	-	வளர்வாயாக

स एष कपिशार्दूलस्त्वामुपर्येति वीर्यवान् ।
हनूमान् रामकार्यार्थं भीमकर्मा खमाप्लुतः ।।

ஸ ஏஷ கபிஶார்தூலஸ்த்வாமுபர்யேதி வீர்யவாந் ।
ஹநூமாந் ராமகார்யார்தம் பீமகர்மா கமாப்லுத: ॥ 104

ஏஷ: கபிஶார்தூல:	-	இந்த வானரோத்தமரான
ஹநூமாந்	-	ஹனுமார்
ராமகார்யார்தம்	-	ஸ்ரீ ராம கார்யத்திற்காக
பீமகர்மா	-	பயங்கரமான காரயத்தையும் செய்பவராய்
வீர்யவாந்	-	மிகு பராக்கிரமமுடையவராய்
கம்	-	ஆகாயத்தில்
ஆப்லுத:	-	மேலெழுந்து பறக்கின்றார்
த்வாம் உபரி	-	உனக்கு நேராக மேலே
ஸ:	-	அவர்
ஏதி	-	வருகிறார்

अस्य साह्यं मया कार्यमिक्ष्वाकुहितवर्तिनः ।
मम हीक्ष्वाकवः पूज्याः परं पूज्यतमास्तव ।।

அஸ்ய ஸாஹ்யம் மயா கார்யமிக்ஷ்வாகுஹித வர்திந: ।
மம ஹீக்ஷ்வாகவ: பூஜ்யா: பரம் பூஜ்யதமாஸ்தவ ॥ 105

அஸ்ய ஸாஹ்யம்	-	இவருக்கு ஸஹாயம்
மயா	-	என்னால்
கார்யம்	-	செய்தே தீர வேண்டியது
இக்ஷ்வாகவः	-	இக்ஷ்வாகு வம்சத்தவர்கள்
மம	-	எனக்கு
பூஜ்யாः	-	பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்
தவ ஹி	-	உனக்கும்
இக்ஷ்வாகுகுலவர்திநः	-	இக்ஷ்வாகு வம்சத்தவர்கள்
பரம்	-	மிகவும்
பூஜ்யதமாः	-	அதிகமாய்ப் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்

कुरु साचिव्यमस्माकं न नः कार्यमतिक्रमेत् ।
कर्तव्यमकृतं कार्यं सतां मन्युमुदीरयेत् ॥

குரு ஸாசிவ்ய மஸ்மாகம் ந ந: கார்யமதிக்ரமேத் ।
கர்தவ்யமக்ருதம் கார்யம் ஸதாம் மன்யுமுதீரயேத் ॥ 106

அஸ்மாகம்	-	நமக்கு
ஸாசிவ்யம் குரு	-	நன்மை செய்
நः கார்யம்	-	நம்முடைய காரியம்
ந அதிக்ரமேத்	-	செய்யத் தவறப்படாது
கர்தவ்யம் கார்யம்	-	செய்தற்குரிய செயல்
அக்ருதம்	-	தக்க காலத்தில் செய்யப்படாதாயின்
ஸதாம்	-	ஸாதுக்களுகு
மந்யும்	-	குறையை
உதீரயேத்	-	உண்டு பண்ணும்

सलिलादूर्ध्वमुत्तिष्ठ तिष्ठत्वेष कपिस्त्वयि ।
अस्माकमतिथिश्चैव पूज्यश्च प्लवतां वरः ॥

ஸலிலா தூர்த்வ முத்திஷ்ட திஷ்டத்வேஷ கபிஸ்த்வயி ।
அஸ்மாக மதிதிஶ்சைவ பூஜ்யஶ்ச ப்லவதாம் வர: ॥ 107

ஸலிலாத் உர்த்வம்	-	நீரினின்று மேல்
உத்திஷ்ட	-	எழுந்திரு
ப்லவதாம் வரः ச	-	தாண்டுகிறவருள் சிறந்தவரும்
அஸ்மாகம்	-	நமக்கு
அதிதிः ச	-	அதிதியும்
பூஜ்யः ஏவ	-	பூஜ்யருமான
ஏஷः	-	இந்த
கபிः	-	வானரர்

த்வயி - உன் மீது
திஷ்டது - சற்று தங்கியிருக்கட்டும்

चामीकरमहानाभ देवगन्धर्वसेवित ।
हनूमांस्त्वयि विश्रान्तस्ततः शेषं गमिष्यति ॥

சாமீகர மஹாநாப தேவகந்தர்வ ஸேவித ।
ஹநுமாம்ஸ்த்வயி விஶ்ராந்தஸ்தத: ஶேஷம் கமிஷ்யதி ॥ 108

தேவகந்தர்வ - தேவர்களும் கந்தர்வர்களும்
ஸேவித தங்கியிருக்கப் பெற்றவனே
சாமீகரமஹாநாப - பொன்மயமானமுடியை உடையவனே
ஹநூமாந் - ஹனுமார்
த்வயி - உன்னிடத்தில்
விஶ்ராந்தஃ - இளைப்பாறினவராய்
ததஃ - பிறகு
ஶேஷம் கமிஷ்யதி - எஞ்சியதைச் செல்வார்

काकुत्स्थस्यानृशंस्यं च मैथिल्याश्च विवासनम् ।
श्रमं च प्लवगेन्द्रस्य समीक्ष्योत्थातुमर्हसि ॥

காகுத்ஸ்தஸ்யாந்ருஶம்ஸ்யஞ்ச மைதில்யாஶ்ச விவாஸநம் ।
ஶ்ரமம்ச ப்லவேகேந்த்ரஸ்ய ஸமீக்ஷ்யோத்தாது மர்ஹஸி ॥ 109

காகுத்ஸ்தஸ்ய - காகுத்தனுடைய
ஆந்ருஶம்ஸ்யம் ச - ஸௌஜன்யத்தையும்
மைதில்யாஃ - மைதிலியின்
விவாஸநம் ச - அயலூரில் இருத்தலையும்
ப்லவகேந்த்ரஸ்ய - வானரச்ரேஷ்டரின்
ஶ்ரமம் ச - களைப்பையும்
ஸமீக்ஷ்ய - நன்கு ஆராய்ந்துணர்ந்து
உத்தாதும் - மேலெழுவதற்கு
அர்ஹஸி - உரியனாகக் கடவை

हिरण्यनाभो मैनाको निशम्य लवणाम्भसः ।
उत्पपात जलात्तूर्णं महाद्रुमलतायुतः ॥

ஹிரண்யநாபோ மைநாகோ நிஶம்ய லவணாம்பஸ: ।
உத்பபாத ஜலாத்தூர்ணம் மஹாத்ருமலதாயுத: ॥ 110

மஹாத்ரும லதாயுதஃ- பெருமரங்களும், கொடிகளும் செறிந்த
ஹிரண்யநாபஃ - பொன் முடியையுடைய
மைநாகஃ - மைநாகம்
லவணாம்பஸஃ - ஸமுத்திர ராஜனுக்கு
நிஶம்ய - செவி கொடுத்ததுக் கேட்டு

ஜலாத் - ஜலத்தினின்றும்
தூர்ணம் உத்பபாத - விரைவில் மேலெழுந்தது

स सागरजलं भित्त्वा बभूवाभ्युत्थितस्तदा ।
यथा जलधरं भित्त्वा दीप्तरश्मिर्दिवाकरः ॥

ஸ ஸாகரஜலம் பித்த்வா பபூவாப்யுத்திதஸ்ததா ।
யதா ஜலதரம் பித்த்வா தீப்தரஶ்மிர் திவாகர: ॥ 111

ஸாகரஜலம் - கடல் நீரை
பித்வா - பிளந்து கொண்டு
ததா - அப்பொழுது
அப்யுத்திதஃ - மேலெழுந்த
ஸஃ - அது (மைநாகம்)
ஜலதரம் - மேகத்தை
பித்வா - பிளந்து கொண்டு
தீப்தரஶ்மிஃ - பிரகாசிக்கும் கிரணங்களை உடைய
திவாகரஃ - சூரிய பகவான்
யதா - போல்
பபூவ - விளங்கிறு

स महात्मा मुहूर्तेन पर्वतः सलिलावृतः ।
दर्शयामास शृङ्गाणि सागरेण नियोजितः ॥

ஸ மஹாத்மா முஹூர்தேந பர்வத: ஸலிலாவ்ருத: ।
தர்ஶயமாஸ ஶ்ருங்காணி ஸகரேண நியோஜித: ॥ 112

ஸலிலாவ்ருதஃ - ஜலத்தில் ஆழ்ந்திருந்த
ஸஃ மஹாத்மா - அந்த மஹாமஹிமையுடைய
பர்வதஃ - பர்வதம்
ஸகரேண - ஸமுத்ர ராஜனால்
நியோஜிதஃ - வேண்டிக் கொள்ப்பட்டதாய்
முஹூர்தேந - முகூர்த்த காலத்துக்குள்ளே
ஶ்ருங்காணி - சிகரங்களை
தர்ஶயாமாஸ - வெளியில் தெரியக் காட்டிற்று

शातकुम्भमयैः शृङ्गैः सकिन्नरमहोरगैः ।
आदित्योदयसंकाशैरालिखद्भिरिवाम्बरम् ॥

ஶாத கும்ப மயை: ஶ்ருங்கை: ஸகிந்நரமஹோரகை: ।
ஆதித்யோதய ஸங்காஶைராலி கத்பிரிவாம்பரம் ॥ 113

तप्तजाम्बूनदैः शृङ्गैः पर्वतस्य समुत्थितैः।
आकाशं शस्त्रसङ्काशमभवत्काञ्चनप्रभम् ॥

தப்தஜாம்பூநதை: ஶ்ருங்கை: பர்வதஸ்ய ஸமுத்திதை: ।
ஆகாஶம் ஶஸ்த்ர ஸங்காஶமபவத் காஞ்சந ப்ரபம் ॥ 114

ஶாதகும்பமயை:	- பொன்மயமானவும்
ஸகிந்நர	- கின்னரர், மஹோரகர்களுடன்
மஹோரகை:	கூடினவும்
ஆதித்யோதய ஸங்காஶை:	- சூரிய உதயத்திற்கு நிகரானவும்
அம்பரம்	- ஆகாயத்தை
ஆலிகத்பி: இவ	- உராய்பவைகள் போலுமிருக்கிற
ஸமுத்திதை:	- உயரக்கிளம்பிய
ஶ்ருங்கை:	- சிகரங்களினால்
பர்வதஸ்ய	- மலையினுடைய
தப்தஜாம்பூநதை:	- உருக்கின தங்கமயமான
ஶ்ருங்கை:	- கொடிமுடிகளால்
ஶஸ்த்ரஸங்காஶம்	- இரும்பு போன்ற
ஆகாஶம்	- ஆகாயம்
காஞ்சநப்ரபம்	- பொன்னொளியுள்ளதாய்
அபவத்	- ஆயிற்று

जातरूपमयैः शृङ्गैर्भ्राजमानैः स्वयंप्रभैः ।
आदित्यशतसंकाशः सोऽभवद्गिरिसत्तमः ॥

ஜாதரூபமயை: ஶ்ருங்கைர் ப்ராஜமானை: ஸ்வயம்ப்ரபை: ।
ஆதித்யஶதஸங்காஶ: ஸோऽபவத் கிரி ஸத்தம: ॥ 115

ஸ்வயம்ப்ரபை:	- இயற்கை ஒளியுடையனவும்
ஜாதரூபமயை:	- பொன்மயமானவும்
ப்ராஜமாநை:	- மிக்க விளங்குவனவுமான
ஶ்ருங்கை:	- கொடிமுடிகளால்
ஸ:	- அந்த
கிரிஸத்தம:	- பர்வதச்ரேஷ்டம்
ஆதித்ய ஶதஸங்காஶ:	- ஞாயிறுகள் நூற்றுவர்களுக்கு நிகராக
அபவத்	- திகழ்ந்தது

तमुत्थितमसङ्गेन हनुमानग्रतः स्थितम् ।
मध्ये लवणतोयस्य विघ्नोऽयमिति निश्चितः ॥

தமுத்திதமஸங்கேந ஹநுமாநக்ரத: ஸ்திதம் ।
மத்யே லவணதோயஸ்ய விக்நோऽயமிதி நிஶ்சித: ॥ 116

லவணதோயஸ்ய	- உப்புக் கடலின்
மத்யே	- நடுவில்
அஸங்கேந	- தனியாக

உத்திதம்	மேலெழுந்ததாய்
அக்ரதஃ ஸ்திதம்	எதிரில் அசையாதிருக்கிற
தம்	அதை
அயம் விக்நஃ	''இது ஓர் இடையூறு''
இதி	என்று
ஹநூமாந் நிஶ்சிதஃ	ஹனுமார் கருதினார்

स तमुच्छ्रितमत्यर्थं महावेगो महाकपिः ।
उरसा पातयामास जीमूतमिव मारुतः ॥

ஸ தமுச்ச்ரித மத்யர்தம் மஹாவேகோ மஹாகபி: ।
உரஸா பாதயாமாஸ ஜீமூதமிவ மாருத: ॥ 117

ஸஃ மஹாவேகஃ	அந்த வெகு வேகமுடைய
மஹாகபிஃ	வானரச்ரேஷ்டர்
அத்யர்தம் உச்ச்ரிதம்	மிகவும் உயர்ந்திருக்கிற
தம்	அதை
மாருதஃ	காற்றானது
ஜீமூதம் இவ	மேகத்தைப் போல்
உரஸா	மார்பினால்
பாதயாமாஸ	தள்ளி வீழ்த்தினார்

स तथा पातितस्तेन कपिना पर्वतोत्तमः ।
बुद्ध्वा तस्य कपेर्वेगं जहर्ष च ननाद च ॥

ஸ ததா பாதிதஸ்தேந கபிநா பர்வதோத்தம: ।
புத்த்வா தஸ்ய கபேர் வேகம் ஜஹர்ஷச நநாத ச ॥ 118

தேந கபிநா	அந்த வானரரால்
பாதிதஃ ஸஃ	வீழ்த்தப்பட்ட அந்த
பர்வதோத்தமஃ	பர்வதோத்தமன்
ததா	அப்பொழுது
தஸ்ய கபேஃ	அந்த வானரருடைய
வேகம் புத்த்வா	ஸாமர்த்தியத்தைக் கண்டு
ஜஹர்ஷ ச	வியப்புற்றான்
நநந்த ச	அதோடு மகிழ்ந்தான்

तमाकाशगतं वीरमाकाशे समुपस्थितः ।
प्रीतो हृष्टमना वाक्यमब्रवीत् पर्वतः कपिम् ॥
मानुषं धारयन् रूपमात्मनः शिखरे स्थितः ॥

தமாகாஶ கதம் வீரமாகாஶே ஸமுபஸ்தித: ।
ப்ரீதோ ஹ்ருஷ்ட மநா வாக்யமப்ரவீத் பர்வத: கபிம் ॥
மானுஷம் தாரயந் ரூபமாத்மன: ஶிகரே ஸ்தித: ॥ 119

ஆகாஶே - ஆகாயத்தில்
ஸமுபஸ்தித: - மேலெழுந்து நின்ற
பர்வத: ப்ரீத: - பர்வதம் ப்ரீதியுற்று
ஹ்ருஷ்டமநா: - மகிழ்ந்து
மாநுஷம் ரூபம் - மானிடரூபம்
தாரயந் - கொண்டு
ஆத்மந: ஶிகரே - தனது சிகரத்தில்
ஸ்தித: - நின்று கொண்டு
ஆகாஶகதம் - வானிலுள்ள
வீரம் - வீரமுள்ள
தம் - அந்த
கபிம் - வானரரைப் பார்த்து
வாக்யம் - இந்த மொழியை
அப்ரவீத் - சொல்லிற்று

दुष्करं कृतवान् कर्म त्वमिदं वानरोत्तम ।।

துஷ்கரம் க்ருதவாந் கர்ம த்வமிதம் வாநரோத்தம ॥ 120
வானரோத்தம த்வம்- வானரச்ரேஷ்டரே! நீர்
துஷ்கரம் - மற்றெவராலும் செய்ய முடியாத
இதம் - இந்த
கர்ம - கார்யத்தை
க்ருதவாந் - செய்தீர்

निपत्य मम शृङ्गेषु विश्रमस्व यथासुखम् ।।

நிபத்ய மம ஶ்ருங்கேஷு விஶ்ரமஸ்வ யதாஸுகம் ॥ 121
மம ஶ்ருங்கேஷு - என்னுடைய சிகரங்களில்
நிபத்ய - தங்கி
யதாஸுகம் - ஸுகமாக
விஶ்ரமஸ்வ - இளைப்பாறும்

राघवस्य कुले जातैरुदधिः परिवर्धितः ।
स त्वां रामहिते युक्तं प्रत्यर्चयति सागरः ।।

ராகவஸ்ய குலே ஜாதை ருததி: பரிவர்த்தித: ।
ஸ த்வாம் ராமஹிதே யுக்தம் ப்ரத்யர்சயதி ஸாகர: ॥ 122
உததி: - ஸமுத்திரம்
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீ ராகவருடைய
குலே - குலத்தில்
ஜாதை: - முன்பு தோன்றியவர்களால்
பரிவர்த்தித: - நன்கு பெரியதாக்கப்பட்டது

ஸ: - அந்த
ஸாகர: - சமுத்திர ராஜர்
ராமஹிதே - ஸ்ரீ ராம நன்மையில்
யுக்தம் த்வாம் - புகுந்த உம்மை
ப்ரதி - அதற்கு கைமாறாக
அர்சயதி - பூஜிக்கிறார்

कृते च प्रतिकर्तव्यमेष धर्मः सनातनः ।
सोऽयं तत्प्रतिकारार्थी त्वत्तः संमानमर्हति ॥

க்ருதே ச ப்ரதிகர்தவ்யமேஷ தர்ம: ஸநாதந: ।
ஸோऽயம் தத் ப்ரதி காரார்தீ த்வத்த: ஸம்மான மர்ஹதி ॥ 123

க்ருதே ச - செய்த நன்றிக்கு
ப்ரதிகர்தவ்யம் - கைம்மாறு செய்ய வேண்டும்
ஏஷ: - இது
ஸநாதந: தர்ம: - நிரந்தரமான தர்மம்
தத் - ஆகையால்
ஸ: - அவர்
ப்ரதிகாரார்த்தீ - ப்ரதியுபகாரத்தைச் செய்துவிட விரும்பினார்
அயம் - இவர்
த்வத்த: - உம்மிடமிருந்து
ஸ்ம்மாநம் - கௌரவத்தை
அர்ஹதி - அடையத் தக்கவர்

त्वन्निमित्तमनेनाहं बहुमानात्प्रचोदितः ।
योजनानां शतं चापि कपिरेष खमाप्लुतः ॥

த்வந் நிமித்த மநேநாஹம் பஹுᵕமாநாத் ப்ரசோதித: ।
யோஜநாநாம் ஶதஞ்சாபி கபிரேஷ கமாப்லுத: ॥ 124

तव सानुषु विश्रान्तः शेषं प्रक्रमतामिति ।
तिष्ठ त्वं हरिशार्दूल मयि विश्रम्य गम्यताम् ॥

தவ ஸாநுஷுᵕ விஶ்ராந்த: ஶேஷம் ப்ரக்ரமதாமிதி ।
திஷ்ட த்வம் ஹரிஶார்தூல மயி விஶ்ரம்ய கம்யதாம் ॥ 125

கபி: - வானரர்
யோஜநாநாம் - யோஜனைகளின்
ஶதம் ச - நூற்றையும்
ஸமாப்லுத: - ஒருமிக்கத் தாண்டுகிறார்
ஏஷ: - இவர்
தவ ஸாநுஷுᵕ - உனது தாழ்வரைகளிலே

விஶ்ராந்த: - இளைப்பாறியவராய்
ஶேஷம் ப்ரகமதாம் - எஞ்சியதைக் கடக்கட்டும்
இதி அஹம் - என்று நான்
அநேந - இவரால்
த்வந்நிமித்தம் - உமக்காக
பஹுமாநாத் - நன்மதிப்பால்
ப்ரசோதித: - ஏவப்பட்டேன்;
அபி - ஆகையால்
கபிஶார்தூல - ஹே கபிவர
த்வம் திஷ்ட - நீர் சற்றுத் தங்கும்
மயி விஶ்ரம்ய - என்னிடத்தில் இளைப்பாற்றி விட்டுச்
கம்யதாம் செல்ல வேண்டும்

तदिदं गन्धवत् स्वादु कन्दमूलफलं बहु ।
तदास्वाद्य हरिश्रेष्ठ विश्रम्य श्वो गमिष्यसि ॥

ததிதம் கந்தவத் ஸ்வாது கந்தமூலபலம் பஹு ।
ததாஸ்வாத்ய ஹரிஶ்ரேஷ்ட விஶ்ரம்ய ஶ்வோ கமிஷ்யஸி ॥ 126

ஹரிஶ்ரேஷ்ட - வானரஶ்ரேஷ்டரே
தத் - ஆகையால்
தத் இதம் - அவருடைய இந்த
ஸ்வாது கந்தவத் - நல்ல மணம்வீசுகின்ற
பஹு கந்தமூல பலம் ஆஸ்வாத்ய - விசேஷமான கந்தமூல பழங்களை உண்டு
விஶ்ராந்த: - களைப்புத் தீர்த்தவராய்
அநுகமிஷ்யஸி - உடனே செல்வீராக

अस्माकमपि संबन्धः कपिमुख्य त्वयास्ति वै ।
प्रख्यातस्त्रिषु लोकेषु महागुणपरिग्रहः ॥

அஸ்மாகமபி ஸம்பந்த: கபிமுக்ய த்வயாஸ்திவை ।
ப்ரக்யாத ஸ்த்ரிஷு லோகேஷு மஹாகுண பரிக்ரஹ: ॥ 127

கபிமுக்ய - வானரச்ரேஷ்டரே!
மஹாகுணபரிக்ரஹ:- விசேஷ குணவான்களை எதிர்கொண்டு ஸத்கரிக்க வேண்டுமென்பது
த்ரிஷு லோகேஷு - மூன்று உலகங்களிலும்
ப்ரக்யாத: வை - பிரசித்தி பெற்றதன்றோ!
அஸ்மாகம் அபி - எங்களுக்குக் கூட
த்வயா - உம்மோடு
ஸம்பந்த: அஸ்தி - ஒரு ஸம்பந்தம் உண்டு

वेगवन्तः प्लवन्तो ये प्लवगा मारुतात्मज ।
तेषां मुख्यतमं मन्ये त्वामहं कपिकुञ्जर ॥

வேகவந்த: ப்லவந்தோ யே ப்லவகா மாருதாத்மஜ ।
தேஷாம் முக்யதமம் மன்யே த்வாமஹம் கபிகுஞ்ஜர ॥ 128

கபிகுஞ்ஜர	-	வானரஶ்ரேஷ்டரே!
மாருதாத்மஜ	-	வாயு குமாரரே!
யே ப்லவகா:	-	எந்த வானரர்கள்
வேகவந்த:	-	வேகமுடையவர்களோ
ப்லவந்த:	-	தாவ வல்லவர்களோ
தேஷாம்	-	அவர்களுள்
முக்யதமம்	-	மிகச் சிறந்தவராக
த்வாம்	-	உம்மை
அஹம்	-	நான்
மந்யே	-	மதிக்கிறேன்

अतिथिः किल पूजार्हः प्राकृतोऽपि विजानता ।
धर्मं जिज्ञासमानेन किं पुनर्यादृशो भवान् ॥

அதிதி: கில பூஜார்ஹ: ப்ராக்ருதோऽபி விஜாநதா ।
தர்மம் ஜிஜ்ஞாஸமாநேந கிம் புனர் யாத்ருஶோ பவான் ॥ 199

தர்மம்	-	தருமத்தை
ஜிஜ்ஞாஸமாநேந	-	உணர விருப்பம் கொண்ட
விஜாநதா	-	விவேகியாலே
அதிதி:	-	அதிதி (விருந்தாளி)
ப்ராக்ருத: அபி	-	சாமானியனாயிருந்தாலும்
பூஜார்ஹ: கில	-	பூஜை செய்வதற்குரியவன் என்பது ஸம்பிரதாயம்
த்வாத்ருஶ:	-	உம்மைப் போன்ற
மஹாந்	-	மஹாத்மா என்றால்
கிம் புந:	-	கேட்க வேண்டுமோ?

त्वं हि देववरिष्ठस्य मारुतस्य महात्मनः ।
पुत्रस्तस्यैव वेगेन सदृशः कपिकुञ्जर ॥

த்வம் ஹி தேவ வரிஷ்டஸ்ய மாருதஸ்ய மஹாத்மன: ।
புத்ரஸ் தஸ்யைவ வேகேந ஸத்ருஶ: கபிகுஞ்ஜர ॥ 130

கபிகுஞ்ஜர:	-	கபிசிகாமணியே
த்வம் ஹி	-	நீரோ
தேவவரிஷ்டஸ்ய	-	தேவர்களுள் சிறந்த
மஹாத்மந:	-	மஹாத்மாவான

மாருதஸ்ய புத்ர: - வாயுவின் புத்திரர்
வேகேந - வேகத்தினால்
தஸ்ய ஏவ - அவருக்கே
ஸத்ருஶ: - ஒப்பிடத் தக்கவர்

पूजिते त्वयि धर्मज्ञ पूजां प्राप्नोति मारुतः ।
तस्मात्त्वं पूजनीयो मे शृणु चाप्यत्र कारणम् ॥

பூஜிதே த்வயி தர்மஜ்ஞ பூஜாம் ப்ராப்நோதி மாருத: ।
தஸ்மாத் த்வம் பூஜநீயோ மே ஶ்ருணு சாப்யத்ர காரணம் ॥ 131

தர்மஜ்ஞ - அறமுணர்ந்தவரே
த்வயி பூஜிதே - நீர் பூஜிக்கப்பட்டால்
மாருத: - வாயு தேவர்
பூஜாம் ப்ராப்நோதி - பூஜையை ஏற்றுக் கொண்டவராவார்
தஸ்மாத் த்வம் - ஆகையினால் நீர்
மே பூஜநீய: - எனக்குப் பூஜிக்கத் தக்கவர்
அத்ர - இவ்விஷயத்தில்
அபி - இன்னுமொரு
காரணம் ச ஶ்ருணு - காரணத்தையும் கேளும்

पूर्वं कृतयुगे तात पर्वताः पक्षिणोऽभवन् ।
ते हि जग्मुर्दिशः सर्वा गरुडानिलवेगिनः ॥

பூர்வம் க்ருதயுகே தாத பர்வதா: பக்ஷிணோऽபவந் ।
தேऽஹி ஜக்முர்திஶ: ஸர்வா கருடாநிலவேகின: ॥ 132

தாத - அப்பா!
பூர்வம் க்ருதயுகே - ஆதிகாலத்திலே கிருத யுகத்திலே
பர்வதா: ஹி - மலைகளும்
பக்ஷிண: - இறகுடையவைகளாய்
அபவந் - இருந்தன;
தே கருடாநில வேகிந: - அவைகள் கருட வேகத்தையும் வாயு வேகத்தையுமுடையனவாய்
ஸர்வா: திஶ: - எல்லாத் திக்குகளிலும்
ஜக்மு: - பறந்து சென்றன

ततस्तेषु प्रयातेषु देवसङ्घाः सहर्षिभिः ।
भूतानि च भयं जग्मुस्तेषां पतनशङ्कया ॥

ததஸ்தேஷு ப்ரயாதேஷு தேவஸங்கா: ஸஹர்ஷிபி: ।
பூதாநி ச பயம் ஜக்முஸ் தேஷாம் பதனஶங்கயா ॥ 133

தேஷு - அவைகள்
ப்ரயாதேஷு - பறந்து திரிந்தபோது

ரிஷிபி: ஸஹ	ரிஷிகளோடு கூட
தேவஸங்கா:	தேவகணங்களும்
பூதாநி ச	தெய்வ ஸங்கல்பத்தால் உண்டான சேதனாசேதன வஸ்துக்களும்
தேஷாம்	அவைகள்
பதநஶங்கயா	மேல் விழுமோ என்னும் சங்கையினாலே
தத:	அவைகளிடத்தினின்றும்
பயம்	பயத்தை
ஜக்மு:	அடைந்தன

ततः क्रुद्धः सहस्राक्षः पर्वतानां शतक्रतुः ।
पक्षांश्चिच्छेद वज्रेण तत्र तत्र सहस्रशः ॥

தத: க்ருத்த: ஸஹஸ்ராக்ஷ: பர்வதாநாம் ஶதக்ரது: ।
பக்ஷாம் ஶ்சிச்சேத வஜ்ரேண தத்ர தத்ர ஸஹஸ்ரஶ: ॥ 134

தத:	அதனால்
ஶதக்ரது:	நூறு யக்ஞம் செய்த
ஸஹஸ்ராக்ஷ:	ஆயிரம் கண்ணன் (இந்திரன்)
க்ருத்த:	கோபம் கொண்டவனாய்
வஜ்ரேண	வஜ்ராயுதத்தினாலே
பர்வதாநாம் பக்ஷாந்	மலைகளின் இறகுகளை
தத்ர தத்ர	அங்கங்கே
ஸஹஸ்ரஶ:	ஆயிரம் துண்டங்களாக
சிச்சேத	வெட்டினான்

स मामुपगतः क्रुद्धो वज्रमुद्यम्य देवराट् ।
ततोऽहं सहसा क्षिप्तः श्वसनेन महात्मना ॥

ஸ மாமுபகத: க்ருத்தோ வஜ்ரமுத்யம்ய தேவராட் ।
ததோऽஹம் ஸஹஸா க்ஷிப்த: ஶ்வஸனேன மஹாத்மநா ॥ 135

க்ருத்த:	கோபம் கொண்ட
ஸ: தேவராட்	அந்த தேவேந்திரன்
வஜ்ரம்	வஜ்ராயுதத்தை
உத்யம்ய	ஓங்கிக் கொண்டு
மாம் உபகத:	என்னை நெருங்கினான்;
தத:	அப்பொழுது
மஹாத்மநா	மஹாத்மாவான
ஶ்வஸநேந	வாயு தேவரால்
அஹம் ஸஹஸா	நான் விரைவாக
க்ஷிப்த:	தள்ளி விடப்பட்டேன்

अस्मिँल्लवणतोये च प्रक्षिप्तः प्लवगोत्तम ।।
गुप्तपक्षसमग्रश्च तव पित्राभिरक्षितः ।।

அஸ்மிந் லவணதோயே ச ப்ரக்ஷிப்த: ப்லவகோத்தம ।
குப்த பக்ஷஸமக்ரஶ்ச தவ பித்ராபிரக்ஷித: ॥ 136

ப்லவகோத்தம - ஓ வானரச்ரேஷ்டரே!
அஸ்மிந் - இந்த
லவணதோயே - உப்பு நீர்க் கடலில்
ப்ரக்ஷிப்த: ச - ஆழ்த்தி அமுக்கப்பட்டவனாயும்
குப்தபக்ஷஸமக்ர: ச - பழுது படாது சிறகு முழுதுள்ளவனாயும்
தவ பித்ரா - உமது தந்தையினாலே
அபிரக்ஷித: - நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டேன்

ततोऽहं मानयामि त्वां मान्यो हि मम मारुतः ।
त्वया मे ह्येष संबन्धः कपिमुख्य महागुणः ।।

ததோऽஹம் மானயாமி த்வாம் மான்யோ ஹி மம மாருத: ।
த்வயா மே ஹ்யேஷ ஸம்பந்த: கபிமுக்ய மஹாகுண: ॥ 137

தத: - ஆகையால்
அஹம் - நான்
த்வாம் மாநயாமி - உம்மைப் பூஜிக்கின்றேன்
மம - என்னுடைய
மாந்ய: - பூஜைக்குரியவன்
மாருத: ஹி - வாயு பகவானே;
கபிமுக்ய - கபிசிகாமணியே!
த்வயா - உம்மோடு
மே - எனக்கு
ஏஷ: ஸம்பந்த: - இந்த சம்பந்தம்
மஹாகுண: ஹி - மஹா குணமுடையதன்றோ?

अस्मिन्नेवं गते कार्ये सागरस्य ममैव च ।।
प्रीतिं प्रीतमनाः कर्तुं त्वमर्हसि महाकपे ।।

அஸ்மிந்நேவம் கதே கார்யே ஸாகரஸ்ய மமைவ ச ।
ப்ரீதிம் ப்ரீதமநா: கர்தும் த்வமர்ஹஸி மஹாகபே ॥ 138

மஹாகபே - மஹாகபியே!
தஸ்மிந் கார்யே - அந்தக் கார்யம்
ஏவம் - இப்படி
கதே - நடந்திருக்கின்றமையால்
த்வம் - நீர்
ப்ரீதமநா: - மனமகிழ்வுற்றவராய்

ஸாகரஸ்ய - கடல் அரசனுக்கும
மம ஏவ ச - எனக்கும்
ப்ரீதிம் கர்தும் - அனுக்கிரகம் செய்ய
அர்ஹஸி - தக்கவராகின்றீர்

श्रमं मोक्षय पूजां च गृहाण कपिसत्तम ।
प्रीतिं च बहु मन्यस्व प्रीतोऽस्मि तव दर्शनात् ॥

ஶ்ரமம் மோக்ஷய பூஜாஞ்ச க்ருஹாண கபிஸத்தம ।
ப்ரீதிஞ்ச பஹு மன்யஸ்வ ப்ரீதோऽஸ்மி தவ தர்ஶநாத் ॥ 139

கபிஸத்தம - ஹே கபிவர
ஶ்ரமம் மோக்ஷய - களைப்பை ஆற்றிக் கொள்ளும்
பூஜாம் ச - பூஜையையும்
க்ருஹாண - ஏற்றுக் கொள்ளும்
ப்ரீதி ச - ப்ரீதியையும்
பஹு மந்யஸ்வ - பெரிதாய்ப் பாராட்டும்
தவ - உம்முடைய
தர்ஶநாத் - தரிசனத்தாலேயே
ப்ரீதஃ - ஸந்தோஷமடைந்தவனாக
அஸ்மி - ஆகிறேன்

एवमुक्तः कपिश्रेष्ठस्तं नगोत्तममब्रवीत् ।
प्रीतोऽस्मि कृतमातिथ्यं मन्युरेषोऽपनीयताम् ॥

ஏவமுக்த: கபிஶ்ரேஷ்டஸ்தம் நகோத்தம மப்ரவீத் ।
ப்ரீதோऽஸ்மி க்ருதமாதித்யம் மன்யுரேஷோऽபநீயதாம் ॥ 140

ஏவம் - இவ்வாறு
உக்தஃ - சொல்லக் கேட்ட
கபிஶ்ரேஷ்டஃ - கபிச்ரேஷ்டர்
தம் நகோத்தம் - அந்தப் பர்வத ச்ரேஷ்டத்தைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - சொன்னார்
ப்ரீதஃ - ''மகிழ்ந்தவன்
அஸ்மி - ஆகிறேன்
ஆதித்யம் - அதிதி பூஜை
க்ருதம் - செய்யப்பட்டது
ஏஷஃ மந்யுஃ - இந்தச் சினமானது (மனக்குறை)
அபநீயதாம் - போகக் கடவது

त्वरते कार्यकालो मे ह्यहश्च व्यतिवर्तते ।
प्रतिज्ञा च मया दत्ता न स्थातव्यमिहान्तरा ॥

த்வரதே கார்யகாலோ மே ஹ்யஹஶ்ச வ்யதிவர்ததே ।
ப்ரதிஞா ச மயா தத்தா ந ஸ்தாதவ்ய மிஹாந்தரா ॥ 141

மே கார்யகால:	- எனது காரியம் செய்வதற்குரிய காலம்
த்வரதே	- ஏவகின்றது;
அபி	- மேலும்
அஹ: ச	- பகலும்
அதிவர்ததே	- கழிந்து விடுகின்றது
இஹ	- இது விஷயத்தில்
அந்தரே	- நடுவில்
ந ஸ்தாதவ்யம்	- தங்கி நிற்கிறதில்லை என்று
மயா	- என்னால்
ப்ரதிஜ்ஞா ச	- பிரதிக்ஞையும்
தத்தா	- செய்யப்பட்டுள்ளது

इत्युक्त्वा पाणिना शैलमालभ्य हरिपुंगवः ।
जगामाकाशमाविश्य वीर्यवान् प्रहसन्निव ॥

இத்யுக்த்வா பாணிநா ஶைலமாலப்ய ஹரி புங்கவ: ।
ஜகாமாகாஶமாவிஶ்ய வீர்யவாந் ப்ரஹஸந்நிவ ॥ 142

இதி	- இவ்வண்ணம்
உக்த்வா	- உரைத்து விட்டு
ஹரிபுங்கவ:	- வானரச்ரேஷ்டரான
வீர்யவாந்	- வீர்யவானான ஹனுமான்
பாணிநா	- கையினால்
ஶைலம் ஆலப்ய	- மலையைத் தழுவி
ப்ரஹஸந்	- புன்சிரிப்புடன்
ஆகாஶம்	- ஆகாசத்தை
ஆவிஶ்ய	- அடைந்து
இவ	- அப்படியே
ஜகாம	- புறப்படலானார்

स पर्वतसमुद्राभ्यां बहुमानादवेक्षितः ।
पूजितश्चोपपन्नाभिराशीर्भिरनिलात्मजः ॥

ஸ பர்வத ஸமுத்ராப்யாம் பஹுமாநாதவேக்ஷித: ।
பூஜிதஶ்சோப பந்நாபி ராஶீர்பிரநிலாத்மஜ: ॥ 143

அநிலாத்மஜ:	- வாயு குமாரராகிய
ஸ:	- அவர்
பர்வதஸமுத்ராப்யாம்	- மலையினாலும்கடலினாலும்
பஹுமாநாத்	- மிக்க கௌரவத்தினால்
அவேக்ஷித	- கண்டு கொள்ளப்பட்டவ்ராய்

உபபந்நாபி: - தக்க
ஆஶீர்பி: ச - ஆசீர்வாதங்களாலும்
பூஜித: - பூஜிக்கப்பட்டார்

अथोर्ध्वं दूरमुत्पत्य हित्वा शैलमहार्णवौ ।
पितुः पन्थानमास्थाय जगाम विमलेऽम्बरे ॥

அதோர்த்வம் தூரமுத்பத்ய ஹித்வா ஶைல மஹார்ணவௌ ।
பிது: பந்தாந மாஸ்தாய ஜகாம விமலேऽம்பரே ॥ 144

அத - பின்பு
ஶைலமஹார்ணவௌ -மலையையும் கடலையும்
ஹித்வா - விட்டு விட்டு
ஊர்த்வம் - மேலே
தூரம் உத்பத்ய - வெகு தூரம் எழுந்து
பிது: பந்தாநம் - பிதாவின் மார்க்கத்தை
ஆஸ்தாய - அடைந்து
விமலே - நிர்மலமான
அம்பரே - ஆகாயத்தில்
ஜகாம - சென்றார்

ततश्चोर्ध्वगतिं प्राप्य गिरिं तमवलोकयन् ।
वायुसूनुर्निरालम्बे जगाम विमलेऽम्बरे ॥

ததஶ்சோர்த்வகதிம் ப்ராப்ய கிரிம் தமவலோகயந் ।
வாயுஸூநுர்நிராலம்பே ஜகாம விமலேऽம்பரே ॥ 145

வாயுஸூநு: - வாயுகுமாரர்
தத: ச - பின்னரும்
ஊர்த்வகதிம் ப்ராப்ய- மேல் கதியை அடைந்து
தம் கிரிம் - அந்தப் பர்வதத்தை
அவலோகயந் - பார்த்துக் கொண்டு
நிராலம்பே - ஆதாரமற்ற
விமலே அம்பரே ஜகாம-நிர்மலமான ஆகாய மார்க்கத்தில் சென்றார்

तद्द्वितीयं हनुमतो दृष्ट्वा कर्म सुदुष्करम् ।
प्रशशंसुः सुराः सर्वे सिद्धाश्च परमर्षयः ॥

தத் த்விதீயம் ஹநுமதோ த்ருஷ்ட்வா கர்ம ஸுதுஷ்கரம் ।
ப்ரஶஶம்ஸு: ஸுரா: ஸர்வே ஸித்தாஶ்ச பரமர்ஷய: ॥ 146

ஸர்வே ஸுரா: - எல்லாத் தேவர்களும்
ஸித்தா: - ஸித்தர்களும்
பரமர்ஷய: ச - பரம ரிஷிகளும்
ஹநுமத: - ஹனுமாருடைய

ஸுதுஷ்கரம் - செய்தற்கரிய
த்விதீயம் - இரண்டாவதான
தத் கர்ம - அந்தச் செயலை
த்ருஷ்ட்வா - கண்ணுற்று
ப்ரஶஶம்ஸு: - வாயாரப் புகழ்ந்து ஏத்தினார்கள்

देवताश्चाभवन् हृष्टास्तत्रस्थास्तस्य कर्मणा ।
काञ्चनस्य सुनाभस्य सहस्राक्षश्च वासवः ॥

தேவதாஶ்சாபவன் ஹ்ருஷ்டாஸ் தத்ரஸ் தாஸ் தஸ்ய கர்மணா ।
காஞ்சநஸ்ய ஸுநாபஸ்ய ஸஹஸ்ராக்ஷஶ்ச வாஸவ: ॥ 147

காஞ்ஜநஸ்ய - பொன்மயமான
ஸுநாபஸ்ய - முடிகளையுடைய
தஸ்ய - அதனுடைய
கர்மணா - செய்கையினால்
தத்ரஸ்தா: - அங்கே வசித்த
தேவதா: ச - தேவர்களும்
ஸஹஸ்ராக்ஷ: - ஆயிரக் கண்ணனான
வாஸவ: ச - இந்திரனும்
ஹ்ருஷ்டா: - மகிழ்ச்சியைடந்தவர்களாக
அபவந் - ஆனார்கள்

उवाच वचनं श्रीमान् परितोषात् सगद्गदम् ।
सुनाभं पर्वतश्रेष्ठं स्वयमेव शचीपतिः ॥

உவாச வசனம் ஸ்ரீமாந் பரிதோஷாத் ஸகத்கதம் ।
ஸுநாபம் பர்வத ஶ்ரேஷ்டம் ஸ்வயமேவ ஶசீபதி: ॥ 148

தீமாந் - புத்திமானான
ஶசீபதி: - இந்திராணி நாயகர்
பர்வதஶ்ரேஷ்டம் - பர்வதச்ரேஷ்டமான
ஸுநாபம் - ஸுனாபம் என்னும் மைனாகத்தை நோக்கி
ஸ்வயம் ஏவ - தானே
பரிதோஷாத் - மனமகிழ்வாலே
ஸகத்கதம் - தழதழத்த
வசநம் - சொல்லை
உவாச - சொன்னார்

हिरण्यनाभ शैलेन्द्र परितुष्टोऽस्मि ते भृशम् ॥

ஹிரண்யநாப ஶைலேந்த்ர பரிதுஷ்டோऽஸ்மி தே ப்ருஶம் ॥ 149

ஹிரண்யநாப - பொன் முடிகளையுடைய
ஶைலேந்த்ர - மலையரசனே!

தே - உன்னிடத்து
ப்ருஶம் - மிகவும்
பரிதுஷ்ட: - சந்தோஷமுடையவனாக
அஸ்மி - ஆகிறேன்

अभयं ते प्रयच्छामि तिष्ठ सौम्य यथासुखम् ॥

அபயம் தே ப்ரயச்சாமி திஷ்ட ஸௌம்ய யதாஸுகம் ॥ 150

ஸௌம்ய - ஸௌம்ய!
தே அபயம் - உனக்கு அபயம்
ப்ரயச்சாமி - கொடுத்தேன்
யதாஸுகம் திஷ்ட - ஸுகமாக வாழ்ந்திரு

साह्यं कृतं त्वया सौम्य विक्रान्तस्य हनूमतः ।
क्रमतो योजनशतं निर्भयस्य भये सति ॥

ஸாஹ்யம் க்ருதம் த்வயா ஸௌம்ய விக்ராந்தஸ்ய ஹநூமத: ।
க்ரமதோ யோஜந ஶதம் நிர்பயஸ்ய பயே ஸதி ॥ 151

பயே - பயப்படக் கூடியதாக
ஸதி - இருப்பதிலும்
நிர்பயஸ்ய - பயப்படாதவரான
விக்ராந்தஸ்ய - பராக்ரமவானாவ
யோஜநஶதம் - நூறு யோஜனையை
க்ரமத: - தாவிச் செல்லும்
ஹநூமத: - ஹனுமானுக்கு
த்வயா - உன்னால்
ஸாஹ்யம் - ஸஹாயம்
க்ருதம் - செய்யப்பட்டது

रामस्यैष हि दूत्येन याति दाशरथेर्हरिः ।
सत्क्रियां कुर्वता तस्य तोषितोऽस्मि दृढं त्वया ॥

ராமஸ்யைஷ ஹி தூத்யேன யாதி தாஶரதோ் ஹரி: ।
ஸத்க்ரியாம் குர்வதா தஸ்ய தோஷிதோऽஸ்மி த்ருடம் த்வயா ॥ 152

ஏஷ: ஹரி: ஹி - இந்த வானரரோ
தாஶரதே: - தசரத புத்திரரான
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
தூத்யேந - தூது காரியமாக
யாதி - செல்லுகின்றார்
தஸ்ய - அவருக்கு
ஸத்க்ரியாம் குர்வதா - ஸத்காரம் செய்த
த்வயா - உன்னால்

த்ருடம் தோஷித: - மிகவும் சந்தோஷம் அடைந்தவன்
அஸ்மி ஆகின்றேன்

ततः प्रहर्षमगमद्विपुलं पर्वतोत्तमः ।
देवतानां पतिं दृष्ट्वा परितुष्टं शतक्रतुम् ॥

தத: ப்ரஹர்ஷமகமத்விபுலம் பர்வதோத்தம: ।
தேவதாநாம் பதிம் த்ருஷ்ட்வா பரிதுஷ்டம் ஶதக்ரதும் ॥ 153

தத: - அதனால்
பர்வதோத்தம: - பர்வத ச்ரேஷ்டர்
தேவதாநாம் பதிம் - தேவர்களுக்கு அரசனான
ஶதக்ரதும் - நூறு வேள்வி செய்த இந்திரனை
பரிதுஷ்டம் - ஸந்தோஷ்மடைந்தவராக
த்ருஷ்ட்வா - அறிந்து
விபுலம் - அபாரமான
ப்ரஹர்ஷம் - மனமகிழ்ச்சியை
அகமத் - அடைந்தார்

स वै दत्तवरः शैलो बभूवावस्थितस्तदा ।
हनूमांश्च मुहूर्तेन व्यतिचक्राम सागरम् ॥

ஸ வை தத்தவர: ஶைலோ பபூவாவஸ்திதஸ் ததா ।
ஹநூமாம்ஶ்ச முஹூர்தேந வ்யதிசக்ராம ஸாகரம் ॥ 154

தத்தவர: - வரத்தைப் பெற்ற
ஸ: ஶைல: வை - அந்த மலையும்
ததா - அப்பொழுது
அவஸ்தித: - மேலே நிலைத்து நிற்பதாக
பபூவ - ஆயிற்று
ஹநுமாந் ச - ஹனுமாரும்
முஹூர்தேந - க்ஷணத்தில்
ஸாகரம் - கடலை
வ்யதிசக்ராம - கடந்து சென்றார்

ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।
तं प्रयान्तं समुद्वीक्ष्य ह्याकाशे मारुतात्मजम् ॥
अब्रुवन् सूर्यसंकाशां सुरसां नागमातरम् ॥

ததோ தேவா: ஸகந்தர்வா: ஸித்தாஶ்ச பரமர்ஷய: ।
தம் ப்ரயாந்தம் ஸமுத்வீஷ்ய ஹ்யாகாஶே மாருதாத்மஜம்
அப்ருவந் ஸூர்யஸங்காஶாம் ஸுரஸாம் நாகமாதரம் ॥ 155

தத: - அப்பொழுது
தேவா: - தேவர்களும்

ஸகந்தர்வா꞉	கந்தர்வர்களோடு கூடிய
ஸித்தா꞉ ச	ஸித்தர்களும்
பரமர்ஷய꞉	மஹரிஷிகளும்
ஆகாஶே	ஆகாசத்தில்
ப்ரயாந்தம்	வேகாய்ப் போய்க் கொண்டிருக்கிற
தம்	அந்த
மாருதாத்மஜம்	வாயு குமாரரை
ஸமுத்வீக்ஷ்ய	பார்த்து
ஸூர்யஸங்காஶாம்	சூரியன் போன்ற ஒளியையுடைய
நாகமாதரம்	ஸர்ப்பங்களுக்குத் தாயான
ஸுரஸாம்	ஸுரஸையைப் பார்த்து
அப்ருவன் ஹி	இப்படிச் சொன்னார்கள்

अयं वातात्मजः श्रीमान् प्लवते सागरोपरि ।
हनूमान्नाम तस्य त्वं मुहूर्तं विघ्नमाचर ॥

அயம் வாதாத்மஜ꞉ ஶ்ரீமாந் ப்லவதே ஸாகரோபரி ।
ஹநூமான் நாம தஸ்ய த்வம் முஹூர்தம் விக்நமாசர ॥ 156

राक्षसं रूपमास्थाय सुघोरं पर्वतोपमम् ।
दंष्ट्राकरालं पिङ्गाक्षं वक्त्रं कृत्वा नभःस्पृशम् ॥

ராக்ஷஸம் ரூபமாஸ்தாய ஸுகோரம் பர்வதோபமம் ।
தம்ஷ்ட்ரா கராளம் பிங்காக்ஷம் வக்த்ரம் க்ருத்வா நப꞉ ஸ்ப்ருஶம் ॥ 157

அயம் வாதாத்மஜ꞉	இந்த வாயு குமாரரான
ஶ்ரீமாந்	ஶ்ரீமானான
ஹநுமாந் நாம	ஹனுமார் என்பவர்
ஸாகரோபரி	அலைகடலின் மேல்
ப்லவதே	தாவிச் செல்கினறனர்
த்வம்	நீ
நப꞉ஸ்ப்ருஶம்	ஆகாயத்தை அளாவும்
பர்வதோபமம்	மலைக்கு நிகரான
ஸுகோரம்	அதிகோரமான
ராக்ஷஸம் ரூபம்	ராக்ஷஸ ரூபத்தை
ஆஸ்தாய	எடுத்துக் கொண்டு
வக்த்ரம்	வாயை
தம்ஷ்ட்ராகராலம்	அஞ்சத் தக்கப் பல்லுடையதாயும்
பிங்காக்ஷம் க்ருத்வா	சிவந்த கண்களை உடையதாயும் செய்து
தஸ்ய	அவருக்கு
முஹூர்தம்	ஒரு முஹூர்த்த காலம்
விக்நம்	இடையூறு
ஆசர	செய்

बलमिच्छामहे ज्ञातुं भूयश्चास्य पराक्रमम् ।
त्वां विजेष्यत्युपायेन विषादं वा गमिष्यति ॥

பல மிச்சாமஹே ஞாதும் பூயஶ்சாஸ்ய பராக்ரமம் ।
த்வாம் விஜேஷ்யத் யுபாயேந விஷாதம் வா கமிஷ்யதி ॥ 158

த்வாம் - உன்னை
உபாயேந - உபாயத்தினால்
விஜேஷ்யதி - வெல்லுகின்றாரோ
வா - அல்லது
விஷாதம்கமிஷ்யதி - துன்பத்தை அடைந்து திகைக்கிறாரோ
அஸ்ய - இவருடைய
பலே - வலிமையும்
பராக்ரமம் ச - ஆண்மையையம்
ஜ்ஞாதும் - நன்குணர
பூய: - மறுபடியும்
இச்சாமஹே - விரும்புகின்றோம்

एवमुक्ता तु सा देवी दैवतैरभिसत्कृता ।।
संमुद्रमध्ये सुरसा बिभ्रती राक्षसं वपुः ॥

ஏவமுக்தா து ஸா தேவீ தைவதைரபி ஸத்க்ருதா ।
ஸமுத்ரமத்யே ஸுரஸா பிப்ரதீ ராக்ஷஸம் வபு: ॥ 159

विकृतं च विरूपं च सर्वस्य च भयावहम् ।
प्लवमानं हनूमन्तमावृत्येदमुवाच ह ॥

விக்ருதஞ்ச விரூபஞ்ச ஸர்வஸ்ய ச பயாவஹம் ।
ப்லவமானம் ஹநூமந்த மாவ்ருத்யேத முவாச ஹ ॥ 160

ஏவாம் உக்தா - இவ்விதம் வேண்டப்பட்ட
ஸா ஸுரஸா தேவி - அந்த ஸுரஸா தேவி
தேவதை: து - தேவர்களாலேயே
அபிஸத்க்ருதா - உபசரிக்கப்பட்டவளாய்
ஸமுத்ரமத்யே - ஸமுத்திரத்தின் மத்தியில்
விக்ருதம் - விகாரமும்
விருபம் ச - கோரமும்
ஸர்வஸ்ய - யாவருக்கும்
பயாவஹம் ச - பயம் தரத் தக்கதுமான
ராக்ஷஸம் வபு: - ராக்ஷஸ ரூபத்தை
பிப்ரதீ - தரித்துக் கொண்டு
ப்லவமாநம் - தாவிச் செல்கிற
ஹநூமந்தம் - ஹனுமாரை

ஆவ்ருத்ய - எதிர்த்துத் தடுத்து
இதம் உவாச - இதைச் சொன்னாள்
ஹ - காண்!

मम भक्षः प्रदिष्टस्त्वमीश्वरैर्वानरर्षभ ।
अहं त्वां भक्षयिष्यामि प्रविशेदं ममाननम् ॥

மம பக்ஷ: ப்ரதிஷ்டஸ்த்வ மீஶ்வரைர் வானரர்ஷப ।
அஹம் த்வாம் பக்ஷயிஷ்யாமி ப்ரவிஶேதம் மமானனம் ॥ 161

வாநரர்ஷப - ஓ வானரோத்தம!
த்வம் ஈஶ்வரை: - நீ தேவர்களாலே
மம பக்ஷ்ய: - எனக்கு இரையாக
ப்ரதிஷ்ட: - நியமிக்கப்பட்டாய்
அஹம் - நான்
த்வாம் - உன்னை
பக்ஷயிஷ்யாமி - தின்னப் போகின்றேன்
மம - என்னுடைய
இதம் ஆநநம் - இந்த வாய்க்குள்
ப்ரவிஶ - புகுவாயாக

एवमुक्तः सुरसया प्राञ्जलिर्वानरर्षभः ॥
प्रहृष्टवदनः श्रीमान् सुरसां वाक्यमब्रवीत् ॥

ஏவமுக்த: ஸுரஸயா ப்ராஞ்ஜலிர் வாநரர் ஷப: ।
ப்ரஹ்ருஷ்டவதன: ஶ்ரீமாந் ஸுரஸாம் வாக்யமப்ரவீத் ॥ 162

ஸுரஸயா - ஸுரஸையால்
ஏவம் உக்த: - இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட
ஶ்ரீமாந் - ஶ்ரீமானான
வாநரர்ஷப: - வானரச்ரேஷ்டர்
ப்ரஹ்ருஷ்டவதந: - முகமலர்ந்து
ப்ராஞ்ஜலி: - கை கூப்பியவராய்
ஸுரஸாம் - ஸுரஸையை நோக்கி
வசநம் - வார்த்தையை
அப்ரவீத் - சொன்னார்

रामो दाशरथिः श्रीमान् प्रविष्टो दण्डकावनम् ॥
लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वैदेह्या चापि भार्यया ।

ராமோ தாஶரதி: ஶ்ரீமான் ப்ரவிஷ்டோ தண்டகாவனம் ।
லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா வைதேஹ்யா சாபி பார்யயா ॥ 163

தாஶரதி: - தசரதரின் புத்திரரான
ராம: நாம - ஶ்ரீராமர் என்பவர்
ப்ராத்ரா - ஸஹோதரரான

லக்ஷ்மணேந ஸஹ அபி	லக்ஷ்மணருடனும்
பார்யயா	பத்தினியான
வைதேஹ்யா ச	வைதேகியுடனும்
தண்டகாவநம்	தண்டகாவனத்தில்
ப்ரவிஷ்ட:	வந்து தங்கியிருந்தார்

अन्यकार्यविषक्तस्य बद्धवैरस्य राक्षसैः ।
तस्य सीता हृता भार्या रावणेन यशस्विनी ॥

அன்யகார்ய விஷக்தஸ்ய பத்தவைரஸ்ய ராக்ஷஸை: ।
தஸ்ய ஸீதா ஹ்ருதா பார்யா ராவணேன யஶஸ்விநீ ॥ 164

ராக்ஷஸை:	ராக்ஷஸர்களுடன்
பத்தவைரஸ்ய	பகை கொண்டவராய்
அந்யகார்ய	
விஷக்தஸ்ய	வேறு காரியத்தில் சென்றிருந்த
தஸ்ய	அவருடைய
பார்யா	பார்யையான
யஶஸ்விநீ ஸீதா	கீர்த்திமதியான ஸீதை
ராவணேந ஹ்ருதா	ராவணனால் கவர்ந்து செல்லப்பட்டாள்

तस्याः सकाशं दूतोऽहं गमिष्ये रामशासनात् ।
कर्तुमर्हसि रामस्य साह्यं विषयवासिनी ॥

தஸ்யா: ஸகாஶம் தூதோऽஹம் கமிஷ்யே ராம ஶாஸநாத் ।
கர்துமர்ஹஸி ராமஸ்ய ஸாஹ்யம் விஷயவாஸிநீ ॥ 165

அஹம்	நான்
ராமஶாஸநாத்	ஸ்ரீ ராமருடய ஏவலினால்
தூத:	தூதனாய்
தஸ்யா: ஸகாஶம்	அவளிடத்திற்கு
கமிஷ்யே	செல்லுகிறேன்;
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமருடைய
விஷயவாஸிநீ	தேசத்தில் வசிக்கிறவளான நீ
ஸாஹ்யம்	ஸஹாயத்தை
கர்தும் அர்ஹஸி	செய்ய வேண்டும்

अथवा मैथिलीं दृष्ट्वा रामं चाक्लिष्टकारिणम् ॥
आगमिष्यामि ते वक्त्रं सत्यं प्रतिशृणोमि ते ।

அதவா மைதிலீம் த்ருஷ்ட்வா ராமம் சாக்லிஷ்ட காரிணம் ।
ஆகமிஷ்யாமி தே வக்த்ரம் ஸத்யம் ப்ரதிஶ்ருணோமி தே ॥ 166

அதவா	அல்லவென்றால்
மைதிலீம்	மைதிலியையும்

அக்லிஷ்டகாரிணம்	நன்மை செய்கின்ற
ராமம் ச	ஸ்ரீராமரையும்
த்ருஷ்ட்வா	கண்டு கொண்டு
தே வக்த்ரம்	உன் வாயை
ஆகமிஷ்யாமி	நானே வந்தடைகின்றேன்
தே	உனக்கு
ஸத்யம்	ஸத்தியமாய்
ப்ரதிஶ்ருணோமி	பிரதிக்ஞை பண்ணுகிறேன்

एवमुक्ता हनुमता सुरसा कामरूपिणी ।
अब्रवीन्नातिवर्तेन्मां कश्चिदेष वरो मम ॥

ஏவமுக்தா ஹநுமதா ஸுரஸா காமரூபிணீ ।
அப்ரவீந் நாதி வர்தேந்மாம் கஶ்சிதேஷ வரோ மம ॥ 167

காமரூபிணீ	வேண்டிய ரூபமெடுக்க வல்ல
ஸுரஸா	ஸுரஸை
ஹநுமதா	ஹநுமாரால்
ஏவம்	இவ்வாறு
உக்தா	சொல்லப்பட்டவளாய்
கஶ்சித்	‘‘ஒருவரும்
மாம்	என்னை
ந அதிவர்தேத்	கடந்து செல்லக் கூடாது
ஏஷ:	இது
மம	எனது
வர:	வரம்’’
அப்ரவீத்	என்று சொன்னாள்

तं प्रयान्तं समुद्वीक्ष्य सुरसा वाक्यमब्रवीत् ।
बलं जिज्ञासमाना वै नागमाता हनूमतः ॥

தம் ப்ரயாந்தம் ஸமுத்வீக்ஷ்ய ஸுரஸா வாக்யமப்ரவீத் ।
பலம் ஜிஜ்ஞாஸமாநா வை நாகமாதா ஹநூமத: ॥ 168

प्रविश्य वदनं मेऽद्य गन्तव्यं वानरोत्तम ।
वर एष पुरा दत्तो मम धात्रेति सत्वरा ॥

ப்ரவிஶ்ய வதனம் மேऽத்ய கந்தவ்யம் வாநரோத்தம ।
வர ஏஷ புரா தத்தோ மம தாத்ரேதி ஸத்வரா ॥ 169

व्यादाय वक्त्रं विपुलं स्थिता सा मारुतेः पुरः ॥

வ்யாதாய வக்த்ரம் விபுலம் ஸ்திதா ஸா மாருதே: புர: ॥ 170

நாகமாதா	ஸர்ப்பங்களின் தாயான
ஸுரஸா	ஸுரஸை
ஹநுமத:	ஹனுமாருடைய
பலம்	பலத்தை
ஜிஜ்ஞாஸமாநா வை	அறிந்து கொள்ள விரும்பியவளாகவே
ப்ரயாந்தம்	வேகமாகப் போகிற
தம் ஸமுத்வீக்ஷ்ய	அவரை நோக்கி,
வானரோத்தம	“வானரோத்தம!
மே வதநம்	எனது வாயை
ப்ரவிஶ்ய	புகுந்து விட்டு
அத்ய	இப்பொழுது
கந்தவ்யம்	போக வேண்டும்
ஏஷ:	இது
புரா	முற்காலத்தில்
தாத்ரா	ப்ரம்மாவினால்
மம	எனக்கு
தத்த: வர:	கொடுக்கப்பட்ட வரம்”
இதி	என்ற
வாக்யம்	சொல்லை
மாருதே:	ஹனுமாருக்கு
புர:	எதிரில்
ஸ்திதா	நின்று கொண்டு
ஸா	அவள்
வக்த்ரம்	வாயை
ஸத்வரா	வேகமாய்
விபுலம்	மிகப் பெரியதாய்
வ்யாதாய	திறந்து கொண்டு
அப்ரவீத்	சொன்னாள்

एवमुक्तः सुरसया क्रुद्धो वानरपुंगवः ।
अब्रवीत्कुरु वै वक्त्रं येन मां विषहिष्यसे ॥

ஏவமுக்த: ஸுரஸயா க்ருத்தோ வாநர புங்கவ: ।
அப்ரவீத் குரு வை வக்த்ரம் யேந மாம் விஷஹிஷ்யஸே ॥ 171

ஸுரஸயா	ஸுரஸையினால்
ஏவம் உக்த:	இப்படிச் சொல்லப்பட்ட
வாநரபுங்கவ:	வானரச்ரேஷ்டர்
க்ருத்த:	கோபித்தவராய்,
மாம்	“என்னை
யேந	எவ்வண்ணமாய் விழுங்கும்

விஷஹிஸ்யஸேவை - திறமையுற்றவளாவாயோ அவ்வண்ணம்
வக்தரம் - வாயினை
குரு - செய்து கொள்''
அப்ரவீத் - என்று சொன்னார்

इत्युक्त्वा सुरसां क्रुद्धो दशयोजनमायताम् ।
दशयोजनविस्तारो बभूव हनुमांस्तदा ॥

இத்யுக்த்வா ஸுரஸாம் க்ருத்தோ தஶயோஜந மாயதாம் ।
தஶயோஜந விஸ்தாரோ பபூவ ஹநுமாம் ஸ்ததா ॥ 172

க்ருத்தः - கோபமடைந்த
ஹநுமாந் - ஹனுமார்
ததா - அப்பொழுது
தஶயோஜநம் - பத்து யோஜனை
ஆயதாம் - வளர்ந்திருந்த
ஸுரஸாம் - ஸுரஸையைப் பார்து
இதி உக்த்வா - இப்படிச் சொல்லி விட்டு
தஶயோஜந விஸ்தாரः - பத்து யோஜனை வளர்ந்தவராக
பபூவ - ஆனார்

तं दृष्ट्वा मेघसंकाशं दशयोजनमायतम् ।
चकार सुरसाप्यास्यं विंशद्योजनमायतम् ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா மேகஸங்காஶம் தஶயோஜனமாயதம் ।
சகார ஸுரஸாப்யாஸ்யம் விம்ஶத்யோஜநமாயதம் ॥ 173

ஸுரஸா - ஸுரஸையும்
தம் - 'அவரை
தஶயோஜநம் ஆயதம் - பத்து யோஜனை வளர்ந்து
மேகஸங்காஶம் - மேகத்தை நிகர்த்திருப்பவராக
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
ஆஸ்யம் - வாயை
விம்ஶத்யோஜநம் - இருபது யோஜனை
ஆயதம் - அகன்றதாக
சகார - செய்தனள்

तं दृष्ट्वा विस्तृतास्यान्तु वायुपुत्रः सुबुद्धिमान् ।
हनूमांस्तु ततः क्रुद्धस्त्रिंशद्योजनमायतः ॥

தத் த்ருஷ்ட்வா விஸ்த்ருதாஸ்யாந்து வாயுபுத்ர: ஸுபுத்திமான் ।
ஹநூமாஸ்து தத: க்ருத்தஸ்த்ரிம்ஶத் யோஜனமாயத: ॥ 174

ஸுபுத்திமாந் - மிக புத்திமானான
வாயுபுத்ரः - வாயு குமாரரான

ஹநுமாந் து	ஹனுமாரும்
தாம்	அவளை
து	அதிகமாய்
விஸ்த்ருதாஸ்யாம்	வாயைத் திறந்து கொண்டிருப்பவர்களாகக்
த்ருஷ்ட்வா	கண்டு
க்ருத்தஃ	கோபமடைந்தவராய்
ததஃ	மீளவும்
த்ரிம்ஶத்யோஜநம்	முப்பது யோஜனை
ஆயதஃ	வள்ர்ந்தார்

चकार सुरसा वक्त्रं चत्वारिंशत्तथोच्छ्रितम् ॥

சகார ஸுரஸா வக்த்ரம் சத்வாரிம்ஶத் ததோச்சிரிதம் ॥ 175

ஸுரஸா	ஸுரஸை
வக்த்ரம்	வாயை
ததா	அப்படியே
சத்வாரிம்ஶத்	நாற்பது யோஜனை
உச்சிரிதம்	அகன்றதாக
சகார	செய்து கொண்டாள்

बभूव हनुमान् वीरः पञ्चाशद्योजनोच्छ्रितः ॥

பபூவ ஹனுமான் வீர: பஞ்சாஶத்யோஜனோச்சிரித: ॥ 176

வீரஃ	வீரரான
ஹநுமாந்	ஹனுமான்
பஞ்சாஶத்யோஜநோ ச்ச்ரிதஃ பபூவ	ஐம்பதுயோஜனை வளர்ந்தவர் ஆனார்

चकार सुरसा वक्त्रं षष्टियोजनमायतम् ।
तथैव हनुमान् वीरः सप्ततीयोजनोच्छ्रितः ॥

சகார ஸுரஸா வக்த்ரம் ஷஷ்டியோஜ்னடதயமம் ।
ததைவ ஹனுமான் வீர: ஸப்பதீயோ ஜனோச்சிரித: ॥ 177

ஸுரஸா	ஸுரஸை
வக்த்ரம்	வாயை
ஷஷ்டியோஜநம்	அறுபது யோஜனை
ஆயதம்	அகன்றதாக
சகார	செய்தாள்
ததா ஏவ	அப்பொழுதே
வீரஃ ஹநுமாந்	வீரரான ஹனுமார்
ஸப்ததீயோஜநோச்ச்ரிதஃ	எழுபது யோஜனைகள் உயர்ந்தார்

चकार सुरसा वक्त्रमशीतीयोजनायतम् ॥

சகார ஸுரஸா வக்த்ரமஶீதீயோ ஜனாயதம் ॥ 178

ஸுரஸா - ஸுரஸை
வக்தரம் - வாயை
அஶீதீயோஜநாயதம் - எண்பது யோஜனைகள் அகன்றதாக
சகார - செய்தாள்

हनुमानचलप्रख्यो नवतीयोजनोच्छ्रितः ॥

ஹனுமானசலப்ரக்யோ நவதீ யோஜனேச்ச்ரித: ॥ 179

அசலப்ரக்ய: - மலையை நிகர்த்த
ஹநுமாந் - ஹனுமார்
நவதீயோஜநோச்ச்ரித: - தொண்ணூறு யோஜனைகள் வளர்ந்தவரானார்

चकार सुरसा वक्त्रं शतयोजनमायतम् ॥

சகார ஸுரஸா வக்த்ரம் ஶதயோஜனமாயதம் ॥ 180

ஸுரஸா - ஸுரஸை
வக்தரம் - வாயை
ஶதயோஜநம் - நூறு யோஜனை
ஆயதம் - அகன்றதாக
சகார - செய்து கொண்டாள்

तद्दृष्ट्वा व्यादितं त्वास्यं वायुपुत्रः सुबुद्धिमान् ।
दीर्घजिह्वं सुरसया सुघोरं नरकोपमम् ॥

தத் த்ருஷ்ட்வா வ்யாதிதம் த்வாஸ்யம் வாயுபுத்ர: ஸுபுத்திமான் ।
தீர்க்க ஜிஹ்வம் ஸுரஸா ஸுகோரம் நரகோபமம் ॥ 181

स संक्षिप्यात्मनः कायं जीमूत इव मारुतः ।
तस्मिन् मुहूर्ते हनुमान् बभूवांगुष्ठमात्रकः ॥

ஸ ஸம்க்ஷிப்யாதீமன: காயம் ஜீமூதஇவ மாருத: ।
தஸ்மின் முஹூர்த்தே ஹநுமான் பபூவாங்குஷ்டமாத்ரக: ॥ 182

ஸுபுத்திமாந் - அறிவில்சிறந்த
வாயுபுத்ர: - வாயு புத்திரரான
ஸ: ஹநுமாந் - அந்த ஹனுமார்
ஸுரஸயா - ஸுரஸையினால்
வ்யாதிதம் - திறக்கப்பட்ட
தீர்கஜிஹ்வம் - நீண்ட நாக்கையுடையதாய்
ஸ்ுகோரம் - மிகக் கோரமாய்
நரகோபமம் - நகரத்தை ஒத்த
தத் - அந்த

ஆஸ்யம்	-	வாயை
த்ருஷ்ட்வா	-	பார்த்து
ஆத்மநஃ	-	தனது
காயம்	-	சரீரத்தை
து	-	எதிரிடையாய்
ஸம்க்ஷிப்ய	-	சுருக்கிக் கொண்டு
மாருதஃ	-	காற்றுள்ள
ஜீமூதஃ	-	மேகம்
இவ	-	போல
தஸ்மிந்	-	அந்த
முஹூர்தம்	-	நொடியில்
அங்குஷ்டமாத்ரகஃ	-	அங்குஷ்டப் பிரமாணமாக
பபூவ	-	ஆனார்

सोऽभिपत्याशु तद्वक्त्रं निष्पत्य च महाजवः ।
अन्तरिक्षे स्थितः श्रीमानिदं वचनमब्रवीत् ॥

ஸோऽ டபஙமயதஶூ தத்வக்த்ரம் நிஷ்பத்ய ச மஹாஜவ: ।
அந்தரிக்ஷே ஸ்தித: ஸ்ரீமானிதம் வசனம் ப்ரவீத் ॥ 183

மஹாஜவஃ	-	மஹா வேகத்தோடு கூடிய
ஸஃ ஸ்ரீமாந்	-	அந்த ஸ்ரீமான்
தத்வக்த்ரம்	-	அவள் வாயில்
அபிபத்ய	-	புகுந்து
ஆஶு	-	உடனே
நிஷ்பத்ய	-	வெளிக் கிளம்பி
ச	-	தத்க்ஷணமே
அந்தரிக்ஷே	-	ஆகாயத்தில்
ஸ்திதஃ	-	நின்று கொண்டு
இதம்	-	இந்த
வசநம்	-	வார்த்தையை
அப்ரவீத்	-	சொன்னார்

प्रविष्टोऽस्मि हि ते वक्त्रं दाक्षायणि नमोऽस्तुते ।
गमिष्ये यत्र वैदेही सत्यश्चासीद्वरस्तव ॥

ப்ரவிஷ்டோऽஸ்மி ஹி தேவக்த்ரம் தாக்ஷாயணி நமோ அஸ்து தே ।
கமிஷ்யே யத்ரவைதேஹீ ஸத்வஸ்சாஸீத்ஸரஸ்தவ ॥ 184

தாக்ஷாயணி	-	தாக்ஷாயணி!
தே	-	உனக்கு
நமஃ அஸ்து	-	வந்தனம்
தே வக்த்ரம்	-	உனது வாயில்

ப்ரவிஷ்டஃ அஸ்மி	புகுந்து விட்டேன்
ஹி	அதனால்
தவ வரஃ ச	உனது வரமும்
ஸத்யஃ	யதார்த்தமாக
ஆஸீத்	ஆயிற்று
வைதேஹீ	வைதேஹி
யத்ர	எங்கிருக்கிறாளோ அங்கு
கமிஷ்யே	போய் வருகிறேன்

तं दृष्ट्वा वदनान्मुक्तं चन्द्रं राहुमुखादिव ।
अब्रवीत् सुरसा देवी स्वेन रूपेण वानरम् ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா வதநாந் முக்தம் சந்த்ரம் ராஹு முகாதிவ ।
அப்ரவீத் ஸுரஸா தேவீ ஸ்வேந ரூபேண வாநரம் ॥ 185

अर्थसिद्ध्यै हरिश्रेष्ठ गच्छ सौम्य यथासुखम् ।
समानयस्व वैदेहीं राघवेण महात्मना ॥

அர்தஸித்யை ஹரிஶ்ரேஷ்ட கச்ச ஸௌம்ய யதாஸுகம் ।
ஸமாநயஸ்வ வைதேஹீம் ராகவேண மஹாத்மநா ॥ 186

ஸுரஸா தேவி	ஸுரஸா தேவி
வதநாத்	வாயில் இருந்து
முக்தம்	விடுபட்டு
ராஹுமுகாத்	ராகுவின் வாயிலிருந்து
சந்த்ரம்	(விடுபட்ட) சந்திரனை
இவ	போலிருக்கும்
தம் வாநரம்	
த்ருஷ்ட்வா	அந்த வானரரை நோக்கி
ஸ்வேந ரூபேண	சுயரூபத்துடன்
ஸௌம்ய	''ஸௌம்ய!
ஹரிஶ்ரேஷ்ட	வானரோத்தம!
அர்தஸித்த்யை	காரியம் கைகூடும் பொருட்டு
யதாஸுகம்	ஸுகமாக
கச்ச	செல்லுக
மஹாத்மநா	மஹாத்மாவான
ராகவேண	ஸ்ரீ ராகவரோடு
வைதேஹீம்	வைதேகியை
ஸமாநயஸ்வ	சேர்த்து மிகழ்ந்தருள்க''
அப்ரவீத்	என்று சொன்னாள்

तत्तृतीयं हनुमतो दृष्ट्वा कर्म सुदुष्करम् ।
साधु साध्विति भूतानि प्रशशंसुस्तदा हरिम् ॥

தத் த்ருதீயம் ஹநுமதோ த்ருஷ்ட்வா கர்ம ஸுதுஷ்கரம் ।
ஸாது ஸாத்விதி பூதாநி ப்ரஶஶம்ஸுஸ்ததா ஹரிம் ॥ 187

பூதாநி - உயிர்களெல்லாம்
ஹநுமதঃ - ஹனுமாருடைய
தத் த்ருதீயம் - அந்த மூன்றாவது
ஸுதுஷ்கரம் - செயற்கரியதான
கர்ம - செய்கையை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
ஹரிம் - வானரரை
ததா - அப்பொழுது
ஸாது ஸாது - ''நன்று நன்று''
இதி - என்று
ப்ரஶஶம்ஸுঃ - விசேஷித்துக் கொண்டாடின

स सागरमनाधृष्यमभ्येत्य वरुणालयम् ।
जगामाकाशमाविश्य वेगेन गरुडोपमः ॥

ஸ ஸாகரமனாத்ருஷ்யமப்யேத்ய வருணாலயம் ।
ஜகாமாகாஶமாவிஶ்ய வேகேந கருடோபம: ॥ 188

வேகேந - வேகத்தால்
கருடோபமঃ - கருடனுக்கு நிகரான
ஸঃ - அவர்
அநாத்ருஷ்யம் - கடத்தற்கரியதான
வருணாலயம் - வருணர்க்கு இருப்பிடமான
ஸாகரம் - ஸமுத்திரத்தை
அப்யேத்ய - கடந்து சென்று
ஆகாஶம் - ஆகாசத்தை
ஆவிஶ்ய - அடைந்து
ஜகாம - சென்றார்

सेविते वारिधाराभिः पतगैश्च निषेविते ।
चरिते कैशिकाचार्यैरैरावतनिषेविते ॥

ஸேவிதே வாரிதாராபி: பதகைஶ்ச நிஷேவிதே ।
சரிதே கைஶிகாசார்யை ரைராவதநிஷேவிதே ॥ 189

सिंहकुञ्जरशार्दूलपतगोरगवाहनैः ।।
विमानैः संपतद्भिश्च विमलैः समलंकृते ॥

ஸிம்ஹகுஞ்ஜர ஶார்தூல பதகோரக வாஹநை: ।
விமாநை: ஸம்பநத்பிஶ்ச விமலை: ஸமலங்க்ருதே ॥ 190

वज्राशनिसमाघातैः पावकैरुपशोभिते ।
कृतपुण्यैर्महाभागैः स्वर्गजिद्भिरलंकृते ॥

வஜ்ராஶநி ஸமாகாதை: பாவகை ருபஶோபிதே ।
க்ருத புண்யையர் மஹாபாகை: ஸ்வர்க ஜித் பிரலங்க்ருதே ॥ 191

वहता हव्यमत्यर्थं सेविते चित्रभानुना ।
ग्रहनक्षत्रचन्द्रार्कतारागणनिषेविते ॥

வஹதா ஹவ்ய மத்யர்தம் ஸேவிதே சித்ர பானு நா ।
க்ரஹ நக்ஷத்ர சந்த்ரார்க தாராகண நிஷேவிதே ॥ 192

महर्षिगणगन्धर्वनागयक्षसमाकुले ।
विविक्ते विमले विश्वे विश्वावसुनिषेविते ॥

மஹர்ஷிகண கந்தர்வ நாகயக்ஷ ஸமாகுலே ।
விவிக்தே விமலே விஶ்வே விஶ்வா வஸு நிஷேவிதே ॥ 193

देवराजगजाक्रान्ते चन्दसूर्यपथे शिवे ।
विताने जीवलोकस्य वितते ब्रह्मनिर्मिते ॥

தேவ ராஜ கஜா க்ராந்தே சந்த்ர ஸூர்ய பதே ஶிவே ।
விதாநே ஜீவலோகஸ்ய விததே ப்ரம்ஹநிர்மிதே ॥ 194

बहुशः सेविते वीरैर्विद्याधरगणैर्वरैः ।
जगाम वायुमार्गे च गरुत्मानिव मारुतिः ॥

பஹுஶ: ஸேவிதே வீரைர் வித்யாதர கணைர் வரை: ।
ஜகாம வாயு மார்கே து கருத்மாநிவ மாருதி: ॥ 195

வாரிதாராபி:	-	மழைத்தாரைக்ளால்
ஸேவிதே	-	நிறைந்ததும்
பதகை:	-	பறவைகளால்
நிஷேவிதே.ச	-	தங்கப்பட்டதும்
கைஶிகாசார்யை:	-	கைசிகம் என்னும் ராகத்தைப் பாடும் தும்புரு முதலியவர்களால்
சரிதே	-	ஸஞ்சரிக்கப்பட்டதும்
ஐராவதநிஷேவிதே	-	இந்திரவில் இடப்பட்டதும்
ஸிம்ஹகுஞ்ஜரஶார்தூல-பதகோரகவாஹநை:		ஸிம்ஹம், யானை, புலி, பறவை, பாம்பு ஆகிய வாஹனங்களோடு
ஸம்பதத்பி:	-	மேலே பறந்து செல்லும்
விமலை:	-	அழகிய
விமாநை:	-	விமானங்களாலும்
ஸமலங்க்ருதே	-	நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்

வஜ்ராஶநிஸ மாகாதை:	வஜ்ராயுதத்தினாலும் இடியேற்றினாலும் உண்டான
பாவகை:	அக்னிகளினாலே
உபஶோபிதே	ஒளி செய்யப்பட்டும்
க்ருதபுண்யை:	புண்ணியம் செய்தவர்களாலும்
ஸ்வர்கஜித்பி:	ஸ்வர்க்கத்தை ஜயித்த
மஹாபாகை:	பெரியோர்களாலும்
அலங்க்ருதே	அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
ஹவ்யம்	அவிர்ப் பாகத்தை
அத்யர்தம்	இடைவிடாது, அதிகமாய்
வஹதா	வஹித்தக் கொண்டிருக்கிற
சித்ரபாநுநா	அக்னி பகவானால்
ஸேவிதே	தங்கப்பட்டதும்
க்ரஹநக்ஷத்ர சந்த்ரார்கதாராகண நிஷேவிதே	கோள், நக்ஷத்திரங்கள், சந்திரன், சூரியன், இதர நக்ஷத்திரக் கூட்டம் முதலியவற்றால் நிறைந்திருக்கப்பட்டதும்
மஹர்ஷிகணகந்தர்வ நாகயக்ஷஸமாகுகே	ரிஷிகள், கந்தர்வர், நாகர், யக்ஷர் இவர் கூட்டங்களால் நிறைந்ததும்
விவிக்தே	இனியதாய்
விமலே	நிர்மலமாய்
விஶ்வே	எங்கும் பரந்து விரிந்ததும்
விஶ்வாவஸு நிஷேவிதே	விச்வாவஸு என்ற கந்தர்வரால் தங்கப்பட்டதும்
தேவராஜகஜாக்ராந்தே	இந்திரனுடைய யாணையினால் திரியப்பட்டதும்
சந்த்ரஸூர்யபதே	சந்திர சூர்யர்கள் செல்லும் மார்க்கமானதும்
ஶிவே	மங்களகரமானதும்
ஜீவலோகஸ்ய	நிலவுலகத்திற்கு
ப்ரஹ்மநிர்மிதே	பிரம்மாவால் செய்யப்பட்ட
விததே	விஸ்தாரமான
விதாநே	உறைபோன்றதும்
வீரை:	வீரர்களாயும்
வரை:	ச்ரேஷ்டர்களாயுமுள்ள
வித்யாதரகணை:	வித்யாதரக் கூட்டங்களால்
பஹுஶ:	எங்கும்
ஸேவிதே து	நிறைந்ததுமான
வாயுமார்கே	வாயு மார்க்கத்தில்
மாருதி:	மாருதி
கருத்மாந் இவ	கருடர் போல
ஜகாம	சென்றார்

हनुमान् मेघजालानि प्रकर्षन् मारुतो यथा ॥

ஹநுமாந் மேகஜாலாநி ப்ரகர்ஷந் மாருதோ யதா ॥ 196

மாருதஃ யதா - வாயுவைப்போல்
மேகஜாலிநி - மேகக் கூட்டங்களை
ஹநுமாந் - ஹனுமார்
ப்ரகர்ஷன் - இழுத்தார்

कालागरुसवर्णानि रक्तपीतसितानि च ।
कपिना कृष्यमाणानि महाभ्राणि चकाशिरे ॥

காலாகருஸ்வர்ணாநி ரக்த பீத ஸிதாநி ச ।
கபிநாऽऽக்ருஷ்யமாணாநி மஹா ப்ராணி சகாஶிரே ॥ 197

கபிநா - வானரரால்
ஆக்ருஷ்யமாணாநி - ஆகர்ஷிக்கப்படுகிற
மஹாப்ராணி - பெரு மேகங்கள்
காலாகருஸவர்ணாநி - கரிய அகில் போன்ற வர்ணமுடையவைகளாயம்
ரக்தபீதஸிதாநி ச - சிவப்பு, மஞ்சள், வெண்மை முதலிய வர்ணமுடையவைளாயும்
சகாஶிரே - பிரகாசித்தன

प्रविशन्नभ्रजालनि निष्पतंश्च पुनः पुनः ।
प्रावृषीन्दुरिवाभाति निष्पतन् प्रविशंस्तदा ॥

ப்ரவிஶந்நப்ரஜாலாநி நிஷ்பதம்ஶ்ச புன: புன: ।
ப்ராவ்ருஷீந்துரிவா பாதி நிஷ்பதந் ப்ரவிஶம்ஸ்ததா ॥ 198

அப்ரஜாலாநி - மேகக் கூட்டங்களில்
புநஃ புநஃ - அடிக்கடி
ப்ரவிஶந் - நுழைபவராயும்
நிஷ்பதந் ச - வெளிப்படுபவராயும்
ப்ராவ்ருஷி - மழைக் காலத்தில்
ப்ரவிஶந் - நுழைந்ததும்
நிஷ்பதந் - வெளிப்பட்டும் காண்கிற
இந்துஃ இவ - சந்திரன் போல
ததா - அப்பொது
ஆபாதி - விளங்கினார்

प्रदृश्यमानः सर्वत्र हनुमान् मारुतात्मजः ।
भेजेऽम्बरं निरालम्बं लम्बपक्ष इवाद्रिराट् ॥

ப்ரத்ருஶ்யமான: ஸர்வத்ர ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
பேஜே(அ)ம்பரம் நிராலம்பம் லம்ப பக்ஷ இவாத்ரிராட் ॥ 199

மாருதாத்மஜः	-	வாயு குமாரராகிய
ஹநுமாந்	-	ஹனுமார்
ஸர்வத்ர	-	எல்லா பக்கங்களிலும்
ப்ரத்ருஶ்யமாநः	-	காணப்படுபவராய்
லம்பபக்ஷः	-	தொங்கும் சிறகுகளுடைய
அத்ரிராடு இவ	-	பெரிய மலை போல
நிராலம்பம்	-	நிராதாரமான
அம்பரம்	-	ஆகாயத்தில்
பேஜே	-	விளங்கினார்

प्लवमानं तु तं दृष्ट्वा सिंहिका नाम राक्षसी ।
मनसा चिन्तयामास प्रवृद्धा कामरूपिणी ॥

ப்லவமாநம் து தம் த்ருஷ்ட்வா ஸிம்ஹிகா நாம ராக்ஷஸீ ।
மனஸா சிந்தயாமாஸ ப்ரவ்ருத்தா காமரூபிணீ ॥ 200

காமரூபிணீ	-	வேண்டிய ரூபம் எடுக்க வல்ல
ப்ரவ்ருத்தா	-	கொழுத்த
ஸிம்ஹிகா நாம	-	ஸிம்ஹிகை என்ற
ராக்ஷஸீ	-	ராக்ஷஸி
ப்லவமாநம்	-	பாய்ந்து செல்கிற
தம்	-	அவரை
த்ருஷ்ட்வா	-	பார்த்து
து	-	அவர் விஷயத்தில்
மநஸா	-	மனதில்
சிந்தயாமாஸ	-	சிந்திக்கலுற்றாள்

अद्य दीर्घस्य कालस्य भविष्याम्यहमाशिता ।
इदं हि मे महत् सत्त्वं चिरस्य वशमागतम् ॥

அத்ய தீர்கஸ்ய காலஸ்ய பவிஷ்யாம்யஹமாஶிதா ।
இதம் ஹி மே மஹத் ஸத்த்வம் சிரஸ்ய வஶமாகதம் ॥ 201

அஹம்	-	நான்
தீர்கஸ்ய	-	வெகு
காலஸ்ய	-	காலத்திற்குப் பின்
அத்ய	-	இன்றுதான்
ஆஶிதா	-	புஜித்தவளாக
பவிஷ்யாமி	-	ஆவேன்;
ஹி	-	ஏனெனில்
இதம்	-	இந்த

மஹத்	பெரிய
ஸத்வம்	விலங்கு
சிரஸ்ய	வெகு காலத்திற்குப் பின்
மே	எனக்கு
வஶம்	வசமாக
ஆகதம்	வாய்த்தது

इति संचिन्त्य मनसा छायामस्य समाक्षिपत् ।
छायायां गृह्यमाणायां चिन्तयामास वानरः ॥

இதி ஸஞ்சிந்த்ய மனஸா சாயாமஸ்ய ஸமாக்ஷிபத் ।
சாயாயாம் க்ருஹயமாணாயாம் சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ 202

இதி	இவ்விதம்
மநஸா	மனத்தினால்
ஸஞ்சித்ய	நன்றாய் ஆலோசித்து
அஸ்ய	அவருடைய
சாயாம்	நிழலை
ஸமாக்ஷிபத்	பற்றி இழுத்தாள்
வாநரஃ	வானரர்
சாயாயாம்	நிழல்
க்ருஹ்யமாணாயாம்	கவரப்பட்டதும்
சிந்தயாமஸ	சிந்தித்தார்

समाक्षिप्तोऽस्मि सहसा पङ्गूकृतपराक्रमः ।
प्रतिलोमेन वातेन महानौरिव सागरे ॥

ஸமா க்ஷிப்தோऽஸ்மி ஸஹஸா பங்கூக்ருதபராக்ரம: ।
ப்ரதி லோமேந வாதேந மஹா நெளரிவ ஸாகரே ॥ 203

ஸாகரே	கடலில்
ப்ரதிலோமேந	எதிராக வீசும்
வாதேந	காற்றினால்
மஹாநெளஃ இவ	பெரிய மரக்கலம் போல்
ஸஹஸா	திடீரென்று
பங்கூக்ருதபராக்ரமஃ	பலம் குன்றியவனால்
ஸமாக்ஷிப்தஃ	தடை செய்யப்பட்டவனாய்
அஸ்மி	ஆனேன்

तिर्यगूर्ध्वमधश्चैव वीक्षमाणस्ततः कपिः ।
ददर्श स महत् सत्त्वमुत्थितं लवणाम्भसः ॥

திர்ய கூர்த்வ மதஶ்சைவ வீக்ஷமாணஸ் தத: கபி: ।
ததர்ஶ ஸ மஹத் ஸத்த்வ முத்திதம் லவணாம்பஸ: ॥ 204

ஸ: கபி:	அந்த வானரர்
தத:	அங்கிருந்தே
திர்யக்	பக்கங்களிலும்
ஊர்த்வம் ச	மேலும்
அத: ஏவ	கீழும்
வீக்ஷமாண:	பார்க்கிறவராய்
லவணாம்பஸி	உப்பு நீர்க் கடலில்
உத்திதம்	மேலெழுந்த
மஹத் ஸத்வம்	ஒரு பெரிய பூதத்தை
ததர்ஶ	கண்டார்

तद्दृष्ट्वा चिन्तयामास मारुतिर्विकृताननम् ।
कपिराजेन कथितं सत्त्वमद्भुतदर्शनम् ॥
छायाग्राहि महावीर्यं तदिदं नात्र संशयः ॥

தத்த்ருஷ்ட்வா சிந்தயாமாஸ மாருதிர் விக்ருதாநநம் ।
கபிராஜேந கதிதம் ஸத்த்வ மத்புத தர்ஶனம் ।
சாயாக்ராஹி மஹா வீர்யம் ததிதம் நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ 205

மாருதி:	மாருதி
தத்	அதை
த்ருஷ்ட்வா	கண்ணுற்று
தத்	“அது
கபிராஜேந	வானர வேந்தரால்
கதிதம்	சொல்லப்பட்ட
விக்ருதாநநம்	விகாரமான முகத்தைஉடைய
அத்புததர்ஶநம்	அத்புதமான தோற்றமுடைய
மஹாவீர்யம்	மஹா வீர்யமுள்ள
சாயாக்ராஹி	நிழலைப் பிடித்திழுக்கக் கூடிய
ஸத்வம் இதம்	பூதம் இது;
அத்ர	இந்த விஷயத்தில்
ஸம்ஶய: ந	சந்தேகமில்லை” என்று
சிந்தயாமாஸ	எண்ணினார்

स तां बुद्ध्वार्थतत्त्वेन सिंहिकां मतिमान् कपिः ।
व्यवर्धत महाकायः प्रावृषीव वलाहकः ॥

ஸ தாம் புத்த்வார்த தத்வேந ஸிம்ஹிகாம் மதிமான் கபி: ।
வ்யவர்தத மஹாகாய: ப்ராவ்ருஷீவ பலாஹக: ॥ 206

ஸ:	அந்த
மதிமாந் கபி:	புத்திமானாகிய வானரர்
தாம்	அவளை

ஸிம்ஹிகாம்	-	ஸிம்ஹிகை என்று
அர்ததத்வேந	-	உண்மையாக
புத்த்வா	-	தெரிந்து கொண்டு
ப்ராவ்ருஷி	-	மழைக் காலத்தில்
பலாஹகஃ இவ	-	கருமுகில் போல
மஹாகாயஃ	-	பேருருவமாக
வ்யயவர்தத	-	விரைவாய் வளர்ந்தார்

तस्य सा कायमुद्वीक्ष्य वर्धमानं महाकपेः ।
वक्त्रं प्रसारयामास पातालाम्बरसन्निभम् ॥

தஸ்ய ஸா காயமுத்வீக்ஷ்ய வர்தமானம் மஹாகபே: ।
வக்த்ரம் ப்ரஸாரயாமாஸ பாதாளாம்பர ஸந்நிபம் ॥ 207

தஸ்ய	-	அந்த
மஹாகபேஃ	-	வானரச்ரேஷ்டரின்
காயம்	-	சரீரத்தை
வர்தமாநம்	-	பேருருவாகிறதாக
ஸா உத்வீக்ஷ்ய	-	அவள் கண்டு

பாதாலாம்பரஸந்நிபம்-பாதாளத்தையும், ஆகாயத்தையும் ஒத்த
வக்த்ரம் ப்ரஸாரயாமாஸ-வாயைத் திறந்தாள்

घनराजीव गर्जन्ती वानरं समभिद्रवत् ॥

கநராஜீவ கர்ஜந்தீ வாநரம் ஸமபித்ரவத் ॥ 208

கநராஜீ	-	மேகக் கூட்டம்
இவ	-	போல்
கர்ஜந்தீ	-	முழங்குகிறவளாய்
வாநரம்	-	வானரரை
ஸமபித்ரவத்	-	எதிரிலோடித் துரத்தினாள்

स ददर्श ततस्तस्या विवृतं सुमहन्मुखम् ।
कायमात्रं च मेधावी मर्माणि च महाकपिः ॥

ஸ ததர்ஶ ததஸ்தஸ்யா விவ்ருதம் ஸுமஹன் முகம் ।
காயமாத்ரம் ச மேதாவீ மர்மாணி ச மஹாகபி: ॥ 209

ஸஃ	-	அந்த
மேதாவீ	-	புத்திமானான
மஹாகபிஃ	-	வானரப் பெரியோன்
ததஃ	-	அங்கிருந்தே
தஸ்யாஃ	-	அவளுடைய
விவ்ருதம்	-	திறக்கப்பட்ட

ஸுமஹத் முகம் - மிகப் பெரிய வாயையும்
காயமாத்ரம் ச - அவளுடலின் அளவையும்
மர்மாணி ச - உயிர்நிலைகளையும்
ததர்ஶ - கண்டு கொண்டார்

स तस्या विवृते वक्त्रे वज्रसंहननः कपिः ।
संक्षिप्य मुहुरात्मानं निपपात महाबलः ॥

ஸ தஸ்யா விவ்ருதே வக்த்ரே வஜ்ர ஸம்ஹனன: கபி: ।
ஸம்க்ஷிப்ய முஹுராத்மாநம் நிபபாத மஹாபல: ॥ 210

ஸ: மஹாபல: - அந்த மஹா பலவானான
கபி: - வானரர்
ஆத்மாநம் - தன்னை
முஹு: - சற்று நேரம்
ஸம்க்ஷிப்ய - சுருக்கிக் கொண்டு
தஸ்யா: - அவளுடைய
விவ்ருதே வக்த்ரே - அங்காந்த வாய்க்குள்
வஜ்ரஸம்ஹநந: - வஜ்ராயுதத்தின் வீழ்ச்சிக்கு நிகரானவராய்
நிஷ்பபாத - விழுந்தார்

आस्ये तस्या निमज्जन्तं ददृशुः सिद्धचारणाः ।
ग्रस्यमानं यथा चन्द्रं पूर्णं पर्वणि राहुणा ॥

ஆஸ்யே தஸ்யா நிமஜ்ஜந்தம் தத்ருஶு: ஸித்தசாரணா: ।
க்ரஸ்யமானம் யதா சந்த்ரம் பூர்ணம் பர்வணி ராஹுணா ॥ 211

ஸித்தசாரணா: - ஸித்தர்களும், சாரணர்களும்
பர்வணி - பர்வ காலத்தில்
ராஹுணா - ராகுவினால்
க்ரஸ்யமாநம் - விழுங்கப்படுகிற
பூர்ணம் சந்த்ரம் - பூர்ண சந்திரனைப் போல
தஸ்யா: ஆஸ்யே - அவளுடைய வாயினுள்
நிமஜ்ஜந்தம் - விழுந்து முழுகினவனாய்
தத்ருஶு: - கவனித்தார்

ततस्तस्या नखैस्तीक्ष्णैर्मर्माण्युत्कृत्य वानरः ।
उत्पपाताथ वेगेन मनःसंपातविक्रमः ॥

ததஸ்தஸ்யா நகைஸ்தீக்ஷ்ணைர் மர்மாண் யுத்க்ருத்ய வாநர: ।
உத்பபாதாத வேகேந மனஸ்ஸம்பாத விக்ரம: ॥ 212

அத - உடனே
தீக்ஷ்ணை: - கூரிய
நகை: - நகங்களால்

தஸ்யாः	-	அவளுடைய
மர்மாணி	-	உயிர் நிலைகளை
உத்க்ருத்ய	-	கிழித்து
மநஸ்ஸம்பாத விக்ரமः	-	மனோ வேகமுற்றுக் கருதியபடி செல்லவல்ல பராக்கிரமமுடைய
வாநரः	-	வானரர்
ததः	-	அங்கிருந்து
வேகேந	-	மனோ வேகமாய்
உத்பபாத	-	வெளிக் கிளம்பினார்

तां तु दृष्ट्या च धृत्या च दाक्षिण्येन निपात्य हि ।
स कपिप्रवरो वेगाद्ववृधे पुनरात्मवान् ॥

தாம்து த்ருஷ்ட்யா ச த்ருத்யா ச தாக்ஷிண்யேந நிபாத்ய ஹி ।
ஸ கபி ப்ரவரோ வேகாத் வவ்ருதே புனராத்மவாந் ॥ 213

அத்மவாந்	-	மனோ தைரியமுடைய
கபிப்ரவரः ஸः	-	கபிச்ரேஷ்டரான அவர்
த்ருஷ்ட்யா ச	-	அறிவினாலும்
க்ருத்யா ச	-	தைரியத்தினாலும்
தாக்ஷிண்யேந ச	-	வலிமையினாலும்
தாம்	-	அவளை
நிபாத்ய	-	கொன்று விட்டு
புநः து	-	உடனே முன்போல
வேகாத்	-	விரைவாக
வவ்ருதே	-	பேருருவம் கொண்டார்

हृतहृत् सा हनुमता पपात लवणांभसि ।
स्वयंभुवैव हनुमान् सृष्टस्तस्या निपातने ॥

ஹ்ருத ஹ்ருத் ஸா ஹநுமதா பபாத லவணாம்பஸி ।
ஸ்வயம்புவைவ ஹநுமாந் ஸ்ருஷ்டஸ்தஸ்யா நிபாதநே ॥ 214

ஹநுமதா	-	ஹனுமாரால்
ஹ்ருதஹ்ருத்	-	மார்பு கிழிக்கப்பட்ட
ஸா	-	அவள்
லவணாம்பஸி	-	உவர்க் கடலில்
பபாத	-	மாண்டு வீழ்ந்தனள்
ஹநுமாந்	-	ஹனுமார்
தஸ்யாः	-	அவளுக்கு
நிபாதநே ஏவ	-	நாசத்திற்காகவே
ஸ்வயம்புவா	-	பிரமனால்
ஸ்ருஷ்டः	-	ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டார்

तां हतां वानरेणाशु पतितां वीक्ष्य सिंहिकाम् ।
भूतान्याकाशचारीणि तमूचुः प्लवगर्षभम् ॥

தாம் ஹதாம் வாநரேணாஶு பதிதாம் வீக்ஷ்ய ஸிம்ஹிகாம் ।
பூதாந்யாகாஶ சாரீணி தமூசு: ப்லவகர்ஷபம் ॥ 215

தாம் ஸிம்ஹிகாம்	-	அந்த ஸிம்ஹிகையை
வாநரேண	-	வானரரால்
ஆஶு	-	மிக விரைவாய்
ஹதாம்	-	கொல்லப்பட்டு
பதிதாம் வீக்ஷ்ய	-	விழுந்தவளாய்க் கண்டு
ஆகாஶசாரீணி	-	ஆகாசசாரிகளான
பூதாநி	-	பூதங்கள்
தம்	-	அந்த
ப்லவகர்ஷபம்	-	வானரச்ரேஷ்டரைப் பார்த்து
ஊசு:	-	சொன்னார்கள்

भीममद्य कृतं कर्म महत् सत्त्वं त्वया हतम् ।
साधयार्थमभिप्रेतमरिष्टं प्लवतां वर ॥

பீம மத்ய க்ருதம் கர்ம மஹத் ஸத்த்வம் த்வயா ஹதம் ।
ஸாதயார்தமபி ப்ரேத மரிஷ்டம் ப்லவதாம் வர ॥ 216

ப்லவதாம் வர	-	வானரோத்தம!
அத்ய	-	இப்பொழுது
த்வயா	-	உம்மால்
பீமம் கர்ம	-	பயங்கரமான கார்யம்
க்ருதம்	-	செய்யப்பட்டது;
மஹத்	-	பெரும்
ஸத்வம்	-	பூதம்
ஹதம்	-	கொல்லப்பட்டது;
அபிப்ரேதம்	-	எண்ணிய
அர்தம்	-	காரியத்தை
அரிஷ்டம்	-	ஓரிடையூறுமின்றி
ஸாதய	-	செய்து முடிப்பீர்.

यस्य त्वेतानि चत्वारि वानरेन्द्र यथा तव ।
धृतिर्दृष्टिर्मतिर्दाक्ष्यं स्वकर्मसु न सीदति ॥

யஸ்ய த்வேதாநி சத்வாரி வாநரேந்த்ர யதா தவ ।
த்ருதிர்த்ருஷ்டிர்மதிர் தாக்ஷ்யம் ஸ கர்மஸு ந ஸீததி ॥ 217

வாநரேந்த்ர:	-	வானரேந்திர!
த்ருதி:	-	தைரியம்,

த்ருஷ்டிः	விசாரணை
மதிः	புத்தி,
தாக்ஷ்யம்	வலிமை,
ஏதாநி சத்வாரி	என்ற இந்த நான்கும்
தவ	உமக்கு
யதா	எப்படியோ அப்படி
யஸ்ய து	எவனுக்குண்டோ அவன்
ஸ்வகர்மஸு	தனது கார்யங்களில்
ந ஸீததி	இடையூறுகளுக்கு இடம் கொடான்

स तैः संपूजितः पूज्यैः प्रतिपन्नप्रयोजनः ।
जगामाकाशमाविश्य पन्नगाशनवत् कपिः ॥

ஸ தை: ஸம்பூஜித: பூஜ்யை: ப்ரதிபந்ந ப்ரயோஜன: ।
ஜகாமாகாஶ மாவிஶ்ய பந்நகாஶநவத் கபி: ॥ 218

ஸः	அந்த
ப்ரதிபந்நப்ரயோஜந:	காரியத்தின் ஸாராம்சத்தை உள்ளபடி அறிந்த
கபிः	வானரர்
பூஜ்யைः	பூஜிப்பதற்குரியவரான
தைः	அவர்களாலேயே
ஸம்பூஜிதः	செவ்வென கௌரவிக்கப்பட்டவராய்
ஆகாஶம்	ஆகாயத்தை
ஆவிஶ்ய	அடைந்து
பந்நகாஶநவத்	கருடர்போல்
ஜகாம	சென்றார்

प्राप्तभूयिष्ठपारस्तु सर्वतः प्रतिलोकयन् ।
योजनानां शतस्यान्ते वनराजिं ददर्श सः ॥

ப்ராப்த பூயிஷ்ட பாரஸ்து ஸர்வத: ப்ரதிலோகயந் ।
யோஜநாநாம் ஶதஸ்யாந்தே வன்ராஜிம் ததர்ஶ ஸ: ॥ 219

ஸ:	அவர்
யோஜநாநாம்	யோஜனைகள் நூற்றின் முடிவிலே
ஶதஸ்ய அந்தே து	
ப்ராப்தபூயிஷ்டபாரः	பெரும்பாலும் அக்கரையை அடைந்தவராய்
ஸர்வதः	நான்கு புறமும்
ப்ரதிலோகயந்	பார்க்கையில்
வநராஜிம்	வனவரிசையை
ததர்ஶ	கண்டார்

ददर्श च पतन्नेव विविधद्रुमभूषितम् ।
द्वीपं शाखामृगश्रेष्ठो मलयोपवनानि च ॥

ததர்ஶ ச பதந்நேவ விவிதத்ரும பூஷிதம் ।
த்வீபம் ஶாகாம்ருக ஶ்ரேஷ்டோ மலயோபவநாநி ச ॥ 220

ஶாகாம்ருகஶ்ரேஷ்டஃ	வானரச்ரேஷ்டர்
பதந் ஏவ	ஆகாயத்தில் சென்று கொண்டே
விவிதத்ருமபூஷிதம்	பலவித மரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
த்வீபம் ச	தீவையும்
மலயோபவநாநி ச	மலய மலையின் உபவனங்களையும்
ததர்ஶ	கண்டார்

सागरं सागरानूपं सागरानूपजान् द्रुमान् ।
सागरस्य च पत्नीनां मुखान्यपि विलोकयन् ॥

ஸாகரம் ஸாகராநூபம் ஸாகராநூப ஜாந் த்ருமான் ।
ஸாகரஸ்ய ச பத்நீநாம் முகாந்யபி விலோகயன் ॥ 221

स महामेघसंकाशं समीक्ष्यात्मानमात्मवान् ।
निरुन्धन्तमिवाकाशं चकार मतिमान् मतिम् ॥

ஸ மஹாமேக ஸங்காஶம் ஸமீக்ஷ்யாத்மான மாத்மவான் ।
நிருந்தந்தமிவாகாஶம் சகார மதிமான் மதிம் ॥ 222

ஆத்மவாந்	தைரியமுடையவரும்
மதிமாந்	புத்திமானுமான
ஸஃ	அவர்
ஸாகரம்	கடலையும்
ஸாகராநூபம்	கழிக்கரையையும்
ஸாகாரநூபூஜாந்	கழிக்கரையில் முளைத்திருக்கிற
த்ருமாந்	மரங்களையும்
ஸாகரஸ்ய	கடலின்
பத்நீநாம்	பத்னிகளாகிய ஆறுகளின்
முகாந்யபி ச	கயவாய்களையும்
விலோகயந்	பார்த்துக் கொண்டே
மஹாமேகஸங்காஶம்	பெரிய மேகத்திற்கு நிகரான
ஆகாஶம்	ஆகாசத்தை
நிருந்தந்தம்	தகைவது
இவ	போன்ற
ஆத்மாநம் ச	தன்னுருவத்தை
ஸமீக்ஷ்ய	கண்டு
மதிம் சகார	ஒரு சிந்தனை செய்தார்

कायवृद्धिं प्रवेगं च मम दृष्ट्वैव राक्षसाः ।
मयि कौतूहलं कुर्युरिति मेने महाकपिः ॥

காயவ்ருத்திம் ப்ரேவகம்ச மம த்ருஷ்ட்வைவ ராக்ஷஸா: ।
மயி கௌதூஹலம் குர்யுரிதி மேநே மஹாகபி: ॥ 223

மஹாகபி:	- வானரச்ரேஷ்டர்
மம	- எனது
காயவ்ருத்திம்	- சரீரத்தின் வளர்த்தியையும்
ப்ரவேகம் ச	- கடிய வேகத்தையும்
ராக்ஷஸா:	- ராக்ஷஸர்கள்
த்ருஷ்ட்வா ஏவ	- கண்டு உடனே
மயி	- என்னிடத்தில்
கௌதூஹலம்குர்யு:	- கௌதூகலமுறுவார்கள்
இதி	- என்று
மேநே	- நினைத்தார்

ततः शरीरं संक्षिप्य तन्महीधरसंनिभम् ।
पुनः प्रकृतिमापेदे वीतमोह इवात्मवान् ॥

தத: ஶரீரம் ஸம் க்ஷிப்ய தன் மஹீதர ஸந்நிபம் ।
புன: ப்ரக்ருதிமாபேதே வீதமோஹ இவாத்மவான் ॥ 224

தத:	- பின்பு
மஹீதரஸந்நிபம்	- மலைக்கு நிகரான
தத்	- அந்த
ஶரீரம்	- உடலை
ஸம்க்ஷிப்ய	- சுருக்கிக் கொண்டு
வீதமோஹ:	- மோஹம் நீங்கிய
ஆத்மவாந் இவ	- ஆத்மஞானி போல
புந:	- மறுபடியும்
ப்ரக்ருதிம்	- ஸ்வபாவமான வடிவை
ஆபேதே	- எடுத்துக் கொண்டார்.

तद्रूपमतिसंक्षिप्य हनूमान् प्रकृतौ स्थितः ।
त्रीन् क्रमानिव विक्रम्य बलिवीर्यहरो हरिः ॥

தத்ரூப மதிஸம்க்ஷிப்ய ஹநூமாந் ப்ரக்ருதௌ ஸ்தித: ।
த்ரீன் க்ரமாநிவ விக்ரம்ய பலிவீர்ய ஹரோ ஹரி: ॥ 225

ஹநூமாந்	- ஹனுமார்
தத் ரூபம்	- அந்த ரூபத்தை
அதிஸம்க்ஷிப்ய	- மிகச் சுருக்கி
த்ரீந் க்ரமாந்	- மூன்று அடிகளாக
விக்ரம்ய	- அளந்து

பலிவீர்யஹரঃ	-	பலி சக்ரவர்த்தியின் கர்வத்தை ஒழித்த
ஹரிঃ இவ	-	ஸ்ரீ வாமனமூர்த்தி போல
ப்ரக்ருதௌ	-	ஸ்வயரூபத்தில்
ஸ்திதঃ	-	விளங்கினார்

स चारुनानाविधरूपधारी परं समासाद्य समुद्रतीरम् ।
परैरशक्यः प्रतिपन्नरूपः समीक्षितात्मा समवेक्षितार्थः ॥

ஸ சாரு நாநாவிதரூப தாரீ பரம் ஸமாஸாத்ய ஸமுத்ரதீரம் ।
பரை ரஶக்ய: ப்ரதிபந்நரூப: ஸமீக்ஷிதாத்மா ஸமவேக்ஷிதார்த: ॥ 226

சாருநாநாவித ரூபதாரீ	-	பல அழகிய ரூபங்களை தரிக்க வல்லவரான
ஸঃ	-	அவர்
பரம்	-	அக்கரையான
ஸமுத்ரதீரம்	-	சமுத்திரக் கரையை
ஸமாஸாத்ய	-	அடைந்து
ஸமீக்ஷிதாத்மா	-	தன்னையும் பார்த்தவராய்
ஸபவேக்ஷிதார்த்தঃ	-	செய்ய வேண்டிய காரியத்தையும் ஆலோசித்தவராய்
ப்ரதிபந்நரூபঃ	-	அதற்குத் தகுந்த ரூபத்தைத அடைந்தவராய்
பரைঃ	-	பிறால்
அஶக்யঃ	-	வெல்ல முடியாதவராக ஆயினர்

ततः स लम्बस्य गिरेः समृद्धे विचित्रकूटे निपपात कूटे ।
सकेतकोद्दालकनारिकेले महाद्रिकूटप्रतिमो महात्मा ॥

தத: ஸ லம்பஸ்ய கிரே: ஸம்ருத்தே விசித்ர கூடே நிபபாத கூடே ।
ஸகேத கோத்தாலக நாரிகேளே மஹாத்ரி கூட ப்ரதிமோ மஹாத்மா ॥ 227

ததঃ	-	அங்கிருந்து
மஹாத்ரிகூடப்ரதிமঃ	-	பெருமலைச் சிகரம் போன்ற
மஹாத்மா	-	மஹாத்மாவான
ஸঃ	-	அவர்
லம்பஸ்ய	-	லம்பமென்ற
கிரேঃ	-	பர்வதத்தின்
விசித்ரகூடே	-	அழகான கொடிமுடிகளை உடைய
ஸம்ருத்தே	-	செழித்த
ஸகேதகோத்தாலக நாரிகேலே	-	தாழையும், நருவிலியும் தெங்கும் நிறைந்த
கூடே	-	சிகரத்தில்
நிபபாத	-	இறங்கினார்

ततस्तु संप्राप्य समुद्रतीरं समीक्ष्य लङ्कां गिरिवर्यमूर्ध्नि ।
कपिस्तु तस्मिन्निपपात पर्वते विधूय रूपं व्यथयन् मृगद्विजान् ॥

ததஸ்து ஸம்ப்ராப்ய ஸமுத்ரதீரம்
ஸமீக்ஷ்ய லங்காம் கிரிவர்ய மூர்த்நி ।
கபிஸ்து தஸ்மிந் நிபபாத பர்வதே
விதூய ரூபம் வ்யதயந் ம்ருகத்விஜாந் ॥ 228

கபிঃ	-	வானரர்
ஸமுத்ரதீரம்	-	ஸமுத்திரக் கரையை
ஸம்ப்ராப்ய	-	அடைந்து
கிரிவர்யமூர்த்நி	-	பர்வத ச்ரேஷ்டத்தின் சிகரத்தில்
லங்காம் து	-	இலங்கையையும்
ததঃ	-	அங்கே
ஸமீக்ஷ்ய	-	பார்த்து
ரூபம் து	-	ரூபத்தையும்
விதூய	-	குறைத்து
ம்ருகத்விஜாந்	-	மிருகங்களையும் பக்ஷிகளையும்
வ்யதயந்	-	அச்சமுறுத்திக் கொண்டு
தஸ்மிந் பர்வதே	-	அம்மலையில்
நிபபாத	-	குதித்தார்

स सागरं दानवपन्नगायुतं बलेन विक्रम्य महोर्मिमालिनम् ।
निपत्य तीरे च महोदधेस्तदा ददर्श लङ्काममरावतीमिव ॥

ஸ ஸாகரம் தாநவபந்நகாயுதம்
பலேந விக்ரம்ய மஹோர்மி மாலிநம் ।
நிபத்ய தீரே ச மஹோததே ஸ்ததா
ததர்ஶ லங்கா மமராவதீமிவ ॥ 229

தாநவபந்நகாயுதம்	-	தானவர்களும், பன்னகர்களும் மிகுந்த
மஹோர்மிமாலிநம்	-	அலைகள் மிகுந்த
ஸாகரம்	-	கடலை
பலேந	-	வலிமையால்
விக்ரம்ய	-	கடந்து,
மஹோததேঃ	-	மஹோததியின்
தீரே	-	அக்கரையில்
நிபத்ய	-	குதித்து,
அமராவதீம் இவ	-	அமராவதியைப் போன்ற
லங்காம் ச	-	இலங்கையையும்
ததா	-	அப்பொழுது
ஸঃ	-	அவர்
ததர்ஶ	-	கண்டார்

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஸாகரலங்கநம் நாம ப்ரதம: ஸர்க: ॥

த்விதீய ஸர்க:

स सागरमनाधृष्यमतिक्रम्य महाबलः ।
त्रिकूटस्य तटे लङ्कां स्थितां स्वस्थो ददर्श ह ॥

ஸ ஸாகர மநாத்ருஷ்ய மதிக்ரம்ய மஹாபல: ।
த்ரிகூடஸ்ய தடே லங்காம் ஸ்திதாம் ஸ்வஸ்தோ ததர்ஶ ஹ ॥ 1

ஸ: மஹாபல:	-	அந்த மஹாபலவான்
அநாத்ருஷ்யம்	-	ஒருவராலும் கடக்க முடியாத
ஸாகரம் அதிக்ரம்ய	-	கடலைக் கடந்து
ஸ்வஸ்த:	-	அனாயாஸமாயிருப்பவராய்
த்ரிகூடஸ்ய	-	திருகூடமலையின்
தடே	-	ஏற்றத்தில்
ஸ்திதாம்	-	நிலைபெற்றுள்ள
லங்காம்	-	இலங்கையை
ததர்ஶ ஹ	-	கண்ணுற்றார்

ततः पादपमुक्तेन पुष्पवर्षेण वीर्यवान् ।
अभिवृष्टः स्थितस्तत्र बभौ पुष्पमयो यथा ॥

தத: பாதப முக்தேந புஷ்பவர்ஷேண வீர்யவான் ।
அபிவ்ருஷ்ட: ஸ்திதஸ்தத்ர பபௌ புஷ்பமயோ யதா ॥ 2

தத:	-	அப்பொழுது
பாதபமுக்தே	-	மரங்கள்சொரிந்த
புஷ்பவர்ஷேண	-	மலர் மாரியால்
தத்ர அபிவ்ருஷ்ட:	-	அங்கு செவ்வனே வர்ஷிக்கப்பட்டவராய்
புஷ்பமய:	-	புஷ்பமயனாய்
ஸ்தித:	-	சொன்னபடி செய்து முடித்த
வீர்யவாந் யதா	-	ஜயவீரன் போல
பபௌ	-	விளங்கினார்

योजनानां शतं श्रीमांस्तीर्त्वाप्युत्तमविक्रमः ।
अनिःश्वसन् कपिस्तत्र न ग्लानिमधिगच्छति ॥

யோஜநாநாம் ஶதம் ஶ்ரீமாந் தீர்த்வா ப்யுத்தம விக்ரம: ।
அநிஶ்வஸந் கபிஸ் தத்ர ந க்லாநிமதிகச்சதி ॥ 3

உத்தமவிக்ரம:	-	சிறந்த விக்ரமம் படைத்தவரான
ஶ்ரீமாந்	-	ஶ்ரீமானான
கபி:	-	வானரர்
யோஜநாநாம் ஶதம்	-	யோஜனைகளின் நூற்றை
தீர்த்வா	-	தாண்டி

க்லாநிம் - சிரமத்தை
ந அதிகச்சதி - அடையவில்லை
தத்ர - அதற்காக
அநிஶ்ஶ்வஸந் அபி- பெருமூச்சுக்கூட விடாதவராக இருந்தார்

शतान्यहं योजनानां क्रमेयं सुबहून्यपि ।
किं पुनः सागरस्यान्तं संख्यातं शतयोजनम् ॥

ஶதான்யஹம் யோஜநாநாம் க்ரமேயம் ஸுபஹூந்யபி ।
கிம் புன: ஸாகரஸ்யாந்தம் ஸங்க்யாதம் ஶதயோஜனம் ॥ 4

அஹம் - "நான்
யோஜநாநாம் - யோஜனைகளின்
ஸுபஹூநி - அனேக
ஶதாநி அபி - நூறுகளையும்
க்ரமேயம் - தாண்டிச் செல்வேன்
ஶதயோஜநம் - நூறு யோஜனையாக
ஸங்க்யாதம் - அளவிடப்பட்ட
ஸாகரஸ்ய - கடலின்
அந்தம் - அக்கரை
கிம் புநঃ - எம்மாத்திரம்?"

स तु वीर्यवतां श्रेष्ठः प्लवतामपि चोत्तमः ।
जगाम वेगवाँल्लङ्कां लङ्घयित्वा महोदधिम् ॥

ஸ து வீர்யவதாம் ஶ்ரேஷ்ட: ப்லவதாமபி சோத்தம: ।
ஜகாம வேகவான் லங்காம் லங்கயித்வா மஹோததிம் ॥ 5

வீர்யவதாம் - வீர்யமுடையவர்களுக்குள்
ஶ்ரேஷ்டঃ அபி - சிறந்தவரும்
ப்லவதாம் ச - தாவிச் செல்வோர்களுக்கும்
உத்தமঃ - உத்தமராய்
வேகவாந் - வெகு வேகமுடையவருமான
ஸঃ - அவர்
மஹோததிம் - மஹோததியை
லங்கயித்வா - தாண்டி
லங்காம் து - இலங்கையையும்
ஜகாம - கிட்டி விட்டார்

शाद्वलानि च नीलानि गन्धवन्ति वनानि च ।
गण्डवन्ति च मध्येन जगाम नगवन्ति च ॥

ஶாத்வலாநி ச நீலாநி கந்தவந்தி வநாநி ச ।
கண்டவந்தி ச மத்யேன ஜகாம நகவந்தி ச ॥ 6

நீலாநி	-	நீல நிறமுள்ள
ஶாத்வலாநி ச	-	பசும் புல்லுத் தரைகளை
கண்டவந்தி ச	-	கற்கள் நிறைந்ததும்
நகவந்தி	-	மரங்களடர்ந்ததும்
கந்தவந்தி	-	நறுமணங்கமழ்ந்ததுமாசன
வநாநி ச	-	சோலைகளையும்
மத்யேந	-	நேர் வழியாகவே
ஜகாம	-	சென்றார்

शैलांश्च तरुसञ्छन्नान् वनराजीश्च पुष्पिताः ।
अभिचक्राम तेजस्वी हनुमान् प्लवगर्षभः ॥

ஶைலாம்ஶ்ச தருபிஶ்சந்நாந் வனராஜீஶ்ச புஷ்பிதா: ।
அபிசக்ராம தேஜஸ்வீ ஹநுமாந் ப்லவகர்ஷப: ॥ 7

தேஜஸ்வீ	-	வெகு தேஜோவானும்
ப்லவகர்ஷப:	-	வானர ச்ரேஷ்டருமான
ஹநுமாந்	-	ஹனுமார்
தருஸஞ்ச்சந்நாந்	-	மரங்கள் செறிந்த
ஶைலாந் ச	-	மலைகளையும்
புஷ்பிதா:	-	மலர்கள் நிறைந்த
வநராஜீ: ச	-	வன வரிசைகளையும்
அபிசக்ராம	-	சுற்றி உலாவினார்

स तस्मिन्नचले तिष्ठन्वनान्युपवनानि च ।
स नगाग्रे स्थितां लङ्कां ददर्श पवनात्मजः ॥

ஸ தஸ்மிந்நசலே திஷ்டந் வநாந்யுபவநாநிச ।
ஸ நகாக்ரே ஸ்திதாம் லங்காம் ததர்ஶ பவநாத்மஜ: ॥ 8

ஸ: பவநாத்மஜ:	-	அந்த வாயுகுமாரர்
ஸநகாக்ரே	-	கொடு முடிகளோடு கூடின
தஸ்மிந்	-	அந்த
அசலே	-	பர்வதத்தில்
திஷ்டந்	-	நின்று கொண்டே
வநாநி	-	சோலைகளையும்
உபவநாநி ச	-	உபவனங்களையும்
தாம்	-	அந்த
லங்காம் ச	-	லங்கையையும்
ததர்ஶ	-	கண்ணுற்றார்

सरलान् कर्णिकारांश्च खर्जूरांश्च सुपुष्पितान् ।
प्रियालान् मुचुलिन्दांश्च कुटजान् केतकानपि ॥

ஸரளான் கர்ணிகாராம்ஶ்ச கர்ஜூராம்ஶ்ச ஸுபுஷ்பிதான் ।
ப்ரியாலான் முசுலிந்தாம்ஶ்ச குடஜாந் கேதகாநபி ॥ 9

प्रियङ्गून् गन्धपूर्णांश्च नीपान् सप्तच्छदानपि ।
असनान् कोविदारांश्च करवीरांश्च पुष्पितान् ॥

ப்ரியங்கூன் கந்த பூர்ணாம்ஶ்ச நீபாந் ஸப்தச்சதான்அபி ।
அஸநாந் கோவிதாராம்ஶ்ச கரவீராம்ஶ்ச புஷ்பிதான் ॥ 10

पुष्पभारनिबद्धांश्च तथा मुकुलितानपि ।
पादपान् विहगाकीर्णान् पवनाधूतमस्तकान् ॥

புஷ்பபார நிபத்தாம்ஶ்ச ததா முகுளிதாநபி ।
பாதபாந் விஹகா கீர்ணாந் பவநா தூத மஸ்தகாந் ॥ 11

हंसकारण्डवाकीर्णा वापीः पद्मोत्पलायुताः ।
आक्रीडान्विविधान् रम्यान् विविधांश्च जलाशयान् ॥

ஹம்ஸ காரண்டவாகீர்ணா வாபீ: பத்மோத்பலாயுதா: ।
ஆக்ரீடாந் விவிதான் ரம்யாந் விவிதாம்ஶ்ச ஜலாஶயாந் ॥ 12

संततान् विविधैर्वृक्षैः सर्वर्तुफलपुष्पितैः ।
उद्यानानि च रम्याणि ददर्श कपिकुञ्जरः ॥

ஸந்த தாந் விவிதைர் வ்ருக்ஷை: ஸர்வர்துபல புஷ்பிதை: ।
உத்யாநாநி ச ரம்யாணி ததர்ஶ கபிகுஞ்ஜர: ॥ 13

ஸுபுஷ்பிதாந்	அழகாய்ப் புஷ்ப்பித்திருந்த
ஸரலாந்	தேவதாருக்களையும்
கர்ணிகாராந்	கோங்குகளையும்
கர்ஜூராந் ச	பேரீஞ்சுகளையும்
ப்ரியாலாந்	முரளிகளையும்
முசுலிந்தாந் ச	எலுமிச்சைகளையும்
குடஜாந்	மலை மல்லிக் கொடிகளையும்
கேதகாந் அபி	தாழைகளையும்
கந்தபூர்ணாந்	நன்மணம் நிறைந்த
ப்ரியங்கூந்	ப்ரியங்குகளையும்
நீபாந் ச	கடம்ப விருக்ஷங்களையும்
ஸப்தச்சதாந் அபி	எழிலைம்பாலை மரங்களையும்
புஷ்பிதாந்	புஷ்பமயமாயிருக்கிற
அஸநாந்	மருத மரங்களையும்
கோவிதாராந் ச	மலைசாத்திச் செடிகளையும்
கரவீராந் ச	அலரிச் செடிகளையும்
ததா	அப்படியே

புஷ்பபார நிபத்தாந் ச	புஷ்ப பாரத்தால் வளைந்தும்
முகுலிதாந் அபி	மொக்குகளையுடையதும்
விஹகாகீர்ணாந்	பக்ஷிகள் நிறைந்ததும்
பவநாதூதமஸ்தகாந்	காற்றினாலசைக்கப்பட்ட நுனிகளையுடையதுமான
பாதபாந் ச	விருக்ஷங்களையும்
ஹம்ஸகாரண்ட	அன்னங்கள்,
வாகீர்ணா	நீர்க் காகங்கள், இவை நிறைந்த
பத்மோத்பலாயுதாஃ	தாமரைகளும், நீலோத்பலங்களும் நிறைந்த
வாபீஃ	நடைவாபிகளையும்
விவிதாந்	பற்பல
ஜலாஶயாந்	நீர்நிலைகளையும்
ஸர்வர்துபல	எல்லாப் பருவங்களிலும் பழங்களும்
புஷ்பிதைஃ	பூக்களும் நிறைந்த
விவிதைஃ வ்ருக்ஷைஃ	பல வகை மரங்களினால்
ஸந்ததாந்	அடர்ந்த
விவிதாந்	நானாவிதமான
ரம்யாந்	மனோஹரங்களான
ஆக்ரீடாந் ச	உல்லாஸச் சோலைகளையும்
ரம்யாணி	அழகான
உத்யாநாநி ச	உத்யான வனங்களையும்
கபிகுஞ்ஜரஃ	வானரோத்தமர்
ததர்ஶ	கண்டார்

समासाद्य च लक्ष्मीवाल्लँङ्कां रावणपालिताम् ।
परिखाभिः सपद्माभिः सोत्पलाभिरलंकृताम् ॥

ஸமாஸாத்ய ச லக்ஷ்மீவான் லங்காம் ராவண பாலிதாம் ।
பரிகாபி: ஸபத்மாபி: ஸோத்பலாபிரலங்க்ருதாம் ॥ 14

सीतापहरणात्तेन रावणेन सुरक्षिताम् ।
समन्ताद्विचरद्भिश्च राक्षसैरुग्रधन्विभिः ॥

ஸீதாபஹரணாத்தேந ராவணேந ஸுரக்ஷிதாம் ।
ஸமந்தாத் விசரத்பிஶ்ச ராக்ஷஸை: உக்ரதன்விபி: ॥ 15

काञ्चनेनावृतां रम्यां प्राकारेण महापुरीम् ।
गृहैश्च ग्रहसंकाशैः शारदाम्बुदसंनिभैः ॥

காஞ்சநே நாவ்ருதாம் ரம்யாம் ப்ராகாரேண மஹாபுரீம் ।
க்ருஹைஶ்ச க்ரஹஸங்காஶை: ஶாரதாம்புத ஸந்நிபை: ॥ 16

पाण्डराभिः प्रतोलीभिरुच्चाभिरभिसंवृताम् ।
अट्टालकशताकीर्णां पताकाध्वजमालिनीम् ॥
பாண்டுராபி: ப்ரதோலீபிருச்சாபிரபி ஸம்வ்ருதாம் ।
அட்டாலக ஶதா கீர்ணாம் பதாகாத்வஜ மாலிநீம் ॥ 17

तोरणैः काञ्चनैर्दिव्यैर्लतापङ्क्तिविचित्रितैः ।
ददर्श हनुमाल्लँङ्कां दिवि देवपुरीमिव ॥
தோரணை: காஞ்சநைர் திவ்யை ல்தா பங்க்தி விசித்ரிதை: ।
ததர்ஶ ஹநுமான் லங்காம் திவி தேவபுரீமிவ ॥ 18

லக்ஷ்மீவாந்	-	லக்ஷ்மீவானான
ஹநுமாந்	-	ஹனுமார்
ராவணபாலிதாம்	-	ராவணனாலாளப்பட்ட
லங்காம்	-	லங்கையை
ஸமாஸாத்ய	-	கிட்டி
ஸீதாபஹரணாத்	-	ஸீதையைக் கவர்ந்து கொண்டு வந்த காரணத்தாலே
தேந ராவணேந ச	-	அந்த ராவணனாலும்
உக்ரதந்விபி:	-	கொடு வில்லாளிகளான
விசரத்பி:	-	இடைவிடாதுலாவுகின்ற
ராக்ஷஸை: ச	-	ராக்ஷஸர்களாலும்
ஸுரக்ஷிதாம் ச	-	நன்றாகக் காவல் செய்யப்ப்பட்டதும்
ஸமந்தாத்	-	நாற்புறங்களிலும்
ஸபத்மாபி:	-	தாமரைகளோடும்
ஸோத்பலாபி:	-	நீலோத்பலங்களோடும் கூடிய
பரிகாபி:	-	அகழிகளால்
அலங்க்ருதாம் ச	-	அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
காஞ்சநேந	-	பொன்மயமான
ப்ராகாரேண	-	மதிற் சுவரினால்
ஆவ்ருதாம்	-	சூழப்பட்டதும்
ஶாரதாம்		
புதஸந்நிபை:	-	சரத் காலத்து மேகங்களை நிகர்த்த
க்ரஹங்காஶை:	-	நவக்ரஹங்கள் போன்ற
க்ருஹை: ச	-	மாளிகைகளாலும்
பாண்டுராபி:	-	வெண்மை நிறமாய்
உச்சாபி:	-	உயர்ந்தகன்று நீண்ட
ப்ரதோலீபி:	-	வீதிகளாலும்
காஞ்சநை:	-	பொன்மயமான
திவ்யை:	-	திவ்யமான

லதாபங்க்தி விசித்ரிதை:	கொடி வரிசைகளால் சித்திர வேலைகள் செய்யப்பட்ட
தோரணை:	தோரண வாயில்களாலும்
அபிஸம்வ்ருதாம்	நிறைந்திருக்கப்பட்டதும்
அட்டாலகஶதாகீர்ணாம்	அட்டாலைகள் மிகுந்ததும் (மாடி வீடுகள்)
பதாகாத்வஜமாலிநீம்	சிறுகொடிகள், பெருகொடிகள் நெருங்கினதாயும்
ரம்யாம்	அழகு பெற்றதாயும்
திவி	தேவலோகத்தில்
தேவபுரீம்	தேவ நகரத்தை (அமராவதியை)
இவ	போலுமிருக்கிற
லங்காம்	லங்கை என்ற
மஹாபுரீம் ததர்ஶ	மஹாபுரியைக் கண்டார்

गिरिमूर्ध्नि स्थितां लङ्कां पाण्डरैर्भवनैः शुभैः ।
ददर्श स कपिश्रेष्ठः पुरमाकाशगं यथा ॥

கிரிமூர்த்நி ஸ்திதாம் லங்காம் பாண்டரைர் பவநை: ஶுபை: ।
ததர்ஶ ஸ கபி: ஶ்ரேஷ்ட: புரமாகாஶகம் யதா ॥ 19

ஸ: கபிஶ்ரேஷ்ட:	அந்த வானரச்ரேஷ்டர்
கிரிமூர்த்நி	பர்வத சிகரத்தில்
ஸ்திதாம்	நிலை பெற்றுள்ள
லங்காம்	லங்கையை
பாண்டரை:	வெண்மை நிறமுள்ள
ஶுபை:	பலம் பொருந்திய
பவநை:	மாளிகைகளுடனே
ஆகாஶகம்	ஆகாசத்தில் மிதக்கும்
புரம் யதா	ஒரு பட்டணமென
ததர்ஶ	நினைத்தார்

पालितां राक्षसेन्द्रेण निर्मितां विश्वकर्मणा ।
प्लवमानामिवाकाशे ददर्श हनुमान् पुरीम् ॥

பாலிதாம் ராக்ஷஸேந்த்ரேண நிர்மிதாம் விஶ்வகர்மணா ।
ப்லவமாநாமிவாகாஶே ததர்ஶ ஹநுமாந் புரீம் ॥ 20

விஶ்வகர்மணா	விசுவகர்மாவினால்
நிர்மிதாம்	நிர்மிக்கப்பட்டதும்
ராக்ஷஸேந்த்ரேண	ராக்ஷஸேந்திரனாலே
பாலிதாம்	பாதுகாக்கப்பட்டதுமான
புரீம்	புரியை
ஆகாஶே	ஆகாயத்தில்

SIVAGAM
SIVAGAMA CHI
S. GOWRI SHANK
SIVACHARIYAR
SRI VAITHIYANATHA SWAMY
SANATORIUM, CHENNAI-6
Cell No : 98845 140

ப்லவமாநாம்	-	அந்தரமாய் மிதப்பது
இவ	-	போலவே
ஹநுமாந்	-	ஹனுமார்
ததர்ஶ	-	கண்டார்

वप्रप्राकारजघनां विपुलाम्बुवनाम्बराम् ।
शतघ्नीशूलकेशान्तामट्टालकवतंसकाम् ॥

வப்ர ப்ராகார ஜகநாம் விபுலாம்பு வநாம்பராம் ।
ஶதக்நீ ஶூல கேஶாந்தா மட்டாலக வதம்ஸகாம் ॥ 21

मनसेव कृतां लङ्कां निर्मितां विश्वकर्मणा ।

மனஸேவ க்ருதாம் லங்காம் நிர்மிதாம் விஶ்வகர்மணா ।

द्वारमुत्तरमासाद्य चिन्तयामास वानरः ॥

த்வார முத்தர மாஸாத்ய சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ 22

कैलासनिलयप्रख्यमालिखन्तमिवाम्बरम् ।
डीयमानामिवाकाशमुच्छ्रितैर्भवनोत्तमैः ॥

கைலாஸ நிலய ப்ரக்ய மாலிகந்தமிவாம்பரம் ।
டீயமாநாமிவாகாஶமுச்ச்ரிதைர் பவநோத்தமை: ॥ 23

संपूर्णां राक्षसैर्घोरैर्नागैर्भोगवतीमिव ।
अचिन्त्यां सुकृतां स्पष्टां कुबेराध्युषितां पुरा ॥

ஸம்பூர்ணாம் ராக்ஷஸைர் கோரைர் நாகைர் போகவதீமிவ ।
அசிந்த்யாம் ஸுக்ருதாம் ஸ்பஷ்டாம் குபேராத்யுஷிதாம் புரா ॥ 24

दंष्ट्रिभिर्बहुभिः शूरैः शूलपट्टिशपाणिभिः ।
रक्षितां राक्षसैर्घोरैर्गुहामाशीविषैरिव ॥

தம்ஷ்ட்ரிபிர் பஹுபி: ஶூரை: ஶூலபட்டிஶபாணிபி: ।
ரக்ஷிதாம் ராக்ஷஸைர் கோரைர் குஹாமாஶீவிஷைரிவ ॥ 25

வாநர:	-	வானரர்
வப்ரப்ராகார ஜகநாம்	-	மதில் சுவரின் மேடையை அலகுலாகவுள்ளதும்,
விபுலாம்பு வனாம்பராம்	-	நீர் நிகழ்ந்த அகழியை வஸ்திரமாக உடையதும்
ஶதக்நீஶூல கேஶாந்தாம்	-	பீரங்கி, சூலம் இவைகளைத் தலை மயிராக உடையதும்
அட்டாலக வதம்ஸகாம்	-	அட்டாலைகளைக் காதணிகளாயுடையதும்

விஶ்வகர்ணமா	விசுவகர்மாவினால்
மநஸா	மனதினாலே
இவ	சரியாய்
க்ருதாம்	ரூபம் கொடுக்கப்பட்டு
நிர்மிதாம்	நிர்மிக்கப்பட்டதும்
கைலாஸஶிகர ப்ரக்யம்	கைலாஸ சிகரத்தையொத்ததும்
அம்பரம்	ஆகாயத்தை
ஆலிகந்தம்	உராய்வது
இவ	போலிருப்பதும்,
உச்ச்ரிதை:	மேன்மேலுயர்ந்த
பவநோத்தமை:	சிறந்த மாளிகைகளானாலே
ஆகாஶம்	ஆகாயத்தில்
டீயமாநம்	பறக்கிறது
இவ	போலிருப்பதும்
நாகை:	பாம்புகளால்
போகவதீம்	போகவதி பட்டணம்
இவ	போல
கோரை:	கொடிய
ராக்ஷஸை:	ராக்ஷஸர்களால்
ஸம்பூர்ணாம்	நிறைந்துள்ளதும்,
ஸுக்ருதாம்	நன்கியற்றப்பட்டதும்,
ஸ்பஷ்டாம்	மலினமின்றி நன்கு விளங்குவதும்,
புரா	முன்னாளில்
குபேராத்யுஷிதாம்	குபேரனால் வாஸஞ் செய்யப்பட்டதும்
ஶூலபட்டிஶ	சூலம் பட்டிஶம் முதலிய
பாணிபி:	ஆயுதங்களைக் கையிலே தரித்த
தம்ஷ்ட்ரிபி:	கொடிய பற்களையுடைய
பஹுபி: ஶூரை:	அநேக சூர்களான
கோரை: ராக்ஷஸை:	கோர அரக்கர்களால்
ஆஶீவிஷை:	பாம்புகளால்
குஹாம்	குஹையை
இவ	போல்
ரக்ஷிதாம்	காவல் செய்யப்பட்டதும்
அசிந்த்யாம்	இத்தன்மையதென்று எண்ணற்கரியதுமான
லங்காம்	லங்கையையும்
உத்தரம் த்வாரம்	வடக்கு வாயிலையும்
ஆஸாத்ய	கிட்டி
சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்

तस्याश्च महतीं गुप्तिं सागरं च समीक्ष्य सः ।
रावणं च रिपुं घोरं चिन्तयामास वानरः ॥

தஸ்யாஶ்ச மஹதீம் குப்திம் ஸாகரஞ்ச ஸமீக்ஷ்ய ஸ: ।
ராவணஞ்ச ரிபும் கோரம் சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ 26

தஸ்யா: - அதற்கு
மஹதீம் குப்திம் ச - பெரும் காப்பாகவுள்ள
ஸாகரம் ச - ஸமுத்திரத்தையும்
கோரம் ரிபும் - கொடிய பகைவனான
ராவணம் ச - ராவணனையும்
ஸ: வாநர: - அந்த வானரர்
நிரீக்ஷ்ய - மனதில் நினைத்து
சிந்தயாமாஸ - ஆலோசித்தார்

आगत्यापीह हरयो भविष्यन्ति निरर्थकाः ।
न हि युद्धेन वै लङ्का शक्या जेतुं सुरैरपि ॥

ஆகத்யாபீஹ ஹரயோ பவிஷ்யந்தி நிரர்தகா: ।
ந ஹி யுத்தேந வை லங்கா ஶக்யா ஜேதும் ஸுரைரபி ॥ 27

இஹ ஹரய: - இங்கே வானரர்கள்
ஆகத்ய அபி - வந்தும்
நிரர்தகா: வை - பிரயோஜனமற்றவர்களாகவே
பவிஷ்யந்தி - ஆவார்கள்
ஹி - ஏனென்றால்
ஸுரை: அபி - தேவர்களாலும்
யுத்தேந ஜேதும் - யுத்தத்தினால் ஜயிக்க
லங்கா ந ஶக்யா - லங்கை முடியாது

इमां तु विषमां दुर्गां लङ्कां रावणपालिताम् ।
प्राप्यापि स महाबाहुः किं करिष्यति राघवः ॥

இமாம்து விஷமாம் துர்காம் லங்காம் ராவண பாலிதாம் ।
ப்ராப்யாபி ஸ மஹாபாஹு: கிம் கரிஷ்யதி ராகவ: ॥ 28

ராவணபாலிதாம் - இராவணனால்பரிபாலிக்கப்பட்ட
துர்காம் - அடைதற்கரிய
விஷமாம் - எப்படியிருக்கிறதென்று உள்ளபடி அறிய முடியாத
இமாம் லங்காம் - இந்த லங்கையை
ப்ராப்ய அபி - அடைந்தும்
ஸ: - அந்த
மஹாபாஹு: - பெரும் தோள்களையுடைய

ராகவ: து	ஸ்ரீராகவன்தான்
கிம் கரிஷ்யதி	யாது செய்யப் பேகிறார்?

अवकाशो न सान्त्वस्य राक्षसेष्वभिगम्यते ।
न दानस्य न भेदस्य नैव युद्धस्य दृश्यते ॥

அவகாஶோ ந ஸாந்த்வஸ்ய ராக்ஷஸேஷ்வபிகம்யதே ।
ந தானஸ்ய ந பேதஸ்ய நைவ யுத்தஸ்ய த்ருஶ்யதே ॥ 29

ராக்ஷஸேஷு	ராக்ஷஸர்களிடத்தில்
ஸாந்த்வஸ்ய	இன்சொற் சொல்லல் என்ற உபாயத்திற்கு
அவகாஶ: ந	இடமில்லை;
தாநஸ்ய	கொடுத்தலுக்கும்
அபிகம்யதே ந	முடியப் போகிறதுமில்லை
பேதஸ்ய	பிரித்தலுக்கும்
ந	இடமில்லை;
யுத்தஸ்ய ஏவ	யுத்தத்திற்கோ
ந த்ருஶ்யதே	எண்ணக் கூட முடியவில்லை

चतुर्णामेव हि गतिर्वानराणां महात्मनाम् ।
वालिपुत्रस्य नीलस्य मम राज्ञश्च धीमतः ॥

சதுர்ணாமேவ ஹி கதிர்வாநராணாம் மஹாத்மநாம் ।
வாலிபுத்ரஸ்ய நீலஸ்ய மம ராஜ்ஞஶ்ச தீமத: ॥ 30

ஹி	ஏனென்றால்,
வாலிபுத்ரஸ்ய	வாலி புத்ரனுக்கும்
நீலஸ்ய	நீலனுக்கும்
தீமத:	புத்தியிற் சிறந்த
ராஜ்ஞ: ச	அரசருக்கும்
மம	எனக்குமாக
சதுர்ணாம்	நான்கு
மஹாத்மநாம்	மகாமகிமை பொருந்தியவர்களான
வாநராணாம்	வானரர்களுக்கும்
ஏவ	மாத்திரம்
கதி:	இங்கே புக முடியும்

यावज्जानामि वैदेहीं यदि जीवति वा न वा ।
तत्रैव चिन्तयिष्यामि दृष्ट्वा तां जनकात्मजाम् ॥

யாவஜ்ஜாநாமி வைதேஹீம் யதி ஜீவதி வா ந வா ।
தத்ரைவ சிந்தயிஷ்யாமி த்ருஷ்ட்வா தாம் ஜநகாத்மஜாம் ॥ 31

வைதேஹீம்	ஜனகரின் பெண்ணான
வைதேஹீம்	வைதேகியை

ஜீவதி	-	பிழைத்திருக்கிறாளா
யதிவா ந	-	அல்லது இல்லையா
யாவத்	-	என்பதை
ஜாநாமி	-	தெரிந்து கொள்கிறேன்
தாம்த்ருஷ்ட்வா	-	அவளைக் கண்டு கொண்டு
தத்ர ஏவ	-	அதன் பின்பு
வா	-	ஏதாகிலும் ஒன்று
சிந்தயிஷ்யாமி	-	ஆராய்வேன்

ततः स चिन्तयामास मुहूर्तं कपिकुञ्जरः ।
गिरिशृङ्गे स्थितस्तस्मिन् रामस्याभ्युदये रतः ॥

தத: ஸ சிந்தயாமாஸ முஹூர்தம் கபிகுஞ்ஜர: ।
கிரிஸ்ருங்கே ஸ்திதஸ் தஸ்மிந் ராமஸ்யாப்யுதயே ரத: ॥ 32

ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருடைய
அப்யுதயே	-	நன்மையில்
ரத:	-	ஏகாக்ரசித்தரான
ஸ: கபிகுஞ்ஜர:	-	அந்தக் கபிகுஞ்சரர்
தஸ்மிந்	-	அந்த
கிரிஸ்ருங்கே	-	மலைமுடிமேல்
ஸ்தித:	-	இருந்து கொண்டு
தத:	-	அப்பொழுது
முஹூர்தம்	-	ஒரு முகூர்த்த காலம்
சிந்தயாமாஸ	-	சிந்தித்திருந்தார்

अनेन रूपेण मया न शक्या रक्षसां पुरी ।
प्रवेष्टुं राक्षसैर्गुप्ता क्रूरैर्बलसमन्वितैः ॥

அநேந ரூபேண மயா ந ஶக்யா ரக்ஷஸாம் புரீ ।
ப்ரவேஷ்டும் ராக்ஷஸைர்குப்தா க்ரூரைர் பலஸமந்விதை: ॥ 33

க்ரூரை:	-	கொடியவர்களான
பலஸமந்விதை:	-	வலிமையுடைய
ராக்ஷஸை:	-	ராக்ஷஸர்களால்
குப்தா	-	காவல் செய்யப்பட்டதான
ரக்ஷஸாம்	-	ராக்ஷஸர்களுடைய
புரீ	-	நகரம்
மயா	-	என்னால்
அநேந ரூபேண	-	இந்த உருவத்தோடு
ப்ரவேஷ்டும்	-	பிரவேசிப்பதற்கு
ந ஶக்யா	-	கூடியதல்ல

उग्रौजसो महावीर्या बलवन्तश्च राक्षसाः ।
वञ्चनीया मया सर्वे जानकीं परिमार्गता ॥

உக்ரௌஜஸோ மஹாவீர்யா பலவந்தஶ்ச ராக்ஷஸா: ।
வஞ்சநீயா மயா ஸர்வே ஜானகீம் பரிமார்கதா ॥ 34

ராக்ஷஸாঃ ஸர்வே - ராக்ஷஸர்களெல்லோரும்
உக்ரௌஜஸঃ - பேராண்மையுடையவர்கள்
பலவந்தঃ - பலசாலிகள்;
மஹாவீர்யாঃ - மிக்க வீர்யமுடையவர்கள்;
ச - ஆதலால்
ஜாநகீம் - ஜானகியை
பரிமார்கதா - தேடுகிற
மயா - என்னால்
வஞ்சநீயாঃ - வஞ்சிக்கத் தக்கவர்கள்

लक्ष्याऽलक्ष्येण रूपेण रात्रौ लङ्कापुरी मया ।
प्रवेष्टुं प्राप्तकालो मे कृत्यं साधयितुं महत् ॥

லக்ஷ்யாऽலக்ஷ்யேண ரூபேண ராத்ரௌ லங்காபுரீ மயா ।
ப்ரவேஷ்டும் ப்ராப்தகாலோ மே க்ருத்யம் ஸாதயிதும் மஹத் ॥ 35

லங்காபுரீ - இலங்கை நகர்
மயா - என்னால்
அலக்ஷ்யேந ரூபேண- கண்ணுக்குப் புலப்படாத உருவத்துடன்
ராத்ரௌ - இரவில்
லக்ஷ்யா - தேடிப் பார்க்கத் தக்கது;
மஹத் க்ருத்யம் - பெரிய காரியத்தை
ஸாதயிதும் - முடிக்க
ப்ரவேஷ்டும் - உள்ளே புக
மே - எனக்கு
ப்ராப்தகாலம் - இது தக்க ஸமயமே

तां पुरीं तादृशीं दृष्ट्वा दुराधर्षां सुरासुरैः ।
हनूमांश्चिन्तयामास विनिःश्वस्य मुहुर्मुहुः ॥

தாம் புரீம் தாத்ருஶீம் த்ருஷ்ட்வா துராதர்ஷாம் ஸுராஸுரை: ।
ஹநூமாம் ஶ்சிந்தயாமாஸ விநி: ஶ்வஸ்ய முஹுர்முஹு: ॥ 36

தாம் - அதை
ஸுராஸுரைঃ - தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும்
துராதர்ஷாம் - புகுதற்கரிய
தாத்ருஶீம் - அப்பேர்க்கொத்த
புரீம் - பட்டணமாக

ஹநூமாந்	ஹனுமார்
த்ருஷ்ட்வா	தெரிந்து கொண்டு
முஹு: முஹு:	அடிக்கடி
விநி:ஶ்வஸ்ய	பெருமூச்சு விட்டு
சிந்தயாமாஸ	யோசித்தார்

केनोपायेन पश्येयं मैथिलीं जनकात्मजाम् ।
अदृष्टो राक्षसेन्द्रेण रावणेन दुरात्मना ॥

கேநோ பாயேன பஶ்யேயம் மைதிலீம் ஜனகாத்மஜாம் ।
அத்ருஷ்டோ ராக்ஷஸேந்த்ரேண ராவணேன துராத்மநா ॥ 37

துராத்மநா	துராத்மாவான
ராக்ஷஸேந்த்ரேண	ராக்ஷஸேந்திரனான
ராவணேன	ராவணனால்
அத்ருஷ்ட:	காணப்படாதவனாய்
கேந உபாயேந	எந்த உபாயத்தால்
ஜநகாத்மஜாம்	ஜனகரின் புத்திரியான
மைதிலீம்	மைதிலியை
பஶ்யேயம்	தேடுவேன்?

न विनश्येत्कथं कार्यं रामस्य विदितात्मनः ।
एकामेकश्च पश्येयं **रहिते** जनकात्मजाम् ॥

ந விநஶ்யேத் கதம் கார்யம் ராமஸ்ய விதிதாத்மந: ।
ஏகாமேகஶ்ச பஶ்யேயம் ரஹிதே ஜனகாத்மஜாம் ॥ 38

விதிதாத்மந:	பிரமாணம் செய்து கொடுக்கப் பெற்ற
ராமஸ்ய கார்யம்	ஸ்ரீராமரது காரியம்
ந விநஶ்யேத்	கெடாதிருக்க வேண்டும்
ஜநகாத்மஜாம்	ஜனகரின் புத்திரியை
ஏகாம்	தனியாக
ரஹிதே	ஏகாந்தத்தில்
ஏக: ச	தனியாய்
கதம்	எப்படி
பஶ்யேயம்	காண்பேன்?

भूताश्चार्था विपद्यन्ते देशकालविरोधिताः ।
विक्लबं दूतमासाद्य तमः सूर्योदये यथा ॥

பூதாஶ்சார்தா விபத்யந்தே தேஶகால விரோதிதா: ।
விக்லவம் தூத மாஸாத்ய தம: ஸூர்யோதயே யதா ॥ 39

அர்தா:	காரியங்கள்
பூதா:	முடிவு பெறுவனவாக

ச	ஆனபோதிலும்
விக்லபம்	ஸ்திர புத்தியில்லாத
தூதம் ஆஸாத்ய	தூதனை அடைந்து
தேஶகால வி**ரோ**தி**தா:**	தேச காலங்களுக்கு மாறுபட்டு
ஸூர்யோதயே	சூரியோதயத்தில்
தம: யதா	இருள் போல
விபத்யந்தே	அழிந்து விடுகின்றன

अर्थानर्थान्तरे बुद्धिर्निश्चितापि न शोभते ।
घातयन्ति हि कार्याणि दूताः पण्डितमानिनः ॥

அர்தாநர்தாந்தரே புத்திர் நிஶ்சிதாऽபி ந ஶோபதே ।
காதயந்தி ஹி கார்யாணி தூதா: பண்டிதமாநிந: ॥ 40

அர்தாநர்தாந்தரே	இது செய்யத் தகும் தகாது என்ற விஷயத்தில்
நிஶ்சிதா அபி	நன்றாய் தீர்மானிக்கப்பட்டதாக இருந்தும்
புத்தி:	உத்தேசித்த காரியம்
ந ஶோபதே	விளங்குவதில்லை
ஹி	ஏனென்றால்
பண்டிதமாநிந:	தன்னைத் தானே எல்லாம் தெரிந்தவனாக எண்ணிக் கொள்கிற
தூதா: கார்யாணி	தூதர்கள் காரியங்களை
காதயந்தி	கெடுத்து விடுகிறார்கள்

न विनश्येत् कथं कार्यं वैक्लव्यं न कथं भवेत् ।
लङ्घनं च समुद्रस्य कथं नु न भवेद्वृथा ॥

ந விநஶ்யேத் கதம் கார்யம் வைக்லவ்யம் ந கதம் பவேத் ।
லங்கனஞ்ச ஸமுத்ரஸ்ய கதம் நு ந பவேத் வ்ருதா ॥ 41

கதம்	எப்படிச் செய்தால்
கார்யம்	கோரிய காரியம்
ந விநஶ்யேத்	கெடாதிருக்கும்?
கதம்	எப்படியானால்
வைக்லவ்யம் ந பவேத்	கெடுதி நேராது?
கதம் நு	எப்படிச் செய்தால்
ஸமுத்ரஸ்ய	சமுத்திரத்தின்
லங்கநம் ச	தாண்டுதலும்
வ்ருதா	வ்யர்த்தமாக
ந பவேத்	ஆகாமலிருக்கும்?

मयि दृष्टे तु रक्षोभी रामस्य विदितात्मनः ।
भवेद्व्यर्थमिदं कार्यं रावणानर्थमिच्छतः ॥

மயி த்ருஷ்டே து ரக்ஷோபீ ராமஸ்ய விதிதாத்மன: ।
பவேத்வ்யர்த மிதம் கார்யம் ராவணாநர்த மிச்சத: ॥ 42

மயி ரக்ஷோபிঃ - நான் ராக்ஷஸர்களால்
த்ருஷ்டே து - காணப்பட்டேன் ஆகில்
ராவணாநர்தம் - ராவண ஸம்ஹாரத்தை
இச்சதঃ - செய்ய எண்ணிய
விதிதாத்மநঃ - பெரியோரான
ராமஸ்ய - ஸ்ரீ ராமருடைய
இதம் கார்யம் - இந்தக் காரியம்
வ்யர்தம் பவேத் - நிஷ்பலமாக ஆகிவிடும்

न हि शक्यं क्वचित् स्थातुमविज्ञातेन राक्षसैः ।
अपि राक्षसरूपेण किमुतान्येन केनचित् ॥

ந ஹி ஶக்யம் க்வசித் ஸ்தாது மவிஞாதேந ராக்ஷஸை: ।
அபி ராக்ஷஸரூபேண கிமுதாந்யேந கேநசித் ॥ 43

ராக்ஷஸரூபேண - ராக்ஷஸ உருவத்தோடு
அபி - இருந்தாலும்
ராக்ஷஸைঃ - ராக்ஷஸர்களால்
க்வசித் - எங்கேயாவது
அவிஜ்ஞாதேந - கண்டுபிடிக்கப்படாமலே
ஸ்தாதும் ந ஶக்யம் - இருப்பதற்கு முடியாது;
அந்யேந - வேறு
கேநசித் ஹி - ஏதேனும் ஒருருவம்
கொண்டவனுக்கென்றால்
கிம் உத - சொல்லவும் வேண்டுமா?

वायुरप्यत्र नाज्ञातश्चरेदिति मतिर्मम ।
न ह्यस्त्यविदितं किञ्चिद्राक्षसानां बलीयसाम् ॥

வாயுரப்யத்ர நாஞாதஶ்சரேதிதி மதிர்மம ।
ந ஹ்யஸ்த்யவிதிதம் கிஞ்சித்ராக்ஷஸாநாம் பலீயஸாம் ॥ 44

அத்ர - இங்கோ
வாயுঃ அபி - வாயு பகவான் கூட
ந ஜ்ஞாதঃ - தெரிந்து கொளளப்படாமல்
ந சரேத் - ஸஞ்சரியார்
இதி - என்பது
மம - எனக்கு
மதிঃ - தெரிந்த விஷயம்;
பலீயஸாம் - பலமுற்றுயர்ந்த
ராக்ஷஸாநாம் - அரக்கர்களுக்கு

அவிதிதம்	தெரியாததும்
கிஞ்சித்	ஏதாவது
அஸ்தி ஹி	உண்டா?

इहाहं यदि तिष्ठामि स्वेन रूपेण संवृतः ।
विनाशमुपयास्यामि भर्तुरर्थश्च हीयते ॥

இஹாஹம் யதி திஷ்டாமி ஸ்வேந ரூபேண ஸம்வ்ருத: ।
விநாஶமுபயாஸ்யாமி பர்துரர்தஶ்ச ஹீயதே ॥ 45

ஸ்வேந	நானிருக்கும்
ரூபேண	ரூபத்தோடு
ஸம்வ்ருத:	கூடினவனாக
அஹம்	நான்
இஹ திஷ்டாமி யதி	இங்கு நிற்பேனாகில்
விநாஶம்	நாசத்தை
உபயாஸ்யாமி	அடைவேன்;
பர்து:	இறைவரின் (தலைவரின்)
அர்த: ச	காரியமும்
ஹீயதே	கெடுதியுறும்

तदहं स्वेन रूपेण रजन्यां ह्रस्वतां गतः ।
लङ्कामभिगमिष्यामि राघवस्यार्थसिद्धये ॥

ததஹம் ஸ்வேந ரூபேண ரஜன்யாம் ஹ்ரஸ்வதாம் கத: ।
லங்காமபிகமிஷ்யாமி ராகவஸ்யார்தஸித்தயே ॥ 46

தத் அஹம்	ஆகையால் நான்
ஹ்ரஸ்வதாம்	சிறியதான உருவத்தை
கத:	தரித்தவனாய்
ஸ்வேந	இயல்பான
ரூபேண	உருவத்தோடு
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீ ராகவருடைய
அர்தஸித்தயே	காரியம் சித்தியடையும் பொருட்டு
ரஜந்யாம்	இரவில்
லங்காம்	இலங்கையில்
அபிகமிஷ்யாமி	புகக் கடவேன்

रावणस्य पुरीं रात्रौ प्रविश्य सुदुरासदाम् ।
विचिन्वन् भवनं सर्वं द्रक्ष्यामि जनकात्मजाम् ॥

ராவணஸ்ய புரீம் ராத்ரௌ ப்ரவிஶ்ய ஸுதுராஸதாம் ।
விசிந்வந் பவனம் ஸர்வம் த்ரக்ஷ்யாமி ஜனகாத்மஜாம் ॥ 47

ராவணஸ்ய	-	ராவணனுடைய
ஸுதுராஸதாம் புரீம்	-	புகவரிய நகரத்தை
ராத்ரிம் ப்ரவிஶ்ய	-	இரவில் புகுந்து
பவநம்	-	மாளிகை
ஸர்வம்	-	எல்லாம்
விசிந்வந்	-	ஆராய்ந்து தேடுபவனாய்
ஜநகாத்மஜாம்	-	ஜனகரின் புதல்வியை
த்ரக்ஷ்யாமி	-	கண்டு பணிவேன்

इति संचिन्त्य हनुमान् सूर्यस्यास्तमयं कपिः ।
आचकाङ्क्षे तदा वीरो वैदेह्या दर्शनोत्सुकः ॥

இதி ஸஞ்சிந்த்ய ஹநுமாந் ஸூர்யஸ்யாஸ்தமயம் கபி: ।
ஆசகாங்க்ஷே ததா வீரோ வைதேஹ்யா தர்ஶநோத்ஸுக: ॥ 48

ததா	-	அப்பொழுது
கபிঃ வீரঃ	-	வானர வீரரான
ஹநுமாந்	-	ஹனுமார்
இதி	-	இவ்வண்ணம்
ஸஞ்சிந்த்ய	-	சிந்தை செய்து
வைதேஹ்யாঃ	-	வைதேஹியினுடைய
தர்ஶநோத்ஸுகঃ	-	தர்சனத்தில் ஆவலுற்றவராய்
ஸூர்யஸ்ய	-	சூர்யனுடைய
அஸ்தமயம்	-	அஸ்தமய காலத்தை
ஆசகாங்க்ஷே	-	எதிர்பார்த்திருந்தார்

सूर्ये चास्तं गते रात्रौ देहं संक्षिप्य मारुतिः ।
पृषदंशकमात्रः सन् बभूवाद्भुतदर्शनः ॥

ஸூர்யே சாஸ்தங்கதே ராத்ரௌ தேஹம் ஸம்க்ஷிப்ய மாருதி: ।
ப்ருஷதம்ஶக மாத்ர: ஸந் பபூவாத்புத தர்ஶந: ॥ 49

ஸூர்யே	-	ஸூரியன்
அஸ்தங்கதே ச	-	அஸ்தமித்ததும்
மாருதிঃ	-	மாருதி
தேஹம்	-	தேகத்தை
ஸம்க்ஷிப்ய	-	சுருக்கி
ப்ருஷதம்ஶகமாத்ரঃ	-	பூனையவ்வளவு
ஸந்	-	இருப்பவராய்
அத்புததர்ஶநঃ	-	அத்புதத் தோற்றமுடையவராக
ராத்ரௌ	-	இரவில்
பபூவ	-	ஆனார்

प्रदोषकाले हनुमांस्तूर्णमुत्प्लुत्य वीर्यवान् ।
प्रविवेश पुरीं रम्यां सुविभक्तमहापथाम् ॥

ப்ரதோஷகாலே ஹநுமாம் ஸ்தூர்ண முத்ப்லுத்ய வீர்யவான் ।
ப்ரவிவேஶ புரீம் ரம்யாம் ஸுவிபக்த மஹாபதாம் ॥ 50

வீர்யவாந் - வீரியவானான
ஹநுமாந் - ஹனுமார்
ப்ரதோஷகாலே - இராத்திரியில் முதல் ஜாமத்தில் நன்றாக
ஸுவிபக்தமஹாபதாம் வகுக்கப்பட்ட ராஜ வீதிகளையுடைய
ரம்யாம் - அழகிய
புரீம் - பட்டணத்தில்
தூர்ணம் - விரைந்து
உத்ப்லுத்ய - பாய்ந்து
ப்ரவிவேஶ - புகுந்தார்

प्रासादमालाविततां स्तम्भैः काञ्चनराजतैः ।
शातकुम्भमयैर्जालैर्गन्धर्वनगरोपमाम् ॥

ப்ராஸாதமாலா விததாம் ஸ்தம்பை: காஞ்சந ராஜதை: ।
ஶாதகும்பமயைர் ஜாலைர் கந்தர்வ நகரோபமாம் ॥ 51

सप्तभौमाष्टभौमैश्च स ददर्श महापुरीम् ।
तलैः स्फाटिकसंकीर्णैः कार्तस्वरविभूषितैः ॥

ஸப்தபௌமாஷ்ட பௌமைஶ்ச ஸ ததர்ஶ மஹாபுரீம் ।
தலை: ஸ்பாடிக ஸங்கீர்ணை: கார்தஸ்வரவிபூஷிதை: ॥ 52

ப்ரஸாதமாலாவிததாம் -மாளிகைகளின் வரிசைகளையுடையதாய்
காஞ்சநராஜதைః - பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் செய்த
ஸ்தம்பைः - ஸ்தம்பங்களாலும்
ஶாதகும்பமயைः - ஸ்வர்ணமயமான
ஜாலைः - ஜன்னல்களாலும்
ஸப்தபௌமாஷ்டபௌமைः ச-ஏழெட்டு மச்சுக்களினாலும்
ஸ்பாடிகஸங்கீர்ணைः- ஸ்படிகக் கற்களோடு
கார்தஸ்வரவிபூஷிதைः-தங்கத்தாலிழைக்கப் பெற்ற
தலைः - தளங்களாலும்
கந்தர்வநகரோபமாம்- கந்தர்வ நகரம்போன்ற
மஹாபுரீம் - பெரிய நகரத்தை
ஸः ததர்ஶ - அவர் கண்ணுற்றார்

वैडूर्यमणिचित्रैश्च मुक्ताजालविभूषितैः ।
तलैः शुशुभिरे तानि भवनान्यत्र रक्षसाम् ॥

வைதூர்ய மணி சித்ரைஶ்ச முக்தா ஜால பூஷிதை: ।
தலை: ஶுஶுபிரே தாநி பவநாந்யத்ர ரக்ஷஸாம் ॥ 53

அத்ர	அதில்
ரக்ஷஸாம்	ராக்ஷஸர்களுடைய
தாநி	அந்த
பவநாநி	மாளிகைகள்
வைடூர்யமணி	வைடூர்யமணிகள்
சித்ரை: ச	இழைத்துவிசித்திரங்களாயும்
முக்தாஜால	முத்து வடங்களினால் அலங்காரம்
விபூஷிதை:	செய்யப்பட்டுமுள்ள
தலை:	தளங்களினால்
ஶுஶுபிரே	மேன்மை பெற்று விளங்கின

काञ्चनानि विचित्राणि तोरणानि च रक्षसाम् ।
लङ्कामुद्द्योतयामासुः सर्वतः समलंकृताम् ॥

காஞ்சநாநி விசித்ராணி தோரணாநி ச ரக்ஷஸாம் ।
லங்கா முத்த்யோதயாமாஸு: ஸர்வத: ஸமலங்க்ருதாம் ॥ 54

ரக்ஷஸாம்	அரக்கர்களுடைய
காஞ்சநாநி	பொன்னால் செய்த
விசித்ராணி	விசித்திரமாகிய
தோரணாநி ச	தோரண வாயில்களும்
ஸர்வத:	எங்கும்
ஸமலங்க்ருதாம்	நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்ட
லங்காம்	லங்கையை
உத்யோதயாமாஸு:	விசேஷமாக விளங்கச் செய்தன

अचिन्त्यामद्भुताकारां दृष्ट्वा लङ्कां महाकपिः ।
आसीद्विषण्णो हृष्टश्च वैदेह्या दर्शनोत्सुकः ॥

அசிந்த்யா மத்புதாகாராம் த்ருஷ்ட்வா லங்காம் மஹாகபி: ।
ஆஸீத்விஷண்ணோ ஹ்ருஷ்டஶ்ச வைதேஹ்யா தர்ஶநோத்ஸுக: ॥55

स पाण्डरोद्विद्धविमानमालिनीं महार्हजाम्बूनदजालतोरणाम् ।
यशस्विनीं रावणबाहुपालितां क्षपाचरैर्भीमबलैः समावृताम् ॥

ஸ பாண்டரோத் வித்த விமான மாலிநீம்
மஹார் ஹ ஜாம்பூநத ஜால தோரணாம் ।
யஶஸ்விநீம் ராவண பாஹு பாலிதாம்
க்ஷபாசரைர் பீம பலை: ஸமா வ்ருதாம் ॥ 56

பாண்டுரோத்வித்த	வெள்ளிய உயர்ந்த மாளிகை
விமாநமலிநீம்	வரிசைகளுடயதும்

மஹார்ஹஜாம்பூநத - உயர்ந்த பொன்னால் செய்யப்பட்ட
ஜாலதோரணாம் சாளரங்களை உடையதும்
பீமபலை: - கொடிய பலசாலிகளான
க்ஷபாசரை: - நிசாசரரால்
ஸமாவ்ருதாம் - சூழப்பட்டதும்
ராவணபாஹு - ராவணனது புஜ பலத்தினால்
பாலிதாம் பாதுகாக்கப்பட்டதும்
யஶஸ்விநீம் - புகழ் மலிந்ததும்
அசிந்த்யாம் - இத்தன்மையதென சிந்தித்தற்கரியதும்
அத்புதாகாராம் - வியப்புறத் தக்க அழகினை உடையதுமான
லங்காம் - இலங்கையை
மஹாகபி: - மஹாகபியானவர்
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு
ஹ்ருஷ்ட: ச - அகமகிழ்ந்தவராயினும்
ஸ: - அவர்
வைதேஹ்யா: - வைதேஹியின்
தர்ஶநோத்ஸுக: ச - தர்சனத்திலேயே ஆவலுற்றவராதலால்
விஷண்ண: - ஏக்கம் பிடித்தவராய்
ஆஸீத் - இருந்தார்

चन्द्रोऽपि साचिव्यमिवास्य कुर्वंस्तारागणैर्मध्यगतो विराजन् ।
ज्योत्स्नावितानेन वितत्य लोकमुत्तिष्ठते नैकसहस्ररश्मिः ।।

சந்த்ரோऽபி ஸாசிவ்யமிவாஸ்ய குர்வந்
தாராகணைர் மத்யகதோ விராஜந் ।
ஜ்யோத்ஸ்நாவிதாநேந விதத்ய லோகம்
உத்திஷ்டதே நைகஸஹஸ்ர ரஶ்மி: ॥ 57

சந்த்ர: அபி - சந்திரனும்
அஸ்ய - இவருக்கு
ஸாசிம்யம்குர்வந் இவ - துணை புரிபவர்போல
தாராகணை: - நக்ஷத்திரக் கூட்டங்களோடு
மத்யகத: - நடுவை அடைந்து
விராஜந் - விளங்குபவராய்
ஜ்யோத்ஸ்நாவிதாநேந - நிலவாகிய மேற்கட்டினால்
லோகம் - உலகத்தை
விதத்ய - வியாபித்து
நைகஸஹஸ்ரரஶ்மி: - பல்லாயிரம் கிரணங்களோடு கூடினவராய்
உத்திஷ்டதே - உதயமானார்

शङ्खप्रभं क्षीरमृणालवर्णमुद्गच्छमानं व्यवभासमानम् ।
ददर्श चन्द्रं स कपिप्रवीरः पोप्लूयमानं सरसीव हंसम् ॥

ஶங்க ப்ரபம் க்ஷீர ம்ருணால வர்ணம்
உத்கச்சமானம் வ்யவபாஸமானம் ।
ததர்ஶ சந்த்ரம் ஸ கபிப்ரவீர:
போப்லூயமானம் ஸரஸீவ ஹம்ஸம் ॥ 58

ஶங்கப்ரபம் -	சங்கம்போன்ற காந்தியுடையவரும்
க்ஷீரம்ருணாலவர்ணம்-	பால், தாமரைத் தாள் இவைகளின் வர்ணமுடையவரும்
உத்கச்சமாநம் -	உயரச் சென்று கொண்டு
வ்யவபாஸமாநம்	
சந்த்ரம் -	மிகவும் பிரகாசிக்கிறவருமான சந்திரனை
ஸஃ கபிப்ரவீரஃ -	அவ் வானரவீரர்
ஸரஸி -	தாமரையோடையில்
போப்லூயமாநம் -	நீந்திக் கொண்டு வரும்
ஹம்ஸம் இவ ததர்ஶ-	ஹம்ஸம் போல் கண்டார்

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
நிஶாகம ப்ரதீக்ஷா நாம த்வதீய: ஸர்க: ॥

த்ருதீய: ஸர்க: - 3

स लम्बशिखरे लम्बे लम्बतोयदसंनिभे ।
सत्त्वमास्थाय मेधावी हनुमान् मारुतात्मजः ॥
ஸ லம்பஶிகரே லம்பே லம்பதோயத ஸந்நிபே ।
ஸத்த்வமாஸ்தாய மேதாவீ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 1

निशि लङ्कां महासत्त्वो विवेश कपिकुञ्जरः ।
रम्यकाननतोयाढ्यां पुरीं रावणपालिताम् ॥
நிஶி லங்காம் மஹாஸத்த்வோ விவேஶ கபிகுஞ்ஜர: ।
ரம்யகாநந தோயாட்யாம் புரீம் ராவண பாலிதாம் ॥ 2

மாருதாத்மஜ:	-	வாயுகுமாரரும்
கபிகுஞ்ஜர:	-	வானரச்ரேஷ்டரும்
மஹாஸத்வ:	-	பெரிய வலிமையுள்ளவரும்
மேதாவீ	-	புத்திமானுமான
ஸ: ஹநுமாந்	-	அந்த ஹனுமார்
லம்பதோய	-	காலிறங்கின மேகத்திற்கு நிகரான
தஸந்நிபே லம்பே		லம்பமென்கிற
லம்பஶிகரே	-	லம்ப பர்வதத்தின் சிகரத்தில்
ரம்யகாநந		
தோயாட்யாம்	-	நீர்நிலைகளையுமுடையதும்
ராவணபாலிதாம்	-	ராவணனால் பரிபாலிக்கப்பட்டதுமான
லங்காம்	-	லங்கை என்ற
புரீம்	-	பட்டணத்தில்
ஸத்வம்	-	வேண்டிய திறமையை
ஆஸ்தாய	-	மேற்கொண்டு
நிஶி	-	இரவில்
வேவேஶ	-	புகுதலுற்றார்

शारदाम्बुधरप्रख्यैर्भवनैरुपशोभिताम् ।
सागरोपमनिर्घोषां सागरानिलसेविताम् ॥
ஶாரதாம்புதர ப்ரக்யைர் பவநை ருப ஶோபிதாம் ।
ஸாகரோபமநிர்கோஷாம் ஸாகராநில ஸேவிதாம் ॥ 3

सुपुष्टबलसंगुप्तां यथैव विटपावतीम् ।
चारुतोरणनिर्यूहां पाण्डरद्वारतोरणाम् ॥
ஸுபுஷ்ட பல ஸங்குப்தாம் யதைவ விடபாவதீம் ।
சாரு தோரணநிர்யூஹாம் பாண்டரத்வாரதோரணாம் ॥ 4

भुजगाचरितां गुप्तां शुभां भोगवतीमिव ।
तां स विद्युद्घनाकीर्णां ज्योतिर्मार्गनिषेविताम् ॥
புஜகாசரிதாம் குப்தாம் ஶுபாம் போகவதீமிவ ।
தாம் ஸவித்யுத் கநா கீர்ணாம் ஜ்யோதிர்மார்க நிஷேவிதாம் ॥ 5

मन्दमारुतसंचारां यथा चाप्यमरावतीम् ।
शातकुम्भेन महता प्राकारेणाभिसंवृताम् ॥

மந்த மாருத ஸஞ்சாராம் யதா சாப்யமராவதீம் ।
ஶாத கும்பேந மஹதா ப்ராகாரேணாபி ஸம்வ்ருதாம் ॥ 6

किङ्किणीजालघोषाभिः पताकाभिरलंकृताम् ।
आसाद्य सहसा हृष्टः प्राकारमभिपेदिवान् ॥
கிங்கிணீ ஜால கோஷாபி: பதாகாபி ரலங்க்ருதாம் ।
ஆஸாத்ய ஸஹஸா ஹ்ருஷ்ட: ப்ராகாரமபிபேதிவாந் ॥ 7

विस्मयाविष्टहृदयः पुरीमालोक्य सर्वतः ॥

விஸ்மயா விஷ்ட ஹ்ருதய: புரீமாலோக்ய ஸர்வத: ।

ஶாரதாம்பு தரப்ரக்யைஃ	-	சரத்கால மேகங்களுக்கெப்பான
பவநைஃ	-	மாளிகைகளால்
உபஶோபிதாம்	-	விளங்குவதும்
ஸாகரோபமநிர் கோஷாம்	-	ஸமுத்திரம் போன்ற முழக்கமுடையதும்
ஸாகராநிலஸேவிதாம்	-	கடற்காற்று வீசப் பெற்றதும்
விடபாவதீம்	-	விடபாவதி (அலகாபுரியை)
யதா ஏவ	-	போலவே
ஸுபுஷ்டபல ஸங்குப்தாம்	-	கொழுத்த ஸேனைகள் மிகுந்ததும்
சாருதோரண நிர்யூஹாம்	-	அழகிய தோரண வாயில் கட்டிய கோபுரங்களை உடையதும்
பாண்டரத்வார தோரணாம்	-	வெள்ளிய தோரணவாயில்களுள்ளதும்
புஜகாசரிதாம்	-	ஸர்ப்பங்கள் வாழும்
போகவதீம்	-	போகவதி நகரத்தை
இவ	-	போல
குப்தாம்	-	காவல் மிக்கதும்
ஶுபாம்	-	முக்கியமானதும்

வித்யுத்கநாகீர்ணாம்	-	மின்னல்களையுடைய மேகங்கள் நிறைந்ததும்
ஜ்யோதிர்மார்க நிஷேவிதாம்	-	நக்ஷத்திர மார்க்கம் வரையில் பரவியுள்ளதும்
இந்த்ரஸ்ய	-	இந்திரனுடைய
அமராவதீம் யதா	-	அமராவதி நகரம்போல்
மந்தமாருதஸஞ்சாராம்	-	மந்தமாருதம் வீசப் பெற்றதும்
ஶாதகும்பேந	-	பொன்மயமான
மஹதா ப்ராகாரேண	-	பெரிய மதிற்சுவரால்
அபிஸம்வ்ருதாம்	-	சூழப்பட்டதும்
கிங்கிணீஜால	-	கிங்கிணீ மணிகளின்
கோஷாபி:		வரிசைகளொலிக்கின்ற
பதாகாபி:	-	கொடிகளால்
அலங்க்ருதாம்	-	அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான
தாம்	-	அந்த
புரீம்	-	பட்டணத்தை
ஸ:	-	அவர்
ஸர்வத:	-	எங்கும்
ஆலோக்ய	-	பார்த்து
விஸ்மயாவிஷ்ட ஹ்ருதய:	-	வியப்படைந்த மனத்தவராய்
ஆஸாத்ய	-	அருகில் சென்று
ஹ்ருஷ்ட:	-	மனமகிழ்ந்து
ப்ராகாரம்	-	மதிற்சுவரின் மேல்
ஸஹஸா	-	விரைவாக
அபிபேதிவாந்	-	ஏறினார்

जाम्बूनदमयैर्द्वारैर्वैदूर्यकृतवेदिकैः ।
वज्रस्फटिकमुक्ताभिर्मणिकुट्टिमभूषितैः ॥

ஜாம்பூநத மயைர்த்வாரைர் வைடூர்ய க்ருதவேதிகை: ।
வஜ்ர ஸ்படிக முக்தாபிர் மணி குட்டிம பூஷிதை: ॥ 8

तप्तहाटकनिर्यूहै राजतामलपाण्डरैः ॥

தப்த ஹாடக நிர்யூஹை ராஜதாமலபாண்டரை: ॥ 9

वैदूर्यतलसोपानैः स्फाटिकान्तरपांसुभिः ।
चारुसंजवनोपेतैः खमिवोत्पतितैः शुभैः ॥

வைடூர்யதல ஸோபாநை: ஸ்பாடிகாந்தரபாம்ஸுபி: ।
சாரு ஸஞ்ஜவநோபேதை: கமிவோத்பதிதை: ஶுபை: ॥ 10

क्रौञ्चबर्हिणसंघुष्टै राजहंसनिषेवितैः ।
तूर्याभरणनिर्घोषैः सर्वतः प्रतिनादिताम् ॥

க்ரௌஞ்ச பர்ஹிண ஸங்குஷ்டை ராஜ ஹம்ஸ நிஷேவிதை: ।
தூர்யாபரணநிர் கோஷை: ஸர்வத: ப்ரதிநாதிதாம் ॥ 11

वस्वोकसाराप्रतिमां समीक्ष्य नगरीं ततः ।
खमिवोत्पतितां लङ्कां जहर्ष हनुमान् कपिः ॥

வஸ்வோகஸாரா ப்ரதிமாம் ஸமீக்ஷ்ய நகரீம் தத: ।
கமிவோத் பதிதாம் லங்காம் ஜஹர்ஷ ஹநுமாந் கபி: ॥ 12

ஜாம்பூநதமயை:	- பொன்மயமான
த்வாரை:	- வாயில்களாலும்
வைடூர்யக்ருதவேதிகை:	- வைடூர்யமணிகளிழைத்த வேதிகைகளாலும்
வஜ்ரஸ்படிகமுக்தாபி:	- வஜ்ரம், ஸ்படிகம், முத்து இவைகளாலும்
மணிகுட்டிம பூஷிதை:	- ரத்தினங்களாலும் இழைக்கப்பட்டு அலங்கரிக்கப்பட்ட
கம்	- விண்ணில்
உத்பதிதை: இவ	- பறந்ததுபோல்
ஶுபை:	- அழகிய
தப்தஹாடக நிர்யூஹை:	- உருக்கிவிட்ட பொன்னால் செய்யப்பட்ட கோபுரங்களாலும்
ராஜதாமலபாண்டரை:	-வெள்ளியினால் செய்யப்பட்டு நிர்மலமான வெண்மை நிறமுடையவைகளாய்
வைடூர்யக்ருத ஸோபாநை:	- வைடூர்யங்களால் அலங்கரிக்கப்பட் படிகளாலும்
ஸ்பாடிகாந்தர பாம்ஸுபி:	- இடையிலுள்ள ஸ்படிகமயமான தூளிகளாலும்
சாருஸஞ்ஜவநோபேதை:	- அழகிய மத்திய கல்யாண முற்றங்களுள்ள வீடுகளோடு கூடிய வரிசைகளாலும்
க்ரௌஞ்சபர்ஹிண ஸங்குஷ்டை:	- அன்றில், மயில் இவைகளின் ஒலிகளாலும்
ராஜஹம்ஸ நிஷேவிதை:	- ராஜஹம்ஸங்களின் ஸஞ்சாரங்களினாலும்
தூர்யாபரண நிர்கோஷை:	- வாத்திய முழக்கங்களாலும் ஆபரண ஒலிகளாலும்
ஸர்வத:	- எங்கும்
ப்ரதிநாதிதாம்	- பிரதித்வனியுடையதாய்
வஸ்வோகஸாரா ப்ரதிமாம்	- இந்திரபுரியையும் தனக்கு நிகரில்லாததாய்ச் செய்து கொண்டு

கம் - ஆகாயத்தை
உத்பதிதாம் இவ - முட்டிக் கிளம்பும் போல
தாம் - அந்த
லங்காம் - இலங்கையென்னும்
நகரீம் ஸமீக்ஷ்ய - நகரியைக் கண்டு
கபிஃ ஹநுமாந் - வானரரான ஹனுமார்
ததஃ - அதினால்
ஜஹர்ஷ - களிகூர்ந்தார்

तां समीक्ष्य पुरीं लङ्कां राक्षसाधिपतेः शुभाम् ।
अनुत्तमामृद्धिमतीं चिन्तयामास वीर्यवान् ॥

தாம் ஸமீக்ஷ்ய புரீம் லங்காம் ராக்ஷஸாதிபதே: ஶுபாம் ।
அநுத்தமாம் ருத்திமதீம் சிந்தயாமாஸ வீர்யவான் ॥ 13

வீர்யவாந் - (அந்த) வீரர்
ராக்ஷஸாதிபதேஃ - அரக்கர்பதியின்
ஶுபாம் - பிரகாசமானதும்
அநுத்தமாம் - ஒப்புயர்வில்லாததும்
ரித்தியுதாம் - வளம் நிறைந்ததும்
ரம்யாம் - மிக அழகானதுமான
தாம் புரீம் - அந்நகரை
ஸமீக்ஷ்ய - கவனித்துப் பார்த்து
சிந்தயாமாஸ - ஆலோசித்தார்

नेयमन्येन नगरी शक्या धर्षयितुं बलात् ।
रक्षिता रावणबलैरुद्यतायुधधारिभिः ॥

நேயமன்யேந நகரீ ஶக்யா தர்ஷயிதும் பலாத் ।
ரக்ஷிதா ராவண பலைருத்யதாயுத தாரிபி: ॥ 14

உத்யதாயுததாரிபிஃ - பிரயோகிக்கத் தயாராகவே வைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஆயுதங்களோடு கூடின
ராவணபலைஃ - ராவண ஸேனைகளால்
ரக்ஷிதா - காக்கப்படுகிற
இயம் நகரீ - இந்தப் பட்டணம்
அந்யேந - வேறொருவரால்
பலாத் - வலிமையினால்
தர்ஷயிதும் - கேடு விளைவிக்க
ந ஶக்யா - ஸாத்தியமானதன்று

कुमुदाङ्गदयोर्वापि सुषेणस्य महाकपेः ।
प्रसिद्धेयं भवेद्भूमिर्मैन्दद्विविदयोरपि ॥

குமுதாங்கதயோர்வாபி ஸுஷேணஸ்ய மஹாகபே: ।
ப்ரஸித்தேயம் பவேத் பூமிர் மைந்த த்விவிதயோரபி ॥ 15

ப்ரஸித்தா இயம் - பிரஸித்தமான இது
குமுதாங்கதயோ: அபி- குமுதன் அங்கதன் இவர்களுக்கும்
மஹாகபே: - பெரிய வானரரான
ஸுஷேணஸ்ய - ஸுஷேணருக்கும்
மைந்தத்விவிதயோ: அபி-மைந்தன், த்விவிதன் இவர்களுக்கும்
வா - வேண்டுமென்றால்
பூமி: - அடையக் கூடிய இடமாக
பவேத் - ஆகும்

विवस्वतस्तनूजस्य हरेश्च कुशपर्वणः ।
ऋक्षस्य केतुमालस्य मम चैव गतिर्भवेत् ॥

விவஸ்வதஸ்தநூஜஸ்ய ஹரேஶ்ச குஶபர்வண: ।
ரிக்ஷஸ்ய கேதுமாலஸ்ய மம சைவ கதிர்பவேத் ॥ 16

விவஸ்வத: - சூரியனுடைய
தநூஜஸ்ய - புத்திரருக்கும் (சுக்ரீவருக்கும்)
குஶபர்வண: - குசபர்வர் என்ற
ஹரே: ச - வானரருக்கும்
ரிக்ஷஸ்ய - கரடிக்கும் (ஜாம்பவானுக்கும்)
கேதுமாலஸ்ய - கேதுமாலருக்கும்
மம ச ஏவ - எனக்குந்தான்
கதி: பவேத் - வரக்கூடியதாக ஆகும்

समीक्ष्य च महाबाहू राघवस्य पराक्रमम् ।
लक्ष्मणस्य च विक्रान्तमभवत् प्रीतिमान् कपिः ॥

ஸமீக்ஷ்ய ச மஹாபாஹூ ராகவஸ்ய பராக்ரமம் ।
லக்ஷ்மணஸ்ய ச விக்ராந்தமபவத் ப்ரீதிமான் கபி: ॥ 17

மஹாபாஹு: - மஹாபாஹுவான
கபி: - வானரர்
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராகவருடையவும்
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணருடையவும்
பராக்ரமம் - வலிமையையும்
விக்ராந்தம் - ஆண்மையையும்
ஸமீக்ஷ்ய - உற்றுணர்ந்து
ப்ரீதிமாந் - மனதில் மகிழ்வுற்றவராய்
அபவத் - ஆனார்

तां रत्नवसनोपेतां गोष्ठागारावतंसकाम् ।
यन्त्रागारस्तनीमृद्धां प्रमदामिव भूषिताम् ॥

தாம் ரத்நவஸநோபேதாம் கோஷ்டாகாராவதம்ஸகாம் ।
யந்த்ராகாரஸ்தநீம்ருத்தாம் ப்ரமதாமிவ பூஷிதாம் ॥ 18

तां नष्टतिमिरां दीप्तैर्भास्वरैश्च महागृहैः ।
नगरीं राक्षसेन्द्रस्य विवेश हनुमान् कपिः ॥

தாம் நஷ்டதிமிராம் தீப்தைர் பாஸ்வரைஶ்ச மஹா க்ருஹை: ।
நகரீம் ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய விவேஶ ஹனுமான் கபி: ॥ 19

ஹநுமாந்	ஹனுமார் என்ற
கபிঃ	கபியானவர்
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	அரக்கர்பதியின்
தீப்தைঃ	ஒளிமிகுந்த
பாஸ்வரைঃ	நிர்மலமாய் விளங்குகின்ற
மஹாக்ருஹைঃ	பெரிய மாளிகைகளால்
நஷ்டதிமிராம்	இருளின்றி
தாம்	புகழ்மலிந்த
ப்ரமதாம் இவ	அணங்கெனத் தோன்றுவதான
நகரீம்	நகரியை
ரத்நவஸநோபேதாம்	ரத்தினப்ரபை என்னும் வஸ்திரமுடுத்ததாயும்
கோஷ்டாகாராவதம்ஸகாம்	பசு மாட்டுக் கொட்டில்களை செவிக்கணிகளாய் அணிந்ததாயும்
யந்த்ராகாரஸ்தநீம்	யந்திரசாலை என்னும் ஸ்தனங்களுடையதாயும்
ரித்தாம்	பூர்த்தியாய் குறையின்றி இருப்பதாயும்
பூஷிதாம் ச	அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்
விவேஶ	எதிரிலே பார்த்து நுழைந்தார்

अथ सा हरिशार्दूलं प्रविशन्तं महाबलम् ।
नगरी स्वेन रूपेण ददर्श पवनात्मजम् ॥

அத ஸா ஹரிஶார்தூலம் ப்ரவிஶந்தம் மஹாபலம் ।
நகரீம் ஸ்வேந ரூபேண ததர்ஶ பவநாத்மஜம் ॥ 20

அத	அப்பொழுது
ஸா	அந்த
நகரீ	நகர தேவதை
ப்ரவிஶந்தம்	உள்ளே போகிற
மஹாபலம்	மிகவும் வலிமையுடைய
பவநாத்மஜம்	வாயுகுமாரரான
ஹரிஶார்தூலம்	வானரச்ரேஷ்டரை
ஸ்வேந	ஸ்வய
ரூபேண	உருவத்தோடு
ததர்ஶ	கண்டாள்

सा तं हरिवरं दृष्ट्वा लङ्का रावणपालिता ।
स्वयमेवोत्थिता तत्र विकृताननदर्शना ॥

ஸா தம் ஹரிவரம் த்ருஷ்ட்வா லங்கா ராவண பாலிதா ।
ஸ்வயமே வோத்திதா தத்ர விக்ருதாநந தர்ஶநா ॥ 21

ராவணபாலிதா	-	ராவணனால் பரிபாலிக்கப்பட்ட
ஸா	-	அந்த
லங்கா	-	லங்கா தேவதை
தம் ஹரிவரம்	-	அந்த வானரச்ரேஷ்டரை
த்ருஷ்ட்வா	-	கண்டு
விக்ருதாநநதர்ஶநா	-	விகார முகத்துடனும் தோற்றத்துடனும்
ஸ்வயம் ஏவ	-	தானாகவே
தத்ர	-	அத்தருணத்தில்
உத்திதா	-	கிளம்பினாள்

पुरस्तात् कपिवर्यस्य वायुसूनोरतिष्ठत ।
मुञ्चमाना महानादमब्रवीत् पवनात्मजम् ॥

புரஸ்தாத் கபிவர்யஸ்ய வாயுஸூநோரதிஷ்டத ।
முஞ்சமாநா மஹாநாத மப்ரவீத் பவநாத்மஜம் ॥ 22

வீரஸ்ய	-	வீரரான
தஸ்ய	-	அந்த
வாயுஸூநோ:	-	வாயு குமாரரின்
புரஸ்தாத் அதிஷ்டத	-	எதிரில் நின்றாள்
மஹாநாதம்	-	பெருஞ்சத்தத்தை
முஞ்சமாநா	-	இட்டுக் கொண்டு
பவநாத்மஜம்	-	வாயுகுமாரரைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	-	பேசினாள்

कस्त्वं केन च कार्येण इह प्राप्तो वनालय ।
कथयस्वेह यत्तत्त्वं यावत् प्राणा धरन्ति ते ॥

கஸ்த்வம் கேந ச கார்யேண இஹ ப்ராப்தோ வநாலய ।
கதயஸ்வேஹ யத்தத்வம் யாவத் ப்ராணா தரந்தி தே ॥ 23

க:	-	"யார்
த்வம்	-	நீ?
வநாலய	-	குரங்கே!
கேந கார்யேண	-	எந்தக் காரியத்தோடு
இஹ ப்ராப்த:	-	இங்கு வந்தாய்?
தத்வம்	-	உண்மை
யத் ச	-	எதுவோ அதையே

இஹ	-	இங்கு
கதயஸ்வ	-	சொல்லி விடு;
யாவத்	-	அப்படியானால்
தே ப்ராணா:	-	உனது பிராணன்கள்
தரந்தி	-	நிலைத்திருக்கும்

न शक्या खल्वियं लङ्का प्रवेष्टुं वानर त्वया ।
रक्षिता रावणबलैरभिगुप्ता समन्ततः ॥

ந ஶக்யா கல்வியம் லங்கா ப்ரவேஷ்டும் வாநர த்வயா ।
ரக்ஷிதா ராவண பலை ரபி குப்தா ஸமந்தத: ॥ 24

வாநர	-	''ஓ வானர!
இயம் லங்கா	-	இந்த லங்கை
ஸமந்தத:	-	எல்லாப் பக்கங்களிலும்
ராவணபலை:	-	ராவண ஸைன்யங்களால்
அபிகுப்தா	-	நெருக்குண்டு
ரக்ஷிதா	-	காப்பாற்றப்படுகிறது
த்வயா	-	உன்னால்
ப்ரவேஷ்டும்	-	பிரவேசிப்பதற்கு
ந ஶக்யா	-	முடியாதது
கலு	-	நிச்சயம்''

अथ तामब्रवीद्वीरो हनुमानग्रतः स्थिताम् ।
कथयिष्यामि ते तत्त्वं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥

அத தாமப்ரவீத்வீரோ ஹநுமாநக்ரத: ஸ்திதாம் ।
கதயிஷ்யாமி தே தத்த்வம் யன்மாம் த்வம் பரிப்ருச்சஸி ॥ 25

அத	-	உடனே
வீர: ஹநுமாந்	-	வீரரான ஹனுமார்
அக்ரத: ஸ்திதாம்	-	எதிரில் நிற்கிற
தாம்	-	அவளைப் பார்த்து
மாம்	-	''என்னை
த்வம்	-	நீ
யத் பரிப்ருச்சஸி	-	எதைக் கேட்கிறாயோ
தத்வம்	-	(அதை) உண்மையாக
தே கதயிஷ்யாமி	-	உனக்குச் சொல்வேன்
அப்ரவீத்	-	என்று சொன்னார்

का त्वं विरूपनयना पुरद्वारेऽवतिष्ठसे ।
किमर्थं चापि मां रुद्ध्वा निर्भर्त्सयसि दारुणा ॥

கா த்வம் விரூபநயநா புரத்வாரேऽவதிஷ்டஸே ।
கிமர்தம் சாபி மாம் ருத்த்வா நிர்பர்த்ஸயஸி தாருணா ॥ 26

த்வம் கா	"நீ யார்?
விரூபநயநா	விரூபமான கண்கள் கொண்டவளாய்
மாம்	என்னை
கிமர்தம்	எதற்காக
ருத்த்வா	தடுத்து
தாருணா ச	பயங்கரமானவளாக
நிர்பர்த்ஸ்யஸி	வெருட்டுகிறாய்?
அபி	மேலும்
புரத்வாரே	கோட்டை வாசலில்
அவதிஷ்டஸே	நிற்கிறாய்?

हनूमद्वचनं श्रुत्वा लङ्का सा कामरूपिणी ।
उवाच वचनं क्रुद्धा परुषं पवनात्मजम् ॥

ஹநூமத்வசனம் ஶ்ருத்வா லங்கா ஸா காமரூபிணீ ।
உவாச வசனம் க்ருத்தா பருஷம் பவநாத் மஜம் ॥ 27

காமரூபிணீ	வேண்டிய ரூபமெடுக்க வல்ல
ஸா	அந்த
லங்கா	லங்கை மாது
ஹநுமத்வசநம்	ஹனுமாரின் வார்த்தையை
ஶ்ருத்வா	கேட்டு
க்ருத்தா	கோபம் கொண்டவளாய்
பவநாத்மஜம்	வாயு குமாரரைப் பார்த்து
பருஷம்	கடினமான
வசநம்	வார்த்தையை
உவாச	சொன்னாள்

अहं राक्षसराजस्य रावणस्य महात्मनः ।
आज्ञाप्रतीक्षा दुर्धर्षा रक्षामि नगरीमिमाम् ॥

அஹம் ராக்ஷஸராஜஸ்ய ராவணஸ்ய மஹாத்மன: ।
ஆஞா ப்ரதீக்ஷா துர்தர்ஷா ரக்ஷாமி நகரீமிமாம் ॥ 28

அஹம்	"நான்
ராக்ஷஸராஜஸ்ய	ராக்ஷஸராஜனான
மஹாத்மந:	வலிமை தங்கிய
ராவணஸ்ய	ராவணனுடைய கட்டளையைப் பூர்த்தி
ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷா	செய்பவள்
துர்தர்ஷா	ஒருவராலும் வெல்ல முடியாதவள்
இமாம்	இந்த

நகரீம்	பட்டணத்தை
ரக்ஷாமி	காக்கிறேன்

न शक्या मामवज्ञाय प्रवेष्टुं वानर त्वया ।
अद्य प्राणैः परित्यक्तः स्वप्स्यसे निहतो मया ॥

ந ஶக்யா மாமவஜ்ஞாய ப்ரவேஷ்டும் வாநர த்வயா ।
அத்ய ப்ராணை: பரித்யக்த: ஸ்வப்ஸ்யஸே நிஹதோ மயா ॥ 29

வாநர	"குரங்கே!
மாம்	என்னை
அவஜ்ஞாய	அலக்ஷியம் செய்து
ப்ரவேஷ்டும்	பிரவேசிப்பதற்கு
த்வயா ந ஶக்யம்	உன்னால் முடியாது;
அத்ய	இப்பொழுதே
மயா	என்னால்
நிஹத:	கொல்லப்பட்டவனாய்
ப்ராணை:	பிராணன்களால்
பரித்யக்த:	விடப்பட்டவனாய்
ஸ்வப்ஸ்யஸே	பெருந்துயில் கொள்ளப் போகிறாய்

अहं हि नगरी लङ्का स्वयमेव प्लवङ्गम ।
सर्वतः परिरक्षामि ह्येतत्ते कथितं मया ॥

அஹம் ஹி நகரீ லங்கா ஸ்வயமேவ ப்லவங்கம ।
ஸர்வத: பரிரக்ஷாமி ஹ்யேதத்தே கதிதம் மயா ॥ 30

ப்ரலவங்கம	"வானர!
அஹம் ஹி	நானே
லங்கா நகரீ	லங்கா நகரம்;
ஸ்வயம் ஏவ	ஒருவளாகவே
ஸர்வத:	எல்லாப் பக்கங்களிலும்
பரிரக்ஷாமி	ஜாக்கிரதையாய்க் காக்கிறேன்
மயா	என்னால்
ஏதத்	இது
தே ஹி	உனக்காகத்தான்
கதிதம்	சொல்லப்பட்டது"

लङ्काया वचनं श्रुत्वा हनूमान्मारुतात्मजः ।
यत्नवान् स हरिश्रेष्ठः स्थितः शैल इवापरः ॥

லங்காயா வசனம் ஶ்ருத்வா ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ: ।
யத்நவாந் ஸ ஹரிஶ்ரேஷ்ட: ஸ்தித: ஶைல இவாபர: ॥ 31

லங்காயா:	-	லங்கையின்
வசநம்	-	வார்த்தையை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு
மாருதாத்மஜ:	-	வாயு குமாரரான
ஹரிஶ்ரேஷ்ட:	-	வானரச்ரேஷ்டரான
ஸ: ஹநுமாந்	-	அந்த ஹனுமார்
யத்நவாந்	-	ஸங்கடத்தில் ஆழ்ந்தவராய்
அபர:	-	வேறொரு
ஶைல: இவ	-	மலைபோல்
ஸ்தித:	-	அசையாது நின்றார்

स तां स्त्रीरूपविकृतां दृष्ट्वा वानरपुंगवः ।
आबभाषेऽथ मेधावी सत्त्ववान् प्लवगर्षभः ॥

ஸ தாம் ஸ்த்ரீருபவிக்ருதாம் த்ருஷ்ட்வா வாநரபுங்கவ: ।
ஆபபாஷேऽத மேதாவீ ஸத்த்வவாந் ப்லவகர்ஷப: ॥ 32

द्रक्ष्यामि नगरीं लङ्कां साट्टप्राकारतोरणाम् ।
इत्यर्थमिह संप्राप्तः परं कौतूहलं हि मे ॥

த்ரக்ஷ்யாமி நகரீம் லங்காம் ஸாட்டப்ராகார தோரணாம் ।
இத்யர்தமிஹ ஸம்ப்ராப்த: பரம் கௌதூஹலம் ஹி மே ॥ 33

ஸ:	-	அந்த
ப்லவகர்ஷப:	-	தாவிச் செல்வதில் வல்லவரான
மேதாவீ	-	மேதாவியான
வாநரபுங்கவ:	-	வானரச்ரேஷ்டர்
ஸ்த்ரீருபவிக்ருதாம்	-	பெண்ணுருவம் எடுத்த பயங்கரமான
தாம்	-	அவளை
த்ருஷ்ட்வா	-	கண்ணுற்று
அத	-	பிறகு
ஸத்வவாந்	-	ஸாத்விக ஸ்வபாவத்துடன்
ஆபபாஷே	-	சொன்னார்
ஸாட்டப்ராகார தோரணாம்	-	‘‘அட்டாலக ப்ராகார கோபுர வாயில்களுடன்
லங்காம் நகரீம்	-	லங்கா நகரத்தை
த்ரக்ஷ்யாமி	-	பார்க்கப் போகிறேன்;
இத்யர்தம் ஹி	-	இதற்காகத்தான்
ஸம்ப்ராப்த:	-	வந்தவன்;
மே	-	எனக்கு
இஹ	-	இது விஷயத்தில்
கௌதூஹலம்	-	குதூஹலம் (ஆவல்)
பரம்	-	மிகுந்துள்ளது.

वनान्युपवनानीह लङ्कायाः काननानि च ।
सर्वतो गृहमुख्यानि द्रष्टुमागमनं हि मे ॥

வநாந்யுபவநாநீஹ லங்காயா: காநநாநி ச ।
ஸர்வதோ க்ருஹ முக்யாநி த்ரஷ்டு மாகமனம் ஹி மே ॥ 34

இஹ	-	''இங்கு
மே	-	எனது
ஆகமநம்	-	வரவு
லங்காயாஃ	-	லங்கையின்
காநநாநி	-	காடுகளையும்
வநாநி	-	சோலைகளையும்
உபவநாநி	-	சிறு தோட்டங்களையும்
க்ருஹமுக்யாநி ச	-	பெரிய மாளிகைகளையும்
ஸர்வதஃ	-	எல்லாவற்றையும்
த்ரஷ்டும் ஹி	-	பார்ப்பதற்கே.''

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा लङ्का सा कामरूपिणी ।
भूय एव पुनर्वाक्यं बभाषे परुषाक्षरम् ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா லங்கா ஸா காமரூபிணீ ।
பூய ஏவ புனர்வாக்யம் பபாஷே பருஷா க்ஷரம் ॥ 35

காமரூபிணீ	-	வேண்டிய உருவமெடுக்க வல்ல
ஸா	-	அந்த
லங்கா	-	லங்கா தேவதை
தஸ்ய	-	அவருடைய
தத் வசநம்	-	அந்த வார்த்தையை
ஶ்ருத்வா ஏவ	-	கேட்டும்
பூய	-	மீண்டும்
பருஷாக்ஷரம்	-	கடினச் சொல் நிறைந்த
வாக்ய புநஃ	-	சொல்லையே
பபாஷே	-	சொன்னாள்

मामनिर्जित्य दुर्बुद्धे राक्षसेश्वरपालिता ।
न शक्यमद्य ते द्रष्टुं पुरीयं वानराधम ॥

மாமநிர்ஜித்ய துர்புத்தே ராக்ஷஸேஶ்வர பாலிதா ।
ந ஶக்யமத்ய தே த்ரஷ்டும் புரீயம் வாநராதம ॥ 36

துர்புத்தே	-	''துர்புத்தியுள்ள
வாநராதம	-	அற்பக் குரங்கே!
அத்ய	-	இப்பொழுது

ராக்ஷஸேஶ்வர பாலிதாம்	-	அரக்கர்கோன் பாதுகாப்பில் உள்ள
மாம் அநிர்ஜித்ய	-	என்னை ஜயிக்காமல்
தே	-	உனக்கு
இயம் புரீ	-	இந்தப் பட்டணம்
த்ரஷ்டும் ந ஶக்யம்	-	காண முடியாது''

ततः स हरिशार्दूलस्तामुवाच निशाचरीम् ।
दृष्ट्वा पुरीमिमां भद्रे पुनर्यास्ये यथागतम् ॥

தத: ஸ ஹரிஶார்தூல ஸ்தாமுவாச நிஶாசரீம் ।
த்ருஷ்ட்வா புரீமிமாம் பத்ரே புனர்யாஸ்யே யதாகதம் ॥ 37

தத:	-	அப்பொழுது
ஸ: கபிஶார்தூல:	-	அந்த வானரவீரர்
பத்ரே	-	''நல்லாய்!
இமாம் புரீம்	-	இந்த நகரத்தை
த்ருஷ்ட்வா புந:	-	பார்த்து விட்டு
யதாகதம்	-	வந்தது போலவே
யாஸ்யே	-	போவேன்'' என்று
தாம்	-	அந்த
நிஶாசரீம்	-	அரக்கியைப் பார்த்து
உவாச	-	சொன்னார்

ततः कृत्वा महानादं सा वै लङ्का भयावहम् ।
तलेन वानरश्रेष्ठं ताडयामास वेगिता ॥

தத: க்ருத்வா மஹாநாதம் ஸா வை லங்கா பயாவஹம் ।
தலேந வாநர ஶ்ரேஷ்டம் தாட யாமாஸ வேகிதா ॥ 38

தத:	-	அப்பொழுது
ஸா லங்கா	-	அந்த லங்கா தேவதை
பயங்கரம்	-	அச்சம் தரும்படியான
மஹாநாதம் க்ருத்வா	-	பேரொலிச் செய்து
வேகிதா	-	வேகமுடையவளாய்
வாநரஶ்ரேஷ்டம்	-	வானரச்ரேஷ்டரை
தலேந	-	கை தலத்தினால்
தாடயாமாஸ வை	-	அறைந்தாள்

ततः स कपिशार्दूलो लङ्कया ताडितो भृशम् ।
ननाद सुमहानादं वीर्यवान् पवनात्मजः ॥

தத: ஸ கபிஶார்தூலோ லங்கயா தாடிதோ ப்ருஶம் ।
நநாத ஸுமஹா நாதம் வீர்யவான் பவநாத்மஜ: ॥ 39

லங்கயா	-	லங்கிணியால்
தாடிதஃ	-	அடிக்கப்பட்ட
ஸஃ பவநாத்மஜஃ	-	அந்த வாயு குமாரரான
வீர்யவாந்	-	வீர்யவானான
கபிஶார்தூலஃ	-	வானர வீரர்
ததஃ	-	அப்பொழுது
ஸுமஹாநாதம்	-	பேரிரைச்சலை
ப்ருஶம் நநாத	-	அதிகமாக முழக்கினார்

ततः संवर्तयामास वामंहस्तस्य सोऽङ्गुलीः ।
मुष्टिनाभिजघानैनां हनूमान् क्रोधमूर्छितः ॥

தத: ஸம் வர்தயாமாஸ வாமஹஸ்தஸ்ய ஸோऽங்குலீ: ।
முஷ்டிநாபிஜகாநைநாம் ஹநூமாந் க்ரோத மூர்ச்சித: ॥ 40

ததஃ	-	அப்பொழுது
ஸஃ ஹநுமாந்	-	அந்த ஹனுமார்
க்ரோதமூர்ச்சிதஃ	-	கோபத்தால் தன்னை மறந்தவராய்
வாமஹஸ்தஸ்ய	-	இடது கையின்
அங்குலீஃ	-	விரல்களை
ஸம்வர்தயாமாஸ	-	நன்றாய் இறுக்கி மூடிக் கொண்டார்;
ஏநாம்	-	இவளை
முஷ்டிநா	-	முஷ்டியால்
அபிஜகாந	-	குத்தினார்

स्त्री चेति मन्यमानेन नातिक्रोधः स्वयं कृतः ॥

ஸ்த்ரீ சேதி மன்யமாநேந நாதிக்ரோத: ஸ்வயம் க்ருத: ॥ 41

ஸ்த்ரீ இதி	-	பெண் என்று
மந்யமாநேந	-	எண்ணிக் கொண்டிருப்பவரால்
ஸ்வயம்	-	தானாகவே
அதிக்ரோதஃ	-	அதிகக் கோபம்
ந க்ருதஃ ச	-	காட்டப்படவேயில்லை

सा तु तेन प्रहारेण विह्वलाङ्गी निशाचरी ।
पपात सहसा भूमौ विकृताननदर्शना ॥

ஸாது தேந ப்ரஹாரேண விஹ்வலாங்கீ நிஶாசரீ ।
பபாத ஸஹஸா பூமௌ விக்ருதாநந தர்ஶநா ॥ 42

ஸா நிஶாசரீ	-	அந்த ராக்ஷஸி
தேந ப்ரஹாரேண ச	-	அந்தக் குத்தினாலேயே
விஹ்வலாங்கீ	-	சிதறின அங்கங்களை உயைடவளாய்
விக்ருதாநந தர்ஶநா	-	விகாரமான முகத்தையும், தோற்றத்தையும் உடையவளாய்

பூமௌ	-	பூமியில்
ஸஹஸா பபாத	-	திடீரென்று வீழ்ந்தாள்

ततस्तु हनुमान् प्राज्ञस्तां दृष्ट्वा विनिपातिताम् ।
कृपां चकार तेजस्वी मन्यमानः स्त्रियं तु ताम् ॥

ததஸ்து ஹநுமாந் ப்ராஜ்ஞஸ்தாம் த்ருஷ்ட்வா விநிபாதிதாம் ।
க்ருபாம் சகார தேஜஸ்வீ மன்யமானः ஸ்த்ரியந்து தாம் ॥ 43

ததঃ	-	அதனால்
ப்ராஜ்ஞঃ	-	அறிவிற் சிறந்தவரும்
தேஜஸ்வீ	-	ஆண்மையில் சிறந்தவருமான
ஹநுமாந்	-	ஹனுமார்
விநிபாதிதாம்	-	வீழ்த்தப்பட்டிருக்கும்
தாம் த்ருஷ்ட்வா து	-	அவளைக் கண்டதும்
தாம்	-	அவளை
ஸ்த்ரியம் து	-	பெண்ணென
மந்யமாநঃ	-	எண்ணமுற்றவராதலின்
க்ருபாம் சகார	-	கருணை கூர்ந்தருளினார்

ततो वै भृशसंविग्ना लङ्का सा गद्गदाक्षरम् ।
उवाचागर्वितं वाक्यं हनूमन्तं प्लवङ्गमम् ॥

ததோ வை ப்ருஶஸம்விக்நா லங்கா ஸா கத்கதாக்ஷரம் ।
உவாசா கர்விதம் வாக்யம் ஹநூமந்தம் ப்லவங்கமம் ॥ 44

ததঃ	-	அதன்பின்
ஸா	-	அந்த
லங்கா	-	லங்கா தேவதை
ப்லவங்கமம்	-	வானரச்ரேஷ்டரான
ஹநுமந்தம்	-	ஹனுமாரைப் பார்த்து
ப்ருஶஸம்விக்நா	-	மிகவும் பயந்து நடுங்கியவளாய்
கத்கதாக்ஷரம் வை	-	நாக்கு தழுதழுத்ததாகவே
அகர்விதம்	-	செருக்கு நீங்கின
வாக்யம்	-	வார்த்தையை
உவாச	-	சொன்னாள்

प्रसीद सुमहाबाहो त्रायस्व हरिसत्तम ।
समये सौम्य तिष्ठन्ति सत्त्ववन्तो महाबलाः ॥

ப்ரஸீத ஸுமஹாபாஹோ த்ராயஸ்வ ஹரி ஸத்தம ।
ஸமயே ஸௌம்ய திஷ்டந்தி ஸத்த்வவந்தோ மஹாபலாः ॥ 45

ஸுமஹாபாஹோ	-	பெருந்தோளுடையவரே
ப்ரஸீத	-	என் மீதருள்புரியும்

ஸௌம்ய	சாந்தரரான
ஹரிஸத்தம	வானரச்ரேஷ்டரே!
த்ராயஸ்வ	என்னைக் காத்தருளும்;
மஹாபலாঃ	மிக வலிமையுடைய
ஸத்வவந்தঃ	குணவான்கள்
ஸமயே	நியாய நெறியிலே
திஷ்டந்தி	தவறாமல் நிற்கிறார்கள்

अहं तु नगरी लङ्का स्वयमेव प्लवङ्गम ।
निर्जिताहं त्वया वीर विक्रमेण महाबल ॥

அஹம் து நகரீ லங்கா ஸ்வயமேவ ப்லவங்கம ।
நிர்ஜிதாஹம் த்வயா வீர விக்ரமேண மஹாபல ॥ 46

மஹாபல	மிக வலிமையுடைய
ப்லவங்கம	வானரரே!
அஹம் து	நானோ
ஸ்வயம் லங்கா	ஸ்வயமான லங்கா என்ற
நகரீ	நகர தேவதை
வீர	வீரரே!
அஹம்	நான்
த்வயா ஏவ	உம்மாலேதான்
விக்ரமேண	பராக்கிரமத்தால்
நிர்ஜிதா	ஜயிக்கப்பட்டேன்

इदं च तथ्यं शृणु वै ब्रुवन्त्या मे हरीश्वर ।
स्वयंभुवा पुरा दत्तं वरदानं यथा मम ॥

இதம் ச தத்யம் ஶ்ருணு வை ப்ருவந்த்யா மே ஹரீஶ்வர ।
ஸ்வயம்புவா புரா தத்தம் வரதானம் யதா மம ॥ 47

ஹரீஶ்வர	வானரேச்வரரே!
ஸ்வயம்புவா	பிரம்ம தேவரால்
மம	எனக்கு
ஸ்வயம் து	தானாகவே
தத்தம்	கொடுக்கப்பட்ட
வரதாநம்	வரப்பிரதானம்
யதா வை	எப்படியோ அப்படியே
தத்யம்	உண்மையான
இதம்	பின் சொல்லும் விஷயத்தை
ப்ரவந்த்யாঃ	சொல்லுகிற
மே	என்னிடத்தில் இருந்து
ஶ்ருணு	கேளும்

यदा त्वां वानरः कश्चिद्विक्रमाद्वशमानयेत् ।।
तदा त्वया हि विज्ञेयं रक्षसां भयमागतम् ॥

யதா த்வாம் வாநர: கஶ்சித் விக்ரமாத் வஶமாநயேத் ।
ததா த்வயா ஹி விஞ்ஞேயம் ரக்ஷஸாம் பயமாகதம் ॥ 48

த்வாம்	-	உன்னை
கஶ்சித் வாநரஃ	-	ஒரு வானரன்
விக்ரமாத்	-	பராக்கிரமத்தால்
யதா	-	எப்பொழுது
வஶம்	-	வசமாக
ஆநயேத்	-	செய்து கொள்ளுகிறானோ;
ததா	-	அப்பொழுதே
ரக்ஷஸாம்	-	ராக்ஷஸர்களுக்கு
பயம் ஆகதம்	-	கேடு வந்தது என்று
த்வயா விஜ்ஞேயம்	-	உன்னால் அறிந்து கொள்ளப்பட வேண்டியது;
ஹி	-	ஸந்தேகமில்லை

स हि मे समयः सौम्य प्राप्तोऽद्य तव दर्शनात् ।
स्वयंभुविहितः सत्यो न तस्यास्ति व्यतिक्रमः ॥

ஸ ஹி மே ஸமய: ஸௌம்ய ப்ராப்தோऽத்ய தவ தர்ஶநாத் ।
ஸ்வயம்புவிஹித: ஸத்யோ ந தஸ்யாஸ்தி வ்யதிக்ரம: ॥ 49

ஸௌம்ய	-	ஸௌம்யரே!
தவ	-	தங்களது
தர்ஶநாத்	-	காரியப் பெருக்கால்
ஸஃ ஸமயஃ	-	அந்தக் காலம்
அத்ய	-	இப்பொழுது
மே ப்ராப்தஃ	-	எனக்கு வந்தது
ஹி	-	நிச்சயம்!
ஸ்வயம்புவிஹிதஃ	-	பிரம்மாவினால் விதிக்கப்பட்டது
ஸத்யஃ	-	ஸத்யம்;
தஸ்ய	-	அதற்கு
வ்யதிக்ரமஃ	-	தவறுதல்
ந அஸ்தி	-	(ஒரு போதும்) இல்லை

सीतानिमित्तं राज्ञस्तु रावणस्य दुरात्मनः ।
रक्षसां चैव सर्वेषां विनाशः समुपागतः ॥

ஸீதா நிமித்தம் ராஜ்ஞஸ்து ராவணஸ்ய துராத்மன: ।
ரக்ஷஸாம் சைவ ஸர்வேஷாம் விநாஶ: ஸமுபாகத: ॥ 50

துராத்மநஃ	-	துராத்மாவான
ராஜ்ஞஃ	-	ராஜாவான
ராவணஸ்ய ஏவ	-	ராவணனுக்கும்
ச	-	அதுவுமின்றி

ரக்ஷஸாம்	-	ராக்ஷஸர்கள்
ஸர்வேஷாம் து	-	எல்லோருக்குமே
ஸீதாநிமித்தம்	-	ஸீதையின் நமித்தமாய்
விநாஶ:	-	விநாசம்
ஸமுபாகத:	-	வந்து கிட்டிக் கொண்டது

तत् प्रविश्य हरिश्रेष्ठ पुरीं रावणपालिताम् ।

विधत्स्व सर्वकार्याणि यानि यानीह वाञ्छसि ॥

தத் ப்ரவிஶ்ய ஹரிஶ்ரேஷ்ட புரீம் ராவண பாலிதாம் ॥
விதத்ஸ்வ ஸர்வ கார்யாணி யாநி யாநீஹ வாஞ்சஸி ॥ 51

ஹரிஶ்ரேஷ்ட	-	வானரோத்தமரே!
தத்	-	ஆதலால்
ராவணபாலிதாம்	-	ராவணனால் பரிபாலிக்கப்பட்ட
புரீம்	-	பட்டணத்துள்
ப்ரவிஶ்ய	-	தாராளமாய்ப் புகுந்து
இஹ	-	இவ்விஷயத்தில்
யாநி யாநி	-	எந்த எந்தக் காரியங்களை
வாஞ்சஸீ	-	(செய்ய) விரும்புகிறீரோ
ஸர்வகார்யாணி	-	(அந்த) எல்லாக் காரியங்களையும்
விதத்ஸ்வ	-	செய்து கொள்ளும்

प्रविश्य शापोपहतां हरीश्वर पुरीं शुभां राक्षसमुख्यपालिताम् ।

दिदृक्षया त्वं जनकात्मजां सतीं विमार्ग सर्वत्र गतो यथासुखम् ॥

ப்ரவிஶ்ய ஶாபோ பஹதாம் ஹரீஶ்வர
புரீம் ஶுபாம் ராக்ஷஸமுக்ய பாலிதாம் ।
தித்ருக்ஷயா த்வம் ஜனகாத்மஜாம் ஸதீம்
விமார்க ஸர்வத்ர கதோ யதாஸுகம் ॥ 52

ஹரிஶ்வர: த்வம்	-	வானர வீரரான நீர்
ராக்ஷஸராஜபாலிதாம்	-	ராக்ஷஸ மன்னானல் ஆளப்பட்டதும்
ஶாபோபஹதாம்	-	சாபத்தால் கேடடைந்ததும்
ஶுபாம்	-	நலம் பயப்பதுமான
புரீம்	-	பட்டணத்தில்
ப்ரவிஶ்ய	-	(நன்றாய்ப்) புகுந்து
தித்ருக்ஷயா கத:	-	காண ஆவலுடன் சென்று
ஸர்வத்ர	-	எல்லாவிடங்களிலும்
யதாஸுகம்	-	வேண்டியமட்டில்
ஸதீம்	-	கற்பில் சிறந்த
ஜநகாத்மஜாம்	-	ஜனகரின் திருமகளை
விமார்க	-	ஆராய்ந்து தேடும்

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
லங்காதி தேவதா விஜயோ நாம த்ருதீய: ஸர்க: ॥

சதுர்த: ஸர்க: - 4

स निर्जित्य पुरीं श्रेष्ठां लङ्कां तां कामरूपिणीम् ।
विक्रमेण महातेजा हनूमान् कपिसत्तमः ॥
अद्वारेण महाबाहुः प्राकारमभिपुप्लुवे ॥
ஸ நிர்ஜித்ய புரீம் ஶ்ரேஷ்டாம் லங்காம் தாம் காமரூபிணீம் ।
விக்ரமேண மஹாதேஜா ஹநூமாந் கபிஸத்தம: ॥
அத்வாரேண மஹாபாஹு: ப்ரகாரமபி புப்லுவே ॥ 1

மஹாதேஜாஃ	- மிக வலிமையுடைய
கபிஸத்தமஃ	- வானரச்ரேஷ்டரான
மஹாபாஹுஃ	- பெருந்தோளுடைய
ஸஃ ஹநுமாந்	- அந்த ஹனுமார்
விக்ரமேண	- வலிமையினால்
காமரூபிணீம்	- வேண்டிய ரூபமெடுக்க வல்ல
ஶ்ரேஷ்டாம்	- பெரிய
தாம்	- அந்த
லங்காம்	- லங்கை என்ற
புரீம்	- நகர தேவதையை
நிர்ஜித்ய	- ஜயித்து
அத்வாரேண	- கோபுர வாயின் வழியால் செல்லாமலே
ப்ராகாரம்	- மதிலை
அபிபுப்லுவே	- தாண்டினார்

प्रविश्य नगरीं लङ्कां कपिराजहितंकरः ।
चक्रेऽथ पादं सव्यं च शत्रूणां स तु मूर्धनि ॥
ப்ரவிஶ்ய நகரீம் லங்காம் கபிராஜ ஹிதங்கர: ।
சக்ரேத பாதம் ஸவ்யம் ச ஶத்ரூணாம் ஸ து மூர்தநி ॥ 3

கபிராஜஹிதங்கரஃ	- வானர அரசரின் நன்மையைச் செய்பவரான
ஸஃ	- அவர்
லங்காம் நகரீம்	- இலங்கை நகரில்
ப்ரவிஶ்ய	- நுழைந்து
ஶத்ரூணாம்	- சத்துருக்களின்
மூர்தநி து	- பிரதான ஸ்தலத்திலேயே
ஸவ்யம்	- இடது
பாதம் ச	- காலின் அடிவைப்பையே
அத	- மங்களமாய் முதலில்
சக்ரே	- வைத்தார்

प्रविष्टः सत्त्वसंपन्नो निशायां मारुतात्मजः ।
स महापथमास्थाय मुक्तपुष्पविराजितम् ॥
ततस्तु तां पुरीं लङ्कां रम्यामभिययौ कपिः ॥

ப்ரவிஷ்ட: ஸத்த்வஸம்பந்நோ நிஶாயாம் மாருதாத்மஜ: ।
ஸ மஹா பதமாஸ்தாய முக்த புஷ்ப விராஜிதம் ॥
ததஸ்து தாம் புரீம் லங்காம் ரம்யாமபியயௌ கபி: ॥ 4

நிஶாயாம் ப்ரவிஷ்ட:	-	இரவில் பிரவேசித்த
மாருதாத்மஜ:	-	வாயு குமாரரான
ஸ: கபி:	-	அந்த வானரர்
முக்தாபுஷ்பவிராஜிதம்	-	முத்துக்களாலும் புஷ்பங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட
மஹாபதம் து	-	ராஜ வீதியையும்
ஆஸ்தாய	-	அடைந்து
ஸத்வஸம்பந்ந:	-	மிக தைரியத்தோடு கூடியவராய்
தத:	-	அங்கிருந்து
ரம்யாம்	-	அழகிய
தாம் லங்காம் புரீம்	-	அவ்விலங்கை நகரை
அபியயௌ	-	சுற்றித் திரிந்தார்

हसितोत्कृष्टनिनदैस्तूर्यघोषपुरःसरैः ।
वज्राङ्कुशनिकाशैश्च वज्रजालविभूषितैः ॥
गृहमुख्यैः पुरी रम्या बभासे द्यौरिवाम्बुदैः ॥

ஹஸிதோத் க்ருஷ்ட நிநதைஸ்தூர்ய கோஷ புர: ஸரை: ॥
வஜ்ராங்குஶ நிகாஶைஶ்ச வஜ்ர ஜால விபூஷிதை: ।
க்ருஹமுக்யை: புரீ ரம்யா பபாஸே த்யௌரிவாம்புதை: ॥ 5

தூர்யகோஷபுர:ஸைர:	-	முரசம் முதலிய வாத்திய கோஷங்கள் முன்னிட்ட
ஹ்ருஸிதோத்க்ருஷ்ட நிநதை:	-	சந்தோஷ ஆரவாரங்களாலும்
வஜ்ராங்குஶ நிகாஶை: ச	-	ஐராவதத்தை நிகர்த்ததாயும்
வஜ்ரஜாலவி பூஷிதை:	-	வஜ்ரமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பலகணிகளையுமுடைய
க்ருஹமுக்யை:	-	ச்ரேஷ்டமான மாளிகைகளால்
புரீ	-	நகரம்
அம்புதை:	-	மேகங்களால்
த்யௌ: இவ	-	ஆகாசம் போல்

ரம்யா - மிக அழகாக
பபாஸே - விளங்கிற்று

प्रजज्वाल पुरी लङ्का रक्षोगणगृहैः शुभैः ॥

ப்ரஜஜ்வால புரீ லங்கா ரக்ஷோகண க்ருஹை: ஶுபை: ॥ 6

லங்கா புரீ - லங்காபுரம்
ஶுபை: - மங்களகரங்களான
ரக்ஷோகணக்ருஹை: - ராக்ஷஸக் கூட்டங்களின் மாளிகைளினால்
ப்ரஜஜ்வால - அதிகமாய் ஜ்வலித்தது

सिताभ्रसदृशैश्चित्रैः पद्मस्वस्तिकसंस्थितैः ।
वर्धमानगृहैश्चापि सर्वतः सुविभूषिता ॥
गृहमुख्यैः पुरी भूयो बभासे द्यौरिवांबुदैः ॥

ஸிதாப்ர ஸத்ருஶைஶ்சித்ரை: பத்மஸ்வஸ்திக ஸம்ஸ்திதை: ।
வர்தமாந க்ருஹைஶ்சாபி ஸர்வத: ஸுவிபூஷிதா ॥ 7

பத்மஸ்வஸ்திகஸ - பத்மம், ஸ்வஸ்திகம் இவைகளோடு
ம்ஸ்திதை: கூடிய கூட்டங்களாலும்
வர்தமாநக்ருஹை: ச- வர்த்தமானம் என்ற கட்டங்களாலும்
ஸர்வத: - எங்கும்
ஸுவிபூஷிதா - நன்கலங்கரிக்கப்பட்ட
சித்ரை: - சித்திர வேலைகளால்
ஸிதாப்ரஸத்ருஶை: - வெண் மேகங்களுக்கச் சமமான
க்ருஹமுக்யை: அபி- பெரிய மாளிகைகளாலும்
அம்புதை: - மேகங்களால்
த்யௌ: இவ - ஆகாயம் போல்
பூய: - மிக மேன்மையாய்
புரீ பபாஸே - நகரம் பிரகாசித்தது

तां चित्रमाल्याभरणां कपिराजहितंकरः ।
राघवार्थं चरन् श्रीमान् ददर्श च ननन्द च ॥

தாம் சித்ர மால்யா பரணாம் கபிராஜஹிதங்கர: ।
ராக வார்தம் சரன் ஸ்ரீமாந் ததர்ஶ ச நநந்த ச ॥ 8

சித்ரமால்யாபரணாம்- சித்திரங்களையும் மாலைகளையும் ஆபரணங்களாகவுடைய
தாம் - அதை
கபிராஜஹிதங்கர: - வானர அரசரின் நன்மையைச் செய்கிற
ஸ்ரீமான் - ஸ்ரீமான்

ராகவார்தம் - ஸ்ரீ ராகவரின் காரியத்திற்காக
சரந் - திரிகிறவராய்
ச ததர்ஶ - முற்றிலும் பார்த்தார்
நநந்த ச - ஸந்தோஷித்தார்

भवनाद्भवनं गच्छन् ददर्श पवनात्मजः ।
विविधाकृतिरूपाणि भवनानि ततस्ततः॥

பவநாத் பவனம் கச்சந் ததர்ஶ பவநாத்மஜ: ।
விவிதாக்ருதிரூபாணி பவநாநி ததஸ்தத: ॥ 9

பவநாத் பவநம் கச்சந்- ஒரு வீட்டினின்று மற்றொரு
வீட்டிற்குத் தாவும்
பவநாத்மஜ: - வாயு குமாரர்
தத: தத: - அங்கங்கேயும்
விவிதாக்ருதிரூபாணி- விதவிதமான வடிவங்கள் அமைந்த
பவநாநி - மாளிகைகளை
ததர்ஶ - கண்டார்

शुश्राव मधुरं गीतं त्रिस्थानस्वरभूषितम् ।
स्त्रीणां मदसमृद्धानां दिवि चाप्सरसामिव ॥

ஶுஶ்ராவ மதுரம் கீதம் த்ரிஸ்தாநஸ்வர பூஷிதம் ।
ஸ்த்ரீணாம் மதஸம்ருத்தாநாம் திவி சாப்ஸரஸாமிவ ॥ 10

திவி - தேவலோகத்தில்
அப்ஸரஸாம் இவ - அப்ஸர ஸ்த்ரீகளை ஒத்த
மதஸம்ருத்தாநாம் - மதமுற்ற
ஸ்த்ரீணாம் - ஸ்த்ரீகளுடைய
த்ரிஸ்தாநஸ்வர - (தலை, கண்டம், மார்பு என்ற இந்த)
பூஷிதம் மூன்றிடங்களில் இருந்து உண்டாகும்
(தாரம், மத்திமம், மந்திரம் என்கிற) மூன்று
ஸ்வரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
மதுரம் - இனிய
கீதம் ச - கானத்தை
ஶுஶ்ராவ - செவியுற்றார்

शुश्राव काञ्चीनिनदं नूपुराणां च निःस्वनम् ।
सोपाननिनदांश्चैव भवनेषु महात्मनाम् ॥
आस्फोटितनिनादांश्च क्ष्वेलितांश्च ततस्ततः ॥

ஶுஶ்ராவ காஞ்சீநிநதம் நூபுராணாஞ்ச நி:ஸ்வனம் ॥
ஸோபாநநிநதாம்ஶ்சைவ பவநேஷு மஹாத்மநாம் ।
ஆஸ்போடித நிநாதாம்ஶ்ச க்ஷ்வேலிதாம்ஶ்ச ததஸ் தத: ॥ 11

மஹாத்மநாம் - மேன்மை தங்கிய கனவான்களினுடைய
பவநேஷு - மாளிகைகளில்
காஞ்சீநிநதம் - மேகலை(ஒட்டியாணம்)களின் ஒலியையும்
நூபுராணாம் - கால் சலங்கைகளின்
நிஸ்வநம் ச - ஓசையையும்
ஸோபாநநிநதாந் ச - படி மெத்தைகளின் ஜங்காரங்களையும்
ஆஸ்போடிதநிநாதாந் ச- தோள் தட்டும் ஆரவாரங்களையும்
க்ஷ்வேலிதாந் ச - சிம்ம நாதங்களையும்
ததஃ ததஃ ஏவ - அங்கங்கேயும்
ஶுஶ்ராவ - கேட்டார்

शुश्राव जपतां तत्र मन्त्रान् रक्षोगृहेषु वै ॥

ஶுஶ்ராவ ஜபதாம் தத்ர மந்த்ராந் ரக்ஷோ க்ருஹேஷு வை ॥ 12
ரக்ஷோக்ருஹேஷு வை-ராக்ஷஸர்களுடைய வீடுகளில்
தத்ர - அப்பொழுது
ஜபதாம் - ஜபித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய
மந்த்ராந் - மந்திரங்களை
ஶுஶ்ராவ - கேட்டார்

स्वाध्यायनिरतांश्चैव यातुधानान् ददर्श सः ।
रावणस्तवसंयुक्तान् गर्जतो राक्षसानपि ॥

ஸ்வாத்யாய நிரதாம் ஶ்சைவ யாது தாநாந் ததர்ஶ ஸ: ।
ராவணஸ்தவ ஸம்யுக்தான் கர்ஜதோ ராக்ஷஸாநபி ,॥ 13
ஸஃ - அவர்
ஸ்வாத்யாயநிரதாந் - வேதாத்யயனத்தில் பற்றுள்ள
யாதுதாநாந் ச - அரக்கர்களையும்
ராவணஸ்தவ - ராவணனுடைய ஸ்தோத்திரங்களோடு
ஸம்யுக்தாந் ஏவ கூடினவர்களாய்
கர்ஜதஃ - கோஷிக்கிற
ராக்ஷஸாந் அபி - ராக்ஷஸர்களையும்
ததர்ஶ - கண்டார்

राजमार्गं समावृत्य स्थितं रक्षोबलं महत् ।
ददर्श मध्यमे गुल्मे राक्षसस्य चरान् बहून् ॥

ராஜமார்கம் ஸமாவ்ருத்ய ஸ்திதம் ரக்ஷோபலம் மஹத் ।
ததர்ஶ மத்யமே குல்மே ராக்ஷஸஸ்ய சரான் பஹூந் ॥ 14
ராஜமார்கம் - ராஜ வீதியை
ஸமாவ்ருத்ய ஸ்திதம்- சூழ்ந்து நிற்கிற
மஹத் ரக்ஷோபலம் - பெரிய ராக்ஷஸ ஸைன்யத்தையும

மத்யதே - நடுவில் இருக்கிற
குல்மே - சேனா ஸமூஹத்தில்
பஹூந் - அனேக
ராக்ஷஸஸ்ய - அரக்கனின்
ஶராந் - ஒற்றர்களையும்
ததர்ஶ - கண்டார்

दीक्षिताञ्जटिलान् मुण्डान् गोऽजिनाम्बरवाससः ।
दर्भमुष्टिप्रहरणानग्निकुण्डायुधांस्तथा ॥

தீக்ஷிதாஞ்ஜடிலாந் முண்டாந் கோऽஜிநாம்பரவாஸஸ: ।
தர்ப முஷ்டி ப்ரஹரணாந் அக்நி குண்டாயுதாம்ஸ்ததா ॥ 15

कूटमुद्गरपाणींश्च दण्डायुधधरानपि ।
एकाक्षानेककर्णांश्च लम्बोदरपयोधरान् ॥

கூடமுத்கர பாணீம்ஶ்ச தண்டாயுத தராநபி ।
ஏகாக்ஷா நேக கர்ணாம் ஶ்ச லம்போதர பயோதராந் ॥ 16

करालान्भुग्नवक्त्रांश्च विकटान्वामनांस्तथा ।
धन्विनः खड्गिनश्चैव शतघ्नीमुसलायुधान् ॥

கராலாந் புக்ந வக்த்ராம்ஶ்ச விகடாந் வாமநாம் ஸ்ததா ।
தன்விந: கட்கிந ஶ்சவை ஶதக்நீ முஸலா யுதாந் ॥ 17

परिघोत्तमहस्तांश्च विचित्रकवचोज्ज्वलान् ।
नातिस्थूलान्नातिकृशान्नातिदीर्घातिह्रस्वकान् ॥

பரிகோத்தமஹஸ்தாம்ஶ்ச விசித்ர கவசோஜ்ஜ்வலாந் ।
நாதிஸ்தூலாந்நாதி க்ருஶாந் நாதி தீர்காதி ஹ்ரஸ்வகாந் ॥ 18

अतिगौरान् महाकृष्णानतिकुब्जातिवामनान् ।
विरूपान् बहुरूपांश्च सुरूपांश्च सुवर्चसः ॥

அதிகௌராந் மஹா க்ருஷ்ணாந் அதி குப்ஜாநதி வாமநாந் ।
விரூபாந் பஹூரூபாம்ஶ்ச ஸுரூபாம்ஶ்ச ஸுவர்சஸ: ॥ 19

पताकाध्वजिनश्चैव ददर्श विविधायुधान् ।
शक्तिवृक्षायुधांश्चैव पट्टिशाशनिधारिणः ॥

பதாகாத்வஜிநஶ்சைவ ததர்ஶ விவிதாயுதாந் ।
ஶக்தி வ்ருக்ஷா யுதாம்ஶ்சைவ பட்டி ஶாஶநிதாரிண: ॥ 20

தீக்ஷிதாந் - யாக தீக்ஷை பூண்டவர்களையும்
ஜடிலாந் - ஜடை தரித்திருப்பவர்களையும்
முண்டாந் - மயிரை மழித்திருப்பவர்களையும்

	கோ(அ)ஜிநாம் பரவாஸஸஃ -	பசுத்தோல் புனைந்தவர்களையும்
	தர்பமுஷ்டி ப்ரஹரணாந் -	ஒரு பிடி தர்ப்பத்தை ஆயுதமாக உடையவர்களையும்
	ததா -	அப்படியே
	அக்னிகுண்டாயுதாந் -	அக்னி குண்டங்களை ஆயுதமாக உடையவர்களையும்
	கூடமுத்த்கரபாணீந் ச -	கூடம், முத்கரம் எனும் ஆயுதங்களை கையில் கொண்டவர்களையும்
	தண்டாயுததராந் அபி -	தண்டாயுதம் தரித்தவர்களையும்
15	ஏகாக்ஷாந் -	ஒற்றைக் கண்ணர்களையும்
	ஏககர்ணாந் ச -	ஒற்றைக் காதர்களையும்
	லம்போதரபயோதர்ராந் -	தொங்குகிற வயிறுகளையும், ஸ்தனங்களையும் உடையவர்களையும்
	ததா -	அப்படியே
	தந்விநஃ -	வில்லினர்களையும்
16	கராலாந் ச -	பயங்கரமான உருவமுடையவர்களையும்
	ச ஏவ -	அப்படியே
	கட்கிநஃ -	வாளுடையவர்களையும்
	புக்நவக்த்ராந் -	கோணல் வாயுடையவர்களையும்
17	ஶதக்நிமுஸலாயுதாந் -	பீரங்கி, முஸலம் என்னும் ஆயுதங்களையுடையவர்களையும்
	விகடாந் -	பயங்கரர்களையும்
	வாமநாந் ச -	குள்ளர்களையும்
	பரிகோத்தம ஹஸ்தாந் ச -	உத்தமமான இரும்புத் தண்டுகளைக் கையிலுடையவர்களையும்
18	விசித்ர கவசோஜ்ஜ்வலாந் -	விசித்திரமான கவசங்களினால் திகழ்வோர்களையும்
	நாதிஸ்தூலாந் -	மிகவும் பெருக்காதவர்களையும்
	நாதிக்ருஶாந் -	மிகவும் இளைத்திராதவர்களையும்
19	நாதிதீர்காதிஹ்ரஸ்வகாந் -	மிகவும் நெடியரல்லாதவர்களையும், மிகவும் குள்ளரல்லாதவர்களையும்
	அதிகௌராந் -	மிகவும் வெள்ளையர்களையும்
	மஹாக்ருஷ்ணாந் -	மிகவும் கரியர்களையும்
	அதிகுஞ்ஜாந்திவாமநாந் -	மிகக் கூனர்களையும் மிகக் குள்ளர்களையும்
	விரூபாந் -	குரூபிகளையும்
20	பஹுரூபாந் ச -	பல வடிவமைப்பைப் பெற்றவர்களையும்
	ஸுரூபாந் ச -	நல்ல வடிவமுடையவர்களையும்
	ஸுவர்சஸஃ -	நல்லொளியுடையவர்களையும்
	த்வஜிந: -	த்வஜம் பிடித்துக் கொண்டிருப்பவர்களையும்

பதாகா: - சிறு கொடி பிடிப்பவர்களையும்
ச ஏவ - அத்துடன்
ஶக்திவ்ருக்ஷாயுதாந் ச- வேல்களையும் விருக்ஷங்களையுமாயுதமாக உடையவர்களையும்
பட்டிஶாஶநி தாரிண: - ஈட்டிகளையும் வஜ்ரத்தையும் தரித்திருப்பவர்களையும்
ச ஏவ - அப்படியே
விவிதாயுதாந் - விதம்விதமான ஆயுதங்களை உடையவர்களையும்
ததர்ஶ - பார்த்தார்

क्षेपणीपाशहस्तांश्च ददर्श स महाकपिः ।
स्रग्विणस्त्वनुलिप्तांश्च वराभरणभूषितान् ॥

க்ஷேபணீ பாஶஹஸ்தாம்ஶ்ச ததர்ஶ ஸ மஹாகபி: ।
ஸ்ரக்விணஸ்த்வநுலிப்தாம்ஶ்ச வராபரணபூஷிதாந் ॥ 21

नानावेषसमायुक्तान् यथास्वैरगतान् बहून् ।
तीक्ष्णशूलधरांश्चैव वज्रिणश्च महाबलान् ॥

நாநாவேஷஸமாயுக்தாந் யதா ஸ்வைரகதான் பஹூந் ।
தீக்ஷ்ண ஶூலதராம்ஶ்சைவ வஜ்ரிணஶ்ச மஹாபலாந் ॥ 22

ஸ: - அந்த
மஹாகபி: - வானரப் பெரியோர்
க்ஷேபணீபாஶ ஹஸ்தாந் - கவண், பாசம் இவைகளைப் பிடித்தவர்களையும்
ஸ்ரக்விண: - மாலை தரித்தவர்களையும்
அநுலிப்தாந் ச - மெய்ப்பூச்சு பூசியவர்களையும்
வராபரணபூஷிதாந் - சிறந்த ஆபரணமணிந்தவர்களையும்
நாநாவேஷஸமாயுக்தாந் - பலவித வேஷம் பூண்டவர்களையும்
யதாஸ்வைரகதாந் - தானாகவே வந்து ஸைன்யத்தில் சேர்ந்திருப்பவர்களையும்
ஏவ - அப்படியே
பஹூந் - அநேக
தீக்ஷ்ணஶூலதராந் ச- கூரிய சூலம் பிடித்தவர்களையும்
வஜ்ரிண: - வஜ்ரம் தரித்த
மஹாபலாந் ச - மஹா பலவான்களையும்
ததர்ஶ - பார்த்தார்

शतसाहस्रमव्यग्रमारक्षं मध्यमं कपिः ।
रक्षोऽधिपतिनिर्दिष्टं ददर्शान्तःपुराग्रतः ॥

ஶத ஸாஹஸ்ர மஹ்யக்ர மாரக்ஷம் மத்யமம் கபி: ।
ரக்ஷோऽதிபதி நிர்திஷ்டம் ததர்ஶாந்த: புராக்ரத: ॥ 23

அந்த: புராக்ரத:	-	அந்தப்புரத்துக்கெதிரில்
கபி:	-	கபி
ரக்ஷோ(அ)திபதிநிர்திஷ்டம்	-	ராக்ஷஸ ப்ரபுவாலேற்பட்டதான
ஶதஸாஹஸ்ரம்	-	நூறாயிரக்கணக்கான
அவ்யக்ரம்	-	மிக ஜாக்கிரதையுள்ள
மத்யமம்	-	மத்தியத்திலிருக்கிற
ஆரக்ஷம்	-	காவற்படையை
ததர்ஶ	-	கண்டார்

स तदा तद्गृहं दृष्ट्वा महाहाटकतोरणम् ।
राक्षसेन्द्रस्य विख्यातमद्रिमूर्ध्नि प्रतिष्ठितम् ॥

ஸ ததா தத்க்ருஹம் த்ருஷ்ட்வா மஹாஹாடக் தோரணம் ।
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய விக்யாத மத்ரி மூர்த்நி ப்ரதிஷ்டிதம் ॥ 24

पुण्डरीकावतंसाभि: परिखाभि: समावृतम् ।
प्राकारावृतमत्यन्तं ददर्श स महाकपि: ॥

புண்டரீகாவதம்ஸாபி: பரிகாபி: ஸமாவ்ருதம் ।
ப்ராகாராவ்ருத மத்யந்தம் ததர்ஶ ஸ மஹாகபி: ॥ 25

ததா	-	அப்பொழுது
ஸ:	-	அவர்
தத்	-	அந்த
அத்ரிமூர்த்நி	-	மலையினுச்சியில்
ப்ரதிஷ்டிதம்	-	கட்டப்பட்டதாய்
புண்டரீகாவதம்ஸாபி:	-	தாமரை மலர்கள் நிறைந்த
பரிகாபி:	-	அகழிகளால்
ஸமாவ்ருதம்	-	சூழப்பட்டதாயும்
அத்யந்தம்	-	மிகப் பெரிய
ப்ராகாராவ்ருதம்	-	மதில் வளைந்ததும்
விக்யாதம்	-	புகழ் படைத்ததுமான
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	-	ராக்ஷஸேந்திரனுடைய
மஹாஹாடகதோரணம்	-	சிறந்த பொன்னால் செய்த தோரணமுற்றதுமாக
க்ருஹம்	-	கிருகத்தை
த்ருஷ்ட்வா	-	பார்த்து விட்டு
ஸ:	-	அந்த
மஹாகபி:	-	வானரப் பெரியோர்
ததர்ஶ	-	கண்டார்

त्रिविष्टपनिभं दिव्यं दिव्यनादविनादितम् ।
वाजिहेषितसंघुष्टं नादितं भूषणैस्तथा ॥

த்ரிவிஷ்டபநிபம் திவ்யம் திவ்யநாத விநாதிதம் ।
வாஜி ஹேஷித ஸங்குஷ்டம் நாதிதம் பூஷணைஸ் ததா ॥ 26

रथैर्यानैर्विमानैश्च तथाऽद्भुतहयैः शुभैः ॥

ரதைர்யாநைர் விமாநைஶ்ச ததா அத்புத ஹயை: ஶுபை: ॥ 27

वारणैश्च चतुर्दन्तैः श्वेताभ्रनिचयोपमैः ॥

வாரணைஶ்ச சதுர்தந்தை: ஶ்வேதாப்ர நிசயோபமை: ॥ 28

भूषितं रुचिरद्वारं मत्तैश्च मृगपक्षिभिः ।
रक्षितं सुमहावीर्यैर्यातुधानैः सहस्रशः ॥

பூஷிதம் ருசிரத்வாரம் மத்தைஶ்ச ம்ருக பக்ஷிபி: ।
ரக்ஷிதம் ஸுமஹா வீர்யைர் யாதுதாநை: ஸஹஸ்ரஶ: ॥ 29

राक्षसाधिपतेर्गुप्तमाविवेश गृहं कपिः ॥

ராக்ஷஸாதிபதேர் குப்த மாவிவேஶ க்ருஹம் கபி: ॥ 30

ததா	- அப்படியே
திவ்யம்	- அழகிய
த்ரிவிஷ்டபநிபம்	- ஸ்வர்கத்துக்கு ஸமானமானதும்
திவ்யநாதவிநாதிதம்	- திவ்யமான ஓசைகள் மிகுந்ததும்
வாஜிஹேஷித ஸங்குஷ்டம்	- குதிரைகளின் கனைப்பினால் வ்யாப்தமானதும்
பூஷணை:	- ஆபரணங்களினால்
நாதிதம்	- ஒலிக்கப்பட்டதும்
ரதை:	- தேர்களாலும்
யாநை:	- சிவிகைகளினாலும்
விமாநை: ச	- விமானங்களாலும்
ததா	- அப்படியே
ஶுபை:	- மங்களகரங்களான
அத்புத்தஹயை:	- அற்புதக் குதிரைகளாலும்
ஶ்வேதாப்ர நிசயோபமை:	- வெள்ளிய மேகம் போன்ற
சதுர்தந்தை:	- நான்கு தந்தங்களுடன் கூடிய
வாரணை: ச	- யானைகளாலும்
குப்தம்	- பாதுகாக்கப்பட்டதும்
மத்தை:	- கொழுத்த

ம்ருகபக்ஷிபி: ச	-	மிருகங்களாலும் பக்ஷிகளாலும்
பூஷிதம்	-	அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
ஸு⁻மஹாவீர்யை:	-	நல்ல பெருவீர்யமுடையவர்களான
யாதுதானை:	-	அரக்கர்களால்
ஸஹஸ்ரஶ:	-	எல்லாப் பக்கங்களிலும்
ரக்ஷிதம்	-	காக்கப்பட்டதுமான
ராக்ஷஸாதிபதே:	-	அரக்கர்கோனுடைய
ருசிரத்வாரம்	-	அழகான அரண்மனை வாசலுள்
மஹாகபி:	-	வானரப் பெரியோர்
ஆவிவேஶ	-	நுழைந்தார்

सहेमजाम्बूनदचक्रवालं महार्हमुक्तामणिभूषितान्तम् ।
परार्ध्यकालागरुचन्दनाक्तं स रावणान्तःपुरमाविवेश ।।

ஸஹேமஜாம்பூநத சக்ரவாலம்
  மஹார்ஹ முக்தாமணி பூஷிதாந்தம் ।
பரார்த்ய காலா கரு சந்தநாக்தம்
  ஸ ராவணாந்த: புரமாவிவே ஶ ॥ 31

ஸ:	-	அவர்
ஸஹேமஜாம்பூநத சக்ரவாலம்	-	அவர் ஜாம்பூநதம் முதலிய பொன்களினால்இயற்றப்பட்ட மதில் வளைகள் கொண்டதும்
மஹார்ஹமுக்தா மணிபூஷிதாந்தம்	-	உயர்ந்த முத்துக்களாலும், மணிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
பரார்த்யகாலாகரு சந்தநாக்தம்	-	சிறந்த அகிலும், சந்தனமும் கமழ்ந்து விளங்கியதுமான
ராவணாந்த:புரம்	-	ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில்
ஆவிவேஶ	-	பிரவேசித்தார்

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸு⁻ந்தர காண்டே
லங்காதி தேவதா விஜயோ நாம சதுர்த: ஸர்க: ॥

பஞ்சம: ஸர்க: - 5

ततः स मध्यं गतमंशुमन्तं ज्योत्स्नावितानं महदुद्वमन्तम् ।
ददर्श धीमान् दिवि भानुमन्तं गोष्ठे वृषं मत्तमिव भ्रमन्तम् ॥

தத: ஸ மத்யம் கதமம்ஶுமந்தம்
ஜ்யோத்ஸ்நா விதாநம் மஹதுத்வமந்தம் ।
ததர்ஶ தீமாந் திவி பாநுமந்தம்
கோஷ்டே வ்ருஷம் மத்தமிவ ப்ரமந்தம் ॥ 1

தத:	-	அதன்பின்
தீமாந்	-	புத்திமானான
ஸ:	-	அவர்
திவி	-	ஆகாயத்தில்
மத்யம்	-	மத்தியில்
கதம்	-	வந்திருக்கிற
அம்ஶுமந்தம்	-	கிரணங்கள் உடைய
மஹத்	-	பெரிய
ஜ்யோத்ஸ்நாவிதாநம்	-	நிலவாகிய மேற்கட்டியை
உத்வமந்தம்	-	விரித்திருப்பவரான
பாநுமந்தம்	-	சந்திரனை
கோஷ்டே ப்ரமந்தம்	-	தொழுவத்தில்திரிகிற
மத்தம்	-	கொழுத்த
வ்ருஷமிவ	-	ரிஷபத்தைப் போல்
ததர்ஶ	-	கண்டார்

लोकस्य पापानि विनाशयन्तं महोदधिं चापि समेधयन्तम् ।
भूतानि सर्वाणि विराजयन्तं ददर्श शीतांशुमथाभियान्तम् ॥

லோகஸ்ய பாபாநி விநாஶயந்தம்
மஹோததிம் சாபி ஸமேத யந்தம் ।
பூதாநி ஸர்வாணி விராஜயந்தம்
ததர்ஶ ஶீதாம்ஶு மதாபி யாந்தம் ॥ 2

அத	-	பின்பு
லோகஸ்ய	-	உலகத்தின்
பாபாநி	-	துக்கங்களை
விநாஶயந்தம்	-	போக்கடிக்கிறவரும்
மஹோததிம் அபி	-	பெரிய சமுத்திரத்தையும்
ஸமேதயந்தம் ச	-	பெருகச் செய்பவரும்
ஸர்வாணி	-	எல்லா
பூதாநி	-	உயிர்க் கூட்டங்களை

விராஜயந்தம்	-	விளக்கமுறுவித்துக் கொண்டு
அபியாந்தம்	-	செல்பவருமான
ஶீதாம்ஶு	-	சந்திரனை
ததர்ஶ	-	கண்டார்

या भाति लक्ष्मीर्भुवि मन्दरस्था तथा प्रदोषेषु च सागरस्था ।
तथैव तोयेषु च पुष्करस्था रराज सा चारुनिशाकरस्था ॥

யா பாதி லக்ஷ்மீர்புவி மந்தரஸ்தா
    ததா ப்ரதோஷேஷு ச ஸாகரஸ்தா ।
ததைவ தோயோஷு ச புஷ்கரஸ்தா
    ரராஜ ஸா சாரு நிஶாகரஸ்தா ॥ 3

யா	-	எந்த
லக்ஷ்மீஃ	-	திரு
புவி	-	பூமியில்
மந்தரஸ்தா	-	மந்தரமலையிலிருந்து கொண்டும்
ததா ச	-	அப்படியே
ப்ரதோஷேஷு	-	ஸாயங்காலங்களில்
ஸாகரஸ்தா	-	சமுத்திரங்களிலிருந்து கொண்டும்
தோயேஷு	-	நீர்நிலையங்களில்
புஷ்கரஸ்தா ச	-	தாமரையிலிருந்து கொண்டும்
பாதி	-	பிரகாசிக்கிறதோ
ஸா	-	அது
ததா ஏவ	-	அப்படியே
நிஶாகரஸ்தா	-	சந்திரனிடத்திலிருந்து கொண்டு
சாரு	-	மிக அழகாக
ரராஜ	-	விளங்கிற்று

हंसो यथा राजतपञ्जरस्थः सिंहो यथा मन्दरकन्दरस्थः ।
वीरो यथा गर्वितकुञ्जरस्थश्चन्द्रोऽपि बभ्राज तथाम्बरस्थः ॥

ஹம்ஸோ யதா ராஜதபஞ்ஜரஸ்த:
    ஸிம்ஹோ யதா மந்தர கந்தரஸ்த: ।
வீரோ யதா கர்வித குஞ்ஜரஸ்தஶ்
    சந்த்ரோऽபி பப்ராஜ ததாம்பரஸ்த: ॥ 4

ராஜதபஞ்ஜரஸ்தஃ	-	வெள்ளிக் கூண்டிலிருக்கிற
ஹம்ஸஃ யதா	-	அன்னம் போலவும்
மந்தரகந்தரஸ்தஃ	-	மந்தர மலையின் குகையிலுள்ள
ஸிம்ஹஃ யதா	-	சிங்கம் போலவும்
கர்விதகுஞ்ஜரஸ்தஃ	-	செருக்குற்ற யானையின் மேலுள்ள
வீரஃ யதா	-	வீரன் போலவும்
அம்பரஸ்தஃ	-	ஆகாசத்திலிருக்கிற

சந்த்ர: அபி - சந்திரனும்
ததா - அப்படியே
பப்ராஜ - விளங்கினார்

स्थितः ककुद्मानिव तीक्ष्णशृङ्गो महाचलः श्वेत इवोच्चशृङ्गः ।
हस्तीव जाम्बूनदबद्धशृङ्गो रराज चन्द्रः परिपूर्णशृङ्गः ॥

ஸ்தித: ககுத்மாநிவ தீக்ஷ்ண ஶ்ருங்கோ
    மஹாசல: ஶ்வேத இவோச்ச ஶ்ருங்க: ।
ஹஸ்தீவ ஜாம்பூநத பத்தஶ்ருங்கோ
    ரராஜ சந்த்ர: பரிபூர்ண ஶ்ருங்க: ॥ 5

தீக்ஷ்ணஶ்ருங்க: - கூரான கொம்புகளையுடையதாய்
ஸ்தித: - நிற்கிற
ககுத்மாந் இவ - காளை போலவும்
உச்சஶ்ருங்க: - உயர்ந்த கொடுமுடியையுடைய
ஶ்வேத: - வெள்ளிய
மஹாசல: இவ - பெரிய மலை போலவும்
ஜாம்பூநதபத்தஶ்ருங்க: - பொற்பூணிட்ட தந்தங்களையுடைய
ஹஸ்தீ இவ - யானை போலவும்
பரிபூர்ணஶ்ருங்க: - பூர்ண கலைகளையுடைய
சந்த்ர: - சந்திரன்
ரராஜ - விளங்கினார்

विनष्टशीताम्बुतुषारपङ्को महाग्रहग्राहविनष्टपङ्कः ।
प्रकाशलक्ष्म्याश्रयनिर्मलाङ्को रराज चन्द्रो भगवाञ्शशाङ्कः ॥

விநிஷ்ட ஶீதாம்பு துஷார பங்கோ
    மஹா க்ரஹக்ராஹ விநஷ்ட பங்க: ।
ப்ரகாஶலக்ஷ்ம்யாஶ்ரய நிர்மலாங்கோ
    ரராஜ சந்த்ரோ பகவான் ஶஶாங்க: ॥ 6

விநஷ்டஶீதாம்பு - பனித்திவிலைகளின்
துஷாரபங்க: நெருக்கத்தாலுண்டாகும் மறைவில்லாதவராய்
மஹாக்ரஹக்ராஹ - சூரியனிடத்திலிருந்த பெற்ற கிரணங்களினால்
விநஷ்டபங்க: இருளைப் போக்கடிப்பவராய்
ப்ரகாஶலக்ஷ்ம்யா - ஒளியென்னும் திருவுக்கு ஆச்ரயமான
ஶ்ரயநிர்மலாங்க: நிர்மலமான உடலையுடையவராய்
ஶஶாங்க: - முயலை அடையாளமாகவுடைய
சந்த்ர: பகவாந் - சந்திர பகவான்
ரராஜ - பிரகாசித்தார்

शिलातलं प्राप्य यथा मृगेन्द्रो महारणं प्राप्य यथा गजेंन्द्रः ।
राज्यं समासाद्य यथा नरेन्द्रस्तथा प्रकाशो विरराज चन्द्रः ॥

ஶிலாதலம் ப்ராப்ய யதா ம்ருகேகேந்த்ரோ
    மஹாரணம் ப்ராப்ய யதா கஜேந்த்ர: ।
ராஜ்யம் ஸமாஸாத்ய யதா நரேந்த்ரஸ்
    ததா ப்ரகாஶோ விரராஜ சந்த்ர: ॥ 7

ம்ருகேந்த்ரஃ	சிங்கம்
ஶிலாதலம்	பெரும் பாறையை
ப்ராப்ய	அடைந்து
யதா	எப்படியோ,
கஜேந்த்ரஃ	கஜேந்திரன்
மஹாரணம்	பெரிய யுத்தத்தை
ப்ராப்ய	ஜயித்து (அடைந்து)
யதா	எப்படியோ,
நரேந்த்ரஃ	அரசன்
ராஜ்யம்	ராஜ்யத்தை
ஸமாஸாத்ய	அடைந்து
யதா	எப்படியோ,
ததா	அப்படியே
ப்ரகாஶஃ	மிகக் காந்தியுடன் கூடிய
சந்த்ரஃ	சந்திரன்
விரராஜ	விளங்கினார்

प्रकाशचन्द्रोदयनष्टदोषः प्रवृद्धरक्षःपिशिताशदोषः ।
रामाभिरामेरितचित्तदोषः स्वर्गप्रकाशो भगवान् प्रदोषः ॥

ப்ரகாஶ சந்த்ரோதய நஷ்டதோஷ:
    ப்ரவ்ருத்த ரக்ஷ: பிஶிதாஶ தோஷ: ।
ராமாபிராமேரித சித்த தோஷ:
    ஸ்வர்க ப்ரகாஶோ பகவான் ப்ரதோஷ:॥ 8

ப்ரதோஷஃ	அஸ்தமனம்
ப்ரகாஶசந்த்ரோதய நஷ்டதோஷஃ	பிரகாசமான சந்திரோதயத்தால் இருள் நீங்கியதாய்
ப்ரவ்ருத்தரக்ஷஃ பிஶிதாஶதோஷஃ	விருத்தியடைந்து கொண்டிருக்கிற ராக்ஷஸர்களுடைய மாம்ஸபக்ஷணமாகிற தோஷமுடையதாய்
ராமாபிராமேரித சித்ததோஷஃ	ப்ரணய கலகமென்னும் மனக் குறை நீங்கி (கூடி மகிழ்ந்த காமுகி காமுகர்களைப் பெற்றதாய்)
பகவாந்	மேன்மையானதாய்
ஸ்வர்கப்ரகாஶஃ	ஸ்வர்க்கமாய் விளங்கிற்று

तन्त्रीस्वनाः कर्णसुखाः प्रवृत्ताः स्वपन्ति नार्यः पतिभिः सुवृत्ताः ।
नक्तंचराश्चापि तथा प्रवृत्ता विहर्तुमत्यद्भुतरौद्रवृत्ताः ॥

தந்த்ரீஸ்வநா: கர்ணஸு²கா: ப்ரவ்ருத்தா:
ஸ்வபந்தி நார்ய: பதிபி: ஸு²வ்ருத்தா: ।
நக்தம் சராஶ்சாபி ததா ப்ரவ்ருத்தா விஹர்து
மத்யத்புத ரௌத்ரவ்ருத்தா: ॥ 9

தந்த்ரீஸ்வநா:	-	வீணை முதலிய வாத்தியங்களின் தந்திநாதங்கள்
கர்ணஸு²கா:	-	காதுக்கினிமையாக
ப்ரவ்ருத்தா:	-	ஒலித்தன;
ஸு²வ்ருத்தா:	-	நல்லொழுக்கமுடைய
நார்ய:	-	ஸ்த்ரீகள்
பதிபி:	-	நாயகர்களோடுற
ஸ்வபந்தி	-	தூங்குகின்றனர்கள்;
ததா	-	அவ்வண்ணமே
அத்யத்புத்ரௌத்ர வ்ருத்தா:	-	மிக வியப்பும் பயங்கரமுமான தொழிலையுடைய
நக்தஞ்சரா: ச அபி	-	ராக்ஷஸர்களும்
விஹர்தும்	-	விளையாட
ப்ரவ்ருத்தா:	-	தொடங்கினார்கள்

मत्तप्रमत्तानि समाकुलानि रथाश्वभद्रासनसंकुलानि ।
वीरश्रिया चापि समाकुलानि ददर्श धीमान् स कपिः कुलानि ॥

மத்த ப்ரமத்தாநி ஸமா குலாநி ரதாஶ்வ பத்ராஸந ஸங்குலாநி ।
வீரஶ்ரியா சாபி ஸமாகுலாநி ததர்ஶ தீமாந் ஸ கபி: குலாநி ॥ 10

தீமாந்	-	புத்திமானான
ஸ:	-	அந்த
கபி:	-	வானரர்
மத்தப்ரமத்தாநி	-	மதுபானத்தால் அறிவிழந்த ஜனங்களையுடையனவும்
ஸமாகுலாநி	-	ஜனங் கூட்டங்களையுடையனவும்
ரதாஶ்வபத் ராஸநஸங்குலாநி	-	தேர்க் கொட்டில் குதிரை பங்க்தி, யானைக் கூட்டம் முதலியவைகளால் நெருங்கி
வீரஶ்ரியா அபி	-	வீர லக்ஷ்மியோடு
ஸமாகுலாநி ச	-	நிறைந்திருப்பவைகளுமான
குலாநி	-	மாளிகைகளை
ததர்ஶ	-	கண்டார்

परस्परञ्चाधिकमाक्षिपन्ति भुजांश्च पीनानधिनिक्षिपन्ति ।
मत्तप्रमत्तानधिविक्षिपन्ति मत्तानि चान्योन्यमधिक्षिपन्ति ॥

பரஸ்பரஞ்சாதிக மாக்ஷிபந்தி
புஜாம்ஶ்ச பீநாநதிவிக்ஷி பந்தி ।
மத்த ப்ரமத்தா நதி விக்ஷிபந்தி
மத்தாநி சான்யோன்ய மதிக்ஷிபந்தி ॥ 11

பரஸ்பரம் ச	- ஒருவர்க்கொருவர்
அதிகம்	- அதிகமாக
ஆக்ஷிபந்தி	- பரிஹஸித்துக் கொள்ளுகிறார்கள்;
பீநாந்	- பெருத்த
புஜாந் ச	- கைகளையும்
அதிநிக்ஷிபந்தி	- போட்டுக் கொள்கிறார்கள்;
மத்தப்ரமத்தாந்	- மதத்தினாலுண்டாகிற பிதற்றல்களைப் பிதற்றி
அதிவிக்ஷிபந்தி	- பெருங்கூச்சலிடுகிறார்கள்;
மத்தாநி	- மதங்கொணட்வர்கள்
அந்யோந்யம் ச	- ஒருவருக்கொருவர்
அதிக்ஷிபந்தி	- மயங்கி வீழ்ந்து தழுவிக் கொள்கிறார்கள்

रक्षांसि वक्षांसि च विक्षिपन्ति गात्राणि कान्तासु च विक्षिपन्ति ।
रूपाणि चित्राणि च विक्षिपन्ति दृढानि चापानि च विक्षिपन्ति ॥

ரக்ஷாம்ஸி வக்ஷாம்ஸி ச விக்ஷிபந்தி
காத்ராணி காந்தாஸு ச விக்ஷிபந்தி ।
ரூபாணி சித்ராணி ச விக்ஷிபந்தி
த்ருடாநி சாபாநி ச விக்ஷிபந்தி ॥ 12

ரக்ஷாம்ஸி	- ராக்ஷதர்கள்
வக்ஷாம்ஸி ச	- மார்புகளையும்
விக்ஷிபந்தி	- திறக்கிறார்கள்;
காத்ராணி ச	- அங்கங்களையும்
காந்தாஸு	- நாயகிகளின் மேல்
விக்ஷிபந்தி	- போடுகிறார்கள்;
சித்ராணி	- பலவித
ரூபாணி ச	- ரூபங்களையும்
விக்ஷிபந்தி	- போட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள்;
த்ருடாநி	- வலிய
சாபாநி ச	- விற்களையும்
விக்ஷிபந்தி	- நழுவ விடுகிறார்கள்

दद‍र्श कान्ताश्च समालपन्त्यस्तथापरास्तत्र पुनः स्वपन्त्यः ।
सुरूपवक्त्राश्च तथा हसन्त्यः क्रुद्धाः पराश्चापि विनिःश्वसन्त्यः ॥

ததர்ஶ காந்தாஶ்ச ஸமால பந்த்யஸ்
 ததா பராஸ் தத்ர புன: ஸ்வபந்த்ய: ।
ஸுரூபவக்த்ராஶ்ச ததா ஹஸந்த்ய:
 க்ருத்தா: பராஶ்சாபி விநி: ஶ்வஸந்த்ய: ॥ 13

ஸமாலபந்த்யঃ	-	நற்சந்தனம் பூசிய நறுமணம் வீசும்
காந்தாঃ ச	-	கட்டழகியர்களையும்
ததா	-	அப்படியே
ஸ்வபந்த்யঃ	-	தூங்கிக் கொண்டிருக்கிற
பராঃ	-	வேறானவர்களையும்
ததா	-	அப்படியே
புநঃ	-	மீளவும்
ஹஸந்த்யঃ	-	சிரித்துக் கொண்டிருக்கிற
ஸுரூபவக்த்ராঃ ச	-	அழகான சுதந்திர முகமுடையவர்களையும்
தத்ர	-	அங்கேயே
க்ருத்தாঃ	-	பிணக்கம் கொண்டவர்களாய்
விநிঃஶ்வஸந்த்யঃ	-	பெருமூச்சு விடுபவர்களான
பராঃ ச அபி	-	வேறு சிலர்களையும்
ததர்ஶ	-	பார்த்தார்

महागजैश्चापि तथा नदद्भिः सुपूजितैश्चापि तथा सुहृद्भिः ।
रराज वीरैश्च विनिःश्वसद्भिर्ह्रदो भुजङ्गैरिव निःश्वसद्भिः ॥

மஹாகஜைஶ்சாபி ததா நதத்பி:
 ஸுபூஜிதைஶ்சாபி ததா ஸுஹ்ருத்பி: ।
ரராஜ வீரைஶ்ச விநி: ஶ்வஸத்பிர்
 ஹ்ரதோ புஜங்கைரிவ நி: ஶ்வஸத்பி: ॥ 14

நதத்பிঃ	-	கர்ஜித்துக் கொண்டிருக்கிற
மஹாகஜைঃ ச	-	பெரிய யானைகளாலும்
ததா அபி	-	அவ்வண்ணமே
ஸுபூஜிதைঃ	-	நன்றாய்ப் பூஜிக்கப்பட்ட
ஸுஹ்ருத்பிঃ அபி	-	ஸுஹிருத்துக்களாலும்
விநிঃஶ்வஸத்பிঃ	-	நெட்டுயிர் பொறியும்
வீரைঃ ச	-	வீரர்களாலும்
ததா	-	அவ்வண்ணமே
நிঃஶ்வஸத்பிঃ	-	சீறுகின்ற
புஜங்கைঃ	-	பாம்புகளால்
ஹ்ரதঃ இவ	-	மடுவு போல
ரராஜ	-	(லங்கை நகர்) விளங்கிற்று

बुद्धिप्रधानान् रुचिराभिधानान् संश्रद्दधानाञ्जगतः प्रधानान् ।
नानाविधानान् रुचिराभिधानान् ददर्श तस्यां पुरि यातुधानान् ॥

புத்தி ப்ரதாநாந் ருசிராபிதாநாந்
    ஸம்ஶ்ரத்த தாநாஞ்ஜகத: ப்ரதாநாந் ।
நாநாவிதாநாந் ருசிராபிதாநாந்
    ததர்ஶ தஸ்யாம் புரி யாது தாநாந் ॥ 15

தஸ்யாம்	-	அந்த
புரி	-	நகரில்
புத்திப்ரதாநாந்	-	இன்சொல் பேசுபவர்களையும்
ருசிராபிதாநாந்	-	புத்தியில் சிறந்தவர்களையும்
ஸம்ஶ்ரத்ததாநாந்	-	சிரத்தையுள்ளவர்களோடு கூடிய
ஜகத:	-	ஜகத்திற்கு
ப்ரதாநாந்	-	முக்கியர்களையும்
நாநாவிதாநாந்	-	அனேக வித வேஷம் தரித்தவர்களையும்
ருசிராபிதாநாந்	-	நல்ல பெயர்களையுடையவர்களுமான
யாதுதாநாந்	-	ராக்ஷஸர்களையும்
ததர்ஶ	-	கண்டார்

ननन्द दृष्ट्वा च स तान् सुरूपान्नानागुणानात्मगुणानुरूपान् ।
विद्योतमानान् स तदानुरूपान् ददर्श कांश्चिच्च पुनर्विरूपान् ॥

நநந்த த்ருஷ்ட்வா ச ஸ தாந் ஸுரூபாந்
    நாநா குணாநாத்மகுணாநு ரூபாந் ।
வித்யோதமாநாந் ஸ ததாநுரூபாந்
    ததர்ஶ காம்ஶ்சிச்ச புனர்விரூபாந் ॥ 16

ஸ:	-	அவர்
ததா	-	அத்தருணத்தில்
ஸுரூபாந்	-	அழகான ரூபமுடைய
நாநாகுணாந்	-	பலவித நற்குணங்களுடைய
ஆத்மகுணாநுரூபாந்	-	தங்கள் குணத்திற்குத் தகந்தவர்களான
தாந் த்ருஷ்ட்வா	-	அவர்களைப் பார்த்துப
நநந்த	-	ஸந்தோஷித்தார்;
ஸ:	-	அவர்
ச	-	அதுவுமன்றி
காஶ்சித்	-	சிலர்
விரூபாந் புந:	-	குரூபிகளாக இருந்தும்
அநுரூபாந்	-	ஏற்ற ரூபமடையவர்களாக
வித்யோதமாநாந்	-	செய்து கொண்டிருப்பவர்களையும்
ததர்ஶ	-	கண்டார்

ततो वरार्हाः सुविशुद्धभावास्तेषां स्त्रियस्तत्र महानुभावाः ।
प्रियेषु पानेषु च सक्तभावा ददर्श तारा इव सुप्रभावाः ॥

ததோ வரார்ஹா: ஸுவிஶுத்தபாவாஸ்
    தேஷாம் ஸ்த்ரியஸ் தத்ர மஹானுபாவா: ।
ப்ரியேஷு பானேஷு ச ஸக்தபாவா
    ததர்ஶ தாரா இவ ஸுப்ரபாவா: ॥ 17

ததஃ	-	*அப்பொழுது*
வரார்ஹாஃ	-	*மிக்க ஸௌந்தரியமுடையவர்களும்*
ஸுவிஶுத்தபாவாஃ	-	*பரிசுத்த மனமுடையவர்களும்*
மஹானுபாவாஃ	-	*நல்லொழுக்கமுடையவர்களும்*
ஸுப்ரபாவாஃ	-	*நல்ல மஹிமை பொருந்தியவர்களும்*
பானேஷு ச	-	*குடியிலும்*
ப்ரியேஷு	-	*நாயகர்களிடத்தில்*
ஸக்தபாவாஃ	-	*சென்ற மனமுடையவர்களுமான*
தேஷாம்	-	*அவர்களுடைய*
ஸ்த்ரியஃ	-	*பத்தினிகளையும்*
தாராஃ இவ	-	*நக்ஷத்திரங்களைப் போல்*
தத்ர	-	*அங்கே*
ததர்ஶ	-	*கண்டார்*

श्रिया ज्वलन्तीस्त्रपयोपगूढा निशीथकाले रमणोपगूढाः ।
ददर्श काश्चित् प्रमदोपगूढा यथा विहङ्गाः कुसुमोपगूढाः ॥

ஶ்ரியா ஜ்வலந்தீ ஸ்த்ரபயோப கூடா
    நிஶீதகாலே ரமணோப கூடா: ।
ததர்ஶ காஶ்சித் ப்ரமதோபகூடா
    யதா விஹங்கா: குஸுமோப கூடா: ॥ 18

ஶ்ரியா	-	*லக்ஷ்மியால்*
ஜ்வலந்தீஃ	-	*ஜ்வலிப்பவர்களாய்*
த்ரபயோபகூடாஃ	-	*லஜ்ஜையோடு கூடியவர்களாய்*
ப்ரமதோபகூடாஃ	-	*மிகு மோகத்தால் மயங்கினவர்களாய்*
நிஶீதகாலே	-	*நள்ளிரவில்*
ரமணோபகூடாஃ	-	*நாயகர்களோடு தழுவிக் கொண்டிருப்பவர்களான*
காஶ்சித்	-	*சில ஸ்த்ரீகளை*
குஸுமோபகூடாஃ	-	*புஷ்பங்களில் மறைந்திருக்கிற*
விஹங்காஃ யதா	-	*பக்ஷிகளைப் போல்*
ததர்ஶ	-	*பார்த்தார்*

अन्याः पुनर्हर्म्यतलोपविष्टास्तत्र प्रियाङ्केषु सुखोपविष्टाः ।
भर्तुः प्रिया धर्मपरा निविष्टा ददर्श धीमान् मदनाभिविष्टाः ॥

அன்யா: புனர்ஹர்ம்யதலோப விஷ்டாஸ்
    தத்ர ப்ரியாங்கேஷு ஸுகோபவிஷ்டா: ।
பர்து: ப்ரியா தர்மபரா நிவிஷ்டா
    ததர்ஶ தீமாந் மதநாபிவிஷ்டா: ॥ 19

தீமாந்	புத்திமான்
தத்ர	அங்கு
ப்ரியாங்கேஷு	நாயகர்களின் மடிகளில்
ஸுகோபவிஷ்டா:	சுகமாய் உட்கார்ந்திருப்பவர்களாய்
பர்து:	நாயகனுக்கு
ப்ரியா:	சந்தோஷத்தைச் செய்பவர்களாய்
மதநாபிவிஷ்டா:	மதன வேதனையுற்றவர்களாய்
நிவிஷ்டா:	உபதேசிக்கப் பெற்றவர்களாய்
தர்மபரா:	தர்மத்திலாஸக்தியுடையவர்களாய்
ஹர்ம்யதலோபவிஷ்டா:	மேல் மாடியில் உட்கார்ந்திருக்கிற
அந்யா: புந:	வேறு சிலரையும்
ததர்ஶ	கண்டார்

अप्रावृताः काञ्चनराजिवर्णाः काश्चित्परार्ध्यास्तपनीयवर्णाः ।
पुनश्च काश्चिच्छशलक्ष्मवर्णाः कान्तप्रहीणा रुचिराङ्गवर्णाः ॥

அப்ராவ்ருதா: காஞ்சந ராஜிவர்ணா:
    காஶ்சித் பரார்த்யாஸ்தபநீயவர்ணா: ।
புனஶ்ச காஶ்சிச் ஶ ஶலக்ஷ்மவர்ணா:
    காந்தப்ரஹீணா ருசிராங்கவர்ணா: ॥ 20

ततः प्रियान् प्राप्य मनोऽभिरामान् सुप्रीतियुक्ताः प्रसमीक्ष्य रामाः ।
गृहेषु हृष्टाः परमाभिरामा हरिप्रवीरः स ददर्श रामाः ॥

தத: ப்ரியாந் ப்ராப்ய மநோऽபிராமான்
    ஸுப்ரீதியுக்தா: ப்ரஸமீக்ஷ்ய ராமா: ।
க்ருஹேஷு ஹ்ருஷ்டா: பரமாபிராமா
    ஹரிப்ரவீர: ஸ ததர்ஶ ராமா: ॥ 21

காஞ்சநராஜிவர்ணா:	ஸ்வர்ண ரேகை போன்ற வர்ணமுடையவர்களும்
தபநீயவர்ணா:	உருக்கின தங்கம் போன்ற வர்ணமுடையவர்களும்
அப்ராவ்ருதா:	மேல் போர்வை விலகியபடி இருப்பவர்களுமான
காஶ்சித்	சில
பரார்த்யா:	உத்தமக் கட்டழகிகளையும்
ருசிராங்கவர்ணா:	அழகான அங்கங்களையும் நிறங்களையுமுடைய
காந்தப்ரஹீணா:	கொழுநர்களைப் பிரிந்தவாகளாய்
ஶஶலக்ஷ்மவர்ணா: ச	சந்திரன் போன்ற வர்ணமுடையவர்களான

காஶ்சிம் ராமா: - சில ஸ்த்ரீகளையும்
மநோ(அ)பிராமாந் - மனத்திற்கிசைந்த
ப்ரியாந் ப்ராப்ய - நாயகர்களைச் சேர்ந்து
ஸுப்ரீதியுக்தா: - மிக்கக் களிப்புடனிருப்பவர்களையும்
ப்ரஸமீக்ஷ்ய - பார்த்து
புந: - மீளவும்
தத: - அப்பொழுது
க்ருஹேஷு - மனைகளில்
பரமாபிராமா: - அதிசுந்தரமான
ஹ்ருஷ்டா: - ஸந்தோஷமடைந்த
ராமா: - ஸ்த்ரீகளையும்
ஹரிப்ரவீர: - வானர வீரரான
ஸ: ததர்ஶ - அவர் பார்த்தார்

चन्द्रप्रकाशाश्च हि वक्त्रमाला वक्राक्षिपक्ष्माश्च सुनेत्रमालाः ।
विभूषणानां च ददर्श मालाः शतह्रदानामिव चारुमालाः ॥

சந்த்ர ப்ரகாஶாஶ்ச ஹி வக்த்ரமாலா:
    வக்ராக்ஷி பக்ஷ்மாஶ்ச ஸுநேத்ரமாலா: ।
விபூஷணாநாஞ்ச ததர்ஶ மாலா:
    ஶத ஹ்ரதாநாமிவ சாரு மாலா: ॥ 22

சந்த்ரப்ரகாஶா: - முழுமதி போல் ஒளி கொண்ட
வக்த்ரமாலா: ஹி - முக வரிசைகளையும்
வக்ராக்ஷிபக்ஷ்மா: ச - வளைந்தடர்ந்த இமை மயிர்களுடைய
ஸுநேத்ரமாலா: ச - கண்களின் நிரைகளையும்
ஶதஹ்ரதாநாம் - மின்னற் கொடிகளின்
மாலா: இவ - நிரைகள் போன்ற
விபூஷணாநாம் - ஆபரணங்களின்
மாலா: ச - ஸமூகங்களையும்
சாரு ததர்ஶ - நன்றாகப் பார்த்தார்

न त्वेव सीतां परमाभिजातां पथि स्थिते राजकुले प्रजाताम् ।
लतां प्रफुल्लामिव साधु जातां ददर्श तन्वीं मनसाभिजाताम् ॥

ந த்வேவ ஸீதாம் பரமாபிஜாதாம்
    பதி ஸ்திதே ராஜகுலே ப்ரஜாதாம் ।
லதாம் ப்ரபுல்லாமிவ ஸாது ஜாதாம்
    ததர்ஶ தன்வீம் மனஸாபிஜாதாம் ॥ 23

து - ஆயினும்
பதி - நன்னெறியில்
ஸ்திதே - தவறாது நிற்கிற
ராஜகுலே - ராஜ வம்சத்தில்
ப்ரஜாதாம் - தோன்றியவளும்
பரமாபிஜாதாம் - நற்பிறப்புடையவளும்

ஸாதுஜாதாம்	நன்றாய்த் தளிர்த்து
ப்ரபுல்லாம்	நன்றாய் மலர்ந்த
லதாம் இவ	கொடி போன்ற
தந்வீம்	மெல்லிய சரீரமுடையவளும்
மநஸா(அ)பிஜாதாம்	தன்னிஷ்டத்தாலவதரித்தவளுமான
ஸீதாம் ஏவ	'ஸீதையை மாத்திரம்
ந ததர்ஶ	காணவில்லை

सनातने वर्त्मनि संनिविष्टां रामेक्षणां तां मदनाभिविष्टाम् ।
भर्तुर्मनः श्रीमदनुप्रविष्टां स्त्रीभ्यो वराभ्यश्च सदा विशिष्टाम् ॥

ஸநாதநே வர்த்மநி ஸந்நிவிஷ்டாம்
    ராமேக்ஷணாம்தாம் மதநாபிவிஷ்டாம் ।
பர்துர்மன: ஶ்ரீமதநுப்ரவிஷ்டாம்
    ஸ்த்ரீப்யோ வராப்யஶ்ச ஸதா விஶிஷ்டாம் ॥ 24

उष्णार्दितां सानुसृतास्रकण्ठीं पुरा वराहोत्तमनिष्ककण्ठीम् ।
सुजातपक्ष्मामभिरक्तकण्ठीं वने प्रनृत्तामिव नीलकण्ठीम् ॥

உஷ்ணார்திதாம் ஸாநு ஸ்ருதாஸ்ர கண்டீம்
    புரா வரார் ஹோத்தம நிஷ்ககண்டீம் ।
ஸுஜாத பக்ஷ்மாமபிரக்த கண்டீம்
    வநே ப்ரந்ருத்தாமிவ நீல கண்டீம் ॥ 25

अव्यक्तरेखामिव चन्द्ररेखां पांसुप्रदिग्धामिव हेमरेखाम् ।
क्षतप्ररूढामिव बाणरेखां वायुप्रभिन्नामिव मेघरेखाम् ॥

அவ்யக்த ரேகாமிவ சந்த்ரரேகாம்
    பாம்ஸு ப்ரதிக்தாமிவ ஹேமரேகாம் ।
க்ஷதப்ரரூடாமிவ பாணரேகாம்
    வாயு ப்ரபிந்நாமிவ மேகரேகாம் ॥ 26

सीतामपश्यन् मनुजेश्वरस्य रामस्य पत्नीं वदतां वरस्य ।
बभूव दुःखाभिहतश्चिरस्य प्लवङ्गमो मन्द इवाचिरस्य ॥

ஸீதாமபஶ்யந் மநுஜேஶ்வரஸ்ய ராமஸ்ய பத்நீம் வததாம் வரஸ்ய ।
பபூவ து:காபிஹதஶ்சிரஸ்ய ப்லவங்கமோ மந்த இவாசிரஸ்ய ॥ 27

ஸநாதநே	அழிவில்லாத
வர்த்மநி	நன்னெறியில்
ஸந்நிவிஷ்டாம்	நிற்பவளும்
ராமேக்ஷணாம்	அழகிய கண்களையுடையவளும்
மதநாபிவிஷ்டாம்	ஆழ்ந்த காதலால் கலங்கி நிற்பவளும்
பர்து:	நாயகருடைய
ஶ்ரீமத்	தயையுடன் கூடிய
மந:	மனத்தை
அநுப்ரவிஜ்டாம்	விட்டகலாது வீற்றிருப்பவளும்

வராப்ய:	உத்தமிகளான
ஸ்த்ரீப்ய: ச	ஸ்த்ரீகளைக் காட்டிலும்
ஸதா	எக்காலத்திலும்
விஶிஷ்டாம்	உயர்ந்தவளும்
உஷ்ணார்திதாம்	விரஹாக்கினியால் தகிக்கப்பட்டவளும்
ஸாநுஸ்ருதாஸ்ர கண்டீம்	கண்ணீரோடுகிற கழுத்தையுடையவளும்
புரா	முன்னாளில்
வரார்ஹோத்தம நிஷ்ககண்டீம்	வெகு ச்ரேஷ்டமான பதக்கம் அணிந்த கழுத்தையுடையவளும்
ஸுஜாதபக்ஷ்மாம்	அழகான தோகையை உடையதாய்
அபிரக்தகண்டீம்	மிகக் காந்தியுடைய கழுத்துடன் கூடியதாய்
வநே	காட்டில்
ப்ரந்ருத்தாம்	ஆடிக் கொண்டிருக்கும்
நீலகண்டீம் இவ	மயில்போன்றவளும்
அவ்யக்தரேகாம்	ஒளி குன்றியிருக்கிற
சந்த்ரரேகாம் இவ	சந்திரனது கலையை ஒத்தவளும்
பாம்ஸுப்ரதிக்தாம்	புழுதி படிந்த
ஹேமரேகாம் இவ	தங்கக் கம்பி போன்றவளும்
க்ஷதப்ரரூடாம்	புண்ணில் நுழைந்த
பாணரேகாம் இவ	பாணம் போன்றவளும்
வாயுப்ரபிந்நாம்	காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட
மேகரேகாம் இவ	மேக ரேகை போன்றவளும்
வததாம்	வாக்காளிகளுள்
வரஸ்ய	சிறந்தவராய்
மநுஜேஶ்வரஸ்ய	மக்கட்கரசரான
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமருடைய
பத்நீம்	பத்னியுமான
தாம் ஸீதாம்	அந்த ஸீதையை
சிரஸ்ய	நெடுநேரம்
அபஶ்யந்	காணாதவராய்
ப்லவங்கம:	வானரர்
அசிரஸ்ய	உடனே
து:காபிஹத:	துக்கமடைந்தவராய்
மந்த: இவ பபூவ	மூடன் போல் ஆனார்

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
பவனவிசயோ நாம பஞ்சம: ஸர்க: ॥

ஷஷ்ட: ஸர்க: - 6

स निकामं विमानेषु विषण्णः कामरूपधृक् ।
विचचार कपिर्लङ्कां लाघवेन समन्वितः ॥

ஸ நிகாமம் விமாநேஷு விஷண்ண: காமரூபத்ருக் ।
விசசார கபிர்லங்காம் லாகவேந ஸமந்வித: ॥ 1

ஸ:	-	அந்த
காமரூபத்ருக்	-	காமரூபியான
கபி:	-	வானரர்
விமாநேஷு	-	மாட மாளிகைகளில்
நிகாமம்	-	மிகவும்
விஷண்ண:	-	சிந்தையுற்றவராய்
லாகவேந	-	வேகத்தோடு
ஸமந்வித:	-	கூடியவராய்
லங்காம்	-	இலங்கையில்
விசசார	-	தேடித் திரிந்தார்

आससादाथ लक्ष्मीवान् राक्षसेन्द्रनिवेशनम् ।
प्राकारेणार्कवर्णेन भास्वरेणाभिसंवृतम् ॥

ஆஸஸாதாத லக்ஷ்மீவாந் ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶனம் ।
ப்ராகாரேணார்க வர்ணேன பாஸ்வரேணாபிஸம் வ்ருதம் ॥ 2

அத	-	அப்பொழுது
லக்ஷ்மீவாந்	-	லக்ஷ்மீகடாக்ஷமடைந்த (ஹனுமார்)
அர்கவர்ணேந	-	சூரிய காந்தியுற்று
பாஸ்வரேண	-	பிரகாசிக்கும்
ப்ராகாரேண	-	மதிலால்
அபிஸம்வ்ருதம்	-	சூழப்பட்ட
ராக்ஷஸேந்த்ர நிவேஶநம்	-	ராக்ஷஸேந்திரன் இருப்பிடத்தை
ஆஸஸாத	-	அடைந்தார்

रक्षितं राक्षसैर्भीमैः सिंहैरिव महद्वनम् ।
समीक्षमाणो भवनं चकाशे कपिकुञ्जरः ॥

ரக்ஷிதம் ராக்ஷஸைர் பீமை: ஸிம்ஹைரிவ மஹத்வனம்।
ஸமீக்ஷமாணோ பவனம் சகாஶே கபிகுஞ்ஜர: ॥ 3

பீமை:	-	கொடிய
ஸிம்ஹை:	-	ஸிம்ஹங்களால்
மஹத் வநம் இவ	-	பெரிய காடு எப்படியோ அப்படி

ராக்ஷஸை:	அரக்கர்களால்
ரக்ஷிதம்	காவல் செய்யப்பட்ட
பவநம்	மாளிகையை
ஸமீக்ஷமாண:	ஆராய்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற
கபிகுஞ்ஜர:	வானரச்ரேஜ்டர்
சகாஶே	அழகாய் விளங்கினார் .

रूप्यकोपहितैश्चित्रैस्तोरणैर्हेमभूषितैः ।
विचित्राभिश्च कक्ष्याभिर्द्वारैश्च रुचिरैर्वृतम् ॥

ரூப்யகோபஹிதைஶ் சித்ரைஸ் தோரணைர் ஹேம பூஷிதை: ।
விசித்ராபிஶ்ச கக்ஷ்யாபிர்த்வாரைஶ்ச ருசிரைர்வ்ருதம் ॥ 4

गजास्थितैर्महामात्रैः शूरैश्च विगतश्रमैः ।
उपस्थितमसंहार्यैर्हयैः स्यन्दनयायिभिः ॥

கஜாஸ்திதைர் மஹா மாத்ரை: ஶூரைஶ்ச விகதஶ்ரமை: ।
உபஸ்தித மஸம்ஹார்யைர்ஹயை: ஸ்யந்தநயாயிபி: ॥ 5

सिंहव्याघ्रतनुत्राणैर्दान्तकाञ्चनराजतैः ।
घोषवद्भिर्विचित्रैश्च सदा विचरितं रथैः ॥

ஸிம்ஹவ்யாக்ரதநு த்ராணைர் தாந்த காஞ்சந ராஜதை: ।
கோஷவத்பிர் விசித்ரைஶ்ச ஸதா விசரிதம் ரதை: ॥ 6

बहुरत्नसमाकीर्णं परार्ध्यासनभाजनम् ।
महारथसमावासं महारथमहास्वनम् ॥

பஹுரத்ந ஸமாகீர்ணம் பரார்த்யாஸந பாஜனம் ।
மஹாரதஸமாவாஸம் மஹாரதமஹாஸ்வனம் ॥ 7

दृश्यैश्च परमोदारैस्तैस्तैश्च मृगपक्षिभिः ।
विविधैर्बहुसाहस्रैः परिपूर्णं समन्ततः ॥

த்ருஶ்யைஶ்ச பரமோதாரைஸ் தைஸ்தைஶ்ச ம்ருகபக்ஷிபி: ।
விவிதைர் பஹுஸாஹஸ்ரை: பரிபூர்ணம் ஸமந்தத: ॥ 8

विनीतैरन्तपालैश्च रक्षोभिश्च सुरक्षितम् ।
मुख्याभिश्च वरस्त्रीभिः परिपूर्णं समन्ततः ॥

விநீதைரந்த பாலைஶ்ச ரக்ஷோபிஶ்ச ஸுரக்ஷிதம் ।
முக்யாபிஶ்ச வரஸ்த்ரீபி: பரிபூர்ணம் ஸமந்தத: ॥ 9

मुदितप्रमदारत्नं राक्षसेन्द्रनिवेशनम् ।
वराभरणसंह्रादैः समुद्रस्वननिःस्वनम् ॥

முதித ப்ரமதாரத்நம் ராக்ஷஸேந்த்ர நிவேஶனம் ।
வராபரண ஸம்ஹ்ராதை: ஸமுத்ரஸ்வந நி: ஸ்வனம் ॥ 10

तद्राजगुणसंपन्नं मुख्यैश्चागरुचन्दनैः ।
महाजनैः समाकीर्णं सिंहैरिव महद्वनम् ॥

தத்ராஜ குண ஸம்பந்நம் முக்யைஶ்ச அகரு சந்தனை: ।
மஹாஜனை: ஸமாகீர்ணம் ஸிம்ஹைரிவ மஹத்வனம் ॥ 11

भेरीमृदङ्गाभिरुतं शङ्खघोषविनादितम् ।
नित्यार्चितं पर्वहुतं पूजितं राक्षसैः सदा ॥

பேரீ ம்ருதங்காபிருதம் ஶங்ககோஷவிநாதிதம் ।
நித்யார்சிதம் பர்வஹுதம் பூஜிதம் ராக்ஷஸை: ஸதா ॥ 12

समुद्रमिव गम्भीरं समुद्रमिव निःस्वनम् ।
महात्मनो महद्वेश्म महारत्नपरिच्छदम् ॥

ஸமுத்ரமிவ கம்பீரம் ஸமுத்ரமிவ நி: ஸ்வனம் ।
மஹாத்மநோ மஹத்வேஶ்ம மஹாரத்ந பரிச்சதம் ॥ 13

महारत्नसमाकीर्णं ददर्श स महाकपिः ॥

மஹாரத்ந ஸமாகீர்ணம் ததர்ஶ ஸ மஹாகபி: ॥ 14

ரூப்யகோபஹிதைஃ - வெள்ளியால்செய்யப்பட்ட
சித்ரைஃ - சித்திரங்களோடு
ஹேமபூஷிதைஃ - தங்கத்தினால்அலங்கரிக்கப்பட்ட
தோரணைஃ - தோரணங்களலும்
விசித்ராபிஃ - பலவிதங்களான
கக்ஷ்யாபிஃ ச - கட்டுக்களோடும்
ருசிரைஃ - மிக அழகான
த்வாரைஃ ச - வாசற்படிகளோடும்
வ்ருதம் - கூடியதும்,
கஜாஸ்திதைஃ - யானை மேலிருக்கிற
ஶூரைஃ - சூரர்களான
மஹாமாத்ரைஃ ச - யானைப் பாகர்களாலும்
விகதஶ்ரமைஃ - களைப்படையாத
அஸம்ஹார்யைஃ - தடுத்தற்கரிய
ஸ்யந்தநயாயிபிஃ - தேரில் பூட்டப்பட்ட
ஹயைஃ - குதிரைகளாலும்
உபஸ்திதம் - நெருங்கி நிற்கப்பட்டதும்
ஸிம்ஹவ்யாக்ரத நுத்ராணைஃ - சிங்கம், புலி இவைகளின் தோற்சட்டைகளுடன்கூடிய

தாந்தகாஞ்சநராஜதை:- தந்தம், பொன், வெள்ளி இவைகளால் செய்யப்பட்டவையாய்
கோஷவத்பி: - :முழக்கமுடைய
விசித்ரை: - பலவிதங்களான
ரதை: ச - தேர்களினாலும்
ஸதா - இடைவிடாது
விசரிதம் - ஓடிக் கொண்டிருக்கப்பட்டதும்
பஹுரத்நஸமாகீர்ணம் பரார்த்யாஸந பாஜநம் - பல ரத்னம் பதித்த சிறந்தஆசனங்களையும் பாத்திரங்களையுமுடையதாயும்,
மஹாரதஸமாவாஸம்-மஹாரதர்களுடைய ஸ்தானமும்
மஹாரதமஹாஸ்வநம்- பெரிய தேர்களின் பேரொலி மிக்கதும்
த்ருஸ்யை: - பார்க்கத் தக்க அழகிய
பரமோதாரை: - மிகப்பெரியவைகளான
விவிதை: - பற்பல
பஹுஸாஹஸ்ரை: - அநேக ஆயிரக்கணக்கான
தை: தை: - அந்தந்த
ம்ருகபக்ஷிபி: ச - மிருகங்களாலும் பக்ஷிகளாலும்
ஸமந்தத: ச - எங்கும்
பரிபூர்ணம் - நிறைந்ததும்,
விநீதை: - வணக்கமுள்ள
அந்தபாலை: ச - வாசற்காப்போர்களான
ரக்ஷோபி: - அரக்கர்களால்
ஸுரக்ஷிதம் ச - நன்றாகக்காக்கப்பட்டதும்
முக்யாபி: - சிறந்த
வரஸ்த்ரீபி: - உத்தம ஸ்திரீகளால்
ஸமந்தத: - எங்கும்
பரிபூர்ணம் ச - நிறைந்ததும்
முதிதப்ரமதாரத்ரம் - மனமகிழ்ந்த பெண்மணிகளையுடையதும்,
ராக்ஷஸேந்த்ர நிவேஶநம் - ராக்ஷஸத் தலைவனின் இருப்பிடமானதும்,
வராபரணஸம்ஹ்ராதை:- சிறந்த ஆபரணங்களின் ஓசைகளால்
ஸமுத்ரஸ்வந நிஸ்வநம் - சமுத்ர கோஷம் போன்ற ஒலி மிகுந்ததும்,
தத்ராஜகுண ஸம்பந்நம் - அந்த அரசர்களுக்கேற்ற உபசாரப் பொருள் நிறைந்ததும்,
முக்யை: - முக்கியமான
அகருசந்தநை: - அகில், சந்தனம் முதலிய வாசனைத் திரவ்யங்களோடும்

ஸிம்ஹைஃ - சிங்கங்களால்
மஹத் வநம் இவ - பெருங்காடு போல்
மஹாஜனைஃ - பெரும் ஜனக் கூட்டங்களால்
ஸமாகீர்ணம் ச - நிறைந்ததும்,
பேரீம்ருதங்காபிருதம்- பேரிகை, மிருதங்கம் இவைகள் ஒலிக்கப் பெற்றதும்,
ஶங்ககோஷ நிநாதிதம் - சங்கொலியால் முழங்கப்பட்டதும்,
ராக்ஷஸைஃ - ராக்ஷஸர்களால்
பர்வஹ¬தம் - பர்வகாலங்களில் ஹோமம் பண்ணப்பட்டதும்
நித்யார்சிதம் - நித்யம் அர்ச்சிக்கப்பட்டதும்
ஸதா - எப்போதுமே
பூஜிதம் - கொண்டாடப்பட்டதும
ஸமுத்ரம் இவ - ஸமத்திரம் போல்
கம்பீரம் - கம்பீரமானதும்
ஸமுத்ரம் இவ - சமுத்திரம் போல்
நிஃஸ்வநம் - முழங்குவதும்
மஹரத்நபரிச்சதம் - பெரிய ரத்தினங்களையொத்த கம்பளங்களை உடையதும்
மஹாரத்நஸமாகீர்ணம் -உயர்ந்த ரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்டதுமான
மஹாத்மநஃ - மஹாத்மாவினுடைய
மஹத் வேஶ்ம - பெரிய மாளிகையை
ஸஃ மஹாகபிஃ - அந்த வானரச்ரேஷ்டர்
ததர்ஶ - கண்டார்

विराजमानं वपुषा गजाश्वरथसंकुलम् ।
लङ्काभरणमित्येव सोऽमन्यत महाकपिः ॥
चचार हनुमांस्तत्र रावणस्य समीपतः ॥

விராஜமானம் வபுஷா கஜாஶ்வ ரத ஸங்குலம் ॥
லங்காபரண மித்யேவ ஸோऽமன்யத மஹாகபி: ।
சசார ஹநுமாம் ஸ்தத்ர ராவணஸ்ய ஸமீபத: ॥ 15

ஸஃ - அந்த
மஹாகபிஃ - வானரச்ரேஷ்டர்
வபுஷா - இயல்பினாலே
விராஜமாநம் - ஒளியுற்று விளங்குவதும்
கஜாஶ்வரத ஸங்குலம் - யானை, குதிரை, தேர் இவை நிறைந்ததுமான (ராவண மாளிகையை)

லங்காபரணம்	-	லங்கையின் ஓராபரணம்
இதி ஏவ	-	என்றே
அமந்யத	-	நினைத்தார்;
ஹநுமாந்	-	ஹனுமார்
தத்ர	-	அங்கு
ராவணஸ்ய	-	ராவணனுடைய
ஸமீபதஃ சசார	-	ஸமீபத்தில் உலாவினார்

गृहाद्गृहं राक्षसानामुद्यानानि च वानरः ।
वीक्षमाणो ह्यसंत्रस्तः प्रासादांश्च चचार सः ॥

க்ருஹாத் க்ருஹம் ராக்ஷஸாநா முத்யாநாநி ச வானர: ।
வீக்ஷமாணோ ஹ்யஸந்த்ரஸ்த: ப்ராஸாதாம்ஶ்ச சசார ஸ: ॥ 16

ஸஃ வாநரஃ	-	அந்த வானரர்
ராக்ஷஸாநாம்	-	ராக்ஷஸர்களுடைய
க்ருஹாத் க்ருஹம்	-	வீடு வீடாக
வீக்ஷயமாணஃ	-	ஆராய்ந்து பார்த்துக் கொண்டு
உத்யாநாநி ச	-	பூந்தோட்டங்களையம்
ப்ரஸாதாந் ச	-	மேல் மாடிகளையும்
அஸந்த்ரஸ்தஃ ஹி	-	பயமில்லாதவராகவே
சசார	-	சென்று கவனித்தார்

अवप्लुत्य महावेगः प्रहस्तस्य निवेशनम् ।
ततोऽन्यत् पुप्लुवे वेश्म महापार्श्वस्य वीर्यवान् ॥

அவப்லுத்ய மஹாவேக: ப்ரஹஸ்தஸ்ய நிவேஶநம் ।
ததோऽன்யத் புப்லுவே வேஶ்ம மஹாபார்ஶ்வஸ்ய வீர்யவான் ॥ 17

மஹாவேகஃ	-	மிக வேகமுடைய
வீர்யவாந்	-	வீர்யவான்
ப்ரஹஸ்தஸ்ய	-	பிருஹஸ்தனுடைய
நிவேஶநம்	-	வீட்டில்
அவப்லுத்ய	-	பாய்ந்து
ததஃ	-	அங்கிருந்து
மஹாபார்ஶ்வஸ்ய	-	மஹாபார்ச்வனுடைய
வேஶ்ம	-	மாளிகையான
அந்யத்	-	வேறொன்றில்
புப்லுவே	-	தாவினார்

अथ मेघप्रतीकाशं कुम्भकर्णनिवेशनम् ।
विभीषणस्य च तथा पुप्लुवे स महाकपिः ॥

அத மேக ப்ரதீகாஶம் கும்பகர்ண நிவேஶனம் ।
விபீஷணஸ்ய ச ததா புப்லுவே ஸ மஹாகபி: ॥ 18

அத	-	பிறகு
மேகப்ரதீகாஶம்	-	மேகத்தை நிகர்த்த
கும்பகர்ணநிவேஶநம்	-	கும்பகர்ணனுடைய மாளிகையிலும்
ததா	-	அப்படியே
விபீஷணஸ்ய ச	-	விபீஷணருடையதிலும்
ஸ: மஹாகபி:	-	அந்த வானரப் பெரியோர்
புப்லுவே	-	தாவினார்

महोदरस्य च गृहं विरूपाक्षस्य चैव हि ।
विद्युज्जिह्वस्य भवनं विद्युन्मालेस्तथैव च ॥
वज्रदंष्ट्रस्य च तथा पुप्लुवे स महाकपिः ॥

மஹோதரஸ்ய ச க்ருஹம் விரூபாக்ஷஸ்ய சைவ ஹீ ।
வித்யுஜ்ஜிஹ்வஸ்ய பவனம் வித்யுந் மாலேஸ் ததைவ ச ॥
வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரஸ்ய ச ததா புப்லுவே ஸ மஹாகபி: ॥ 19

ஸ:	-	அந்த
மஹாகபி:	-	மஹாகபி
மஹோதரஸ்ய	-	மஹோதரனுடைய
க்ருஹம் ச	-	வீட்டையும்
வீரூபாக்ஷஸ்ய ஏவ ச	-	விரூபாக்ஷனுடையதையும்
ததா ஏவ	-	அப்படியே
வித்யுஜ்ஜிஹ்வஸ்ய	-	வித்யுஜ்ஜிஹ்வனுடைய
பவநம் ச	-	மாளிகையையும்
ததா	-	அவ்வாறே
வித்யுந்மாலே: ஹி	-	வித்யுன்மாலியினுடையதையும்
வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரஸ்ய ச	-	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனுடையதையும்
புப்லுவே	-	தாவினார்

शुकस्य च महावेगः सारणस्य च धीमतः ॥
तथा चेन्द्रजितो वेश्म जगाम हरियूथपः ।

ஶுகஸ்ய ச மஹாவேக: ஸாரணஸ்ய ச தீமத: ।
ததா ச இந்த்ரஜிதோ வேஶ்ம ஜகாம ஹரியூதப: ॥ 20

மஹாதேஜா:	-	மஹாதேஜஸ்வியான
ஹரியூதப:	-	வானரவீரர்
ஶுகஸ்ய ச	-	சுகனுடையவும்
ஸாரணஸ்ய ச	-	ஸாரணனுடையவும்
தீமத:	-	புத்திமானான
இந்த்ரஜித:	-	இந்திரஜித்தினுடைய

வேஶ்ம ச - மாளிகையிலும்
ததா ஜகாம - அவ்வாறே சென்றார்

जम्बुमालेः सुमालेश्च जगाम हरिसत्तमः ।
रश्मिकेतोश्च भवनं सूर्यशत्रोस्तथैव च ॥

ஜம்புமாலே: ஸுமாலேஶ்ச ஜகாம ஹரிஸத்தம: ।
ரஶ்மி கேதோஶ்ச பவனம் ஸூர்ய ஶத்ரோஸ் ததைவ ச ॥ 21

ஹரிஸத்தம: - வானரச்ரேஷ்டர்
ஜம்புமாலே: - ஜம்புமாலியினுடையவும்
ஸுமாலே: ச - ஸுமாலியினுடையவும்
ரஶ்மிகேதோ: ச - ரச்மிகேதுவினுடையவும்
ஶூர்யஶத்ரோ: ச - சூர்யசத்ருவினுயைடவும்
பவநம் - மாளிகையை
ததா ஏவ - அம்மாதிரியாகவே
ஜகாம - அடைந்தார்

वज्रकायस्य च तथा पुप्लुवे स महाकपिः ।
धूम्राक्षस्य च संपातेर्भवनं मारुतात्मजः ॥

வஜ்ரகாயஸ்ய ச ததா புப்லுவே ஸ மஹாகபி: ।
தூம்ராக்ஷஸ்ய ச ஸம்பாதேர் பவனம் மாருதாத்மஜ: ॥ 22

ஸ: - அந்த
மாருதாத்மஜ: - வாயுகுமாரரான
மஹாகபி: - மஹாகபி
வஜ்ரகாயஸ்ய ச - வஜ்ரகாயனுடையவும்
ததா - அவ்வண்ணமே
தூம்ராக்ஷஸ்ய - தூம்ராக்ஷஸனுடையவும்
ஸம்பாதே: ச - ஸம்பாதியினுடையவும்
பவநம் புப்லுவே - வீட்டைத் தாவினார்.

विद्युद्रूपस्य भीमस्य घनस्य विघनस्य च ॥

வித்யுத்ரூபஸ்ய பீமஸ்ய கனஸ்ய விகநஸ்ய ச ॥ 23

शुकनासस्य वक्रस्य शठस्य विकटस्य च ।
ब्रह्मकर्णस्य दंष्ट्रस्य रोमशस्य च रक्षसः ॥

ஶுகநாஸஸ்ய வக்ரஸ்ய ஶடஸ்ய விகடஸ்ய ச ।
ப்ரஹ்மகர்ணஸ்ய தம்ஷ்ட்ரஸ்ய ரோமஶஸ்ய ச ரக்ஷஸ: ॥ 24

युद्धोन्मत्तस्य मत्तस्य ध्वजग्रीवस्य नादिनः ॥

யுத்தோந்மத்தஸ்ய மத்தஸ்ய த்வஜக்ரீவஸ்ய நாதின: ।

अतिकायस्य चाक्षस्य विद्युज्जिह्वेन्द्रजिह्वयोः !
तथा हस्तिमुखस्यापि अकम्पनगृहं तथा ॥

அதிகாயஸ்ய சாக்ஷஸ்ய வித்யுஜ்ஜிஹ்வேந்த்ர ஜிஹ்வயோ: ।
ததா ஹஸ்திமுகஸ்யாபி அகம்பனக்ருஹம் ததா ॥ 26

करालस्य पिशाचस्य शोणिताक्षस्य चैव हि ।
तथा देवान्तकस्यापि नरान्तकगृहं तथा ॥

கராலஸ்ய பிஶாசஸ்ய ஶோணிதாக்ஷஸ்ய சைவ ஹி ।
ததா தேவாந்த தஸ்யாபி நராந்தக க்ருஹம் ததா ॥ 27

कुंभस्य च निकुंभस्य जगाम भवनं कपिः ।
उग्रवक्त्रस्य घोरस्य घोरारावस्य चैव हि ॥

கும்பஸ்ய ச நிகும்பஸ்ய ஜகாம பவனம் கபி: ।
உக்ர வக்த்ரஸ்ய கோரஸ்ய கோரராவஸ்ய சைவ ஹி ॥

क्रममाणः क्रमेणैव हनुमान् मारुतात्मजः ॥

க்ரமமாண: க்ரமேணைவ ஹநுமான் மாருதாத்மஜ: ॥ 28

பீமஸ்ய	-	பீமனுடையதையும்
வித்யுத்ரூபஸ்ய	-	வித்யுத்ரூபனுடையதையும்
கநஸ்ய	-	கனனுடையதையும்
விகநஸ்ய ச	-	விகனனுடையதையும்
ஶுகநாஸஸ்ய	-	சுகநாஸனுடையதையும்
வக்ரஸ்ய	-	வக்ரனுடையதையும்
ஶடஸ்ய	-	சடனுடையதையும்
விகடஸ்ய ச	-	விகனுடையதையும்
ப்ரஹ்மகர்ணஸ்ய ச	-	பிரஹம்கர்ணனுடையதையும்
தம்ஷ்ட்ரஸ்ய	-	தம்ஷ்ட்ரனுடையதையும்
ரோமஶஸ்ய	-	ரோமசன்என்ற
ரக்ஷஸ: ச	-	ராக்ஷஸனுடையதையும்
யுத்தோந்மத்தஸ்ய	-	யுத்தோன்மத்தனுடையதையும்
மத்தஸ்ய	-	மத்தனுடையதையும்
த்வஜக்ரீவஸ்ய	-	த்வஜக்ரீவனுடையதையும்
நாதிந:	-	நாதிநனுடையதையும்
அதிகாயஸ்ய	-	அதிகாயனுடையதையும்
அக்ஷஸ்ய ச	-	அக்ஷனுடையதையும்
வித்யுஜ்ஜிஹ்நேந்த்ரஜிஹ்வயோ:	-	வித்யுஜ்ஜிஹ்வ இந்திரஜிஹ்வாகளுடையவைகளையும்
ததா ச	-	அவ்வண்ணமே

ஹஸ்திமுகஸ்ய அபி	ஹஸ்திமுகனுடையதையும்
ததா	அவ்வாறே
அகம்பனக்ருஹம்	அகம்பனன் வீட்டையும்
கராலஸ்ய	கராளனுடையதையும்
பிஶாசஸ்ய ச	பிசாசனுடையதையும்
ஶோணிதாக்ஷஸ்ய ஏவ ச	சோணிதாக்ஷனுடையதையும்
ததா	அவ்வாறே
தேவாந்தகஸ்ய அபி	தேவாந்தகனுடையதையும்
ததா	அப்படியே
நராந்தகக்ருஹம் ஹி	நராந்தகனுடைய வீட்டையும்
கும்பஸ்ய	கும்பனுடையதையும்
நிகும்பஸ்ய ச	நிகும்பனுடையதையும்
உக்ரவக்த்ரஸ்ய	உக்கிரவக்த்ரனுடையதையும்
கோரஸ்ய ச	கோரனுடையதையும்
கோராராவஸ்ய ச	கோராராவனுடைய
பவநம் ஏவ	மாளிகையையும்
க்ரமேண ஏவ	வரிசையாக
க்ரமமாணஃ ஹி	தாண்டிக் கொண்டே
மாருதாத்மஜஃ	வாயு குமாரரான
கபிஃ	வானரரான
ஹநுமாந்	ஹனுமார்
ஜகாம	சென்றார்

तेषु तेषु महार्हेषु भवनेषु महायशाः ।
तेषामृद्धिमतामृद्धिं ददर्श स महाकपिः ॥

தேஷு தேஷு மஹார்ஹேஷு பவநேஷு மஹாயஶா: ।
தேஷா ம்ருத்திமதாம்ருத்திம் ததர்ஶ ஸ மஹாகபி: ॥ 29

மஹாயஶாஃ	மிகக் கீர்த்திமானான
ஸஃ	அந்த
மஹாகபி	வானரச்ரேஷ்டர்
ரித்திமதாம்	மிகச் செல்வவான்களான
தேஷாம்	அவர்களுடைய
மஹார்ஹேஷு	விலைமதிக்க முடியாத
தேஷு தேஷு	அந்தந்த
பவநேஷு	மாளிகைகளிலும்
ரித்திம்	உள்ள வளப்பத்தை
ததர்ஶ	கண்ணுற்றார்

सर्वेषां समतिक्रम्य भवनानि समन्ततः ।
आससादाथ लक्ष्मीवान् राक्षसेन्द्रनिवेशनम् ॥

ஸர்வேஷாம் ஸமதிக்ரம்ய பவநாநி ஸமந்தத: ।
ஆஸ ஸாதாத லக்ஷ்மீவான் ராக்ஷஸேந்த்ர நிவேஶனம் ॥ 30

ஸமந்தத:	-	நாலா பக்கங்களிலுமுள்ள
ஸர்வேஷாம்	-	எல்லாருடைய
பவநாநி	-	மாளிகைகளை
ஸமதிக்ரம்ய	-	கடந்து
அத	-	இப்பொழுது
ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநம்	-	ராக்ஷஸேந்திரனின் மாளிகையை
லக்ஷ்மீவாந்	-	பாக்கியவான்
ஆஸஸாத	-	அடைந்தார்

रावणस्योपशायिन्यो ददर्श हरिसत्तमः ।
विचरन् हरिशार्दूलो राक्षसीर्विकृतेक्षणाः ॥
शूलमुद्गरहस्ताश्च शक्तितोमरधारिणीः ॥

ராவணஸ்யோப ஶாயிந்யோ ததர்ஶ ஹரிஸத்தம: ।
விசரந் ஹரிஶார்தூலோ ராக்ஷஸீர்விக்ருதேக்ஷணா: ॥
ஶூல முத்கர ஹஸ்தாஶ்ச ஶக்தி தோமரதாரிணீ: ॥ 31

ஹரிஸத்தம:	-	வானரர்களுள் மிக்க வலிமையுடைய
ஹரிஶார்தூல:	-	வானர வீரர்
விசரந்	-	உட்சென்று
விக்ருதேக்ஷணா:	-	விகாரமான கண்களை உடையவர்களாயும்
ஶக்திதோமரதாரிணீ:	-	சக்தி, தோமரம் என்ற ஆயுதங்களைத் தரித்தவர்களாயும்
ஶூலமுத்கரஹஸ்தா: ச	-	சூலம், முத்கரம் முதலிய ஆயதங்களைக் கையில் கொண்டவர்களாயும்
ராவணஸ்ய உபஶாயிந்ய:	-	ராவணனுக்கு இரவில் ஒருவர் மாற்றி ஒருவராக நின்று காவல் செய்யும்
ராக்ஷஸீ:	-	ராக்ஷஸ ஸ்த்ரீகளை
ததர்ஶ	-	கண்டார்

ददर्श विविधान् गुल्मांस्तस्य रक्षःपतेर्गृहे ।
राक्षसांश्च महाकायान्नानाप्रहरणोद्यतान् ॥

ததர்ஶ விவிதாந் குல்மாம் ஸ்தஸ்ய ரக்ஷ: பதேர் க்ருஹே ।
ராக்ஷஸாம்ஶ்ச மஹாகாயாந் நாநா ப்ரஹரணோத்யதான் ॥ 32

தஸ்ய	-	அந்த
ரக்ஷ:பதே	-	ராக்ஷஸாதிபருடைய

க்ருஹே	-	மனையில்
விவிதாந்	-	பலவிதமான
குல்மாந் ச	-	ஸேனைகளையும்
நாநாப்ரஹரணோத்யதாந்	-	பற்பல படைகளைக் கையில் கொண்டவர்களான
மஹாகாயாந்	-	மிகப் பெரிய தேகமுடைய
ராக்ஷஸாந் ச	-	ராக்ஷஸர்களையும்
ததர்ஶ	-	கண்டார்

रक्तान्श्वेतान् सितांश्चैव ह्रींश्चापि महाजवान्।
कुलीनान् रूपसंपन्नान् गजान् परगजारुजान् ।

ரக்தாந் ஶ்வேதாந் ஸிதாம் ஶ்சைவ ஹரீம்ஸ்சாபி மஹாஜவான் ।
குலீநாந் ரூபஸம்பந்நாந் கஜாந் பரகஜாருஜாந் ॥ 33

निष्ठितान् गजशिक्षायामैरावतसमान् युधि ।
निहन्तॄन् परसैन्यानां गृहे तस्मिन् ददर्श सः ॥

நிஷ்டிதாந் கஜஶிக்ஷாயாமைராவதஸமாந் யுதி ।
நிஹந்த்ரூந் பரஸைந்யாநாம் க்ருஹே தஸ்மிந் ததர்ஶ ஸ: ॥ 34

क्षरतश्च यथा मेघान् स्रवतश्च यथा गिरीन् ।
मेघस्तनितनिर्घोषान् दुर्धर्षान् समरे परैः ॥

க்ஷரதஶ்ச யதா மேகாந் ஸ்ரவதஶ்ச யதா கிரீன் ।
மேகஸ்தநித நிர்கோஷாந் துர்தர்ஷாந் ஸமரே பரை: ॥ 35

மஹாஜவாந்	-	மிக்க வேகமுடையனவும்
குலீநாந்	-	நற்குலத்தில் பிறந்தனவும்
ரூபஸம்பந்நாந்	-	நல்லுருவமைந்தனவும்
ரக்தாந்	-	செம்மை நிறத்தினவும்
ஸிதாந்	-	போர் செய்யும்படி சித்தம் செய்யப்பட்டனவுமான
ஹரீந்	-	குதிரைகளையும்
யுதி	-	யுத்தத்தில்
பரகஜாருஜாந்	-	வேற்று யானைகளை வெல்லும் திறமையுடையனவும்
கஜஶிக்ஷாயாம்	-	மாவுத்தன் சொற்படி நடக்கும் பயிற்சியில்
நிஷ்டிதாந்	-	தேர்ந்தனவும்
பரஸைந்யாநாம்	-	எதிர் ஸேனைகளுக்கு
நிஹந்த்ருந்	-	எமன் போன்றவைகளும்
ஐராவதஸமாந்	-	ஐராவதத்துக்கு ஸமமானவையும்
க்ஷரத:	-	பொழிந்து கொண்டிருக்கிற

மேகாந் ச யதா	மேகங்களைப் போலவும்
ஸ்ரவதः	அருவியைப் பெருக்கும்
கிரீந்	பர்வதங்களை
யதா ச	போலவும்
மேகஸ்தநிதநிர்கோஷாந்	மேகம் போல் கர்ஜிப்பவைகளும்
ஸமரே	போரில்
பரைः	சத்ருக்களால்
துர்தர்ஷாந்	வெல்ல முடியாதவைகளுமான
கஜாந் ச அபி	யானைகளையும்
தஸ்மிந் க்ருஹே	அந்த மனையில்
ஸः ததர்ஶ	அவர் கண்டார்

सहस्रं वाजिनस्तत्र जाम्बूनदपरिष्कृतान् ।
हेमजालपरिच्छन्नास्तरुणादित्यवर्चसः ॥
ஸஹஸ்ரம் வாஜினஸ்தத்ர ஜாம்பூநத பரிஷ்க்ருதா: ।
ஹேமஜால பரிச்சந்நாஸ் தருணாதித்ய வர்சஸ: ॥ 36

शिबिका विविधाकाराः स कपिर्मारुतात्मजः ।
लतागृहाणि चित्राणि चित्रशालागृहाणि च ॥
ஶிபிகா விவிதாகாரா: ஸ கபிர்மாருதாத்மஜ: ॥
லதா க்ருஹாணி சித்ராணி சித்ரஶாலா க்ருஹாணி ச ॥ 37

क्रीडागृहाणि चान्यानि दारुपर्वतकानपि ।
कामस्य गृहकं रम्यं दिवागृहकमेव च ॥
க்ரீடா க்ருஹாணி சாந்யாநி தாருபர்வதகாநபி ।
காமஸ்ய க்ருஹகம் ரம்யம் திவாக்ருஹக மேவ ச ॥ 38

ददर्श राक्षसेन्द्रस्य रावणस्य निवेशने ॥
ததர்ஶ ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய ராவணஸ்ய நிவேஶநே ॥ 39

தத்ர	அங்கு
ஸஹஸ்ரம்	அநேகமாயிரம்
ஜாம்பூநதபரிஷ்க்ருதாந்	தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
வாஜிநः	குதிரைகளையும்
ஹேமஜாலபரிச்சந்நாः	பொன்னணிகள் பூண்ட
தருணாதித்யஸந்நிபாः	பாலஸூர்யன் போன்றவைகளுமான
விவிதாகாராः	பலவிதமான
ஶிபிகாः ச	சிவிகைகளையும்
சித்ராணி	விசித்திரங்களான
லதாக்ருஹாணி	லதாகிருஹங்களையும்

சித்ரஶாலாக்ருஹாணி ச- சித்திரசாலைகளையும்
அந்யாநி - வேறு
க்ரீடாக்ருஹாணி - ஆடல் மண்டபங்களையும்
தாருபர்வதகாந் அபி- மரத்தால் செய்யப்பட்ட
செய்குன்றுகளையும்
காமஸ்ய - மன்மதனுடைய
ரம்யம் - அழகான
க்ருஹகம் - வீட்டையும்
திவாக்ருஹகம் ஏவ ச- பகற்போது தங்குமிடத்தையும்
ஸ: - அந்த
மாருதாத்மஜ: - வாயு குமாரரான
கபி: - வானரர்
ராக்ஷஸேஶ்வரஸ்ய - ராக்ஷஸேச்வரனான
ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய
நிவேஶநே ததர்ஶ - வீட்டினில் பார்த்தார்

स मन्दरगिरिप्रख्यं मयूरस्थानसंकुलम् ।
ध्वजयष्टिभिराकीर्ण ददर्श भवनोत्तमम् ॥

ஸ மந்தர கிரிப்ரக்யம் மயூரஸ்தாந ஸங்குலம் ।
த்வஜயஷ்டிபிராகீர்ணம் ததர்ஶ பவநோத்தமம் ॥ 40

अनन्तरत्ननिचयं निधिजालं समन्ततः ।
धीरनिष्ठितकर्मान्तं गृहं भूतपतेरिव ॥

அநேகரத்ந ஸங்கீர்ணம் நிதி ஜாலம் ஸமந்தத: ।
தீரநிஷ்டித கர்மாந்தம் க்ருஹம் பூதபதேரிவ ॥ 41

ஸ: - அவர்
மந்தரகிரிப்ரக்யம் - மந்தர மலைக்கு நிகரானதும்
மயூரஸ்தாநஸங்குலம்- மயிற் கூட்டங்களலா நிறைந்ததும்
த்வஜயஷ்டிபி: - கொடி ஸ்தம்பங்களால்
ஆகீர்ணம் - நிறைந்ததும்
அநந்தரத்நநிசயம் - அனந்த ரத்னங்கள் நிறைந்ததும்
ஸமந்தத: - எங்கும்
நிதிஜாலம் - நிதிக் குவியலுடையதாய்
தீரநிஷ்டிதகர்மாந்தம்- தேர்ந்த சிற்பிகளின் செய்தொழிலழகு
வாய்ந்த
பூதபதே: - பூதபதியான பரமசிவரின்
க்ருஹம் இவ - வீட்டைப் போலிருக்கிற
பவநோத்தமம் - எல்லாவற்றிலும் சிறந்த வீட்டை
ததர்ஶ - கண்டார்

अर्चिर्भिश्चापि रत्नानां तेजसा रावणस्य च ।
विरराजाथ तद्वेश्म रश्मिमानिव रश्मिभिः ॥

அர்சிர்பிஶ் சாபி ரத்நாநாம் தேஜஸா ராவணஸ்ய ச ।
விரராஜாத தத்வேஶ்ம ரஶ்மிமாநிவ ரஶ்மிபி: ॥ 42

அத	-	அத்தருணத்தில்
தத் வேஶ்ம	-	அந்த மாளிகை
ரத்நாநாம்	-	ரத்தினங்களுடைய
அர்சிபிః ச	-	காந்திகளாலும்
ராவணஸ்ய	-	ராவணனுடைய
தேஜஸா அபி ச	-	தேஜஸ்ஸினாலும்
ரஶ்மிபிః	-	ஒளிகளினால்
ரஶ்மிமாந் இவ	-	ஸூர்யன்போல்
விரராஜ	-	பிரகாசித்தது

जाम्बूनदमयान्येव शयनान्यासनानि च ।
भाजनानि च शुभ्राणि ददर्श हरियूथपः ॥

ஜாம்பூநத மயாந்யேவ ஶயநாந்யாஸநாநி ச ।
பாஜநாநி ச ஶுப்ராணி ததர்ஶ ஹரியூதப: ॥ 43

ஹரியூதபః	-	வானர வீரர்
ஜாம்பூநதமயாநி	-	ஸ்வர்ணமயமாக இருக்கிற
ஶயநாநி ஏவ	-	படுக்கைகளையும்
ஆஸநாநி ச	-	ஆஸனங்களையும்
ஶுப்ராணி	-	பிரகாசமான
பாஜநாநி ச	-	பாத்திரங்களையும்
ததர்ஶ	-	பார்த்தார்

मध्वासवकृतक्लेदं मणिभाजनसंकुलम् ।
मनोरममसंबाधं कुबेरभवनं यथा ॥

மத்வாஸவக்ருத க்லேதம் மணிபாஜன ஸங்குலம் ।
மநோரமமஸம்பாதம் குபேர பவனம் யதா ॥ 44

नूपुराणां च घोषेण काञ्चीनां निनदेन च ।
मृदङ्गतलघोषैश्च घोषवद्भिर्विनादितम् ॥

நூபுராணாம் ச கோஷேண காஞ்சீநாம் நிநதேன ச ।
ம்ருதங்க தல கோஷைஶ்ச கோஷவத்பிர் விநாதிதம் ॥ 45

प्रासादसङ्घातयुतं स्त्रीरत्नशतसंकुलम् ।
सुव्यूढकक्ष्यं हनुमान् प्रविवेश महागृहम् ॥

ப்ராஸாத ஸங்காத யுதம் ஸ்த்ரீரத்ந ஶதஸங்குலம் ॥
ஸுவ்யூடகக்ஷ்யம் ஹநுமாந் ப்ரவிவேஶ மஹாக்ருஹம் ॥ 46

மத்வாஸவக்ருதக்லேதம்-தேனில் சமைத்த கள்ளால் நனைத்த
மணிபாஜநஸம்குலம்- இரத்தினமிழைத்த பாத்திரங்கள் நிறைந்து
மநோரமம் - மிக அழகுடையதாய்
குபேரபவநம் யதா - குபேரன் மாளிகைபோல
அஸம்பாதம் - விசாலமானதாய்
நூபூராணாம் - சிலம்புகளின்
கோஷேண ச - ஒலியாலும்.
காஞ்சீநாம் - மேகலைகளின்
நிநதேந ச - ஆரவாரத்தாலும்
கோஷவத்பி: - மிக ஒலிக்கின்ற
ம்ருதங்கதலகோஷை: ச-மிருதங்கம், கரதாளம் முதலிய கோஷங்களாலும்
விநாதிதம் - முழங்கிக் கொண்டிருக்கிறதும்
ப்ராஸாதஸங்காதயுதம்-மாட வரிசைகள் கூடியதாயும்
ஸ்த்ரீரத்நஶதஸங்குலம்-அழகிய பெண்கள் மிகுந்ததும்
ஸுவ்யூடகக்ஷ்யம் - அழகிய நீண்ட கட்டுக்களையுடையதுமான
மஹாக்ருஹம் - பெரிய மாளிகையில்
ஹநுமாந் - ஹனும்மார்
ப்ரவிவேஶ - பிரவேசித்தார்

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ராவணக்ருஹாவேக்ஷணம் நாம ஷஷ்ட: ஸர்க: ॥

ஸப்தம: ஸர்க: - 7

स वेश्मजालं बलवान् ददर्श व्यासक्तवैदूर्यसुवर्णजालम् ।
यथा महत् प्रावृषि मेघजालं विद्युत्पिनद्धं सविहङ्गजालम् ॥

ஸ வேஶ்மஜாலம் பலவாந் ததர்ஶ
வ்யாஸக்த வைடூர்ய ஸுவர்ண ஜாலம் ।
யதா மஹத் ப்ராவ்ருஷி மேகஜாலம்
வித்யுத் பிநத்தம் ஸவிஹங்கஜாலம் ॥ 1

பலவாந்	-	பலிஷ்டரான
ஸ:	-	அவர்
ப்ராவ்ருஷி	-	மழைக் காலத்திலே
வித்யுத்பிநத்தம்	-	அடிக்கடி மின்னி கொண்டும்
ஸவிஹங்கஜாலம்	-	பறவைக் கூட்டங்களோடு கூடிய
மஹத்	-	பெரிய
மேகஜாலம் யதா	-	மேகக் கூட்டம்போல
வ்யாஸக்தவைடூர்ய ஸுவர்ணஜாலம்	-	வைடூர்யக் கற்கள் பதித்துப் பசும் பொன்னால் இயற்றப்பட்ட பலகணிகளையுடைய
வேஶ்மஜாலம்	-	மாளிகை வரிசையை
ததர்ஶ	-	பார்த்தார்

निवेशनानां विविधाश्च शालाः प्रधानशङ्खायुधचापशालाः ।
मनोहराश्चापि पुनर्विशाला ददर्श वेश्माद्रिषु चन्द्रशालाः ॥

நிவேஶ நாநாம் விவிதாஸ்ச ஶாலா:
ப்ரதாந ஶங்காயுத சாபஶாலா: ।
மநோஹராஸ்சாபி புனர்விஶாலா
ததர்ஶ வேஶ்மாத்ரிஷு சந்த்ரஶாலா: ॥ 2

நிவேஶநாநாம்	-	மாளிகைகளின்
விவிதா:	-	பற்பல விதமான
ஶாலா: ச	-	சாலைகளையும்
ப்ரதாநஶங்காயுத சாபஶாலா:	-	சிறந்த சங்காயுத விற்சாலைகளையும்
வேஶ்மாத்ரிஷு புந:	-	மலைகள் போன்ற வீடுகளின் மேல்
மநோஹரா:	-	மனோஹரமானவைகளும்
விஶாலா: அபி	-	விசாலமானவைகளுமான
சந்த்ரஶாலா:	-	நிலா முற்றங்களையும்
ததர்ஶ	-	பார்த்தார்

गृहाणि नानावसुराजितानि देवासुरैश्चापि सुपूजितानि ।
सर्वैश्च दोषैः परिवर्जितानि कपिर्ददर्श स्वबलार्जितानि ॥

க்ருஹாணி நாநாவஸுராஜிதாநி
தேவாஸுரைஶ்சாபி ஸுபூஜிதாநி ।
ஸர்வைஶ்ச தோஷை: பரிவர்ஜிதாநி
கபிர்ததர்ஶ ஸ்வபலார்ஜிதாநி ॥ 3

கபி:	வானரர்
தேவாஸுரை: ச	தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும்
ஸுபூஜிதாநி	பூஜிக்கப்பட்டவைகளும்
ஸர்வை:	எல்லா
தோஷை: ச	தோஷங்களாலும்
பரிவர்ஜிதாநி	விடுபட்டவைகளும்
நாநாவஸுராஜிதாநி	பலவகை ரத்னங்களால் பிரகாசிக்கினறவைகளும்
ஸ்வபலார்ஜிதாநி	தனதாற்றலினாலேயே (ராவணனால்) ஸம்பாதிக்கப்பட்டவைகளுமான
க்ருஹாணி அபி	வீடுகளையும்
ததர்ஶ	பார்த்தார்

तानि प्रयत्नेन समाहितानि मयेन साक्षादिव निर्मितानि ।
महीतले सर्वगुणोत्तराणि ददर्श लङ्काधिपतेर्गृहाणि ॥

தாநி ப்ரயத்நேந ஸமாஹிதாநி
மயேன ஸாக்ஷாதிவ நிர்மிதாநி ।
மஹீதலே ஸர்வகுணோத்தராணி
ததர்ஶ லங்காதி பதேர் க்ருஹாணி ॥ 4

ப்ரயத்நேந	மிக்க முயற்சியால்
ஸமாஹிதாநி	முடிவுற்றவைகளும்
ஸாக்ஷாத்	ஸாக்ஷாத்
மயேந	மயனால்
நிர்மிதாநி இவ	நிர்மிக்கப்பட்டன போலவும்
மஹீதலே	பூலோகத்தில்
ஸர்வகுணோத்தராணி	எல்லா குணங்களிலும் சிறந்தவைகளுமான
லங்காதிபதே:	லங்கைக்கதிபதியின்
தாநி	பிரஸித்தமான
க்ருஹாணி	மளிகைகளையும்
ததர்ஶ	பார்த்தார்

ततो ददर्शोच्छ्रितमेघरूपं मनोहरं काञ्चनचारुरूपम् ।
रक्षोऽधिपस्यात्मबलानुरूपं गृहोत्तमं ह्यप्रतिरूपरूपम् ॥

ததோ ததர் ஶோச்ச்ரித மேகரூபம்
மநோஹரம் காஞ்சந சாரு ரூபம் ।
ரக்ஷோऽதி பஸ்யாத்ம பலாநு ரூபம்
க்ருஹோத்தமம் ஹ்யப்ரதிரூபரூபம் ॥ 5

ததஃ	-	அங்கிருந்து
உச்ச்ரிதமேகரூபம்	-	உயர்ந்த மேகத்தின் உருவம் போன்ற உருவமுடையதாயும்
மநோஹரம்	-	காட்சிக்கினியதும்
காஞ்சநசாருரூபம்	-	ஸ்வர்ணம்போல் அழகான ரூபமுடையதும்
ரக்ஷோ(அ)திபஸ்ய	-	ராக்ஷஸாதிபனுடைய
ஆத்மபலாநுரூபம்	-	சரீரத்திற்கும், பலத்திற்கும் ஏற்றதும்
ஹி	-	நிச்சயமாய்
அப்ரதிரூபரூபம்	-	நிகரில்லா அழகையுடையதுமான
க்ருஹோத்தமம்	-	உத்தமமான மாளிகையை
ததர்ஶ	-	பார்த்தார்

महीतले स्वर्गमिवावतीर्णं श्रिया ज्वलन्तं बहुरत्नकीर्णम् ।
नानातरूणां कुसुमावकीर्णं गिरेरिवाग्रं रजसाऽवकीर्णम् ॥

மஹீதலே ஸ்வர்கமிவ அவதீர்ணம்
ஶ்ரியா ஜ்வலந்தம் பஹுரத்ந கீர்ணம் ।
நாநா தரூணாம் குஸுமாவகீர்ணம்
கிரேரிவாக்ரம் ரஜஸாவகீர்ணம் ॥ 6

नारीप्रवेकैरिव दीप्यमानं तटिद्भिरम्भोदवदर्च्यमानम् ।
हंसप्रवेकैरिव वाह्यमानं श्रिया युतं खे सुकृतां विमानम् ॥

நாரீ ப்ரவேகைரபி தீப்யமானம்
தடித்பிரம் போதவதர்ச்யமானம் ।
ஹம்ஸ ப்ரவேகைரிவ வாஹ்யமானம்
ஶ்ரியா யுதம் கே ஸுக்ருதாம் விமானம் ॥ 7

यथा नगाग्रं बहुधातुचित्रं यथा नभश्च ग्रहचन्द्रचित्रम् ।
ददर्श युक्तीकृतमेघचित्रं विमानरत्नं बहुरत्नचित्रम् ॥

யதா நகாக்ரம் பஹுதாது சித்ரம் யதா நபஶ்ச க்ரஹ சந்த்ர சித்ரம் ।
ததர்ஶ யுக்தீக்ருத மேக சித்ரம் விமாநரத்னம் பஹு ரத்ந சித்ரம் ॥ 8

மஹீதலே	-	பூலோகத்தில்
அவதீர்ணம்	-	இறங்கியிருக்கிற

ஸ்வர்கம் இவ	ஸ்வர்க்கம் பேலவும்,
ஶ்ரியா	திருவினால்
ஜ்வலந்தம்	ஜ்வலித்துக் கொண்டும்
பஹுரத்நகீர்ணம்	பல ரத்னங்களால் பதிக்கப்பட்டதும்
நாநாதரூணாம்	பலவகை மரங்களின்
குஸுமாவகீர்ணம்	புஷ்பங்களால் நிரம்பி
ரஜஸா	பூந்தாதுக்களால்
அவகீர்ணம்	சொரிந்து கமழ்கின்ற
கிரே:	பர்வதத்தின்
அக்ரம் இவ	உச்சி போன்றதும்,
அர்ச்யமாநம்	பூஜிக்கத் தக்கதும்,
தடித்பி:	மின்னல்களால்
அம்மோதவத்	மேகம்போல்
நாரீப்ரவேகை:	உத்தம ஸ்த்ரீகளால்
அபிதீப்யமாநம்	மிக அழகாய் பிரகாசிப்பதும்,
கே	ஆகாயத்தில்
ஸுக்ருதாம்	புண்ணியம் செய்தோருடைய
விமாநம் இவ	விமானம்போல்
ஶ்ரியா	லக்ஷ்மியோடு
ஹம்ஸப்ரவேகை:	உத்தமமான ஹம்ஸங்களால்
வாஹ்யமாநம்	தாங்கப் பெற்றதும்,
பஹுதாதுசித்ரம்	அனேக காவிக் கற்களால் விசித்திரமான
நகாக்ரம் யதா	பர்வத சிகரம் போன்றதும்,
க்ரஹசந்த்ரசித்ரம்	சந்திரன் முதலிய கிரஹங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
நப: யதா ச	ஆகாசம் போன்றதும்,
யுக்தீக்ருதமேகசித்ரம்	ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட பல மேகம் போன்ற சித்திரங்களையுடையதும்,
பஹுரத்நசித்ரம்	அனேக ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சித்திரங்களையுடையதுமான
விமாநரத்நம்	புஷ்பக விமானத்தை
ததர்ஶ	கண்டார்

मही कृता पर्वतराजिपूर्णा शैलाः कृता वृक्षवितानपूर्णाः ।
वृक्षाः कृताः पुष्पवितानपूर्णाः पुष्पं कृतं केसरपत्रपूर्णम् ॥

மஹீ க்ருதா பர்வதாராஜி பூர்ணா
    ஶைலா: க்ருதா வ்ருக்ஷ விதாந பூர்ணா: ।
வ்ருக்ஷா: க்ருதா: புஷ்ப விதாந பூர்ணா:
    புஷ்பம் க்ருதம் கேஸர பத்ர பூர்ணம் ॥ 9

பர்வதராஜிபூர்ணா - மலைகளின் கூட்டங்கள் செறிந்த
மஹீ - பூமி
க்ருதா - வரையப்பட்டிருந்தது;
வ்ருக்ஷவிதாநபூர்ணாஃ - மரங்கள் நிறைந்த
ஶைலாஃ - மலைகள்
க்ருதாஃ - வரையப்பட்டிருந்தன;
புஷ்பவிதாநபூர்ணாஃ - புஜ்பங்கள் நிறைந்த
வ்ருக்ஷாஃ - மரங்கள்
க்ருதாஃ - வரையப்பட்டிருந்தன;
கேஸரபத்ரபூர்ணம் - பூந்தாதுக்களும் தளங்களும் நிறைந்த
புஷ்பம் - மலர்
க்ருதம் - வரையப்பட்டிருந்தது

कृतानि वेश्मानि च पाण्डराणि तथा सुपुष्पाण्यपि पुष्कराणि ।
पुनश्च पद्मानि सकेसराणि धन्यानि चित्राणि तथा वनानि ॥

க்ருதாநி வேஶ்மாநி ச பாண்டராணி
   ததா ஸுபுஷ் பாண்யபி புஷ்கராணி ।
புனஶ்ச பத்மாநி ஸகேஸராணி
   தந்யாநி சித்ராணி ததா வனாநி ॥ 10

ச - மேலும்
பாண்டராணி - வெள்ளிய
வேஶ்மாநி - மாடங்களும்
க்ருதாநி - வரையப்பட்டிருந்தன;
ததா - அவ்வண்ணமே
ஸுபுஷ்பாணி - அழகிய பூக்கள் மலிந்த
புஷ்கராணி அபி - தடாகங்களும்
ஸகேஸராணி - கேஸரங்களோடு கூடிய
பத்மாநி ச - தாமரைப் புஷ்பங்களும்
ததா புநஃ - அவ்வண்ணமாகவே
தந்யாநி - வளப்பமுடைய
வநாநி - வனங்களும்
சித்ராணி - சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தன

पुष्पाह्वयं नाम विराजमानं रत्नप्रभाभिश्च विवर्धमानम् ।
वेश्मोत्तमानामपि चोच्चमानं महाकपिस्तत्र महाविमानम् ॥

புஷ்பாஹ்வயம் நாம விராஜமானம்
   ரத்நப்ரபாபிஶ்ச விவர்தமானம் ।
வேஶ்வோத்தமாநாமபி சோச்சமாநம்
   மஹாகபிஸ்தத்ர மஹாவிமாநம் ॥ 11

कृताश्च वैडूर्यमया विहङ्गा रूप्यप्रवालैश्च तथा विहङ्गाः ।
चित्राश्च नानावसुभिर्भुजङ्गा जात्यानुरूपास्तुरगाः शुभाङ्गाः ॥

க்ருதாஶ்ச வைடூர்யமயா விஹங்கா
ரூப்ய ப்ரவாளைஶ்ச ததா விஹங்கா: ।
சித்ராஶ்ச நாநாவஸுபிர் புஜங்கா
ஜாத்யாநு ரூபாஸ்துரகா: ஶுபாங்கா: ॥ 12

प्रवालजाम्बूनदपुष्पपक्षाः सलीलमावर्जितजिह्मपक्षाः ।
कामस्य साक्षादिव भान्ति पक्षाः कृता विहङ्गाः सुमुखाः सुपक्षाः ॥

ப்ரவாள ஜாம்பூநத புஷ்ப பக்ஷா:
ஸலீல மாவர்ஜித ஜிம்ஹ பக்ஷா: ।
காமஸ்ய ஸாக்ஷாதிவ பாந்தி பக்ஷா:
க்ருதா விஹங்கா: ஸுமுகா: ஸுபக்ஷா: ॥ 13

नियुज्यमानास्तु गजाः सुहस्ताः सकेसराश्चोत्पलपत्रहस्ताः ।
बभूव देवी च कृता सुहस्ता लक्ष्मीस्तथा पद्मिनि पद्महस्ता ॥

நியுஜ்யமாநாஸ்து கஜா: ஸுஹஸ்தா:
ஸகேஸராஶ்சோத்பல பத்ர ஹஸ்தா: ।
பபூவ தேவீ ச க்ருதா ஸுஹஸ்தா
லக்ஷ்மீஸ் ததா பத்மிநி பத்மஹஸ்தா ॥ 14

इतीव तद्गृहमभिगम्य शोभनं सविस्मयो नगमिव चारुशोभनम् ।
पुनश्च तत्परमसुगन्धि सुन्दरं हिमात्यये नगमिव चारुकन्दरम् ॥

இதீவ தத்க்ருஹமபிகம்ய ஶோபனம்
ஸவிஸ்மயோ நகமிவ சாருஶோபனம் ।
புனஶ்ச தத் பரமஸுகந்தி ஸுந்தரம்
ஹிமாத்யயே நகமிவ சாருகந்தரம் ॥ 15

ரத்நப்ரபாபி:	- மணிகளின் ஒளிகளால்
விவர்தமாநம் ச	- மிக அழகாய்ப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறதும்
வேஶ்மோத்தமாநாம் அபி	- சிறந்த மாளிகைகளுக்குள்
உச்சமாநம்	- மிகச் சிறந்ததாய்
விராஜமாநம் ச	- விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறதுமான
மஹாவிமாநம் ச	- பெரிய விமானம்
புஷ்பாஹ்வயம் நாம	- புஷ்பக விமானம் என்ற பெயரை உடையது;
தத்ர	- அங்கு
வைடூர்யமயா:	- வைடூர்யமயமான

	விஹங்கா:	ஆகாயத்தில் பறந்து கொண்டே இருக்கின்றனவாய்
	ரூஷ்யப்ரவாலை: ச	வெள்ளியினாலும் பவழங்களினாலும்
	விஹங்கா: ச	பக்ஷிகளும்
	க்ருதா:	வரையப்பட்டிருந்தன;
	ச	அதுவுமன்றி
12	ஜாத்யா அநுரூபா:	ஜாதிக்கேற்ற
	ஶுபாங்கா:	மங்களமான உறுப்புகளுடன்
	துரகா:	குதிரைகளும்
	நாநாவஸுபி:	பலவகை இரத்தினங்களால்
	புஜங்கா:	பாம்புகளும்
	ததா	அப்படியே
	சித்ரா:	வரையப்பட்டிருந்தன;
13	ப்ரவாலஜாம்பூநத	பவழங்களினாலும், தங்கத்தாலும்
	புஷ்பபக்ஷா:	செய்யப்பட்டு புஷ்பம் போல (நிறமும் மென்மையுமுள்ள) இறக்கைகளுடன்
	க்ருதா:	வரையப்பட்டிருக்கிற
	விஹங்கா:	பக்ஷிகள்
	ஸலீலம்	விளையாட்டாக
	ஆவர்ஜித	
14	ஜிஹ்மபக்ஷா:	வளைந்து தொங்கும் சிறகுகளுடனும்
	ஸுமுகா:	அழகான முகங்களுடனும்
	ஸுபக்ஷா:	மேன்மையான சிறகுகளுடனும்
	காமஸ்ய	மன்மதனுக்கு
	ஸாக்ஷாத்	ஸாக்ஷாத்
	பக்ஷா: இவ	தோழர்கள்போல்
	பாந்தி	விளங்கின;
15	து	மேலும்
	பத்மிநி	ஒரு தாமரையோடையில்
	நியுஜ்யமாநா:	இறங்கினவைகளாய்
	ஸகேஸரா:	பூந்தாதுக்களுடன்
	உத்பலபத்ரஹஸ்தா:	கருநெய்தலிலையைக் கையில் கொண்ட
	ஸுஹஸ்தா:	இனிய துதிக்கைகளையுடைய
	கஜா: ச	யானைகளும்,
	ததா	அப்படியே
	பத்மஹஸ்தா	தாமரைப் பூ தரித்த கைகளுடனும்
	ஸுஹஸ்தா	மங்களகரமான கைகளையுமுடைய
	லக்ஷ்மீ:	லக்ஷ்மீ
	தேவீ ச	தேவியும்

க்ருதா	-	சித்திரத்தில் வரையப்பட்டிருந்தது;
இதி இவ	-	இவ்வாறு சொல்லியபடி
ஶோபநம்	-	மங்களகரமாயும்,
ஹிமாத்யயே	-	பனி கால முடிவில்
சாருஶோபநம்	-	மிக அழகும் மங்களமும் பொருந்திய
பரமஸுகந்தி	-	பரிமளம் கமழும்
நகம் இவ	-	விருக்ஷம் போலவும்
சாருகந்தரம்	-	அழகான குகைகளையுடை
ஸுந்தரம்	-	ரம்யமான
நகம் இவ	-	மலை போலும் இருக்கிற
தத்	-	அந்த
க்ருஹம்	-	விமான மாளிகையை
மஹாகபி:	-	மஹாகபி
புந: ச	-	மீளவும்
அபிகம்ய	-	கிட்டி
ஸவிஸ்மய:	-	ஆச்சரியத்தோடு கூடினவராக
பபூவ	-	ஆயினர்

ततः स तां कपिरभिपत्य पूजितां चरन् पुरीं दशमुखबाहुपालिताम् ।
अदृश्य तां जनकसुतां सुपूजितां सुदुःखितः पतिगुणवेगनिर्जिताम् ॥

தத: ஸ தாம் கபிரபிபத்ய பூஜிதாம்
சரந் புரீம் தஶமுக பாஹு பாலிதாம் ।
அத்ருஶ்ய தாம் ஜனகஸுதாம் ஸுபூஜிதாம்
ஸுது:கித: பதி குண வேகநிர்ஜிதாம் ॥ 16

தத:	-	அப்பொழுது
ஸ: கபி:	-	அவ்வானரர்
பூஜிதாம்	-	பூஜிக்கப்பட்டதும்
தஶமுகபாஹு	-	தசமுகன் புஜவலியால்
பாலிதாம்		பரிபாலிக்கப்பட்டதுமான
தாம் புரீம்	-	அந்தநகரத்தில்
அபிபத்ய	-	எங்கும் தாவித் தாவி
சரந்	-	திரிந்தும்
பதிகுணவேக	-	பர்த்தாவினுடைய நாண் கயிற்றின்
நிர்ஜிதாம்		சக்தியால் அடையப்பட்டவளும்
ஸுபூஜிதாம்	-	செல்வமாய்ப் பஜிக்கப்பட்டவளும்
ஜநகஸுதாம்	-	ஜனகர் திருமகளுமான
தாம் அத்ருஶ்ய	-	அவளைக் காணாமல்
ஸுது:கித:	-	மிகவும் சிந்தை கொண்டு சோகித்தார்

ततस्तदा बहुविधभावितात्मनः कृतात्मनो जनकसुतां सुवर्त्मनः ।
अपश्यतोऽभवदतिदुःखितं मनः सुचक्षुषः प्रविचरतो महात्मनः ॥

ததஸ்ததா பஹுவித பாவிதாத்மன:
க்ருதாத்மநோ ஜனகஸுதாம் ஸுவர்த்மன: ।
அபஶ்யதோऽபவததிது: கிதம்
மன: ஸுசக்ஷுஷ: ப்ரவிச்ரதோ மஹாத்மன: ॥ 17

ஸுசக்ஷுஷ:	-	நற்புத்தியுடையவரும்
ஸுவர்த்மந:	-	நல்லொழுக்கமுடையவரும்
க்ருதாத்மந:	-	நன்னோக்கமுயைடவரும்
விசரத:	-	மிகவும் அலைந்தவரும்
ஜநகஸுதாம்	-	ஜனகர் திருமகளை
அபஶ்யத:	-	காணாதவரும்
தத:	-	அதனால்
பஹுவிதபா	-	மனத்தில் பலவித
விதாத்மந:		எண்ணமுடையவருமான
மஹாத்மந:	-	மஹாத்மாவினுடைய
மந:	-	மனம்
ததா	-	அப்பொழுது
அதிது:கிதம்	-	பெரும் துன்பமடைந்ததாக
அபவத்	-	ஆயிற்று

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
புஷ்பகதர்ஶநம் நாம ஸப்தம: ஸர்க: ॥

SIVAGAMA CHOODAMANI
SIVAGAMA CHINTHAMANI
S. GOWRI SHANKARAN
SIVACHARIYAR
SRI VAITHIYANATHA SWAMY TEMPLE
SANA... CHENNAI-600 047
Cell No. 93845 14083

அஷ்டம: ஸர்க: - 8

स तस्य मध्ये भवनस्य संस्थितं महद्विमानं मणिरत्नचित्रितम् ।
प्रतप्तजाम्बूनदजालकृत्रिमं ददर्श वीरः पवनात्मजः कपिः ॥

ஸ தஸ்ய மத்யே பவனஸ்ய ஸம்ஸ்திதம்
மஹத்விமானம் பஹு‘‘ரத்ந சித்ரிதம் ।
ப்ரதப்த ஜாம்பூநத ஜால க்ருத்ரிமம்
ததர்ஶ வீர: பவநாத்மஜ: கபி: ॥ 1

வீரஃ	- பராக்கிரமசாலியான
பவநாத்மஜஃ	- வாயுகுமாரரான
ஸஃ கபிஃ	- அந்த வானரர்
தஸ்ய	- அந்த
பவநஸ்ய	- மாளிகையின்
மத்யே	- நடுவில்
ஸம்ஸ்திதம்	- நின்று கொண்டிருந்ததும்
மணிரத்நவிசித்ரதம்	- மணி, இரத்தினம் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
ப்ரதப்ஜாம்பூநத	- உருக்கிய தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட
ஜாலக்ருத்ரிமம்	பலகணிகளின்வேலைத்திறமையுடையதுமான
மஹத் விமாநம்	- பெரிய விமானத்தை
ததர்ஶ	- கண்டார்

तदप्रमेयाप्रतिकारकृत्रिमं कृतं स्वयं साध्विति विश्वकर्मणा ।
दिवं गतं वायुपथे प्रतिष्ठितं व्यराजतादित्यपथस्य लक्ष्मवत् ॥

ததப்ரமேய ப்ரதிகார க்ருத்ரிமம் க்ருதம்
ஸ்வயம் ஸாத்விதி விஶ்வகர்மணா ।
திவம் கதம் வாயு பதே ப்ரதிஷ்டிதம்
வ்யராஜதாதித்ய பதஸ்ய லக்ஷ்மவத் ॥ 2

தத்	- அது
அப்ரமேய	- இத்தன்மையதென்றளவிடற்கும்,
ப்ரதிகாரக்ருத்ரிமம்	பிறரழிப்பதற்குமொண்ணாமல் வேலைத் திறமை கொண்டதும்
விஶ்வகர்ணமா	- விச்வகர்மாவினால்
ஸாது இதி	- இது எல்லாவற்றிலும் நலமுடையதாகக் கடவதென்று
க்ருதம்	- இயற்றப்பட்டதும்
திவம் கதம்	- வானெங்கும் செல்ல வல்லதும்
வாயுபதே ப்ரதிஷ்டிதம்	-வாயு மார்க்கத்தில் நிறுத்தப்பட்டதாய்

ஆதித்யபதஸ்ய	ஆதித்தியப் பதவிக்கு
லக்ஷ்மவத்	ஓர் அடையாளம் போலவும்
வ்யராஜத	விளங்கிற்று

न तत्र किञ्चिन्न कृतं प्रयत्नतो न तत्र किञ्चिन्न महार्हरत्नवत् ।
न ते विशेषा नियताः सुरेष्वपि न तत्र किञ्चिन्न महाविशेषवत् ॥

ந தத்ர கிஞ்சிந்ந க்ருதம் ப்ரயத்நதோ
    ந தத்ர கிஞ்சிந்ந மஹார்ஹ ரத்நவத் ।
நதே விஶேஷா நியதா: ஸுரேஷ்வபி
    ந தத்ர கிஞ்சிந்ந மஹாவிஶேஷவத் ॥ 3

தத்ர	அதில்
ப்ரயத்நதஃ	நல்ல முயற்சியுடன்
ந க்ருதம்	செய்யப்படாதது
கிஞ்சித் ந	ஒன்றுமில்லை;
தத்ர	அதில்
மஹார்ஹரத்நவத்	விலையுயர்ந்த இரத்தினமுடையது
ந	இல்லையென்பது
கிஞ்சித் ந	ஒன்றுமில்லை;
தே	அந்த
விஶேஷாஃ	விசேஷங்க்ள்
ஸுரேஷு அபி	தேவர்களிடத்திலும்
ந நியதாஃ	ஸ்திரமாயிருந்ததில்லை;
தத்ர	அதில்
ந மஹாவிஶேஷவத்	சிறப்புள்ளதல்லாதது
கிஞ்சித் ந	ஒன்றுமேயில்லை

तपःसमाधानपराक्रमार्जितं मनःसमाधानविचारचारिणम् ।
अनेकसंस्थानविशेषनिर्मितं ततस्ततस्तुल्यविशेषदर्शनम् ॥

தப: ஸமாதாந பராக்ரமார்ஜிதம்
    மன: ஸமாதாந விசார சாரிணம் ।
அனேக ஸம்ஸ்தாந விஶேஷ நிர்மிதம்
    ததஸ் ததஸ்துல்ய விஶேஷ தர்ஶனம் ॥ 4

मनः समाधाय तु शीघ्रगामिनं दुरावरं मारुततुल्यगामिनम् ।
महात्मनां पुण्यकृतां महर्द्धिनां यशस्विनामग्र्यमुदामिवालयम् ॥

மன: ஸமாதாய து ஶீக்ரகாமிநம்
    துராவரம் மாருததுல்ய காமிநம் ।
மஹாத்மநாம் புண்ய க்ருதாம் மஹர்த்திநாம்
    யஶஸ்விநா மக்ர்ய முதாமிவாலயம் ॥ 5

विशेषमालम्ब्य विशेषसंस्थितं विचित्रकूटं बहुकूटमण्डितम् ।
मनोऽभिरामं शरदिन्दुनिर्मलं विचित्रकूटं शिखरं गिरेर्यथा ॥

விஶேஷமாலம்ப்ய விஶேஷ ஸம்ஸ்திதம்
    விசித்ர கூடம் பஹுகூட மண்டிதம் ।
மநோऽபிராமம் ஶரதிந்து நிர்மலம்
    விசித்ர கூடம் ஶிகரம் கிரேர் யதா ॥ 6

वहन्ति यं कुण्डलशोभितानना महाशना व्योमचरा निशाचराः ।
विवृत्तविध्वस्तविशाललोचना महाजवा भूतगणाः सहस्रशः ॥

வஹந்தி யம் குண்டல ஶோபிதாநநா
    மஹாஶநா வ்யோம சரா நிஶாசரா: ।
விவ்ருத்த வித்வஸ்த விஶால லோசநா
    மஹாஜவா பூதகணா: ஸஹஸ்ரஶ: ॥ 7

वसन्तपुष्पोत्करचारुदर्शनं वसन्तमासादपि कान्तदर्शनम् ।
स पुष्पकं तत्र विमानमुत्तमं ददर्श तद्वानरवीरसत्तमः ॥

வஸந்த புஷ்போத்கரசாரு தர்ஶனம்
    வஸந்த மாஸாதபி காந்ததர்ஶனம் ।
ஸ புஷ்பகம் தத்ர விமாந முத்தமம்
    ததர்ஶ தத் வானர வீர ஸத்தம: ॥ 8

தப: ஸமாதாந பராக்ரமார்ஜிதம் - பூர்த்தியான தபஸ்ஸின் மஹிமையால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட பராக்கிரமத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டதும்
மந: ஸமாதாந விசாரசாரிணம் - மனத்தில் எண்ணியபடி பலவிதமான கதிகளோடு செல்லத் தக்கதும்
அநேகஸம்ஸ்தாந விஶேஷநிர்மிதம் - பற்பல விசித்திர மாளிகைகளுடன் நிர்மிக்கப்பட்டதும்
தத: தத: - அங்கங்கே
துல்யவிஶேஷதர்ஶநம்- ஸமமானதும் விசேஷமானதுமான காட்சிகளையுடையதும்
மந: து - அபிப்பிராயத்தையே
ஸமாதாய - தெரிந்து கொண்டு
ஶீக்ரகாமிநம் - சீக்கிரமாய் செல்ல வல்லதும்
துராவரம் - ஒருவராலும் தடுக்க முடியாததும்
மாருததுல்யகாமிநம் - வாயுவிற்கு ஸமானமாய் போகக் கூடியதும்
மஹாத்மநாம் - பெரியவர்களுடையவும்
புண்யக்ருதாம் - புண்ணியம் செய்தவர்களுடையவும்
மஹர்த்திநாம் - ஸர்வ ஸம்ருத்தியுடையவர்களுடையவும்

யஶஸ்விநாம்	- புகழ் படைத்தவர்களுடையவும்
அக்ர்யமுதாம்	- தேவர்களுடையவும்
ஆலயம் இவ	- உறைவிடம் போன்றதும்
விஶேஷம்	- மிகவும் அதிசயத்தை
ஆலம்ப்ய	- மேற்கொண்டு
விஶேஷஸம்ஸ்திதம்	- விசேஷமாக இயற்றப்பட்டதும்
6 விசித்ரகூடம்	- விசித்திரமான குடமுடையதும்
கிரேঃ	- பர்வதத்தின்
விசித்ரகூடம்	- விசித்திரமான கொடுமுடியையுடைய
ஶிகரம் யதா	- சிகரம்போல
பஹுகூடமண்டிதம்	- பலவிதக் கொடுமுடிகளுள்ளதும்
மநோ(அ)பிராமம்	- மனத்திற்கினியதாய்
ஶரதிந்துநிர்மலம்	- சரத்கால சந்திரன் போல நிர்மலமானதும்
7 வஸந்தபுஷ்போத்கர சாருதர்ஶநம்	- வஸந்தகால புஷ்பத்தைப் போல அழகான தோற்றத்தையுடையதும்
வஸந்தமாஸாத் அபி	- வஸந்த மாதத்தைக் காட்டிலும்
காந்ததர்ஶநம்	- பார்ப்பதற்கினியதும்
குண்டலஶோபிதாநநாঃ	- குண்டலமணிந்து விளங்கும் முகமுடையவர்களும்
மஹாஶநாঃ	- பெருந்தீனி தின்கின்றவர்களும்
8 வ்யோமசராঃ	- ஆகாயத்தில் செல்லக் கூடியவர்களுமான
நிஶாசராঃ	- ராக்ஷஸர்களும்
விவ்ருத்தவித்வஸ்த வீஶாலலோசநாঃ	- வளைந்த ஆழ்ந்த அகன்ற கண்களை உடையவர்களும்
மஹாஜவাঃ	- மிக்க வேகமுடையவர்களுமான
ஸஹஸ்ரஶঃ	- ஆயிரக்கணக்கான
பூதகணাঃ	- பூதகணங்களும்
யம்	- எதை
வஹந்தி	- பாதுகாக்கிறார்களோ
தத்	- அந்த
உத்தமம்	- உத்தமமான
புஷ்பகம் விமாநம்	- புஷ்பக விமானத்தை
தத்ர	- அங்கே
ஸঃ	- அந்த
வாநரவீரஸத்தம:	- வானரவீரச்ச்ரேஷ்டர்
ததர்ஶ	- பார்த்தார்

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே.
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
புஷ்பகாநுவர்ணநம் நாம அஷ்டம: ஸர்க: ॥

நவம: ஸர்க: - 9

तस्यालयवरिष्ठस्य मध्ये विपुलमायतम् ।
ददर्श भवनश्रेष्ठं हनुमान् मारुतात्मजः ॥
தஸ்யாலய வரிஷ்டஸ்ய மத்யே விபுல மாயதம் ।
ததர்ஶ பவநஶ்ரேஷ்டம் ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 1

மாருதாத்மஜ:	-	வாயு புத்திரரான
ஹநுமாந்	-	ஹனுமார்
தஸ்ய	-	அவனுடைய
ஆலயவரிஷ்டஸ்ய	-	உத்தம மாளிகையின்
மத்யே விபுலம்	-	நடுவில்அகலமும்
ஆயதம்	-	நீளமுமுள்ள
பவநஶ்ரேஷ்டம்	-	நன்மாளிகையை
ததர்ஶ	-	கண்டார்

अर्धयोजनविस्तीर्णमायतं योजनं हि तत् ।
भवनं राक्षसेन्द्रस्य बहुप्रासादसंकुलम् ॥
அர்தயோஜன விஸ்தீர்ணமாயதம் யோஜனம் ஹி தத் ।
பவனம் ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய பஹுப்ராஸாத ஸங்குலம் ॥ 2

அர்தயோஜந விஸ்தீர்ணம்	-	அரை யோஜனை அகன்றதும்
யோஜநம்	-	ஒரு யோஜனை
ஆயதம்	-	நீண்டதும்
பஹுப்ராஸாத ஸங்குலம்	-	அனேக உப்பரிகைகள் நிறைந்ததுமான
தத் ஹி	-	அதுதான்
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	-	ராக்ஷஸேந்திரனுடைய
பவநம்	-	வாழ்விடம்

मार्गमाणस्तु वैदेहीं सीतामायतलोचनाम् ।
सर्वतः परिचक्राम हनुमानरिसूदनः ॥
மார்கமாணஸ்து வைதேஹீம் ஸீதாமாயத லோசநாம் ।
ஸர்வத: பரிசக்ராம ஹநுமாநரிஸூதன: ॥ 3

ஆயதலோசநாம்	-	நீண்ட கண்களையுடைய
வைதேஹீம்	-	வைதேஹியான
ஸீதாம்	-	ஸீதையை
மார்கமாண: து	-	தேடிக் கொணடே
அரிஸூதந:	-	சத்ருஸம்ஹாரகரான
ஹநுமாந்	-	ஹனுமார்

ஸர்வதஃ - எங்கும்
பரிசக்ராம - திரிந்தார்

उत्तमं राक्षसावासं हनुमानवलोकयन् ।
आससादाथ लक्ष्मीवान् राक्षसेन्द्रनिवेशनम् ॥

உத்தமம் ராக்ஷஸாவாஸம் ஹநுமாநவலோகயந் ।
ஆஸஸாதாத லக்ஷ்மீவாந் ராக்ஷஸேந்த்ர நிவேஶநம் ॥ 4

உத்தமம் - சிறந்த
ராக்ஷஸாவாஸம் - ராக்ஷஸர்களின் இருப்பிடத்தை
அவலோகயந் - செவ்வையாய்ப் பார்த்துக் கொண்டு
அத - பிறகு
ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநம்-ராக்ஷஸேந்திரனுறையுமிடத்திற்கு
லக்ஷ்மீவாந் - லக்ஷ்மி பொருந்திய
ஹநுமாந் - ஹனுமார்
ஆஸஸாத - வந்து சேர்ந்தார்

चतुर्विषाणैर्द्विरदैस्त्रिविषाणैस्तथैव च ।
परिक्षिप्तमसंबाधं रक्ष्यमाणमुदायुधैः ॥

சதுர்விஷாணைர் த்விரதைஸ்த்ரிவிஷாணைஸ்ததை வச ।
பரிக்ஷிப்தமஸம்பாதம் ரக்ஷயமாண முதாயுதை: ॥ 5

राक्षसीभिश्च पत्नीभि रावणस्य निवेशनम् ।
आहृताभिश्च विक्रम्य राजकन्याभिरावृतम् ॥

ராக்ஷஸீபிஶ்ச பத்நீபீ ராவணஸ்ய நிவேஶநம் ।
ஆஹ்ருதாபிஶ்ச விக்ரம்ய ராஜகன்யாபி ராவ்ருதம் ॥ 6

ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய
நிவேஶநம் - இருப்பிடம்
அஸம்பாதம் - விசாலமானதாய்
உதாயுதைஃ - உயரத் தூக்கப்பட்ட ஆயுதங்களுடன் கூடிய
சதுர்விஷாணைஃ - நான்கு தந்தங்களுடைய
த்விரதைஃ - யானைகளாலும்
ததா ஏவ - அப்படியே
த்ரிவிஷாணைஃ ச - மூன்று கொம்புள்ளவைகளாலும்
பரிக்ஷிப்தம் - சூழப்பட்டதாய்
ரக்ஷயமாணம் - காக்கப்படுகிறது;
ச - மேலும்
பத்நீபிஃ - பத்னிகளான
ராக்ஷஸீபிஃ - ராக்ஷஸ ஸ்திரீகளாலும்
விக்ரம்ய - பலாத்காரமாய்
ஆஹ்ருதாபிஃ - இழுத்துக் கொண்டு வரப்பட்ட

ராஜகந்யாபி: ச	ராஜ கன்னிகைகளாலும்
ஆவ்ருதம்	சூழப்பட்டிருந்தது

तन्नक्रमकराकीर्णं तिमिङ्गिलझषाकुलम् ।
वायुवेगसमाधूतं पन्नगैरिव सागरम् ।।

தந்நக்ரமகராகீர்ணம் திமிங்கில ஜஷா குலம் ।
வாயுவேக ஸமாதூதம் பந்நகைரிவ ஸாகரம் ॥ 7

தத்	அது
நக்ரமகராகீர்ணம்	முதலை, பெருமீன், இவைகள் நிறைந்து
திமிங்கிலஜஷாகுலம்	திமிங்கிலம், சுறா மதலிய மீன்கள் மிகுந்து
பந்நகை:	பாம்புகளோடு
வாயுவேகஸமாதூதம்	காற்றினாலைப்புண்டெழுந்த
ஸாகரம்	ஸமுத்ரம்
இவ	போன்றது.

या हि वैश्रवणे लक्ष्मीर्या चेन्द्रे हरिवाहने ।
सा रावणगृहे सर्वा नित्यमेवानपायिनी ।।

யா ஹி வைஶ்ரவணே லக்ஷ்மீர்யா சேந்த்ரே ஹரிவாஹனே ।
ஸா ராவண க்ருஹே ஸர்வா நித்யமேவாநபாயிநீ ॥ 8

வைஶ்ரவணே	குபேரனிடத்தில்
யா லக்ஷ்மீ: ஹி	எந்த ஸம்பத்தோ
இந்த்ரே	இந்திரனிடத்திலும்
ஹரிவாஹநே ச	சூரியனிடத்திலும்
யா ஸா ஸர்வா	எதுவோ, அது எல்லாம்
ராவணக்ருஹே	ராவணன் மாளிகையில்
நித்யம் ஏவ	எப்பொழுதுமே
அநபாயிநீ	பிரியாமலிருந்தது.

या च राज्ञः कुबेरस्य यमस्य वरुणस्य च ।
तादृशी तद्विशिष्टा वा ऋद्धी रक्षोगृहेष्विह ।।

யா ச ராஜ்ஞ: குபேரஸ்ய யமஸ்ய வருணஸ்ய ச ।
தாத்ருஶீ தத்விஶிஷ்டா வா ரித்தீ ரக்ஷோக்ருஹேஷ்விஹ ॥ 9

இவ	இங்கு
ரக்ஷோக்ருஹேஷு	ராக்ஷஸ மாளிகைகளில்
ரித்தி:	ஐச்வர்யம்
ராஜ்ஞ:	இந்திரனுடைதும்
குபேரஸ்ய	குபேரனுடையதும்
வருணஸ்ய ச	வருணனுடையதும்
யமஸ்ய ச	யமனுடையதும்
யா	எதுவோ,
தாத்ருஶீ	அப்பேர்ப்பட்டதே,

வா	- அன்றியல் (அல்லது)
தத்விஶிஷ்டா	- அதைக் காட்டிலும் அதிகமானதே.

तस्य हर्म्यस्य मध्यस्थं वेश्म चान्यत् सुनिर्मितम् ।
बहुनिर्यूहसंकीर्णं ददर्श पवनात्मजः ॥

தஸ்ய ஹர்ம்யஸ்ய மத்யஸ்தம் வேஶ்ம சான்யத் ஸுநிர்மிதம் ।
பஹுநிர்யூஹ ஸங்கீர்ணம் ததர்ஶ பவநாத்மஜ: ॥ 10

தஸ்ய	- அவனுடைய
ஹர்ம்யஸ்ய	- மாளிகையின்
மத்யஸ்தம்	- நடுவிலிருப்பதாய்
ஸுநிர்மிதம்	- அழகாய் நிர்மிக்கப்பட்டதாய்
பஹுநிர்யூஹ	- அனேக ஓட்டுச்சித்திர வேலைகள்
ஸங்கீர்ணம்	செய்ததான
அந்யத் வேஶ்ம ச	- இன்னொரு பவனத்தையும்
பவநாத்மஜః	- வாயுகுமாரர்
ததர்ஶ	- கண்டார்.

ब्रह्मणोऽर्थे कृतं दिव्यं दिवि यद्विश्वकर्मणा ।
विमानं पुष्पकं नाम कामगं कामदीपनम् ॥

ப்ரஹ்மணோऽர்தே க்ருதம் திவ்யம் திவி யத்விஶ்வகர்மணா ।
விமானம் புஷ்பகம் நாம காமகம் காமதீபனம் ॥ 11

திவி	- தேவலோகத்தில்
விஶ்வகர்மணா	- விச்வகர்மாவினால்
ப்ரஹ்மணঃ அர்தே	- பிரம்மாவுக்காக
திவ்யம்	- மிக அழகாய்
க்ருதம்	- செய்யப்பட்ட
புஷ்பகம் நாம	- புஷ்பகமென்ற
விமாநம்	- விமானம்
யத்	- எதுவோ அது
காமதீபநம்	- ஆசையை விருத்தி செய்யக் கூடியது;
காமகம்	- இஷ்டப்படி செல்லக் கூடியது.

त्रिलोकजनसेव्यं तत् सर्वरत्नविभूषितम् ।
वरेण तपसा लेभे यत् कुबेरः पितामहात् ॥

த்ரிலோக ஜனஸேவ்யம் தத் ஸர்வரத்ன விபூஷிதம் ।
வரேண தபஸா லேபே யத் குபேர: பிதாமஹாத் ॥ 12

ஸர்வரத்நவிபூஷிதம்	- முழுமையும் ரத்னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்

த்ரிலோகஜந ஸேவ்யம் - மூவ்வுலக ஜனங்களாலும் வணங்கத் தக்கதும்
யத் - எதுவோ
தத் - அதை
பிதாமஹாத் - பிரம்மதேவரிடமிருந்து
வரேண தபஸா - சிறந்த தவத்தால்
குபேர: - குபேரன்
லேபே - அடைந்தான்.

कुबेरमोजसा जित्वा लेभे तद्राक्षसेश्वरः ॥

குபேரமோஜஸா ஜித்வா லேபே தத்ராக்ஷஸேஶ்வர: ॥ 13

குபேரம் - குபேரனை
ஓஜஸா - வலியால்
ஜித்வா - வெற்றிகொண்டு
ராக்ஷஸேஶ்வர: - ராக்ஷஸேச்வரன்
தத் - அதை
லேபே - கைக்கொண்டான்.

ईहामृगसमायुक्तैः कार्तस्वरविभूषितैः ।
सुकृतैराचितं स्तंभैः प्रदीप्तमिव च श्रिया ॥

ஈஹாம்ருக ஸமா யுக்தை: கார்தஸ்வர விபூஷிதை: ।
ஸுக்ருதைராசிதம் ஸ்தம்பை: ப்ரதீப்தமிவ ச ஶ்ரியா ॥ 14

ச - அதுவுமின்றி
ஈஹாம்ருகஸமாயுக்தை:- மான் முதலிய சித்திர வேலைகளுடன்கூடினவும்
கார்தஸ்வர விபூஷிதை: - தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டனவுமாய்
ஸுக்ருதை: - மிக அழகான வேலைப்பாடுள்ள
ஸ்தம்பை: - ஸ்தம்பங்களாலும்
ஶ்ரியா - ஒளியால்
ப்ரதீப்தம் இவ - ஜ்வலிப்பது போல்
ஆசிதம் - கட்டப்பட்டிருந்தது.

मेरुमन्दरसंकाशैरालिखद्भिरिवाम्बरम् ।
कूटागारैः शुभाकारैः सर्वतः समलंकृतम् ॥

மேருமந்தரஸங்காஶை ராலிகத்பிரிவாம்பரம் ।
கூடாகாரை: ஶுபாகாரை: ஸர்வத: ஸமலங்க்ருதம் ॥ 15

அம்பரம் - ஆகாசத்தை
உல்லிகத்பி: - உராய்ந்து கொண்டிருப்பவைகள்
இவ - போல்
மேருமந்தரஸங் காஶை: - மேருகிரி, மந்தரகிரி, இவைகளுக்கிணையான

ஶுபாகாரை: - மங்கள உருவங்களையுடைய
கூடாகாரை: - கோபுரங்களால்
ஸர்வத: - நாற்புறங்களிலும்
ஸமலங்க்ருதம் - அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது.

ज्वलनार्कप्रतीकाशं सुकृतं विश्वकर्मणा ।
हेमसोपानसंयुक्तं चारुप्रवरवेदिकम् ॥

ஜ்வலநார்க ப்ரதீகாஶம் ஸுக்ருதம் விஶ்வகர்மணா ।
ஹேமஸோபாநஸம்யுக்தம் சாருப்ரவர வேதிகம் ॥ 16

ஹேமஸோபாந ஸம்யுக்தம் - பொற்படிகளுடன் கூடியதாய்
சாருப்ரவரவேதிகம் - அழகிய சிறந்த மேடைகளுடன் கூடியதாய்
ஜ்வலநார்க - அக்னி, சூர்யன், இவர்களைப் போல்
ப்ரதீகாஶம் ஜ்வலிக்கும்படி
விஶ்வகர்மணா - விச்வகர்மாவினால்
ஸுக்ருதம் - மிக அழகாகச் செய்யப்பட்டது.

जालवातायनैर्युक्तं काञ्चनैः स्फाटिकैरपि ।
इन्द्रनीलमहानीलमणिप्रवरवेदिकम् ॥

ஜால வாதாயநைர்யுக்தம் காஞ்சநை: ஸ்பாடிகைரபி ।
இந்த்ரநீல மஹாநீல மணி ப்ரவர வேதிகம் ॥ 17

காஞ்சநை: - ஸ்வரணங்களாலும்
ஸ்பாடிகை: அபி - ஸ்படிகங்களாலும்
ஜாலவாதாயநை: - ஜன்னல்களுடனும் காற்றோடிகளுடனும்
யுக்தம் - கூடியது;
இந்த்ரநீலமஹாநீலமணி-ப்ரவரவேதிகம் - இந்திர நீலம், மஹா நீலம் முதலிய ரத்ன விசேஷங்களால் செய்யப்பட்ட மேடைகளைஉடையது.

विद्रुमेण विचित्रेण मणिभिश्च महाधनैः ।
निस्तुलाभिश्च मुक्ताभिस्तलेनाभिविराजितम् ॥

வித்ருமேண விசித்ரேண மணிபிஶ்ச மஹாதனை: ।
நிஸ்துலாபிஶ்ச முக்தாபிஸ் தலேநாபி விராஜிதம் ॥ 18

வித்ருமேண ச - பவழத்தாலும்
மஹாதநை: - விலையுயர்ந்த
மணிபி: - ரத்தின்ங்களாலும்
நிஸ்துலாபி: - நிகரில்லா
முக்தாபி: ச - முத்துக்களாலும்
விசித்ரேண - விதம் விதமான சித்திர வேலை செய்யப்பட்ட
தலேந - தளத்தினால்
அபிவிராஜிதம் - அழகாய் விளங்கிற்று

चन्दनेन च रक्तेन तपनीयनिभेन च ।
सुपुण्यगन्धिना युक्तं तरुणादित्यसन्निभम् ॥

சந்தனேன ச ரக்தேந தபநீய நிபேந ச ।
ஸுபுண்ய கந்திநா யுக்தமாதித்ய தருணோபமம் ॥ 19

தபநீயநிபேந - பொன் போன்ற
ரக்தேந ச - குங்குமப் பூவுடனும்
ஸுபுண்யகந்திநா - நறுமணங்கமழ்ந்த
சந்தநேந ச - சந்தனத்தோடும்
யுகத்ம் - கூடியதாய்
தருணாதித்யஸந்நிபம்- பால சூர்யனை நிகர்த்தது.

कूटागारैर्वराकारैर्विविधैः समलङ्कृतम् ।
विमानं पुष्पकं दिव्यमारुरोह महाकपिः ॥

கூடாகாரைர் வராகாரைர் விவிதை: ஸமலங்க்ருதம் ।
விமானம் புஷ்பகம் திவ்யமாருரோஹ மஹாகபி: ॥ 20

வராகாரைঃ - அழகிய
விவிதைঃ - பலவித
கூடாகாரைঃ - மேல் மாடிகளாலும்
ஸமலங்க்ருதம் - நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்டதும்
திவ்யம் - சிறந்ததுமான
புஷ்பகம் - புஷ்பகமென்ற
விமாநம் - விமானத்தில்
மஹாகபிঃ - வானரப் பெரியோர்
ஆருரோஹ - ஏறினார்.

तत्रस्थः स तदा गन्धं पानभक्ष्यान्नसंभवम् ।
दिव्यं संमूर्छितं जिघ्रद्रूपवन्तमिवानिलम् ॥

தத்ரஸ்த: ஸ ததா கந்தம் பாந பக்ஷயாந்நஸம்பவம் ।
திவ்யம் ஸம் மூர்ச்சிதம் ஜிக்ரத்ரூபவந்த மிவாநிலம் ॥ 21

தத்ரஸ்தঃ - அதிலிருந்த
ஸঃ - அவர்
ததா - அப்பொழுது
பாநபக்ஷயாந் - பானம், பக்ஷணம், அன்னம்
நஸம்பவம் முதலியவற்றில் இருந்து உண்டான
ரூபவந்தம் - வடிவமைந்த
அநிலம் இவ - வாயுவைப் போல
ஸம்மூர்ச்சிதம் - எங்கும் பரவிய
திவ்யம் - நல்ல
கந்தம் - வாஸனையை
ஜிக்ரத் - முகர்ந்தார்.

स गन्धस्तं महासत्त्वं बन्धुर्बन्धुमिवोत्तमम् ॥
इत एहीत्युवाचेव तत्र यत्र स रावणः ।
ஸ கந்தஸ்தம் மஹாஸத்த்வம் பந்துர்பந்து மிவோத்தமம் ।
இத ஏஹீத்யுவாசேவ தத்ர யத்ர ஸ ராவண: ॥ 22

மஹாஸத்வம் - மிக பலவானான
தம் - அவரை
ஸ: - அந்த
கந்தத: - வாஸனை
இத: ஏஹி - 'இங்கு வாரும்'
இதி - என்று
ஸ: ராவண: - அவ்விராவணன்
யத் - எங்கோ,
தத்ர - அங்கு,
பந்து: - பந்துவானவன்
உத்தமம் - மேலான
பந்தும் இவ - பந்துவைப்போல
உவாச இவ - சொன்னது போலும் (அழைத்தது போலும்).

ततस्तां प्रास्थितः शालां ददर्श महतीं शुभाम् ।
रावणस्य मनःकान्तां कान्तामिव वरस्त्रियम् ॥
ததஸ்தாம் ப்ராஸ்தித: ஶாலாம் ததர்ஶ மஹதீம் ஶுபாம் ।
ராவணஸ்ய மன: காந்தாம் காந்தாமிவ வரஸ்த்ரியம் ॥ 23

मणिसोपानविकृतां हेमजालविराजिताम् ।
स्फाटिकैरावृततलां दन्तान्तरितरूपिकाम् ॥
மணிஸோபாந விக்ருதாம் ஹேம ஜால விராஜிதாம் ।
ஸ்பாடிகை ராவ்ருததலாம் தந்தாந்தரித ரூபிகாம் ॥ 24

मुक्ताभिश्च प्रवालैश्च रूप्यचामीकरैरपि ।
विभूषितां मणिस्तम्भैः सुबहुस्तम्भभूषिताम् ॥
முக்தாபிஶ்ச ப்ரவாலைஶ்ச ரூப்யசாமீகரை ரபி ।
விபூஷிதாம் மணிஸ்தம்பை: ஸுபஹு ஸ்தம்ப பூஷிதாம் ॥ 25

समैर्ऋजुभिरत्युच्चैः समन्तात् सुविभूषितैः ।
स्तम्भैः पक्षैरिवात्युच्चैर्दिवं संप्रस्थितामिव ॥
ஸமைர்ருஜுபி ரத்யுச்சை: ஸமந்தாத் ஸுவிபூஷிதை: ।
ஸ்தம்பை: பக்ஷைரி வாத்யுச்சைர்திவம் ஸம்ப்ரஸ்திதாமிவ ॥ 26

महत्या कुथयास्तीर्णां पृथिवीलक्षणाङ्कया ।
पृथिवीमिव विस्तीर्णां सराष्ट्रगृहमालिनीम् ॥

மஹத்யா குதயாஸ் தீர்ணாம் ப்ருதிவீ லக்ஷணாங்கயா ।
ப்ருதிவீமிவ விஸ்தீர்ணாம் ஸராஷ்ட்ரக்ருஹமாலிநீம் ॥ 27

नादितां मत्तविहगैर्दिव्यगन्धाधिवासिताम् ।
परार्घ्यास्तरणोपेतां रक्षोऽधिपनिषेविताम् ।

நாதிதாம் மத்த விஹகைர் திவ்யகந்தாதி வாஸிதாம் ।
பரார்க்யாஸ் தரணோ பேதாம் ரக்ஷோऽதிபநிஷேவிதாம் ॥ 28

धूम्रामगरुधूपेन विमलां हंसपाण्डुराम् ।
चित्रां पुष्पोपहारेण कल्माषीमिव सुप्रभाम् ॥

தூம்ரா மகருதூபேந விமலாம் ஹம்ஸபாண்டராம் ।
சித்ராம் புஷ்போபஹாரேண கல்மாஷீமிவ ஸுப்ரபாம் ॥ 29

मनःसंह्लादजननीं वर्णस्यापि प्रसाधिनीम् ।
तां शोकनाशिनीं दिव्यां श्रियः सञ्जननीमिव ॥

மன: ஸம்ஹ்லாத ஜனனீம் வர்ணஸ்யாபி ப்ரஸாதிநீம் ।
தாம் ஶோகநாஶிநீம் திவ்யாம் ஶ்ரிய: ஸஞ்ஜநநீமிவ ॥ 30

தத: ப்ராஸ்தித:	-	அங்கு ஸ்திரமாய் உட்கார்ந்தவராய்,
ராவணஸ்ய	-	ராவணனுடைய
மந:காந்தாம்	-	மனதிற்கினியதாயும்
காந்தாம்	-	அழகிற் சிறந்த
வரஸ்த்ரியம் இவ	-	சிறந்த குலமகளைப் போல
ஶுபாம்	-	நலம் தருவதுமான
மணிஸோபாநவிக்ருதாம்	-	மணிகளாற்செய்த படிகள் நிறைந்ததும்
ஹேமஜால விராஜிதாம்	-	பொன்னால் செய்த பல கணிகள்திகழ்ந்ததும்
தந்தாந்தரிதரூபிகாம்	-	இடை இடையே தந்த வேலைசெய்யப்பட்டதும்
ஸ்பாடிகை:	-	ஸ்படிக மணிகளினால்
ஆவ்ருததலாம்	-	இழைக்கப்பட்ட தளத்தையுடையதும்
முக்தாபி: ச	-	முத்துக்களாலும்
ப்ரவாலை: ச	-	பவழங்களாலும்
ரூப்யசாமீகரை: அபி	-	வெள்ளி, பொன் இவைகளாலும்
அத்யுச்சை:	-	மிக உயர்ந்த
மணிஸ்தம்பை:	-	அழகிய தூண்களாலும்
விபூஷிதாம்	-	அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்
ஸுபஹுஸதம்ப பூஷிதாம்	-	பலவகைப்பட்ட கம்பங்களால் அழகமைந்ததாயும்

ஸமை:	ஸமமானவும்
ருஜுபி:	நேரானவும்
ஸமந்தாத் இவ	நாற்புறங்களிலும்
ஸுவிபூஷிதை:	நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்ட
அத்யுச்சை:	மிக உயர்ந்த
ஸ்தம்பை:	ஸ்தம்பங்களால்
பக்ஷை:	இறக்கைகளோடு
திவம்	ஆகாயத்தை
ஸம்ப்ரஸ்திதாம்	கிட்டி, முட்டுகிறது
இவ	போலிருக்கிறதும்
ஸராஷ்ட்ரக்ருஹ மாலிநீம்	நாடு நகர் வீடுகளமர்ந்த
ப்ருதிவீம் இவ	பூமியைப்போல்
விஸ்தீர்ணாம்	விசாலமானதும்
ப்ருதிவீ லக்ஷணாங்கயா	பூமியின் லக்ஷணங்களைச் சித்திரமாய் எழுதப்பட்டிருக்கிற
மஹத்யா	பெரிய
குதயா	ரத்தின கம்பளத்தால்
ஆஸ்தீர்ணாம்	விரிக்கப்பட்டிருப்பதும்
மத்தவிஹகை:	கொழுத்த பக்ஷிகளால்
நாதிதாம்	ஒலிப்பிக்கப்பட்டதும்
திவ்யகந்தாதி வாஸிதாம்	நன்மணம் வீசப்பட்டதும்
ரக்ஷோ(அ)திபநிஷேவிதாம்	ராக்ஷஸாதிபன் ஸுகமனுபவிக்கிறதும்
பரார்த்த்யாஸ்தரணோபேதாம்	விலையுயர்ந்த ஆஸனங்களோடு கூடினதுமான
அகருதூபேந	அகில் புகையினால்
தூம்ராம்	கறுத்ததாயும்
விமலாம்	நிர்மலமானதும்
ஹம்ஸபாண்டுராம்	ஹம்ஸம்போல் வெள்ளியதும்
புஷ்போபஹாரேண	(அர்ச்சிக்கப்பட்ட) புஷ்பங்களால்
சித்ராம்	விசித்திரமாயும்
ஸுப்ரபாம்	மிக காந்தியுடையதாய்
கல்மாஷீம் இவ	காமதேனுவைப் போலிருக்கிறதும்
மந: ஸம்ஹ்லாத ஜநநீம்	மனத்திற்கின்பமுண்டாக்குவதாயும்
வர்ணஸ்ய அபி	புகழுக்கு என்றே
ப்ரஸாதிநீம்	அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்
ஶ்ரிய:	ஸம்பத்துக்கு

ஸஞ்ஜநநீம்	-	தாயை
இவ	-	போன்றதாயும்
ஶோகநாஶிநீம்	-	துக்கத்தைப் போக்கடிப்பதாயும்
தாம்	-	பிரஸித்தமாய்
திவ்யாம்	-	மேன்மையானதாயுமிருக்கிற
தாம்	-	அந்த
மஹதீம்	-	மஹத்தான
ஶாலாம்	-	மண்டபத்தை
ததர்ஶ	-	பார்த்தார்.

इन्द्रियाणीन्द्रियार्थैश्च पञ्च पञ्चभिरुत्तमैः ।
तर्पयामास मातेव तदा रावणपालिता ॥

இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்தைஶ்ச பஞ்ச பஞ்சபிருத்தமை: ।
தர்பயாமாஸ மாதேவ ததா ராவண பாலிதா ॥ 31

ததா	-	அப்பொழுது
ராவணபாலிதா	-	ராவணனால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட (நகர மண்டபம்)
மாதா இவ	-	ஒரு தாய்போல
பஞ்ச	-	கண், நாக்கு, மூக்கு, மெய், காது என்னுமைந்து
இந்த்ரியாணி து	-	இந்திரியங்களையும்
உத்தமைஃ	-	உத்தமங்களான
பஞ்சாபிஃ	-	ரூபம், ரஸம், கந்தம், ஸ்பர்சம், சப்தம் என்னும் ஐந்து
இந்த்ரியார்தைஃ	-	இந்திரியப் பிரயோஜனங்களால்
தர்பயாமாஸ	-	இன்பமூட்டி மகிழ்வித்தது.

स्वर्गोऽयं देवलोकोऽयमिन्द्रस्येयं पुरी भवेत् ।
गान्धर्वीयं पुरी वा स्यादित्यमन्यत मारुतिः ॥

ஸ்வர்கோऽயம் தேவலோகோऽய மிந்த்ரஸ்யேயம் புரீ பவேத் ।
காந்தர்வீயம் புரீவா ஸ்யாதித்யமன்யத மாருதி: ॥ 32

அயம்	-	இது
ஸ்வர்கஃ	-	ஸ்வர்க்கமாகவாவது,
அயம்	-	இது
தேவலோகஃ	-	தேவலோகமாகவாவது,
இதம் இந்த்ரஸ்ய	-	இது இந்திரனுடைய
புரீ வா	-	பட்டணமாகவாவது
பவேத்	-	இருக்க வேண்டும்;
இயம்	-	இது
காந்தர்வீ	-	கந்தர்வ

புரீ	நகரமாகவாவது
ஸ்யாத்	இருக்க வேண்டும்;
இதி	என்று
மாருதிஃ	மாருதி
அமந்யத	மயங்கி வியப்புற்றார்.

प्रध्यायत इवापश्यत् प्रदीपांस्तत्र काञ्चनान् ॥
धूर्तानिव महाधूर्तैर्देवनेन पराजितान् ।

ப்ரத்யாயத இவா பஶ்யத் ப்ரதீபாம் ஸ்தத்ர காஞ்சநாந் ।
தூர்தாநிவ மஹாதூர்தைர்தேவநேந பராஜிதாந் ॥ 33

தத்ர இவ	அங்கேயே
காஞ்சநாந்	பொன்மயமான
ப்ரதீபாந்	பெரிய திபங்களை
தேவநேந	சூதாட்டத்தினால்
மஹாதூர்தைஃ	பெரிய தூர்த்தர்களால்
பராஜிதாந்	தோற்கடிக்கப்பட்டவர்களாய்
ப்ரத்யாயதஃ	ஆழ ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிற
தூர்தாந் இவ	தூர்த்தர்களைப் போலிருக்க (மற்றவர்கள்)
அபஶ்யத்	கண்டார்.

दीपानां च प्रकाशेन तेजसा रावणस्य च ।
अर्चिभिर्भूषणानाञ्च प्रदीप्तेत्यभ्यमन्यत ॥

தீபாநாம்ச ப்ரகாஶேந தேஜஸா ராவணஸ்ய ச ।
அர்சிர்பிர் பூஷணாநாம்ச ப்ரதீப்தேவாப்யமந்யத ।। 34

தீபாநாம்	விளக்குகளின்
ப்ரகாஶேந ச	ஒளியினாலும்
ராவணஸ்ய	ராவணனுடைய
தேஜஸா ச	தேஜஸ்ஸினாலும்
பூஷாணாநாம்	ஆபரணங்களின்
ஆர்சிபிஃ ச	காந்திகளாலும்
ப்ரதீப்தா	தீப்பற்றி குப்பென்றெரிகிறதோ
இதி	என
அப்யமந்யத	நினைத்தார்.

ततोऽपश्यत् कुथासीनं नानावर्णाम्बरस्रजम् ।
सहस्रं वरनारीणां नानावेषविभूषितम् ॥

ததோऽபஶ்யத் குதாஸீநம் நாநாவர்ணாம்பரஸ்ரஜம் ।
ஸஹஸ்ரம் வரநாரீணாம் நாநாவேஷவிபூஷிதம் ॥ 35

தத:	அங்கே
நாநாவர்ணாம்	பலவகை வஸ்திரங்களையும்
பரஸ்ரஜம்	மாலைகளையுமணிந்து
நாநாவேஷவிபூஷிதம்	பலவிதவேஷம்பூண்டு
குதாஸீநம்	ரத்தின கம்பளங்களில் படுத்திருக்கிற
வரநாரீணாம்	சிறந்த பெண்மணிகளின்
ஸஹஸ்ரம்	ஆயிரமாயிரமாயுள்ள கூட்டத்தை
அபஶ்யத்	கண்டார்.

परिवृत्तेऽर्धरात्रे तु पाननिद्रावशंगतम् ।
क्रीडित्वोपरतं रात्रौ सुष्वाप बलवत्तदा ॥

பரிவ்ருத்தேऽர்தராத்ரே து பாந நித்ரா வஶம் கதம் ।
க்ரீடித்வோபரதம் ராத்ரௌ ஸுஷ்வாப ,பலவத்ததா ॥ 36

ராத்ரௌ	ராத்திரியில்
க்ரீடித்வா	விளையாடி
அர்தராத்ரே	பாதி ராத்திரி
பரிவ்ருத்தே து	ஆனதும்
உபரதம்	ஓய்ந்து
பாநநித்ரா வஶம் கதம்	கள்ளுண்டு மயங்கி, தூக்கத்தின் வசப்பட்டு,
ததா	அப்பொழுது
பலவத்	மெய்மறந்து
ஸுஷ்வாப	(அந்தக் கூட்டம்) தூங்கிற்று.

तत् प्रसुप्तं विरुरुचे निःशब्दान्तरभूषणम् ।
निःशब्दहंसभ्रमरं यथा पद्मवनं महत् ॥

தத் ப்ரஸுப்தம் விருருசே நி: ஶப்தாந்தர பூஷணம் ।
நிஶ் ஶப்த ஹம்ஸ ப்ரமரம் யதா பத்மவநம் மஹத் ॥ 37

நிஶ்ஶப்தாந்தர பூஷணம்	ஆபரணங்கள் ஒன்றுமொலியாமல்
ப்ரஸுப்தம்	தூங்குகிற
தத்	அந்த கூட்டம்
நி:ஶப்த ஹம்ஸ	ஒலியடங்கிய அன்னங்களும் வண்டுகளும்
ப்ரமரம்	மிகுந்த
மஹத்	பெரிய
பத்மவநம் யதா	தாமரைக் காடு போல
விருருசே	விளங்கிற்று

तासां संवृतदन्तानि मीलिताक्षाणि मारुतिः ।
अपश्यत् पद्मगन्धीनि वदनानि सुयोषिताम् ॥

தாஸாம் ஸம்வ்ருத தந்தாநி மீலிதாக்ஷாணி மாருதி: ।
அபஶ்யத் பத்ம கந்தீநி வதநாநி ஸுயோஷிதாம் ॥ 38

ஸம்வ்ருததந்தாநி	-	பற்கள் மூடுண்டு
மீலிதாக்ஷாணி	-	கண்களையும் மூடிக் கொண்டனவாய்
பத்மகந்தீநி	-	தாமரை போல் மணம் வீசின
தாஸாம்	-	அந்த
ஸுயோஷிதாம்	-	அழகான பெண்களின்
வதநாநி	-	முகங்களை
மாருதிஃ	-	மாருதி
அபஶ்யத்	-	பார்த்தார்.

प्रबुद्धानीव पद्मानि तासां भूत्वा क्षपाक्षये ।
पुनः संवृतपत्राणि रात्राविव बभुस्तदा ॥

ப்ரபுத்தாநீவ பத்மாநி தாஸாம் பூத்வா க்ஷபாக்ஷயே ।
புந: ஸம்வ்ருத பத்ராணி ராத்ராவிவ பபுஸ் ததா ॥ 39

க்ஷபாக்ஷயே	-	பகற்காலத்தில்
ப்ரபுத்தாநி	-	மலர்ந்தவைகளாக
பூத்வா	-	ஆகி
புநஃ	-	பின்பு
ராத்ரௌ	-	இரவில்
ஸம்வ்ருதபத்ராணி	-	இதழ் குவிந்த
பத்மாநி இவ	-	தாமரைப் புஷ்பங்கேள் போலவே
தாஸாம் இவ	-	அவர்களுடைய முகங்களும்
ததா	-	அப்பொழுது
பபுஃ	-	விளங்கின.

इमानि मुखपद्मानि नियतं मत्तषट्पदाः ।
अम्बुजानीव फुल्लानि प्रार्थयन्ति पुनः पुनः ॥

இமாநி முகபத்மாநி நியதம் மத்தஷட்பதா: ।
அம்புஜாநீவ புல்லாநி ப்ரார்தயந்தி புந: புந: ॥ 40

இமாநி	-	இந்த
முகபத்மாநி	-	முகங்களான தாமரைப் புஷ்பங்களை
மத்தஷட்பதாஃ	-	மதமேறிய வண்டுகள்
புல்லாநி	-	அலர்ந்த
அம்புஜாநி இவ	-	தாமரை மலர்களென்றே
புநஃ புநஃ	-	திரும்பத் திரும்ப
நியதம்	-	நிச்சயமாய்
ப்ரார்தயந்தி	-	விரும்புகின்றன.

इति चामन्यत श्रीमानुपपत्त्या महाकपिः ।
मेने हि गुणतस्तानि समानि सलिलोद्भवैः ॥

இதி சாமன்யத ஸ்ரீமாநுபபத்த்யா மஹாகபி: ।
மேநே ஹி குணதஸ்தாநி ஸமாநி ஸலிலோத்பவை: ॥ 41

இதி	-	இவ்வாறு
உபபத்யா:	-	தக்க ஹேதுவாய்
ஸ்ரீமாந்	-	ஸ்ரீமானான
மஹாகபி:	-	மஹாகபி
அமந்யத	-	நினைத்ர்.
தாநி	-	அவைகளை
குணத: வா	-	யோக்கியதையாலும்
ஸலிலோத்பவை:	-	தாமரைகளோடு (உண்மை இயற்கை)
ஸமாநி ஹி	-	ஸமமானவைகளென்றே
மேநே	-	எண்ணினார்.

सा तस्य शुशुभे शाला ताभि: स्त्रीभिर्विराजिता ।
शारदीव प्रसन्ना द्यौस्ताराभिरभिशोभिता ॥

ஸா தஸ்ய ஶுஶுபே ஶாலா தாபி: ஸ்த்ரீபிர்விராஜிதா ।
ஶாரதீவ ப்ரஸந்நா த்யௌ ஸ்தாராபி ரபி ஶோபிதா ॥ 42

தாபி: ஸ்த்ரீபி	-	அந்தப் பெண்களால்
விராஜிதா	-	விளக்கமடைந்திருக்கிற
தஸ்ய	-	அவனுடைய
ஸா ஶாலா	-	அந்த மண்டபம்
ஶாரதி	-	சரத் காலத்தில்
ப்ரஸந்நா	-	நிர்மலமானதாய்
தாராபி:	-	விண்மீன்களால்
அபிஶோபிதா	-	ஒளியுற்ற
த்யௌ: இவ	-	ஆகாசம்போல்
ஶுஶுபே	-	பிரகாசித்தது.

स च ताभि: परिवृत: शुशुभे राक्षसाधिप: ।
यथा ह्युडुपति: श्रीमांस्ताराभिरभिसंवृत: ॥

ஸ ச தாபி: பரிவ்ருத: ஶுஶுபே ராக்ஷஸாதிப: ।
யதா ஹ்யுடுபதி: ஸ்ரீமாம்ஸ்தாராபி ரபிஸம்வ்ருத: ॥ 43

ஸ:	-	அந்த
ராக்ஷஸாதிப: ச	-	ராக்ஷஸாதிபதியும்
தாபி:	-	அவர்களால்
பரிவ்ருத:	-	சூழப்பட்டவனாய்
தாராபி:	-	நக்ஷத்திரங்களால்
அபிஸம்வ்ருத:	-	சூழப்பட்ட
ஸ்ரீமாந்	-	ஒளிக்கின்ற
உடுபதி:	-	சந்திரன்

யதா ஹி	-	போலவே
ஶுஶுபே	-	விளங்கினான்.

याश्च्यवन्तेऽम्बरात्तारा: पुण्यशेषसमावृता: ।
इमास्ता: संगता: कृत्स्ना इति मेने हरिस्तदा ॥

யாஶ்ச்யவந்தேऽம்பராத்தாரா: புண்யஶேஷஸமாவ்ருதா: ।
இமாஸ்தா: ஸங்கதா: க்ருத்ஸ்நா இதி மேநே ஹரிஸ்ததா ॥ 44

ததா	-	அப்பொழுது
ஹரி:	-	வானரர்
இமா:	-	இவர்களைப் பார்த்து
அம்பராத்	-	‘‘ஆகாசத்தில்இருந்து
புண்யஶேஷ ஸமாவ்ருதா:	-	புண்ய சேஷத்தோடு கூடியவர்களாய்
யா:	-	எவைகள்
ச்யவந்தே	-	நழுவுகின்றனவோ,
தா:	-	அந்த
க்ருத்ஸ்நா:	-	எல்லா
தாரா:	-	நக்ஷத்திரங்களும்
ஸங்கதா:	-	ஒன்று சேரந்திருக்கின்றன’’
இதி	-	என்று
மேநே	-	எண்ணினார்.

ताराणामिव सुव्यक्तं महतीनां शुभार्चिषाम् ।
प्रभा वर्णप्रसादाश्च विरेजुस्तत्र योषिताम् ॥

தாராணாமிவ ஸுவ்யக்தம் மஹதீநாம் ஶுபார்சிஷாம் ।
ப்ரபாவர்ண ப்ரஸாதாஶ்ச விரேஜுஸ்தத்ர யோஷிதாம் ॥ 45

தத்ர	-	அவ்விடத்தில்
யோஷிதாம்	-	பெண்களின்
ப்ரபாவர்ண ப்ரஸாதா: ச	-	ஒளியும், நிறமும், நிர்மலமும்
மஹதீநாம்	-	பெரிய
ஶுபார்சிஷாம்	-	சுபமான அழகிய ஒளியையுடைய
தாராணாம்	-	நக்ஷத்திரங்களினது
இவ	-	போலவே
ஸுவ்யக்தம் விரேஜு:	-	நன்றாய் விளங்கின.

व्यावृत्तगुरुपीनस्रक्प्रकीर्णवरभूषणाः ।
पानव्यायामकालेषु निद्रापहृतचेतस: ।

வ்யாவ்ருத்த குருபீநஸ்ரக் ப்ரகீர்ணவர பூஷணா: ।
பாநவ்யாயாமகாலேஷு நித்ராபஹ்ருத சேதஸ: ॥ 46

பாநவ்யாயாம காலேஷு- கள்ளுண்டு சுகமனுபவித்த காலங்களில்
வ்யாவ்ருத்த புரட்டப்பட்ட உயர்ந்த பெரிய
குருபீநஸ்ரக் மாலைகளுடனும்
ப்ரகீர்ண வரபூஷணாஃ- சிதறுண்ட சிறந்த ஆபரணங்களையுடையவர்களாய்
நித்ராபஹ்ருத் சேதஸஃ- (அவர்கள்) தூக்கத்தால் மெய் மறந்திருந்தார்கள்.

व्यावृत्ततिलकाः काश्चित् काश्चिदुद्भ्रान्तनूपुराः ।
पार्श्वे गलितहाराश्च काश्चित् परमयोषितः ॥

வ்யாவ்ருத்த திலகா: காஶ்சித் காஶ்சிதுத்ப்ராந்தநூபுரா: ।
பார்ஶ்வே களித ஹாராஶ்ச காஶ்சித் பரமயோஷித: ॥ 47

பரமயோஷிதஃ - உத்தம ஸ்த்ரீகளான
காஶ்சித் - சிலர்
வ்யாவ்ருத்ததிலகாஃ - திலகமழிந்தவர்கள்;
காஶ்சித் - சிலர்
உத்ப்ராந்தநூபுராஃ - சிலம்பு கழன்றவர்கள்;
காஶ்சித் - சிலர்
பார்ஶ்வே - பக்கத்தில்
கலிதஹாராஃ ச - மாலை நழுவினவர்கள்.

मुक्ताहारावृताश्चान्याः काश्चिद्विस्त्रस्तवाससः ।
व्याविद्धरशनादामाः किशोर्य इव वाहिताः ॥

முக்தாஹாரா வ்ருதாஶ்சாந்யா: காஶ்சித் விஸ்ரஸ்தவாஸஸ: ।
வ்யா வித்த ரஶநாதாமா: கிஶோர்ய இவ வாஹிதா: ॥ 48

வாஹிதாஃ - பாரம் சுமந்து வந்த
கிஶோர்யஃ இவ - பெண் குதிரைகள்போல
அந்யாஃ - வேறு சிலர்
முக்தாஹாராவ்ருதாஃ - முத்து மாலையால் சுற்றுண்டவர்கள்;
காஶ்சித் - சிலர்
விஸ்ரஸ்தவாஸஸஃ - ஆடை அவிழ்ந்தவர்கள்
ச - அப்படியே
வ்யாவ்ருத்த ரஶநாதாமாஃ - சுற்றப்பட்ட நூபுரங்களையுடையவர்கள்.

सुकुण्डलधराश्चान्या विच्छिन्नमृदितस्त्रजः ।
गजेन्द्रमृदिताः फुल्ला लता इव महावने ॥

ஸுகுண்டல தராஶ்சான்யா விச்சிந்நம்ருதிதஸ்ரஜ: ।
கஜேந்த்ர ம்ருதிதா: புல்லா லதா இவ மஹாவனே ॥ 49

மஹாவநே	-	பெரிய காட்டில்
கஜேந்த்ர ம்ருதிதா: ச	-	கஜேந்திரனால் மிதித்து துவைக்கப்பட்டும்
புல்லா:	-	புஷ்பித்திருக்கிற
லதா: இவ	-	பூங்கொடிகள் போல
அந்யா:	-	வேறுசிலர்
விச்சிந்ந ம்ருதிதஸ்ரஜ:	-	அறுந்து கசங்கிய மாலைகளையுடையவர்களாய்
ஸுகுண்டலதரா:	-	அழகான குண்டலம் அணிந்திருந்தார்கள்.

चन्द्रांशुकिरणाभाश्च हाराः कासांचिदुत्कटाः ।
हंसा इव बभुः सुप्ताः स्तनमध्येषु योषिताम् ॥

சந்த்ராம்ஶு கிரணாபாஶ்ச ஹாரா: காஸாஞ்சிதுத்கடா: ।
ஹம்ஸா இவ பபு: ஸுப்தா: ஸ்தநமத்யேஷு யோஷிதாம் ॥ 50

காஸாஞ்சித்	-	சில
யோஷிதாம்	-	ஸ்த்ரீகளின்
ஸ்தநமத்யேஷு	-	ஸ்தனங்களின் நடுவில்
சந்த்ராம்ஶு கிரணாபா:	-	சந்திரன்போல் ஒளிக்கின்ற
உத்கடா:	-	பருத்த
ஹாரா:	-	முத்து மாலைகள்
ஸுப்தா:	-	கண்ணுறங்கின
ஹம்ஸா: இவ	-	ஹம்ஸங்கள் போல
பபு: ச	-	விளங்கின.

अपरासां च वैदूर्याः कादम्बा इव पक्षिणः ।
हेमसूत्राणि चान्यासां चक्रवाका इवाभवन् ॥

அபராஸாம் ச வைடூர்யா: காதம்பா இவ பக்ஷிண: ।
ஹேம ஸூத்ராணி சாந்யாஸாம் சக்ரவாகா இவாபவந் ॥ 51

அபராஸாம்	-	சில ஸ்த்ரீகளுடைய
வைடூர்யா: ச	-	வைடூர்யங்களோ
காதம்பா: பக்ஷிண: இவ	-	மீன்குத்திப் பக்ஷிகள் போலவும்
அந்யாஸாம்	-	சில ஸ்த்ரீகளின்
ஹேமஸூத்ராணி ச	-	பொன்னரி மாலைகளோ
சக்ரவாகா: இவ	-	சக்கிரவாகங்கள் போலவும்
அபவந்	-	விளங்கின.

हंसकारण्डवाकीर्णाश्चक्रवाकोपशोभिताः ।
आपगा इव ता रेजुर्जघनैः पुलिनैरिव ॥

ஹம்ஸகாரண்ட வாகீர்ணாஶ்சக்ரவாகோப ஶோபிதா: ।
ஆபகா இவ தா ரேஜுர்ஜகநை: புளிநை ரிவ ॥ 52

புலிநை: இவ - மணற்குன்றுகள் போன்ற
ஜகநை: - ஜகனங்களினாலும்
தா: - அந்த பெண்கள்
ஹம்ஸிகாரண்ட - ஹம்ஸம், மீன்குத்திப் பறவை,
இவைகளால்
வாகீர்ணா: நிறைந்து
சக்ராவாகோப ஶோபிதா:-சக்கிரவாகப் பறவைகளால் ப்ரகாசிக்கிற
ஆபகா: இவ - ஆறுகள் போல
ரேஜு: - விளங்கினார்கள்.

किङ्किणीजालसङ्काशास्ता वक्त्रकनकाम्बुजाः ।
भावग्राहा यशस्तीराः सुप्ता नद्य इवाबभुः ॥

கிங்கிணீ ஜால ஸங்கோஶாஸ்தா வக்த்ரகனகாம்புஜா: ।
பாவக்ராஹா யஶஸ்தீரா: ஸுப்தா நத்ய இவாபபு: ॥ 53

கிங்கிணீஜால ஸங்காஶா:-காற்சதங்கைகள் பிரகாசிக்க
ஸுப்தா: - தூங்கிக் கொண்டிருந்த
தா: - அவர்கள்
வக்த்ரகநகாம்புஜா: - முகங்களான பொன் தாமரை மலர்களுடன்
பாவக்ராஹா: - காமக் குறிப்புகளே முதலைகளாகவும்
யஶஸ்தீரா: - அழகுகளே கரைகளாகவும் கொண்ட
நத்ய: இவ - நதிகள் போல
ஆபபு: - விளங்கினார்கள்.

मृदुष्वङ्गेषु कासांचित् कुचाग्रेषु च संस्थिताः ।
बभूवुर्भूषणानीव शुभा भूषणराजयः ॥

ம்ருதுஷ்வங்கேஷு காஸாம்சித் குசாக்ரேஷு ச ஸம்ஸ்திதா: ।
பபூவுர் பூஷணாநீவ ஶுபா பூஷணராஜய: ॥ 54

காஸாஞ்சித் - சில ஸ்த்ரீகளின்
ம்ருதுஷு - மெல்லிய
அங்கேஷு - அவயவங்களிலும்
குசாக்ரேஷு ச - முலை முகங்களிலும்
ஸம்ஸ்திதா: - அழுந்தியிருந்த
ஶுபா: - அழகான
பூஷணராஜய: - நகை வடுக்கள்
பூஷணாநி இவ - நகைகள் போலவே
பபூவு: - தோன்றின.

अंशुकान्ताश्च कासांचिन्मुखमारुतकम्पिताः ।
उपर्युपरि वक्त्राणां व्याधूयन्ते पुनः पुनः ॥

அம்ஶு காந்தாஶ்ச காஸாம்சிந் முகமாருத கம்பிதா: ।
உபர்யுபரி வக்த்ராணாம் வ்யாதூயந்தே புன: புன: ॥ 55

காஸாஞ்சித் - சில ஸ்த்ரீகளின்
முகமாருத கம்பிதா: - மூச்சினால் அசைக்கப்பட்ட
அம்ஶுகாந்தா: - ஆடைத் தலைப்புகள்
வக்த்ராணாம் - முகங்களுக்கு
உபரி உபரி - மேன் மேலே
புந: புந: - திரும்பித் திரும்பி
வ்யாதூயந்தே ச - வீசின.

ताः पताका इवोद्धूताः पत्नीनां रुचिरप्रभाः ।
नानावर्णाः सुवर्णानां वक्त्रमूलेषु रेजिरे ॥

தா: பதாகா இவோத் தூதா: பத்நீநாம் ருசிர ப்ரபா: ।
நாநா வர்ணா: ஸுவர்ணாநாம் வக்த்ர மூலேஷு ரேஜிரே ॥ 56

ஸுவர்ணாநாம் பல ஆபரணங்களையுடையவர்களுமான
பத்நீநாம் - பத்னிகளுடைய
வக்த்ரமூலேஷு - கன்னங்களில்
உத்தூதா: - காற்றினாலசைக்கப்பட்ட
ருசிரப்ரபா: - அழகிய ஒளி மிகுந்துமுள்ள
தா: - அவைகள் (வஸ்திரத் தலைப்புகள்)
நாநாவர்ணா: - பல நிறங்களையுடைய
பதாகா: இவ - வெற்றிக் கொடிகள்போல்
ரேஜிரே - விளங்கின.

ववल्गुश्चात्र कासांचित् कुण्डलानि शुभार्चिषाम् ।
मुखमारुतसंपर्कात् मन्दं मन्दं सुयोषिताम् ॥

வவல்குஶ்சாத்ர காஸாம்சித் குண்டலாநி ஶுபார்சிஷாம் ।
முக மாருதஸம்பர்காத் மந்தம் மந்தம் ஸுயோஷிதாம் ॥ 57

அத்ர - அங்கு
காஸாஞ்சித் - சில
ஶுபார்சிஷாம் - மெய்யொளி மிகுந்த
ஸுயோஷிதாம் - கட்டழகிகளுடைய
குண்டலாநி ச - குண்டலங்களும்
முகமாருத ஸம்ஸர்காத் - மூச்சுக் காற்று தாங்குவதனால்
மந்தம் மந்தம் - மெள்ள மெள்ள
வவல்கு: - அசைந்தன.

शर्करासवगन्धैश्च प्रकृत्या सुरभिः सुखः ।
तासां वदननिःश्वासः सिषेवे रावणं तदा ॥

ஶர்கராஸவ கந்தைஶ்ச ப்ரக்ருத்யா ஸுரபி: ஸுக: ।
தாஸாம் வதந நி: ஶ்வாஸ: ஸிஷேவே ராவணம் ததா ॥ 58

ப்ரக்ருத்யா - இயற்கையாகவே
ஸுரபி: - நன்மணம் கமழும்
தாஸாம் - அவர்களுடைய
வதநநி: ஶ்வாஸ: - முகத்திலிருந்து வெளிவரும் மூச்சு
ஶர்கராஸவகந்தை: - சர்க்கராஸவம் என்ற சாராய வாஸனைகளுடன்
ஸுக: ச - ஸுகமாகவே
ராவணம் - ராவணனுக்கு
ததா ஸிஷேவே - அப்பொழுது வீசிற்று.

रावणाननशङ्काश्च काश्चिद्रावणयोषितः ।
मुखानि स्म सपत्नीनामुपाजिघ्रन् पुनः पुनः ॥

ராவணாநந ஶங்காஶ்ச காஶ்சித் ராவண யோஷித: ।
முகாநி ஸ்ம ஸபத்நீநாமுபாஜிக்ரந் புந: புந: ॥ 59

ச - மேலும்
காஶ்சித் - சில
ராவணயோஷித: - ராவணனுடைய காந்தையர்கள்
ஸபத்நீநாம் - சக்களத்திகளின்
முகாநி ச - முகங்களையே
ராவணாநநஶங்கா: - ராவணனது முகமென்றெண்ணியவர்களாய்
புந: புந: - அடிக்கடி
உபாஜிக்ரந் - (மையல் கொண்டு) முகர்ந்தனர்.

अत्यर्थं सक्तमनसो रावणे ता वरस्त्रियः ।
अस्वतन्त्राः सपत्नीनां प्रियमेवाचरंस्तदा ॥

அத்யர்தம் ஸக்த மனஸோ ராவணே தா வரஸ்த்ரிய: ।
அஸ்வதந்த்ரா: ஸபத்நீநாம் ப்ரியமேவாசரம்ஸ்ததா ॥ 60

தா: - அந்த
வரஸ்த்ரிய: - உத்தம ஸ்த்ரீகள்
ராவணே - ராவணனிடத்தில்
அத்யர்தம் - மிக அதிக
ஸக்தமநஸ: - பற்றுடையவர்களாய்
அஸ்வதந்த்ரா: - தம் வயமற்றவர்களாய்
ஸபத்நீநாம் - சக்களத்திகளுக்கும்
ப்ரியம் ஏவ - பிரியமாகவே
ததா - அப்பொழுது
ஆசரந் - நடந்தனர்கள்.

बाहूनुपनिधायान्याः पारिहार्यविभूषितान् ।
अंशुकानि च रम्याणि प्रमदास्तत्र शिश्यिरे ॥

பாஹூநுபநிதாயாந்யா: பாரிஹார்ய விபூஷிதாந் ।
அம்ஶுகாநி ச ரம்யாணி ப்ரமதாஸ் தத்ர ஶிஶ்யிரே ॥ 61

தத்ர	அங்கு
அந்யா:	வேறு சில
ப்ரமதா:	ஸ்த்ரீகள்
பாரிஹார்ய விபூஷிதாந்	வளையல்களணிந்த
பாஹூந்	கைகளையும்
ரம்யாணி	அழகான
அம்ஶுகாநி ச	ஆடைகளையும்
உபநிதாய	தலையணையாக வைத்துக் கொண்டு
ஶிஶ்யிரே	உறங்கினார்கள்.

अन्या वक्षसि चान्यस्यास्तस्याः काश्चित् पुनर्भुजम् ।
अपरा त्वङ्कमन्यस्यास्तस्याश्चाप्यपरा भुजौ ॥

அன்யா வக்ஷஸி சான்யஸ்யாஸ் தஸ்யா: காஶ்சித் புனர்புஜம் ।
அபரா த்வங்க மன்யஸ்யாஸ் தஸ்யாஶ் சாப்யபரா புஜௌ ॥ 62

ऊरुपार्श्वकटीपृष्ठमन्योन्यस्य समाश्रिताः ।
परस्परनिविष्टाङ्ग्यो मदस्नेहवशानुगाः ॥

ஊருபார்ஶ்வ கடீ ப்ருஷ்ட மன்யோன்யஸ்ய ஸமாஶ்ரிதா: ।
பரஸ்பர நிவிஷ்டாங்க்யோ மதஸ்நேஹ வஶாநுகா: ॥ 63

அந்யா	வேறு ஒரு ஸ்திரீ
அந்யஸ்யா:	வேறு ஒருத்தியுடைய
வக்ஷஸி	மார்பிலும்,
காஶ்சித்	வேறொருத்தி (ஆர்ஷம்)
தஸ்யா:	அவளுடைய
புஜம் புந:	தோளிலும்,
அபரா	வேறொருத்தி
அந்யஸ்யா:	மற்றொருத்தியுடைய
அங்கம் து	மடியிலும்,
தஸ்யா:	அவளுடைய
புஜௌ அபி	தோளிலேயே
அபரா ச	மற்றொருத்தியும்,
அந்யோந்யஸ்ய	ஒருவருக்கொருவருடைய
ஊருபார்ஶ்வகடீ	தொடையையும் ஒக்கலையையும்
ப்ருஷ்டம்	இடுப்பையும் பின் பக்கத்தையும்
பரஸ்பர	அததன் மேலிட்ட
நிவிஷ்டாங்க்ய:	அவயவங்களுடையவர்களாய்
ஸமாஶ்ரிதா:	நன்றாய் தழுவியவர்களாய்

மதஸ்நேஹ - மதிமயக்கத்தினாலும் நட்பினாலும்
வஶானுகா: இணைபிரியாமல் தூங்கினார்கள்.

अन्योन्यस्याङ्गसंस्पर्शात् प्रीयमाणाः सुमध्यमाः ।
एकीकृतभुजाः सर्वाः सुषुपुस्तत्र योषितः ॥

அன்யோந்யஸ்யாங்க ஸம்ஸ்பர்ஶாத் ப்ரீயமாணா: ஸுமத்யமா: ।
ஏகீக்ருத புஜா: ஸர்வா: ஸுஷுபுஸ் தத்ர யோஷித: ॥ 64

ஸுமத்யமா: - நுண்ணிடையுடைய
யோஷித: - மாதர்கள்
அந்யோந்யஸ்ய - ஒருவருர்க்கொருவர்
அங்கஸம்ஸ்பர்ஶாத் - தழுவிக் கொண்டதிலிருந்தே
தத்ர - அத்தருணத்தில்
ப்ரீயமாணா: - ஸந்தோஷமடைந்தவர்களாக
ஸர்வா: - எல்லோரும்
ஏகீக்ருதபுஜா: - கை கோர்த்துக் கொண்டவர்களாக
ஸுஷுபு: - தூங்கினார்கள்.

अन्योन्यभुजसूत्रेण स्त्रीमाला ग्रथिता हि सा ।
मालेव ग्रथिता सूत्रे शुशुभे मत्तषट्पदा ॥

அன்யோன்ய புஜ ஸூத்ரேண ஸ்த்ரீமாலா க்ரதிதா ஹி ஸா ।
மாலேவ க்ரதிதா ஸூத்ரே ஶுஶுபே மத்தஷட் பதா ॥ 65

அந்யோந்யபுஜ - ஒருவருக்கொருவர்களின் புஜங்கள் என்னும்
ஸூத்ரேண நூலினால்
க்ரதிதா - தொடுக்கப்பட்ட
ஸா - அந்த
ஸ்த்ரீமாலா - பெண்களின் வரிசை
ஸூத்ரே - நூலில்
க்திதா - கோக்கப்பட்ட
மத்தஷட்பதா - மதம் கொண்ட வண்டுகள் மேய்கின்ற
மாலா இவ ஹி - பூமாலை போலவே
ஶுஶுபே - விளங்கிற்று.

लतानां माधवे मासि फुल्लानां वायुसेवनात् ॥
अन्योन्यमालाग्रथितं संसक्तकुसुमोच्चयम् ॥

லதாநாம் மாதவே மாஸி புல்லாநாம் வாயுஸேவநாத் ।
அன்யோன்ய மாலா க்ரதிதம் ஸம்ஸக்த குஸுமோச்சயம் ॥ 66

व्यतिवेष्टितसुस्कन्धमन्योन्यभ्रमराकुलम् ।
आसीद्वनमिवोद्धूतं स्त्रीवनं रावणस्य तत् ॥

வ்யதி வேஷ்டித ஸுஸ்கந்த மன்யோன்ய ப்ரமராகுலம் ।
ஆஸீத்வன மிவோத்தூதம் ஸ்த்ரீவனம் ராவணஸ்ய தத் ॥ 67

ராவணஸ்ய	ராவணனுடைய
தத்	அந்த
ஸ்த்ரீவநம்	பெண்ணினமான காடு
மாதவே மாஸி	வைகாசி மாதத்தில்
புல்லாநாம்	தளிர்ந்து மலர்ந்த
லதாநாம்	பூங்கொடிகளின்
அந்யோந்ய	ஒன்றுக்கொன்று மாலையாக
மாலாக்ரதிதம்	இடைவிடாது சேர்ந்தும்
ஸம்ஸக்தகுஸுமோச்சயம	நன்மலர்கள் மிகவும் அடர்ந்தும்
அந்யோந்ய	ஒன்றில் இருந்த மற்றொன்றுக்கு வண்டுகள்
ப்ரமராகுலம்	இடைவிடாதுபாய்ந்தும்
வ்யதிவேஷ்டித	ஒன்றுக்கொன்று மரங்களின் கிளைகள்
ஸுஸ்கந்தம்	சூழ்ந்தும்
வாயுஸேவநாத்	காற்றடிப்பதால்
உத்தூதம்	அசைந்துமுள்ள
வநம் இவ	பூஞ்சோலை போல
ஆஸீத்	திகழ்ந்தது.

उचितेष्वपि सुव्यक्तं न तासां योषितां तदा ।
विवेकः शक्य आधातुं भूषणाङ्गाम्बरस्त्रजाम् ॥

உசிதேஷ்வபி ஸுவ்யக்தம் ந தாஸாம் யோஷிதாம் ததா ।
விவேக: ஶக்ய ஆதாதும் பூஷணாங்காம்பர ஸ்ரஜாம் ॥ 68

ததா	அப்பொழுது
தாஸாம்	அந்த
யோஷிதாம்	மாதர்களின்
உசிதேஷு அபி	இருக்க வேண்டிய இடங்களில்
	இருந்தும்கூட
பூஷணாங்காம்	ஆபரணங்கள், அவயவங்கள், வஸ்திரங்கள்,
ப்ரஸ்ரஜாம்	மாலைகள், இவைகளின்
ஸுவ்யக்தம்	இன்னது இன்னாருடையதென்றகிற
விவேகঃ	அறிவு
ஆதாதும் ந ஶக்யঃ	கொள்ள முடியவில்லை.

रावणे सुखसंविष्टे ताः स्त्रियो विविधप्रभाः ।।
ज्वलन्तः काञ्चना दीपाः प्रैक्षन्तानिमिषा इव ॥

ராவணே ஸுகஸம்விஷ்டே தா: ஸ்த்ரியோ விவிதப்ரபா: ।
ஜ்வலந்த: காஞ்சநா தீபா: ப்ரைக்ஷந்தா நிமிஷா இவ ॥ 69

ஜ்வலந்தः	-	எரியும்
காஞ்சநாः தீபாः	-	பொன் தீபங்கள்
தாः	-	அந்த
விவிதப்ரபாः	-	பற்பல ஒளிகளுடனிருக்கிற
ஸ்த்ரியः	-	மாதர்களை
ராவணே	-	ராவணன்
ஸுகஸம்விஷ்டே	-	சுகமாகத் தூங்குகையில்
அநிமிஷாः	-	இமை கொட்டாமல்
ப்ரைக்ஷந்த	-	பார்த்தன
இவ	-	போலும்!

राजर्षिपितृदैत्यानां गन्धर्वाणां च योषितः ।
राक्षसानां च याः कन्यास्तस्य कामवशं गताः ॥

ராஜர்ஷி பித்ரு தைத்யாநாம் கந்தர்வாணாஞ்ச யோஷித: ।
ரக்ஷஸாநாம் ச யா: கன்யாஸ்தஸ்ய காமவஶம் கதா: ॥ 70

ராஜர்ஷிபித்ரு	-	ராஜாக்கள், ரிஷிகள், பித்ரு தேவதைகள்,
தைத்யாநாம்		தைத்யர்கள் இவர்களுடையவும்
கந்தர்வாணாம்	-	கந்தர்வர்களுடையவும்
கந்யாः ச	-	கன்னிகைகளும்
ரக்ஷஸாம்	-	ராக்ஷஸர்களுடையவும்
யோஷிதः ச	-	மாதர்களும்
தஸ்ய	-	அவனுக்கு
காமவஶம் கதாः		காமத்தினால் வசப்பட்டவர்களாய்
அபவந்	-	ஆயினார்கள்.

युद्धकामेन ताः सर्वा रावणेन हृताः स्त्रियः ।
समदा मदनेनैव मोहिताः काश्चिदागताः ॥

யுத்தகாமேன தா: ஸர்வா ராவணேன ஹ்ருதா: ஸ்த்ரிய: ॥
ஸமதா மதநேநைவ மோஹிதா: காஶ்சிதாகதா: ॥ 71

தா	-	அந்த
ஸ்த்ரியः	-	ஸ்திரீகள்
ஸர்வாः	-	எல்லோரும்
யுத்தகாமேந	-	போர் செய்வதில் மிக விருப்பமுற்ற
ராவணேந	-	ராவணனால்
ஹ்ருதாः	-	பலாத்காரமாய் எடுத்து வரப்பட்டனர்கள்;
ஸமதாः காஶ்சித்	-	மதமேறிய சிலர்
மதநேந	-	காமத்தால்
மோஹிதாः ஏவ	-	மையல் கொண்டே
ஆகதாः	-	தாமாகவே வந்தனர்.

न तत्र काश्चित् प्रमदाः प्रसह्य वीर्योपपन्नेन गुणेन लब्धाः ।
न चान्यकामापि न चान्यपूर्वा विना वरार्हां जनकात्मजां ताम् ॥

ந தத்ர காஶ்சித் ப்ரமதா: ப்ரஸஹ்ய
 வீர்யோப பந்நேந குணேன லப்தா: ।
ந சாந்யகாமாபி ந சாந்ய பூர்வா
 விநா வரார்ஹாம் ஜனகாத்மஜாம் தாம் ॥ 72

வரார்ஹாம்	- மிக்க மேன்மை பெற்ற
ஜநகாத்மஜாம்	- ஜனகரின் திருமகள் ஒருத்தியை
விநா	- தவிர
ப்ரமதா:	- ஸ்திரீகள் (இதரர்கள்)
வீர்யோபபந்நேந	- தோள் வலியுடன் கூடிய
குணேந ச	- நற்குணத்தாலேயே
லப்தா:	- இசைந்து பெற்றடைந்தவர்கள்;
ப்ரஸஹ்ய து	- மனமின்றி பலாத்காரமாகவோ
காஶ்சித் ந	- ஒருவரும் இல்லை;
அந்யகாமா அபி	- மற்றொருவர் மீது ஆசையுள்ளவளும்
தத்ர ந	- அத்தருணத்தில் இல்லை;
அந்யபூர்வா ச	- இதற்கு முந்தியும் மற்றொருவர் மீது காமமுற்றவளும்
ந	- இல்லை

न चाकुलीना न च हीनरूपा नादक्षिणा नानुपचारयुक्ता ।
भार्याभवत्तस्य न हीनसत्त्वा न चापि कान्तस्य न कामनीया ॥

ந சாகுலீநா ந ச ஹீநரூபா
 நா தக்ஷிணா நாநுபசார யுக்தா ।
பார்யா பவத்தஸ்ய ந ஹீநஸத்த்வா
 ந சாபி காந்தஸ்ய ந காமநீயா ॥ 73

தஸ்ய	- அவனுக்கு
பார்யா	- மனைவியாக
அகுலீநா ச	- இகழ் குலத்தவள் ஒருத்தியாவது
ந அபவத்	- ஆகவில்லை;
ஹீநரூபா ச ந	- வடிவில்லாதவளும் இல்லை;
அதக்ஷிணா ச	- அறிவில்லாதவளும்
ந	- இல்லை;
அநுபசாரயுக்தா	- உபசாரம் செய்யப்படாதவளும்
ந	- இல்லை;
ஹீநஸத்வா ந	- திறமையற்றவளும் இல்லை;
காந்தஸ்ய	- கணவனுக்கு

ந காமநீயா அபி	-	காமுறத் தகாதவளும்
ந	-	இல்லை.

बभूव बुद्धिस्तु हरीश्वरस्य यदीदृशी राघवधर्मपत्नी ।
इमा यथा राक्षसराजभार्याः सुजातमस्येति हि साधुबुद्धेः ॥

பபூவ புத்திஸ்து ஹரீஶ்வரஸ்ய
யதீத்ருஶீ ராகவ தா்மபத்நீ ।
இமா யதா ராக்ஷஸ ராஜபார்யா:
ஸுஜாதமஸ்யேதி ஹி ஸாது புத்தே: ॥ 74

ராக்ஷஸராஜபார்யா:	-	''ராக்ஷஸ ராஜ பத்தினிகளான
இமா:	-	இவர்களை
யதா	-	போலவே
ராகவதா்மபத்நீ	-	ஸ்ரீ ராமகவருடைய தர்ம பத்தினியும்
ஈத்ருஶீ யதி	-	தனது பர்த்தாவுடன் இந்நிலைமையை அடையச் செய்யப்பட்டாளாகில்
அஸ்ய	-	இந்த எனக்கு
ஸுஜாதம்	-	ஜன்ம ஸாபல்யம்
ஹி	-	நிச்சயம்''
இதி புத்தி:	-	என்ற எண்ணம்
ஸாதுபுத்தே:	-	சிறந்த புத்தியையுடைய
ஹரீஶ்வரஸ்ய	-	வானரேச்வரருக்கு
து	-	இத்தருணத்தில்
பபூவ	-	உண்டாயிற்று.

पुनश्च सोऽचिन्तयदार्तरूपो ध्रुवं विशिष्टा गुणतो हि सीता ।
अथायमस्यां कृतवान् महात्मा लङ्केश्वरः कष्टमनार्यकर्म ॥

புனஶ்ச ஸோऽ சிந்தய தார்த ரூபோ
த்ருவம் விஶிஷ்டா குணதோ ஹி ஸீதா ।
அதாயமஸ்யாம் க்ருதவான் மஹாத்மா
லங்கேஶ்வர: கஷ்டமநார்ய கா்ம ॥ 75

ஸீதா	-	''ஸீதை
குணத:	-	நற்குணங்களிலெல்லாம்
விஶிஷ்டா	-	மேலானவள்
த்ருவம்	-	ஸந்தேகமில்லை;
அஸ்யாம் ஹி	-	இவளிடத்திலேயே
மஹாத்மா	-	மஹாத்மாவுமான
லங்கேஶ்வர:	-	லங்கேச்வரனான
அயம்	-	இவன்
அநார்யகா்ம	-	தகாத கார்யத்தை

அத	இப்பொழுது
க்ருதவாந்	செய்துவிட்டான்;
கஷ்டம் ச	ஐயோ பாவம்!’’
புநඃ	என்று இன்னொருதரம்
ஸඃ	அவர்
ஆர்தரூபඃ	துக்கத்தோடு கூடியவராய்
அசிந்தயத்	நினைத்தார்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஸங்குலாந்த: புரம் நாம நவம: ஸர்க: ॥

தஶம: ஸர்க: - 10

तत्र दिव्योपमं मुख्यं स्फाटिकं रत्नभूषितम् ।
अवेक्षमाणो हनुमान् ददर्श शयनासनम् ॥

தத்ர திவ்யோபமம் முக்யம் ஸ்பாடிகம் ரத்நபூஷிதம் ।
அவேக்ஷமாணோ ஹநுமாந் ததர்ஶ ஶயநாஸநம் ॥ 1

दान्तकाञ्चनचित्राङ्गैर्वैदूर्यैश्च वरासनैः ।
महार्हास्तरणोपेतैरुपपन्नं महाधनैः ॥

தாந்த காஞ்சந சித்ராங்கைர் வைடூர்யைஶ்ச வராஸனை: ।
மஹார்ஹாஸ் தரணோ பேதை ருப பந்நம் மஹாதனை: ॥ 2

தத்ர	-	அங்கு
அவேக்ஷமாண:	-	சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த
ஹநுமாந்	-	ஹனுமார்
திவ்யோபமம்	-	தேவலோகத்தில் இருப்பதை ஒத்ததும்
முக்யம்	-	ச்ரேஷ்டமானதும்
தாந்தகாஞ்சந சித்ராங்கை: ச	-	தந்தத்தினாலும் தங்கத்தினாலும் செய்து சித்திர வேலைகள் செய்யப்பட்ட உறுப்புகளுடனும்
வைடூர்யை:	-	வைடூர்ய மணிகளால் இயற்றப்பட்ட
மஹார்ஹாஸ் தரணோபேதை:	-	விலையுயர்ந்த விரிப்புக்களோடு கூடிய
மஹாதனை:	-	அதிக விலை பெற்ற
வராஸனை:	-	சிறந்த ஆஸனங்களோடு
உபபந்நம்	-	கூடியதாயும்
ரத்நபூஷிதம்	-	ரத்தினங்களாலலங்கரிக்கப்பட்ட
ஸ்பாடிகம்	-	ஸ்படிகமயமான
ஶயநாஸநம்	-	கட்டிலை
ததர்ஶ	-	கண்டார்.

जातरूपपरिक्षिप्तं चित्रभानुसमप्रभम् ।
अशोकमालाविततं ददर्श परमासनम् ॥

ஜாதரூப பரிக்ஷிப்தம் சித்ரபானு ஸம ப்ரபம் ।
அஶோக மாலா விததம் ததர்ஶ பரமாஸநம் ॥ 4

ஜாதரூபபரிக்ஷிப்தம்	-	தங்கத்தினால் முழுதும் அலங்கரிக்கப்பட்டு
சித்ரபாநுஸமப்ரபாம்	-	சூர்யன்போன்ற காந்தியையுடைய

அஶோகமாலாவிததம் - துக்கங்களைப் போக்கடிக்கும் கருவிகளுடன் விஸ்தாரமுள்ளதுமான
பரமாஸநம் - ஆஸனங்களில் சிறந்ததை
ததர்ஶ - பார்த்தார்.

तस्य चैकतमे देशे सोऽग्र्यमालाविभूषितम् ।
ददर्श पाण्डरं छत्रं ताराधिपतिसंनिभम् ॥

தஸ்ய சைகதமே தேஶே ஸோऽக்ர்யமாலாவிபூஷிதம் ।
ததர்ஶ பாண்டரம் சத்ரம் தாராதிபதிஸந்நிபம் ॥ 3

தஸ்ய - அதனுடைய
ஏகத தேஶே - ஒரு புறத்தில்
அக்ரயமாலா விபூஷிதம் - சிறந்த மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு
தாராதிபதிஸந்நிபம் - சந்திரனுக்கொப்பான
பாண்டரம் சத்ரம் ச - வெண்பட்டுக் கொடையையும்
ஸ: - அவர்
ததர்ஶ - கண்டார்.

वालव्यजनहस्ताभिर्वीज्यमानं समन्ततः ।
गन्धैश्च विविधैर्जुष्टं वरधूपेन धूपितम् ॥

வாலவ்யஜந ஹஸ்தாபிர் வீஜ்யமாநம் ஸமந்தத: ।
கந்தைஶ்ச விவிதைர் ஜுஷ்டம் வரதூபேந தூபிதம் ॥ 5

परमास्तरणास्तीर्णमाविकाजिनसंवृतम् ।
दामभिर्वरमाल्यानां समन्तादुपशोभितम् ॥

பரமாஸ்தரணாஸ்தீர்ண மாவிகாஜின ஸம்வ்ருதம் ।
தாமபிர்வரமால்யாநாம் ஸமந்தாதுபஶோபிதம் ॥ 6

ஸமந்தத: - சுற்றிலும்
வாலவ்யஜந ஹஸ்தாபி: - வெண்சாமரங்களைக் கையிலேந்திய ஸ்த்ரீகளால்
வீஜ்யமாநம் - வீசப்படுகிறது;
விவிதை: - பலவித
கந்தை: ச - வாஸனைகளாலும்
ஜுஷ்டம் - நிறைந்து
வரதூபேந - நறும்புகையினால்
தூபிதம் - கமழப் பெற்றது
ஆவிகாஜிந ஸம்வ்ருதம் - கம்பளியினாலும் தோலினாலும் வேலை செய்திருக்கிற
பரமாஸ்தரணாஸ்தீர்ணம் - மிக உயர்ந்தவிரிப்புக்கள் விரிக்கப் பெற்றது;
வரமால்யாநாம் - மேன்மையான புஷ்பஸரங்களின்

தாமபி: - மாலைகளால்
ஸமந்தாத் - சுற்றிலும்
உபஶோபிதம் - அழகாய் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

तस्मिञ्जीमूतसंकाशं प्रदीप्तोत्तमकुण्डलम् ।
लोहिताक्षं महाबाहुं महारजतवाससम् ॥

தஸ்மிஞ்ஜீமூத ஸங்காஶம் ப்ரதீப்தோத்தம குண்டலம் ।
லோஹிதாக்ஷம் மஹாபாஹும் மஹாரஜத வாஸஸம் ॥ 7

लोहितेनानुलिप्ताङ्गं चन्दनेन सुगन्धिना ।
सन्ध्यारक्तमिवाकाशे तोयदं सतटिद्गणम् ॥

லோஹிதேநாநுலிப்தாங்கம் சந்தநேந ஸுகந்திநா ।
ஸந்த்யா ரக்த மிவாகாஶே தோயதம் ஸதடித்கணம் ॥ 8

वृतमाभरणैर्दिव्यैः सुरूपं कामरूपिणम् ।
सवृक्षवनगुल्माढ्यं प्रसुप्तमिव मन्दरम् ॥

வ்ருதமா பரணைர் திவ்யை: ஸுரூபம் காமரூபிணம் ।
ஸவ்ருக்ஷவன குல்மாட்யம் ப்ரஸுப்தமிவ் மந்தரம் ॥ 9

क्रीडित्वोपरतं रात्रौ वराभरणभूषितम् ।
प्रियं राक्षसकन्यानां राक्षसानां सुखावहम् ॥

க்ரீடித்வோபரதம் ராத்ரௌ வராபரண பூஷிதம் ।
ப்ரியம் ராக்ஷஸகன்யாநாம் ராக்ஷஸாநாம் ஸுகாவஹம் ॥ 10

पीत्वाप्युपरतं चापि ददर्श स महाकपिः ।
भास्वरे शयने वीरं प्रसुप्तं राक्षसाधिपम् ॥

பீத்வாப்யுபரதம் சாபி ததர்ஶ ஸ மஹாகபி: ।
பாஸ்வரே ஶயனே வீரம் ப்ரஸுப்தம் ராக்ஷஸாதிபம் ॥ 11

தஸ்மிந் - அதில்
ஜீமூதஸங்காஶம் - கரிய மேகம் போன்றவனும்
ப்ரதீப்தோத்தம
குண்டலம் - ஒளியுள்ள சிறந்த குண்டலங்களுடனும்
லோஹிதாக்ஷம் - சிவந்த கண்களுடனும்
மஹாபாஹும் - பெருத்த தோள்களுடனும்
மஹாரஜதவாஸஸம் - பொன் ஆடை புனைந்தவனும்
ஸுகந்திநா - நறுமணம் கமழும்
லோஹிதேந - சிவப்பு
சந்தநேந - சந்தனத்தால்
அநுலிப்தாங்கம் - பூசப்பட்ட சரீரமுடையவனும்

ஆகாஸே	- ஆகாசத்தில்
ஸதடித்கணம்	- மின்னல்களுடன்
ஸந்த்யாரக்தம்	- அந்திகாலச் சிவப்புடன் கூடிய
தோயதம் இவ	- மேகம் போல
திவ்யை:	- திவ்யங்களான (தேவலோகத்து)
ஆபரணை:	- ஆபரணங்களோடு
வ்ருதம்	- கூடினவனாயும்
ஸுரூபம்	- அழகான ரூபமுடையவனும்
காமரூபிணம்	- வேண்டிய ரூபமெடுக்க வல்லவனும்
ஸவ்ருக்ஷவந குல்மாட்யம்	- விருக்ஷங்களோடு கூடியதாய், காடுகளும் தூறுகளும் அடர்ந்த
ப்ரஸுப்தம்	- அசைவற்ற
மந்தரம் இவ	- மந்தர பர்வதம் போன்றவனும்
வராபரணபூஷிதம்	- அழகான ஆபரணங்கள் அணிந்தவனும்
ராத்ரௌ	- ராத்திரியில்
க்ரீடித்வா	- க்ரீடித்து (உல்லாஸமாய் இருந்து)
உபரதம்	- களைத்தவனும்
ராக்ஷஸகந்யாநாம்	- ராக்ஷஸ ஸ்திரீகளுக்கு
ப்ரியம்	- காதலனும்
ராக்ஷஸாநாம்	- ராக்ஷஸர்களுக்கு
ஸுகாவஹம்	- இன்பம் செய்பவனும்
பீத்வா அபி	- கள்ளுண்டும்
உபரதம் அபி ச	- ஓய்ந்தவனாயே
பாஸ்வரே	- மிக அழகான
ஶயநே	- படுக்கையில்
ப்ரஸுப்தம்	- நன்றாய்த் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிற
வீரம்	- வீரனுமான
ராக்ஷஸாதிபம்	- ராக்ஷஸாதிபதியை
மஹாகபி:	- வானர வீரரான
ஸ:	- அவர்
ததர்ஶ	- கண்டார்.

निःश्वसन्तं यथा नागं रावणं वानरर्षभः ।
आसाद्य परमोद्विग्नः सोऽपासर्पत् सुभीतवत् ॥

நி: ஶ்வஸந்தம் யதா நாகம் ராவணம் வாநரர்ஷப: ।
ஆஸாத்ய பரமோத்விக்ன: ஸோऽபாஸர்பத் ஸுபீதவத் ॥ 12

வாநரர்ஷப:	- வானர ச்ரேஷ்டரான
ஸ:	- அவர்
நி:ஶ்வஸந்தம்	- சீறுகிற

நாகம் யத	ஸர்ப்பத்தைப்போன்ற
ராவணம் ஆஸாத்ய	ராவணனை அணுகி
ஸுபீதவத்	மிகவும் பயந்தவர்போல்
பரமோத்விக்க்ந:	மனம் மறுகினவராய்
அபாஸர்பத்	பின்னடைந்தார்.

अथारोहणमासाद्य वेदिकान्तरमाश्रितः ।
क्षीबं राक्षसशार्दूलं प्रेक्षते स्म महाकपिः ॥

அதாரோஹணமாஸாத்ய வேதிகாந்தர மாஶ்ரித: ।
க்ஷீபம் ராக்ஷஸ ஶார்தூலம் ப்ரேக்ஷதே ஸ்ம மஹாகபி: ॥ 13

அத	அனந்தரம்
மஹாகபி:	வானர வீரர்
ஆரோஹணம்	படியில்
ஆஸாத்ய	ஏறி
வேதிகாந்தரம்	வேறொரு திண்ணையை
ஆஶ்ரித:	அடைந்தவராய்
ஸுப்தம்	உறங்கிக் கொண்டிருந்த
ராக்ஷஸஶார்தூலம்	ராக்ஷஸ ச்ரேஷ்டனை
ப்ரேக்ஷதே ஸ்ம	கவனித்துச் செவ்வையாகப் பார்த்தார்.

शुशुभे राक्षसेन्द्रस्य स्वपतः शयनोत्तमम् ।
गन्धहस्तिनि संविष्टे यथा प्रस्रवणं महत् ॥

ஶுஶுபே ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய ஸ்வபத: ஶயநோத்தமம் ।
கந்த ஹஸ்திநி ஸம்விஷ்டே யதா ப்ரஸ்ரவணம் மஹத் ॥ 14

ஸ்வபத:	தூங்கிக் கொண்டிருக்கிற
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	ராக்ஷஸேந்திரனுடைய
ஶயநோத்தமம்	சிறந்த படுக்கை
கந்தஹஸ்திநி	மத யானை
ஸம்விஷ்டே	உறங்குகையில்
மஹத்	பெரிய
ப்ரஸ்ரவணம்	பிரஸ்ரவணம் என்னும் மலை
யதா	போல்
ஶுஶுபே	திகழ்ந்தது.

काञ्चनाङ्गदनद्धौ च ददर्श स महात्मनः ।
विक्षिप्तौ राक्षसेन्द्रस्य भुजाविन्द्रध्वजोपमौ ॥

காஞ்சநாங்கத நத்தௌ ச ததர்ஶ ஸ மஹாத்மன: ।
விக்ஷிப்தௌ ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய புஜாவிந்த்ரத்வஜோபமௌ ॥ 15

ऐरावतविषाणाग्रैरापीडनकृतव्रणौ ।
वज्रोल्लिखितपीनांसौ विष्णुचक्रपरिक्षतौ ॥

ஐராவத விஷாணாக்ரைராபீடந க்ருதவ்ரணௌ ।
வஜ்ரோல்லிகித பீநாம்ஸௌ விஷ்ணு சக்ர பரிக்ஷதௌ ॥ 16

पीनौ समसुजातांसौ सङ्गतौ बलसंयुतौ ।
सुलक्षणनखाङ्गुष्ठौ स्वङ्गुलीतललक्षितौ ॥

பீநௌ ஸமஸுஜாதாம்ஸௌ ஸங்கதௌ பலஸம்யுதௌ ।
ஸுலக்ஷண நகாங்குஷ்டௌ ஸ்வங்குளீதல லக்ஷிதௌ ॥ 17

संहतौ परिघाकारौ वृत्तौ करिकरोपमौ ।
विक्षिप्तौ शयने शुभ्रे पञ्चशीर्षाविवोरगौ ॥

ஸம்ஹதௌ பரிகாகாரௌ வ்ருத்தௌ கரிகரோபமௌ ।
விக்ஷிப்தௌ ஶயனே ஶுப்ரே பஞ்ச ஶீர்ஷாவிவோரகௌ ॥ 18

ஸ:	அவர்
காஞ்சநாங்கதநத்தௌ	பொன்னாற் செய்த தோள் வளையுடையவைகளும்
இந்த்ரத்வஜோபமௌ ச	இந்திரனுடைய துவஜம் போன்றவைகளும்
விக்ஷிப்தௌ	நீண்டவைகளும்
ஐராவத விஷாணாக்ரௌ:	ஐராவதம் என்ற யானையின் கொம்புகளின் நுனிகளால்
ஆபீடநக்ருதவ்ரணௌ	பாயப்பட்ட தழும்புகளுள்ளவைகளும்
வஜ்ரேளல்லிகித பீநாம்ஸௌ	வஜ்ராயுதம் உராய்ந்த பருத்த தோள்களையுடையவைகளும்
விஷ்ணுசக்ரபரிக்ஷதௌ	விஷ்ணு சக்கிரத்தால் பிளவுண்டனவும்
பீநௌ	பருத்தவைகளும்
ஸமஸுஜாதாம்ஸௌ	ஸமமாயும் அழகாயுமுள்ள தோள்களை உடையவைகளும்
பலஸம்யுதௌ	வலி கொண்டவைகளும்
ஸங்கதௌ	நெருங்கிய
ஸ்வங்குலீதல லக்ஷிதௌ	அழகிய விரல்கள், உள்ளங்கைகள் இவைகளுடனும் கூடிய
ஸுலக்ஷண நகாங்குஷ்டௌ	நல்ல லக்ஷணம் பொருந்திய நகங்கள், பெருவிரல்கள், இவைகளுடனும்

ஸம்ஹதௌ	-	திரண்டும்
பரிகாகாரௌ	-	உழல் தடி போலும்
வ்ருத்தௌ	-	உருண்டு
கரிகரோபமௌ	-	யானைத் துதிக்கை போன்றவைகளும்
ஶுப்ரே	-	வெள்ளிய
ஶயநே	-	படுக்கையின் மேல்
விக்ஷிப்தௌ	-	போடப்பட்டவைகளும்
பஞ்சஶீர்ஷௌ	-	ஐந்து தலைகளையுடைய
உரகௌ இவ	-	ஸர்ப்பங்கள் போலுமிருக்கிற
மஹாத்மநஃ	-	மஹாத்மாவான
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	-	ராக்ஷஸேந்திரனுடைய
புஜௌ	-	புஜங்களை
ததர்ஶ	-	கண்டார்.

शशक्षतजकल्पेन सुशीतेन सुगन्धिना ।
चन्दनेन परार्ध्येन स्वनुलिप्तौ स्वलंकृतौ ॥

ஶஶ க்ஷதஜ கல்பேந ஸுஶீதேந ஸுகந்திநா ।
சந்தநேந பரார்த்யேந ஸ்வநுலிப்தௌ ஸ்வலங்க்ருதௌ ॥ 19

उत्तमस्त्रीविमृदितौ गन्धोत्तमविभूषितौ ।
यक्षपन्नगगन्धर्वदेवदानवराविणौ ॥

உத்தமஸ்த்ரீவிம்ருதிதௌ கந்தோத்தம விபூஷிதௌ ।
யக்ஷபந்நக கந்தர்வ தேவ தாநவ ராவிணௌ ॥ 20

ददर्श स कपिस्तस्य बाहू शयनसंस्थितौ ।
मन्दरस्यान्तरे सुप्तौ महाही रुषिताविव ॥

ததர்ஶ ஸ கபிஸ்தஸ்ய பாஹூ ஶயன ஸம்ஸ்திதௌ ।
மந்தரஸ்யாந்தரே ஸுப்தௌ மஹாஹீ ருஷிதாவிவ ॥ 21

ஶஶக்ஷதஜகல்பேந	-	முயலின் ரத்தம் போல் சிவந்ததும்
ஸுஶீதேந	-	மிகக் குளிர்ந்ததும்
ஸுகந்திநா	-	நறுமணமார்ந்த
பரார்த்யேந	-	உயர்ந்த
சந்தநேந	-	சந்தனத்தால்
ஸ்வநுலிப்தௌ	-	நன்கு பூசப்பட்டவைகளும்
ஸ்வலங்க்ருதௌ	-	சிங்காரிக்கப்பட்டவைகளும்
கந்தோத்தம விபூஷிதௌ	-	உயர்ந்த வாஸனைகள் அணியப் பெற்றவைகளும்
உத்தமஸ்த்ரீ விம்ருதிதௌ	-	உத்தம ஸ்த்ரீகளால் பிடிக்கப் பெற்றவைகளும்

யக்ஷபந்நக கந்தர்வதேவ தாநவராவிணௌ	இயக்கர், பன்னகர், கந்தர்வர், தேவர், தானவர், இவர்களையெல்லாம் அழச் செய்தவைகளும்
ஶயநஸம்ஸ்திதௌ	படுக்கையில் இருப்பவைகளும்
மந்தரஸ்ய	மந்தர மலையின்
அந்தரே	மத்தியிலே
ருஷிதௌ	கிடந்து
ஸுப்தௌ	உறங்கும்
மஹாஹீ இவ	பெரும் பாம்புகள் போலுமிருக்கிற
தஸ்ய	அவனுடைய
பாஹூ	கைகளை
ஸ: கபி:	அந்த வானரர்
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

ताभ्यां स परिपूर्णाभ्यां भुजाभ्यां राक्षसेश्वर: ।
शुशुभेऽचलसंकाश: शृङ्गाभ्यामिव मन्दर: ॥

தாப்யாம் ஸ பரிபூர்ணாப்யாம் புஜாப்யாம் ராக்ஷஸேஶ்வர: ।
ஶுஶுபேऽசலஸங்காஶ: ஶ்ருங்காப்யாமிவ மந்தர: ॥ 22

அசலஸங்காஶ:	மலையை நிகர்த்த
ராக்ஷஸேஶ்வர:	ராக்ஷஸேச்வரனான
ஸ:	அவன்
தாப்யாம்	அந்த
பரிபூர்ணாப்யாம்	எல்லா லக்ஷணங்களும் நிறைந்த
புஜாப்யாம்	இரு கரங்களாலும்
மந்தர:	மந்தர மலை
ஶ்ருங்காப்யாம்	இரு கொடு முடிகளால்
இவ	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஶுஶுபே	விளங்கினான்.

चूतपुन्नागसुरभिर्बकुलोत्तमसंयुत: ।
मृष्टान्नरससंयुक्त: पानगन्धपुर:सर: ॥

சூத புந்நாக ஸுரபிர்பகுலோத்தம ஸம்யுத: ।
ஷ்டாந்நரஸஸம்யுக்த: பானகந்த புர: ஸர: ॥ 23

तस्य राक्षससिंहस्य निश्चक्राम महामुखात् ।
शयानस्य विनि:श्वास: पूरयन्निव तद्गृहम् ॥

தஸ்ய ராக்ஷஸஸிம்ஹஸ்ய நிஶ்சக்ராம மஹாமுகாத் ।
ஶயானஸ்ய விநிஶ் ஶ்வாஸ: பூரயந்நிவ தத் க்ருஹம் ॥ 24

ஶயாநஸ்ய	தூங்குகிற
ராக்ஷஸராஜஸ்ய	ராக்ஷஸ ராஜனுடைய
விநிஃஶ்வாஸஃ	மூச்சுக் காற்று
சூதபுந்நாகஸௌரபிஃ	மாம்பூ, புன்னைப்பூ, இவற்றின் மணம் படிந்ததாய்
வகுலோத்தமஸம்யுதஃ	உத்மமான மகிழம்பூ மணம் மிகுந்தும்
ம்ருஷ்டாந்நரஸஸம்யுக்தஃ	பற்பல நல்லுணவுகளின வாஸனை சிறந்தும்
பாநகந்தபுரஃஸரஃ	கள்ளின் வாஸனை முன்னிட்டதாய்
தத் க்ருஹம்	அந்த அறையை
பூரயந் இவ	நிறைப்பதுபோல்
தஸ்ய	அவனுடைய
மஹாமுகாத்	பெரிய முகத்தினின்றும்
நிஶ்சக்ராம	தோன்றி வீசிற்று.

मुक्तामणिविचित्रेण काञ्चनेन विराजितम् ।
मुकुटेनापवृत्तेन कुण्डलोज्ज्वलिताननम् ॥
முக்தாமணி விசித்ரேண காஞ்சநேந விராஜிதம் ।
முகுடேநாபவ்ருத்தேந குண்டலோஜ் ஜ்வலிதாननம் ॥ 25

रक्तचन्दनदिग्धेन तथा हारेण शोभिना ।
पीनायतविशालेन वक्षसाभिविराजितम् ॥
ரக்தசந்தநதிக்தேந ததா ஹாரேண ஶோபிநா ।
பீநாயத விஶாலேந வக்ஷஸாபி விராஜிதம் ॥ 26

पाण्डरेणापविद्धेन क्षौमेण क्षतजेक्षणम् ।
महार्हेण सुसंवीतं पीतेनोत्तमवाससा ॥
பாண்டரேணாப வித்தேந க்ஷௌமேண க்ஷத ஜேக்ஷணம் ।
மஹார்ஹேண ஸுஸம்வீதம் பீதேநோத்தமவாஸஸா ॥ 27

माषराशिप्रतीकाशं निःश्वसन्तं भुजङ्गवत् ।
गाङ्गे महति तोयान्ते प्रसुप्तमिव कुञ्जरम् ॥
மாஷராஶி ப்ரதீகாஶம் நி: ஶ்வஸந்தம் புஜங்கவத் ।
காங்கே மஹதி தோயாந்தே ப்ரஸுப்தமிவ குஞ்ஜரம் ॥ 28

चतुर्भिः काञ्चनैर्दीपैर्दीप्यमानचतुर्दिशम् ।
प्रकाशीकृतसर्वाङ्गं मेघं विद्युद्गणैरिव ॥
சதுர்பி: காஞ்சநைர் தீபைர் தீப்யமான சதுர்திஶம் ।
ப்ரகாஶீக்ருத ஸர்வாங்கம் மேகம் வித்யுத்கணைரிவ ॥ 29

पादमूलगताश्चान्या ददर्श सुमहात्मनः ।
पत्नीः स प्रियभार्यस्य तस्य रक्षःपतेर्गृहे ॥

பாதமூல கதாஶ்சான்யா ததர்ஶ ஸுமஹாத்மன: ।
பத்நீ: ஸ ப்ரிய பார்யஸ்ய தஸ்ய ரக்ஷ: பதேர் க்ருஹே ॥ 30

முக்தாமணிவிசித்ரேண	-முத்துக்களினாலும் நன்மணிகளினாலும் விசித்திரமாய்
காஞ்சநேந	- தங்கத்தினாற் செய்யப்பட்ட
அபவ்ருத்தேந	- சற்று நழுவின
முகுடேந	- கிரீடத்தால்
விராஜிதம்	- திகழ்ந்தும்
குண்டலோஜ்ஜ்வலிதாநநம்	- குண்டலங்களினால் முகவொளி மிகுந்தும்
ரக்தசந்தநதிக்தேந	- செஞ்சந்தனக் கலவையணிந்து
ததா	- அவ்வாறே
ஹாரேண	- மாலையினால்
ஶோபிநா	- திகழும்
பீநாயதவிஶாலேந	- பருத்து நீண்டு அகன்ற
வக்ஷஸா	- மார்பினால்
அபிவிராஜிதம்	- நன்றாய் விளங்குகிற
பாண்டரேண	- வெண்மை நிறமுற்ற
அபவித்தேந	- நழுவி விழுந்திருக்கிற
க்ஷௌமேண	- பட்டு உத்தரீயத்துடனும்
மஹார்ஹேண	- மிக விலையுயர்ந்த
பீதேந	- மஞ்சள் நிறமுள்ள
உத்தமவாஸஸா	- உயர்ந்த வஸ்திரத்தால்
ஸுஸம்வீதம்	- அழகாய் உடுத்தப்பட்டிருப்பவனும்
க்ஷதஜேக்ஷணம்	- சிவந்த கண்களுடையவனும்
மாஷராஶிப்தீகாஶம்	- உழுந்துக் குவியலுக்குச் சமமான நிறமுடையவனும்
புஜங்கவத்	- பாம்புபோல்
நி:ஶ்வஸந்தம்	- மூச்சு விடுபவனும்
காங்கே	- கங்கா நதியின்
மஹதி	- பெரிய
தோயாந்தே	- ஜல மத்தியில்
ப்ரஸுப்தம்	- நன்றாய்த் தூங்குகிற
குஞ்ஜரம் இவ	- யானை போன்றவனும்
சதுர்பி:	- நான்கு
காஞ்சநை:	- ஸ்வர்ணமயமான

தீபை:	தீபங்களால்
ப்ரகாஶீக்ருத ஸர்வாங்கம்	பிரகாசிக்கப் பெற்ற எல்லா அவயவங்களை உடையவனும்
வித்யுத்கணை:	மின்னல்களினால்
தீப்யமாந சதுர்திஶம்	நாலா திக்கும் வெளிச்சமாகும்படி தோன்றும்
மேகம் இவ ச	மேகம் போனறவைனையும்
ஸுமஹாத்மந:	நல்ல மஹாத்மாவாயும்
ப்ரியபார்யஸ்ய ச	பார்யைகளிடத்தில் பிரீதியுள்ளவனுமாயிருக்கிற
ரக்ஷ:பதே:	ராக்ஷஸாதிபனுடைய
பாதமூலகதா:	பாத மூலத்தில் படுத்திருக்கிற
பத்நீ: அபி	பார்யைகளையும்
தஸ்ய	அவனுடைய
க்ருஹே	அறையில்
ஸ:	அவர்
ததர்ஶ	கண்டார்.

शशिप्रकाशवदनाश्चारुकुण्डलभूषिता: ।
अम्लानमाल्याभरणा ददर्श हरियूथप: ॥

ஶஶி ப்ரகாஶ வதநாஶ் சாருகுண்டல பூஷிதா: ।
அம்லாந மால்யாபரணா ததர்ஶ ஹரியூதப: ॥ 31

ஹரீயூதப:	வானரச்ரேஷ்டர்
ஶஶிப்ரகாஶவதநா:	சந்திரன் போன்ற காந்தியுள்ள முகமுடையவர்களையும்
சாருகுண்டலபூஷிதா:	அழகிய குண்டலங்களைப் பூண்டவர்களையும்
அம்லாநமால்யாபரணா:	வாடாத மாலைகளை அணிந்தவர்களையும்
ததர்ஶ	கண்டார்.

नृत्तवादित्रकुशला राक्षसेन्द्रभुजाङ्कगा: ।
वराभरणधारिण्यो निषण्णा ददृशे हरि: ॥

ந்ருத்த வாதித்ர குஶலா ராக்ஷஸேந்த்ர புஜாங்ககா: ।
வராபரண தாரிண்யோ நிஷண்ணா தத்ருஶே ஹரி: ॥ 32

நிஷண்ணா:	உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த
ந்ருத்தவாதித்ரகுஶலா:	நர்த்தனத்திலும் இசைக் கருவியிலும் வல்ல ஸ்திரீகளையும்
ராக்ஷஸேந்த்ர புஜாங்ககா:	ராக்ஷஸேந்திரனுடைய தோளிலும் மடியிலும் படுத்துறங்கும்

வராபரணதாரிண்ய: - சிரேஷ்டமான ஆபரணம் அணிந்தவர்களையும்
ஹரி: ததர்ஶ - வானரர் கண்டார்.

वज्रवैदूर्यगर्भाणि श्रवणान्तेषु योषिताम् ।
ददर्श तापनीयानि कुण्डलान्यङ्गदानि च ॥

வஜ்ரவைடூர்ய கர்பாணி ஶ்ரவணாந்தேஷு யோஷிதாம் ।
ததர்ஶ தாபநீயாநி குண்டலாந்யங்கதாநி ச ॥ 33

யோஷிதாம் - ஸ்திரீகளின்
தாபநீயாநி - பசும் பொன்னால் செய்த
அங்கதாநி - தோள் வளைகளையும்
ஶ்ரவணாந்தேஷு - காதினடிகளில்
வஜ்ரவைடூர்ய கர்பாணி - வஜ்ர வைடூர்யங்கள் இழைக்கப்பட்ட
குண்டலாநி ச - குண்டலங்களையும்
ததர்ஶ - கண்டார்.

तासां चन्द्रोपमैर्वक्त्रैः शुभैर्ललितकुण्डलैः ।
विरराज विमानं तन्नभस्तारागणैरिव ॥

தாஸாம் சந்த்ரோபமைர் வக்த்ரை: ஶுபைர்லலித குண்டலை: ।
விரராஜ விமானம் தந்நபஸ்தாரா கணை ரிவ ॥ 34

தாஸாம் - அவர்களுடைய
ஶுபை: - துலக்கமான
லலிதகுண்டலை: - அழகிய குண்டலங்களாலும்
சந்த்ரோபமை: - சந்திரன் போன்ற
வக்த்ரை: - முகங்களாலும்
தத் விமாநம் - அந்த விமானம்
தாராகணை: - நக்ஷத்திரக் கூட்டங்களால்
நப: இவ - ஆகாசம்போல்
விரராஜ - பிரகாசித்தது.

मदव्यायामखिन्नास्ता राक्षसेन्द्रस्य योषितः ।
तेषु तेष्ववकाशेषु प्रसुप्तास्तनुमध्यमाः ॥

மதவ்யாயாமகிந்நாஸ்தா ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய யோஷித: ।
தேஷு தேஷ்வ வகாஶேஷு ப்ரஸுப்தாஸ்தநு மத்யமா: ॥ 35

ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய - ராக்ஷஸேந்திரனுடைய
தா: - அந்த
தநுமத்யமா: - நுண்ணிடை மெலிந்த
மதவ்யாயாமகிந்நா: - காம இன்பம் நுகர்ந்து களைத்த

யோஷித:	ஸ்திரீகள்
தேஷு தேஷு	அந்தந்த
அவகாஶேஷு	இடங்களிலேயே
ப்ரஸுப்தா:	நன்றாய்த் தூங்கினார்கள்.

अङ्गहारैस्तथैवान्या कोमलैर्नृत्तशालिनी ।
विन्यस्तशुभसर्वाङ्गी प्रसुप्ता वरवर्णिनी ॥

அங்கஹாரைஸ் ததைவாந்யா கோமளைர் ந்ருத்த ஶாலிநீ ।
விந்யஸ்தஶுப ஸர்வாங்கீ ப்ரஸுப்தா வரவர்ணிநீ ॥ 36

அந்யா	மற்றொரு
வரவர்ணிநீ	பெண்ணரசி
கோமலை:	அழகிய
அங்கஹாரை:	அங்காபினயங்களுடன்
ந்ருத்தஶாலிநீ	நர்த்தனம் செய்தவளாய்
ததா ஏவ	அப்படியே
விந்யஸ்த	அழகிய அவயங்கள் எல்லாம் ஒளிக்குமாறு
ஶுபஸர்வாங்கீ	படுக்கையில் சாய்ந்து
ப்ரஸுப்தா	தூங்கினாள்.

काचिद्वीणां परिष्वज्य प्रसुप्ता संप्रकाशते ।
महानदीप्रकीर्णेव नलिनी पोतमाश्रिता ॥

காசித் வீணாம் பரிஷ்வஜ்ய ப்ரஸு ப்தா ஸம்ப்ரகாஶதே ।
மஹாநதீ ப்ரகீர்ணேவ நளிநீ போத மாஶ்ரிதா ॥ 37

வீணாம்	வீணையை
பரிஷ்வஜ்ய	தழுவிக் கொண்டு
ப்ரஸுப்தா	நித்திரை போன
காசித்	ஒரு ஸ்த்ரீ
மஹாநதீப்ரகீர்ணா	பெரிய நதியில் மிதந்தோடியதாய்
போதம்	ஓர் ஓடத்தை
ஆஶ்ரிதா	போய் சுற்றிக் கொண்ட
நலிநீ இவ	தாமரைக் கொடிபோல்
ஸம்ப்ரகாஶதே	நன்றாய் விள்ங்குகிறாள்.

अन्या कक्षगतेनैव मड्डुकेनासितेक्षणा ।
प्रसुप्ता भामिनी भाति बालपुत्रेव वत्सला ॥

அன்யா கக்ஷ கதேநைவ மட்டுகேநாஸிதேக்ஷணா ।
ப்ரஸுப்தா பாமிநீ பாதி பாலபுத்ரேவ வத்ஸலா ॥ 38

கக்ஷகதேந	கஷ்கத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற
மட்டுகேந இவ	மட்டுகம் என்ற வாத்தியத்துடனேயே

ப்ரஸுப்தா - நன்றாயுறங்கின
அந்யா - வேறொரு
அஸிதேக்ஷணா - கருங்கண்ணாளான
பாமிநீ - கட்டழகி
பாலபுத்ரா - இளங்குழந்தையை உடையவளும்
வத்ஸலா இவ - குழந்தையினிடத்தில் அதிக ப்ரீதியுள்ளவளுமான ஒரு ஸ்த்ரீ போல
பாதி - ஒளிக்கிறாள்.

पटहं चारुसर्वाङ्गी पीड्य शेते शुभस्तनी ।
चिरस्य रमणं लब्ध्वा परिष्वज्येव भामिनी ।।

படஹம் சாருஸர்வாங்கீ பீட்ய ஶேதே ஶுபஸ்தநீ ।
சிரஸ்ய ரமணம் லப்த்வா பரிஷ்வஜ்யேவ பாமிநீ ॥ 39

ஶுபஸ்தநீ - அழகிய கொங்கையளும்
சாருஸர்வாங்கீ - அழகிய ஸர்வாவயங்களை உடையவளுமான
காமிநீ - ஒரு கட்டழகி
படஹம் - படஹம் என்ற வாத்தியத்தை
பீட்ய - கட்டிக் கொண்டு
சிரஸ்ய - வெகு காலம் கழித்து
ரமணம் லப்த்வா - பர்த்தாவை அடைந்து
பரிஷ்வஜ்ய - தழுவிக் கொண்டு
இவ - போலிருப்பவளாய்
ஶேதே - தூங்குகிறாள்.

काचिद्वंशं परिष्वज्य सुप्ता कमललोचना ।
रहः प्रियतमं गृह्य सकाममिव कामिनी ।।

காசித் வம்ஶம் பரிஷ்வஜ்ய ஸுப்தா கமல லோசநா ।
ரஹ: ப்ரியதமம் லப்த்வா ஸகாமமிவ காமிநீ ॥ 40

கமலலோசநா - செந்தாமரைக் கண்ணியான
காசித் காமிநீ - ஒரு காமினி
ரஹ: - ஏகாந்த தலத்திலே
ஸகாமம் - மிக்க காதலுள்ள
ப்ரியதமம் - கணவனை
லப்த்வா - கட்டியணைத்துக் கொண்டு
இவ - இருப்பதுபோல்
வீணாம் - வீணையை
பரிஷ்வஜ்ய - அணைத்துக் கொண்டு
ஸுப்தா - தூங்கினாள்.

विपञ्चीं परिगृह्यान्या नियता नृत्तशालिनी ।
निद्रावशमनुप्राप्ता सहकान्तेव भामिनी ॥

விபஞ்சீம் பரிக்ருஹ்யாந்யா நியதா ந்ருத்தஶாலிநீ ।
நித்ராவஶ மனுப்ராப்தா ஸஹகாந்தேவ பாமிநீ ॥ 41

ந்ருத்தஶாலிநீ	- நாட்டியத்தில் வல்ல
நியதா	- மிதானுபோகியான
அந்யா	- மற்றொரு
பாமிநீ	- கட்டழகி
ஸஹகாந்தா	- பக்கத்தில் காதலனை உடையவள்
இவ	- போல
விபஞ்சீம்	- விபஞ்சியென்னும் வாத்தியத்தை
ப்ரிக்ருஹ்ய	- கட்டியணைத்துக் கொண்டு
நித்ராவஶம்	- நித்திரை வசத்தை
அநுப்ராப்தா	- அடைந்திருந்தாள்.

अन्या कनकसंकाशैर्मृदुपीनैर्मनोरमैः ।
मृदङ्गं परिपीड्याङ्गैः प्रसुप्ता मत्तलोचना ॥

அன்யா கனக ஸங்காஶைர் ம்ருது பீநைர் மநோரமை: ।
ம்ருதங்கம் பரிபீட் யாங்கை: ப்ரஸுப்தா மத்தலோசநா ॥ 42

மத்தலோசநா	- மதித்த கண்களையுடைய
அந்யா	- மற்றொருத்தி
கநகஸங்காஶை:	- பொன்னிறமமைந்த
ம்ருதுபீநை:	- மெத்தென்றும் பருத்தும்
மநோரமை:	- அழகிய
அங்கை:	- அங்கங்களால்
ம்ருதங்கம்	- மத்தளத்தை
பரிபீட்ய	- கட்டியணைத்துக் கொண்டு
ப்ரஸுப்தா	- தூங்கினாள்.

भुजपार्श्वान्तरस्थेन कक्षगेन कृशोदरी ।
पणवेन सहानिन्द्या सुप्ता मदकृतश्रमा ॥

புஜபார்ஶ்வாந்தரஸ்தேந கக்ஷகேந க்ருஶோதரீ ।
பணவேந ஸஹாநிந்த்யா ஸுப்தா மதக்ருதஶ்ரமா ॥ 43

அநிந்த்யா	- தோஷரஹிதையான
க்ருஶோதரீ	- ஒரு நுண்ணிடையான
புஜபார்ஶ்வாந்தரஸ்தேந	- தோளுக்கும் விலாவிற்குமிடையில்
கக்ஷகேந	- கஷ்கத்தில் இருக்கிற
பணவேந ஸஹ	- பணவ வாத்தியத்துடனேயே

மதக்ருதஶ்ரமா - மதத்தினால் சோர்வை அடைந்தவளாய்
ஸுப்தா - தூங்கினாள்.

डिण्डिमं परिगृह्यान्या तथैवासक्तडिण्डिमा ।
41 प्रसुप्ता तरुणं वत्समुपगूह्येव भामिनी ॥

டிண்டிமம் பரிக்ருஹ்யாந்யா ததைவாஸக்த டிண்டிமா ।
ப்ரஸுப்தா தருணம் வத்ஸமுபகூஹ்யேவ பாமிநீ ॥ 44

ததா ஏவ - அப்படியே
ஆஸக்தடிண்டிமா - டிண்டிமம் என்ற வாத்தியத்தில் ஆஸக்தியுள்ள
அந்யா - மற்றொரு
பாமிநீ - ஸுந்தரி
தருணம் வத்ஸம் - இளம் குழந்தையை
உபகூஹ்ய இவ - கட்டியணைப்பவள் போல
டிண்டிமம் - டிண்டிம வாத்தியத்தை
பரிக்ருஹ்ய - அணைத்துக் கொண்டு
ப்ரஸுப்தா - தூங்கினாள்.

काचिदाडम्बरं नारी भुजसंयोगपीडितम् ।
42 कृत्वा कमलपत्राक्षी प्रसुप्ता मदमोहिता ॥

காசி தாடம்பரம் நாரீ புஜ ஸம்யோக பீடிதம் ।
க்ருத்வா கமல பத்ராக்ஷீ ப்ரஸுப்தா மத மோஹிதா ॥ 45

கமலபத்ராக்ஷீ - தாமரை இதழ் போன்ற கண்களையுடைய
காசித் நாரீ - ஒரு ஸ்த்ரீ
ஆடம்பரம் - ஆடம்பரம் என்னும் வாத்தியத்தை
புஜஸம்போகபீடிதம் - இரண்டு கைகளாலும் கட்டியணைத்தலை
க்ருத்வா - செய்து கொண்டு
மதமோஹிதா - மதத்தினால் மெய்மறந்தவளாக
ப்ரஸுப்தா - நன்றாய்த் தூங்கினாள்.

कलशीमपविध्यान्या प्रसुप्ता भाति भामिनी ।
वसन्ते पुष्पशबला मालेव परिमार्जिता ॥

43 கலஶீமபவித்யாந்யா ப்ரஸுப்தா பாதி பாமிநீ ।
வஸந்தே புஷ்பஶபலா மாலேவ பரிமார்ஜிதா ॥ 46

கலஶீம் - கலசத்தை
அபவித்ய - கவிழ்த்து
ப்ரஸுப்தா - தூங்கும்
அந்யா பாமிநீ - வேறொரு ஸுந்தரி
வஸந்தே - வஸந்த காலத்தில்

பரிமார்ஜிதா - ஜலம் தெளிக்கப்பட்ட
புஷ்பஶபலா - பற்பல புஷ்பங்களால் பல வர்ணமுடைய
மாலா இவ - மாலை போல
பாதி - விளங்கினாள்.

पाणिभ्यां च कुचौ काचित् सुवर्णकलशोपमौ ।
उपगूह्याबला सुप्ता निद्राबलपराजिता ॥

பாணிப்யாம் ச குசௌ காசித் ஸுவர்ணகலஶோபமௌ ।
உபகூஹ்யாபலா ஸுப்தா நித்ராபல பராஜிதா ॥ 47

நித்ராபல பராஜிதா - பலமான தூக்கத்தால் மெய்மறந்த
காசித் அபலா - ஒரு சிறு பெண்
ஸுவர்ணகல ஶோபமைஃ-ஸ்வர்ண கலசங்களுக்கு ஸமானமான
குசௌ - இரண்டு ஸ்தனங்களை
பாணிப்யாம் ச - இரண்டு கைகளினாலும்
உபகூஹ்ய - மறைத்து மூடிக் கொண்டு
ஸுப்தா - தூங்கினாள்.

अन्या कमलपत्राक्षी पूर्णेन्दुसदृशानना ।
अन्यामालिङ्ग्य सुश्रोणीं प्रसुप्ता मदविह्वला ॥

அன்யா கமல பத்ராக்ஷீ பூர்ணேந்து ஸத்ருஶாநநா ।
அன்யாமாலிங்க்ய ஸுஶ்ரோணீம் ப்ரஸுப்தா மதவிஹ்வலா ॥ 48

பூர்ணேந்து
ஸத்ருஶாநநா - முழுமதி போன்ற முகத்தையுடையவளும்
கமலபத்ராக்ஷீ - தாமரை இதழ் போன்ற
கண்களை உடையவளுமான
அந்யா - மற்றொருத்தி
மதவிஹ்வலா - மதத்தினால் மெய்மறந்தவளாய் அழகான
ஸுஶ்ரேணீம் கடிபாகத்தை உடைய
அந்யா - வேறொரு பெண்ணை
ஆலிங்க்ய - தழுவிக் கொண்டு
ப்ரஸுப்தா - துயின்றாள்.

आतोद्यानि विचित्राणि परिष्वज्य वर स्त्रियः ।
निपीड्य च कुचैः सुप्ताः कामिन्यः कामुकानिव ॥

ஆதோத்யாநி விசித்ராணி பரிஷ்வஜ்ய வரஸ்த்ரிய: ।
நீபீட்ய ச குசை: ஸுப்தா: காமின்ய: காமுகாநிவ ॥ 49

காமிந்யஃ - மையல் கொண்ட
வரஸ்த்ரியஃ - பெண்மணிகள்
காமுகாந் - காதலர்களை

பரிஷ்வஜ்ய - கட்டியணைத்துக் கொண்டு.
இவ - இருப்பது போல்
விசித்ராணி - பலவகைப்பட்ட
ஆதோத்யாநி ச - வாத்தியங்களையே
குசை: - கொங்கைகளோடு
நிபீட்ய - இறுக்கி அணைத்துக் கொண்டு
ஸுப்தா: - நித்திரை செய்தார்கள்.

तासामेकान्तविन्यस्ते शयानां शयने शुभे ।
ददर्श रूपसंपन्नामपरां स कपिः स्त्रियम् ॥

தாஸாமேகாந்த வின்யஸ்தே ஶயாநாம் ஶயனே ஶுபே ।
ததர்ஶ ரூபஸம்பந்நாமபராம் ஸ கபி: ஸ்த்ரியம் ॥ 50

ஸ: கபி: - அந்த வானரர்
தாஸாம் - அவர்கள் மத்தியில்
ஏகாந்தவிந்யஸ்தே - ஒரு தனி இடத்தில் அமைத்த
ஶுபே - அழகிய
ஶயநே - படுக்கையில்
ஶயாநாம் - நித்திரை செய்கிற
ரூபஸம்பந்நாம் - ரூபஸம்பத்தையுடைய
அபராம் - வேறொரு
ஸ்த்ரியம் - ஸ்திரீயை
ததர்ஶ - கண்டார்.

मुक्तामणिसमायुक्तैर्भूषणैः सुविभूषिताम् ।
विभूषयन्तीमिव तत् स्वश्रिया भवनोत्तमम् ॥

முக்தாமணி ஸமாயுக்தைர் பூஷணை: ஸுவிபூஷிதாம் ।
விபூஷயந்தீமிவ தத் ஸ்வஶ்ரியா பவநோத்தமம் ॥ 51

गौरीं कनकवर्णाङ्गीमिष्टामन्तःपुरेश्वरीम् ।
कपिर्मन्दोदरीं तत्र शयानां चारुरूपिणीम् ॥

கௌரீம் கனகவர்ணாங்கீ மிஷ்டா மந்த: புரேஶ்வரீம் ।
கபிர் மந்தோதரீம் தத்ர ஶயாநாம் சாருரூபிணீம் ॥ 52

स तां दृष्ट्वा महाबाहुर्भूषितां मारुतात्मजः ।
तर्कयामास सीतेति रूपयौवनसंपदा ॥

ஸ தாம் த்ருஷ்ட்வா மஹா பாஹுர் பூஷிதாம் மாருதாத்மஜ: ।
தர்கயாமாஸ ஸீதேதி ரூபயௌவன ஸம்பதா ॥ 53

हर्षेण महता युक्तो ननन्द हरियूथपः ॥

ஹர்ஷேண மஹதா யுக்தோ நநந்த ஹரியூதப: ॥ 54

முக்தாமணி ஸமாயுக்தை:	- முத்துக்களாலும் மணிகளாலும் இயற்றிய
பூஷணை:	- ஆபரணங்களால்
ஸுவிபூஷிதாம்	- நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாய்
இவ	- அது போலவே
ஸ்வஶ்ரியா	- இயற்கை அழகினாலேயே
பவநோத்தமம்	- சிறந்த மாளிகையை
விபூஷயந்தீம்	- விளங்கச் செய்பவளும்
இஷ்டாம்	- இஷ்டையாய்
கௌரீம்	- பசுமை நிறமுடையவளும்
அந்த:புரேஶ்வரீம்	- அந்தப்புரத்திற்கே எஜமானியும்
கநகவர்ணாங்கீம்	- பொன் போன்ற ஒளியுற்றவளும்
சாருரூபிணீம்	- அழகான வடிவமைந்தவளும்
பூஷிதாம்	- அலங்காரத்துடனிருக்கிற
தத்ர	- அங்கு
ஶயாநாம்	- சயனித்துக் கொண்டிருக்கிற
மந்தோதரீம்	- மந்தோதரியை
மஹாபாஹு:	- பெருந்தோள்களை உடைய
கபி:	- வானரரும்
மாருதாத்மஜ:	- வாயு புத்திரரும்
ஹரியூதப:	- வானர வீரருமான
ஸ:	- அவர்
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு
ரூபயௌவன	- ரூபமும் யௌவனமும்
ஸம்பதா	நிறைந்திருப்பதைக் கொண்டு
தாம்	- அவளை
ஸீதா இதி	- ஸீதையென்று
தர்கயாமாஸ	- பாவித்தார்;
மஹதா ஹர்ஷேண	- பெருமகிழ்ச்சியுடன்
யுக்த:	- கூடினவராய்
நநந்த	- ஸந்தோஷித்தார்.

आस्फोटयामास चुचुम्ब पुच्छं ननन्द चिक्रीड जगौ जगाम ।
स्तम्भानरोहन्निपपात भूमौ निदर्शयन् स्वां प्रकृतिं कपीनाम् ॥

ஆஸ்போடயாமாஸ சுசும்ப புச்சம்
நநந்த சிக்ரீட ஜகௌ ஜகாம ।
ஸ்தம்பாநரோஹந்நிபபாத பூமௌ
நிதர்ஶயந் ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிம் கபீநாம் ॥ 55

கபீநாம்	- குரங்குகளுக்கு
ஸ்வாம்	- உரிய
ப்ரக்ருதிம்	- ஸ்வபாவத்தை
நிதர்ஶயந்	- காட்டிக் கொண்டு
ஆஸ்போடயாமாஸ	- அவர் தோள்களைக் கொட்டினார்;
புச்சம்	- வாலை
சுசும்ப	- முத்தமிட்டார்;
நநந்த	- ஸந்தோஷித்தார்,
சிக்ரீட	- துள்ளினார்,
ஜகௌ	- பாடினார்,
ஜகாம	- ஓடினார்,
ஸ்தம்பாந்	- ஸ்தம்பங்களில்
அரோஹத்	- ஏறினார்,
பூமௌ	- பூமியில்
நிபபாத	- குதித்தார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
மந்தோதரீ தர்ஶநம் தஶம: ஸர்க: ॥

ஏகாதஶ: ஸர்க: - 11

अवधूय च तां बुद्धिं बभूवावस्थितस्तदा ।
जगाम चापरां चिन्तां सीतां प्रति महाकपिः ॥
அவதூய ச தாம் புத்திம் பபூவாவஸ்திதஸ் ததா ।
ஜகாம சாபராம் சிந்தாம் ஸீதாம் ப்ரதி மஹாகபி: ॥ 1

மஹாகபி:	- வானரவீரர்
ச ச	- தத்க்ஷணமே
ஸீதாம் ப்ரதி	- ஸீதையைப் பற்றிய
தாம் புத்திம்	- அந்த அபிப்பிராயத்தை
அவதூய	- தப்பென விட்டொழித்து
ததா	- அப்பொழுது
அவஸ்தித:	- மன நிலையுற்றவராய்
பபூவ	- ஆனார்;
அபராம்	- சிறந்த
சிந்தாம்	- ஆலோசனையை
ஜகாம	- கொண்டார்.

न रामेण वियुक्ता सा स्वप्तुमर्हति भामिनी ।
न भोक्तुं नाप्यलंकर्तुं न पानमुपसेवितुम् ॥
ந ராமேண வியுக்தா ஸா ஸ்வப்து மர்ஹதி பாமிநீ ।
ந போக்தும் நாப்யலங்கர்தும் ந பானமுப ஸேவிதும் ॥ 2

नान्यं नरमुपस्थातुं सुराणामपि चेश्वरम् ।
न हि रामसमः कश्चिद्विद्यते त्रिदशेष्वपि ॥
நான்யம் நரமுபஸ்தாதும் ஸுராணாமபிசேஶ்வரம் ।
ந ஹி ராமஸம: கஶ்சித் வித்யதே த்ரிதஶேஷ்வபி ॥ 3

अन्येयमिति निश्चित्य पानभूमौ चचार सः ॥
அன்யேயமிதி நிஶ்சித்ய பான பூமௌ சசார ஸ: ।

ராமேண	- “ஸ்ரீராமரோடு
வியுக்தா	- கூடியிராத
ஸா பாமிநீ	- அந்த மாது
ஸ்வப்தும்	- உறங்க
ந அர்ஹதி	- மனங்கொள்ளாள்,
போக்தும் ந	- உண்ணவும் மாட்டாள்,
அலங்கர்தும் அபி ந	- அலங்கரித்துக் கொள்ளவும் மாட்டாள்.
பாநம் உப ஸேவிதும் ந	- பானபாத்திரத்தைத் தொடவும் மாட்டாள்,

ஸுராணாம்	-	தேவர்களுக்கு
ஈஶ்வரம் அபி	-	பிரபுவான போதிலும்
அந்யம் நரம்	-	வேறொருவனை
உபஸ்தாதும் ந	-	அணுகவும் மாட்டாள்.
த்ரிதஶேஷு அபி	-	தேவர்களிலும்
ராமஸம:	-	ஸ்ரீராமருக்கு நிகரான
கஶ்சித்	-	ஒருவன்
ந வித்யதே ஹி	-	இல்லையன்றோ?
இயம்	-	இவள்
அந்யா ச	-	யாரோ வேறொருத்தியே''
இதி	-	என்று
நிஶ்சித்ய	-	நிச்சயம் பூண்டு
ஸ: பாநபூமௌ	-	அவர் பானபூமியில்
சசார	-	தேடித் திரிந்தார்.

क्रीडितेनापराः क्लान्ता गीतेन च तथापराः ।
नृत्तेन चापराः क्लान्ताः पानविप्रहतास्तथा ॥

க்ரீடிதேநாபரா: க்லாந்தா கீதேந ச ததாபரா: ।
ந்ருத்தேந சாபரா: க்லாந்தா: பானவிப்ரஹதாஸ் ததா ॥ 4

मुरजेषु मृदङ्गेषु पीठिकासु च संस्थिताः ।
तथास्तरणमुख्येषु संविष्टाश्चापराः स्त्रियः ॥

முரஜேஷு ம்ருதங்கேஷு பீடிகாஸு ச ஸம்ஸ்திதா: ।
ததாஸ்தரண முக்யேஷு ஸம்விஷ்டாஶ்சபரா: ஸ்த்ரிய: ॥ 5

अङ्गनानां सहस्रेण भूषितेन विभूषणैः ।
रूपसल्लापशीलेन युक्तगीतार्थभाषिणा ॥

அங்கநாநாம் ஸஹஸ்ரேண பூஷிதேந விபூஷணை: ।
ரூபஸல்லாப ஶீலேந யுக்த கீதார்த பாஷிணா ॥ 6

देशकालाभियुक्तेन युक्तवाक्याभिधायिना ।
रताभिरतसंसुप्तं ददर्श हरियूथपः ॥

தேஶ காலாபி யுக்தேந யுக்த வாக்யாபிதாயிநா ।
ரதாபிரத ஸம் ஸுப்தம் ததர்ஶ ஹரியூதப: ॥ 7

க்ரீடிதேந	-	விளையாடினதால்
க்லாந்தா:	-	களைப்படைந்திருந்த
அபரா: ஏவ	-	சில ஸ்த்ரீகளையும்
கீதேந	-	பாடினதால்
ததா	-	அப்படியானவர்களான

அபராஃ ச	வேறு சிலஸ்த்ரீகளையும்
ந்ருத்தேந	நர்த்தனத்தால்
க்லாந்தாஃ	களைப்படைந்தவர்களை
பாநவிப்ரஹதாஃ	பானமயக்குற்றிருந்த
அபராஃ ச	வேறு சில ஸ்த்ரீகளையும்
ததா	அவ்வாறே
முரஜேஷு	முரஜ வாத்தியங்களிலும்
ம்ருதங்கேஷு	மிருதங்களிலும்
பீடிகாஸு	சில ஆஸனங்களிலும்
ஸம்ஸ்திதாஃ	சாய்ந்துறங்கின
ஸ்த்ரிய சஃ	ஸ்திரீகளையும்
ததா	அவ்வாறே
ஆஸ்தரணமுக்யேது	உயர்ந்த படுக்கைகளில்
ஸம்விஷ்டாஃ	சாய்ந்துறங்கின
அபராஃ ச	வேறு ஸ்திரீகளையம்
ஹரியூதபஃ	வானரச்ரேஷ்டர்,
விபூஷணைஃ	ஆபரணங்களினால்
பூஷிதேந	அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
ரூபஸல்லாபஶீலேந	அழகுகளை வர்ணிப்பதும்
யுக்தகீதார்தபாஷிணா	த்குந்த பாட்டுக்களின் பொருள்களைப் பேசுவதும்
தேஶகாலாபி யுக்தேந	இடமும் காலமும் அறிந்து நடப்பதும்
யுக்தவாக்யாபிபாஷிணா	ஸமயத்துக்கேற்ற சொற்களைச்சொல்லும்
அங்காநாநாம்	அணங்குகளின்
ஸஹஸ்ரேண	பல்லாயிரத்துடன்
ரதாபிரதஸம்ஸுப்தம்	(உள்ளும் புறமும்) கலந்து களித்து மெய்மறந்து உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒருவனை
ததர்ஶ	கண்டார்.

तासां मध्ये महाबाहुः शुशुभे राक्षसेश्वरः ।
गोष्ठे महति मुख्यानां गवां मध्ये यथा वृषः ॥

தாஸாம் மத்யே மஹா பாஹுஃ ஶுஶுபே ராக்ஷஸேஶ்வரஃ ।
கோஷ்டே மஹதி முக்யாநாம் கவாம் மத்யே யதா வ்ருஷஃ ॥ 8

தாஸாம்	அவர்களின்
மத்யே	நடுவில்
மஹாபாஹுஃ	பெருந்தோளனான
ராக்ஷஸேஶ்வரஃ	ராக்ஷஸேச்வரன்
மஹதி	பெரியதொரு
கோஷ்டே	தொழுவத்தில்
முக்யாநாம் கவாம்	சிறந்த பசுக்களின்

மத்யே	நடுவில்
வ்ருஷ: யதா	விருஷபம் பால்
ஶுஶுபே	விளங்கினான்.

स राक्षसेन्द्रः शुशुभे ताभिः परिवृतः स्वयम् ।
करेणुभिर्यथारण्ये परिकीर्णो महाद्विपः ॥

ஸ ராக்ஷஸேந்த்ர: ஶுஶுபே தாபி: பரிவ்ருத: ஸ்வயம் ।
கரேணுபிர் யதாரண்யே பரிகீர்ணோ மஹாத்விப: ॥ 9

தாபி:	அவர்களால்
ஸ்வயம்	ஸ்வயேச்சையாய்
பரிவ்ருத:	சூழப்பட்ட
ராக்ஷஸேந்த்ர:	ராக்ஷஸேந்திரனான
ஸ:	அவன்
அரண்யே	காட்டில்
கரேணுபி:	பெண் யானைகளால்
பரிகீர்ண:	சூழப்பட்டிருக்கிற
மஹாத்விப: யதா	பெருங்களிறு போல்
ஶுஶுபே	விளங்கினான்.

सर्वकामैरुपेतां च पानभूमिं महात्मनः ।
ददर्श कपिशार्दूलस्तस्य रक्षःपतेर्गृहे ॥

ஸர்வ காமைருபேதாம் ச பானபூமிம் மஹாத்மன: ।
ததர்ஶ கபிஶார்தூலஸ்தஸ்ய ரக்ஷ: பதேர் க்ருஹே ॥ 10

ஹரிஶார்தூல:	கபிச்ரேஷ்டர்
மஹாத்மந:	மஹாத்மாவான
தஸ்ய	அந்த
ரக்ஷ:பதே:	ராக்ஷஸாதிபனுடைய
க்ருஹே	கிருஹத்தில்
ஸர்வகாமை:	வேண்டிய எல்லாவற்றாலும்
உபேதாம்	நிறைந்த
பாநபூமிம் ச	பான பூமியையும்
ததர்ஶ	கண்டார்.

मृगाणां महिषाणां च वराहाणां च भागशः ।
तत्र न्यस्तानि मांसानि पानभूमौ ददर्श सः ॥

ம்ருகாணாம் மஹிஷாணாம் ச வராஹாணாம் ச பாகஶ: ।
தத்ர ந்யஸ்தாநி மாம்ஸாநி பானபூமௌ ததர்ஶ ஸ: ॥ 11

ஸ:	அவர்
தத்ர	அந்த
பாநபூமௌ	பான பூமியில்
பாகஶ:	தனித்தனியாக

ந்யஸ்தாநி	வைக்கப்பட்டிருந்த
ம்ருகாணாம்	மான்களுடையவும்
மஹிஷாணாம் ச	எருமைகளுடையவும்
வராஹாணாம் ச	பன்றிகளுடையவும்
மாம்ஸாநி	இறைச்சிகளை
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

रौक्मेषु च विशालेषु भाजनेष्वर्धभक्षितान् ।
ददर्श कपिशार्दूलो मयूरान् कुक्कुटांस्तथा ॥

ரௌக்மேஷு ச விஶாலேஷு பாஜநேஷ்வர்த பக்ஷிதாந் ।
ததர்ஶ கபிஶார்தூலோ மயூராந் குக்குடாம்ஸ்ததா ॥ 12

ஹரிஶார்தூல:	வானரச்ரேஷ்டர்
ரௌக்மேஷு	பொன்மயமான
விஶாலேஷு	அகன்ற
பாஜநேஷு	பாத்திரங்களில்
அர்தபக்ஷிதாந்	பாதி புசித்து மிகுத்தப்பட்ட
மயூரான் ச	மயில்களையும்
குக்குடாந்	கோழிகளையும்
ததா	அவ்வண்ணமே
ததர்ஶ	கண்டார்.

वराहवाध्रीणसकान् दधिसौवर्चलायुतान् ।
शल्यान्मृगमयूरांश्च हनुमानन्ववैक्षत ॥

வராஹ வாத்ரீணஸகான் ததி ஸௌவர்சலாயுதாந் ।
ஶல்யாந் ம்ருகமயூராம்ஶ்ச ஹநுமாநந்வ வைக்ஷத ॥ 13

क्रकरान् विविधान् सिद्धांश्चकोरानर्धभक्षितान् ।
महिषानेकशल्यांश्च च्छागांश्च कृतनिष्ठितान् ॥

க்ரகராந் விவிதாந் ஸித்தாம்ஶ் சகோராநர்த பக்ஷிதாந் ।
மஹிஷாநேக ஶல்யாம்ஶ்ச ச்சாகாம்ஶ்ச க்ருத நிஷ்டிதாந் ॥ 14

लेह्यानुच्चावचान् पेयान् भोज्यानि विविधानि च ॥

லேஹ்யாநுச்சாவசாந் பேயாந் போஜ்யாநி விவிதாநி ச ॥ 15

ஹநுமாந்	ஹனுமார்
ததிஸௌவர்சலாயுதாந்	தயிரும் ஸௌவர்சலமென்னும் உப்பும் சேர்த்து
ஸுக்ருதாந்	நன்கு செய்யப்பட்டிருக்கிற
வராஹக்ருத்ராந்	பன்றி, கழுகு இவைகளையும்
ஶல்யாந்	செம்மறிக் கடாக்களையும்,

ம்ருகமயூராந் ச - மான், மயில் இவைகளையும்
ஸித்தாந் - தயாரிக்கப்பட்ட
விவிதாந் - பற்பல விதங்களான
க்ரகராந் - க்ரகர பக்ஷிகளையும்
அர்தபக்ஷிதாந் - பாதி தின்னப்பட்ட
சகோராந் - சகோர பக்ஷிகளையும்
மஹிஷாந் - எருமைகளையும்
ஏகஶல்யாந் - ஒருவகை மீன்கைளயும்
க்ருதநிஷ்டிதாந் - நன்றாய் சமைக்கப்பட்ட
சாகாந் ச - ஆட்டின் மாம்சங்களையும்
உச்சாவசாந் - நானாவிதமான
லேஹ்யாந் - நக்குவனவைகளையும் (தொக்குகளையும்)
விவிதாநி - பலவிதமான
போஜ்யாநி ச - பணியாரங்களையும்
அந்வவைக்ஷத - பார்த்தார்.

तथाम्ललवणोत्तंसैर्विविधै रागषाडवैः ।
हारनूपुरकेयूरैरपविद्धैर्महाधनैः ॥

ததாம்லலவணோத்தம் ஸைர் விவிதை ராகஷாடபை: ।
ஹாரநூபுர கேயூரை ரப வித்தைர் மஹாதனை: ॥ 16

पानभाजनविक्षिप्तैः फलैश्च विविधैरपि ।
कृतपुष्पोपहारा भूरधिकं पुष्यति श्रियम् ॥

பான பாஜன விக்ஷிப்தை: பலைஶ்ச விவிதைரபி ।
க்ருத புஷ்போபஹாரா பூரதிகம் புஷ்யதி ஶ்ரியம் ॥ 17

ததா - அவ்வண்ணமே
அம்லலவணோத்தம்ஸை:-புளிப்பேறி, உப்பேறிகளாலும்
விவிதை: - பலவித
ராகஷாடபை: - பணியார விசேஷங்களாலும்
அபவித்தை: - கழற்றி வைக்கப்பட்டிருந்த
மஹாதநை: - வெகு விலையுயர்ந்த
ஹாரநூபுரகேயூரை: - மாலைகள், சிலம்புகள், தோள் வளைகளாலும்
பாநபாஜந விக்ஷிப்தை:- பான பாத்திரங்களில் வைக்கப்பட்டிருந்த
விவிதை: - பலவகை
பலை: அபி ச - பழங்களாலும்
க்ருதபுஷ்போஹாரா - மலர் பலி இடப்பட்ட
பூ: - பூமி
அதிகம் - அதிக

ஶ்ரியம் - அழகாய்
புஷ்யதி - விளங்கிற்று.

तत्र तत्र च विन्यस्तैः सुश्लिष्टैः शयनासनैः ।
पानभूमिर्विना वह्निं प्रदीप्तेवोपलक्ष्यते ॥

தத்ர தத்ர ச வின்யஸ்தை: ஸுஶ்லிஷ்டை: ஶயநாஸநை: ।
பான பூமிர் விநா வன்ஹிம் ப்ரதீப்தேவோப லக்ஷயதே ॥ 18

ஸுஶ்லிஷ்டை: - நன்றாயமையப் பெற்று
தத்ர தத்ர ச - அங்கங்கே
விந்யஸ்தை: - கிரம வரிசையில் போடப்பட்டிருந்த
ஶயநாஸநை: - சயன ஆஸனங்களால்
பாநபூமி: - பான பூமி
வஹ்நிம் விநா - நெருப்பின்றியே
ப்ரதீப்தா - ஜ்வலிப்பது
இவ - போல
உபலக்ஷ்யதே - காணப்படுகிறது.

बहुप्रकारैर्विविधैर्वरसंस्कारसंस्कृतैः ।
मांसैः कुशलसंयुक्तैः पानभूमिगतैः पृथक् ॥

பஹு ப்ரகாரைர் விவிதைர் வரஸம்ஸ்கார ஸம்ஸ்க்ருதை: ।
மாம்ஸை: குஶலஸம்யுக்தை: பானபூமி கதை: ப்ருதக் ॥ 19

दिव्याः प्रसन्ना विविधाः सुराः कृतसुरा तथा ।
शर्करासवमाध्वीकपुष्पासवफलासवाः ॥

திவ்யா: ப்ரஸந்நா விவிதா: ஸுரா: க்ருத ஸுராததா ।
ஶர்கராஸவமாத்வீக புஷ்பாஸவ ப்லாஸவா: ॥ 20

वासचूर्णैश्च विविधैर्दृष्टास्तैस्तैः पृथक् पृथक् ।
संतता शुशुभे भूमिर्माल्यैश्च बहुसंस्थितैः ॥

வாஸசூர்ணைஶ்ச விவிதைர் த்ருஷ்டாஸ் தைஸ்தை: ப்ருதக் ப்ருதக் ।
ஸந்ததா ஶுஶுபே பூமிர் மால்யைஶ்ச பஹுஸம்ஸ்திதை: ॥ 21

திவ்யா: - திவ்யமான
விவிதா: - பலவித
ப்ரஸந்நா: - தெளிவான
ஸுரா: - சாராயங்களும்
ததா - அப்படியே
ஶர்கராஸவமாத்வீக புஷ்பாஸவ பலாஸவா: - சர்க்கரைப் பாகிலும், தேனிலும், புஷ்ப ரஸத்திலும், பழ ரஸங்களிலும் செய்யப்பட்ட

ப்ருதக் ப்ருதக் - தனித்தனியாக
க்ருதஸுரா: - சித்தம் செய்யப்பட்ட சாராயங்களும்
த்ருஷ்டா: - காணப்பட்டன;
பஹுப்ரகாரை: - பல சுவையமைய
விவிதை: - பல வகையாய்
ப்ருதக் - வெவ்வேறாய்
குஶலஸம்யுக்தை: - மெச்சும்படி மிச்ரப்படுத்தப்பட்ட
வரஸம்ஸ்கார - சிறந்த பாசகர்களால் உத்கிருஷ்டமாய்
ஸம்ஸ்க்ருதை: பக்குவம் செய்யப்பட்ட
தை: தை: - அதற்கு வேண்டிய
விவிதை: - பலவிதங்களான
வாஸசூர்ணை: - பரிமளப் பொடிகளால்
பஹுஸஸ்திதை: - பலவிதமாய்க் கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்ட
பாநபூமிகதை: - பான பூமியில் வைத்திருந்த
மாம்ஸை: ச - இறைச்சிகளாலும்
மால்யை: ச - புஷ்ப மாலைகளாலும்
ஸந்ததா - நிறைந்த்தாய்
பூமி: - வீட்டின் ஓர் அடுக்கு
ஶுஶுபே - ஒளி பெற்றிருந்தது.

राजतेषु च कुम्भेषु जाम्बूनदमयेषु च ।।
पानश्रेष्ठं तथा भूरि कपिस्तत्र ददर्श सः ॥

ராஜதேஷு ச கும்பேஷு ஜாம்பூநத மயேஷு ச ।
பான ஶ்ரேஷ்டம் ததா பூரி கபிஸ் தத்ர ததர்ஶ ஸ: ॥ 22

தத்ர - அங்கு
ஸ: கபி: - அந்த வானரர்
ராஜதேஷு ச - வெள்ளியினால் செய்யப்பட்டதும்
ஜாம்பூநதமயேஷு ச - தங்கத்தினால் செய்யப்பட்டதுமான
கும்பேஷு - கும்பங்களில்
பாநஶ்ரேஷ்டம் - குடி தினுசுகளில் சிறந்ததை
ததா - அப்பொழுது
பூரி - அனேக வகையாய்,
அனேக இடங்களிலுமிருக்க
ததர்ஶ - கண்டார்.

सोऽपश्यच्छातकुम्भानि शीधोर्मणिमयानि च ।
राजतानि च पूर्णानि भाजनानि महाकपिः ॥

ஸோऽபஶ்யச்சாத கும்பாநி ஶீதோர் மணி மயாநி ச ।
ராஜதாநி ச பூர்ணாநி பாஜநாநி மஹாகபி: ॥ 23

ஸ:	அந்த
மஹாகபி:	வானரப் பெரியோர்
பூர்ணாநி	நிரம்பியிருந்த
ஶாதகும்பாநி	ஸ்வர்ணமயமானவைகளும்
மணிமயாநி ச	மணிமயமானவைகளும்
ராஜதாநி	வெள்ளியினாலானவைகளுமான
ஶீதோ:	சாராயத்தின்
பாஜநாநி ச	பாத்திரங்களையும்
அபஶ்யத்	கண்டார்.

हिरण्मयैश्च विविधैर्भाजनैः स्फाटिकैरपि ।
जाम्बूनदमयैश्चान्यैः करकैरभिसंवृता ॥

ஹிரண்மயைஶ்ச விவிதைர்பாஜனை: ஸ்பாடிகைரபி ।
ஜாம்பூநதமயைஶ்சாந்யை: கரகைரபிஸம்வ்ருதா ॥ 24

விவிதை:	பலவிதங்களான
ஹிரண்மயை: ச	தங்கமயமானவைகளும்
ஸ்பாடிகை: அபி	ஸ்படிகமயமானவைகளுமான
பாஜநை:	பாத்திரங்களாலும்
அந்யை:	வேறான
ஜாம்பூநதமயை: ச	ஜாம்பூநதம்என்ற தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட
கரகை:	கூஜாக்களாலும்
அபிஸம்வ்ருதா	நிறைந்திருந்தது.

क्वचिदर्धावशेषाणि क्वचित् पीतानि सर्वशः ।
क्वचिन्नैव प्रपीतानि पानानि स ददर्श ह ॥

க்வசிதர்தாவஶேஷாணி க்வசித் பீதாநி ஸர்வஶ: ।
க்வசிந்நைவ ப்ரபீதாநி பாநாநி ஸ ததர்ஶ ஹ ॥ 25

ஸ:	அவர்
க்வசித்	ஓரிடத்தில்
அர்தாவஶேஷாணி	பாதி மீந்தவைகளும்
க்வசித்	சிலவிடத்தில்
ஸர்வஶ:	முழுதும்
பீதாநி	குடிக்கப்பட்டவைகளும்
க்வசித்	சிலவிடத்தில்
ந ப்ரபீதாநி ஏவ	கொஞ்சங்கூடக் குடிக்கப்படாமலேயே இருந்தவைகளுமான
பாநாநி	மத்தியங்களை
ததர்ஶ ஹ	பார்த்தார்.

क्वचिद्भक्ष्यांश्च विविधान् क्वचित्पानानि भागशः ।
क्वचिदन्नावशेषाणि पश्यन्वै विचचार ह ॥
க்வசித் பக்ஷ்யாம்ஶ்ச விவிதாந் க்வசித் பாநாநி பாகஶ: ।
க்வசிதந்நாவஶேஷாணி பஶ்யந் வை விசசார ஹ ॥ 26

क्वचित् प्रभिन्नैः करकैः क्वचिदालोलितैर्घटैः ।
क्वचित् संपृक्तमाल्यानि मूलानि च फलानि च ॥
க்வசித் ப்ரபிந்நை: கரகை: க்வசிதாலோலிதைர்கடை: ।
க்வசித் ஸம்ப்ருக்தமால்யாநி மூலாநி ச பலாநி ச ॥ 27

க்வசித்	-	சிலவிடங்களில்
விவிதாந்	-	பலவகை
பக்ஷ்யாந் ச	-	தின்பண்டங்களையும்
க்வசித்	-	சிலவிடங்களில்
பாகஶ:	-	வகைவகையாய்
பாநாநி	-	மத்தியங்களையும்
க்வசித்	-	சிலவிடங்களில்
அந்நாவஶேஷாணி	-	உண்டு எஞ்சிய அன்னங்களையும்
க்வசித்	-	சிலவிடங்களில்
ப்ரபிந்நை:	-	உடைந்த
கரகை:	-	கூஜாக்களாலும்
ஆலோலிதை:	-	உருண்டு கிடந்த
கடை:	-	குடங்களாலும்
ஜலாநி ச	-	ஜலங்களையும்
க்வசித்	-	சிலவிடங்களில்
பலாநி ச	-	பழங்களையும்
க்வசித்	-	சிலவிடங்களில்
ஸம்ப்ருக்தமால்யாநி	-	அழகாய் கோக்கப்பட்ட மாலைகளையும்
பஶ்யந் வை	-	பார்த்துக் கொண்டே
விசசார	-	திரிந்தார்;
ஹ	-	காண்!

शयनान्यत्र नारीणां शुभ्राणि बहुधा पुनः ।
परस्परं समाश्लिष्य काश्चित् सुप्ता वराङ्गनाः ॥
ஶயநாந்யத்ர நாரீணாம் ஶுப்ராணி பஹுதா புந: ।
பரஸ்பரம் ஸமாஶ்லிஷ்ய காஶ்சித் ஸுப்தா வராங்கநா: ॥ 28

அத்ர	-	அங்கு
நாரீணாம்	-	மங்கையர்களின்
ஶுப்ராணி	-	வெண்மையான
ஶயநாநி	-	படுக்கைகள்

பஹுதா	பலவகையாயிருந்தன;
புந:	மேலும்
காஶ்சித்	சில
வராங்கநா:	அழகான பெண்கள்
பரஸ்பரம்	ஒருவரை ஒருவர்
ஸமாஶ்லிஷ்ய	தழுவி அணைத்துக் கொண்டு
ஸுப்தா:	நித்திரை செய்தார்கள்.

काचिच्च वस्त्रमन्यस्याः स्वपन्त्याः परिधाय च ।
आहृत्य चाबलाः सुप्ता निद्राबलपराजिताः ॥
காசிச்ச வஸ்த்ர மன்யஸ்யா: ஸ்வபந்த்யா: பரிதாய ச ।
ஆஹ்ருத்ய சாபலா: ஸுப்தா நித்ரா பல பராஜிதா: ॥ 29

ச	இதுவுமன்றி
காசித்	ஒரு பெண்
ஸ்வபந்த்யா:	தூங்கிக் கொண்டிருக்கிற
அந்யஸ்யா:	மற்றொருவளுடைய
வஸ்த்ரம்	வஸ்திரத்தை
ஆஹ்ருத்ய	இழுத்து
பரிதாய ச	போர்த்துக் கொண்டும்
ச	அப்படியே
நித்ராபல பராஜிதா:	நித்திரையின் அதிகத்தால் மெய்மறந்தவர்களாய்
அபலா:	ஸ்திரீகள்
ஸுப்தா:	நன்றாயுறங்கினார்கள்.

तासामुच्छ्वासवातेन वस्त्रं माल्यं च गात्रजम् ।
नात्यर्थं स्पन्दते चित्रं प्राप्य मन्दमिवानिलम् ॥
தாஸாமுச்ச்வாஸவாதேந வஸ்த்ரம் மால்யம் ச காத்ரஜம் ।
நாத்யர்தம் ஸ்பந்ததே சித்ரம் ப்ராப்ய மந்தமிவாநிலம் ॥ 30

தாஸாம்	அவர்களுடைய
உச்ச்வாஸவாதேந	மூச்சக் காற்றினால்
காத்ரஜம்	உடலிலணிந்திருந்த
வஸ்த்ரம்	வஸ்திரமும்
மால்யம் ச	மாலையும்
மந்தம்	இளந்தென்றல்
அநிலம்	காற்றை
ப்ராப்ய இவ	அடைந்தது போலவே
அத்யர்தம்	மிதமிஞ்சி
ந ஸ்பந்ததே	அசையவில்லை;
சித்ரம்	ஓஹோ! என்ன ஆச்சரியம்!

चन्दनस्य च शीतस्य शीधोर्मधुरसस्य च ।
विविधस्य च माल्यस्य धूपस्य विविधस्य च ॥

சந்தநஸ்ய ச ஶீதஸ்ய ஶீதோர் மதுரஸஸ்ய ச ।
விவிதஸ்ய ச மால்யஸ்ய தூபஸ்ய விவிதஸ்ய ச ॥ 31

बहुधा मारुतस्तत्र गन्धं विविधमुद्वहन् ।
स्नानां चन्दनानां च धूपानां चैव मूर्छितः ॥

பஹு~தா மாருதஸ்தத்ர கந்தம் விவித முத்வஹன் ।
ஸ்நாநாம் சந்தநாநாம் ச தூபாநாம் சைவ மூர்ச்சித: ॥

प्रववौ सुरभिर्गन्धो विमाने पुष्पके तदा ॥

ப்ரவவெள ஸு~ரபிர்கந்தோ விமாநே புஷ்பகே ததா ॥ 32

ஶீதஸ்ய	-	குளிர்ந்த
சந்தநஸ்ய ச	-	சந்தனத்தினுடையவும்
விவிதஸ்ய்	-	பலவகைப்பட்ட
மதுரஸ்ய	-	தித்திப்பு ரஸமுள்ள
ஶீதோ: ச	-	மத்தியத்தினுடையவும்
விவிதஸ்ய	-	பலவிதமான
மால்யஸ்ய	-	மாலையின்
புஷ்பஸ்ய ச	-	புஷ்பத்தினுடையவும்
விவிதம்	-	பலவகை
கந்தம்	-	வாஸனையை
உத்வஹந்	-	வஹித்துக் கொண்டு
மாருத:	-	காற்று
பஹு~தா ச	-	அந்தந்த வாசனைகளோடேயே பலவாறாக
தத்ர	-	அங்கு
ப்ரவவெள	-	வீசிற்று;
ததா	-	அப்பொழுது
புஷ்பகே விமாநே	-	புஷ்பக விமானத்தில்
ஸ்நாநாம்	-	அபிஷேகமான
சந்தநாநாம் ச	-	சந்தனங்களுடையவும்
தூபாநாம் ச	-	தூபங்களுடையவும்
ஸு~ரபி:	-	பரிமள
கந்த:	-	வாஸனை
ஏவ	-	முழுமையும்
மூர்ச்சித:	-	அளாவிற்று.

श्यामावदातास्तत्रान्याः काश्चित् कृष्णा वराङ्गनाः ।
काश्चित् काञ्चनवर्णाङ्ग्यः प्रमदा राक्षसालये ॥

ஶ்யாமாவதாதாஸ் தத்ராந்யா: காஶ்சித் க்ருஷ்ணா வராங்கநா: ।
காஶ்சித் காஞ்சந வர்ணாங்க்ய: ப்ரமதா ராக்ஷஸாலயே ॥ 33

तासां निद्रावशत्वाच्च मदनेन चिमूर्छितम् ।
पद्मिनीनां प्रसुप्तानां रूपमासीद्यथैव हि ॥

தாஸாம் நித்ராவஶத்வாச்ச மதநேந விமூர்ச்சிதம் ।
பத்மீநீநாம் ப்ரஸுப்தாநாம் ரூபமாஸீத்யதைவ ஹி ॥ 34

தத்ர - அந்த
ராக்ஷஸாலயே - ராக்ஷஸன் மாளிகையில்
காஶ்சித் ப்ரமதா: - சில மடந்தைகள்
வதாதா: - நிர்மலமான
ஶ்யாமா: - ச்யாம வண்ணமுடையவர்கள்;
காஶ்சித் - சில
வராங்கநா: - வாரணங்குகள்
க்ருஷ்ணா: - கறுப்பு வர்ணமுடையவர்கள்;
அந்யா: - வேறு சிலர்
காஞ்சநவர்ணாங்க்ய - பொன்னிமமைந்த அங்கமுடையவர்கள்;
யதா ஏவ - எப்படியிருந்தமையாலும்
மதநேந - காம மயக்கத்தோடு
நித்ராவஶத்வாத் ச - நித்திரைக்கு வசப்பட்டிருந்தமையாலும்
ப்ரஸுப்தாநாம் - நன்றாயுறங்கும்
பத்மிநீநாம் - பத்மினீ ஜாதி ஸ்திரீகளுமான
தாஸாம் - அவர்களுடைய
ரூபம் - காட்சி
விமூர்ச்சிதம் ஹி - ஒளி ஓங்கி விளங்குவதாகவே
ஆஸீத் - இருந்தது.

एवं सर्वमशेषेण रावणान्तःपुरं कपिः ।
ददर्श सुमहातेजा न ददर्श च जानकीम् ॥

ஏவம் ஸர்வமஶேஷேண ராவணாந்த: புரம் கபி: ।
ததர்ஶ ஸுமஹாதேஜா ந ததர்ஶ ச ஜானகீம் ॥ 35

ஸுமஹாதேஜா: - மஹா தேஜஸ்வியான
கபி: - வானரர்
ஏவம் - மேற்சொன்னவாறு
ராவணாந்த: புரம் - ராவணன் அந்தப்புரம்
ஸர்வம் - முழுமையும்
அஶேஷேண - ஓரிடம் விடாது
ததர்ஶ - தேடினார்;
ச - ஆயினும்

ஜாநகீம் - ஜானகியை
ந ததர்ஶ - காணவில்லை.

निरीक्षमाणश्च तदा ताः स्त्रियः स महाकपिः ।
जगाम महतीं चिन्तां धर्मसाध्वसशङ्कितः ॥

நிரீக்ஷமாணஶ்ச ததா தா: ஸ்த்ரிய: ஸ மஹாகபி: ।
ஜகாம மஹதீம் சிந்தாம் தர்மஸாத்வஸ ஶங்கித: ॥ 36

ஸ: - அந்த
மஹாகபி: - வானர வீரர்
தா: ஸ்த்ரிய: - அந்த மடந்தைகளை
நிரீக்ஷமாண: ச - கண் நோக்கினதால்
ததா - அப்பொழுது
தர்மஸாத்வஸ ஶங்கித: -தர்மவைகல்யகமென்று பயந்து
மஹதீம் - அதிகமான
சிந்தாம் - மன வருத்தத்தை
ஜகாம - அடைந்தார்.

परदारावरोधस्य प्रसुप्तस्य निरीक्षणम् ।
इदं खलु ममात्यर्थं धर्मलोपं करिष्यति ॥

பரதாராவரோதஸ்ய ப்ரஸுப்தஸ்ய நிரீக்ஷணம் ।
இதம் கலு மமாத்யர்தம் தர்ம லோபம் கரிஷ்யதி ॥ 37

ப்ரஸுப்தஸ்ய - ''உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்
பரதார அவரோதஸ்ய- சத்துரு மன்னனின் பத்னிகள் ஸமூகத்தினுடைய
மம - எனது
இதம் - இந்த
நிரீக்ஷணம் - கண்களால் பார்த்தலும்
அத்யர்தம் - கொடிய
தர்மலோபம் - பாபமாக
கரிஷ்யதி கலு - ஆகுமே!

न हि मे परदाराणां दृष्टिर्विषयवर्तिनी ॥

ந ஹி மே பரதாராணாம் த்ருஷ்டிர் விஷயவர்திநீ ॥ 38

பரதாராணாம் - ''அயலார் மனைவிகளின்
மே த்ருஷ்டி: - எனது (ரூபேந்திரியத்தைக் கொண்டு வேகமாக) ஓர் பார்வை
விஷயவர்திநீ ஹி - லோக வ்யாபாரத்தைப் பற்றியதென்பதே
ந - இல்லை.

अयं चात्र मया दृष्टः परदारपरिग्रहः ॥

அயம் சாத்ர மயா த்ருஷ்ட: பரதார பரிக்ரஹ: ॥ 39

அத்ர - "இந்த விஷயத்தில்
மயா த்ருஷ்டঃ - என்னால் காணப்பட்ட
அயம் - இது
பரதார பரிக்ரஹঃ ச - உத்ரக்ருஷ்டரின் பத்னியினிடத்திலுள்ள பக்தியாலுண்டானதே!"

तस्य प्रादुरभूच्चिन्ता पुनरन्या मनस्विनः ।
निश्चितैकान्तचित्तस्य कार्यनिश्चयदर्शिनी ॥

தஸ்ய ப்ராதுரபூச்சிந்தா புநரந்யா மனஸ்விந: ।
நிஶ்சிதைகாந்தசித்தஸ்ய கார்யநிஶ்சயதர்ஶிநீ ॥ 40

ஏகாந்தசித்தஸ்ய - தனிமையில் தாமாய் ஆலோசனை செய்யும்
மநஸ்விநঃ - பெருந்தன்மையுள்ள
தஸ்ய - அவருக்கு
கார்யநிஶ்சய தர்ஶிநீ- கார்யத்தின் முடிவை ஸூசிப்பிக்கும்
நிஶ்சிதா - நிச்சயமான
அந்யா - இதர
சிந்தா - எண்ணம்
புநঃ - புதிதாய்
ப்ராதுரபூத் - புலப்பட்டது.

कामं दृष्टा मया सर्वा विश्वस्ता रावणस्त्रियः ।
न हि मे मनसः किञ्चिद्वैकृत्यमुपपद्यते ॥

காமம் த்ருஷ்டா மயா ஸர்வா விஶ்வஸ்தா ராவண ஸ்த்ரிய: ।
ந ஹி மே மனஸ: கிஞ்சித்வைக்ருத்ய முபபத்யதே ॥ 41

விஶ்வஸ்தாঃ - "அபாயத்திற்கிடமில்லை என்கிற நம்பிக்கையுடனிருக்கிற
ரா்வணஸ்த்ரியঃ - ராவண பத்னிகள்
ஸர்வாঃ - எல்லோரும்
மயா - என்னால்
த்ருஷ்டாঃ - பார்க்கப்பட்டார்கள்;
காமம் ஹி - அப்படியிருந்தாலும்
மே மநஸঃ - எனது மனத்திற்கு
வைக்ருத்யம் - மாறுபாடு
கிஞ்சித் - கொஞ்சமும்
ந உபபத்யதே - உண்டாகவில்லை.

मनो हि हेतुः सर्वेषामिन्द्रियाणां प्रवर्तने ।
शुभाशुभास्ववस्थासु तच्च मे सुव्यवस्थितम् ॥
மநோ ஹி ஹேது: ஸர்வேஷா மிந்த்ரியாணாம் ப்ரவர்தநே ।
ஶுபாஶுபாஸ்வவஸ்தாஸு தச்ச மே ஸுவ்யவஸ்திதம் ॥ 42

ஶுபாஶுபாஸு	-	"நல்லவை, தீயவை என்னும் இரு வகையான
அவஸ்தாஸு	-	தசைகளில்
ஸர்வேஷாம்	-	எல்லா
இந்த்ரியாணாம்	-	புலன்களின்
ப்ரவர்தநே	-	தூண்டுதலில்
மந: ஹி	-	மனம்தான்
ஹேது:	-	காரணம்
தத் ச	-	அதுவோ
மே	-	எனக்கு
ஸுவ்யவஸ்திதம்	-	சிதறாமல் நன்கு ஸ்திரமாக இருக்கிறது.

नान्यत्र च मया शक्या वैदेही परिमार्गितुम् ।
स्त्रियो हि स्त्रीषु दृश्यन्ते सर्वथा परिमार्गणे ॥
நாந்யத்ர ச மயா ஶக்யா வைதேஹீ பரிமார்கிதும் ।
ஸ்த்ரியோ ஹி ஸ்த்ரீஷு த்ருஶ்யந்தே ஸர்வதா பரிமார்கணே ॥ 43

ததா	-	"எப்பொழுதுமே
ஸ்த்ரிய:	-	ஸ்திரீகளை
ஸம்பரிமார்கணே	-	நன்றாய் அலைந்து தேடுவதில்
ஸ்த்ரீஷு ஹி	-	ஸ்திரீகளிருக்குமிடத்திலேதான்
த்ருஶ்யந்தே	-	கண்டுபிடிக்கப்படுவார்கள்;
ஹி	-	ஆகையால்
மயா	-	என்னால்
வைதேஹீ	-	வைதேஹி
அந்யத்ர	-	வேறு இடத்தில்
பரிமார்கிதும்	-	தேடிக் கண்டுபிடிக்க
ந ஶக்யா	-	முடியாது.

यस्य सत्त्वस्य या योनिस्तस्यां तत् परिमृग्यते ।
न शक्या प्रमदा नष्टा मृगीषु परिमार्गितुम् ॥
யஸ்ய ஸத்த்வஸ்ய யா யோநிஸ்தஸ்யாம் தத் பரிம்ருக்யதே ।
ந ஶக்யா ப்ரமதா நஷ்டா ம்ருகீஷு பரிமார்கிதும் ॥ 44

யஸ்ய	- "எந்த
ஸத்வஸ்ய	- பிராணிக்கு
யா	- எது
யோநிஃ	- ஜாதியோ
தஸ்யாம்	- அதில்
தத்	- அது
பரிமார்க்யதே	- தேடிக் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது;
நஷ்டா	- காணாமல் போன
ப்ரமதா	- மானிட ஸ்திரீ
ம்ருகீஷு	- பெண் மானுள்ள இடங்களில்
பரிமார்கிதும்	- கண்டுபிடிக்க
ந ஶக்யா	- முடியாது.

तदिदं मार्गितं तावच्छुद्धेन मनसा मया ।
रावणान्त:पुरं सर्वं दृश्यते न च जानकी ॥

ததிதம் மார்கிதம் தாவச்சுத்தேந மனஸா மயா ।
ராவணாந்த: புரம் ஸர்வம் த்ருஶ்யதே ந ச ஜானகீ ॥ 45

தத்	- "ஆகையால்
ஶுத்தேந	- தூய
மநஸா	- மனத்தோடு
மயா	- என்னால்
இதம்	- இந்த
ராவணாந்தஃபுரம்	- ராவணாந்தப்புரம்
ஸர்வம்	- முழுமையும்
தாவத்	- செவ்வையாய்
மார்கிதம்	- தேடப்பட்டது;
ச	- அப்படியிருந்தும்
ஜாநகீ	- ஜானகி
ந த்ருஶ்யதே	- காணப்படுகிறதில்லை."

देवगन्धर्वकन्याश्च नागकन्याश्च वीर्यवान् ।
अवेक्षमाणो हनुमान्नैवापश्यत जानकीम् ॥

தேவகந்தர்வகந்யாஶ்ச நாககந்யாஶ்ச வீர்யவாந் ।
அவேக்ஷமாணோ ஹநுமாந்நைவாபஶ்யத ஜாநகீம் ॥ 46

வீர்யவாந்	- வீரராகிய
ஹநுமான்	- ஹனுமார்
தேவகந்தர்வ கந்யாஃ ச	- தேவகந்தர்வ கன்னிகைகளையும்
நாககந்யா ச	- நாக கன்னிகைகளையும்
அவேக்ஷமாணஃ	- கண்டவராய்

ஜாநகீம் ஏவ - ஜானகியை மாத்திரம்
ந அபஶ்யத. - காணவில்லை.

तामपश्यन् कपिस्तत्र पश्यंश्चान्या वरस्त्रियः ।
अपक्रम्य तदा वीरः प्रध्यातुमुपचक्रमे ॥

தாமபஶ்யந் கபிஸ்தத்ர பஶ்யம்ச்சாந்யா வரஸ்த்ரிய ।
அபக்ரம்ய ததா வீர: ப்ரத்யாதுமுபசக்ரமே ॥ 47

அந்யாஃ - வேறு
வரஸ்த்ரியஃ - சிறந்த ஸ்திரீகளை
பஶ்யந் - பார்த்து
கபிஃ வீரஃ - வானர வீரர்
தத்ர - அங்கு
தாம் - அவளை
அபஶ்யந் - காணாதவராய்
ததா - அப்பொழுது
அபக்ரம்ய - வெளியில் தாவி
ப்ரத்யாதும் - ஆழ்ந்து ஆலோசிக்க
உபசக்ரமே - ஆரம்பித்தார்.

स भूयस्तु परं श्रीमान् मारुतिर्यत्नमास्थितः ।
पानभूमिं समुत्सृज्य तां विचेतुं प्रचक्रमे ॥

ஸ பூயஸ்து பரம் ஸ்ரீமாந் மாருதிர் யத்ந மாஸ்தித: ।
பானபூமிம் ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய தாம் விசேதும் ப்ரசக்ரமே ॥ 48

ஸ்ரீமாந் - ஸ்ரீமானான
ஸஃ மாருதிஃ - அந்த மாருதி
பாநபூமிம் - பான பூமியை
ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய - விட்டு நீங்கி
பூயஃ து - மறுபடியும்
பரம் - மிக்க
யத்நம் - முயற்சியை
ஆஸ்திதஃ - அடைந்தவராய்
தாம் விசேதும் - அவளைத் தேட
ப்ரசக்ரமே - ஆரம்பித்தார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
பாணபூமி விசயோ நாம ஏகாதஶ: ஸர்க: ॥

த்வாதஶ: ஸர்க: - 12

स तस्य मध्ये भवनस्य मारुतिर्लतागृहांश्चित्रगृहान्निशागृहान् ।
जगाम सीतां प्रति दर्शनोत्सुको न चैव तां पश्यति चारुदर्शनाम् ॥

ஸ தஸ்ய மத்யே பவனஸ்ய மாருதிர்
லதா க்ருஹாம்ஶ் சித்ர க்ருஹாந் நிஶா க்ருஹான் ।
ஜகாம ஸீதாம் ப்ரதி தர்ஶநோத்ஸுகோ
ந சைவ தாம் பஶ்யதி சாருதர்ஶநாம் ॥ 1

மாருதி:	-	மாருதி
தஸ்ய	-	அவனுடைய
பவநஸ்ய	-	மாளிகையின்
மத்யே	-	மத்தியில்
லதாக்ருஹாந்	-	பூங்கொடி வீடுகளையும்
சித்ரக்ருஹாந்	-	சித்திரவீடுகளையும்
நிஶாக்ருஹாந்	-	படுக்கையறைகளையும்
ப்ரதி	-	தனித்தனியாய்
ஜகாம	-	நுழைந்து தேடினார்.
ஸீதாம்	-	சீதையை
தர்ஶநோத்ஸுக:	-	கண்ணுற்றுப் பணிய ஆவல் கொண்ட
ஸ:	-	அவர்
சாருதர்ஶநாம்	-	மிக அழகுற்ற காட்சி கொண்ட
தாம்	-	அவளை
ஏவ ச	-	மாத்திரம்
ந பஶ்யதி	-	காணப் பெறவில்லை.

स चिन्तयामास ततो महाकपिः प्रियामपश्यन् रघुनन्दनस्य ताम् ।
धुवं न सीता ध्रियते यथा न मे विचिन्वतो दर्शनमेति मैथिली ॥

ஸ சிந்தயாமாஸ ததோ மஹாகபி:
ப்ரியாமபஶ்யந் ரகுநந்தனஸ்ய தாம் ।
த்ருவம் ந ஸீதா த்ரியதே யதா ந மே
விசிந்வதோ தர்ஶனமேதி மைதிலீ ॥ 2

ஸ:	-	அந்த
மஹாகபி:	-	மஹாகபி
ரகுநந்தநஸ்ய	-	ரகுநந்தனரின்
தாம்	-	அந்த
ப்ரியாம்	-	ப்ரீதியுள்ள பிராட்டியாரை
அபஶ்யந்	-	காணாதவராய்
தத:	-	அதனால்

சிந்தயாமாஸ - மனக்கலக்கமடைந்தார்;
மைதிலீ - ''மைதிலி
விசிந்வத: - ஆராய்ந்து தேடுகிற
மே - எனது
தர்ஶநம் - கண்ணுக்கு
ந ஏதி - கிட்டவில்லை;
யதா - ஆகையால்
ஸீதா - ஸீதை
ந ம்ரியதே - மரித்திருப்பாள் (உயிருடன் இல்லை)
த்ருவம் - என்பதில் ஐயம் தோற்றவில்லை.

सा राक्षसानां प्रवरेण जानकी स्वशीलसंरक्षणतत्परा सती ।
अनेन नूनं प्रतिदुष्टकर्मणा हता भवेदार्यपथे परे स्थिता ॥

ஸா ராக்ஷஸாநாம் ப்ரவரேண ஜானகீ
ஸ்வஶீல ஸம்ரக்ஷண தத்பரா ஸதீ ।
அனேன நூநம் ப்ரதிதுஷ்டகர்மணா
ஹதா பவேதார்யபதே பரே ஸ்திதா ॥ 3

பரே - ''மேலான
ஆர்யபதே - ஸன்மார்க்கத்தில்
ஸ்திதா - இருப்பவளும்
ஸதீ - கற்புடைய
ஸ்வஶீலஸம்ரக்ஷண - தனது சீலத்தைக் காப்பாற்றுவதிலேயே
தத்பரா - உறுதியுள்ள
ஸா - அந்த
ஜாநகீ - ஜானகி
ராக்ஷஸாநாம் - ராக்ஷஸர்களுக்கு
ப்ரவரேண - ச்ரேஷ்டனான
ப்ரதிதுஷ்டகர்ம்மணா - துஷ்டக்ரியையே ஒவ்வொன்றையும் செய்கிற
அநேந - இவனால்
ஹதா - கொலையுண்டவளாக
பவேத் நூநம் - ஆகி விட்டாளோ என்னமோ.

विरूपरूपा विकृता विवर्चसो महानना दीर्घविरूपदर्शनाः ।
समीक्ष्य सा राक्षसराजयोषितो भयाद्विनष्टा जनकेश्वरात्मजा ॥

விரூபரூபா விக்ருதா விவர்சஸோ
மஹாநநா தீர்கவிரூப தர்ஶநா: ।
ஸமீக்ஷ்ய ஸா ராக்ஷஸ ராஜ யோஷிதோ
பயாத்விநஷ்டா ஜனகேஶ்வராத்மஜா ॥ 4

விருபரூபா:	''உறுப்பு கெட்டவர்களும்
விக்ருதா:	விகார வடிவத்தினரும்
விவர்சஸ:	ஒளியற்றவர்களும்
மஹாநநா:	பருத்த முகத்தினர்களும்
தீர்கவிருபதர்ஶநா:	மிகக் கொடிய நோக்கினருமாகிய
ராக்ஷஸராஜயோஷித:	ராக்ஷஸ அரசனின் பெண்களை
ஸமீக்ஷ்ய	கண்டு
ஜநகேஶ்வராத்மஜா	ஜனக மன்னரின் திருமகளான
ஸா	அவள்
பயாத்	பய்த்தினால்
விநஷ்டா	இறந்திருப்பாள்!

सीतामदृष्ट्वा ह्यनवाप्य पौरुष विहृत्य कालं सह वानरैश्चिरम् ।
न मेऽस्ति सुग्रीवसमीपगा गतिः सुतीक्ष्णदण्डो बलवांश्च वानरः ॥

ஸீதா மத்ருஷ்ட்வா ஹ்யநவாப்ய பௌருஷம்
விஹ்ருத்ய காலம் ஸஹ வாநரைஶ் சிரம் ।
ந மேऽஸ்தி ஸுக்ரீவஸமீபகா கதி:
ஸுதீக்ஷ்ண தண்டோ பலவாம்ஶ்ச வாநர: ॥ 5

ஸீதாம்	''ஸீதையை
அத்ருஷ்ட்வா	காணாது
பௌருஷம்	கடமையை
அநவாப்ய	நிறைவேற்றாமல்
சிரம் காலம்	நெடுங்காலத்தையும்
வாநரை: ஸஹ	வானரர்களோடுகூட
விஹ்ருத்ய	கழித்து
ஸுக்ரீவஸமீபகா	சுக்ரீவரிடம் போகக் கூடிய
கதி:	பாக்கியம்
மே	எனக்கு
ந அஸ்தி	இல்லை;
ஹி	ஏனென்றால்
பலவாந்	பலவானான
வாநர:	வானரர்
ஸுதீக்ஷ்ண தண்ட: ச	குற்றம் செய்தவர்களை மன்னிக்காமல் கொடுமையாகத் தண்டிப்பவர்.

दृष्टमन्तःपुरं सर्वं दृष्टा रावणयोषितः ।
न सीता दृश्यते साध्वी वृथा जातो मम श्रमः ॥

த்ருஷ்ட மந்த: புரம் ஸர்வம் த்ருஷ்டா ராவணயோஷித: ।
ந ஸீதா த்ருஶ்யதே ஸாத்வீ வ்ருதா ஜாதோ மம ஶ்ரம: ॥

அந்தஃபுரம் - ''அந்தப்புரம்
ஸர்வம் - எல்லாம்
த்ருஷ்டம் - பார்க்கப்பட்டது;
ராவணயோஷிதஃ - ராவணன் பெண்டுகள்
த்ருஷ்டா - காணப்பட்டார்கள்;
ஸாத்வீ - கற்புடைய
ஸீதா - ஸீதை
ந த்ருஶ்யதே - காணப்படவில்லை
மம - எனக்கு
ஜாதஃ - உண்டான
ஶ்ரமஃ - கஷ்டமும்
வ்ருதா - வீண்.

किं नु मां वानराः सर्वे गतं वक्ष्यन्ति संगताः ।
गत्वा तत्र त्वया वीर किं कृतं तद्वदस्व नः ॥
अदृष्ट्वा किं प्रवक्ष्यामि तामहं जनकात्मजाम् ॥

கிந்நு மாம் வாநரா: ஸர்வே கதம் வக்ஷ்யந்தி ஸங்கதா: ।
கத்வா தத்ர த்வயா வீர கிம் க்ருதம் தத்வதஸ்வ ந: ॥
அத்ருஷ்ட்வா கிம் ப்ரவக்ஷ்யாமி தாமஹம் ஜனகாத்மஜாம் ॥ 7

கதம் - ''திரும்பி வந்த
மாம் - என்னைப் பார்த்து
வாநராஃ - வானரர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
ஸங்கதாஃ - ஒருங்கு கூடினவர்களாய்
வீர - 'வீர!
த்வயா - உம்மால்
தத்ர கத்வா - அங்கு சென்று
கிம் - என்ன
க்ருதம் - செய்யப்பட்டது?
தத் - அதை
நஃ - எங்களுக்கு
வதஸ்வ - சொல்லும்,
கிந்நு - என்ன முடிந்தது?'' என்று
வக்ஷ்யந்தி - சொல்லுவார்கள்;
ஜநகாத்மஜாம் - ஜனகரின் மகளான
தாம் - அவளை
அத்ருஷ்ட்வா - கண்ணாரக் காணாமல்
அஹம் - நான்
கிம் - யாது
ப்ரவக்ஷ்யாமி - விடை கூறுவேன்?

ध्रुवं प्रायमुपैष्यन्ति कालस्य व्यतिवर्तने ॥

த்ருவம் ப்ராயமுபைஷ்யந்தி காலஸ்ய வ்யதி வர்தநே ॥ 8

காலஸ்ய	-	''உசித காலம்
வ்ரதிவர்தநே	-	மீறிவிடில்
ப்ராயம்	-	பட்டினியாய்க் கிடந்து மரணம் அடைவதை
த்ருவம்	-	நிச்சயமாய்
உபைஷ்யந்தி	-	அவர்கள் பெறுவார்கள்.

किं वा वक्ष्यति वृद्धश्च जाम्बवानङ्गदश्च सः ।
गतं पारं समुद्रस्य वानराश्च समागताः ॥

கிம் வா வக்ஷ்யதி வ்ருத்தஶ்ச ஜாம்பவா நங்கதஶ்ச ஸ: ।
கதம் பாரம் ஸமுத்ரஸ்ய வாநராஶ்ச ஸமாகதா: ॥ 9

ஸமுத்ரஸ்ய	-	''சமுத்திரத்தின்
பாரம்	-	அக்கரைக்கு
கதம்	-	திரும்பி வந்தவனை
ஸமாகதாঃ	-	ஒன்று சேர்ந்த
வாநராঃ ச	-	வானரர்களும்
ஸঃ	-	அந்த
அங்கதঃ ச	-	அங்கதனும்
வ்ருத்தঃ	-	பெரியவரான
ஜாம்பவாந் ச	-	ஜாம்பவந்தரும்
வா	-	தனித்தனியாய்
கிம்	-	எவ்வளவோ
வக்ஷ்யதி	-	நிந்திப்பார்கள்.

अनिर्वेदः श्रियो मूलमनिर्वेदः परं सुखम् ।
अनिर्वेदो हि सततं सर्वार्थेषु प्रवर्तकः ॥

அநிர்வேத: ஶ்ரியோ மூலமநிர்வேத: பரம் ஸுகம் ।
அநிர்வேதோ ஹி ஸததம் ஸர்வார்தேஷு ப்ரவர்தக: ॥ 10

அநிர்வேதঃ	-	''மனம் தளராமையே
ஶ்ரியঃ	-	செல்வத்திற்கு
மூலம்	-	காரணம்,
அநிர்வேதঃ	-	மனம் தளராமையே
பரம்	-	மேலான
ஸுகம்	-	சுகம்;
ஸததம்	-	எப்பொழுதும்
ஸர்வார்தேஷு	-	எல்லா விஷயங்களிலும்

ப்ரவர்தகः - முயலும்படி செய்வது
அநிர்வேதः ஹி - மனம் தளராமையே.

करोति सफलं जन्तोः कर्म यत्तत् करोति सः ।
तस्मादनिर्वेदकृतं यत्नं चेष्टेऽहमुत्तमम् ।।
கரோதி ஸபலம் ஜந்தோ: கா்ம யத்தத் கரோதி ஸ: ।
தஸ்மாத நிர்வேத க்ருதம் யத்நம் சேஷ்டே அஹ முத்தமம் ॥ 11

ஜந்தோः - "மானிடரின்
கா்ம - காரியத்தை
ஸபலம் - பலனுடையதாக
யத் - எது
கரோதி - செய்கிறதோ
தத் - அதை
ஸः - அது (மனம் தளராமை)
கரோதி - செய்கிறது;
தஸ்மாத் - ஆதலால்
அஹம் - நான்
அநிர்வேதக்ருதம் - உற்சாகத்தினாலேற்பட்ட
உத்தமம் - சிறந்த
யத்நம் - முயற்சியை
சேஷ்டே - மேற்கொள்ளுகிறேன்.

इति सञ्चिन्त्य ववृधे विचेतुमुपचक्रमे ।
भूयश्चापि विचेष्यामि न यत्र विचयः कृतः ।।
இதி ஸஞ்சிந்த்ய வவ்ருதே விசேதுமுபசக்ரமே ।
பூயஸ்சாபி விசேஷ்யாமி ந யத்ர விசய: க்ருத: ॥ 12

விசயः - "தேடுதல்
ந க்ருதः - செய்யப்படாதது
யத்ர - எங்கோ அங்கு
பூயः - மீளவும்
விசேஷ்யாமி இதி - தேடுவேன்" என்று
ஸஞ்சிந்த்ய - தீர்மானித்துக் கொண்டு
வவ்ருதே - எழும்பினார்;
அபி ச - மேலும்
விசேதும் - தேடவும்
உபசக்ரமே - ஆரம்பித்தார்.

आपानशाला विचितास्तथा पुष्पगृहाणि च ।
चित्रशालाश्च विचिता भूयः क्रीडागृहाणि च ।।

ஆபாநஶாலா விசிதாஸ் ததா புஷ்பக்ருஹாணி ச ।
சித்ர ஶாலாஶ்ச விசிதா பூய: க்ரீடாக்ருஹாணி ச ॥ 13

ஆபாநஶாலாঃ	-	பானசாலைகள்
விசிதாঃ	-	தேடப்பட்டன;
புஷ்பக்ருஹாணி ச	-	புஷ்ப கிருஹங்களும்
ததா	-	அவ்விதமே தேடப்பட்டன;
சித்ரஶாலாঃ ச	-	சித்திர வீடுகளும்
விசிதாঃ	-	தேடப்பட்டன;
க்ரீடாக்ருஹாணி	-	ஆடல் வீடுகள்
பூயঃ ச	-	மறுபடியும் தேடப்பட்டன.

निष्कुटान्तररथ्याश्च विमानानि च सर्वशः ।
भूमीगृहांश्चैत्यगृहान् गृहातिगृहकानपि ॥

நிஷ்குடாந்தர ர்த்யாஶ்ச விமாநாநி ச ஸர்வஶ: ।
பூமி க்ருஹாம் ஶ்சைத்ய க்ருஹாந் க்ருஹாதி க்ருஹகாநபி ॥ 14

उत्पतन्निष्पतंश्चापि तिष्ठन्गच्छन् पुनः पुनः ।
अपावृण्वंश्च द्वाराणि कपाटान्यवघाटयन् ॥

உத்பதந்நிஷ்பதம்ஶ்சாபி திஷ்டந் கச்சந் புன: புன: ॥
அபாவ்ருண்வம்ஶ்ச த்வாராணி கபாடான்யவகாடயந் । 15

प्रविशन्निष्पतंश्चापि प्रपतन्नुत्पतन्नपि ।
सर्वमप्यवकाशं स विचचार महाकपिः ॥

ப்ரவிஶந்நிஷ்பதம்ஶ்சாபி ப்ரபதந்நுத்பதந்நபி ।
ஸர்வமப்யவகாஶம் ஸ விசசார மஹாகபி: ॥ 16

நிஷ்குடாந்தர ரத்யாঃ ச	-	தோட்டங்களின் இடைவழிகளையும்
ஸர்வஶঃ	-	எல்லாவிதமான
விமாநாநி ச	-	விமானங்களையும்
பூமீக்ருஹாந்	-	நிலவறைகளையும்
சைத்யக்ருஹாந் ச	-	ஞாபகார்த்தமாகக் கட்டின கட்டடங்களையும்
க்ருஹாதி க்ருகாந் அபி	-	அரண்மனையைச் சார்ந்த வீடுகளையும்
உத்பதந்	-	மேலேறியும்
நிபதந் அபி	-	இறங்கியும்
புநঃ புநঃ	-	அடிக்கடி
திஷ்டந்	-	நின்றும்
கச்சந்	-	நடந்தும்
த்வாராணி	-	கதவுகளை
அபாவ்ருண்வந்	-	திறந்தும் .....

கபாடாநி ச - வாசற்படி மறைவுகளை
அவகாடயந் - தள்ளியும்
ப்ரவிஶந் ச - உள் நுழைந்தும்
நிஷ்பதந் - வெளியில் வந்தும்
ப்ரபதந் அபி - கீழிருந்தும்
உத்பதந் அபி - மேலெழுந்தும்
ஸர்வம் - எல்லாம்
அவகாஶம் அபி - இடத்தையும்
மஹாகபி: - வானர வீரரான
ஸ: - அவர்
விசசார - தேடித் திரிந்தார்.

चतुरङ्गुलमात्रोऽपि नावकाशः स विद्यते ।
रावणान्तःपुरे तस्मिन् यं कपिर्न जगाम सः ॥

சதுரங்குல மாத்ரோऽபி நாவகாஶ: ஸ வித்யதே ।
ராவணாந்த: புரே தஸ்மிந் யம் கபிர் ந ஜகாம ஸ: ॥ 17

தஸ்மிந் - அந்த
ராவணாந்த:புரே - ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில்
ஸ: கபி: - அந்த வானரர்
யம் - எதில்
ந ஜகாம - செல்லவில்லையோ
ந: அவகாஶ: - அந்த இடம்
சதுரங்குல மாத்ர: அபி -நாலங்குலமளவுகூட
ந வித்யதே - இல்லை.

प्राकारान्तररथ्याश्च वेदिकाश्चैत्यसंश्रयाः ।
दीर्घिकाः पुष्करिण्यश्च सर्वं तेनावलोकितम् ॥

ப்ராகாராந்தர ரத்யாஶ்ச வேதிகாஶ்சைத்ய ஸம்ஶ்ரயா: ।
தீர்கிகா: புஷ்கரிண்யஶ்ச ஸர்வம் தேநாவலோகிதம் ॥ 18

ப்ரகாராந்தர ரத்யா: ச- மதில்களின் இடைவீதிகள்
சைத்யஸம்ஶ்ரயா: - ஞாபகச் சின்னங்களைச் சேர்ந்த
வேதிகா: - மேடைகள்
தீர்கிகா: - துரவுகள்
புஷ்கரிண்ய: ச - புஷ்கரிணிகள் (குளங்கள்)
ஸர்வம் - எல்லாம்
தேந - அவரால்
அவலோகிதம் - பார்க்கப்பட்டது.

राक्षस्यो विविधाकारा विरूपा विकृतास्तदा ।
दृष्टा हनुमता तत्र न तु सा जनकात्मजा ॥

ராக்ஷஸ்யோ விவிதாகாரா விரூபா விக்ருதாஸ்ததா ।
த்ருஷ்டா ஹநுமதா தத்ர ந து ஸா ஜனகாத்மஜா ॥ 19

தத்ர	அங்கு
விவிதாகாரா:	பலவித உருவினரான
விரூபா:	உருவம் கெட்டவர்களும்
ததா	அப்படியே
விக்ருதா:	விகாரமானவர்களுமான
ராக்ஷஸ்ய:	ராக்ஷஸிகள்
ஹநுமதா	ஹனுமாரால்
த்ருஷ்டா:	காணப்பட்டார்கள்;
ஜநகாத்மஜா	ஜனகர் திருமகளான
ஸா து	அவளோ
ந	இல்லை.

रूपेणाप्रतिमा लोके वरा विद्याधरस्त्रियः ।
दृष्टा हनुमता तत्र न तु राघवनन्दिनी ॥

ரூபேணா ப்ரதிமா லோகே வரா வித்யாதரஸ்த்ரிய: ।
த்ருஷ்டா ஹநுமதா தத்ர ந து ராகவநந்திநீ ॥ 20

லோகே	உலகில்
ரூபேண	உருவத்தால்
அப்ரதிமா:	ஒப்பில்லாத
வரா:	சிறந்த
வித்யாதரஸ்த்ரிய:	வித்யாதரஸ்திரீகள்
ஹநுமதா	ஹனுமாரால்
தத்ர	அங்கு
த்ருஷ்டா:	காணப்பட்டார்கள்;
ராகவநந்திநீ து	ராகவன் காதலியோ
ந	இல்லை.

नागकन्या वरारोहाः पूर्णचन्द्रनिभाननाः ।
दृष्टा हनुमता तत्र न तु सीता सुमध्यमा ॥

நாக கன்யா வராரோஹா: பூர்ணசந்த்ர நிபாநநா: ।
த்ருஷ்டா ஹநுமதா தத்ர ந து ஸீதா ஸுமத்யமா ॥ 21

ஹநுமதா	ஹனுமாரால்
தத்ர	அங்கு
பூர்ணசந்த்ரநிபாநநா:	பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகமுடைய
வராரோஹா:	மிக அழகு வாய்ந்த
நாககந்யா:	நாக கன்னிகைகள்
த்ருஷ்டா:	காணப்பட்டார்கள்;

ஸுமத்யமா	- நுண்ணிடையளான
ஸீதா து	- ஸீதையோ
ந	- இல்லை.

प्रमथ्य राक्षसेन्द्रेण नागकन्या बलाद्धृताः ।
दृष्टा हनुमता तत्र न सा जनकनन्दिनी ॥

ப்ரமத்ய ராக்ஷஸேந்த்ரேண நாககன்யா பலாத்த்ருதா: ।
த்ருஷ்டா ஹநுமதா தத்ர நஸா ஜனகநந்திநீ ॥ 22

ராக்ஷஸேந்த்ரேண	- ராக்ஷஸேந்திரனால்
ப்ரமத்ய	- போரிற் பகைவரை வெற்றி கொண்டு
பலாத்	- வலுவினால்
த்ருதா: (ஹ்ருதா:)	- பற்றி எடுத்துக் கொண்டு வரப்பட்ட
நாககந்யா:	- நாக கன்னிகைகள்
ஹநுமதா	- ஹனுமாரால்
த்ருஷ்டா:	- காணப்பட்டார்கள்;
ஸா	- அந்த
ஜநகநந்திநீ	- ஜனகரின் திருமகள்
தத்ர ந	- அங்கு இல்லை.

सोऽपश्यंस्तां महाबाहुः पश्यंश्चान्या वरस्त्रियः ।
विषसाद मुहुर्धीमान् हनुमान् मारुतात्मजः ॥

ஸோऽபஶ்யம்ஸ்தாம் மஹாபாஹு: பஶ்யம் ஶ்சாந்யா வரஸ்த்ரிய: ।
விஷஸாத முஹுர்தீமாந் ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 23

மஹாபாஹு:	- மஹாபாகுவான
மாருதாத்மஜ:	- வாயு புத்திரரும்
தீமாந்	- புத்திமானுமான
ஸ: ஹநுமாந்	- அந்த ஹனுமார்
அந்யா:	- மற்றுள்ள
வரஸ்த்ரிய: ச	- சிறந்த பெண்களையே
பஶ்யந்	- கண்ணுற்றவராய்
தாம் அபஶ்யந்	- அவளைக் காணாதவராய்
முஹு:	- திரும்பவும்
விஷஸாத	- மனக் கவலை கொண்டார்.

उद्योगं वानरेन्द्राणां प्लवनं सागरस्य च ।।
व्यर्थं वीक्ष्यानिलसुतश्चिन्तां पुनरुपागमत् ॥

உத்யோகம் வாநரேந்த்ராணாம் ப்லவனம் ஸாகரஸ்ய ச ।
வ்யர்தம் வீக்ஷ்யாநிலஸுதஶ்சிந்தாம் புனருபாகமத் ॥ 24

அநிலஸுத:	- வாயு குமாரர்
வாநரேந்த்ராணாம்	- வானரத் தலைவர்களின்
உத்யோகம்	- முயற்சியையும்
ஸாகரஸ்ய	- கடலை
ப்லவநம் ச	- கடந்ததையும்
வ்யர்தம்	- பிரயோஜனமில்லாததாக
வீக்ஷ்ய	- நினைத்து
சிந்தாம்	- மனக் கவலையை
புந:	- மேன்மேலும்
உபாகமத்	- அடைந்தார்.

अवतीर्य विमानाच्च हनुमान् मारुतात्मजः ।
चिन्तामुपजगामाथ शोकोपहतचेतनः ॥

அவதீர்ய விமாநாச்ச ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥
சிந்தா முபஜகாமாத ஶோகோபஹத சேதந: ॥ 25

மாருதாத்மஜ:	- வாயு குமாரரான
ஹநுமாந்	- ஹனுமார்
விமாநாத்	- விமானத்திநின்று
அவதீர்ய	- இறங்கி
ஶோகோபஹதசேதந:	- துக்கத்தால் வருந்திய மனத்தினராய்
அத ச	- அவ்வண்ணமே
சிந்தாம்	- மனக் கவலையில்
உபஜகாம	- ஆழ்ந்து கிடந்தார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஹநூமத்விஷாதோ நாம த்வாதஶ: ஸர்க: ॥

த்ரயோதஶ: ஸர்க: - 13

विमानात्तु सुसंक्रम्य प्राकारं हरियूथपः ।
हनुमान् वेगवानासीद्यथा विद्युद्घनान्तरे ॥

விமாநாத்து ஸுஸங்க்ரம்ய ப்ராகாரம் ஹரியூதப: ।
ஹநுமாந் வேகவாநாஸீத்யதா வித்யுத்க நாந்தரே ॥ 1

ஹரியூதப: - வானரத் தலைவரான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
விமாநாத் - விமானத்தினின்று
ப்ராகாரம் - ப்ராகாரத்தில்
ஸுஸட்க்ரம்ய - குதித்து
கநாந்தரே - மேகங்கள் நடுவில்
வித்யுத் - மின்னல்
யதா - போல்
வேகவாந் து - கலவரமடைந்தவராகவே
ஆஸீத் - இருந்தார்.

संपरिक्रम्य हनुमान् रावणस्य निवेशनम् ।
अदृष्ट्वा जानकीं सीतामब्रवीद्वचनं कपिः ॥

ஸம்பரிக்ரம்ய ஹநுமாந் ராவணஸ்ய நிவேஶநம் ।
அத்ருஷ்ட்வா ஜானகீம் ஸீதாமப்ரவீத் வசனம் கபி: ॥ 2

கபி: ஹநுமான் - வானரரான ஹனுமார்
ஜாநகீம் - ஜனக புத்திரியான
ஸீதாம் - ஸீதையை
ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய
நிவேஶநாத் - மாளிகையினின்று
ஸம்பரிக்ரம்ய - எங்கும்சுற்றியும்
அத்ருஷ்ட்வா - காணாமல்
வசநம் - சொல்லை
அப்ரவீத் - தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டார்.

भूयिष्ठं लोलिता लङ्का रामस्य चरता प्रियम् ।
न हि पश्यामि वैदेहीं सीतां सर्वाङ्गशोभनाम् ॥

பூயிஷ்டம் லோலிதா லங்கா ராமஸ்ய சரதா ப்ரியம் ।
நஹி பஶ்யாமி வைதேஹீம் ஸீதாம் ஸர்வாங்க ஶோபநாம் ॥ 3

ராமஸ்ய - “ஸ்ரீ ராமருக்கு
ப்ரியம் - நன்மையை

சரதா	-	புரிபவனாலே
லங்கா பூயிஷ்டம்	-	இலங்கை முழுதும்
லோலிதா	-	தேடப்பட்டது;
ஹி	-	அப்படியிருந்தும்
ஸர்வாங்கஶோபநாம்	-	எல்லா வடிவழகுமுடைய
வைதேஹீம் ஸீதாம்	-	விதேக மன்னரின் திருமகளாகிய ஸீதையை
ந பஶ்யாமி	-	நான் காணவில்லை.

पल्वलानि तटाकानि सरांसि सरितस्तथा ।
नद्योऽनूपवनान्ताश्च दुर्गाश्च धरणीधराः ॥
लोलिता वसुधा सर्वा न तु पश्यामि जानकीम् ॥

பல்வலாநி தடாகாநி ஸராம்ஸி ஸரிதஸ்ததா ।
நத்யோऽநூபவநாந்தாஶ்ச துர்காஶ்ச தரணீதரா: ॥
லோலிதா வஸுதா ஸர்வா ந து பஶ்யாமி ஜானகீம் ॥ 5

பல்வலாநி	-	‘‘குட்டைகள்
தடாகாநி	-	குளங்கள்
ஸராம்ஸி	-	ஓடைகள்
ஸரித:	-	சிற்றாறுகள்
ததா	-	அவ்ண்ணமே
நத்ய:	-	பேராறுகள்
அநூபவநாந்தா:	-	கழிக்கரைச் சோலைகள்
துர்கா:	-	துர்க்கங்கள்
தரணீதரா:	-	மலைகள்
வஸுதா	-	பூமி
ஸர்வா ச	-	எல்லாமே
ச	-	நன்றாய்
லோலிதா	-	அலைந்து திரியப்பட்டது;
து	-	ஆன போதிலும்
ஜாநகீம்	-	ஜானகியை
ந பஶ்யாமி	-	கண்டிலேன்.

इह संपातिना सीता रावणस्य निवेशने ।
आख्याता गृध्रराजेन न च पश्यामि तामहम् ॥

இஹ ஸம்பாதிநா ஸீதா ராவணஸ்ய நிவேஶநே ।
ஆக்யாதா க்ருத்ரராஜேந ந ச பஶ்யாமி தாமஹம் ॥ 6

இஹ	-	‘‘இங்கு
ராவணஸ்ய	-	ராவணனுடைய
நிவேஶநே	-	மாளிகையில்
ஸீதா	-	ஸீதை இருப்பதாய்

க்ருத்ரராஜேந	கழுகரசரான
ஸம்பாதிநா	ஸம்பாதியால்
ஆரக்யாதா	தெரிவிக்கப்பட்டாள்;
ச	அப்படியிருந்தும்
தாம்	அவளை
அஹம் ந பஶ்யாமி	நான் காணவில்லை.

किंनु सीताऽथ वैदेही मैथिली जनकात्मजा ।
उपतिष्ठेत विवशा रावणं दुष्टचारिणम् ॥

கிம்நு ஸீதாத வைதேஹீ மைதிலீ ஜனகாத்மஜா ।
உபதிஷ்டேத விவஶா ராவணம் துஷ்ட சாரிணம் ॥ 7

ஸீதா	"அயோனிஜையாய்
வைதேஹீ	விதேஹ நாட்டரசனால் பரிபாலிக்கப்பட்டவளும்
மைதிலீ	மிதிலா பட்டணத்தரசனால் போற்றி வளர்க்கப்பட்டவளுமான
ஜநகாத்மஜா	ஜனகரின் திருமகள்
விவஶா	ஒருவர் துணை செய்பவர் இல்லாதவளாய்
அத	இருந்தாலும்
துஷ்டசாரிணம்	கெட்ட நடத்தையையுடைய
ராவணம்	ராவணனை
உபதிஷ்டேத கிம் நு	அணுகி விடுவாளா?

क्षिप्रमुत्पततो मन्ये सीतामादाय रक्षसः ।
बिभ्यतो रामबाणानामन्तरा पतिता भवेत् ॥

க்ஷிப்ர முத்பததோ மன்யே ஸீதா மாதாய ரக்ஷஸ: ।
பிப்யதோ ராம பாணாநாமந்தரா பதிதா பவேத் ॥ 8

ஸீதாம்	ஸீதையை
ஆதாய	எடுத்துக் கொண்டு
ராமபாணாநாம்	ஸ்ரீ ராம பாணங்களுக்கு
பிப்யதஃ	பயந்தவனாய்
க்ஷிப்ரம்	விரைந்து
உத்பதத:	உயர்க் கிளம்புகிற
ரக்ஷஸஃ	ராக்ஷஸனிடத்தினின்று
அந்தரா	நடு வழியில்
பதிதா பவேத்	விழுந்து முடிவடைந்துவிட்டாளோ? என்று
மந்யே	நான் நினைக்கின்றேன்.

अथवा ह्रियमाणायाः पथि सिद्धनिषेविते ।
मन्ये पतितमार्याया हृदयं प्रेक्ष्य सागरम् ॥

அதவா ஹ்ரியமாணாயா: பதி ஸித்த நிஷேவிதே ।
மன்யே பதித மார்யாயா ஹ்ருதயம் ப்ரேக்ஷ்ய ஸாகரம் ॥ 9

ஸித்தநிஷேவிதே	-	"ஸித்தர்கள் ஸஞ்சரிக்கிற
பதி	-	மார்க்கத்தில் (ஆகாசத்தில்)
ஹ்ரியமாணாயா:	-	அபஹரித்துக் கொண்டு போகப்படுகிற
ஆர்யாயா:	-	ஸத்குல ப்ரஸூதையின்
ஹ்ருதயம்	-	இருதயம்
ஸாகரம்	-	கடலைக் கண்டு
பதிதம்	-	ஓடாது நின்றுதான் விட்டதோ
அதவா	-	என்னமோ? என்று
மந்யே	-	நான் நினைக்கிறேன்.

रावणस्योरुवेगेन भुजाभ्यां पीडितेन च ।।
तया मन्ये विशालाक्ष्या त्यक्तं जीवितमार्यया ।

ராவணஸ்யோரு வேகேந புஜாப்யாம் பீடிதேந ச ।
தயா மன்யே விஶாலாக்ஷ்யா த்யக்தம் ஜீவித மார்யயா ॥ 10

ராவணஸ்ய	-	"ராவணனுடைய
ஊருவேகேந	-	துடை வேகத்தால்
புஜாப்யாம்	-	கைகளால்
பீடிதேந	-	ஸ்பர்சிக்கப்பட்டதால்
விஶாலாக்ஷ்யா	-	தடங்கண்ணாளான
தயா	-	அந்த
ஆர்யயா	-	மஹானுபாவையால்
ஜீவிதம்	-	உயிர்
த்யக்தம் ச	-	இனி வேண்டாமென விட்டு விடப்பட்டதோ? என்று
மந்யே	-	நான் நினைக்கிறேன்.

उपर्युपरि वा नूनं सागरं क्रमतस्तदा ।
विवेष्टमाना पतिता समुद्रे जनकात्मजा ।।

உபர்யுபரி வா நுநம் ஸாகரம் க்ரமதஸ்ததா ।
விவேஷ்டமாநா பதிதா ஸமுத்ரே ஜனகாத்மஜா ॥ 11

ஸாகரம்	-	"ஸமுத்திரத்தை
உபரி உபரி	-	மேல்மேலும்
க்ரமத:	-	சென்று கொண்டிருப்பவனிடத்தினின்று
ஜநகாத்மஜா	-	ஜனகரின் திருமகள்
விவேஷ்டமாநா	-	புறண்டவளாய்
ததா	-	அப்படியே
ஸமுத்ரே	-	கடலுள்

பதிதா நூநம் வா - விழுந்துதான் போய் விட்டளோ என்னவோ?

आहो क्षुद्रेण चानेन रक्षन्ती शीलमात्मन: ।
अबन्धुर्भक्षिता सीता रावणेन तपस्विनी ॥

ஆஹோ க்ஷுத்ரேண வாऽநேந ரக்ஷந்தீ ஶீலமாத்மந: ।
அபந்துர் பக்ஷிதா ஸீதா ராவணேன தபஸ்விநீ ॥ 12

அபந்து: - ''பந்து ஜனமொருவரும் அருகிலில்லாதவளும்
தபஸ்விநீ - பெருந்தவமுள்ளவளும்
ஆத்மந:ஶீலம் - தனது கற்பை
ரக்ஷந்தீ - எப்படியும் காப்பாற்றிக் கொள்ளுபவளுமான
ஸீதா - ஸீதை
அநேந ராவணேந - இந்த ராவணனென்ற
க்ஷுத்ரேண - அற்பப் பயலால்
பக்ஷிதா வா - தின்றுதான் விடப்பட்டாளோ என்னவோ?
அஹோ - ஐயோ!

अथवा राक्षसेन्द्रस्य पत्नीभिरसितेक्षणा ।।
अदुष्टा दुष्टभावाभिर्भक्षिता सा भविष्यति ॥

அதவா ராக்ஷஸேந் த்ரஸ்ய பத்நீபி ரஸிதே க்ஷணா ।
அதுஷ்டா துஷ்டபாவாபிர் பக்ஷிதா ஸா பவிஷ்யதி ॥ 13

வா - ''அல்லது
அதுஷ்டா - குற்றமற்ற
அஸிதேக்ஷணா - கருங்கண்ணாளான
ஸா - அவள்
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய - ராக்ஷஸேந்திரனுடைய
துஷ்டபாவாபி: - கடுங்கொள்கையுள்ள
பத்நீபி: - மனைவியர்களால்
பக்ஷிதா பவிஷ்யதி - பக்ஷிக்கப்பட்டிருப்பாளோ
அத - என்னவோ?

संपूर्णचन्द्रप्रतिमं पद्मपत्रनिभेक्षणम् ।
रामस्य ध्यायती वक्त्रं पञ्चत्वं कृपणा गता ॥

ஸம்பூர்ண சந்த்ர ப்ரதிமம் பத்ம பத்ர நிபேக்ஷணம் ।
ராமஸ்ய த்யாயதீ வக்த்ரம் பஞ்சத்வம் க்ருபணா கதா ॥ 14

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
பத்மபத்ரநிபேக்ஷணம் - தாமரை தளத்திற்கு ஸமானமான நேத்திரங்களையுடைய

ஸம்பூர்ணசந்த்ரப்ரதிமம்	பூர்ணசந்திரனுக்கு நிகரான
வக்த்ரம்	முகத்தை
த்யாயதீ	த்யானிப்பவளாய்
க்ருபணா	வேறு வழி புலப்படாதவளாய்
பஞ்சத்வம்	லயத்தை
கதா	அடைந்திருப்பாளோ?

हा राम लक्ष्मणेत्येवं हायोध्ये चेति मैथिली ।
विलप्य बहु वैदेही न्यस्तदेहा भविष्यति ॥

ஹா ராம லக்ஷ்மணேத்யேவம் ஹாயோத்யே சேதி மைதிலீ ।
விலப்ய பஹு வைதேஹீ ந்யஸ்த தேஹா பவிஷ்யதி ॥ 15

மைதிலீ	''மிதிலைக் குலத்தில் அவதரித்த
வைதேஹீ	வைதேஹி,
ஹா ராம	ஹா ராம!
லக்ஷ்மண இதி	ஓ லக்ஷ்மண! என்று
ஹா அயோத்யே	ஹே அயோத்யையே!
இதி	என்று
ஏவம் பஹு	இவ்விதம் அதிகமாக
விலப்ய	கதறி
ந்யஸ்ததேஹா பவிஷ்யதி ச	சரீரத்தை விட்டவளாயிருப்பாளோ என்னவோ?

अथवा निहिता मन्ये रावणस्य निवेशने ।
नूनं लालप्यते सीता पञ्जरस्थेव शारिका ॥

அதவா நிஹிதா மன்யே ராவணஸ்ய நிவேஶநே ।
நூநம் லாலப்யதே ஸீதா பஞ்ஜரஸ்தேவ ஶாரிகா ॥ 16

வா	''ஒருக்கால்
ராவணஸ்ய	ராவணனுடைய
நிவேஶநே	வீட்டில்
நிஹிதா	பூமிக்குள் மறைத்து வைக்கப்பட்டவளாய்
பஞ்ஜரஸ்தா	கூண்டிலடைந்த
ஶாரிகா இவ	சாரிகை பக்ஷி போல்
ஸீதா	ஸீதை
லாலப்யதே அதவா நூநம்	அழுது கொண்டு இன்னுமிருப்பாளோ என்னவோ? என்றும்
மந்யே	நான் நினைக்கிறேன்.

जनकस्य कुले जाता रामपत्नी यशस्विनी ।
कथमुत्पलपत्राक्षी रावणस्य वशं व्रजेत् ॥

ஜனகஸ்ய குலே ஜாதா ராமபத்நீ யஶஸ்விநீ ।
கத முத்பல பத்ராக்ஷீ ராவணஸ்ய வஶம் வ்ரஜேத் ॥ 17

உத்பலபத்ராக்ஷி	-	''கருநெய்தலிழ் போன்ற கண்ணினளும்
யஶஸ்விநீ	-	நல்ல யசஸ்ஸுடையவளும்
ஜநகஸ்ய	-	ஜனகருடைய
குலே	-	கிருஹத்தில்
ஜாதா	-	வளர்ந்தவளுமான
ராமபத்நீ	-	ஸ்ரீராமருடைய பத்தினி
ராவணஸ்ய	-	ராவணனுக்கு
வஶம்	-	வசப்பட்டிருத்தலை
வ்ரஜேத் கதம்?	-	பெறுவாளென்பதெப்படி?

विनष्टा वा प्रनष्टा वा मृता वा जनकात्मजा ।
रामस्य प्रियभार्यस्य न निवेदयितुं क्षमम् ॥

விநஷ்டா வா ப்ரணஷ்டா வா ம்ருதா வா ஜனகாத்மஜா ।
ராமஸ்ய ப்ரியபார்யஸ்ய ந நிவேதயிதும் க்ஷமம் ॥ 18

ஜநகாத்மஜா	-	''ஜனகர் திருமகள்
ப்ரணஷ்டா வா	-	மறைக்கப்பட்டு கண்களுக்குப் புலப்படாதவளாகவாவது
விநஷ்டா வா	-	கொல்லப்பட்டவளாக இருக்கலாம்;
ம்ருதா	-	துக்கத்தால் தானாகவே மரித்தவளாகவாவது
வா	-	இருக்கலாம்;
ப்ரியபார்யஸ்ய	-	பார்யையினிடத்தில் காதலுள்ள
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீ ராமருக்கு
வா	-	எதொன்றையும்
நிவேதயிதும்	-	தெரிவிப்பதற்கு
ந க்ஷமம்	-	தகுதியன்று.

निवेद्यमाने दोषः स्याद्दोषः स्यादनिवेदने ॥
நிவேத்யமானே தோஷ: ஸ்யாத்தோஷ: ஸ்யாதநிவேதனே ॥ 19

நிவேத்யமாநே	-	''உள்ளபடி சொல்வதில்
தோஷ:	-	தீங்கு
ஸ்யாத்	-	விளையும்;
அநிவேதநே	-	தெரிவிக்காவிடில்
தோஷ:	-	தோஷம்
ஸ்யாத்	-	ஏற்படும்.

कथं नु खलु कर्तव्यं विषमं प्रतिभाति मे ॥

கதம் நு கலு கர்தவ்யம் விஷமம் ப்ரதிபாதி மே ॥ 20

கர்தவ்யம்	-	"செய்யத் தகுந்தது
கதம் நு	-	என்னதானிருக்கிறது?
மே	-	எனக்கு
விஷமம் கலு	-	எல்லாம் கஷ்டமாக
ப்ரதிபாதி	-	ஒவ்வொன்றிலும் தோற்றமுண்டாகிறது"

अस्मिन्नेवं गते कार्ये प्राप्तकालं क्षमं च किम् ।
भवेदिति मतं भूयो हनूमान् प्रव्यचारयत् ॥

அஸ்மிந்நேவம் கதே கார்யே ப்ராப்தகாலம் க்ஷமம் ச கிம் ।
பவேதிதி மதம் பூயோ ஹநூமாந் ப்ரவ்யசாரயத் ॥ 21

அஸ்மிந் கார்யே	-	இந்த காரியம்
ஏவம் கதே	-	இந்நிலையை அடைந்திருக்கும்பொழுது
கிம்	-	எது
ப்ராப்தகாலம்	-	ஸமயத்திற்குத் தக்கதாயும்
க்ஷமம்	-	நன்மை தருவதாயும்
மதம் ச	-	யாவரும் சரியென ஒப்புக் கொள்ளத் தக்கதாயும்
பவேத் இதி	-	ஆகும் என்று
ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
பூய:	-	மறுபடியும்
ப்ரவ்யசாரயத்	-	மனதிலாராயத் தொடங்கினார்.

यदि सीतामदृष्ट्वाहं वानरेन्द्रपुरीमितः ।
गमिष्यामि ततः को मे पुरुषार्थो भविष्यति ॥

யதி ஸீதாமத்ருஷ்ட்வாஹம் வாநரேந்த்ர புரீமித: ।
கமிஷ்யாமி தத: கோ மே புருஷார்தோ பவிஷ்யதி ॥ 22

அஹம்	-	"நான்
ஸீதாம்	-	ஸீதையை
அத்ருஷ்ட்வா	-	காணாமல்
இத:	-	இங்கிருந்து
வாநரேந்த்ரபுரீம்	-	வானரேந்திர பட்டணத்துக்கு
கமிஷ்யாமி	-	போவேன்
யதி	-	ஆகில்
தத:	-	அங்கு
மே	-	எனக்கு
க:	-	என்ன
புருஷார்த:	-	புருஷார்த்தம் (பணி முடித்தல்)
பவிஷ்யதி	-	உண்டாகும்.

ममेदं लङ्घनं व्यर्थं सागरस्य भविष्यति ।
प्रवेशश्चैव लङ्काया राक्षसानां च दर्शनम् ॥

மமேதம் லங்கனம் வ்யர்தம் ஸாகரஸ்ய பவிஷ்யதி ।
ப்ரவே ஶஶ்சைவ லங்காயா ராக்ஷஸாநாம் ச தர்ஶனம் ॥ 23

மம	- ''எனது
இதம் ஸாகரஸ்ய	- இந்தக் கடலினுடைய
லங்கநம்	- கடத்தலும்
லங்காயா:	- லங்கையின்
ப்ரவேஶ: ச	- ப்ரவேசமும்
ராக்ஷஸாநாம்	- ராக்ஷஸர்களின்
தர்ஶநம் ச	- தர்சனமும்
ஏவ	- முற்றிலும்
வ்யர்த்தம்	- வ்யர்த்தமாக (வீணானதாக)
பவிஷ்யதி	- ஆகும்.

कि मां वक्ष्यति सुग्रीवो हरयो वा समागता: ।
किष्किन्धां समनुप्राप्तं तौ वा दशरथात्मजौ ॥

கிம் மாம் வக்ஷ்யதி ஸுக்ரீவோ ஹரயோ வா ஸமாகதா: ।
கிஷ்கிந்தாம் ஸமநுப்ராப்தம் தௌ வா தஶரதாத்மஜௌ ॥ 24

ஸுக்ரீவ:	- ''சுக்ரீவரும்
ஸமாகதா:	- கூட வந்த
ஹரய:	- வானரர்களும்
கிஷ்கிந்தாம்	- கிஷ்கிந்தையை
ஸமநுப்ராப்தௌ	- அடைந்திருக்கிற
தஶரதாத்மஜௌ	- தசரத குமாரர்களான
தௌ வா	- அவ்விருவர்களும்
வா	- தனித்தனியாய்
மாம்	- என்னைப் பார்த்து
கிம் வக்ஷ்யதி	- என்ன சொல்வார்?

गत्वा तु यदि काकुत्स्थं वक्ष्यामि परमप्रियम् ।
न दृष्टेति मया सीता ततस्त्यक्ष्यति जीवितम् ॥

கத்வா து யதி காகுத்ஸ்தம் வக்ஷ்யாமி பரமப்ரியம் ।
ந த்ருஷ்டேதி மயா ஸீதா ததஸ்த்யக்ஷ்யதி ஜீவிதம் ॥ 25

கத்வா து	- ''போனதும்
காகுத்ஸ்தம்	- காகுத்ஸ்தனைப் பார்த்து
மயா	- 'என்னால்
ஸீதா	- ஸீதை

ந த்ருஷ்டா - காணப்படவில்லை'
இதி - என்ற
பரம் - கொடிய
அப்ரியம் - அநிஷ்டத்தை
வக்ஷ்யாமி யதி - சொல்லுவேன்ஆகில்
தத: - அதனால்
ஜீவிதம் - பிராணனை
த்யக்ஷ்யதி - அவர் விட்டு விடுவார்.

परुषं दारुणं क्रूरं तीक्ष्णमिन्द्रियतापनम् ।
सीतानिमित्तं दुर्वाक्यं श्रुत्वा स न भविष्यति ॥

பருஷம் தாருணம் க்ரூரம் தீக்ஷ்ண மிந்த்ரி யதாபனம் ।
ஸீதா நிமித்தம் துர்வாக்யம் ஶ்ருத்வா ஸ ந பவிஷ்யதி ॥ 26

பருஷம் - ''காதுக்குக் கடுமையானதும்
தாருணம் - பயங்கரமானதும்
க்ரூரம் - உக்கிரமானதும்
தீக்ஷ்ணம் - தாங்கமுடியாததும்
இந்த்ரி யதாபனம் - பொறிகளைத் தீர்ப்பதுமான
ஸீதாநிமித்தம் - ஸீதைவிஷயமான
துர்வாக்யம் - கடுஞ்சொல்லை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
ஸ: - அவர்
ந பவிஷ்யதி - உயிருடன் இருக்க மாட்டார்.

तं तु कृच्छ्रगतं दृष्ट्वा पञ्चत्वगतमानसम् ।
भृशानुरक्तो मेधावी न भविष्यति लक्ष्मणः ॥

தம்து க்ருச்ச்ர கதம் த்ருஷ்ட்வா பஞ்சத்வகத மானஸம் ।
ப்ருஶாநு ரக்தோ மேதாவீ ந பவிஷ்யதி லக்ஷ்மண: ॥ 27

க்ருச்ச்ரகதம் - ''வருத்தமுற்றவராயும்
பஞ்சத்வகதமாநஸம்- உயிர் துறத்தலையடைந்த மனத்தினராக
தம் - அவரை
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு
ப்ருஶாநுரக்த: - மிக்க அன்புள்ளவரும்
மேதாவீ - பேரறிவு பெற்றவருமான
லக்ஷ்மண: து - லக்ஷ்மணரும்
ந பவிஷ்யதி - உயிரோடிருக்க மாட்டார்.

विनष्टौ भ्रातरौ श्रुत्वा भरतोऽपि मरिष्यति ।
भरतं च मृतं दृष्ट्वा शत्रुघ्नो न भविष्यति ॥

விநஷ்டௌ ப்ராதரௌ ஶ்ருத்வா பரதோऽபி மரிஷ்யதி ।
பரதம் ச ம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா ஶத்ருக்நோऽபி மரிஷ்யதி ॥ 28

ப்ராதரௌ	-	‘‘ஸஹோதரர்கள்
விநஷ்டௌ	-	உயிர் துறந்ததை
ஶ்ருத்வா	-	அறிந்து
பரத: அபி	-	பரதரும்
மரிஷ்யதி	-	மரித்து விடுவார்;
பரதம்	-	பரதரை
ம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா	-	மாண்டதாய்க் கண்டு
ச	-	உடனே
ஶத்ருக்ந: அபி	-	சத்துருக்கினரும்
மரிஷ்யதி	-	மரிப்பார்.

पुत्रान् मृतान् समीक्ष्याथ न भविष्यन्ति मातरः ।
कौसल्या च सुमित्रा च कैकेयी च न संशयः ॥

புத்ராந் ம்ருதாந் ஸமீக்ஷ்யாத ந பவிஷ்யந்தி மாதர: ।
கௌஸல்யா ச ஸுமித்ரா ச கைகேயீ ச ந ஸம்ஶய: ॥ 29

புத்ராந்	-	‘‘பிள்ளைகளை
ம்ருதாந் ஸமீக்ஷ்ய	-	மாண்டவர்களாகக் கண்டு
அத	-	அதனால்
மாதர:	-	தாய்மார்களான
கௌஸல்யா ச	-	கௌஸல்யையும்
ஸுமித்ரா ச	-	ஸுமித்திரையும்
கைகேயீ ச	-	கைகேயியும்
ந பவிஷ்யந்தி	-	உயிருடனிருக்க மாட்டார்கள்;
ஸம்ஶய: ந	-	ஸந்தேகமே இல்லை.

कृतज्ञः सत्यसन्धश्च सुग्रीवः प्लवगाधिपः ।
रामं तथागतं दृष्ट्वा ततस्त्यक्ष्यति जीवितम् ॥

க்ருதஜ்ஞ: ஸத்யஸந்தஶ்ச ஸுக்ரீவ: ப்லவகாதிப: ।
ராமம் ததாகதம் த்ருஷ்ட்வா ததஸ்த்யக்ஷ்யதி ஜீவிதம் ॥ 30

ராமம்	-	‘‘ஸ்ரீ ராமரை
ததாகதம்	-	அப்படியாய்ப் போனதை
த்ருஷ்ட்வா	-	கண்டு
தத:	-	அதன்மேல்
க்ருதஜ்ஞ:	-	நன்றி மறவாதவரும்
ஸத்யஸந்த: ச	-	ஸத்தியஸந்தரும்
ப்லவகாதிப:	-	வானராதிபருமான
ஸுக்ரீவ	-	ஸுக்ரீவர்
ஜீவிதம்	-	உயிரை
த்யக்ஷ்யதி	-	விட்டு விடுவார்.

दुर्मना व्यथिता दीना निरानन्दा तपस्विनी ।
पीडिता भर्तृशोकेन रुमा त्यक्ष्यति जीवितम् ॥
துர்மநா வ்யதிதா தீநா நிராநந்தா தபஸ்விநீ ।
பீடிதா பர்த்ருஶோகேந ருமா த்யக்ஷ்யதி ஜீவிதம் ॥ 31

ருமா	-	''ருமை
தீநா	-	பேதையாய்
பர்துஶோகேந	-	நாயகனிறந்த துக்கத்தால்
பீடிதா	-	வருந்தினவளாய்
துர்மநா:	-	மனமழிந்தவளாய்
வ்யதிதா	-	திகிலடைந்தவளாய்
நிராநந்தா	-	ஸுகமற்றவளாய்
தபஸ்விநீ	-	வாட்டமடைந்தவளாய்
ஜீவிதம்	-	உயிரை
த்யக்ஷ்யதி	-	விடுவாள்.

वालिजेन तु दुःखेन पीडिता शोककर्शिता ।
पञ्चत्वं च गते राज्ञि तारापि न भविष्यति ॥
வாலிஜேந து துக்கேந் பீடிதா ஶோககர்ஶிதா ।
பஞ்சத்வம் ச கதே ராஜ்ஞி தாராபி ந பவிஷ்யதி ॥ 32

ராஜ்ஞி	-	''அரசன்
பஞ்சத்வம்	-	மரணத்தை
கதே து	-	அடைந்ததும்
வாலிஜேந	-	வாலியினாலுண்டான
து:கேந	-	துக்கத்தினாலேயே
பீடிதா	-	வருந்தினவளாய்
ஶோககர்ஶிதா	-	துக்கித்து இளைத்திருக்கிற
தாரா அபி	-	தாரையும்
ச	-	தத்க்ஷணமே
ந பவிஷ்யதி	-	பிழைத்திருக்க மாட்டாள்.

मातापित्रोर्विनाशेन सुग्रीवव्यसनेन च ।
कुमारोऽप्यङ्गदः कस्माद्धारयिष्यति जीवितम् ॥
மாதா பித்ரோர் விநாஶேந ஸுக்ரீவ வ்யஸநேந ச ।
குமாரோऽப்யங்கத: கஸ்மாத் தாரயிஷ்யதி ஜீவிதம் ॥ 33

மாதாபித்ரோ:	-	''தாய் தந்தையர்களின்
விநாஶேந	-	மரணத்தாலும்

ஸுக்ரீவ வ்யஸநேந ச-சுக்ரீவனுடைய வ்யஸனத்தாலும்

குமார:	வாலிபனான
அங்கத: அபி	அங்கதனும்
கஸ்மாத்	எவ்வாறு
ஜீவிதம்	உயிரை
தாரயிஷ்யதி	தரித்திருப்பான்?

भर्तृजेन तु दु:खेन ह्यभिभूता वनौकस: ।
शिरांस्यभिहनिष्यन्ति तलैर्मुष्टिभिरेव च ॥

பர்த்ருஜேந து துக்கேந ஹ்யபிபூதா வனௌகஸ: ।
ஶிராம்ஸ்யபி ஹநிஷ்யந்தி தலைர் முஷ்டிபிரேவ ச ॥ 34

பர்த்ருஜேந	‘‘தலைவனாலுண்டான
ஶோகேந	துக்கத்தால்
அபிபூதா:	வருத்தமடைந்தவர்களாக
வநௌகஸ:	வானரர்கள்
து	இது நிமித்தமாய்
தலை: ச	உள்ளங்கைகளாலும்
முஷ்டிபி: ஏவ	கை முஷ்டிகளாலுமேயே
ஶிராம்ஸி	தலைகளை
அபிஹநிஷ்யந்தி	உடைத்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள்;
ஹி	நிச்சயம்

सान्त्वेनानुप्रदानेन मानेन च यशस्विना ।
लालिता: कपिराजेन प्राणांस्त्यक्ष्यन्ति वानरा: ॥

ஸாந்த்வேநாநு ப்ரதாநேந மாநேன ச யஶஸ்விநா ।
லாலிதா: கபிராஜேந ப்ராணாம் ஸ்த்யக்ஷ்யந்தி வாநரா: ॥ 35

யஶஸ்விநா	‘‘புகழாளனான
கபிராஜேந	வானர வேந்தனால்
ஸாந்த்வேந	இன்சொற் சொல்வதாலும்
அநுப்ரதாநேந	வேண்டியன கொடுப்பதாலும்
மாநேந ச	சிறப்புச் செய்வதாலும்
லாலிதா:	பாராட்டப்பட்டவர்களான
வாநரா:	வானரர்கள்
ப்ராணாந்	ப்ராணன்களை
த்யக்ஷ்யந்தி	விடப் போகிறார்கள்.

न वनेषु न शैलेषु न निरोधेषु वा पुन: ।
क्रीडामनुभविष्यन्ति समेत्य कपिकुञ्जरा: ॥

ந வநேஷு ந ஶைலேஷு ந நிரோதேஷு வா புன: ।
க்ரீடாமநுபவிஷ்யந்தி ஸமேத்ய கபிகுஞ்ஜரா: ॥ 36

கபிகுஞ்ஜரா:	- "வானர வீரர்கள்
புந:	- மறுபடி
ஸமேத்ய	- ஒன்று சேர்ந்து
நிரோதேஷு	- வீடுகள் நெருங்கிய இடங்களில்
க்ரீடாம்	- விளையாட்டை
ந அநுபவிஷ்யந்தி	- அனுபவிக்கப் போகிறதில்லை;
வநேஷு	- காடுகளிலும்
ந	- இல்லை,
ஶைலேஷு வா	- மலைகளிலும்
ந	- இல்லை.

सपुत्रदाराः सामात्या भर्तृव्यसनपीडिताः ।
शैलाग्रेभ्यः पतिष्यन्ति समेत्य विषमेषु च ॥

ஸபுத்ரதாரா: ஸாமாத்யா பர்த்ரு வ்யஸநபீடிதா: ।
ஶைலாக்ரேப்ய: பதிஷ்யந்தி ஸமேத்ய விஷமேஷு ச ॥ 37

ஸாமாத்யா: ச	- "குடும்பிகள் எல்லோருமாய்
ஸபுத்ரதாரா:	- புத்திரர்கள் மனைவிமார்களோடு கூடியவர்களாய்
பர்த்ருவ்யஸநபீடிதா:	- தலைவனுக்கு நேர்ந்த துக்கத்தால் வருந்தினவர்களாய்
ஸமேத்ய	- ஒன்று சேர்ந்து
ஶைலாக்ரேப்ய:	- மலையினுச்சிகளில் இருந்து
விஷமேஷு	- மேடு பள்ளமாயுள்ள இடங்களில்
பதிஷ்யந்தி	- விழுந்து நாசமடையப் போகிறார்கள்.

विषमुद्बन्धनं वापि प्रवेशं ज्वलनस्य वा ।
उपवासमथो शस्त्रं प्रचरिष्यन्ति वानराः ॥

விஷமுத்பந்தனம் வாபி ப்ரவேஶம் ஜ்வலனஸ்ய வா ।
உபவாஸ மதோ ஶஸ்த்ரம் ப்ரசரிஷ்யந்தி வாநரா: ॥ 38

அதோ	- "இப்படியில்லாத பக்ஷத்தில்
விஷம்	- நஞ்சுண்ணல்
உத்பந்தநம்	- சுருக்கிட்டுக் கொள்ளல்
உபவாஸம்	- உபவாஸமிருத்தல்
ஜ்வல்நஸ்ய	- நெருப்பிற்கு
ப்ரவேஶம் அபி	- உள்ளாதல்
ஶஸ்த்ரம்	- ஆயுதத்தால் மரித்தல்
வா	- இவைகளில் ஏதேனுமொன்றை
வாநரா:	- வானரர்கள்
ப்ரசரிஷ்யந்தி	- செய்யப் போகிறார்கள்.

घोरमारोदनं मन्ये गते मयि भविष्यति ।
इक्ष्वाकुकुलनाशश्च नाशश्चैव वनौकसाम् ॥

கோரமாரோதனம் மன்யே கதே மயி பவிஷ்யதி ।
இக்ஷ்வாகு குலநாசஶ்ஶ நாஶஶ்சைவ வநௌகஸாம் ॥ 39

மயி - ‘‘நான்
கதே - திரும்பப் போனால்
இக்ஷ்வாகுகுலநாஶ: ச- இக்ஷ்வாகு குல நாசமும்
வநௌகஸாம் - வானரர்களுடைய
நாஶ: ச - நாசமும்
கோரம் - சகிக்க முடியாத
ஆரோதநம் ஏவ - புலம்பலும்
பவிஷ்யதி - உண்டாகுமென்று
மந்யே - நான் நினைக்கிறேன்.

सोऽहं नैव गमिष्यामि किष्किन्धां नगरीमितः ।
न हि शक्ष्याम्यहं द्रष्टुं सुग्रीवं मैथिलीं विना ॥

ஸோऽஹம் நைவ கமிஷ்யாமி கிஷ்கிந்தாம் நகரீமித: ।
ந ஹி ஶக்ஷ்யாம்யஹம் த்ரஷ்டும் ஸுக்ரீவம் மைதிலீம் விநா ॥ 40

ஸ: - ‘‘அந்த
அஹம் - நான்
இத: - இங்கிருந்து
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தை
நகரீம் - பட்டணத்திற்கு
ந ஏவ கமிஷ்யாமி - போகவே மாட்டேன்;
அஹம் - நான்
மைதிலீம் - மைதிலி
விநா - இல்லாமல்
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவரை
த்ரஷ்டும் - காண
ந ஶக்ஷ்யாமி ஹி - இணங்கவே மாட்டேன்.

मय्यगच्छति चेहस्थे धर्मात्मानौ महारथौ ।
आशया तौ धरिष्येते वानराश्च मनस्विनः ॥

மய்யகச்சதி சேஹஸ்தே தர்மாத்மாநௌ மஹாரதௌ ।
ஆஶயா தௌ தரிஷ்யேதே வாநராஶ்ச மனஸ்விந: ॥ 41

மயி - ‘‘நான்
அகச்சதி - போகாமல்

இஹஸ்தே	-	இங்கேயே இருப்பேனாகில்
தர்மாத்மாநௌ	-	தர்மாத்மாக்களான
மஹாரதௌ	-	மஹாரதர்களான
தௌ	-	அவ்விருவர்களும்
ஆஶயா	-	காரிய சித்திரை நம்பிய தைரியத்தால்
தரிஷ்யேதே	-	ப்ராணனை வைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்;
ச	-	அதனால்
வாநரா: ச	-	வானரர்களும்
மநஸ்விந:	-	தைரியமாயிருப்பார்கள்.

हस्तादानो मुखादानो नियतो वृक्षमूलिकः ।
वानप्रस्थो भविष्यामि ह्यदृष्ट्वा जनकात्मजाम् ॥

ஹஸ்தாதாநோ முகாதாநோ நியதோ வ்ருக்ஷமூலிக: ।
வானப்ரஸ்தோ பவிஷ்யாமி ஹ்யத்ருஷ்ட்வா ஜனகாத்மஜாம் ॥ 42

ஜநகாத்மஜாம்	-	"ஜனகர் திருமகளை
அத்ருஷ்ட்வா ஹி	-	காணாத பக்ஷத்தில்
ஹஸ்தாதாந:	-	தானாகக் கையில்விழும் ஸாத்விக ஆகாரத்தை உட்கொண்டும்
முகாதாந:	-	தானாக வாயில் விழும் ஸாத்விக ஆகாரத்தை உட்கொண்டும்
நியத:	-	ஐம்பொறிகளையும் அடக்கியவனாய்
வ்ருக்ஷமூலிக:	-	மரத்தினடியில் உட்கார்ந்திருக்கும்
வாநப்ரஸ்த:	-	வானப்ரஸ்தனாக
பவிஷ்யாமி	-	ஆகி விடுகிறேன்.

सागरानूपजे देशे बहुमूलफलोदके ।
चितां कृत्वा प्रवेक्ष्यामि समिद्धमरणीसुतम् ॥

ஸாகரானூபஜே தேஶே பஹுமூலபலோதகே ।
சிதாம் க்ருத்வா ப்ரவேக்ஷ்யாமி ஸமித்தமரணீஸுதம் ॥ 43

பஹுமூலபலோதகே	-	"கிழங்குகள், பழங்கள், ஜலம் இவைகள் அதிகமாயுள்ள
ஸாகராநூபூஜே	-	கடல் சார்ந்த
தேஶே	-	நிலத்தில்
சிதாம்	-	சிதையை
க்ருத்வா	-	செய்து
ஸமித்தம்	-	நன்றாய் ஜ்வலிக்கிற
அரணீஸுதம்	-	அரணிக் கட்டையில் உண்டான நெருப்பில்
ப்ரவேக்ஷ்யாமி	-	விழுவேன்.

उपविष्टस्य वा सम्यग्लिङ्गिनं साधयिष्यतः ।
शरीरं भक्षयिष्यन्ति वायसाः श्वापदानि च ॥

உபவிஷ்டஸ்ய வா ஸம்யக் லிங்கிநம் ஸாதயிஷ்யத: ।
ஶரீரம் பக்ஷயிஷ்யந்தி வாயஸா: ஶ்வாபதாநி ச ॥ 44

வா	-	''அல்லது
லிங்கிநம்	-	தேகத்தை
ஸாதயிஷ்யத:	-	ஒழிக்க விரும்பும்
ஸம்யக்	-	கிரமப்படி
உபவிஷ்டஸ்ய	-	ப்ராயோபவேசமடைந்த என்னுடைய
ஶரீரம்	-	சரீரத்தை
வாயஸா:	-	காகங்களும்
ஶ்வாபதாநி ச	-	மாம்சம் தின்னும் விலங்குகளும்
பக்ஷயிஷ்யந்தி	-	தின்னப் போகின்றன.

इदं महर्षिभिर्दृष्टं निर्याणमिति मे मतिः ॥

இதம் மஹர்ஷிபிர் த்ருஷ்டம் நிர்யாணமிதி மே மதி: ॥ 45

இதம் மஹர்ஷிபி:	-	''இது மஹர்ஷிகளால்
த்ருஷ்டம்	-	ஸம்மதிக்கப்பட்ட
நிர்யாணம்	-	உயிர் போக்கும் வழி
இதி	-	என்பது
மே	-	எனக்கு
மதி:	-	தெரிந்த சங்கதி.

सम्यगापः प्रवेक्ष्यामि न चेत् पश्यामि जानकीम् ॥

ஸம்யகாப: ப்ரவேக்ஷ்யாமி ந சேத் பஶ்யாமி ஜானகீம் ॥ 46

ஜாநகீம்	-	''ஜானகியை
பஶ்யாமி ந	-	காணவில்லை
சேத்	-	என்கிற பக்ஷத்தில்
ஸம்யக்	-	கௌரவமாய்
அப:	-	ஜலத்தில்
ப்ரவேக்ஷ்யாமி	-	விழுந்து விடுவேன்.

सुजातमूला सुभगा कीर्तिमाला यशस्विनी ।
प्रभग्ना चिररात्रीयं मम सीतामपश्यतः ॥

ஸுஜாதமூலா ஸுபகா கீர்திமாலா யஶஸ்விநீ ।
ப்ரபக்நா சிரராத்ரீயம் மம ஸீதாமபஶ்யத: ॥ 47

ஸுஜாதமூலா	-	''மங்களமான ஆரம்பமுடையதும்
ஸுபகா	-	அழகியதும்

கீர்திமாலா - அனுகூலங்கள் தொடர்ச்சியாயுண்டானதும்
யஶஸ்விநீ - புகழ் பெற்றதுமான
இயம் - இந்த
சிரராத்ரீ - நெடுராத்திரி
ஸீதாம் - ஸீதையை
அபஶ்யதஃ - காணாத
மம - எனக்கு
ப்ரபக்நா - பாழாயிற்று.

तापसो वा भविष्यामि नियतो वृक्षमूलिकः ॥

தாபஸோ வா பவிஷ்யாமி நியதோ வ்ருக்ஷமூலிக: ॥ 48

நியதஃ - ‘‘ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி
வ்ருக்ஷமூலிகஃ - விருக்ஷத்தினடியில் காலம் கழிக்கும்
தாபஸஃ வா - ஸன்யாஸியாகவாவது
பவிஷ்யாமி - ஆவேன்.

नेतः प्रतिगमिष्यामि तामदृष्ट्वासितेक्षणाम् ॥

நேத: ப்ரதிகமிஷ்யாமி தாமத்ருஷ்ட்வாஸிதேக்ஷணாம் ॥ 49

அஸிதேக்ஷணாம் - ‘‘கருங்கண்ணாளான
தாம் - அவளை
அத்ருஷ்ட்வா - காணாமல்
இதஃ - இங்கிருந்து
ந ப்ரதி கமிஷ்யாமி - திரும்பிப் போக மாட்டேன்.

यदीतः प्रतिगच्छामि सीतामनधिगम्य ताम् ।
अङ्गदः सह तैः सर्वैर्वानरैर्न भविष्यति ॥

யதீத: ப்ரதிகச்சாமி ஸீதாமனதிகம்ய தாம் ।
அங்கத்: ஸஹ தை: ஸர்வைர் வாநரைர் ந பவிஷ்யதி ॥ 50

தாம் ஸீதாம் - ‘‘அந்த ஸீதையை
அநதிகம்ய - கண்டுபிடிக்காமல்
இதஃ - இங்கிருந்து
ப்ரதிகச்சாமி யதி - திரும்பிப் போவேன் ஆகில்
தைஃ ஸர்வேஃ - அந்த எல்லா
வாநரைஃ ஸஹ - வானரர்களோடுகூட
அங்கதஃ - அங்கதன்
ந பவிஷ்யதி - உயிருடன் இருக்கப் போகிறதில்லை.

विनाशे बहवो दोषा जीवन् प्राप्नोति भद्रकम् ।
तस्मात् प्राणान् धरिष्यामि ध्रुवो जीवित संगमः ॥

விநாஶே பஹவோ தோஷா ஜீவந் ப்ராப்நோதி பத்ரகம் ।
தஸ்மாத் ப்ராணாந் தரிஷ்யாமி த்ருவோ ஜீவித ஸங்கம: ॥ 51

விநாஶே	-	"உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதில்
தோஷா:	-	தோஷங்கள்
பஹவ:	-	அனேகங்கள்;
ஜீவந்	-	பிழைத்திருப்பவன்
பத்ரகம்	-	நன்மையை
ப்ராப்நோதி	-	அடைகிறான்;
ஜீவிதஸங்கம:	-	உயிருடன் இருப்பவன் ஸுகமுறல்
த்ருவ:	-	நிச்சயம்;
தஸ்மாத்	-	ஆதலால்
ப்ராணாந்	-	உயிரை
தரிஷ்யாமி	-	வைத்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறேன்."

एवं बहुविधं दु:खं मनसा धारयन् मुहु: ।
नाध्यगच्छत्तदा पारं शोकस्य कपिकुञ्जर: ।।

ஏவம் பஹுவிதம் து:கம் மனஸா தாரயன் முஹு: ।
நாத்யகச்சத் ததா பாரம் ஶோகஸ்ய கபிகுஞ்ஜர: ॥ 52

கபிகுஞ்ஜர:	-	கபிகுஞ்சரர்
து:கம்	-	கஷ்டத்தைப
ஏவம்	-	மேற்சொல்லியவாற
பஹுவிதம்	-	பலவிதமாய்
முஹு:	-	மாறி மாறி
மநஸா	-	மனத்தால்
தாரயந்	-	நினைக்கின்றவராய்
ததா	-	இருந்தும்
ஶோகஸ்ய பாரம்	-	கவலையின் முடிவை.
ந அத்யகச்சத்	-	பெறவில்லை.

रावणं वा वधिष्यामि दशग्रीवं महाबलम् ।।
रामपत्नी हृता येन प्रत्याचीर्णं भविष्यति ।।

ராவணம் வா வதிஷ்யாமி தஶக்ரீவம் மஹாபலம் ।
ராமபத்நீ ஹ்ருதா யேந ப்ரத்யாசீர்ணம் பவிஷ்யதி ॥ 53

ஹ்ருதா	-	"அபகரிக்கப்பட்ட
ராமபத்நீ	-	ஸ்ரீராமபத்னி
வா	-	எப்படியாவது இருக்கட்டும்;
மஹாபலம்	-	மஹாபலவானான
தஶக்ரீவம்	-	தசக்ரீவனான
ராவணம்	-	ராவணனை

வதிஷ்யாமி	கொன்றுவிடப் போகிறேன்;
யேந	அப்படிச் செய்வதனால்
ப்ரத்யாசீர்ணம்	பகை தீர்த்துக் கொண்டதாக
பவிஷ்யதி	ஆகப் போகிறது.

अथवैनं समुत्क्षिप्य उपर्युपरि सागरम् ।
रामायोपहरिष्यामि पशुं पशुपतेरिव ॥

அதவைநம் ஸமுத்க்ஷிப்ய உபர்யுபரி ஸாகரம் ।
ராமாயோப ஹரிஷ்யாமி பஶும் பஶுபதேரிவ ॥ 54

அதவா	அல்லது
ஏநம்	இவனை
ஸாகரம் உபர்யுபரி	சமுத்திரத்தின் மீது
ஸமுத்க்ஷிப்ய	கையிலேந்திக் கொண்டு போய்
பஶும்	பசுவை
பஶுபதே:	பசுவின் சொந்தக்காரனுக்கு
இவ	போல
ராமாய	ஸ்ரீராமருக்கு
உபஹரிஷ்யாமி	ஒப்புவித்து விடுகிறேன்.

इति चिन्तां समापन्नः सीतामनधिगम्य ताम् ।
ध्यानशोकपरीतात्मा चिन्तयामास वानरः ॥

இதி சிந்தாம் ஸமாபந்ந: ஸீதா மந திகம்ய தாம் ।
த்யான ஶோக பரீதாத்மா சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ 55

தாம்	அந்த
ஸீதாம்	ஸீதையைப் பற்றி
அநதிகம்ய	ஒன்றும் தெரியாமல்
சிந்தாம்	பெரும் விசாரத்தை
ஸமாபந்ந:	அடைந்தவராய்
த்யாநஶோகபரீதாத்மா	மனதால் உற்றுணர்ந்து சோகத்தால் வ்யாப்தமான மனத்தராய்
வாநர:	வானரர்
இதி	இன்னும் இப்படிப
சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்

यावत् सीतां हि पश्यामि रामपत्नीं यशस्विनीम् ।
तावदेतां पुरीं लङ्कां विचिनोमि पुनः पुनः ॥

யாவத் ஸீதாம் ஹி பஶ்யாமி ராமபத்நீம் யஶஸ்விநீம் ।
தாவ தேதாம் புரீம் லங்காம் விசிநோமி புந: புந: ॥ 56

ராமபத்நீம் - ''ஸ்ரீ ராமருடைய பத்னியான
யஶஸ்விநீம் - புகழ் படைத்த
ஸீதாம் - ஸீதையை
யாவத் - எதுவரையில்
பஶ்யாமி - காண்கிறேனோ
தாவத் - அதுவ்ரையில்
ஏதாம் - இந்த
லங்காம் புரீம் - லங்காபுரியை
புந: புந: - மீட்டும் மீட்டும்
விசிநோமி ஹி - தேடிக் கொண்டே இருப்பேன்.

संपातिवचनाच्चापि रामं यद्यानयाम्यहम् ।
अपश्यन् राघवो भार्यां निर्दहेत् सर्ववानरान् ॥

ஸம்பாதி வசநாச்சாபி ராமம் யத்யாநயாம்யஹம் ।
அபஶ்யந் ராகவோ பார்யாம் நிர்தஹேத் ஸர்வ வாநராந் ॥ 57

ஸம்பாதிவசநாத் - ''ஸம்பாதி வார்த்தையைக் கொண்டு
இஹ - இங்கு
ராமம் அபி - ஸ்ரீராமரையும்
அஹம் - நான்
ஆநயாமி யதி - அழைத்து வந்திருப்பேனாகில்
ராகவ: - ஸ்ரீராகவர்
பார்யாம் - மனைவியை
அபஶ்யந் - காணாதவராய்
ஸர்வவாநராந் ச - வானரர்கள் எல்லோரையும்
நிர்தஹேத் - கொளுத்தி விடுவார்.

इहैव नियताहारो वत्स्यामि नियतेन्द्रियः ।
न मत्कृते विनश्येयुः सर्वे ते नरवानराः ॥

இஹைவ நியதாஹாரோ வத்ஸ்யாமி நியதேந்த்ரிய: ।
ந மத்க்ருதே விநஶ்யேயு: ஸர்வே தே நர வாநரா: ॥ 58

நியதாஹார: - ''உணவைச் சுருக்கி
நியதேந்த்ரிய: - ஐம்பொறிகளையுமடக்கியவனாய்
இஹ ஏவ - இங்கேயே
வத்ஸ்யாமி - வாஸமாயிருந்து விடப் போகிறேன்;
தே - அந்த
நரவாநரா: - மனிதர்கள், வானரர்கள் ஆகிய
ஸர்வே - எல்லோரும்
மத்க்ருதே - என் நிமித்தமாய்
ந விநஶ்யேயு: - நாசமடையாதிருப்பார்கள்.

अशोकवनिका चेयं दृश्यते या महाद्रुमा ।
इमामभिगमिष्यामि न हीयं विचिता मया ॥

அஶோகவநிகா சேயம் த்ருஶ்யதே யா மஹாத்ருமா ।
இமா மபிகமிஷ்யாமி ந ஹீயம் விசிதா மயா ॥ 59

இயம்	- "இதோ
மஹாத்ருமா	- பெரிய மரங்களையுடையதாய்
அஶோகவநிகா	- அசோகவனம்
த்ருஶ்யதே	- தென்படுகிறது;
மயா	- என்னால்
ந விசிதா	- தேடப்படாதது
யா ச	- எதுவோ அது
இயம்	- இது;
ஹி	- ஆனதால்
இமாம்	- இதை
அதிகமிஷ்யாமி	- புகுந்து ஆராயப் போகிறேன்.

वसून् रुद्रांस्तथादित्यानश्विनौ मरुतोऽपि च ।
नमस्कृत्वा गमिष्यामि रक्षसां शोकवर्धनः ॥

வஸூந் ருத்ராம் ஸ்ததாதித்யாநஶ்விநௌ மருதோபி ச ।
நமஸ்க்ருத்வா கமிஷ்யாமி ரக்ஷஸாம் ஶோகவர்தன: ॥ 60

வஸூந்	- "எட்டு வஸூக்களையும்
ருத்ராந்	- பதினோரு ருத்ரர்களையும்
ததா	- அப்படியே
ஆதித்யாந்	- பன்னிரண்டு ஆதித்யர்களையும்
அஶ்விநௌ அபி	- அச்வினீ தேவர்களையும்
மருதঃ	- ஏழு மருத்துக்களையும்
நமஸ்க்ருத்வா	- நமஸ்கரித்து விட்டு
ச	- பின்னர்
ரக்ஷஸாம்	- ராக்ஷதர்களுக்கு
ஶோகவர்தநঃ	- துன்பம் செய்பவனாக
கமிஷ்யாமி	- போகப் போகிறேன்.

जित्वा तु राक्षसान् सर्वानिक्ष्वाकुकुलनन्दिनीम् ।
संप्रदास्यामि रामाय यथा सिद्धिं तपस्विने ॥

ஜித்வா து ராக்ஷஸாந் ஸர்வா நிக்ஷ்வாகு குலநந்திநீம் । 61
ஸம்ப்ரதாஸ்யாமி ராமாய யதா ஸித்திம் தபஸ்வி நே ॥

து ஸர்வான்	- "எப்படியாவது எல்லா
ராக்ஷஸாந்	- ராக்ஷஸர்களையும்
ஜித்வா	- வென்று
இக்ஷ்வாகுகுலநந்திநீம்	- இக்ஷ்வாகுகுல நந்தினியை
ராமாய	- ஸ்ரீராமருக்கு
தபஸ்விநே	- நற்றவம் புரிபவனுக்கு
ஸித்திம் யதா	- பேற்றைப் போல்,

ஸம்ப்ரதாஸ்யாமி	-	கொண்டு போய்க் கொடுக்கப் போகிறேன்.''

स मुहूर्तमिव ध्यात्वा चिन्तावग्रथितेन्द्रियः।
उदतिष्ठन्महातेजा हनूमान् मारुतात्मजः ॥

ஸ முஹூர்தமிவ த்யாத்வா சிந்தாவக்ரதிதேந்த்ரிய: ।
உததிஷ்டந் மஹாதேஜா ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 62

மாருதாத்மஜ:	-	வாயு குமாரரான
மஹாதேஜா:	-	மஹா தேஜஸ்வியான
ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
இவ	-	மேற்சொல்லிய ப்ரகாரம்
முஹூர்தம்	-	ஸ்வல்பகாலம்
த்யாத்வா	-	மனத்தைச் செலுத்தி
ஸ:	-	அவர்
சிந்தாவக்ரதிதேந்த்ரிய:	-	கவலையாகும் கயிற்றின் முடிச்சுக்கள் சற்று தளர்ந்த புலன்களை உடையவராய்
உததிஷ்டத்	-	உயரவெழும்பினார்.

नमोऽस्तु रामाय सलक्ष्मणाय देव्यै च तस्यै जनकात्मजायै ।
नमोऽस्तु रुद्रेन्द्रयमानिलेभ्यो नमोऽस्तु चन्द्रार्कमरुद्गणेभ्यः ॥

நமோஸ்து ராமாய ஸலக்ஷ்மணாய
தேவ்யை ச தஸ்யை ஜனகாத்மாஜயை ।
நமோஸ்து ருத்ரேந்த்ர யமாநிலேப்யோ
நமோऽஸ்து சந்த்ரார்க மருத்கணேப்ய: ॥ 63

ஸலக்ஷ்மணாய	-	ஸ்ரீ லக்ஷ்மணரோடு கூடிய
ராமாய	-	ஸ்ரீ ராமருக்கு
நம: அஸ்து	-	நமஸ்காரம்,
தஸ்யை	-	அந்த
ஜநகாத்மஜாயை	-	ஜனகர் திருமகளான
தேவ்யை ச	-	தேவிக்கும்
நம: அஸ்து	-	நமஸ்காரம்,
ருத்ரேந்த்ரயமாநிலேப்ய:	-	ருத்திரன், இந்திரன், யமன், வாயு இவர்களுக்கும்
சந்த்ரார்க மருத்கணேப்ய:	-	சந்திரன், சூரியன், மருத்து கணங்களுக்கும்
நம: அஸ்து	-	நமஸ்காரம்.

स तेभ्यस्तु नमस्कृत्या सुग्रीवाय च मारुतिः ।
दिशः सर्वाः समालोक्य ह्यशोकवनिकां प्रति ॥

ஸ தேப்யஸ்து நமஸ்க்ருத்யா ஸுக்ரீவாய ச மாருதி: ।
திஶ: ஸர்வா: ஸமாலோக்ய ஹ்யஶோகவநிகாம் ப்ரதி ॥ 64

स गत्वा मनसा पूर्वमशोकवनिकां शुभाम् ।
उत्तरं चिन्तयामास वानरो मारुतात्मजः ॥

ஸ கத்வா மனஸா பூர்வ மஶோகவநிகாம் ஶுபாம் ।
உத்தரம் சிந்தயாமாஸ வாநரோ மாருதாத்மஜ: ॥ 65

ஸ: மாருதி:	-	அந்த மாருதி
தேப்ய: து	-	அவர்களுக்கும்
ஸுக்ரீவாய ச	-	ஸுக்ரீவருக்கும்
நமஸ்க்ருத்ய	-	நமஸ்கரித்து
அஶோகவநிகாம் ப்ரதி	-	அசோக வனத்தைக் குறித்து
ஸர்வா: திஶ: ஹி	-	எல்லா மார்க்கங்களையும்
ஸமாலோக்ய	-	உற்று நோக்கி
ஸ: மாருதாத்மஜ:	-	அந்த வாயுகுமாரரான
வாநர:	-	வானரர்
அஶோகவநிகாம்	-	அசோக வனத்தை
ஶுபாம்	-	காரியசித்தி பெறக் கூடிய இடமாக
பூர்வம்	-	முதலில்
மநஸா கத்வா	-	எண்ணி
உத்தரம்	-	மேற்செய்ய வேண்டிய
சிந்தயாமாஸ	-	ஆலோசனை செய்தார்.

ध्रुवं तु रक्षोबहुला भविष्यति वनाकुला ।
अशोकवनिकाचिन्त्या सर्वसंस्कारसंस्कृता ॥

த்ருவம் து ரக்ஷோபஹுளா பவிஷ்யதி வநாகுலா ।
அஶோகவநிகா சிந்த்யா ஸர்வஸம்ஸ்கார ஸம்ஸ்க்ருதா ॥ 66

ஸர்வஸம்ஸ்கார ஸம்ஸ்க்ருதா	-	“சகல அலங்காரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
வநாகுலா	-	மரங்களடர்ந்துள்ளதும்
ரக்ஷோபஹுலா	-	ராக்ஷஸர்க்ள் நிறைந்ததுமான
அஶோகவநிகா	-	அசோக வனம்
து	-	உடனே
த்ருவம்	-	அவசியம்
சிந்த்யா	-	புகுந்து தேடித் திரிய வேண்டியதாய்
பவிஷ்யதி	-	இருக்கிறது.

रक्षिणश्चात्र विहिता नूनं रक्षन्ति पादपान् ।
भगवानपि सर्वात्मा नातिक्षोभं प्रवाति वै ॥

ரக்ஷிணஶ் சாத்ர விஹிதா நூநம் ரக்ஷந்தி பாதபாந் । 67
பகவாநபி ஸர்வாத்மா நாதிக்ஷோபம் ப்ரவாதி வை ॥

அத்ர	-	''இங்கு
நூநம்	-	இப்பொழுது,
ரக்ஷிணஃ ச	-	காவலாளர்களும்
விஹிதாஃ	-	அங்கங்கு வைக்கப்பட்டவர்களாய்
பாதபாந்	-	மரங்களை
ரக்ஷந்தி	-	பாதுகாக்கின்றனர்;
ஸர்வாத்மா	-	வாயு
பகவாந் அபி	-	பகவானும்
நாதிக்ஷேபம்	-	கலவரம் உண்டாகாதபடி
ப்ரவாதி	-	வீசுகிறார்.

संक्षिप्तोऽयं मयात्मा च रामार्थे रावणस्य च ।
सिद्धिं मे संविधास्यन्ति देवाः सर्षिगणास्त्विह॥

ஸம் க்ஷிப்தோऽயம் மயாத்மா ச ராமார்தே ராவணஸ்ய ச ।
ஸித்திம் மே ஸம்விதாஸ் யந்தி தேவா: ஸர்ஷிகணாஸ் த்விஹ ॥ 68

மயா	-	''என்னால்
அயம் ஆத்மா	-	இந்த சரீரம்
ராமார்தே ச	-	ஸ்ரீராமர் கார்யத்திற்காகவும்
ராவணஸ்ய ச	-	ராவணனுடையதற்கும்
ஸம்க்ஷிப்தஃ	-	நன்றாய் சுருக்கிக் கொள்ளப்பட்டது;
இஹ	-	இவ்விஷயத்தில்
ஸர்ஷிகணாஃ	-	ரிஷி கணங்களோடு கூடிய
தேவாஃ து	-	தேவர்களும்
மே	-	எனக்கு
ஸித்திம்	-	சித்தியை
ஸம்விதாஸ்யந்தி	-	அளித்தருள வேண்டும்.

ब्रह्मा स्वयंभूर्भगवान् देवाश्चैव दिशन्तु मे ।
सिद्धिमग्निश्च वायुश्च पुरुहूतश्च वज्रभृत् ॥

ப்ரஹ்மா ஸ்வயம்பூர் பகவாந் தேவாஶ்சைவ திஶந்து மே ।
ஸித்திமக்நிஶ்ச வாயுஶ்ச புருஹூதஶ்ச வஜ்ர ப்ருத் ॥ 69

ஸ்வயம்பூஃ	-	''ஸ்வயம்புவான
ப்ரஹ்மா	-	பிரம்ம
பகவாந் ச	-	பகவானும்
ஏவ	-	மற்றுள்ள
தேவாஃ ச	-	தேவர்களும்
அக்நிஃ ச	-	அக்னியும்
வாயுஃ ச	-	வாயுவும்
வஜ்ரப்ருத்	-	வஜ்ராயுதம் தரித்த
புருஹூதஃ	-	இந்திரரும்

ஸித்திம்	-	காரிய ஸித்தியை
மே	-	எனக்கு
திஶந்து	-	அளிக்க வேண்டும்.

वरुणः पाशहस्तश्च सोमादित्यौ तथैव च ।
अश्विनौ च महात्मानौ मरुतः शर्व एव च ।।
வருண: பாஶஹஸ்தஶ்ச ஸோமாதித்யெள ததைவ ச ।
அஶ்விநெள ச மஹாத்மாநெள மருத: ஶர்வ ஏவ ச ॥ 70

सिद्धिं सर्वाणि भूतानि भूतानां चैव यः प्रभुः ।
दास्यन्ति मम ये चान्ये ह्यदृष्टाः पथि गोचराः ।।
ஸித்திம் ஸர்வாணி பூதாநி பூதாநாம் சைவ ய: ப்ரபு: ।
தாஸ்யந்தி மம யே சான்யே ஹ்யத்ருஷ்டா: பதிகோசரா: ॥ 71

பாஶஹஸ்த:	-	"பாசமேந்திய கையுடைய
வருண: ச	-	வருணரும்
ததா ஏவ	-	அவ்வண்ணமே
ஸோமாதித்யெள ச	-	சந்திர சூர்யர்களும்
மஹாத்மாநெள	-	பெரிய
அஶ்விநெள ச	-	அச்வினீ தேவர்களும்
மருத: ச	-	மருத்துக்களும்
ஶர்வ: ஏவ	-	சர்வரும் (ஈஸ்வரரும்)
பூதாநாம் ஏவ	-	பூதங்களுக்கெல்லாம்
ப்ரபு:	-	ப்ரபு
ய: ச	-	எவரோ அவரும்
ஸர்வாணி	-	எல்லா
பூதாநி	-	பூதங்களும்
அந்யே	-	மற்ற
அத்ருஷ்டா:	-	மனத்திற்கெட்டாத
பதி	-	வழியிலிருக்கிற
கோசரா:	-	தெய்வங்கள்
யே ச	-	எவர்களோ அவர்களும்
மம	-	எனக்கு
ஸித்திம்	-	ஸித்தியை
ஹி	-	பூர்த்தியாய்
தாஸ்யந்தி	-	அளிக்க வேண்டும்.

तदुन्नसं पाण्डरदन्तमव्रणं शुचिस्मितं पद्मपलाशलोचनम् ।
द्रक्ष्ये तदार्यावदनं कदा न्वहं प्रसन्नताराधिपतुल्यदर्शनम् ।।

ததுந்நஸம் பாண்டர தந்த மவ்ரணம்
ஶுசிஸ்மிதம் பத்மபலாஶ லோசனம் ।
த்ரக்ஷ்யே ததார்யா வதனம் கதா ந்வஹம்
ப்ரஸந்நதாராதி பதுல்ய தர்ஶநம் ॥ 72

தத்	- ஆகையால்
உந்நஸம்	- உயர்ந்த மூக்கும்
பாண்டுரதந்தம்	- வெண் பல்லும்
ஶுசிஸ்மிதம்	- அழகான புன்சிரிப்பும் கூடியதும்
அவ்ரணம்	- ஆரோக்கியமுள்ளதாயிருக்கிற
பத்மபலாஶலோசநம்	- தாமரை இதழ் போன்ற கண்களை உடையதும்
ப்ரஸந்நதாராதி பதுல்யதர்ஶநம்	- தெளிந்த சந்திரனுக்கு நிகரான தர்சனமுடையதுமான
தத்	- அந்த
ஆர்யாவதநம்	- உத்தமியின் திருமுகத்தை
அஹம்	- நான்
கதா நு	- எப்போதுதான்
த்ரக்ஷ்யே	- காண்பேன்.

क्षुद्रेण पापेन नृशंसकर्मणा सुदारुणालंकृतवेषधारिणा ।

बलाभिभूता ह्यबला तपस्विनी कथं नु मे दृष्टिपथेऽद्य सा भवेत् ॥

க்ஷுத்ரேண பாபேந ந்ருஶம்ஸகர்மணா
ஸுதாருணாலங்க்ருத வேஷதாரிணா ।
பலாபிபூதா ஹ்யபலா தபஸ்விநீ
கதம் நு மே த்ருஷ்டி பதேऽத்ய ஸா பவேத் ॥ 73

ஸுதாருணாலங் க்ருதவேஷதாரிணா	- "கோரமாகிய அலங்காரங்களை அணிந்த வேஷமுடையவனும்
க்ஷுத்ரேண	- அற்பனும்
ந்ருஶம்ஸகர்மணா	- கொடிய செயலுள்ளவனுமான
பாபேந ஹி	- பாபியாலேயே
பலாபிபூதா	- வலிந்து கவர்ந்து கொண்டு வரப்பட்ட
அபலா	- பெண்பாலான
தபஸ்விநீ	- தபஸ்வினியான
ஸா	- அவள்
அத்ய	- இப்பொழுது
கதம் நு	- எப்படித்தான்
மே	- எனது
த்ருஷ்டிபதே பவேத்	- கட்புலனாகுவள்."

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்த்ர காண்டே
ஹநூமந்நிர்வேதோ நாம த்ரயோதஶ: ஸர்க: ॥

சதுர்தஶ: ஸர்க: । - 14

स मुहूर्तमिव ध्यात्वा मनसा चाधिगम्य ताम् ।
अवप्लुतो महातेजाः प्राकारं तस्य वेश्मनः ॥

ஸ முஹூர்தமிவ த்யாத்வா மனஸா சாதிகம்ய தாம் ।
அவப்லுதோ மஹாதேஜா: ப்ராகாரம் தஸ்ய வேஶ்மன: ॥ 1

மஹாதேஜா:	-	மஹா தேஜஸ்வியான
ஸ:	-	அவர்
முஹூர்தம்	-	ஸ்வல்பகாலம்
இவ	-	மேற்சொல்லிய விதம்
த்யாத்வா	-	மனத்தைச் செலுத்தி
தாம்	-	அவளை
மநஸா அதிகம்ய	-	மனத்தால் த்யானித்து
ச	-	உடனே
தஸ்ய	-	அவனுடைய
வேஶ்மந:	-	மாளிகையின்
ப்ராகாரம்	-	மதிற்சுவரை
அவப்லுத:	-	மேலெழும்பித் தாவினார்.

स तु संहृष्टसर्वाङ्गः प्राकारस्थो महाकपिः ।
पुष्पिताग्रान् वसन्तादौ ददर्श विविधान् द्रुमान् ॥

ஸது ஸம்ஹ்ருஷ்ட ஸர்வாங்க: ப்ராகாரஸ்தோ மஹாகபி: ।
புஷ்பிதாக்ராந் வஸந்தாதௌ ததர்ஶ விவிதாந் த்ருமாந் ॥ 2

सालानशोकान् भव्यांश्च चम्पकांश्च सुपुष्पितान् ।
उद्दालकान्नागवृक्षांश्चूतान् कपिमुखानपि ॥

ஸாலாநஶோகாந் பவ்யாம்ஶ்ச சம்பகாம்ஶ்ச ஸுபுஷ்பிதாந் ।
உத்தாலகாந் நாக வ்ருக்ஷாம்ஶ்சூதாந் கபி முகாநபி ॥ 3

ஸம்ஹ்ருஷ்டஸர்வாங்க:	-	(பெரும்பெறு பெறுவேனென்ற நம்பிக்கையால்) உற்சாகம் கொண்ட ஸர்வ அவயவங்களையுமுடையவராய்
ப்ராகாரஸ்த:	-	மதிற் சுவரின் மேல் நின்ற
ஸ: மஹாகபி:	-	அந்த மஹாகபி
வஸந்தாதௌ	-	வஸந்த ருதுவின் ஆதியில்
புஷ்பிதாக்ரான்	-	தலை நிறையப் பூத்திருந்த
விவிதாந்	-	பலவிதமான
ஸாலாந் து	-	ஆச்சா மரங்களையும்

பவ்யாந்	-	மிக்க அழகான
அஶோகாந் ச	-	அசோக விருக்ஷங்களையும்
ஸுபுஷ்பிதாத்	-	அழகாய்ப் பூத்திருக்கிற
சம்பகாந் ச	-	சண்பகங்களையும்
உத்தாலகாந்	-	கர்ணிகார விருக்ஷங்களையும்
நாகவ்ருக்ஷாந்	-	நாக விருக்ஷங்களையும்
சூதாந்	-	மாமரங்களையும்
கபிமுகாந்	-	கபிமுகமென்ற
த்ருமாந் அபி	-	மரங்களையும்
ததர்ஶ	-	கண்டார்.

अथाम्रवनसंछन्नां लताशतसमावृताम् ।
ज्यामुक्त इव नाराचः पुप्लुवे वृक्षवाटिकाम् ॥

அதாம்ரவந ஸஞ்சந்நாம் லதா ஶத ஸமா வ்ருதாம் ।
ஜ்யாமுக்த இவ நாராச: புப்லுவே வ்ருக்ஷவாடிகாம் ॥ 4

ஆம்ரவனஸஞ்சந்நாம்	-	மாஞ்சோலைகளடர்ந்ததும்
லதாஶதஸ்மாவ்ருதம்	-	பற்பல செடிகள் சூழ்ந்ததுமான
வ்ருக்ஷவாடிகாம்	-	விருக்ஷத் தோட்டத்தில்
அத	-	இப்போது
ஜ்யாமுக்தஃ	-	நாணிலிருந்து இழுத்து விடப்பட்ட
நாராசஃ இவ	-	நாராச பாணம் போல்
புப்லுவே	-	பாய்ந்தார்.

स प्रविश्य विचित्रां तां विहगैरभिनादिताम् ।
राजतैः काञ्चनैश्चैव पादपैः सर्वतो वृताम् ॥

ஸ ப்ரவிஶ்ய விசித்ராம் தாம் விஹகைரபி நாதிதாம் ।
ராஜதை: காஞ்சனைஶ்சைவ பாதபை: ஸர்வதோ வ்ருதாம் ॥ 5

विहगैर्मृगसङ्घैश्च विचित्रां चित्रकाननाम् ।
उदितादित्यसंकाशां ददर्श हनुमान् कपिः ॥

விஹகைர் ம்ருகஸங்கைஶ்ச விசித்ராம் சித்ரகாநநாம் ।
உதிதாதித்ய ஸங்காஶாம் ததர்ஶ ஹநுமாந் கபி: ॥ 6

वृतां नानाविधैर्वृक्षैः पुष्पोपगफलोपगैः ।
कोकिलैर्भृङ्गराजैश्च मत्तैर्नित्यनिषेविताम् ॥

வ்ருதாம் நநாவிதைர் வ்ருக்ஷை: புஷ்போபகபலோ பகை: ।
கோகிலைர் ப்ருங்கராஜைஶ்ச மத்தைர் நித்ய நிஷேவிதாம் ॥ 7

प्रहृष्टमनुजे काले मृगपक्षिसमाकुले ।
मत्तबर्हिणसंघुष्टां नानाद्विजगणायुताम् ॥

ப்ரஹ்ருஷ்டமனுஜே காலே ம்ருகபக்ஷி ஸமாகுலே ।
மத்த பர்ஹிண ஸங்குஷ்டாம் நாநாத்விஜகணாயுதாம் ॥ 8

ஸ:	அந்த
கபி:	வானரரான
ஹநுமான்	ஹனுமார்
தாம் ப்ரவிஶ்ய	அதில் நுழைந்து
விஹகை:	பறவைகளால்
அபிநாதிதாம்	ஒலிக்கப்பட்டதும்
உதிதாதித்ய ஸங்காஶாம்	உதயமான சூரியனுக்கு நிகரானதும்
ராஜதை:	வெள்ளி மயமும்
காஞ்சனை:	பொன் மயமுமான
பாதபை:	விருக்ஷங்களான
விசித்ராம் ச	சித்திர வேலைகள் செய்யப்பட்டதும்
விஹகை:	பக்ஷிகளாலும்
ம்ருகஸங்கை: ச	மான் கூட்டங்களாலும்
ஸர்வத: ஏவ	எல்லாப் பக்கங்களிலும்
வ்ருதாம்	நிறைந்ததும்
விசித்ராம்	வினோதமான
சித்ரகாநநாம்	அழகான சிறு சோலைகளுடன் கூடினதும்
புஷ்போபகப லோபகை:	புஷ்பங்களுடன் பழங்களுடன் கூடிய
நாநாவிதை:	பலவகைகளான
வ்ருக்ஷை: வ்ருதாம்	மரங்களால் மிகுந்ததும்
மத்தை:	நன்கு மதித்த
கோகிலை:	குயில்களாலும்
ப்ருங்கராஜை: ச	வண்டுகளாலும்
நித்யநிஷேவிதாம்	எப்பொழுதும் நிறைந்திருக்கிறதும்
மத்தபர்ஹிண ஸங்குஷ்டாம்	கொழுத்த மயில்களின் ஒலியுடன் கூடியதும்
நாநாதவிஜக கணாயுதாம்	பற்பல பக்ஷிக் கூட்டங்களுடன் கூடியதுமான
தாம்	அதனுள் (தோட்டத்தினுள்)
ப்ரஹ்ருஷ்டமநுஜே	ஜனங்களுக்கு இனிய
ம்ருகபக்ஷிஸமாகுலே	மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் களித்துக் குதிக்கும்
காலே	காலத்தில்
ததர்ஶ	புகுந்து பார்த்தார்.

मार्गमाणो वरारोहां राजपुत्रीमनिन्दिताम् ।
सुखप्रसुप्तान् विहगान् बोधयामास वानरः ॥

மார்கமாணோ வராரோஹாம் ராஜபுத்ரீ மநிந்திதாம் ।
ஸுகப்ரஸுப்தாந் விஹகாந் போதயாமாஸ வாநர: ॥ 9

அநிந்திதாம்	- குற்றம் ஒன்றும் இல்லாத
வராரோஹாம்	- மிக அழகுற்ற
ராஜபுத்ரீம்	- ராஜ குமாரத்தியை
மார்கமாண:	- தேடும்
வாநர:	- வானரர்
ஸுகப்ரஸுப்தாந்	- சுகமாக நித்திரை செய்து கொண்டிருக்கிற
விஹகாந்	- பக்ஷிகளை
போதயாமாஸ	- துயிலெழச் செய்தார்.

उत्पतद्भिर्द्विजगणैः पक्षैः सालाः समाहताः ।
अनेकवर्णा विविधा मुमुचुः पुष्पवृष्टयः ॥

உத்பதத்பிர் த்விஜகணை: பக்ஷை: ஸாலா: ஸமாஹதா: ।
அனேகவர்ணா விவிதா முமுசு: புஷ்ப வ்ருஷ்டய: ॥ 10

உத்பதத்பி:	- மேலெழுந்து பறக்கும்
த்விஜகணை:	- பறவைக் கூட்டங்களாக
பக்ஷை:	- சிறகுகளைக் கொண்டு
ஸமாஹதா:	- மோதியலைக்கப்பட்ட
ஸாலா:	- மரங்கள்
விவிதா:	- பலவித
அநேகவர்ணா:	- அனேக வர்ணங்களுடைய
புஷ்பவ்ருஷ்ட்ய:	- புஷ்ப வர்ஷங்களை
முமுசு:	- சொரிந்தன.

पुष्पावकीर्णः शुशुभे हनुमान् मारुतात्मजः ।
अशोकवनिकामध्ये यथा पुष्पमयो गिरिः ॥

புஷ்பாவகீர்ண: ஶுஶுபே ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
அஶோகவநிகா மத்யே யதா புஷ்பமயோ கிரி: ॥ 11

மாருதாத்மஜ:	- வாயு குமாரரான
ஹநுமான்	- ஹனுமார்
புஜ்பாவகீர்ண:	- புஷ்பங்களால் மூடுண்டவராய்
அஶோகவநிகாமத்யே	- அசோக 'வனத்தின் மத்தியில்
புஷ்பமய:	- மலர்களினாலே அமைக்கப்பட்ட
கிரி:	- ஒரு பர்வதம்
யதா	- போல்
ஶுஶுபே	- விளங்கினார்.

दिशः सर्वाः प्रधावन्तं वृक्षषण्डगतं कपिम् ।
दृष्ट्वा सर्वाणि भूतानि वसन्त इति मेनिरे ॥

திஶ: ஸர்வா: ப்ரதாவந்தம் வ்ருக்ஷ ஷண்டகதம் கபிம் ।
த்ருஷ்ட்வா ஸர்வாணி பூதாநி வஸந்த இதி மேநிரே ॥ 12

வ்ருக்ஷஷண்டகதம்	-	மரங்களினிடையில் நுழைந்த
ஸர்வா:	-	எல்லா
திஶ:	-	திக்குகளிலும்
ப்ரதாவந்தம்	-	பாய்ந்து ஓடுகின்ற
கபிம்	-	வானரரை
த்ருஷ்ட்வா	-	பார்த்து
ஸர்வாணி	-	எல்லா
பூதாநி	-	ஜந்துக்களும்
வஸந்த: இதி	-	வஸந்தன் என்றே
மேநிரே	-	எண்ணின.

वृक्षेभ्यः पतितैः पुष्पैरवकीर्णा पृथग्विधैः ।
रराज वसुधा तत्र प्रमदेव विभूषिता ॥

வ்ருக்ஷேப்ய: பதிதை: புஷ்பைரவகீர்ணா ப்ருதக்விதை: ।
ரராஜ வஸுதா தத்ர ப்ரமதேவ விபூஷிதா ॥ 13

தத்ர	-	அங்கு
வ்ருக்ஷேப்ய:	-	மரங்களினின்று
பதிதை:	-	உதிர்ந்த
ப்ருதக்விதை:	-	பலவிதங்களான
புஷ்பை:	-	மலர்களால்
அவகீர்ணா	-	மூடப் பெற்ற
வஸுதா	-	ஸ்தலம்
விபூஷிதா	-	சிங்காரிக்கப்பட்ட
ப்ரமதா இவ	-	அழகிய இளம் பெண் போல்
ரராஜ	-	விளங்கிற்று.

तरस्विना ते तरवस्तरसाभिप्रकम्पिताः ।
कुसुमानि विचित्राणि मुमुचुः कपिना तदा ॥

தரஸ்விநா தே தரவஸ்தரஸாபி ப்ரகம்பிதா: ।
குஸுமாநி விசித்ராணி முமுசு: கபிநா ததா ॥ 14

ததா	-	அப்பொழுது
தரஸ்விநா	-	வலிய
கபிநா	-	வானரரால்
தரஸா	-	வேகத்தோடு
அபிப்ரகம்பிதா:	-	நன்கு குலுக்கப்பட்ட
தே தரவ:	-	அம்மரங்கள்
விசித்ராணி	-	பலவிதமான
குஸுமாநி ஸஸ்ருஜு:	-	புஷ்பங்களை உதிர்த்தன.

12 निर्धूतपत्रशिखराः शीर्णपुष्पफला द्रुमाः ।
निक्षिप्तवस्त्राभरणा धूर्ता इव पराजिताः ॥
நிர்தூத பத்ர ஶிகரா: ஶீர்ண புஷ்ப பலாநித்ருமா: ।
நிக்ஷிப்த வஸ்த்ரா பரணா தூர்தா இவ பராஜிதா: ॥ 15

நிர்தூதபத்ரஶிகரா: - இலைகளும், நுனிகளும் இல்லாத
ஶீர்ணபுஷ்ப - புஷ்பங்களும், பழங்களும் சிதறிய
பலத்ருத்மா: மரங்கள்
நிக்ஷிப்தவஸ்த்ராபரணா:-ஆடையாபரணங்களையும் வைத்து
பராஜிதா: - தோற்றுப் போனவர்களான
தூர்தா: - சூதாட்டக்காரர்கள் -
இவ - போலிருந்தன.

विहङ्गसङ्घैर्हीनास्ते स्कन्धमात्राश्रया द्रुमाः ।
बभूवुरगमाः सर्वे मारुतेनेव निर्धुताः ॥
13 விஹங்கஸங்கைர் ஹீ நாஸ்தே ஸ்கந்த மாத்ராஶ்ரயா த்ருமா: ।
பபூவுரகமா: ஸர்வே மாருதேநேவ நிர்துதா: ॥ 17

தே த்ருத்மா: - அந்த மரங்கள்
ஸர்வே - எல்லாம்
மாருதேந - புயற் காற்றினால்
நிர்துதா: இவ - நாசமடைந்தவைகள் போல்
விஹங்கஸங்கை: - பறவைக் கூட்டங்களால்
ஹீநா: - பிரிந்தவைகளாய்
ஸ்கந்தமாத்ராஶ்ரயா: - தாய்மரம் மாத்திரம் உடையவைகளாய்
அகமா: - தங்க இடமில்லாதவைகளாய்
பபூவு: - ஆயின.

निर्धूतकेशी युवतिर्यथा मृदितवर्णका ।
निष्पीतशुभदन्तोष्ठी नखैर्दन्तैश्च विक्षता ॥
14 நிர்தூத கேஶீ யுவதிர்யதா ம்ருதித வர்ணகா ।
நிஷ்பீத ஶுபதந்தோஷ்டீ நகைர்தந்தைஶ்ச விக்ஷதா ॥ 18

तथा लाङ्गूलहस्तैश्च चरणाभ्यां च मर्दिता ।
बभूवाशोकवनिका प्रभग्नवरपादपा ॥
ததா லாங்கூல ஹஸ்தைஶ்ச சரணாப்யாம் ச மர்திதா ।
பபூவா ஶோக வநிகா ப்ரபக்ந வர பாதபா ॥ 19

நிர்தூதகேஶீ - கூந்தல் கலைந்து
ம்ருதிதவர்ணகா - பூச்சழிந்து
நிஷ்பீதஶுபதந் - அதர பானத்தால் வெளுத்த

தோஷ்டீ		தந்தங்களையும் உதடுமுடையவளாய்
நகைஃ	-	நகங்களாலும்
தந்தைஃ ச	-	பற்களாலும்
விக்ஷதா	-	குறி பதியப் பெற்ற
யுவதிஃ	-	ஓரிளம் பெண்
யதா ததா	-	எப்படியோ அப்படி
லாங்கூலஹஸ்தைஃ ச	-	வாலினாலும் கைகளினாலும்
சரணாப்யாம் ச	-	கால்களினாலும்
மர்திதா	-	அடியுண்டு
ப்ரபக்நவரபாதபா	-	முறிந்த சிறந்த மரங்களையுடையதாக
அஶோகவநிகா	-	அசோகவனம்
பபூவ	-	ஆயிற்று.

महालतानां दामानि व्यधमत्तरसा कपिः ।
यथा प्रावृषि विन्ध्यस्य मेघजालानि मारुतः ॥
மஹாலதாநாம் தாமாநி வ்யத மத்தரஸா கபி: ।
யதா ப்ராவ்ருஷி விந்த்யஸ்ய மேகஜாலாநி மாருத: ॥ 20

ப்ராவ்ருஷி	-	கார்காலத்தில்
விந்த்யஸ்ய	-	விந்திய மலையிலுள்ள
மேகஜாலாநி	-	மேக் கூட்டங்களை
மாருதஃ	-	வாயு
யதா	-	போல
கபிஃ	-	வானரர்
மஹாலதாநாம்	-	பெருங்கொடிகளின்
தாமாநி	-	மாலைக்ளை
தரஸா	-	வேகமாக
வ்யதமத்	-	அறுத்துத் தள்ளினார்.

स तत्र मणिभूमीश्च राजतीश्च मनोरमाः ।
तथा काञ्चनभूमीश्च ददर्श विचरन् कपिः ॥
ஸ தத்ர மணிபூமீஶ்ச ராஜதீஶ்ச மநோரமா: ।
ததா காஞ்சநபூமீஶ்ச ததர்ஶ விசரன் கபி: ॥ 21

वापीश्च विविधाकाराः पूर्णाः परमवारिणा ।
महार्हैर्मणिसोपानैरुपपन्नास्ततस्ततः ॥
வாபீஶ்ச விவிதாகாரா: பூர்ணா: பரமவாரிணா ।
மஹார்ஹைர்மணி ஸோபாநைர் ருபபந்நாஸ்ததஸ் தத: ॥ 22

मुक्ताप्रवालसिकताः स्फाटिकान्तरकुट्टिमाः ।
काञ्चनैस्तरुभिश्चित्रैस्तीरजैरुपशोभिताः ॥

முக்தா ப்ரவாளஸிகதா: ஸ்பாடி காந்தரகுட்டிமா: ।
காஞ்சனைஸ் தருபிஶ் சித்ரைஸ் தீரஜை ருபஶோபிதா: ॥ 23

फुल्लपद्मोत्पलवनाश्चक्रवाकोपकूजिताः ।
नत्यूहरुतसंघुष्टा हंससारसनादिताः ॥

புல்ல பத்மோத்பல வநாஶ்சக்ரவாகோபகூஜிதா: ।
நத்யூஹருதஸங்குஷ்டா ஹம்ஸஸாரஸ நாதிதா: ॥ 24

दीर्घाभिर्द्रुमयुक्ताभिः सरिद्भिश्च समन्ततः ।
अमृतोपमतोयाभिः शिवाभिरुपसंस्कृताः ॥

தீர்காபிர்த்ருமயுக்தாபி: ஸரித்பிஶ்ச ஸமந்தத: ।
அம்ருதோபம தோயாபி: ஶிவாபிருபஸம்ஸ்க்ருதா: ॥ 25

लताशतैरवतताः संतानकसमावृताः ।
नानागुल्मावृतवनाः करवीरकृतान्तराः ॥

லதாஶதை ரவததா: ஸந்தாநகஸமாவ்ருதா: ।
நாநாகுல்மா வ்ருதகநா: கரவீர க்ருதாந்தரா: ॥ 26

தத்ர விசரந் - அங்கு திரியும்
ஸः கபிः - அந்தக் கபி
மநோரமாः - அழகிய
மணிபூமீः ச - இரத்தினங்கள் இழைத்த இடங்களையும்
ராஜதீः ச - வெள்ளியினாலானவைகளையும்
ததா - அவ்வண்ணமே
காஞ்சநபூமீः ச - தங்கத்தினாலமைத்த இடங்களையும்
விவிதாகாராः - நாநாவித ஆகாரமுடையவைகளும்
பரமவாரிணா - எல்லாவற்றிலும் மேன்மையான நீரினால்
பூர்ணாः - நிறைந்தனவும்
ததஸ்ததः - இடையிடையே
மஹார்ஹைः - மிக மேன்மையுற்ற
மணிஸோபாநைः - நவமணிகள் இழைத்த படிகளோடு
உபபந்நாः - கூடினவைகளும்
முக்தாப்ரவாலஸிகதாः- முத்தும் பவளங்களுமே மணல்களாக
உடையவைகளும்
ஸ்பாடிகாந்தரகுட்டிமாः- ஸ்படிகமயமான மத்திய
ப்ரதேசங்களையுடையவைகளும்
தீரஜைः - கரையோரங்ளில் வளர்ந்துள்ள
காஞ்சநைः - தங்கத்தினாலியற்றப்பட்டு
சித்ரைः - பல வர்ணங்கொண்ட
தருபிः - மரங்களால்

உபஶோபிதா: - அழகாய் விளங்குகிறவைகளான
புல்லபத்மோத்பலவநா:- விகஸித்த தாமரைகளும் நெய்தலும் நிறைந்ததும்
சக்ரவாகோபகூஜிதா:- சக்கிரவாகப் பக்ஷியின் த்வனிகளுடையவைகளும்
நத்யூஹருதஸங்குஷ்டா:-நத்யூஹப் பறவைகளின் ஒலி மிகுந்ததும்
ஹம்ஸஸாரஸநாதிதா:- ஹம்ஸம், ஸாரஸம் முதலிய பக்ஷிகளால் சப்திக்கப்பட்டதும்
அம்ருதோபமதோயாபி:-அமுதம் போன்ற நீர்களுடன்
த்ருமயுக்தாபி: தீர்காபி:-மரங்களடர்ந்து நீண்டவைகளான
ஶிவாபி: - பரிசுத்தமான
ஸரித்பி: - ஆறுகளால்
ஸமந்தத: - சுற்றிலும்
உபஸம்ஸ்க்ருதா: - ஓடும்படி செய்யப்பட்டவைகளுமான
வாபீ: ச - வாபிகளையும்,
லதாஶதை: - அநேக கொடிகளுடன்
அவததா: - நிறைந்தனவுமான
ஸந்தாநகஸமாவ்ருதா:- ஸந்தானக மரங்களடர்ந்த
கரவீர க்ருதாந்தரா: - அலரிப் புஷ்பங்கள் வைக்கப்பட்ட இடையிடையேயுள்ளவைகளுமான
நாநாகுல்மாவ்ருதவநா:- அநேக புதர்களால் இடைவெளி இல்லாமல் சூழப்பட்ட சோலைகளையும்
ததர்ஶ - கண்டார்.

ततोऽम्बुधरसंकाशं प्रवृद्धशिखरं गिरिम् ।
विचित्रकूटं कूटैश्च सर्वत: परिवारितम् ॥
ததோऽம்புதர ஸங்காஶம் ப்ரவ்ருத்தஶிகரம் கிரிம் ।
விசித்ரகூடம் கூடைஶ்ச ஸர்வத: பரிவாரிதம் ॥ 27

शिलागृहैरवततं नानावृक्षै: समावृतम् ।
ददर्श हरिशार्दूलो रम्यं जगति पर्वतम् ॥
ஶிலா க்ருஹைரவததம் நாநாவ்ருக்ஷை: ஸமா வ்ருதம் ।
ததர்ஶ ஹரிஶார்தூலோ ரம்யம் ஜகதி பர்வதம் ॥ 28

தத: - அங்கே
அம்புதரஸங்காஶம் - மேகத்திற்கு ஸமானமானதும்
ப்ரவ்ருத்தஶிகரம் - உயர்ந்த கொடுமுடிகளை உடையதும்
விசித்ரகூடம் - அழகிய கொடுமுடிகளை உடையதும்
ஸர்வத: - நான்கு புறத்தும்
கூடை: ச - ரக்ஷணை ஸ்தலங்களால்
பரிவாரிதம் - சூழப்பட்டதும்
ஶிலாக்ருஹை: - கல் வீடுகளால்

அவததம் - நெருங்கியதும்
நாநாவ்ருக்ஷை: - அநேக வித மரங்களினால்
ஸமாவ்ருதம் - சூழப்பட்டதும்
ஜகதி - உலகில்
ரம்யம் - மிக அழகாய்
பர்வதம் - பல கணுக்களால் வளர்ந்ததுமான
கிரிம் - மலையை
ஹரிஶார்தூல: - வானரஶ்ரேஷ்டர்
ததர்ஶ - கண்டார்.

ददर्श च नगात्तस्मान्नदीं निपतितां कपिः ।
अङ्कादिव समुत्पत्य प्रियस्य पतितां प्रियाम् ॥

ததர்ஶ ச நகாத்தஸ்மாந்நதீம் நிபதிதாம் கபி: ।
அங்காதிவ ஸமுத்பத்ய ப்ரியஸ்ய பதிதாம் ப்ரியாம் ॥ 29

கபி: - வானரர்
தஸ்மாத் - அந்த
நகாத் - பர்வதத்திலிருந்து
நிபதிதாம் - விழுகிற
நதீம் - நதியை
ப்ரியஸ்ய - நாயகனுடைய
அங்காத் - மடியிலிருந்து
ஸமுத்பத்ய - இழிந்து (நழுவி)
பதிதாம் - வெளியில் போகிற
ப்ரியாம் - நாயகியை
இவ - போல
ததர்ஶ ச - கண்டார்.

जले निपतिताग्रैश्च पादपैरुपशोभिताम् ।
वार्यमाणामिव क्रुद्धां प्रमदां प्रियबन्धुभिः ॥

ஜலே நிபதிதாக்ரைஶ்ச பாதபைருபஶோபிதாம் ।
வார்யமாணாமிவ க்ருத்தாம் ப்ரமதாம் ப்ரிய பந்துபி: ॥ 30

पुनरावृत्ततोयां च ददर्श स महाकपिः ।
प्रसन्नामिव कान्तस्य कान्तां पुनरुपस्थिताम् ॥

புநராவ்ருத்த தோயாம் ச ததர்ஶ ஸ மஹாகபி: ।
ப்ரஸந்நாமிவ காந்தஸ்ய காந்தாம் புனருபஸ்திதாம் ॥ 31

ச - அதுவும் தவிர
ஜலே - ஜலத்தில்
நிபதிதாக்ரை: - தழைத்துச் சாய்ந்த நுனிகளையுடைய
பாதபை: - மரங்களினால்
புந: - எதிர்த்து

ஆவ்ருத்ததோயாம் ச-	திரும்பி ஓடிய ஜலத்தையுடைய நதியை
ப்ரமதாம்	மதம் கொண்டு
க்ருத்தாம்	சினமுற்றவளாய்
ப்ரியபந்துபி:	இஷ்ட பந்துக்களால்
வார்யமாணாம்	தடையப்பட்டவளாய்
ப்ரஸந்நாம்	கோபம் நீங்கினவளாய்
புந:	மறுபடியும்
காந்தஸ்ய	நாயகனுடைய
உபஸ்திதாம்	பக்கலுக்குத் திரும்பிப் போகும்
காந்தாம் இவ	நாயகியைப் போல்,
உபஸோபிதாம் இவ	அழகாயிருப்பதாய்
ஸ:	அந்த
மஹாகபி:	மஹாகபி
ததர்ஸ	எண்ணினார்.

तस्माददूरात् पद्मिन्यो नानाद्विजगणायुता: ।
ददर्श हरिशार्दूलो हनुमान् मारुतात्मज: ॥

தஸ்மாததூராத் பத்மின்யோ நாநாத்விஜ கணாயுதா: ।
ததர்ஸ ஹரிஸார்தூலோ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 32

कृत्रिमां दीर्घिकां चापि पूर्णां शीतेन वारिणा ।
मणिप्रवरसोपानां मुक्तासिकतशोभिताम् ॥

க்ருத்ரிமாம் தீர்கிகாம் சாபி பூர்ணாம் ஸீதேந வாரிணா ।
மணிப்ரவர ஸோபாநாம் முக்தாஸிகத ஸோபிதாம் ॥ 33

विविधैर्मृगसङ्घैश्च विचित्रां चित्रकाननाम् ।
प्रासादै: सुमहद्भिश्च निर्मितैर्विश्वकर्मणा ॥

விவிதைர் ம்ருகஸங்கைஸ்ச விசித்ராம் சித்ரகாநநாம் ।
ப்ராஸாதை: ஸுமஹத்பிஸ்ச நிர்மிதைர் விஸ்வகர்மணா ॥ 34

कृत्रिमै: काननैश्चापि सर्वत: समलंकृताम् ॥

க்ருத்ரிமை: காநநை ஸ்சாபி ஸர்வத: ஸமலங்க்ருதாம் ॥ 35

மாருதாத்மஜ:	வாயு குமாரராகிய
ஹரிஸார்தூல:	வானர வீரரான
ஹநுமான்	ஹனுமார்
தஸ்மாத்	அதின்
அதூராத்	அருகில்
நாநாத்விஜகணாயுதா:	பலவித பறவைகள் நிறைந்த
பத்மிந்ய:	தாமரை ஓடைகளையும்
ஸீதேந வாரிணா	குளிர்ந்த ஜலத்தினால்

பூர்ணாம்	நிறைந்ததுமான
மணிப்ரவஸோபாநாம்	மணிமயமான சிறந்த படிகளுற்று
முக்தாஸிகதஶோபிதாம்	முத்து மணல்களாலொளி பெற்றதும்
விவிதை:	பலவித
ம்ருகஸங்கை: ச	மானினங்களுடன்
க்ருத்ரிமாம்	கை வேலையால் செய்யப்பட்ட
விசித்ராம்	விசித்திரமான
சித்ரகாநநாம்	சித்திரச் சோலைகளை உடையதும்
விஶ்வகர்மணா	விசுவகர்மனால்
நிர்மிதாம்	நிர்மிக்கப்பட்டதும்
காநநை: அபி	சோலைகளாலும்
ஸுமஹத்பி:	மிகப் பெரிய
க்ருத்ரிமை:	கை வேலையால் முடிவு பெற்ற
ப்ராஸாதை: ச	கோபுரங்களாலும்
ஸர்வத:	சுற்றிலும்
ஸமலங்க்ருதாம் ச	அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான
தீர்கிகாம் ச	நடைவாவியையும்
ததர்ஶ	கண்டார்.

ये केचित् पादपास्तत्र पुष्पोपगफलोपगाः ॥
सच्छत्राः सवितर्दीकाः सर्वे सौवर्णवेदिकाः ॥

யே கேசித் பாதபாஸ் தத்ர புஷ்போபக பலோபகா: ।
ஸச்சத்ரா: ஸவிதர்தீகா: ஸர்வே ஸௌவர்ண வேதிகா: ॥ 36

தத்ர	அங்கு
பாதபா:	மரங்கள்
யே கேசித்	எவை சில இருந்தனவோ
ஸர்வே	அவை எல்லாம்
புஷ்போபகபலோபகா:	புஷ்பங்கள் பழங்களுடன் கூடியவைகளாயும்
ஸச்சத்ரா:	மேல் கட்டுடன் கூடியவைகளாயும்
ஸவிதர்தீகா:	உயர்ந்த மேடைகளுடன் கூடியவைகளாயும்
ஸௌவர்ணவேதிகா:	ஸ்வர்ணமயமான படிக்கட்டுகளோடு கூடியவைகளாயுமிருந்தன

लतावितानैर्बहुभिः पर्णैश्च बहुभिर्वृताम् ॥
काञ्चनीं शिंशपामेकां ददर्श हनुमान् कपिः ॥
वृतां हेममयीभिस्तु वेदिकाभिः समन्ततः ॥

லதாவிதானைர் பஹுபி: பர்ணைஶ்ச பஹுபிர்வ்ருதாம் ॥
காஞ்சநீம் ஶிம்ஶுபாமேகாம் ததர்ஶ ஹநுமான் கபி: ॥
வ்ருதாம் ஹேம மயீபிஸ்து வேதிகாபி: ஸமந்தத: ॥ 37

கபி:	- வானரரான
ஹநுமான்	- ஹனுமார்
பஹுபி:	- அநேக
லதாவிதாநை:	- கொடிகளின் சமூகங்களாலும்
பஹுபி	- அநேக
பர்ணை: ச	- தழைகளாலும்
வ்ருதாம்	- சூழப்பட்டதும்
ஸமந்தத:	- நாற்புறமும்
ஹேமமயிபி:	- பொன்மயமான
வேதிகாபி:	- மேடைகளால்
வ்ருதாம்	- சூழப்பட்டதுமான
ஏகாம் காஞ்சநீம்	- ஒரு பொன்மயமான
ஶிம்ஶுபாம் து	- சிம்சுபா விருக்ஷத்தை
ததர்ஶ	- கண்டார்.

सोऽपश्यद्भूमिभागांश्च गर्तप्रस्रवणानि च ॥

ஸோऽபஶ்யத் பூமி பாகாம்ஶ்ச கர்த ப்ரஸ்ரவணாநி ச ।

ஸ:	- அவர்
கர்தப்ரஸ்ரவணாநி ச	- பள்ளத்தாக்குகளில் நீரூற்றுகளையும்
பூமிபாகாந் ச	- வெறுமிடங்களையும்
அபஶ்யத்	- பார்த்தார்.

सुवर्णवृक्षानपरान् ददर्श गिरिसन्निभान् ॥

ஸுவர்ண வ்ருக்ஷாநபராந் ததர்ஶ கிரி ஸந்நிபாந் ॥ 39

அபராந்	- வேறு
கிரிஸந்நிபாந்	- பர்வதங்களுக்கு நிகரான
ஸுவர்ணவ்ருக்ஷாந்	- பொன் மரங்களையும்
ததர்ஶ	- பார்த்தார்.

तेषां द्रुमाणां प्रभया मेरोरिव महाकपिः ।
अमन्यत तदा वीरः काञ्चनोऽस्मीति वानरः ॥

தேஷாம் த்ருமாணாம் ப்ரபயா மேரோரிவ மஹாகபி: । 40
அமன்யத ததா வீர: காஞ்சநோऽஸ்மீதி வாநர: ॥

வாநர:	- வானரரான
வீர:	- வீரரான
மஹாகபி:	- மஹாகபி
தேஷாம் த்ருமாணாம்	- அந்த மரங்களின்
மேரோ: இவ	- மேருவினது போன்ற
ப்ரபயா	- காந்தியால்
காஞ்சந: அஸ்மி	- 'நான் பொன்னிறத்தனனாயிருக்கிறேன்'

இதி	- என்று
ததா	- அப்பொழுது
அமந்யத	- எண்ணினார்.

तां काञ्चनैस्तरुगणैर्मारुतेन च वीजिताम् ।
किङ्किणीशतनिर्घोषां दृष्ट्वा विस्मयमागमत् ॥

தாம் காஞ்சநைஸ் தருகணைர் மாருதேந ச வீஜிதாம் ।
கிங்கிணீஶத நிர்கோஷாம் த்ருஷ்ட்வா விஸ்மயமாகமத் ॥ 41

தாம்	- அதை (சிம்சுபா விருக்ஷத்தை)
காஞ்சநை:	- ஸ்வர்ணமயமான
தருகணை:	- மரச்சோலைகளோடு
கிங்கிணீஶதநிர் கோஷாம்	- அநேக சிறு சதங்கைகளின் கோஷம் மிகுந்து விளங்குவதாயும்
மாருதேந	- வாயுவினால்
வீஜிதாம் ச	- குளிர்ந்து சுகமாய் வீசப் பெற்றதாயும்
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு
விஸ்மயம்	- வியப்பை
ஆகமத்	- அடைந்தார்.

स पुष्पिताग्रां रुचिरां तरुणाङ्कुरपल्लवाम् ।
तामारुह्य महावेगः शिंशुपां पर्णसंवृताम् ॥

ஸ புஷ்பிதாக்ராம் ருசிராம் தருணாங்குர பல்லவாம் ।
தாமாருஹ்ய மஹாவேக: ஶிம்ஶபாம் பர்ணஸம்வ்ருதாம் ॥ 42

इतो द्रक्ष्यामि वैदेहीं रामदर्शनलालसाम् ।
इतश्चेतश्च दुःखार्तां संपतन्तीं यदृच्छया ॥

இதோ த்ரக்ஷ்யாமி வைதேஹீம் ராமதர்ஶநலாலஸாம் ।
இதஶ் சேதஶ்ச து: கார்தாம் ஸம்பதந்தீம் யத்ருச்சயா ॥ 43

மஹாவேக:	- மஹா வேகமுடைய
ஸ:	- அவர்
புஷ்பிதாக்ராம்	- தலையெல்லாம் பூத்தும்
ருசிராம்	- அழகாயும்
தருணாங்குரபல்லவாம்	- இளம் முளைகளையுடைய துளிர்களையுடையதாம்
பர்ணஸம்வ்ருதாம்	- இலைகள் செறிந்த
தாம்	- அந்த
ஶிம்ஶபாம்	- சிம்சுபா விருக்ஷத்தில்
ஆருஹ்ய	- ஏறி
து:கார்தாம்	- துக்கப்பட்டு வருந்தும்
இத: ச	- எப்பொழுதும்

ராமதர்ஶநலாலஸாம்- ஸ்ரீராமர் தர்சனம் ஒன்றையே விரும்பும்
யத்ருச்சயா - தற்செயலாய்
இதஃ ச - இங்கும்
ஸம்பதந்தீம் - வரும்
வைதேஹீம் - வைதேஹியை
இதஃ - இங்கிருந்தே
த்ரக்ஷ்யாமி - காணப் பெறலாம்.

अशोकवनिका चेयं दृढं रम्या दुरात्मनः ।
चम्पकैश्चन्दनैश्चापि वकुलैश्च विभूषिता ॥

அஶோக வநிகா சேயம் த்ருடம் ரம்யா துராத்மன: ।
சம்பகைஶ் சந்தனைஶ்சாபி பகுளைஶ்ச விபூஷிதா ॥ 44

துராத்மநஃ - துராத்மாவின்
இயம் - இந்த
அஶோகவநிகா ச - அசோக வனமோ
சந்தநைஃ அபி - சந்தன மரங்களாலும்
சம்பகைஃ ச - சண்பக மரங்களாலும்
பகுலைஃ சஃ - வகுள மரங்களாலும்
விபூஷிதா - அலங்கரிக்கப்பட்டு
த்ருடம் - மிக்க
ரம்யா - மனோகரமாயிருக்கிறது.

इयं च नलिनी रम्या द्विजसङ्घनिषेविता ।
इमां सा राजमहिषी नूनमेष्यति जानकी ॥

இயம்ச நளனீ ரம்யா த்விஜஸங்கநிஷேவிதா ।
இமாம் ஸா ராமமஹிஷீ நூநமேஷ்யதி ஜானகீ ॥ 45

இயம் - எதிரிலிருக்கிற
நலிநீ ச - தாமரையோடையோ
த்விஜஸங்கநிஷேவிதா-பறவைக் கூட்டங்களால் நிறைந்ததாய்
ரம்யாச - மனோகரமாயிருக்கிறது,
ராஜமஹிஷீ - ராஜப்பட்டமஹிஷியான
ஸா ஜாநகீ - அந்த ஜானகி
இமாம் - இதற்கு
நூநம் ஏஷ்யதி - வெகுவாய் வருவாள்.

सा रामा राममहिषी राघवस्य प्रिया सती ।
वनसञ्चारकुशला नूनमेष्यति जानकी ॥

ஸா ராமா ராமமஹிஷீ ராகவஸ்ய ப்ரியா ஸதீ । 46
வனசஞ்சாரகுஶலா நூநமேஷ்யதி ஜானகீ ॥

ராஜமஹிஷீ - ராஜமஹிஷியும்
வநஸஞ்சார்ரகுஶலா - வனவாஸ அனுபவமுள்ளவளும்

ராமா	ஸர்வநிபுணையானவளும்
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீ ராகவருடைய
ஸதீ	நிர்தோஷையான
ப்ரியா	செல்வதாரமுமான
ஸா	அந்த
ஜாநகீ	ஜானகி
நூநம் ஏஷ்யதி	வெகுவாய் வரலாம்.

अथवा मृगशाबाक्षी वनस्यास्य विचक्षणा ।
वनमेष्यति सार्येह रामचिन्तानुकर्शिता ॥

அதவா ம்ருகஶாபா்க்ஷீ வனஸ்யாஸ்ய விசக்ஷணா ।
வனமேஷ்யதி ஸார்யேஹ ராமசிந்தாநு கர்ஶிதா ॥ 47

ம்ருகஶாபாக்ஷீ	மான் குட்டி கண்கள் போன்ற கண்களையுடைய
ராமசிந்தாநுகர்ஶிதா	ஸ்ரீ ராமரையே சிந்தித்து அதனாலேயே இளைத்தவளாய்
அஸ்ய	இந்த
வநஸ்ய	வனவாஸத்தை
விசக்ஷணா	நன்றாய் அறிந்தவளான
ஸா ஆர்யா	அந்த மாதுஸ்ரீ
இஹ	இப்பொழுது
வநம்	சோலைக்கு
அதவா	ஒருக்கால்
ஏஷ்யதி	வரலாம்.

रामशोकाभिसंतप्ता सा देवी वामलोचना ।
वनवासे रता नित्यमेष्यते वनचारिणी ॥

ராம ஶோகாபி ஸந்தப்தா ஸா தேவீ வாமலோசநா ।
வனவாஸே ரதா நித்ய மேஷ்யதே வனசாரிணீ ॥ 48

ராமஶோகாபிஸந்தப்தா	ஸ்ரீ ராமசோகத்தால் வாடியவளும்
வாமலோசநா	அழகிய கண்களை உடையவளும்
வநசாரிணீ	வனசாரியாயுமிருக்கிற
ஸா தேவீ	அந்த தேவி
வநவாஸே	வனவாசத்தில்
ரதா	பற்றுள்ளவளாய்
நித்யம்	தினந்தோறும்
ஏஷ்யதே	வரலாம்.

वनेचराणां सततं नूनं स्पृहयते **वरा** ।
रामस्य दयिता भार्या जनकस्य सुता सती ॥

வனேசராணாம் ஸததம் நூநம் ஸ்ப்ருஹயதே வரா ।
ராமஸ்ய தயிதா பார்யா ஜனகஸ்ய ஸுதா ஸதீ ॥ 49

सन्ध्याकालमनाः श्यामा ध्रुवमेष्यति जानकी ।
नदीं चेमां शिवजलां सन्ध्यार्थे वरवर्णिनी ॥
ஸந்த்யாகாலமநா: ஶ்யாமா த்ருவமேஷ்யதி ஜானகீ ।
நதீம் சேமாம் ஶிவஜலாம் ஸந்த்யார்தே வரவர்ணிநீ ॥ 50

ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீ ராமருடைய
ஸதீ	-	நிர்தோஷியான
தயிதா பார்யா	-	அன்பான பத்னியும்
ஜநகஸ்ய	-	ஜனகருடைய
ஸுதா	-	பெண்ணும்
வரவர்ணிநீ	-	சிறந்த நிறமுடையவளும்
ஶ்யாமா	-	இளம் பருவமுடையவளுமான
ஜாநகீ வரா	-	ஜானகி என்ற நல்லாள்
ஸததம்	-	எப்பொழுதும்
வநேசராணாம்	-	காட்டில் ஸஞ்சரிப்பவைகளிடத்தில்
நூநம்	-	நிச்சயமாய்
ஸ்ப்ருஹயதே	-	இஷ்டப்படுவாள்;
ச	-	அதனால்
ஸந்த்யாகாலமநா:	-	ஸந்தியா காலத்தை எண்ணி
தருவம்	-	அவசியமாய்
ஸந்த்யார்தே	-	ஸந்தியாவந்தனம் செய்ய
ஶிவஜலாம்	-	நல்ல ஜலமுள்ள
இமாம் நதீம்	-	இந்த நதிக்கு
ஏஷ்யதி	-	வரலாம்.

तस्याश्चाप्यनुरूपेयमशोकवनिका शुभा ।
स्नुषायाः पार्थिवेन्द्रस्य पत्न्या रामस्य धीमतः ॥
தஸ்யாஶ்சாப்யநு ரூபேய மஶோக வனிகா ஶுபா ।
ஸ்நுஷாயா: பார்தி வேந்த்ரஸ்ய பத்நீ ராம ஸ்ய ஸம்மதா ॥ 51

தீமத:	-	புத்திமானான
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீ ராமருடைய
பத்ந்யா:	-	பத்தினியும்
பர்திவேந்த்ரஸ்ய	-	பார்த்திவேந்த்ரருடைய
ஸ்நுஷாயா:	-	மருமகளுமான
தஸ்யா: அபி	-	அவளுக்கும்
இயம்	-	இந்த
ஶுபா	-	சுபமான
அஶோகவநிகா	-	அசோக வனம்
அநுரூபா ச	-	ஏற்றதாயிருக்கிறது.

यदि जीवति सा देवी ताराधिपनिभानना ।
आगमिष्यति सावश्यमिमां शिवजलां नदीम् ॥

யதி ஜீவதி ஸா தேவீ தாராதிப நிபாநநா ।
ஆகமிஷ்யதி ஸாவஶ்ய மிமாம் ஶிவஜலாம் நதீம் ॥ 52

தாராதிபநிபாநநா	-	''சந்திரனை நிகர்த்த முகமுடைய
ஸா	-	அந்த
தேவீ	-	தேவி
ஜீவதி யதி	-	ஜீவித்திருக்காளாகில்
ஶிவஜலாம்	-	சுத்தமான ஜலத்தையுடைய
இமாம் நதீம்	-	இந்த நதிக்கு
ஸா	-	அவள்
அவஶ்யம்	-	அவச்யமாக
ஆகமிஷ்யதி	-	வருவாள்.''

एवं तु मत्वा हनुमान् महात्मा प्रतीक्षमाणो मनुजेन्द्रपत्नीम् ।
अवेक्षमाणश्च ददर्श सर्वं सुपुष्पिते पत्रघने निलीनः ॥

ஏவம் து மத்வா ஹநுமாந் மஹாத்மா
ப்ரதீக்ஷமாணோ மநுஜேந்த்ர பத்நீம் ।
அவேக்ஷமாணஶ்ச ததர்ஶ ஸர்வம்
ஸுபுஷ்பிதே பத்ர கநே நிலீந: ॥ 53

மஹாத்மா	-	மஹாத்மாவான
ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
து	-	அச்சமயத்தில்
ஏவம்	-	கீழ்ச்சொல்லியவாறு
மத்வா	-	எண்ணி
மநுஜேந்த்ரபத்நீம்	-	மனித ச்ரேஷ்டரின் பத்தினியை
ப்ரதீக்ஷமாண:	-	எதிர்பார்க்கிறவராய்
ஸுபுஷ்பிதே	-	அழகாய்ப் பூத்திருக்கிற
பர்ணகநே	-	இலைச் செறிவில்
நிலீந:	-	மறைந்து கொண்டு
அவேக்ஷமாண:	-	கீழ்நோக்கிய வண்ணமாய்
ஸர்வம் ச	-	எல்லாவற்றையும்
ததர்ஶ	-	பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
அஶோகவநிகா விசய: நாம சதுர்தஶ: ஸர்க: ॥

பஞ்சதஶ: ஸர்க: - 15

स वीक्षमाणस्तत्रस्थो मार्गमाणश्च मैथिलीम् ।
अवेक्षमाणश्च महीं सर्वां तामन्ववैक्षत ॥

ஸ வீக்ஷமாணஸ் தத்ரஸ்தோ மார்கமாணஶ்ச மைதிலீம் ।
அவேக்ஷமாணஶ்ச மஹீம் ஸர்வாம் தாமந்வவைக்ஷத ॥ 1

ஸ:	-	அவர்
தத்ரஸ்த:	-	அதிலிருந்தே
வீக்ஷமாண:	-	நன்றாய்ப் பார்த்துக் கொண்டு
மைதிலீம்	-	மைதிலியை
மார்கமாண: ச	-	தேடிக் கொண்டும்
ஸர்வாம் மஹீம் ச	-	எல்லாப் பூமியையும்
அவேக்ஷமாண:	-	கீழ்நோக்கிப் பார்க்கிறவராயும்
தாம்	-	அந்த அசோக வனிதையை
அந்வவைக்ஷத	-	உற்று நோக்கினார்.

संतानकलताभिश्च पादपैरुपशोभिताम् ।
दिव्यगन्धरसोपेतां सर्वतः समलंकृताम् ॥

ஸந்தாந கலதா பிஶ்ச பாதபைருபஶோபிதாம் ।
திவ்ய கந்தர ஸோபேதாம் ஸர்வத: ஸமலங்க்ருதாம் ॥ 2

तां स नन्दनसंकाशां मृगपक्षिभिरावृताम् ।
हर्म्यप्रासादसंबाधां कोकिलाकुलनि:स्वनाम् ॥

தாம் ஸ நந்தந ஸங்காஶாம் ம்ருகபக்ஷிபிராவ்ருதாம் ।
ஹர்ம்ய ப்ராஸாத ஸம்பாதாம் கோகிலாகுல நிஸ்ஸ்வநாம் ॥ 3

काञ्चनोत्पलपद्माभिर्वापीभिरुपशोभिताम् ।
बह्वासनकुथोपेतां बहुभूमिगृहायुताम् ॥

காஞ்ச நோத்பல பத்மாபிர்வாபீபிருப ஶோபிதாம் ।
பஹ்வாஸந குதோபேதாம் பஹுபூமி க்ருஹா யுதாம் ॥ 4

सर्वर्तुकुसुमै. रम्यां फलवद्भिश्च पादपै: ।
पुष्पितानामशोकानां श्रिया सूर्योदयप्रभाम् ॥

ஸர்வர்துகுஸுமை ரம்யாம் பலவத்பிஶ்ச பாதபை: ।
புஷ்பிதாநாமஶோகாநாம் ஶ்ரியா ஸூர்யோதய ப்ரபாம் ॥ 5

प्रदीप्तामिव तत्रस्थो मारुति: समुदैक्षत ।
निष्पत्रशाखां विहगै: क्रियमाणामिवासकृत् ॥

ப்ரதீப்தாமிவ தத்ரஸ்தோ மாருதி: ஸமுதைக்ஷத ।
நிஷ்பத்ர ஶாகாம் விஹகை: க்ரியமாணா மிவாஸக்ருத் ॥ 6

विनिष्पतद्भिः शतशश्चित्रैः पुष्पावतंसकैः ।
अमूलपुष्पनिचितैरशोकैः शोकनाशनैः ॥

விநிஷ்பதத்பி: ஶத ஶஶ்சித்ரை: புஷ்பாவதம் ஸகை: ।
ஆமூல புஷ்பநிசிதைரஶோகை: ஶோகநாஶனை: ॥ 7

पुष्पभारातिभारैश्च स्पृशद्भिरिव मेदिनीम् ।
कर्णिकारैः कुसुमितैः किंशुकैश्च सुपुष्पितैः ॥

புஷ்ப பாராதி பாரைஶ்ச ஸ்ப்ருஶத் பிரிவ மேதிநீம் ।
கர்ணிகாரை: குஸுமிதை: கிம்ஶுகைஶ்ச ஸுபுஷ்பிதை: ॥ 8

ஸந்தாநகலதாபிঃ - கற்பகக் கொடிகளாலும்
பாதபைঃ ச - மரங்களாலும்
உபஶோபிதாம் - விளங்குவதும்
திவ்யகந்தரஸோபேதாம்-நறுமணமார்ந்து
ஸர்வதঃ - நாற்புறத்தும்
ஸமலங்க்ருதாம் - அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
நந்தநஸங்காஶாம் - நந்தனவனம் போன்றதும்
ம்ருகபக்ஷிபிঃ - விலங்குகளாலும் பறவைகளாலும்
ஆவ்ருதாம் - சூழப்பட்டதும்
ஹர்ம்யப்ரஸாதஸம்பாதாம்-மாட மாளிகைகள் நெருங்கியதும்
கோகிலாகுலநிஸ்வநாம்-குயில்களினொலி மிக்கதும்
காஞ்சநோத் - பொற்றாமரைகளையும் பொற்கரு
பலபத்மாபிঃ நெய்தல்களையுமுடைய
வாபீபிঃ - வாபிகளால்
உபஶோபிதாம் - பொலியப் பெற்றதும்
பஹ்வாஸன - அநேக ஆஸனங்களும் க்பளங்களும்
குதோபேதாம் விரிக்கப் பெற்றதும்
பஹுபூமிக்ருஹாயுதாம்-பல நிலவறைகளுள்ளதும்
ஸர்வர்துகுஸுமைঃ - எல்லா காலத்தும் பூக்களுடன்
பலவத்பிঃ ச - பழங்களையுடையதுமான
பாதபைঃ - மரங்களாலும்
மேதிநீம் - பூமியை
புஷ்பபாராதிபாரைঃ ச- மிகுந்த் புஷ்பச் சுமைகளால்
ஸ்ப்ருஶத்பிঃ இவ - தொட்டுக் கொண்டிருப்பது போன்ற
ஆமூல புஷ்பநிசிதைঃ- அடி தொடுத்து புஷ்பங்கள் நிறைந்த
ஶோகநாஶநைঃ - சோகத்தைப் போக்கடிக்கும்
அஶோகைঃ - அசோகங்களாலும்

குஸுமிதை:	-	புஷ்பங்கள் நிறைந்த
கர்ணிகாரை: ச	-	கொன்றை மரங்களாலும்
ஸுபுஷ்பிதை:	-	நன்றாகப் புஷ்பித்திருக்கின்ற
கிம்ஶுகை: ச	-	புரசு மரங்களாலும்
ரம்யாம்	-	அழகானதும்
புஷ்பிதாநாம்	-	புஷ்பித்திருக்கிற
அஶோகாநாம்	-	அசோக மரங்களின்
ஶ்ரியா	-	காந்தியால்
ஸூர்யோதயப்ரபாம்	-	ஸூர்யோதய காந்தியையுடையதும்
சித்ரை:	-	சித்திரங்களான
புஷ்பாவதம்ஸகை:	-	புஷ்பங்களாகிற ஆபரணங்களால்
ப்ரதீப்தாம் இவ	-	எரிகிறது போல இருக்கிறதும்
அஸக்ருத்	-	அடிக்கடி
ஶதஶ:	-	பலவிதங்களாக
விநிஷ்பதத்பி:	-	மேல் பறந்து எழும்புகின்ற
விஹகை:	-	பறவைகளால்
நிஷ்பத்ரஶாகாம்	-	இலையில்லாத கிளைகளையுடையனவாக
க்ரியமாணாம் இவ	-	செய்யப்படுவது போன்றதும் என
தாம்	-	அதை
ஸ: மாருதி:	-	அந்த மாருதி
தத்ரஸ்த:	-	அங்கிருந்தவராய்
ஸமுதைக்ஷத	-	நன்றாகப் பார்த்தார்.

स देशः प्रभया तेषां प्रदीप्त इव सर्वतः ।
पुंनागाः सप्तपर्णाश्च चम्पकोद्दालकास्तथा ॥
विवृद्धमूला बहवः शोभन्ते स्म सुपुष्पिताः ॥

ஸ தேஶ: ப்ரபயா தேஷாம் ப்ரதீப்த இவ ஸர்வத: ।
புன்னாகா: ஸப்த பர்ணாஶ்ச சம்பகோத்தாலகாஸ் ததா ॥ 9
விவ்ருத்த மூலா பஹவ: ஶோபந்தே ஸ்ம ஸுபுஷ்பிதா: ॥

தேஷாம் ப்ரபயா	-	அவைகளின் ஒளியால்
ஸ: தேஶ:	-	அந்த இடம்
ஸர்வத:	-	எங்கும்
ப்ரதீப்த: இவ	-	எரிவது போல (தோன்றியது)
ஸுபுஷ்பிதா:	-	அழகாய்ப் புஷ்பித்திருக்கிறவைகளும்
விவ்ருத்தமூலா:	-	பெருத்த அடிமரங்களுடையவைகளுமான
பஹவ:	-	அநேக
புந்நாகா:	-	புந்நாகங்களும்
ஸப்தபர்ணா: ச	-	ஏழிலைப் பாலைகளும்
சம்பகோத்தாலகா:	-	சண்பகம் நறுவிலி முதலிய மரங்களும்

ததா	அப்படியே
ஶோபந்தே ஸ்ம	பிரகாசித்தன.

शातकुम्भनिभाः केचित् केचिदग्निशिखोपमाः ।
नीलाञ्जननिभाः केचित्तत्राशोकाः सहस्रशः ॥

ஶாதகும்ப நிபா: கேசித் கேசிதக்நி ஶிகோபமா: ।
நீலாஞ்ஜந நிபா: கேசித்தத்ரா ஶோகா: ஸஹஸ்ரஶ: ॥ 10

தத்ர	அங்கே
கேசித்	சில
ஶாதகும்பநிபா:	பொன் போன்றவைகளும்
கேசித்	சில
அக்நிஶிகோபமா:	அக்னி ஜ்வாலை போன்றவைகளும்
கேசித்	சில
நீலாஞ்ஜநநிபா:	கறுப்பு மை போன்றவைகளுமான
ஸஹஸ்ரஶ:	ஆயிரக்கணக்கான
அஶோகா:	அசோக மரங்கள் பிரகாசித்தன.

नन्दनं विविधोद्यानं चित्रं चैत्ररथं यथा ।
अतिवृत्तमिवाचिन्त्यं दिव्यं रम्यं श्रियावृतम् ॥

நந்தனம் விவிதோத்யானம் சித்ரம் சைத்ரரதம் யதா ।
அதி வ்ருத்தமிவா சிந்த்யம் திவ்யம் ரம்யம் ஶ்ரியா வ்ருதம் ॥ 11

விவிதோத்யாநம்	பலவித உத்யானங்களை உடைய (அசோக வனம்)
நந்தநம் சைத்ரரதம்	இந்திரனது ‘நந்தனம்’ போலவும்,
யதா	குபேரனது ‘சைத்ரரதம்’ போலவும்
சித்ரம்	அழகாயிருந்தது
திவ்யம்	தெய்வீகமான
ரம்யம்	மிக அழகானதாயும்
ஶ்ரியா	காந்தியால்
வ்ருதம்	சூழப்பட்டதும்
அசிந்த்யம்	நினைத்தற்கரியதும்
அதிவ்ருதம்	எதிலும் மேலாக நிற்பதும்
இவ	போன்றது.

द्वितीयमिव चाकाशं पुष्पज्योतिर्गणायुतम् ।
पुष्परत्नशतैश्चित्रं पञ्चमं सागरं यथा ॥

த்விதீயமிவ சாகாஶம் புஷ்பஜ்யோதிர் கணாயுதம் ।
புஷ்பரத்ந ஶதைஶ்சித்ரம் பஞ்சமம் ஸாகரம் யதா ॥ 12

புஷ்பஜ்யோதிர்கணாயுதம்	-	புஷ்பங்களாகிய நக்ஷத்திரங்களோடு கூடிய
த்விதீயம்	-	இரண்டாவது
ஆகாஶம் இவ	-	ஆகாசம் போன்றது.
ச	-	அதுவுமன்றி
புஷ்பரத்நஶதை:	-	மலர்களாகிய இரத்தினங்களின் அனேகங்களுடன்
சித்ரம்	-	விசித்திரமான
பஞ்சமம்	-	ஐந்தாவது
ஸாகரம் யதா	-	சமுத்திரம் போன்றது.

सर्वर्तुपुष्पैर्निचितं पादपैर्मधुगन्धिभिः ।
नानानिनादैरुद्यानं रम्यं मृगगणैर्द्विजैः ॥

ஸர்வர்து புஷ்பைர் நிசிதம் பாதபைர் மதுகந்திபி: ।
நாநாநிநாதை ருத்யானம் ரம்யம் ம்ருக கணைர்த்விஜை: ॥ 13

अनेकगन्धप्रवहं पुण्यगन्धं मनोरमम् ।
शैलेन्द्रमिव गन्धाढ्यं द्वितीयं गन्धमादनम् ॥

அனேக கந்த ப்ரவஹம் புண்யகந்தம் மநோரமம் ।
ஶைலேந்த்ரமிவ கந்தாட்யம் த்விதீயம் கந்தமாதனம் ॥ 14

ஸர்வர்துபுஷ்பை:	-	எல்லா ருதுக்களிலும் உண்டாகும் புஷ்பங்களுடன்
மதுகந்திபி:	-	தேன் கமழ்கின்றவைகளுமான
பாதபை:	-	மரங்களால்
நிசிதம்	-	நிறைந்ததும்
நாநாநிநாதை:	-	பலவித சப்தங்களுடைய
ம்ருககணை:	-	மான் கூட்டங்களாலும்
த்விஜை:	-	பக்ஷிகளாலும்
ரம்யம்	-	அழகானதும்
அநேககந்தப்ரவஹம்	-	அநேக வாசனைகளுடைய பெருங்குற்றதும்
மநோரமம்	-	மனதிற்கினிய
புண்யகந்தம்	-	பரிமளம் மிகுந்ததும்
கந்தாட்யம்	-	வாஸனை நிறைந்த
உத்யாநம்	-	உத்யானம்
த்விதீயம்	-	இரண்டாவது
கந்தமாதநம்	-	கந்தமாதனமென்ற
ஶைலேந்த்ரம்	-	மலையரசை
இவ	-	போன்றதாயிருந்தது.

अशोकवनिकायां तु तस्यां वानरपुंगवः ।
स ददर्शाविदूरस्थं चैत्यप्रासादमुच्छ्रितम् ॥

அஶோக வநிகாயாம் து தஸ்யாம் வாநர புங்கவ: ।
ஸ ததர்ஶா விதூரஸ்தம் சைத்ய ப்ராஸாத முச்ச்ரிதம் ॥ 15

मध्ये स्तम्भसहस्रेण स्थितं कैलासपाण्डुरम् ।
प्रवालकृतसोपानं तप्तकाञ्चनवेदिकम् ॥

மத்யே ஸ்தம்ப ஸஹஸ்ரேண ஸ்திதம் கைலாஸ பாண்டுரம் ।
ப்ரவாள க்ருத ஸோபாநம் தப்த காஞ்சந வேதிகம் ॥ 16

मुष्णन्तमिव चक्षूंषि द्योतमानमिव श्रिया ।
विमलं प्रांशुभावत्वादुल्लिखन्तमिवाम्बरम् ॥

முஷ்ணந்தமிவ சக்ஷும்ஷி த்யோதமானமிவ ஶ்ரியா ।
விமலம் ப்ராம்ஶு பாவத்வாதுல்லிகந்த மிவாம்பரம் ॥ 17

ஸ:	-	அந்த
வாநரபுங்கவ:	-	வானரச்ரேஷ்டர்
தஸ்யாம்	-	அந்த
அஶோகவநிகாயாம்	-	அசோகவனத்தில்
அவிதூரஸ்தம்	-	ஸமீபத்திலிருக்கிறதும்
உச்ச்ரிதம் து	-	மிக உயர்ந்ததும்
மத்யே	-	நடுவில்
ஸ்தம்பஸஹஸ்ரேண	-	ஆயிரம் தூண்களால்
ஸ்திதம்	-	தாங்கப்பட்டதும்
கைலாஸபாண்டுரம்	-	கைலாஸம் போல் வெள்ளியதும்
ப்ரவாலக்ருதஸோபாநம்	-	பவளத்தால் செய்த படிகளை உடையதும்
தப்தகாஞ்சநவேதிகம்	-	உருக்கின தங்கத்தால் செய்த மேடைகளையுடையதும்
சக்ஷும்ஷி	-	கண்களை
முஷ்ணந்தம் இவ	-	பறிப்பது போலும்
ஶ்ரியா	-	ஒளியால்
த்யோதமாநம் இவ	-	எரிகிறது போலும்
விமலம்	-	நிர்மலமானதும்
ப்ராம்ஶுபாவத்வாத்	-	மிக உயர்ந்ததாகையால்
அம்பரம்	-	ஆகாயத்தை
உல்லிகந்தம்	-	உரா்ய்வது
இவ	-	போன்றதுமான
சைத்யப்ரஸாதம் ச	-	ஒரு தெய்வாலயத்தையும்
ததர்ஶ	-	கண்டார்.

ततो मलिनसंवीतां राक्षसीभिः समावृताम् ।
उपवासकृशां दीनां निःश्वसन्तीं पुनः पुनः ॥

ததோ மலினஸம்வீதாம் ராக்ஷஸீபி: ஸமாவ்ருதாம் ।
உபவாஸ க்ருஶாம் தீநாம் நிஶ் ஶ்வஸந்தீம் புன: புன: ॥ 18

ददर्श शुक्लपक्षादौ चन्द्ररेखामिवामलाम् ॥

ததர்ஶ ஶுக்லபக்ஷாதௌ சந்த்ர ரேகாமிவாமலாம் ॥ 19

मन्दं प्रख्यायमानेन रूपेण रुचिरप्रभाम् ।
पिनद्धां धूमजालेन शिखामिव विभावसो: ॥

மந்தம் ப்ரக்யாய மாநேந ரூபேண ருசிர ப்ரபாம் ।
பிநத்தாம் தூமஜாலேந ஶிகாமிவ விபாவ ஸோ: ॥ 20

पीतेनैकेन संवीतां क्लिष्टेनोत्तमवाससा ।
सपङ्कामनलंकारां विपद्मामिव पद्मिनीम् ॥

பீதே நைகேந ஸம்வீதாம் க்லிஷ்டேநோத்தம வாஸஸா ।
ஸபங்காமனலங்காராம் விபத்மாமிவ பத்மிநீம் ॥ 21

व्रीडितां दु:खसंतप्तां परिम्लानां तपस्विनीम् ।
ग्रहेणाङ्गारकेणेव पीडितामिव रोहिणीम् ॥

வ்ரீடிதாம் து: கஸந்தப்தாம் பரிம்லாநாம் தபஸ்விநீம் ।
க்ரஹேணாங்கார கேணேவ பீடிதாமிவ ரோஹிணீம் ॥ 22

अश्रुपूर्णमुखीं दीनां कृशामनशनेन च ।
शोकध्यानपरां दीनां नित्यं दु:खपरायणाम् ॥

அஶ்ரு பூர்ணமுகீம் தீநாம் க்ருஶாமந ஶனேன ச ।
ஶோகத்யான பராம் தீநாம் நித்யம் துக் க பராயணாம் ॥ 23

प्रियं जनमपश्यन्तीं पश्यन्तीं राक्षसीगणम् ।
स्वगणेन मृगीं हीनां श्वगणाभिवृतामिव ॥

ப்ரியம் ஜனமபஶ்யந்தீம் பஶ்யந்தீம் ராக்ஷஸீகணம் ।
ஸ்வகணேன ம்ருகீம் ஹீநாம் ஶ்வகணாபிவ்ருதாமிவ ॥ 24

नीलनागाभया वेण्या जघनं गतयैकया ।
नीलया नीरदापाये वनराज्या महीमिव ॥

நீலநாகாபயா வேண்யா ஜகநம் கதயைகயா ।
நீலயா நீரதா பாயே வனராஜ்யா மஹீமிவ ॥ 25

सुखार्हां दु:खसंतप्तां व्यसनानामकोविदाम् ।
तां ददर्श विशालाक्षीमधिकं मलिनां कृशाम् ॥

ஸுகார்ஹாம் துக்க ஸந்தப்தாம் வ்யஸநாநாமகோவிதாம் ।
தாம் ததர்ஸ விஶாலாக்ஷீமதிகம் மலிநாம் க்ருஶாம் ॥ 26

ததः	-	அங்கு
மலிநஸம்வீதாம்	-	அழுக்கடைந்த ஆடையுடுத்து
ராக்ஷஸீபிः	-	ராக்ஷஸிகளால்
ஸமாவ்ருதாம்	-	சூழப்பட்டு
உபவாஸக்ருஶாம்	-	ஊணின்றி இளைத்து
தீநாம்	-	நடுங்கி
புநः புநः	-	அடிக்கடி
நிःஶ்வஸந்தீம்	-	பெருமூச்சு விடும்
ஶுக்லபக்ஷாதௌ	-	சுக்ல பக்ஷத் துவக்கத்தில்
சந்த்ரரேகாம் இவ	-	பிறை போன்ற
அமலாம்	-	பிரகாசமாக விளங்குபவளை
ததர்ஶ	-	கண்டார்;
தாம்	-	அவளை
மந்தம்	-	நெடுங்காலம்
ப்ரக்யாயமாநேந	-	ஆராய்ந்தறிய வேண்டிய
ரூபேண	-	உருவத்தோடு
ருசிரப்ரபாம்	-	பிரகாசமானை காந்தியுடையவளாய்
தூமஜாலேந	-	புகையின் கூட்டத்தால்
பிநத்தாம்	-	மூடப்பட்ட
விபாவஸோः	-	அக்கினியின்
ஶிகாம் இவ	-	ஜ்வாலை போலிருப்பவளாய்
க்லிஷ்டேந	-	கசங்கியுள்ள
பீதேந	-	மஞ்சள் நிறமுள்ள
ஏகேந	-	ஒரு
உத்மவாஸஸா	-	உத்தமமான வஸ்திரத்தினால்
ஸம்வீதாம்	-	உடுத்தப் பெற்றவளாய்
ஸபங்காம்	-	புழுதி படிந்தவளாய்
அநலங்காராம்	-	அலங்காரமில்லாதவளாய்
விபத்மாம்	-	தாமரையில்லாத
பத்மிநீம் இவ	-	தாமரைக் கொடி போன்றவளாய்
வ்ரீடிதாம்	-	நாணமடைந்தவளாய்
துःகஸந்தப்தாம்	-	துக்கத்தால் தபிக்கப்பட்டு
பரிம்லாநாம்	-	வாட்டமடைந்தவளாய்
தபஸ்விநம்	-	தவம் புரிபவளை
இவ	-	போன்றவளாய்
அங்காரகேண	-	அங்காரகனென்ற
க்ரஹேண	-	கிரஹத்தால்

பீடிதாம்	- பீடிக்கப்பட்ட
ரோஹிணீம் இவ	- ரோஹிணியைப் போன்றவளாய்
அஶ்ருபூர்ணமுகீம்	- கண்ணீர் நிறைந்த முகமுடையவளாய்
தீநாம்	- மனங்குன்றியவளாய்
அநஶநேந ச	- உணவின்மையாலும்
க்ருஶாம்	- இளைத்தவளாய்
ஶோகத்யாநபராம்	- துயரமும் சிந்தையும் மிகுந்தவளாய்
தீநாம்	- திகில் கொண்டவளாய்
நித்யம்	- இடைவிடாது
து:கபராயணாம்	- துக்கத்திலாழ்ந்தவளாய்
ப்ரியம் ஜநம்	- அன்புள்ள தன்னினமொருவரையும்
அபஶ்யந்தீம்	- (கிட்டி இருக்கப் பெறாதவளாய்) பார்க்காதவளாய்
ராக்ஷஸீகணம்	- ராக்ஷஸிகள் கூட்டத்தை
பஶ்யந்தீம்	- (சூழப்) பார்க்கிறவளாய்
ஸ்வகணேந	- தன்னினத்தாரோடு
ஹீநாம்	- இல்லாமல் பிரிக்கப்பட்டு
ஶ்வகணாபிவ்ருதாம்	- நாய்களின் கூட்டத்தால் சூழப்பட்ட
ம்ருகீம் இவ	- பெண் மான் போலிருப்பவளாய்
நீலநாகாபயா	- கருநாகம் போல் தோற்றுகிறதும்
ஜகநம்	- பின்புறத்தில்
கதயா	- தொங்கும்
ஏகயா வேண்யா	- ஒற்றைப் பின்னலால்
நீரதாபாயே	- சரத் காலத்தில்
நீலயா	- கறுத்த
வநராஜ்யா	- வனவரிசையால்
மஹீம் இவ	- பூமி போன்றவளாய்
ஸுகார்ஹாம்	- ஸுகத்துக்கு அர்ஹமானவளாய்
து:கஸந்தப்தாம்	- துக்கத்தினால் மிகவும் வாட்டமடைந்திருக்கிறவளாய்
வ்யஸநாநாம்	- வ்யஸனங்களின் (துன்பங்களின்)
அகோவிதாம்	- உணர்ச்சி இன்னதென அறியாதவளாய்
அதிகம்	- மிகவும்
க்ருஶாம்	- இளைத்திருப்பவளாய்
மலிநாம்	- தூசுபடிந்திருப்பவளாய்
விஶாலாக்ஷீம்	- விசாலமான கண்களை உடையவளாய்
ததர்ஶ	- கண்டார்.

ह्रियमाणा तदा तेन रक्षसा कामरूपिणा ।
यथारूपा हि दृष्टा वै तथारूपेयमङ्गना ॥

ஹ்ரியமாணா ததா தேந ரக்ஷஸா காமரூபிணா ।
யதாரூபா ஹி த்ருஷ்டா வை ததா ரூபேய மங்கநா ॥ 27

காமரூபிணா - வேண்டிய ரூபமெடுக்கவல்ல
ரக்ஷஸா - ராக்ஷஸனான
தேந - அவனால்
ஹ்ரியமாணா - திருடிக் கொடு வரப்பட்ட
அங்கநா - மாது
இயம் ஹி - இவள்தான்.
ததா - அப்பொழுது
யதாரூபா - எந்தெந்த ரூபங்களுடன்
த்ருஷ்டா - காணப்பட்டாளோ
ததாரூபா வை - அந்தந்த ரூபங்களுள்ளவளாகவே இருக்கிறாள்.

पूर्णचन्द्राननां सुभ्रूं चारुवृत्तपयोधराम् ।
कुर्वन्तीं प्रभया देवीं सर्वा वितिमिरा दिशः ।।
பூர்ண சந்த்ராநநாம் ஸுப்ரூம் சாருவ்ருத்த பயோதராம் ।
குர்வந்தீம் ப்ரபயா தேவீம் ஸர்வா விதிமிரா திஶ: ॥ 28

तां नीलकेशीं बिम्बोष्ठीं सुमध्यां सुप्रतिष्ठिताम् ।
सीतां पद्मपलाशाक्षीं मन्मथस्य रतिं यथा ।।
தாம் நீல கேஶீம் பிம்போஷ்டீம் ஸுமத்யாம் ஸுப்ரதிஷ்டிதாம் ।
ஸீதாம் பத்ம பலாஶாக்ஷீம் மன்மதஸ்ய ரதிம் யதா ॥ 29

इष्टां सर्वस्य जगत: पूर्णचन्द्रप्रभामिव ।
भूमौ सुतनुमासीनां नियतामिव तापसीम् ।।
இஷ்டாம் ஸர்வஸ்ய ஜகத: பூர்ண சந்த்ர ப்ரபாமிவ ।
பூமௌ ஸுதநுமாஸீநாம் நியதாமிவ தாபஸீம் ॥ 30

नि:श्वासबहुलां भीरुं भुजगेन्द्रवधूमिव ।
शोकजालेन महता विततेन न राजतीम् ।।
நிஶ் ஶ்வாஸ பஹுளாம் பீரும் புஜகேந்த்ரவதூமிவ ।
ஶோகஜாலேந மஹதா விததேந ந ராஜதீம் ॥ 31

संसक्तां धूमजालेन शिखामिव विभावसो: ।
तां स्मृतीमिव संदिग्धामृद्धिं निपतितामिव ।।
ஸம் ஸக்தாம் தூமஜாலேந ஶிகாமிவ விபாவஸோ: ।
தாம் ஸம்ருதீமிவ ஸந்திக்தாம் ரித்திம் நிபதிதாமிவ ॥ 32

विहतामिव च श्रद्धामाशां प्रतिहतामिव ।
सोपसर्गां यथा सिद्धिं बुद्धिं सकलुषामिव ॥
விஹதாமிவ ச ஶ்ரத்தா மாஶாம் ப்ரதிஹதாமிவ।
ஸோபஸர்காம் யதாஸித்திம் புத்திம் ஸகலுஷாமிவ ॥ 33

अभूतेनापवादेन कीर्तिं निपतितामिव ॥
அபூதேநாபவாதேந கீர்திம் நிபதிதாமிவ ॥ 34

रामोपरोधव्यथितां रक्षोहरणकर्शिताम् ।
अबलां मृगशाबाक्षीं वीक्षमाणां समन्ततः ॥
ராமோ பரோத வ்யதிதாம் ரக்ஷோ ஹரண கர்ஶிதாம் ।
அபலாம் ம்ருகஶாபாக்ஷீம் வீக்ஷமாணாம் ஸமந்ததः ॥ 35

बाष्पाम्बुपरिपूर्णेन कृष्णवक्राक्षिपक्ष्मणा ।
वदनेनाप्रसन्नेन निःश्वसन्तीं पुनः पुनः ॥
பாஷ்பாம்பு பரி பூர்ணேன க்ருஷ்ண வக்ராக்ஷி பக்ஷ்மணா ।
வதநே நா ப்ரஸந்நேந நிஶ் ஶ்வஸந்தீம் புனः புனः ॥ 36

मलपङ्कधरां दीनां मण्डनार्हाममण्डिताम् ।
प्रभां नक्षत्रराजस्य कालमेघैरिवावृताम् ॥
மலபங்கதாரம் தீநாம் மண்டநார்ஹாம மண்டிதாம் ।
ப்ரபாம் நக்ஷத்ர ராஜஸ்ய காலமே கைரிவாவ்ருதாம் ॥ 37

तस्य संदिदिहे बुद्धिर्मुहुः सीतां निरीक्ष्य तु ।
आम्नायानामयोगेन विद्यां प्रशिथिलामिव ॥
தஸ்ய ஸந்திதிஹே புத்திர் முஹுः ஸீதாம் நிரீக்ஷ்ய து ।
ஆம்நாயாநா மயோகேந வித்யாம் ப்ரஶிதிலாமிவ ॥ 38

பூர்ணசந்த்ராநநாம்	-	முழுமதி போன்ற முகமுடையவளும்
ஸுப்ரூம்	-	அழகிய புருவங்களுடையவளும்
சாருவ்ருத்தபயோதராம்	-	அழகிய திரண்ட ஸ்தனமுள்ளவளும்
ப்ரபயா	-	ஒளியால்
ஸர்வாः திஶः	-	எல்லாத் திக்குகளையும்
விதிமிராः	-	இருட்டில்லாதவைகளாக
குர்வந்தீம்	-	செய்யும்
தேவீம்	-	தேவதையானவளும்
நீலகேஶீம்	-	கறுத்த கூந்தலுடையவளும்
பிம்போஷ்டீம்	-	கோவைக் கனி போன்ற உதடுகளுள்ளவளும்

	ஸுமத்யாம்	அழகிய இடையுள்ளவளும்
	பத்மபலாஶாக்ஷீம்	தாமரை இதழ் போன்ற கண்களுள்ளவளும்
	ஸுப்ரதிஷ்டிதாம்	சிறந்தபிறப்பான
	ஸீதாம்	கலப்பை நுனியிலிருந்து உற்பத்தியானவளும்
33	மந்மதஸ்ய	மன்மதனுக்கு
	ரதிம்	ரதியை
34	யதா	போன்றவளும்
	ஸர்வஸ்ய ஜகத:	எல்லா ஜகத்துக்கும்
	இஷ்டாம்	இஷ்டமான
	பூர்ணசந்த்ரப்ரபாம்	முழுமதியின் நிலவை
	இவ	போன்றவளும்
35	ஸுதநும்	அழகிய சரீரமுடையவளும்
	நியதாம்	ஐம்புலன்களையுமடக்கி
	தாபஸீம் இவ	தவம் செய்பவளைப் போல்
	பூமௌ	தரையில்
	ஆஸீநாம்	உட்கார்ந்திருப்பவளும்
36	பீரும்	அச்சமுற்ற
	நி:ஶ்வாஸபஹுலாம்	பெருமூச்சு விடும்
	புஜகேந்த்ரவதூம்	ஸர்ப்பராஜன் பெண்
	இவ	போன்றவளும்
	மஹதா	பெரிய
37	விததேந	நீண்ட
	ஶோகஜாலேந	துக்கப் பெருக்கால்
	ந ராஜதீம்	பிரகாசியாமல் இருப்பவளும்
	தூமஜாலேந	புகைப்படலத்தால்
	ஸம்ஸக்தாம்	மூடுண்ட
38	விபாவஸோ:	அக்னியின்
	ஶிகாம் இவ	ஜ்வாலை போன்றவளும்
	ஸந்திக்தாம்	பொருள் புலப்படாத
	தாம்	பிரஸித்தமான
	ஸ்ம்ருதீம் இவ	ஸ்மிருதியைப் போன்றவளும்
	நிபதிதாம்	அழிந்து போன
	ரித்திம்	செல்வத்தை
	இவ	போன்றவளும்
	விஹதாம்	கெட்டுப்போன
	ஶ்ரத்தாம்	நம்பிக்கையை
	இவ	போன்வளும்
	ப்ரதிஹதாம்	தடைப்பட்ட

ஆஶாம்	-	ஆசையை (நம்பிக்கையை)
இவ	-	போன்றவளும்
ஸோபஸர்காம்	-	கெடுதலுடன் கூடிய
ஸித்திம்	-	காரிய ஸித்தியை
யதா	-	போன்றவளும்
ஸகலுஷாம் புத்திம்	-	கலங்கிய புத்தியை
இவ	-	போன்றவளும்
அபூதேந	-	பொய்யான
அபவாதேந	-	பழியினால்
நிபதிதாம்	-	கெட்டழிந்த
கீர்திம்	-	புகழை
இவ	-	போன்றவளும்
ராமோபரோத	-	ஸ்ரீ ராமரை அடைய முடியாமல்
வ்யதிதாம்		வருந்துபவளும்
ரக்ஷோஹரணகர்ஶிதாம்	-	ராக்ஷதனால் அபஹரிக்கப்பட்டதால் இளைத்தவளும்
ம்ருகஶாபாக்ஷீம்	-	மான் குட்டியினுடையது போன்ற கண்களுள்ளவளும்
அபலாம்	-	வலுவற்றவளாய்
ததஸ்தத:	-	அங்குமிங்கும்
வீக்ஷமாணாம்	-	மிரண்டு விழித்துக் கொண்டிருப்பவளும்
பாஷ்பாம்புபரிபூர்ணேந	-	கண்ணீர் நிறைந்ததும்
க்ருஷ்ணவக்ராக்ஷி	-	கறுத்தும் வளைந்துமிருக்கின்ற
பக்ஷ்மணா		கண்களையும் இமைகளையுமுடையதும்
அப்ரஸந்நேந	-	ஒளி இழந்ததுமான
வதநேந	-	முகத்தால்
புந: புந:	-	அடிக்கடி
நி:ஶ்வஸந்தீம்	-	பெருமூச்செறிகிறவளும்
மலபங்கதராம்	-	அழுக்கும் புழுதியும் படிந்தவளும்
மண்டநார்ஹாம்	-	அலங்காரங்களுக்குத் தகுந்தவளாயிருந்தும்
அமண்டிதாம்	-	அலங்காரமில்லாதவளும்
தீநாம்	-	பரிதபிக்கக் கூடிய நிலையில் இருப்பவளும்
காலமேகை:	-	கருமேகங்களால்
ஆவ்ருதாம்	-	மறைக்கப்பட்ட
நக்ஷத்ரராஜஸ்ய	-	நக்ஷத்திர ராஜனுடைய (சந்திரனுடைய)
ப்ரபா	-	காந்தியை
இவ	-	போன்றவளும்

ஆம்நாயநாம்	-	அடிக்கடி படித்தல், சொல்லல் முதலியவைகளின்
அயோகேந	-	பயிற்சியின்மையால்
ப்ரமிதிலாம்	-	குன்றிப் போன
வித்யாம்	-	வேத வித்யையை
இவ	-	போன்றவளுமான
தாம் ஸீதாம்	-	அந்த ஸீதையை
நிரீக்ஷ்ய து	-	கண்ணால் கண்டும்
தஸ்ய புத்தி:	-	அவருடைய புத்தி
முஹூர்த:	-	கொஞ்ச நேரம்
ஸந்திதிஹே	-	கலவரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

दु:खेन बुबुधे सीतां हनुमाननलंकृताम् ।
संस्कारेण यथा हीनां वाचमर्थान्तरं गताम् ॥

துக்கேந புபுதே ஸீதாம் ஹநுமாந நலங்க்ருதாம் ।
ஸம்ஸ்காரேண யதா ஹீநாம் வாசமர்தாந்தரம் கதாம் ॥ 39

ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
ஸீதாம்	-	ஸீதையை
ஸம்ஸ்காரேண	-	இலக்கண உருவத்தோடு
ஹீநாம்	-	அமையாது
அநலங்க்ருதாம்	-	மூல மொழியின் அலங்காரத்தை விட்டொழித்து
அர்தாந்தரம்	-	தப்பு அர்த்தத்தை
கதாம்	-	அடைவிக்கப்பட்டுள்ள
வாசம்	-	மூல வாக்கியத்தை
யதா	-	போல்
து:கேந	-	மிகக் கஷ்டப்பட்டு
புபுதே	-	தெரிந்து கொண்டார்.

तां समीक्ष्य विशालाक्षीं राजपुत्रीमनिन्दिताम् ।
तर्कयामास सीतेति कारणैरुपपादिभिः ॥

தாம் ஸமீக்ஷ்ய விஶாலாக்ஷீம் ராஜ புத்ரீ மநிந்திதாம் ।
தர்கயாமாஸ ஸீதேதி காரணைருப பாதிபி: ॥ 40

ராஜபுத்ரீம்	-	ராஜகுமாரியும்
அநிந்திதாம்	-	குற்றமில்லாதவளும்
விஶாலாக்ஷீம்	-	விசாலமான கண்களையுடையவளுமான
தாம்	-	அவளை
ஸமீக்ஷ்ய	-	நன்றாகப் பார்த்து
உபபாதிபி:	-	நிச்சயம் தெரிவிக்கக் கூடிய

காரணை:	-	காரணங்களால்
ஸீதா இதி	-	ஸீதைதான்என்று
தர்கயாமாஸ	-	உறுதி கொண்டார்.

वैदेह्या यानि चाङ्गेषु तदा रामोऽन्वकीर्तयत् ।
तान्याभरणजालानि गात्रशोभीन्यलक्षयत् ॥

வைதேஹ்யா யாநி சாங்கேஷு ததா ராமோऽந்வ கீர்தயத் ।
தாந்யா பரண ஜாலாநி காத்ரஶோபீந்ய லக்ஷயத் ॥ 41

ராம:	-	ஶ்ரீராமர்
வைதேஹ்யா:	-	வைதேஹியின்
அங்கேஷு	-	அங்கங்களில்
ததா	-	அப்பொழுது
யாநி	-	எந்த
ஆபரணஜாலாநி	-	நகை வகைகளை
அந்வகீர்தயத்	-	குறிப்பிட்டுச் சொன்னாரோ
தாநி	-	அவைகளை
காத்ரஶோபீநி	-	அவள் அவயவங்களில் பிரகாசிக்கிறவைகளாய்
அலக்ஷயத்	-	கண்டார்.

सुकृतौ कर्णवेष्टौ च श्वदंष्ट्रौ च सुसंस्थितौ ।
मणिविद्रुमचित्राणि हस्तेष्वाभरणानि च ॥

ஸுக்ருதெள கர்ணவேஷ்டெள ச
ஶ்வதம்ஷ்ட்ரெள ச ஸுஸம்ஸ்திதெள ।
மணிவித்ரு மசித்ராணி
ஹஸ்தேஷ்வா பரணாநி ச ॥ 42

श्यामानि चिरयुक्तत्वात्तथा संस्थानवन्ति च ।
तान्येवैतानि मन्येऽहं यानि रामोऽन्वकीर्तयत् ॥

ஶ்யாமாநி சிரயுக்தத்வாத் ததா ஸம்ஸ்தாநவந்தி ச ।
தான்யே வைதாநி மன்யேऽஹம் யாநி ராமோऽந்வ கீர்தயத் ॥ 43

ராம:	-	ஶ்ரீராமர்
யாநி	-	எந்த
ஆபரணாநி ச	-	ஆபரணங்களையே
அந்வகீர்தயத்	-	குறிப்பிட்டுச் சொன்னாரோ
ஏதாநி	-	இந்த
சிரயுக்தத்வாத்	-	வெகு நாளாக அப்படியே இருக்கிறபடியால்
ததா	-	அப்படியே
ஸம்ஸ்தாநவந்தி ச	-	அழுந்திப் பதிந்திருப்பவைகளும்

	- அழுக்கடைந்திருப்பவளுமான
ஶ்யாமாநி	- முன்னங்கைகளிலும் விரல்களிலும்
ஹஸ்தேஷு	- மணிகளாலும், பவழங்களாலும்
மணிவித்ருமசித்ராணி	- செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களையும்
ஸுக்ருதௌ	- நல்ல வேலைப்பாடுள்ள
கர்ணவேஷ்டௌ ச	- குண்டலங்களையும்
ஸுஸம்ஸ்திதௌ	- அழகாய்ப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஶ்வதம்ஷ்ட்ரௌ ச	- ச்வதம்ஷ்டரம் என்னும் ஆரபணங்களையும்
தாநி ஏவ	- அவைகள்தாம் என்றே
அஹம் மந்யே	- நான் நினைக்கிறேன்.

तत्र यान्यवहीनानि तान्यहं नोपलक्षये ।।

தத்ர யான்ய வஹீநாநி தான்யஹம் நோபலக்ஷயே ।

தத்ர	- அங்கு
யாநி	- எவைகள்
அவஹீநாநி	- கழற்றி எறியப்பட்டனவோ
தாநி	- அவைகளை
அஹம்	- நான்
ந உபலக்ஷயே	- இங்கு காணவில்லை.

यान्यस्या नावहीनानि तानीमानि न संशयः ।।

யான்யஸ்யா நாவஹீநாநி தாநீமாநி ந ஸம்ஶய: ॥ 44

அஸ்யா:	- இவளிடமிருந்து
யாநி	- எவை
ந அவஹீநாநி	- கழற்றி எறியப்படவில்லையோ
தாநி	- அவைதாம்
இமாநி	- இவை என்பதில்
ந ஸம்ஶய:	- ஸந்தேஹமில்லை.

पीतं कनकपट्टाभं स्रस्तं तद्वसनं शुभम् ।
उत्तरीयं नगासक्तं तदा दृष्टं प्लवङ्गमैः ।।

பீதம் கநகபட்டாபம் ஸ்ரஸ்தம் தத்வஸநம் ஶுபம் ।
உத்தரீயம் நகாஸக்தம் ததா த்ருஷ்டம் ப்லவங்கமை: ॥ 45

தத்வஸநம்	- அவள் அணிந்திருந்த வஸ்திரம்
கநகபட்டாபம்	- பொற்றகடு போன்றதாய்
பீதம் ஶுபம்	- மஞ்சள் நிறமாய் அழகாய்
ததா ஸ்ரஸ்தம்	- அப்பொழுது விழுந்து
நகாஸக்தம்	- மரத்தில் தொத்தியதாய்
ப்லவங்கமை:	- வானரர்களால்

த்ருஷ்டம் - காணப்பட்டது,
உத்தரீயம் - அதிலருந்து உத்தரிக்கப்பட்டது.

भूषणानि विचित्राणि दृष्टानि धरणीतले ।
अनयैवापविद्धानि स्वनवन्ति महान्ति च ॥

பூஷணாநி விசித்ராணி த்ருஷ்டாநி தரணீதலே ।
அனயைவாப வித்தாநி ஸ்வனவந்தி மஹாந்தி ச ॥ 46

த்ருஷ்டாநி - பார்த்துள்ள
மஹாந்தி - நேர்த்தியான
முக்யாநி - சிறந்த
பூஷணாநி - பூஷணங்கள்
அநயா ஏவ ச - இவளாலேயே
தரணீதலே - தரையில்
அபவித்தாநி ச - கழற்றி எறியப்பட்டு
ஸ்வநவந்தி - சப்தித்தவைகள்.

इदं चिरगृहीतत्वाद्वसनं क्लिष्टवत्तरम् ।
तथापि नूनं तद्वर्णं तथा श्रीमद्यथेतरत् ॥

இதம் சிர க்ருஹீதத்வாத் வஸனம் க்லிஷ்ட வத்தரம் ।
ததாபி நூநம் தத்வர்ணம் ததா ஸ்ரீமத்யதே தரத் ॥ 47

இதம் வஸநம் - இந்த தரித்துக் கொண்டிருக்கிற வஸ்திரம்
சிரக்ருஹீதத்வாத் - நெடுநாள் தரித்திருந்தமையால்
க்லிஷ்டவத்தரம் - மிகவும் கசங்கி அழுக்கடைந்ததாக
அபி - ஆன போதிலும்
இதரத் - அங்கே மற்றொன்று
யதா - எவ்விதமோ
ததா ஸ்ரீமத் - அதே காந்தியுடையதாக
வர்ணம் - நிறம்
தத் ததா - அது போலவே இருக்கிறது,
நூநம் - ஸந்தேகமில்லை.

इयं कनकवर्णाङ्गी रामस्य महिषी प्रिया ।
प्रनष्टापि सती यास्य मनसो न प्रणश्यति ॥

இயம் கனக வர்ணாங்கீ ராமஸ்ய மஹிஷீ ப்ரியா ।
ப்ரநஷ்டாபி ஸதீ யாஸ்ய மனஸோ ந ப்ரணஶ்யதி ॥ 48

ராமஸ்ய - ஸ்ரீ ராமருடைய
கநகவர்ணாங்கீ - பொன்னிற மேனியுடைய
ப்ரியா மஹிஷீ - பிராண நாயகி
ப்ரணஷ்டா அபி - அன்யன் கையிலகப்பட்டவளாய் ஆகியும்

அஸ்ய	அவருடைய
மநஸ:	மனதிலிருந்து
யா ஸதீ	எவள் நிர்தோஷமாய்
ந ப்ரணஶ்யதி	அகலவில்லையோ
இயம்	(அவள்) இவளே.

इयं सा यत्कृते रामश्चतुर्भिः परितप्यते ।
कारुण्येनानृशंस्येन शोकेन मदनेन च ॥

இயம் ஸா யத்க்ருதே ராமஶ்சதுர்பி: பரிதப்யதே ।
காருண்யேநாந்ருஶம்ஸ்யேந ஶோகேந மதநேந ச ॥ 49

स्त्री प्रनष्टेति कारुण्यादाश्रितेत्यानृशंस्यतः ।
पत्नी नष्टेति शोकेन प्रियेति मदनेन च ॥

ஸ்த்ரீ ப்ரநஷ்டேதி காருண்யாதாஶ்ரிதேத்யா ந்ருஶம்ஸ்யத: ।
பத்நீ நஷ்டேதி ஶோகேந ப்ரியேதி மதநேந ச ॥ 50

ராம:	ஸ்ரீராம்
காருண்யேந	கருணை
ஆந்ருஶம்ஸ்யேந	அன்பு
ஶோகேந மதநேந ச	கஷ்டம், காமம் என்ற
சதுர்பி:	நான்கினாலும்
ஸ்த்ரீ ப்ரணஷ்டா	பெண்பால் அன்யன் கையில் சிக்கிக் கொண்டாள்
இதி	என்பதாலுண்டான
காருண்யாத்	கருணையினாலும்
ஆஶ்ரிதா	நாடினவளாதலால் பாதுகாக்க வேண்டியவள்
இதி	என்பதாலுண்டான
ஆந்ருஶம்ஸ்யத:	அன்பினாலும்,
பத்நீ	மனைவி
நஷ்டா	காணாமல் போனாள்
இதி	என்பதாலுண்டான
ஶோகேந	துக்கத்தாலும்,
ப்ரியா	மனதுக்கினியபடி இன்பமளிக்கிறவள்
இதி	என்பதாலுண்டான
மதநேந ச	காமத்தாலும்
யத்க்ருதே	எவள் விஷயத்தில்
பரிதப்யதே	பரிதபிக்கிறாரோ
ஸா இயம்	அவள் இவளே.

अस्या देव्या यथा रूपमङ्गप्रत्यङ्गसौष्ठवम् ।
रामस्य च यथारूपं तस्येयमसितेक्षणा ॥

அஸ்யா தேவ்யா யதாரூப மங்க ப்ரத்யங்கஸௌஷ்டவம் ।
ராமஸ்ய ச யதாரூபம் தஸ்யேய மஸி தேக்ஷணா ॥ 51

அஸ்யா:	-	இவளுடைய
அங்கப்ரத்யங்க ஸௌஷ்டவம்	-	சரீரம், பிரதி அங்கத்தின் ஸௌந்தர்யமும்
ரூபம்	-	உருவமும்
யதா	-	எப்படியிருக்கிறதோ, அப்படியே இருக்கிறது
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீ ராமருடையது;
தஸ்ய ரூபம்	-	அவருடைய உருவம்
யதா	-	எப்படியிருக்கிதோ அப்படியே இருக்கிறது
தேவ்யா:	-	தேவியினுடையது;
அஸிதேக்ஷணா	-	கருங்கண்ணாளான
இயம் ச	-	அவள் இவளே.

अस्या देव्या मनस्तस्मिंस्तस्य चास्यां प्रतिष्ठितम् ॥

அஸ்யா தேவ்யா மனஸ்தஸ்மிம் ஸ்தஸ்ய சாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டிதம் ।

அஸ்யா:	-	இந்த
தேவ்யா: மந:	-	தேவியினுடைய மனம்
தஸ்மிந்	-	அவரிடத்திலும்
தஸ்ய	-	அவருடையது
அஸ்யாம் ச	-	இவளிடத்திலும்
ப்ரதிஷ்டிதம்	-	குடிகொண்டிருக்கிறது.

तेनेयं स च धर्मात्मा मुहूर्तमपि जीवति ॥

தேநேயம் ஸ ச தர்மாத்மா முஹூர்தமபி ஜீவதி ॥ 52

தேந	-	அதனால்தான்
இயம்	-	இவளும்
ஸ:	-	அந்த
தர்மாத்மா ச	-	தர்மாத்மாவும்
முஹூர்தம் அபி	-	கொஞ்ச காலமாவது
ஜீவதி	-	பிழைத்திருக்க முடிகிறது.

दुष्करं कृतवान् रामो हीनो यदनया प्रभुः ।
धारयत्यात्मनो देहं न शोकेनावसीदति ॥

துஷ்கரம் க்ருதவாந் ராமோ ஹீநோ யதநயா ப்ரபு: ।
தாரயத்யாத்மநோ தேஹம் ந ஶோகே நாவஸீததி॥ 53

ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
அநயா ஹீந:	-	இவளோடு பிரிந்தும்
ஆத்மந: தேஹம்	-	தனது தேஹத்தை

தாரயதி	- தரித்திருக்கிறார்,
ஶோகேந	- சோகத்தால்
ந அவஸீததி	- வெடித்துப் போகாதிருக்கிறார்;
துஷ்கரம் யத்	- ஒருவராலும் செய்ய முடியாதது எதுவோ
க்ருதவாந்	- அதைச் செய்த
ப்ரபு꞉	- பிரபு.

दुष्करं कुरुते रामो य इमां मत्तकाशिनीम् ।
सीतां विना महाबाहुर्मुहूर्तमपि जीवति ।।

துஷ்கரம் குருதே ராமோ ய இமாம் மத்தகாஶினீம் ।
ஸீதாம் விநா மஹாபாஹுர்முஹூர்தமபி ஜீவதி ॥ 54

மஹாபாஹு꞉	- மஹாபாஹு
ய꞉	- எவரோ அந்த
ராம꞉	- ஸ்ரீராமர்
துஷ்கரம்	- ஒருவராலும் செய்ய முடியாததை
குருதே	- செய்கிறார்,
மத்தகாஶினீம்	- உத்கிருஷ்ட ஸௌந்தர்யவதியான
இமாம்	- இந்த
ஸீதாம் விநா	- ஸீதையை விட்டு
முஹூர்தம் அபி	- கொஞ்ச காலமாவது
ஜீவதி	- உயிரோடிருக்கிறார்.

एवं सीतां तदा दृष्ट्वा हृष्टः पवनसंभवः ।
जगाम मनसा रामं प्रशशंस च तं प्रभुम् ।।

ஏவம் ஸீதாம் ததா த்ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்ட꞉ பவனஸம்பவ꞉ ।
ஜகாம மனஸா ராமம் ப்ரஶஶம்ஸ ச தம் ப்ரபும் ॥ 55

பவநஸம்பவ꞉	- வாயு குமாரர்
ததா	- அப்பொழுது
ஏவம்	- இவ்வண்ணமாக
ஸீதாம்	- ஸீதையை
த்ருஷ்ட்வா	- கண்ணால் பார்த்து
ஹ்ருஷ்ட꞉	- ஸந்தோஷித்தவராய்
ராமம்	- ஸ்ரீ ராமரை
மநஸா	- மனத்தினால்
ஜகாம	- நினைத்தார்;
தம் ப்ரபும் ச	- அவரைப் பிரபுவென
ப்ரஶஶம்ஸ	- மனத்தில் கொண்டாடினார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஸீதோபலம்போ நாம பஞ்சதஶ꞉ ஸர்க꞉ ॥

प्रशस्य तु प्रशस्तव्यां सीतां तां हरिपुंगवः ।
गुणाभिरामं रामं च पुनश्चिन्तापरोऽभवत् ॥

ப்ரஶஸ்ய து ப்ரஶஸ்தவ்யாம் ஸீதாம் தாம் ஹரிபுங்கவ: ।
குணாபிராமம் ராமம் ச புனஶ்சிந்தாபரோऽபவத் ॥ 1

ஹரிபுங்கவ: - வானரச்ரேஷ்டர்
ப்ரஶஸ்தவ்யாம் - புகழத் தக்க
தாம் - அந்த
ஸீதாம் து - ஸீதையையும்
குணாபிராமம் - குணத்தால் சிறப்பற்ற
ராமம் ச - ஸ்ரீ ராமரையும்
ப்ரஶஸ்ய - மனத்தில் கொண்டாடி
புந: - மீளவும்
சிந்தாபர: - சிந்தையுற்றவராக
அபவத் - ஆனார்.

स मुहूर्तमिव ध्यात्वा बाष्पपर्याकुलेक्षणः ।
सीतामाश्रित्य तेजस्वी हनुमान् विललाप ह ॥

ஸ முஹூர்தமிவ த்யாத்வா பாஷ்ப பர்யாகுலேக்ஷண: ।
ஸீதாமாஶ்ரித்ய தேஜஸ்வீ ஹநுமாந் விலலாப ஹ ॥ 2

ஸ: - அந்த
தேஜஸ்வீ - தேஜஸ்வியான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
முஹூர்தம் - ஒரு முகூர்த்தம்
இவ த்யாத்வா - இப்படி தியானித்து
ஸீதாம் ஆஶ்ரித்ய - ஸீதையை உத்தேசித்து
பாஷ்பபர்யாகுலேக்ஷண:-கண்ணீரால் கலங்கிய கண்களுற்றவராய்
விலலாப - அழுதார்;
ஹ - கஷ்டம்!

मान्या गुरुविनीतस्य लक्ष्मणस्य गुरुप्रिया ।
यदि सीतापि दुःखार्ता कालो हि दुरतिक्रमः ॥

மான்யா குருவிநீதஸ்ய லக்ஷ்மணஸ்ய குருப்ரியா ।
யதி ஸீதாபி துக்கார்தா காலோ ஹி துரதிக்ரம: ॥ 3

குருவிநீதஸ்ய - பெரியோர்களிடத்தில் வணக்கமுள்ள
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணருக்கு

மாந்யா - பூஜிக்கத் தக்கவளும்
குருப்ரியா - பெரியவரின் பத்தினியுமான
ஸீதா அபி - ஸீதையே
துஃகார்தா யதி - துக்கத்தினால் வாடுகிறாள் என்றால்
காலஃ - காலமானது
துரதிக்ரமஃ - அனுபவியாமல் தாண்ட முடியாதது;
ஹி - நிச்சயம்.

रामस्य व्यवसायज्ञा लक्ष्मणस्य च धीमतः ।
नात्यर्थं क्षुभ्यते देवी गङ्गेव जलदागमे ॥

ராமஸ்ய வ்யவஸாயஞா லக்ஷ்மணஸ்ய ச தீமத: ।
நாத்யர்தம் க்ஷுப்யதே தேவீ கங்கேவ ஜலதாகமே ॥ 4

தீமதஃ - புத்திமானான
ராமஸ்ய - ஸ்ரீ ராமருடையவும்,
லக்ஷ்மணஸ்ய ச - லக்ஷ்மணருடையவும்
வ்யவஸாயஜ்ஞா - மனக் கருத்தை உள்ளபடி அறிந்தவளாய்
தேவீ - தேவி
ஜலதாகமே - மழைக் காலத்தில்
கங்காம் இவ - கங்கைபோல்
அத்யர்தம் - மிதமிஞ்சி
ந க்ஷுப்யதே - கலங்கவில்லை.

तुल्यशीलवयोवृत्तां तुल्याभिजनलक्षणाम् ।
राघवोऽर्हति वैदेहीं तं चेयमसितेक्षणा ॥

துல்ய சீல வயோ வ்ருத்தாம் துல்யாபிஜனலக்ஷணாம் ।
ராகவோऽர்ஹதி வைதேஹீம் தம் சேயமஸிதேக்ஷணா ॥ 5

துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம்-ஒத்த ஒழுக்கமும், பிராயமும், பண்பும் உடையவளும்
துல்யாபிஜநலக்ஷணாம்-ஒத்த பிறப்பு லக்ஷணமுடையவளுமான
வைதேஹீம் - வைதேஹிக்கு
ராகவஃ - ஸ்ரீ ராகவர்,
தம் ச - அவருக்கும்
அஸிதேக்ஷணா - கருங்கண்ணாளாகிய
இயம் - இவளே,
அர்ஹதி - ஒத்திருக்கிறாள்.

तां दृष्ट्वा नवहेमाभां लोककान्तामिव श्रियम् ।
जगाम मनसा रामं वचनं चेदमब्रवीत् ॥

தாம் த்ருஷ்ட்வா நவஹேமாபாம் லோக காந்தாமிவ ஶ்ரியம் ।
ஜகாம மனஸா ராமம் வசனம் சேதமப்ரவீத் ॥ 6

நவஹேமாபாம்	அப்போதுருக்கிய பொன்னொளியுடையவளும்
லோககாந்தாம்	உலகத்துக்கெல்லாம் மனோஹரமானவளும்
ஶ்ரியம் இவ	லக்ஷ்மியைப் போன்றவளுமான
தாம்	அவளை
த்ருஷ்ட்வா	கண்ணால் பார்த்து
ராமம்	ஸ்ரீராமரை
மநஸா ஜகாம	மனத்தினால் நினைத்தார்;
இதம்	பின்வரும்
வசநம் ச	வார்த்தையையும்
அப்ரவீத்	தனக்குள்ளேயே சொல்லிக் கொண்டார்.

अस्या हेतोर्विशालाक्ष्या हतो वाली महाबलः ।
रावणप्रतिमो वीर्ये कबन्धश्च निपातितः ॥

அஸ்யா ஹேதோர் விஶாலாக்ஷ்யா ஹதோ வாலீ மஹா பல: ।
ராவண ப்ரதிமோ வீர்யே கபந்தஶ்ச நிபாதித: ॥ 7

அஸ்யாஃ	இந்த
விஶாலாக்ஷ்யாஃ	தடங்கண்ணாளின்
ஹேதோஃ ச	நிமித்தமாயே
மஹாபலஃ	பெருவலிமை உடைய
வாலீ	வாலி
ஹதஃ	கொல்லப்பட்டான்;
வீர்யே	வீர்யத்தில்
ராவண ப்ரதிமஃ	ராவணனுக்கு நிகரான
கபந்தஃ	கபந்தன்
நிபாதிதஃ	கொல்லப்பட்டான்.

विराधश्च हतः संख्ये राक्षसो भीमविक्रमः ।
वने रामेण विक्रम्य महेन्द्रेणेव शम्बरः ॥

விராதஶ்ச ஹத: ஸங்க்யே ராக்ஷஸோ பீம விக்ரம: ।
வனே ராமேண விக்ரம்ய மஹேந்த்ரேணேவ ஶம்பர: ॥ 8

பீமவிக்ரமஃ	பயங்கரமான பராக்கிரமமுடைய
விராதஃ	வீராதனென்ற
ராக்ஷஸஃ ச	அரக்கனும்,
ஶம்பரஃ	சம்பராஸுரன்
மஹேந்த்ரேண இவ	இந்திரனால் எப்படியோ அப்படி கொண்டு
ராமேண	ஸ்ரீராமரால்

வநே - வனத்தில்
ஸங்க்யே விக்ரம்ய - போரில் வெற்றிகொண்டு
ஹத: - கொல்லப்பட்டான்.

चतुर्दश सहस्राणि रक्षसां भीमकर्मणाम् ।
निहतानि जनस्थाने शरैरग्निशिखोपमैः ॥

சதுர்தஶ ஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம் பீமகர்மணாம் ।
நிஹதாநி ஜனஸ்தானே ஶரை ரக்நி ஶிகோபமை: ॥ 9

பீமகர்மணாம் - கொடிய செயலுற்ற
ரக்ஷஸாம் - ராக்ஷஸர்களின்
சதுர்தஶ - பதினான்கு
ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரங்களும்
அக்நிஶிகோபமை: - அக்னி ஜ்வாலை போன்ற
ஶரை - பாணங்களால்
ஜநஸ்தாநே - ஜனஸ்தானத்தில்
நிஹதாநி - கொல்லப்பட்டன.

खरश्च निहतः संख्ये त्रिशिराश्च निपातितः ।
दूषणश्च महातेजा रामेण विदितात्मना ॥

கரஶ்ச நிஹத: ஸங்க்யே த்ரிஶிராஶ்ச நிபாதித: ।
தூஷணஶ்ச மஹாதேஜா ராமேண விதிதாத்மநா ॥ 10

விதிதாத்மநா - எல்லாம் தெரிந்த
ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ஸங்க்யே - யுத்தத்தில்
மஹாதேஜா: - மிக்க வலிமையுடைய
கர: ச - கரனும்
நிஹத: - கொல்லப்பட்டான்,
த்ரிஶிரா: ச - த்ரிசிரஸ்ஸும்
நிபாதித - கொல்லப்பட்டான்,
தூஷண: ச - தூஷணனும் அப்படியே ஆனான்.

ऐश्वर्यं वानराणां च दुर्लभं वालिपालितम् ।
अस्या निमित्ते सुग्रीवः प्राप्तवाँल्लोकसत्कृतम् ॥

ஐஶ்வர்யம் வானராணாம் ச துர்லபம் வாலிபாலிதம் ।
அஸ்யா நிமித்தே ஸுக்ரீவ: ப்ராப்தவாந் லோக ஸத்க்ருதம் ॥ 11

அஸ்யா: - இவளின்
நிமித்தே ச - நிமித்தமாகவே
லோகஸத்க்ருதம் - உலகத்தால் நன்கு மதிக்கப்பட்டதும்
வாலிபாலிதம் - வாலியினால் பரிபாலித்து வரப்பட்டதும்

வாநராணாம்	- வானரர்களுக்கு
துர்லபம்	- அடைதற்கரியதுமாகிய
ஐஶ்வர்யம்	- ராஜ்யத்தை
ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவர்
ப்ராப்தவாந்	- அடைந்தார்.

सागरश्च मया क्रान्तः श्रीमान्नदनदीपतिः ।
अस्या हेतोर्विशालाक्ष्याः पुरी चेयं निरीक्षिता ॥

ஸாகரஶ்ச மயா க்ராந்த: ஶ்ரீமாந் நதந தீபதி: ।
அஸ்யா ஹேதோர் விஶாலாக்ஷ்யா: புரீசேயம் நிரீக்ஷிதா ॥ 12

அஸ்யா:	- இந்த
விஶாலக்ஷ்யா:	- தடங்கண்ணாளின்
ஹேதோ:	- நிமித்தமாய்
ஶ்ரீமாந்	- பெருமை பெற்ற
நதநதீபதி:	- நதநதிகளுக்குப் பதியான
ஸாகர: ச	- ஸமுத்திரமும்
மயா	- என்னால்
க்ராந்த:	- தாண்டப்பட்டது;
இயம்	- இந்த
புரீ ச	- பட்டணமும்
நிரீக்ஷிதா	- நன்றாய்ப் பார்க்கப்பட்டது.

यदि रामः समुद्रान्तां मेदिनीं परिवर्तयेत् ।
अस्याः कृते जगच्चापि युक्तमित्येव मे मतिः ॥

யதி ராம: ஸமுத்ராந்தாம் மேதிநீம் பரிவர்தயேத் ।
அஸ்யா: க்ருதே ஜகச்சாபி யுக்த மித்யேவ மே மதி: ॥ 13

அஸ்யா க்ருதே:	- இவளின் நிமித்தமாய்
ராம:	- ஶ்ரீராமர்
ஸமுத்ராந்தாம்	- அலைகடல் சூழ்ந்த
மேதிநீம் ச	- பூமி முழுவதையும்
ஜகத் அபி	- பிரபஞ்சத்தையுமே
பரிவர்தயேத் யதி	- தலைகீழாய்ப் புரட்டி விட்டபோதிலும்
யுக்தம் ஏவ	- பொருத்தமாகவே இருக்கும்
இதி	- என்று
மே	- எனக்கு
மதி:	- தோற்றுகின்றது.

राज्यं वा त्रिषु लोकेषु सीता वा जनकात्मजा ।
त्रैलोक्यराज्यं सकलं सीताया नाप्नुयात् कलाम् ॥

ராஜ்யம் வா த்ரிஷு லோகேஷு ஸீதா வா ஜனகாத்மஜா ।
த்ரைலோக்ய ராஜ்யம் ஸகலம் ஸீதாயா நாப்நுயாத் கலாம் ॥ 14

த்ரிஷு லோகேஷு	மூன்று உலகங்களில்
ஸகலம்	எதொன்றிருந்தால் வேறு எதொன்றையும் அபேக்ஷிக்க மாட்டோமோ அது
ராஜ்யம்	ராஜ்யமா
வா	அல்லது
ஜநகாத்மஜா	ஜனகர் திருமகளான
ஸீதா	ஸீதையா
வா	என்று அறிய விரும்பினால்
த்ரைலோக்யராஜ்யம்	த்ரிலோகாதிபத்யமும்
ஸீதாயா:	ஸீதையின்
கலாம்	ஓர் அணுவுக்கு
ந ஆப்நுயாத்	ஈடாக மாட்டாது.

इयं सा धर्मशीलस्य मैथिलस्य महात्मनः ।
सुता जनकराजस्य सीता भर्तृदृढव्रता ॥

இயம் ஸா தர்ம ஶீலஸ்ய மைதிலஸ்ய மஹாத்மன: ।
ஸுதா ஜனகராஜஸ்ய ஸீதா பர்த்ரு த்ருடவ்ரதா ॥ 15

उत्थिता मेदिनीं भित्त्वा क्षेत्रे हलमुखक्षते ।
पद्मरेणुनिभैः कीर्णा शुभैः केदारपांसुभिः ॥

உத்திதா மேதிநீம் பித்த்வா க்ஷேத்ரே ஹலமுகக்ஷதே ।
பத்மரேணு நிபை: கீர்ணா ஶுபை: கேதாரபாம்ஸுபி: ॥ 16

இயம்	இந்த
ஸீதா	ஸீதை
பர்த்ருத்ருடவ்ரதா	பர்த்தாவினிடத்தில் நிலையுற்ற விரதம் பூண்டவள்,
மஹாத்மந:	மஹாத்மாவான
தர்மஶீலஸ்ய	தர்மானுஷ்டானமுடைய
மைதிலஸ்ய	மிதிலாதிபரான
ஜநகராஜஸ்ய	ஜனகராஜருக்கு
ஹலமுகக்ஷதே	கலப்பையால் உழப்பட்ட
க்ஷேத்ரே	நிலத்தில்
மேதிநீம்	பூமியை
பித்த்வா	பிளந்து கொண்டு
பத்மரேணுநிபை:	தாமரை மகரந்தங்களுக்கு ஸமமான
ஶுபை:	மங்களமான
கேதாரபாஸுபி:	வயல் புழுதிகளால்

கீர்ணா	- பூசப்பட்டவளாக
உத்திதா	- எழுந்த
ஸா	- பிரஸித்தமான
ஸுதா	- பெண்.

विक्रान्तस्यार्यशीलस्य संयुगेष्वनिवर्तिनः ।
स्नुषा दशरथस्यैषा ज्येष्ठा राज्ञो यशस्विनी ॥

விக்ராந்தஸ்யார்யஶீலஸ்ய ஸம்யுகேஷ்வநிவர்திந: ।
ஸ்நுஷா தஶரதஸ்யைஷா ஜ்யேஷ்டா ராஜ்ஞோ யஶஸ்விநீ ॥ 17

ஏஷா	- இவள்
ஆர்யஶீலஸ்ய	- சிறந்த ஸ்வபாவத்தையுடைய்வரும்
ஸம்யுகேஷு	- யுத்தங்களில்
அநிவர்திநஃ	- பின்வாங்காதவரும்
விக்ராந்தஸ்ய	- மிக்கத் திறனுடையவருமான
தஶரதஸ்ய ராஜ்ஞஃ	- தசரத மன்னரின்
யஶஸ்விநீ	- பிரசித்த கீர்த்தியையுடைய
ஜ்யேஷ்டா	- மூத்த
ஸ்நுஷா	- மருமகள்.

धर्मज्ञस्य कृतज्ञस्य रामस्य विदितात्मनः ।
इयं सा दयिता भार्या राक्षसीवशमागता ॥

தர்மஞ்ஸ்ய க்ருதஞ்ஸ்ய ராமஸ்ய விதிதாத்மந: ।
இயம் ஸா தயிதா பார்யா ராக்ஷஸீ வஶமாகதா ॥ 18

விதிதாத்மநஃ	- தத்வமறிந்தவரும்
தர்மஜ்ஞஸ்ய	- தர்மறிந்தவரும்
க்ருதஜ்ஞஸ்ய	- தோஷரஹிதச் செயலையுடையவருமான
ராமஸ்ய	- ஶ்ரீ ராமருடைய
தயிதா	- காதல் (பிரியமான)
பார்யா	- பத்தினியான
ஸா	- ம்ஹாலக்ஷ்மியான
இயம்	- இவள்
ராக்ஷஸீவஶம்	- ராக்ஷஸிகளின் வசத்தில்
ஆகதா	- அகப்பட்டு வருந்துகின்றாள்.

सर्वान् भोगान् परित्यज्य भर्तृस्नेहबलात्कृता ।
अचिन्तयित्वा दुःखानि प्रविष्टा निर्जनं वनम् ॥

ஸர்வாந் போகாந் பரித்யஜ்ய பர்த்ருஸ்நேஹபலாத்க்ருதா ।
அசிந்தயித்வா துக்காநி ப்ரவிஷ்டா நிர்ஜநம் வநம் ॥ 19

सन्तुष्टा फलमूलेन भर्तृशुश्रूषणे रता ।
या परां भजते प्रीतिं वनेऽपि भवने यथा ॥

ஸந்துஷ்டா பலமூலேந பர்த்ருஶுஶ்ரூஷணே ரதா ।
யா பராம் பஜதே ப்ரீதிம் வனேபி பவனே யதா ॥ 20

து:காநி	- துன்பங்களை
அசிந்தயித்வா	- லக்ஷியம் செய்யாமல்
ஸர்வாந் போகாந்	- எல்லா போகங்களையும்
பரித்யஜ்ய	- துறந்து
நிர்ஜநம்	- ஒரு மனிதருமில்லாத
வநம்	- வனத்துக்கு
பர்த்ருஸ்நேஹ பலாத்க்ருதா	- பர்த்திரு ஸ்னேகம் ஒன்றையே பெரிதாய்ப் பாராட்டியவளாய்
ப்ரவிஷ்டா யா	- கூட வந்தவள் எவளோ அவள்.
பவநே	- மாளிகையில்
யதா	- எப்படியோ அப்படியே
வநே அபி	- காட்டிலும்
பலமூலேந	- பழத்தாலும் கிழங்கினாலும்
ஸந்துஷ்டா	- ஸந்துஷ்டி கொண்டவளாய்
பர்த்ருஶுஶ்ரூஷணே	- கணவனுக்குத் தொண்டு செய்வது ஒன்றிலேயே
ரதா	- மனம் செலுத்தியவளாய்
பராம்	- பெரும்
ப்ரீதிம்	- மனத் திருப்தியை
பஜதே	- அடைகிறாள்.

सेयं कनकवर्णाङ्गी नित्यं सुस्मितभाषिणी ।
सहते यातनामेतामनर्थानामभागिनी ॥

ஸேயம் கனகவர்ணாங்கீ நித்யம் ஸுஸ்மித பாஷிணீ ।
ஸஹதே யாதநாமேதா மநர்தாநாம பாகிநீ ॥ 21

ஸா	- மேற்சொல்லிய தன்மையளாகிய
கநகவர்ணாங்கீ	- பொன்னிற மேனியளும்
நித்யம்	- எப்போதும்
ஸ்மிதபாஷிணீ	- முகமலர்ந்து இன்சொல் சொல்லுபவளும்
அநர்தாநாம்	- துன்பங்களுடைய
அபாகிநீ	- அனுபவமேயில்லாதவளுமான
இயம்	- இவள்
ஏதாம் யாதநாம்	- இந்த யாதனையை (துன்பத்தை)
ஸஹதே	- பொறுத்துக் கொண்டு வருந்துகின்றனள்.

इमां तु शीलसंपन्नां द्रष्टुमिच्छति राघवः ।
रावणेन प्रमथितां प्रपामिव पिपासितः ॥

இமாம்து ஶீலஸம் பந்நாம் த்ரஷ்டுமிச்சதி ராகவ: ।
ராவணேன ப்ரமதிதாம் ப்ரபாமிவ பிபாஸித: ॥ 22

ராகவ:	-	ஸ்ரீ ராகவர்
பிபாஸித:	-	தாகமுற்றவன்
ப்ரபாம்	-	தண்ணீர்ப் பந்தலை
இவ	-	போல,
ராவணேந	-	ராவணனால்
ப்ரமதிதாம் து	-	பீடிக்கப்பட்டவளாயினும்
ஶீலஸம்பந்நாம்	-	சீலமழியாத நிலைமை பூண்ட
இமாம் த்ரஷ்டும்	-	இவளைக் காண
இச்சதி	-	ஆவலுடனிருக்கிறார்.

अस्या नूनं पुनर्लाभाद्राघवः प्रीतिमेष्यति ।
राजा राज्यात् परिभ्रष्टः पुनः प्राप्येव मेदिनीम् ॥

அஸ்யா நூநம் புனர்லாபாத் ராகவ: ப்ரீதி மேஷ்யதி ।
ராஜா ராஜ்யாத் பரிப்ரஷ்ட: புன: ப்ராப்யேவ மேதிநீம் ॥ 23

ராகவ:	-	ஸ்ரீ ராகவர்
அஸ்யா:	-	இவளுடைய
புநர்லாபாத்	-	திரும்பி அடைவதிலிருந்து
ராஜ்பரிப்ரஷ்ட:	-	அரசிழந்த
ராஜா	-	வேந்தன்
மேதிநீம் புந:	-	மேதினியை மீளவும்
ப்ராப்ய இவ	-	அடைந்ததுபோல்,
ப்ரீதிம்	-	ஸந்தோஷத்தை
ஏஷ்யதி	-	அடைவார்;
நூநம்	-	நிச்சயம்.

कामभोगैः परित्यक्ता हीना बन्धुजनेन च ।
धारयत्यात्मनो देहं तत्समागमकाङ्क्षिणी ॥

காம போகை: பரித்யக்தா ஹீநா பந்துஜனேன ச ।
தாரயத்யாத்மநோ தேஹம் தத்ஸமாகம காங்க்ஷிணீ ॥ 24

காமபோகை:	-	காம போகங்களால்
பரித்யக்தா	-	பற்றற்று விலகியவளாயும்
பந்துஜநேந	-	பந்து ஜனத்தால்
ஹீநா	-	பிரிந்தவளாயும்
ச	-	இருந்தும்

தத்ஸமாகமகாங்க்ஷிணீ	அவருடைய சேர்க்கை ஒன்றையே கோருகிறவளாய்
ஆத்மந:	தனது
தேஹம்	தேஹத்தை
தாரயதி	வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறாள்.

नैषा पश्यति राक्षस्यो नेमान् पुष्पफलद्रुमान् ।
एकस्थहृदया नूनं राममेवानुपश्यति ।।

நைஷா பஶ்யதி ராக்ஷஸ்யோ நேமாந் புஷ்ப பலத்ருமாந் ।
ஏகஸ்த ஹ்ருதயா நூநம் ராமமேவாநு பஶ்யதி ॥ 25

நூநம் ஏஷா	இப்போது இவள்
ராக்ஷஸ்ய:	ராக்ஷஸிகளை
ந பஶ்யதி	கவனியாதிருக்கிறாள்;
இமாந்	இந்த
புஷ்பபலத்ருமாந்	புஷ்பம் பழங்களுள்ள மரங்களையும்
ந	கவனியாதிருக்கிறாள்;
ஏகஸ்தஹ்ருதயா	ஒன்றிலேயே நிலைநின்ற ஹ்ருதயமுடையவளாய்
ராமம் ஏவ	ஸ்ரீ ராமரையே
அநுபஶ்யதி	இடைவிடாது தியானித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

भर्ता नाम परं नार्या भूषणं भूषणादपि ।
एषा तुरहिता तेन भूषणार्हा न शोभते ।।

பர்தா நாம பரம் நார்யா பூஷணம் பூஷணாதபி ।
ஏஷா துரஹிதா தேந பூஷணார்ஹா ந ஶோபதே ॥ 26

நார்யா:	பெண்ணிற்கு
பர்தா நாம	கணவன்தான்
பூஷணாத் அபி	எல்லா அணிகளைவிட
பரம் பூஷணம்	மேலான அணி;
பூஷணார்ஹா	பூஷணத்திற்குரிய
ஏஷா து	இவளும்
தேந ரஹிதா	அதில்லாதவளாய்
ந ஶோபதே	சோபியாதிருக்கிறாள்.

दुष्करं कुरुते रामो हीनो यदनया प्रभुः ।
धारयत्यात्मनो देहं न दुःखेनावसीदति ।।

துஷ்கரம் குருதே ராமோ ஹீநோ யதநயா ப்ரபு: ।
தாரயத்யாத்மநோ தேஹம் ந துக் கேநாவஸீததி ॥ 27

ப்ரபு: ராம: - பிரபுவான ஸ்ரீராமர்
அநயா ஹீந: - இவளோடு பிரிந்தவராய்
ஆத்மந: தேஹம் - தனது தேஹத்தை
தாரயதி - வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்,
து:கேந - துக்கத்தோடு
ந அவஸீததி - மாளவில்லை;
துஷ்கரம் - ஒருவராலும் செய்ய முடியாதது
யத் - எதுவோ அதை
குருதே - செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

इमामसितकेशान्तां शतपत्रनिभेक्षणाम् ।
सुखार्हां दु:खितां दृष्ट्वा ममापि व्यथितं मनः ॥

இமாமஸிதகேஶாந்தாம் ஶதபத்ர நிபேக்ஷணாம் ।
ஸுகார்ஹாம் துக் கிதாம் த்ருஷ்ட்வா மமாபி வ்யதிதம் மன: ॥ 28

அஸிதகேஶாந்தாம் - கருங்குழலுள்ளவளாய்
ஶதபத்ரநிபேக்ஷணாம் - தாமரைப் புஷ்பம் போன்ற கண்கள் உள்ளவளாய்
ஸுகார்ஹாம் - சுகங்களையே அனுபவிக்கத் தகுந்தவளாய்
அபி - இருந்தும்
து:கிதாம் - துன்பமுறுபவளாய்
இமாம் த்ருஷ்ட்வா - இவளைக் கண்டு
மம மந: - எனது மனம்
வ்யதிதம் - கொதிக்கிறது.

क्षितिक्षमा पुष्करसंनिभाक्षी या रक्षिता राघवलक्ष्मणाभ्याम् ।
सा राक्षसीभिर्विकृतेक्षणाभि: संरक्ष्यते संप्रति वृक्षमूले ॥

க்ஷிதிக்ஷமா புஷ்கர ஸந்நிபாக்ஷீ
    யா ரக்ஷிதா ராகவலக்ஷ்மணாப்யாம் ।
ஸா ராக்ஷஸீபிர் விக்ருதேக்ஷணாபி:
    ஸம் ரக்ஷ்யதே ஸம்ப்ரதி வ்ருக்ஷமூலே ॥ 29

க்ஷிதிக்ஷமா - பூமி போன்ற பொறுமையுடையவளும்
புஷ்கரஸந்நிபாக்ஷீ - தாமரைப் பூ போன்ற கண்களையுடையவளுமான
யா - எவள்
ராகவலக்ஷ்மணாப்யாம் - ஸ்ரீ ராகவர் லக்ஷ்மணர்களால்
ரக்ஷிதா - காப்பாற்றப்பட்டிருந்தாளோ
ஸா - அவள்
ஸம்ப்ரதி - இப்பொழுது
வ்ருக்ஷமூலே - மரத்தடியில்

விக்ருதேக்ஷணாபிः	-	விகாரமான கண்களையுடைய
ராக்ஷஸீபிः	-	ராக்ஷஸிகளால்
ஸம்ரக்ஷ்யதே	-	காவல் காக்கப்படுகிறாள்.

हिमहतनलिनीव नष्टशोभा व्यसनपरम्परयातिपीड्यमाना ।
सहचररहितेव चक्रवाकी जनकसुता कृपणां दशां प्रपन्ना ॥

ஹிம ஹத நளிநீவ நஷ்டஶோபா
 வ்யஸந பரம்பரயாதி பீட்யமாநா ।
ஸஹசர ரஹிதேவ சக்ரவாகீ
 ஜனகஸுதா க்ருபணாம் தஶாம் ப்ரபந்நா ॥ 30

ஹிமஹதலலிநீ	-	பனியால் வாடிய தாமரை
இவ	-	போல
நஷ்டஶோபா	-	ஒளி இழந்தவளும்
வ்யஸநபரம்பரயா	-	துன்பத்தின் தொகுதியால்
அதிபீட்யமாநா	-	மிகவும் வருந்தியிருப்பவளுமான
ஜநகஸுதா	-	ஜனகர் திருமகள்
ஸஹசரரஹிதா	-	கணவனை நீங்கிய
சக்ரவாகீ இவ	-	சக்கிரவாகப் பேடு போல்
க்ருபணாம்	-	பரிதாபமான
தஶாம்	-	தசையை
ப்ரபந்நா	-	அடைந்தவளாக இருக்கிறாள்.

अस्या हि पुष्पावनताग्रशाखाः शोकं दृढं वै जनयन्त्यशोकाः ।
हिमव्यपायेन च मन्दरश्मिरभ्युत्थितो नैकसहस्ररश्मिः ॥

அஸ்யா ஹி புஷ்பாவனதாக்ர ஶாகா:
 ஶோகம் த்ருடம் வை ஜனயந்த்ய ஶோகா: ।
ஹிமவ்யபாயேந ச மந்தரஶ்மி
 ரப்யுத்திதோ நைக ஸஹஸ்ர ரஶ்மி: ॥ 31

ஹிமவ்யபாயேந	-	ஹேமந்த ருது முடிந்து விட்டபடியால்
புஷ்பாவநதாக்ர ஶாகாः	-	மலர்களால் வளைக்கப்பட்ட நுனிகளையுடைய
அஶோகாः ச	-	அசோக மரங்களும்
நைகஸஹஸ்ரரஶ்மிः	-	ஆயிரம் கிரணங்களுடன்
அப்யுத்திதः	-	அழகாய் உதிக்கிற
மந்தரஶ்மிः ஹி	-	சந்திரனும்
அஸ்யாः	-	இவளுக்கு
த்ருடம்	-	அதிகமான
ஶோகம் வை	-	துக்கத்தையே
ஜநயந்தி	-	உண்டாக்குகின்றன.

इत्येवमर्थं कपिरन्ववेक्ष्य सीतेयमित्येव निविष्टबुद्धिः ।
संश्रित्य तस्मिन्निषसाद वृक्षे बली हरीणामृषभस्तरस्वी ॥

இத்யேவ மர்தம் கபிரந்வவேக்ஷ்ய
ஸீதேயமித்யேவ நிவிஷ்டபுத்தி: ।
ஸம் ஶ்ரித்ய தஸ்மிந் நிஷஸாத வ்ருக்ஷே
பலீ ஹரீணாம் ருஷபஸ்தரஸ்வீ ॥ 32

பலீ	- பலமுடையவரும்
தரஸ்வீ	- வேகமுடையவரும்
ஹரீணாம்	- வானரர்களுக்குள்
ரிஷப:	- ச்ரேஷ்டருமான
கபி: அர்தம்	- வானரர் விஷயத்தை
இதி ஏவம்	- இப்படிக்கு
அந்வவேக்ஷ்ய	- யோசனை பண்ணி
இயம்	- இவள்
ஸீதா ஏவ இதி	- ஸீதைதான் என்று
நிவிஷ்டபுத்தி:	- மன நிச்சயம் பூண்டவராய்
தஸ்மிந் வ்ருக்ஷே	- அந்த மரத்தில்
ஸம்ஶ்ரித்ய	- சாய்ந்து கொண்டு
நிஷஸாத	- உட்கார்ந்து விட்டார்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஹநுமத்பரீதாபோ நாம ஷோடஶ: ஸர்க: ॥

ஸப்ததஶ: ஸர்க: - 17

ततः कुमुदषण्डाभो निर्मलो निर्मलं स्वयम् ।
प्रजगाम नभश्चन्द्रो हंसो नीलमिवोदकम् ॥

தத: குமுத ஷண்டாபோ நிர்மலோ நிர்மலம் ஸ்வயம் ।
ப்ரஜகாம நபஶ்சந்த்ரோ ஹம்ஸோ நீலமிவோதகம் ॥ 1

தத - அப்பொழுது
குமுதஷண்டாப: - குமுத மலரின் கூட்டம் போன்ற
ஸ்வயம் - இயற்கையாகவே
நிர்மல: சந்த்ர: - மாசற்ற சந்திரன்
நிர்மலம் - களங்கமற்ற
நப: - ஆகாசத்தில்
நீலம் உதகம் - நீலமான ஜலத்தில்
ஹம்ஸ: இவ - ஹம்ஸம்போல்
ப்ரஜகாம - உதயமானார்.

साचिव्यमिव कुर्वन् स प्रभया निर्मलप्रभः ।
चन्द्रमा रश्मिभिः शीतैः सिषेवे पवनात्मजम् ॥

ஸாசிவ்ய மிவ குர்வந் ஸ ப்ரபயா நிர்மலப்ரப: ।
சந்த்ரமா ரஶ்மிபி: ஶீதை: ஸிஷேவே பவநாத்மஜம் ॥ 2

நிர்மலப்ரப: - தெளிவான ஒளியையுடைய
ஸ: சந்த்ரமா: - அந்தச் சந்திரன்
ப்ரபயா - ஒளியினால்
ஸாசிவ்யம் - துணை(யை)
குர்வந் இவ - புரிபவன் போல்
ஶீதை: - குளிர்ந்த
ரஶ்மிபி: - நிலவினொளிகளால்
பவநாத்மஜம் - வாயு குமாரருக்கு
ஸிஷேவே - சேவை செய்தார்.

स ददर्श ततः सीतां पूर्णचन्द्रनिभाननाम् ।
शोकभारैरिव न्यस्तां भारैर्नावमिवाम्भसि ॥

ஸ ததர்ஶ தத: ஸீதாம் பூர்ண சந்த்ர நிபாநநாம் ।
ஶோகபாரைரிவ ந்யஸ்தாம் பாரைர் நாவமிவாம்பஸி ॥ 3

தத: - அதனால்
ஸ: - அவர்
பூர்ணசந்த்ரநிபாநநாம் - நிறைமதி போன்ற முகமுடைய
ஸீதாம் - ஸீதையை

பாரை: - பாரங்களால்
அம்பஸி - கடலினுள்
நாவம் இவ - மரக்கலம் எப்படியா அப்படி
ஶோகபாரை: - சோக பாரங்களால்
ந்யஸ்தாம் இவ - வகையற்று வருந்துபவளைப் போலிருப்பவளாய்
ததர்ஶ - கண்டார்.

दिदृक्षमाणो वैदेहीं हनुमान् पवनात्मजः ।
स ददर्शाविदूरस्था राक्षसीर्घोरदर्शनाः ॥

தித்ருக்ஷமாணோ வைதேஹீம் ஹநுமான் பவநாத்மஜ: ।
ஸ ததர்ஶா விதூரஸ்தா ராக்ஷஸீர் கோரதர்ஶநா: ॥ 4

एकाक्षीमेककर्णां च कर्णप्रावरणां तथा ।
अकर्णां शङ्कुकर्णां च मस्तकोच्छ्वासनासिकाम् ॥

ஏகாக்ஷீமேககர்ணாஞ்ச கர்ணப்ராவரணாம் ததா ।
அகர்ணாம் ஶங்குகர்ணாஞ்ச மஸ்த கோச்ச்வாஸநாஸிகாம் ॥ 5

अतिकायोत्तमाङ्गीं च तनुदीर्घशिरोधराम् ।
ध्वस्तकेशीं तथाकेशीं केशकम्बलधारिणीम् ॥

அதிகாயோத்தமாங்கீஞ்ச தநுதீர்க ஶிரோதராம் ।
த்வஸ்தகேஶீம் ததாகேஶீம் கேஶகம்பலதாரிணீம் ॥ 6

लम्बकर्णललाटां च लम्बोदरपयोधराम् ।
लम्बोष्ठीं चुबुकोष्ठीं च लम्बास्यां लम्बजानुकाम् ॥

லம்பகர்ண லலாடாஞ்ச லப்போதர பயோதராம் ।
லம்போஷ்டீம் சுபுகோஷ்டீம் ச லம்பாஸ்யாம் லம்பஜாநுகாம் ॥ 7

ह्रस्वं दीर्घां तथा कुब्जां विकटां वामनां तथा ।
करालां भुग्नवक्त्रां च पिङ्गाक्षीं विकृताननाम् ॥

ஹ்ரஸ்வாம்தீர்காம் ததா குப்ஜாம் விகடாம் வாமநாம் ததா ।
கராலாம் புக்நவக்த்ராம் ச பிங்காக்ஷீம் விக்ருதாநநாம் ॥ 8

மாருதாத்மஜ: - வாயு குமாரரான
ஸ: ஹநுமாந் - அந்த ஹனுமார்
வைதேஹீம் - வைதேஹியை
தித்ருக்ஷமாண: - பார்ப்பவராய்
ஏகாக்ஷீம் - ஒற்றைக் கண்ணாளும்
ஏககர்ணாம் ச - ஒற்றைக் காதுள்ளவளும்
கர்ணப்ராவரணாம் - மூடு காதுள்ளவளும்

ததா	- அவ்வண்ணமே
அகர்ணாம்	- காதில்லாதவளும்
ஶங்குகர்ணாம் ச	- கொம்புக் காதுள்ளவளும்
மஸ்தகோச்ச்வாஸ நாஸிகாம்	- உச்சியில் மூச்சு விடும்படியான மூக்குடையவளும்
அதிகாயோத்த மாங்கீம் ச	- பெருந்தலையையும், உடலையுமுடையவளும்
தநுதீர்கஶிரோதராம்	- நெடுங்கழுத்துள்ளவளும்
த்வஸ்தகேஶீம்	- குச்சு மயிருள்ளவரும்
ததா	- அப்படியே
அகேஶீம்	- மயிரே இல்லாதவளும்
கேஶகம்பலதாரிணீம்	- தலைமயிரையே கம்பளி போல் உடுத்தவளும்
லம்பகர்ணலலாடம் ச	- தொங்கும் காதும் நெற்றியுமுள்ளவளும்
லம்போதரபயோதராம்	- வயிறும் முலையும் தொங்குகிறவளும்
லம்போஷ்டீம் ச	- தொங்கும் உதடுள்ளவளும்
சுபுகோஷ்டீம் ச	- மோவாயே உதடாக உள்ளவளும்
லம்பாஸ்யாம்	- தொங்கும் முகமுடையவளும்
லம்பஜாநுகாம்	- தொங்கும் முழங்கால்களுடையவளும்
ஹ்ஸ்வதீர்காம்	- குள்ளலாய் பருத்தவளும்
ததா	- அப்படியே
குப்ஜாம்	- கூனுள்ளவளும்
விகடாம்	- மிகப் பருத்தவளும்
ததா	- அப்படியே
வாமநாம்	- குள்ளியும்
கராலாம்	- அங்க ஊனமுள்ளவளும்
புக்நவக்த்ராம் ச	- கோணலான் முகமுள்ளவளும்
பிங்காக்ஷீம்	- மஞ்சள் கண்ணுள்ளவளும்
விக்ருதாநநாம்	- விகார முகமுள்ளவளும்
கோரதர்ஶநா:	- கோரமான தோற்றமுடையவர்களும்
அவிதூரஸ்தா:	- ஸமீபத்தில் நிற்கின்றவர்களுமான
ராக்ஷஸீ:	- ராக்ஷஸிகளை
ததர்ஶ	- பார்த்தார்.

विकृता: पिङ्गला: काली: क्रोधना: कलहप्रिया: ।
कालायसमहाशूलकूटमुद्गरधारिणी: ॥

விக்ருதா: பிங்களா: காலீ: க்ரோதநா: கலஹப்ரியா: ।
காலாயஸ மஹாஶூல கூட முத்கர தாரிணீ: ॥ 9

वराहमृगशार्दूलमहिषाजशिवामुखीः ।
गजोष्ट्रहयपादीश्च निखातशिरसोऽपराः ॥

வராஹ ம்ருக ஶார்தூல மஹிஷாஜ ஶிவாமுகீ: ।
கஜோஷ்ட்ரஹய பாதீஶ்ச நிகாத ஶிரஸோऽபரா: ॥ 10

एकहस्तैकपादाश्च खरकर्ण्यश्वकर्णिकाः ।
गोकर्णीर्हस्तिकर्णीश्च हरिकर्णीस्तथापराः ॥

ஏகஹஸ்தைக பாதாஶ்ச கரகர்ண்யஶ்வகர்ணிகா: ।
கோகர்ணீர் ஹஸ்தி கர்ணீஶ்ச ஹரிகர்ணீஸ்ததாபரா: ॥ 11

अनासा अतिनासाश्च तिर्यङ्नासा विनासिकाः ।
गजसंनिभनासाश्च ललाटोच्छ्वासनासिकाः ॥

அநாஸா அதிநாஸாஶ்ச திர்யங்நாஸா விநாஸிகா: ।
கஜஸந்நிபநாஸாஶ்ச லலாடோச்ச்வாஸ நாஸிகா: ॥ 12

हस्तिपादा महापादा गोपादाः पादचूडिकाः ।
अतिमात्रशिरोग्रीवा अतिमात्रकुचोदरीः ॥

ஹஸ்திபாதா மஹாபாதா கோபாதா: பாதசூடிகா: ।
அதிமாத்ரஶிரோக்ரீவா அதிமாத்ர குசோதரீ: ॥ 13

अतिमात्रास्यनेत्राश्च दीर्घजिह्वानखास्तथा ।
अजामुखीर्हस्तिमुखीर्गोमुखीः सूकरीमुखीः ॥

அதிமாத்ராஸ்யநேத்ராஶ்ச தீர்கஜிஹ்வாநகாஸ்ததா ।
அஜாமுகீர் ஹஸ்திமுகீர் கோமுகீ: ஸூகரீமுகீ: ॥ 14

हयोष्ट्रखरवक्त्राश्च राक्षसीर्घोरदर्शनाः ।
शूलमुद्गरहस्ताश्च क्रोधनाः कलहप्रियाः ॥

ஹயோஷ்ட்ர கரவக்த்ராஶ்ச ராக்ஷஸீர்கோரதர்ஶநா: ।
ஶூலமுத்கர ஹஸ்தாஶ்ச க்ரோதநா: கலஹப்ரியா: ॥ 15

कराला धूम्रकेशीश्च राक्षसीर्विकृताननाः ।
पिबन्तीः सततं पानं सदा मांससुराप्रियाः ॥

கராலா தூம்ரகேஶீஶ்ச ராக்ஷஸீர் விக்ருதாநநா: ।
பிபந்தீ: ஸததம் பானம் ஸதா மாம்ஸ ஸுராப்ரியா: ॥ 16

मांसशोणितदिग्धाङ्गीर्मांसशोणितभोजनाः ।
ता ददर्श कपिश्रेष्ठो रोमहर्षणदर्शनाः ॥

மாம்ஸ ஶோணித திக்தாங்கீர் மாம்ஸ ஶோணித போஜநா: ।
தா ததர்ஶ கபிஶ்ரேஷ்டோ ரோமஹர்ஷண தர்ஶநா: ॥ 17

स्कन्धवन्तमुपासीना: परिवार्य वनस्पतिम् ॥

ஸ்கந்தவந்த முபாஸீநா: பரிவார்ய வனஸ்பதிம் ॥ 18

விக்ருதா:	-	விகார வேடத்தவர்களும்
பிங்கலா:	-	பொன்னிறத்தவர்களும்
காலீ:	-	கரியர்களும்
க்ரோதநா:	-	கோபமுள்ளவர்களும்
கலஹப்ரியா:	-	கலஹத்தில் ஆசையுள்ளவர்களுமான
அபரா:	-	சில
ராக்ஷஸீ:	-	ராக்ஷஸிகளையும்
காலாயஸமஹா ஶூலகூட முத்கரதாரிணீ:	-	இரும்புச் சூலம், இரும்புச் சம்மட்டி, இரும்புக் கலப்பை தரித்தவர்களும்
வராஹம்ருக ஶார்தூலமஹிஷாஜ ஶிவாமுகீ:	-	பன்றி, மான், புலி, எரமை, ஆடு, குள்ள நரி போன்ற முகமுள்ளவர்களும்
கஜோஷ்ட்ரஹய பாதீ: ச	-	யானை, ஒட்டகம், குதிரை இவை போன்ற காலுள்ளவர்களும்
நிகாதஶிரஸ:	-	தேஹத்திலேயே புதைந்துள்ள சிரஸுடையவர்களும்
ஏகஹஸ்தைகபாதா: ச	-	ஒற்றைக் கை ஒற்றைக் காலுள்ளவர்களும்
கரகர்ண்ய:	-	கழுதைக் காதுள்ளவர்களும்
ஶ்வகர்ணிகா:	-	நாய்க் காதுள்ளவர்களும்
கோகர்ணீ: ச	-	பசுக் காதுள்ளவர்களும்
ஹஸ்திகர்ணீ ச	-	யானைக் காதுள்ளவர்களும்
ஹரிகர்ணீ:	-	சிங்கக் காதுள்ளவர்களுமான
அபரா:	-	சிலரையும்
ததா	-	அப்படியே
அநாஸா:	-	மூக்கில்லாதவர்களும்
அதிநாஸா: ச	-	பருத்த மூக்குள்ளவர்களும்
திர்யங்நாஸா:	-	குறுக்கு மூக்கர்களும்
விநாஸிகா:	-	மூக்கே இல்லாதவர்களும்
கஜஸந்நிபநாஸா: ச	-	யானை போன்ற மூக்குள்ளவர்களும்
லலாடோச்ச்வாஸ நாஸிகா:	-	நெற்றியில் மூக்குள்ளவர்களும்
ஹஸ்திபாதா:	-	யானைக் காலர்களும்
மஹாபாதா:	-	பெருங்காலர்களும்
கோபாதா:	-	பசுக் காலுள்ளவர்களும்

பாதசூடிகா:	- காலிலேயே குடுமியுடையவர்களும்
அதிமாத்ரஶிரோக்ரீவா:	- மிகப் பெரிய தலையும் கழுத்துமுள்ளவர்களும்
அதிமாத்ரகுசோதரீ:	- மிகப் பெரிய ஸ்தனங்களையும் வயிறுகளையுமுடையவர்களும்
அதிமாத்ராஸ்யநேத்ரா: ச	- அளவிற்கு மீறிய வாயையும் கண்ணையும் உடையவர்களும்
தீர்கஜிஹ்வாநகா:	- நீண்ட நாக்கையும் நகங்களையுமுடையவர்களும்
ததா	- அப்படியே
அஜாமுகீ:	- ஆட்டு முகமுள்ளவர்களும்
ஹஸ்திமுகீ:	- யானை முகமுள்ளவர்களும்
கோமுகீ:	- பசு முகமுள்ளவர்களும்
ஸூகரீமுகீ:	- பன்றி முகமுள்ளவர்களும்
ஹயோஷ்டரகர வக்த்ரா: ச	- குதிரை, ஒட்டை, கழுதை இவைகளின் முகமுள்ளவர்களும்
ஶூலமுத்கர ஹஸ்தா: ச	- சூலம், இருப்புத் தடி, இவைகளைக் கையிலுள்ளவர்களும்
க்ரோதநா:	- கோபமுள்ளவர்களும்
கலஹப்ரியா:	- கலகப் பிரியர்களும்
கராலா:	- கோரைப் பல்லுள்ளவர்களும்
தூம்ரகேஶீ: ச	- இருண்ட செம்பட்டை மயிருள்ளவர்களும்
கோரதர்ஶநா:	- கொடிய தோற்றமுடையுவர்களுமான
ராக்ஷஸீ: ச	- ராக்ஷஸிகளையும்
ஸதா	- எப்பொழுதும்
மாம்ஸஸுராப்ரியா:	- மாம்ஸம், கள் இவைகளிலேயே ப்ரீதியுள்ளவர்களும்
ஸததம்	- அடிக்கடி
பாநம்	- லாகிரியை
பிபந்தீ:	- குடிப்பவர்களும்
விக்ருதாநநா:	- விகாரமான முகமுடையவர்களுமான
ராக்ஷஸீ: ச	- ராக்ஷஸிகளையும்
மாம்ஸஶோணித திக்தாங்கீ:	- மாம்ஸமும், ரத்தமும் பூசிக் கொண்ட சரீரமுள்ளவர்களும்
மாம்ஸஶோணித போஜநா:	- மாம்ஸம், ரத்தம் இதையே ஆகாரமாக உள்ளவர்களும்
ரோமஹர்ஷண தர்ஶநா:	- மயில் சிலிர்க்கும்படியாகக் கொடிய பார்வையுள்ளவர்களும்
ஸ்கந்தவந்தம்	- பெருங்கிளைகளோடு இருக்கிற
வநஸ்பதிம்	- பெரிய வன விருக்ஷத்தை

பரிவார்ய	- சூழ்ந்து
உபாஸீநா:	- உட்கார்ந்திருப்பவர்களுமான
தா:	- அவர்களை
கபிஶ்ரேஷ்ட:	- வானரச்ரேஷ்டர்
ததர்ஶ	- கண்டார்.

तस्याधस्ताच्च तां देवीं राजपुत्रीमनिन्दिताम् ।
लक्षयामास लक्ष्मीवान् हनुमाञ्जनकात्मजाम् ॥

தஸ்யாதஸ்தாச்ச தாம் தேவீம் ராஜபுத்ரீமநிந்திதாம் ।
லக்ஷயாமாஸ லக்ஷ்மீவாந் ஹநுமாஞ் ஜனகாத்மஜாம் ॥ 19

निष्प्रभां शोकसंतप्तां मलसंकुलमूर्धजाम् ।
क्षीणपुण्यां च्युतां भूमौ तारां निपतितामिव ॥

நிஷ்ப்ரபாம் ஶோகஸந்தப்தாம் மலஸங்குலமூர்தஜாம் ।
க்ஷீணபுண்யாம் ச்யுதாம் பூமௌ தாராம் நிபதிதாமிவ ॥ 20

चारित्रव्यपदेशाढ्यां भर्तृदर्शनदुर्गताम् ।
भूषणैरुत्तमैर्हीनां भर्तृवात्सल्यभूषणाम् ॥

சாரித்ர வ்யபதேஶாட்யாம் பர்த்ருதர்ஶநதுர்கதாம் ।
பூஷணைருத்தமைர்ஹீநாம் பர்த்ருவாத்ஸல்ய பூஷணாம் ॥ 21

राक्षसाधिपसंरुद्धां बन्धुभिश्च विनाकृताम् ।
वियूथां सिंहसंरुद्धां बद्धां गजवधूमिव ॥

ராக்ஷஸாதிப ஸம்ருத்தாம் பந்துபிஶ்ச விநாக்ருதாம் ।
வியூதாம் ஸிம்ஹஸம்ருத்தாம் பத்தாம் கஜவதூமிவ ॥ 22

चन्द्ररेखां पयोदान्ते शारदाभ्रैरिवावृताम् ।
क्लिष्टरूपामसंस्पर्शादयुक्तामिव वल्लकीम् ॥

சந்த்ர ரேகாம் பயோதாந்தே ஶாரதாப்ரைரிவாவ்ருதாம் ।
க்லிஷ்ட ரூபாமஸம்ஸ்பர்ஶாத யுக்தாமிவ வல்லகீம் ॥ 23

सीतां भर्तृवशे युक्तामयुक्तां राक्षसीवशे ।
अशोकवनिकामध्ये शोकसागरमाप्लुताम् ॥

ஸீதாம் பர்த்ருவஶே யுக்தாமயுக்தாம் ராக்ஷஸீவஶே ।
அஶோகவநிகா மத்யே ஶோகஸாகர மாப்லுதாம் ॥ 24

லக்ஷ்மீவாந்	- லக்ஷ்மீ விலாஸம் பொருந்திய
ஹநுமான்	- ஹனுமார்
அநிந்திதாம்	- நிர்தோஷையும்
ராஜபுத்ரீம்	- ராஜபுத்திரியும்

ஜநகாத்மஜாம்	ஜனகர் கோமகளும்
நிஷ்ப்ரபாம்	ஒளி குன்றியவளும்
ஶோகஸந்தப்தாம்	சோகத்தால் மிக வாடியிருப்பவளும்
மலஸங்குலமூர்தஜாம்	சிக்கடைந்து தாறுமாறாய் கிடக்கும் கூந்தலுள்ளவளும்
க்ஷீணபுண்யாம்	புண்ணியம் குறைந்து
ச்யுதாம்	தள்ளப்பட்டு
பூமௌ நிபதிதாம்	பூமியில் விழுந்த
தாராம்	நக்ஷத்திரத்தை
இவ	போலிருப்பவளும்
சாரித்ர வ்யபதேஶாட்யாம்	கற்பொழுக்கம் தவறாததால் பெருமைப்பட்டவளும்
பர்த்ருதர்ஶநதுர்கதாம்	கணவனைக் காண வழி தெரியாதவளும்
உத்தமை:	சிறந்த
பூஷணை:	ஆபரணங்களுடன்
ஹீநாம்	இல்லாதவளும்
பர்த்ருவாத்ஸல்ய பூஷணாம்	பதிபக்தியையே நல்லணியாகப் பூண்டவளும்
ராக்ஷஸாதிப ஸம்ருத்தாம்	ராக்ஷஸாதிபனால் பிடித்து வைக்கப்பட்டவளும்
பந்துபி:	பந்துக்களோடு
விநாக்ருதாம் ச	இல்லாமல் தனித்து இருக்கச் செய்யப்பட்டவளும்
வியூதாம்	தன்னினத்தில் இருந்து பிரிந்து
ஸிம்ஹஸம்ருத்தாம்	சிங்கத்தினால் பிடிக்கப்பட்டு
பத்தாம்	கட்டுண்டு கிடக்கிற
கஜவதூம்	பெண் யானையை
இவ	போலிருப்பவளும்
பயோதாந்தே	கார்கால முடிவில்
ஶாரதாப்ரை:	சரத்கால மேகங்களால்
ஆவ்ருதாம்	சூழப்பட்ட
சந்த்ரரேகாம்	சந்திரக் கலை
இவ	போலிருப்பவளும்
அஸம்ஸ்பர்ஶாத்	ஸ்நானம் செய்யாததால்
கூலிஷ்டரூபாம்	மாசடைந்த மேனியுடையவளும்
அயுக்தாம்	இசைக்கப்படாமலிருக்கிற
வல்லகீம்	வீணையை
இவ	போலிருப்பவளும்
ஶோகஸாகரம்	துக்கமாகிற சமுத்திரத்தில்
ஆப்லுதாம்	முழுகியிருப்பவளும்

பர்த்ருவஶே	நாயகன் வசத்தில்
யுக்தாம்	ஏற்று ஒத்திருந்தவளும்
ராக்ஷஸீவஶே	ராக்ஷஸிகள் வசத்தில்
அயுக்தாம்	இருக்க முடியாதவளுமான
தாம்	அந்த
ஸீதாம் தேவீம்	ஸீதா தேவியை
அஶோகவநிகாமத்யே	அசோக வனத்தினிடையில்
தஸ்ய அததாத் ச	அதன் கீழ்
லக்ஷயாமாஸ	கண்டார்.

ताभिः परिवृतां तत्र सग्रहामिव रोहिणीम् ।
ददर्श हनुमान्देवीं लतां कुसुमितामिव ।।

தாபி: பரிவ்ருதாம் தத்ர ஸக்ரஹாமிவ ரோஹிணீம் ।
ததர்ஶ ஹநுமாந் தேவீம் லதாம் குஸுமிதாமிவ ॥ 25

தத்ர குஸுமிதாம்	அங்கு பூத்திருக்கின்ற
லதாம் இவ	கொடியைப் போலிருக்கிற
தேவீம்	தேவியை
தாபி:	அவர்களால்
பரிவ்ருதாம்	சூழப்பட்டவளாய்
ஸக்ரஹாம்	அங்காரகன் முதலிய கிரஹங்களால் பற்றப்பட்ட
ரோஹிணீம்	ரோகிணியை
இவ	போலிருப்பவளாய்
ஹநுமாந் ததர்ஶ	ஹனுமார் கண்டார்.

सा मलेन च दिग्धाङ्गी वपुषा चाप्यलंकृता ।
मृणाली पङ्कदिग्धेव विभाति न विभाति च ।।

ஸா மலேந ச திக்தாங்கீ வபுஷா சாப்யலங்க்ருதா ।
ம்ருணாளீ பங்கதிக்தேவ விபாதி ந விபாதி ச ॥ 26

ஸா	அவள்
வபுஷா ச	இயற்கை அழகினாலும்
அலங்க்ருதா அபி	அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தாலும்
மலேந ச	புழுதியால்
திக்தாங்கீ	மூடுண்ட அவயவங்களை உடையவளாயிருந்ததாலும்
பங்கதிக்தா	சேற்றினால் பூசப்பட்ட
ம்ருணாலி இவ	தாமரைக் கொடிபோல்
விபாதி	பிரகாசிக்கின்றாள்
ந விபாதி ச	பிரகாசிக்காமலுமிருக்கின்றாள்.

मलिनेन च वस्त्रेण परिक्लिष्टेन भामिनीम् ।
संवृतां मृगशाबाक्षीं ददर्श हनुमान् कपिः ॥

மலிநேந ச வஸ்த்ரேண பரிக்லிஷ்டேந பாமிநீம் ।
ஸம் வ்ருதாம் ம்ருகஶாபாக்ஷீம் ததர்ஶ ஹநுமாந் கபி: ॥ 27

तां देवीं दीनवदनामदीनां भर्तृतेजसा ।
रक्षितां स्वेन शीलेन सीतामसितलोचनाम् ॥

தாம் தேவீம் தீனவதநா மதீநாம் பர்த்ருதேஜஸா ।
ரக்ஷிதாம் ஸ்வேந ஶீலேந ஸீதாமஸிதலோசநாம் ॥ 28

மலிநேந	அழுக்கடைந்து
பரிக்லிஷ்டேந	மிகவும் கசங்கியுள்ள
வஸ்த்ரேண	ஒரே வஸ்திரத்தோடு
ஸம்வ்ருதாம்	இருப்பவளும்
ம்ருகஶாபாக்ஷீம்	மான் குட்டியின் கண்கள் போன்ற கண்களை உடையவளும்
தீநவதநாம்	வாடிய முகமுள்ளவளும்
பர்த்ருதேஜஸா	நாயகருடைய ஆற்றலினால்
அதீநாம்	மனம் தேறியவளும்
ஸ்வேந	தனது
ஶீலேந	நல்லொழுக்கத்தினாலேயே
ரக்ஷிதாம்	காப்பாற்றப்பட்டவளும்
அஸிதலோசநாம்	கருத்த கண்களுற்றவளுமான
தாம்	அந்த
பாமிநீம்	யௌவன தசையிலிருக்கும்
ஸீதாம் தேவீம்	ஸீதா தேவியை
து	இந்த ஸ்துதியில்
கபி: ஹநுமான்	வானரரான ஹனுமார்
ததர்ஶ	கண்டார்.

तां दृष्ट्वा हनुमान् सीतां मृगशाबनिभेक्षणाम् ।
मृगकन्यामिव त्रस्तां वीक्षमाणां समन्ततः ॥

தாம் த்ருஷ்ட்வா ஹநுமாந் ஸீதாம் ம்ருகஶாப நிபேக்ஷணாம் । 29
ம்ருக கன்யாமிவ த்ரஸ்தாம் வீக்ஷமாணாம் ஸமந்தத: ॥

दहन्तीमिव निःश्वासैर्वृक्षान् पल्लवधारिणः ।
सङ्घातमिव शोकानां दुःखस्योर्मिमिवोत्थिताम् ॥

தஹந்தீமிவ நிஶ் ஶ்வாஸைர் வ்ருக்ஷாந் பல்லவதாரிண: । 30
ஸங்காதமிவ ஶோகாநாம் து: கஸ்யோர்மி மிவோத்திதாம் ॥

तां क्षमां सुविभक्ताङ्गीं विनाभरणशोभिनीम् ।
प्रहर्षमतुलं लेभे मारुतिः प्रेक्ष्य मैथिलीम् ॥

தாம் க்ஷாமாம் ஸுவிபக்தாங்கீம் விநாபரண ஶோபிநீம் ।
ப்ரஹர்ஷ மதுலம் லேபே மாருதி: ப்ரேக்ஷ்ய மைதிலீம் ॥ 31

ம்ருகஶாபநி பேக்ஷணாம்	- மான் குட்டியுடையனது போன்ற கண்களையுடையவளும்
த்ரஸ்தாம்	- பயந்த
ம்ருககந்யாம் இவ	- பெண் மானைப்போல்
ஸமந்தத:	- சுற்றிலும்
வீக்ஷமாணாம்	- பார்த்துக் கொண்டுமிருக்கிற
தாம்	- அவளை
ஸீதாம்	- ஸீதையாக
த்ருஷ்ட்வா	- அறிந்து கொண்டு
பல்லவதாரிண:	- தழைகளுடன் கூடிய
வ்ருக்ஷாந்	- மரங்களை
நி:ஶ்வாஸை:	- பெருமூச்சுக்களினாலேயே
தஹந்தீம் இவ	- கொளுத்துபவளைப் போலிருப்பவளும்
ஶோகாநாம்	- துக்கத்தின்
ஸங்காதம் இவ	- திரள் போலவும்
உத்திதாம்	- கரை புரண்ட
து:கஸ்ய	- துக்கத்தினுடைய
ஊர்மி மிவ	- வெள்ளம் போலவும்
விநாபரணஶோபிநீம்	- ஆபரணங்களில்லாமலேயே அழகாக இருப்பவளும்
ஸுவிபக்தாங்கீம்	- நன்கு வகுக்கப்பட்ட திருமேனியளும்
க்ஷமாம்	- பொறுமையுள்ளவளுமான
தாம் மைதிலீம்	- அந்த மைதிலியை
மாருதி:	- வாயு குமாரரான
ஹநுமான்	- ஹனுமார்
ப்ரேக்ஷ்ய	- நன்றாய்ப் பார்த்து
அதுலம்	- அளவுகடந்த
ப்ரஹர்ஷம்	- பலன் கிட்டியதாலுண்டாகும் ஆரவாரத்தை
லேபே	- அடைந்தார்.

हर्षजानि च सोऽश्रूणि तां दृष्ट्वा मदिरेक्षणाम् ।
मुमोच हनुमांस्तत्र नमश्चक्रे च राघवम् ॥

ஹர்ஷஜாநி ச ஸோऽஶ்ருணி தாம் த்ருஷ்ட்வா மதிரேக்ஷணாம் ।
முமோச ஹநுமாம்ஸ்தத்ர நமஶ்சக்ரே ச ராகவம்॥ 32

ஹநுமான்	ஹனுமார்
மதிரேக்ஷணாம்	அற்புத அழகுற்ற கண்களையுடைய
தாம் த்ருஷ்ட்வா	அவளைக் கண்டு
ஹர்ஷஜாநி அஶ்ரூணி	ஆனந்தக் கண்ணீர்களை
முமோச	பெருக்கினார்;
ஸः தத்ர	அவர் அங்கேயே
ச ச	தக்ஷணமே
ராகவம்	ஸ்ரீ ராகவருக்கு
நமஶ்சக்ரே	நமஸ்காரம் செய்தார்.

नमस्कृत्वा स रामाय लक्ष्मणाय च वीर्यवान् ।
सीतादर्शनसंहृष्टो हनुमान् संवृतोऽभवत् ॥

நமஸ்க்ருத்வா ஸ ராமாய லக்ஷ்மணாய ச வீர்யவான்॥
ஸீதா தர்ஶந ஸம்ஹ்ருஷ்டோ ஹநுமாந் ஸம்வ்ருதோऽபவத்॥ 32

வீர்யவாந்	வீரரான
ஸः	அந்த
ஹநுமான்	ஹனுமார்
ஸீதாத்ருர்ஶந	ஸீதையைத் தர்சித்ததால்
ஸம்ஹ்ருஷ்ட:	ஆனந்தமுடையவராய்
ராமாய	ஸ்ரீ ராமருக்கும்
லக்ஷ்மணாய ச	ஸ்ரீ லக்ஷ்மணருக்கும்
நமஸ்க்ருத்வா	நமஸ்காரம் செய்து விட்டு
ஸம்வ்ருः	ஒளிவாய்
அபவத்	இருந்தார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸௌந்தர காண்டே
ராக்ஷஸீபரிவாரோ நாம ஸப்ததஶ: ஸர்க: ॥

அஷ்டாதஶ: ஸர்க: - 18

तथा विप्रेक्षमाणस्य वनं पुष्पितपादपम् ।
विचिन्वतश्च वैदेहीं किंचिच्छेषा निशाभवत् ॥

ததா விப்ரேக்ஷ மாணஸ்ய வனம் புஷ்பிதபாதபம் ।
விசிந்வதஶ்ச வைதேஹீம் கிஞ்சிச்சேஷா நிஶாபவத் ॥ 1

புஷ்பிதபாதபம் - பூத்த மரங்கள் செறிந்த
வநம் - சோலையை
விப்ரேக்ஷமாணஸ்ய ச-பார்த்துக் கொண்டு
வைதேஹீம் - வைதேஹியை
ததா - அப்படியே
விசிந்வத: - தேடிக் கொண்டிருக்கையில்
நிஶா - இரவு
கிஞ்சிச்சேஷா - விடியற்கால வேளையாய்
அபவத் - இருந்தது.

षडङ्गवेदविदुषां क्रतुप्रवरयाजिनाम् ।
शुश्राव ब्रह्मघोषांश्च विरात्रे ब्रह्मरक्षसाम् ॥

ஷடங்கவேத விதுஷாம் க்ரதுப்ரவரயாஜிநாம் ।
ஶுஶ்ராவ ப்ரஹ்மகோஷாம்ஶ்ச விராத்ரே ப்ரஹ்மரக்ஷஸாம் ॥ 2

விராத்ரே - பின் மாலை வேளையில்
ஷடங்கவேதவிதுஷாம்-ஆறங்கங்களுடன் வேதமறிந்தவர்களும்
க்ரதுப்ரவரயாஜிநாம் - சிறந்த யாகங்களைச் செய்பவர்களுமான
ப்ரஹ்மரக்ஷஸாம் - ப்ராமண ராக்ஷஸர்களின்
ப்ரஹ்மகோஷாந் ச - வேதகோஷங்களையும்
ஶுஶ்ராவ - செவியுற்றார்.

अथ मङ्गलवादित्रैः शब्दैः श्रोत्रमनोहरैः ।
प्राबुध्यत महाबाहुर्दशग्रीवो महाबलः ॥

அத மங்கள வாதித்ரை: ஶப்தை: ஶ்ரோத்ர .மநோஹரை: ।
ப்ராபுத்யத மஹாபாஹுர் தஶக்ரீவோ மஹாபல: ॥ 3

அத - அத்தருணத்தில்
மஹாபல: - மிக்க வலி படைத்த
மஹாபாஹு: - பெருத்த தோள்களையுமுடைய
தஶக்ரீவ: - தசகண்டன்
ஶ்ரோத்ரமநோஹரை:- காதிற்கினிய
மங்கலவாதித்ரை: - மங்கள வாத்தியங்களாலும்

ஶப்தைः	-	புகழ் வாச்சியங்களாலும்
ப்ராபுத்யத	-	துயில் தீர்ந்து எழுப்பப்பட்டான்.

विबुध्य तु यथाकालं राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् ।
स्रस्तमाल्याम्बरधरो वैदेहीमन्वचिन्तयत् ॥

விபுத்யது யதாகாலம் ராக்ஷஸேந்த்ர: ப்ரதாபவான் ।
ஸ்ரஸ்த மால்யாம் பரதரோ வைதேஹீமன்வசிந்தயத் ॥ 4

ப்ரதாபவாந்	-	ப்ரதாபமுடைய
ராக்ஷஸேந்த்ரः	-	ராக்ஷஸேந்திரன்
யதாகாலம்	-	உசித காலத்தில்
விபுத்ய	-	கண் விழித்து
ஸ்ர்ஸ்தமால்யாம்	-	நழுவிய மாலைகளையும் ஆடைகளையும்
பரதரः து		அணிந்தவனாய்
வைதேஹீம்	-	வைதேஹியை
அந்வசிந்தயத்	-	நினைவில் கொண்டான்.

भृशं नियुक्तस्तस्यां च मदनेन मदोत्कटः ।
न स तं राक्षसः कामं शशाकात्मनि गूहितुम् ॥

ப்ருஶம் நியுக்தஸ்தஸ்யாம் ச மதநேந மதோத்கட: ।
ந ஸ தம் ராக்ஷஸ: காமம் ஶஶாகாத்மநி கூஹிதும் ॥ 5

ஸः	-	அந்த
மதோத்கடः	-	இறுமாப்பு கொண்ட
ராக்ஷஸः	-	ராக்ஷஸன்,
தஸ்யாம்	-	அவளிடத்தில்
மதநேந	-	காமனால்
ப்ருஶம்	-	மிகவும்
நியுக்தः	-	தூண்டி அனுப்பப்பட்டவன்;
ச	-	அதனால்
தம் காமம்	-	அந்தக் காமத்தை
ஆத்மநி	-	மனத்தினுள்
கூஹிதும்	-	அடக்கிக் கொள்ள
ந ஶஶாக	-	முடியவில்லை.

स सर्वाभरणैर्युक्तो बिभ्रच्छ्रियमनुत्तमाम् ॥
तां नगैर्बहुभिर्जुष्टां सर्वपुष्पफलोपगैः ॥

ஸ ஸர்வாபரணைர் யுக்தோ பிப்ரச்ச்ரிய மநுத்தமாம் । 6
தாம் நகைர் பஹுபிர் ஜுஷ்டாம் ஸர்வபுஷ்பப்லோபகை: ॥

वृतां पुष्करिणीभिश्च नानापुष्पोपशोभिताम् ।
सदामदैश्च विहगैर्विचित्रां परमाद्भुतैः ॥

வ்ருதாம் புஷ்கரிணீபிஶ்ச நாநா புஷ்போபஶோபிதாம் ।
ஸதாமதைஶ்ச விஹகைர்விசித்ராம் பரமாத் புதை: ॥ 7

ईहामृगैश्च विविधैर्जुष्टां दृष्टिमनोहरैः ।
वीथीः संप्रेक्षमाणश्च मणिकाञ्चनतोरणाः ॥

ஈஹாம்ருகைஶ்ச விவிதைர்ஜுஷ்டாம் த்ருஷ்டிமநோஹரை: ।
வீதீ: ஸம் ப்ரேக்ஷமாணஶ்ச மணிகாஞ்சந தோரணா: ॥ 8

नानामृगगणाकीर्णां फलैः प्रपतितैर्वृताम् ।
अशोकवनिकामेव प्राविशत् संततद्रुमाम् ॥

நாநா ம்ருக கணாகீர்ணாம் பலை: ப்ரபதிதைர் வ்ருதாம் ।
அஶோகவநிகாமேவ ப்ராவிஶத் ஸந்ததத்ருமாம் ॥ 9

அநுத்தமாம்	-	தன்னிற் சிறந்தது வேறொன்றுமில்லாத
தாம் ஶ்ரியம்	-	அந்த மேன்மையை
பிப்ரந்	-	வஹிக்கும்
ஸ:	-	அவன்
ஸர்வாபரணை:	-	ஸர்வாபரணங்களாலும்
யுக்த:	-	அலங்கரிக்கப்பட்டவனாய்
மணிகாஞ்சநதோரணா:	-	மணிகளிழைத்த தங்கத் தோரணங்கள் நாட்டிய
வீதி: ச	-	வீதிகளையும்
ஸம்ப்ரேக்ஷமாண:	-	பார்த்துக் கொண்டே
ஸ்வபுஷ்பபலோபகை:	-	எல்லாப்பூக்களாலும்பழங்களாலும்நிறைந்த
விவிதை: நகை:	-	ப்ற்பல மரங்களால்
ஜுஷ்டாம்	-	நிறைந்ததும்
ஸதாமதை:	-	எப்பொழுதும் கொழுத்த
பரமாத்புதை:	-	அத்யத்புதங்களான
விஹகை: ச	-	பறவைகளாலும்
புஷ்கரிணீபி:	-	பொற்றாமரையோடைகளாலும்
வ்ருதாம்	-	அடர்ந்ததும்
நாநாபுஷ்போப ஶோபிதாம்	-	பற்பல பூக்களால் விளக்கமுற்றதும்
விசித்ராம்	-	விசித்திரமானதும்
நாநாம்ருககணா கீர்ணாம்	-	பலவித மான் கூட்டங்கள் நிறைந்ததும்
ப்ரபதிதை:	-	தாமாயுதிர்ந்த
பலை: வ்ருதாம்	-	பழங்களோடு கூடியதும்

ஸந்ததத்ருமாம்	- மரங்கள் நெருங்கியதும்
த்ருஷ்டி மநோஹரைஃ	- கண்ணுக்கும் மனத்துக்கும் ஆனந்தம் கொடுக்கக் கூடிய
விவிதைஃ	- பலவிதங்களான
ஈஹாம்ருகைஃ	- சித்திர மான் பதுமைகளால்
வ்ருதாம் ச	- விளங்குவதுமான
அஶோகவநிகாம்	- அசோக வனத்தினுள்
ப்ராவிஶத்	- புகுந்தான்.

अङ्गनाः शतमात्रं तु तं व्रजन्तमनुव्रजन् ।
महेन्द्रमिव पौलस्त्यं देवगन्धर्वयोषितः ॥

அங்கநா: ஶதமாத்ரம்து தம் வ்ரஜந்தமனுவ்ரஜந் ।
மஹேந்த்ரமிவ பௌலஸ்த்யம் தேவகந்தர்வ யோஷித: ॥ 10

தேவகந்தர்வயோஷிதஃ	- தேவ கந்தர்வ ஸ்திரீகள்
மஹேந்த்ரம் இவ	- மஹேந்திரனைப் போல்
வ்ரஜந்தம் து	- முன் செல்லும்
தம் பௌலஸ்த்யம்	- அந்த பௌலஸ்தியனை
அங்கநாஶதமாத்ரம்	- பெண்களின் ஒரு பெரிய கூட்டம்
அநுவ்ரஜத்	- பின்தொடர்ந்து சென்றது.

दीपिकाः काञ्चनीः काश्चिज्जगृहुस्तत्र योषितः ।
वालव्यजनहस्ताश्च तालवृन्तानि चापराः ॥

தீபிகா: காஞ்சநீ: காஶ்சிஜ்ஜக்ருஹுஸ் தத்ர யோஷித: ।
வாலவ்யஜந ஹஸ்தாஶ்ச தாளவ்ருந்தாநி சாபரா: ॥ 11

தத்ர	- அங்கு
காஶ்சித் யோஷிதஃ	- சில ஸ்திரீகள்
வாலவ்யஜநஹஸ்தாஃ	- வெண் சாமரங்களைக் கையிலுடையவர்கள்;
அபராஃ	- வேறு சிலர்
காஞ்சநீஃ	- பொன்னால் செய்த
தீபிகாஃ ச	- தீபிகைகளையும்
தாலவ்ருந்தாநி ச	- பனை விசிறிகளையும்
ஜக்ருஹுஃ	- கையிலேந்திச் சென்றார்கள்.

काञ्चनैरपि भृङ्गारैर्जह्रुः सलिलमग्रतः ।
मण्डलाग्रान् बृसीं चैव गृह्यान्याः पृष्ठतो ययुः ॥

காஞ்சநைரபி ப்ருங்காரைர் ஜஹ்ரு: ஸலில மக்ரத: ।
மண்டலாக்ராந் ப்ருஸீம்ஶ் சைவ க்ருஹ்யாந்யா: ப்ருஷ்டதோ யயு: ॥ 12

அந்யா: காஞ்சநை:	- சிலர் பொன்மயமான
ப்ருங்காரை:	- கிண்டிகளோடு
ஸலிலம்	- ஜலத்தை
அக்ரத:	- முன்னால்
ஜஹ்ரு:	- எடுத்துக் கொண்டு சென்றார்கள்.
அபி ச	- அதுவுமன்றி
மண்டலாக்ராந்	- பின்வளைந்த பட்டாக் கத்திகளையும்
ப்ருஸீம் ச	- கோலப்படம் என்ற விரிப்புக் கம்பளிகளையும்
க்ருஹ்ய	- எடுத்துக் கொண்டு
ப்ருஷ்டத: ஏவ	- பின்னாலேயும்
யயு:	- சென்றார்கள்.

काचिद्रत्नमयीं **पात्रीं** पूर्णां पानस्य भामिनी ।
दक्षिणा दक्षिणेनैव तदा जग्राह पाणिना ॥

காசித் ரத்நமயீம் பாத்ரீம் பூர்ணாம் பானஸ்ய பாமிநீ ।
தக்ஷிணா தக்ஷிணேநைவ ததா ஜக்ராஹ பாணிநா ॥ 13

ததா	- அப்பொழுது
காசித்	- ஒரு
தக்ஷிணா	- நல்ல
பாமிநீ	- பெண்மணி
ரத்நமயீம்	- ரத்தினமயமான
பூர்ணாம்	- நிறைந்த
பாநஸ்ய பாத்ரீம்	- தீர்த்த பாத்திரத்தை
தக்ஷிணேந	- வலது
பாணிநா ஏவ	- கையினாலேயே
ஜக்ராஹ	- ஏந்திச் சென்றாள்.

राजहंसप्रतीकाशं छत्रं पूर्णशशिप्रभम् ।
सौवर्णदण्डमपरा गृहीत्वा पृष्ठतो ययौ ॥

ராஜஹம்ஸ ப்ரதீகாஶம் சத்ரம் பூர்ணஶஶிப்ரபம் ।
ஸெளவர்ண தண்டமபரா க்ருஹீத்வா ப்ருஷ்டதோ யயெள ॥ 14

அபரா	- மற்றொருத்தி
ஸெளவர்ணதண்டம்	- தங்கப் பிடி போட்ட
ராஜஹம்ஸப்ரதீகாஶம்	-அரச வன்னம்போல் வெண்ணிறமும்
பூர்ணஶஶிப்ரபம்	- முழுமதி போல ஒளியுமுடைய
சத்ரம்	- குடையை

ப்ருஷ்டத: - பின்னிருந்து
க்ருஹீத்வா - பிடித்துக் கொண்டு
யயௌ - சென்றாள்.

निद्रामदपरीताक्ष्यो रावणस्योत्तमाः स्त्रियः ।
अनुजग्मुः पतिं वीरं घनं विद्युल्लता इव ॥

நித்ராமத பரீதாக்ஷ்யோ ராவணஸ்யோத்தமா: ஸ்த்ரிய: ।
அநுஜக்மு: பதிம் வீரம் கனம் வித்யுல்லதா இவ ॥ 15

நித்ராமதபரீதாக்ஷ்ய: - நித்திரையினாலும் கள்ளுண்டதினாலும் கலங்கிய கண்களையுயைடவர்களான
ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய
உத்தமா: ஸ்த்ரிய: - சிறந்த பத்தினிகள்,
வித்யுல்லதா: - மின்னற் கொடிகள்
கநம் இவ - மேகத்தைப் போல்,
வீரம் - வீரனான
பதிம் - பர்த்தாவை
அநுஜக்மு: - பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள்.

व्याविद्धहारकेयूराः समामृदितवर्णकाः ।
समागलितकेशान्ताः सस्वेदवदनास्तथा ॥

வ்யாவித்தஹார கேயூரா: ஸமாம்ருதித வர்ணகா: ।
ஸமாகலித கேஶாந்தா: ஸஸ்வேத வதநாஸ் ததா ॥ 16

घूर्णन्त्यो मदशेषेण निद्रया च शुभाननाः ।
स्वेदक्लिष्टाङ्गकुसुमाः सुमाल्याकुलमूर्धजाः ॥

கூர்ணந்த்யோ மதஶேஷேண நித்ரயா ச ஶுபாநநா: ।
ஸ்வேத க்லிஷ்டாங்க குஸுமா: ஸுமால்யாகுலமூர்தஜா: ॥ 17

प्रयान्तं नैर्ऋतपतिं नार्यो मदिरलोचनाः ।
बहुमानाच्च कामाच्च प्रिया भार्यास्तमन्वयुः ॥

ப்ரயாந்தம் நைர்ருதபதிம் நார்யோ மதிரலோசநா: ।
பஹுமாநாச்ச காமாச்ச ப்ரியா பார்யாஸ் தமன்வயு: ॥ 18

வ்யாவித்தஹாரகேயூரா:- மாற்றியணிந்த மாலைகளும் தோள் வளைகளுமுடையவர்களும்
ஸமாம்ருதிதவர்ணகா:- பூச்சழிந்தவர்களும்
ஸமாகலிதகேஶாந்தா:- கூந்தல் நுனிகள் அவிழ்ந்தவர்களும்
ததா - அப்படியே
ஸஸ்வேதவதநா: - முகத்தில் வேர்வை அரும்பினவர்களும்
ஸ்வேதக்லிஷ் - வேர்வையினால் கசங்கின

டாங்ககுஸுமா: புஷ்பமுள்ளவர்களும்
ஸுமால்யாகுல - அழகான புஷ்பங்கள் கலைந்த கூந்தலுடையவர்களும்
மூர்தஜா:
மதஶேஷேண - மத சேஷத்தாலும்
நித்ரயா ச - தூக்கத்தாலும்
கூர்ணந்த்ய: - தள்ளாடுபவர்களும்
ஶுபாநநா: - அழகான முகமுள்ளவர்களும்
மதிரலோசநா: - பிரமிக்கச் செய்யும் பார்வையுள்ள கண்களை உடையவர்களும்
நார்ய: - உத்தமிகளுமான
ப்ரியா: பார்யா: - அன்புடைய பத்தினிகள்
ப்ரயாந்தம் - முன் செல்கின்ற
நைர்க்ருதபதிம் - ராக்ஷஸ ராஜனான
தம் - அவனை
பஹுமாநாத் ச - பஹுமானத்தாலும்
காமாத் ச - காமத்தாலும்
அந்வயு: - பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள்.

स च कामपराधीनः पतिस्तासां महाबलः ।
सीतासक्तमना मन्दो मदाञ्चितगतिर्बभौ ॥

ஸ ச காமபராதீன: பதிஸ் தாஸாம் மஹாபல: ।
ஸீதா ஸக்தமநா மந்தோ மதாஞ்சித கதிர்பபௌ ॥ 19

தாஸாம் - அந்த ஸ்திரீகளின்
பதி: - பர்த்தாவான
மஹாபல: ஸ: - மஹாவலிவுள்ள அவன்
காமபராதீந: - காமத்தினால் தன்வயமழிந்தவனாய்
மந்த: ச - துர்மார்க்கனாய் (அதனால்)
ஸீதாஸக்தமநா: - ஸீதையினிடத்தில் பதிந்த மனமுடையவனாய்
மதாஞ்சிதகதி: - அகந்தையால் ஒய்யார நடையுடையவனாகி
பபௌ - விளங்கினான்.

ततः काञ्चीनिनादं च नूपुराणां च निःस्वनम् ।
शुश्राव परमस्त्रीणां स कपिर्मारुतात्मजः ॥

தத: காஞ்சீநிநாதம் ச நூபுராணாம் ச நிஸ் ஸ்வனம் ।
ஶுஶ்ராவ பரமஸ்த்ரீணாம் ஸ கபிர்மாருதாத்மஜ: ॥ 20

மாருதாத்மஜ: - வாயு குமாரரான
ஸ: கபி: - அந்த வானரர்
தத: - அங்கு

பரமஸ்த்ரீணாம் - உத்தம ஸ்திரீகளின்
காஞ்சீநிநாதம் ச - காஞ்சி மணியின் ஓசையையும்
நூபுராணாம் - சிலம்புகளின்
நிஃஸ்வநம் ச - அரவத்தையும்
ஶுஶ்ராவ - செவியுற்றார்.

तं चाप्रतिमकर्माणमचिन्त्यबलपौरुषम् ।
द्वारदेशमनुप्राप्तं ददर्श हनुमान् कपिः ॥

தம் சாப்ரதிமகர்மாண மசிந்த்யபல பெளருஷம் ।
த்வாரதேஶ மனுப்ராப்தம் ததர்ஶ ஹநுமான் கபி: ॥ 21

दीपिकाभिरनेकाभिः समन्तादवभासितम् ।
गन्धतैलावसिक्ताभिर्ध्रियमाणाभिरग्रतः ॥

தீபிகாபிரநேகாபி: ஸமந்தாதவ பாஸிதம் ।
கந்ததைலாவஸிக்தாபிர் த்ரியமாணாபி ரக்ரத: ॥ 22

कामदर्पमदैर्युक्तं जिह्मताम्रायतेक्षणम् ।
समक्षमिव कंदर्पमपविद्धशरासनम् ॥

காமதர்பம்தைர்யுக்தம் ஜிம்ஹ தாம்ராய தேக்ஷணம் ।
ஸமக்ஷமிவ கந்தர்ப மபவித்த ஶராஸநம் ॥ 23

मथितामृतफेनाभमरजो वस्त्रमुत्तमम् ।
सलीलमनुकर्षन्तं विमुक्तं सक्तमङ्गदे ॥

மதிதாம்ருத பேநாபமரஜோ வஸ்த்ர முத்தமம் ।
ஸலீலமநு கர்ஷந்தம் விமுக்தம் ஸக்தமங்கதே॥ 24

அப்ரதிகர்மாணம் - நிகரற்ற செயலுடையவனும்
அசிந்த்யபல - நினைத்தற்கரிய வலியும்
பெளருஷம் ஆண்மையுமுடையவனும்
அக்ரதஃ - எதிரில்
த்ரியமாணாபிஃ - கையிலேந்தப்படுகிற
கந்ததைலா வஸிக்தாபிஃ -வாஸனை எண்ணெயில் நனைத்த
அநேகாபிஃ தீபிகாபி:- அநேக தீபங்களாலே
ஸமந்தாத் - நான்கு புறத்திலும்
அவபாஸிதம் - பிரகாசிக்கப்பிக்கப்பட்டவனும்
காமதர்பமதைஃ - காமம், செருக்கு, துர்மார்க்கம்
இவைகளால்
யுக்தம் - நிறைந்துள்ளவனும்
ஜிம்ஹதாம்ரா - வளைந்து சிவந்து நீண்ட
யதேக்ஷணம் கண்களுள்ளவனும்

அபவித்தஶராஸநம்	வில்லைத் தரியாத
ஸமக்ஷம் கந்தர்பம்	ப்ரத்யக்ஷ மன்மதனை
இவ	போன்றவனும்
விமுக்தம்	நழுவி
அங்கதே ஸக்தம்	தோள் வளையில் மாட்டிய
மதிதாம்ருதபேநாபம்	கடைந்த பாலின் வெண்ணுரை போன்ற
அரஜ:	வெள்ளிய
உத்தமம் வஸ்த்ரம்	சிறந்த வஸ்திரத்தை
ஸலீலம்	ஒய்யாரமாக
அநுகர்ஷந்தம்	இழுத்துக் கொண்டு
த்வாரதேஶம்	வாசற்படியண்டை
அநுப்ராப்தம் ச	வந்திருப்பவனுமான
தம்	அவனை
கபி:	வானரரான
ஹநுமான்	ஹனுமார்
ததர்ஶ	கண்டார்.

तं पत्रविटपे लीनः पत्रपुष्पघनावृतः ।
समीपमुपसंक्रान्तं निध्यातुमुपचक्रमे ॥

தம் பத்ரவிடபேலீன: பத்ர புஷ்ப கநாவ்ருத: ।
ஸமீபமுபஸங்க்ராந்தம் நித்யாது முபசக்ரமே ॥ 25

பத்ரவிடபே	தழை பரந்த கிளையில்
லீந:	ஒளிந்து கொண்டு
பத்ரபுஷ்பகநாவ்ருத:	இலை, புஷ்பம் இவைகளால் மூடுண்டவராய்
ஸமீபம்	ஸமீபத்தில்
உபஸங்க்ராந்தம்	வந்து சேர்ந்த அவனை
நித்யாதும்	கவனித்துப் பார்க்க
உபசக்ரமே	தொடங்கினார்.

अवेक्षमाणस्तु ततो ददर्श कपिकुञ्जरः ।
रूपयौवनसंपन्ना रावणस्य वरस्त्रियः ॥

அவேக்ஷமாணாஸ்து ததோ ததர்ஶ கபிகுஞ்ஜர: ।
ரூப யௌவன ஸம்பந்நா ராவணஸ்ய வரஸ்த்ரிய: ॥ 26

தத:	அங்கு
அவேக்ஷமாண: து	கவனித்துப் பார்த்துக் கொண்டே
கபிகுஞ்ஜர:	வானரச்ரேஷ்டர்
ராவணஸ்ய	ராவணனுடைய
ரூபயௌவநஸம்பந்நா:	அழகும், இளமையும் வாய்ந்தவர்களான

வரஸ்த்ரிய: - சிறந்த பத்தினிகளை
ததர்ஶ - கண்டார்.

ताभिः परिवृतो राजा सुरूपाभिर्महायशाः ।
तन्मृगद्विजसंघुष्टं प्रविष्टः प्रमदावनम् ॥

தாபி: பரிவ்ருதோ ராஜா ஸுரூபாபிர்மஹாயஶா: ।
தன்ம்ருகத்விஜஸங்குஷ்டம் ப்ரவிஷ்ட: ப்ரமதாவனம் ॥ 27

தாபி: - அந்த
ஸுரூபாபி: - அழகிகளால்
பரிவ்ருத: - சூழப்பட்டவனான
மஹாயஶா: - பெரும் புகழ் வாய்ந்த
ராஜா - அரசன்
ம்ருகத்விஜ ஸங்குஷ்டம்-மிருகங்களும், பறவைகளும் நிறைந்த
தத் ப்ரமதாவநம் - அந்த அந்தப்புர உத்தியான வனத்தினுள்
ப்ரவிஷ்ட: - பிரவேசித்தான்.

क्षीबो विचित्राभरणः शङ्कुकर्णो महाबलः ।
तेन विश्रवसः पुत्रः स दृष्ट्वा राक्षसाधिपः ॥
वृतः परमनारीभिस्ताराभिरिव चन्द्रमाः ॥

க்ஷீபோ விசித்ராபரண: ஶங்குகர்ணோ மஹாபல: ।
தேந விஶ்ரவஸ: புத்ர: ஸ த்ருஷ்டோ ராக்ஷஸாதிப: ॥
வ்ருத: பரமநாரீபிஸ் தாராபிரிவ சந்த்ரமா: ॥ 29

தேந - அவரால்
விஶ்ரவஸ: - விச்ரவஸின்
புத்ர: - புத்ரனும்
மஹாபல: - மஹா பலவானும்
ராக்ஷஸாதிப: - ராக்ஷஸாதிபனுமான
ஸ: - அவன்
ஶங்குகர்ண: - ஈட்டி முனை போன்ற செவியனாய்
விசித்ராபரண: - அழகிய ஆபரணங்கள் அணிந்தவனாய்
க்ஷீப: - வெறி கொண்டவனாய்,
தாராபி: - நக்ஷத்திரங்களால்
சந்த்ரமா: இவ - சந்திரன் போல்
பரமநாரீபி: - சிறந்த ஸ்திரீகளால்
வ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
த்ருஷ்ட: - பார்க்கப்பட்டான்.

तं ददर्श महातेजास्तेजोवन्तं महाकपिः ॥ 30

தம் ததர்ஶ மஹாதேஜாஸ் தேஜோ வந்தம் மஹாகபி: ॥

மஹாதேஜா:	-	மஹா தேஜஸ்வியான
மஹாகபி:	-	மஹாகபி
தேஜோவந்தம்	-	ஜோதியுற்ற
தம் ததர்ஶ	-	அவனைக் கண்டார்.

रावणोऽयं महाबाहुरिति संचिन्त्य वानरः ।
सोऽयमेव पुरा शेते पुरमध्ये गृहोत्तमे ॥
अवप्लुतो महातेजा हनुमान् मारुतात्मजः ॥

ராவணோऽயம் மஹாபாஹுரிதி ஸஞ்சிந்த்ய வாநர: ।
ஸோऽயமேவ புரா ஶேதே புரமத்யே க்ருஹோத்தமே ॥
அவப்லுதோ மஹாதேஜா ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 31

அயம்	-	இவன்
புரா	-	இதற்கு முந்தி
புரமத்யே	-	நகரினிடையில்
க்ருஹோத்தமே	-	மாளிகைகளின் சிறந்ததில்
ஶேதே	-	படுத்துறங்கிக் கொண்டிருந்தான்;
மஹாதேஜா:	-	மிகத் தேஜஸ்ஸுடையவரும்
மாருதாத்மஜ:	-	வாயு புத்திரரும்
வாநர:	-	வானரருமான
ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
ஸ:	-	அந்த
மஹாபாஹு:	-	மஹா பாஹுவான
அயம் ஏவ	-	இவனே
ராவண: இதி	-	ராவணன் என்று
ஸஞ்சிந்த்ய	-	ஸந்தேஹமறத் தெரிந்து கொண்டு
அவப்லுத:	-	துள்ளினார்.

स तथाप्युग्रतेजाः सन्निर्धूतस्तस्य तेजसा ।
पत्रकुह्यान्तरे सक्तो हनुमान् संवृतोऽभवत् ॥

ஸ ததாப்யுக்ரதேஜா: ஸந்நிர்தூதஸ் தஸ்ய தேஜஸா ।
பத்ர குஹ்யாந்தரே ஸக்தோ ஹநுமாந் ஸம்வ்ருதோऽபவத் ॥ 32

ஸ ஹநுமான்	-	அந்த ஹனுமார்
உக்ரதேஜா: ஸந்	-	உக்கிர தேஜஸுடையவர்;
ததா அபி	-	அப்படியிருந்த போதிலும்
தஸ்ய	-	அவனுடைய
தேஜஸா	-	தேஜஸ்ஸினால்
நிர்தூத:	-	குன்றியவனாய்
பத்ரகுஹ்யாந்தரே	-	இலைச் செறிவுக்குள்
ஸக்த:	-	அடங்கி

ஸம்வ்ருத:	-	மறைந்து கொண்டு
அபவத்	-	இருந்தார்.

स तामसितकेशान्तां सुश्रोणीं संहतस्तनीम् ।
दिदृक्षुरसितापाङ्गामुपावर्तत रावणः ॥

ஸ தாமஸித கேஶாந்தாம் ஸுஶ்ரோணீம் ஸம்ஹதஸ்தநீம் ॥
தித்ருக்ஷுரஸிதாபாங்கா முபாவர்த்தத ராவண: ॥ 33

ஸ: ராவண:	-	அந்த ராவணன்
அஸிதகேஶாந்தாம்	-	கருங்குழலுள்ளவளும்
அஸிதாபாங்காம்	-	கருங்கண்ணுள்ளவளும்
ஸுஶ்ரோணீம்	-	அழகிய நிதம்பங்களுள்ளவளும்
ஸம்ஹதஸ்தநீம்	-	நெருங்கிய ஸ்தனங்களுடையவளுமான
தாம்	-	அவளை
தித்ருக்ஷு:	-	காணக் கருதி
உபாவர்த்தத	-	கிட்டினான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ராவண ஆகமனம் நாம அஷ்டாதஶ: ஸர்க: ॥

ஏகோநவிம்ஶ: ஸர்க: - 19

तस्मिन्नेव ततः काले राजपुत्री त्वनिन्दिता ।
रूपयौवनसंपन्नं भूषणोत्तमभूषितम् ॥

தஸ்மிந்நேவ தத: காலே ராஜபுத்ரீ த்வநிந்திதா ।
ரூபயௌவன ஸம்பந்நம் பூஷணோத்தம பூஷிதம் ॥ 1

ततो दृष्ट्वैव वैदेही रावणं राक्षसाधिपम् ।
प्रावेपत वरारोहा प्रवाते कदली यथा ॥

ததோ த்ருஷ்ட்வைவ வைதேஹீ ராவணம் ராக்ஷஸாதிபம் ।
ப்ராவேபத வராரோஹா ப்ரவாதே கதலீ யதா ॥ 2

ராஜபுத்ரீ - ராஜ குமாரியாய்
அநிந்திதா - நிந்தைக்கிடமில்லாத
வராரோஹா - உத்தமியான
வைதேஹீ து - வைதேஹியும்
பூஷணோத்தமபூஷிதம் -சிறந்த ஆபரணங்கள் தரித்தவனும்
ரூபயௌவநஸம்பந்நம்-அழகும் இளமையும் வாய்ந்தவனும்
ராக்ஷஸாதிபம் - அரக்கர் வேந்தனுமான
ராவணம் - ராவணனை
தஸ்மிந் காலே - அந்த ஸமயத்தில்
தத: ஏவ த்ருஷ்ட்வா- அங்கிருந்தே கண்டு
ஏவ தத: - உடனே அங்கேயே
ப்ரவாதே - பெருங்காற்றில்
கதலீ யதா - வாழை போல
ப்ராவேபத - நடுங்கினாள்.

आच्छाद्योदरमूरुभ्यां बाहुभ्यां च पयोधरौ ।
उपविष्टा विशालाक्षी रुदन्ती वरवर्णिनी ॥

ஆச்சாத் யோதரமூருப்யாம் பாஹுப்யாம் ச பயோதரௌ ।
உபவிஷ்டா விஶாலாக்ஷீ ருதந்தீ வரவர்ணிநீ ॥ 3

दशग्रीवस्तु वैदेहीं रक्षितां राक्षसीगणैः ।
ददर्श सीतां दुःखार्तां नावं सन्नामिवार्णवे ॥

தஶக்ரீவஸ்து வைதேஹீம் ரக்ஷிதாம் ராக்ஷஸீகணை: ।
ததர்ஶ ஸீதாம் துக் கார்தாம் நாவம் ஸந்நாமி வார்ணவே ॥ 4

असंवृतायामासीनां धरण्यां संशितव्रताम् ।
छिन्नां प्रपतितां भूमौ शाखामिव वनस्पतेः ॥

அஸம் வ்ருதாயாமாஸீநாம் தரண்யாம் ஸம்ஶிதவ்ரதாம் ।
சிந்நாம் ப்ரபதிதாம் பூமௌ ஶாகாமிவ வனஸ்பதே: ॥ 5

मलमण्डनदिग्धाङ्गीं मण्डनार्हाममण्डिताम् ।
मृणाली पङ्कदिग्धेव विभाति न विभाति च ॥

மலமண்டன திக்தாங்கீம் மண்டநார்ஹாம மண்டிதாம் ।
ம்ருணாலீ பங்கதிக்தேவ விபாதி ந விபாதி ச ॥ 6

தஶக்ரீவ:	-	தசகண்டன்
வரவர்ணிநீம்	-	அழகிய சரீரமுடையவளும்
விஶாலாக்ஷீம்	-	விசாலமான கண்களுடையவளும்
ஊருப்யாம்	-	துடைகளால்
உதரம்	-	வயிற்றையும்
பாஹுப்யாம்	-	கைகளால்
பயோதரௌ ச	-	ஸ்தனங்களையும்
ஆச்சாத்ய	-	மறைத்துக் கொண்டு
உபவிஷ்டாம்	-	உட்கார்ந்திருப்பவளும்
ராக்ஷஸீகணை:	-	ராக்ஷஸிகளின் கூட்டங்களால்
ரக்ஷிதாம்	-	காக்கப்பட்டவளும்
து:கார்தாம்	-	துக்கத்தால் வாடியிருப்பவளும்
ருதந்தீம்	-	அழுது கொண்டிருப்பவளும்
அர்ணவே	-	ஸமுத்திரத்தில்
ஸந்நாம் நாவம் இவ	-	முழுகுகிற கப்பலைப் போலிருப்பவளும்
சிந்நாம்	-	முறிந்து
பூமௌ	-	தரையில்
ப்ரபதிதாம்	-	விழுந்து கிடக்கிற
வநஸ்பதே: ஶாகாம்	-	மரத்தின் கிளையை
இவ	-	போலிருப்பவளும்
அஸம்வ்ருதாயாம்	-	விரிப்பில்லாத
தரண்யாம்	-	வெறுந்தரையில்
ஆஸீநாம்	-	உட்கார்ந்திருப்பவளும்
ஸம்ஶிதவ்ரதாம்	-	கடிய விரதமுடையவளும்
மண்டநார்ஹாம்	-	அலங்காரம் செய்து கொள்ளற்குரியவளும்
அமண்டிதாம்	-	அலங்காரம் செய்து கொள்ளாமலேயே இருப்பவளும்
மலமண்டநசித்ராங்கீம்	-	ஸ்நானம் செய்யாததாலுள்ள அழுக்காகிற அணியால் அழகிய திருமேனியளும்
வைதேஹீம்	-	விதேஹ மன்னரின் புதல்வியான
ஸீதாம் ததர்ஶ	-	ஸீதையைக் கண்டான்;
து	-	இந்நிலைமையில்
பங்கதிக்தா	-	சேற்றால் பூசப்பட்ட

ம்ருணாலீ இவ - தாமரைக் கொடி போலிருக்குமவள்
விபாதி - விளங்குகிறாள்,
ந விபாதி - விளங்காலுமிருக்கிறாள்.

समीपं राजसिंहस्य रामस्य विदितात्मनः ।
संकल्पहयसंयुक्तैर्यान्तीमिव मनोरथैः ॥

ஸமீபம் ராஜஸிம்ஹஸ்ய ராமஸ்ய விதி தாத்மன: ।
ஸங்கல்ப ஹய ஸம்யுக்தைர்யாந்தீமிவ மனோரதை: ॥ 7

शुष्यन्तीं रुदतीमेकां ध्यानशोकपरायणाम् ।
दुःखस्यान्तमपश्यन्तीं रामां राममनुव्रताम् ॥

ஶுஷ்யந்தீம் ருததீமேகாம் த்யான ஶோக பராயணாம் ।
து: கஸ்யாந்த மபஶ்யந்தீம் ராமாம் ராம மநுவ்ரதாம் ॥ 8

वेष्टमानां तथाविष्टां पन्नगेन्द्रवधूमिव ।
धूप्यमानां ग्रहेणेव रोहिणीं धूमकेतुना ॥

வேஷ்டமாநாம் ததா விஷ்டாம் பந்நகேந்த்ரவதூமிவ ।
தூப்யமாநாம் க்ரஹேணேவ ரோஹிணீம் தூமகேதுநா ॥ 9

वृत्तशीलकुले जातामाचारवति धार्मिके ।
पुनः संस्कारमापन्नां जातामिव च दुष्कुले ॥

வ்ருத்த ஶீல குலே ஜாதாமாசாரவதி தார்மிகே ।
புன: ஸம்ஸ்கார மாபந்நாம் ஜாதாமிவ ச துஷ்குலே ॥ 10

अभूतेनापवादेन कीर्तिं निपतितामिव ।
आम्नायानामयोगेन विद्यां प्रशिथिलामिव ॥

அபூதே நாபவாதேந கீர்திம் நிபதிதாமிவ ।
ஆம்நாயாநாமயோகேந வித்யாம் ப்ரஶிதிலாமிவ ॥ 11

सन्नामिव महाकीर्तिं श्रद्धामिव विमानिताम् ।
प्रज्ञामिव परिक्षीणामाशां प्रतिहतामिव ॥

ஸந்நாமிவ மஹா கீர்திம் ஶ்ரத்தாமிவ விமாநிதாம் ।
ப்ரஜ்ஞாமிவ பரிக்ஷீணாமாஶாம் ப்ரதிஹதாமிவ ॥ 12

आयतीमिव विध्वस्तामाज्ञां प्रतिहतामिव ।
दीप्तामिव दिशं काले पूजामपहृतामिव ॥

ஆயதீமிவ வித்வஸ்தாமாஜ்ஞாம் ப்ரதிஹதாமிவ ।
தீப்தாமிவ திஶம் காலே பூஜாமபஹ்ருதாமிவ ॥ 13

पद्मिनीमिव विध्वस्तां हतशूरां चमूमिव ।
प्रभामिव तमोध्वस्तामुपक्षीणामिवापगाम् ॥
பத்மிநீமிவ வித்வஸ்தாம் ஹதஶூராம் சமூமிவ ।
ப்ரபாமிவ தமோத்வஸ்தாமுபக்ஷீணாமிவாபகாம் ॥ 14

वेदीमिव परामृष्टां शान्तामग्निशिखामिव ।
पौर्णमासीमिव निशां राहुग्रस्तेन्दुमण्डलाम् ॥
வேதீமிவ பராம்ருஷ்டாம் ஶாந்தா மக்நி ஶிகாமிவ ।
பௌர்ணமாஸீமிவ நிஶாம் ராஹுக்ரஸ்தேந்து மண்டலாம் ॥ 15

उत्कृष्टपर्णकमलां वित्रासितविहङ्गमाम् ।
हस्तिहस्तपरामृष्टामाकुलां पद्मिनीमिव ॥
உத்க்ருஷ்ட பர்ணகமலாம் வித்ராஸித விஹங்கமாம் ।
ஹஸ்தி ஹஸ்த பராம்ருஷ்டா மாகுலாம் பத்மிநீமிவ ॥ 16

पतिशोकातुरां शुष्कां नदीं विस्रावितामिव ।
परया मृजया हीनां कृष्णपक्षनिशामिव ॥
பதிஶோகாதுராம் ஶுஷ்காம் நதீம் விஸ்ராவிதாமிவ ।
பரயா ம்ருஜயா ஹீநாம் க்ருஷ்ண பக்ஷநிஶாமிவ ॥ 17

सुकुमारीं सुजाताङ्गीं रत्नगर्भगृहोचिताम् ।
तप्यमानामिवोष्णेन मृणालीमचिरोद्धृताम् ॥
ஸுகுமாரீம் ஸுஜாதாங்கீம் ரத்நகர்ப க்ருஹோசிதாம் ।
தப்ய மாநாமி வோஷ்ணேந ம்ருணாலீ மசிரோத்த்ருதாம் ॥ 18

गृहीतामालितां स्तम्भे यूथपेन विनाकृताम् ।
निःश्वसन्तीं सुदुःखार्तां गजराजवधूमिव ॥
க்ருஹீதாமாலிதாம் ஸ்தம்பே யூதபேந விநாக்ருதாம் । 19
நிஶ் ஶ்வ ஸந்தீம் ஸுதுக் கார்தாம் கஜராஜவதூமிவ॥

एकया दीर्घया वेण्या शोभमानामयत्नतः ।
नीलया नीरदापाये वनराज्या महीमिव ॥
ஏகயா தீர்கயா வேண்யா ஶோபமாநாமயத்நத: । 20
நீலயா நீரதாபாயே வநராஜ்யா மஹீமிவ ॥

उपवासेन शोकेन ध्यानेन च भयेन च ।
परिक्षीणां कृशां दीनामल्पाहारां तपोधनाम् ॥
உபவாஸேந ஶோகேந த்யாநேந ச பயேந ச । 21
பரிக்ஷீணாம் க்ருஶாம் தீநாமல்பாஹாராம் தபோதநாம் ॥

आयाचमानां दु:खार्तां प्राञ्जलिं देवतामिव ।
भावेन रघुमुख्यस्य दशग्रीवपराभवम् ॥

ஆயாச மாநாம் துக் கார்தாம் ப்ராஞ்ஜலிம் தேவதாமிவ ।
பாவேந ரகுமுக்யஸ்ய தஶக்ரீவ பராபவம் ॥ 22

समीक्षमाणां रुदतीमनिन्दितां सुपक्ष्मताम्रायतशुक्ललोचनाम् ।
अनुव्रतां राममतीव मैथिलीं प्रलोभयामास वधाय रावण: ॥

ஸமீக்ஷமாணாம் ருததீ மநிந்திதாம்
ஸுபக்ஷ்மதாம்ராயத ஶுக்ல லோசநாம் ।
அநுவ்ரதாம் ராமமதீவ மைதிலீம்
ப்ரலோபயாமாஸ வதாய ராவண: ॥ 23

ராஜஸிம்ஹஸ்ய	-	ராஜஸிம்ஹரான
விதிதாத்மநঃ	-	ஸர்வக்ஞரான
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருடைய
ஸமீபம்	-	ஸமீபத்துக்கு
ஸங்கல்பஹயஸம்யுக்தைঃ	-	தீர்மானம் என்ற குதிரைகள் பூட்டிய
மநோரதைঃ	-	மனமாகிற தேர்களுடன்
யாந்தீம் இவ	-	போகிறவளைப் போலவும்
ஶுஷ்யந்தீம்	-	வாடினவளும்
ஏகாம்	-	தனியளும்
ருததீம்	-	அழுது கொண்டிருப்பவளும்
த்யாநஶோகபராயணாம்	-	எண்ணுவதும், சோகிப்பதுமே வேலையாக உள்ளவளும்
ராமம்	-	ஸ்ரீராமரை
அநுவ்ரதாம்	-	தஞ்சமென நம்பியிருப்பவளும்
ராமாம்	-	உத்தமமானவளும்
துঃகஸ்ய அந்தம்	-	துக்கத்தின் முடிவை
அபஶ்யந்தீம்	-	காணாதவளும்
ஆவிஷ்டாம்	-	மந்திரத்தினால் கட்டப்பட்டு
ததா	-	அப்படியே
வேஷ்டமாநாம்	-	துடிதுடித்துக் கொண்டிருக்கிற
பந்நகேந்த்ரவதூம்	-	ஸர்ப்பராஜன் கன்னி
இவ	-	போலவும்
தூமகேதுநா	-	தூமகேது என்ற
க்ரஹேண	-	க்ரஹத்தால்
தூப்யமாநாம்	-	துன்புறுத்தப்படுகிற
ரோஹிணீம் இவ	-	ரோஹிணியைப் போலவும்
ஆசரவதி	-	ஆசாரமுற்று
தார்மிக	-	தர்மமிகுந்து
வ்ருத்தஶீலகுலே	-	நல்லொழுக்கமும், நற்குணமும் படைத்த மேற்குலத்தில்

ஜாதாம்	-	பிறந்தவளும்
புந:	-	மறுபடி
ஸம்ஸ்காரம்	-	விவாஹரூப ஸம்ஸ்காரத்தை
ஆபந்நாம்	-	பெற்று
ச	-	அதனால்
துஷ்குலே	-	இழிகுலத்தில்
ஜாதாம் இவ	-	வாழ்க்கைப்பட்டவளைப் போலவும்
அபூதேந	-	பொய்யான
அபவாதேந	-	அபவாதத்தினால்
நிபதிதாம்	-	கெடுக்கப்பட்ட
கீர்தி இவ	-	நற்புகழைப் போலவும்
ஆம்நாயநாம்	-	அடிக்கடி படித்தல், சொல்லல் முதலியவைகளின்
அயோகேந	-	பயிற்சியின்மையினால்
ப்ரஶிதிலாம்	-	அழிந்த
வித்யாம் இவ	-	வித்தையைப் போலவும்
ஸந்நாம்	-	அழிந்து போன
மஹாகீர்தி மிவ	-	பெரும் புகழைப் போலவும்
விமாநிதாம்	-	அகௌரவப்படுத்தப்பட்ட
ஶ்ரத்தாம்	-	ச்ரத்தையை
இவ	-	போலவும்
பரிக்ஷீணாம்	-	அழிந்து போன
ப்ரஜ்ஞாம் இவ	-	ஞானத்தைப் போலவும்
ப்ரதிஹதாம்	-	இடையூறுற்ற
ஆஶாம் இவ	-	ஆசையைப் போலவும்
வித்வஸ்தாம்	-	இடிக்கப்பட்ட
ஆயதீம்	-	வாழ்விடத்தை
இவ	-	போலவும்
ப்ரதிஹதாம்	-	மறுக்கப்பட்ட
ஆஜ்ஞாம் இவ	-	உத்தரவைப் போலவும்
தீப்தாம்	-	தீப்பற்றியெரியும்
திஶம் இவ	-	திசையைப் போலவும்
காலே	-	செயற்குரிய காலத்தில்
அபஹ்ருதாம்	-	தடுக்கப்பட்ட
பூஜாம் இவ	-	பூஜையைப் போலவும்
வித்வஸ்தாம்	-	அழிந்து போன
பத்மிநீம்	-	தாமரைப் பொய்கையை
இவ	-	போலவும்
ஹதஶூராம்	-	தலைவனை இழந்த
சமூம் இவ	-	ஸேனையைப் போலவும்
தமோத்வஸ்தாம்	-	இருளால்அழிவுண்ட
ப்ரபாம் இவ	-	ஒளியைப் போலவும்
அபக்ஷீணாம்	-	வறண்டு போன

உபகாம் இவ	நதியைப் போலவும்
பராம்ருஷ்டாம்	அனுசிதமாக்கப்பட்ட
வேதீம்	யாக ஸ்தலத்தை
இவ	போலவும்
ஶாந்தாம்	அணைந்து போன
அக்நிஶிகாம்	அக்னி ஜ்வாலையை
இவ	போலவும்
ராஹுக்ரஸ்தேந்து மண்டலாம்	ராகுக்ரஸ்த சந்திர பிம்பமுற்ற
பௌர்ணமாஸீம்	பூர்ணிமை
நிஶாம் இவ	இரவைப்போலவும்
ஹஸ்திஹஸ்த பராம்ருஷ்டாம்	யானைத் துதிக்கைகளால் கலக்கப்பட்டு
உத்க்ருஷ்டபர்ண கமலாம்	பிடுங்கி எறியப்பட்ட இலைகளையும் புஷ்பங்களையுமுடைய
வித்ராஸித விஹங்கமாம்	பயமுறுத்தி வெருட்டப்பட்ட நீர்ப் பறவைகளையுமுடைய
ஆகுலாம்	கலங்கிய
பத்மிநீம்	தாமரைப் பொய்கையை
இவ	போலவும்
பதிஶோகாதுராம்	பதியைப் பிரிந்த துக்கத்தில் மூழ்கியவளாய்
ஶுஷ்காம்	வாடியிருப்பவளும்
விஸ்ராவிதாம்	நீரை வெட்டி விட்டு வற்றச் செய்த
நதீம் இவ	நதியைப் போலவும்
பரயா	நல்ல சுசியாகும்
ம்ருஜயா ஹீநாம்	ஒரு நீராடுதலுமில்லாதவளாய்
க்ருஷ்ணபக்ஷநிஶாம்	கிருஷ்ணபக்ஷத்திரவை
இவ	போன்றவளும்
ஸுகுமாரீம்	மேன்மையானவளும்
ஸுஜாதாங்கீம்	அழகான அங்கங்களுள்ளவளும்
ரத்நகர்ப்க்ருஹோசிதாம்	ரத்தின மாளிகையில் வசிக்கத் தக்கவளும்
உஷ்ணேந	வெயிலினால்
தப்யமாநாம்	வாடும்
அசிரோத்த்ருதாம்	அப்போதுதான் பிடுங்கப்பட்ட
ம்ருணாலீம் இவ	தாமரைத் தண்டு போலவும்
யூதபேந	ஆண் யானையோடு
விநாக்ருதாம்	இல்லாமல் செய்யப்பட்டு
க்ருஹீதாம்	பிடிக்கப்பட்டு
ஸ்தம்பே	கம்பத்தில்
ஆலிதாம்	கட்டப்பட்டு
ஸுது:கார்தாம்	மிக துக்கத்தால் வருந்தி
நி:ஶ்வஸந்தீம்	பெருமூச்செறிகிற
கஜராஜவதூம்	பெண் யானையை

இவ	போலவும்
ஏகயா தீர்கயா	ஒற்றையான நீளமான
வேண்யா	பின்னலோடு
அயத்நத:	ஒப்பனை செய்யப்படாமல்
ஶோபமாநாம்	விளங்குகிறவளும்
நீரதாபாயே	மழைக்கால முடிவில்
நீலயா	கருகியிருக்கிற
வநராஜ்யா	சோலையோடு இருக்கிற
மஹீம் இவ	பூமியைப் போலவும்
உபவாஸேந	பட்டினி கிடப்பதால்
பரிக்ஷீணாம்	மிக நொந்தவளும்
ஶோகேந	சோகத்தால்
க்ருஶாம்	இளைத்தவளும்
த்யாநேந ச	தியானத்தாலும்
பயேந ச	பயத்தாலும்
தீநாம்	மனங்குன்றியவளும்
அல்பாஹாராம்	உணவையே கொள்ளாதவளும்
து:கார்தாம்	துக்கத்தால் வாடுபவளும்
தபோதநாம்	ஸுசீலமே சிறந்ததாய்க் கொண்டவளும்
ப்ராஞ்ஜலிம்	கை கூப்பி
தேவதாம்	இஷ்ட தேவதைக்கு
இவ	போல்
ரகுமுக்யஸ்ய	ஶ்ரீ ரகு ச்ரேஷ்டருக்கு
பாவேந	மனத்தினால்
தஶக்ரீவபராபவம்	தசக்ரீவனுடைய ஸம்ஹாரத்தை
ஆயாசமாநாம்	பிரார்த்தனை செலுத்துகிறவளும்
ஸுபக்ஷ்மதாம்ராயத	அழகான இமைகளுடன் சிவந்து நீண்டு
ஶுக்லலோசநாம்	விரிந்து வெளுத்த கண்களுடையவளும்
ருததீம்	அழுது கொண்டிருப்பவளும்
ஸமீக்ஷமாணாம்	சுற்றி மிரண்டு பார்த்துக் கொண்டிருப்பவளும்
ராமம்	ஶ்ரீ ராமரை
அதீவ	ஒரே உறுதியாய்
அநுவ்ரதாம்	நம்பியவளும்
அநிந்திதாம்	நிந்தைக்கிடமில்லாதவளுமான
மைதிலீம்	மைதிலியைப் (பார்த்து)
ராவண: வதாய	ராவணன் இறக்க வேண்டியது காரணமாய்,
ப்ரலோபயாமாஸ	ஆசைப்பட்டான்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
க்ருச்ச்ரகதஸீதோபமா நாம ஏகோநவிம்ஶ: ஸர்க: ॥

விம்ஶ: ஸர்க: - 20

स तां पतिव्रतां दीनां निरानन्दां तपस्विनीम् ।
साकारैर्मधुरैर्वाक्यैर्न्यदर्शयत रावण: ॥

ஸ தாம் பதிவ்ரதாம் தீநாம் நிராநந்தாம் தபஸ்விநீம் ।
ஸாகாரைர் மதுரைர் வாக்யைர் ந்யதர்ஶயத ராவண: ॥ 1

ஸ: ராவண:	-	*அந்த ராவணன்,*
நிராநந்தாம்	-	சோகப்படுகிறவளும்
தபஸ்விநீம்	-	தபஸ்வினியாய்
தீநாம்	-	திகிலடைந்திருக்கிற
பதிவ்ரதாம்	-	பதிவ்ரதையுமான
தாம்	-	அவளுக்கு,
ஸாகாரை:	-	மனோபிப்ராயத்தைத் தெரிவிக்கும் ஜாடைகளுடன் கூடிய
மதுரை:	-	இனிய
வாக்யை:	-	மொழிகளால்
ந்யதர்ஶயத	-	விரித்துரைத்தான்.

मां दृष्ट्वा नागनासोरु गूहमाना स्तनोदरम् ।
अदर्शनमिवात्मानं भयान्नेतुं त्वमिच्छसि ॥

மாம் த்ருஷ்ட்வா நாகநாஸோரு கூஹமாநா ஸ்தநோதரம் ।
அதர்ஶநமிவாத்மாநம் பயாந்நேதும் த்வமிச்சஸி ॥ 2

நாகநாஸோரு	-	யானைத் துதிக்கை போன்ற துடையுடையாளே!
மாம் த்ருஷ்ட்வா	-	என்னைக் கண்டதும்,
த்வம்	-	நீ
ஸ்தநோதரம்	-	ஸ்தனங்களையும் வயிற்றையும்
கூஹமாநா	-	மூடிக் கொண்டவளாய்
ஆத்மாநம்	-	உடம்பை
அதர்ஶநம் நேதும்	-	கண்களுக்குக் காணாமற் செய்ய
பயாத்	-	பயத்தினால்
இச்சஸி	-	நினைக்கிறாய்
இவ	-	போலும்!

कामये त्वां विशालाक्षि बहु मन्यस्व मां प्रिये ।
सर्वाङ्गगुणसंपन्ने सर्वलोकमनोहरे ॥

காமயே த்வாம் விஶாலாக்ஷி பஹுமன்யஸ்வ மாம் ப்ரியே
ஸர்வாங்க குணஸம்பந்நே ஸர்வலோக மநோஹரே ॥ 3

விஶாலாக்ஷி	-	தடங்கண்ணாய்!
ப்ரியே	-	பெண்மணியே!
ஸர்வாங்ககுண ஸம்பந்நே	-	அங்கமெல்லாம் அழகு நிறைந்தவளே!
ஸர்வலோக மநோஹரே	-	ஸர்வ லோகத்திற்கும் இனிமை பூண்டவளே!
த்வாம் காமயே	-	உன்னை வேண்டுகிறேன்,
மாம்	-	என்னை
பஹுமந்யஸ்வ	-	கௌரவப்படுத்து.

नेह केचिन्मनुष्या वा राक्षसाः कामरूपिणः ।
व्यपसर्पतु ते सीते भयं मत्तः समुत्थितम् ॥

நேஹ கேசிந் மனுஷ்யா வா ராக்ஷஸா: காமரூபிண: ।
வ்யபஸர்பது தே ஸீதே பயம் மத்த: ஸமுத்திதம் ॥ 4

ஸீதே	-	ஸீதையே!
காமரூபிணঃ	-	காமரூபிகளான
ராக்ஷஸா:	-	அரக்கர்களாவது
மநுஷ்யா: வா	-	மனிதர்களாவது
இஹ	-	இங்கு
கேசித்	-	ஒருவரும்
ந	-	இல்லை;
தே	-	உனக்கு
மத்த:	-	என்னிடமிருந்து
ஸமுத்திதம் பயம்	-	விளைந்துள்ள பயம்
வ்யபஸர்பது	-	அடியோடு இல்லாமற் போகட்டும்.

स्वधर्मो रक्षसां भीरु सर्वथैव न संशयः ।
गमनं वा परस्त्रीणां हरणं संप्रमथ्य वा ॥

ஸ்வதர்மோ ரக்ஷஸாம் பீரு ஸர்வதைவ ந ஸம்ஶய: ।
கமனம் வா பரஸ்த்ரீணாம் ஹரணம் ஸம்ப்ரமத்ய வா ॥ 5

பீரு	-	‘‘பயந்தவளே!
பரஸ்த்ரீணாம்	-	பிறர் மனைவிகளின்
ஹரணம் வா	-	திருடிக் கொண்டு வருவது தானாகட்டும்
ஸம்ப்ரமத்ய	-	பலாத்கரித்து
கமநம் வா	-	சேருவது தானாகட்டும்
ரக்ஷஸாம்	-	அரக்கர்களுக்கு
ஸர்வதா	-	எப்பொழுதும்
ஸ்வதர்ம: ஏவ	-	குலதர்மமே;
ஸம்ஶய: ந	-	ஸந்தேகமில்லை.

एवं चैतदकामां तु न त्वां स्प्रक्ष्यामि मैथिलि ।
कामं कामः शरीरे मे यथाकामं प्रवर्तताम् ॥

ஏவம் சைததகாமாம் து ந த்வாம் ஸ்ப்ரக்ஷ்யாமி மைதிலி ।
காமம் காம: ஶரீரே மே யதாகாமம் ப்ரவர்த்ததாம் ॥ 6

ஏதத்	-	''மேற்சொல்லியது
ஏவம் ச	-	மேற்சொல்லிய வண்ணமாயிருந்தும்
மே ஶரீரே	-	எனது தேகத்தில்
காம:	-	மன்மதன்
யதாகாமம்	-	எவ்வளவு வேணுமோ அவ்வளவு
காமம்	-	இஷ்டப்படி
ப்ரவர்த்ததாம்	-	ப்ரவர்த்திக்கட்டும்;
து	-	இப்படியிருந்தும்,
மைதிலி	-	மைதிலீ!
அகாமாம்	-	உடன்படாத
த்வாம்	-	உன்னை
ந ஸ்ப்ரக்ஷ்யாமி	-	தொட மாட்டேன்.

देवि नेह भयं कार्यं मयि विश्वसिहि प्रिये ।
प्रणयस्व च तत्त्वेन मैवं भूः शोकलालसा ॥

தேவி நேஹ பயம் கார்யம் மயி விஶ்வஸிஹி ப்ரியே ।
ப்ரணயஸ்வ ச தத்த்வேந மைவம் பூ: ஶோகலாலஸா ॥ 7

தேவி	-	''தேவீ!
இஹ	-	இது விஷயத்தில்
பயம்	-	ஆபத்து விளையுமோ எனும் பீதிக்கு
ந கார்யம்	-	இடமில்லை;
ப்ரியே	-	பெண்மணியே!
மயி	-	என் விஷயத்தில்
விஶ்வஸிஹி	-	நம்பு;
தத்த்வேந	-	உள்ளத்தோடு
ப்ரணயஸ்வ	-	நேசமுறு;
ஏவம்	-	இப்படி
ஶோகலாலஸா	-	துக்கம் கொண்டாடுபவளாக
ச மா பூ:	-	இனியும் இராதே.

एकवेणी धरा शय्या ध्यानं मलिनमम्बरम् ।
अस्थानेऽप्युपवासश्च नैतान्यौपयिकानि ते ॥

ஏகவேணீ தரா ஶய்யா த்யானம் மலிநமம்பரம் ।
அஸ்தாநேऽப்யுபவாஸஶ்ச நைதாந்யௌபயிகாநி தே ॥ 8

ஏகவேணீ	-	''சடை திரிந்த கூந்தலும்,
தராசஶய்யா	-	தரையில் படுக்கையும்,
மலிநம்	-	அழுக்கடைந்த
அம்பரம் அபி	-	வஸ்திரமும்,
த்யாநம்	-	விசாரப்படுதல்,
அஸ்தாநே	-	வீணாகி
உபவாஸஃ	-	பட்டினி கிடத்தல்,
ஏதாநி ச	-	இவையெல்லாம்
தே	-	உனக்கு
ந ஔபயிகாநி	-	ஏற்றவைகள் அல்ல.

विचित्राणि च माल्यानि चन्दनान्यगरूणि च ।
विविधानि च वासांसि दिव्यान्याभरणानि च ॥

விசித்ராணி ச மால்யாநி சந்தநாந்யகரூணீ ச ।
விவிதாநி ச வாஸாம்ஸி திவ்யாந்யாபரணாநி ச ॥ 9

महार्हाणि च पानानि शयनान्यासनानि च ।
गीतं नृत्तं च वाद्यं च लभ मां प्राप्य मैथिलि ॥

மஹார்ஹாணி ச பாநாநி ஶயநாந்யாஸநாநி ச ।
கீதம் ந்ருத்தம் ச வாத்யம் ச லப மாம் ப்ராப்ய மைதிலீ ॥ 10

மைதிலி	-	''மைதீலி!
மாம்	-	என்னை
ப்ராப்ய	-	அங்கீகரித்து,
விசித்ராணி	-	விசித்திர
மால்யாநி ச	-	மாலைகளையும்
அகரூணி ச	-	அகரு (அகில்)
சந்தநாநி ச	-	சந்தனங்களையும்,
விவிதாநி	-	பற்பல
வாஸாம்ஸி ச	-	நல்லாடைகளையும்,
திவ்யாநி	-	திவ்யமான
ஆபரணாநி ச	-	ஆபரணங்களையும்,
மஹார்ஹாணி	-	விலையுயர்ந்த
பாநாநி	-	மதுக்களையும்;
ஶயநாநி ச	-	படுக்கைகளையும்
ஆஸநாநி ச	-	ஆஸனங்களையும்
கீதம் ந்ருத்தம்	-	பாடலையும் ஆடலையும்
வாத்யம் ச	-	வாத்தியத்தையும்
லப	-	பெறு.

स्त्रीरत्नमसि मैवं भूः कुरु गात्रेषु भूषणम् ।
मां प्राप्य हि कथं नु स्यास्त्वमनर्हा सुविग्रहे ॥

ஸ்த்ரீ ரத்நமஸி மைவம் பூ: குரு காத்ரேஷு பூஷணம் ।
மாம் ப்ராப்ய ஹி கதம் நு ஸ்யாஸ்த்வமநர்ஹா ஸுவிக்ரஹே ॥ 11

ஸுவிக்ரஹே - ‘‘ஸுந்தராங்கீ!
ஸ்த்ரீரத்நம் அஸி - பெண்மணியாயிருக்கின்றாய்;
கதம் நு - எதனால்
த்வம் அநர்ஹா - நீ கொண்டாடப்படாதவளாய்
ஸ்யா: - இருக்கிறாய்?
ஏவம் மா பூ: - இப்படி இராதே;
மாம் ஹி ப்ராப்ய - என்னையே அங்கீகரித்து
காத்ரேஷு - அங்கங்களில்
பூஷணம் - ஆபரணத்தை
குரு - இட்டுக் கொள்.

इदं ते चारु संजातं यौवनं व्यतिवर्तते ।
यदतीतं पुनर्नैति स्रोतः शीघ्रमपामिव ॥

இதம் தே சாரு ஸஞ்ஜாதம் யௌவனம் வ்யதிவர்ததே ।
யததீதம் புனர்நைதி ஸ்ரோத: ஶீக்ரமபாமிவ ॥ 12

தே ஸஞ்ஜாதம் - ‘‘உனக்கு இருக்கிற
சாரு - அருமையான
இதம் யௌவநம் - இங்கு யௌவன தசை,
ஶீக்ரம் - வெகு வேகமாய்
வ்யதிவர்ததே - கழிந்து கொண்டு வருகிறது;
அதீதம் - கடந்து போன
யத் - இந்த அது,
அபாம் - ஜலத்தின்
ஸ்ரோத: இவ - பெருக்கைப் போல்,
புந: - திரும்ப
ந ஏதி - வராது.

त्वां कृत्वोपरतो मन्ये रूपकर्ता स विश्वसृक् ।
न हि रूपोपमा त्वन्या तवास्ति शुभदर्शने ॥

த்வாம் க்ருத்வோபரதோ மன்யே ரூபகர்தா ஸ விஶ்வஸ்ருக் ।
ந ஹி ரூபோபமா த்வந்யா தவாஸ்தி ஶுபதர்ஶநே ॥ 13

ஶுபதர்ஶநே - ‘‘காணற்கினியவளே!
தவ - உனது
ரூபோபமா - அழகிற்கிணையாய்

அந்யா து ந அஸ்தி - வேறு ஒருவளும் இல்லை;
ஹி - ஆதலால்,
ரூபகர்தா - ரூபகர்த்தாவான
ஸ: விஶ்வஸ்ருக் - அந்த பிரம்மன்,
த்வாம் - உன்னை
க்ருத்வா - ஸ்ருஷ்டித்து,
உபரத: - தன் தொழிலைவிட்டுவிட்டானென்று
மந்யே - நினைக்கிறேன்.

त्वां समासाद्य वैदेहि रूपयौवनशालिनीम् ।
कः पुमानतिवर्तेत साक्षादपि पितामहः ॥

த்வாம் ஸமாஸாத்ய வைதேஹி ரூபயௌவன ஶாலிநீம் ।
க: புமாநதிவர்தேத ஸாக்ஷாதபி பிதாமஹ: ॥ 14

வைதேஹி - வைதேஹீ!
பிதாமஹ: அபி - பிதாமகனுள்பட
க: புமாந் - எந்தப் புருஷன்,
ரூபயௌவனஶாலிநீம்-அழகும், இளமையும் அமைந்து விளங்கும்
த்வாம் - உன்னை
ஸாக்ஷாத் - ப்ரத்யக்ஷமாய்
ஸமாஸாத்ய - கண்டு,
அதிவர்தேத - விட்டு அப்பால் போவான்?

यद्यत् पश्यामि ते गात्रं शीतांशुसदृशानने ।
तस्मिंस्तस्मिन् पृथुश्रोणि चक्षुर्मम निबध्यते ॥

யத்யத் பஶ்யாமி தே காத்ரம் ஶீதாம்ஶு ஸத்ருஶாநதே ।
தஸ்மிந் தஸ்மிந் ப்ருதுஶ்ரோணி சக்ஷுர்மம நிபத்யதே ॥ 15

ஶீதாம்ஶு - குளிர்ந்த சந்திரன் போன்ற
ஸத்ருஶாநநே முகமுடையவளே!
ப்ருதுஶ்ரோணி - பருத்த நிதம்பமுடையவளே!
தே - உனது
யத்யத் - எந்தெந்த
காத்ரம் - அவயவத்தை
பஶ்யாமி - பார்க்கிறேனோ,
தஸ்மிந் தஸ்மிந் - அதிலதிலேயே
மம சக்ஷு: - எனது கண்
நிபத்யதே - கட்டுப்பட்டு நின்று விடுகிறது.

भव मैथिलि भार्या मे मोहमेनं विसर्जय ।
बह्वीनामुत्तमस्त्रीणां ममाग्रमहिषी भव ॥

பவ மைதிலி பார்யா மே மோஹமேநம் விஸர்ஜய ।
பஹ்வீநாமுத்தம ஸ்த்ரீணாம் மமாக்ர மஹிஷீ பவ ॥ 16

மைதிலி	-	''மைதிலி!
ஏநம்	-	இந்த
மோஹம்	-	வருத்தமுறலை
விஸர்ஜய	-	விட்டு விடு;
மே	-	எனக்கு
பார்யா	-	பத்தினியாக
பவ	-	ஆகு;
மம	-	என்னுடைய
பஹ்வீநாம்	-	அனேக
உத்தமஸ்த்ரீணாம்	-	உத்தம ஸ்த்ரீகளுக்கு
அக்ரமஹிஷீ	-	முதல் தேவியாய்
பவ	-	விளங்கு.

लोकेभ्यो यानि रत्नानि संप्रमथ्याहृतानि मे ।
तानि मे भीरु सर्वाणि राज्यं चैतदहं च ते ॥

லோகேப்யோ யாநி ரத்நாநி ஸம்ப்ரமத்யா ஹ்ருதாநி மே ।
தாநி மே பீரு ஸர்வாணி ராஜ்யம் சைததஹம் ச தே ॥ 17

பீரு	-	''பயப்படும் ஸ்வபாவமுள்ளவளே!
லோகேப்யஃ	-	லோகங்களிலிருந்து
யாநி	-	எந்த
ரத்நாநி	-	ரத்தினங்கள்
ஸம்ப்ரமத்ய	-	பலாத்கரித்து
ஹ்ருதாநி	-	கொண்டு வரப்பட்டனவோ,
தாநி ஸர்வாணி	-	அவைகள் எல்லாம்
தே	-	உனக்கே;
ஏதத்	-	இந்த
மே	-	எனது
ராஜ்யம்	-	ராஜ்யமும்
அஹம் ச	-	நானும்
தே ச	-	உன்னுடையதே.

विजित्य पृथिवीं सर्वां नानानगरमालिनीम् ।
जनकाय प्रदास्यामि तव हेतोर्विलासिनि ॥

விஜித்ய ப்ருதிவீம் ஸர்வாம் நாநா நகர மாலிநீம் ।
ஜனகாய ப்ரதாஸ்யாமி தவஹேதோர்விலாஸிநி॥ 18

விலாஸிநி	-	''பிறரை மோஹிக்கச் செய்யும் பெண்மணியே!

நாநாநகரமாலிநீம்	-	பற்பல நகரங்கள் சூழ்ந்த
ஸர்வாம் ப்ருதிவீம்	-	எல்லாப் பூமியையும்
விஜித்ய	-	வென்று,
தவ	-	உனது
ஹேதோ:	-	நிமித்தமாய்
ஜநகாய	-	ஜனகனுக்கு
ப்ரதாஸ்யாமி	-	கொடுப்பேன்.

नेह पश्यामि लोकेऽन्यं यो मे प्रतिबलो भवेत् ।
पश्य मे सुमहद्वीर्यमप्रतिद्वन्द्वमाहवे ॥

நேஹ பஶ்யாமி லோகேऽன்யம் யோ மே ப்ரதிபலோ பவேத் ।
பஶ்யமே ஸுமஹத்வீர்ய மப்ரதித்வந்த்வ மாஹவே ॥ 19

மே	-	"எனக்கு
ப்ரதிபல:	-	நிகரான வலியுள்ளவன்
ய:	-	எவன்
பவேத்	-	இருக்கிறானோ,
அந்யம்	-	அந்தவேறொருவனை
இஹ	-	இந்த
லோகே	-	உலகத்தில்
ந பஶ்யாமி	-	நான் அறியேன்;
ஆஹவே	-	யுத்தத்தில்
அப்ரதித்வத்வம்	-	ஒருவரும் எதிரியாய் நிற்க முடியாத
மே ஸுஹமத்	-	எனது மிகப் பெரிய
வீர்யம்	-	வீர்யத்தை
பஶ்ய	-	நினைத்துப் பார்.

असकृत् संयुगे भग्ना मया विमृदितध्वजाः ।
अशक्ताः प्रत्यनीकेषु स्थातुं मम सुरासुराः ॥

அஸக்ருத் ஸம்யுகே பக்நா மயா விம்ருதிதத்வஜா: ।
அஶக்தா: ப்ரத்யநீகேஷு ஸ்தாதும் மம ஸுராஸுரா: ॥ 20

ஸுராஸுரா:	-	"தேவர்களும் அஸுரர்களும்
மம	-	எனக்கு
ப்ரதி	-	எதிராக
அநீகேஷு	-	ஸைன்யங்களில்
ஸ்தாதும்	-	நிற்க
அஶக்தா:	-	திறமையற்றவர்களாய்,
ஸம்யுகே	-	யுத்தத்தில்
மயா	-	என்னால்
விம்ருதிதத்வஜா:	-	கொடிகள் முறிக்கப்பட்டவர்களாய்,

அஸக்ருத்	எத்தனையோ தடவை
பக்நாஃ	அடித்து வெருட்டப்பட்டார்கள்.

इच्छ मां क्रियतामद्य प्रतिकर्म तवोत्तमम् ॥

இச்சமாம் க்ரியதாமத்ய ப்ரதிகா்ம தவோத்தமம் ।

மாம் இச்ச	''என்னை அங்கீகரி;
தவ	உனக்கு
உத்தமம்	மேலான
ப்ரதிகா்ம	அலங்காரம்
அத்ய	இப்பொழுதே
க்ரியதாம்	செய்விக்கப்படட்டும்.

सप्रभाण्यवसज्यन्तां तवाङ्गे भूषणानि च ।
साधु पश्यामि ते रूपं संयुक्तं प्रतिकर्मणा ॥

ஸ ப்ரபாண்ய வஸஜ்யந்தாம் தவாங்கே பூஷணாநி ச ।
ஸாது பஶ்யாமி தே ரூபம் ஸம்யுக்தம் ப்ரதிகா்மணா ॥ 21

தவ அங்கே	''உனது சரீரத்தில்,
ஸப்ரபாணி	காந்திகளோடு கூடிய
பூஷணாநி ச	பூஷணங்களும்
அவஸஜ்யந்தாம்	அலங்கரிக்கப்படட்டும்;
ப்ரதிகா்மணா	அலங்காரத்துடன்
ஸம்யுக்தம்	கூடிய
தே	உனது
ரூபம்	அழகை,
ஸாது	கண்குளிர
பஶ்யாமி	பார்க்கிறேன்.

प्रतिकर्माभिसंयुक्ता दाक्षिण्येन वरानने ।
भुङ्क्ष्व भोगान् यथाकामं पिब भीरु रमस्व च ॥

ப்ரதிகா்மாபி ஸம்யுக்தா தாக்ஷிண்யேந வராநநே ।
புங்க்ஷ்வ போகாந் யதா காமம் பிப பீரு ரமஸ்வ ச ॥ 22

வராநதே	''ஸுந்தரமுகி!
பீரு	பயப்படும் ஸ்வபாவமுள்ளவளே
தாக்ஷிண்யேந	அன்போடு
ப்ரதிகா்மாபிஸம்யுக்தா	நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாய்
போகாந்	போகங்களை
புங்க்ஷ்வ	உனக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்;
பிப	கண்டு களி;
யதாகாமம் ச	வேண்டியபடியும்
ரமஸ்வ	திருப்தி அடை.

यथेष्टं च प्रयच्छ त्वं पृथिवीं वा धनानि च ।
रमस्व मयि विस्त्रब्धा धृष्टमाज्ञापयस्व च ॥
मत्प्रभावाल्ललन्त्याश्च ललन्तां बान्धवास्तव ॥

யதேஷ்டம் ச ப்ரயச்ச த்வம் ப்ருதிவீம் வா தநாநி ச ॥ 23
ரமஸ்வ மயி விஸ்ரப்தா த்ருஷ்டமாஜ்ஞாபயஸ்வ ச ।
மத்ப்ரபாவால்லலந்த்யாஶ்ச லலந்தாம் பாந்தவாஸ்தவ ॥ 24

யதேஷ்டம்	-	''இஷ்டம்போல்,
ப்ருதிவீம் வா	-	பூமியையும்
தநாநி ச	-	தனங்களையும்
த்வம்	-	நீ
ப்ரயச்ச	-	தானஞ்செய்;
மயி	-	என்னிடத்தில்
விஸ்ரப்தா	-	விச்வாஸம் வைத்தவளாய்
ரமஸ்வ	-	பிரியமாயிரு;
த்ருஷ்டம் ச	-	தைரியமாய்
ஆஜ்ஞாபயஸ்வ ச	-	ஆஜ்ஞை செய்;
லலந்த்யா:	-	ஸுகமனுபவிக்கிற
தவ	-	உனது
பாந்தவா:	-	பந்துக்கள்
மத்ப்ரபாவாத்	-	எனது பிரபாவத்தினால்
லலந்தாம்	-	ஸுகிக்கட்டும்.

ऋद्धिं ममानुपश्य त्वं श्रियं भद्रे यशश्च मे ।
कि करिष्यसि रामेण सुभगे चीरवाससा ॥

ரித்திம் மமாநுபஶ்ய த்வம் ஶ்ரியம் பத்ரே யஶஶ்ச மே ।
கிம் கரிஷ்யஸி ராமேண ஸுபகே சீரவாஸஸா ॥ 25

பத்ரே	-	''நல்லாய்!
மம	-	எனது
ரித்திம்	-	பெருமையையும்
ஶ்ரியம்	-	செல்வத்தையும்
மே யஶ: ச	-	எனது புகழையும்
த்வம்	-	நீ
அநுபஶ்ய	-	பார்;
ஸுபகே	-	தையலாள்!
சீரவாஸஸா	-	மரவுரியுடுத்த
ராமேண	-	ராமனோடு,
கிம்	-	என்ன
கரிஷ்யஸி	-	செய்யப் போகிறாய்?

निक्षिप्तविजयो रामो गतश्रीर्वनगोचरः ।
व्रती स्थण्डिलशायी च शङ्के जीवति वा न वा ॥

நிக்ஷிப்த விஜயோ ராமோ கதஶ்ரீர் வன கோசர: ।
வ்ரதீ ஸ்தண்டில ஶாயீ ச ஶங்கே ஜீவதி வா ந வா ॥ 26

ராம: - ‘‘ராமன்
நிக்ஷிப்தவிஜய: - வெற்றியழிந்தவன்,
கதஶ்ரீ: - செல்வமழிந்தவன்,
வநகோசர: - காட்டில் திரிகிறவன்,
வ்ரதீ - விரதம் பூண்டவன்,
ஸ்தண்டிலஶாயீ - தரையில் படுப்பவன்.
ச - மேலும்
ஜீவதி வா - உயிருடனிருக்கிறானோ,
ந வா - இல்லையோ,
ஶங்கே - ஸந்தேஹிக்கிறேன்.

न हि वैदेहि रामस्त्वां द्रष्टुं वाप्युपलप्स्यते ।
पुरोबलाकैरसितैर्मेघैर्ज्योत्स्नामिवावृताम् ॥

ந ஹி வைதேஹி ராமஸ்த்வாம் த்ரஷ்டும் வாऽப்யுபலப்ஸ்யதே ।
புரோபலாகைரஸி தைர் மேகைர் ஜ்யோத்ஸ்நாமிவாவ்ருதாம் ॥ 27

வைதேஹி - ‘‘வைதேஹி!
புரோபலாகை: - முன்னால் கொக்குகள் நிறைந்தும்,
அஸிதை: - கறுத்துமிருக்கிற
மேகை: - மேகங்களால்
ஆவ்ருதாம் - மூடுண்ட
ஜ்யோத்ஸ்நாம் - நிலவை
இவ - போல்
ராம: வா - ராமனும்
த்வாம் - உன்னை
த்ரஷ்டும் அபி - காணவும் கூட
ந உபலப்ஸ்யதே ஹி - முடியாதே.

न चापि मम हस्तात्त्वां प्राप्तुमर्हति राघवः ।
हिरण्यकशिपुः कीर्तिमिन्द्रहस्तगतामिव ॥

ந சாபி மம ஹஸ்தாத் த்வாம் ப்ராப்துமர்ஹதி ராகவ: ।
ஹிரண்யகஶிபு: கீர்திமிந்த்ரஹஸ்த கதாமிவ ॥ 28

அபி ச - ‘‘மேலும்
ஹஷிரண்யகஶிபு: - ஹிரண்யகசிபு,
இந்த்ரஹஸ்தகதாம் - இந்திரன் கையிலகப்பட்ட

கீர்தி மிவ	கீர்த்தியைப் போல்,
மம ஹஸ்தாத்	எனது கையினின்று
த்வாம்	உன்னை
ப்ராப்தும்	மீட்டுக் கொள்ள
ராகவ:	ராகவன்
ந அர்ஹதி	செயலற்றிருக்கிறான்.

चारुस्मिते चारुदति चारुनेत्रे विलासिनि ।
मनो हरसि मे भीरु सुपर्णः पन्नगं यथा ॥

சாருஸ்மிதே சாரு ததி சாரு நேத்ரே விலாஸி நி ।
மனோ ஹரஸி மே பீரு ஸுபர்ண: பன்னகம் யதா ॥ 29

பீரு	''பயப்படும் ஸ்வபாவமுள்ளவளே!
சாருஸ்மிதே	அழகிய புன்னகையுடையவளே!
சாருததி	அழகிய பற்களுடையவளே!
சாருநேத்ரே	அழகிய கண்களுடையவளே!
விலாஸிநி	பிறரை மோஹிக்கச் செய்யும் பெண்மணியே!
ஸுபர்ண:	கருடன்
பந்நகம்	ஸர்ப்பத்தை
யதா	போல,
மே	எனது
மந:	மனத்தை
ஹரஸி	கொள்ளை கொள்கிறாய்.

क्लिष्टकौशेयवसनां तन्वीमप्यनलंकृताम् ।
त्वां दृष्ट्वा स्वेषु दारेषु रतिं नोपलभाम्यहम् ॥

க்லிஷ்ட கௌஶேய வஸநாம் தன்வீமப்யநலங்க்ருதாம் ।
த்வாம் த்ருஷ்ட்வா ஸ்வேஷு தாரேஷு ரதிம் நோபலபாம்யஹம் ॥30

க்லிஷ்ட கௌஶேயவஸநாம்	''அழுக்குற்று நலிந்த பட்டாடை உடுத்தியவளாயும்
அநலங்க்ருதாம்	அலங்காரம் செய்து கொள்ளாதவளாயும்
தந்வீம்	மெலிந்தவளாயும்
அபி	இருந்தும்
த்வாம் த்ருஷ்ட்வா	உன்னைக் கண்ட பிறகு
ஸ்வேஷு	எந்த சொந்த
தாரேஷு	பத்தினிகளிடத்தில்
அஹம்	நான்
ரதிம்	இன்பத்தை
ந உபலபாமி	சிறிதும் அடையாதிருக்கிறேன்.

अन्तःपुरनिवासिन्यः स्त्रियः सर्वगुणान्विताः ।
यावत्यो मम सर्वासामैश्वर्यं कुरु जानकि ॥

அந்த: புரநிவாஸின்ய: ஸ்த்ரிய: ஸர்வகுணான் விதா: ।
யாவத்யோ மம ஸர்வாஸாமைஶ்வர்யம் குரு ஜானகி ॥ 31

மம	- எனது
அந்த:புரநிவாஸிந்ய:	- அந்தப்புரத்தில் இருக்கும்
ஸர்வகுணாந்விதா:	- சகல குணங்களுமமையப் பெற்ற
ஸ்த்ரிய:	- ஸ்திரீகள்
யாவத்ய:	- எவ்வளவோ
ஸர்வாஸாம்	- அவர்களனைவர்க்கும்
ஜாநகி	- ஜானகீ!
ஐஶ்வர்யம் குரு	- அரசு புரிவதை வகி.

मम ह्यसितकेशान्ते त्रैलोक्यप्रवराः स्त्रियः ।
तास्त्वां परिचरिष्यन्ति श्रियमप्सरसो यथा ॥

மம ஹ்யஸித கேஶாந்தே த்ரைலோக்ய ப்ரவரா: ஸ்த்ரிய: ।
தாஸ்த்வாம் பரிசரிஷ்யந்தி ஶ்ரியமப்ஸரஸோ யதா ॥ 32

அஸிதகேஶாந்தே	- ''கருங்குழலாய்!
மம ஸ்த்ரிய:	- எனது பத்தினிகள்
த்ரைலோக்யப்ரவரா:	- மூன்றுலகங்களிலும் சிறந்தவர்கள்;
தா: ஹி	- அவர்களும்
ஶ்ரியம்	- ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மிக்கு
அப்ஸரஸ:	- அப்ஸரஸுக்கள்
யதா	- போல்,
த்வாம் பரிசரிஷ்யந்தி	- உனக்குப் பணிவிடை செய்வார்கள்.

यानि वैश्रवणे सुभ्रु रत्नानि च धनानि च ।
तानि लोकांश्च सुश्रोणि मां च भुङ्क्ष्व यथासुखम् ॥

யாநி வைஶ்ரவணே ஸுப்ரு ரத்நாநி ச தநாநி ச ।
தாநி லோகாம்ஸ்ச ஸுஶ்ரோணி மாம் ச புங்க்ஷ்வ யதாஸுகம் ॥ 33

ஸுப்ரு	- ''அழகிய புருவங்களுடையவளே!
ஸுஶ்ரோணி	- அழகிய நிதம்பங்களுடையவளே!
வைஶ்ரவணே	- குபேரனிடத்தில்
யாநி	- எந்தெந்த
ரத்நாநி ச	- ரத்தினங்களும்
தநாநி ச	- செல்வங்களுமோ
தாநி	- அவைகளையும்
லோகாந் ச	- லோகங்களையும்

மாம் ச	- என்னையும்
யதாஸுகம் புங்க்ஷ்வ	- இஷ்டமாய் அடைக.

न रामस्तपसा देवि न बलेन न विक्रमैः ।
न धनेन मया तुल्यस्तेजसा यशसापि वा ॥

ந ராமஸ்தபஸா தேவி ந பலேந ந விக்ரமை: ।
ந தநேந மயா துல்யஸ் தேஜஸா யஶஸாபி வா ॥ 34

தேவி	- ''தேவி!
ராம:	- ராமன்
தேஜஸா	- தேஜஸ்ஸினாலும்
யஶஸா	- புகழாலும்
தநேந	- தனத்தாலும்
மயா துல்ய:	- என்னோடு ஸமானன்
ந	- ஆகான்;
அபி வா	- அல்லது
தபஸா ந	- தபஸ்ஸினாலும் ஆகான்;
பலேந ந	- பலத்தினாலும் ஆகான்;
விக்ரமை:	- ஆண்மைகளினாலும்
ந	- ஆகான்.

पिब विहर रमस्व भुङ्क्ष्व भोगान् धननिचयं प्रदिशामि मेदिनीं च ।
मयि लल ललने यथासुखं त्वं त्वयि च समेत्य ललन्तु बान्धवास्ते ॥

பிப விஹர ரமஸ்வ புங்க்ஷ்வ போகாந்
    தநநிசயம் ப்ரதிஶாமி மேதி நீம்ச ।
மயி லல லலநே யதாஸுகம் த்வம்
    த்வயி ச ஸமேத்ய லலந்து பாந்தவாஸ்தே ॥ 35

லலநே	- ''பெண்மணியே!
தநநிசயம்	- தனக் குவியலையும்
மேதிநீம் ச	- பூமியையும்
ப்ரதிஶாமி	- அர்ப்பணம் செய்து விடுகிறேன்;
த்வம்	- நீ
போகாந்	- போகங்களையும்
புங்க்ஷ்வ	- உனக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்;
பிப	- கண்டுகளி;
மயி	- என்னிடத்தில்
யதாஸுகம் விஹர	- இஷ்டமாய் வாஸம் செய்;
ரமஸ்வ	- பிரியமாயிரு;
லல	- விளையாடு;
தே பாந்தவா: ச	- உனதுபந்துக்களும்

த்வயி	உன்னிடத்தில்
ஸமேத்ய	சேர்ந்து
லலந்து	இன்பமடைவார்களாக.

कुसुमिततरूजालसंततानि भ्रमरयुतानि समुद्रतीरजानि ।
कनकविमलहारभूषिताङ्गी विहर मया सह भीरु काननानि ॥

குஸு॰மித தருஜால ஸந்ததாநி ப்ரமரயுதாநி ஸமுத்ரதீரஜாநி ।
கனக விமலஹார பூஷிதாங்கீ விஹர மயா ஸஹ பீரு காநநாநி ॥ 36

பீரு	''அச்சமுற்றவளே!
கநகவிமலஹார பூஷிதாங்கீ	ஸ்வர்ணமயமான நிர்மல முத்து ஹாரங்களால் அலங்கரித்த அங்கமுடையவளாய்
குஸு॰மிததருஜாலஸந்ததாநி	மலர் விரிந்த மரங்களின் சமூகங்கள் நெருங்கிய
ப்ரமரயுதாநி	வண்டுகள் மொய்க்கின்ற
ஸமுத்ரதீரஜாந்நி	கடற்கரையிலுள்ள
காநநாநி	தோட்டங்களில்
மயா ஸஹ	என்னோடு கூட
விஹர	உலாவி மகிழ்.''

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸு॰ந்தர காண்டே
ப்ரணய ப்ரார்தநா நாம விம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஏகவிம்ஶ: ஸர்க: - 21

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सीता रौद्रस्य रक्षसः ।
आर्ता दीनस्वरा दीना प्रत्युवाच शनैर्वचः ॥

தஸ்ய தத் வசனம் ஶ்ருத்வா ஸீதா ரௌத்ரஸ்ய ரக்ஷஸ: ।
ஆர்தா தீனஸ்வரா தீநா ப்ரத்யுவாச ஶனைர் வச: ॥ 1

ரௌத்ரஸ்ய	- கொடிய
ரக்ஷஸ:	- அரக்கனான
தஸ்ய	- அவனுடைய
தத் வசநம்	- அம்மொழியை
ஶ்ருத்வா ஸீதா	- கேட்டு ஸீதை
ஆர்தா	- துன்பமுற்றவளாய்
தீநா	- நடுநடுங்கினவளாய்
தீநஸ்வரா	- த்வனி ஒடுங்கியவளாய்
வச:	- நற்போதனையை
ஶநை:	- ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்
ப்ரத்யுவாச	- மறுமொழியாய் அறிவித்தாள்.

दुःखार्ता रुदती सीता वेपमाना तपस्विनी ।
चिन्तयन्ती वरारोहा पतिमेव पतिव्रता ॥
तृणमन्तरतः कृत्वा प्रत्युवाच शुचिस्मिता ॥

துக் கார்தா ருததீ ஸீதா வேபமாநா தபஸ்விநீ ।
சிந்தயந்தீ வராரோஹா பதிமேவ பதி வ்ரதா ॥
த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா ப்ரத்யுவாச ஶுசிஸ்மிதா ॥ 3

வராரோஹா	- ஸௌந்தர்யவதியும்
தபஸ்விநீ	- தவம் பூண்டவளும்
பதிவ்ரதா	- கற்புடையவளும்
பதி மேவ	- ப்ர்த்தாவையே
சிந்தயந்தீ	- தியானித்துக் கொண்டிருப்பவளுமான
ஸீதா	- ஸீதை
து:கார்தா	- துக்கத்தில் மூழ்கியவளாய்
ருததீ	- அழுபவளாய்
வேபமாநா	- நடுநடுங்கியவளாய்
த்ருணம்	- ஒரு துரும்பை
அந்தரத:	- இடையில்
க்ருத்வா	- கிள்ளிப் போட்டு
ஶுசிஸ்மிதா	- புன்சிரிப்புடையவள்ாய்
ப்ரத்யுவாச	- பதிலுரை மொழிந்தாள்.

निवर्तय मनो मत्तः स्वजने क्रियतां मनः ।
न मां प्रार्थयितुं युक्तस्त्वं सिद्धिमिव पापकृत् ॥

நிவர்தய மநோ மத்த: ஸ்வஜநே க்ரியதாம் மன: ।
ந மாம் ப்ரார்தயிதும் யுக்த ஸ்த்வம் ஸூஸித்திமிவ பாபக்ருத் ॥ 4

மத்தஃ	-	''என்னிடத்திலிருந்து
மநஃ	-	மனத்தை
நிவர்தய	-	திருப்பிக் கொள்.
ஸ்வஜநே	-	உன் இனத்தினிடத்தில்
மநஃ	-	மனது
க்ரியதாம்	-	நாட்டப்படட்டும்;
மாம் த்வம்	-	என்னை நீ
ப்ரார்தயிதும்	-	பிரார்த்திக்க
பாபக்ருத்	-	பாவம் செய்தவன்
ஸித்திம்	-	மோக்ஷ ஸித்தியை
இவ	-	போல்
ந யுக்தஃ	-	அனர்ஹன்

अकार्यं न मया कार्यमेकपत्न्या विगर्हितम् ।
कुलं संप्राप्तया पुण्यं कुले महति जातया ॥

அகார்யம் ந மயா கார்யமேகபத்ந்யா விகர்ஹிதம் ।
குலம் ஸம்ப்ராப்தயா புண்யம் குலே மஹதி ஜாதயா ॥ 5

மஹதி குலே	-	''மஹத்தான குலத்தில்
ஜாதயா	-	பிறந்தவளும்
புண்யம் குலம்	-	புண்ணியமான குலத்தில்
ஸம்ப்ராப்தயா	-	வாழ்க்கைப்பட்டவளுமான
மயா	-	என்னால்
ஏகபத்ந்யா	-	பதிவிரதையினால்
விகர்ஹிதம்	-	நிஷேதிக்கப்பட்ட
அகார்யம்	-	பெரும்பாவத் தொழில்
ந கார்யம்	-	செய்யத் தகாதது.''

एवमुक्त्वा तु वैदेही रावणं तं यशस्विनी ।
राक्षसं पृष्ठतः कृत्वा भूयो वचनमब्रवीत् ॥

ஏவமுக்த்வா து வைதேஹீ ராவணம் தம் யஶஸ்விநீ ।
ராக்ஷஸம் ப்ருஷ்டத: க்ருத்வா பூயோ வசனமப்ரவீத் ॥ 6

யஶஸ்விநீ	-	யசஸ்வினியான
வைதேஹீ	-	வைதேஹி
ராவணம் ராக்ஷஸம் து	-	ராவண அரக்கனையும்
ப்ரஷ்டதஃ க்ருத்வா	-	அலக்ஷியம் செய்து (முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு)
ஏவம்	-	மேற்சொல்லிய வண்ணம்
உக்த்வா	-	கூறி
தம்	-	அவனுக்கு

வசநம் - நற்போதனையை
பூய: - இன்னும் விஸ்தாரமாய்
அப்ரவீத் - அறிவித்தாள்.

नाहमौपयिकी भार्या परभार्या सती तव ।
साधु धर्ममवेक्षस्व साधु साधुव्रतं चर ।।

நாஹ மௌபயிகீ பார்யா பரபார்யா ஸதீ தவ ।
ஸாது தர்ம மவேக்ஷஸ்வ ஸாது ஸாது வ்ரதம் சர ॥ 7

ஸதீ - "நிர்த்தோஷியான
பரபார்யா - அயலான் மனைவியான
அஹம் - நான்
தவ - உன்னுடைய
ஔபயிகீ - கிரமமாய் அடையப்பட்ட
பார்யா - மனைவிகளில் ஒருத்தி
ந - இல்லை;
ஸாதுதர்மம் - சான்றோர் அறத்தை
அவேக்ஷஸ்வ - ஜாக்கிரதையாய்க் காப்பாற்று;
ஸாதுவ்ரதம் - சான்றோர் ஒழுக்கத்தை
ஸாது - ஜாக்கிரதையாய்
சர - அனுஸரித்து நட.

यथा तव तथान्येषां दारा रक्ष्या निशाचर ।
आत्मानमुपमां कृत्वा स्वेषु दारेषु रम्यताम् ।।

யதா தவ ததான்யேஷாம் தாரா ரக்ஷ்யா நிஶாசர ।
ஆத்மாந முபமாம் க்ருத்வா ஸ்வேஷு தாரேஷு ரம்யதாம் ॥ 8

நிஶாசர - "ஓ நிசாசரனே!
தவ தாரா: - உனது மனைவிகள்
யதா ததா - எப்படியோ அப்படியே
அந்யேஷாம் - பிறர்களுடையவர்களும்
ரக்ஷ்யா: - ஜாக்கிரதையாய்க் காப்பாற்றப்பட வேண்டியவர்கள்;
ஆத்மாநம் - தன்னையே
உபமாம் - உவமையாக
க்ருத்வா - வைத்துக் கொண்டு
ஸ்வேஷு - தனக்குரிய
தாரேஷு - மனைவிகளிடத்தில்
ரம்யதாம் - திருப்தி அடைய வேண்டும்.

अतुष्टं स्वेषु दारेषु चपलं चलितेन्द्रियम् ।
नयन्ति निकृतिप्रज्ञं परदाराः पराभवम् ।।

அதுஷ்டம் ஸ்வேஷு தாரேஷு சபலம் சலிதேந்த்ரியம் ।
நயந்தி நிக்ருதி ப்ரஜ்ஞம் பரதாரா: பராபவம் ॥ 9

ஸ்வேஷு	-	‘‘தனது
தாரேஷு	-	மனைவியர்களிடத்தில்
அதுஷ்டம்	-	திருப்தியடையாதவனாய்
நிக்ருதிப்ரஜ்ஞும்	-	துர்புத்தியுடையவனாய்
சலிதேந்த்ரியம்	-	புலன்களைத் தடுமாற விட்ட
சபலம்	-	முன்பின் யோசியாத துடுக்கனுக்கு
பரதாரா:	-	பிறர் மனைவிகள்
பராபவம்	-	நாசத்தை
நயந்தி	-	கூடவே கொண்டு வருகிறார்கள்.

इह सन्तो न वा सन्ति सतो वा नानुवर्तसे ।
तथा हि विपरीता ते बुद्धिराचारवर्जिता ॥

இஹ ஸந்தோ ந வா ஸந்தி ஸதோ வா நாநுவர்தஸே ।
ததா ஹி விபரீதா தே புத்திராசாரவர்ஜிதா ॥ 10

இஹ	-	‘‘இங்கே
ஸந்த:	-	நல்வழி காட்டும் ஞானிகள்
ந ஸந்தி வா	-	இல்லரா என்ன?
ஸத:	-	தர்மாத்மாக்களை
ந அநுவர்தஸே வா	-	நீ அனாதரவு செய்து நடந்து வருகிறாயா என்ன?
ததா ஹி	-	ஏனென்றால்
தே	-	உனது
புத்தி:	-	புத்தி
ஆசாரவர்ஜிதா	-	சிஷ்டாசாரமற்றதாய்
விபரீதா	-	தலைகீழாக மாறியிருக்கிறது.

वचो मिथ्याप्रणीतात्मा पथ्यमुक्तं विचक्षणैः ।
राक्षसानामभावाय त्वं वा न प्रतिपद्यसे ॥

வசோ மித்யா ப்ரணீதாத்மா பத்யமுக்தம் விசக்ஷணை: ।
ராக்ஷஸாநாம பாவாய த்வம் வா ந ப்ரதி பத்யஸே ॥ 11

மித்யாப்ரணீதாத்மா	-	‘‘திருட்டு வழிகளிலேயே நாட்டும் மனத்தனனான
த்வம்	-	நீ
விசக்ஷணை:	-	வரும் கேடை முன்னமே அறிந்து எச்சரிக்கை செய்யும் பெரியோர்களால்
உக்தம்	-	உரைக்கப்பட்ட
பத்யம்	-	ஹிதமான
வச:	-	ஆலோசனையை
ராக்ஷஸாநாம்	-	அரக்கர்களுடைய
அபாவாய	-	அழிவு காரணமாய்
ந ப்ரதிபத்யஸே வா	-	ஏற்றுக் கொள்ளாமல் மீறி நடந்து வருகிறாய் போலும்!

अकृतात्मानमासाद्य राजानमनये रतम् ।
समृद्धानि विनश्यन्ति राष्ट्राणि नगराणि च ॥

அக்ருதாத்மானமாஸாத்ய ராஜாநமனயே ரதம் ।
ஸம்ருத்தாநி விநஶ்யந்தி ராஷ்ட்ராணி நகராணி ச ॥ 12

ஸம்ருத்தாநி	-	‘‘செழிப்பான
ராஷ்ட்ராணி	-	தேசங்களும்
நகராணி ச	-	பட்டணங்களும்
அநயே	-	அநியாயத்தில்
ரதம்	-	மனஞ்செலுத்தும்
அக்ருதாத்மாநம்	-	மூடாத்மாவான
ராஜாநம்	-	அரசனை
ஆஸாத்ய	-	அடைந்து
விநஶ்யந்தி	-	இருந்த இடம் தெரியாமல் அழிந்து போகின்றன.

तथेयं त्वां समासाद्य लङ्का रत्नौघसंकुला ।
अपराधात्तवैकस्य न चिराद्विनशिष्यति ॥

ததேயம் த்வாம் ஸமாஸாத்ய லங்கா ரத்நௌக ஸங்குலா ।
அபராதாத் தவைகஸ்ய ந சிராத் விநஶிஷ்யதி ॥ 13

ததா	-	‘‘அவ்வண்ணமே
ரத்நௌகஸங்குலா	-	ரத்தினராசிகள் நிறைந்த
இயம் லங்கா	-	இந்த லங்கை
த்வாம் ஸமாஸாத்ய	-	உன்னை அடைந்து
தவ	-	உன்
ஏகஸ்ய	-	ஒருவனுடைய
அபராதாத்	-	பாபத் தொழிலால்
ந சிராத்	-	விரைவில்
விநஶிஷ்யதி	-	அழிவடையப் போகின்றது.

स्वकृतैर्हन्यमानस्य रावणादीर्घदर्शिनः ।
अभिनन्दन्ति भूतानि विनाशे पापकर्मणः ॥

ஸ்வக்ருதைர் ஹன்ய மானஸ்ய ராவணாதீர்கதர்ஶிந: ।
அபிநந்தந்தி பூதாநி விநாஶே பாபகர்மண: ॥ 14

ராவண	-	‘‘ராவண!
ஸ்வக்ருதை:	-	தனது செய்கைகளால்.
ஹந்யமாநஸ்ய	-	மாண்டு போகின்ற
அதீர்கதர்ஶிந:	-	முன் யோசனையற்ற
பாபகர்மண:	-	பாபியினுடைய
விநாஶே	-	நாச விஷயத்தில்
பூதாநி	-	பிராணிகள்
அபிநந்தந்தி	-	மகிழ்கின்றன.

एवं त्वां पापकर्माणं वक्ष्यन्ति निकृता जनाः ।
दिष्ट्यैतद्व्यसनं प्राप्तो रौद्र इत्येव हर्षिताः ॥

ஏவம் த்வாம் பாபகர்மாணம் வக்ஷ்யந்தி நிக்ருதா ஜனா: ।
திஷ்டயைதத் வ்யஸநம் ப்ராப்தோ ரௌத்ர இத்யேவ ஹர்ஷிதா: ॥ 15

ஏவம்	-	''இவ்வண்ணமே
பாபகர்மாணம்	-	பாப கிருத்தியனான
த்வாம் ஏம	-	உன்னையே
நிக்ருதாः	-	திரஸ்கரிக்கப்பட்ட
ஜநாः	-	பிரஜைகள்
ரௌத்ரः	-	'கொடியன்
ஏதத் வ்யஸநம்	-	இந்த நாசத்தை
திஷ்ட்யா	-	தெய்வாதீனத்தால்
ப்ராப்தः	-	பெற்றான்''
இதி	-	என்று
ஹர்ஷிதாः	-	ஸந்தோஷமடைந்தவர்களாய்
வக்ஷ்யந்தி	-	நிந்திப்பார்கள்.

शक्या लोभयितुं नाहमैश्वर्येण धनेन वा ।
अनन्या राघवेणाहं भास्करेण प्रभा यथा ॥

ஶக்யா லோபயிதும் நாஹமைஶ்வர்யேண தநேந வா ।
அனன்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா ॥ 16

ஐஶ்வர்யேண	-	''அரசாட்சியினாலாவது
தநேந வா	-	தனத்தாலாவது
லோபயிதும்	-	கிரம வழி மீறி நடக்க
ஶக்யா	-	செய்யக் கூடியவள்
ந அஹம்	-	நானல்ல;
பாஸ்கரேண ப்ரபா	-	சூரியனோடு காந்தி
யதா	-	எப்படியோ அப்படியே
அஹம்	-	நான்
ராகவேண	-	ஸ்ரீ ராகவரோடு
அநந்யா	-	வேறானவளல்ல.

उपधाय भुजं तस्य लोकनाथस्य सत्कृतम् ।
कथं नामोपधास्यामि भुजमन्यस्य कस्यचित् ॥

உபதாய புஜம் தஸ்ய லோகநாதஸ்ய ஸத்க்ருதம் ।
கதம் நாமோப தாஸ்யாமி புஜமன்யஸ்ய கஸ்யசித் ॥ 17

லோகநாதஸ்ய	-	''லோகநாதரான
தஸ்ய	-	அவருடைய
ஸத்க்ருதம் புஜம்	-	பூஜிக்கப்பட்ட புஜத்தை
உபதாய	-	தலையணையாகக் கொண்டிருந்து

கஸ்யசித் - ஒரு
அந்யஸ்ய - அன்யனுடைய
புஜம் - கையை
கதம் நாம - எப்படித்தான்
உமதாஸ்யாமி - கிட்ட விடுவேன்?

अहमौपयिकी भार्या तस्यैव वसुधापतेः ।
व्रतस्नातस्य **धीरस्य** विद्येव विदितात्मनः ॥

அஹமௌபயிகீ பார்யா தஸ்யைவ வஸுதாபதே: ।
வ்ரத ஸ்நாதஸ்ய தீரஸ்ய வித்யேவ விதிதாத்மன: ॥ 18

வ்ரதஸ்நாதஸ்ய - "விரதங்களைப் பரிபூர்ணமாய் அனுஷ்டித்து
விதிதாத்மந: - ஆத்ம ஞானமுடைய
தீரஸ்ய - ஞானியினுடைய
வித்யா இவ - வித்யை போல
அஹம் - நான்
வஸுதாபதே: - பூபதியான
தஸ்ய ஏவ - அவருக்கே
ஔபயிகீ - இசைந்த
பார்யா - மனையாள்.

साधु रावण रामेण मां समानय दुःखिताम् ।
वने वासितया सार्धं करेण्वेव गजाधिपम् ॥

ஸாது ராவண ராமேண மாம் ஸமாநய து: கிதாம் ।
வனே வாஸிதயா ஸார்தம் கரேண்வேவ கஜாதிபம் ॥ 19

ராவண - "ராவண,
து:கிதாம் - துன்புற்ற
மாம் - என்னை
வநே - காட்டில்
வாஸிதயா - காமுகியான
கரேண்வா - பெண் யானையோடு
கஜாதிபம் இவ - மத்த கஜத்தைப் போல
ராமேண ஸார்தம் - ஸ்ரீ ராமரோடு கூட
ஸமாநய - சேர்த்து விடு,
ஸாது - நல்லது.

मित्रमौपयिकं कर्तुं रामः स्थानं परीप्सता ।
वधं चानिच्छता घोरं त्वयासौ पुरुषर्षभः ॥

மித்ரமௌபயிகம் கர்தும் ராம: ஸ்தாநம் பரீப்ஸதா । 20
வதம் சாநிச்சதா கோரம் த்வயாஸௌ புருஷர்ஷப: ॥

विदितः स हि धर्मज्ञः शरणागतवत्सलः ।
तेन मैत्री भवतु ते यदि जीवितुमिच्छसि ॥

விதித: ஸஹி தர்மஜ்ஞ: ஶரணாகதவத்ஸல: ।
தேந மைத்ரீ பவது தே யதி ஜீவிதுமிச்சஸி ॥ 21

प्रसादयस्व त्वं चैनं शरणागतवत्सलम् ।।
मां चास्मै प्रयतो भूत्वा निर्यातयितुमर्हसि ।।

ப்ரஸாதயஸ்வ த்வம் சைநம் ஶரணாகதவத்ஸலம் ।
மாம் சாஸ்மை ப்ரயதோ பூத்வா நிர்யாதயிதுமர்ஹஸி ॥ 22

அஸௌ ராம:	-	''இந்த ஸ்ரீராமர்
புருஷர்ஷப:	-	புருஷோத்தமர்
தர்மஜ்ஞ:	-	தர்மமறிந்தவர்;
ஸ: ஹி	-	அவரேதாம்
ஶரணாகதவத்ஸல:	-	தம்மைப் புகலடைந்தவர்களிடம் வாத்ஸல்யமுள்ளவரென
விதித:	-	எங்கும் பிரஸித்தி பெற்றவர்;
ஜீவிதும்	-	உயிரோடிருக்க
இச்சஸி யதி	-	விரும்புவாயானால்
தேந	-	அவரோடு
மைத்ரீ	-	கூட்டுறவு
தே பவது	-	உனக்கு ஏற்படட்டும்.
த்வம்	-	நீ
ஶரணாகதவத்ஸலம்	-	தம்மைப் புகலடைந்தவர்களிடம் வாத்ஸல்யமுள்ளவரை
ப்ரஸாதயஸ்வ	-	கடாக்ஷிக்கப் பிராத்தித்து வேண்டிக் கொள்;
ஸ்தாநம்	-	குறையற்ற வாழ்வை
பரிப்ஸதா	-	வேண்டுகிறவனும்
கோரம்	-	கோரமான
வதம்	-	கொலையை
அநிச்சதா ச	-	தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டியவனுமான
த்வயா	-	உன்னாலே
ஏநம்	-	இவரை
மித்ரம்	-	ஸகாயரா்க
கர்தும்	-	செய்து கொள்ள
ஔபயிகம்	-	ஒரு உபாயமுண்டு;
ப்ரயத:	-	இந்த்ரிய அடக்கத்தை உடையவனாக
பூத்வா	-	ஆகி
மாம்	-	என்னை

அஸ்மை	- அவரிடம்
ச ச	- தத்க்ஷணமே
நிர்யாதயிதும்	- திருப்பிக் கொண்டு போய் விட்டு விட
அர்ஹஸி	- நீ நிச்சயிக்க வேண்டியது.

एवं हि ते भवेत् स्वस्ति संप्रदाय रघूत्तमे ।
अन्यथा त्वं हि कुर्वाणो वधं प्राप्स्यसि रावण ॥

ஏவம் ஹி தே பவேத் ஸ்வஸ்தி ஸம்ப்ரதாய ரகூத்தமே ।
அன்யதா த்வம் ஹி குர்வாணோ வதம் ப்ராப்யஸி ராவண ॥ 23

ராவண	- ‘‘ ஓ ராவணா!
ஏவம்	- இப்படியே
ரகூத்தமே	- ரகூத்தமரிடத்தில்
ஸம்ப்ரதாய	- ஒப்புவித்து
ஹி தே	- அதனால் உனக்கு
ஸ்வஸ்தி	- ஸுகமான வாழ்வு
பவேத்	- விளையும்;
அந்யதா	- மாறி
குர்வாணঃ	- செய்கிற
த்வம்	- நீ
வதம்	- மரணத்தையே
ப்ராப்ஸ்யஸி	- பெறுவாய்.

वर्जयेद्वज्रमुत्सृष्टं वर्जयेदन्तकश्चिरम् ।
त्वद्विधं तु न संक्रुद्धो लोकनाथः स राघवः ॥

வர்ஜயேத் வஜ்ர முத்ஸ்ருஷ்டம் வர்ஜயேதந்தகஶ்சிரம் ।
த்வத்விதம் து ந ஸங்க்ருத்தோ லோகநாத: ஸ ராகவ: ॥ 24

உத்ஸ்ருஷ்டம்	- ‘‘பிரயோகிக்கப்பட்ட
வஜ்ரம்	- வஜ்ராயுதம்
வர்ஜயேத்	- விட்டாலும் விடும்,
அந்தகঃ	- யமன்
சிரம்	- நெடுநாள்
வர்ஜயேத்	- விட்டாலும் விடுவான்;
ஸঃ லோகநாதঃ	- அந்த லோகநாதரான
ராகவঃ	- ஸ்ரீ ராகவர்
ஸங்க்ருத்தঃ து	- கோபம் கொண்டவராகில்
த்வத்விதம்	- உன்னைப் போன்றவனை
ந	- விடார்.

रामस्य धनुषः शब्दं श्रोष्यसि त्वं महास्वनम् ।
शतक्रतुविसृष्टस्य निर्घोषमशनेरिव ॥

ராமஸ்ய தநுஷ: ஶப்தம் ஶ்ரோஷ்யஸி த்வம் மஹாஸ்வநம் ।
ஶதக்ரது விஸ்ருஷ்டஸ்ய நிர்கோஷமஶநேரி வ ॥ 25

ஶதக்ரதுவிஸ்ருஷ்டஸ்ய	''இந்திரனால் விடப்பட்ட
அஶநே:	இடியினுடைய
நிர்கோஷம் இவ	முழக்கத்தைப் போல்
ராமஸ்ய	ஸ்ரீ ராமருடைய
தநுஷ:	தனுஸ்ஸின்
ஶப்தம்	டங்கார சப்தமான
மஹாஸ்வநம்	பேரொலியை
த்வம் ஶ்ரோஷ்யஸி	நீ கேட்கப் போகிறாய்.

इह शीघ्रं सुपर्वाणो ज्वलितास्या इवोरगाः ।
इषवो निपतिष्यन्ति रामलक्ष्मणलक्षिताः ॥

இஹ ஶீக்ரம் ஸுபர்வாணோ ஜ்வலிதாஸ்யா இவோரகா: ।
இஷவோ நிபதிஷ்யந்தி ராமலக்ஷ்மண லக்ஷிதா: ॥ 26

ராமலக்ஷ்மணலக்ஷிதா:	''ஸ்ரீ ராமலக்ஷ்மணர்களால் குறி வைத்துப் போடப்பட்ட
ஸுபர்வாண:	நல்ல கணுக்களையுடைய
ஜ்வலிதாஸ்யா:	முகத்தில் விஷத் தீ எரியும்
இஷவ:	பாணங்கள்
உரகா:	ஸர்ப்பங்கள்
இவ	போல்
ஶீக்ரம்	சீக்கிரத்தில்
இஹ	இங்கே
நிபதிஷ்யந்தி	விழப் போகின்றன.

रक्षांसि परिनिघ्नन्तः पुर्यामस्यां समन्ततः ।
असंपातं करिष्यन्ति पतन्तः कङ्कवाससः ॥

ரக்ஷாம்ஸி பரிநிக்நந்த: புர்யாமஸ்யாம் ஸமந்தத: ।
அஸம்பாதம் கரிஷ்யந்தி பதந்த: கங்கவாஸஸ: ॥ 27

பதந்த:	''விழுகின்ற
கங்கவாஸஸ:	கழுகு இறகு பூண்ட பாணங்கள்
ரக்ஷாம்ஸி	அரக்கர்களை
பரிநிக்நந்த:	கொல்லுபவைகளாய்
அஸ்யம் புர்யாம்	இந்த நகரத்தில்
ஸமந்தத:	எங்கும்
அஸம்பாதம்	பாணம் விழாத இடமே இல்லாததாக
கரிஷ்யந்தி	செய்யப் போகின்றன.

राक्षसेन्द्रमहासर्पान् स रामगरुडो महान् ।
उद्धरिष्यति वेगेन वैनतेय इवोरगान् ॥

ராக்ஷஸேந்த்ர மஹாஸர்பாந் ஸ ராமகருடோ மஹாந் ।
உத்தரிஷ்யதி வேகேந வைநதேய இவோரகாந் ॥ 28

வைநதேயः	-	"கருடன்
உரகாந் இவ	-	ஸர்ப்பங்களைப் போல்
மஹாந்	-	மிக மஹிமை பொருந்திய
ஸः ராமகருடः	-	அந்த ஶ்ரீ ராமகருடர்
ராக்ஷஸேந்த்ரமஹாஸர்பாந்	-	ராக்ஷஸ ச்ரேஷ்டர்களாகிய பெரும் பாம்புகளை
வேகேந	-	விரைவில்
உத்தரிஷ்யதி	-	நாசம் செய்யப் போகிறார்.

अपनेष्यति मां भर्ता त्वत्तः शीघ्रमरिन्दमः ।
असुरेभ्यः श्रियं दीप्तां विष्णुस्त्रिभिरिव क्रमैः ॥

அபநேஷ்யதி மாம் பர்தா த்வத்த: ஶீக்ரமரிந்தம: ।
அஸுரேப்ய: ஶ்ரியம் தீப்தாம் விஷ்ணுஶ் ஸ்த்ரிபிரிவ க்ரமை: ॥ 29

அஸுரேப்யः	-	"அஸுரர்களிடமிருந்து
தீப்தாம்	-	ஒளி சிறந்த
ஶ்ரியம்	-	திருவை
விஷ்ணுः	-	ஶ்ரீ மஹா விஷ்ணு
த்ரிபிः க்ரமைः	-	மூன்று அடிகளால்
இவ	-	போல்
பர்தா	-	நாயகர்
அரிந்தமः	-	பகைவர்களை அழித்தவராய்
தவ்த்தः	-	உன்னிடமிருந்து
மாம்	-	என்னை
ஶீக்ரம்	-	சீக்கிரத்தில்
அபநேஷ்யதி	-	மீட்டுக் கொள்வார்.

जनस्थाने हतस्थाने निहते रक्षसां बले ।
अशक्तेन त्वया रक्षः कृतमेतदसाधु वै ॥

ஜனஸ்தாநே ஹதஸ்தாநே நிஹதே ரக்ஷஸாம் பலே । 30
அஶக்தேந த்வயா ரக்ஷ: க்ருதமேததஸாது வை ॥

ரக்ஷः	-	"ஓ ராக்ஷஸா!
ஹதஸ்தாநே	-	இடமழிந்த
ஜநஸ்தாநே	-	ஜனஸ்தானத்தில்
ரக்ஷஸாம் பலே	-	அரக்க்களின் ஸைன்யம்

நிஹதே	மடியப்பட்டிருக்கையில்
அஶக்தேந வை	வேறொன்றுமியலாத
த்வயா	உன்னால்
ஏதத்	இந்த
அஸாது	தீத்தொழில்
க்ருதம்	செய்யப்பட்டது.

आश्रमं तु तयोः शून्यं प्रविश्य नरसिंहयोः ।
गोचरं गतयोर्भ्रात्रोरपनीता त्वयाधम ॥

ஆஶ்ரமம்து தயோ: ஶூன்யம் ப்ரவிஶ்ய நரஸிம்ஹயோ: ।
கோசரம் கதயோர் ப்ராத்ரோரபநீதா த்வயாதம ॥ 31

அதம	''அதம!
நரஸிம்ஹயோः	புருஷ சிங்கங்களான
தயோः ப்ராத்ரோः	அந்த ப்ராதாக்கள்
கோசரம்	கொஞ்சம் வெளியில்
கதயோः து	போயிருக்கையிலன்றோ
ஶூந்யம்	காலியாக இருந்த
ஆஶ்ரமம் ப்ரவிஶ்ய	ஆச்ரமத்திற்குள் புகுந்து
த்வயா	உன்னால்
அபநீதா	திருடிக் கொண்டு வரப்பட்டேன்.

न हि गन्धमुपाघ्राय रामलक्ष्मणयोस्त्वया ।
शक्यं संदर्शने स्थातुं शुना शार्दूलयोरिव ॥

நஹி கந்த முபாக்ராய ராமலக்ஷ்மணயோஸ்த்வயா ।
ஶக்யம் ஸந்தர்ஶநே ஸ்தாதும் ஶுநா ஶார்தூல யோரிவ ॥ 32

ராமலக்ஷ்மணயோः	''ஸ்ரீ ராம லக்ஷ்மணர்களின்
ஸந்தர்ஶநே	பார்வையில்
த்வயா ஸ்தாதும்	உன்னால் நிற்கக் கூட,
ஶார்தூலயோः	இரண்டு புலிகளின்
கந்தம்	வாஸனையை
உபாக்ராய	சகிப்பதற்கு
ஶுநா	நாயினால்
இவ	எப்படியோ அப்படியே,
ந ஶக்யம்	முடியாது;
ஹி	நிச்சயம்.

तस्य ते विग्रहे ताभ्यां युगग्रहणमस्थिरम् ।
वृत्रस्येवेन्द्रबाहुभ्यां बाहोरेकस्य निग्रहः ॥

தஸ்ய தே விக்ரஹே தாப்யாம் யுக க்ரஹண மஸ்திரம் ।
வ்ருத்ரஸ்யேவேந்த்ர பாஹூப்யாம் பாஹோரேகஸ்ய நிக்ரஹ: ॥ 33

தஸ்ய தே - "அந்த உனக்கு
தாப்யாம் - அவர்களோடு
விக்ரஹே - யுத்தத்தில்
இந்த்ரபாஹூப்யாம் - இந்திரனது இரு கைகளால்
வ்ருத்ரஸ்ய - விருத்ராஸூரனுடைய
(முதலில் இந்திரனது வஜ்ராயுதத்தால்
ஒரு கை அறுக்கப்பட்டு
ஒரு கை மாத்திரம் மிஞ்சியவன்)
ஏகஸ்ய பாஹோ: - ஒரு கைக்கு
நிக்ரஹ: - அழிவு
இவ - எப்படியோ அப்படியே
யுகக்ரஹணம் - ஜயித்தலென்பது
அஸ்திரம் - யாரும் நம்ப இடமில்லாத விஷயம்.

क्षिप्रं तव स नाथो मे रामः सौमित्रिणा सह ।
तोयमल्पमिवादित्यः प्राणानादास्यते शरैः ॥

க்ஷிப்ரம் தவ ஸ நாதோ மே ராம: ஸௌமித்ரிணா ஸஹ ॥
தோயமல்ப மிவாதித்ய: ப்ராணா நாதாஸ்யதே ஶரை: ॥ 34

மே நாத: - "எனது நாயகரான
ஸ: ராம: - அந்த ஸ்ரீராமர்
ஸௌமித்ரிணா ஸஹ - லக்ஷ்மணரோடு கூட
ஆதித்ய: - சூரியன்
அல்பம் - கொஞ்சம்
தோயம் இவ - ஜலத்தைப்போல்
தவ ப்ராணாந் - உனது உயிர்களை
ஶரை: - பாணங்களால்
க்ஷிப்ரம் - சீக்கிரத்திலே தானே
ஆதாஸ்யதே - வாங்கிவிடப் போகிறார்.

गिरिं कुबेरस्य गतोऽथ वालयं सभां गतो वा वरुणस्य राज्ञः ।
असंशयं दाशरथेर्न मोक्ष्यसे महाद्रुमः कालहतोऽशनेरिव ॥

கிரிம் குபேரஸ்ய கதோऽத வாலயம்
ஸபாம் கதோ வா வருணஸ்ய ராஜ்ஞ: ॥
அஸம் ஶயம் தாஶரதேர் ந மோக்ஷ்யஸே 35
மஹாத்ரும: காலஹதோऽஶநேரிவ ॥

குபேரஸ்ய	-	''குபேரனுடைய
கிரிம்	-	பர்வதத்தை
கத: வா	-	அடைந்தவனானாலும்,
அத வருணஸ்ய	-	அல்லது வருணருடைய
ஆலயம்	-	இருப்பிடத்தையும்
ராஜ்ஞ:	-	தேவேந்திரனுடைய
ஸபாம்	-	ஸபையையும்
கத: வா	-	அடைந்தவனானாலும்,
காலஹத:	-	ஆயுள் முடிந்த
மஹாத்ரும:	-	பெரு மரம்
அஶநே: இவ	-	இடியினின்று (தப்பாதது) போ,
தாஶரதே:	-	தாசரதியினிடத்திலிருந்து
ந மோக்ஷ்யஸே	-	நீ தப்ப மாட்டாய்,
அஸம்ஶயம்	-	ஸந்தேகமில்லை.''

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ராவணத்ருணீகரணம் நாம ஏகவிம்ஶ: ஸர்க: ॥

த்வாவிம்ஶ: ஸர்க: - 22

सीताया वचनं श्रुत्वा परुषं राक्षसाधिपः ।
प्रत्युवाच ततः सीतां विप्रियं प्रियदर्शनाम् ॥
ஸீதாயா வசனம் ஶ்ருத்வா பருஷம் ராக்ஷஸாதிப: ।
ப்ரத்யுவாச தத: ஸீதாம் விப்ரியம் ப்ரிய தர்ஶநாம் ॥ 1

தத:	- இதன்மேல்
ராக்ஷஸாதிப:	- ராக்ஷஸாதிபன்
ஸீதாயா:	- ஸீதாப் பிராட்டியின்
பருஷம்	- கண்டிப்பான
வசநம் ஶ்ருத்வா	- போதனையைக் கேட்டு
ப்ரியதர்ஶநாம்	- கிருபையையே புரியும்
ஸீதாம்	- ஸீதா பிராட்டியைப் பார்த்து
விப்ரியம்	- கொடுமையாய்
ப்ரத்யுவாச	- திரும்பவும் பேசினான்.

यथा यथा सान्त्वयिता वश्यः स्त्रीणां तथा तथा ।
यथा यथा प्रियं वक्ता परिभूतस्तथा तथा ॥

யதா யதா ஸாந்த்வயிதா வஶ்ய: ஸ்த்ரீணாம் ததா ததா ।
யதா யதா ப்ரியம் வக்தா பரிபூதஸ் ததா ததா ॥ 2

யதா யதா	- "எவ்வளவுக்கெவ்வளவு
ஸாந்த்வயிதா	- தைரியம் சொல்லி வேண்டிக் கொள்கிறானோ
ததா ததா	- அவ்வளவுக்கவ்வள்வு
ஸ்த்ரீணாம்	- ஸ்திரீகளுடைய
வஶ்ய:	- வசமடைகிறான்;
யதா யதா	- எவ்வளவுக்கெவ்வளவு
ப்ரியம் வக்தா	- புகழ்ந்து பேசுகிறானோ
ததா ததா	- அவ்வளவுக்கவ்வளவு
பரிபூத:	- திரஸ்காரத்தை அடைகிறான்

संनियच्छति मे क्रोधं त्वयि कामः समुत्थितः ।
द्रवतोऽमार्गमासाद्य हयानिव सुसारथिः ॥
ஸம்நியச்சதி மே க்ரோதம் த்வயி காம: ஸமுத்தித: ।
த்ரவதோऽமார்கமாஸாத்ய ஹயாநிவ ஸுஸாரதி: ॥ 3

த்வயி	-	''உன் மேல்
ஸமுத்திதః காமః	-	உண்டாயிருக்கிற காமம்
அமார்கம்	-	கோணல் வழியை
ஆஸாத்ய	-	பற்றி
த்ரவதః ஹயாந்	-	ஓடுகின்ற குதிரைகளை
ஸுஸாரதிః இவ	-	நல்ல ஸாரதி போல்
மே	-	என்னுடைய
க்ரோதம்	-	குரோதத்தை
ஸம்நியச்சதி	-	வெளிக்காட்ட விடாது அடக்குகின்றது.

वामः कामो मनुष्याणां यस्मिन् किल निबध्यते ।
जने तस्मिंस्त्वनुक्रोशः स्नेहश्च किल जायते ॥

வாம: காமோ மனுஷ்யாணாம் யஸ்மின் கில நிபத்யதே ।
ஜனே தஸ்மிம்ஸ்த்வநு க்ரோஶ: ஸ்நேஹஶ்ச கில ஜாயதே ॥ 4

மநுஷ்யாணாம்	-	''மனிதர்களுக்கு
காமః வாமః	-	காமமென்பது மனோகரமானது
கில	-	என்றுவதந்தி;
யஸ்மிந் ஜநே	-	எந்த ஜனத்தினிடத்தில்
நிபாத்யதே	-	கட்டப்படுகிறதோ
தஸ்மிந்	-	அதனிடத்தில்
ஸ்நேஹః ச	-	சினேகமும்
அநுக்ரோஶః து	-	தயையும்
கில	-	வாஸ்தவமாய்
ஜாயதே	-	உண்டாகிறது

एतस्मात् कारणान्न त्वां घातयामि वरानने ।
वधार्हामवमानार्हां मिथ्याप्रव्रजिते रताम् ॥

ஏதஸ்மாத் காரணாந்ந த்வாம் காதயாமி வராநநே ।
வதார்ஹாமவமாநார்ஹாம் மித்யாப்ரவ்ரஜிதே ரதாம் ॥ 5

வராநநே	-	''ஸுந்தரமுகீ!
ஏதஸ்மாத் காரணாத்	-	இந்தக் கரணத்தினால்
மித்யாப்ரவ்ரஜதே ரதாம்	-	கபடு தவசி மேல் (அசைக்க முடியாத) ஆசை வைத்தவளும்
அவமாநார்ஹாம்	-	அவமதிக்க வேட்டியவளும்
வதார்ஹாம்	-	கொல்லப்பட வேண்டியவளுமான
த்வாம்	-	உன்னை
ந காதயாமி	-	கொல்லாதிருக்கிறேன்.

परुषाणीह वाक्यानि यानि यानि ब्रवीषि माम् ।
तेषु तेषु वधो युक्तस्तव मैथिलि दारुणः ॥

பருஷாணீஹ வாக்யாநி யாநி யாநி ப்ரவீஷி மாம் ।
தேஷு தேஷு வதோ யுக்தஸ்தவ மைதிலி தாருண: ॥ 6

மைதிலி	- "மைதிலீ!
யாநி யாநி	- எந்த எந்த
பருஷாணி	- கர்ணகடூரமான
வாக்யாநி	- மொழிகளை
மாம்	- என்னைப் பார்த்து
இஹ	- இப்பெழுது
ப்ரவீஷி	- மொழிந்தனையோ
தேஷு தேஷு	- அவை ஒவ்வொன்றின் பொருட்டும்
தவ	- உனக்கு
தாருண:	- கொடுமையான
வத: யுக்த:	- வதம் செய்யத் தகும்."

एवमुक्त्वा तु वैदेहीं रावणो राक्षसाधिपः ।
क्रोधसंरम्भसंयुक्तः सीतामुत्तरमब्रवीत् ॥

ஏவமுக்த்வா து வைதேஹீம் ராவணோ ராக்ஷஸாதிப: ।'
க்ரோத ஸம்ரம்ப ஸம்யுக்த: ஸீதாமுத்தரமப்ரவீத் ॥ 7

ராக்ஷஸாதிப:	- ராக்ஷஸாதிபன்
வைதேஹீம்	- வைதேஹியைப் பார்த்து
ஏவம் உக்த்வா	- இவ்வண்ணம் கூறி
து	- இப்போது
ராவண:	- ராவணன்
க்ரோதஸம்ரம்பஸம்யுக்த:	-குரோதத்தால்உடல்நடுங்கி உதடு துடிக்க
ஸீதாம்	- ஸீதா பிராட்டியைப் பார்த்து
உத்தரம்	- பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	- மொழிந்தான்.

द्वौ मासौ रक्षितव्यौ मे योऽवधिस्ते मया कृतः ।
ततः शयनमारोह मम त्वं वरवर्णिनि ॥

த்வௌ மாஸௌ ரக்ஷிதவ்யௌ மே யோऽவதிஸ்தே மயாக்ருத: ।
தத: ஶயனமாரோஹ மம த்வம் வரவர்ணிநி ॥ 8

द्वाभ्यामूर्ध्वं तु मासाभ्यां भर्तारं मामनिच्छतीम् ।
मम त्वां प्रातराशार्थे सूदाश्छेत्स्यन्ति खण्डशः ॥

த்வாப்யா மூர்த்வம் து மாஸாப்யாம் பர்தாரம் மாம் அநிச்சதீம் ।
மம த்வாம் ப்ராதராமார்தே ஸூதாஸ் சேத்ஸ்யந்தி கண்டமா: ॥ 9

வரவர்ணிநி	-	''பெண்மணியே!
தே மயா	-	உனக்கு என்னால்
க்ருத:	-	விதிக்கப்பட்ட
அவதி: ய:	-	தவணை எதுவோ,
ரக்ஷிதவ்யௌ	-	ஒன்றும் செய்யாமல் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய
மாஸௌ	-	மாதங்கள்
த்வௌ	-	அவை இரண்டே
தத:	-	ஆகையால்
மம மயநம்	-	எனது படுக்கையை
த்வம் ஆரோஹ	-	நீ ஒப்பி ஏறிவிடு;
த்வாப்யாம்	-	இரண்டு
மாஸாப்யாம் ஊர்த்வம்	-	மாதங்களுக்கு மேல்
மாம் பர்தாரம்	-	என்னைப் பர்த்தாவாக
அநிச்சதீம் து	-	ஒப்புக் கொள்ளாதவளாயிருந்தால்
த்வாம்	-	உன்னை
மம	-	எனது
ப்ராதராமார்தே	-	காலை போஜனத்திற்காக
ஸூதா:	-	சமையற்காரர்கள்
கண்டம:	-	துண்டு துண்டாக
சேத்ஸ்யந்தி	-	வெட்டுவார்கள்.''

तां तर्ज्यमानां संप्रेक्ष्य राक्षसेन्द्रेण जानकीम् ।
देवगन्धर्वकन्यास्ता विषेदुर्विकृतेक्षणाः ॥

தாம் தர்ஜ்யமாநாம் ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய ராக்ஷஸேந்த்ரேண ஜானகீம் ।
தேவகந்தர்வ கன்யாஸ்தா விஷேதுர்விபுலேக்ஷணா: ॥ 10

ராக்ஷஸேந்த்ரேண	-	ராக்ஷஸேந்திரனால்
தர்ஜ்யமாநாம்	-	பயமுறுத்தப்படுகிற
தாம்ஜாநகீம்	-	அந்த ஜானகியை
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய	-	கண்ணுற்று
தா:	-	அங்கிருந்த
தேவகந்தர்வகந்யா:	-	தேவ கந்தர்வ கன்னிகைகள்
விக்ருதேக்ஷணா:	-	துக்கந்தோன்றும் கண்களுடையவர்களாய்
விஷேது:	-	பரிதபித்தார்கள்.

ओष्ठप्रकारैरपरा नेत्रैर्वक्त्रैस्तथाऽपराः ।
सीतामाश्वासयामासुस्तर्जितां तेन रक्षसा ॥

ஓஷ்ட ப்ரகாரைரபரா வக்த்ரைர் நேத்ரைஸ் ததாபரா: ।
ஸீதாமாஶ்வாஸயாமாஸுஸ் தர்ஜிதாம் தேந ரக்ஷஸா ॥ 11

அபரா:	- சில ஸ்திரீகள்
ஓஷ்டப்ரகாரை:	- அதர சேஷ்டைகளாலும்
அபரா:	- வேறு சிலர்
ததா வக்த்ரை:	- அவ்வண்ணமே முகங்களாலும்
நேத்ரை:	- கண்களாலும்
ரக்ஷஸா	- ராக்ஷஸனான
தேந	- அவனால்
தர்ஜிதாம்	- பயமுறுத்தப்பட்ட
ஸீதாம்	- ஸீதா பிராட்டியை
ஆஶ்வாஸயாமாஸு:	- தேற்றினார்கள்.

ताभिराश्वासिता सीता रावणं राक्षसाधिपम् ।
उवाचात्महितं वाक्यं वृत्तशौण्डीर्यगर्वितम् ॥

தாபிராஶ்வாஸிதா ஸீதா ராவணம் ராக்ஷஸாதிபம் ।
உவாசாத்மஹிதம் வாக்யம் வ்ருத்த ஶௌண்டீர்யகர்விதம் ॥ 12

தாபி:	- அவர்களால்
ஆஶ்வாஸிதா	- தேற்றரவு செய்யப்பட்ட
ஸீதா	- ஸீதாப் பிராட்டி
ராக்ஷஸாதிபம்	- ராக்ஷஸாதிபனான
ராவணம்	- ராவணனைப் பாத்து
வ்ருத்த	- ஸுஶீலத்தின் மஹத்வத்தாலுண்டான
ஶௌண்டீர்யகர்விதம்	பெருமையைக் காட்டுவதும்
ஆத்மஹிதம்	- ஆத்மஹிதமான
வாக்யம்	- வாக்கியத்தை
உவாச	- உரைத்தாள்.

नूनं न ते जनः कश्चिदस्ति निःश्रेयसे स्थितः ॥
निवारयति यो न त्वां कर्मणोऽस्माद्विगर्हितात् ॥

நூநம் ந தே ஜந: கஶ்சிதஸ்தி நிஶ் ஶ்ரேயஸே ஸ்தித: ।
நிவாரயதி யோ ந த்வாம் கர்மணோऽஸ்மாத் விகர்ஹிதாத் ॥ 13

தே நி:ஶ்ரேயஸே	- ''உனது க்ஷேமத்தில்
ஸ்தித:	- விருப்பமுள்ள

ஜநஃ கஶ்சித்	- ஜனம் ஒன்றும்
ந	- இல்லை;
நூநம்	- ஆகையால்
அஸ்மாத்	- இந்த
விகர்ஹிதாத்	- தீய
கர்மணஃ	- தொழிலிலிருந்து
த்வாம் யஃ	- உன்னை எவனும்
நிவாரயதி ந	- விடுவிக்காமல் இருக்கிறான்.

मां हि धर्मात्मनः पत्नीं शचीमिव शचीपतेः ।
त्वदन्यस्त्रिषु लोकेषु प्रार्थयेन्मनसाऽपि कः ।

மாம் ஹி தர்மாத்மன: பத்நீம் ஶசீமிவ ஶசீபதே: ।
த்வதன்ய ஸ்த்ரிஷு லோகேஷு ப்ரார்தயேன் மனஸாபி க: ॥ 14

ஶசீபதே:	- ''இந்திரனுக்கு
ஶசீம் இவ	- சசீ தேவியைப் போல்
தர்மாத்மநஃ	- தர்மாத்மாவுக்கு
பத்நீம் மாம்	- பத்னியான என்னை
த்ரிஷு லோகேஷு	- மூன்று உலகங்களிலும்
த்வதந்யஃ	- உன்னைத் தவிர வேறு
கஃ ஹி	- எவன் தான்
மநஸா அபி	- மனத்தினாலாவது
ப்ரார்தயேத்	- மனையாட்டியாகப் பிரார்த்திப்பான்?

राक्षसाधम रामस्य भार्याममिततेजसः ।
उक्तवानसि यत् पापं क्व गतस्तस्य मोक्ष्यसे ॥

ராக்ஷஸாதம ராமஸ்ய பார்யாமமித தேஜஸ: ।
உக்தவாநஸி யத் பாபம் க்வ கதஸ்தஸ்ய மோக்ஷ்யஸே ॥ 15

ராக்ஷஸாதம	- ''ராக்ஷதப் பதரே!
அமிததேஜஸஃ	- அளவற்றஆற்றலுள்ள
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீ ராமருடைய
பார்யாம்	- தர்ம பத்தினியைப் பார்த்து
பாபம் யத்	- பாதகமான எதை
உக்த்வாந் அஸி	- சொன்னவனாக ஆகிறாயோ,
தஸ்ய	- அவருக்கு
க்வ கதஃ	- எங்கு ஓடி
மோக்ஷ்யஸே	- தப்பித்துக் கொள்ளப் போகிறாய்?

यथा दृप्तश्च मातङ्गः शशश्च सहितो वने ।
तथा द्विरदंवद्रामस्त्वं नीच शशवत् स्मृतः ॥

யதா த்ருப்தஶ்ச மாதங்க: ஶஶஶ்ச ஸஹிதோ வனே ।
ததா த்விரத வத்ராமஸ்த்வம் நீச ஶஶவத் ஸ்ம்ருத: ॥ 16

வநே	- காட்டில்
த்ருப்தஃ மாதங்கஃ	- மதம் கொண்ட யானையும்,
ஸஹிதஃ	- (அதனுடன்) கூடிய
ஶஶஃ ச	- முயலும்
யதா ததா	- எப்படியோ அப்படி
த்விரதவத்	- யானை போன்றவர்
ராமஃ	- ஸ்ரீராமர்,
நீச	- நீச!
த்வம் ஶஶவத்	- நீ முயல் போன்றவனென
ஸ்ம்ருதஃ	- தீர்மானிக்கப்பட்டவன்.

स त्वमिक्ष्वाकुनाथं वै क्षिपन्निह न लज्जसे ।
चक्षुषोर्विषयं तस्य न तावदुपगच्छसि ॥

ஸ த்வமிக்ஷ்வாகுநாதம் வை க்ஷிபந்நிஹ ந லஜ்ஜஸே ।
சக்ஷுஷோர் விஷயம் தஸ்ய ந தாவதுபகச்சஸி ॥ 17

ஸஃ த்வம்	- அந்த நீ,
இக்ஷ்வாகுநாதம்	- இக்ஷ்வாகு நாதரை
இஹ	- இங்கு
க்ஷிபந்	- நிந்தித்துக் கொண்டு
ந லஜ்ஜஸே	- வெட்கம் இல்லாமலிருக்கிறாயே!
தாவத்	- அப்போது
தஸ்ய	- அவருடைய
சக்ஷுஷோஃ	- கண்களுக்கு
விஷயம்	- புலப்படும் வஸ்துவாய்
ந உபகச்சஸி வை	- இல்லாமல் புகுந்தாயே!

इमे ते नयने क्रूरे विरूपे कृष्णपिङ्गले ।
क्षितौ न पतिते कस्मान्मामनार्य निरीक्षतः ॥

இமே தே நயநே க்ரூரே விரூபே க்ருஷ்ணபிங்களே । 18
க்ஷிதௌ ந பதிதே கஸ்மாந்மாமநார்ய நிரீக்ஷத: ॥

அநார்ய	- துஷ்டா!
மாம்	- என்னை
நிரீக்ஷதஃ	- விழித்துப் பார்க்கிற,
தே க்ரூரே	- உனது க்ரூரமான

விருபே - கோரமான
க்ருஷ்ணபிங்கலே - கறுத்துச்சிவந்த
இமே - இந்த ரண்டு
நயநே - கண்கள்,
க்ஷிதௌ - பூமியில்
கஸ்மாத் - ஏன்தான்
ந பதிதே - தெறித்து விழாமல் இருக்கின்றனவோ?

तस्य धर्मात्मनः पत्नीं स्नुषां दशरथस्य च ।
कथं व्याहरतो मां ते न जिह्वा पाप शीर्यते ॥

தஸ்ய தர்மாத்மன: பத்நீம் ஸ்நுஷாம் தஶரதஸ்ய ச ।
கதம் வ்யாஹரதோ மாம் தே ந ஜிஹ்வா பாபஶீர்யதே ॥ 19

பாப - மாபாவியே!
தர்மாத்மநः - தர்மாத்மாவான
தஸ்ய - அவருடைய
பத்நீம் - பத்தினியும்,
தஶரதஸ்ய - தசரதருடைய
ஸ்நுஷாம் - மருமகளுமான
மாம் வ்யாஹரதः - என்னை நோக்கிப் பேசுகிற
தே ஜிஹ்வா ச - உனது நாக்கும்,
கதம் ந ஶீர்யதே - ஏன் அறுந்து விழாதிருக்கிறதோ?

असन्देशात्तु रामस्य तपसश्चानुपालनात् ।
न त्वां कुर्मि दशग्रीव भस्म भस्मार्ह तेजसा ॥

அஸந்தேஶாத்து ராமஸ்ய தபஸஶ்சாநு பாலநாத் ।
ந த்வாம் குர்மி தஶக்ரீவ பஸ்ம பஸ்மார்ஹ தேஜஸா ॥ 20

பஸ்மார்ஹ - சாம்பலாகப் போக வேண்டிய
தஶக்ரீவ - தசக்ரீவ!
ராமஸ்ய - ஸ்ரீ ராமருடைய
அஸந்தேஶாத் - ஆக்கினையில்லாமையாலும்,
தபஸः - ஸ்வதர்மத்திற்கு
அநுபாலநாத் ச - இணங்கி நடக்க வேண்டியிருப்பதாலும்,
த்வாம் - உன்னை
தேஜஸா - (பாதிவ்ரத்ய) சக்தியால்,
பஸ்ம து - சாம்பலாக, இப்போது
ந குர்மி - நான் செய்யாமலிருக்கிறேன்.

नापहर्तुमहं शक्या तस्य रामस्य धीमतः ।
विधिस्तव वधार्थाय विहितो नात्र संशयः ॥

நாபஹர்துமஹம் ஶக்யா தஸ்ய ராமஸ்ய தீமத: ।
விதிஸ்தவ வதார்தாய விஹிதோ நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ 21

தீமத:	-	தீமானான
தஸ்ய	-	அந்த
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீ ராமருடைய
அஹம் அபஹர்தும்	-	நான், திருடப்படுவதற்கு
ஶக்யா	-	ஸாத்தியமானவள்
ந	-	அல்ல;
தவ வதார்தாய	-	உனது மரணத்திற்காகவே
விதி:	-	தெய்வம்
அத்ர விஹித:	-	இப்படி விதித்திருக்கிறது,
ஸம்ஶய: ந	-	ஸந்தேகமேயில்லை.

शूरेण धनदभ्रात्रा बलैः समुदितेन च ।
अपोह्य रामं कस्माद्धि दारचौर्यं त्वया कृतम् ॥

ஶௌரேண தனத ப்ராத்ரா பலை: ஸமுதிதேந ச ।
அபோஹ்ய ராமம் கஸ்மாத்தி தாரசௌர்யம் த்வயா க்ருதம் ॥ 22

ஶௌரேண	-	சூரனும்,
தநதப்ராத்ரா	-	குபேரன் ஸஹோதரனும்
பலை:	-	ஸைன்யங்களோடு
ஸமுதிதேந	-	கூடியிருக்கிறவனுமான
த்வயா	-	உன்னாலும்
க்ருதாம் ச	-	செய்யப்பட்டது,
ராமம்	-	ஸ்ரீ ராமரை
கஸ்மாத்	-	ஏதோ ஒரு வ்யாஜமாய்
அபோஹ்ய	-	இடத்தை விட்டு அகலச் செய்து,
தாரசௌர்யம் ஹி	-	(அவர்) மனைவியை அபகரித்தல் தானே!"

सीताया वचनं श्रुत्वा परुषं राक्षसाधिपः ।
विवृत्य नयने क्रूरे जानकीमन्ववैक्षत ॥

ஸீதாயா வசனம் ஶ்ருத்வா பருஷம் ராக்ஷஸாதிப: ।
விவ்ருத்ய நயநே க்ரூரே ஜானகீ மன்வவைக்ஷத ॥ 23

ஸீதாயா:	-	ஸீதையின்,
பருஷம்	-	(இவனுக்கு) கர்ணகடோரமான
வசநம்	-	பேச்சை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு,
ராக்ஷஸாதிப:	-	ராக்ஷஸாதிபன்
க்ரூரே	-	ரத்தமாய் சிவந்திருந்த
நயநே விவ்ருத்ய	-	இரு கண்களை உருட்டி விழித்து,

ஜாநகீம்	- ஜானகியை
அந்வவைக்ஷத	- இமை கொட்டாமல் உற்றுப் பார்த்தான்.

नीलजीमूतसङ्काशो महाभुजशिरोधरः ।
सिंहसत्त्वगतिः श्रीमान्दीप्तजिह्वाग्रलोचनः ॥

நீலஜீமூத ஸங்காஶோ மஹா புஜஶிரோதர: ।
ஸிம்ஹஸத்த்வகதி: ஶ்ரீமாந் தீப்த ஜிஹ்வாக்ரலோசந: ॥ 24

चलाग्रमुकुटप्रांशुश्चित्रमाल्यानुलेपनः ।
रक्तमाल्याम्बरधरस्तप्ताङ्गदविभूषणः ॥

சலாக்ர முகுட ப்ராம்ஶுஶ்சித்ர மா்ல்யாநு லேபன: ।
ரக்த மால்யாம்பரதரஸ் தப்தாங்கத விபூஷண: ॥ 25

श्रोणीसूत्रेण महता मेचकेन सुसंवृतः ।
अमृतोत्पादनद्धेन भुजगेनेव मन्दरः ॥

ஶ்ரோணீ ஸூத்ரேண மஹதா மேசகேந ஸுஸம்வ்ருத: ।
அம்ருதோத் பாதநத்தேந புஜகேநேவ மந்தர: ॥ 26

ताभ्यां स परिपूर्णाभ्यां भुजाभ्यां राक्षसेश्वरः ।
शुशुभेऽचलसङ्काशः शृङ्गाभ्यामिव मन्दरः ॥

தாப்யாம் ஸ பரிபூர்ணாப்யாம் புஜாப்யாம் ராக்ஷஸேஶ்வர: ।
ஶுஶுபேऽசலஸங்காஶ: ஶ்ருங்காப்யாமிவ மந்தர: ॥ 27

நீலஜீமூத ஸங்காஶ:	- கறுத்த மேகத்திற்கு நிகரானவனாய்
மஹாபுஜஶிரோதர:	- பெரும் புஜங்களையும் கழுத்துக்களையுமுடையவனாய்
ஸிம்ஹஸத்வகதி:	- சிங்கத்தின்வலுவும் நடையுமுடையவனாய்
ஶ்ரீமாந்	- ஶ்ரீமானாய்
தீப்தஜிஹ்வாக்ரலோசந:	- தீச்சுடர் போன்ற நாவும் கடைக்கண்களுமுடையவனாய்
சலாக்ரமுகுடப்ராம்ஶு:	- சலித்தாடிய நுனியுள்ள கிரீடமணிந்து உயரமானவனுமாய்
சித்ரமால்யாநுலேபந:	- அழகிய மா்லையும் பூச்சுமுடையவனாய்
ரக்தமால்யாம்பரதர:	- சிவந்த மாலையையும் வஸ்திரத்தையும் தரித்திருப்பவனாய்
தப்தாங்கதவிபூஷண:	- பொன் தோள் வளை அணிந்தவனாய்,
மஹதா	- நீண்ட
மேசகேந	- இந்திர நீல மணிகளிழைத்த
ஶ்ரோணீஸூத்ரேண	- அரை ஞாணினால்

ஸுஸம்வ்ருத	அழகாய்ச் சுற்றப்பட்டு
அம்ருதோத்பாதநத்தேநன	அமிருதம் உண்டு பண்ணுவதற்காக
புஜங்கேந	ஸர்ப்பத்தால்
மந்தர: இவ	மந்தர பர்வதம் போலிருப்பவனாய்,
அசலஸங்காஶ:	மலைக்கொப்பானவனாய்
ஸ: ராக்ஷஸேஶ்வர:	அந்த ராக்ஷஸராஜன்,
பரிபூர்ணாப்யாம்	நீண்டு திரண்டுருண்டு
தாப்யாம் புஜாப்யாம்	அவ்விரண்டு புஜங்களால்,
ஶ்ருங்காப்யாம்	இரண்டு கொடு முடிகளால்
மந்தர: இவ	மந்தர மலை போல்
ஶுஶுபே	திகழ்ந்தான்.

तरुणादित्यवर्णाभ्यां कुण्डलाभ्यां विभूषितः ।
रक्तपल्लवपुष्पाभ्यामशोकाभ्यामिवाचलः ॥

தருணாதித்ய வர்ணாப்யாம் குண்டலாப்யாம் விபூஷித: ।
ரக்த பல்லவ புஷ்பாப்யாமஶோகாப்யாமிவாசல: ॥ 28

स कल्पवृक्षप्रतिमो वसन्त इव मूर्तिमान् ।
श्मशानचैत्यप्रतिमो भूषितोऽपि भयङ्करः ॥

ஸ கல்பவ்ருக்ஷ ப்ரதிமோ வஸந்த இவ மூர்திமாந் ।
ஶ்மஶான சைத்ய ப்ரதிமோ பூஷிதோऽபி பயங்கர: ॥ 29

अवेक्षमाणो वैदेहीं कोपसंरक्तलोचनः ।
उवाच रावणः सीतां भुजङ्ग इव निःश्वसन् ॥

அவேக்ஷமாணோ வைதேஹீம் கோபஸம்ரக்த லோசன: ।
உவாச ராவண: ஸீதாம் புஜங்க இவ நி: ஶ்வஸன் ॥ 30

தருணாதித்ய வர்ணாப்யாம்	இளம் சூரியன்போல் ஒளியையுடைய
குண்டலாப்யாம்	இரண்டு குண்டலங்களினால்
ரக்தபல்லவபுஷ்பாப்யாம்	சிவந்த தளிருடனும் மலருடனும்கூடிய
அஶோகாப்யாம்	இரண்டு அசோக மரங்களால்,
விபூஷித:	விளங்கும்
அசல: இவ	பர்வதம் போன்றவனும்
கல்பவ்ருக்ஷப்ரதிம:	கற்பகத் தரு போன்றவனும்
மூர்திமாந்	உருவெடுத்து வந்த
வஸந்த: இவ	வஸந்தன் போன்றவனும்
ஶ்மஶாநசைத்யப்ரதிம:	சுடுகாட்டில் சவம் புதைத்து கோரிமேல் வைக்கும் கல் போன்றவனும்

பூஷித: அபி	-	அலங்கரிக்கப்பட்டவனாக இருந்த போதிலும்,
பயங்கர:	-	அச்சம் தருபவனுமான
ஸ: ராவண:	-	அந்த ராவணன்,
கோபஸம்ரக்தலோசந:	-	கோபத்தால், சிவந்த கண்களை உடையவனாய்
புஜங்க: இவ	-	பாம்பு போல்
நி:ஶ்வஸந்	-	பெருமூச்செறிந்து சீறுபவனாய்
வைதேஹீம்	-	விதேஹமன்னர் மகளான
ஸீதாம்	-	ஸீதா பிராட்டியை
அவேக்ஷமாண:	-	நோக்கி
உவாச	-	பேசினான்.

अनयेनाभिसंपन्नमर्थहीनमनुव्रते ।
नाशयाम्यहमद्य त्वां सूर्यः सन्ध्यामिवौजसा ॥

அநயேநாபி ஸம்பந்ந மர்தஹீந மநுவ்ரதே ।
நாஶயாம்யஹ மத்ய த்வாம் ஸூர்ய: ஸந்த்யாமிவௌஜஸா ॥ 31

அநயேந	-	''அநீதியால்
அபிஸம்பந்நம்	-	நிறைந்தவனும்
அர்தஹீநம்	-	ஸம்பத்தில்லாதவனுமான ஒருவனை
அநுவ்ரதே	-	ஆஸக்தியுடன் நம்பினவளே!
அஹம்	-	நான்
த்வாம்	-	உன்னை
அத்ய	-	இப்பொழுதே
ஸூர்ய:	-	சூரியன்
ஸந்த்யாம் இவ	-	ஸந்தியா காலத்தைப் போல்
ஓஜஸா	-	திறமையினால்
நாஶயாமி	-	கொன்று விடுகிறேன்.''

इत्युक्त्वा मैथिलीं राजा रावणः शत्रुरावणः ।
संदिदेश ततः सर्वा राक्षसीर्घोरदर्शनाः ॥

இத்யுக்த்வா மைதிலீம் ராஜா ராவண: ஶத்ரு ராவண: ।
ஸந்திதேஶ தத: ஸர்வா ராக்ஷஸீர் கோரதர்ஶநா: ॥ 32

एकाक्षीमेककर्णां च कर्णप्रावरणां तथा ।
गोकर्णीं हस्तिकर्णीं च लम्बकर्णीमकर्णिकाम् ॥

ஏகாக்ஷீமேக கர்ணாம் ச கர்ண ப்ராவரணாம் ததா ।
கோகர்ணீம் ஹஸ்தி கர்ணீம் ச லம்பகர்ணீ மகர்ணிகாம் ॥ 33

हस्तिपाद्यश्वपाद्यौ च गोपदीं पादचूलिकाम् ।
एकाक्षीमेकपादीं च पृथुपादीमपादिकाम् ॥

ஹஸ்தி பாத்யஶ்வபாத்யௌ ச கோபதீம் பாதசூளிகாம் ।
ஏகாக்ஷீமேக பாதீம் ச ப்ருதுபாதீமபாதிகாம் ॥ 34

अतिमात्रशिरोग्रीवामतिमात्रकुचोदरीम् ।
अतिमात्रास्यनेत्रां च दीर्घजिह्वामजिह्विकाम् ॥

அதிமாத்ர ஶிரோக்ரீவா மதி மாத்ர குசோதரீம் ।
அதிமாத்ராஸ்ய நேத்ராம் ச தீர்கஜிஹ்வா மஜிஹ்விகாம் ॥ 35

अनासिकां सिंहमुखीं गोमुखीं सूकरीमुखीम् ।
यथा मद्वशगा सीता क्षिप्रं भवति जानकी ॥

அநாஸிகாம் ஸிம்ஹமுகீம் கோமுகீம் ஸூகரீமுகீம் ।
யதா மத்வஶகா ஸீதா க்ஷிப்ரம் பவதி ஜாநகீ ॥ 36

तथा कुरुत राक्षस्यः सर्वाः क्षिप्रं समेत्य च ॥

ததா குருத ராக்ஷஸ்ய: ஸர்வா: க்ஷிப்ரம் ஸமேத்ய ச ॥ 37

प्रतिलोमानुलोमैश्च सामदानादिभेदनैः ।
आवर्जयत वैदेहीं दण्डस्योद्यमनेन च ॥

ப்ரதி லோமாநு லோமைஶ்ச ஸாமதாநாதி பேதநை: ।
ஆவர்ஜயத வைதேஹீம் தண்டஸ்யோத்யமனேன ச ॥ 38

इति प्रतिसमादिश्य राक्षसेन्द्रः पुनः पुनः ।
काममन्युपरीतात्मा जानकीं पर्यतर्जयत् ॥

இதி ப்ரதி ஸமாதிஶ்ய ராக்ஷஸேந்த்ர: புந: புந: ।
காம மன்யு பரீதாத்மா ஜாநகீம் பர்யதர்ஜயத் ॥ 39

இதி	-	மேற்சொல்லிய விதமாய்
மைதிலீம்	-	மைதிலியைப் பார்த்து
உக்த்வா	-	உரை செய்து,
தத:	-	அங்கு
ஶத்ருராவண:	-	சத்துருக்களைக் கதறச் செய்யும்
ராவண: ராஜா	-	ராவணராஜன்,
ஏகாக்ஷீம்	-	ஒற்றைக் கண்ணுடைய்வளையும்
ஏககர்ணாம் ச	-	ஒற்றைக் காதுள்ளவளையும்
ததா	-	அவ்வண்ணமே
கர்ணப்ராவரணாம்	-	மூடு காதுள்ளவளையும்
கோகர்ணீம்	-	மாட்டுக் காதுள்ளவளையும்

	ஹஸ்திகர்ணீம் ச	-	யானைக் காதுள்ளவளையும்
	லம்பகர்ணீம்	-	தொங்கு காதுள்ளவளையும்
	அகர்ணிகாம்	-	காதேயில்லாதவளையும்
	ஹஸ்திபாத்யஶ்வ	-	யானைக் காலுள்ளவளையும்
34	பாத்யௌ ச		குதிரைக் காலுள்ளவளையும்
	கோபதீம்	-	மாட்டுக் காலுள்ளவளையும்
	பாதசூலிகாம்	-	காலில் குடுமியுள்ளவளையும்
	ஏகாக்ஷீம்	-	காக்கைக் கண்ணுள்ளவளையும்
	ஏகபாதீம் ச	-	ஒற்றைக் காலுள்ளவளையும்
35	ப்ருதுபாதீம்	-	பெருங்காலுள்ளவளையும்
	அபாதிகாம்	-	பாதமேயில்லாதவளையும்
	அதிமாத்ரஶி	-	பெருந்தலையும்
	ரோக்ரீவாம்		பெருங்கழுத்துமுள்ளவளையும்
	அதிமாத்ரகுசோதரீம்	-	பெரும் முலைகளையும்
36			வயிற்றையுமுடையவளையும்
	அதிமாத்ராத்ஸ்ய	-	பெரும் வாயும் பெரும்
	நேத்ராம் ச		கண்ணுமுள்ளவளையும்
37	தீர்கஜிஹ்வாம்	-	நெடும் நாவுள்ளவளையும்
	அஜிஹ்விகாம்	-	நாவே இல்லாதவளையும்
	அநாஸிகாம்	-	மூக்கில்லாதவளையும்
	ஸிம்ஹமுகீம்	-	சிங்க முகமுள்ளவளையும்
	கோமுகீம்	-	மாட்டு முகமுள்ளவளையும்
38	ஸௌகரீமுகீம்	-	பன்றி முகமுள்ளவளையும்
	கோரதர்ஶநா:	-	பார்க்க பயங்கரமான
	ஸர்வா: ராக்ஷஸீ:	-	ஸகல ராக்ஷஸிகளையும்
	ராக்ஷஸ்ய:	-	''ராக்ஷஸிகளே!
	யதா	-	எவ்வண்ணம்
39	ஜாநகீ	-	ஜனகராஜன் மகளாகிய
	ஸீதா ச	-	ஸீதையும்
	க்ஷிப்ரம்	-	விரைவில்
	மத்வஶகா	-	எனக்கு வசப்பட்டவளாக
	பவதி ச	-	ஆகுவளோ,
	ததா	-	அப்படி
	ஸர்வா:	-	எல்லாரும்
	ஸமேத்ய	-	ஒன்று சேர்ந்து
	க்ஷிப்ரம்	-	உடனே
	குருத	-	செய்யக் கடவீர்கள்.
	ச	-	அன்றியும்
	தண்டஸ்ய	-	ஸ்வாதீனத்திற்கு

உத்யமநேந	ஊக்கத்தோடு,
ப்ரதிலோமாநு லோமை: ச	ஒவ்வாததும் ஒத்ததுமான
ஸாமதாநாதிபேதநை:	ஸாமம், தானம் முதலிய உபாயங்களால்
வைதேஹீம்	வைதேஹியை
ஆவர்ஜயத	உடன்படச் செய்யுங்கள்'' என்று
ஸந்திதேஶ	கட்டளையிட்டான்.
ராக்ஷஸேந்த்ர:	ராக்ஷஸேந்திரன்
இதி	இப்படியாய்
ப்ரதிஸமாதிஶ்ய	கட்டளையிட்டு
காமமந்யுபரீதாத்மா	காமத்தாலும், கோபத்தாலும் மெய்மறந்தவனாய்
புந: புந:	மேன்மேலும்
ஜாநகீம்	ஜானகியை
பர்யதர்ஜயத்	(முகச்சேஷ்டைகளால்) பயமுறுத்தினான்.

उपगम्य ततः क्षिप्रं राक्षसी धान्यमालिनी ।
परिष्वज्य दशग्रीवमिदं वचनमब्रवीत् ॥

உபகம்ய தத: க்ஷிப்ரம் ராக்ஷஸீ தான்யமாலிநீ ।
பரிஷ்வஜ்ய தஶக்ரீவமிதம் வசனமப்ரவீத் ॥ 40

தத:	அப்பொழுது
தாந்யமாலிநீ	தான்யமாலினி எனும்
ராக்ஷஸீ	ராக்ஷஸி,
க்ஷிப்ரம்	விரைந்து
உபகம்ய	ஓடி வந்து
தஶக்ரீவம்	தசக்ரீவனை
பரிஷ்வஜ்ய	கட்டியணைத்துக் கொண்டு
இதம் வசநம்	இந்த மொழியை
அப்ரவீத்	உரைத்தாள்.

मया क्रीड महाराज सीतया कि तवानया ।
विवर्णया कृपणया मानुष्या राक्षसेश्वर ॥

மயா க்ரீட மஹாராஜ ஸீதயா கிம் தவாநயா ।
விவர்ணயா க்ருபணயா மாநுஷ்யா ராக்ஷஸேஶ்வர ॥ 41

ராக்ஷஸேஶ்வர	''ராக்ஷஸேச்வர!
மஹாராஜ	மஹாராஜரே!
க்ருபணயா	நல்லதீர்மானத்திற்கு வராத
விவர்ணயா	அற்ப
மாநுஷ்யா	மானிட ஜாதியிற் பிறந்த
அநயாஸீதயா	இந்த ஸீதையோடு

தவ - உமக்கு
கிம் - என்ன?
மயா - என்னோடு
க்ரீட - உல்லாஸமாயிரும்.

नूनमस्या महाराज न दिव्यान् भोगसत्तमान् ।
विदधात्यमरश्रेष्ठस्तव बाहुबलार्जितान् ॥

நூநமஸ்யா மஹாராஜ ந திவ்யாந் போக ஸத்தமான் ।
விததாத்யமரஸ்ரேஷ்டஸ் தவ பாஹு பலார்ஜிதான் ॥ 42

மஹாராஜ - மஹாராஜரே!
தவ - உமது
பாஹுபலார்ஜிதாந் - தோள் வலியால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட
திவ்யாந் - திவ்யமான
போகஸத்தமாந் - உத்தம போகங்களை,
அஸ்யாঃ - இவளுக்கு
அமரஸ்ரேஷ்டঃ - பிரம்மா
ந விததாதி - அனுபவிக்க ஏற்படுத்தவில்லை
நூநம் - என நம்புகிறேன்.

अकामां कामयानस्य शरीरमुपतप्यते ।
इच्छन्तीं कामयानस्य प्रीतिर्भवति शोभना ॥

அகாமாம் காமயானஸ்ய ஶரீரமுபதப்யதே ।
இச்சந்தீம் காமயானஸ்ய ப்ரீதிர்பவதி ஶோபநா ॥ 43

அகாமாம் - இஷ்டப்படாதவளை
காமயாநஸ்ய - காமுறுபவனுக்கு
ஶரீரம் உபதப்யதே - உடலம் வெதும்புகிறது;
இச்சந்தீம் - காமுற்றவளை
காமயாநஸ்ய - காமுறுபவனுக்கு
ஶோபநா - மனமகிழ்ந்த
ப்ரீதிঃ - திருப்தி
பவதி - உண்டாகிறது.''

एवमुक्तस्तु राक्षस्या समुत्क्षिप्तस्ततो बली ।
प्रहसन् मेघसंकाशो राक्षसः स न्यवर्तत ॥

ஏவ முக்தஸ்து ராக்ஷஸ்யா ஸமுத்க்ஷிப்தஸ் ததோ பலீ ।
ப்ரஹஸன் மேக ஸங்காஶோ ராக்ஷஸ: ஸ ந்யவர்தத ॥ 44

ஸঃ - அந்த
வலீ - தோள் வலியுள்ள
மேகஸங்காஶঃ - மேகத்துக்க நிகரான

ராக்ஷஸ: து	- ராக்ஷஸனும்,
ராக்ஷஸ்யா	- ராக்ஷஸியால்
ஏவம்	- இவ்வகையாக
ஸமுத்க்ஷிப்த:	- நன்றாய் இறுகி அணைத்து
உக்த:	- சொல்லப்பட்டவனாய்
ப்ரஹஸந்	- சிரித்துக் கொண்டே
தத:	- அவளை விட்டு
ந்யவர்தத	- விலகிக் கொண்டான்.

प्रस्थितः स दशग्रीवः कम्पयन्निव मेदिनीम् ।
ज्वलद्भास्करवर्णाभं प्रविवेश निवेशनम् ॥

ப்ரஸ்தித: ஸ தஶக்ரீவ: கம்பயந்நிவ மேதிநீம் ।
ஜ்வலத் பாஸ்கரவர்ணாபம் ப்ரவிவேஶ நிவேஶனம் ॥ 45

ப்ரஸ்தித:	- மீண்டெய்திய
ஸ:	- அந்த
தஶக்ரீவ:	- தசகண்டன்,
ஜ்வலத்	- ஒளியுற்ற சூரியனைப் போல்
பாஸ்கரவர்ணாபம்	ஒளிக்கின்ற
நிவேஶநம்	- மாளிகைக்கு,
மேதிநீம்	- பூமியை
கந்பயந் இவ	- அதிரச் செய்து கொண்டு
ப்ரவிவேஶ	- புறப்பட்டான்.

देवगन्धर्वकन्याश्च नागकन्याश्च सर्वतः ।
परिवार्य दशग्रीवं विविशुस्तद्गृहोत्तमम् ॥

தேவகந்தர்வ கன்யாஶ்ச நாக கன்யாஶ்ச ஸர்வத: ॥ 46
பரிவார்ய தஶக்ரீவம் விவிஶுஸ் தத் க்ருஹோத்தமம் ॥

தஶக்ரீவம்	- தசகண்டனை
ஸர்வத:	- நாற்புறமும்
பரிவார்ய	- சூழ்ந்து கொண்டு,
தேவகந்தர்வகந்யா: ச	- தேவ கன்னிகைகளும் கந்தர்வ கன்னிகைகளும்
நாககந்யா: ச	- நாக கன்னிகைகளும்
தத்	- அந்த
க்ருஹோத்தமம்	- மாளிகைக்கு
விவிஶு:	- வந்தார்கள்.

स मैथिलीं धर्मपरामवस्थितां प्रवेपमानां परिभर्त्स्य रावणः ।
विहाय सीतां मदनेन मोहितः स्वमेव वेश्म प्रविवेश भास्वरम् ॥

ஸ மைதிலீம் தர்மபராமவஸ்திதாம்
ப்ரவேபமாநாம் பரிபர்த்ஸ்ய ராவண: ।
விஹாய ஸீதாம் மதனேன மோஹித:
ஸ்வமேவ வேஶ்ம ப்ரவி வேஶ பாஸ்வரம் ॥ 47

மதநேந	- காமனால்
மோஹித:	- மோகம் கொண்ட
ஸ: ராவண:	- அந்த ராவணன்,
மைதிலீம்	- மிதிலாதிபரின் மகளும்
அவஸ்திதாம்	- ஒரே வைராக்யமுள்ளவளாய்
த்ர்மபராம்	- தர்ம நெறியில்நிற்பவளும்
ப்ரவேபமாநாம்	- நடுங்கிக் கொண்டிருப்பவளுமான
ஸீதாம்	- ஸீதையை,
பரிபர்த்ஸ்ய	- மிக அதிகமாய் மிரட்டி
விஹாய	- அவ்விடத்திலிருந்து விலகி
ஸ்வம்	- தனது
பாஸ்வரம்	- சிறந்தொளிக்கும்
வேஶ்ம ஏவ	- மாளிகைக்கே
ப்ரவிவேஶ	- போய்ச் சேர்ந்தான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
மாஸத்வயாவதிகரணம் நாம த்வாவிம்ஶ: ஸர்க: ॥

த்ரயோவிம்ஶ: ஸர்க: - 23

इत्युक्त्वा मैथिलीं राजा रावणः शत्रुरावणः ।
संदिश्य च ततः सर्वा राक्षसीर्निर्जगाम ह ।।

இத்யுக்த்வா மைதிலீம் ராஜா ராவண: ஶத்ருராவண: ।
ஸந்திஶ்ய ச தத: ஸர்வா ராக்ஷஸீர் நிர்ஜகாம ஹ ॥ 1

மைதிலீம்	- மைதிலிக்கு
இதி உக்த்வா	- இவ்விதம் சொல்லி,
ஸர்வா:	- எல்லா
ராக்ஷஸீ: ச	- ராக்ஷஸிகளுக்கும்
ஸந்திஶ்ய	- கட்டளையிட்டு
ஶத்ருராவண:	- சத்ருக்களைக் கதறச் செய்யும்
ராவண: ராஜா	- ராவணராஜன்
தத:	- அவ்விடத்தில் இருந்து
நிர்ஜகாம ஹ	- போய்ச் சேர்ந்தான்.

निष्क्रान्ते राक्षसेन्द्रे तु पुनरन्तःपुरं गते ।
राक्षस्यो भीमरूपास्ताः सीतां समभिदुद्रुवुः ।।

நிஷ்க்ராந்தே ராக்ஷஸேந்த்ரே து புனரந்த: புரம் கதே ।
ராக்ஷஸ்யோ பீமரூபாஸ்தா: ஸீதாம் ஸமபிதுத்ருவு: ॥ 2

ராக்ஷஸேந்த்ரே	- ராக்ஷஸேந்திரன்
நிஷ்க்ராந்தே	- புறப்பட்டு
புந:	- திரும்பி
அந்த:புரம் கதே து	- அந்தப்புரம் சென்றதும்,
பீமரூபா:	- பயங்கர ரூபமுடைய
தா:	- அந்த
ராக்ஷஸ்ய:	- ராக்ஷஸிகள்
ஸீதாம்	- ஸீதையை
ஸமபிதுத்ருவு:	- கும்பலாய்ச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.

ततः सीतामुपागम्य राक्षस्यः क्रोधमूर्छिताः ।
परं परुषया वाचा वैदेहीमिदमब्रुवन् ।।

தத: ஸீதாமுபாகம்ய ராக்ஷஸ்ய: க்ரோத மூர்ச்சிதா: ।
பரம் பருஷயா வாசா வைதேஹீமித மப்ருவன் ॥ 3

தத:	- அதன்மேல்
ராக்ஷஸ்ய:	- ராக்ஷஸிகள்
க்ரோதமூர்ச்சிதா:	- கோபத்தால் மெய்மறந்தவர்களாய்,
ஸீதாம்	- ஸீதா பிராட்டியை

உபாகம்ய	அணுகி,
பரம்	மிக
பருஷயா	கொடுமையான
வாசா	மொழிகொண்டு
வைதேஹீம்	வைதேஹியைப் பார்த்து
இதம்	இவ்வண்ணம்
அப்ருவந்	பேசினார்கள்.

पौलस्त्यस्य वरिष्ठस्य रावणस्य महात्मनः ।
दशग्रीवस्य भार्यात्वं सीते न बहुमन्यसे ॥

பௌலஸ்த்யஸ்ய வரிஷ்டஸ்ய ராவணஸ்ய மஹாத்மன: ।
தஶக்ரீவஸ்ய பார்யாத்வம் ஸீதே ந பஹு மன்யஸே ॥ 4

ஸீதே	"ஸீதையே!
பௌலஸ்த்யஸ்ய	புலஸ்த்ய வம்சத்தில் பிறந்தவரும்
வரிஷ்டஸ்ய	ச்ரேஷ்டரும்
மஹாத்மநः	மஹாத்மாவும்
தஶக்ரீவஸ்ய	பத்துத் தலையுடையவருமான
ராவணஸ்ய	ராவணருக்கு
பார்யாத்வம்	மனைவியாதலை
ந பஹுமந்யஸே	நீ பெரிதாக மதிக்கவில்லையே."

ततस्त्वेकजटा नाम राक्षसी वाक्यमब्रवीत् ।
आमन्त्र्य क्रोधताम्राक्षी सीतां करतलोदरीम् ॥

ததஸ்த்வேகஜடா நாம ராக்ஷஸீ வாக்யமப்ரவீத் ।
ஆமந்த்ர்ய க்ரோததாம்ராக்ஷீ ஸீதாம் கரதலோதரீம் ॥ 5

ததः	அதன் பிறகு
ஏகஜடா நாம	ஏகஜடை என்ற
ராக்ஷஸீ	ராக்ஷஸி,
க்ரோததாம்ராக்ஷீ	கோபத்தால் கண் சிவந்தவளாய்
கரதலோதரீம்	உள்ளங்கை போன்ற உதரத்தையுடைய
ஸீதாம் ஆமந்த்ர்ய	ஸீதையை அழைத்து,
து	இந்த விஷயத்தில்
வாக்யம் அப்ரவீத்	ஒரு பேச்சைப் பேசினாள்.

प्रजापतीनां षण्णां तु चतुर्थो यः प्रजापतिः ।
मानसो ब्रह्मणः पुत्रः पुलस्त्य इति विश्रुतः ॥

ப்ரஜாபதீநாம் ஷண்ணாம் து சதுர்தோ ய: ப்ரஜாபதி: ।
மானஸோ ப்ரஹ்மண: புத்ர: புலஸ்த்ய இதி விஶ்ருத: ॥ 6

விஶ்ருதஃ	-	''பிரஸித்தி பெற்ற
புலஸ்த்யஃ	-	புலஸ்தியர்
இதி	-	என்பவர்,
யஃ து	-	எவரோ, அவர்
ப்ரஹ்மணஃ	-	பிரம்மாவின்
மாநஸஃ புத்ரஃ	-	மானஸ புத்திரர்;
ஷண்ணாம்	-	ஆறு
ப்ரஜாபதீநாம்	-	பிரஜாபதிகளுள்
சதுர்தஃ	-	நான்காவது
ப்ரஜாபதிஃ	-	பிரஜாபதி.

पुलस्त्यस्य तु तेजस्वी महर्षिर्मानसः सुतः ।
नाम्ना स विश्रवा नाम प्रजापतिसमप्रभः ॥

புல்ஸ் த்யஸ்ய து தேஜஸ்வீ மஹர்ஷிர்மானஸ: ஸுத: ।
நாம்நா ஸ விஶ்ரவா நாம ப்ரஜாபதிஸமப்ரப: ॥ 7

புலஸ்த்யஸ்ய	-	புலஸ்த்யருக்கு
மாநஸஃ ஸுதஃ	-	மானஸபுத்திரர்,
தேஜஸ்வீ	-	தபவொளி பெற்ற
மஹர்ஷிஃ	-	மாமுனி,
நாம்நா	-	பெயரினால்
விஶ்ரவாஃ	-	விச்ரவஸ்
நாம	-	என்பவர்;
ஸஃ து	-	அவரும்
ப்ரஜாபதிஸமப்ரபஃ	-	பிரம்மாவுக்கு ஸமமான தேஜஸ்ஸுடையவர்.

तस्य पुत्रो विशालाक्षि रांवणः शत्रुरावणः ।
तस्य त्वं राक्षसेन्द्रस्य भार्या भवितुमर्हसि ॥
मयोक्तं चारुसर्वाङ्गि वाक्यं किं नानुमन्यसे ॥

தஸ்ய புத்ரோ விஶாலாக்ஷி ராவண: ஶத்ருராவண: ।
தஸ்ய த்வம் ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய பார்யா பவிதுமர்ஹஸி ॥ 8
மயோக்தம் சாருஸர்வாங்கி வாக்யம் கிம் நாநுமன்யஸே ॥

விஶாலாக்ஷி	-	விசாலாக்ஷி!
ஶத்ருராவணஃ	-	சத்ருக்களை கதற அடிக்கும்
ராவணஃ	-	ராவணர்,
தஸ்ய	-	அவருடைய
புத்ர	-	மைந்தன்,
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	-	ராக்ஷஸேந்திரரான
தஸ்ய	-	அவருக்கு

த்வம் பார்யா	நீ மனைவியாக
பவிதும்	ஆவதற்கு
அர்ஹஸி	இஷ்டப்படு;
சாருஸர்வாங்கிம்	அங்கமெல்லாம் அழகியவளே!
மயா	என்னால்
உக்தம்	சொல்லப்பட்ட
வாக்யம்	பேச்சுக்கு,
அநுமந்யஸே	இணங்கி நடக்கிறாயா? மாட்டாயா?
ந கிம்	என்ன?''

ततो हरिजटा नाम राक्षसी वाक्यमब्रवीत् ।
विवर्त्य नयने कोपान्मार्जारसदृशेक्षणा ॥

ததோ ஹரிஜடா நாம ராக்ஷஸீ வாக்யமப்ரவீத் ।
விவர்த்ய நயனே கோபாந் மார்ஜார ஸத்ருஶேக்ஷணா ॥ 9

தத:	பிறகு
ஹரிஜடா நாம	ஹரிஜடை என்ற
ராக்ஷஸீ	அரக்கி,
கோபாத்	கோபத்தால்
நயநே	கண்களிரண்டையும்
விவர்த்ய	அலர விழித்து,
மார்ஜார	பூனைக் கண்கள் போன்ற,
ஸத்ருஶேக்ஷணா	கண்களை உடையவளாய்
வாக்யம்	ஒரு பேச்சை
அப்ரவீத்	பேசினாள்.

येन देवास्त्रयस्त्रिंशद्देवराजश्च निर्जिताः ।
तस्य त्वं राक्षसेन्द्रस्य भार्या भवितुमर्हसि ॥

யேந தேவாஸ்த்ரய ஸ்த்ரிம்ஶத் தேவராஜஶ்ச நிர்ஜிதா: ।
தஸ்ய த்வம் ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய பார்யா பவிதுமர்ஹஸி ॥ 10

யேந	''எவரால்
த்ரயம்ஸ்த்ரிம்ஶத்	முப்பத்து முக்கோடி
தேவா:	தேவர்களும்
தேவராஜ: ச	தேவராஜரும்
நிர்ஜிதா:	ஜயிக்கப்பட்டார்களோ
தஸ்ய ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	அந்த ராக்ஷஸேந்திரருக்கு
த்வம்	நீ
பார்யா	பத்தினியாக
பவிதும்	ஆவதற்கு
அர்ஹஸி	இஷ்டப்படு.''

ततस्तु प्रघसा नाम राक्षसी क्रोधमूर्छिता ।
भर्त्सयन्ती तदा घोरमिदं वचनमब्रवीत् ॥

ததஸ்து ப்ரகஸா நாம ராக்ஷஸீ க்ரோத மூர்ச்சிதா ।
பர்த்ஸயந்தீ ததா கோர மிதம் வசனமப்ரவீத் ॥ 11

वीर्योत्सिक्तस्य शूरस्य संग्रामेष्वनिवर्तिनः ।
बलिनो वीर्ययुक्तस्य भार्यात्वं किं न लिप्ससे ॥

வீர்யோத்ஸிக்தஸ்ய ஶூரஸ்ய ஸங்க்ராமேஷ்வநிவர்தின: ।
பலிநோ வீர்ய யுக்தஸ்ய பார்யாத்வம் கிம் ந லிப்ஸஸே ॥ 12

प्रियां बहुमतां भार्यां त्यक्त्वा राजा महाबलः ।
सर्वासां च महाभागां त्वामुपैष्यति रावणः ॥

ப்ரியாம் பஹுமதாம் பார்யாம் த்யக்த்வா ராஜா மஹாபல: ।
ஸர்வாஸாம் ச மஹாபாகாம் த்வாமுபைஷ்யதி ராவண: ॥ 13

समृद्धं स्त्रीसहस्रेण नानारत्नोपशोभितम् ।
अन्तःपुरं समुत्सृज्य त्वामुपैष्यति रावणः ॥

ஸம்ருத்தம் ஸ்த்ரீ ஸஹஸ்ரேண நாநா ரத்நோப ஶோபிதம் ।
அந்த: புரம் ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய த்வாமுபைஷ்யதி ராவண: ॥ 14

தத:	-	பிறகு
ப்ரகஸா	-	பிரகஸை
நாம	-	என்ற
ராக்ஷஸீ	-	ராக்ஷஸி,
க்ரோதமூர்ச்சிதா	-	கோபத்தால் மெய்மறந்தவளாய்
பர்த்ஸயந்தீ	-	மிரட்டிக் கொண்டே,
வீர்யோத்ஸிக்தஸ்ய	-	"வீர்யம் நிறைந்த
ஶூரஸ்ய	-	சூரனும்,
ஸங்க்ராமேஷு	-	யுத்தங்களில்
அநிவர்திந:	-	பின்வாங்காத
வீர்யயுக்தஸ்ய	-	பராக்கிரமசாலியுமான்
பலிந:	-	பலிஷ்டருக்கு,
பார்யாத்வம்	-	பத்தினியாக இருப்பதை
கிம் ந லப்ஸ்யஸே	-	நீ அடையவேண்டாமா?
மஹாபல:	-	பெருவலியுடைய
ராவண: ராஜா	-	ராவண மன்னர்,
ப்ரியாம்	-	செல்வமான
பஹுமதாம்	-	பெருமையாய்க் கொண்டாடப்பட்ட

பார்யாம்	- தர்ம பத்தினியை
த்யக்த்வா	- துறந்து,
ததஃ	- அப்போதிலிருந்து
ஸர்வாஸாம் ச	- எல்லோருள்ளும்
த்வாம் து	- உன்னையே
மஹாபாகாம்	- மஹா பாக்கியசாலியாய்
உபைஷ்யதி	- கொண்டாடுவார்;
ராவணஃ	- ராவணர்.
ஸ்த்ரீஸஹஸ்ரேண	- ஆயிரக்கணக்கான ஸ்திரீகளால்
ஸம்ருத்தம்	- நிறைந்ததும்
நாநாரத்நோபஸோபிதம்	-பல மணிகள் இயற்றப்பட்டு விளங்குவதுமான
அந்தஃபுரம்	- அந்தப்புரத்தை
ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய	- விட்டு விட்டு
த்வாம்	- உன்னிடம்
உபைஷ்யதி	- வந்திருப்பார்''
இதம்	- என்ற இந்த
கோரம் வசநம்	- பயங்கரமான வசனத்தை
அப்ரவீத்	- சொன்னாள்.

अन्या तु विकटा नाम राक्षसी वाक्यमब्रवीत् ॥

அன்யா து விகடா நாம ராக்ஷஸீ வாக்யமப்ரவீத் ॥ 15

असकृद्देवता युद्धे नागगन्धर्वदानवाः ।
निर्जिताः समरे येन स ते पार्श्वमुपागतः ॥

அஸக்ருத்தேவதா யுத்தே நாக கந்தர்வ தானவா: ।
நிர்ஜிதா: ஸமரே யேந ஸ தே பார்ஶ்வமுபாகத: ॥ 16

तस्य सर्वसमृद्धस्य रावणस्य महात्मनः ।
किमद्य राक्षसेन्द्रस्य भार्यात्वं नेच्छसेऽधमे ॥

தஸ்ய ஸர்வ ஸம்ருத்தஸ்ய ராவணஸ்ய மஹாத்மன: ।
கிமத்ய ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய பார்யாத்வம் நேச்சஸேऽதமே ॥ 17

விகடா	- விகடை
நாம	- என்ற
அந்யா	- வேறொரு
ராக்ஷஸீ	- ராக்ஷஸி
அஸக்ருத்	- ''பலமுறை
யுத்தே	- (த்வந்த்வ) யுத்தத்திலும்
ஸமரே	- துமுலயுத்தத்திலும்

நாககந்தர்வதாநவாஃ	-	நாகர், கந்தர்வர் தானவர்களும்
தேவதாஃ	-	தேவர்களும்
யேந	-	எவரால்
நிர்ஜிதாஃ	-	ஜயிக்கப்பட்டார்களோ
ஸஃ து	-	அவரே,
தே	-	உனது
பார்ஶ்வம்	-	அருகில்
உபாகதஃ	-	வந்து வேண்டுகின்றார்;
அதமே	-	க்ஷீண தசையில் இருப்பவளே!
ஸர்வஸம்ருத்தஸ்ய	-	ஸகல செல்வங்களுடையவரும்
மஹாத்மநஃ	-	மஹாத்மாவும்
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	-	ராக்ஷஸேந்திரருமான
தஸ்ய	-	அந்த
ராவணஸ்ய	-	ராவணருக்கு,
பார்யாத்வம்	-	மனைவியாதலை
அத்ய	-	இப்பொழுதே
இச்சஸே ந கிம்	-	ஒப்புக் கொள்ளுகிறயா இல்லையா? என்ன?''
வாக்யம்	-	என்ற பேச்சை
அப்ரவீத்	-	பேசினாள்.

ततस्तु दुर्मुखी नाम राक्षसी वाक्यमब्रवीत् ॥

ததஸ்து துர்முகீ நாம ராக்ஷஸீ வாக்யமப்ரவீத் ॥ 18

यस्य सूर्यो न तपति भीतो यस्य च मारुत: ।
न वाति स्मायतापाङ्गे किं त्वं तस्य न तिष्ठसि ॥

யஸ்ய ஸூர்யோ ந தபதி பீதோ யஸ்ய ச மாருத: ।
ந வாதி ஸ்மாயதாபாங்கே கிம் த்வம் தஸ்ய ந திஷ்டஸி ॥ 19

पुष्पवृष्टिं च तरवो मुमुचुर्यस्य वै भयात् ।
शैलाश्च सुभ्रू: पानीयं जलदाश्च यदेच्छति ॥

புஷ்பவ்ருஷ்டிம் ச தரவோ முமுசுர்யஸ்ய வை பயாத் ।
ஶைலாஶ்ச ஸுப்ரூ: பாநீயம் ஜலதாஶ்ச யதேச்சதி ॥ 20

तस्य नैर्ऋतराजस्य राजराजस्य भामिनि ।
किं त्वं न कुरुषे बुद्धिं भार्यार्थे रावणस्य हि ॥

தஸ்ய நைர் ருதராஜஸ்ய ராஜராஜஸ்ய பாமிநி ।
கிம் த்வம் ந குருஷே புத்திம் பார்யார்தே ராவணஸ் யஹி ॥ 21

साधु ते तत्त्वतो देवि कथितं साधु भामिनि ।
गृहाण सुस्मिते वाक्यमन्यथा न भविष्यसि ॥

ஸாது தே தத்த்வதோ தேவி கதிதம் ஸாது பாமிநி ।
க்ருஹாண ஸுஸ்மிதே வாக்யமன்யதா ந பவிஷ்யஸி ॥ 22

ததஃ	-	அதன்பின்,
துர்முகீ	-	துர்முகீ
நாம	-	என்ற
ராக்ஷஸீ து	-	ராக்ஷஸியும்,
ஆயதாபாங்கே	-	''நீண்டகன்ற கடைக்கண்களுற்றவளே,
யஸ்ய	-	எவருக்கு
பீதஃ	-	பயந்து
ஸூர்யஃ	-	சூரியன்
ந தபதி	-	கொளுத்தாதிருக்கிறானோ,
யஸ்ய ச	-	எவருக்காகவே
மாருதஃ	-	வாயு பகவான்
ந வாதி ஸ்ம	-	காற்றை மிதமிஞ்சி வீசாமல் இருக்கிறாரோ,
தஸ்ய	-	அவருக்கு
த்வம்	-	நீ
திஷ்டஸி ந கிம்	-	உடன்படுகிறாயா, இல்லையா? என்ன?
யஸ்ய	-	எவருடைய
பயாத்வை	-	பயத்தால்,
தரவஃ	-	மரங்கள்
புஷ்பவ்ருஷ்டிம் ச	-	மலர் மழையையும்,
ஶைலாஃ	-	மலைகளும்
ஜலதாஃ ச	-	மேகங்களும்
பாநீயம்	-	நல்ல ஜலத்தை,
இச்சதி	-	நினைக்கிறது
யதா	-	எப்போதோ அப்போதே
முமுசுஃ	-	பொழிகின்றனவோ,
தஸ்ய	-	அந்த
நைர்ருதராஜஸ்ய	-	ராக்ஷஸ ராஜனும்
ராஜராஜஸ்ய ச	-	ராஜராஜனுமான
ராவணஸ்ய	-	ராவணருக்கு
பார்யார்தே	-	பத்தினியாயிருக்கிற விஷயத்தில்,
ஸுப்ரூஃ	-	அழகிய புருவங்களுள்ள
பாமிநீ	-	பெண்மணியே!
த்வம்	-	நீ

புத்திம்	- ஒப்புதலை
ஹி	- உறுதியாய்
குருஷே ந கிம்	- செய்கிறாயா? இல்லையா? என்ன?
தேவி	- அமானுஷ்யமான
ஸுஸ்மிதே	- புன்சிரிப்புள்ள
பாமினி	- பெண்மணியே!
தத்வதஃ	- ஸரியாய்
தே	- உனக்கு
கதிதம்	- உரை செய்த
ஸாது	- நல்ல
வாக்யம்	- சொல்லை
ஸாது	- சமர்த்தாய்
க்ருஹாண	- ஏற்றுக் கொள்;
அந்யதா ஹி	- வேறாக ஆகில்
ந பவிஷ்யஸி	- நீ உயிருடன் வாழ மாட்டாய்''
வை	- என்ற
வாக்யம்	- பேச்சை
அப்ரவீத்	- பேசினாள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ராக்ஷஸீ ப்ரரோசனம் நாம த்ரயோவிம்ஶ: ஸர்க: ॥

சதுர்விம்ஶ: ஸர்க: - 24

ततः सीतामुपागम्य राक्षस्यो विकृताननाः ।
परुषं परुषा नार्य ऊचुस्तां वाक्यमप्रियम् ॥

தத: ஸீதாம் உபாகம்ய ராக்ஷஸ்யோ விக்ருதாநநா: ।
பருஷம் பருஷா நார்ய ஊசுஸ்தாம் வாக்யமப்ரியம் ॥ 1

தத: - அனந்தரமும்
விக்ருதாநநா: - கோர முகமுடைய
பருஷா: - கொடிய
ராக்ஷஸ்ய: நார்ய: - ராக்ஷஸ ஸ்திரீகள்
ஸீதாம் - ஸீதையை
உபாகம்ய - அணுகி
தாம் - அவளைப் பார்த்து
பருஷம் - க்ரூரமான
அப்ரியம் வாக்யம் - அனிஷ்ட பேச்சை
ஊசு: - பேசினார்கள்.

किं त्वमन्त:पुरे सीते सर्वभूतमनोहरे ।
महार्हशयनोपेते न वासमनुमन्यसे ॥

கிம் த்வமந்த: புரே ஸீதே ஸர்வபூதமநோஹரே ।
மஹார்ஹஶயநோபேதே ந வாஸமநு மன்யஸே ॥ 2

ஸீதே - ‘‘ஸீதே!
ஸர்வபூதமநோஹரே- சகல பிராணிகளுக்கும் இனியதாய்
மஹார்ஹஸயநோபேதே-சிறந்த சயனங்கள் வகுத்த
அந்த:புரே - அந்தபுரத்தில்
வாஸம் - வாஸத்தை
த்வம் - நீ
கிம் ந அநுமந்யஸே - ஏன் ஒப்புக் கொள்ளாதிருக்கிறாய்?

मानुषी मानुषस्यैव भार्यात्वं बहु मन्यसे ।
प्रत्याहर मनो रामान्न त्वं जातु भविष्यसि ॥

மானுஷீ மானுஷஸ்யைவ பார்யாத்வம் பஹுமன்யஸே ।
ப்ரத்யாஹர மனோ ராமாந்நத்வம் ஜாது பவிஷ்யஸி ॥ 3

மாநுஷீ - மனுஷ்யப் பெண்ணான நீ
மாநுஷஸ்ய - மனிதனுக்கு
பார்யாத்வம் ஏவ - மனைவியாயிருத்தலையே
பஹுமந்யஸே - மேலானதாய்மதிக்கிறாய்;

ஜாது	-	ஒரு போதும்
ஏவம்	-	அப்படி
ந பவிஷ்யஸி	-	(நீ) ஆகப் போகிறதே இல்லை;
ராமாத்	-	ராமனிடத்தினின்று
மந:	-	மனதை
ப்ரத்யாஹர	-	திருப்பிக் கொள்.

त्रैलोक्यवसुभोक्तारं रावणं राक्षसेश्वरम् ।
भर्तारमुपसंगम्य विहरस्व यथासुखम् ॥

த்ரைலோக்யவஸு போக்தாரம் ராவணம் ராக்ஷஸேஶ்வரம் ।
பர்தார முபஸங்கம்ய விஹரஸ்வ யதாஸுகம் ॥ 4

த்ரைலோக்யவஸு போக்தாரம்	-	மூவுலகத்திலுள்ள மேலான போகங்களை அனுபவிக்கிற
ராக்ஷஸேஶ்வரம்	-	அரக்கர் பெருமானான
ராவணம்	-	ராவணனை
பர்தாரம் உபஸம்கம்ய	-	நாயகனாக அடைந்து,
யதாஸுகம்	-	கவலையற்று
விஹர்ஸ்வ	-	நீ வாழ்வாயாக.

मानुषी मानुषं तं तु राममिच्छसि शोभने ।
राज्याद्भ्रष्टमसिद्धार्थं विक्लवं त्वमनिन्दिते ॥

மாநுஷீ மாநுஷம் தம் து ராமமிச்சஸி ஶோபநே ।
ராஜ்யாத் ப்ரஷ்ட மஸித்தார்தம் விக்லவம் த்வமநிந்திதே ॥ 5

ராஜ்யாத்	-	ராஜ்யத்தினின்று
ப்ரஷ்டம்	-	நீக்கப்பட்டவனும்,
அஸித்தார்தம்	-	பங்கமடைந்து
விக்லபம்	-	வருந்தும்
மாநுஷம்	-	மானிடனுமான
தம்	-	அந்த
ராமம் து	-	ராமனையே
அநிந்திதே	-	குற்றமற்ற
ஶோபநே	-	அழகியே!
மாநுஷீ	-	மானிட ஜாதியான
த்வம்	-	நீ
இச்சஸி	-	அடைய முயலுகின்றாய்.''

राक्षसीनां वचः श्रुत्वा सीता पद्मनिभेक्षणा ।
नेत्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यामिदं वचनमब्रवीत् ॥

ராக்ஷஸீநாம் வச: ஶ்ருத்வா ஸீதா பத்மநிபேக்ஷணா । 6
நேத்ராப்யா மஶ்ருபூர்ணாப்யாமிதம் வசனமப்ரவீத் ॥

பத்மநிபேக்ஷணா	தாமரை போன்ற கண்களையுடைய
ஸீதா	ஸீதா பிராட்டி
ராக்ஷஸீநாம்	இராக்ஷஸிகளின்
வச: ஶ்ருத்வா	சொல்லைக் கேட்டு,
அஶ்ருபூர்ணாப்யாம்	கண்ணீர் ததும்பும்
நேத்ராப்யாம்	கண்களுடன்,
இதம்	பின்கண்ட
வசநம்	ப்ரமாணத்தை (சொல்லைச் சொன்னாள்)
அப்ரவீத்	சாற்றினாள்.

यदिदं लोकविद्विष्टमुदाहरथ संगताः ।
नैतन्मनसि वाक्यं मे किल्बिषं प्रतिभाति वः ॥

யதிதம் லோகவித்விஷ்ட முதாஹரத ஸங்கதா: ।
நைதந் மனஸி வாக்யம் மே கில்பிஷம் ப்ரதிபாதி வ: ॥ 7

ஸங்கதா:	''கும்பலாய் கூடினவர்களாய்
யத்	எதை
உதாஹரத	சொன்னீர்களோ
வ:	உங்களுடைய
ஏதத்	அந்த
இதம்	இந்த,
லோகவித்விஷ்டம்	லோக விருத்தமான
கில்பிஷம்	பாவத்தை விளைவிக்கும்
வாக்யம்	பேச்சு
மே	எனது
மநஸி	மனதில்
ந ப்ரதிபாதி	சேருவதல்ல.

न मानुषी राक्षसस्य भार्या भवितुमर्हति ।
कामं खादत मां सर्वा न करिष्यामि वो वचः ॥

ந மானுஷீ ராக்ஷஸஸ்ய பார்யா பவிது மர்ஹதி ।
காமம் காதத மாம் ஸர்வா ந கரிஷ்யாமி வோ வச: ॥ 8

மாநுஷீ	மானிடப் பெண்,
ராக்ஷஸஸ்ய	அரக்கனுக்கு
பார்யாம்	மனைவியாக
பவிதும்	ஆக
ந அர்ஹதி	கூடாது;
ஸர்வா:	எல்லோருமாய்
மாம்	என்னை
காதத	வருத்துங்கள்;

காமம்	-	எவ்விதத்திலும்
வ:	-	உங்களுடைய
வச:	-	நிபந்தனையை
ந கரிஷ்யாமி	-	நிறைவேற்ற மாட்டேன்.

दीनो वा राज्यहीनो वा यो मे भर्ता स मे गुरुः ।
तं नित्यमनुरक्तास्मि यथा सूर्यं सुवर्चला ॥

தீநோ வா ராஜ்ய ஹீநோ வா யோமே பர்தா ஸ மே குரு: ।
தம் நித்யமநு ரக்தாऽஸ்மி யதா ஸூர்யம் ஸுவர்சலா ॥ 9

மே	-	எனக்கு
பர்தா ய:	-	கணவன் எவரோ
ஸ:	-	அவர்,
ராஜ்யஹீந:	-	ராஜ்யமிழந்தவராய்
வா	-	இருப்பினும்
தீந:	-	கஷ்ட தசையில் இருப்பவராய்
வா	-	இருப்பினும்
மே	-	எனக்கு,
நித்யம் குரு:	-	என்றும் ச்ரேஷ்டர்;
ஸூர்யம்	-	சூரியனை
ஸுவர்சலா யதா	-	ஸுவர்ச்சலைபோல்,
தம்	-	அவரை
அநுரக்தா அஸ்மி	-	விடாது பற்றியிருக்கிறேன்.

यथा शची महाभागा शक्रं **समनुतिष्ठति** ।
अरुन्धती वसिष्ठं च रोहिणी शशिनं यथा ॥

யதா ஶசீ மஹாபாகா ஶக்ரம் ஸமனு திஷ்டதி ।
அருந்ததீ வஸிஷ்டம் ச ரோஹிணீ ஶஶினம் யதா ॥ 10

लोपामुद्रा यथागस्त्यं सुकन्या च्यवनं यथा ।
सावित्री सत्यवन्तं च कपिलं श्रीमती यथा ॥

லோபாமுத்ரா யதாகஸ்த்யம் ஸுகந்யா ச்யவனம் யதா ।
ஸாவித்ரீ ஸத்யவந்தம் ச கபிலம் ஸ்ரீமதீ யதா ॥ 11

सौदासं मदयन्तीव केशिनी सगरं यथा ।
नैषधं दमयन्तीव भैमी पतिमनुव्रता ॥

ஸௌதாஸம் மதயந்தீவ கேஶிநீ ஸகரம் யதா ।
நைஷதம் தமயந்தீவ பைமீ பதிமநு வ்ரதா ॥ 12

तथाहमिक्ष्वाकुवरं रामं पतिमनुव्रता ॥

ததாஹமிக்ஷ்வாகுவரம் ராமம் பதிமநுவ்ரதா ।

	மஹாபாகா	- மஹாபாக்கியவதியான
	ஶசீ	- சசீ தேவி
	யதா	- எப்படி
	ஶக்ரம்	- இந்திரனை
	ஸமநுதிஷ்டதி	- இணை பிரியாதிருக்கிறாளோ,
	அருந்ததீ	- அருந்ததி
	வஸிஷ்டம் ச	- வஸிஷ்டரையும்,
9	ரோஹிணீ	- ரோஹிணி
	ஶஶிநம்	- சந்திரனையும்
	யதா	- எப்படியோ,
	லோபாமுத்ரா	- லோபாமுத்திரை
	அகஸ்த்யம்	- அகஸ்த்யரை
	யதா	- எப்படியோ,
	ஸுகந்யா	- ஸுகன்யை
	ச்யவநம்	- சயவனரை
	யதா	- எப்படியோ,
	ஸாவித்ரீ	- ஸாவித்ரீ
	ஸத்யவந்தம் ச	- ஸத்யவானையும்,
	ஸ்ரீமதீ	- ஸ்ரீமதீ தேவி
	கபிலம்	- கபிலரையும்
	யதா	- எப்படியோ,
	மதயந்தீ	- மதயந்தி
	ஸௌதாஸம்	- ஸௌதாஸரை
	இவ	- எப்படியோ,
	கேஶிநீ	- கேசினீ தேவி
	ஸகரம்	- ஸகரரை
10	யதா	- எப்படியோ,
	பதிம்	- பர்த்தாவாக
	அநுவ்ரதா	- பின்பற்றிய
	பைமீ	- பீமராஜன் குமாரத்தியான
	தமயந்தீ	- தமயந்தி
11	நைஷதம்	- நள மகாராஜாவை
	இவ	- எப்படியோ,
	ததா	- அவ்வண்ணமே
	அஹம்	- நான்
	இக்ஷ்வாகுவரம்	- இக்ஷ்வாகு குலக் கொழுந்தான
12	ராமம்	- ஸ்ரீ ராமரை
	பதிம்	- மணாளனாக
	அநுவ்ரதா	- விடாது தொடருபவள்.’’

सीताया वचनं श्रुत्वा राक्षस्यः क्रोधमूर्छिताः ।
भर्त्सयन्ति स्म परुषैर्वाक्यै रावणचोदिताः ॥

ஸீதாயா வசனம் ஶ்ருத்வா ராக்ஷஸ்ய: க்ரோத மூர்ச்சிதா :।
பர்த்ஸயந்தி ஸ்ம பருஷைர் வாக்யை ராவண சோதிதா: ॥ 13

ராவணசோதிதாஃ	-	ராவணனால் நியமிக்கப்பட்ட
ராக்ஷஸ்யஃ	-	ராக்ஷஸிகள்,
ஸீதாயாஃ	-	ஸீதையின்
வசநம்	-	ப்ரகடனையை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு,
க்ரோதமூர்ச்சிதாஃ	-	கோபம் பொங்கினவர்களாய்
பருஷைஃ	-	கர்ணகடோரமான
வாக்யைஃ	-	சொற்கள் கொண்டு,
பர்த்ஸயந்தி ஸ்ம	-	மிரட்டினார்கள்.

अवलीनः स निर्वाक्यो हनुमाञ्शिंशपाद्रुमे ।
सीतां संतर्जयन्तीस्ता राक्षसीरशृणोत् कपिः ॥

அவலீந: ஸ நிர்வாக்யோ ஹநுமாந் ஶிம்ஶுபாத்ருமே ।
ஸீதாம் ஸந்தர்ஜயந்தீஸ்தா ராக்ஷஸீரஶ்ருணோத் கபி: ॥ 14

ஶிம்ஶுபாத்ருமே	-	சிம்சுபாமரத்தில்,
நிர்வாக்யஃ	-	வாயைத் திறவாமல்
அவலீநஃ	-	ஒடுங்கி அடங்கியிருக்கும்
ஸஃ	-	அந்த
ஹநுமான்	-	ஹனுமாரென்னும்
கபிஃ	-	வானரர்,
ஸீதாம்	-	ஸீதையை
ஸந்தர்ஜயந்தீஃ	-	மிரட்டியதட்டும்
தாஃ ராக்ஷஸீஃ	-	அந்த ராக்ஷஸிகளையும்
அஶ்ருணோத்	-	கவனித்தார்.

तामभिक्रम्य संक्रुद्धा वेपमानां समन्ततः ।
भृशं संलिलिहुर्दीप्तान् प्रलम्बान् दशनच्छदान् ॥

தாமபிக்ரம்ய ஸம்க்ருத்தா வேபமாநாம் ஸமந்தத: ।
ப்ருஶம் ஸம்லிலிஹுர் தீப்தாந் ப்ரலம்பாந் தஶநச்சதாந் ॥ 15

ஸம்க்ருத்தாஃ	-	கொடிய ஸ்திரீகள்,
ப்ருஶம்	-	மெத்தவும்
வேபமாநாம்	-	அச்சம் கொண்டு நடுங்குகின்ற
தாம்	-	அவளை
ஸமந்ததஃ	-	நாற்புறமும்

அபிக்ரம்ய - சூழ்ந்து கொண்டு,
தீப்தாந் - காய்ந்து
ப்ரலம்பாந் - நீண்டு தொங்குகிற
தஶநச்சதாந் - உதடுகளை
ஸம்லிலிஹு: - கடித்துக் கொண்டார்கள்.

ऊचुश्च परमक्रुद्धाः प्रगृह्याशु परश्वधान् ।
नेयमर्हति भर्तारं रावणं राक्षसाधिपम् ॥

ஊசுஶ்ச பரமக்ருத்தா: ப்ரக்ருஹ்யாஶு பரஶ்வதாந் ।
நேயமர்ஹதி பர்தாரம் ராவணம் ராக்ஷஸாதிபம் ॥ 16

பரம க்ருத்தா: - பெருங்கோபமடைந்தவர்களாய்,
ஆஶு - விரைந்து
பரஶ்வதாந் - கோடரிகளை
ப்ரக்ருஹ்ய - கைகளிலெடுத்தோங்கிய
இயம் - "இவள்
ராக்ஷஸாதிபம் - அரக்கர் பெருமானான
ராவணம் - ராவணரை
பர்தாரம் - நாயகனாக
ந அர்ஹதி ச - ஏற்றுக் கொள்ளவே மாட்டாள்" (என்று)
ஊசு: - சொன்னார்கள்.

संभर्त्स्यमाना भीमाभी राक्षसीभिर्वरानना ।
सा बाष्पमपमार्जन्ती शिंशपां तामुपागमत् ॥

ஸம்பர்த்ஸ்யமாநா பீமாபீ ராக்ஷஸீபிர் வராநநா ।
ஸா பாஷ்ப மபபார்ஜந்தீ ஶிம்ஶபாம் தாமுபாகமத் ॥ 17

பீமாபி: - கொடுமை கொண்ட
ராக்ஷஸீபி: - ராக்ஷஸிகளால்
ஸம்பர்த்ஸ்யமாநா - மிரட்டப்பட்ட,
வராநநா - ஸுந்தரமுகியான
ஸா - அவள்
பாஷ்பம் - கண்ணீரை
அபமார்ஜந்தீ - துடைத்துக் கொண்டு,
தாம் - அந்த
ஶிம்ஶுபாம் - சிம்சுபா மரத்தை
உபாகமத் - நெருங்கிச் சென்றாள்.

ततस्तां शिंशपां सीता राक्षसीभिः समावृता ।
अभिगम्य विशालाक्षी तस्थौ शोकपरिप्लुता ॥

ததஸ்தாம் ஶிம்ஶபாம் ஸீதா ராக்ஷஸீபி: ஸமாவ்ருதா ।
அபிகம்ய விஶாலாக்ஷீ தஸ்தௌ ஶோகபரிப்லுதா ॥ 18

விஶாலாக்ஷீ	- தடங்கண்ணாளான
ஸீதா	- ஸீதை
ராக்ஷஸீபி:	- ராக்ஷஸிகளால்
ஸமாவ்ருதா	- சூழப்பட்டவளாய்
ஶோகபரிப்லுதா	- சோகத்தில் மூழ்கினவளாய்
தாம்	- அந்த
ஶிம்ஶுபாம்	- சிம்சுபா விருக்ஷத்தை
அபிகம்ய	- அடைந்து,
தத:	- அங்கு
தஸ்தௌ	- திகைத்து நின்றாள்.

तां कृशां दीनवदनां मलिनाम्बरधारिणीम् ।
भर्त्सयांचक्रिरे सीता: राक्षस्यस्तां समन्ततः ॥

தாம் க்ருஶாம் தீநவதநாம் மலிநாம்பரதாரிணீம் ।
பர்த்ஸயாஞ்சக்ரிரே ஸீதாம் ராக்ஷஸ்யஸ்தா: ஸமந்தத: ॥ 19

தா: ராக்ஷஸ்ய:	- அந்த ராக்ஷஸிகள்,
க்ருஶாம்	- உடல் மெலிந்தவளும்
தீநவதநாம்	- முகம் வாடியவளும்
மலிநாம்பரதாரிணீம்	- அழுக்கு வஸ்திரம் உடுத்திருப்பவளுமான
தாம்	- அந்த
ஸீதாம்	- ஸீதையை,
ஸமந்தத:	- நாற்புறமும் (சூழ்ந்து)
பர்த்ஸயாஞ்சக்ரிரே	- மிரட்டினார்கள்.

ततस्तां विनता नाम राक्षसी भीमदर्शना ।
अब्रवीत् कुपिताकारा कराला निर्णतोदरी ॥

ததஸ்தாம் விநதா நாம ராக்ஷஸீ பீமதர்ஶநா ।
அப்ரவீத் குபிதாகாரா கராலா நிர்ண தோதரீ ॥ 20

தத:	- அனந்தரம்,
குபிதாகாரா	- கோபக்குறியும்
பீமதர்ஶநா	- கொடிய பார்வையுமுடைய
விநதா நாம	- வினதை என்ற
நிர்ணதோதரீ	- பருத்த வயிறுள்ள
கராலா	- விகார உருவமுடைய
ராக்ஷஸீ	- ராக்ஷஸீ
அப்ரவீத்	- பேசினாள்.

सीते पर्याप्तमेतावद्भर्तुः स्नेहो निदर्शितः ।
सर्वत्रातिकृतं भद्रे व्यसनायोपकल्पते ॥

ஸீதே பர்யாப்த மேதாவத் பர்து: ஸ்நேஹோ நிதர்ஶித: ।
ஸர்வத்ராதிக்ருதம் பத்ரே வ்யஸநாயோப கல்பதே ॥ 21

பத்ரே	- ''அம்மா
ஸீதே	- ஸீதையே!
பர்து: ஸ்நேஹ:	- பதியின் மீதுள்ள சினேகம்
பர்யாப்தம்	- வேண்டிய மட்டும்
ஏதாவத்	- இதுவரையில்
நிதர்ஶித:	- நன்கு விளக்கப்பட்டது;
அதிக்ருதம்	- அளவுக்கு மிஞ்சின காரியம்
ஸர்வத்ர	- எங்கும்
வ்யஸநாய	- சிக்ஷைக்கு
உபகல்பதே	- உரியதாகிறது.

परितुष्टास्मि भद्रं ते मानुषस्ते कृतो विधिः ।
ममापि तु वचः पथ्यं ब्रुवन्त्याः कुरु मैथिलि ॥

பரிதுஷ்டாஸ்மி பத்ரம் தே மாநுஷஸ்தே க்ருதோ விதி: ।
மமபி து வச: பத்யம் ப்ருவந்த்யா: குரு மைதிலி ॥ 22

மைதிலி	- மைதிலியே!
மாநுஷ: விதி:	- மானிட தர்மம்
க்ருத:	- நன்றாய் அனுஷ்டித்துக் காட்டப்பட்டது;
து	- இது விஷயத்தில்
தே	- உன் மீது
பரிதுஷ்டா	- மிக சந்தோஷமடைந்தவளாக
அஸ்மி	- ஆகிறேன்;
தே	- உனக்கு
பத்ரம்	- க்ஷேமமுண்டாகக் கடவது;
ப்ருவந்த்யா:	- விண்டு பேசும்
மம பத்யம்	- எனது ஹிதகரமான
வச:	- வசனத்தை
அபி	- எப்படியாகிலும்,
குரு	- எடுத்துக் கொள்.

रावणं भज भर्तारं भर्तारं सर्वरक्षसाम् ।
विक्रान्तं रूपवन्तं च सुरेशमिव वासवम् ॥
दक्षिणं त्यागशीलं च सर्वस्य प्रियवादिनम् ॥

ராவணம் பஜ பர்தாரம் பர்தாரம் ஸர்வ ரக்ஷஸாம் ॥ 23
விக்ராந்தம் ரூபவந்தம் ச ஸுரேஶமிவ வாஸவம் ।
தக்ஷிணம் த்யாகசீலம் ச ஸர்வஸ்ய ப்ரியவாதினம் ॥ 24

ஸர்வரக்ஷஸாம்	- அரக்கர்களுக்கெல்லாம்
பர்தாரம்	- அரசரும்
விக்ராந்தம்	- பராக்கிரமசாலியும்
ரூபவந்தம்	- அழகானவரும்,
ஸுரேஶம்	- தேவராஜரான
வாஸவம்	- இந்திரனை
இவ	- போன்றவரும்
தக்ஷிணம் ச	- ஆண்மையுள்ளவரும்
த்யாகஶீலம்	- கொடையாளரும்
ஸர்வஸ்ய	- எல்லோருக்கும்
ப்ரியவாதிநம் ச	- அன்பு மொழி புகலும் தன்மையுள்ளவருமான
ராவணம்	- ராவணரை
பர்தாரம்	- நாயகராக
பஜ	- அங்கீகரி.

मानुषं कृपणं रामं त्यक्त्वा रावणमाश्रय ।
दिव्याङ्गरागा वैदेहि दिव्याभरणभूषिता ॥

மானுஷம் க்ருபணம் ராமம் த்யக்த்வா ராவணமாஶ்ரய ।
திவ்யாங்கராகா வைதேஹி திவ்யாபரண பூஷிதா ॥ 25

अद्य प्रभृति सर्वेषां लोकानामीश्वरी भव ।
अग्नेः स्वाहा यथा देवी शचीवेन्द्रस्य शोभने ॥

அத்ய ப்ரப்ருதி ஸர்வேஷாம் லோகாநா மீஶ்வரீ பவ ।
அக்நே: ஸ்வாஹா யதா தேவீ ஶசீவேந்த்ரஸ்ய ஶோபநே ॥ 26

க்ருபணம்	- திக்கற்ற
மாநுஷம் ராமம்	- மானிடனான ராமனை
த்யக்த்வா	- விட்டு விட்டு,
ராவணம்	- ராவணரை
ஆஶ்ரய	- அங்கீகரி;
ஶோபநே	- ஸுந்தரி!
வைதேஹி	- வைதேஹீ!
அத்யப்ரப்ருதி	- இது முதல்,
திவ்யாங்கராகா	- திவ்யமான பூச்சுடையவளாய்
திவ்யாபரணபூஷிதா	- திவ்யமான பூஷணங்கள் பூணப் பெற்றவளாய்
ஸர்வேஷாம்	- எல்லா
லோகாநாம்	- உலகங்களுக்கும்
ஈஶ்வரீ	- அரசு செலுத்துகிறவளாய்
இந்த்ரஸ்ய	- இந்திரனுக்கு

ஶசீ இவ	சசீ தேவி போலவும்,
அக்நே:	அக்னிக்கு
ஸ்வாஹா தேவீ யதா	ஸ்வாஹா தேவி போலவும்,
பவ	விளங்குவாய்.

किं ते रामेण वैदेहि कृपणेन गतायुषा ।
एतदुक्तं च मे वाक्यं यदि त्वं न करिष्यसि ॥
अस्मिन् मुहूर्ते सर्वास्त्वां भक्षयिष्यामहे वयम् ॥

கிம் தே ராமேண வைதேஹி க்ருபணேன கதாயுஷா ।
ஏதுக்தம் ச மே வாக்யம் யதி த்வம் ந கரிஷ்யஸி ॥
அஸ்மிந் முஹூர்தே ஸர்வாஸ்த்வாம் பக்ஷயிஷ்யாமஹே வயம் ॥27

வைதேஹி	வைதேஹீ!
க்ருபணேந	திக்கற்ற
கதாயுஷா	கணக்கிடப்பட்ட ஆயுஸ்ஸையுடைய (மானிடனான)
ராமேண	ராமனால்
தே	உனக்கு
கிம்	என்ன பயனுண்டு?
உக்தம்	சொன்ன
ஏதத்	இந்த
மே வாக்யம்	என் வார்த்தையை
த்வம்	நீ
ந கரிஷ்யஸி யதி	அங்கீகரித்து நடவாமல் இருப்பாயாகில்
அஸ்மிந் முஹூர்தே	இந்த க்ஷணத்தில்
வயம்	நாங்கள்
ஸர்வா:	எல்லோரும்
த்வாம் ச	உன்னையே
பக்ஷயிஷ்யாமஹே	தின்று விடுவோம்.''

अन्या तु विकटा नाम लम्बमानपयोधरा ।
अब्रवीत् कुपिता सीतां मुष्टिमुद्यम्य गर्जती ॥

அன்யா து விகடா நாம லம்பமான பயோ தரா ।
அப்ரவீத் குபிதா ஸீதாம் முஷ்டிமுத்யம்ய கர்ஜதீ ॥ 28

து	இப்போது
விகடா	விகடை
நாம	என்ற
அந்யா	வேறொருத்தி
லம்பமாநபயோதரா	தொங்கும் முலையுடன் கூடினவளாய்
குபிதா	கோபம் கொண்டு

முஷ்டிம்	கையை முடக்கி
உத்யம்ய	ஓங்கி,
கர்ஜதீ	கர்ஜனை செய்து கொண்டு,
ஸீதாம்	ஸீதையைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	பேசினாள்:

बहून्यप्रियरूपाणि वचनानि सुदुर्मते ।
अनुक्रोशान्मृदुत्वाच्च सोढानि तव मैथिलि ॥

பஹூந்யப்ரியரூபாணி வசநாநி ஸுதுர்மதே ।
அநுக்ரோஶாந் ம்ருதுத்வாச்ச ஸோடாநி தவ மைதிலி ॥ 29

ஸுதுர்மதே	''மதியில்லாத
மைதிலி	மைதிலீ!
தவ	உன்னுடைய
அப்ரதிரூபாணி	அயுக்தமான
வசநாநி	சொற்கள்
பஹூநி	பலவும்,
அநுக்ரோஶாத்	கருணையாலும்
ம்ருதுத்வாத் ச	மேன்மை குணத்தினாலும்,
ஸோடாநி	பொறுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

न च नः कुरुषे वाक्यं हितं कालपुरस्कृतम् ॥

ந ச ந: குருஷே வாக்யம் ஹிதம் காலபுரஸ் க்ருதம் ॥ 30

ஹிதம்	ஹிதமானதும்,
காலபுரஸ்க்ருதம்	காலத்திற்கு ஏற்றும் ஒத்துமிறுக்கிற
ந: வாக்யம் ச	எங்கள் பேச்சையும்,
ந குருஷே	ஏற்றுக் கொள்ளாதிருக்கிறாய்.

आनीतासि समुद्रस्य पारमन्यैर्दुरासदम् ।
रावणान्तःपुरं घोरं प्रविष्टा चासि मैथिलि ॥

ஆநீதாஸி ஸமுத்ரஸ்ய பாரமன்யைர் துராஸ தம் ।
ராவணாந்த: புரம் கோரம் ப்ரவிஷ்டா சாஸி மைதிலி ॥ 31

மைதிலி	மைதிலீ!
அந்யை:	பிறரால்
துராஸதம்	அடைய முடியாத,
ஸமுத்ரஸ்ய	கடலின்
பாரம்	வேறு கரைக்கு,
ஆநீதா	கொண்டு வரப்பட்டவளாக
அஸி	இருக்கிறாய்;
கோரம்	கடுமையான

ராவணாந்த:புரம் - ராவண அந்தப்புரத்தில்
ப்ரவிஷ்டா ச - புக விடப்பட்டவளாயும்
அஸி - இருக்கிறாய்.

अलमश्रुप्रपातेन त्यज शोकमनर्थकम् ।।

அலமஶ்ருப்ரபாதேந த்யஜ ஶோகமநர்தகம் ॥ 32

அஶ்ருநிபாதேந - கண்ணீர் பெருக்கியழுதது
அலம் - போதும்;
அநர்தகம் - பயனற்ற
ஶோகம் - சோகத்தை
த்யஜ - (இத்துடன்) ஒழித்து விடு.

भज प्रीतिं प्रहर्षं च त्यजैतां नित्यदैन्यताम् ।।

பஜ ப்ரீதிம் ப்ரஹர்ஷம் ச த்யஜைதாம் நித்யதைந்யதாம் ॥ 33

ஏதாம் - இந்த
நித்யதைந்யதாம் - நிரந்தரம் துன்புறும் தன்மையை
த்யஜ - விட்டுவிடு;
ப்ரீதிம் - அன்பையும்
ப்ரஹர்ஷ ச - ஆனந்தத்தையும்
பஜ - ஏற்றுக் கொள்.

सीते राक्षसराजेन सह क्रीड यथासुखम् ।।

ஸீதே ராக்ஷஸராஜேந ஸஹ க்ரீட யதாஸுகம் ॥ 34

ஸீதே - ஸீதே!
ராக்ஷஸராஜேந ஸஹ - ராக்ஷஸராஜரோடு கூட
யதாஸுகம் - கவலையற்று
க்ரீட - இன்புறுக.

जानासि हि यथा भीरु स्त्रीणां यौवनमध्रुवम् ।
यावन्न ते व्यतिक्रामेत्तावत् सुखमवाप्नुहि ।।

ஜாநாஸி ஹி யதா பீரு ஸ்த்ரீணாம் யௌவன மத்ருவம் ।
யாவந்ந தே வ்யதிக்ராமேத்தாவத் ஸுகமவாப்நுஹி ॥ 35

பீரு - அச்சமுள்ளவளே!
ஸ்த்ரீணாம் - ஸ்த்ரீகளுடைய
யௌவநம் - இளம் பருவம்
அத்ருவம் யதா - நிலையில்லாதது என்று
ஜாநாஸி ஹி - தெரிந்து கொண்டு இருக்கிறாய் அல்லவா?
தே - உனக்கு (இளம் பருவம்)
யாவத் - எதற்குள்
ந வ்யதிக்ராமேத் - கழிந்துபோய் விடவில்லையோ

தாவத்	- அதற்குள்ளாக
ஸுகம்	- ஸுகத்தை
அவாப்நுஹி	- அடை

उद्यानानि च रम्याणि पर्वतोपवनानि च ।
सह राक्षसराजेन चर त्वं मदिरेक्षणे ॥
உத்யாநாநி ச ரம்யாணி பர்வதோபவநாநி ச ।
ஸஹ ராக்ஷஸராஜேந சர த்வம் மதிரேக்ஷணே ॥ 36

மதிரேக்ஷணே	- கண்ணழகீ!
உத்யாநாநி ச	- உத்யானங்களையும்
ரம்யாணி	- அழகிய
பர்வதோபவநாநி ச	- மலைகளிலுள்ள உபவனங்களையும்
ராக்ஷஸராஜேந ஸஹ	- அரக்கர்கோனோடு கூட
த்வம் சர	- நீ நடந்து பார்.

स्त्रीसहस्राणि ते सप्त वशे स्थास्यन्ति सुन्दरि ।
ஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணி தே ஸப்த வஶே ஸ்தாஸ்யந்தி ஸுந்தரி ॥ 37

ஸுந்தரி	- ஸுந்தரியே!
தே	- உனது
வஶே	- ஸ்வாதீனத்தில்
ஸப்த	- ஏழு
ஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணி	- ஆயிரம்பெண்கள்
ஸ்தாஸ்யந்தி	- கட்டளைப்படி ஏவல் புரியக் காத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

उत्पाट्य वा ते हृदयं भक्षयिष्यामि मैथिलि ।
यदि मे व्याहृतं वाक्यं न यथावत् करिष्यसि ॥
உத்பாட்ய வா தே ஹ்ருதயம் பக்ஷயிஷ்யாமி மைதிலி ।
யதி மே வ்யாஹ்ருதம் வாக்யம் ந யதாவத் கரிஷ்யஸி ॥ 38

மைதிலி	- மைதிலீ!
வ்யாஹ்ருதம்	- விவரமாகச் சொல்லப்பட்ட
மே	- எனது
வாக்யம்	- பேச்சை
யதாவத்	- சொன்னபடி
ந கரிஷ்யஸி யதி	- செய்யாது போவாயாகில்
தே ஹ்ருதயம்	- உனது இருதயத்தை
வா	- நிச்சயமாய்
உத்பாட்ய	- பிளந்து
பக்ஷயிஷ்யாமி	- தின்று விடுவேன்''.

ततश्चण्डोदरी नाम राक्षसी क्रूरदर्शना ।
भ्रामयन्ती महच्छूलमिदं वचनमब्रवीत् ॥
ததஶ் சண்டோதரீ நாம ராக்ஷஸீ க்ரூரதர்ஶநா ।
ப்ராமயந்தீ மஹச் சூலமிதம் வசனமப்ரவீத் ॥ 39

ததஃ	அதன் பின்,
சண்டோததரீ	சண்டோதரி
நாம ராக்ஷஸீ	என்ற அரக்கி,
க்ரூரதர்ஶநா	கொடிய பார்வையுடையவளாய்
மஹத் ஶூலம்	பெரிய சூலத்தை
ப்ராமயந்தீ	சுழற்றிக் கொண்டு,
இதம்	பின்கண்ட
வசநம்	பேச்சை
அப்ரவீத்	பேசினாள்.

इमां हरिणलोलाक्षीं त्रासोत्कम्पिपयोधराम् ।
रावणेन हृतां दृष्ट्वा दौहृदो मे महानभूत् ॥
இமாம் ஹரிண லோலாக்ஷீம் த்ராஸோத் கம்பி பயோதராம் ।
ராவணேன ஹ்ருதாம் த்ருஷ்ட்வா தௌர்ஹ்ருதோ மே மஹாந பூத் ॥ 40

ராவணேந	‘‘ராவணரால்
ஹ்ருதாம்	கொண்டு வரப்பட்டு
த்ராஸோத் கம்பிபயோதராம்	பயந்து நடுங்குகிற ஸ்தனங்களையுடைய,
ஹரிணலோலாக்ஷீம்	மானின் அலையும் கண்களையுடைய
இமாம்	இவளை
த்ருஷ்ட்வா	கண்டு,
மே	எனக்கு
மஹாந்	ஒரு பெரிய
தௌர்ஹ்ருதஃ	ஆசை (மசக்கை ஆசை)
அபூத்	விளைந்தது.

यकृत्प्लीहमथोत्पीडं हृदयं च सबन्धनम् ।
आन्त्राण्यपि तथा शीर्षं खादेयमिति मे मतिः ॥
யக்ருத் ப்லீஹ மதோத் பீடம் ஹ்ருதயம் ச ஸபந்தனம் ।
ஆந்த்ராண்யபி ததா ஶீர்ஷம் காதேய மிதி மே மதி: ॥ 41

யக்ருத்	ஈரலையும்
ப்லீஹம்	மண்ணீரலையும்,
அத	அதன்மேல்
உத்பீடம்	வழும்பையும்,
ஸபந்தநம்	தசை நரம்போடு
ஹ்ருதயம் ச	இருதயத்தையும்,

ஆந்த்ராணி அபி	-	குடல்களையும்,
ததா ஶீர்ஷம்	-	அப்படியே தலையையும்,
காதேயம்	-	கடித்துத் தின்ன வேண்டும்
இதி	-	என்பது
மே	-	என்னுடைய
மதி:	-	அபேக்ஷை.''

ततस्तु प्रघसा नाम राक्षसी वाक्यमब्रवीत् ।
कण्ठमस्या नृशंसायाः पीडयाम किमास्यते ॥

ததஸ்து ப்ரகஸா நாம ராக்ஷஸீ வாக்யமப்ரவீத் ।
கண்டமஸ்யா ந்ருஶம்ஸாயா: பீடயாம கிமாஸ்யதே ॥ 42

निवेद्यतां ततो राज्ञे मानुषी सा मृतेति ह ।
नात्र कश्चन संदेहः खादतेति स वक्ष्यति ॥

நிவேத்யதாம் ததோ ராக்ஞே மாநுஷீ ஸா ம்ருதேதி ஹ ।
நாத்ர கஶ்சன ஸந்தேஹ: காததேதி ஸ வக்ஷ்யதி ॥ 43

தத:	-	அதன்பின்;
ப்ரகஸா நாம	-	பிரகஸை என்ற
ராக்ஷஸீ	-	அரக்கி,
கிம்	-	''ஏன்
ஆஸ்யதே	-	சும்மாவிருக்க வேண்டும்?
ந்ருஶம்ஸாயா:	-	கொடியவளான
அஸ்யா:	-	இவளுடைய
கரண்டம்	-	மென்னியை
பீடயாம	-	பிடித்து விடுவோம்;
தத:	-	பின்பு
ராஞே	-	அரசரிடத்தில்
ஸா	-	'அந்த
மாநுஷீ	-	மஷ்ஷ்யஸ்திரீ
ம்ருதா	-	செத்துப் போனாள்'
இதி	-	என்று
நிவேத்யதாம்	-	சொல்ல வேண்டியது,
து	-	அப்போது,
ஸ:	-	அவர்
காதத	-	'தின்று விடுங்கள்'
இதி	-	என்று
வக்ஷ்யதி	-	சொல்லுவார்;
அத்ர	-	இது விஷயத்தில்
ஸந்தேஹ:	-	ஸந்தேஹம்
கஶ்சந	-	கொஞ்சமும்
ந	-	இல்லை''

வாக்யம்	-	என்ற பேச்சை
அப்ரவீத்	-	பேசினாள்.
ஹ	-	காண்!

ततस्त्वजामुखी नाम राक्षसी वाक्यमब्रवीत् ।
विशस्येमां ततः सर्वाः समान् कुरुत पीलुकान् ॥
ததஸ்த்வஜாமுகீ நாம ராக்ஷஸீ வாக்யமப்ரவீத் ।
விஶஸ்யேமாம் தத: ஸர்வா: ஸமாந் குருத பீலுகான் ॥ 44

विभजाम ततः सर्वा विवादो मे न रोचते ।
पेयमानीयतां क्षिप्रं लेह्यमुच्चावचं बहु ॥
விபஜாம தத:ஸர்வா விவாதோ மே ந ரோசதே ।
பேயமாநீயதாம் க்ஷிப்ரம் லேஹ்ய முச்சாவசம் பஹு ॥ 45

தத:	-	அதன்பின்
அஜாமுகீ நாம	-	அஜாமுகி என்ற
ராக்ஷஸீ து	-	ராக்ஷஸியும்,
இமாம்	-	‘‘இவளை
விஶஸ்ய	-	துண்டம் துண்டமாய் வெட்டி
பீலுகாந்	-	இறைச்சிகளை
ஸர்வா:	-	எல்லோரும்
ஸமாந்	-	ஸமமாக
குருத	-	பங்கிடுங்கள்,
ஸர்வா:	-	எல்லோரும்
விபஜாம	-	பகிர்வோம்,
தத: தத:	-	முன்னும் பின்னும்
விவாத:	-	விவாதம்
மே	-	எனக்கு
ந ரோசதே	-	இஷ்டமில்லை.
பேயம்	-	குடிக்க மத்யமும்
உச்சாவசம்	-	பலவகை
லேஹ்யம்	-	பருகிப் புசிக்கும் துவையலும்
க்ஷிப்ரம்	-	விரைவில்
பஹு	-	வேண்டிய மட்டும்
ஆநீயதாம்	-	கொண்டு வரப்படட்டும்
வாக்யம்	-	என்ற சொல்லை
அப்ரவீத்	-	சொன்னாள்.

ततः शूर्पणखा नाम राक्षसी वाक्यमब्रवीत् ।
अजामुख्या यदुक्तं हि तदेव मम रोचते ॥
தத: ஶூர்பணகா நாம ராக்ஷஸீ வாக்ய மப்ரவீத் ।
அஜாமுக்யா யதுக்தம் ஹி ததேவ மம ரோசதே ॥ 46

सुरा चानीयतां क्षिप्रं सर्वशोकविनाशिनी ।
मानुषं मांसमास्वाद्य नृत्यामोऽथ निकुम्भिलाम् ॥
ஸுரா சாநீயதாம் க்ஷிப்ரம் ஸர்வஶோக விநாஶிநீ ।
மாநுஷம் மாம்ஸ மாஸ்வாத்ய ந்ருத்யாமோऽத நிகும்பிலாம் ॥ 47

தத:	- அதன்பின்
அஜாமுக்யா	- "அஜாமுகியால்
யத்	- எது
உக்தம்	- சொல்லப்பட்டதோ,
தத் ஏவ	- அதுவேதான்
மம ஹி	- எனக்கும்
ரோசதே	- சம்மதமாக இருக்கிறது;
ஸர்வஶோகவிநாஶிநீ	- எல்லாக் கவலையையும் ஒழிக்கக் கூடிய
ஸுரா ச	- கள்ளும்
க்ஷிப்ரம்	- விரைவில்
ஆநீயதாம்	- கொண்டு வரப்படட்டும்;
மாநுஷம்	- மனித
மாம்ஸம்	- மாமிசத்தை
ஆஸ்வாத்ய	- தின்று விட்டு,
அத	- பிறகு
நிகும்பிலாம்	- நிகும்பிலையில்
ந்ருத்யாம:	- கூத்தாடுவோம்"
வாக்யம்	- (என்ற) சொல்லை
ஶூர்பணகா நாம	- சூர்பணகை என்ற
ராக்ஷஸீ	- ராக்ஷஸி
அப்ரவீத்	- சொன்னாள்.

एवं संभर्त्स्यमाना सा सीता सुरसुतोपमा ।
राक्षसीभिः सुघोराभिर्धैर्यमुत्सृज्य रोदिति ॥
ஏவம் ஸம்பர்த்ஸ்யமாநா ஸா ஸீதா ஸுரஸுதோபமா । 48
ராக்ஷஸீபி: ஸுகோரா பிர்தைர்யமுத்ஸ்ருஜ்யரோதிதி ॥

ஏவம்	- இவ்வாறு,
விருபாபி:	- பயங்கரமான
ராக்ஷஸீபி:	- ராக்ஷஸிகளால்
ஸம்பர்த்ஸ்யமாநா	- பயமுறுத்தப்படுகிறவளாய்
ஸுரஸுதோபமா	- தெய்வப் பெண்ணென விளங்கும்
ஸா	- அந்த
ஸீதா ச	- ஸீதா பிராட்டியும்
தைர்யம் உத்ஸ்ருஜ்ய	- தைர்யத்தை இழந்து
ரோதிதி	- அழுதாள்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே ராக்ஷஸீநிர்பர்த்ஸநம் நாம சதுர்விம்ஶ: ஸர்க: ॥

பஞ்சவிம்ஶ: ஸர்க: - 25

अथ तासां वदन्तीनां परुषं दारुणं बहु ।
राक्षसीनामसौम्यानां रुरोद जनकात्मजा ॥

அத தாஸாம் வதந்தீநாம் பருஷம் தாருணம் பஹு ।
ராக்ஷஸீநாம ஸௌம்யாநாம் ருரோத ஜநகாத்மஜா ॥ 1

தாஸாம்	-	அந்த
அஸௌம்யாநாம்	-	விகாரமான
ராக்ஷஸீநாம்	-	ராக்ஷஸிகள்,
பருஷம்	-	க்ரூரமாய்
தாருணம்	-	பயங்கரமாய்
வதந்தீநாம்	-	மொழிகையில்,
அத	-	அப்பொழுது,
ஜநகாத்மஜா	-	ஜனகர் திருமகள்
பஹு	-	அதிகமாய்
ருரோத	-	அழுதாள்.

सा स्नापयन्ती विपुलौ स्तनौ नेत्रजलस्रवैः ।
चिन्तयन्ती न शोकस्य तदान्तमधिगच्छति ॥

ஸா ஸ்நாபயந்தீ விபுலௌ ஸ்தனௌ நேத்ரஜலஸ்ரவை: ।
சிந்தயந்தீ ந ஶோகஸ்ய ததாந்தமதி கச்சதி ॥ 2

ஸா	-	அவள்
விபுலௌ ஸ்தநௌ	-	பருத்த ஸ்தனங்களை
நேத்ரஜலஸ்ரவை:	-	கண்ணீர் பெருக்குகளால்
ஸ்நாபயந்தீ	-	நனைப்பவளாய்,
சிந்தயந்தீ	-	சிந்தையுற்றவளாய்
ததா	-	அப்பொழுது
ஶோகஸ்ய	-	சோகத்தின்
அந்தம்	-	எல்லையை
ந அதிகச்சதி	-	கண்டறிய/முடியாமலிருந்தாள்.

सा वेपमाना पतिता प्रवाते कदली यथा ।
राक्षसीनां भयत्रस्ता विवर्णवदनाऽभवत् ॥

ஸா வேபமானா பதிதா ப்ரவாதே கதலீ யதா ।
ராக்ஷஸீனாம் பயத்ரஸ்தா விவர்ணவதநாऽபவத் ॥ 3

ஸா	-	அவள்
ராக்ஷஸீநாம்	-	ராக்ஷஸிகளின்

பயத்ரஸ்தா	- மிரட்டலுக்கஞ்சி,
வேபமாநா	- நடுநடுங்கி,
விவர்ணவதநா	- முகநிறமிழந்து,
ப்ரவாதே	- புயற்காற்றில்
கதலீ	- வாழைமரம்
யதா	- போல்
பதிதா	- புவியில் விழுந்தவளாக
அபவத்	- ஆனாள்.

तस्याः सा दीर्घविपुला वेपन्त्या सीतया तदा ।
ददृशे कम्पिनी वेणी व्यालीव परिसर्पती ॥

தஸ்யா: ஸா தீர்கவிபுலா வேபந்த்யா ஸீதயா ததா ।
தத்ருஶே கம்பினீ வேணீ வ்யாலீவ பரிஸர்பதீ ॥ 4

வேபந்த்யா	- நடுங்கித் துடிநின்ற
ஸீதயா	- ஸீதையோடேயே
தஸ்யா:	- அவளுடைய
தீர்கவிபுலா	- நீண்டகன்றதும்
கம்பிநீ	- அசைந்து கொண்டிருந்ததுமான
ஸா	- அந்த
வேணீ	- தலைப் பின்னல்
ததா	- அப்பொழுது
பரிஸர்பதீ	- அங்குமிங்கும் அலைகின்ற
வ்யாலீ இவ	- ஸர்ப்பம் போல்
தத்ருஶே	- காணப்பட்டது.

एवमुक्ता तु वैदेही राक्षसीभिर्मनस्विनी ।
उवाच परमत्रस्ता बाष्पगद्गदया गिरा ॥

ஏவமுக்தா து வைதேஹீ ராக்ஷஸீபிர்மனஸ்விநீ ।
உவாச பரமத்ரஸ்தா பாஷ்ப கத்கதயா கிரா ॥ 5

ராக்ஷஸீபி:	- ராக்ஷஸிகளால்
ஏவம்	- மேற்கூறிய வண்ணம்
உக்தா	- சொல்லப்பட்டவளாய்
பரமத்ரஸ்தா	- மிக நடுங்கினவளாய்
து	- ஆயினும்
மநஸ்விநீ	- கற்பில் நிலைநின்ற
வைதேஹீ	- வைதேஹி
பாஷ்பகத்கதயாகிரா	- கண்ணீர் தடுக்க தழுதழுத்த மொழி கொண்டு
உவாச	- உரைத்தாள்.

न मानुषी राक्षसस्य भार्या भवितुमर्हति ।
कामं खादत मां सर्वा न करिष्यामि वो वचः ॥

ந மானுஷீ ராக்ஷஸஸ்ய பார்யா பவிதுமர்ஹதி ।
காமம் காதத மாம் ஸர்வா ந கரிஷ்யாமி வோ வச: ॥ 6

மாநுஷீ	-	''மனுஷ்யஸ்த்ரீ
ராக்ஷஸஸ்ய	-	ராக்ஷஸனுக்கு
பார்யா பவிதும்	-	பத்னியாக ஆவதற்கு
ந அர்ஹதி	-	அதிகாரம் பெறவில்லை;
மாம் காமம்	-	என்னை இஷ்டப்படி
ஸர்வாஃ	-	எல்லோரும்
காதத	-	தின்று விடுங்கள்;
வஃ வசஃ	-	உங்கள் வார்த்தையை
ந கரிஷ்யாமி	-	ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன்.''

सा निःश्वसन्ती दुःखार्ता शोकोपहतचेतना ।
आर्ता व्यसृजदश्रूणि मैथिली विललाप ह ॥

ஸா நி: ப்ஶ்வஸந்தீ து:கார்தா ஶோகோபஹத சேதநா ।
ஆர்தா வ்யஸ்ருஜதஶ்ரூணி மைதிலீ விலலாப ஹ ॥ 7

ஸா மைதிலீ	-	அந்த மைதிலி,
ஶோகோபஹதசேதநா	-	சோகத்தால் சிதையுண்ட சிந்தையளாய்
துஃகார்தா	-	துக்கம் மேலிட்டு
ஆர்தா	-	நெஞ்சம் கரைந்தவளாய்
நிஃப்ஶ்வஸந்தீ	-	பெருமூச்சு விடுபவளாய்
அஶ்ரூணி	-	கண்ணீர்களை
வ்யஸ்ருஜத்	-	பெருக்கினாள்,
விலலாப	-	புலம்பிப் பிதற்றினாள்
ஹ	-	கஷ்டம்!

लोकप्रवादः सत्योऽयं पण्डितैः समुदाहृतः ।
अकाले दुर्लभो मृत्युः स्त्रिया वा पुरुषस्य वा ॥

லோக ப்ரவாத: ஸத்யோऽயம் பண்டிதை: ஸமுதாஹ்ருத: ।
அகாலே துர்லபோ ம்ருத்யு: ஸ்த்ரியா வா புருஷஸ்ய வா ॥ 8

यत्राहमेवं क्रूराभी राक्षसीभिरिहार्दिता ।
जीवामि हीना रामेण मुहूर्तमपि दुःखिता ॥

யத்ராஹமேவம் க்ரூராபீ ராக்ஷஸீபிரிஹார்திதா ।
ஜீவாமி ஹீநா ராமேண முஹூர்தமபி து: கிதா ॥ 9

ஸ்த்ரியா: வா	- "பெண்ணுக்காகட்டும்
புருஷஸ்ய வா	- ஆணுக்காகட்டும்,
அகாலே	- விதித்த காலமில்லாக் காலத்தில்,
ம்ருத்யு:	- மரணம்
துர்லப:	- துர்லபம், (என்று)
பண்டிதை:	- தெரிந்தவர்களால்
ஸமுதாஹ்ருத:	- எடுத்துக் கூறப்பட்ட
அயம் லோகப்ரவாத:	- இந்த லோகவதந்தி
ஸத்ய:	- ஸத்யம்
யத்ர	- ஆகையால்தான்
க்ரூராபி:	- கொடிய
ராக்ஷஸீபி:	- ராக்ஷஸிகளால்,
ஏவம்	- இவ்வாறு
அர்திதா	- புண்படுத்தப்பட்டு
து:கிதா	- துக்கப்படுபவளாயும்
ராமேண ஹீநா	- ஸ்ரீ ராமரை விட்டுப் பிரிக்கப்பட்டவளாயும்
அபி	- இருந்தும்,
இஹ முஹூர்தம்	- இந்தக் காலத்திலும்
அஹம்	- நான்
ஜீவாமி	- உயிருடன் இருக்கிறேன்."

सा राक्षसीमध्यगता सीता सुरसुतोपमा ।
न शर्म लेभे दुःखार्ता रावणेन च तर्जिता ॥

ஸா ராக்ஷஸீ மத்யகதா ஸீதா ஸுரஸுதோபமா ।
ந ஶர்ம லேபே து: கார்தா ராவணேன ச தர்ஜிதா ॥ 10

ராக்ஷஸீமத்யககதா	- ராக்ஷஸிகளின் நடுவில் அகப்பட்டுக் கொண்டு
ராவணேந	- ராவணனால்
தர்ஜிதா	- பயமுறுத்தப்பட்டு
து:கார்தா	- துயரப்படும்
ஸுரஸுதோபமா	- தெய்வப் பெண்ணென விளங்கும்
ஸா	- அந்த
ஸீதா	- ஸீதாப் பிராட்டியார்
ஶர்ம	- ரக்ஷணையை
ச	- இன்னும்
ந லேபே	- அறியாமலிருந்தாள்.

वेपते स्माधिकं सीता विशन्तीवाङ्गमात्मनः ।
वने यूथपरिभ्रष्टा मृगी कोकैरिवार्दिता ॥

வேபதே ஸ்மாதிகம் ஸீதா விஶந்தீ வாங்க மாத்மன: ।
வனே யூத பரிப்ரஷ்டா ம்ருகீ கோகைரிவார்திதா ॥ 11

வநே - காட்டில்
யூதபரிப்ரஷ்டா - இனத்தினின்றும் பிரிக்கப்பட்டு
கோகைஃ - செந்நாய்களால்
அர்திதா - வருத்தப்பட்ட,
ம்ருகீ இவ - மான்பேடு போல்
ஸீதா - ஸீதை
ஆத்மநஃ அங்கம் - தனது அங்கத்தினுள்
விஶாந்தீ இவ - குமுங்கினவளாய் போலவே
அதிகம் - பொறுக்க முடியாத வண்ணமாய்
வேபதே ஸ்ம - நடுங்கினாள்.

सा त्वशोकस्य विपुलां शाखामालम्ब्य पुष्पिताम् ।
चिन्तयामास शोकेन भर्तारं भग्नमानसा ॥

ஸா த்வஶோகஸ்ய விபுலாம் ஶாகாமாலம்ப்ய புஷ்பிதாம் ।
சிந்தயாமாஸ ஶோகேந பர்தாரம் பக்நமானஸா ॥ 12

ஶோகேந - சோகத்தால்
பக்நமாநஸா - மனமிடிந்தவளான
ஸா - அவள்
து - இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில்
அஶோகஸ்ய - அசோக மரத்தின்
விபுலாம் புஷ்பிதாம்- தழைத்துப் புஷ்பித்திருந்த
ஶாகாம் - ஒரு கிளையை
ஆலம்ப்ய - பிடித்துக் கொண்டு
பர்தாரம் - பிராண நாதனை
சிந்தயாமாஸ - நினைத்தாள்.

हा रामेति च दुःखार्ता हा पुनर्लक्ष्मणेति च ।
हा श्वश्रु मम कौसल्ये हा सुमित्रेति भामिनी ॥

ஹா ராமேதி ச துக்கார்தா ஹா புனர் லக்ஷ்மணேதி ச ।
ஹா ஶ்வஶ்ரு மம கௌஸல்யே ஹா ஸுமித்ரேதி பாமிநீ ॥ 13

एषाल्पपुण्या कृपणा विनशिष्याम्यनाथवत् ।
समुद्रमध्ये नौः पूर्णा वायुवेगैरिवाहता ॥

ஏஷால்பபுண்யா க்ருபணா விநஶிஷ்யாம்யநாதவத் ।
ஸமுத்ர மத்யே நௌ: பூர்ணா வாயு வேகைரிவாஹதா ॥ 14

भर्तारं तमपश्यन्ती राक्षसीवशमागता ।
सीदामि खलु शोकेन कूलं तोयहतं यथा ॥

பர்தாரம் தமபஶ்யந்தீ ராக்ஷஸீ வஶமாகதா ।
ஸீதாமி கலு ஶோகேந கூலம் தோயஹதம் யதா ॥ 15

तं पद्मदलपत्राक्षं सिंहविक्रान्तगामिनम् ।
धन्याः पश्यन्ति मे नाथं कृतज्ञं प्रियवादिनम् ॥
தம் பத்மதள பத்ராக்ஷம் ஸிம்ஹவிக்ராந்தகாமினம் ।
தன்யா: பஶ்யந்தி மே நாதம் க்ருதக்ஞம் ப்ரியவாதினம் ॥ 16

सर्वथा तेन हीनाया रामेण विदितात्मना ।
तीक्ष्णं विषमिवास्वाद्य दुर्लभं मम जीवितम् ॥
ஸர்வதா தேந ஹீநாயா ராமேண விதிதாத்மநா ।
தீக்ஷ்ணம் விஷமிவாஸ்வாத்ய துர்லபம் மம ஜீவிதம் ॥ 17

कीदृशं तु मया पापं पुरा जन्मान्तरे कृतम् ।
येनेदं प्राप्यते दुःखं मया घोरं सुदारुणम् ॥
கீத்ருஶம் து மயா பாபம் புரா ஜந்மாந்தரே க்ருதம் ।
யேநேதம் ப்ராப்யதே து: கம் மயா கோரம் ஸுதாருணம் ॥ 18

जीवितं त्यक्तुमिच्छामि शोकेन महता वृता ।
राक्षसीभिश्च रक्ष्यन्त्या रामो नासाद्यते मया ॥
ஜீவிதம் த்யக்துமிச்சாமி ஶோகேந மஹதா வ்ருதா ।
ராக்ஷஸீபிஶ்ச ரக்ஷ்யந்த்யா ராமோ நாஸாத்யதே மயா ॥ 19

धिगस्तु खलु मानुष्यं धिगस्तु परवश्यताम् ।
न शक्यं यत् परित्यक्तुमात्मच्छन्देन जीवितम् ॥
திகஸ்து கலு மானுஷ்யம் திகஸ்து பரவஶ்யதாம் । 20
ந ஶக்யம் யத் பரித்யக்துமாத்மச்சந்தேன ஜீவிதம் ॥

பாமிநீ - தையலாள்,
ஹா ராம இதி ச - ஓ! ராம! என்றும்
ஹா லக்ஷ்மண இதி ச- ஓ! லக்ஷ்மணா! என்றும்
மம - எனது
ஶ்வஶ்ரு - மாமியாரான
ஹா கௌஸல்யே - ஓ! கௌஸல்யாரே!
ஹா ஸுமித்ரே - ஓ! ஸுமித்ரையாரே!
இதி - என்றும்
அல்பபுண்யா - "பாக்கியஹீனையாய்
க்ருபணா - இன்னது செய்கிறதென்று தெரியாதிருக்கிற
ஏஷா - இந்த நான்
ஸமுத்ரமத்யே - நடுக்கடலில்
வாயுவேகை: - வாயு வேகங்களால்
ஆஹதா - அலைக்கப்பட்ட

	பூர்ணா	நிறைந்த
15	நௌ: இவ	கப்பல் போல்,
	அநாதவத்	அநாதையாக
	விநஶிஷ்யாமி	இதோ அழிவுறப் போகிறேன்;
	பர்தாரம் தம்	பர்த்தாவான அவரை
	அபஶ்யந்தீ	காண முடியாதவளாய்
16	ராக்ஷஸீவஶம்	ராக்ஷஸிகள் ஆளுகைக்கு
	ஆகதா	உள்ளாக்கப்பட்டவளாய்
	தோயஹதம்	வெள்ளத்தால் மோதப்பட்டு இடியும்
	கூலம் யதா	கரை போல்
	ஶோகேந	சோகத்தால்
17	ஸீதாமி கலு	வருந்துகின்றேன்;
	பத்மதலபத்ராக்ஷம்	தாமரையின் மலர்ந்த இதழ் போன்ற கண்களையுடைய
	ஸிம்ஹவிக்ராந்தகாமிநம்	ஸிம்ஹம் போல் வீரம் கொண்ட நடையுற்றவரும்
18	க்ருதஜ்ஞம்	கிருதக்ஞரும்
	ப்ரியவாதிநம்	இன்சொல் சொல்பவரும்
	மே நாதம்	எனது நாதருமான
	தம்	அவரை
	தந்யா:	நற்றமுற்றவர்கள் (கொடுத்து வைத்தவர்கள்)
19	பஶ்யந்தி	கண்டுகளிக்கின்றார்கள்;
	தீக்ஷ்ண விஷம்	கொடிய விஷத்தை
	ஆஸ்வாத்ய இவ	உட்கொண்டுமிருப்பது போல்,
	விதிதாத்மநா	ஸர்வஸாக்ஷியான
20	தேந ராமேண	அந்த ராமனை விட்டு
	ஹீநாயா:	விலக்கிப் பிரிக்கப்பட்ட
	மம	என்
	ஜீவிதம்	பிராணனிருப்பது,
	ஸர்வதா	மிக்க
	துர்லபம்	வியக்கத் தக்கது;
	புரா	முன்
	ஜந்மாந்தரே	ஜன்மாந்தரத்தில்
	கீத்ருஶம் பாபம்	எப்படிப்பட்ட பாபம்
	மயா	என்னால்
	க்ருதம் து	செய்யப்பட்டதோ!
	யேந	ஆகவேதான்,
	கோரம்	கொடுமை கொண்டு
	ஸுதாருணம்	மிக வருந்துகின்ற
	இதம் து:கம்	இந்த துயரம்

மயா	-	என்னால்
ப்ராப்யதே	-	அனுபவிக்கப்படுகிறது;
ராக்ஷஸீபி:	-	ராக்ஷஸிகளால்
ரக்ஷந்த்யா	-	காக்கப்பட்ட
மயா	-	என்னால்
ராம:	-	ஸ்ரீ ராமர்
ந ஆஸாத்யதே	-	காணப் பெற முடியாது;
மஹதா ஶோகேந	-	பெரும் சோகத்தால்
வ்ருதா ச	-	வருந்துபவளாக இருப்பதால்
ஜீவிதம்	-	பிராணனை
த்யக்தும்	-	இழக்க
இச்சாமி	-	நினைக்கிறேன்;
மாநுஷ்யம்	-	மானிடப் பிறவி
திக்	-	இழிவாக
அஸ்து கலு	-	இருக்கிறதல்லவா?
து	-	அதிலும்
பரவஶ்யதாம்	-	பராதீனம்
திக் அஸ்து	-	மிகவும் இழிந்தது;
யத்	-	ஏனென்றால்
ஆத்மச்சந்தேந	-	பிறர் அனுமதியின்றி, தானாகவே
ஜீவிதம்	-	பிராணனை
பரித்யக்தும்	-	விடவும்
ந ஶக்யம்	-	அதிகாரமில்லை'' என்று
புந:	-	பலவாறாய்
து:கார்தா	-	துக்கித்து நொந்தாள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஸீதா நிர்வேதோ நாம பஞ்சவிம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஷட்விம்ஶ: ஸர்க: - 26

प्रसक्ताश्रुमुखी त्वेवं ब्रुवन्ती जनकात्मजा ।
अधोमुखमुखी बाला विलप्तुमुपचक्रमे ।।

ப்ரஸக்தாஶ்ரு முகீ த்வேவம் ப்ருவந்தீ ஜனகாத்மஜா ।
அதோமுக முகீ பாலா விலப்துமுப சக்ரமே ॥ 1

उन्मत्तेव प्रमत्तेव भ्रान्तचित्तेव शोचती ।
उपावृत्ता किशोरीव विवेष्टन्ती महीतले ।।

உன்மத்தேவ ப்ரமத்தேவ ப்ராந்த சித்தேவ ஶோசதீ ।
உபாவ்ருத்தா கிஶோரீவ விவேஷ்டந்தீ மஹீதலே ॥ 2

அதோமுகமுகீ	-	தலையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டு
ப்ரஸக்தாஶ்ருமுகீ	-	கண்ணீர் சொரிகின்ற முகத்தோடு
ஏவம்	-	இவ்வாறு
பாலா	-	அவிவேகமாய்
ப்ருவந்தீ	-	பிதற்றிய
ஜநகாத்மஜா	-	ஜனகர் திருமகள்
உந்மத்தா இவ	-	பித்தேறியவள் போலும்
ப்ரமத்தா இவ	-	புத்தி பிசகியவள் போலும்
ப்ராந்தசித்தா இவ	-	பிரமித்தவள் போலும்
ஶோசதீ	-	வருந்தி
மஹீதலே	-	புவியில்
உபாவ்ருத்தா	-	சிரமம் போக்கிக் கொள்ளப் புரளுகிற
கிஶோரீ இவ	-	பெண் குதிரை போல்
விவேஷ்டந்தீ	-	விழுந்து புரண்டு
இதி	-	பின்வருமாறு
விலப்தும்	-	புலம்பிப் பிதற்ற
உபசக்ரமே	-	தொடங்கினாள்:

राघवस्य प्रमत्तस्य रक्षसा कामरूपिणा ।
रावणेन प्रमथ्याहमानीता क्रोशती बलात् ।।

ராகவஸ்ய ப்ரமத்தஸ்ய ரக்ஷஸா காமரூபிணா ।
ராவணேன ப்ரமத்யாஹமாநீதா க்ரோஶதீ பலாத் ॥ 3

ராகவஸ்ய	-	“ஶ்ரீ ராகவருக்கு
ப்ரமத்தஸ்ய	-	தெரியாத சமயத்தில்
காமரூபிணா	-	சமயத்திற்கேற்ற ரூபமெடுக்கவல்ல

ரக்ஷஸா	-	அரக்கனான
ராவணேந	-	ராவணனால்
ப்ரமத்ய	-	துன்புறுத்தப்பட்டு
பலாத்	-	வலிந்து
க்ரோஶதீ	-	கதறக் கதற,
அஹம்	-	நான்
ஆநீதா	-	தூக்கிக் கொண்டு வரப்பட்டேன்.

राक्षसीवशमापन्ना भर्त्स्यमाना सुदारुणम् ।
चिन्तयन्ती सुदुःखार्ता नाहं जीवितुमुत्सहे ॥

ராக்ஷஸீவஶமாபந்நா பர்த்ஸ்யமாநா ஸுதாருணம் ।
சிந்தயந்தீ ஸுது:கார்தா நாஹம் ஜீவிதுமுத்ஸஹே ॥ 4

ராக்ஷஸீவஶம்	-	ராக்ஷஸிகளின் ஆளுகைக்கு
ஆபந்நா	-	உள்ளாக்கப்பட்டு
ஸுதாருணம்	-	மிகக் கடுமையாக
பர்த்ஸ்யமாநா	-	வெருட்டப்பட்டவளாய்
ஸுது:கார்தா	-	துக்கத்தில் மூழ்கி
சிந்தயந்தீ	-	மன வேதனைப்படும்
அஹம்	-	நான்
ஜீவிதும்	-	உயிருடனிருக்க
ந உத்ஸஹே	-	மாட்டேன். (விரும்பவில்லை)

न हि मे जीवितेनार्थो नैवार्थैर्न च भूषणैः ।
वसन्त्या राक्षसीमध्ये विना रामं महारथम् ॥

ந ஹி மே ஜீவிதேநார்தோ நைவார்தைர் ந ச பூஷணை: ।
வஸந்த்யா ராக்ஷஸீமத்யே விநா ராமம் மஹாரதம் ॥ 5

மஹாரதம்	-	மஹாரதரான
ராமம்	-	ஸ்ரீ ராமரை
விநா	-	விட்டுப் பிரிந்து,
ராக்ஷஸீமத்யே	-	ராக்ஷஸிகளிடையில்
வஸந்த்யா:	-	சிக்கிக் கொண்ட
மே	-	எனக்கு
ஜீவிதை:	-	உயிர் வாழ்க்கைகளால்
அர்த: ஹி	-	ஆக வேண்டிய காரியம் எதுவும்
ந	-	இல்லை;
அர்தை: ஏவ	-	செல்வங்களாலும்
ந	-	இல்லை;

பூஷணைஃ ச	ஆபரணங்களாலும்
ந	இல்லை.

अश्मसारमिदं नूनमथवाप्यजरामरम् ।
हृदयं मम येनेदं न दुःखेनावशीर्यते ॥

அஶ்ம ஸாரமிதம் நூநமதவாப்யஜராமரம் ।
ஹ்ருதயம் மம யேநேதம் ந து:கேநாவ ஶீர்யதே ॥ 6

மம	எனது
இதம் ஹ்ருதயம்	இந்த ஹ்ருதயம்
அஶ்மஸாரம்	உறுதியான கற்பாறையோ?
அதவா	அல்லது
அஜராமரம்	சிதைவற்ற தன்மையை சாச்வதமாய் பெற்றுள்ளதோ?
நூநம்	என்னவோ?
யேந	இப்படியிருப்பதால்தான்
து:கேந அபி	துயரத்தோடிருந்தும்
இதம்	இது
ந அவஶீர்யதே	பிளவு படாமல் இருக்கிறது.

धिङ्मामनार्यामसतीं याहं तेन विनाकृता ।
मुहूर्तमपि रक्षामि जीवितं पापजीविता ॥

திங்மாமநார்யாமஸதீம் யாஹம் தேந விநாக்ருதா ।
முஹூர்தமபி ரக்ஷாமி ஜீவிதம் பாபஜீவிதா ॥ 7

அஸதீம்	பாதி விருத்யக் குறைவு உண்டானவளான
அநார்யாம்	பெருமையிழந்தவளான
மாம்	என்னை
திக்	ஒழித்துக் கொள்ள வேண்டும்;
அபி	அப்படியிருந்தும்
யா அஹம்	எந்த அந்த நான்
தேந	அவரோடு
விநாக்ருதா	இல்லாமல் பிரிக்கப்பட்டவளாய்,
பாபஜீவிதா	பாப ஜீவியாக
முஹூர்தம்	ஒரு முகூர்த்தமாவது
ஜீவிதம்	பிராணனை
ரக்ஷாமி	விடாது வைத்திருக்கிறேன்;

का च मे जीविते श्रद्धा सुखे वा तं प्रियं विना ।
भर्तारं सागरान्ताया वसुधायाः प्रियंवदम् ॥

கா ச மே ஜீவிதே ஶ்ரத்தா ஸுகே வா தம் ப்ரியம் விநா ।
பர்தாரம் ஸாகராந்தாயா வஸுதாயா: ப்ரியம் வதம் ॥ 8

ஸாகராந்தாயாஃ	- கடல் சூழ்ந்த
வஸுதாயாஃ	- பூமிக்கே
பர்தாரம்	- தனியரசும்
ப்ரியம்வதம்	- இன்சொல் புரிபவருமான
தம் ப்ரியம் ச	- அந்த பிராண நாதனையே
விநா	- விட்டுப் பிரிந்தபின்,
மே	- எனக்கு
ஜீவிதே	- உயிர் வாழ்க்கையிலாயினும்
ஸுகே வா	- தேஹ ஸம்ரக்ஷணையிலாயினும்
ஶ்ரத்தா	- சிரத்தை
கா	- ஏது?

भिद्यतां भक्ष्यतां वापि शरीरं विसृजाम्यहम् ।
न चाप्यहं चिरं दुःखं सहेयं प्रियवर्जिता ॥

பித்யதாம் பக்ஷ்யதாம் வாபி ஶரீரம் விஸ்ருஜாம்யஹம் ।
ந சாப்யஹம் சிரம் து: கம் ஸஹேயம் ப்ரியவர்ஜிதா ॥ 9

பித்யதாம்	- வெட்டிப் போகட்டும்
அபிவா	- அல்லது
பக்ஷ்யதாம்	- விழுங்கிப் போகட்டும்
அபி ச	- எப்படியாவது
அஹம்	- நான்
ஶரீரம்	- சரீரத்தை
விஸ்ருஜாமி	- ஒழித்து விடவே போகிறேன்;
அஹம்	- நான்
ப்ரியவர்ஜிதா	- கணவனை விட்டுப் பிரிந்தவளாய்
து:கம்	- துக்கத்தை
சிரம்	- நெடுங்காலம்
ந ஸஹேயம்	- பொறுத்துய்யேன்.

चरणेनापि सव्येन न स्पृशेयं निशाचरम् ।
रावणं कि पुनरहं कामयेयं विगर्हितम् ॥

சரணேநாபி ஸவ்யேந ந ஸ்ப்ருஶேயம் நிஶாசரம் ।
ராவணம் கிம் புனரஹம் காமயேயம் விகர்ஹிதம் ॥ 10

விகர்ஹிதம் நிஶாசரம்	- அல்ப திருடனான
ராவணம்	- ராவணனை,

ஸவ்யேந	இடது
சரணேந அபி	காலினாலும்,
அஹம் ந ஸ்ப்ருஶேயம்	நான் தொட மாட்டேன்;
காமயேயம கிம் புந:	ஒரு பொருளாய் பாராட்டுவேனென்பது என்றைக்கேனுமுண்டோ?

प्रत्याख्यानं न जानाति नात्मानं नात्मनः कुलम् ।
यो नृशंसस्वभावेन मां प्रार्थयितुमिच्छति ॥

ப்ரத்யாக்யாதம் ந ஜானாதி நாத்மானம் நாத்மன: குலம் ।
யோ ந்ருஶம்ஸஸ்வ பாவேந மாம் ப்ரார்தயிது மிச்சதி ॥ 11

ய:	எவன்
ந்ருஸஸ்வபாவேந	குரூர ஸ்வபாவத்தால்
மாம்	என்னை
ப்ரார்தயிதும்	மனையாட்டியாகப் பெற பிரார்த்திக்கவும்
இச்சதி	துணிகிறானோ அவன்
ப்ரத்யாக்யாநம்	இகழ்ந்து நிராகரித்ததையும்
ந ஜாநாதி	உணர்கின்றிலன்;
ஆத்மாநம் ந	தன் நிலையையுமில்லை;
ஆத்மந: குலம் ந	தனது குலத்தையுமில்லை.

छिन्ना भिन्ना विभक्ता वा दीप्ता वाग्नौ प्रदीपिता ।
रावणं नोपतिष्ठेयं किं प्रलापेन वश्चिरम् ॥

சிந்நா பிந்நா விபக்தா வா தீப்தே வாக்நௌ ப்ரதீ பிதா ।
ராவணம் நோபதிஷ்டேயம் கிம் ப்ரலாபேந வஶ்சிரம் ॥ 12

சிந்நா	செதுக்கப்பட்டவளாகவாவது,
பிந்நா	பிளக்கப்பட்டவளாகவாவது,
விபக்தா	வெட்டப்பட்டவளாகவாவது
வா	அல்லது
தீப்தே	மூண்டெரிகின்ற
அக்நௌ	தீயில்
ப்ரதீபிதா	எரிக்கப்பட்டவளாகவாவது;
வா	எப்படியானபோதிலும்
ராவணம்	ராவணனை
ந உபதிஷ்டேயம்	நான் கண்ணெடுத்தும் பாரேன்;
சிரம்	நீண்ட
ப்ரலாபேந வ:	புலம்பலால் உங்களுக்கு
கிம்	என்ன பயன்?

ख्यातः प्राज्ञः कृतज्ञश्च सानुकोशश्च राघवः ।
सद्वृत्तो निरनुक्रोशः शङ्के मद्भाग्यसंक्षयात् ॥

க்யாத: ப்ராக்ஞ: க்ருதக்ஞுஶ்ச ஸாநுக்ரோஶஶ் ச ராகவ: ।
ஸத் வ்ருத்தோ நிரநுக்ரோஶ: ஶங்கே மத்பாக்ய ஸம் க்ஷயாத் ॥ 13

ராகவ: - ஸ்ரீராகவர்
ப்ராஜ்ஞ: - ப்ராக்ஞராயும்
க்ருதஜ்ஞ: - க்ருதக்ஞராயும்
ஸாநுக்ரோஶ: - விசனமாயிருப்பவரை பராமரிப்பவராயும்
ஸத்வ்ருத்த: - ஸுசீலராயும்
க்யாத: ச - ப்ரஸித்தி பெற்றவராய் இருந்தும்
மத்பாக்யஸம்க்ஷயாத்- எனது புண்யக் கேட்டினால்
நிரநுக்ரோஶ: - பரிதாபப்படாதவராக ஆயினரோவென
ஶங்கே - நினைக்கிறேன்.

राक्षसानां जनस्थाने सहस्राणि चतुर्दश ।
येनैकेन निरस्तानि स मां किं नाभिपद्यते ॥

ராக்ஷஸாநாம் ஜனஸ்தானே ஸஹஸ்ராணி சதுர்தஶ ।
யேநைகேந நிரஸ்தாநி ஸ மாம் கிம் நாபி பத்யதே ॥ 14

ஜநஸ்தாநே - ஜனஸ்தானத்தில்
யேந - எவரால்
ஏகேந - ஒருவராய்
ராக்ஷஸாநாம் - அரக்கர்களுடைய
சதுர்தஶஸஹஸ்ராணி- பதினான்கு ஆயிரங்களும்
நிரஸ்தாநி - வேரோடழிக்கப்பட்டார்களோ
ஸ: - அவர்
மாம் - என்னை
கிம் - ஏன்
ந அபிபத்யதே - காப்பாற்றாதிருக்கிறார்?

निरुद्धा रावणेनाहमल्पवीर्येण रक्षसा ।
समर्थः खलु मे भर्ता रावणं हन्तुमाहवे ॥

நிருத்தா ராவணே நாஹமல்பவீர்யேண ரக்ஷஸா । 15
ஸமர்த: கலு மே பர்தா ராவணம் ஹந்து மாஹவே ॥

அல்பவீர்யேண - அல்ப வீர்யனான
ராவணேந ரக்ஷஸா - ராவண ராக்ஷஸனால்
அஹம் - நான்
நிருத்தா - காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறேன்;
ராவணம் - ராவணனை

ஆஹவே	- யுத்தத்தில்
ஹந்தும்	- கொல்ல
மே பர்தா	- எனது கணவன்
ஸமர்த்த:	- ஸமர்த்தன் (என்பதில்)
கலு	- ஐயமில்லை.

विराधो दण्डकारण्ये येन राक्षसपुङ्गवः ।
रणे रामेण निहतः स मां किं नाभिपद्यते ॥

விராதோ தண்ட காரண்யே யேந ராக்ஷஸ புங்கவ: ।
ரணே ராமேண நிஹத: ஸ மாம் கிம் நாபி பத்யதே ॥ 16

தண்டகாரண்யே	- தண்டகாரண்யத்தில்,
விராத:	- விராதனென்ற
ராக்ஷஸபுங்கவ:	- ராக்ஷஸபுங்கவன்,
யேந ராமேண	- எந்த ஸ்ரீ ராமரால்
ரணே	- போரில்
நிஹத:	- கொல்லப்பட்டானோ
ஸ: மாம்	- அவர், என்னை
கிம்	- ஏன்
ந அபிபத்யதே	- வந்து மீட்காமலிருக்கிறார்?

कामं मध्ये समुद्रस्य लङ्केयं दुष्प्रधर्षणा ।
न तु राघवबाणानां गतिरोधीह विद्यते ॥

காமம் மத்யே ஸமுத்ரஸ்ய லங்கேயம் துஷ்ப்ரதர்ஷணா ।
ந து ராகவ பாணாநர்ம் கதிரோ தீஹ வித்யதே ॥ 17

இயம் லங்காம்	- இந்த லங்கை
ஸமுத்ரஸ்ய	- கடலின்
மத்யே	- நடுவில்,
துஷ்ப்ரதர்ஷணா	- பிறர் புகுந்து அழிக்கவொண்ணாததென்பது
காமம் து	- உண்மையே ஆகிலும்
ராகவபாணாநாம்	- ஸ்ரீ ராமருடைய பாணங்களின்
கதிரோத:	- கதிக்குத் தடையாக
ந பவிஷ்யதி	- ஆகாதே!

किं नु तत् कारणं येन रामो दृढपराक्रमः ।
रक्षसापहृतां भार्यामिष्टां नाभ्यवपद्यते ॥

கிம் நு தத் காரணம் யேந ராமோ த்ருட பராக்ரம: ।
ரக்ஷஸா பஹ்ருதாம் பார்யாமிஷ்டாம் நாப்யவபத்யதே ॥ 18

த்ருடபராக்ரம:	- திடமான பராக்கிரமம் படைத்த
ராம:	- ஸ்ரீ ராமர்

ரக்ஷஸா	அரக்கனால்
அபஹ்ருதாம்	அபஹரிக்கப்பட்ட
இஷ்டாம் பார்யாம்	இஷ்ட பாரியையை
யேந	எந்தக் காரணத்தால்
ந அப்யவபத்யதே	வந்து மீட்காதிருக்கின்றாரோ,
தத்காரணம்	அந்தக் காரணம்
கிம் நு	யாதாகுமோ?

इहस्थां मां न जानीते शङ्के लक्ष्मणपूर्वजः ।
जानन्नपि हि तेजस्वी धर्षणं मर्षयिष्यति ॥

இஹஸ்தாம் மாம் ந ஜாநீதே ஶங்கே லக்ஷ்மண பூர்வஜ: ।
ஜாநந்நபி ஹி தேஜஸ்வீ தர்ஷணம் மர்ஷயிஷ்யதி ॥ 19

லக்ஷ்மணபூர்வஜ:	லக்ஷ்மணர் தமயனான
தேஜஸ்வீ	மஹா பராக்கிரமசாலி,
மாம் இஹஸ்தாம்	என்னை இங்கிருப்பவளாக
ந ஜாநீதே	அறிந்திலர் (என்று)
ஶங்கே	எண்ணுகிறேன்;
ஜாநந் ஹி	அறிந்தனரேயாகில்
தர்ஷணம்	தௌர்ஜன்யத்தை
அபி மர்ஷயிஷ்யதி	க்ஷமிப்பாரா? என்ன?

हृतेति योऽधिगत्वा मां राघवाय निवेदयेत् ।
गृध्रराजोऽपि स रणे रावणेन निपातितः ॥

ஹ்ருதேதி யோऽதிகத்வா மாம் ராகவாய நிவேதயேத் ।
க்ருத்ர ராஜோऽபி ஸ ரணே ராவணேன நிபாதித: ॥ 20

ய:	எவர்
மாம்	என்னைப் பற்றி
ராவணேன	ராவணனால்
ஹ்ருதா	தூக்கிக் கொண்டு போகப்பட்டாள்
இதி	என்பதை,
ராகவாய	ஸ்ரீ ராகவருக்கு
அபிகத்வா	ஓடிச் சென்று
நிவேதயேத்	விண்ணப்பம் செய்வாரோ,
ஸ: க்ருத்ரராஜ: அபி	அந்தக் கழுகரசரும்
ரணே	யுத்தத்தில்
நிபாதித:	அடிக்கப்பட்டு வீழ்த்தப்பட்டார்.

कृतं कर्म महत्तेन मां तथाभ्यवपद्यता ।
तिष्ठता रावणद्वन्द्वे वृद्धेनापि जटायुषा ॥

க்ருதம் கர்ம மஹத்தேந மாம் ததாப்யவபத்யதா ।
திஷ்டதா ராவணத்வந்த்வே வ்ருத்தேநாபி ஜடாயுஷா ॥ 21

தேந	-	அந்த
ஜடாயுஷா	-	ஜடாயுவால்
வ்ருத்தேந அபி	-	விருத்தராகவிருந்தும்
மாம்	-	எனக்கு
திஷ்டதா	-	உதவி புரிபவராய்,
ராவணத்வந்த்வே	-	ராவணனோடு த்வந்த்வ யுத்தத்தில்
அப்யவபத்யதா	-	தோல்வியடைந்தவராய்
ததா	-	ஆன போதிலும்
மஹத் கர்ம	-	மஹத்தான செயல்
க்ருதம்	-	செய்யப்பட்டது.

यदि मामिह जानीयाद्वर्तमानां स राघवः ।
अद्य बाणैरभिक्रुद्धः कुर्याल्लोकमराक्षसम् ॥

யதி மாமிஹ ஜாநீயாத் வர்தமாநாம் ஸ ராகவ: ।
அத்ய பாணைரபி க்ருத்த: குர்யால்லோகமராக்ஷஸம் ॥ 22

विधमेच्च पुरीं लङ्कां शोषयेच्च महोदधिम् ।
रावणस्य च नीचस्य कीर्तिं नाम च नाशयेत् ॥

விதமேச்ச புரீம் லங்காம் ஶோஷயேச்ச மஹோததிம் ।
ராவணஸ்ய ச நீசஸ்ய கீர்திம் நாம ச நாஶயேத் ॥ 23

ஸ: ராகவ:	-	அந்த ஸ்ரீ ராகவர்
மாம்	-	என்னை
இஹ வர்தமாநாம்	-	இங்கு இருப்பவளாக
ஜாநீயாத் யதி	-	அறிவார் ஆகில்,
அத்ய	-	இப்பொழுதே
அபிக்ருத்த:	-	மிகச் சினம் கொண்டவராய்
பாணை:	-	பாணங்களால்
லோகம்	-	உலகத்தை
அராக்ஷஸம்	-	ராக்ஷஸப் பூண்டே இல்லாதபடி
குர்யாத்	-	செய்து விடுவார்;
லங்காம் புரீம் ச	-	லங்கா நகரத்தையும்
விதமேத்	-	ஊதி விடுவார்;
மஹோததிம் ச	-	கடலையும்
ஶோஷயேத்	-	நீர்வற்றியுலரச் செய்வார்;

நீசஸ்ய - நீசனான
ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய
கீர்தி ச - கீர்த்தியையும்
நாம ச - பேரையும்
நாஶயேத் - நாசம் பண்ணி விடுவார்.

ततो निहतनाथानां राक्षसीनां गृहे गृहे ।
यथाहमेवं रुदती तथा भूयो न संशयः ॥

ததோ நிஹதநாதாநாம் ராக்ஷஸீநாம் க்ருஹே க்ருஹே ।
யதாஹமேவம் ருததீ ததா பூயோ ந ஸம்ஶய: ॥ 24

தத꞉ - அதன்மேல்,
யதா - எப்படி
ஏவம் அஹம் - இவ்விதம் நான்
ருததீ - அழுது கொண்டிருக்கிறேனோ,
க்ருஹே க்ருஹே - வீடுகள்தோறும்
நிஹதநாதாநாம் - நாயகர்களையிழந்த
ராக்ஷஸீநாம் - ராக்ஷஸிகளுக்கு
ததா - அவ்வணணமே ஏற்படும்;
பூய꞉ - அதற்கதிகமாயுமேற்படும்;
ந ஸம்ஶய꞉ - சந்தேகமில்லை.

अन्विष्य रक्षसां लङ्कां कुर्याद्रामः सलक्ष्मणः ।
न हि ताभ्यां रिपुर्दृष्टो मुहूर्तमपि जीवति ॥

அன்விஷ்ய ரக்ஷஸாம் லங்காம் குர்யாத்ராம: ஸலக்ஷ்மண: ।
ந ஹி தாப்யாம் ரிபுர்த்ருஷ்டோ முஹூர்தமபி ஜீவதி ॥ 25

ஸலக்ஷ்மண꞉ - லக்ஷ்மணரோடு கூடிய
ராம꞉ - ஸ்ரீராமர்,
ரக்ஷஸாம் - ராக்ஷஸர்களின்
லங்காம் அந்விஷ்ய - லங்கையைத் தேடிக் கண்டு
குர்யாத் - சிதைப்பார்;
தாப்யாம் - அவர்களால்
த்ருஷ்ட꞉ - கண்டு கொளப்பட்ட
ரிபு꞉ - பகைவன்
முஹூர்தம் அபி - கணப் பொழுதேனும்
ந ஜீவதி - உயிருடன் இருக்க மாட்டான்;
ஹி - ஸந்தேஹமேயில்லை.

चिताधूमाकुलपथा गृध्रमण्डलसंकुला ।
अचिरेणैव लङ्केयं श्मशानसदृशी भवेत् ॥

சிதா தூமாகுலபதா க்ருத்ர மண்டல ஸங்குலா ।
அசிரணைவ லங்கேயம் ஶ்மஶாந ஸத்ருஶீ பவேத் ॥ 26

அசிரேண ஏவ	-	விரைவிலேயே,
இயம் லங்கா	-	இந்த லங்கை
சிதாதூமாகுலபதா	-	சிதைகளின் புகை சூழ்ந்த தெருக்களுள்ளதாய்
க்ருத்ரமண்டலஸங்குலா	-	கழுகுக் கூட்டங்கள் நிறைந்ததாய்
ஶ்மஶாநஸத்ருஶீ	-	சுடலைக்குச் சமமாக
பவேத்	-	முடியப் போகின்றது.

अचिरेणैव कालेन प्राप्स्याम्येव मनोरथम् ।
दुष्प्रस्थानोऽयमाभाति सर्वेषां वो विपर्ययम्॥

அசிரேணைவ காலேந ப்ராப்ஸ்யாம்யேவ மநோரதம் ।
துஷ்ப்ரஸ்தா நோऽயமாபாதி ஸர்வேஷாம் வோ விபர்யயம் ॥ 27

அசிரேண	-	ஸ்வல்ப
காலேந ஏவ	-	காலத்திற்குள்ளாகவே
மநோரதம்	-	கோரிக்கையை
ப்ராப்ஸ்யாமி ஏவ	-	அடையவே போகிறேன்;
அயம்	-	இந்த
துஷ்ப்ரஸ்தாநঃ	-	துர்நடத்தை
வঃ	-	உங்கள்
ஸர்வேஷாம்	-	எல்லோருக்கும்
விபர்யயம்	-	விபரீதத்தை
ஆக்யாதி	-	தெரிவிக்கிறது.

याद्दशानीह द्दश्यन्ते लङ्कायामशुभानि वै ।
अचिरेणैव कालेन भविष्यति हतप्रभा ॥

யாத்ருஶாநீஹ த்ருஶ்யந்தே லங்காயா மஶுபாநி வை ।
அசிரேணைவ காலேந பவிஷ்யதி ஹதப்ரபா ॥ 28

அசிரேண	-	சிறிது
காலேந ஏவ	-	காலத்திற்குள்ளாகவே
ஹதப்ரபா	-	திரு அழிந்ததாக
பவிஷ்யதி வை	-	ஆகப் போகிறது;
இஹ	-	இப்பொழுது
யாத்ருஶாநி	-	அதற்கு வேண்டிய
அஶுபாநி லங்காயாம்	-	தீக்குறிகள் லங்கையில்
த்ருஶ்யந்தே	-	தென்படுகின்றன.

नूनं लङ्का हते पापे रावणे राक्षसाधमे ।
शोषं यास्यति दुर्धर्षा प्रमदा विधवा यथा ॥

நூநம் லங்கா ஹதே பாபே ராவணே ராக்ஷஸாதமே ।
ஶோஷம் யாஸ்யதி துர்தர்ஷா ப்ரமதா விதவா யதா ॥ 29

பாபே	- மஹாபாபியும்
ராக்ஷஸாதமே	- ராக்ஷஸாதமனுமான
ராவணே	- ராவணன்
ஹதே	- முடிந்தானென்ற போதே,
துர்தர்ஷா	- இறுமாப்புக் கொண்ட
லங்கா	- லங்கை,
விதவா ப்ரமதா யதா	- கணவனை இழந்த கைம்பெண் போல்
ஶோஷம்	- உலர்வை (அழகு குலைதலை)
நூநம்	- உடனே
யாஸ்யதி	- அடையப் போகிறது.

पुण्योत्सवसमुत्था च नष्टभर्त्री सराक्षसा ।
भविष्यति पुरी लङ्का नष्टभर्त्री यथाङ्गना ॥

புண்யோத்ஸவஸமுத்தா ச நஷ்டபர்த்ரீ ஸராக்ஷஸா ।
பவிஷ்யதி புரீலங்கா நஷ்டபர்த்ரீ யதாங்கநா ॥ 30

புண்யோத்ஸவ	- புண்யோத்ஸவங்கள் ஸமிருத்தியாய்
ஸம்ருத்தா	விளங்கும்
ஸராக்ஷஸா	- ராக்ஷஸர்களோடு கூடிய
லங்கா புரீ ச	- லங்கை நகரமும்,
நஷ்டபர்த்ரீ	- கணவனிறந்த
அங்கநா யதா	- காந்தைபோல்,
நஷ்டபத்ரீ	- தலைவனை இழந்ததாய்
பவிஷ்யதி	- ஆகப் போகிறது.

नूनं राक्षसकन्यानां रुदन्तीनां गृहे गृहे ।
श्रोष्यामि नचिरादेव दुःखार्तानामिह ध्वनिम् ॥

நூநம் ராக்ஷஸகந்யாநாம் ருதந்தீநாம் க்ருஹே க்ருஹே ।
ஶ்ரோஷ்யாமி ந சிராதேவ து: கார்தாநாமிஹ த்வநிம் ॥ 31

இஹ ந சிராத் ஏவ	- இங்கு சீக்கிரத்திலே தானே
நூநம்	- நிச்சயமாய்,
க்ருஹே க்ருஹே	- வீடுகள் தோறும்
து:கார்தாநாம்	- துய்ரமுற்று வருந்தி
ருதந்தீநாம்	- புலம்பியழுகின்ற
ராக்ஷஸகந்யாநாம்	- ராக்ஷஸ ஸ்த்ரீகளின்

த்வநிம்	கூக்குரலை
ஶ்ரோஷ்யாமி	கேட்கப் போகிறேன்.

सान्धकारा हतद्योता हतराक्षसपुंगवा ।
भविष्यति पुरी लङ्का निर्दग्धा रामसायकैः ॥

ஸாந்தகாரா ஹதத்யோதா ஹதராக்ஷஸ புங்கவா ।
பவிஷ்யதி புரீலங்கா நிர்தக்தா ராமஸாயகை: ॥ 32

यदि नाम स शूरो मां रामो रक्तान्तलोचनः ।
जानीयाद्वर्तमानां हि रावणस्य निवेशने ॥

யதி நாம ஸ ஶூரோ மாம் ராமோ ரக்தாந்த லோசன: ।
ஜாநீயாத் வர்தமாநாம் ஹி ராவணஸ்ய நிவேஶனே ॥ 33

ஶூர:	சௌர்யமுடையவரும்
ரக்தாந்தலோசந:	செவ்வரியோடிய கடைக்கண்களை உடையவருமான
ஸ ராம:	அந்த ஸ்ரீராமர்,
மாம்	என்னை
ராவணஸ்ய	ராவணனுடைய
நிவேஶநே	வீட்டில்
வர்தமாநாம்	உயிருடனிருப்பவளாக
ஜாநீயாத் யதி நாம	அறிவாரேயாகில்,
லங்கா புரீ	இலங்கை நகர்
ராமஸாயகை:	ஸ்ரீ ராம பாணங்களால்
நிர்தக்தா	எரிக்கப்பட்டு
ஹதத்யோதா	ஒளி குலைந்து
ஸாந்தகாரா	இருளெழுந்து
ஹதராக்ஷஸபுங்கவா ஹி	ராக்ஷஸ புங்கவர்களை இழந்ததாகவும்
பவிஷ்யதி	ஆகும்.

अनेन तु नृशंसेन रावणेनाधमेन मे ।
समयो यस्तु निर्दिष्टस्तस्य कालोऽयमागतः ॥

அனேன து ந்ருஶம்ஸேந ராவணே நாதமேந மே ।
ஸமயோ யஸ்து நிர்திஷ்டஸ்தஸ்ய காலோऽயமாகத: ॥ 34

அநேந ந்ருஶம்ஸேந	இந்தக் கொடிய
அதமேந ராவணேந	நீசனான ராவணனால்
நிர்திஷ்ட:	ஏற்படுத்தப்பட்ட
ஸமய:	கெடுவு,
ய: து	எதுவோ
தஸ்ய கால:	அதற்கு ஒத்த வேளை

அயம் து	- இதோ
ஆகத:	- கிட்டிக் கொண்டது.

अकार्यं ये न जानन्ति नैर्ऋताः पापचारिणः ।
अधर्मात्तु महोत्पातो भविष्यति हि सांप्रतम् ॥

அகார்யம் யே ந ஜாநந்தி நைர்ருதா: பாபசாரிண: ।
அதர்மாத்து மஹோத்பாதோ பவிஷ்யதி ஹி ஸாம்ப்ரதம் ॥ 35

பாபசாரிண	- பாபத் தொழில் புரியும்
நைர்ருதா:	- அரக்கர்கள்
யே	- எவர்களோ அவர்கள்
அகார்யம்	- தோஷத் தொழிலென
ந ஜாநந்தி	- எண்ணாமல் செய்து வருகிறார்கள்;
அதர்மாத்	- அதர்மத்துக்குப் பயனாக
ஸாம்ப்ரதம்	- உரியதாய், தகுந்தபடியே
மஹோத்பாத: து	- நகரத்தாரெல்லோருக்குமே விபத்து
ஹி	- நிச்சயமாய்
பவிஷ்யதி	- விளையப் போகிறது.

नैते धर्मं विजानन्ति राक्षसाः पिशिताशनाः ।
ध्रुवं मां प्रातराशार्थे राक्षसः कल्पयिष्यति ॥

நைதே தர்மம் விஜாநந்தி ராக்ஷஸா: பிஶிதாஶநா: ।
த்ருவம் மாம் ப்ராதராஶார்தே ராக்ஷஸ: கல்பயிஷ்யதி ॥ 36

பிஶிதாஶநா:	- ஊன் தின்னிகளான
ஏதே ராக்ஷஸா:	- இந்த அரக்கர்கள்
தர்மம்	- தர்மத்தின் பலனை
ந ஜாநந்தி	- மனதில் பற்ற விடாதிருந்து வருகிறார்கள்;
மாம்	- என்னை
ப்ராதராஶார்தே	- காலைத் தீனிக்கு
ராக்ஷஸ:	- ராக்ஷஸன்
கல்பயிஷ்யதி	- ஆளாக்குவான்;
த்ருவம்	- இது நிச்சயம்.

साहं कथं चरिष्यामि तं विना प्रियदर्शनम् ।
रामं रक्तान्तनयनमपश्यन्ती सुदुःखिता ॥

ஸாஹம் கதம் சரிஷ்யாமி தம் விநா ப்ரியதர்ஶனம் ।
ராமம் ரக்தாந்த நயநமபஶ்யந்தீ ஸுது: கிதா ॥ 37

ரக்தாந்தநயநம்	- சிவந்த கடைக் கண்களை உடைய
ப்ரியதர்ஶநம்	- கண்ணுக்கினிய காட்சியைத் தரும்

தம் ராமம்	-	அந்த ஸ்ரீ ராமரை,
விநா	-	பிரிந்து
அபஶ்யந்தீ	-	காணப் பெறாதவளாய்
ஸுது:கிதா	-	மிகவும் துயரப்படும்
ஸா அஹம்	-	அந்த நான்
கதம் கரிஷ்யாமி	-	ஏது செய்வேன்?

यदि कश्चित् प्रदाता मे विषस्याद्य भवेदिह ।
क्षिप्रं वैवस्वतं देवं पश्येयं पतिना विना ॥

யதி கஶ்சித் ப்ரதாதா மே விஷஸ்யாத்ய பவேதிஹ ।
க்ஷிப்ரம் வைவஸ்வதம் தேவம் பஶ்யேயம் பதிநா விநா ॥ 38

அத்ய	-	இப்பொழுது
கஶ்சித்	-	யாவனேனுமொருவன்
பதிநா விநா	-	பர்த்தாவோடு இல்லாத
மே	-	ஏனக்கு
வீஷஸ்ய	-	வீஷத்தின்
ப்ரதாதா	-	கொண்டயாளியாய்
இஹ பவேத் யதி	-	இங்கு வாய்ப்புனாகில்
க்ஷிப்ரம்	-	அக்கணமே,
வைவஸ்வதம் தேவம்	-	வைவஸ்வத தேவரை
பஶ்யேயம்	-	நான் போய்க் காண்பேன்.

नाजानाज्जीवतीं रामः स मां भरतपूर्वजः ।
जानन्तौ तौ न कुर्यातां नोर्व्यां हि मम मार्गणम् ॥

நாஜாநாஜ்ஜீவதீம் ராம: ஸ மாம் பரத பூர்வஜ: ।
ஜாநந்தௌ தௌ ந குர்யாதாம் நோர்வ்யாம் ஹி மம மார்கணம்॥ 39

பரதபூர்வஜ:	-	பரதருக்கு முன்பிறந்த
ஸ: ராம:	-	அந்த ஸ்ரீராமர்,
மாம்	-	என்னை
ஜீவதீம்	-	உயிருடனிருப்பவளாக
ந அஜாநாத்	-	அறியாதிருக்கிறார்;
தௌ	-	அவ்விருவர்கள்
ஜாநந்தௌ ஹி	-	அறிந்தவர்களாகில்
உர்வ்யாம்	-	பூமியில்
மம	-	எனது
மார்கணம்	-	தேடிக் கண்டுபிடித்தலில்
ந குர்யாதாம் ந	-	முயற்சி செய்யாதிரார்கள்.

नूनं ममैव शोकेन स वीरो लक्ष्मणाग्रजः ।
देवलोकमितो यातस्त्यक्त्वा देहं महीतले ॥

நூநம் மமைவ ஶோகேந ஸ வீரோ லக்ஷ்மணாக்ரஜ: ।
தேவலோகமிதோ யாதஸ்த்யக்த்வா தேஹம் மஹீதலே ॥ 40

லக்ஷ்மணாக்ரஜ: - லக்ஷ்மணருக்கு முன் பிறந்த
ஸ வீர: - அந்த வீரர்,
மம ஶோகேந ஏவ - எனது துக்கத்தாலேயே
மஹீதலே - பூமியில்
தேஹம் - தேஹத்தை
த்யக்த்வா - விட்டு,
இத: - இங்கிருந்து
தேவலோகம் - ஸ்வர்க்க லோகத்தை
யாத: - அடைந்தார்
நூநம் - போலும்

धन्या देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।
मम पश्यन्ति ये नाथं रामं राजीवलोचनम् ॥

தந்யா தேவா: ஸகந்தர்வா: ஸித்தாஶ்ச பரமர்ஷய: ।
மம பஶ்யந்தி யே நாதம் ராமம் ராஜீவலோசநம் ॥ 41

மம நாதம் - எனது நாதனும்
ராஜீவலோசநம் - செந்தாமரைக் கண்ணனுமான
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
தேவா: - தேவர்களும்
ஸகந்தர்வா: - கந்தர்வர்களோடு கூடிய
ஸித்தாஶ்ச - ஸித்தர்களும்
பரமர்ஷய: - சிறந்த மஹர்ஷிகளும்
யே தந்யா: - "என்ன புண்ணியரோ" என
பஶ்யந்தி - கண்டு களிக்கிறார்கள்.

अथवा न हि तस्यार्थो धर्मकामस्य धीमतः ॥
मया रामस्य राजर्षेर्भार्यया परमात्मनः ॥

அதவா ந ஹி தஸ்யார்தோ தர்மகாமஸ்ய தீமத: ।
மயா ராமஸ்ய ராஜர்ஷேர் பார்யயா பரமாத்மன: ॥ 42

தீமத: - சிறந்த புத்தியுடையவரும்
தர்மகாமஸ்ய - தர்ம சிந்தனையுடையவரும்
ராஜர்ஷே: - ராஜ ரிஷியும்
பரமாத்மந: - பரமாத்ம ஸ்வரூபியுமான
தஸ்ய ராமஸ்ய - அந்த ஸ்ரீ ராமருக்கு

பார்யயா	-	பத்தினியான
மயா	-	என்னைக் கொணடு
அர்த்த:	-	ஆக வேண்டிய காரியமொன்றும்
ந ஹி	-	இல்லையோ?
அதவா	-	என்னவோ?

दृश्यमाने भवेत् प्रीतिः सौहृदं नास्त्यपश्यतः ।
नाशयन्ति कृतघ्नास्तु न रामो नाशयिष्यति ॥

த்ருஶ்யமானே பவேத் ப்ரீதி: ஸௌஹ்ருதம் நாஸ்த்ய பஶ்யத: ।
நாஶயந்தி க்ருத க்நாஸ்து ந ராமோ நாஶயிஷ்யதி ॥ 43

த்ருஶ்யமாநே	-	"எதிரில் பார்க்கும் பொழுது
ப்ரீதி: பவேத்	-	அன்பு தோன்றும்;
அபஶ்யத:	-	எதிரிலில்லாதவருக்கு
நாஸ்தி	-	இல்லை."
ஸௌஹ்ருதம்	-	சினேகத்தை
க்ருதக்நா:	-	நன்றி கெட்டவர்கள்
நாஶயந்தி	-	ஒழித்து விடுகிறார்கள்.
ராம: து	-	ஸ்ரீ ராமரோ
ந நாஶயிஷ்யதி	-	பயனற்றதாய் செய்ய மாட்டார்.

किं नु मे न गुणाः केचित् किं वा भाग्यक्षयो मम ।
याहं सीदामि रामेण हीना मुख्येन भामिनी ॥

கிம் நு மே ந குணா: கேசித் கிம் வா பாக்யக்ஷயோ மம ।
யாஹம் ஸீதாமி ராமேண ஹீநா முக்யேந பாமிநீ ॥ 44

மே	-	எனக்கு
கேசித் குணா:	-	இருக்க வேண்டிய சில குணங்கள்
ந கிம்	-	இல்லையோ என்னவோ?
வா	-	அல்லது,
மே	-	எனக்கு
பாக்யக்ஷய: கிம் நு	-	பாக்கியந்தானில்லையோ? என்னவோ?
பாமிநீ	-	பெண்ணாய்ப் பிறந்த
யா	-	அந்த
அஹம்	-	நான்
முக்யேந	-	முக்கியனான
ராமேண	-	ஸ்ரீராமரோடு
ஹீநா	-	இல்லாமல் பிரிக்கப்பட்டவளாய்,
ஸீதாமி ஹி	-	தவிக்கிறேனே!

श्रेयो मे जीवितान्मर्तुं विहीनाया महात्मनः ।
रामादक्लिष्टचारित्राच्छूराच्छत्रुनिबर्हणात् ॥

ஶ்ரேயோ மே ஜீவிதாந்மர்தும் விஹீநாயா மஹாதமன: ।
ராமாதக்லிஷ்ட சாரித்ராத் ஶூராச்சத்ரு நிபர்ஹணாத் ॥ 45

மஹாத்மநஃ	-	மஹாத்மாவானவரும்
அக்லிஷ்டசாரித்ராத்	-	குற்றமில்லாத ஒழுக்கமுடையவரும்
ஶூராத்	-	வீரரும்
ஶத்ருநிபர்ஹணாத்	-	பகைவரை அழிப்பவருமான
ராமாத்	-	ஸ்ரீ ராமரிடத்தினின்று
விஹிநாயாஃ	-	பிரிந்திருக்கிற
மே	-	எனக்கு
ஜீவிதாத்	-	உயிருடனிருப்பதைக் காட்டிலும்
மர்தும்	-	இறப்பதே
ஶ்ரேயஃ	-	மேன்மை.

अथवा न्यस्तशस्त्रौ तौ वने मूलफलाशिनौ ।
भ्रातरौ हि नरश्रेष्ठौ चरन्तौ वनगोचरौ ॥

அதவா ந்யஸ்த ஶஸ்த்ரௌ தௌ வனே மூலபலாஶினௌ ।
ப்ராதரௌ ஹி நரஶ்ரேஷ்டௌ சரந்தௌ வனகோசரௌ ॥ 46

சரந்தௌ	-	தர்மானுஷ்டானமுடைய
நரஶ்ரேஷ்டௌ	-	புருஷோத்தமர்களான
தௌ	-	அவ்விரு
ப்ராதரௌ	-	ஸஹோதரர்களும்,
வநே	-	காட்டில்
மூலபலாஶிநௌ	-	கிழங்குகளையும், பழங்களையும் புஜிப்பவர்களாய்
வநகோசரௌ	-	வனவாஸிகளாய்
ந்யஸ்தஶஸ்த்ரௌ ஹி	-	வைராக்கியத்தால் ஆயுதங்களை ஒழித்து விட்டார்களோ?
அதவா	-	என்னவோ?

अथवा राक्षसेन्द्रेण रावणेन दुरात्मना ।
छद्मना सादितौ शूरौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥

அதவா ராக்ஷஸேந்த்ரேண ராவணேன துராத்மநா । 47
சத்மநா ஸாதிதௌ ஶூரௌ ப்ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ॥

ஶூரௌ	-	சூரர்களான
ப்ராதரௌ	-	ஸகோதரர்களான

ராமலக்ஷ்மணௌ	-	ஸ்ரீ ராமலக்ஷ்மணர்கள்,
ராக்ஷஸேந்த்ரேண	-	ராக்ஷஸேந்திரனான
துராத்மநா	-	துராத்மாவான
ராவணேந	-	ராவணனால்
சத்மநா	-	வஞ்சனையினால்
காதிதௌ	-	கொலை செய்யப்பட்டார்களோ?
அதவா	-	என்னவோ?

साऽहमेवं गते काले मर्तुमिच्छामि सर्वथा ।
न च मे विहितो मृत्युरस्मिन् दुःखेऽपि वर्तति ॥

ஸாऽஹமேவம் கதே காலே மர்துமிச்சாமி ஸர்வதா ।
ந ச மே விஹிதோ ம்ருத்யுரஸ்மின் து: கேऽபி வர்ததே ॥ 48

ஸா அஹம்	-	அந்த நான்
ஏவம் கதே	-	இந்த ஸ்திதியை அடைந்தளவில்
ஸர்வதா	-	எல்லா ப்ரகாரத்தாலும்
மர்தும்	-	மரணமடைய
இச்சாமி	-	மனப்பூர்வமாய் கருதுகிறேன்;
அபி	-	ஆயினும்,
மே	-	எனக்கு
விஹித:	-	உரிய
ம்ருத்யு:	-	ம்ருத்யு
அஸ்மிந்	-	இப்படி
து:கே காலே	-	துயரமுறும் காலத்தில்
ந வர்ததே ச	-	வாய்க்காதிருக்கிறதே.

धन्याः खलु महात्मानो मुनयः सत्यसंमताः ।
जितात्मानो महाभागा येषां न स्तः प्रियाप्रिये

தன்யா: கலு மஹாத்மானோ முனயஸ் ஸத்ய ஸம்மதா: ।
ஜிதாத்மானோ மஹா பாகா யேஷாம் ந ஸ்த: ப்ரியாப்ரியே ॥ 49

ப்ரியாப்ரியே	-	சுக துக்கங்களிரண்டும்
ந ஸ்த:	-	இல்லாமலிருக்கின்றது
யேஷாம் கலு	-	எவர்களுக்கோ அவர்கள்தான்
மஹாத்மாந:	-	மஹாத்மாக்கள்;
ஜிதாத்மாந:	-	ஜிதேந்திரியர்கள்;
மஹாபாகா:	-	மஹாபாக்கியசாலிகள்;
முநய:	-	முனிவர்கள்;
தந்யா:	-	தன்யர்கள்;
ஸத்யஸம்மதா:	-	மனப்பூர்வமாய் கொண்டாடப்பட வேண்டியவர்கள்.

प्रियान्न संभवेद्दु:खमप्रियादाधिकं भयम् ।
ताभ्यां हि ये वियुज्यन्ते नमस्तेषां महात्मनाम् ॥

ப்ரியாந் ந ஸம்பவேத் து: கமப்ரியாத்திகம் பயம் ।
தாப்யாம் ஹி யே வியுஜ்யந்தே நமஸ் தேஷாம் மஹாத்மநாம் ॥ 50

ப்ரியாத்	- சுகமெனக் கொண்டதால்
துஃகம்	- மன அஸந்துஷ்டி
ந	- இல்லாதிருந்தது;
அப்ரியாத்	- துக்கமெனக் கொண்டதால்
அதிகம்	- அனாவச்யமான
பயம்	- மன ஏக்கம்
ஸம்பவேத்	- உண்டாகிறது;
யே	- எவர்கள்
தாப்யாம் ஹி	- அவ்விரண்டுகளாலும்
வியுஜ்யதே	- விடுபட்டிருக்கிறார்களோ
தேஷாம் மஹாத்மநாம்	-அந்த மஹாத்மக்களுக்கு
நமஃ	- நமஸ்காரம்.

साऽहं त्यक्ता प्रियेणेह रामेण विदितात्मना ।
प्राणांस्त्यक्ष्यामि पापस्य रावणस्य गता वशम् ॥

ஸாஹம் த்யக்தா ப்ரியேணேஹ ராமேண விதிதாத்மநா ॥
ப்ராணாம் ஸ்த்யக்ஷ்யாமி பாபஸ்ய ராவணஸ்ய கதா வஶம் ॥ 51

ஸா அஹம்	- அந்த நான்
ப்ரியேண	- பர்த்தாவானவரும்
விதாதாத்மநா	- ஸர்வ ஸாக்ஷியுமான
ராமேண	- ஸ்ரீ ராமரோடு
த்யக்தா	- பிரிந்து
பாபஸ்ய	- பாபியான
ராவணஸ்ய	- ராவணனுடைய (பிடியில்)
வஶம் கதா	- அகப்பட்டவளாய்,
இஹ	- இப்பொழுதே
ப்ராணாந்	- உயிரை
த்யக்ஷ்யாமி	- துறந்து விடுவேன்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ப்ராணத்யாக ஸம்ப்ரதாரணம் நாம ஷட்விம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஸப்தவிம்ஶ: ஸர்க: - 27

इत्युक्ताः सीतया घोरा राक्षस्यः क्रोधमूर्छिताः ।
काश्चिज्जग्मुस्तदाख्यातुं रावणस्य दुरात्मनः ॥

இத்யுக்தா: ஸீதயா கோரா ராக்ஷஸ்ய: க்ரோத மூர்ச்சிதா: ।
காஶ்சி ஜ்ஜக்முஸ் ததாக்யாதும் ராவணஸ்ய துராத்மன: ॥ 1

ஸீதயா - ஸீதையினால்
இதி - இவ்வாறு
உக்தா: - சொல்லப்பட்ட
கோரா ராக்ஷஸ்ய: - கொடிய ராக்ஷஸிகள்
க்ரோதமூர்ச்சிதா: - சினத்தால் மதிமயக்குற்றார்கள்;
காஶ்சித் - சிலர்
தத் - அதை
துராத்மந: - துராத்மாவான
ராவணஸ்ய - ராவணனுக்கு
ஆக்யாதும் - சொல்ல
ஜக்மு: - சென்றார்கள்.

ततः सीतामुपागम्य राक्षस्यो घोरदर्शनाः ।
पुनः परुषमेकार्थमनर्थार्थमथाब्रुवन् ॥

தத: ஸீதா முபாகம்ய ராக்ஷஸ்யோ கோரதர்ஶநா: ।
புன: பருஷமேகார்தமனர்தார்த மதாப்ருவந் ॥ 2

தத: - அப்பொழுது
கோரதர்ஶநா: - கோர வடிவம் படைத்த
ராக்ஷஸ்ய: - ராக்ஷஸிகள்
ஸீதாம் - ஸீதையை
உபாகம்ய - சூழ்ந்து கொண்டு
அநர்தார்தம் - தீச்செயலைப் பற்றியதும்
ஏகார்தம் - அதே பயனைத் தருவதுமான
பருஷம் - கர்ண கடூரமான மொழியை
புந: - மீளவும்
அத - பின்கண்டவாறு
அப்ருவந் - மொழிந்தார்கள்.

अद्येदानीं तवानार्ये सीते पापविनिश्चये ।
राक्षस्यो भक्षयिष्यन्ति मांसमेतद्यथासुखम् ॥

அத்யேதாநீம் தவா நார்யே ஸீதே பாபவிநிஶ்சயே ।
ராக்ஷஸ்யோ பக்ஷயிஷ்யந்தி மாம்ஸ மேதத்யதா ஸுகம் ॥ 3

அநார்யே	"மதி கெட்டு
பாபவிநிஶ்சயே	பாவச் செயல் புரியத் துணிந்த
ஸீதே	ஸீதே!
அத்ய	இன்று
இதாநீம்	இப்பொழுது
தவ	உனது
ஏதத் மாம்ஸம்	இந்த மாம்ஸத்தை
ராக்ஷஸ்யஃ	ராக்ஷஸிகள்
யதாஸுகம்	இன்பமாய்
பக்ஷயிஷ்யந்தி	புஜிக்கப் போகிறார்கள்."

सीतां ताभिरनार्याभिर्दृष्ट्वा संतर्जितां तदा ।
राक्षसी त्रिजटा वृद्धा प्रबुद्धा वाक्यमब्रवीत् ॥

ஸீதாம் தாபிரநார்யாபிர் த்ருஷ்ட்வா ஸந்தர் ஜிதாம் ததா ।
ராக்ஷஸீ த்ரிஜடா வ்ருத்தா ப்ரபுத்தா வாக்யமப்ரவீத் ॥ 4

அநார்யாபிஃ	வெட்கம் கெட்ட
தாபிஃ	அவர்களால்
ஸந்தர்ஜிதாம்	பயமுறுத்தி வெருட்டப்பட்ட
ஸீதாம்	ஸீதையை
த்ருஷ்ட்வா	மனதில் ஆராய்ச்சி செய்து உள்ளபடி கண்டு கொண்டு
ததா	அப்பொழுது
வ்ருத்தா	மஹத்தான
ப்ரபுத்தா	ஞானியான
த்ரிஜடா	திரிஜடை என்ற ராக்ஷஸி
வாக்யம்	வாக்கியத்தை
அப்ரவீத்	உரைக்கலாயினாள்:

आत्मानं खादतानार्या न सीतां भक्षयिष्यथ ।
जनकस्य सुतामिष्टां स्नुषां दशरथस्य च ॥

ஆத்மானம் காததா நார்யா ந ஸீதாம் பக்ஷயிஷ்யத ।
ஜனகஸ்ய ஸுதாமிஷ்டாம் ஸ்நுஷாம் தஶரதஸ்ய ச ॥ 5

அநார்யாஃ	"அடி பாவிகாள்!
ஆத்மாநம் காதத	என்னை புஜியுங்களடி!
ஜநகஸ்ய	ஜனகரின்
ஸுதாம்	திருமகளும்,
தஶரதஸ்ய	தசரதரின்
ஸ்நுஷாம்	மருமகளுமான
இஷ்டாம்	அனைவரையும் ஆதரிக்கும்

ஸீதாம் ச	ஸீதையை மட்டும்
ந பக்ஷயிஷ்யத	அழிக்காதேயுங்களடி.

स्वप्नो ह्यद्य मया दृष्टो दारुणो रोमहर्षणः ।
राक्षसानामभावाय भर्तुरस्या जयाय च ॥

ஸ்வப்நோ ஹ்யத்ய மயா த்ருஷ்டோ தாருணோ ரோமஹர்ஷண: ।
ராக்ஷஸா நாமபாவாய பர்துரஸ்யா ஜயாய ச ॥ 6

அத்ய	இப்பொழுது
மயா	என்னால்
ஸ்வப்ந꞉	ஒரு ஸ்வப்னம்
ஹி	உண்மையாய்
த்ருஷ்ட꞉	காணப்பட்டது;
தாருண꞉	நினைத்தால் பயங்கரமாயிருக்கிறது;
ரோமஹர்ஷண꞉	தேஹத்தில் மயிர் சிலிர்க்கன்றது;
ராக்ஷஸாநாம்	அரக்கர்களின்
அபாவாய	அழிவைப் பற்றியது;
அஸ்யா꞉	இவளுடைய
பர்து꞉	பர்த்தாவின்
ஜயாய ச	ஜயத்தைப் பற்றியதும்.''

एवमुक्तास्त्रिजटया राक्षस्यः क्रोधमूर्छिताः ।
सर्वा एवाब्रुवन् भीतास्त्रिजटां तामिदं वचः ॥
कथयस्व त्वया दृष्टः स्वप्नोऽयं कीदृशो निशि ॥

ஏவமுக்தாஸ்த்ரிஜடயா ராக்ஷஸ்ய: க்ரோதமூர்ச்சிதா: ।
ஸர்வா ஏவா ப்ருவந் பீதா ஸ்த்ரிஜடாம் தாமிதம் வச: ।
கதயஸ்வ த்வயா த்ருஷ்ட: ஸ்வப்நோऽயம் கீத்ருஶோ நிஶி ॥ 7

த்ரிஜடயா	த்ரிஜடையால்
ஏவம்	மேற்கண்டவாறு
உக்தா꞉	சொல்லப்பட்ட
க்ரோதமூர்ச்சிதா꞉	சினத்தால் நல்லது பொல்லாதது தெரியாதிருந்த
ராக்ஷஸ்ய꞉	ராக்ஷஸிகள்
ஸர்வா꞉	எல்லோரும்
ஏவ	தத்க்ஷணமே
பீதா꞉	மனக் கவலை கொண்டவர்களாய்
தாம் த்ரிஜடாம்	அந்த திரிஜடையைப் பார்த்து
த்வயா	''உன்னால்
நிஶி	இரவில்
த்ருஷ்ட:	காணப்பட்ட

அயம் ஸ்வப்நத:	- இந்த ஸ்வப்னம்
கீத்ருஶ:	- எத்தன்மையது?
கதயஸ்வ	- விளங்கச் சொல்லு''
இதம் வச:	- என்ற மொழியை
அப்ருவந்	- மொழிந்தார்கள்.

तासां श्रुत्वा तु वचनं राक्षसीनां मुखोद्गतम् ।
उवाच वचनं काले त्रिजटा स्वप्नसंश्रितम् ॥

தாஸாம் ஶ்ருத்வா து வசனம் ராக்ஷஸீநாம் முகோத்கதம் ।
உவாச வசனம் காலே த்ரிஜடா ஸ்வப்ந ஸம்ஶ்ரிதம் ॥ 8

த்ரிஜடா	- திரிஜடை
தாஸாம்	- அந்த
ராக்ஷஸீநாம் து	- ராக்ஷஸிகளுடையவும்
முகோத்கதம்	- வாயிலிருந்து வந்த
வசநம்	- வசனத்தை
ஶ்ருத்வா	- செவியுற்று
காலே	- சமயத்தில்
ஸ்வப்நஸம்ஶ்ரிதம்	- ஸ்வப்ன ஸம்பந்தமான
வசநம்	- சங்கதியை
உவாச	- தெரிவித்தாள்:

गजदन्तमयीं दिव्यां शिबिकामन्तरिक्षगाम् ।
युक्तां हंससहस्रेण स्वयमास्थाय राघवः ॥
शुक्लमाल्याम्बरधरो लक्ष्मणेन समागतः ॥

கஜ தந்தமயீம் திவ்யாம் ஶிபிகா மந்தரிக்ஷகாம் ।
யுக்தாம் ஹம்ஸ ஸஹஸ்ரேண ஸ்வயமாஸ்தாய ராகவ: ॥ 10
ஶுக்லமால்யாம் பரதரோ லக்ஷ்மணேன ஸமாகத: ॥

ராகவ:	- ''ஸ்ரீராகவர்
ஶுக்லமால்யாம்பரதர:	-வெண் பூ மாலையையும், வெண் பட்டாடையையும் அணிந்தவராய்
கஜதந்தமயீம்	- யானைத் தந்தத்தால் செய்யப்பட்டு
ஹம்ஸஸஹஸ்ரேண	- ஆயிரம் அன்னங்களால்
யுக்தாம்	- தாங்கப் பெற்றதும்
அந்தரிக்ஷகாம்	- ஆகாச மார்க்கமாகச் செல்லுகிறதுமான
திவ்யாம்	- திவ்யமான
ஶிபிகாம்	- ஓர் பல்லக்கில்
லக்ஷ்மணேந	- லக்ஷ்மணரோடு
ஸ்வயம்	- உல்லாஸமாய்

ஆஸ்தாய - வீற்றிருக்க
ஸமாகத: - வந்தார்.

स्वप्ने चाद्य मया दृष्टा सीता शुक्लाम्बरावृता ।
सागरेण परिक्षिप्तं श्वेतं पर्वतमास्थिता ॥
रामेण संगता सीता भास्करेण प्रभा यथा ॥

ஸ்வப்நே சாத்ய மயா த்ருஷ்டா ஸீதா ஶுக்லாம்பராவ்ருதா ।
ஸாகரேண பரிக்ஷிப்தம் ஶ்வேதம் பர்வதமாஸ்திதா ॥
ராமேண ஸங்கதா ஸீதா பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா ॥ 11

ஸீதா ச - ''ஸீதையும்
ஶுக்லாம்பராவ்ருதா- வெள்ளையாடை உடுத்தவளாய்
ஸாகரேண - ஸமுத்திரத்தால்
பரிக்ஷிப்தம் - சூழப்பட்ட
ஶ்வேதம் பர்வதம் - ச்வேத பர்வதத்தை (வெள்ளை)
ஆஸ்திதா - அடைந்தவளாய்
பாஸ்கரேண - சூர்யனோடு
ப்ரபா யதா - பிரபைபோல்
ராமேண - ஸ்ரீ ராமரோடு
ஸீதா - ஸீதை
ஸங்ககதா - சுகமாய் இருப்பவளாய்
அத்ய - இப்பொழுது
ஸ்வப்நே - ஸ்வப்னத்தில்
மயா - என்னால்
த்ருஷ்டா - காணப்பட்டாள்.

राघवश्च मया दृष्टश्चतुर्दन्तं महागजम् ।
आरूढः शैलसङ्काशं चचार सहलक्ष्मणः ॥

ராகவஶ்ச மயா த்ருஷ்டஶ் சதுர்தந்தம் மஹாகஜம் ।
ஆரூட: ஶைல ஸங்காஶம் சசார ஸஹலக்ஷ்மண: ॥ 12

ராகவ: - ''ஸ்ரீ ராகவர்
ஸஹக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணரோடு கூடியவராய்
சதுர்தந்தம் - நான்கு கொம்புகளை உடைய
ஶைலஸங்காஶம் - மலை போன்ற
மஹாகஜம் - பெரிய யானையின்மேல்
ஆரூட: - ஏறினவராக
சசார - எழுந்தருளினார்;
ச - அப்படி
மயா - என்னால்
த்ருஷ்ட: - காணப்பட்டார்.

ततस्तौ नरशार्दूलौ दीप्यमानौ स्वतेजसा ।
शुक्लमाल्याम्बरधरौ जानकीं पर्युपस्थितौ ॥

ததஸ்தெள நரஶார்தூலெளதீப்யமானெள ஸ்வதேஜஸா ।
ஶுக்லமால்யாம்பரதரெள ஜானகீம் பர்யுபஸ்திதெள ॥ 13

தத:	- ''பின்பு
ஶுக்லமால்யாம்பரதரெள	- வெண்பூ மாலையையும் வெண் பட்டாடையையும் அணிந்தவர்களாய்
தெள	- அவ்விரு
நரஶார்தூலெள	- புருஷோத்தமர்களும்
ஸ்வதேஜஸா	- தங்கள் தேஜஸ்ஸினால்
தீப்யமாநெள	- ஒளி வீசுபவர்களாய்
ஜாநகீம்	- ஜானகியை
பர்யுபஸ்திதெள	- வந்து கண்டார்கள்.

ततस्तस्य नगस्याग्रे ह्याकाशस्थस्य दन्तिनः ।
भर्त्रा परिगृहीतस्य जानकी स्कन्धमाश्रिता ॥

ததஸ்தஸ்ய நகஸ்யாக்ரே ஹ்யாகாஶஸ்தஸ்ய தந்தின: ।
பர்த்ரா பரிக்ருஹீதஸ்ய ஜானகீ ஸ்கந்த மாஶ்ரிதா ॥ 14

தத:	- ''அப்பொழுது
தஸ்ய நகஸ்ய	- அந்தப் பர்வதத்தின்
அக்ரே ஹி	- உச்சியிலேயே
ஜாநகீ	- ஜானகி
பர்த்ரா	- நாயகரால்
பரிக்ருஹீதஸ்ய	- ஸ்வீகரிக்கப்பட்டதும்,
ஆகாஶஸ்தஸ்ய	- ஆகாசத்தில் இருப்பதுமான
தந்திந:	- யானையின்
ஸ்கந்தம்	- முதுகில்
ஆஶ்ரிதா	- ஏறி உட்கார்ந்தாள்.

भर्तुरङ्कात् समुत्पत्य ततः कमललोचना ।
चन्द्रसूर्यौ मया दृष्टौ पाणिना परिमार्जती ॥

பர்துரங்காத் ஸமுத்பத்ய தத: கமல லோசநா । 15
சந்த்ர ஸூர்யெள மயா த்ருஷ்டா பாணிநா பரிமார்ஜதீ ॥

தத:	- ''பின்பு
கமலலோசநா	- தாமரைக் கண்ணி
பர்து:	- நாயகரது
அங்காத்	- மடியினின்று

ஸமுத்பத்ய	-	உயரவெழும்பி
சந்த்ரஸூர்யௌ	-	சந்திரனையும் சூரியனையும்
பாணிநா	-	கையால்
பரிமார்ஜதீ	-	தடவுபவளாக
மயா	-	என்னால்
த்ருஷ்டா	-	காணப்பட்டாள்.

ततस्ताभ्यां कुमाराभ्यामास्थितः स गजोत्तमः ।
सीतया च विशालाक्ष्या लङ्काया उपरि स्थितः ॥

ததஸ் தாப்யாம் குமாராப்யாமாஸ்தித: ஸ கஜோத்தம: ।
ஸீதயா ச விஶாலாக்ஷ்யா லங்காயா உபரிஸ்தித: ॥ 16

தத:	-	''பின்பு
தாப்யாம்	-	அவ்விரண்டு
குமாராப்யாம்	-	ராஜகுமாரர்களோடும்
விஶாலாக்ஷ்யா	-	தடங்கண்ணாளான
ஸீதயா ச	-	ஸீதையோடும்
ஆஸ்தித:	-	ஏறி வீற்றிருக்கப் பெற்ற
ஸ: கஜோத்தம:	-	அந்த யானைச்ரேஷ்டம்,
லங்காயா:	-	லங்கைக்கு
உபரி	-	நேராக ஆகாயத்தில்
ஸ்தித:	-	வந்து நின்றது.

पाण्डरर्षभयुक्तेन रथेनाष्टयुजा स्वयम् ।
इहोपयातः काकुत्स्थः सीतालक्ष्मणसंयुतः ॥

பாண்டரர்ஷப யுக்தேந ரதேநாஷ்டயுஜா ஸ்வயம் ।
இஹோபயாத: காகுத்ஸ்த: லக்ஷ்மண ஸம்யுத: ॥ 17

ஸீதாலக்ஷ்மணஸம்யுத:	-	''ஸீதை லக்ஷ்=மணர்களோடு கூடிய
காகுத்ஸ்த:	-	காகுத்தர்
அஷ்டயுஜா	-	எட்டு ஜதை
பாண்டரர்ஷபயுக்தேந	-	வெண்ணிறமான விருஷபங்கள் பூட்டிய
ரதேந	-	ரதத்தின் மீதேறி
ஸ்வயம்	-	ஸ்வேச்சையாக
இஹ உபாயத:	-	இங்கு வந்து சேர்ந்தார்.

साण्डं त्रिभुवनं भीमं सर्वतः सचराचरम् ।
सर्वं ग्रस्तं मया दृष्टं रामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥

ஸாண்டம் த்ரிபுவனம் பீமம் ஸர்வத: ஸ சராசரம் ।
ஸர்வம் க்ரஸ்தம் மயா த்ருஷ்டம் ராமேணாக்லிஷ்ட கர்மணா ॥ 20

ஸசராசரம்	-	"சராசராத்மகமான
த்ரிபுவநம்	-	மூவுலகம்
ஸர்வம்	-	முழுமையும்,
ஸாண்டம்	-	அண்டங்களுடனும்
ஸர்வத:	-	எல்லாமும்
அக்லிஷ்டகர்மணா	-	வருத்தமறச் செயல்புரியும்
ராமேண	-	ஸ்ரீராமரால்
பீமம்	-	அதிபயங்கரமாய்
க்ரஸ்தம்	-	விழுங்கப்பட்டதாய்
மயா த்ருஷ்டம்	-	என்னால் காணப்பட்டது.

क्षीरोदधिजले मध्ये श्वेतः शैलः समुच्छ्रितः ॥

க்ஷீரோததிஜஸே மத்யே ஶ்வேத:ஶைல: ஸமுச்ரித: ॥ 21

तस्य मूर्ध्नि ततः श्वेतश्चतुर्दन्तो महागजः ॥

தஸ்ய மூர்த்னி தத: ஶ்வேதஸ்சதுர்தந்தோ மஹாகஜ: ॥ 22

तस्य पृष्ठे स्थितः श्रीमान् रामो राजीवलोचनः ।
लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा सीतया सह भार्यया ॥

தஸ்ய ப்ருஷ்டே ஸ்தித: ஶ்ரீமான் ராமோ ராஜீவலோசன: ।
லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா ஸீதயா ஸஹ பார்யயா ॥ 23

க்ஷீரோததிஜலே	-	"பாற்கடல் ஜலத்தின்
மத்யே	-	நடுவில்
ஶ்வேத:	-	வெண்மையான
ஶைல:	-	ஓர் மலை
ஸமுச்ச்ரித:	-	மேற்கிளம்பிற்று;
தத:	-	பிறகு
தஸ்ய மூர்த்நி	-	அதன் சிகரத்தில்
சதுர்தந்த:	-	நான்கு தந்தங்களுள்ள
ஶ்வேத: மஹாகஜ:	-	பெரிய வெள்ளை யானை;
தஸ்ய ப்ருஷ்டே	-	அதன் முதுகில்
ஸ்ரீமாந்	-	ஸ்ரீமானான
ராஜீவலோசந:	-	செந்தாமரைக் கண்ணரான
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
ப்ராத்ரா	-	(தமது) ஸஹோதரரான
லக்ஷ்மணேந ஸஹ	-	லக்ஷ்மணரோடு கூட
பார்யயா	-	பத்தினியான
ஸீதயா ஸஹ	-	ஸீதையுடன் கூடவும்
ஸ்தித:	-	விளங்கினார்.

ततः सीता समुत्पत्य भर्तुरङ्कं श्रिता स्थिता ।
बाहुभ्यां संपरिष्वज्य संपूर्णं चारुमण्डलम् ॥

தத: ஸீதா ஸமுத்பத்ய பர்த்துரங்கம் ஶ்ரிதா ஸ்திதா ।
பாஹுப்யாம் ஸம்பரிஷ்வஜ்ய ஸம்பூர்ணம் சாருமண்டலம் ॥ 24

ஸீதா - ''ஸீதாப் பிராட்டி
தத: - அவ்விடத்தினின்றும்
ஸமுத்பத்ய - மேலெழும்பி
ஸம்பூர்ணம் - பூர்ணமான
சாருமண்டலம் - அழகான சந்திர மண்டலத்தை
பாஹுப்யாம் - இரு கைகளாலும்
ஸம்பரிஷ்வஜ்ய - கட்டியணைத்துக் கொண்டு விட்டு
பர்து: அங்கம் - நாயகரின் மடியை
ஶ்ரிதா - அடைந்தவளாய்
ஸ்திதா - விளங்கினாள்.

ततोऽन्यत्र मया दृष्टो रामो राजीवलोचनः ।
आसीनः प्राङ्मुखः श्रीमानासने परमाद्भुते ॥

ததோ அன்யத்ர மயா த்ருஷ்டோ ராமோ ராஜீவலோசன: ।
ஆஸீந: ப்ராங்முக: ஶ்ரீமானாஸனே பரமாத்புதே ॥ 25

अभिषिक्तस्तु काकुत्स्थः सर्वदेवैर्नमस्कृतः ।
स ब्रह्मर्षिगणैः सर्वैः सर्वतीर्थजलेन च ॥

அபிஷிக்தஸ்து காகுத்ஸ்த: ஸர்வதேவைர் நமஸ்க்ருத: ।
ஸ ப்ரஹமர்ஷிகணை: ஸர்வை: ஸர்வதீர்த்த ஜலேன ச ॥ 26

தத: - ''பின்பு
அந்யத்ர - மற்றோரிடத்தில்
ராஜீவலோசந: - செந்தாமரைக் கண்ணரான
ஸ்ரீமாந் - ஸ்ரீமானான
காகுத்ஸ்த: - காகுஸ்த குலத்தவரான
ஸ: ராம: - அந்த ஸ்ரீ ராமர்
பரமாத்புதே - வெகு அத்புதமான
ஆஸநே - ஆஸனத்தில்
ப்ராங்முகே: - கிழக்கு முகமாக
ஆஸீந: - வீற்றிருப்பவராய்
ஸர்வை: - எல்லா
ப்ரஹ்மர்ஷிகணை: - பிரம்ம ரிஷி கணங்களாலும்
ஸர்வதீர்த்தஜலேந - எல்லா புண்ய தீர்த்தத்தாலும்
அபிஷிக்த: - அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டவராயும்

ஸர்வதேவை: து - எல்லா தேவர்களாலும்
நமஸ்க்ருத: - நமஸ்காரம் பண்ணப்பட்டவராயும்
மயா - என்னால்
த்ருஷ்ட: - காணப்பட்டார்.

शुक्लमाल्याम्बरधरा शुक्लमाल्यानुलेपना ।
साधु सा तत्र सुश्रोणी रराज जनकात्मजा ॥

ஶுக்லமால்யாம் பரதரா ஶுக்ல மால்யானுலேபநா ।
ஸாது ஸா தத்ர ஸுஶ்ரோணீ ரராஜ ஜனகாத்மஜா ॥ 27

தத்ர ஸுஶ்ரோணீ - 'அங்கு அழகான இடையை உடைய
ஜநகாத்மஜா - ஜனகர் திருமகளான
ஸா - அவள்
ஶுக்லமால்யாம்பரதரா-வெண் மலர் மாலைகளையும் வெண் பட்டாடையுமணிந்து
ஶுக்லமால்யாநுலேபநா-பரிசுத்தமான புஷ்பங்களையும் வாஸனைத் திரவ்யங்களின் பூச்சையும் அணிந்தவளாய்
ஸாது - மிக மேன்மையாக
ரராஜ - விளங்கினாள்.

ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।
ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा रामं तत्र ववन्दिरे ॥

ததோ தேவா: ஸகந்தர்வா: ஸித்தாஸ்ச பரமர்ஷய: ।
ப்ரஹ்மாணமக்ரத: க்ருத்வா ராமம் தத்ர வவந்திரே ॥ 28

தத: - ''பின்பு
ஸகந்தர்வா: - கந்தர்வர்களோடு கூடின
தேவா: - தேவர்களும்,
பரமர்ஷய: - மஹர்ஷிகளும்,
ஸித்தா: ச - ஸித்தர்களும்,
ப்ரஹ்மணாம் - ப்ரஹ்மாவை
அக்ரத: க்ருத்வா - தலைவராய் வைத்து
ராமம் - ஸ்ரீ ராமரை
தத்ர - அங்கு
வவந்திரே - அடி பணிந்தார்கள்.

पुनरेव मया दृष्टो रामो रमयतां वरः ।
विष्णुरेव स्वयं भूत्वा तस्मिन्नास्ते वरासने ॥

புனரேவ மயா த்ருஷ்டோ ராமோ ரமயதாம் வர: ।
விஷ்ணுரேவ ஸ்வயம் பூத்வா தஸ்மின்னாஸ்தே வராஸனே ॥ 29

ரமயதாம்	-	''அனைவரையும் மகிழ்விக்க வல்லவர்களில்
	-	முதல்வரான
வர:	-	ஸ்ரீராமர்,
ராம:	-	அவரே
ஸ்வயம்	-	ஸ்ரீ மஹா விஷ்ணுவாகவே
விஷ்ணு: ஏவ	-	ஆகி,
பூத்வா		
தஸ்மிந் வராஸநே	-	அந்த திவ்யாஸனத்தில்
ஆஸ்தே	-	வீற்றிருந்தார்;
புநரேவ	-	இன்னுமிப்படியே
மயா	-	என்னால்
த்ருஷ்ட:	-	காணப்பட்டார்.

परं ब्रह्म परं तत्त्वं परं ज्ञानं परं तपः ।
परं बीजं परं क्षेत्रं परं कारणकारणम् ॥
பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தத்வம் பரம் ஞானம் பரம் தப: ।
பரம் பீஜம் பரம் க்ஷேத்ரம் பரம் காரண காரணம் ॥ 30

शङ्खचक्रगदः श्रीमान् पुण्डरीकायतेक्षणः ।
श्रीवत्सवक्षा नित्यश्रीरजेयः शाश्वतो ध्रुवः ॥
ஶங்கசக்ர கத: ஶ்ரீமான் புண்டரீகாயதேக்ஷண: ।
ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஶ்ரீரஜேய: ஶாஶ்வதோ த்ருவ: ॥ 31

एवंभूतो महातेजा रामः कमललोचनः ।
सर्वलोकेश्वरः श्रीमान् ससर्ज रघुनन्दनः ॥
ஏவம் பூதோ மஹாதேஜா ராம: கமலலோசன: ।
ஸர்வ லோகேஶ்வர: ஶ்ரீமான் ஸஸர்ஜ ரகுநந்தந: ॥ 32

பரம் ப்ரஹ்ம	-	''பரப்ரம்மமாய்
பரம் தத்வம்	-	பரம ஸத்யஸ்வரூபமாய்,
பரம் ஜ்ஞானம்	-	பரம ஞானரூபமாய்,
பரம் தப:	-	பரம தபஸ்ஸாய்,
பரம் பீஜம்	-	பரம காரணமாய்,
பரம் க்ஷேத்ரம்	-	பரம க்ஷேத்ரமாய்,
பரம் காரணகாரணம்	-	பரம காரண காரணமாய்,
ஶங்கசக்ரகத:	-	சங்கு, சக்ரம், கதை இவைகளைத் தரித்தவராய்,
ஸ்ரீமாந்	-	லக்ஷ்மீ விசிஷ்டராய், தாமரை மலர்போல்
புண்டரீகாயதேக்ஷண:		அகன்ற நீண்ட கண்களை உடையவராய்,
ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:	-	ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற மறுவை மார்பில் தரித்தவராய்,

நித்யஸ்ரீ: - நித்யமான மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யமுடையவராய்,
அஜேய: - வெல்ல முடியாதவராய்
ஶாஶ்வத: - சாச்வதனாய்,
த்ருவ: - நித்யனாய்,
விஷ்ணு: - விஷ்ணுவாய்,
மஹாதேஜா: - மஹா தேஜஸ்வியாய்,
ஸ்ரீமாந் - க்ஷமானாய்,
ஏவம்பூத: - இத்தன்மையராய்,
ஸர்வலோகேஶ்வர: - ஸ்ர்வலோகநாதராய்,
ரகுநந்தந: - ரகுநந்தனரான,
கமலலோசந: - தாமரைக் கண்ணரான
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஸஸர்ஜ - ஸேவை ஸாதித்தார்.

ततोऽमरेन्द्राः पितरो मुनीन्द्रा गन्धर्वविद्याधरपन्नगेन्द्राः ।
कृताभिषेकं परिवार्य रामं प्रतुष्टुवुः प्राञ्जलयः प्रहृष्टाः ॥

ததோஸி மரேந்த்ரா: பிதரோ முனீந்த்ரா கந்தர்வ வித்யாதர பன்னகேந்த்ரா:।
க்ருதாபிஷேகம் பரிவார்ய ராமம் ப்ரதுஷ்டுவு: ப்ராஞ்ஜலய: ப்ரஹ்ருஷ்டா:॥ 33

தத - அப்பொழுது
அமரேந்த்ரா: - தேவச்ரேஷ்டர்களும்,
பிதர: - பித்ருக்களும்,
முநீந்த்ரா: - ரிஷிச்ரேஷ்டர்களும்,
கந்தர்வவித்த்யாதர பந்நகேந்த்ரா: - கந்தர்வர்கள், வித்யாதரர்கள், பன்னகர்கள் இவர்களில் சிறந்தோர்களும்,
க்ருதாபிஷேகம் - பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
பரிவார்ய - சூழ்ந்து கொண்டு
ப்ரஹ்ருஷ்டா: - பரமானந்தங்கொண்டவர்களாய்
ப்ராஞ்ஜலய: - அஞ்சலிஹஸ்தர்களாய்
ப்ரதுஷ்டுவு: - வாயாரத் துதித்தார்கள்.

ततस्तु सर्वाप्सरसः प्रहृष्टा नृत्यन्ति गायन्ति समेत्य तत्र ।
वाद्यं प्रकुर्वन्ति समेत्य शङ्खा वंशाश्च वीणा मुरजाश्च भेर्यः ॥

ததஸ்து ஸர்வாப்ஸரஸ: ப்ரஹ்ருஷ்டா ந்ருத்யந்தி காயந்தி ஸமேத்ய தத்ர। 34
வாத்யம் ப்ரகுர்வந்தி ஸமேத்ய ஶங்கா வம்ஶாஸ்ச வீணா முரஜாஸ்ச பேர்ய:॥

தத: - "அப்பொழுது
தத்ர - அங்கு
ஸர்வாப்ஸரஸ: து - எல்லா அப்ஸரஸுகளும்

ஸமேத்ய - ஒன்று கூடி
ப்ரஹ்ருஷ்டா: - பரமானந்தம் கொண்டவர்களாய்
காயந்தி - பாடினர்,
ந்ருத்யந்தி - ஆடினர்;
வம்ஶா: ச - புல்லாங்குழல்களும்,
வீணா: - வீணைகளும்,
முரஜா: ச - முரஜங்களும்,
பேர்ய: - பேரிகளும்,
ஶங்கா: ச - சங்கங்களும்
ஸமேத்ய - சேர்ந்து
வாத்யம் - த்வனியை
ப்ரகுர்வந்தி - முழக்கின.

ततोऽन्यत्र मया दृष्टो रामः सत्यपराक्रमः ।
लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा भार्यया सह सीतया ॥

ததோऽந்யத்ர மயாத்ருஷ்டோ ராம: ஸத்யபராக்ரம: ।
லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா பார்யயா ஸஹ ஸீதயா ॥ 35

आरुह्य पुष्पकं दिव्यं विमानं सूर्यसन्निभम् ।
उत्तरां दिशमालोक्य जगाम पुरुषोत्तमः ॥

ஆருஹ்ய புஷ்பகம் திவ்யம் விமானம் ஸூர்ய ஸந்நிபம் ।
உத்தராம் திஶமாலோக்ய ஜகாம புருஷோத்தம: ॥ 36

தத: - ''இதோடு
அந்யத்ர - இன்னொரு ப்ரகாரமாயும்
ஸத்யபராக்ரம: - ஸத்ய பராக்ரமரான
ராம: - ஸ்ரீராமர்
மயா - என்னால்
த்ருஷ்ட: - காணப்பட்டார்;
புருஷோத்தம: - புருஷோத்தமர்
ப்ராத்ரா - ஸஹோதரரான
லக்ஷ்மணேந ஸஹ - லக்ஷ்மணரோடு கூடவும்
பார்யயா - பத்தினியான
ஸீதயா - ஸீதையோடு
ஸஹ - கூடவும்,
ஸூர்யஸந்நிபம் - ஸூர்யனுக்கு நிகரான
திவ்யம் - திவ்யமான
புஷ்பகம் - புஷ்பக
விமாநம் - விமானத்தின் மீது
ஆருஹ்ய - ஏறிக் கொண்டு

உத்தராம் திஶம்	-	வடக்குத் திக்கை
ஆலோக்ய	-	நோக்கி
ஜகாம	-	எழுந்தருளினார்.

एवं स्वप्ने मया दृष्टो रामो विष्णुपराक्रमः ।
लक्ष्मणेन सह भ्राता सीतया सह वीर्यवान् ॥

ஏவம் ஸ்வப்னே மயா த்ருஷ்டோ ராமோ விஷ்ணு பராக்ரம: ।
லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா ஸீதயா ஸஹ வீர்யவான் ॥ 37

ப்ராத்ரா	-	''ஸகோதரரான
லக்ஷ்மணேந	-	லக்ஷ்மணரோடு
ஸஹ	-	ஸமேதராயும்,
ஸீதயா ஸஹ	-	ஸீதையோடு ஸமேதராயும்
ஏவம்	-	இப்படி
விஷ்ணுபராக்ரம:	-	விஷ்ணுக்கீடான பராக்கிரமம் பெற்ற
வீர்யவாந் ராம:	-	வீர்யவானான ஸ்ரீராமர்
ஸ்வப்நே மயா	-	ஸ்வப்னத்தில் என்னால்
த்ருஷ்ட:	-	காணப்பட்டார்.

न हि रामो महातेजाः शक्यो जेतुं सुरासुरैः ।
राक्षसैर्वापि चान्यैर्वा स्वर्गः पापजनैरिव ॥

ந ஹி ராமோ மஹாதேஜா: ஶக்யோ ஜேதும் ஸுராஸுரை: ।
ராக்ஷஸைர்வாமி சான்யைர்வா ஸ்வர்க: பாபஜனைரிவ: ॥ 38

மஹாதேஜா:	-	''மஹா தேஜஸ்வியான
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
ஸுராஸுரை: ச	-	தேவர்களாலாயினும், அஸுரர்களாலாயினும்
ராக்ஷஸை: வா அபி	-	ராக்ஷஸர்களாலாயினும்,
அந்யை: வா	-	இன்னும் மற்றவர்களாலாயினும்,
ஸ்வர்க:	-	ஸ்வர்க்கம்
பாபஜநை: இவ	-	பாப ஜனங்களால் போல்
ஜேதும்	-	ஜயிக்க
ந ஶக்ய: ஹி	-	முடிந்தவரல்லவன்றோ!

रावणश्च मया दृष्टो मुण्डस्तैलसमुक्षितः ।
रक्तवासाः पिबन् मत्तः करवीरकृतस्रजः ॥

ராவணஸ்ச மயா த்ருஷ்டோ முண்டஸ்தைல ஸமுக்ஷித: । 39
ரக்தவாஸா: பிபன்மத்த: கரவீரக்ருதஸ்ரஜ: ॥

ச	-	''இன்னும்
ராவண:	-	ராவணன்

முண்ட:	மொட்டைத் தலையனாய்
தைலஸமுக்ஷித:	எண்ணையிட்டுக் கொண்டவனாய்,
ரக்தவாஸா:	சிவந்த வஸ்திரம் தரித்தவனாய்
பிபந்	குடித்து
மத்த:	வெறி கொண்டவனாய்,
கரவீரக்ருதஸ்ரஜ:	அலரிப் பூமாலை அணிந்தவனாய்
மயா	என்னால்
த்ருஷ்ட:	காணப்பட்டான்.

विमानात् पुष्पकादद्य रावणः पतितो भुवि ।
कृष्यमाणः स्त्रिया दृष्टो मुण्डः कृष्णांबरः पुनः ॥

விமானாத் புஷ்பகாதத்ய ராவண: பதிதோ புவி ।
க்ருஷ்யமாண: ஸ்த்ரியா த்ருஷ்ட: முண்ட: க்ருஷ்ணாம்பர: புன: ॥ 40

ராவண:	‘‘ராவணன்
அத்ய	இப்பொழுது,
புஷ்பகாத்	புஷ்பக
விமாநாத்	விமானத்தினின்று
புவி	பூமியில்
பதித:	விழுந்தவனாய்,
முண்ட:	மொட்டைத் தலையனாய்,
க்ருஷ்ணாம்பர:	கறுப்பு வஸ்திரம் தரித்தவனாய்
ஸ்த்ரியா	ஒரு பெண்ணால்
க்ருஷ்யமாண:	இழுக்கப்படுகிறவனாய்,
புந:	இன்னொரு தரம்.
த்ருஷ்ட:	காணப்பட்டான்.

रथेन खरयुक्तेन रक्तमाल्यानुलेपनः ।
प्रस्थितो दक्षिणामाशां प्रविष्टः कर्दमह्रदम् ॥

ரதேன கரயுக்தேண ரக்த மால்யானுலேபன: ।
ப்ரஸ்திதோ தக்ஷிணாமாஶாம் ப்ரவிஷ்ட: கர்தமஹ்ரதம் ॥ 41

ரக்தமால்யாநுலேபந:	‘‘சிவந்த மாலையையும் சாந்தையும் அணிந்தவனாய்,
கரயுக்தேந	கழுதை பூட்டிய
ரதேந	ஓர் ரதத்தில் ஏறிக் கொண்டு
தக்ஷிணாம்	தெற்கு
ஆஶாம்	திக்கை நோக்கி
ப்ரஸ்தித:	செல்லலுற்றான்;
கர்தமஹ்ரதம்	ஒரு சேற்று மடுவில்
ப்ரவிஷ்ட	மூழ்கிப் போனான்.

कण्ठे बद्ध्वा दशग्रीवं प्रमदा रक्तवासिनी ।
काली कर्दमलिप्ताङ्गी दिशं याम्यां प्रकर्षति ।।

கண்டே பத்வா தஶக்ரீவம் ப்ரமதா ரக்தவாஸினீ ।
காலீ கர்தமலிப்தாங்கீ திஶம் யாம்யாம் ப்ரகர்ஷதி ॥ 42

காலீ	- "கறுப்பு நிறமுள்ளவளும்
கர்தமலிப்தாங்கீ	- சேறு பூசிய தேஹத்துடன் கூடினவளும்
ரக்தவாஸிநீ	- சிவப்பு வஸ்திரமணிந்தவளுமான
ப்ரமதா	- ஒரு ஸ்திரீ
தஶக்ரீவம்	- தசகண்டனை
கண்டே பத்வா	- கழுத்தில் கட்டி
யாம்யாம்	- தென்
திஶம்	- திக்கை நோக்கி
ப்ரகர்ஷதி	- இழுத்துச் செல்லுகிறாள்.

पिबंस्तैलं हसन्नृत्यन् भ्रान्तचित्ताकुलेन्द्रियः ।
गर्दभेन ययौ शीघ्रं दक्षिणां दिशमास्थितः ।।

பிபம்ஸ்தைலம் ஹஸந் ந்ருத்யந் ப்ராந்த சித்தா குலேந்த்ரிய: ।
கர்தபேந யயௌ ஶீக்ரம் தக்ஷிணாம் திஶமாஸ்தித: ॥ 43

தைலம்	-"தைலத்தை
பிபந்	- குடித்துக் கொண்டு,
ஹஸந்	- நகைத்தும்
ந்ருத்யந்	- நடித்தும்
ப்ராந்தசித்தா குலேந்த்ரிய:	-மதிமயங்கி, பொறி கலங்கியவனாய்
தக்ஷிணாம்	- தெற்கு
திஶம்	- திக்கை
ஆஸ்தித:	- நோக்கியவனாய்
கர்தபேந	- கழுதையின் மீதேறிக் கொண்டு
ஶீக்ரம் யயௌ	- விரைந்து சென்றான்.

पुनरेव मया दृष्टो रावणो राक्षसेश्वरः ।
पतितोऽवाक्शिरा भूमौ गर्दभाद्भयमोहितः ।।

புனரேவ மயா த்ருஷ்டோ ராவணோ ராக்ஷஸேஶ்வர: ।
பதிதோऽவாக்ஶிரா பூமௌ கர்தபாத் பயமோஹித: ॥ 44

ராக்ஷஸேஶ்வர:	- "ராக்ஷஸேச்வரனான
ராவண:	- ராவணன்,
புந: ஏவ	- மறுபடியும்
கர்தபாத்	- கழுதையினின்று
அவாக்ஶிரா:	- தலைகீழாக

பயமோஹித:	பயந்து அறிவழிந்தவனாய்
பூமௌ	பூமியில்
பதித:	விழுந்தவனாக
மயா	என்னால்
த்ருஷ்ட:	காணப்பட்டான்.

सहसोत्थाय संभ्रान्तो भयार्तो मदविह्वलः ।
उन्मत्तरूपो दिग्वासा दुर्वाक्यं प्रलपन् बहु ॥

ஸஹஸோத்தாய ஸம்ப்ராந்தோ பயார்தோ மதவிஹ்வல: ।
உன்மத்த ரூபோ திக்வாஸா துர்வாக்யம் ப்ரலபன் பஹு: ॥ 45

दुर्गन्धं दुःसहं घोरं तिमिरं नरकोपमम् ।
मलपङ्कं प्रविश्याशु मग्नस्तत्र स रावणः ॥

துர்கந்தம் து: ஸஹம் கோரம் திமிரம் நரகோபமம் ।
மலபங்கம் ப்ரவிஶ்யாஶு மக்நஸ்தத்ர ஸ ராவண: ॥ 46

ஸ: ராவண:	''அந்த ராவணன்
ஸஹஸா உத்தாய	சடக்கென எழுந்து
பயார்த:	பயம் பிடித்து
ஸம்ப்ராந்த:	மிகவும் பிரமித்து
மதவிஹ்வல:	குடித்து வெறித்து
திக்வாஸா:	திகம்பரனாய்
உன்மத்தரூப:	பித்தனாய்
துர்வாக்யம்	அர்த்தமாகாப் பேச்சை
பஹு	கண்டவாறு
ப்ரலபந்	பிதற்றிக் கொண்டு,
து:ஸஹம்	பொறுக்க முடியாத
துர்கந்தம்	துர்க்கந்தம் வீசுகிற
கோரம்	கோரமானதும்
திமிரம்	இருளடர்ந்ததும்
நரகோபமம்	நரகம் போன்றதுமான
மலபங்கம்	மலச் சேற்றில்
ப்ரவிஶ்ய	விழுந்து,
ஆஶு	விரைவாக
தத்ர	அதிலேயே
மக்ந:	மூழ்கிப் போனான்.

एवं तत्र मया दृष्टः कुंभकर्णो महाबलः ।
रावणस्य सुताः सर्वे मुण्डास्तैलसमुक्षिताः ॥

ஏவம் தத்ர மயா த்ருஷ்ட: கும்பகர்ணோ மஹாபல: ।
ராவணஸ்ய ஸுதா: ஸர்வே முண்டாஸ்தைலஸமுக்ஷிதா: ॥ 47

மஹாபல:	-	‘‘மிகுந்த பலமுடைய
கும்பகர்ண:	-	கும்பகர்ணன்
ஏவம்	-	இவ்வாறே
மயா	-	என்னால்
தத்ர த்ருஷ்ட:	-	அதில் காணப்பட்டான்;
ராவணஸ்ய	-	ராவணனுடைய
ஸர்வே	-	எல்லா
ஸுதா:	-	பிள்ளைகளும்
முண்டா:	-	மொட்டைத் தலையர்களாக
தைலஸமுக்ஷிதா:	-	எண்ணை தேய்த்துக் கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள்.

वराहेण दशग्रीवः शिंशुमारेण चेन्द्रजित् ।
उष्ट्रेण कुम्भकर्णश्च प्रयातो दक्षिणां दिशम् ॥

வராஹேண தஶக்ரீவ: ஶிம்ஶுமாரேண சேந்த்ரஜித் ।
உஷ்ட்ரேண கும்பகர்ணஶ்ச ப்ரயாதோ தக்ஷிணாம் திஶம் ॥ 48

வராஹேண	-	‘‘பன்றியின் மீது
தஶக்ரீவ:	-	தசகண்டனும்,
ஶிம்ஶுமாரேண	-	முதலையின் மீது
இந்த்ரஜித் ச	-	இந்திரஜித்தும்
உஷ்ட்ரேண	-	ஒட்டகையின் மீது
கும்பகர்ண: ச	-	கும்பகர்ணனும்,
தக்ஷிணாம் திஶம்	-	தெற்குத் திக்கை நோக்கி
ப்ரயாதா:	-	சென்றார்கள்.

एकस्तत्र मया दृष्टः श्वेतच्छत्रो विभीषणः ।
शुक्लमाल्याम्बरधरः शुक्लगन्धानुलेपनः ॥
शङ्खदुन्दुभिनिर्घोषैर्नृत्तगीतैरलंकृतः ॥

ஏகஸ்தத்ர மயாத்ருஷ்ட: ஶ்வேதச்சத்ரோ விபீஷண: ॥
ஶுக்லமால்யாம் பரதர: ஶுக்லகந்தாநுலேபன: । 49
ஶங்கதுந்துபி நிர்கோஷைர் ந்ருத்த கீதை ரலங்க்ருத: ॥

விபீஷண:	-	‘‘விபீஷணர்
ஏக:	—	ஒருவர் மாத்திரம்
ஶ்வேதச்சத்ர:	-	வெள்ளைக் குடையுடையவராய்
ஶுக்லமால்யாம்பரதர:	-	வெள்ளை மாலையும் வஸ்திரமும் உடையவராய்

ஶுக்லகந்தாநுலேபந:-வெண் சந்தனம் பூசினவராய்
ஶங்கதுந்துபிநிர்கோஷை:-சங்கம், துந்துபி முதலிய கோஷங்களாலும்
ந்ருத்தகீதை: - ஆடல் பாடல்களாலும்
அலங்க்ருத: - கௌரவிக்கப்பட்டவராய்
மயா - என்னால்
தத்ர - அதில் (கனவில்)
த்ருஷ்ட: - காணப்பட்டார்.

आरुह्य शैलसंकाशं मेघस्तनितनि:स्वनम् ।
चर्तुदन्तं गजं दिव्यमास्ते तत्र विभीषण: ।।
चतुर्भिः सचिवैः सार्धं राघवं समुपस्थितः ।।

ஆருஹ்ய ஶைலஸங்காஶம் மேகஸ்தநிதநி: ஸ்வனம் ।
சதுர்தந்தம் கஜம் திவ்யமாஸ்தே தத்ர விபீஷண: ॥
ஶதுர்பி: ஸசிவை: ஸார்தம் ராகவம் ஸமுபஸ்தித: ॥ 50

தத்ர - ‘‘அங்கு
விபீஷண: - விபீஷணர்,
சதுர்பி: - நான்கு
ஸசிவை: ஸார்தம் - மந்திரிகளோடு கூட
மேகஸங்காஶம் - மேகத்திற்கு நிகரானதும்
மேகஸ்தநிதநி:ஸ்வநம் -மேகம் போல் முழங்குகிறதுமான
சதுர்தந்தம் - நான்கு கொம்புகளுடைய
திவ்யம் கஜம் - சிறந்த யானையின் மீது
ஆருஹ்ய - ஏறிக் கொண்டு,
ராகவம் - ஸ்ரீ ராகவரை
ஸமுபஸ்தித: - அடைந்தவராய்
ஆஸ்தே - இருந்தார்.

समाजश्च मया दृष्टो गीतवादित्रनि:स्वन: ।
पिबतां रक्तमाल्यानां रक्षसां रक्तवाससाम् ।।

ஸமாஜஶ்ச மயா த்ருஷ்டோ கீதவாதித்ர நிஸ் ஸ்வன: ।
பிபதாம் ரக்த மால்யாநாம் ரக்ஷஸாம் ரக்தவாஸஸாம் ॥ 51

பிபதாம் - ‘‘குடித்துக் கொண்டிருப்பவர்களும்
ரக்தமால்யாநாம் - சிவந்த புஷ்பமணிந்தவர்களும்
ரக்தவாஸஸாம் - சிவந்த வஸ்திரமணிந்தவர்களுமான
ரக்ஷஸாம் - ராக்ஷஸர்களின்
ஸமாஜ: ச - கூட்டமும்
கீதவாதித்ர நி:ஸ்வந:- கீத வாத்திய முழக்கமுடையதாய்
மயா த்ருஷ்ட: - என்னால் காணப்பட்டது.

लङ्का चेयं पुरी रम्या सवाजिरथकुञ्जरा ।
सागरे पतिता दृष्टा भग्नगोपुरतोरणा ॥
லங்கா சேயம் புரீரம்யா ஸவாஜிரத குஞ்ஜரா ।
ஸாகரே பதிதா த்ருஷ்டா பக்நகோபுர தோரணா ॥ 52

ஸவாஜிரதகுஞ்ஜரா - ''குதிரை, தேர், யானை இவைகளுடன் கூடிய
ரம்யா - மனோஹரமான
இயம் லங்கா புரீ ச - இந்த லங்காபுரியும்,
பக்நகோபுரதோரணா- கோபுரங்களும் தோரண வாசல்களும் இடிந்து
ஸாகரே பதிதா - கடலில் விழுந்தாக
த்ருஷ்டா - காணப்பட்டது.

लङ्का दृष्टा मया स्वप्ने रावणेनाभिरक्षिता ।
दग्धा रामस्य दूतेन वानरेण तरस्विना ॥
லங்கா த்ருஷ்டா மயா ஸ்வப்நே ராவணேநாபி ரக்ஷிதா ।
தக்தா ராமஸ்ய தூதேன வானரேண தரஸ்விநா ॥ 53

ராவணேந - ''ராவணனால்
அபிரக்ஷிதா - நன்றாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட
லங்கா - லங்கை
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
தூதேந - தூதரான
தரஸ்விநா - மிக்க பராக்கிரமசாலியான
வாநரேண - ஓர் குரங்கினால்
தக்தா - எரிக்கப்பட்டதாக
மயா - என்னால்
ஸ்வப்நே - ஸ்வப்னத்தில்
த்ருஷ்டா - காணப்பட்டது.

पीत्वा तैलं प्रनृत्ताश्च प्रहसन्त्यो महास्वनाः ।
लङ्कायां भस्मरूक्षायां सर्वा राक्षसयोषितः ॥
பீத்வா தைலம் ப்ரந்ருத்தாஸ்ச ப்ரஹஸந்த்யோ மஹாஸ்வநா: ।
லங்காயாம் பஸ்மரூக்ஷாயாம் ஸர்வ ராக்ஷஸயோஷித: ॥ 54

कुम्भकर्णादयश्चेमे सर्वे राक्षसपुंगवाः ।
रक्तं निवसनं गृह्य प्रविष्टा गोमयह्रदम् ॥
கும்பகர்ணாதயஸ்சேமே ஸர்வே ராக்ஷஸ புங்கவா: ।
ரக்தம் நிவஸனம் க்ருஹ்ய ப்ரவிஷ்டா கோமயஹ்ரதம் ॥ 55

ராக்ஷஸயோஷித꞉	-	''ராக்ஷஸிகள்
ஸர்வா꞉	-	எல்லோரும்
தைலம் பீத்வா	-	தைலத்தைக் குடித்து
மஹாஸ்வநா꞉	-	பேரிரைச்சலாக
ப்ரஹஸந்த்ய꞉	-	நகைத்து
ப்ரந்ருத்தா꞉	-	கூத்தாடி,
பஸ்மருக்ஷாயாம்	-	சாம்பலாய்க் கிடந்த
லங்காயாம் ச	-	லங்கையிலும்,
கும்பகர்ணாதய꞉	-	கும்பகர்ணன் முதலிய
இமே	-	இந்த
ஸர்வே	-	எல்லா
ராக்ஷஸபுங்கவா꞉	-	ராக்ஷஸ ச்ரேஷ்டர்கள்
ரக்தம் நிவஸநம்	-	சிவப்பு வஸ்திரத்தை
க்ருஹ்ய	-	உடுத்திக் கொண்டு
கோமயஹ்ருதம் ச	-	சாணிக் குழியிலும்
ப்ரவிஷ்டா꞉	-	புகுந்தார்கள்.

अपगच्छत पश्यध्वं सीतामाप्स्यति राघवः ।
घातयेत् परमामर्षी सर्वैः सार्धं हि रावणम् ॥

அபகச்சத பஶ்யத்வம் ஸீதா மாப்ஸ்யதி ராகவ: ।
காதயேத் பரமாமர்ஷீ ஸர்வை: ஸார்தம் ஹி ராவணம் ॥ 56

ராகவ꞉ ஹி	-	''ஸ்ரீ ராகவரே
பரமாமர்ஷீ	-	மன்னியாதவராய்
ராவணம்	-	ராவணனை
ஸர்வை꞉ ஸார்தம்	-	எல்லாருடன் சேர்ந்து
காதயேத்	-	அழிப்பார்;
ஸீதாம்	-	ஸீதையை
ஆப்ஸ்யதி	-	அடைவார்;
பஶ்யத்வம்	-	நீங்கள் பார்ப்பீர்கள்;
அபகச்சத	-	கண்ணுக்குத் தெரியாதபடி ஓடி ஒளியுங்கள்.

प्रियां बहुमतां भार्यां वनवासमनुव्रताम् ।
भर्त्सितां तर्जितां वापि नानुमंस्यति राघवः ॥

ப்ரியாம் பஹுமதாம் பார்யாம் வனவாஸமநுவ்ரதாம் ।
பர்த்ஸிதாம் தர்ஜிதாம் வாபி நாநுமம்ஸ்யதி ராகவ: ॥ 57

ராகவ꞉	-	''ஸ்ரீ ராகவர்
ப்ரியாம்	-	ப்ரீதிக்கிடமாய்
பஹுமதாம்	-	புகழத் தக்க மதிப்பையுடைய
வநவாஸம்	-	வனவாஸத்திற்கும்

அநுவ்ரதாம்	-	கூடவே வந்த
பார்யாம்	-	பார்யை
பர்த்ஸிதாம் அபி	-	பயமுறுத்தப்பட்டதையும்
தர்ஜிதாம் வா	-	மிரட்டப்பட்டதையும்
ந அநுமம்ஸ்யதி	-	பொறுத்திருக்க மாட்டார்.

तदलं क्रूरवाक्यैर्वः सान्त्वमेवाभिधीयताम् ।
अभियाचाम वैदेहीमेतद्धि मम रोचते ॥

ததலம் க்ரூர வாக்யைர் வ: ஸாந்த்வமேவாபிதீயதாம் ।
அபியாசாம வைதேஹீ மேதத்தி மம ரோசதே ॥ 58

தத்	-	‘‘ஆதலால்
வஃ	-	உங்கள்
க்ரூரவாக்யைஃ அலம்	-	கடுஞ்சொற்கள் (இவ்வளவோடு) போதும்;
ஸாந்த்வம் ஏவ	-	நல்ல வார்த்தையே
அபிதீயதாம்	-	சொல்லப்படட்டும்;
வைதேஹீம்	-	வைதேஹியை
அபியாசாம	-	வேண்டிக் கொள்வோம்;
ஏதத் ஹி	-	இதுவே தான்
மம	-	எனக்கு
ரோசதே	-	நல்லதெனத் தோன்றுகிறது.

यस्या ह्येवंविधः स्वप्नो दुःखितायाः प्रदृश्यते।
सा दुःखैर्बहुभिर्मुक्ता प्रियं प्राप्स्यत्यनुत्तमम्॥

யஸ்யா மேவம் வித: ஸ்வப்நோ து: கிதாயாம் ப்ரத்ருஸ்யதே ।
ஸா து:கைர்பஹுபிர்முக்தா ப்ரியம் ப்ராப்ஸ்யத் யநுத்தமம் ॥ 59

துஃகிதாயாஃ	-	‘‘மிகுந்த துயரத்துடன் இருக்கிற
யஸ்யாஃ	-	எவள் விஷயத்தில்
ஏவம்விதஃ	-	இவ்விதமான
ஸ்வப்நஃ	-	கனவு
ப்ரத்ருஸ்யதே ஹி	-	காணப்படுகிறதோ
ஸா	-	அவள்,
பஹுபிஃ	-	பலவகை
துஃகைஃ	-	துக்கங்களாலும்
முக்தா	-	விடப்பட்டவளாய்,
அநுத்தமம் ப்ரியம்	-	உத்தமனான நாதனை
ப்ராப்ஸ்யதி	-	சேரப் போகிறாள்.

भर्त्सितामपि याचध्वं राक्षस्यः किं विवक्षया ॥ 60

பர்த்ஸிதாமபி யாசத்வம் ராக்ஷஸ்ய: கிம் விவக்ஷயா ॥

பர்த்ஸிதாம் அபி - ''பயமுறுத்தப்பட்டவளையே
யாசத்வம் - பொறுதிக் கேளுங்கள்;
ராக்ஷஸ்ய: - ஹே ராக்ஷஸிகளே!
விவக்ஷயா - பேசக் கூசுவதால்
கிம் - ஆவதென்ன?

राघवाद्धि भयं घोरं राक्षसानामुपस्थितम् ॥

ராகவாத்தி பயம் கோரம் ராக்ஷஸாநா முபஸ்திதம் ।

ராக்ஷஸாநாம் - ''ராக்ஷஸர்களுக்கு
ராகவாத் - ஸ்ரீ ராகவரிடத்தினின்று
கோரம் பயம் - கொடிய ஆபத்து
உபஸ்திதம் ஹி - நெருங்கி விட்டதே.

प्रणिपातप्रसन्ना हि मैथिली जनकात्मजा ।
अलमेषा परित्रातुं राक्षस्यो महतो भयात् ॥

ப்ரணிபாத ப்ரஸந்நா ஹி மைதிலீ ஜனகாத்மஜா ।
அலமேஷா பரித்ராதும் ராக்ஷஸ்யோ மஹதோ பயாத் ॥ 61

ராக்ஷஸ்ய: - ''ஹே ராக்ஷஸிகளே!'
ஜநகாத்மஜா - ஜனகர் திருமகளான
மைதிலீ - மைதிலி
ப்ரணிபாதப்ரஸந்நா - பணிந்த மாத்திரத்தில் பிரஸன்னையாவாள்;
ஹி - ஸந்தேஹமில்லை
மஹத: - மஹத்தான
பயாத் - ஆபத்திலிருந்து
பரித்ராதும் - காப்பதற்கு
ஏஷா அலம் - இவள் போதும்.

अपि चास्या विशालाक्ष्या न किञ्चिदुपलक्षये ।।
विरूपमपि चाङ्गेषु सुसूक्ष्ममपि लक्षणम् ॥

அபி சாஸ்யா விஶாலாக்ஷ்யா: ந கிஞ்சிதுபலக்ஷயே ।
விரூபமபி சாங்கேஷு ஸுஸூக்ஷ்மமபி லக்ஷணம் ॥ 62

அபி ச - ''அதுவுமன்றி
அஸ்யா: - இந்த
விஶாலாக்ஷ்யா: - தடங்கண்ணாளின்
அங்கேஷு - அவயவங்களில்
ஸுஸூக்ஷ்மம் அபி ச - அணுவளவேனும்
கிஞ்சித் அபி - எங்கேனும்
விரூபம் லக்ஷணம் - நல்லதல்லாத குறியை
ந உபலக்ஷயே - நான் காணவில்லை.

छायावैगुण्यमात्रं तु शङ्के दुःखमुपस्थितम् ।
अदुःखार्हामिमां देवीं वैहायसमुपस्थिताम् ॥
சாயா வைகுண்யாமாத்ரம் து ஶங்கே து:கமுபஸ்திதம் ।
அது: கார்ஹாமிமாம் தேவீம் வைஹாயஸ முபஸ்திதாம் ॥ 63

வைஹாயஸம்	- ''விமானத்தை
உபஸ்திதாம்	- அடைந்தவளாக (ஸ்வப்னத்தில் காணப்பட்ட)
அதுஃகார்ஹாம்	- துக்கமணுகத் தகாத
இமாம் தேவீம்	- இந்தத் தேவியை,
சாயாவைகுண்யமாத்ரம் து	-அழுக்கடைந்து நிற்க குன்றியிருப்பதொன்றே
உபஸ்திதம்	- சம்பவித்திருக்கிற
துஃகம்	- கஷ்டமாக
ஶங்கே	- நினைக்கிறேன்.

अर्थसिद्धिं तु वैदेह्याः पश्याम्यहमुपस्थिताम् ।
राक्षसेन्द्रविनाशं च विजयं राघवस्य च ॥
அர்தஸித்திம் து வைதேஹ்யா: பஶ்யாம்யஹ முபஸ்திதாம் ।
ராக்ஷஸேந்த்ர விநாஶம் ச விஜயம் ராகவஸ்ய ச ॥ 64

ராக்ஷஸேந்த்ரவிநாஶம்ச	-''ராக்ஷஸேந்திரனின் வினாசத்தையும்,
ராகவஸ்ய	- ஸ்ரீராகவரின்
விஜய் ச	- விஜயத்தையும்,
வைதேஹ்யாஃ	- வைதேஹியின்
அர்தஸித்திம்	- மனோரதமீடேறுவதும்
உபஸ்திதாம் து	- ஸமீபத்திருப்பதையும்,
அஹம் பஶ்யாமி	- நான் காண்கின்றேன்.

निमित्तभूतमेतत्तु श्रोतुमस्या महत् प्रियम् ।
दृश्यते च स्फुरच्चक्षुः पद्मपत्रमिवायतम् ॥
நிமித்த பூதமேதத்து ஶ்ரோதுமஸ்யா மஹத் ப்ரியம் । 65
த்ருஶ்யதே ச ஸ்புரச்சக்ஷு: பத்ம பத்ர மிவாயதம் ॥

ईषच्च हृषितो वास्या दक्षिणाया ह्यदक्षिणः ।
अकस्मादेव वैदेह्या बाहुरेकः प्रकम्पते ॥
ஈஷச்ச ஹ்ருஷிதோ வாஸ்யா தக்ஷிணாயா ஹ்யதக்ஷிண: । 66
அகஸ்மாதேவ வைதேஹ்யா பாஹுரேக: ப்ரகம்பதே ॥

करेणुहस्तप्रतिमः सव्यश्चोरुरनुत्तमः ।
वेपमानः सूचयति राघवं पुरतः स्थितम् ॥

கரேணு ஹஸ்த ப்ரதிம: ஸவ்யஶ்சோருரநுத்தம: ।
வேபமான: ஸூசயதி ராகவம் புரத: ஸ்திதம் ॥ 67

அஸ்யா:	- ''இவளுக்கு
மஹத் ப்ரியம்	- ஸந்தோஷ ஸமாசாரத்தை
ஶ்ரோதும்	- கேட்பதற்கு
து	- ப்ரஸ்துதமே
நிமித்தபூதம்	- சுபசகுனங்கள் ஸம்பவித்திருக்கின்றன;
அஸ்யா:	- இவளுடைய
பத்மபத்ரம் இவ	- தாமரைப் புஷ்பத்தின் இதழ் போல்
ஆயதம்	- அகன்ற
ஏதத் சக்ஷு:	- இந்த இடது கண்
ஸ்புரத் த்ருஶ்யதே	- துடிக்கக் காணப்படுகிறது;
ச	- மேலும்
தக்ஷிணாயா:	- புகழ் படைத்த
வைதேஹ்யா:	- வைதேஹியின்
அதக்ஷிணா பாஹு:	- இடது புஜம்
ஏக: ச	- ஒன்று மாத்திரம்
ஈஷத்	- சிறிது
ஹ்ருஷித: வா	- மயிர்க் கூச்செறிந்து
அகஸ்மாத் ஏவ	- திடீரென்றே
ப்ரகம்பதே ஹி	- துடிக்கின்றது;
கரேணுஹஸ்தப்ரதிம:	- யானைத் துதிக்கை போன்ற
அநுத்தம:	- அதியழகிய
ஸவ்ய: ஊரு: ச	- இடது துடையும்,
வேபமாந:	- துடித்துக் கொண்டு
ராகவம்	- ஸ்ரீராகவரை
புரத: ஸ்திதம்	- கண் முன் நிற்பதாய்
ஸூசயதி	- ஸூசிப்பிக்கிறது.

पक्षी च शाखानिलयः प्रहृष्टः पुनः पुनश्चोत्तमसान्त्ववादी ।
सुस्वागतां वाचमुदीरयाणः पुनः पुनश्चोदयतीव हृष्टः ॥

பக்ஷீ ச ஶாகாநிலய: ப்ரஹ்ருஷ்ட: புன:
புனஶ்ச உத்தம ஸாந்த்வ வாதீ ॥
ஸுஸ்வாகதாம் வாச முதீரயாண: புன:
புனஶ் சோதயதீவ ஹ்ருஷ்ட: ॥ 68

ச	''மேலும்
ஶாகாநிலய:	கிளையில் வசிக்கும்
பக்ஷீ ச	பக்ஷியும்
ப்ரஹ்ருஷ்ட:	மயிர்க் கூச்செறிந்து
ஹ்ருஷ்ட:	உள்ளம் பொங்கி,
புந: புந:	விட்டு விட்டு
உத்தமஸாந்த்வவாதீ	சிறந்த ஸுகமான குரலை எழுப்பியதாய்
ஸுஸ்வாககதாம்	உத்கிருஷ்ட பந்துவின் வரவை விளக்குவதான
வாசம்	த்வனியை
புந: புந:	முன்னும் பின்னும்
உதீரயாந:	கூவிக் கொண்டு
சோதயதி இவ	ஸஹாயம் செய்கிறது போலும்.''

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
த்ரிஜடாஸ்வப்ந: நாம ஸப்தவிம்ஶ: ஸர்க: ॥

அஷ்டாவிம்ஶ: ஸர்க: - 28

सा राक्षसेन्द्रस्य वचो निशम्य तद्रावणस्याप्रियमप्रियार्ता ।
सीता वितत्रास यथा वनान्ते सिंहाभिपन्ना गजराजकन्या ॥

ஸா ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய வசோ நிசம்ய
  தத்ராவணஸ்யா ப்ரிய மப்ரியார்தா ।
ஸீதா விதத்ராஸ யதா வநாந்தே
  ஸிம்ஹாபிபந்நா கஜராஜ கன்யா ॥ 1

ஸா ஸீதா	அந்த ஸீதை,
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	ராக்ஷஸேந்திரனான
ராவணஸ்ய	ராவணனுடைய
அப்ரியம்	அஸஹ்யமான
தத்	அந்த
வச:	சொல்லை
நிஶம்ய	கேட்டு,
அப்ரியார்தா	வெறுத்து நொந்தவளாய்
வநாந்தே	கானகத்தில்
ஸிம்ஹாபிபந்நா	சிங்கத்தின் கையிலகப்பட்ட
கஜராஜகந்யா யதா	நல்ல ஜாதி யானையின் பெண் குட்டி போல்
விதத்ராஸ	நடுநடுங்கினாள்.

सा राक्षसीमध्यगता च भीरुर्वाग्भिर्भृशं रावणतर्जिता च ।
कान्तारमध्ये विजने विसृष्टा बालेव कन्या विललाप सीता ॥

ஸா ராக்ஷஸீமத்யகதா ச பீருர்
  வாக்பிர் ப்ருஶம் ராவணதர்ஜிதா ச ।
காந்தாரமத்யே விஜநே விஸ்ருஷ்டா
  பாலேவ கன்யா விலலாப ஸீதா ॥ 2

ஸா ஸீதா	அந்த ஸீதை
ராக்ஷஸீமத்யகதா	ராக்ஷஸிகளினிடையில் சிக்கிக் கொண்டவளாய்
ச	
பீரு:	அதனால்
வாக்பி:	பயந்தவளாய்
ப்ருஶம்	சொற்களால்
ராவணதர்ஜிதா	மிகவும்
விஜநே	ராவணனால் மிரட்டப்பட்டவளாய்
	நிர்ஜனமான

காந்தாரமத்யே	-	நடுக்காட்டில்
விஸ்ருஷ்டா	-	விட்டு விடப்பட்ட
பாலா கந்யா இவ	-	இளம் பெண் பிள்ளை போல்
ச	-	திரும்பவும்
விலலாப	-	புலம்பிப் பிதற்றினாள்.

सत्यं बतेदं प्रवदन्ति लोके नाकालमृत्युर्भवतीति सन्तः ।
यत्राहमेवं परिभर्त्स्यमाना जीवामि किञ्चित् क्षणमप्यपुण्या ॥

ஸத்யம் பதேதம் ப்ரவதந்தி லோகே
நாகாலம்ருத்யுர் பவதீதி ஸந்த: ।
யத்ராஹமேவம் பரிபர்த்ஸ்யமாநா
ஜீவாமி கிஞ்சித் க்ஷணமப்ய புண்யா ॥ 3

லோகே	-	''உலகத்தில்
அகாலம்ருத்யு:	-	விதித்த காலமல்லாக் காலத்தில் மரணம்
ந பவதி இதி	-	நேருகிறதில்லை என்று
ஸந்த:	-	பெரியோர்கள்
ப்ரவதந்தி	-	சொல்லுகிறார்கள்;
இதம் பத ஸத்யம்	-	இது என்ன உண்மை!
யத்ர	-	ஆகையால்தான்
அஹம்	-	நான்
ஏவம்	-	இவ்வாறு
பரிபர்த்ஸ்யமாநா	-	பயமுறுத்தப்படுபவளும்,
அபுண்யா அபி	-	புண்யம் குறைந்தவளுமாகியும்,
கிஞ்சித் க்ஷணம்	-	ஒரு க்ஷண காலமாவது
ஜீவாமி	-	உயிருடனிருக்கிறேன்.

सुखाद्विहीनं बहुदु:खपूर्णमिदं तु नूनं हृदयं स्थिरं मे ।
विदीर्यते यन्न सहस्रधाद्य वज्राहतं शृङ्गमिवाचलस्य ॥

ஸுகாத்விஹீனம் பஹுதுக்க பூர்ணம்
இதம் து நூநம் ஹ்ருதயம் ஸ்திரம் மே ।
விதீர்யதே யந்ந ஸஹஸ்ர தாத்ய
வஜ்ராஹதம் ஶ்ருங்கமிவாசலஸ்ய ॥ 4

மே	-	''எனது
ஸுகாத் விஹீநம்	-	இனியவையினின்று அகன்றதும்
பஹுது:கபூர்ணம்	-	அதிகமான துக்கங்கள் நிறைந்ததுமான
ஹ்ருதயம்	-	மனம்
ஸ்திரம் நூநம்	-	சிதைவற்ற தன்மையை சாச்வதமாய் பெற்றுள்ளதோ என்னவோ?
யத்	-	ஏனோ

இதம் - இது
அத்ய து - இத்தன்மையான சமயத்திலும்
அசலஸ்ய - பர்வதத்தின்
வஜ்ராஹதம் - வஜ்ராயுதத்தால் அடியுண்ட
ஶ்ருங்கம் இவ - சிகரம்போல்
ஸஹஸ்ரதா - ஆயிரக் சுக்கலாக
ந விஶீர்யதே - சிதறாமல் இருக்கிறது?

नैवास्ति दोषं मम नूनमत्र वध्याऽहमस्याप्रियदर्शनस्य ।
भावं न चास्याहमनुप्रदातुमलं द्विजो मन्त्रमिवाद्विजाय ॥

நைவாஸ்தி தோஷம் மம நூந மத்ர
    வத்யா ஹமஸ்யா ப்ரியதர்ஶநஸ்ய ।
பாவம் ந சாஸ்யாஹமநு ப்ரதாதும்
    அலம் த்விஜோ மந்த்ரமிவாத்விஜாய ॥ 5

அஹம் ச - ‘‘நானே
நூநம் - இப்பொழுதே
வத்யா - தற்கொலை செய்து கொள்ளுகிறேன்;
அத்ர - இவ்விஷயத்தில்
அஸ்ய மம - இந்த எனக்கு
தோஷம் ஏவ - தோஷமென்பதே
ந அஸ்தி - இல்லை;
அப்ரியதர்ஶநஸ்ய - அஸஹ்யமான உத்தேசம் கொண்ட
அஸ்ய - இவனுடைய
பாவம் - தீர்மானத்திற்கு
அஹம் - நான்
அநுப்ரதாதும் - இடம் கொடுக்க
த்விஜ: - ப்ராஹ்மணன்
அத்விஜாய - இரு பிறப்பாளரல்லாதவனுக்கு
மந்த்ரம் இவ - வேதத்தைப் போல்
ந அலம் - கூடாது.

नूनं ममाङ्गान्यचिरादनार्यः शस्त्रैः शितैश्छेत्स्यति राक्षसेन्द्रः ।
तस्मिन्ननागच्छति लोकनाथे गर्भस्थजन्तोरिव शल्यकृन्तः ॥

நூநம் மமாங்கான்ய சிராத நார்ய:
    ஶஸ்த்ரை: ஶிதைஶ் சேத்ஸ்யதி ராக்ஷஸேந்த்ர: ।
தஸ்மிந்ந நாகச்சதி லோகநாதே
    கர்பஸ்த ஜந்தோரிவ ஶல்யக்ருந்த: ॥ 6

லோகநாதே - ‘‘லோகநாதரான
தஸ்மிந் - அவர்

நூநம் அநாகச்சதி	உடனே வராமல் போனால்
கர்பஸ்தஜந்தோ:	கருப்பையில் சிக்கின பிராணியின்
ஶல்யக்ருந்த:	துண்டமாக்கி வெளிப்படுத்தல் எப்படியோ
இவ	அப்படியே
அநார்ய:	அபாத்திரனான
ராக்ஷஸேந்த்ர:	ராக்ஷஸேந்திரன்
மம அங்காநி	எனது அவயவங்களை
ஶிதை: ஶஸ்த்ரை:	கூரான கத்திகளால்
அசிராத்	சீக்கிரத்திலேயே
சேத்ஸ்யதி	துண்டிக்கப் போகிறான்.

दु:खं बतेदं मम दु:खिताया मासौ चिरायाधिगमिष्यतो द्वौ ।

बद्धस्य वध्यस्य तथा निशान्ते राजापराधादिव तस्करस्य ॥

துக்கம் பதேதம் மம து: கிதாயா
  மாஸௌ சிராயாதிகமிஷ்யதோ த்வௌ ।
பத்தஸ்ய வத்யஸ்ய ததா நிஶாந்தே
  ராஜா அபராதாதிவ தஸ்கரஸ்ய' ॥ 7

ராஜபராதாத்	''ராஜத்ரோஹ நிமித்தமாய்
வத்யஸ்ய	கொலை தண்டனை விதிக்கப்பட்டு
பத்தஸ்ய	சிறைச் சாலையில் வைத்திருக்கப்பட்ட
தஸ்கரஸ்ய	திருடனுக்கு
நிஶாந்தே	ஓர் இரவு கழித்தலில்
இவ	எவ்வண்ணமோ
ததா	அவ்வண்ணமே
து:கிதாயா:	விச்னத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கின்ற
மம	எனக்கு
த்வௌ மாஸௌ	இரண்டு மாதங்களும்
சிராய	வெகு நீண்டனவாய்
அதிகமிஷ்யத:	காணப் போகின்றன;
இதம் து:கம்	இது பெருங்கஷ்டம்;
பத	ஐயோ!

हा राम हा लक्ष्मण हा सुमित्रे हा राममातः सह मे जनन्या ।

एषा विपद्याम्यहमल्पभाग्या महार्णवे नौरिव मूढवाता ॥

ஹா ராம ஹா லக்ஷ்மண ஹா ஸுமித்ரே
  ஹா ராம மாத: ஸஹ மே ஜனன்யா ।
ஏஷா விபத்யாம்யஹமல்ப பாக்யா
  மஹார்ணவே நௌரிவ மூடவாதா ॥ 8

ஹா ராம	''ஹா ஸ்ரீராமா!
ஹா லக்ஷ்மணா	ஹா லக்ஷ்மணா!

ஹா ஸௌமித்ரே	ஹா ஸௌமித்ரையே!
மே	என் விஷயத்தில்
ஜநந்யா ஸஹ	மஹா கருணையோடு கூடிய
ஹா ராமமாதః	ஹா ஸ்ரீராமமாதாவே!
ஏஷா	இந்த
அஹம்	நான்
மஹார்ணவே	பெருங்கடலில்
மூடவாதா	சுழற் காற்றினால் அடிபட்ட
நௌః இவ	மரக்கலம் போல்
அல்பபாக்யா	பாக்கியம் குன்றியவளாய்
விபத்யாமி	அவதிப்படுகிறேன்.

तरस्विनौ धारयता मृगस्य सत्त्वेन रूपं मनुजेन्द्रपुत्रौ ।
नूनं विशस्तौ मम कारणात्तौ सिंहर्षभौ द्वाविव वैद्युतेन ॥

தரஸ்விநௌ தாரயதா ம்ருகஸ்ய
ஸத்த்வேன ரூபம் மனுஜேந்த்ர புத்ரௌ ।
நூநம் விஶஸ்தௌ மம காரணாத்தௌ
ஸிம்ஹர்ஷபௌ த்வாவிவ வைத்யுதேந ॥ 9

த்வௌ	"இரண்டு
ஸிம்ஹர்ஷபௌ	சிறந்த சிங்கங்கள்
வைத்யுதேந	இடியால்
இவ	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
தரஸ்விநௌ	வலியரான
தௌ	அந்த
மநுஜேந்த்ரபுத்ரௌ	சக்ரவர்த்தி திருக்குமாரர்கள் இருவரும்
ம்ருகஸ்ய	மானின்
ரூபம்	வடிவத்தை
தாரயதா	எடுத்து வந்த
ஸத்வேந	ராக்ஷஸப் பிராணியால்
மம காரணாத்	எனக்காக
நூநம்	அப்போதே
விஶஸ்தௌ	முடிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

नूनं स कालो मृगरूपधारी मामल्पभाग्यां लुलुभे तदानीम् ।
यत्रार्यपुत्रं विससर्ज मूढा रामानुजं लक्ष्मणपूर्वजं च ॥

நூநம் ஸ காலோ ம்ருக ரூபதாரீ
மாமல்ப பாக்யாம் லுலுபே ததாநீம் ।
யத்ரார்யபுத்ரம் விஸஸர்ஜ மூடா
ராமானுஜம் லக்ஷ்மண பூர்வஜம் ச ॥ 10

ததாநீம்	''அப்பொழுது
ஸஃ காலஃ நூநம்	அந்த யமன்தான்
ம்ருகரூபதாரீ	மான் வேடம் பூண்டு
அல்பபாக்யாம்	துர்பாக்கியமுடையவளான
மாம்	என்னை
லுலுபே	ஆசை காட்டி மயக்குவித்தான்;
யத்ர	ஆகையால்தான்
லக்ஷ்மணபூர்வஜம்	லக்ஷ்மணருக்கு முன் பிறந்த
ஆர்யபுத்ரம்	என் பிராணநாதனையும்,
ராமாநுஜம் ச	ஸ்ரீராமானுஜனையும்,
மூடா	மூடையாகும் நான்
விஸர்ஸர்ஜ	பிரிய விடுத்தேன்.

हा राम सत्यव्रत दीर्घबाहो हा पूर्णचन्द्रप्रतिमानवक्त्र ।
हा जीवलोकस्य हितः प्रियश्च वध्यां न मां वेत्सि हि राक्षसानाम् ॥

ஹா ராம ஸத்ய வ்ரத தீர்கபாஹோ
ஹா பூர்ண சந்த்ர ப்ரதிமான வக்த்ர ।
ஹா ஜீவ லோகஸ்ய ஹித: ப்ரியஶ்ச
வத்யாம் ந மாம் வேத்ஸி ஹி ராக்ஷஸாநாம் ॥ 11

ஹா ராம	''ஹா ஸ்ரீராமா!
ஸத்யவ்ரத	ஸத்யவ்ரதா!
தீர்கபாஹோ	நெடுந்தோளாய்!
ஹா பூர்ணசந்த்ர ப்ரதிமாநவக்த்ர	ஹா முழுமதிமுகத்தாய்!
ஹா	ஹா!
ஜீவலோகஸ்ய	பிராணி ஸாமான்யத்திற்கும்
ப்ரியஃ ச	இனியராய்
ஹிதஃ ச	உதவி செய்கிற நீர்
ராக்ஷஸாநாம்	ராக்ஷஸர்களுக்காக
மாம்	என்னை
வத்யாம்	கொலையுண்ணப் போகிறவளாய்
ந வேத்ஸி ஹி	அறிந்திலீரோ!'

अनन्यदेवत्वमियं क्षमा च भूमौ च शय्या नियमश्च धर्मे ।
पतिव्रतात्वं विफलं ममेदं कृतं कृतघ्नेष्विव मानुषाणाम् ॥

அனன்யதேவத்வமியம் க்ஷமா ச
பூமௌ ச ஶய்யா நியமஶ்ச தர்மே ।
பதிவ்ரதாத்வம் விபலம் மமேதம் க்ருதம்
க்ருதக்நேஷ்விவ மானுஷாணாம் ॥ 12

அநந்யதேவத்வம்	''உம்மைத் தவிர வேறு தெய்வம் இல்லை என்பதும்
இயம் க்ஷமா ச	இந்தப் பொறுமையும்,
பூமௌ ஶய்யா ச	தரையில் படுப்பதும்,
தர்மே	தர்மத்தில்
நியம: ச	நிலையாய் நிற்பதுமான
மம	எனது
பதிவ்ரதாத்வம்	பதிவ்ரதா குணம்
மாநுஷாணாம்	மனிதர்களுக்குள்
க்ருதக்நேஷு	நன்றி மறந்தவர்களிடத்தில்
க்ருதம்	செய்த உபகாரம்
இவ	போல்
இதம்	இப்பொழுது
விபலம்	நிஷ்பலமாய் இருக்கிறது.

मोघो हि धर्मश्चरितो मयायं तथैकपत्नीत्वमिदं निरर्थम् ।
या त्वां न पश्यामि कृशा विवर्णा हीना त्वया संगमने निराशा ॥

மோகோ ஹி தர்மஶ்சரிதோ மயாயம்
ததைக பத்நீத்வமிதம் நிரர்தம் ।
யா த்வாம் ந பஶ்யாமி க்ருஶா விவர்ணா
ஹீநா த்வயா ஸங்கமநே நிராஶா ॥ 13

யா	''அந்த நான்
த்வயா ஹீநா	உம்மை விட்டுப் பிரிந்தவளாய்
க்ருஶா	இளைத்து
விவர்ணா	உடலும் வெளுத்து
ஸங்கமநே	திரும்பிக் காணும் விஷயத்தில்
நிராஶா	ஸித்தி பெற ஒரு வழியும் காணாதவளாய்
த்வாம்	உம்மை
ந பஶ்யாமி	தர்சிக்க முடியாமல் இருக்கிறேன்;
ஹி	ஆகையால்
மயா	என்னால்
சரித:	அனுஷ்டிக்கப்பட்ட
அயம் தர்ம:	இந்த தர்மம்
மோக:	வ்யர்த்தமாயிருக்கிறது
ததா	அப்படியே
இதம் ஏகபத்நீத்வம்	இந்த ஏகபத்னீ விரதம்
நிரர்த்தம்	வ்யர்த்தமாயிருக்கிறது.

पितुर्निदेशं नियमेन कृत्वा वनान्निवृत्तश्चरितव्रतश्च ।
स्त्रीभिस्तु मन्ये विपुलेक्षणाभिस्त्वं रंस्यसे वीतभयः कृतार्थः ॥

பிதுர்நிதேஶம் நியமேன க்ருத்வா
வநாந்நி வ்ருத்தஸ் சரிதவ்ரதஶ்ச ।
ஸ்த்ரீபிஸ்து மன்யே விபுலேக்ஷணாபி:
த்வம் ரம்ஸ்யஸே வீதபய: க்ருதார்த: ॥ 14

த்வம் து	- ''நீர் ஆயினும்
பிது: நிதேஶம்	- தந்தையின் ஆணையை
நியமேந	- நியமத்துடன்
க்ருத்வா	- செய்து முடித்து
வநாத்	- வனத்தினின்று
நிவ்ருத்த:	- திரும்பிச் சென்று
து	- இது விஷயத்தில்
க்ருதார்த்த:	- கிருதார்த்தராய்
வீதபய:	- கவலை ஒழிந்தவராய்
சரிதவ்ரத: ச	- விரதானுஷ்டானம் முடித்தவராயே
விபுலேக்ஷணாபி:	- மஹத்தான சிரத்தையோடு உபசரிக்கும்
ஸ்த்ரீபி:	- தாய்மார்களோடு
ரம்ஸ்யஸே	- ச்ரமம் தீர்ந்து சுகிப்பீர் என்று
மந்யே	- நான் மனப்பூர்வமாய் வேண்டுகிறேன்.

अहं तु राम त्वयि जातकामा चिरं विनाशाय निबद्धभावा ।
मोघं चरित्वाथ तपोव्रतं च त्यक्ष्यामि धिग्जीवितमल्पभाग्या ॥

அஹம் து ராம த்வயி ஜாதகாமா
சிரம் விநாஶாய நிபத்தபாவா ।
மோகம் சரித்வாத தபோ வ்ரதம் ச
த்யக்ஷ்யாமி திக்ஜீவிதமல்ப பாக்யா ॥ 15

ராம	- ''ஓ! ஸ்ரீராம!
அஹம் து	- நானோ
த்வயி ச	- உம்மிடத்திலேயே
ஜாதகாமா	- வசீகரித்தவள்;
அத	- அப்படியாகியும்
சிரம்	- கடைசியில்
அல்பபாக்யா	- பாக்கியம் குறைந்தவளாய்
தப:	- தவத்தையும்
வ்ரதம்	- விரதத்தையும்
மோகம்	- வீணாகும்படி
சரித்வா	- முடித்து

விநாஶாய	-	உயிரை விடுவதற்கு
நிபத்தபாவா	-	உறுதி கொண்ட மனத்தளாய்
ஜீவிதம்	-	பிராணனை
த்யக்ஷாமி	-	விடப் போகிறேன்.
திக்	-	சீ!

सा जीवितं क्षिप्रमहं त्यजेयं विषेण शस्त्रेण शितेन वापि ।
विषस्य दाता न हि मेऽस्ति कश्चिच्छस्त्रस्य वा वेश्मनि राक्षसस्य ॥

ஸா ஜீவிதம் க்ஷிப்ரமஹம் த்யஜேயம்
விஷேண ஶஸ்த்ரேண ஶிதேன வாபி ।
விஷஸ்ய தாதா ந ஹி மேஸ்தி கஶ்சித்
ஶஸ்த்ரஸ்ய வா வேஶ்மநி ராக்ஷஸஸ்ய ॥ 16

ஸா அஹம்	-	''அந்த நான்
விஷேண	-	விஷத்தைக் கொண்டோ,
ஶிதேந	-	கூரிய
ஶஸ்த்ரேண வா	-	வாளைக் கொண்டோ,
ஜீவிதம்	-	உயிரை
க்ஷிப்ரம்	-	இப்போதே
த்யஜேயம்	-	மாய்த்துக் கொள்ள வேண்டும்;
அபி	-	ஆயினும்
ராக்ஷஸஸ்ய	-	அரக்கனின்
வேஶ்மநி	-	வீட்டில்
விஷஸ்ய	-	விஷத்தையாவது
ஶஸ்த்ரஸ்ய வா	-	வாளையாவது
மே	-	எனக்கு
தாதா	-	கொடுப்பவர்
கஶ்சித்	-	ஒருவரும்
ந அஸ்தி ஹி	-	இல்லையே.

इतीव देवी बहुधा विलप्य सर्वात्मना राममनुस्मरन्ती ।
प्रवेपमाना परिशुष्कवक्त्रा नगोत्तमं पुष्पितमाससाद ॥

இதீவ தேவீ பஹுதா விலப்ய
ஸர்வாத்மநா ராமமனுஸ்மரந்தீ ।
ப்ரவேபமாநா பரிஶுஷ்க வக்த்ரா
நகோத்தமம் புஷ்பித மாஸஸாத ॥ 17

ஸீதா	-	ஸீதை
இதி இவ	-	இப்படியே
பஹுதா	-	பலவாறு
விலப்ய	-	புலம்பி

ப்ரவேபமாநா	-	உடல் நடுங்கியவளாய்,
பரிஶுஷ்கவக்த்ரா	-	வாய் உலர்ந்தவளாய்,
ஸர்வாத்மநா	-	ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும்
ராமம்	-	ஸ்ரீ ராமரை
அநுஸ்மரந்தீ	-	ஸ்மரித்தபடியே
புஷ்பிதம்	-	புஷ்பித்திருந்த
நகோத்தமம்	-	ஒரு மஹா விருக்ஷத்தை
ஆஸஸாத	-	கிட்டியிருந்தாள்.

शोकाभितप्ला बहुधा विचिन्त्य सीताथ वेण्युद्ग्रथनं गृहीत्वा ।
उद्बध्य वेण्युद्ग्रथनेन शीघ्रमहं गमिष्यामि यमस्य मूलम् ॥

சோகாபி தப்தா பஹுதா விசிந்த்ய
ஸீதாத வேண்யுத்க்ரதனம் க்ருஹீத்வா ।
உத்பத்ய வேண்யுத் க்ரததேந ஶீக்ரம்
அஹம் கமிஷ்யாமி யமஸ்ய மூலம் ॥ 18

उपस्थिता सा मृदुसर्वगात्री शाखां गृहीत्वाथ नगस्य तस्य ।
तस्यास्तु रामं प्रविचिन्तयन्त्या रामानुजं स्वं च कुलं शुभाङ्ग्याः ॥

உபஸ்திதா ஸா ம்ருது ஸர்வகாத்ரீ
ஶாகாம் க்ருஹீத்வாத நகஸ்ய தஸ்ய ।
தஸ்யாஸ்து ராமம் ப்ரவி சிந்தயந்த்யா
ராமானுஜம் ஸ்வம் ச குலம் ஶுபாங்க்யா: ॥ 19

शोकानिमित्तानि तथा बहूनि धैर्यार्जितानि प्रवराणि लोके ।
प्रादुर्निमित्तानि तदा बभूवुः पुरापि सिद्धान्युपलक्षितानि ॥

ஶோகாநிமித்தாநி ததா பஹூநி
தைர்யார்ஜிதாநி ப்ரவராணி லோகே ।
ப்ராதுர்நிமித்தாநி ததா பபூவு:
புராபி ஸித்தாந்யுபலக்ஷிதாநி ॥ 20

அத	-	இப்படியெல்லாம்
பஹுதா	-	பலவாறு
விசிந்த்ய	-	சிந்தித்து
ஶோகாபிதப்தா	-	சோகத்தால் மிகவும் தவிக்கின்ற
ஸீதா	-	ஸீதாப் பிராட்டி
வேண்யுத்க்ரதநம்	-	தலைப் பின்னலை
க்ருஹீத்வா	-	கையில் பிடித்துக் கொண்டு
அஹம்	-	"நான்
வேண்யுத்க்ரதநேந	-	பின்னலைக் கொண்டு
உத்பத்ய	-	பந்தித்து (சுருக்கிட்டுக்கொண்டு)

ஶீக்ரம்	-	இக்கணமே
யமஸ்ய	-	யமனுடைய
மூலம்	-	ராஜதானிக்கு
கமிஷ்யாமி	-	செல்வேனாக''
அத	-	என்று
ம்ருதுஸர்வகாத்ரா	-	மிருதுவான ஸகல அவயவங்களையுடைய
ஸா	-	அவள்
தஸ்ய நகஸ்ய	-	அந்த மரத்தின்
ஶாகாம்	-	கிளையை
க்ருஹீத்வா	-	பிடித்துக் கொண்டு
உபஸ்திதா	-	நின்றாள்;
ததா	-	இத்தருணத்தில்
ராமம் ச	-	ஸ்ரீராமரையும்,
ராமாநுஜம் து	-	ஸ்ரீராமானுஜனையும்,
18 ஸ்வம் குலம் ச	-	தனது உயர் பிறப்பையும்
ப்ரவிசிந்தயந்த்யாः	-	நினைத்து நினைத்து ஆலோசனையில் இருக்கிற
ஶுபாங்க்யாः	-	ஸர்வ மங்கள விக்ரகையான
தஸ்யாः	-	அவளுக்கு
ஶோகாநிமித்தாநி	-	சோகத்திற்குக் காரணமாகாதனவும்,
ததா	-	அவ்வாறே
19 தைர்யார்ஜிதாநி	-	மனோ தைரியத்தை உண்டு பண்ணுபவைகளானவும்
புரா அபி	-	இதற்கு முன்னமேயே,
ஸித்தாநி	-	நல்ல பயன்களைக் கொடுப்பவைகளாய்
லோகே	-	உலகத்தில்
ப்ரவராணி	-	பிரசித்தியாய்
20 உபலக்ஷிதாநி	-	தெரிந்துள்ள
பஹூநி	-	பல
நிமித்தாநி	-	நற்சகுனங்கள்
ப்ராதுர்ப்பூவுः	-	உண்டாயின.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
உத்பந்தந வ்யவஸாயோ நாம அஷ்டாவிம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஏகோநத்ரிம்ஶ: ஸர்க: - 29

तथागतां तां व्यथितामनिन्दितां व्यपेतहर्षां परिदीनमानसाम् ।
शुभां निमित्तानि शुभानि भेजिरे नरं श्रिया जुष्टमिवोपजीविन: ॥

ததாகதாம் தாம் வ்யதிதாமநிந்திதாம்
    வ்யபேத ஹர்ஷாம் பரிதீனமானஸாம் ।
ஶுபாம் நிமித்தாநி ஶுபாநி பேஜிரே
    நரம் ஶ்ரியா ஜுஷ்ட மிவோப ஜீவின: ॥ 1

அநிந்திதாம் - தோஷரஹிதையாயும்,
ஶுபாம் - ஸர்வ மங்களையாயும்,
வ்யதிதாம் - மனக் கிலேசமுற்றவளாயும்
வ்யபேதஹர்ஷாம்- சந்தோஷத்திற்கிடம் இல்லாதவளாயும்,
பரிதீநமாநஸாம் - இடிந்த மனத்தளாயும்,
ததாகதாம் - இவ்வகைப்பட்ட நிலைமையில் இருக்கின்ற
தாம் - அவளை
ஶ்ரியா ஜுஷ்டம் - உதார குணமுடைய
நரம் - புருஷனை
உபஜீவிந: - அண்டிப் பிழைப்பவர்கள்
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஶுபாநி - சுப
நிமித்தாநி - சகுனங்கள்
பேஜிரே - சூழ்ந்தேறின.

तस्याः शुभं वाममरालपक्ष्मराजीवृतं कृष्णविशालशुक्लम् ।
प्रास्पन्दतैकं नयनं सुकेश्या मीनाहतं पद्ममिवाभिताम्रम् ॥

தஸ்யா: ஶுபம் வாமமரால பக்ஷ்ம
    ராஜீவ்ருதம் க்ருஷ்ண விஶால ஶுக்லம் ।
ப்ராஸ்பந்ததைகம் நயனம் ஸுகேஶ்யா: 2
    மீநாஹதம் பத்ம மிவாபிதாம்ரம் ॥

ஸுகேஶ்யா: - அழகிய கூந்தலையுடைய
தஸ்யா: - அவளுடைய
அராலபக்ஷ்மராஜீவ்ருதம்-வளைந்த இமைகளால் சூழப்பட்டதும்
க்ருஷ்ணவிஶாலஶுக்லம்-கறுத்து அகன்று வெளுத்ததாய்
அபிதாம்ரம் - ஓரம் சிவப்பேறியதாய்
ஏகம் - ஒப்பற்ற
ஶுபம் - அழகமைந்த
வாமம் - இடது
நயநம் - கண்

மீநாஹதம் - மீனினாலசைக்கப்பட்ட
பத்மம் இவ - தாமரை மலர்போல
ப்ராஸ்பந்தத - துடித்தது.

भुजश्च चार्वञ्चितपीनवृत्तः परार्ध्यकालागरुचन्दनार्हः ।
अनुत्तमेनाध्युषितः प्रियेण चिरेण वामः समवेपताशु ॥

புஜஶ்ச சார்வஞ்சித பீன வ்ருத்த:
    பரார்த்ய காலாகருசந்தநார்ஹ: ।
அநுத்தமேநாத்யுஷித: ப்ரியேண
    சிரேண வாம: ஸமவேபதாஶு ॥ 3

சார்வஞ்சிதவ்ருத்தபீநঃ- அழகாய்த் திரண்டு உருண்டுபருத்த
பரார்த்யகாலாகருசந்தநார்ஹঃ-சிறந்த காரகிற்சாந்துக்கேற்றதாய்
அநுத்தமேந - ஒப்புயர்வில்லாத
ப்ரியேண - காதலனால்
அத்யுஷிதঃ - தழுவப் பெற்ற
வாமঃ - இடது
புஜঃ - புஜம்
சிரேண - நெடுநேரம்
ஆஶு - படபடவென்று
ஸமவேபத ச - துடித்தது.

गजेन्द्रहस्तप्रतिमश्च पीनस्तयोर्द्वयोः संहतयोः सुजातः ।
प्रस्पन्दमानः पुनरूरुरस्या रामं पुरस्तात् स्थितमाचचक्षे ॥

கஜேந்த்ர ஹஸ்த ப்ரதிமஶ்ச பீன:
    தயோர்த்வயோ: ஸம்ஹதயோ: ஸுஜாத: ।
ப்ரஸ்பந்தமான: புனரூருரஸ்யா:
    ராமம் புரஸ்தாத் ஸ்தித மாசசக்ஷே ॥ 4

ச - அன்றியும்
ஸம்ஹதயோঃ - ஒன்றுக்கொன்றீடாய்ச் சேர்ந்த அழகான
தயோঃ த்வயோঃ - அந்த இரண்டில்
கஜேந்த்ரஹஸ்த ப்ரதிமঃ-கஜராஜன் துதிக்கைபோல்
பீநঃ - பருத்து
ஸுஜாதঃ - நன்மையைக் குறிப்பிடப் பிறந்த (இடது)
ஊருঃ - துடை
ப்ரஸ்பந்தமாநঃ - துடிக்கின்றதாய்
அஸ்யாঃ - இவளுக்கு
ராமம் புரஸ்தாத் - ஸ்ரீ ராமரை எதிரில்
புநঃ - மறுபடியும்
ஸ்திதம் - வந்து சேர்ந்தாரென
ஆசசக்ஷே - முன்குறி காட்டிற்று.

शुभं पुनर्हेमसमानवर्णं ईषद्रजोध्वस्तमिवामलाक्ष्याः ।
वासः स्थितायाः शिखराग्रदत्याः किंचित्परिस्रंसत चारुगात्र्याः ॥

ஶுபம் புனர்ஹேம ஸமானவர்ணம்
ஈஷத்ரஜோத்வஸ்தமிவாமலாக்ஷ்யா: ।
வாஸ: ஸ்திதாயா: ஶிகராக்ரதத்யா:
கிஞ்சித் பரிஸ்ரம் ஸத சாருகாத்ர்யா: ॥ 5

புந:	-	மேலும்
ஶிகராக்ரதத்யா:	-	மல்லிகை அரும்பின் நுனி போன்ற பற்களை உடையவளும்,
அமலாக்ஷ்யா:	-	மாசற்ற கண்களை உடையவளும்,
ஸ்திதாயா:	-	நின்று கொண்டிருந்தவளுமான
சாருகாத்ர்யா:	-	ஸர்வாங்கஸுந்தரியின்
ஈஷத்	-	கொஞ்சம்
ரஜோத்வஸ்தம்	-	புழுதி படிந்த
ஹேமஸமாநவர்ணம்	-	பொன்னிறமான
வாஸ:	-	ஆடை
இவ	-	அப்படியே
ஶுபம்	-	சுபக் குறியாய்
கிஞ்சித்	-	கொஞ்சம்
பரிஸ்ரம்ஸத	-	தளர்ந்தது.

एतैर्निमित्तैरपरैश्च सुभ्रूः संबोधिता प्रागपि साधु सिद्धैः ।
वातातपक्लान्तमिव प्रनष्टं वर्षेण बीजं प्रतिसंजहर्ष ॥

ஏதைர் நிமித்தை ரபரைஶ்ச ஸுப்ரூ:
ஸம்போதிதா ப்ராகபி ஸாது ஸித்தை: ।
வாதாத பக்லாந்த மிவ ப்ரநஷ்டம்
வர்ஷேண பீஜம் ப்ரதி ஸஞ்ஜஹர்ஷ ॥ 6

ப்ராக் ஸாது	-	முன்பு ஸரியாய்
ஸித்தை:	-	காரிய ஸித்திகளைக் கொடுத்திருக்கின்ற
ஏதை: நிமித்தை: அபி	-	இந்த நற்குறிகளாலும்,
அபரை: ச	-	பின்னும் சிலவைகளாலும்
ஸம்போதிதா	-	நன்றாய் தெளிவுற்ற
ஸுப்ரு:	-	நற்புருவத்தாள்
வாதாதபக்லாந்தம்	-	காற்று வெயில்களால் வாடியுலர்ந்து
ப்ரணஷ்டம்	-	முளையாமற் போய்விட்ட
பீஜம் வர்ஷேண	-	வித்து மழையினால்
இவ	-	எவ்வாறோ அவ்வாறே
ப்ரதிஸம்ஜஹர்ஷ	-	மீளவும் அகமகிழ்ச்சி கொண்டாள்.

तस्याः पुनर्बिम्बफलाधरोष्ठं स्वक्षिभ्रुकेशान्तमरालपक्ष्म ।
वक्त्रं बभासे स्मितशुक्लदंष्ट्रं राहोर्मुखाच्चन्द्र इव प्रमुक्तः ॥

தஸ்யா: புனர்பிம்பபலோப மோஷ்டம்
ஸ்வக்ஷிப்ரு கேஶாந்தமரால பக்ஷ்ம ।
வக்த்ரம் பபாஸே ஸ்மிதஶுக்ல தம்ஷ்ட்ரம்
ராஹோர் முகாச் சந்த்ர இவ ப்ரமுக்த: ॥ 7

தஸ்யாः - அவளுடைய
பிம்பபலோபமோஷ்டம்-கோவைக் கனி போன்ற உதடுகளையுடையதும்,
ஸ்வக்ஷிப்ரு - அழகான கண்களையும் புருவங்களையும் உடையதும்,
கேஶாந்தம் - நீண்ட கூந்தலையுடையதும்,
அராலபக்ஷ்ம - வளைந்த இமைகளையுடையதும்,
ஸிதஶுக்லதம்ஷ்ட்ரம்- வெண்மைக்கு வெண்மை தர வல்ல பற்களை உடையதுமான
வக்த்ரம் - திருமுக மண்டலம்,
ராஹோः - ராகுவின்
முகாத் - வாயினின்று
ப்ரமுக்தः - விடுபட்ட
சந்த்ரः இவ - சந்திரன்போல்
புநः - மீண்டும்
பபாஸே - பிரகாசித்தது.

सा वीतशोका व्यपनीततन्द्री शान्तज्वरा हर्षविवृद्धसत्त्वा
अशोभतार्या वदनेन शुक्ले शीतांशुना रात्रिरिवोदितेन ॥

ஸா வீதஶோகா வ்யபநீத தந்த்ரீ
ஶாந்தஜ்வரா ஹர்ஷ விவ்ருத்த ஸத்த்வா ।
அஶோபதார்யா வதனேன ஶுக்லே
ஶீதாம்ஶுநா ராத்ரி ரிவோதிதேந ॥ 8

ஸா ஆர்யா - அந்த ஆர்யை
வீதஶோகா - சோகம் தொலைந்தவளாய்,
வ்யபநீததந்த்ரீ - மனக் கலக்கம் நீங்கியவளாய்
ஶாந்தஜ்வரா - தாபம் தணிந்தவளாய்,
ஹர்ஷவிவ்ருத்தஸத்வா-சந்தோஷத்தினால் அதிகரிக்கும் திடமுடையவளாய்
ராத்ரிः - இரவானது
ஶுக்லே - வளர்பிறையில்
உதிதேந - உதயமான
ஶீதாம்ஶுநா - குளிர் மதியால்
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
வதநேந - திருமக மண்டலத்தால்
அஶோபத - விளங்கினான்

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஶுபநிமித்தாநி நாம ஏகோநத்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

த்ரிம்ஶ: ஸர்க: - 30

हनुमानपि विक्रान्तो सर्वं शुश्राव तत्त्वतः ।
सीतायास्त्रिजटायाश्च राक्षसीनां च तर्जनम् ॥

ஹநுமாநபி விக்ராந்தோ: ஸர்வம் ஶுஶ்ராவ தத்வத: ।
ஸீதாயாஸ்த்ரிஜடாயாஶ்ச ராக்ஷஸீநாம் ச தர்ஜனம் ॥ 1

விக்ராந்த:	- பராக்கிரமவானான
ஹநுமான் அபி	- ஹனுமாரும்
ராக்ஷஸீநாம்	- ராக்ஷஸிகளின்
தர்ஜநம்	- பயமுறுத்தலையும்,
ஸீதாயா: ச	- ஸீதையினுடையவும்,
ச த்ரிஜடார்யா:	- திரிஜடையினுடையவும்
ஸர்வம்	- எல்லாம்
தத்வத:	- நடந்தபடியே
ஶுஶ்ராவ	- கண்டு (கேட்டுக்) கொண்டார்.

अवेक्षमाणस्तां देवीं देवतामिव नन्दने ।
ततो बहुविधां चिन्तां चिन्तयामास वानरः ॥

அவேக்ஷமாணஸ்தாம் தேவீம் தேவதாமிவ நந்தனே ।
ததோ பஹுவிதாம் சிந்தாம் சிந்தயாமாஸ வானர: ॥ 2

வாநர:	- வான்ரர்
நந்தநே	- இந்திரனுடைய உத்யானவனத்தில்
தேவதாம்	- தேவப் பெண்ணை
இவ	- போலிருக்கிற
தாம் தேவீம்	- அந்தத் தேவியை
அவேக்ஷமாண:	- கண்முன் பார்த்தவராய்
தத:	- அதன்மேல்
பஹுவிதாம்	- பலவித
சிந்தாம்	- யோசனையை
சிந்தயாமாஸ	- தனக்குள்ளேயே செய்து கொண்டார்.

यां कपीनां सहस्राणि सुबहून्ययुतानि च ।
दिक्षु सर्वासु मार्गन्ते सेयमासादिता मया ॥

யாம் கபீநாம் ஸஹஸ்ராணி ஸுபஹூன் யயுதாநி ச ।
திக்ஷு ஸர்வாஸு மார்கந்தே ஸேயமாஸாதிதா மயா ॥ 3

கபீநாம்	-	''வானரர்களின்
ஸுபஹூநி	-	அநேக
ஸஹஸ்ராணி	-	ஆயிரங்களும்
அயுதாநி ச	-	பதினாயிரங்களும்
யாம்	-	எவளை
ஸர்வாஸு	-	எல்லா
திக்ஷு	-	திசைகளிலும்
மார்கந்தே	-	தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ
ஸா	-	அந்த
இயம்	-	இவள்
மயா	-	என்னால்
ஆஸாதிதா	-	காணப்பட்டாள்.

चारेण तु सुयुक्तेन शत्रोः शक्तिमवेक्षता ।
गूढेन चरता तावदवेक्षितमिदं मया ॥

சாரேண து ஸுயுக்தேந ஶத்ரோ: ஶக்திமவேக்ஷதா ।
கூடேந சரதா தாவதவேக்ஷித மிதம் மயா ॥ 4

ஶத்ரோ:	-	''சத்ருவின்
ஶக்திம்	-	சக்தியை
ஸுயுக்தேந	-	மிக ஊக்கத்தோடு
அவேக்ஷதா	-	கண்டு கொள்ள வேண்டிய
சாரேண	-	தூதனான
மயா	-	என்னால்
கூடேந	-	ஒருவர் கண்ணிலும் அகப்படாமல் ஒளிந்து
சரதா து	-	திரிந்து வந்ததனாலேயே
இதம் தாவத்	-	இது வரைக்கும்
அவேக்ஷிதம்	-	தெரிந்து கொள்ளப்பட்டது.

राक्षसानां विशेषश्च पुरी चेयमवेक्षिता ।
राक्षसाधिपतेरस्य प्रभावो रावणस्य च ॥

ராக்ஷஸாநாம் விஶேஷஶ்ச புரீ சேயமவேக்ஷிதா ।
ராக்ஷஸாதிபதே ரஸ்ய ப்ரபாவோ ராவணஸ்ய ச ॥ 5

ராக்ஷஸாநாம்	-	''ராக்ஷஸர்களின்
விஶேஷ: ச	-	விசேஷமும்
அஸ்ய	-	இந்த
ராக்ஷஸாதிபதே:	-	ராக்ஷஸாதிபதியான
ராவணஸ்ய	-	ராவணனின்

ப்ரபாவஃ ச	மஹிமையும்
இயம் புரீ ச	இந்தப் பட்டணமும்
அவேக்ஷிதா	பார்க்கப்பட்டது.

युक्तं तस्याप्रमेयस्य सर्वसत्त्वदयावतः ।
समाश्वासयितुं भार्यां पतिदर्शनकाङ्क्षिणीम् ॥

யுக்தம் தஸ்யாப்ரமேயஸ்ய ஸர்வஸத்வதயாவத: ।
ஸமாஶ்வாஸயிதும் பார்யாம் பதி தர்ஶநகாங்க்ஷிணீம் ॥ 6

அப்ரமேயஸ்ய	''அளவிறந்த
ஸர்வஸத்வதயாவதஃ	ஸர்வ பூதங்களிடத்தும் தயாளுவான
தஸ்ய	அவருடைய
பதிதர்ஶநகாங்க்ஷிணீம்	பர்த்தாவின் தர்சனம் ஒன்றையே கோரும்
பார்யாம்	மனைவியை
ஸமாஶ்வாஸயிதும்	தேற்றுதல் செய்வதற்கு
யுக்தம்	ஸமயம் இதுவே

अहमाश्वासयाम्येनां पूर्णचन्द्रनिभाननाम् ।
अदृष्टदुःखां दुःखार्तां दुःखस्यान्तमगच्छतीम् ॥

அஹமாஶ்வாஸ யாம்யேநாம் பூர்ணசந்த்ர நிபாநநாம் ।
அத்ருஷ்டது:க்காம்து:க் கார்தாம் துக்கஸ்யாந்த மகச்சதீம்॥ 7

பூர்ணசந்த்ரநிபாநநாம்	''முழு மதியின்ஜோதியுடைய முகத்தினளான
அத்ருஷ்டதுகாம்	துக்கம் என்பதையே கண்டிராதவளான
துஃகார்தாம்	துயரத்தில் மூழ்கி
துஃகஸ்ய	துக்கத்தினுடைய
அந்தம்	விமோசனத்தை
அகச்சதீம்	காணாமலிருக்கிற
ஏநாம் அஹம்	இவளை நான்
ஆஶ்வாஸயாமி	தேற்றரவு படுத்துவேனாக

यदि ह्यहमिमां एवं शोकोपहतचेतनाम् ।
अनाश्वास्य गमिष्यामि दोषवद्गमनं भवेत् ॥

யதி ஹ்யஹமிமாம் ஏவம் ஶோகோபஹத சேதநாம் । 8
அநாஶ்வாஸ்ய கமிஷ்யாமி தோஷவத்கமனம் பவேத் ॥

ஶோகோபஹதசேதநாம்	''சோகத்தால் தபிக்கும் மனத்தினளான
இமாம் ஏவம்	இவளை இப்படி
அநாஶ்வாஸ்ய	தேற்றாது

அஹம் - நான்
கமிஷ்யாமி யதி - போவேனாகில்
கம்நம் - திரும்பிப் போய்விடுதல்
ஹி - தப்பாமல்
தோஷவத் - கெடுதிக்கிடமாய்
பவேத் - ஆகும்.

गते हि मयि तत्रेयं राजपुत्री यशस्विनी ।
परित्राणमविन्दन्ती जानकी जीवितं त्यजेत् ॥

கதே ஹி மயி தத்ரேயம் ராஜபுத்ரீ யஶஸ்விநீ ।
பரித்ராண மவிந்தந்தீ ஜானகீ ஜீவிதம் த்யஜேத் ॥ 9

தத்ர - ''இத்தருணத்தில்
மயி - நான்
கதே - திரும்பிப் போய் விடும் பக்ஷத்தில்
யஶஸ்விநீ - யசஸ்வினியான,
ராஜபுத்ரீ - ராஜகுமரியான
இயம் ஜாநகீ - இந்த ஜானகி
பரித்ராணாம் - விமோசன ஹேதுவை
அவிந்தந்தீ - காணப் பெறாதவளாய்
ஜீவிதம் - பிராணனை
ஹி - நிச்சயமாய்
த்யஜேத் - இழந்து விடுவாள்.

मया च स महाबाहुः पूर्णचन्द्रनिभाननः ।
समाश्वासयितुं न्याय्यः सीतादर्शनलालसः ॥

மயா ச ஸ மஹாபாஹு: பூர்ண சந்த்ர நிபானன: ।
ஸமாஶ்வாஸயிதும் ந்யாய்ய: ஸீதா தர்ஶந லாலஸ: ॥ 10

ச - ''இதுவுமன்றி
பூர்ணசந்த்ரநிபாநநঃ - பூரண சந்திரனை ஒத்த திருமுகமுடைய
மஹாபாஹு: - மஹாபாஹுவான
ஸீதாதர்ஶநலாலஸঃ - ஸீதா தர்சனம் ஒன்றிலேயே மனம் செலுத்திய
ஸঃ - அவர்
மயா - என்னால்
ஸமாஶ்வாஸயிதும் - தேற்றரவு படுத்துவதற்கு
ந்யாய்யঃ - உரியவர்.

निशाचरीणां प्रत्यक्षमक्षमं चाभिभाषणम् ।
कथं नु खलु कर्तव्यमिदं कृच्छ्रगतो ह्यहम् ॥

நிஶாசரீணாம் ப்ரத்யக்ஷ மக்ஷமம் சாபி பாஷணம் ।
கதம் நு கலு கர்தவ்ய மிதம் க்ருச்ச்ர கதோ ஹ்யஹம் ॥ 11

கர்தவ்யம்	‘‘அவச்யம் செய்ய வேண்டியதான
அபிபாஷணம்	நேரில் ஸம்பாஷித்தல்
நிஶாசரீணாம்	ராக்ஷஸிகளின்
ப்ரத்யக்ஷம்	கண்முன்
அக்ஷமம்	செய்யலாகாது;
இதம் கதம் நு கலு	இது ஆகுவது எப்படி?
அஹம் ஹி	நானோ
க்ருச்ச்ரகதஃ	ஒரு வழியும் தோன்றாதவனாயிருக்கிறேன்.

अनेन रात्रिशेषेण यदि नाश्वास्यते मया ।
सर्वथा नास्ति संदेहः परित्यक्ष्यति जीवितम् ॥

அநேந ராத்ரிஶேஷேண யதி நாஶ்வாஸ்யதே மயா ।
ஸர்வதா நாஸ்தி ஸந்தேஹ: பரித்யக்ஷ்யதி ஜீவிதம் ॥ 12

அநேந	‘‘இந்த
ராத்ரிஶேஷேண	இரவு மிகுந்திருக்கையிலேயே
மயா	என்னால்
ந ஆஶ்வாஸ்யதே யதி	தேற்றரவு பண்ணப்படாத பக்ஷத்தில்
ஸர்வதா	எப்படியாவது
ஜீவிதம்	உயிரை
பரித்யக்ஷ்யதி	மாய்த்து விடுவாள்;
ஸந்தேஹஃ	ஸந்தேஹம்
ந அஸ்தி	இல்லை.

रामश्च यदि पृच्छेन्मां किं मां सीताब्रवीद्वचः ॥
किमहं तं प्रतिब्रूयामसंभाष्य सुमध्यमाम् ॥

ராமஶ்ச யதி ப்ருச்சேந்மாம் கிம் மாம் ஸீதா ப்ரவீத் வசஃ । 13
கிமஹம் தம் ப்ரதிப்ரூயாமஸம்பாஷ்ய ஸுமத்யமாம் ॥

ஸுமத்யமாம்	‘‘நுண்ணிடையாளை
அஸம்பாஷ்ய	(நான்) கண்டு பேசாது
ஸீதா	ஸீதை
மாம்	எனக்கு
கிம் வசஃ	என்ன செய்தியை

அப்ரவீத் - சொல்லி விடுத்தாள்' என்று
ராம: - ஸ்ரீராமர்
மாம் - என்னை
ப்ருச்சேத் யதி - கேட்பாராயின்
தம் - அவருக்கு
அஹம் - நான்
கிம் ச - என்னதான்
ப்ரதிப்ரூயாம் - மறுமொழி கூறுவேன்?

सीतासंदेशरहितं मामितस्त्वरया गतम् ।
निर्दहेदपि काकुत्स्थः क्रुद्धस्तीव्रेण चक्षुषा ॥

ஸீதா ஸந்தேஶ ரஹிதம் மாமிதஸ்த்வரயா கதம் ।
நிர்தஹேதபி காகுத்ஸ்த: க்ருத்தஸ்தீவ்ரேண சக்ஷுஷா ॥ 14

ஸீதாஸந்தேஶரஹிதம்-''ஸீதை சொல்லியனுப்பிய செய்தி ஒன்றுமில்லாதவனாய்
த்வரயா - அவசரப்பட்டு
கதம் - திரும்பிப் போய்ச் சேர்ந்த
மாம் - என்னை
காகுத்ஸ்த: - காகுத்ஸ்தர்
இத: - இது காரணமாய்
க்ருத்த: - சினங்கொண்டு
தீவ்ரேண - கொடிய
சக்ஷுஷா - பார்வையினால்
அபி - சகிக்க முடியாத வண்ணமாய்
நிர்தஹேத் - தஹித்து விடுவார்.

यदि चोद्योजयिष्यामि सुग्रीवं रामकारणात् ।
व्यर्थमागमनं तस्य ससैन्यस्य भविष्यति ॥

யதி சோத் யோஜயிஷ்யாமி ஸுக்ரீவம் ராமகாரணாத் ।
வ்யர்தமாகமநம் தஸ்ய ஸ ஸைந்யஸ்ய பவிஷ்யதி ॥ 15

ராமகாரணாத் - ''ஸ்ரீ ர்ராமரது கார்யத்திற்காக
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவரை
உத்யோஜயிஷ்யாமி யதி-யுத்தத்துக்கு ஸன்னாஹப்படுத்துவேனாயின்
ஸஸைன்யஸ்ய - சேனையோடு கூடிய
தஸ்ய - அவருடையவும்
ஆகமநம் - இங்கு வருகை

வ்யர்தம் ச	-	வீணாகவே
பவிஷ்யதி	-	முடியும்.

अन्तरं त्वहमासाद्य राक्षसीनामिह स्थितः ।
शनैराश्वासयिष्यामि संतापबहुलामिमाम् ॥

அந்தரம் த்வஹமாஸாத்ய ராக்ஷஸீநாமிஹ ஸ்தித: ।
ஶனைராஶ்வாஸயிஷ்யாமி ஸந்தாப பஹுலாமிமாம் ॥ 16

அஹம்	-	''நான்
இஹ ஸ்திதஃ	-	இங்கே இருந்து கொண்டு
ராக்ஷஸீநாம்	-	ராக்ஷஸிகளுடைய
அந்தரம்	-	ஸமயத்தை
ஆஸாத்ய	-	எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்து,
து	-	அத்தருணத்தில்
ஸந்தாபபஹுலாம்	-	ஸந்தாபத்தில் மூழ்கிய
இமாம்	-	இவளை
ஶனைஃ	-	மிருதுவாய்
ஆஶ்வாஸயிஷ்யாமி	-	தேறச் செய்வேன்.

अहं त्वतितनुश्चैव वानरश्च विशेषतः ।
वाचं चोदाहरिष्यामि मानुषीमिह संस्कृताम् ॥

அஹம் த்வதிதநுஶ்சைவ வானரஶ்ச விஶேஷத: ।
வாசம் சோதாஹரிஷ்யாமி மாநுஷீமிஹ ஸம்ஸ்க்ருதாம் ॥ 17

அஹம் து	-	''நானோ
விஶேஷதஃ	-	முக்கியமாய்
அதிதநுஃ	-	மெல்லிய உடலையுடைய
வாநரஃ	-	குரங்கு;
ஏவ ச	-	'அதோடுகூட
இஹ	-	இச்சந்தர்ப்பத்தில்
மாநுஷீம்	-	மனிதர்களுக்குரியதும்
ஸம்ஸ்க்ருதாம் ச	-	சுத்தமானதுமான
வாசம்	-	பேச்சை
உதாஹரிஷ்யாமி	-	சொல்லப் போகிறேன்.

यदि वाचं प्रदास्यामि द्विजातिरिव संस्कृताम् ।
रावणं मन्यमाना मां सीता भीता भविष्यति॥
वानरस्य विशेषेण कथं स्यादभिभाषणम् ॥

யதி வாசம் ப்ரதாஸ்யாமி த்விஜாதிரிவ ஸம்ஸ்க்ருதாம் ।
ராவணம் மன்யமாநா மாம் ஸீதா பீதா பவிஷ்யதி ॥
வானரஸ்ய விஶேஷேண கதம் ஸ்யாதபிபாஷணம் ॥ 19

த்விஜாதி: இவ	-	‘‘பிராஹ்மணன் போல்
ஸம்ஸ்க்ருதாம்	-	பரிஷ்கரிக்கப்பட்ட
வாசம்	-	ஸம்பாஷணையை (பேச்சை)
ப்ரதாஸ்யாமி யதி	-	எடுத்துரைப்பேனாயின்
வாநரஸ்ய	-	வானரத்திற்கு
விஶேஷேண	-	விசேஷமாக
அபிபாஷணம்	-	ஸம்பாஷிக்கும் தன்மை
கதம் ஸ்யாத்	-	எப்படிச் சேருமென்று
மாம் ராவணம்	-	என்னை ராவணனென்று
மந்யமாநா	-	நினைத்தவளாய்
ஸீதா	-	ஸீதை
பீதா	-	அஞ்சியவளாக
பவிஷ்யதி	-	ஆகுவாள்.

अवश्यमेव वक्तव्यं मानुषं वाक्यमर्थवत् ।
मया सान्त्वयितुं शक्या नान्यथेयमनिन्दिता ॥

அவஶ்யமேவ வக்தவ்யம் மானுஷம் வாக்ய மர்தவத் ।
மயா ஸாந்த்வயிதும் ஶக்யா நாந்யதேயமநிந்திதா ॥ 20

அர்தவத்	-	‘‘பொருள் படும்படி
மாநுஷம்	-	மனிதர்களின்
வாக்யம் ஏவ	-	வார்த்தையாகவே
அவஶ்யம்	-	அவச்யமாய்
வக்தவ்யம்	-	பேசத் தீர வேண்டியது;
அநிந்திதா	-	தோஷரஹிதையான
இயம்	-	இவள்
மயா ஸாந்த்வயிதும்	-	என்னால் தேற்ற
ஶக்யா	-	வேண்டியவள்;
ந அந்யதா	-	வேறு வழியில்லை.

सेयमालोक्य मे रूपं जानकी भाषितं तथा ।
रक्षोभिस्त्रासिता पूर्वं भूयस्त्रासं गमिष्यति ॥

ஸேயமாலோக்ய மே ரூபம் ஜானகீ பாஷிதம் ததா ।
ரக்ஷோபிஸ்த்ராஸிதா பூர்வம் பூயஸ்த்ராஸம் கமிஷ்யதி ॥ 21

பூர்வம்	-	‘‘முன்னரே
ரக்ஷோபி:	-	ரக்ஷஸ்ஸுகளால்
த்ராஸிதா	-	அச்சமுறுத்தப்பட்டிருக்கும்

ஸா	அந்த
இயம் ஜாநகீ	இந்த ஜானகி
மே ரூபம்	எனது ரூபத்தையும்
ததா	அவ்வாறே
பாஷிதம்	பேச்சையும்
ஆலோக்ய	கண்டு
பூய:	பின்னும்
த்ராஸம்	பயத்தை
கமிஷ்யதி	அடைவாள்.

ततो जातपरित्रासा शब्दं कुर्यान्मनस्विनी ।
जानाना मां विशालाक्षी रावणं कामरूपिणम् ॥

ததோ ஜாத பரித்ராஸா ஶப்தம் குர்யாந் மனஸ்விநீ ।
ஜாநாநா மாம் விஶாலாக்ஷீ ராவணம் காமரூபிணம் ॥ 22

தத:	‘‘அப்பொழுது
மநஸ்விநீ	கவலையுடனிருக்கிற
விஶாலாக்ஷீ	விசாலாக்ஷி
ஜாதபரித்ராஸா	இப்பொழுது உண்டானவைகளால் இன்னுமதிகரித்து நடுங்கியவளாய்
மாம்	என்னை
காமரூபிணம்	காமரூபியான
ராவணம்	ராவணனாக
ஜாநாநா	நினைத்தவளாய்
ஶப்தம்	கூச்சலை
குர்யாத்	இடுவாள்.

सीतया च कृते शब्दे सहसा राक्षसीगणः ।
नानाप्रहरणो घोरः समेयादन्तकोपमः ॥

ஸீதயா ச க்ருதே ஶப்தே ஸஹஸா ராக்ஷஸீகண: ।
நாநா ப்ரஹரணோ கோர: ஸமேயாதந்த கோபம: ॥ 23

ஸீதயா	‘‘ஸீதையினால்
ஶப்தே	கூச்சல்
க்ருதே	இடப்பட்டால்
ஸஹஸா	உடனே
அந்தகோபம:	யமனுக்கொப்பான
கோர:	கோரமான
ராக்ஷஸீகண:	ராக்ஷஸிகளின் கூட்டம்
நாநாப்ரஹரண: ச	நானாவிதாயுதங்களை கையில் ஏந்தியதாகவும்
ஸமேயாத்	வந்து கூடி விடும்.

ततो मां संपरिक्षिप्य सर्वतो विकृताननाः ।
वधे च ग्रहणे चैव कुर्युर्यत्नं यथाबलम् ॥

ததோ மாம் ஸம்பரிக்ஷிப்ய ஸர்வதோ விக்ருதாநநா: ।
வதே ச க்ரஹணே சைவ குர்யுர் யத்நம் யதாபலம் ॥ 24

தத:	- ‘‘பின்பு
விக்ருதாநநா:	- பேய் வாயர்கள்
மாம் ஏவ	- என்னையே
ஸர்வத:	- நான்கு புறத்திலும்
ஸம்பரிக்ஷிப்ய	- சூழ்ந்து கொண்டு
யதாபலம்	- தங்களானவரையில்
வதே ச	- கொல்வதிலும்
க்ரஹணே ச	- பிடிப்பதிலும்
யத்நம்	- முயற்சியை
குர்யு:	- செய்வார்கள்.

तं मां शाखाः प्रशाखाश्च स्कन्धांश्चोत्तमशाखिनाम् ।
दृष्ट्वा विपरिधावन्तं भवेयुर्भयशङ्किताः ॥

தம் மாம் ஶாகா: ப்ரஶாகாஶ்ச ஸ்கந்தாம் ஶ்சோத்தம ஶாகிநாம் ।
த்ருஷ்ட்வா விபரிதாவந்தம் பவேயுர் பயஶங்கிதா: ॥ 25

உத்தமஶாகிநாம்	- ‘‘பெருத்த மரங்களின்
ஶாகா:	- பெருங்கிளைகளையும்
ப்ரஶாகா: ச	- சிறு கிளைகளையும்
ஸ்கந்தாந் ச	- அடிமரங்களையும்
விபரிதாவந்தம்	- விட்டு விட்டு தொத்தித் தொத்தித் தாவுகின்ற
தம்	- அந்த்
மாம்	- என்னை
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு,
பயஶங்கிதா:	- பயத்தால் நடுங்கியவர்களாய்
பவேயு:	- ஆவார்கள்.

मम रूपं च संप्रेक्ष्य वने विचरतो महत् ।
राक्षस्यो भयवित्रस्ता भवेयुर्विकृताननाः ॥

மம ரூபம் ச ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய வனே விசரதோ மஹத் ।
ராக்ஷஸ்யோ பயவித்ரஸ்தா பவேயுர்விக்ருதாநநா: ॥ 26

ச	- ‘‘அன்றியும்,
வநே	- வனத்தில்

விசரதঃ - திரியும்
மம - எனது
மஹத் ரூபம் - பெரிய உருவத்தை
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய - கண்ணுற்று
விக்ருதாநநாঃ - விகார முகமுடைய
ராக்ஷஸ்யঃ - ராக்ஷஸிகள்
பயவித்ரஸ்தாঃ - பயந்து நடுங்கியவர்களாய்
பவேயுঃ - ஆகி விடுவார்கள்.

ततः कुर्युः समाह्वानं राक्षस्यो रक्षसामपि ।
राक्षसेन्द्रनियुक्तानां राक्षसेन्द्रनिवेशने ॥

தத: குர்யு: ஸமாஹ்வானம் ராக்ஷஸ்யோ ரக்ஷஸாமபி ।
ராக்ஷஸேந்த்ர நியுக்தாநாம் ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநே ॥ 27

ததঃ - "பின்பு
ராக்ஷஸ்யঃ - ராக்ஷஸிகள்
ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநே-ராக்ஷஸேந்திரனுடைய மாளிகையில்
ராக்ஷஸேந்த்ரநியுக்தாநாம்-ராக்ஷஸேந்திரனால் நியமிக்கப்பட்டுள்ள
ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களின்
ஸமாஹ்வாநம் அபி - அழைத்தலையும்
குர்யுঃ - செய்வார்கள்.

ते शूलशक्तिनिस्त्रिंशविविधायुधपाणयः ।
आपतेयुर्विमर्देऽस्मिन् वेगेनोद्विग्नकारिणः ॥

தே ஶூல ஶக்திநிஸ்த்ரிம்ஶ விவிதாயுத பாணய: ।
ஆபதேயுர் விமர்தேऽஸ்மிந் வேகேநோத்வேக காரிண: ॥ 28

தே - "அவர்கள்
ஶூலஶக்தி - சூலம், சக்தி, கட்கம் என்கிற
நிஸ்த்ரிம்ஶவிவிதா யுதபாணயঃ பலவகை ஆயுதங்களைக் கையில் ஏந்தியவர்களாய்
உத்விக்நகாரிணঃ - மனக் கவலையை உண்டாக்குகிறவர்களாய்
வேகேந - விரைவாக
அஸ்மிந் விமர்தே - இந்தக் கூட்டத்தில்
ஆபதேயுঃ - வந்து விழுவார்கள்.

संरुद्धस्तैस्तु परितो विधमन् रक्षसां बलम् ।।
शक्नुयां न तु संप्राप्तुं परं पारं महोदधेः ।।

ஸம்ருத்தஸ்தைஸ்து பரிதோ விதமந் ரக்ஷஸாம் பலம் ।
ஶக்நுயாம் ந து ஸம்ப்ராப்தும் பரம் பாரம் மஹோததே: ॥ 29

தை:	"அவர்களால்
பரித:	நான்கு பாகத்திலும்
ஸம்ருத்த: து	நன்றாய் சூழ்ந்து கொள்ளப்பட்டவனாய் நான்
ரக்ஷஸாம்	ராக்ஷஸ
பலம்	பலத்தை
விதமந்	ஊதி விடுகின்றவனாய்,
து	இந்த ஸ்திதியில்
மஹோததே:	மஹோததியின்
பரம் பாரம்	அக்கரையை
ஸம்ப்ராப்தும்	போய்ச் சேர
ந ஶக்நுயாம்	சக்தியற்றவனாவேன்.

मां वा गृह्णीयुराप्लुत्य बहवः शीघ्रकारिणः ।
स्यादियं चागृहीतार्था मम च ग्रहणं भवेत् ॥
மாம் வா க்ருஹ்ணீ யுராப்லுத்ய பஹவ: ஶீக்ரகாரிண: ।
ஸ்யாதியம் சாக்ருஹீதார்தா மம ச க்ரஹணம் பவேத் ॥ 30

ஶீக்ரகாரிண:	"சுறுசுறுப்புள்ள
பஹவ:	பலர்
ஆப்லுத்ய	மேல் விழுந்து
மாம்	என்னை
க்ருஹ்ணீயு:	பிடித்துக் கொள்ளவும் கூடும்;
ச	அப்படியாகில்
மம	எனக்கு
க்ரஹணம்	பந்தனம்
பவேத்	உண்டாய் விடும்;
ச	இதோடு
இயம்	இவள்
அக்ருஹீதார்தா வா	செய்தி யாதொன்றும் தெரியாதவளாகவே
ஸ்யாத்	ஆய் விடுவாள்.

हिंसाभिरुचयो हिंस्युरिमां वा जनकात्मजाम् ।
विपन्नं स्यात्ततः कार्यं रामसुग्रीवयोरिदम् ॥
ஹிம்ஸாபிருசயோ ஹிம்ஸ்யுரிமாம் வா ஜனகாத்மஜாம் ।
விபந்நம் ஸ்யாத்தத: கார்யம் ராம ஸுக்ரீவ யோரிதம் ॥ 31

ஹிம்ஸாபிருசய:	"ஹிம்ஸையில் ருசி கொண்டவர்கள்
இமாம்	இந்த
ஜநகாத்மஜாம்	ஜனகர் திருமகளை
ஹிம்ஸ்யு: வா	கொன்று விடவும் கூடும்;

தத:	-	அப்படியானால்,
ராமஸுக்ரீவயோ:	-	ராம ஸுக்ரீவர்களின்
இதம்	-	இந்த
கார்யம்	-	காரியம்
விபந்நம்	-	விபத்தை அடைந்ததாய்
ஸ்யாத்	-	முடியும்.

उद्देशे नष्टमार्गेऽस्मिन् राक्षसैः परिवारिते ।
सागरेण परिक्षिप्ते गुप्ते वसति जानकी ॥

உத்தேஶே நஷ்டமார்கேऽஸ்மிந் ராக்ஷஸை: பரிவாரிதே ।
ஸாகரேண பரிக்ஷிப்தே குப்தே வஸதி ஜானகீ ॥ 32

நஷ்டமார்கே	-	"வர வழியில்லாததும்,
ராக்ஷஸை:	-	அரக்கர்களால்
பரிவாரிதே	-	பாதுகாக்கப்பட்டதும்,
ஸாகரேண	-	கடலால்
பரிக்ஷிப்தே	-	சூழ்ந்துள்ளதும்
குப்தே	-	ரஹஸ்யமுமான
அஸ்மிந்	-	இந்த
உத்தேஶே	-	ஸ்தலத்தில்
ஜாநகீ	-	ஜானகி
வஸதி	-	இருக்கிறாள்.

विशस्ते वा गृहीते वा रक्षोभिर्मयि संयुगे ।
नान्यं पश्यामि रामस्य साहाय्यं कार्यसाधने ॥

விஶஸ்தேவா க்ருஹீதே வா ரக்ஷோபிர்மயி ஸம்யுகே ।
நான்யம் பஶ்யாமி ராமஸ்ய ஸாஹாய்யம் கார்யஸாதநே ॥ 33

மயி	-	"நான்
ரக்ஷோபி:	-	அரக்கர்களால்
ஸம்யுகே	-	போரில்
விஶஸ்தே வா	-	கொல்லப்பட்டோ
க்ருஹீதே வா	-	பிடிபட்டோ போவேனாகில்,
ராமஸ்ய	-	ராமருடைய
கார்யஸாதநே	-	கார்யத்தை முடித்துக் கொடுப்பதில்
அந்யம்	-	வேறொரு
ஸாஹாய்யம்	-	ஏற்ற துணைவனை
ந பஶ்யாமி	-	நான் அறிந்திலேன்.

विमृशंश्च न पश्यामि यो हते मयि वानरः ।
शतयोजनविस्तीर्णं लङ्घयेत महोदधिम् ॥

விம்ருஶம்ஶ்ச ந பஶ்யாமி யோ ஹதே மயி வானர: ।
ஶதயோஜன விஸ்தீர்ணம் லங்கயேத மஹோததிம் ॥ 34

மயி - ‘‘நான்
ஹதே - கொலையுண்டு போவேனாகில்
விம்ருஶந் ச - எவ்வளவோ யோசித்துப் பார்த்தும்
ய: - எந்த
வாநர: - வானரன்
ஶதயோஜநவிஸ்தீர்ணம்-நூறு யோஜனை விஸ்தீர்ணமான
மஹோததிம் - மஹோததியை
லங்க்யேத - கடப்பானென்று
ந பஶ்யாமி - அறிகிலேன்.

कामं हन्तुं समर्थोऽस्मि सहस्राण्यपि रक्षसाम् ।
न तु शक्ष्यामि संप्राप्तुं परं पारं महोदधेः ॥

காமம் ஹந்தும் ஸமர்தோऽஸ்மி ஸஹஸ்ராண்யபி ரக்ஷஸாம் ।
ந து ஶக்ஷ்யாமி ஸம்ப்ராப்தும் பரம் பாரம் மஹோததே: ॥ 35

ரக்ஷஸாம் - ‘‘அரக்கர்களின்
ஸஹஸ்ராணி ச - ஆயிரக்கணக்கானவர்களையும்
ஹந்தும் - வதை செய்ய
அஸ்மி - நான் ஒருவனே
ஸமர்த: - திறமையுள்ளவன்;
காமம் து - இது முடிந்த பினனர்
மஹோததே: - மஹோததியின்
பரம் பாரம் - அக்கரையை
ஸம்ப்ராப்தும் - போய்ச் சேர
ந ஶக்ஷ்யாமி - முடியாதிருப்பேன்.

असत्यानि च युद्धानि संशयो मे न रोचते ।
कश्च निःसंशयं कार्यं कुर्यात् प्राज्ञः ससंशयम् ॥

அஸத்யாநி ச யுத்தாநி ஸம்ஶயோ மே ந ரோசதே ।
கஶ்ச நிஸ்ஸம்ஶயம் கார்யம் குர்யாத் ப்ராக்ஞ: ஸஸம்ஶயம் ॥ 36

யுத்தாநி ச - ‘‘யுத்தங்களோ
அஸத்யாநி - நிலையில்லாதவைகள்;
மே ஸம்ஶய: - எனக்கு விளையும் ஆபத்து
ந ரோசதே - ஏற்றதன்று;
க: - எவன்
ப்ராஜ்ஞ: ச - ப்ராக்ஞனாயிருந்தால்
ஸ ஸம்ஶயம் - ஆபத்தோடு கூடிய

கார்யம் - கார்யத்தைச் செய்ய
நிஸ்ஸம்ஶயம் - நிஸ்ஸந்தேஹமாய்
குர்யாத் - பிரவிர்த்திப்பான்?

प्राणत्यागश्च वैदेह्या भवेदनभिभाषणे ।
एष दोषो महान् हि स्यान्मम सीताभिभाषणे ॥

ப்ராண த்யாகஶ்ச வைதேஹ்யா பவேதநபிபாஷணே ।
ஏஷ தோஷோ மஹான் ஹி ஸ்யான்மம ஸீதாபி பாஷணே ॥ 37

அநபிபாஷணே - ''கண்டு பேசாவிடில்
வைதேஹ்யாः - வைதேஹிக்கு
ப்ராணத்யாகः - பிராணத்யாகம்
பவேத் ச - ஸம்பவிக்குமே;
ஸீதாபிபாஷணே ஹி- ஸீதையைக் கண்டு பேசுவதிலோ
மம - எனக்கு
ஏஷः மஹாந் தோஷः- இந்தப் பெரிய கேடு
ஸ்யாத் - விளையக் கூடும்.

भूताश्चार्था विनश्यन्ति देशकालविरोधिताः ।
विक्लवं दूतमासाद्य तमः सूर्योदये यथा ॥

பூதாஶ்சார்தா விநஶ்யந்தி தேஶகாலவிரோதிதா: ।
விக்லவம் தூதமாஸாத்ய தம: ஸௌர்யோதயே யதா ॥ 38

பூதாः - ''கை கூடுமென்று துணிந்த
அர்தாः ச - காரியங்களும்
விக்லபம் - முன்பின் யோசியாத
தூதம் ஆஸாத்ய - தூதனைச் சேர்ந்து
ஸௌர்யோதயே - சூர்யோதயத்தில்
தமः யதா - இருள்போல்
தேஶகாலவிரோதிதாः- தேசகால விரோதத்தை அடைந்தவைகளாய்
விநஶ்யந்தி - பயனடையாமல் போகின்றன.

अर्थानर्थान्तरे बुद्धिर्निश्चितापि न शोभते ।
घातयन्ति हि कार्याणि दूताः पण्डितमानिनः ॥

அர்தாநர்தாந்தரே புத்திர்நிஶ்சிதாபி ந ஶோபதே । 39
காதயந்தி ஹி கார்யாணி தூதா: பண்டிதமாநிந: ॥

அர்தாநர்தாந்தரே - ''செய்யக் கூடியது செய்யத் தகாததில்
நிஶ்சிதா - நிச்சயிக்கப்பட்ட
புத்திः - தீர்மானம்
ந ஶோபதே - விளங்குகிறதில்லை;

பண்டிதமாநிந: அபி	- எல்லாம் தெரிந்தவராக எண்ணிக் கொள்ளும்
தூதா: ஹி	- தூதர்களே
கார்யாணி	- கார்யங்களை
காதயந்தி	- கெடுத்து விடுகிறார்கள்.

न विनश्येत् कथं कार्यं वैक्लव्यं न कथं भवेत् ।
लङ्घनं च समुद्रस्य कथं नु न वृथा भवेत्॥

ந விநஶ்யேத் கதம் கார்யம் வைக்லவ்யம் நகதம் பவேத் ।
லங்கனம் ச ஸமுத்ரஸ்ய கதம் நு ந வ்ருதா பவேத் ॥ 40

கார்யம்	- ''காரியம்
ந விநஶ்யேத்	- கெடாதிருக்கிறது
கதம்	- எவ்வண்ணம்?
வைக்லப்யம்	- ஸாமர்த்தியக் குறை
ந பவேத்	- ஸம்பவியாதிருக்கிறது
கதம்	- எவ்வண்ணம்?
ஸமுத்ரஸ்ய	- ஸமுத்திரத்தினுடைய
லங்கநம் ச	- லங்கனமும்
வ்ருதா	- வீணாக
ந பவேத்	- போகாமலிருக்கிறது
கதம் நு	- எவ்வண்ணம்?

कथं नु खलु वाक्यं मे शृणुयान्नोद्विजेत वा ।
इति संचिन्त्य हनुमांश्चकार मतिमुत्तमाम्॥

கதம் நூ கலு வாக்யம் மே ஶ்ருணுயாந் நோத்விஜேத வா ।
இதி ஸஞ்சிந்த்ய ஹநுமாம்ஶ்சகார மதி முத்தமாம் ॥ 41

மே வாக்யம்	- ''எனது வார்த்தையில்
ஶ்ருணுயாத் கலு	- (அவள்) செவி சாய்ப்பதும்
கதம்	- எவ்வண்ணம்?
வா	- அன்றியும்
ந உத்விஜேத	- (அவள்) மனக்கலக்கமடையாமல் இருக்கிறது
நு	- எவ்வண்ணம்?''
இதி	- இப்படியெல்லாம்
ஹநுமான்	- ஹனுமார்
ஸஞ்சிந்த்ய	- முன்னாலோசனை செய்து
உத்தமாம்	- ஒப்புயர்வில்லாத
மதிம் சகார	- தீர்மானத்திற்கு வந்தார்.

राममक्लिष्टकर्माणं स्वबन्धुमनुकीर्तयन् ।
नैनामुद्वेजयिष्यामि तद्बन्धुगतमानसाम् ॥

ராம மக்லிஷ்டகர்மாணம் ஸ்வபந்து மநு கீர்தயந் ।
நை நாமுத்வேஜயிஷ்யாமி தத் பந்துகதமானஸாம் ॥ 42

அக்லிஷ்டகர்மாணம்	-	அனாயாஸமாய்க் காரியங்களைச் செய்யவல்ல
ஸ்வபந்தும்	-	தமது ஆப்தரான
ராமம்	-	ஸ்ரீராமரைப் பற்றி
அநுகீர்தயந்	-	புகழ்ந்து பாடிக் கொண்டு
தத்	-	அதனால்
பந்துகதமாநஸாம்	-	பிராணநாதனிடமே பதிந்த மனத்தளான
ஏநாம்	-	இவளை
ந உத்வேஜயிஷ்யாமி	-	அச்சமுறாதிருக்கச் செய்கிறேன்.

इक्ष्वाकूणां वरिष्ठस्य रामस्य विदितात्मनः ।
शुभानि धर्मयुक्तानि वचनानि समर्पयन् ॥

இக்ஷ்வாகூணாம் வரிஷ்டஸ்ய ராமஸ்ய விதிதாத்மன: ।
ஶுபாநி தர்ம யுக்தாநி வசநாநி ஸமர்பயன் ॥ 43

श्रावयिष्यामि सर्वाणि मधुरां प्रब्रुवन् गिरम् ।
श्रद्धास्यति यथा हीयं तथा सर्वं समादधे ॥

ஶ்ராவயிஷ்யாமி ஸர்வாணி மதுராம் ப்ரப்ருவன் கிரம் ॥
ஶ்ரத்தாஸ்யதி யதா ஹீயம் ததா ஸர்வம் ஸமாததே ॥ 44

இக்ஷ்வாகூணாம்	-	''இக்ஷ்வாகு குலத்தவர்களில்
வரிஷ்டஸ்ய	-	தலைவராய்
விதிதாத்மநः	-	ஸர்வ ஞானியான
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருடைய
தர்மயுக்தாநி	-	தர்மயுக்தமான
ஶுபாநி	-	சுபகரங்களான
வசநாநி ஹி	-	வசனங்களையே
ஸமர்பயந்	-	விண்ணப்பம் செய்து கொண்டு
மதுராம்	-	இனிமையாய்
கிரம்	-	புகழை
ப்ரப்ருவந்	-	உரத்துக் கூவிக் கொண்டு
ஸர்வாணி	-	எல்லாவற்றையும்
ஶ்ராவயிஷ்யாமி	-	செவிசாய்க்கச் செய்வேன்;
இயம்	-	இவள்
யதா	-	எப்படிச் செய்தால்

ஶ்ரத்தாஸ்யதி	நம்பிக்கை கொள்வாளோ,
ததா	அப்படி
ஸர்வம்	எல்லாவற்றையும்
ஸமாததே	செய்வேன்.''

इति स बहुविधं महानुभावो जगतिपतेः प्रमदामवेक्षमाणः ।
मधुरमवितथं जगाद वाक्यं द्रुमविटपान्तरमास्थितो हनूमान् ॥

இதி ஸ பஹுவிதம் மஹாநுபாவோ
ஜகதிபதே: ப்ரமதாமவேக்ஷமாண: ।
மதுரமவிததம் ஜகாத வாக்யம்
த்ருமவிடபாந்தர மாஸ்திதோ ஹநூமாந் ॥ 45

ஸ:	அந்த
மஹாநுபாவ:	மஹானுபாவரான
ஹநூமான்	ஹனுமார்
ஜகதிபதே:	லோகநாதருடைய
ப்ரமதாம்	மனைவியைப் பற்றி
பஹுவிதம்	பலவாறாய்
இதி	மேற்கண்டவாறெல்லாம்
அவேக்ஷமாண:	யோசித்தவராய்
த்ருமவிடபாந்தரம்	மரக் கிளையின் இடுக்கில்
ஆஸ்தித:	இருந்து கொண்டு
அவிததம்	பயன்படத் தக்கதான (வீண்போகாத)
வாக்யம்	வாக்கியத்தை
மதுரம்	இனிமையாய்
ஜகாத	விரித்துச் சொன்னார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஹநூமத்க்ருத்யாக்ருத்ய விசிந்தநம் நாம த்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஏகத்ரிம்ஶ: ஸர்க: - 31

एवं बहुविधां चिन्तां चिन्तयित्वा महाकपिः ।
संश्रवे मधुरं वाक्यं वैदेह्या व्याजहार ह ॥

ஏவம் பஹு¯விதாம் சிந்தாம் சிந்தயித்வா மஹாகபி: ।
ஸம்ஶ்ரவே மதுரம் வாக்யம் வைதேஹ்யா வ்யாஜஹார ஹ ॥ 1

மஹாகபிঃ	-	வானரோத்தமர்
ஏவம்	-	இவ்வாறு
பஹு¯விதாம்	-	பலவிதமான
சிந்தாம்	-	ஆலோசனையில்
சிந்தயித்வா	-	ஒரு தீர்மானித்திற்கு வந்து
வைதேஹ்யாঃ	-	வைதேஹிக்கு
ஸம்ஶ்ரவே	-	கவனமாய்ச் செவிசாய்த்தலில்
மதுரம்	-	மதுரமாயிருக்கும்
வாக்யம்	-	வாக்கியத்தை
வ்யாஜஹார	-	தெளிவாய்ச் சொன்னார்,
ஹ	-	காண்!

राजा दशरथो नाम रथकुञ्जरवाजिमान् ।
पुण्यशीलो महाकीर्तिर्ऋजुरासीन्महायशाः ॥

ராஜா தஶரதோ நாம ரதகுஞ்ஜர வாஜிமாந் ।
புண்ய ஶீலோ மஹாகீர்தி: ருஜு¯ராஸீந் மஹாயஶா: ॥ 2

ரதகுஞ்ஜரவாஜிமாந்	-	"தேர்களையும், யானைகளையும், குதிரைகளையும் உடையவராய்
புண்யஶீலঃ	-	புண்யசீலராய்
மஹாகீர்திঃ	-	மஹா தேஜஸ்வியாய்
ருஜு¯ঃ	-	சத்தியவானாய்
மஹாயஶாঃ	-	எங்கும் பரவிய புகழ் படைத்தவராய்
தஶரதோ நாம	-	தசரதரென
ராஜா	-	ஓர் அரசர்
ஆஸீத்	-	இருந்தார்.

राजर्षीणां गुणश्रेष्ठस्तपसा चर्षिभिः समः ।
चक्रवर्तिकुले जातः पुरंदरसमो बले ॥

ராஜர்ஷீணாம் குணஶ்ரேஷ்டஸ் தபஸா சர்ஷிபி: ஸம: । 3
சக்ரவர்திகுலே ஜாத: புரந்தரஸமோ பலே ॥

ராஜர்ஷிணாம்	-	"ராஜரிஷிகளுக்குள்
குணஶ்ரேஷ்டঃ	-	உத்தம குணசீலர்;

தபஸா	- தபத்தால்·
ரிஷிபி:	- ரிஷிகளோடு
ஸம:	- ஒத்தவர்;
சக்ரவர்திகுலே ச	- சக்ரவர்த்திகளின் குலத்திலேயே
ஜாத:	- ஜனித்தவர்;
பலே	- பலத்தில்
புரந்தரஸம:	- தேவேந்திரனைப் போன்றவர்.

अहिंसारतिरक्षुद्रो घृणी सत्यपराक्रमः ।
मुख्यश्चेक्ष्वाकुवंशस्य लक्ष्मीवाँल्लक्ष्मिवर्धनः ॥

அஹிம்ஸாரதிரக்ஷுத்ரோ க்ருணீ ஸத்ய பராக்ரம: ।
முக்யஶ்சேக்ஷ்வாகுவம்ஶஸ்ய லக்ஷ்மீவாந் லக்ஷ்மிவர்தன: ॥ 4

அஹிம்ஸாரதி:	- ''அஹிம்ஸையில் பற்றுள்ளவனர்;
அக்ஷுத்ர:	- பெருந்தன்மையுள்ளவர்;
க்ருணீ	- தயாளு;
ஸத்யபராக்ரம:	- பொய்க்காத விக்ரமர்;
இக்ஷ்வாகுவம்ஶஸ்ய	- இக்ஷ்வாகு வம்சத்திற்கு
முக்ய:	- தலைவர்;
லக்ஷ்மீவாந்	- பாக்யசாலி;
லக்ஷ்மிவர்தந: ச	- செல்வத்தை வளர்ப்பவர்.

पार्थिवव्यञ्जनैर्युक्तः पृथुश्रीः पार्थिवर्षभः ।
पृथिव्यां चतुरान्तायां विश्रुतः सुखदः सुखी ॥

பார்திவ வ்யஞ்ஜனைர்யுக்த: ப்ருதுஶ்ரீ: பார்திவர்ஷப: ।
ப்ருதிவ்யாம் சதுரந்தயாம் விஶ்ருத: ஸுகத: ஸுகீ ॥ 5

பார்த்திவவ்யஞ்ஜநை:	-''ராஜ லக்ஷணங்களோடு
யுக்த:	- கூடியவர்;
ப்ருதுஶ்ரீ:	- மிகுந்த செல்வப் பெருக்குடையவர்;
பார்திவர்ஷப	- ராஜாதிராஜர்;
சதுரந்தாயாம்	- நாற்கடல் சூழ்ந்த
ப்ருதிவ்யாம்	- புவியில்
விஶ்ருத:	- பேரெடுத்தவர்;
ஸுகத:	- நன்மையளிப்பவர்;
ஸுகோ	- நன்மை பெற்றவர்.

तस्य पुत्रः प्रियो ज्येष्ठस्ताराधिपनिभाननः ।
रामो नाम विशेषज्ञः श्रेष्ठः सर्वधनुष्मताम् ॥

தஸ்ய புத்ர: ப்ரியோ ஜ்யேஷ்டஸ் தாராதிபநிபாநந: ।
ராமோ நாம விஶேஷஜ்ஞ: ஶ்ரேஷ்ட: ஸர்வதநுஷ்மதாம் ॥ 6

தஸ்ய	-	''அவருக்கு
ப்ரியः	-	அன்பிற்குரிய
ஜ்யேஷ்டः புத்ரः	-	மூத்த புத்திரர்
ராமः	-	ஸ்ரீராமர்
நாம	-	என்பவர்;
தாராதிபநிபாநநः	-	சந்திரனையொத்த முகத்தையுடையவர்;
விஶேஷஜ்ஞः	-	விசேஷஞர்;
ஸர்வதநுஷ்மதாம்	-	வில்லாளிகளனைவரையும்விட
ஶ்ரேஷ்டः	-	அதிசயித்தவர்.

रक्षिता स्वस्य वृत्तस्य स्वजनस्यापि रक्षिता ।
रक्षिता जीवलोकस्य धर्मस्य च परंतपः ॥

ரக்ஷிதா ஸ்வஸ்ய வ்ருத்தஸ்ய ஸ்வஜனஸ்யாபி ரக்ஷிதா ।
ரக்ஷிதா ஜீவலோகஸ்ய தர்மஸ்ய ச பரந்தப: ॥ 7

ஸ்வஸ்ய	-	''தம்முடைய
தர்மஸ்ய	-	தர்மத்திற்கு
ரக்ஷிதா	-	ரக்ஷகர்;
ஸ்வஜநஸ்ய	-	தனது ஜனத்திற்கு
ரக்ஷிதா	-	ரக்ஷகர்;
ஜீவலோகஸ்ய	-	பிராணி ஸமூகத்திற்கும்
தர்மஸ்ய ச	-	தர்மத்திற்கும்
ரக்ஷிதா	-	ரக்ஷகர்;
பரந்தபः	-	சத்ருக்களைத் தபிப்பிப்பவர்.

तस्य सत्याभिसन्धस्य वृद्धस्य वचनात् पितुः ।
सभार्यः सह च भ्रात्रा वीरः प्रव्राजितो वनम् ॥

தஸ்ய ஸத்யாபி ஸந்தஸ்ய வ்ருத்தஸ்ய வசநாத்பிது: ।
ஸபார்ய: ஸஹ ச ப்ராத்ரா வீர: ப்ரவ்ராஜிதோ வனம் ॥ 8

ஸத்யாபிஸந்தஸ்ய	-	''ஸத்தியஸந்தனாய்
வ்ருத்தஸ்ய	-	வயது முதிர்ந்த
தஸ்ய	-	அந்த
பிதுः	-	பிதாவின்
வசநாத்	-	சொல் நிமித்தம்
வீரः	-	வீரப் புதல்வர்
ஸபார்யः	-	பத்தினியோடு கூடியவராய்,
ப்ராத்ரா ச	-	தம்பியோடும்
ஸஹ	-	கூடியவராய்,
வநம்	-	வனத்திற்கு
ப்ரவ்ராஜிதः	-	தவ வேடத்துடனே அனுப்பப்பட்டார்.

तेन तत्र महारण्ये मृगयां परिधावता ।
राक्षसा निहता: शूरा बहव: कामरूपिण: ॥

தேந தத்ர மஹாரண்யே ம்ருகயாம் பரிதாவதா ।
ராக்ஷஸா நிஹதா: ஶூரா பஹவ: காமரூபிண: ॥ 9

தத்ர	''அந்த
மஹாரண்யே	பெருங்காட்டில்
ம்ருகயாம்	வேட்டையில்
பரிதாவதா	திரிந்து கொண்டிருந்த
தேந	அவரால்
காமரூபிண:	வேண்டியபடி உருவமெடுக்க வல்லவர்களும்
ஶூரா:	சூரர்களுமான
பஹவ: ராக்ஷஸா:	பல அரக்கர்கள்
நிஹதா:	கொலையுண்டு மடிந்தனர்.

जनस्थानवधं श्रुत्वा हतौ च खरदूषणौ ।
ततस्त्वमर्षापहृता जानकी रावणेन तु ॥
वञ्चयित्वा वने रामं मृगरूपेण मायया ॥

ஜநஸ்தாந வதம் ஶ்ருத்வா ஹதௌ ச கரதூஷணௌ ।
ததஸ்த்வமர்ஷாபஹ்ருதா ஜானகீ ராவணேன து ।
வஞ்சயித்வா வனே ராமம் ம்ருகரூபேண மாயயா ॥ 10

ராவணேந	''ராவணனால்
ஜநஸ்தாநவதம்	ஜனஸ்தானத்தின் அழிவையும்
கரதூஷணௌ து	கரன், தூஷணன் இவ்விருவர்கள்
ஹதௌ ச	கொலையுண்டதையும்
ஶ்ருத்வா	கேள்வியுற்று
வநே	காட்டில்
ராமம்	ஸ்ரீ ராமரை
மாயயா	மாயையினால்
ம்ருகரூபேண	மான் வேஷத்தைக் கொண்டு
வஞ்சயித்வா	வஞ்சித்து
தத:	அவ்விடமிருந்து
ஜாநகி	ஜானகி
து	இந்த ஸ்திதியில்
அமர்ஷாபஹ்ருதா	பேராசையால் திருடிக் கொண்டு போகப்பட்டாள்.

स मार्गमाणस्तां देवीं राम: सीतामनिन्दिताम् ।
आससाद वने मित्रं सुग्रीवं नाम वानरम् ॥

ஸ மார்கமாணஸ்தாம் தேவீம் ராம: ஸீதாமநிந்திதாம் ।
ஆஸஸாத வனே மித்ரம் ஸுக்ரீவம் நாம வானரம் ॥ 11

ஸ: ராம:	-	''அந்த ஸ்ரீராமர்
அநிந்திதாம்	-	தோஷரஹிதையான
தேவீம்	-	தேவியான
தாம்	-	அந்த
ஸீதாம்	-	ஸீதாப் பிராட்டியை
வநே	-	காட்டில்
மார்கமாண:	-	தேடிக் கொண்டு போகையில்
ஸுக்ரீவம்	-	சுக்ரீவரென
நாம	-	பெயர் பெற்ற
வாநரம்	-	வானரரை
மித்ரம்	-	நண்பராக
ஆஸஸாத	-	பெற்றார்.

सुग्रीवेण प्रतिज्ञातं सीतायाः परिमार्गणम् ।
सुग्रीवस्यापि रामेण हरिराज्यं निवेदितम् ॥

ஸுக்ரீவேண ப்ரதிஞாதம் ஸீதாயா: பரிமார்கணம் ।
ஸுக்ரீவஸ்யாபி ராமேண ஹரிராஜ்யம் நிவேதிதம் ॥ 12

ஸீதாயா:	-	''ஸீதையின்
பரிமார்ககணம்	-	இருக்குமிடம் தேடிக் கண்டுபிடித்தல்
ஸுக்ரீவேண	-	சுக்ரீவரால்
ப்ரதிஜ்ஞாதம்	-	ப்ரதிக்ஞை பண்ணப்பட்டது;
ஸுக்ரீவஸ்ய அபி	-	சுக்ரீவருக்கும்
ராமேண	-	ஸ்ரீராமரால்
ஹரிராஜ்யம்	-	வானரராஜ்யம்
நிவேதிதம்	-	வாக்களிக்கப்பட்டது.

ततः स वालिनं हत्वा रामः परपुरंजयः ।
प्रायच्छत् कपिराज्यं तत् सुग्रीवाय महाबलः ॥

தத: ஸ வாலிநம் ஹத்வா ராம: பரபுரஞ்ஜய: ।
ப்ராயச்சத் கபிராஜ்யம் தத் ஸுக்ரீவாய மஹாபல: ॥ 13

தத:	-	அதனால்,
மஹாபல:	-	மஹாபலவானும்
பரபுரஞ்ஜய:	-	மஹா பராக்கிரமசாலியுமான
ஸ: ராம:	-	அந்த ஸ்ரீராமர்,
வாலிநம்	-	வாலியை
ஹத்வா	-	கொன்று
தத்	-	அந்த

கபிராஜ்யம் - வானர ராஜ்யத்தை
ஸுக்ரீவாய - சுக்ரீவருக்கு
ப்ராயச்சத் - தந்தருளினார்.

सुग्रीवेणापि संदिष्टा हरयः कामरूपिणः ।
दिक्षु सर्वासु तां देवीं विचिन्वन्ति सहस्रशः ॥

ஸுக்ரிவேணாபி ஸந்திஷ்டா ஹரய: காம ரூபிண: ।
திக்ஷு ஸர்வாஸு தாம் தேவீம் விசிந்வந்தி ஸஹஸ்ரஶ: ॥ 14

ஸுக்ரீவேண - ''ஸுக்ரீவரால்
ஸந்திஷ்டா: - நியமிக்கப்பட்ட
ஹரய: - வானரர்கள்
காமருபிண: - காமருபிகளாய்
ஸஹஸ்ரஶ: - ஆயிரக்கணக்காய்
தாம் தேவீம் - அந்த தேவியை
ஸர்வாஸு - எல்லா
திக்ஷு அபி - திக்குகளிலும்
விசிந்வந்தி - தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

अहं संपातिवचनाच्छतयोजनमायतम् ।
तस्या हेतोर्विशालाक्ष्याः सागरं वेगवान् प्लुतः ॥

அஹம் ஸம்பாதிவசநாத்ஶதயோஜன மாயதம் ।
தஸ்யா ஹேதோர் விஶாலாக்ஷ்யா: ஸாகரம் வேகவாந் ப்லுத: ॥ 15

அஹம் - ''நான்
ஸ்பாதிவசநாத் - ஸம்பாதி சொன்ன சொல்லைக் கேட்டு
வேகவாந் - உற்சாகம் கொண்டவனாய்
தஸ்யா: - அந்த
விஶாலாக்ஷ்யா: - விசாலாக்ஷியின்
ஹேதோ: - நிமித்தமாய்
ஶதயோஜநம் - நூறு யோஜனை
ஆயதம் ஸாகரம் - அகன்ற ஸாகரத்தை
ப்லுத: - தாண்டி வந்தேன்.

यथारूपां यथावर्णां यथालक्ष्मीं च विनिश्चिताम् ।
अश्रौषं राघवस्याहं सेयमासादिता मया ॥

யதாரூபாம் யதாவர்ணாம் யதாலக்ஷ்மீம் ச விநிஶ்சிதாம் ।
அஶ்ரௌஷம் ராகவஸ்யாஹம் ஸேயமாஸாதிதா மயா ॥ 16

அஹம் - ''நான்
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராகவருக்கு
விநிஶ்சிதாம் - நன்கு தெரிந்திருந்தபடி

யதாரூபாம் - எவ்வித ரூபமுடையவளாகவும்
யதாவர்ணாம் - எவ்வித வர்ணமுடையவளாகவும்
யதாலக்ஷ்மீம் - எவ்வித சோபையுடையவளாகவும்
அஶ்ரௌஷம் - அறிந்திருந்தேனோ,
ஸா இயம் - அந்த இவள்
மயா - என்னால்
ஆஸாதிதா - காணப்பட்டாள்.''

विररामैवमुक्त्वासौ वाचं वानरपुंगवः ।।

விரராமைவ முக்த்வாऽஸௌ வாசம் வானர புங்கவ: ॥ 17

வாநரபுங்கவ: - வானரோத்தமரான
அஸௌ - இவர்
ஏவம் - இவ்விதமாய்
வாசம் - மொழியை
உக்த்வா - எடுத்துரைத்து விட்டு
விரராம - மௌனமாயிருந்தார்.

जानकी चापि तच्छ्रुत्वा विस्मयं परमं गता ।।

ஜானகீ சாபி தத்ஶ்ருத்வா விஸ்மயம் பரமம் கதா ॥ 18

ஜாநகீ ச - ஜானகியும்
தத் ஶ்ருத்வா - அதைச் செவியுற்று
அபி - அதனால்
பரமம் - அதிக
விஸ்மயம் - விஷயம் ஒன்றும் தெரியாத ஆச்சரிய நிலைமையை
கதா - அடைந்தாள்.

ततः सा वक्रकेशान्ता सुकेशी केशसंवृतम् ।
उन्नम्य वदनं भीरुः शिंशपामन्ववैक्षत ।।

தத: ஸா வக்ர கேஶாந்தா ஸுகேஶீ கேஶ ஸம்வ்ருதம் ॥
உந்நம்ய வதனம் பீரு: ஶிம்ஶபாமன்வ வைக்ஷத ॥ 19

தத: - அப்பொழுது
வக்ரகேஶாந்தா - வளைவுற்ற நுனிக் குழல்களையுடைய
ஸுகேஶீ - கூந்தலழகியான
ஸா - அவள்
பீரு: - பயந்தவளாய்
கேஶஸம்வ்ருதம் - குழல் மறைந்த
வதநம் - முகத்தை
உந்நம்ய - நிமிர்த்தி,
ஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷம் - சிம்சுபா விருக்ஷத்தை நோக்கி
ஐக்ஷத - பார்த்தாள்.

निशम्य सीता वचनं कपेश्च दिशश्च सर्वाः प्रदिशश्च वीक्ष्य ।
स्वयं प्रहर्षं परमं जगाम सर्वात्मना राममनुस्मरन्ती ।।

நிஶம்ய ஸீதா வசனம் கபேஶ்ச திஶஶ்ச ஸர்வா: ப்ரதிஶஶ்ச வீக்ஷ்ய ।
ஸ்வயம் ப்ரஹர்ஷம் பரமம் ஜகாம ஸர்வாத்மநா ராமமநுஸ்மரந்தீ ॥ 20

ஸர்வாத்மநா	சிந்தை, சொல், செய்கையாகிய ஸர்வத்தாலும்
ராமம் ச	ஸ்ரீராமர் ஒருவரையே
அநுஸ்மரந்தீ	ஸ்மரித்தபடியே இருக்கும்
ஸீதா	ஸீதாப் பிராட்டியார்,
ஸர்வா:	எல்லா
திஶ: ச	திக்குகளையும்
ப்ரதிஶ: ச	விதிக்குகளையும்
வீக்ஷ்ய	கவனமாய்ப் பார்த்து,
கபே:	வானரரின்
ஸ்வயம்	தமக்குத் தானே
வசநம்	மொழிந்து கொண்டதையும்
நிஶம்ய	கேட்டு
பரமம்	''கேட்டபடியே ஆகுக'' என்று
ப்ரஹர்ஷம்	மனச் சந்துஷ்டியை
ஜகாம	அடைந்தாள்.

सा तिर्यगूर्ध्वं च तथाप्यधस्तान्निरीक्षमाणा तमचिन्त्यबुद्धिम् ।

ददर्श पिङ्गाधिपतेरमात्यं वातात्मजं सूर्यमिवोदयस्थम् ॥

ஸா திர்யகூர்த்வம் ச ததாப்யதஸ்தாத்
நிரீக்ஷமாணா தமசிந்த்ய புத்திம் ।
ததர்ஶ பிங்காதி பதேர மாத்யம்
வாதாத்மஜம் ஸூர்ய மிவோதயஸ்தம் ॥ 21

ஸா	அவள்
திர்யக்	சுற்றுப் புறங்களிலும்
ஊர்த்வம்	மேலும்
அதஸ்தாத் ச	கீழும்
ததாபி	எங்கும்
நிரீக்ஷமாணா	உற்றுப் பார்த்தவளாய்
அசிந்த்யபுத்திம்	அகோசரமான புத்தியையுடையவரும்,
பிங்காதிபதே:	வானரராஜரின்
அமாத்யம்	மந்திரியும்,
வாதாத்மஜம்	வாயு குமாரரும்,
உதயஸ்தம்	உதயகிரியில் இருக்கும்
ஸூர்யம்	சூரியனை
இவ	போன்றவருமான
தம்	அவரை
ததர்ஶ	பார்த்தாள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ராமவ்ருத்த ஸம்ஶ்ரவோ நாம ஏகத்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

த்வாத்ரிம்ஶ: ஸர்க: - 32

ततः शाखान्तरे लीनं दृष्ट्वा चलितमानसा ।
वेष्टितार्जुनवस्त्रं तं विद्युत्सङ्घातपिङ्गलम् ॥

தத: ஶாகாந்தரே லீனம் த்ருஷ்ட்வா சலிதமானஸா ।
வேஷ்டிதார்ஜுன வஸ்த்ரம் தம் வித்யுத்ஸங்காத பிங்களம் ॥ 1

தத:	- அங்கே
ஶாகாந்தரே	- கிளையிடுக்கில்
லீநம்	- மறைந்திருந்தவரும்,
வேஷ்டிதார்ஜுந வஸ்த்ரம்	- வெள்ளையாடையுடுத்தியவரும்,
வித்யுத்ஸங்காத	- மின்னல் தொகுதி போல
பிங்கலம்	பிங்கள வர்ணருமான
தம்	- அவரை
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு
சலிதமாநஸா	- திடுக்குற்றாள்.

सा ददर्श कपिं तत्र प्रश्रितं प्रियवादिनम् ।
फुल्लाशोकोत्कराभासं तप्तचामीकरेक्षणम् ॥

ஸா ததர்ஶ கபிம் தத்ர ப்ரஶ்ரிதம் ப்ரிய வாதினம் ।
புல்லாஶோகோத்கராபாஸம் தப்த சாமீகரேக்ஷணம் ॥ 2

ஸா	- அவள்
தத்ர	- அவ்விடத்தில்
கபிம்	- வானரத்தை
தப்தசாமீகரேக்ஷணம்	- உருக்கி விட்ட தங்கம் போன்ற கண்களை உடையதாய்,
புல்லாஶோ	- மலர்ந்த அசோக மலர்களின் திரள் போன்ற
கோத்கராபாஸம்	அழகிய மேனியுடையதாய்,
ப்ரஶ்ரிதம்	- அடக்கமொடுக்கமுடையதாய்,
ப்ரியவாதிநம்	- அனுகூலமாய் ஸம்பாஷணை பொழிந்ததாய்
ததர்ஶ	- கண்டாள்.

मैथिली चिन्तयामास विस्मयं परमं गता ॥ 3

மைதிலீ சிந்தயாமாஸ விஸ்மயம் பரமம் கதா ॥

மைதிலீ	- மைதிலி
பரமம்	- அதிக
விஸ்மயம்	- ஸந்தேஹத்தை
கதா	- அடைந்தவளாய்
சிந்தயாமாஸ	- மனோவிசாரணை செய்தாள்.

अहो भीममिदं रूपं वानरस्य दुरासदम् ।
दुर्निरीक्ष्यमिति ज्ञात्वा पुनरेव मुमोह सा ॥

அஹோபீம மிதம் ரூபம் வானரஸ்ய துராஸதம் ।
துர்நிரீக்ஷ்யமிதி ஞாத்வா புனரேவ முமோஹ ஸா ॥ 4

வாநரஸ்ய	-	குரங்கினுடைய
பீமம்	-	பயங்கரமானதும்
துராஸதம்	-	சாதாரணமாய் கண்ணில் படாததுமான
இதம்	-	இந்த
ரூபம்	-	உருவத்தை
துர்நிரீக்ஷ்யம் இதி	-	அபசகுனக் காட்சியாய்
ஜ்ஞாத்வா	-	உணர்ந்து
புந: ஏவ	-	மறுபடியும்
ஸா	-	அவள்
முமோஹ	-	மதி கலங்கினாள்;
அஹோ	-	ஐயோ! கஷ்டம்!

विललाप भृशं सीता करुणं भयमोहिता ।
राम रामेति दुःखार्ता लक्ष्मणेति च भामिनी ॥
रुरोद बहुधा सीता मन्दं मन्दस्वरा सती ॥

விலலாப ப்ருஶம் ஸீதா கருணம் பயமோஹிதா ।
ராம ராமேதி து: கார்தா லக்ஷ்மணேதி ச பாமிநீ ॥
ருரோத பஹு⁻தா ஸீதா மந்தம் மந்தஸ்வரா ஸதீ ॥ 5

பயமோஹிதா	-	பயப்பட்டுக் கலங்கிய
ஸீதா	-	ஸீதை
கருணம்	-	பரிதாபமாக
ப்ருஶம்	-	மெத்தவும்
விலலாப	-	சோகித்தாள்;
து:கார்தா	-	துக்கத்தில் மூழ்கிய
பாமிநீ	-	கட்டழகியான
ஸதீ	-	உத்தம குணசீலையான
ஸீதா	-	ஸீதாப் பிராட்டியார்
மந்தஸ்வரா	-	மெல்லிய குரலையுடையவளாய்
மந்தம்	-	மெல்ல
ராம ராம இதி	-	'ராம, ராம' என்றும்
லக்ஷ்மண இதி ச	-	'லக்ஷ்மண' என்றும்
பஹு⁻தா	-	விட்டு விட்டு
ருரோத	-	விசித்து அழுதாள்.

सा तं दृष्ट्वा हरिश्रेष्ठं विनीतवदुपस्थितम् ।
मैथिली चिन्तयामास स्वप्नोऽयमिति भामिनी ॥

ஸா தம் த்ருஷ்ட்வா ஹரிஶ்ரேஷ்டம் விநீதவதுபஸ்திதம் ।
மைதிலீ சிந்தயாமாஸ ஸ்வப் நோऽயமிதி பாமிநீ ॥ 6

ஸா - அந்த
பாமிநீ - ஸௌந்தர்யவதியான
மைதிலீ - மைதிலி
விநீதவத் - அடக்கமாய்
உபஸ்திதம் - முன்னிருக்கின்ற
தம் - அந்த
ஹரிஶ்ரேஷ்டம் - வானர ச்ரேஷ்டரை
த்ருஷ்ட்வா - கண்ணெடுத்துப் பார்த்து
அயம் ஸ்வப்ந: - ‘இது ஸ்வப்னம்’
இதி - என்று
சிந்தயாமாஸ - எண்ணினாள்.

सा वीक्षमाणा पृथुभुग्नवक्त्रं शाखामृगेन्द्रस्य यथोक्तकारम् ।
ददर्श पिङ्गाधिपतेरमात्यं वातात्मजं बुद्धिमतां वरिष्ठम् ॥

ஸா வீக்ஷமாணா ப்ருது புக்நவக்த்ரம்
ஶாகா ம்ருகேந் த்ரஸ்ய யதோக்த காரம் ।
ததர்ஶ பிங்காதிபதேரமாத்யம்
வாதாத்மஜம் புத்தி மதாம் வரிஷ்டம் ॥ 7

பிங்காதிபதே: - வானராதிபருடைய
அமாத்யம் - அமைச்சரும்,
ஶாகாம்ருகேந்த்ரஸ்ய - வானரேந்திரருடைய
யதோக்தகாரம் - உத்திரவுப்படியே நடப்பவரும்,
புத்திமதாம் - புத்திமான்களுக்குள்ளே
வரிஷ்டம் - தலைமையானவரும்,
ப்ருதுபுக்நவக்த்ரம் - பெரியதாய் கோணிய முகமுடையவருமான
வாதாத்மஜம் - வாயு குமாரரை
ஸா - அவள்
வீக்ஷமாணா - யோசனையில் இருப்பவளாகவே
ததர்ஶ - பார்த்தாள்.

सा तं समीक्ष्यैव भृशं विसंज्ञा गतासुकल्पेव बभूव सीता ।
चिरेण संज्ञां प्रतिलभ्य भूयो विचिन्तयामास विशालनेत्रा ॥

ஸா தம் ஸமீக்ஷ்யைவ ப்ருஶம் விஸம்ஞா
  கதா ஸுகல்பேவ பபூவ ஸீதா ।
சிரேண ஸம்ஞாம் ப்ரதிலப்ய பூயோ
  விசிந்தயாமாஸ விஶாலநேத்ரா ॥ 8

ஸா	- அவள்
தம்	- அவரை
ஸமீக்ஷ்ய	- நன்றாய்ப் பார்த்து
ஏவ	- தத்க்ஷணமே
ப்ருஶம்	- மிகவும்
விஸம்ஜ்ஞா	- அறிவிழந்தவளாய்
கதாஸுகல்பா இவ	- உயிரிழந்தவள் போல்
பபூவ	- ஆகி விட்டாள்;
பூய:	- திரும்பவும்
சிரேண	- முடிவில்
ஸம்ஜ்ஞாம் ப்ரதிலப்ய	- அறிவை அடைந்து
விஶாலநேத்ரா	- விசாலமான கண்களை உடைய
ஸீதா	- ஸீதாப் பிராட்டி .
விசிந்தயாமாஸ	- ஆலோசிக்கலானாள்;

स्वप्ने मयायं विकृतोऽद्य दृष्टः शाखामृगः शास्त्रगणैर्निषिद्धः ।
स्वस्त्यस्तु रामाय सलक्ष्मणाय तथा पितुर्मे जनकस्य राज्ञः ॥

ஸ்வப்நே மயாऽயம் விக்ருதோऽத்ய த்ருஷ்ட:
  ஶாகாம்ருக: ஶாஸ்த்ரகணைர் நிஷித்த: ।
ஸ்வஸ்த்யஸ்து ராமாய ஸலக்ஷ்மணாய
  ததா பிதுர்மே ஜனகஸ்ய ராஜ்ஞ: ॥ 9

மயா	- ‘‘என்னால்
அத்ய	- இப்பொழுது
ஸ்வப்நே	- ஸ்வப்னத்தில்
ஶாஸ்த்ரகணை:	- சாஸ்திர ஸமூகங்களால்
நிஷித்த:	- ஆகாதென்று விலக்கப்பட்ட
விக்ருத:	- விகார ரூபமுடைய
ஶாகாம்ருக:	- குரங்கு
த்ருஷ்ட:	- காணப்பட்டது;
ஸலக்ஷ்மணாய	- லக்ஷ்மணருடன் கூடிய
ராமாய	- ஸ்ரீராமருக்கும்
ததா	- அப்படியே
மே பிது:	- எனது தந்தையான
ஜநகஸ்ய ராஜ்ஞ:	- ஜனக மன்னருக்கும்
ஸ்வஸ்தி	- க்ஷேமம்
அஸ்து	- உண்டாகுக.

स्वप्नोऽपि नायं न हि मेऽस्ति निद्रा शोकेन दुःखेन च पीडितायाः ।
सुखं हि मे नास्ति यतो विहीना तेनेन्दुपूर्णप्रतिमाननेन ॥

ஸ்வப்நோऽபி நாऽயம் நஹி மேऽஸ்தி நித்ரா
ஶோகேந து: கேந ச பீடிதாயா: ।
ஸுகம் ஹி மே நாஸ்தி யதோ விஹீநா
தேநேந்து பூர்ண ப்ரதிமாநநேந ॥ 10

அயம்	- “இது
ஸ்வப்ந: அபி ந	- கனவும் அல்ல;
ஹி	- ஏனென்றால்
ஶோகேந	- சோகத்தாலும்,
து:கேந ச	- துக்கத்தாலும்
பீடிதாயா:	- வருந்துகின்ற
மே நித்ரா ந அஸ்தி	- எனக்குத் தூக்கமில்லை;
இந்துபூர்ணப்ரதிமாநநேந	- முழுமதி முகத்தினரோடு
யத:	- எதனால்
விஹீநா	- இல்லாமல் பிரிந்திருக்கிறேனோ
தேந	- அதனால்
மே	- எனக்கு
ஸுகம் ந அஸ்தி ஹி	- ஸௌக்யம் இல்லையே!

रामेति रामेति सदैव बुद्ध्या विचिन्त्य वाचा ब्रुवती तमेव ।
तस्यानुरूपां च कथां तमर्थमेवं प्रपश्यामि तथा शृणोमि ॥

ராமேதி ராமேதி ஸதைவ புத்யா
விசிந்த்ய வாசா ப்ருவதீ தமேவ ।
தஸ்யாநு ரூபாம் ச கதாம் தமர்தம் 11
ஏவம் ப்ரபஶ்யாமி ததா ஶ்ருணோமி ॥

ஸதா ஏவ	- “எப்பொழுதும்
ராம இதி ராம இதி	- ராம, ராம என்றே
புத்த்யா விசிந்த்ய	- மனப்பூர்வமாய் ஸ்மரித்து
வாசா	- வாயினாலும்
தம் ஏவ	- அவரையே
ப்ருவதீ ச	- கூறுகிறவளாதலால்
தஸ்ய	- அவருக்கு
அநுரூபாம் கதாம்	- ஏற்ற கதையை
ததா	- அவ்வண்ணமே
ஶ்ருணோமி	- செவியுறுகின்றேன்;
ஏவம்	- அப்படியே
தம் அர்தம்	- அந்தக் கதார்த்தத்தை
ப்ரபஶ்யாமி	- அறிகிறேன்.

अहं हि तस्याद्य मनोभवेन संपीडिता तद्गतसर्वभावा ।
विचिन्तयन्ती सततं तमेव तथैव पश्यामि यथा शृणोमि ॥

அஹம் ஹி தஸ்யாத்ய மநோபவேன
ஸம்பீடிதா தத்கத ஸர்வ பாவா ।
விசிந்தயந்தீ ஸததம் தமேவ
ததைவ பஶ்யாமீ யதாஶ்ருணோமி ॥ 12

அத்ய	- "இப்பொழுது
அஹம்	- நான்
தஸ்ய	- அவரைப் பற்றிய
மநோபவேந ஹி	- காதலாலேயே
ஸம்பீடிதா ஏவ	- வருத்தப்பட்டவளாய்
தத்கதஸர்வபாவா	- மனம் முழுமையும் அவரிடத்திலேயே வைத்தவளாய்
ஸததம்	- எப்பொழுதும்
தம் ஏவ	- அவரையே
விசிந்தயந்தீ	- தியானித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்;
ததா	- அவ்விதமாகவே
பஶ்யாமி	- காண்கிறேன்;
ததா	- அவ்விதமாகவே
ஶ்ருணோமி	- கேட்கிறேன்.

मनोरथः स्यादिति चिन्तयामि तथापि बुद्ध्या च वितर्कयामि ।
किं कारणं तस्य हि नास्ति रूपं सुव्यक्तरूपश्च वदत्ययं माम् ॥

மநோரத: ஸ்யாதிதி சிந்தயாமி
ததாऽபி புத்யா ச விதர்கயாமி ।
கிம் காரணம் தஸ்ய ஹி நாஸ்தி ரூபம்
ஸுவ்யக்த ரூபஶ்ச வதத்யயம் மாம் ॥ 13

மநோரதঃ	- "மனத் தோற்றமாக
ஸ்யாத் இதி	- இருக்கும் என்று
சிந்தயாமி	- எண்ணுகிறேன்;
ததா அபி	- அவ்வாறிருப்பினும்
புத்த்யா ச	- புத்தியைக் கொண்டும்
விதர்கயாமி	- நிதானிக்கின்றேன்;
தஸ்ய	- அதற்கு
ரூபம்	- ரூபம்
நாஸ்தி ஹி	- இருக்க மாட்டாதே!
அயம் ச	- இதுவோ
ஸுவ்யக்தரூபঃ	- ஸ்பஷ்டமான ரூபமுடையதாய்

மாம்	-	என்னெதிரில்
வததி	-	ஸம்பாஷிக்கிறது;
கிம் காரணம்	-	காரணம் என்னவோ?

नमोऽस्तु वाचस्पतये सवज्रिणे स्वयंभुवे चैव हुताशनाय ।
अनेन चोक्तं यदिदं ममाग्रतो वनौकसा तच्च तथास्तु नान्यथा ॥

நமோ஽ஸ்து வாசஸ்பதயே ஸவஜ்ரிணே
ஸ்வயம்புவே சைவ ஹுதாஶநாய ।
அநேந சோக்தம் யதிதம் மமாக்ரதோ:
வநௌகஸா தச்ச ததாஸ்து நாந்யதா ॥ 14

ஸவஜ்ரிணே	-	"இந்திரனோடு கூடிய
வாசஸ்பதயே ச	-	பிருகஸ்பதிக்கும்,
ஸ்வயம்புவே ச	-	பிரும்மனுக்கும்
ஹுதாஶநாய ச	-	அக்னிக்கும்,
நம: அஸ்து	-	நமஸ்காரம்;
அநேந	-	இந்த
வநௌகஸா	-	வானரனால்
மம அக்ரத:	-	என் முன்னே
உக்தம்	-	சொல்லப்பட்டது
யத் ச	-	எதுவோ,
தத்	-	அந்த
இதம்	-	இது
ஏவ	-	யாவும்
ததா	-	அப்படியே,
அஸ்து	-	பலிக்க வேண்டும்;
அந்யதா ந	-	மாறலாகக் கூடாது."

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஸீதா விதர்கோ நாம த்வாத்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

த்ரயஸ்த்ரிம்ஶ: ஸர்க: -33

सोऽवतीर्य द्रुमात्तस्माद्विद्रुमप्रतिमाननः ।
विनीतवेषः कृपणः प्रणिपत्योपसृत्य च ॥

ஸோऽவதீர்ய த்ருமாத் தஸ்மாத் வித்ரும ப்ரதிமானன: ।
விநீதவேஷ: க்ருபண: ப்ரணி பத்யோபஸ்ருத்ய ச ॥ 1

तामब्रवीन्महातेजा हनूमान् मारुतात्मजः ।
शिरस्यञ्जलिमाधाय सीतां मधुरया गिरा ॥

தாமப்ரவீன் மஹாதேஜா ஹநூமான் மாருதாத்மஜ: ।
ஶிரஸயஞ்ஜலிமாதாய ஸீதாம் மதுரயா கிரா ॥ 2

வித்ருமப்ரதிமாநந: - பவழம் போன்ற முகமுடையவரும்
மாருதாத்மஜ: - வாயு குமாரரும்
மஹாதேஜா: - மஹா தேஜஸ்வியுமான
ஸ: - அந்த
ஹநுமான் - ஹநுமார்
தஸ்மாத் - அந்த
த்ருமாத் - மரத்திலிருந்து
அவதீர்ய - இறங்கி,
ஸீதாம் - ஸீதையை
உபஸ்ருத்ய - நெருங்கிச் சென்று
விநீதவேஷ: - அடக்கம் தோன்ற
க்ருபண: - வாடிய முகத்தராய்
ப்ரணிபத்ய - சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்காரம் செய்து
ஶிரஸி - சிரஸில்
அஞ்ஜலிம் - கரங்குவித்தலை
ஆதாய ச - செய்து கொண்டே,
தாம் - அவளைப் பார்த்து
மதுரயா - இனிய
கிரா - ஸ்துதியால்,
அப்ரவீத் - பேசலுற்றார்.

का नु पद्मपलाशाक्षि क्लिष्टकौशेयवासिनि ।
द्रुमस्य शाखामालम्ब्य तिष्ठसि त्वमनिन्दिते ॥

கா நு பத்ம பலாஶாக்ஷி க்லிஷ்ட கௌஶேயவாஸிநி ।
த்ருமஸ்ய ஶாகாமாலம்ப்ய திஷ்டஸி த்வமநிந்திதே ॥ 3

க்லிஷ்டகௌஶேயவாஸிநி-‘‘கசங்கிய பட்டுடுத்தியவரே!
பத்மபலாஶாக்ஷி - தாமரை மலர் போன்ற கண்களுடையவரே!
அநிந்திதே - மாசில்லாதவரே
த்ருமஸ்ய - மரத்தின்
ஶாகாம் - கிளையை
ஆலம்ப்ய - பற்றிக் கொண்டு
திஷ்டஸி நு - நிற்கிறீரே?
த்வம் கா - நீர் யார்?

किमर्थं तव नेत्राभ्यां वारि स्रवति शोकजम् ।
पुण्डरीकपलाशाभ्यां विप्रकीर्णमिवोदकम् ॥

கிமர்தம் தவ நேத்ராப்யாம் வாரி ஸ்ரவதி ஶோகஜம் ।
புண்டரீக பலா ஶாப்யாம் விப்ரகீர்ணமிவோதகம் ॥ 4

புண்டரீகபலாஶாப்யாம்-‘‘இரண்டு புண்டரீகங்களினின்றும்
விப்ரகீர்ணம் - சிதறுண்ட
உதகம் இவ - தண்ணீர் போல,
தவ - உமது
நேத்ராப்யாம் - கண்களினின்றும்
ஶோகஜம் - சோகத்தாலுண்டாகிய
வாரி - நீர்,
கிமர்தம் - யாது காரணமாய்
ஸ்ரவதி - பெருகுகின்றது?

सुराणामसुराणां वा नागगन्धर्वरक्षसाम् ।
यक्षाणां किन्नराणां वा का त्वं भवसि शोभने ॥

ஸுராணாமஸுராணாம் வா நாககந்தர்வ ரக்ஷஸாம் ।
யக்ஷாணாம் கிந்நராணாம் வா கா த்வம் பவஸி ஶோபநே ॥ 5

ஶோபேந - ‘‘நல்லீர்!
ஸுராணாம் - தேவர்களுக்குள்,
வா - அல்லது
அஸுராணாம் - அஸுரர்களுக்குள்
நாககந்தர்வரக்ஷாம் - நாகர், கந்தர்வர், ரக்ஷர்களுக்குள்
வா - அல்லது
யக்ஷாணாம் - யக்ஷர்களுக்குள்,
கிந்நராணாம் - கின்னரர்களுக்குள்,
த்வம் - நீர்
கா - யாராக
பவஸி - ஆகிறீர்?

का त्वं भवसि रुद्राणां मरुतां वा वरानने ।
वसूनां वा वरारोहे देवता प्रतिभासि मे ॥

கா த்வம் பவஸி ருத்ராணாம் மருதாம் வா வராநநே ।
வஸூநாம் வா வராரோஹே தேவதா ப்ரதிபாஸி மே ॥ 6

வராநநே	- ‘‘அழகிய ரூபமுடையவரே!
வராரோஹே	- அழகிய மேனியுடையவரே!
த்வம்	- நீர்
மே	- எனக்கு
தேவதா	- தேவதையாக
ப்ரதிபாஸி	- தோற்றுகின்றீர்;
ருத்ராணாம்	- ருத்ரர்களுக்குள்
வா	- அல்லது
மருதாம்	- மருத்துக்களுக்குள்
வா	- அல்லது
வஸூநாம்	- வஸூக்களுக்குள்
கா	- யாராக
பவஸி	- ஆகிறீர்?

कि नु चन्द्रमसा हीना पतिता विबुधालयात् ।
रोहिणी ज्योतिषां श्रेष्ठा श्रेष्ठा सर्वगुणान्विता ॥

கிம் நு சந்த்ரமஸா ஹீநா பதிதா விபுதாலயாத் ।
ரோஹிணீ ஜ்யோதிஷாம் ஶ்ரேஷ்டா ஶ்ரேஷ்டா ஸர்வகுணான் விதா ॥ 7

சந்த்ரமஸா ஹீநா	- ‘‘சந்திரனை விட்டுப் பிரிந்து
விபுதாலயாத்	- தேவ லோகத்தில் இருந்து
பதிதா	- கீழே விழுந்த,
ஜ்யோதிஷாம்	- எல்லா ஜோதிகளிலும்
ஶ்ரேஷ்டா	- சிறந்த,
ஶ்ரேஷ்ட ஸர்வகுணாந்விதா	- சிறந்த குணங்கள் அனைத்தும் நிறைந்த
ரோஹிணீ	- ரோஹிணீ தேவியா?
கிம் நு	- என்ன?

का त्वं भवसि कल्याणि त्वमनिन्दितलोचने ॥

கா த்வம் பவஸி கல்யாணி த்வமநிந்தித லோசநே ॥ 8

கல்யாணி	- ‘‘கல்யாணீ!
அநிந்திதலோசநே	- மாசிலாக் கண்களை உடையாரே!
த்வம்	- நீர்,
கா	- யார்
பவஸி	- ஆகின்றீர்?

कोपाद्वा यदि वा मोहाद्भर्तारमसितेक्षणे ।
वसिष्ठं कोपयित्वा त्वं नासि कल्याण्यरुन्धती ॥

கோபாத்வா யதிவா மோஹாத் பர்தார மஸிதேக்ஷணே ।
வஸிஷ்டம் கோபயித்வா த்வம் நாஸி கல்யாண்யருந்ததீ ॥ 9

கல்யாணி	-	''கல்யாணீ!
அஸிதேக்ஷணே	-	கறுத்த கண்களையுடையவரே!
த்வம்	-	நீர்
கோபாத் வா	-	கோபத்தாலோ,
மோஹாத் வா	-	மோஹத்தாலோ,
பர்தாரம்	-	பர்த்தாவான
வஸிஷ்டம்	-	வஸிஷ்டரை
கோபயித்வா	-	கோபிக்கவிட்டுவந்த
அருந்ததீ	-	அருந்ததியாக
யதா ந அஸி	-	இருக்கலாகாதா என்ன?

को नु पुत्रः पिता भ्राता भर्ता वा ते सुमध्यमे ।
अस्माल्लोकादमुं लोकं गतं त्वमनुशोचसि ॥

கோ நு புத்ர: பிதா ப்ராதா பர்தா வா தே ஸுமத்யமே ।
அஸ்மால்லோகாதமும் லோகம் கதம் த்வமநுஶோசஸி ॥ 10

ஸுமத்யமே	-	''அழகான இடையுள்ளவரே!
தே	-	உமது
புத்ரஃ	-	புத்திரர்,
பிதா	-	பிதா,
ப்ராதா	-	ப்ராதா,
பர்தா வா	-	பர்த்தா தாம்,
கஃ நு	-	யாவர்?
கஸ்மாத்	-	எந்த
லோகாத்	-	உலகத்தில் இருந்து
அமும் லோகம்	-	இந்த உலகத்திற்கு
கதா	-	தப்பி வந்தவராய்,
த்வம் அநுஶோசஸி	-	நீர் சோகமுறுகின்றீர்?

रोदनादतिनिःश्वासाद्भूमिसंस्पर्शनादपि ।
न त्वां देवीमहं मन्ये राज्ञः संज्ञावधारणात् ॥

ரோதநாததி நிஶ்வாஸாத் பூமி ஸம்ஸ்பர்ஶநாதபி । 11
ந த்வாம் தேவீமஹம் மன்யே ராஜ்ஞ: ஸம்ஜ்ஞாவதாரணாத் ॥

ரோதநாத்	-	''அழுவதினாலும்
அதிநிஃஶ்வாஸாத்	-	பெருமூச்செறிவதாலும்

பூமிஸம்ஸ்பர்ஶநாத்	-	பூமியைத் தொட்டு நிற்பதாலும்,
ராஜ்ஞ:	-	ஓர் பிரபுவின்
ஸம்ஜ்ஞாவ தாரணாத்	-	நாமத்தையே சர்வமுமாகக் கொண்டிருந்தாலும்
த்வாம்	-	உம்மை
தேவீம்	-	தெய்வப் பெண்ணாக
அஹம் ந மந்யே	-	நான் நினைக்கவில்லை.

व्यञ्जनानि च ते यानि लक्षणानि च लक्षये ।
महिषी भूमिपालस्य राजकन्यासि मे मता ॥

வ்யஞ்ஜநாநி ச தே யாநி லக்ஷணாநி ச லக்ஷயே ।
மஹிஷீ பூமிபாலஸ்ய ராஜகன்யாஸி மே மதா ॥ 12

தே	-	"உமது
யாநி	-	எந்த
வ்யஞ்ஜநாநி	-	செய்கைச் சின்னங்களையும்
லக்ஷணாநி	-	மேனியிற்காணும் சின்னங்களையும்
லக்ஷயே	-	நான் கவனிக்கின்றேனோ (அவைகளால்)
ராஜகந்யா	-	ராஜகுமாரியாய்
பூமிபாலஸ்ய	-	மஹாராஜாவினது
மஹிஷீ ஹி	-	பட்ட மஹிஷியாயே
அஸி	-	நீர் இருக்க வேண்டுமென்று
மே	-	எனது
மதா	-	ஊஹம்.

रावणेन जनस्थानाद्बलादपहृता यदि ।
सीता त्वमसि भद्रं ते तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ॥

ராவணேன ஜனஸ்தாநாத் பலாதபஹ்ருதா யதி ।
ஸீதா த்வமஸி பத்ரம் தே தன் மமாசக்ஷ்வ ப்ருச்சத: ॥ 13

ராவணேந	-	"ராவணனால்
ஜநஸ்தாநாத்	-	ஜனஸ்தானத்திலிருந்து
பலாத்	-	பலாத்காரமாய்
அபஹ்ருதா	-	அபகரிக்கப்பட்ட
ஸீதா	-	ஸீதாப் பிராட்டியார்
த்வம்	-	நீர்
அஸி	-	ஆகிறீர்
யதி	-	ஆகில்,
ப்ருச்சத:	-	கேட்டறிய வேண்டிய
மம	-	எனக்கு
ஆசக்ஷ்வ	-	தெளியச் சொல்ல மனங்கொள்ளும்;

தத்	அதனால்
தே	உமக்கு
பத்ரம்	க்ஷேமமுண்டாகப் போகிறது.

यथा हि तव वै दैन्यं रूपं चाप्यतिमानुषम् ।
तपसा चान्वितो वेषस्त्वं राममहिषी ध्रुवम् ॥

யதா ஹி தவ வை தைன்யம் ரூபம் சாப்யதிமானுஷம் ।
தபஸா சாந்விதோ வேஷஸ்த்வம் ராம மஹிஷீ த்ருவம் ॥ 14

தவ	''உமது
ரூபம் ச	அழகோ
அதிமாநுஷம்	மனுஷ்யர்களுக்கிசையாதது;
வேஷஃ வை	ரூபமோ
தபஸா	தவநெறியோடு
அந்விதஃ	விளங்குகிறது;
தைந்யம் ச	மனத் தளர்ச்சியோ
அபி	சொல்ல முடியாது!
யதா	இவை இப்படி இருத்தலால்
த்வம்	நீர்
த்ருவம்	நிச்சயமாய்
ராமமஹிஷீ ஹி	ஸ்ரீ ராமமஹிஷியே!''

सा तस्य वचनं श्रुत्वा रामकीर्तनहर्षिता ।
उवाच वाक्यं वैदेही हनुमन्तं द्रुमाश्रितम् ॥

ஸா தஸ்ய வசனம் ஶ்ருத்வா ராமகீர்தனஹர்ஷிதா ।
உவாச வாக்யம் வைதேஹீ ஹநுமந்தம் த்ருமாஶ்ரிதம் ॥ 15

ஸா	அந்த
வைதேஹீ	வைதேஹி
தஸ்ய	அவருடைய
வசநம்	வசனத்தை
ஶ்ரத்வா	கேட்டு,
ராமகீர்தநஹர்ஷிதா	ஸ்ரீராமகீர்த்தனத்தால் களிப்புற்று
த்ருமாஶ்ரிதம்	மரத்தைச் சார்ந்து நின்ற
ஹநூமந்தம்	ஹனுமாரைப் பார்த்து,
வாக்யம்	மொழியை
உவாச	உரைத்தாள்.

पृथिव्यां राजसिंहानां मुख्यस्य विदितात्मनः ।
स्नुषा दशरथस्याहं शत्रुसैन्यप्रमाथिनः ॥

ப்ருதிவ்யாம் ராஜஸிம்ஹாநாம் முக்யஸ்ய விதிதாத்மன: ।
ஸ்நுஷா தஶரதஸ்யாஹம் ஶத்ரு ஸைன்ய ப்ரமாதின: ॥ 16

ப்ருதிவ்யாம் - ''புவியில்
ராஜஸிம்ஹாநாம் - சிறந்த அரசர்களுக்குள்
முக்யஸ்ய - தலைவராயும்,
ஶத்ருஸைந்யப்ரமாதிந:-பகைவர் படைகளைப் பொடியாக்க வல்லவராயும்
விதிதாத்மந: - பெயர் பெற்றவருமான
தஶரதஸ்ய - தசரதருடைய
ஸ்நுஷா - மருமகள்
அஹம் - யான்.

दुहिता जनकस्याहं वैदेहस्य महात्मनः ।
सीतेति नाम्ना चोक्ताऽहं भार्या रामस्य धीमतः ॥

துஹிதா ஜனகஸ்யாஹம் வைதேஹஸ்ய மஹாத்மன: ।
ஸீதேதி நாம்நா சோக்தாऽஹம் பார்யா ராமஸ்ய தீமத: ॥ 17

அஹம் - ''நான்,
மஹாத்மந: - மஹாத்மாவான
வைதேஹஸ்ய - விதேஹ மன்னரான
ஜநகஸ்ய துஹிதா - ஜனகரின் புதல்வி;
ஸீதா இதி - ஸீதை என்ற
நாம்நா - பெயரினால்
உக்தா - அழைக்கப்படுகிறவள்;
அஹம் ச - நான்தான்
தீமத: ராமஸ்ய - தீமானான ஸ்ரீராமனுடைய
பார்யா - பார்யை

समा द्वादश तत्राहं राघवस्य निवेशने ।।
भुञ्जाना मानुषान् भोगान् सर्वकामसमृद्धिनी ।।

ஸமா த்வாதஶ தத்ரா ஹம் ராகவஸ்ய நிவேஶனே ।
புஞ்ஜானா மானுஷான் போகான் ஸர்வகாம ஸம்ருத்தி நீ ॥ 18

தத்ர - ''அங்கு,
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராகவருடைய
நிவேஶநே - மாளிகையில்,
ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ- சகல அபீஷ்டங்களையும் பரிபூர்ணமாய்ப் பெற்றவளாய்,
மாநுஷாந் - மானிடர்க்குரிய
போகாந் - போகங்களை
த்வாதஶ - பன்னிரண்டு

ஸமா:	-	வருஷங்கள்
அஹம்	-	நான்
புஞ்ஜாநா	-	அனுபவித்து வந்தேன்.

ततस्त्रयोदशे वर्षे राज्ये चेक्ष्वाकुनन्दनम् ।
अभिषेचयितुं राजा सोपाध्यायः प्रचक्रमे ॥

ததஸ் த்ரயோதஸே வர்ஷே ராஜ்யே சேக்ஷ்வாகுநந்தனம் ।
அபிஷேசயிதும் ராஜா ஸோபாத்யாய: ப்ரசக்ரமே ॥ 19

தத்ர	-	''அப்புறம்
த்ரயோதஸே வர்ஷே	-	பதின்மூன்றாவது வருஷத்தில்,
ராஜா	-	ராஜாவானவர்
ஸோபா த்த்யாய:	-	உபாத்தியார்களோடு கலந்து
இக்ஷ்வாகுகுலநந்தநம்	-	இக்ஷ்வாகு நந்தனரை (தாமரை)
ராஜ்யேந	-	ராஜ்ய அதிகாரத்துடன்
அபிஷேசயிதும்	-	நியமிக்க
ப்ரசக்ரமே	-	சொல்லாலுரைத்தார்.

तस्मिन् संभ्रियमाणे तु राघवस्याभिषेचने ।
कैकेयी नाम भर्तारं देवी वचनमब्रवीत् ॥

தஸ்மிந் ஸம்ப்ரியமாணே து ராகவஸ்யாபிஷேசநே ।
கைகயீ நாம பர்தாரம் தேவீ வசனமப்ரவீத் ॥ 20

ராகவஸ்ய	-	''ஸ்ரீராகவருக்கு
தஸ்மிந்	-	அப்படி
அபிஷேசநே	-	முடி சூட்டுவதாய்
ஸம்ப்ரியமாணே து	-	ஸாமக்ரிகள் சேகரிக்கப்படும் ஸமயத்தில்
கைகேயீ நாம	-	கைகேயி என்ற
தேவீ	-	தேவியார்
பர்தாரம்	-	பர்த்தாவைப் பார்த்து
வசநம்	-	ஓர் உறுதிமொழியை
அப்ரவீத்	-	கூறினாள்.

न पिबेयं न खादेयं प्रत्यहं मम भोजनम् ।
एष मे जीवितस्यान्तो रामो यद्यभिषिच्यते ॥

ந பிபேயம் ந காதேயம் ப்ரத்யஹம் மம போஜனம் ।
ஏஷ மே ஜீவிதஸ்யாந்தோ ராமோ யத்யபிஷிச்யதே ॥ 21

ராம:	-	''ராமன்
அபிஷிச்யதே யதி	-	அபிஷேகம் பண்ணப்படுவான் ஆகில்
மம போஜநம்	-	எனது உணவை
பரத்யஹம்	-	ஒரு நாளும்

ந காதேயம்	- அருந்தேன்;
ந பிபேயம்	- தண்ணீர் பருகேன்;
ஏஷ:	- இது
மே ஜீவிதஸ்ய	- எனது வாழ்வுக்கு
அந்த:	- முடிவு நாள்.

यत्तदुक्तं त्वया वाक्यं प्रीत्या नृपतिसत्तम ।
तच्चेन्न वितथं कार्यं वनं गच्छतु राघवः ॥

யத்ததுக்தம் த்வயா வாக்யம் ப்ரீத்யா ந்ருபதி ஸத்தம ।
தச்சேந்ந விததம் கார்யம் வனம் கச்சது ராகவ: ॥ 22

ந்ருபதிஸத்தம	- ''ராஜோத்தமா!
த்வயா	- உம்மால்
ப்ரீத்யா	- ப்ரீதியினால்
தத்	- அக்காலத்தில்
யத் வாக்யம்	- எந்த வாக்கியம்
உக்தம்	- சொல்லப்பட்டதோ
தத் விததம்	- அது பொய்யாய்
கார்யம் ந சேத்	- செய்யலாகாதென்றால்,
ராகவ:	- ராகவன்
வநம்	- வனவாஸத்தை
கச்சது	- அனுபவிக்க வேண்டும்.

स राजा सत्यवाग्देव्या वरदानमनुस्मरन् ।
मुमोह वचनं श्रुत्वा कैकेय्याः क्रूरमप्रियम् ॥

ஸ ராஜா ஸத்ய வாக்தேவ்யா வரதான மனுஸ்மரன் ।
முமோஹ வசனம் ஶ்ருத்வா கைகேய்யா: க்ரூர மப்ரியம் ॥ 23

ஸத்யவாக்	- ''ஸத்தியவானான
ஸ: ராஜா	- அந்த ராஜா,
தேவ்யா:	- தேவிக்கு
வரதாநம்	- வரங்கொடுத்ததை
அநுஸ்மரந்	- நினைத்தவராய்,
கைகேய்யா:	- கைகேயியின்
அப்ரியம்	- அப்ரியமான
க்ரூரம் வசநம்	- க்ரூர வசனத்தை
ஶ்ருத்வா	- கேட்டு
முமோஹ	- மதி கலங்கினார்.

ततस्तु स्थविरो राजा सत्ये धर्मे व्यवस्थितः ।
ज्येष्ठं यशस्विनं पुत्रं रुदन् राज्यमयाचत ॥

ததஸ்து ஸ்தவிரோ ராஜா ஸத்யேதர்மே வ்யவஸ்தித: ।
ஜ்யேஷ்டம் யஶஸ்விநம் புத்ரம் ருதன் ராஜ்யமயாசத ॥ 24

ததஃ - ''அப்பொழுது
ஸ்தவிரஃ - வயது சென்ற
ராஜா - ராஜா,
ஸத்யதர்மவ்யவஸ்திதஃ-ஸத்தியத்திலும், தர்மத்திலும் நிலைநின்றவராய்
யஶஸ்விநம் - யசஸ்வியான
ஜ்யேஷ்டம் புத்ரம் - மூத்த குமாரரை
ராஜ்யம் து - ராஜ்யத்தைக் குறித்து
ருதந் - கண்ணுங்கண்ணீருமாய்
அயாசத - கேட்டார்.

स पितुर्वचनं श्रीमानभिषेकात् परं प्रियम् ।
मनसा पूर्वमासाद्य वाचा प्रतिगृहीतवान् ॥

ஸ பிதுர்வசனம் ஸ்ரீமாநபிஷேகாத் பரம் ப்ரியம் ।
மனஸா பூர்வமாஸாத்ய வாசா ப்ரதி க்ருஹீதவான் ॥ 25

ஸஃ ஸ்ரீமாந் - ''அந்த ஸ்ரீமான்
அபிஷேகாத் - அபிஷேகத்தைக் காட்டிலும்,
பிதுஃ - தந்தையின்
வசநம் - ஆக்னையை
பூர்வம் - முதலில்
பரம் - மேம்பட்ட
ப்ரியம் - பிரியமான காரியமென
மநஸா ஆஸாத்ய - திருவுள்ளத்தில் ஏற்றுக் கொண்டு
வாசா - வாக்கினால்
ப்ரதிக்ருஹீதவாந் - பெற்றுக் கொண்டார்.

दद्यान्न प्रतिगृह्णीयान्न ब्रूयात् किञ्चिदप्रियम् ।।
अपि जीवितहेतोर्वा रामः सत्यपराक्रमः ॥

தத்யாந்ந ப்ரதிக்ருஹ்ணீயாந் ந ப்ரூயாத் கிஞ்சித ப்ரியம் । 26
அபி ஜீவித ஹேதோர்வா ராம: ஸத்ய பராக்ரம: ॥

ஸத்யபராக்ரமஃ - ''உண்மையையே பராக்கிரமமாகவுடைய
ராமஃ - ஸ்ரீராமபிரான்
தத்யாத் - அளிப்பார்;
ந ப்ரதிக்ருஹ்ணீயாத்- வாங்கார்;
அபி ஜீவித ஹேதோஃ வா-உயிர் போவதாயிருப்பினும்
அப்ரியம் - அப்பிரயமானதை
கிஞ்சித் - எள்ளளவும்
ந ப்ரூயாத் - சொல்லார்.

स विहायोत्तरीयाणि महार्हाणि महायशाः ।
विसृज्य मनसा राज्यं जनन्यै मां समादिशत् ॥

ஸ விஹாயோத்தரீயாணி மஹார்ஹாணி மஹாயஶா: ।
விஸ்ருஜ்ய மனஸா ராஜ்யம் ஜனன்யை மாம் ஸமாதிஶத் ॥ 27

மஹாயஶா:	''மஹாயசஸ்வியான
ஸ:	அவர்,
மஹார்ஹாணி	இன்றியமையாத
உத்தரீயாணி	மேலாடைகளை
விஹாய	நீத்து,
மநஸா	மனதோடு
ராஜ்யம் விஸ்ருஜ்ய	ராஜ்யத்தைத் துறந்து,
மாம்	என்னை
ஜநந்யை	அன்னையிடம்
ஸமாதிஶத்	ஒப்புவித்தார்.

साहं तस्याग्रतस्तूर्णं प्रस्थिता वनचारिणी ।
न हि मे तेन हीनाया वासः स्वर्गेऽपि रोचते ॥

ஸாஹம் தஸ்யாக்ரதஸ்தூர்ணம் ப்ரஸ்திதா வனசாரிணீ ।
ந ஹி மே தேன ஹீநாயா வாஸ: ஸ்வர்கேऽபி ரோசதே ॥ 28

ஸா அஹம்	''அந்த நான்
தஸ்ய	அவருக்கு
அக்ரத:	முன்பாகவே,
தூர்ணம்	வேகமாய்
வநசாரிணீ	வனஸஞ்சாரியாய்
ப்ரஸ்திதா	புறப்பட்டேன்;
ஹி	ஏனென்றால்
தேந	அவரோடு
ஹீநாயா:	இல்லாமல் பிரிந்தவளாய்
மே	எனக்கு
வாஸ: ந ரோசதே	வாஸம் பிடிக்காது.

प्रागेव तु महाभागः सौमित्रिर्मित्रनन्दनः ।
पूर्वजस्यानुयात्रार्थे द्रुमचीरैरलंकृतः ॥

ப்ராகேவ து மஹாபாக: ஸௌமித்ரிர் மித்ர நந்தன: ।
பூர்வஜஸ்யாநு யாத்ரார்த்தே த்ருமசீரை ரலங்க்ருத: ॥ 29

மஹாபாக:	''மேலான நன்னெறியிலுள்ளவரும்
மித்ரநந்தந:	அன்பருக்கன்பருமாகிய
ஸௌமித்ரி: து	ஸௌமித்ரையின் புதல்வரோவென்றால்,

பூர்வஜஸ்ய	- அண்ணனுக்கு
அநுயாத்நார்தே	- அடிமைப் பிரயோஜனமாய்,
த்ருமசீரைஃ	- மரவுரிகளோடு
ப்ராகேவ	- யாவர்க்கும் முன்னமே
அலங்க்ருதஃ	- தயாராயிருந்தார்.

ते वयं भर्तुरादेशं बहुमान्य दृढव्रता: ।
प्रविष्टा: स्म पुरादृष्टं वनं गम्भीरदर्शनम् ॥

தே வயம் பர்து ராதேஶம் பஹுமாந்ய த்ருடவ்ரதா: ।
ப்ரவிஷ்டா: ஸ்ம புராத்ருஷ்டம் வனம் கம்பீரதர்ஶனம் ॥ 30

தே	- ''அந்த
வயம்	- நாங்கள்,
பர்துஃ	- குருவின்
ஆதேஶம்	- ஆக்ஞையை
பஹுமாந்ய	- பெரிதாய்ப் பாராட்டி,
த்ருடவ்ரதாஃ	- உறுதியான வ்ரதானுஷ்டானமுடையவர்களாய்
புரா	- இதற்கு முந்தி
அத்ருஷ்டம்	- அனுபவமில்லாததும்
கம்பீரதர்ஶநம்	- பயபக்தியைத் தருகிறதுமான
வநம்	- வனவாஸத்தை
ப்ரவிஷ்டாஃ ஸ்ம	- அனுஷ்டித்து வந்தோம்.

वसतो दण्डकारण्ये तस्याहममितौजस: ।।
रक्षसापहृता भार्या रावणेन दुरात्मना ।।

வஸதோ தண்டகாரண்யே தஸ்யாஹம மிதௌஜஸ: । 31
ரக்ஷஸாபஹ்ருதா பார்யா ராவணேன துராத்மநா ॥

தண்டகாரண்யே	- ''தண்டகாரண்யத்தில்
வஸதஃ	- வாசம் செய்து கொண்டிருந்த
அமிதௌஜஸஃ	- அளவிலாத் திறலுடைய
தஸ்ய	- அவருடைய
பார்யா	- பத்தினியான
அஹம்	- நான்,
துராத்மநா	- துராத்மாவான
ராவணேந	- ராவணனென்னும்,
ரக்ஷஸா	- ராக்ஷதனால்
அபஹ்ருதா	- அபஹரிக்கப்பட்டேன்.

द्वौ मासौ तेन मे कालो जीवितानुग्रहः कृतः ।
ऊर्ध्वं द्वाभ्यां तु मासाभ्यां ततस्त्यक्ष्यामि जीवितम् ॥

த்வௌ மாஸௌ தேன மே காலோ ஜீவிதாநுக்ரஹ: க்ருத: ॥
ஊர்த்வம் த்வாப்யாம் து மாஸாப்யாம் ததஸ்த்யக்ஷ்யாமி ஜீவிதம் ॥ 32

து	- ''ஆயினும்
த்வௌ மாஸௌ	- இரண்டு மாதங்கள்
தேந	- அவனால்
மே	- எனக்கு
கால:	- எல்லை
ஜீவிதாநுக்ரஹ:	- உயிர் தரித்திருக்க அனுக்கிரகமாய்
க்ருத:	- விடப்பட்டிருக்கிறது;
தத:	- ஆதலின்
த்வாப்யாம்	- இரண்டு
மாஸாப்யாம்	- மாதங்களுக்கு
ஊர்த்வம்	- மேல்
ஜீவிதம்	- உயிரை
த்யக்ஷ்யாமி	- விட்டு விடுவேன்.''

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஹநூமஜ் ஜானகீ ஸம்வாதோ நாம த்ரயஸ்த்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

சதுஸ்த்ரிம்ஶ: ஸர்க: - 34

तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा हनुमान् हरियूथपः ।
दुःखाद्दुःखाभिभूतायाः सान्त्वमुत्तरमब्रवीत् ॥

தஸ்யாஸ் தத்வசனம் ஶ்ருத்வா ஹநுமாந் ஹரியூதப: ।
து:க்காத்து:க்காபி பூதாயா: ஸாந்த்வ முத்தரமப்ரவீத் ॥ 1

து:காத்து:காமிபூதாயா:	-	துயரத்தின் மேல் துயரமாய் வருந்தித் தவிக்கின்ற
தஸ்யா:	-	அவளுடைய
தத் வசநம்	-	அம்மொழியை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு,
ஹரியூதப:	-	வானரோத்தமரான
ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
உத்தரம்	-	உத்திரத்தை, (பதிலை)
ஸாந்த்வம்	-	மனங்குளிரப் பண்ணும்படியாய்
அப்ரவீத்	-	உரைத்தார்.

अहं रामस्य संदेशाद्देवि दूतस्तवागतः ।
वैदेहि कुशली रामस्त्वां च कौशलमब्रवीत् ॥

அஹம் ராமஸ்ய ஸந்தேசாத் தேவி தூதஸ் தவாகத: ।
வைதேஹி குஶலீ ராமஸ்த்வாம் ச கௌஶலமப்ரவீத் ॥ 2

தேவி	-	"தேவி!
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமரது
ஸந்தேஶாத்	-	நியமனத்தால்
ஆகத:	-	இங்கு வந்து சேர்ந்த
அஹம்	-	நான்,
தவ	-	உமக்கு
தூத:	-	செய்தி சொல்ல வந்த தூதன்;
வைதேஹி	-	வைதேஹீ!
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
குஶலீ	-	க்ஷேமமாயிருக்கிறார்;
த்வாம் ச	-	உமக்கும்
கௌஶலம்	-	க்ஷேம ஸமாசாரத்தை
அப்ரவீத்	-	அறிவிக்க நியமித்தனர்.

यो ब्राह्ममस्त्रं वेदांश्च वेद वेदविदां वरः ।
स त्वां दाशरथी रामो देवि कौशलमब्रवीत् ॥

யோ ப்ராஹ்மமஸ்த்ரம் வேதாம்ஶ்ச வேத வேதவிதாம்வர: ।
ஸ த்வாம் தாசரதீ ராமோ தேவி கௌஶலமப்ரவீத் ॥ 3

தேவி	- ''தேவீ!
ய:	- எவர்
வேதவிதாம்	- வேதமறிந்தவர்களுள்
வர:	- சிறந்தவரென
வேதாந்	- வேதங்களையும்
ப்ராஹ்மம் அஸ்த்ரம் ச	- ப்ரம்மாஸ்திரத்தையும்
வேத	- அறிவரோ,
ஸ:	- அந்த
தாஶரதி:	- தசரத புத்திரரான
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
த்வாம் கௌஶலம்	- உமது க்ஷேமத்தை
அப்ரவீத்	- கேட்டருளினார்.

लक्ष्मणश्च महातेजा भर्तुस्तेऽनुचरः प्रियः ।
कृतवाञ्शोकसंतप्तः शिरसा तेऽभिवादनम् ॥

லக்ஷ்மணஶ்ச மஹாதேஜா பர்துஸ்தேऽநுசர: ப்ரிய: ।
க்ருதவாஞ் ஶோகஸந்தப்த: ஶிரஸா தே(அ)பிவாதனம் ॥ 4

தே	- ''உமது
பர்து:	- நாதனுக்கு
ப்ரிய:	- இனியராய்,
அநுசர:	- கூடவேயிருக்கிறவரும்
ஶோகஸந்தப்த:	- சோகத்தால் பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கிறவரும்,
மஹாதேஜா:	- மஹாதேஜஸ்வியுமான
லக்ஷ்மண: ச	- லக்ஷ்மணரும்,
தே	- உமக்கு
ஶிரஸா	- தலையால்
அபிவாதநம்	- தண்டம்
க்ருதவாந்	- ஸமர்ப்பித்தார்.''

सा तयोः कुशलं देवी निशम्य नरसिंहयोः ।
प्रीतिसंहृष्टसर्वाङ्गी हनुमन्तमथाब्रवीत् ॥

ஸா தயோ: குஶலம் தேவீ நிஶம்ய நரஸிம்ஹ யோ: ।
ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்ட ஸர்வாங்கீ ஹநுமந்தமதாப்ரவீத் ॥ 5

ஸா தேவீ	- ''அந்த தேவி,
நரஸிம்ஹயோ:	- புருஷ சிங்கங்களான
தயோ:	- அவ்விருவர்களின்

குஶலம்	-	நற்செய்தியை
நிஶம்ய	-	கேட்டு,
ப்ரீதிஸம்ஹ்ருட ஸர்வாங்கீ	-	ப்ரீதியால் அங்கமெங்கும்பூரித்தவளாய்
ஹநூமந்தம்	-	ஹனுமாரைப் பார்த்து
அத	-	மறுபடி
அப்ரவீத்	-	பேசினாள்:

कल्याणी बत गाथेयं लौकिकी प्रतिभाति मे ।
एति जीवन्तमानन्दो नरं वर्षशतादपि ॥

கல்யாணீ பத காதேயம் லௌகிகீ ப்ரதிபாதி மே ।
ஏதி ஜீவந்தமாநந்தோ வரம் வர்ஷ ஶதா தபி ॥ 6

ஜீவந்தம்	-	''உயிரை வைத்திருக்கின்ற
நரம்	-	மனிதனுக்கு
ஆநந்த:	-	ஆனந்தம்,
வர்ஷஶதாத் அபி	-	நெடு நாளைக்குப் பிறகாகிலும் என்ற
ஏதி	-	உண்டாகிறது''
இதம்	-	என்ற இந்த
லௌகிகீ	-	சாதாரணமாய் வழங்கும்
காதா	-	லோகச் சொல்
மே	-	என் விஷயத்தில்
கல்யாணீ	-	உண்மையாக
ப்ரதிபாதி	-	தோற்றுகின்றது
பத	-	ஸந்தோஷம்!''

तया समागते तस्मिन् प्रीतिरुत्पादिताद्भुता ।
परस्परेण चालापं विश्वस्तौ तौ प्रचक्रतुः ॥

தயா ஸமாகதே தஸ்மிந் ப்ரீதி ருத்பாதிதாத்புதா ।
பரஸ்பரேண சாலாபம் விஶ்வஸ்தௌ தௌ ப்ரசக்ரது: ॥ 7

ஸமாகதே	-	நேரில் கண்ட
தஸ்மிந்	-	அவரிடத்தில்,
தயா	-	அவளால்
அத்புதா	-	அத்புதமான
ப்ரீதி: உத்பாதிதா	-	ப்ரீதி வைக்கப்பட்டது;
தௌ	-	அவ்விருவர்களும்
விஶ்வஸ்தௌ	-	நம்பிக்கை பிறந்தவர்களாகி
பரஸ்பரேண	-	ஒருவருக்கொருவர்
ஆலாபம் ச	-	ஸம்பாஷணையையும்
ப்ரசக்ரது:	-	செய்து கொண்டார்கள்.

तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा हनुमान् हरिपुङ्गवः ।
सीतायाः शोकदीनायाः समीपमुपचक्रमे ॥

தஸ்யாஸ் தத்வசனம் ஶ்ருத்வா ஹநுமான் ஹரிபுங்கவ: ।
ஸீதாயா: ஶோகதீநாயா: ஸமீபமுபசக்ரமே ॥ 8

ஹரிபுங்கவ:	-	வானரோத்தமரான
ஹநூமான்	-	ஹனுமார்
தஸ்யா:	-	அவளுடைய
தத் வசநம் ஶ்ரத்வா	-	அம்மொழியைக் கேட்டு,
ஶோகதீநாயா:	-	சோகத்தால் வருந்துகின்ற
ஸீதாயா:	-	ஸீதாப் பிராட்டியின்
ஸமீபம்	-	ஸமீபமாய்
உபசக்ரமே	-	செல்லலுற்றார்.

यथा यथा समीपं स हनुमानुपसर्पति ।
तथा तथा रावणं सा तं सीता परिशङ्कते ॥

யதா யதா ஸமீபம் ஸ ஹநுமாநுபஸர்பதி ।
ததா ததா ராவணம் ஸா தம் ஸீதா பரிஶங்கதே ॥ 9

ஸ:	-	அந்த
ஹநூமான்	-	ஹனுமார்
யதா யதா	-	எவ்வளவுக்கெவ்வளவு
ஸமீபம்	-	ஸமீபத்தில்
உபஸர்பதி	-	சென்றனரோ.
ததா ததா	-	அவ்வளவுக்கவ்வளவு
தம்	-	அவரை
ஸா ஸீதா	-	அந்த ஸீதாப் பிராட்டி
ராவணம்	-	ராவணனென்று
பரிஶங்கதே	-	சங்கை கொள்ளுகிறாள்.

अहो धिग्दुष्कृतमिदं कथितं हि यदस्य मे ।
रूपान्तरमुपागम्य स एवायं हि रावणः ॥

அஹோ திக்துஷ் க்ருதமிதம் கதிதம் ஹி யதஸ்ய மே ।
ரூபாந்தரமுபாகம்ய ஸ ஏவாயம் ஹி ராவண: ॥ 10

ரூபாந்தரம்	-	மாறு வேஷத்தை
உபாகம்ய அயம்	-	அடைந்த இவன்
ஸ: ராவண: ஏவ	-	அந்த ராவணனே!
யத்	-	அப்படியிருக்க
திக்	-	சீ!
அஸ்ய ஹி	-	இவனுக்கும்

மே ஹி	எனக்குமா
இதம் கதிதம்	இந்த சம்பாஷணை
க்ருதம்	நேர்ந்து விட்டது!
அஹோ திக்	ஐயோ! என்ன அசட்டுத் தனம்

तामशोकस्य शाखां सा विमुक्त्वा शोककर्शिता ।
तस्यामेवानवद्याङ्गी धरण्यां समुपाविशत् ॥

தாம ஶோகஸ்ய ஶாகாம் ஸா விமுக்த்வா ஶோககர்ஶிதா ।
தஸ்யாமேவா நவத்யாங்கீ தரண்யாம் ஸமுபாவிஶத் ॥ 11

அநவத்யாங்கீ	திவ்ய லக்ஷணமுள்ளவளும்
ஶோககர்ஶிதா	சோகத்தால் வருந்துகிறவளுமான
ஸா	அவள்
அஶோகஸ்ய	அசோக மரத்தின்
தாம் ஶாகாம்	அந்தக் கிளையை
விமுக்த்வா	விட்டு விட்டு,
தஸ்யாம்	அந்த
த்ரண்யாம் ஏவ்	இடத்திலேயே
ஸமுபாவிஶத்	உட்கார்ந்து விட்டாள்.

हनुमानपि दुःखार्तां तां दृष्ट्वा भयमोहिताम् ।
अवन्दत महाबाहुस्ततस्तां जनकात्मजाम् ॥
सा चैनं भयवित्रस्ता भूयो नैवाभ्युदैक्षत ॥

ஹநுமாநபி து: கார்தாம் தாம் த்ருஷ்ட்வா பயமோஹிதாம் ।
அவந்தத மஹாபாஹுஸ்ததஸ்தாம் ஜனகாத்மஜாம் ॥
ஸா சைனம் பயவித்ரஸ்தா பூயோ நைவாப்யுதை க்ஷத ॥ 12

மஹாபாஹு:	மஹாபாஹுவான
ஹநூமான்	ஹனுமார்
தாம்	அவளை
பயமோஹிதாம்	பயத்தால் தப்பெண்ணத்தில் இருப்பவளாய்
த்ருஷ்ட்வா	தெரிந்து கொண்டு
அபி	ஆனாலும்
து:கார்தாம்	துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்
ஜநகாத்மஜாம் தாம்	ஜனகர் திருமகளான அவளுக்கு
தத:	அப்பொழுது
அவந்தத	தண்டனிட்டார்;
பயவித்ரஸ்தா	திகிலடைந்திருக்கிற
ஸா ச	அவளோ,
ஏநம்	இவரை

பூய:	-	மறுபடி
ந அம்யுதைக்ஷத ஏவ	-	கண்ணெடுத்தும் பார்த்தாளில்லை

तं दृष्ट्वा वन्दमानं तु सीता शशिनिभानना ।
अब्रवीद्दीर्घमुच्छ्वस्य वानरं मधुरस्वरा ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா வந்தமானம் து ஸீதா ஶஶிநிபாநநா ।
அப்ரவீத் தீர்கமுச்ச்வஸ்ய வானரம் மதுரஸ்வரா ॥ 13

ஶஶிநிபாநநா	-	முழுமதி போன்ற முகத்தினளும்
மதுரஸ்வரா	-	இனிய குரலுடையவளுமான
ஸீதா	-	ஸீதா பிராட்டியார்,
வாநரம்	-	வானரரை
தீர்கம்	-	நெடு நேரம்
வந்தமாநம்	-	கும்பிட்ட வண்ணமாயிருக்கிறவராய்
த்ருஷ்ட்வா	-	கவனித்து
து	-	இப்பொழுது
உச்ச்வஸ்ய	-	ஸ்வல்ப மனோதைரியம் பற்றி
தம்	-	அவரைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	-	பேசினாள்:

मायां प्रविष्टो मायावी यदि त्वं रावणः स्वयम् ।
उत्पादयसि मे भूयः संतापं तन्न शोभनम् ॥

மாயாம் ப்ரவிஷ்டோ மாயாவீ யதி த்வம் ராவண: ஸ்வயம் ।
உத்பாதயஸி மே பூய: ஸந்தாபம் தந்ந ஶோபனம் ॥ 14

த்வம்	-	‘‘நீ
மாயாம்	-	அக்கிரமத்தில்
ப்ரவிஷ்ட:	-	ஆஸக்தியுள்ள
மாயாவீ	-	சூது தந்திரங்களைப் பிரயோகிக்கும்
ராவண: ஸ்வயம்	-	இராவணனாகவே
யதி	-	இருக்கும் பக்ஷத்தில்
மே	-	எனக்கு
பூய:	-	அதிகமாய்
ஸந்தாபம்	-	மனத் துரயத்தை
உத்பாதயஸி	-	கொண்டு வருகிறாய்;
தத் ந ஶோபநம்	-	அது நன்மை ஆகாது

स्वं परित्यज्य रूपं यः परिव्राजकरूपवान् ।
जनस्थाने मया दृष्टस्त्वं स एवासि रावणः ॥

ஸ்வம் பரித்யஜ்ய ரூபம் ய: பரிவ்ராஜக ரூபவாந் ।
ஜனஸ்தானே மயா த்ருஷ்டஸ்த்வம் ஸ ஏவாஸி ராவண: ॥ 15

ஸ்வம்	- ‘‘இயல்பான
ரூபம் பரித்யஜ்ய	- உருவத்தை ஒளித்து
ய꞉	- எவன்
மயா	- என்னால்
ஜநஸ்தாநே	- ஜனஸ்தானத்தில்
பரிவ்ராஜகரூபவாந்	- துறவி மூர்த்தியாய்
த்ருஷ்ட꞉	- பார்க்கப்பட்டானோ
ஸ꞉	- அந்த
ராவண꞉ ஏவ	- ராவணன்தானே
த்வம் அஸி	- நீ.

उपवासकृशां दीनां कामरूप निशाचर ।
संतापयसि मां भूयः संतप्तां तन्न शोभनम् ॥

உபவாஸக்ருஶாம் தீநாம் காமரூப நிஶாசர ।
ஸந்தா பயஸி மாம் பூய꞉ ஸந்தப்தாம் தன்ன ஶோபனம் ॥ 16

காமரூப	- ‘‘இஷ்டமான உருவமெடுக்கவல்ல
நிஶாசர	- ராக்ஷஸனே!
உபவாஸக்ருஶாம்	- ஊணுறக்கமின்றி மெலிந்து வருந்தி
தீநாம்	- திகிலடைந்தவளாய்
ஸந்தப்தாம்	- தவிக்கின்ற
மாம்	- என்னை
பூய꞉	- மீளவும்
ஸந்தாபயஸி	- வாட்டுகின்றாய்;
தத்	- அது
ந ஶோபநம்	- நன்மை ஆகாது.

अथवा नैतदेवं हि यन्मया परिशङ्कितम् ।
मनसो हि मम प्रीतिरुत्पन्ना तव दर्शनात् ॥

அதவா நைத தேவம் ஹி யன்மயா பரிஶங்கிதம் ।
மனஸோ ஹி மம ப்ரீதி ருத்பந்நா தவ தர்ஶநாத் ॥ 17

மயா	- ‘‘என்னால்
பரிஶங்கிதம்	- சந்தேஹிக்கப்பட்டது
யத்	- எதுவோ
ஏதத் ஏவம்	- இது இப்படி
அதவா ந ஹி	- ஒருக்கால் இல்லையோ என்னவோ!
ஹி	- ஏனெனில்
தவ	- உம்முடைய
தர்ஶநாத்	- பார்வையிலிருந்து
மம மநஸ꞉	- என் மனத்திற்கு

ப்ரீதி:	-	ஸமாதானம்
உத்பந்நா	-	ஏற்பட்டிருக்கிறது.

यदि रामस्य दूतस्त्वमागतो भद्रमस्तु ते ।
पृच्छामि त्वां हरिश्रेष्ठ ब्रूहि रामकथां हि मे ॥
யதி ராமஸ்ய தூதஸ்த்வமாகதோ பத்ரமஸ்து தே ।
ப்ருச்சாமி த்வாம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட ப்ருஹி ராமகதாம் ஹி மே ॥ 18

गुणान् रामस्य कथय प्रियस्य मम वानर ।
चित्तं हरसि मे सौम्य नदीकूलं यथा रयः ॥
குணான் ராமஸ்ய கதய ப்ரியஸ்ய மம வானர ।
சித்தம் ஹரஸி மே ஸௌம்ய நதீகூலம் யதா ரய: ॥ 19

த்வம்	-	''நீர்
ராமஸ்ய:	-	ஸ்ரீராமருடைய
தூத:	-	தூதனாய்
ஆகத:	-	வந்தவர்
யதி	-	ஆகில்
தே பத்ரம்	-	உமக்கு க்ஷேமம்
அஸ்து	-	உண்டாகுக;
ஹரிஶ்ரேஷ்ட	-	வானரோத்தம!
த்வாம்	-	உம்மை
ராமகதாம் ஹி	-	ஸ்ரீராமருடைய விருத்தாந்தத்தையே
மே	-	எனக்கு
ப்ருச்சாமி	-	சொல்லக் கேட்கிறேன்;
ப்ருஹி	-	சொல்லும்.
ஸௌம்ய	-	ஐயனே!
வாநர	-	வானரரே!
ரய:	-	ஆற்று வெள்ளம்
நதீகூலம்	-	ஆற்றின் கரையை
யதா	-	போல்
மே சித்தம்	-	எனது சித்தத்தை
ஹரஸி	-	உம் பக்கம் ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்;
மம ப்ரியஸ்ய	-	எனது காதலனான
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீ ராமருடைய
குணாந்	-	குணங்களை
கதய	-	விளங்கச் சொல்லும்.

अहो स्वप्नस्य सुखता याहमेवं चिराहृता ।
प्रेषितं नाम पश्यामि राघवेण वनौकसम् ॥

அஹோ ஸ்வப்நஸ்ய ஸுகதா யாஹமேவம் சிராஹ்ருதா ।
ப்ரேஷிதம் நாம பஶ்யாமி ராகவேண வனௌகஸம் ॥ 20

அஹோ - "ஓ! ஓ! இதென்ன
ஸ்வப்நஸ்ய ஸுகதா - ஸ்வப்னத்தின் இனிமை!
யா - எந்த நான்
ஏவம் - இப்படி
சிராஹ்ருதா - வெகு தூரம் (காலம்) இழுத்து விடப்பட்டேனோ, அந்த
அஹம் - நான்
வனௌகஸம் - ஒரு குரங்கை
ராகவேண - ஸ்ரீ ராகவரால்
ப்ரேஷிதம் - அனுப்பப்பட்டதாய்
பஶ்யாமி - எண்ணுகிறேனே!
நாம - இதென்ன.

स्वप्नेऽपि यद्यहं वीरं राघवं सहलक्ष्मणम् ।
पश्येयं नावसीदेयं स्वप्नोऽपि मम मत्सरी ॥

ஸ்வப்நேऽபி யத்யஹம் வீரம் ராகவம் ஸஹலக்ஷ்மணம் ।
பஶ்யேயம் நாவஸீதேயம் ஸ்வப்நோऽபி மம மத்ஸரீ ॥ 21

ஸ்வப்நே அபி - "கனவிலாகிலும்
அஹம் - நான்
ஸஹலக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணனோடு கூடியிருக்கிற
வீரம் - காதலனான
ராகவம் - ஸ்ரீ ராகவரை
பஶ்யேயம் யதி - காண்பேனாயின்
ந அவஸீதேயம் - அதைர்யமடையாமல் இருப்பேன்;
ஸ்வப்ன: அபி - கனவும்
மம - எனக்கு
மத்ஸரீ - கொடுமையா?

नाहं स्वप्नमिमं मन्ये स्वप्ने दृष्ट्वा हि वानरम् ।
न शक्योऽभ्युदयः प्राप्तुं प्राप्तश्चाभ्युदयो मम ॥

நாஹம் ஸ்வப்நமிமம் மன்யே ஸ்வப்நே த்ருஷ்ட்வா ஹி வாநரம் ।
நஶக்யோऽப்யுதய: ப்ராப்தும் ப்ராப்தஶ்சாப்யுதயோ மம ॥ 22

அஹம் - "நான்
இமம் - இதை
ஸ்வப்நம் - கனவாக
ந மந்யே - எண்ணவில்லை;
ஹி - ஏனெனில்
ஸ்வப்நநே - கனவில்

வாநரம் த்ருஷ்ட்வா	-	குரங்கைக் கண்டு
அப்யுதய:	-	நல்ல செய்தி
ப்ராப்தும் ந ஶக்ய:	-	வர முடியாது;
மம ச	-	எனக்கோ
அப்யுதய:	-	க்ஷேம ஸமாசாரம்
ப்ராப்த:	-	கிடைத்திருக்கிறது.

कि नु स्याच्चित्तमोहोऽयं भवेद्वातगतिस्त्वियम् ।
उन्मादजो विकारो वा स्यादियं मृगतृष्णिका ।।

கிம் நு ஸ்யாச்சித்த மோஹோऽயம் பவேத்வாத கதிஸ் த்வியம் ।
உன்மாதஜோ விகாரோ வா ஸ்யாதியம் ம்ருகத்ருஷ்ணிகா ॥ 23

அயம்	-	''இது
சித்தமோஹ:	-	மதிமயக்கமாய்
ஸ்யாத்	-	இருக்கலாம்;
இயம்	-	இது
வாதகதி:	-	பிசாசக் கோளாறாலேற்பட்ட வாத நாடியின் தோஷமாய்
பவேத்	-	இருக்கலாம்;
உந்மாதஜ:	-	அதிகப் பற்றால் விளைந்த
விகார:	-	மனோ விகாரமாய்
வா	-	இருந்தாலுமிருக்கலாம்;
இயம்	-	இது
ம்ருகத்ருஷ்ணிகா	-	கானல் நீரென
ஸ்யாத் நு	-	இருக்குமோ!
கிம் நு	-	என்னவோ?

अथवा नायमुन्मादो मोहोऽप्युन्मादलक्षणः ।
संबुध्ये चाहमात्मानमिमं चापि वनौकसम् ।।

அதவா நாய முன்மாதோ மோஹோऽப்யுன்மாதலக்ஷண: ।
ஸம்புத்யே சாஹமாத்மான மிமம் சாபி வனௌகஸம் ॥ 24

அயம்	-	''இது
உந்மாத: அபி	-	அன்பின் விபரீதமும்,
அதவா	-	அல்லது
உந்மாதலக்ஷண:	-	விபரீத அன்பின் லக்ஷணமான
மோஹ: அபி	-	தப்பு எண்ணமும்
ந	-	இல்லை;
அஹம்	-	நான்
ஆத்மாநம்	-	இன்னாளென்பதையும்
இமம் ச	-	இதையும்

வநௌகஸம் அபி	-	குரங்கென்றும்
ஸம்புத்யே	-	ஸ்பஷ்டமாயறிகிறேன்.’’

इत्येवं बहुधा सीता संप्रधार्य बलाबलम् ।
रक्षसां कामरूपत्वान्मेने तं राक्षसाधिपम् ॥

இத்யேவம் பஹுதா ஸீதா ஸம்ப்ரதார்ய பலாபலம் ।
ரக்ஷஸாம் காமரூபத்வான் மேநே தம் ராக்ஷஸாதிபம் ॥ 25

ஸீதா	-	ஸீதாப் பிராட்டியார்
இதி ஏவம்	-	மேற்கண்ட விதமாய்
பஹுதா	-	பலவாறாய்
பலாபலம்	-	விஷயத்தை அப்படியுமிப்படியுமாய்
ஸம்ப்ரதார்ய	-	ஆலோசித்து
ரக்ஷஸாம்	-	அரக்கர்களுக்கு
காமரூபத்வாத்	-	நினைத்த உருவம் கொள்ள முடியுமாகையால்
தம்	-	அவரை
ராக்ஷஸாதிபம்	-	ராக்ஷஸாதிபனாக
மேநே	-	எண்ணிக் கொண்டு விட்டாள்.

एतां बुद्धिं तदा कृत्वा सीता सा तनुमध्यमा ।
न प्रतिव्याजहाराथ वानरं जनकात्मजा ॥

ஏதாம் புத்திம் ததா க்ருத்வா ஸீதா ஸா தநுமத்யமா ।
ந ப்ரதிவ்யாஜஹாராத வாநரம் ஜனகாத்மஜா ॥ 26

ததா	-	அப்பொழுது
தநுமத்யமா	-	நுண்ணிடையாளான
ஜநகாத்மஜா	-	ஜனகர் திருமகளான
ஸா	-	அந்த
ஸீதா	-	ஸீதா தேவி
ஏதாம்	-	இப்படி
புத்திம்	-	எண்ணத்தை
க்ருத்வா	-	மனதிற் கொண்டு
அத	-	அதனால்
வாநரம்	-	வானரரை
ந ப்ரதிவ்யாஜஹார	-	பார்த்து வாய் திறவாமல் இருந்தாள்.

सीतायाश्चिन्तितं बुद्ध्वा हनुमान् मारुतात्मजः ।
श्रोत्रानुकूलैर्वचनैस्तदा तां संप्रहर्षयत् ॥

ஸீதாயாஶ்சிந்திதம் புத்த்வா ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ: ।
ஶ்ரோத்ராநு கூலைர் வசனைஸ்ததா தாம் ஸமப்ரஹர்ஷயத் ॥ 27

மாருதாத்மஜ: - வாயு குமாரரான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
ஸீதாயா: - ஸீதா தேவியின்
சிந்திதம் - கவலையை
புத்த்வா - தெரிந்து கொண்டு
ததா - அப்பொழுது
ஶ்ரோத்ராநுகூலை - செவிக்கினிய
வசநை: - வசனங்களால்
தாம் - அவளை
ஸமஹர்ஷயத் - ஆனந்திக்கச் செய்தார்.

आदित्य इव तेजस्वी लोककान्तः शशी यथा ।।
राजा सर्वस्य लोकस्य देवो वैश्रवणो यथा ।।

ஆதித்ய இவ தேஜஸ்வீ லோககாந்த: ஶஶீ யதா ।
ராஜா ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய தேவோ வைஶ்ரவணோ யதா ॥ 28

ஆதித்ய: இவ - ''சூரியன் போன்ற
தேஜஸ்வீ - ஜோதியுடையவர்;
ஶஶீ யதா - சந்திரன் போல்
லோககாந்த: - உலகிற்கினியர்;
வைஶ்ரவண: தேவ:- குபேர தேவர்
யதா - போல்
ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய- எல்லா உலகிற்கும்
ராஜா - அரசர்.

विक्रमेणोपपन्नश्च यथा विष्णुर्महायशाः ।
सत्यवादी मधुरवाग्देवो वाचस्पतिर्यथा ।।

விக்ரமேணோப பந்நஶ்ச யதா விஷ்ணுர் மஹாயஶா: ।
ஸத்யவாதீ மதுரவாக்தேவோ வாசஸ்பதிர் யதா ॥ 29

மஹாயஶா: - ''பெரும் புகழ் படைத்த
விஷ்ணு: - விஷ்ணு
யதா - எப்படியோ அப்படியே
விக்ரமேண - விக்ரமத்தோடு
உபபந்ந: - கூடியவர்;
வாஜஸ்பதி: - பிருகஸ்பதி
தேவ: யதா - தேவர்போல்
ஸத்யவாதி - ஸத்யவாதியாய்
மதுரவாக் ச - மதுரபாஷணஞ் செய்கின்றவர்.

रूपवान् सुभगः श्रीमान् कंदर्प इव मूर्तिमान् ।
स्थानक्रोधः प्रहर्ता च श्रेष्ठो लोके महारथः ।।

ரூபவாந் ஸுபக: ஸ்ரீமாந் கந்தர்ப இவ மூர்திமாந் ।
ஸ்தானக்ரோத: ப்ரஹர்தா ச ஶ்ரேஷ்டோ லோகே மஹாரத: ॥ 30

மூர்திமாந் - “உருவெடுத்த
கந்தர்ப: இவ - மன்மதன்போல்
ஸுபக: - கண்ணைப் பறிக்கும்
ரூபவாந் - அழகுடையவர்;
ஸ்ரீமாந் - ஸ்ரீமான்;
ஸ்தாநக்ரோத: - இடமறிந்து சினம் கொள்பவர்;
ப்ரஹர்தா - பகைவரைப் புடைப்பவர்;
மஹாரத: - மஹாரதர்;
லோகே ஶ்ரேஷ்ட: - உலகில் உத்தமர்.

बाहुच्छायामवष्टब्धो यस्य लोको महात्मनः ।
अपकृष्याश्रमपदान्मृगरूपेण राघवम् ॥
शून्ये येनापनीतासि तस्य द्रक्ष्यसि यत् फलम् ॥

பாஹுச்சாயா மவஷ்டப்தோ யஸ்ய லோகோ மஹாத்மன: ।
அபக்ருஷ்யாச்ரம பதாந் ம்ருகரூபேண ராகவம் ॥
ஶூன்யே யேநாபநீதாஸி தஸ்ய த்ரக்ஷ்யஸி யத் பலம் ॥ 32

யஸ்ய - “எந்த
மஹாத்மந: - மஹாத்மாவின்
பாஹுச்சாயாம் - தோளின் நிழலைப் பற்றி
லோக: - உலகம்
அவஷ்டப்த: - இருக்கின்றதோ அந்த
ராகவம் - ஸ்ரீ ராகவரை
ஆஶ்ரமபதாத் - “ஆச்ரமத்தினின்று
யேந - எவனால்
ம்ருகரூபேண - மானுருவம் கொண்டு
அபக்ருஷ்ய - அப்புறப்படுத்தி
ஶூந்யே - ஒருவரும் இல்லாத ஸமயத்தில்
அப்நீதா அஸி - நீர் கொண்டு வரப்பட்டீரோ
தஸ்ய - அவனுக்கு
பலம் - சிக்ஷை
யத் - எதுவோ அதை
த்ரக்ஷ்யஸி - உடனே விளையக் காண்பீர்.

अचिराद्रावणं संख्ये यो वधिष्यति वीर्यवान् ।
रोषप्रमुक्तैरिषुभिर्ज्वलद्भिरिव पावकैः ॥

அசிராத் ராவணம் ஸங்க்யே யோ வதிஷ்யதி வீர்யவான் ।
ரோஷ ப்ரமுக்தைரிஷுபிர் ஜ்வலத்பிரிவ பாவகை: ॥ 33

तेनाहं प्रेषितो दूतस्त्वत्सकाशमिहागतः ।
त्वद्वियोगेन दुःखार्तः स त्वां कौशलमब्रवीत् ॥

தே நாஹம் ப்ரேஷிதோ தூதஸ் த்வத்ஸகாஶ மிஹாகத: ।
த்வத்வியோகேந துக்கார்த: ஸ த்வம் கௌஶலமப்ரவீத் ॥ 34

ஸங்க்யே - "யுத்தத்தில்
அசிராத் - வெகு சீக்கிரத்தில்
ஜ்வலத்பி: - எரியும்
பாவகை: இவ - தீபோன்றதாய்
ரோஷப்ரமுக்தை: - கோபத்தால் விடுத்த
இஷுபி: - பாணங்களால்
ய: வீர்யவாந் - எந்த வீர்யவான்
ராவணம் - ராவணனை
வதிஷ்யதி - சிதைக்கப் போகின்றாரோ
தேந - அவரால்
த்வத்ஸகாஶம் - உமது ஸன்னிதானத்திற்கு
ப்ரேஷித: - அனுப்பப்பட்டு
இஹ - (இப்பொழுது) இங்கு
ஆகத: - வந்து சேர்ந்த
தூத: - தூதன்
அஹம் - யான்;
ஸ: - அவர்
த்வத்வியோகேந - உமது பிரிவால்
து:கார்த: - துக்கத்தில் முழுகியவராய்
த்வாம் - உமக்கு
கௌஶலம் - க்ஷேமச் செய்தியை
அப்ரவீத் - அறிவிக்க நியமித்தனர்.

लक्ष्मणश्च महातेजाः सुमित्रानन्दवर्धनः ।
अभिवाद्य महाबाहुः स त्वां कौशलमब्रवीत् ॥

லக்ஷ்மணஶ்ச மஹாதேஜா: ஸுமித்ராநந்த வர்தன: ।
அபிவாத்ய மஹாப்ாஹு: ஸ த்வாம் கௌஶல மப்ரவீத் ॥ 35

ஸுமித்ராநந்தவர்தந:- "ஸுமித்திரையின் ஆனந்தவர்த்தனரும்,
மஹாபாஹு: - மஹாபாஹுவும்
மஹாதேஜா: ச - மஹா தேஜஸ்வியுமான
ஸ: - அந்த
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
த்வாம் - உமக்கு
அபிவாத்ய - தண்டனிட்டு

கௌஶலம்	- க்ஷேம சமாசாரத்தை
அப்ரவீத்	- சொல்லி விடுத்தார்.

रामस्य च सखा देवि सुग्रीवो नाम वानरः ।
राजा वानरमुख्यानां स त्वां कौशलमब्रवीत् ॥

ராமஸ்ய ச ஸகா தேவீ ஸுக்ரீவோ நாம வானர: ।
ராஜா வானர முக்யாநாம் ஸ த்வாம் கௌஶலமப்ரவீத் ॥ 36

தேவி	- ''தேவீ!
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருக்கு
ஸகா	- தோழரும்,
வாநரமுக்யாநாம்	- வானரோத்தமர்களுக்கு
ராஜா	- அரசருமான
ஸ:	- அந்த
ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவர்
நாம	- என்ற
வாநர: ச	- வானரரும்
த்வாம்	- உமக்கு
கௌஶலம்	- நல்ல செய்தியை
அப்ரவீத்	- அறிவிக்கச் சொன்னார்.

नित्यं स्मरति रामस्त्वां ससुग्रीवः सलक्ष्मणः ।
दिष्ट्या जीवसि वैदेहि राक्षसीवशमागता ॥

நித்யம் ஸ்மரதி ராமஸ்த்வாம் ஸஸுக்ரீவ: ஸலக்ஷ்மண: ।
திஷ்டயா ஜீவஸி வைதேஹி ராக்ஷஸீவஶமாகதா ॥ 37

ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவ ஸஹிதரும்
ஸலக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மண ஸஹிதருமான
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
நித்யம்	- எந்த வேளையும்
த்வாம்	- உம்மை
ஸ்மரதி	- நினைத்த வண்ணமாயிருக்கிறார்;
வைதேஹி	- வைதேஹீ!
ராக்ஷஸீவஶம்	- அரக்கிகளின் வசத்தில்
ஆகதா	- சிக்கிக் கொண்டு
திஷ்ட்யா	- தெய்வாதீனமாய்
ஜீவஸி	- பிழைத்திருக்கின்றீர்.

अचिरांद्द्रक्ष्यसे रामं लक्ष्मणं च महाबलम् ।
मध्ये वानरकोटीनां सुग्रीवं चामितौजसम् ॥

அசிராத் த்ரக்ஷ்யஸே ராமம் லக்ஷ்மணம் ச மஹாபலம் ।
மத்யே வாநரகோடீநாம் ஸுக்ரீவம் சாமி தௌஜஸம் ॥ 38

ராமம்	''ஸ்ரீ ராமரையும்,
மஹாபலம்	மஹா பலவானான
லக்ஷ்மணம் ச	ஸ்ரீ லக்ஷ்மணரையும்
அமிதௌஜஸம்	அளவிலாவாற்றலுடைய
ஸுக்ரீவம் ச	சுக்ரீவரையும்,
வாநரகோடீநாம்	கோடி கோடியான வானரர்களின்
மத்யே	நடுவில்
அசிராத்	இதோ
த்ரக்ஷ்யஸே	காணப் போகிறீர்.

अहं सुग्रीवसचिवो हनुमान्नाम वानरः ।
प्रविष्टो नगरीं लङ्कां लङ्घयित्वा महोदधिम् ॥

அஹம் ஸுக்ரீவஸசிவோ ஹநுமாந்நாம வாநர: ।
ப்ரவிஷ்டோ நகரீம் லங்காம் லங்கயித்வா மஹோததிம் ॥ 39

மஹோததிம்	''மஹோததியை
லங்கயித்வா	கடந்து
லங்காம்	லங்கை
நகரம்	நகரினுள்
ப்ரவிஷ்ட:	வந்து சேர்ந்த
ஹநூமான்	ஹனுமார்
நாம	என்ற
வாநர:	வானரரான
அஹம்	நான்
ஸுக்ரீவஸசிவ:	சுக்ரீவனது அமைச்சன்

कृत्वा मूर्ध्नि पदन्यासं रावणस्य दुरात्मनः ।
त्वां द्रष्टुमुपयातोऽहं समाश्रित्य पराक्रमम् ॥

க்ருத்வா மூர்த்நி பதன்யாஸம் ராவணஸ்ய துராத்மன ।
த்வாம் த்ரஷ்டு முபயாதோ஽ஹம் ஸமாஶ்ரித்ய பராக்ரமம் ॥ 40

துராத்மந:	''துஷ்ட ஸ்வபாவமுள்ள
ராவணஸ்ய	ராவணனுக்கு
மூர்த்நிம்	தலையில்
பதந்யாஸம்	அடிச்சுவட்டை
க்ருத்வா	வைத்து
பராக்ரமம்	பராக்கிரமத்தை
ஸமாஶ்ரித்ய	அடைந்து
த்வாம் த்ரஷ்டும்	உம்மைத் தரிசிக்க

உபயாதঃ	-	வந்தவன்
அஹம்	-	நான்

नाहमस्मि तथा देवि यथा मामवगच्छसि ।
विशङ्का त्यज्यतामेषा श्रद्धत्स्व वदतो मम ॥
நாஹமஸ்மி ததா தேவி யதா மாமவகச்சஸி ।
விஶங்கா த்யஜ்யதாமேஷா ஶ்ரத்தத்ஸ்வ வததோ மம ॥ 41

தேவி	-	‘‘தேவீ!
மாம்	-	என்னை
யதா	-	எப்படி
அவகச்சஸி	-	நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீரோ
ததா	-	அப்படி
அஹம்	-	நான்
ந அஸ்மி	-	இருக்கவில்லை;
ஏஷா விஶங்கா	-	இந்த சங்கை
த்யஜ்யதாம்	-	விட்டு விடப்படட்டும்;
வததঃ	-	முன் விண்ணப்பம் செய்யும்
மம	-	என்னிடத்தில்
ஶ்ரத்தத்ஸ்வ	-	நம்பிக்கை கொள்ளும்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ராவணஶங்காநி வாரணம் நாம சதுஸ்த்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

பஞ்சத்ரிம்ஶ: ஸர்க: - 35

तां तु रामकथां श्रुत्वा वैदेही वानरर्षभात् ।
उवाच वचनं सान्त्वमिदं मधुरया गिरा ॥

தாம் து ராமகதாம் ஶ்ருத்வா வைதேஹீ வாநரர்ஷபாத் ।
உவாச வசனம் ஸாந்த்வ மிதம் மதுரயா கிரா ॥ 1

வைதேஹீ	-	வைதேஹி
வாநரர்ஷபாத்	-	வானரோத்தமரிடத்தினின்று
தாம்	-	அந்த
ராமகதாம்	-	ராம விருத்தாந்தத்தை
ஶ்ருத்வா து	-	கேட்டதும்
மதுரயா கிரா	-	மதுரமான மொழியால்
இதம்	-	பின்கண்ட
ஸாந்த்வம்	-	அன்பு மிகுந்த
வசநம்	-	வசனத்தை
உவாச	-	மொழியலுற்றாள்:

क्व ते रामेण संसर्गः कथं जानासि लक्ष्मणम् ।
वानराणां नराणां च कथमासीत् समागमः ॥

க்வ தே ராமேண ஸம்ஸர்க: கதம் ஜாநாஸி லக்ஷ்மணம் ।
வானராணாம் நராணாம் ச கதமாஸீத் ஸமாகம: ॥ 2

தே	-	‘‘உமக்கு
ராமேண	-	ஸ்ரீராமருடன்
ஸம்ஸர்க: க்வ	-	சேர்க்கை எங்கே?
லக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணனை
கதம்	-	எங்ஙனம்
ஜாநாஸி	-	அறிவீர்?
வாநராணாம்	-	வானரர்களுக்கும்
நராணாம் ச	-	நரர்களுக்கும்
ஸமாகம:	-	கூட்டுறவு
கதம் ஆஸீத்	-	எவ்வாறமைந்தது?

यानि रामस्य चिह्नानि लक्ष्मणस्य च वानर ।
तानि भूयः समाचक्ष्व न मां शोकः समाविशेत् ॥

யாநி ராமஸ்ய சிஹ்நாநி லக்ஷ்மணஸ்ய ச வானர ।
தாநி பூய: ஸமாசக்ஷ்வ ந மாம் ஶோக: ஸமாவிஶேத் ॥ 3

வாநர	-	‘‘வானர!
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீ ராமருடையவும்

லக்ஷ்மணஸ்ய ச	-	லக்ஷ்மணருடையவும்
ஸிஹ்நாநி	-	லக்ஷணங்கள்
யாநி	-	எவைகளோ
தாநி	-	அவைகளை
பூய:	-	மீண்டுமோர் முறை
ஸமாசக்ஷ்வ	-	விவரமாய்ச் சொல்லும்;
மாம்	-	என்னிடம்
ஶோக:	-	துயரம்
ந ஸமாவிஶேத்	-	புக இடமிருக்காது.

कीदृशं तस्य संस्थानं रूपं रामस्य कीदृशम् ।
कथमूरू कथं बाहू लक्ष्मणस्य च शंस मे ॥

கீத்ருஶம் தஸ்ய ஸம்ஸ்தானம் ரூபம் ராமஸ்ய கீத்ருஶம் ।
கதமூரூ கதம் பாஹூ லக்ஷ்மணஸ்ய ச ஶம்ஸ மே ॥ 4

தஸ்ய	-	"அந்த
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீ ராமருடையவும்
லக்ஷ்மணஸ்ய ச	-	(அப்படியே) லக்ஷ்மணருடையவும்
ஸம்ஸ்தாநம்	-	ஆகாரம்
கீத்ருஶம்	-	எத்தன்மையது?
ரூபம்	-	அழகு
கீத்ருஶம்	-	எவ்வண்ணத்தது?
ஊரு	-	துடைகள்
கதம்	-	எவ்வண்ணமானவை?
பாஹூ	-	புஜங்கள்
கதம்	-	எவ்வண்ணமானவை?
மே ஶம்ஸ	-	எனக்கு சொல்லும்."

एवमुक्तस्तु वैदेह्या हनुमान् मारुतात्मजः ।
ततो रामं यथातत्त्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥

ஏவமுக்தஸ்து வைதேஹ்யா ஹநுமான் மாருதாத்மஜ: । 5
ததோ ராமம் யதா தத்த்வமாக்யாது முப சக்ரமே ॥

வைதேஹ்யா	-	வைதேஹியால்
ஏவம்	-	இவ்வாறு
உக்த:	-	சொல்லக் கேட்ட
மாருதாத்மஜ:	-	வாயுகுமாரரான
ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
தத:	-	அப்பொழுது
ராமம் து	-	ஸ்ரீராமரைப் பற்றி
யதாதத்வம்	-	உள்ளபடியே

ஆக்யாதும் - விவரித்துச் சொல்ல
உபசக்ரமே - தொடங்கினார்.

ज्ञानन्ती बत दिष्ट्या मां वैदेहि परिपृच्छसि ।
भर्तुः कमलपत्राक्षि संस्थानं लक्ष्मणस्य च ॥

ஜாநந்தீ பத திஷ்ட்யா மாம் வைதேஹி பரிப்ருச்சஸி ।
பர்து: கமல பத்ராக்ஷி ஸம்ஸ்தானம் லக்ஷ்மணஸ்ய ச ॥ 6

यानि रामस्य चिह्नानि लक्ष्मणस्य च यानि वै ।
लक्षितानि विशालाक्षि वदतः शृणु तानि मे ॥

யாநி ராமஸ்ய சிஹ்நாநி லக்ஷ்மணஸ்ய ச யாநி வை ।
லக்ஷிதாநி விஶாலாக்ஷி வதத: ஶ்ருணு தாநி மே ॥ 7

கமலபத்ராக்ஷி - ''கமலத்திதழ் போன்ற கண்களை உடையவளே!
விஶாலாக்ஷி - விசாலாக்ஷீ!
வைதேஹி - ஓ! வைதேஹீ!
மாம் - என்னை
திஷ்ட்யா பத - பாக்யவசத்தாலன்றோ
ஜாநந்தீ - தெரிந்து கொண்டு
பர்து: - பர்த்தாவினுடையவும்,
லக்ஷ்மணஸ்ய ச - லக்ஷ்மணருடையவும்
ஸம்ஸ்தாநம் - ஸன்னிவேசத்தை
பரிப்ருச்சஸி - கேட்கலுற்றீர்;
ராமஸ்ய - ஸ்ரீ ராமருடையவும்
லக்ஷ்மணஸ்ய ச - லக்ஷ்மணருடையவும்
சிஹ்நாநி - லக்ஷணங்கள்
யாநி யாநி - எவை எவை
லக்ஷிதாநி - கவனிக்கப்பட்டுள்ளனவோ
தாநி வை - அவைகளை
வதத: - மொழிகின்ற
மே - எனக்கு
ஶ்ருணு - செவிசாற்றும்.

रामः कमलपत्राक्षः सर्वसत्त्वमनोहरः ।
रूपदाक्षिण्यसंपन्नः प्रसूतो जनकात्मजे ॥

ராம: கமலபத்ராக்ஷ: ஸர்வஸத்த்வ மநோஹர: ।
ரூப தாக்ஷிண்ய ஸம்பந்ந: ப்ரஸூதோ ஜனகாத்மஜே ॥ 8

ஜநகாத்மஜே - ''ஜனகர் திருமகளே!
ராம: - ஸ்ரீராமர்

கமலபத்ராக்ஷஃ - கமலத்தின் இதழ் போன்ற கண்கள் படைத்தவர்;
ஸர்வபூதமநோஹரஃ - எல்லாப் பிராணிகளின் மனதை ஹரிப்பவர்.
ரூபதாக்ஷிண்யஸம்பந்நஃ-அழகும், தாக்ஷிண்யமும் நிறைந்தவராய்
ப்ரஸூதஃ - பிறந்தவர்.

तेजसादित्यसंकाशः क्षमया पृथिवीसमः ।
बृहस्पतिसमो बुद्ध्या यशसा वासवोपमः ॥

தேஜஸா தித்யஸங்காஶ: க்ஷமயா ப்ருதிவீஸம: ।
ப்ருஹஸ்பதி ஸமோ புத்த்யா யஶஸா வாஸவோ பம: ॥ 9

தேஜஸா - ''ஒளியால்
ஆதித்யஸங்காஶஃ - கதிரவனை ஒத்தவர்;
க்ஷமயா - பொறுமையால்
ப்ருதிவீஸமஃ - புவியைப்போன்றவர்;
புத்த்யா - புத்தியால்
ப்ருஹஸ்பதிஸமஃ - பிருஹஸ்பதியை ஒத்தவர்;
யஶஸா - புகழால்
வாஸவோபமஃ - இந்திரனைப் போன்றவர்.

रक्षिता जीवलोकस्य स्वजनस्य च रक्षिता ।
रक्षिता स्वस्य वृत्तस्य धर्मस्य च परन्तपः ॥

ரக்ஷிதா ஜீவலோகஸ்ய ஸ்வஜனஸ்யசரக்ஷிதா ।
ரக்ஷிதா ஸ்வஸ்ய வ்ருத்தஸ்ய தர்மஸ்ய ச பரந்தப: ॥ 10

ஜீவலோகஸ்ய - ''பிராணி ஸமூகத்திற்கு
ரக்ஷிதா - ரக்ஷகர்;
ஸ்வஜநஸ்ய - தம்மினத்திற்கு
அபிரக்ஷிதா - நல்ல ரக்ஷகர்;
ஸ்வஸ்ய - தமது
வ்ருத்தஸ்ய - ஆசாரத்திற்கும்
தர்மஸ்ய ச - தர்மத்திற்கும்
ரக்ஷிதா - ரக்ஷகர்;
பரந்தபஃ - சத்துருக்களை அழிப்பவர்.

रामो भामिनि लोकेऽस्मिंश्चातुर्वर्ण्यस्य रक्षिता ।
मर्यादानां च लोकस्य कर्ता कारयिता च सः ॥

ராமோ பாமிநி லோகே(அ)ஸ்மிந் சாதுர்வர்ண்யஸ்ய ரக்ஷிதா । 11
மர்யாதாநாம் ச லோகஸ்ய கர்தா காரயிதா ச ஸ: ॥

பாமினி	-	''பெண்மணியே!
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
லோகஸ்ய	-	உலகத்தின்
சாதுர்வர்ண்யஸ்ய	-	நான்கு வர்ணத்திற்கும்
ரக்ஷிதா	-	ரக்ஷகர்;
லோகஸ்ய	-	உலகத்தின்
மர்யாதாநாம்	-	நியாய விதிகளுக்கு
கர்தா	-	கர்த்தாவும்
காரயிதா ச	-	அடங்கி நடக்கச் செய்பவரும்
ஸ: ச	-	அவரே.

अर्चिष्मानर्चितो नित्यं ब्रह्मचर्यव्रते स्थितः ।
साधूनामुपकारज्ञः प्रचारज्ञश्च कर्मणाम् ॥

அர்சிஷ்மாநர்சிதோ நித்யம் ப்ரஹ்மசர்ய வ்ரதே ஸ்தித: ।
ஸாதூநாமுபகாரஜ்ஞ: ப்ரசாரஜ்ஞஶ்ச கர்மணாம் ॥ 12

அர்சிஷ்மாந்	-	''நல்ல காந்தி பொருந்தியவர்;
நித்யம்	-	எப்பொழுதும்
அர்சித:	-	பூஜிதர்;
ப்ரஹ்மசர்யவ்ரதே	-	இந்திரிய நிக்ரக விரதத்தில்
ஸ்தித:	-	பிடிவாதமுள்ளவர்;
ஸாதூநாம்	-	ஸாதுக்களுக்கு
உபகாரஜ்ஞ:	-	உபகாரங்களில் நிபுணர்
கர்மணாம் ச	-	கார்யங்களிலும்
ப்ரசாரஜ்ஞ:	-	வழிபாடறிந்தவர்.

राजविद्याविनीतश्च ब्राह्मणानामुपासिता ।
श्रुतवाञ्शीलसंपन्नो विनीतश्च परंतपः ॥

ராஜ வித்யாவிநீதஶ்ச ப்ராஹ்மணாநா முபாஸிதா ।
ஶ்ருதவாஞ்சீல ஸம்பந்நோ விநீதஶ்ச பரந்தப: ॥ 13

ராஜவித்யாவிநீத:	-	''ராஜ வித்யையில்திருந்தினவர்;
ச	-	ஆதலால்
ப்ராஹ்மணாநாம்	-	பிராம்மணர்களுக்கு
உபாஸிதா	-	வந்தன வழிபாடு செய்பவர்;
ஶ்ருதவாந்	-	சாஸ்த்ரார்த்தங்களை உள்ளபடி அறிந்தவர்;
ஶீலஸம்பந்ந:	-	சுசீலமுடையவர்;
விநீத:	-	அடக்கமுடையவர்;
ச	-	அப்படியிருந்தும்
பரந்தப:	-	பெரும் போர் வீரர்.

यजुर्वेदविनीतश्च वेदविद्भिः सुपूजितः ।
धनुर्वेदे च वेदेषु वेदाङ्गेषु च निष्ठितः ॥

யஜுர்வேத விநீதஶ்ச வேதவித்பி: ஸுபூஜித: ।
தநுர்வேதே ச வேதேஷு வேதாங்கேஷு ச நிஷ்டித: ॥ 14

யஜுர்வேதவிநீத:	-	''யஜுர் வேதத்தில் நன்றாய்ப் படித்தவர்;
வேதவித்பி: ச	-	வேத வித்துக்களாலும்
ஸுபூஜித:	-	நன்கு மதித்துக் கொண்டாடப்பட்டவர்;
வேதேஷு	-	வேதங்களிலும்
வேதாங்கேஷு ச	-	ஆறு வேதாங்கங்களிலும்
தநுர்வேதேச	-	வில் வித்தையிலும்
நிஷ்டித:	-	நிபுணர்.

विपुलांसो महाबाहुः कम्बुग्रीवः शुभाननः ।
गूढजत्रुः सुताम्राक्षो रामो देवि जनैः श्रुतः ॥

விபுலாம்ஸோ மஹாபாஹு: கம்புக்ரீவ: ஶுபாநந: ।
கூட ஜத்ரு: ஸுதாம்ராக்ஷோ ராமோ தேவி ஜனை: ஶ்ருத: ॥ 15

விபுலாம்ஸ:	-	''உயர்ந்த தோள்களை உடையவர்;
மஹாபாஹு:	-	மஹாபாஹு
கம்புக்ரீவ:	-	சங்கு போன்ற கழுத்துடையவர்;
ஶுபாநந:	-	திருவுற்ற முகமுடையவர்;
கூடஜத்ரு:	-	தசைப் பற்றாலும் மறைந்த தோள் எலும்புகளை உடையவர்;
ஸுதாம்ராக்ஷ:	-	செக்கச் சிவந்த கண்களுற்றவர்;
தேவி	-	தேவீ!
ராம:	-	ராமனென
ஜனை:	-	ஜனங்களால்
ஶ்ருத:	-	சொல்லப்பட்டவர்!

दुन्दुभिस्वननिर्घोषः स्निग्धवर्णः प्रतापवान् ।
समः समविभक्ताङ्गो वर्णं श्यामं समाश्रितः ॥

துந்துபிஸ் வந நிர்கோஷ: ஸ்நிக்த வர்ண: ப்ரதாபவாந் । 16
ஸம: ஸமவிபக்தாங்கோ வர்ணம் ஶ்யாமம் ஸமாஶ்ரித: ॥

துந்துபிஸ்வநநிர்கோஷ:	-	''துந்துபி போன்ற த்வனியை உடையவர்;
ஸ்நிக்தவர்ண:	-	நீரோட்டமுள்ள நிறமுடையவர்;
ப்ரதாபவாந்	-	பிரதாபமுள்ளவர்;
ஸம:	-	சரியான உயரமும், உறுப்புகளும் அமையப் பெற்றவர்;

ஸமவிபக்தாங்க: - சரியாகப் பிரிக்கப் பெற்ற அவயவங்களை உடையவர்;
ஶ்யாமம் வர்ணம் - ச்யாமள வர்ணத்தை
ஸமாஶ்ரித: - உடையவர்.

त्रिस्थिरस्त्रिप्रलम्बश्च त्रिसमस्त्रिषु चोन्नतः ।
त्रिताम्रस्त्रिषु च स्निग्धो गम्भीरस्त्रिषु नित्यशः ॥

த்ரிஸ்திரஸ்த்ரிப்ரலம்பஶ்ச த்ரிஸம ஸ்த்ரிஷு சோந்நத: ।
த்ரிதாம்ரஸ்த்ரிஷு ச ஸ்நிக்தோ கம்பீர ஸ்த்ரிஷு நித்யஶ: ॥ 17

த்ரிஸ்திர: - ''(மார்பு, மணிக்கட்டு, மூட்டு என்கிற) மூவிடங்களிலும் உறுதியானவர்;
த்ரிப்ரலம்ப: - (புருவங்கள், கைகள், அண்டங்கள் என்கிற) மூவிடங்களிலும் நீண்டவர்;
த்ரிஸம: - (நுனிமயிர், முழந்தாள், அண்டம் என்கிற) மூவிடங்களில் ஸமமானவர்;
த்ரிஷு ச - (வயிறு, நாபி, மார்பு) என்கிற மூவிடங்களிலும்
உந்நத: - உயர்ந்திருப்பவர்;
த்ரிதாம்ர: - (கடைக்கண், நகம், அகங்கை கால் என்கிற) மூன்றிடங்களிலும் சிவந்தருப்பவர்;
த்ரிஷு ச - (பாத ரேகை, தலை மயிர், ஆண்குறி என்கிற) மூவிடங்களில்
ஸ்நிக்த: - மழமழப்புள்ளவர்;
த்ரிஷு - (பேச்சு, நடை, ப்ரபுத்துவம் என்கிற) மூன்றிலும்
நித்யஶ: - எப்பொழுதும்
கம்பீர: - அகோசரமாயிருப்பவர்

त्रिवलीमांस्त्र्यवनतश्चतुर्व्यङ्गस्त्रिशीर्षवान् ।
चतुष्कलश्चतुर्लेखश्चतुष्किष्कुश्चतुःसमः ॥

த்ரிவலீமாம் ஸ்த்ரய வனதஶ்சதுர்வ்யங்க ஸ்த்ரிஶீர்ஷவான் ।
சதுஷ்கலஶ் சதுர் லேகஶ் சதுஷ் கிஷ்குஶ்சது: ஸம: ॥ 18

த்ரிவலீமாந் - ''(வயிற்றிலும், கழுத்திலும்) மூன்று மடிப்புள்ளவர்;
த்ர்யவநத: - (முலை, முலைக்கண், பாத ரேகை என்கிற) மூவிடங்களும் பள்ளமாயிருப்பவர்;
சதுர்வ்யங்க்ய: - (கழுத்து, ஆண் குறி, முதுகு, முழங்கால் என்கிற) நான்கும் குறுகியுள்ளவர்;
த்ரிஶீர்ஷவாந் - மூன்று சுழி லக்ஷணங்கள் பொருந்திய திருமுடியை உடையவர்;

சதுஷ்கலஃ - (அடிக்கட்டை விரலில்) நான்கு வேத ரேகைகள் அமைந்தவர்;
சதுர்லேகஃ - (நெற்றியில்) நான்கு ரேகைகளை உடையவர்;
சதுஷ்கிஷ்குஃ - நான்கு முழ உயரமுள்ளவர்;
சதுஃஸமஃ - (கைகள், முழங்கால்கள், தொடைகள், கன்னங்கள் என்கிற) நான்கும் ஸமமாயிருப்பவர்.

चतुर्दशसमद्वन्द्वश्चतुर्दंष्ट्रश्चतुर्गतिः ।
महोष्ठहनुनासश्च पञ्चस्निग्धोऽष्टवंशवान् ॥

சதுர்தஶ ஸமத்வந்த்வஶ் சதுர்தம்ஷ்ட்ரஶ் சதுர்கதி: ।
மஹோஷ்ட ஹநுநாஸஶ்ச பஞ்ச ஸ்நிக்தோऽஷ்ட வம்ஶவான் ॥ 19

சதுர்தஶஸமத்வந்த்வஃ-(புருவங்கள், நாஸிகை த்வாரங்கள், கண்கள், செவிகள், உதடுகள், முலை நுனிகள், முழங்கைகள், மணிக்கட்டுகள், முழந்தாள்கள், விருஷணங்கள், இடுப்புகள், கைகள், கால்கள், பின் தட்டின் மேற்றம் என்கிற) பதினான்கு இரட்டையும் ஸமமாயிருப்பவர்;
சதுர்தம்ஷ்ட்ரஃ - நான்கு கோரைப் பற்களை உடையவர்;
சதுர்கதிஃ - (சிங்கம், புலி, யானை, ரிஷபம் என்கிற) நான்கையுமொத்த நடையுடையவர்;
மஹோஷ்டஹநுநாஸஃ ச-பெருத்தழகிய உதடுகளையும், கன்னங்களையும் மூக்கையுமுடையவர்
பஞ்சஸ்நிக்தஃ - (கேசம், கண், பல், தோல், உள்ளங்கால் என்கிற) ஐந்தும் பளபளப்புள்ளவர்;
அஷ்டவம்ஶவாந் - (பின் தட்டுகள், உடல், கைகள், கால்கள், விரல்கள், மூக்கு, கண், ஆண்குறி என்கிற) எட்டும் நீண்டுள்ளவர்.

दशपद्मो दशबृहत् त्रिभिर्व्याप्तो द्विशुक्लवान् ।
षडुन्नतो नवतनुस्त्रिभिर्व्याप्नोति राघवः ॥

தஶபத்மோ தஶப்ருஹத் த்ரிபிர்வ்யாப்தோ த்விஶுக்லவான் । 20
ஷடுந்நதோ நவதநு ஸ்த்ரிபிர்வ்யாப் நோதி ராகவ: ॥

ராகவஃ - "ஸ்ரீ ராகவர்
தஶபத்மஃ - (முகம், வாய், கண்கள், நாக்கு, உதடு, தவடை, ஸ்தனம், நகம், கை, கால்) இவைகள் தாமரை புஷ்பம் போன்றிருப்பவர்

தஶப்ருஹத்	-	(மார்பு, தலை, நெற்றி, கழுத்து,தோள், புயம், உந்தி, பக்கம், பின் தட்டு, குறல் என்கிற) பத்தும் பருத்தவர்;
த்ரிபி꞉	-	(ப்ரதாபம், கீர்த்தி, செல்வம் என்கிற) மூன்றினாலும்
வ்யாப்த꞉	-	எங்கும் வ்யாபித்தவர்;
த்விஶுக்லவாந்	-	(பற்களும், கண்களும்) வெளுத்தவர்;
ஷடுந்நத꞉	-	(கக்ஷம், வயிறு, மார்பு, மூக்கு, புயம், நெற்றி என்ற) ஆறு இடங்களிலும் உன்னதமானவர்;
நவதநு꞉	-	(தலைமயிர், மீசை, நகம், தேஹரோமம், சர்மம், விரல்கள், ஆண்குறி, புத்தி, த்ருஷ்டி என்கிற) ஒன்பதிலும் நுட்பமானவர்;
த்ரிபி꞉	-	(தர்மம், அர்த்தம், காமம் என்கிற) மூன்றுகளினாலும், (காலை, பகல், மாலை என்கிற) மூன்று காலங்களிலும்
வ்யாப்நோதி	-	வ்யாபிக்கிறார்.

सत्यधर्मपरः श्रीमान् संग्रहानुग्रहे रतः ।
देशकालविभागज्ञः सर्वलोकप्रियंवदः ॥

ஸத்ய தர்மபர: ஸ்ரீமாந் ஸங்க்ராஹாநுக்ரஹே ரத: ।
தேஶகாலவிபாகஞ: ஸர்வலோக ப்ரியம் வத: ॥ 21

ஸத்யதர்மபர꞉	-	''ஸத்யத்திலும், தர்மத்திலும் ஆஸக்தியுள்ளவர்;
ஸ்ரீமாந்	-	வெகு பாக்கியசாலி;
ஸங்க்ரஹாநுக்ரஹே	-	சேர்ப்பதிலும், ஈதலிலும்
ரத꞉	-	ஆஸக்தியுள்ளவர்;
தேஶகாலவிபாகஜ்ஞ꞉	-	தேச காலங்களைப் பகுத்தறிபவர்;
ஸர்வலோகப்ரியம்வத꞉	-	ஸர்வ உலகுக்கும் நன்மையையே சொல்லுகிறவர்.

भ्राता च तस्य द्वैमात्रः सौमित्रिरंपराजितः ।
अनुरागेण रूपेण गुणैश्चैव तथाविधः ॥

ப்ராதா ச தஸ்ய த்வைமாத்ர: ஸௌமித்ரி ரபராஜித: ।
அநுராகேண ரூபேண குணைஶ்சைவ ததாவித: ॥ 22

தஸ்ய	-	''அவருக்கு
த்வைமாத்ர꞉	-	இளைய தாயின் புதல்வனாய்
ப்ராதா	-	தம்பியான

அபராஜித: - ஒருவராலும் வெல்லற்கரியான
ஸௌமித்ரி: ச - ஸுமித்ரையின் புதல்வரோ
அநுராகேண - அன்பினாலும்,
ரூபேண ஏவ - ரூபத்தாலும்,
குணை: ச - குணத்தாலும்,
ததாவித: - அவருக்கு ஸமானர்.

तावुभौ नरशार्दूलौ त्वद्दर्शनसमुत्सुकौ ।
विचिन्वन्तौ महीं कृत्स्नामस्माभिरभिसंगतौ ॥

தாவுபௌ நரஶார்தூலௌ த்வத்தர்ஶநஸமுத்ஸுகௌ ।
விசிந்வந்தௌ மஹீம் க்ருத்ஸ்நாமஸ்மாபி ரபிஸங்கதௌ ॥ 23

நரஶார்தூலௌ - ''புருஷோத்தமர்களான
த்வத்தர்ஶநஸமுத்ஸுகௌ-உம்மைக் கண்டு கொள்வதில் மிக்கக் கவலை கொண்டவர்களாய்
மஹீம் க்ருத்ஸ்நாம் - புவியை எங்கும்
விசிந்வந்தௌ - தேடிக் கொண்டிருக்கிற
தௌ உபௌ - அந்த இருவர்கள்
அஸ்மாபி: - எங்களால்
அபிஸங்கதௌ - ஓரிடத்தில் காணப்பட்டார்கள்.

त्वामेव मार्गमाणौ तौ विचरन्तौ वसुन्धराम् ।
ददर्शतुर्मृगपतिं पूर्वजेनावरोपितम् ॥

த்வாமேவ மார்கமாணௌ தௌ விசரந்தௌ வஸுந்தராம் ।
ததர்ஶதுர் ம்ருகபதிம் பூர்வஜேநாவரோபிதம் ॥ 24

ऋश्यमूकस्य पृष्ठे तु बहुपादपसंकुले ।
भ्रातुर्भयार्तमासीनं सुग्रीवं प्रियदर्शनम् ॥

ரிஶ்ய மூகஸ்ய ப்ருஷ்டே து பஹுபாதப ஸங்குலே ।
ப்ராதுர் பயார்தமாஸீநம் ஸுக்ரீவம் ப்ரியதர்ஶநம் ॥ 25

வஸுந்தராம் - ''புவியில்
த்வம் ஏவ - உம்மையே
மார்கமாணௌ - தேடுபவர்களாய்
விசரந்தௌ - அலைந்து திரிந்து கொண்டிருந்த
தௌ து - அவ்விருவர்களும்
பூர்வஜேந - அண்ணனால்
அவரோபிதம் - அவமதிக்கப்பட்டவரும்
ப்ராது: - ப்ராதாவிடமிருந்து
பயார்தம் - பயத்தால் வருந்திக் கொண்டிருப்பவரும்,
ம்ருகபதிம் - மிருகங்களுக்கரசனும்,

ரிஶ்யமூகஸ்ய - ரிச்யமூக மலையின்
பஹுபாதபஸங்குலே - பலவித மரங்கள் செரிந்த
ப்ருஷ்டே - தாழ்வரையில்
ஆஸீநம் - (பகை தீர்த்துக் கொள்ள முடியாது) பதுங்கிக் கிடந்தவருமான
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவரை
ப்ரியதர்ஶநம் - நற்காட்சியாக
ததர்ஶது: - பார்த்தார்கள்.

वयं तु हरिराजं तं सुग्रीवं सत्यसंगरम् ।
परिचर्यास्महे राज्यात् पूर्वजेनावरोपितम् ॥

வயம்து ஹரிராஜம் தம் ஸுக்ரீவம் ஸத்யஸங்கரம் ।
பரிசர்யாஸ்மஹே ராஜ்யாத் பூர்வஜேநா வரோபிதம் ॥ 26

பூர்வஜேந - ‘‘அண்ணனால்
ராஜ்யாத் - ராஜ்யத்தினின்றும்
அவரோபிதம் - துரத்தப்பட்டவரும்,
ஸத்யஸங்கரம் - ஸத்யம் தவறாதவரும்,
ஹரிராஜம் - வானர வேந்தருமான
தம் ஸுக்ரீவம் - அந்த ஸுக்ரீவருக்கு
வயம் து - நாங்கள் மட்டும்
பரிசர்ய - தொண்டு செய்து கொண்டு
ஆஸ்மஹே - இருந்தோம்.

ततस्तौ चीरवसनौ धनुःप्रवरपाणिनौ ।
ऋश्यमूकस्य शैलस्य रम्यं देशमुपागतौ ॥

ததஸ்தௌ சீரவஸனௌ தநு: ப்ரவரபாணினௌ ।
ரிச்ய மூகஸ்ய ஶைலஸ்ய ரம்யம் தேஶமுபாகதௌ ॥ 27

தத: - ‘‘இப்படியிருக்கையில்
சீரவஸநௌ - மரவுரி அணிந்தவர்களாய்
தநு: ப்ரவரபாணிநௌ - சிறந்த விற்களை கையிலேந்தியவர்களாய்
தௌ - அவ்விருவர்களும்
ரிஶ்யமூகஸ்ய - ரிச்யமூக
ஶைலஸ்ய - மலையின்
ரம்யம் தேஶம் - அழகான இடத்தை
உபாகதௌ - அணுகி வந்தார்கள்.

स तौ दृष्ट्वा नरव्याघ्रौ धन्विनौ वानरर्षभः ।
अभिप्लुतो गिरेस्तस्य शिखरं भयमोहितः ॥

ஸ தௌ த்ருஷ்ட்வா நரவ்யாக்ரௌ தன்விநௌ வானரர்ஷப: ।
அபிப்லுதோ கிரேஸ்தஸ்ய ஶிகரம் பயமோஹித: ॥

ஸ: வாநரர்ஷப: - ''அந்த வானரத் தலைவர் 28
நரவ்யாக்ரௌ - புருஷோத்தமர்களான
தந்விநௌ - வில்லாளிகளான
தௌ - அவ்விருவர்களை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
பயமோஹித: - பயத்தால் மதிகலங்கி
தஸ்ய கிரே: - அந்த மலையின்
ஶிகரம் - உச்சிக்கு
அபிப்லுத: - துள்ளிப் பாய்ந்தோடினார்.

ततः स शिखरे तस्मिन् वानरेन्द्रो व्यवस्थितः ।
तयोः समीपं मामेव प्रेषयामास सत्वरम् ॥

தத: ஸ ஶிகரே தஸ்மிந் வானரேந்த்ரோ வ்யவஸ் தித: ।
தயோ: ஸமீபம் மாமேவ ப்ரேஷயமாஸ ஸத்வரம் ॥ 29

தத: - ''அப்பொழுது
ஸ: வானரேந்த்ர: - அந்த வானரேந்திரர்
தஸ்மிந் ஶிகரே - அந்த சிகரத்தில்
வ்யவஸ்தித: - தனியாயிருந்து கொண்டு
தயோ: - அவர்களின்
ஸமீபம் - சமீபத்திற்கு
மாம் ஏவ - என்னையே
ஸத்வரம் - விரைவில்
ப்ரேஷயாமாஸ - அனுப்பினார்.

तावहं पुरुषव्याघ्रौ सुग्रीववचनात् प्रभू ।
रूपलक्षणसंपन्नौ कृताञ्जलिरुपस्थितः ॥

தாவஹம் புருஷவ்யாக்ரௌ ஸுக்ரீவ வசநாத் ப்ரபூ । 30
ரூப லக்ஷண ஸம்பந்நௌ க்ருதாஞ்ஜலி ருபஸ் தித: ॥

ஸுக்ரீவவசநாத் - ''சுக்ரீவரது உத்திரவுப்படி
அஹம் - நான்
க்ருதாஞ்ஜலி: - கை கூப்பியவனாய்
ரூபலக்ஷணஸம்பந்நௌ-ரூபலக்ஷணங்கள் அமைந்தவர்களும்,
புருஷவ்யாக்ரௌ - புருஷோத்தமர்களுமான
தௌ - அவ்விரு
ப்ரபூ - பிரபுக்களுக்கு
உபஸ்தித: - விஷயம் தெரிவித்தேன்.

तौ परिज्ञाततत्त्वार्थौ मया प्रीतिसमन्वितौ ।
पृष्ठमारोप्य तं देशं प्रापितौ पुरुषर्षभौ ॥

தௌ பரிஜ்ஞாத தத்வார்தௌ மயா ப்ரீதிஸமன்விதௌ ।
ப்ருஷ்டமாரோப்ய தம் தேஶம் ப்ராபிதௌ புருஷர்ஷபௌ ॥ 31

மயா - ‘‘என்னால்
பரிஜ்ஞாததத்வார்தௌ-விஷயங்களின் நிலையை கேட்டறிந்து கொண்டவர்களாய்
ப்ரீதிஸமந்விதௌ - மனத்திருப்தியடைந்தவர்களாய்
தௌ - அவ்விரண்டு
புருஷர்ஷபௌ - புருஷோத்தமர்கள்
ப்ருஷ்டம் ஆரோப்ய- முதுகில் ஏற்றி
தம் தேஶம் - இந்த இடத்திற்கு
ப்ராபிதௌ - கொண்டு போய் விடப்பட்டார்கள்.

निवेदितौ च तत्त्वेन सुग्रीवाय महात्मने ।
तयोरन्योन्यसंलापाद्भृशं प्रीतिरजायत ॥

நிவேதிதௌ ச தத்வேன ஸுக்ரீவாய மஹாத்மனே ।
தயோரன்யோऽன்ய ஸம்லாபாத் ப்ருஶம் ப்ரீதிரஜாயத ॥ 32

மஹாத்மநே - ‘‘மஹாத்மாவான
ஸுக்ரீவாய - சுக்ரீவருக்கு
தத்வேந ச - உள்ளது உள்ளபடியே
நிவேதிதௌ - சொல்லிப் பரிச்சயம் செய்விக்கப்பட்டார்கள்;
அந்யோ(அ)ந்யஸம்லாபாத்-ஒருவருக்கொருவர் ஸம்பாஷணத்தால்
தயோः - அவ்விருவர்களுக்கும்
ப்ருஶம் ப்ரீதிः - மிகுந்த விச்வாஸம்
அஜாயத - உண்டாயிற்று.

ततस्तौ प्रीतिसंपन्नौ हरीश्वरनरेश्वरौ ।
परस्परकृताश्वासौ कथया पूर्ववृत्तया ॥

ததஸ் தௌ ப்ரீதி ஸம்பந்நௌ ஹரீஶ்வர நரேஶ்வரௌ ।
பரஸ்பர க்ருதாஶ்வாஸௌ கதயா பூர்வ வ்ருத்தயா ॥ 33

ஹரீஶ்வரநரேஶ்வரௌ-‘‘வானரேந்திரரும் நரேந்திரம்
பூர்வவ்ருத்தயா - முந்தி நடந்த விஷயங்களைப் பற்றிய
கதயா - ஸம்பாஷணையைக் கொண்டு
பரஸ்பரக்ருதாஶ்வாஸௌ-ஒருவரை ஒருவர் சமாதானம் செய்து கொண்டவர்கள் ஆனார்கள்;
ததः - அப்பொழுது

தௌ	-	அவ்விருவர்கள்
ப்ரீதிஸம்பந்நௌ	-	மனஸந்துஷ்டி கொண்டார்கள்.

ततस्तं सान्त्वयामास सुग्रीवं लक्ष्मणाग्रजः ।
स्त्रीहेतोर्वालिना भ्रात्रा निरस्तमुरुतेजसा ॥

தத: தம் ஸாந்த்வயாமாஸ ஸுக்ரீவம் லக்ஷ்மணாக்ரஜ: ।
ஸ்த்ரீஹேதோர்வாலிநா ப்ராத்ரா நிரஸ்தமுருதேஜஸா ॥ 34

ததः	-	''அதனால்
ஸः லக்ஷ்மணாக்ரஜः	-	அந்த லக்ஷ்மணரின் அண்ணனார்
உருதேஜஸா	-	அதி பராக்கிரமமுடையவனும்
ப்ராத்ரா	-	உடன் பிறந்தவனுமான
வாலிநா	-	வாலியினால்
ஸ்த்ரீஹேதோः	-	ஒரு பெண் பிள்ளைக்காக
நிரஸ்தம்	-	ஊரை விட்டுத் துரத்தப்பட்டிருக்கும்
ஸுக்ரீவம்	-	சுக்ரீவரை
ஸாந்த்வயாமாஸ	-	தேற்றரவு செய்தனர்.

ततस्त्वन्नाशजं शोकं रामस्याक्लिष्टकर्मणः ।
लक्ष्मणो वानरेन्द्राय सुग्रीवाय न्यवेदयत् ॥

ததஸ்த்வ ந்நாஶஜம் ஶோகம் ராமஸ்யாக்லிஷ்ட கர்மண: ।
லக்ஷ்மணோ வாநரேந்த்ராய ஸுக்ரீவாய ந்யவேதயத் ॥ 35

ததः	-	''இச்சந்தர்ப்பத்தில்
லக்ஷ்மணः	-	லக்ஷ்மணர்
அக்லிஷ்டகர்மணः	-	ஆயாஸமின்றி காரியங்களை முடித்துக் கொள்ள வல்ல
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருடைய
த்வந்நாஶஜம்	-	உங்களை இழந்ததால் உண்டாயிருக்கிற
ஶோகம்	-	சோகத்தை
வாநரேந்த்ராய	-	வானரோத்தமரான
ஸுக்ரீவாய	-	சுக்ரீவருக்கு
ந்யவேதயத்	-	எடுத்துரைத்தார்.

स श्रुत्वा वानरेन्द्रस्तु लक्ष्मणेनेरितं वचः ।
तदासीन्निष्प्रभोऽत्यर्थं ग्रहग्रस्त इवांशुमान् ॥

ஸ ஶ்ருத்வா வாநரேந்த்ரஸ்து லக்ஷ்மணேநேரிதம் வச: । 36
ததாஸீந்நிஷ்ப்ரபோऽத்யர்தம் க்ரஹக்ரஸ்த இவாம்ஶுமான் ॥

வாநரேந்த்ரः	-	''வானரேந்திரர்
லக்ஷ்மணேந	-	லக்ஷ்மணரால்
ஈரிதம்	-	சொல்லப்பட்ட

தத்	அந்த
வசஃ	மொழியை
ஶ்ருத்வா	கேட்டு
து	உடனே
க்ரஹக்ரஸ்தஃ	ராஹு கேதுக்களால் பிடிக்கப்பட்ட
அம்ஶுமாந் இவ	சூர்யன் போல்
ததா	அப்பொழுது
அத்யர்தம்	மிகவும்
நிஷ்ப்ரபஃ	ஜோதி மழுங்கினவராய்
ஆஸீத்	ஆயினார்.

ततस्त्वद्गात्रशोभीनि रक्षसा ह्रियमाणया ।
यान्याभरणजालानि पातितानि महीतले ॥
ததஸ்த்வத் காத்ர ஶோபீநி ரக்ஷஸா ஹ்ரியமாணயா ।
யான்யா பரண ஜாலாநி பாதிதாநி மஹீதலே ॥ 37

तानि सर्वाणि रामाय आनीय हरियूथपाः ।
संहृष्टा दर्शयामासुर्गतिं तु न विदुस्तव ॥
தாநி ஸர்வாணி ராமாய ஆநீய ஹரியூதபா: ।
ஸம்ஹ்ருஷ்டா தர்ஶயாமாஸுர்கதிம் து ந விதுஸ்தவ ॥ 38

ததஃ	"பின்னர்
ஸ்வத்காத்ரஶோபீநி	உமது தேஹத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்ததையும்
ரக்ஷஸா	அரக்கனால்
ஹ்ரியமாணயா	தூக்கிக் கொண்டு போகப்படும் உம்மால்
யாநி	எந்த
ஆபரணஜாலாநி	நகை வகைகள்
மஹீதலே	பூமியில்
பாதிதாநி	கழற்றி எறியப்பட்டனவோ
தாநி	அவைகள்
ஸர்வாணி	எல்லாவற்றையும்
ஹரியூதபாஃ	வானர வீரர்கள்
ஸம்ஹ்ருஷ்டாஃ	பரமானந்தம் கொண்டவர்களாய்
ஆநீய	எடுத்துக் கொண்டு வந்து
ராமாய	ஸ்ரீராமருக்கு
தர்ஶயாமாஸுஃ	முன்வைத்தார்கள்;
தவ	உங்களது
கதிம் து	போய்ச் சேர்ந்த இடத்தையோவெனில்
ந விதுஃ	தெரியாதிருந்தார்கள்.

तानि रामाय दत्तानि मयैवोपहृतानि च ।
स्वनवन्त्यवकीर्णानि तस्मिन् विगतचेतसि ॥

தானி ராமாய தத்தாநி மயைவோ பஹ்ருதாநி ச ।
ஸ்வநவந்த்யவகீர்ணாநி தஸ்மின் விகதசேத ஸி ॥ 39

தஸ்மிந் - ''அவர்
விகதசேதஸி - பிரக்ஞையற்றிருக்கையில்
ராமாய - ஸ்ரீராமருக்கு
ஸ்வநவந்தி - கணீரென்று ஒலி செய்து கொண்டு
அவகீர்ணாநி - கீழே சிதறியவைகளாய்
மயா ஏவ - என்னாலும்
உபஹ்ருதாநி - பொறுக்கி வைக்கப்பட்ட
தாநி ச - அவைகளும்
தத்தாநி - ஆதீனமாக்கப்பட்டன.

तान्यङ्के दर्शनीयानि कृत्वा बहुविधं तव ।
तेन देवप्रकाशेन देवेन परिदेवितम् ॥

தான்யங்கே தர்ஶநீயாநி க்ருத்வா பஹுவிதம் தவ ।
தேன தேவ ப்ரகாஶேன தேவேந பரிதேவிதம் ॥ 40

தர்ஶநீயாநி - ''மிகவும் கண்ணுக்கழகான
தாநி - அவைகளை
அங்கே - மடியில்
க்ருத்வா - வைத்துக் கொண்டு
தவ தேவேந - உமது காதலனான
தேவப்ரகாஶேந - தேவதை போலிருக்கிற
தேந - அவரால்
பஹுவிதம் - பலவாறாய்
பரிதேவிதம் - நினைத்து நினைத்து வருத்தமுறப்பட்டது.

पश्यतस्तानि रुदतस्ताम्यतश्च पुनः पुनः ।
प्रादीपयन् दाशरथेस्तानि शोकहुताशनम् ॥

பஶ்யதஸ்தாநி ருததஸ்தாம்யதஶ்ச புன: புன: । 41
ப்ராதீபயந் தாஶரதேஸ்தாநி ஶோகஹுதாஶனம் ॥

தாநி - ''அவைகளை
பஶ்யத: - பார்த்து
புந: புந: - மேன்மேலும்
ருதத: - அழுது
தாம்யத: ச - வருந்தும்
தாஶரதே: - தாசரதியினது

ஶோகஹுதாஶநம் - சோகத் தீயை
தாநி - அவைகள்
ப்ராதீபயந் - கொழுந்து விட்டு எரியச் செய்தன.

शयितं च चिरं तेन दुःखार्तेन महात्मना ।
मयापि विविधैर्वाक्यैः कृच्छ्रादुत्थापितः पुनः ॥

ஶயிதம் ச சிரம் தேன துக்கார்தேன மஹாத்மநா ।
மயாபி விவிதைர் வாக்யை: க்ருச்ச்ராதுத்தாபித: புன: ॥ 42

துஃகார்தேந - ''துக்கத்தில்மூழ்கிய
மஹாத்மநா ச - மஹாத்மாவான
தேந - அவரால்
சிரம் - வெகு நேரம்
ஶயிதம் - கீழே படுத்திருக்கப்பட்டது;
விவிதைஃ - பலவித
வாக்யைஃ - வார்த்தைகளால்
க்ருச்ச்ராத் - வெகு வருத்தப்பட்டு
மயா அபி - என்னாலேயே
புநஃ - மீளவும்
உத்தாபிதஃ - எழுப்பப்பட்டார்.

तानि दृष्ट्वा महार्हाणि दर्शयित्वा मुहुर्मुहुः ।
राघवः सहसौमित्रिः सुग्रीवे संन्यवेदयत् ॥

தாநி த்ருஷ்ட்வா மஹார்ஹாணி தர்ஶயித்வா முஹுர்முஹு: ।
ராகவ: ஸஹஸௌ மித்ரி: ஸுக்ரீவே ஸந்யவேதயத் ॥ 43

ஸஹஸௌமித்ரிஃ - ''லக்ஷ்மணரோடு கூடிய,
ராகவஃ - ஸ்ரீராகவர்
மஹார்ஹாணி - மிக மென்மையுள்ள
தாநி த்ருஷ்ட்வா - அவைகளைக் கண்டு
ஸுக்ரீவே - சுக்ரீவருக்கு
முஹுஃமுஹுஃ - திருப்பித் திருப்பி
தர்ஶயித்வா - காட்டி
ஸந்யவேதயத் - சேர்ப்பித்து விட்டார்.

स तवादर्शनादार्ये राघवः परितप्यते ।
महता ज्वलता नित्यमग्निनेवाग्निपर्वतः ॥

ஸ தவாதர்ஶநாதார்யே ராகவ: பரிதப்யதே ।
மஹதா ஜ்வலதா நித்யமக்நிநேவாக்நிபர்வத: ॥ 44

ஆர்யே - ''அம்மா!
ஸஃ ராகவ - அந்த ஸ்ரீராகவர்

தவ	- உமது
அதர்ஶநாத்	- தரிசனமின்மையால்
அக்நிபர்வத	- தீமலை
ஜ்வலதா	- எரியும்
மஹதா அக்நிநா	- பெரும் தீயினால்
இவ	- எப்படியோ அப்படியே
நித்யம்	- எப்பொழுதும்
பரிதப்யதே	- பரிதபிக்கிறார்.

त्वत्कृते तमनिद्रा च शोकश्चिन्ता च राघवम् ।
तापयन्ति महात्मानमग्न्यगारमिवाग्नयः ॥

த்வத்க்ருதே தமநித்ரா ச ஶோகஶ்சிந்தா ச ராகவம் ।
தாபயந்தி மஹாத்மானமக்ந்யகாரமிவாக்நய: ॥ 45

த்வத்க்ருதே	- ''உமது நிமித்தமாக
அநித்ரா	- துயலின்மையும்,
ஶோக: ச	- சோகமும்,
சிந்தா ச	- சிந்தையும்,
அக்நய:	- அக்னிகள்
அக்ந்யகாரம் இவ	- அக்னிஹோத்ர கிரஹத்தைப் போல்
மஹாத்மாநம்	- மஹாத்மாவான
தம் ராகவம்	- அந்த ஸ்ரீராகவரை
தாபயந்தி	- எரிக்கின்றன.

तवादर्शनशोकेन राघवः परिचाल्यते ।
महता भूमिकम्पेन महानिव शिलोच्चयः ॥

தவா தர்ஶந ஶோகேந ராகவ: பரிசால்யதே ।
மஹதா பூமிகம்பேந மஹாநிவ ஶிலோச்சய: ॥ 46

ராகவ:	- ''ஸ்ரீராகவர்
மஹாந் ஶிலோச்சய:	- ஓர் பெரிய பர்வதம்
மஹதா	- கொடிய
பூமிகம்பேந	- பூகம்பத்தினால்
இவ	- எப்படியோ அப்படியே
தவ	- உம்மை
அதர்ஶநஶோகேந	- காணாத சோகத்தால்
ப்ரவிசால்யதே	- சிதறுண்டிருக்கிறார்.

काननानि सुरम्याणि नदीः प्रस्रवणानि च ।
चरन्न रतिमाप्नोति त्वामपश्यन्नृपात्मजे ॥

காநநாநி ஸுரம்யாணி நதீ: ப்ரஸ்ரவணாநி ச ।
சரந்ந ரதிமாப்நோதி த்வாமபஸ்யந் ந்ருபாத்மஜே ॥ 47

ந்ருபாத்மஜே	-	''ராஜகுமாரீ!
ஸுரம்யாணி	-	அழகான
காநநாநி	-	சோலைகளிலும்,
நதீ:	-	நதிகளிலும்,
ப்ரஸ்ரவணாநி ச	-	மலையின் அருவிகளிலும்
சரந்	-	உலாவியும்
த்வாம்	-	உம்மை
அபஸ்யந்	-	காணாதவராய்
ரதிம்	-	மனஸந்துஷ்டியை
ந ஆப்நோதி	-	அடையாதிருக்கிறார்.

स त्वां मनुजशार्दूलः क्षिप्रं प्राप्स्यति राघवः ।
समित्रबान्धवं हत्वा रावणं जनकात्मजे ॥

ஸ த்வாம் மனுஜ ஸார்தூல: க்ஷிப்ரம் ப்ராப்ஸ்யதி ராகவ: ।
ஸமித்ரபாந்தவம் ஹத்வா ராவணம் ஜனகாத்மஜே ॥ 48

ஜநகாத்மஜே	-	''ஜனகர் திருமகளே!
மநுஜஸார்தூல:	-	மானிடப் புலியான
ஸ:	-	அந்த
ராகவ:	-	ஸ்ரீராகவர்
ராவணம்	-	ராவணனை
ஸமித்ரபாந்தவம்	-	மித்திர பந்துக்களுடனே சேர்த்து
ஹத்வா	-	வதைத்து
த்வாம்	-	உம்மை
க்ஷிப்ரம் ப்ராப்ஸ்யதி	-	சீக்கிரமே பெற்றுக் கொள்ளப் போகிறார்.

सहितौ रामसुग्रीवावुभावकुरुतां तदा ।
समयं बालिनं हन्तुं तव चान्वेषणं तथा ॥

ஸஹிதௌ ராமஸுக்ரீவாவுபாவகுருதாம் ததா ।
ஸமயம் வாலிநம் ஹந்தும் தவ சாந்வேஷணம் ததா ॥ 49.

ராமஸுக்ரீவௌ	-	''ஸ்ரீராம சுக்ரீவர்கள்
உபௌ	-	இருவர்களும்
ஸஹிதௌ	-	ஒன்றுகூடி
ததா	-	அக்காலத்திலேயே
வாலிநம்	-	வாலியை
ஹந்தும்	-	கொல்வதற்கும்
ததா	-	அப்படியே
தவ	-	உமது

அந்வேஷணம் ச	-	தேடிக் கண்டுபிடித்தலுக்கும்
ஸமயம்	-	உடன்படிக்கையை
'அகுருதாம்	-	செய்து கொண்டார்கள்.

ततस्ताभ्यां कुमाराभ्यां वीराभ्यां स हरीश्वरः ।
किष्किन्धां समुपागम्य वाली युधि निपातितः ॥

ததஸ் தாப்யாம் குமாராப்யாம் வீராப்யாம் ஸ ஹரீஶ்வர: ।
கிஷ்கிந்தாம் ஸமுபாகம்ய வாலீ யுதி நிபாதித: ॥ 50

தத:	-	"அதனால்
ஹரீஶ்வர:	-	வானர மன்னரான
ஸ: வாலீ	-	அந்த வாலி
தாப்யாம்	-	அவ்விரு
வீராப்யாம்	-	வீரர்களான
குமாராப்யாம்	-	ராஜகுமாரர்களால்
கிஷ்கிந்தாம்	-	கிஷ்கிந்தையில்
ஸமுபாகம்ய	-	கிட்டச் செய்து
யுதி	-	யுத்தத்திலே
நிபாதித:	-	கொல்லப்பட்டான்.

ततो निहत्य तरसा रामो वालिनमाहवे ।
सर्वर्क्षहरिसङ्घानां सुग्रीवमकरोत् पतिम् ॥

ததோ நிஹத்ய தரஸா ராமோ வாலினமாஹவே ।
ஸர்வர்க்ஷ ஹரிஸங்காநாம் ஸுக்ரீவமகரோத் பதிம் ॥ 51

ராம:	-	"ஸ்ரீராமர்
ஆஹவே	-	யுத்தத்தில்
தரஸா	-	வலிமையினால்
வாலிநம் நிஹத்ய	-	வாலியைக் கொன்று
தத:	-	அதன்மேல்
ஸர்வர்க்ஷஹரிஸங்காநாம்	-	எல்லாக் கரடி வானர சங்கங்களுக்கும்
ஸுக்ரீவம்	-	சுக்ரீவரை
பதிம்	-	இறைவனாக
அகரோத்	-	ஆக்கினார்.

रामसुग्रीवयोरैक्यं देव्येवं समजायत ।
हनूमन्तं च मां विद्धि तयोर्दूतमिहागतम् ॥

ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம் தேவ்யேவம் ஸமஜாயத ।
ஹநூமந்தம் ச மாம் வித்தி தயோர்தூதமிஹாகதம் ॥ 52

தேவி	-	"தேவீ!
ராமஸுக்ரீவயோ:	-	ஸ்ரீராமரக்கும் சுக்ரீவருக்கும்

ஐக்யம் - ஐகமத்யம்
ஏவம் - இவ்வாறு
ஸமஜாயத - உண்டாயிற்று;
ச - அப்படியிருப்பதால்
இஹ ஆகதம் - இங்கு வந்திருக்கன்ற
மாம் - என்னை
தயோः - அவ்விருவர்களின்
ஹநுமந்தம் - ஹனுமானென (பெயருடைய)
தூதம் - தூதனாக
வித்தி - ஒப்புக் கொள்ளும்.

स्वराज्यं प्राप्य सुग्रीवः समानीय हरीश्वरान् ।
त्वदर्थं प्रेषयामास दिशो दश महाबलान् ॥

ஸ்வராஜ்யம் ப்ராப்ய ஸுக்ரீவ: ஸமாநீய ஹரீஶ்வராந் ।
த்வதர்தம் ப்ரேஷயாமாஸ திஶோ தஶ மஹாபலான் ॥ 53

ஸுக்ரீவः - ''சுக்ரீவர்
ஸ்வராஜ்யம் - தமது ராஜ்யத்தை
ப்ராப் - அடைந்து
மஹாபலாந் - மஹா பலிஷ்டர்களான
ஹரீஶ்வராந் - கபிச்ரேஷ்டர்களை
ஸமாநீய - வரவழைத்து
தஶ - பத்து
திஶः - திக்குகளுக்கும்
த்வதர்தம் - உமக்காக
ப்ரேஷயாமாஸ - போக விடுத்திருக்கிறார்.

आदिष्टा वानरेन्द्रेण सुग्रीवेण महौजसा ।
अद्रिराजप्रतीकाशाः सर्वतः प्रस्थिता महीम् ॥

ஆதிஷ்டா வானரேந்த்ரேண ஸுக்ரீவேண மஹௌஜஸா ।
அத்ரிராஜ ப்ரதீகாஶா: ஸர்வத: ப்ரஸ்திதா மஹீம் ॥ 54

வாநரேந்த்ரேண - ''வானரேந்திரனால்
ஆதிஷ்டாः - ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவர்களாய்
அத்ரிராஜப்ரதீகாஶாः- ஹிமவாத்திரிக்கு ஒப்பான
மஹௌஜஸः - வலுக் கொண்ட
ஹரயः - வானரர்கள்
மஹீம் - பூமியில்
ஸர்வதः ச - நாற்புறமும்
ப்ரஸ்திதாः - புறப்பட்டார்கள்.

ततस्तु मार्गमाणास्ते सुग्रीववचनानुगाः ।
चरन्ति वसुधां कृत्स्नां वयमन्ये च वानराः ॥

ததஸ்து மார்கமாணா ஸ்தே ஸுக்ரீவ வசநாநுகா: ।
சரந்தி வஸுதாம் க்ருத்ஸ்நாம் வயமன்யே ச வானரா: ॥ 55

தத:	- “அப்போதிலிருந்து
வயம்	- நாங்கள்
அந்யே வை	- இதரர்களான
தே	- அந்த
வாநரா:	- வானரர்கள்
ஸுக்ரீவவசநாநுகா:	- சுக்ரீவரின் ஆக்ஞையில் ஆஸக்தியுடையவர்களாய்
மார்கமாணா:	- தேடிக் கொண்டு
வஸுதாம் க்ருத்ஸ்நாம்	-புவி எங்கும்
சரந்தி ச	- திரிந்த வண்ணமாயிருக்கிறார்கள்.

अङ्गदो नाम लक्ष्मीवान् वालिसूनुर्महाबलः ।
प्रस्थितः कपिशार्दूलस्त्रिभागबलसंवृतः ॥

அங்கதோ நாம லக்ஷ்மீவாந் வாலி ஸூநுர்மஹாபல: ।
ப்ரஸ்தித: கபிஶார்தூல ஸ்த்ரிபாக பலஸம்வ்ருத: ॥ 56

லக்ஷ்மீவாந்	- “லக்ஷ்மீவானும்,
மஹாபல:	- மஹா பலவானும்
வாலிஸூநு	- வாலியின் குமாரனுமான
அங்கத: நாம	- அங்கதனென்னும்
கபிஶார்தூல:	- கபிகளிலுத்தமன்
த்ரிபாகபலஸம்வ்ருத:	- மூன்றில் ஒரு பங்கு சேனைகள் புடைசூழ
ப்ரஸ்தித:	- புறப்பட்டிருக்கிறான்.

तेषां नो विप्रनष्टानां विन्ध्ये पर्वतसत्तमे ।
भृशं शोकपरीतानामहोरात्रगणा गताः ॥

தேஷாம் நோ விப்ரநஷ்டாநாம் விந்த்யே பர்வதஸத்தமே । 57
ப்ருஶம் ஶோக பரீதாநாமஹோராத்ர கணா கதா: ॥

விந்த்யே	- “விந்திய
பர்வதஸத்தமே	- மலையரசில்
விப்ரணஷ்டாநாம்	- காரியம் கை கூடாதவர்களாய்
ப்ருஶம்	- அதிக
ஶோகபரீதாநாம்	- ஏக்கம் கொண்டு வருந்திய
தேஷாம் ந:	- அந்த எங்களுக்கு
அஹோராத்ரகணா:	- பகல், இரவு இவைகளின் பல
கதா:	- கழிந்து சென்றன.

ते वयं कार्यनैराश्यात् कालस्यातिक्रमेण च ।
भयाच्च कपिराजस्य प्राणांस्त्यक्तुं व्यवस्थिताः ॥

தே வயம் கார்ய நைராஶ்யாத் காலஸ்யா திக்ரமேண ச ।
பயாச்ச கபிராஜஸ்ய ப்ராணாம் ஸ்த்யக்தும் வ்யவஸ்திதா: ॥ 58

தே வயம்	-	‘‘அந்த நாங்கள்
கார்யநைராஶ்யாத்	-	காரியம் கை கூடாதென்ற நிராசையாலும்
காலஸ்ய	-	குறிப்பிட்ட தவணைக்கு
அதிக்ரமேண ச	-	மீறினமையாலும்,
கபிராஜஸ்ய	-	கபி மன்னருடைய
பயாத் ச	-	பயத்தாலும்
ப்ராணாந்	-	உயிரை
த்யக்தும்	-	நீக்க
வ்யவஸ்திதா:	-	தீர்மானித்தோம்.

विचित्य वनदुर्गाणि गिरिप्रस्रवणानि च ।
अनासाद्य पदं देव्याः प्राणांस्त्यक्तुं व्यवस्थिताः ॥

விசித்ய வனதுர்காணி கிரிப்ரஸ்ரவணாநி ச ।
அநாஸாத்ய பதம் தேவ்யா: ப்ராணாம் ஸ்த்யக்தும் வ்யவஸ்திதா: ॥ 59

வநதுர்காணி	-	‘‘வனங்களிலும், துர்க்கங்களிலும்
கிரிப்ரஸ்ரவணாநி ச	-	மலைகளிலும், அருவிகளிலும்,
விசிந்த்ய	-	தேடித் தேடி
தேவ்யா:	-	தேவியின்
பதம்	-	இருக்குமிடத்தை
அநாஸாத்ய	-	கண்டு பிடியாமல்
ப்ராணாந் த்யக்தும்	-	உயிரை ஒழிக்க
வ்யவஸ்திதா:	-	தயாரானோம்.

दृष्ट्वा प्रायोपविष्टांश्च सर्वान् वानरपुंगवान् ।
भृशं शोकार्णवे मग्नः पर्यदेवयदङ्गदः ॥

த்ருஷ்ட்வா ப்ராயோபவிஷ்டாம்ஶ்ச ஸர்வான் வானர புங்கவான் ।
ப்ருஶம் ஶோகார்ணவே மக்ந: பர்யதேவயதங்கத: ॥ 60

तव नाशं च वैदेहि वालिनश्च तथा वधम् ।
प्रायोपवेशमस्माकं मरणं च जटायुषः ॥

தவ நாஶம் ச வைதேஹி வாலிநஶ்ச ததா வதம் ।
ப்ராயோபவேஶ மஸ்மாகம் மரணம் ச ஜடாயுஷ: ॥ 61

வைதேஹி	-	‘‘வைதேஹீ!
அங்கத:	-	அங்கதன்

வாநரபுங்கவாந்	வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வாந்	எல்லோரையும்
ப்ராயோபவிஷ்டாந்	பட்டினி கிடந்து உயிரை ஒழிக்க ஒரும்பட்ட மனமுடையவர்களாய்
த்ருஷ்ட்வா	கண்டு
ப்ருஶம்	மிகவும்
ஶோகார்ணவே	சோக ஸாகரத்தில்
மக்ந:	மூழ்கி
ஜடாயுஷ:	ஜடாயுவினது
மரணம் ச	மரணத்தையும்,
வாலிந:	வாலியினது
வதம் ச	வதத்தையும்,
தவ	உமது
நாஶம் ததா	இடம் தெரியாதிருத்தலையும்
ச	அதனால்
அஸ்மாகம்	எங்களுடைய
ப்ராயோபவேஶம் ச	ப்ராயோபவேசத்தையும்
பர்யதேவயத்	நினைத்து நினைத்துத் துன்புற்றான்.

तेषां नः स्वामिसंदेशान्निराशानां मुमूर्षताम् ।
कार्यहेतोरिवायातः शकुनिर्वीर्यवान् महान् ॥

தேஷாம் ந: ஸ்வாமிஸந்தேஶாந் நிராஶாநாம் முமூர்ஷதாம் ।
கார்ய ஹேதோரிவாயாத: ஶகுநிர்வீர்யவான் மஹான் ॥ 62

வீர்யவாந்	‘‘வீர்யவானும்
மஹாந்	மஹானுமான
ஶகுநி:	ஓர் கழுகு
ஸ்வாமிஸந்தேஶாத்	எஜமானனின் உத்தரவினின்று
நிராஶாநாம்	நிராசை கொண்டு
முமூர்ஷதாம்	உயிரிழக்கச் சித்தமாயிருக்கும்
தேஷாம்	அந்த
ந:	எங்க்ளுக்கு
கார்யஹேதோ: இவ	காரிய சித்திக்கு என்றே
ஆயாத:	வந்து கிட்டிற்று.

गृध्रराजस्य सोदर्यः संपातिर्नाम गृध्रराट् ।।
श्रुत्वा भ्रातृवधं कोपादिदं वचनमब्रवीत् ॥

க்ருத்ர ராஜஸ்ய ஸோதர்ய: ஸம்பாதிர்நாம க்ருத்ரராட் ।
ஶ்ருத்வா ப்ராத்ருவதம் கோபாதிதம் வசனமப்ரவீத் ॥ 63

க்ருத்ரராஜஸ்ய	''ஜடாயுவின்
ஸோதர்ய:	உடன் பிறந்தவரான
ஸம்பாதி: நாம	ஸம்பாதி என்னும்
க்ருத்ரராட்	கழுகுக்கிறைவர்
ப்ராத்ருவதம்	கூடப் பிறந்தவர் கொலையுண்டதை
ஶ்ருத்வா	கேட்டு
கோபாத்	ஆத்திரத்தால்
இதம் வசநம்	பின்கண்ட வசனத்தை
அப்ரவீத்	உரைத்தார்:-

यवीयान् केन मे भ्राता हतः क्व च निपातितः ।
एतदाख्यातुमिच्छामि भवद्भिर्वानरोत्तमाः ॥

யவீயாந் கே ந மே ப்ராதா ஹத: க்வ ச நிபாதித: ।
ஏத தாக்யாதுமிச்சாமி பவத்பிர் வாநரோத்தமா: ॥ 64

வானரோத்தமா:	''வானரோத்தமர்களே!
மே	எனது
யவீயாந் ப்ராதா	இளைய சகோதரன்
கேந	யாரால்
க்வ நிபாதித: ச	எங்கே அடிப்பட்டு
ஹத:	கொலையுண்டான்?
ஏதத்	என்ற விவரத்தை
பவத்பி:	உங்களை
ஆக்யாதும்	சொல்லும்படி
இச்சாமி	வேண்டுகின்றேன்.''

अङ्गदोऽकथयत्तस्य जनस्थाने महद्वधम् ।
रक्षसा भीमरूपेण त्वामुद्दिश्य यथातथम् ॥

அங்கதோऽ கதயத்தஸ்ய ஜனஸ்தாநே மஹத்வதம் ।
ரக்ஷஸா பீமரூபேண த்வா முத்திஶ்ய யதாததம் ॥ 65

அங்கத:	''அங்கதன்
தஸ்ய	அவருக்கு
ஜநஸ்தாநே	ஜனஸ்தானத்தில்
பீமரூபேண	பயங்கர ரூபமுடைய
ரக்ஷஸா	அரக்கனால்
த்வாம்	உம்மை
உத்திஶ்ய	உத்தேசித்து
மஹத்வதம்	மஹானின் வதத்தை
யதாததம்	நடந்தபடியே
அகதயத்	சொன்னான்.

जटायुषो वधं श्रुत्वा दुःखितः सोऽरुणात्मजः ।
त्वां शशंस वरारोहे वसन्तीं रावणालये ।।

ஜடாயுஷோ வதம் ஶ்ருத்வா து:கித: ஸோऽருணாத்மஜ: ।
த்வாம் ஶஶம்ஸ வராரோஹே வஸந்தீம் ராவணாலயே ॥ 66

வராரோஹே - ''சுந்தரி
ஸ: - அந்த
அருணாத்மஜ: - அருணரின் புதல்வல்
ஜடாயுஷ: வதம் - ஜடாயுவின் வதத்தை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
து:கித: - சோகமுற்றார்;
த்வாம் - உம்மை
ராவணாலயே - ராவணனது வீட்டில்
வஸந்தீம் - வஸிக்கின்றவளாக
ஶஶம்ஸ - தெரிவித்தார்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा संपातेः प्रीतिवर्धनम् ।
अङ्गदप्रमुखाः सर्वे ततः संप्रस्थिता वयम् ।।

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா ஸம்பாதே: ப்ரீதிவர்தனம் ।
அங்கத ப்ரமுகா: ஸர்வே தத: ஸம் ப்ரஸ்திதா வயம் ॥ 67

தஸ்ய - ''அந்த
ஸம்பாதே: - ஸம்பாதியின்
ப்ரீதிவர்தநம் - ஸந்தோஷத்தைப்பெருக்குகின்ற
தத் வசநம் - அம்மொழியை
அங்கதப்ரமுகா: - அங்கதனை முன்னிட்ட
வயம் - நாங்கள்
ஸர்வே ஶ்ருத்வா - எல்லோரும் கேட்டு
தத: - அங்கிருந்து
ஸம்ப்ரஸ்திதா: - புறப்பட்டோம்.

विन्ध्यादुत्थाय संप्राप्ताः सागरस्यान्तमुत्तरम् ।
त्वद्दर्शनकृतोत्साहा हृष्टास्तुष्टाः प्लवङ्गमाः ।।

விந்த்யாதுத்தாய ஸம்ப்ராப்தா: ஸாகரஸ்யாந்தமுத்தரம் ।
த்வத்தர்ஶநக்ருதோத்ஸாஹா ஹ்ருஷ்டாஸ்துஷ்டா: ப்லவங்கமா: ॥68

ப்லவங்கமா: - ''வானரர்கள்
த்வத்தர்ஶநக்ருதோத்ஸாஹா:-உம்மைக் காணப் போகிறோம் என்பதில் உத்ஸாஹங்கொண்டவர்களாய்
துஷ்டா: - வேறெதையும் நினையாதவர்களாய்
ஹ்ருஷ்டா: - ஸந்தோஷமுடையவர்களாய்

விந்த்யாத்	- விந்திய மலையினின்று
உத்தாய	- கிளம்பி
ஸாகரஸ்ய	- கடலின்
உத்தரம் அந்தம்	- வட கரைக்கு
ஸம்ப்ராப்தா:	- வந்து சேர்ந்தார்கள்.

अङ्गदप्रमुखाः सर्वे वेलोपान्तमुपस्थिताः ।
चिन्तां जग्मुः पुनर्भीतास्त्वद्दर्शनसमुत्सुकाः ॥

அங்கதப்ரமுகா: ஸர்வே வேலோபாந்த முபஸ்திதா: ।
சிந்தாம் ஜக்மு: புனர்பீதாஸ் த்வத்தர்ஶன ஸமுத்ஸுகா: ॥ 69

அங்கதப்ரமுகா:	- ‘‘அங்கதனை முன்னிட்ட
ஸர்வே	- எல்லோரும்
த்வத்தர்ஶநஸமுத்ஸுகா:	- உம்மைக் காண மிக்க ஆவல் கொண்டவர்களாய்
வேலோபாந்தம்	- கடற்கரையை
உபஸ்திதா:	- எதிரில் பார்த்தவர்களாய்
பீதா:	- (கஷ்டத்தால்) திகிலடைந்தவர்களாய்
புந:	- இன்னொரு தரம்
சிந்தாம்	- பெருங்கவலையை
ஜக்மு:	- அடைந்தார்கள்.

अथाहं हरिसैन्यस्य सागरं प्रेक्ष्य सीदतः ।
व्यवधूय भयं तीव्रं योजनानां शतं प्लुतः ॥

அதாஹம் ஹரிஸைன்யஸ்ய ஸாகரம் ப்ரேக்ஷ்ய ஸீதத: ।
வ்யவதூய பயம் தீவ்ரம் யோஜநாநாம் ஶதம் ப்லுத: ॥ 70

அத	- ‘‘அப்பொழுது
அஹம்	- நான்
ஸாகரம்	- கடலை
ப்ரேக்ஷ்ய	- கண்டு
தீவ்ரம்	- அதிகமாய்
ஸீதத:	- விசனப்படுகிற
ஹரிஸைந்யஸ்ய	- வானர சைன்யத்தின்
பயம்	- ஏக்கத்தை
வ்யவதூய	- ஒழித்து
யோஜநாநாம்	- யோஜனைகளின்
ஶதம்	- நூறை
ப்லுத:	- தாண்டி வந்தேன்.

लङ्का चापि मया रात्रौ प्रविष्टा राक्षसाकुला ।
रावणश्च मया दृष्टस्त्वं च शोकनिपीडिता ॥

லங்கா சாபி மயா ர்த்ரௌ ப்ரவிஷ்டா ராக்ஷஸாகுலா ।
ராவணஶ்ச மயா த்ருஷ்ட ஸ்த்வம் ச ஶோகநிபீடிதா ॥ 71

ராத்ரௌ ச	''ஓரிரவிலேயே
மயா	என்னால்
ராக்ஷஸாகுலா	ராக்ஷஸர்களடர்ந்த
லங்கா	இலங்கை
ப்ரவிஷ்டா	சஞ்சரிக்கப்பட்டது;
மயா	என்னால்
ராவண꞉ ச	ராவணனும்
த்ருஷ்ட꞉	பார்க்கப்பட்டான்;
ஶோகநிபீடிதா	சோகத்தில் மூழ்கிய
த்வம் ச	நீங்களும்
அபி	சொல்ல வேண்டுமோ?

एतत्ते सर्वमाख्यातं यथावृत्तमनिन्दिते ।
अभिभाषस्व मां देवि दूतो दाशरथेरहम् ॥

ஏதத்தே ஸர்வமாக்யாதம் யதா வ்ருத்த மநிந்திதே ।
அபிபாஷஸ்வ மாம் தேவி தூதோ தாஶரதேரஹம் ॥ 72

அநிந்திதே	''தோஷ ரஹிதையே!
ஏதத் ஸர்வம்	இது எல்லாம்
யதாவ்ருத்தம்	நடந்தபடியே
தே	உமக்கு
ஆக்யாதம்	விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டது;
அஹம்	நான்
தாஶரதே꞉	தாசரதியின்
தூத꞉	தூதன்;
தேவி	தாயே
மாம்	என்னை
அபிபாஷஸ்வ	அப்படி அங்கீகரியும்.

तं मां रामकृतोद्योगं त्वन्निमित्तमिहागतम् ।
सुग्रीवसचिवं देवि बुध्यस्व पवनात्मजम् ॥

தம் மாம் ராம க்ருதோத்யோகம் த்வந் நிமித்த மிஹாகதம் । 73
ஸுக்ரீவ ஸசிவம் தேவி புத்யஸ்வ பவநாத்மஜம் ॥

தேவி	''அம்மா!
பவநாத்மஜம்	வாயு குமாரனும்
ஸுக்ரீவஸசிவம்	சுக்ரீவனது மந்திரியும்
ராமக்ருதோத்யோகம்	ஸ்ரீராமனால் செய்யப்பட்ட உத்ஸாகத்தை உடையவனுமான

தம்	-	அந்த
மாம்	-	என்னை
த்வந்நிமித்தம்	-	உமது நிமித்தமாய்
இஹ ஆகதம்	-	இங்கு வந்தவனாக
புத்யஸ்வ	-	அறிவீராக.

कुशली तव काकुत्स्थः सर्वशस्त्रभृतां वरः ।
गुरोराराधने युक्तो लक्ष्मणश्च सुलक्षणः ॥

குஶலீ தவ காகுத்ஸ்த: ஸர்வ ஶஸ்த்ரப்ருதாம் வர: ।
குரோராராதனே யுக்தோ லக்ஷ்மணஶ்ச ஸுலக்ஷண: ॥ 74

ஸர்வஶஸ்த்ரப்ருதாம்	-	''வில்லாளிகள் அனைவரிலும்
வரஃ	-	முதன்மை பெற்ற
தவ	-	உமது
காகுத்ஸ்தஃ	-	காகுஸ்தர்
குஶலீ	-	க்ஷேமமுள்ளவராயிருக்கிறார்;
குரோஃ	-	மூத்தவருக்கு
ஆராதநே	-	பணி செய்வதில்
யுக்தஃ	-	ஆஸக்தியுள்ளவரும்
ஸுலக்ஷணஃ	-	நல்ல லக்ஷணங்கள் வாய்த்தவருமான
லக்ஷ்மணஃ	-	லக்ஷ்மணரும் அப்படியே.

तस्य वीर्यवतो देवि भर्तुस्तव हिते रतः ।
अहमेकस्तु संप्राप्तः सुग्रीववचनादिह ॥

தஸ்ய வீர்யவதோ தேவி பர்துஸ்தவ ஹிதே ரத: ।
அஹமேகஸ்து ஸம்ப்ராப்த: ஸுக்ரீவவசநா திஹ ॥ 75

தேவி	-	''பெருமாட்டீ!
தவ	-	உமது
பர்து	-	பர்த்தாவான
தஸ்ய	-	அந்த
வீர்யவதஃ	-	வீர்யவானுடைய
ஹிதே	-	ஹிதத்தில்
ரதஃ	-	ஆஸக்தியுடைய
அஹம்	-	நான்
ஏகஃ து	-	ஒண்டியாய்,
ஸுக்ரீவவசநாத்	-	சுக்ரீவனது கட்டளைப்படி
இஹ	-	இங்கு
ஸம்ப்ராப்தஃ	-	வந்து சேர்ந்தேன்.

मयेयमसहायेन चरता कामरूपिणा ।
दक्षिणा दिगनुक्रान्ता त्वन्मार्गविचयैषिणा ॥

மயேயமஸஹாயேந சரதா காமரூபிணா ।
தக்ஷிணா திகநுக்ராந்தா த்வந் மார்கவிசயைஷிணா ॥ 76

காமரூபிணா	- "காமரூபியாய்,
த்வந்மார்கவிசயைஷிணா	- உமது மார்க்கத்தைக் காண வேண்டியவனாய்,
அஸஹாயேந	- தனியாய்
சரதா	- தேடித் திரியும்
மயா	- என்னால்
இயம் தக்ஷிணா திக்	- இந்தத் தென் திக்கு
அநுக்ராந்தா	- பற்றப்பட்டது.

दिष्ट्याहं हरिसैन्यानां त्वन्नाशमनुशोचताम् ।
अपनेष्यामि संतापं तवाधिगमशंसनात् ॥

திஷ்ட்யாஹம் ஹரிஸைந்யாநாம் த்வந்நாஶ மனு ஶோசதாம் ।
அபநேஷ்யாமி ஸந்தாபம் தவாதிகமஶம்ஸநாத் ॥ 77

அஹம்	- "நான்
த்வந்நாஶம்	- உம்மைக் காணாததைப் பற்றி
அநுஶோசதாம்	- எண்ணி எண்ணித் துயரமுறுகின்ற
ஹரிஸைந்யாநாம்	- வானர சேனையின்
ஸந்தாபம்	- ஸந்தாபத்தை
திஷ்ட்யா	- பாக்கியவசத்தால்
தவ	- உமது
அபிகமஶம்ஸநாத்	- தர்சனம் பெற்றதைச் சொல்வதினால்
அபநேஷ்யாமி	- ஒழிக்கப் போகிறேன்.

दिष्ट्या हि मम न व्यर्थं देवि सागरलङ्घनम् ।
प्राप्स्याम्यहमिदं दिष्ट्या त्वद्दर्शनकृतं यशः ॥

திஷ்ட்யா ஹி மம ந வ்யர்தம் தேவி ஸாகரலங்கனம் ।
ப்ராப் ஸ்யாம்யஹ மிதம் திஷ்ட்யா த்வத்தர்ஶந க்ருதம் யஶ: ॥ 78

தேவி	- "மாதே!
ஸாகரலங்கநம்	- கடலைக் கடந்தது
ந வ்யர்தம்	- வ்யர்த்தமாய்ப் போகாதிருப்பது
மம திஷ்ட்யா	- எனது பாக்கியமே!
அஹம்	- நான்
திஷ்ட்யா ஹி	- பாக்கிய வசத்தாலேயே
த்வத்தர்ஶநக்ருதம்	- உம்மைக் கண்டதினால் வரும்
இதம் யஶ:	- இந்த யசஸ்ஸை
ப்ராப்ஸ்யாமி	- அடையப் போகிறேன்.

राघवश्च महावीर्यः क्षिप्रं त्वामभिपत्स्यते ।
समित्रबान्धवं हत्वा रावणं राक्षसाधिपम् ॥

ராகவஶ்ச மஹாவீர்ய: க்ஷிப்ரம் த்வாமபிபத்ஸ்யதே ।
ஸமித்ர பாந்தவம் ஹத்வா ராவணம் ராக்ஷஸாதிபம் ॥ 79

மஹாவீர்ய:	-	''மஹா வீரரான
ராகவ:	-	ஸ்ரீ ராகவர்,
ராக்ஷஸாதிபம்	-	ராக்ஷஸாதிபனான
ராவணம்	-	ராவணனை
ஸமித்ரபாந்தவம்	-	உற்றார் உறவினர்களோடு சேர்த்து
ஹத்வா	-	கொன்று,
த்வாம்	-	உம்மை
க்ஷிப்ரம் ச	-	இதோ
அபிபத்ஸ்யதே	-	மீட்டுக் கொள்ளப் பேகிறார்.

माल्यवान्नाम वैदेहि गिरीणामुत्तमो गिरिः ।
ततोऽभ्यगच्छद्गोकर्णं पर्वतं केसरी हरिः ॥

மால்யவாந்நாம வைதேஹி கிரீணா முத்தமோ கிரி: ।
ததோ அப்யகச்சத் கோகர்ணம் பர்வதம் கேஸரீ ஹரி: ॥ 80

வைதேஹி	-	''வைதேஹி!
கிரீணாம்	-	மலைகளுக்குள்
உத்தம: கிரி:	-	சிறந்த மலை
மால்யவாந் நாம	-	மால்யவான் என்பது;
தத:	-	அதிலிருந்து
கேஸரீ	-	கேஸரீ என்னும்
ஹரி:	-	ஓர் வானரர்
கோகர்ணம்	-	கோகர்ணம் என்ற
பர்வதம்	-	மலைக்கு
அப்யகச்சத்	-	சென்றார்.

स च देवर्षिभिर्दिष्टः पिता मम महाकपिः ।
तीर्थे नदीपतेः पुण्ये शम्बसादनमुद्धरन् ॥

ஸ ச தேவர்ஷிபிர்திஷ்ட: பிதா மம மஹாகபி: ।
தீர்தே நதீபதே: புண்யே ஶம்பஸாதந முத்தரந் ॥ 81

ச	-	''இது இப்படியிருக்க,
நதீபதே:	-	வருண பகவானின்
புண்யே தீர்தே	-	புனித க்ஷேத்திரத்தில்
தேவர்ஷிபி:	-	தேவரிஷிகளால்
திஷ்ட:	-	ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவராய்,

ஶம்பஸாதநம்	- சம்பஸாதனனென்னும் அசுரனை
உத்தரந்	- ஸம்ஹாரம் செய்த
ஸঃ	- அந்த
மஹாகபிঃ	- பெருவானரர்
மம பிதா	- எனது தந்தை.

तस्याहं हरिण: क्षेत्रे जातो वातेन मैथिलि ।
हनुमानिति विख्यातो लोके स्वेनैव कर्मणा ॥

தஸ்யாஹம் ஹரிண: க்ஷேத்ரே ஜாதோ வாதேந மைதிலி ।
ஹநுமாநிதி விக்யாதோ லோகே ஸ்வேநைவ கர்மணா ॥ 82

மைதிலி	- "மைதிலீ!
தஸ்ய ஹரிணঃ	- அந்த வானரரின்
க்ஷேத்ரே	- மனைவியினிடத்தில்
அஹம்	- நான்
வாதேந	- வாயு தேவனால்
ஜாதঃ	- உண்டாக்கப்பட்டேன்;
ஸ்வேந	- என்
கர்மணா ஏவ	- செயலைக் கொண்டே
லோகே	- உலகில்
ஹநுமான்	- ஹனுமார்
இதி	- என்னும்
விக்யாதঃ	- பெயருடையவன்.

विश्वासार्थं तु वैदेहि भर्तुरुक्ता मया गुणा: ।
अचिराद्राघवो देवि त्वामितो नयितानघे ॥

விஶ்வாஸார்தம் து வைதேஹி பர்துருக்தா மயா குணா: ।
அசிராத்ராகவோ தேவி த்வாமிதோ நயிதா நகே ॥ 83

அநகே	- "புண்யவதியே!
தேவி	- தேவீ!
வைதேஹி	- வைதேஹி!
மயா	- என்னால்
து	- இது விஷயத்தில்
விஶ்வாஸார்தம்	- நம்பிக்கை உண்டாவதன் பொருட்டு
பர்துঃ	- நாயகரின்
குணாঃ	- குணங்கள்
உக்தாঃ	- எடுத்துரைக்கப்பட்டன;
ராகவঃ	- ஸ்ரீராகவர்
த்வாம்	- உம்மை
அசிராத்	- விரைவிலேயே

இதஃ - இங்கிருந்து
நயிதா - கொண்டு செல்லப் போகிறார்.''

एवं विश्वासिता सीता हेतुभिः शोककर्शिता ।
उपपन्नैरभिज्ञानैर्दूतं तमवगच्छति ॥

ஏவம் விஶ்வாஸிதா ஸீதா ஹேதுபி: ஶோககர்ஶிதா ।
உப பந்நைரபிஜ்ஞாநைர்தூதம் தமவகச்சதி ॥ 84

ஶோககர்ஶிதா - சோகத்தால் மெலிவுற்ற
ஸீதா - ஸீதை
ஏவம் - இப்படிப்பட்ட
ஹேதுபிஃ - ஏற்ற காரணங்களாலும்
உபபந்நைஃ - உசிதமான
அபிஜ்ஞாநைஃ - அடையாளங்களாலும்
விஶ்வாஸிதா - நம்பிக்கை உண்டாக்கப்பட்டவளாய்
தம் - அவரை
தூதம் - தூதரென
அவகச்சதி - உறுதி கொள்கிறார்.

अतुलं च गता हर्षं प्रहर्षेण च जानकी ।
नेत्राभ्यां वक्रपक्ष्मभ्यां मुमोचानन्दजं जलम् ॥

அதுலம் ச கதா ஹர்ஷம் ப்ரஹர்ஷேண ச ஜாநகீ ।
நேத்ராப்யாம் வக்ரபக்ஷ்மப்யாம் முமோசாநந்தஜம் ஜலம் ॥ 85

ஜாநகீ - ஜானகி
அதுலம் - ஒப்பில்லாத
ஹர்ஷம் ச - ஆனந்தத்தையும்
கதா - அடைந்தவளாய்
ப்ரஹர்ஷேண - மிகுந்த சந்தோஷத்தினால்
வக்ரபக்ஷ்மப்யாம் - வளைந்த இமை சூழ்ந்த
நேத்ராப்யாம் ச - கண்களிலிருந்தும்
ஆநந்தஜம் ஜலம் - ஆனந்த பாஷ்பத்தை
முமோச - பெருக விட்டாள்.

चारु तद्वदनं तस्यास्ताम्रशुक्लायतेक्षणम् ।
अशोभत विशालाक्ष्या राहुमुक्त इवोडुराट् ॥

சாரு தத்வதனம் தஸ்யாஸ்தாம்ர ஶுக்லாய தேக்ஷணம் ।
அஶோபத விஶாலாக்ஷ்யா ராஹு முக்த இவோடுராட் ॥ 86

தஸ்யாஃ - அந்த
விஶாலாக்ஷயாஃ - விசாலாக்ஷியின்
தாம்ரஶுக்லாயதேக்ஷணம்-சிவந்து வெளுத்த நீண்ட கண்களை உடைய

சாரு	அழகிய
தத் வதநம்	ஒப்பற்ற திருமுகம்
ராஹுமுக்தஃ	ராகுவினின்று விடுபெற்ற
உடுராட்	சந்திரன்
இவ	போல்
அஶோபத	விளங்கிற்று.

हनुमन्तं कपिं व्यक्तं मन्यते नान्यथेति सा ।
अथोवाच हनूमांस्तामुत्तरं प्रियदर्शनाम् ॥

ஹநுமந்தம் கபிம் வ்யக்தம் மன்யதே நான்யதேதி ஸா ।
அதோவாச ஹநூமாம் ஸ்தா முத்தரம் ப்ரியதர்ஶநாம் ॥

ஸா	அவள்
கபிம்	வானரரை
ஹநுமந்தம் இதி	ஹனுமார் என்றே
வ்யக்தம்	ஸந்தேஹமின்றி
மந்யதே	திடனுற்றாள்;
அந்யதா ந	வேறாய் நினைக்க இடமுமில்லை;
ஹநூமான்	ஹனுமார்
ப்ரியதர்ஶநாம்	குளிர்ந்து கடாக்ஷிக்கின்ற
தாம்	அவளைப் பார்த்து,
அத	இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில்
உத்தரம்	சொல்ல வேண்டியதை மேலும்
உவாச	மொழிந்தார்.

एतत्ते सर्वमाख्यातं समाश्वसिहि मैथिलि ।
किं करोमि कथं वा ते रोचते प्रतियाम्यहम् ॥

ஏதத்தே ஸர்வமாக்யதம் ஸமாஶ்வஸிஹி மைதிலி ॥
கிம் கரோமி கதம் வா தே ரோசதே ப்ரதியாம்யஹம் ॥

மைதிலி	"மைதிலீ!
தே	உமக்கு
ஏதத் ஸர்வம்	இது முற்றிலும்
ஆக்யாதம்	உள்ளபடி தெரியச் செய்யப்பட்டது;
ஸமாஶ்வஸிஹி	மனோ தைரியம் கொள்ளும்;
அஹம்	நானும்
ப்ரதியாமி,	மீண்டும் விடை கொள்ளுகின்றேன்.
வா	அல்லது
கிம்	என்ன
கரோமி	செய்ய வேண்டும்?
தே	உமக்கு

கதம் - எப்படி
ரோசதே - திருவுள்ளமிருக்கிறது?

हतेऽसुरे संयति शम्बसादने कपिप्रवीरेण महर्षिचोदनात् ।
ततोऽस्मि वायुप्रभवो हि मैथिलि प्रभावतस्तत्प्रतिमश्च वानरः ॥

ஹதே ஸுரே ஸம்யதி ஶம்ப ஸாதநே
  கபிப்ரவீரேண மஹர்ஷிசோதநாத் ।
ததோ ஸ்மி வாயுப்ரபவோ ஹி மைதிலி
  ப்ரபாவதஸ் தத் ப்ரதிமஶ்ச வானர: ॥ 89

மைதிலி - "மைதிலீ!
மஹர்ஷிசோதநாத் - மஹரிஷிகளின் நியமனத்தால்
கபிப்ரவீரேண - வானர வீரனால்
ஶம்பஸாதநே - ஸம்பஸாதனனென்ற
அஸுரே - அசுரன்
ஸம்யதி - போரிலே
ஹதே - ஸம்ஹரிக்கப்படவே
தத: - அதனால்
வாநர ஹி - வானர ரூபமாயே
வாயுப்ரபவ: - வாயுவுக்குப் பிறந்தவனும்
ப்ரபாவத: - ப்ரபாவத்தால்
தத்ப்ரதிம: ச - அவரை ஒத்தவனுமாகவே
அஸ்மி - ஆகிறேன்."

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
விஶ்வாஸோத்பாதநம் நாம பஞ்சத்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஷட்த்ரிம்ஶ: ஸர்க: -36

भूय एव महातेजा हनुमान् मारुतात्मजः ।
अब्रवीत् प्रश्रितं वाक्यं सीताप्रत्ययकारणात् ॥
பூய ஏவ மஹாதேஜா ஹநுமான் மாருதாத்மஜ: ।
அப்ரவீத் ப்ரஶ்ரிதம் வாக்யம் ஸீதா ப்ரத்யய காரணாத் ॥

மாருதாத்மஜஃ - வாயு குமாரரும் 1
மஹாதேஜாஃ - மஹா தேஜஸ்வியுமான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
பூயஃ - இன்னும் அதிகமாய்
ஸீதாப்ரத்யய காரணாத் -ஸீதைக்கு நம்பிக்கை விளைவிப்பதற்காக
ப்ரஶ்ரிதம் ஏவ - மரியாதையைக் காட்டுகிற
வாக்யம் - வாக்கியத்தை
அப்ரவீத் - விண்ணப்பம் செய்தார்.

वानरोऽहं महाभागे दूतो रामस्य धीमतः ।
रामनामाङ्कितं चेदं पश्य देव्यङ्गुलीयकम् ॥
வானரோऽஹம் மஹாபாகே தூதோ ராமஸ்ய தீமத: ।
ராம நாமாங்கிதம்சேதம் பஶ்ய தேவ்யங்குளீயகம் ॥ 2

प्रत्ययार्थं तवानीतं तेन दत्तं महात्मना ।
समाश्वसिहि भद्रं ते क्षीणदु:खफला ह्यसि ॥
ப்ரத்யயார்தம் தவாநீதம் தேன தத்தம் மஹாத்மநா । 3
ஸமாஶ்வஸிஹி பத்ரம் தே க்ஷீணதுக்கபலா ஹ்யஸி ॥

தேவி - "அம்மா!
மஹாபாகே - புண்ணயவதி!
அஹம் - நான்
தீமதஃ - தீமானான
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
தூதஃ வாநரஃ - தூதனான வானரன்
ஹி - ஆகையால்
தவ - உமக்கு
ப்ரத்யயார்தம் - ஸந்தேஹமற்ற நிச்சயம்
உண்டாவதன் பொருட்டு
தேந - அந்த
மஹாத்மநா - மஹாத்மாவால்
தத்தம் - கொடுக்கப்பட்டு

ஆநீதம் - (என்னால்) கொண்டு வரப்பட்ட
ராமநாமாங்கிதம் - ஸ்ரீராமருடைய பெயர் எழுதப் பெற்ற
இதம் - இந்த
அங்குலீயகம் ச - கணையாழியையும்
பஶ்ய - கடாக்ஷித்தருளும்;
தே - உமக்கு
பத்ரம் - க்ஷேமம் (வந்து விட்டது)
க்ஷீணது:கபலா - துக்கத்தின் ஒழிந்த முடிவு கண்டவராய்
அஸி - ஆகிறீர்.
ஸமாஶ்வஸிஹி - மனோதைரியம் கொள்ளும்.''

इत्युक्त्वा प्रददौ तत्त सीतायै वानरोत्तमः ॥

இத்யுக்த்வா ப்ரததௌ தத் ஸீதாயை வாநரோத்தம: ॥ 4

வாநரோத்தம: - வானரோத்தமர்
இதி - இவ்விதம்
து - இவ்விஷயத்தில்
உக்த்வா - சொல்லி
தத் ஸீதாயை - அதை ஸீதைக்கு
ப்ரததௌ - ஸமர்ப்பித்தார்.

गृहीत्वा प्रेक्षमाणा सा भर्तुः करविभूषणम् ।
भर्तारमिव संप्राप्ता जानकी मुदिताभवत् ॥

க்ருஹீத்வா ப்ரேக்ஷமாணா ஸா பர்த்து: கரவிபூஷணம் ।
பர்தார மிவ ஸம்ப்ராப்தா ஜானகீ முதிதாऽபவத் ॥ 5

ஸா - அந்த
ஜாநகீ - ஜானகியானவள்
பர்த்து: - கணவனது
கரவிபூஷணம் - கணையாழியை
க்ருஹீத்வா - கையில் எடுத்து
ப்ரேக்ஷமாணா - கண்களால் உற்றுப் பார்த்து,
பர்தாரம் - பர்த்தாவை
ஸம்ப்ராப்தா இவ - நேரிலே கண்டவளாகவே
முதிதா - ஸந்தோஷம் கொண்டவளாய்
அபவத் - விளங்கினாள்.

ततः सा ह्रीमती बाला भर्तृसंदेशहर्षिता ।
परितुष्टा प्रियं कृत्वा प्रशशंस महाकपिम् ॥

தத: ஸா ஹ்ரீமதீ பாலா பர்த்ருஸந்தேஶஹர்ஷிதா ।
பரிதுஷ்டா ப்ரியம் க்ருத்வா ப்ரஶஶம்ஸ மஹாகபிம் ॥ 6

ததঃ	அப்பொழுது
ஸா பாலா	அந்தப் பெண்மணி,
ஹ்ரீமதீ	சிறிது லஜ்ஜை கொண்டவளாய்
பர்ஸந்தேஶஹர்ஷிதா	பர்த்தாவினது விருத்தாந்தம் தெரிந்ததினால் ஸந்தோஷம் அடைந்தவளாய்,
பரிதுஷ்டா	மனஸந்துஷ்டி கொண்டவளாய்,
மஹாகபிம்	மஹாகபியை
ப்ரியம்	பேருதவி புரிந்தவராய்
க்ருத்வா	எண்ணி
ப்ரஶஶம்ஸ	வாயாரப் புகழ்ந்தாள்.

शतयोजनविस्तीर्णः सागरो मकरालयः ।
विक्रमश्लाघनीयेन क्रमता गोष्पदीकृतः ॥

விக்ராந்தஸ்த்வம் ஸமர்தஸ்த்வம் ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம் வானரோத்தம ।
யேநேதம் ராக்ஷஸபதம் த்வயைகேந ப்ரதர்ஷிதம் ॥ 7

வாநரோத்தம	"வானரோத்தம!
த்வம்	நீர்
விக்ராந்தঃ	விக்கிரமசாலி;
த்வம்	நீர்
ஸமர்தঃ	ஸமர்த்தர்;
த்வம்	நீர்
ப்ராஜ்ஞঃ	ப்ராக்ஞர்;
யேந	ஆகவேயன்றோ
த்வயா	உம்
ஏகேந	ஒருவரால்
இதம்	இந்த
ராக்ஷஸபதம்	அரக்கர்களின் அந்தஸ்து
ப்ரதர்ஷிதம்	அற்பமாக்கப்பட்டது.

विक्रान्तस्त्वं समर्थस्त्वं प्राज्ञस्त्वं वानरोत्तम ।
येनेदं राक्षसपदं त्वयैकेन प्रधर्षितम् ॥

ஶதயோஜன விஸ்தீர்ண: ஸாகரோ மகராலய: । 8
விக்ரம ஶ்லாகநீயேந க்ரமதா கோஷ்பதீக்ருத: ॥

மகராலயঃ	'பெரிய மத்ஸ்யங்களுக்கு இருப்பிடமான,
ஶதயோஜநவிஸ்தீர்ணঃ	நூறு யோஜனை விஸ்தாரமுடைய
ஸாகரঃ	ஸமுத்திரம்
விக்ரமஶ்லாகநீயேந	விக்ரமவானென்று பெருமை பெறத் தக்கவராய்

க்ரமதா - ஒரே தாண்டலாய்த் தாண்டிய உம்மால்
கோஷ்பதீக்ருதஃ - மாட்டுக் குளம்படியாக்கப்பட்டது.

न हि त्वां प्राकृतं मन्ये वानरं वानरर्षभ ।
यस्य ते नास्ति संत्रासो रावणान्नापि संभ्रम: ।।

ந ஹி த்வாம் ப்ராக்ருதம் மன்யே வானரம் வாநரர்ஷப ।
யஸ்ய தே நாஸ்தி ஸந்த்ராஸோ ராவணாந்நாபி ஸம்ப்ரம: ॥ 9

வாநரர்ஷப - ''வானரோத்தம!
த்வாம் - உம்மை
ப்ராக்ருதம் - ஸாதாரணமான
வாநரம் - வானரமாய்
ந மந்யே - நான் நினைக்கவில்லை;
ஹி - ஏனெனில்
யஸ்ய தே - அந்த உமக்கு
ராவணாத் - ராவணனிடத்தினின்றும்
ஸந்த்ராஸஃ - அச்சம்
ந அஸ்தி - இல்லை;
ஸம்ப்ரமஃ அபி - மனக்கவலை கூட
ந - இல்லை.

अर्हसे च कपिश्रेष्ठ मया समभिभाषितुम् ।
यद्यसि प्रेषितस्तेन रामेण विदितात्मना ।।

அர்ஹஸே ச கபி ஶ்ரேஷ்ட மயா ஸமபிபாஷிதும் ।
யத்யஸி ப்ரேஷிதஸ்தேந ராமேண விதிதாத்மநா ॥ 10

கபிஶ்ரேஷ்ட - ''வானரோத்தம!
விதிதாத்மந் - நினைவறியும்
தேந - அந்த
ராமேண - ஶ்ரீராமரால்
ப்ரேஷிதஃ - ஏவப் பெற்றவராய்
அஸி - இருக்கிறீர்;
யதி - ஆகையால்
மயா - என்னுடன்
ஸமபிபாஷிதும் - ஸம்பாஷிக்க
அர்ஹஸே ச - உரியவரே ஆகிறீர்.

प्रेषयिष्यति दुर्धर्षो रामो न ह्यपरीक्षितम् ।
पराक्रममविज्ञाय मत्सकाशं विशेषत: ।।

ப்ரேஷயிஷ்யதி துர்தர்ஷோ ராமோ ந ஹ்யபரீக்ஷிதம் ।
பராக்ரமமவிஞாய மத்ஸகாஶம் விஶேஷத: ॥ 11

துர்தர்ஷ:	-	''இன்னான் இவ்வளவு என்று காணவல்ல
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
பராக்ரமம்	-	பராக்கிரமத்தை
அவிஜ்ஞாய	-	ஆராய்ந்தறியாது
அபரீக்ஷிதம்	-	சோதித்துக் கண்டறியப்படாதவனை,
விஶேஷத:	-	அதிலும்
மத்ஸகாஶம்	-	என்னிடத்திற்கு,
ந ப்ரேஷயிஷ்யதி ஹி	-	அனுப்ப மாட்டாரன்றோ?

दिष्ट्या स कुशली रामो धर्मात्मा सत्यवत्सलः ।
लक्ष्मणश्च महातेजाः सुमित्रानन्दवर्धनः ॥

திஷ்டயா ஸ குஶலீ ராமோ தர்மாத்மா ஸத்யவத்ஸல: ।
லக்ஷ்மணஶ்ச மஹாதேஜா: ஸுமித்ராநந்தவர்தன: ॥ 12

தர்மாத்மா	-	''தர்மாத்மாவும்
ஸத்யவத்ஸல:	-	ஸத்யவத்ஸலருமான
ஸ:	-	அந்த
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
திஷ்ட்யா	-	நல்ல வேளையாய்
குஶலீ	-	க்ஷேமத்துடனிருக்கிறார்.
ஸுமித்ராநந்தவர்தந:	-	ஸுமித்திரையின் ஸந்தோஷ வர்த்தகரும்
மஹாதேஜா:	-	மஹா தேஜஸ்வியுமான
லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர் அப்படியே (க்ஷேமமாயிருக்கிறார்)

कुशली यदि काकुत्स्थः किं न सागरमेखलाम् ।
महीं दहति कोपेन युगान्ताग्निरिवोत्थितः ॥

குஶலீ யதி காகுத்ஸ்த: கிம்ந ஸாகரமேகலாம் ।
மஹீம் தஹதி கோபேந யுகாந்தாக்நிரிவோத்தித: ॥ 13

காகுத்ஸ்த:	-	''காகுத்ஸ்தர்
குஶலீ	-	க்ஷேமமே;
யதி	-	அப்படியானால்,
ஸாகரமேகலாம்	-	கடல் சூழ்ந்த
மஹீம்	-	பூவுலகை
யுகாந்தாக்நி:	-	காலாக்கினி
உத்தித: இவ	-	கிளர்ந்ததுபோல
கோபேந	-	கோபத்தால்
தஹதி கிம் நு	-	எரிக்கப் போகிறாரோ என்னவோ?

अथवा शक्तिमन्तौ तौ सूराणामपि निग्रहे ।
ममैव तु न दुःखानामस्ति मन्ये विपर्ययः ॥

அதவா ஶக்தி மந்தௌ தௌ ஸுராணாமபி நிக்ரஹே ।
மமைவ து ந து:காநாமஸ்தி மன்யே விபர்யய: ॥ 14

ஸுராணாம் அபி	-	‘‘தேவர்களுக்குங்கூட
நிக்ரஹே	-	சிக்ஷை புரிவதில்
தௌ து	-	அவ்விருவர்களும்
ஶக்திமந்தௌ ஏவ	-	வல்லவர்களே.
அதவா	-	ஆனாலோ
மம	-	எனது
துஃகாநாம்	-	துக்கங்களுக்கு
விபர்யயஃ	-	ஒழியுந்தன்மை
ந அஸ்தி	-	இல்லை (என்று)
மந்யே	-	நினைக்கிறேன்.

कच्चिन्न व्यथितो रामः कच्चिन्न परितप्यते ।
उत्तराणि च कार्याणि कुरुते पुरुषोत्तमः ॥

கச்சிந்ந வ்யதிதோ ராம: கச்சின்ன பரிதப்யதே ।
உத்தராணி ச கார்யாணி குருதே புருஷோத்தம: ॥ 15

புருஷோத்தமஃ	-	‘‘புருஷோத்தமரான
ராமஃ	-	ஸ்ரீராமர்
ந வ்யததே	-	மனங்கலங்காதிருக்கிறார் என்று
கச்சித்	-	நான் நினைக்கிறேன்.
ந பரிதப்யதே	-	பரிதபியாதிருக்கிறார் என்றும்
உத்தராணி	-	மேல் நடக்க வேண்டிய
கார்யாணி	-	கார்யங்களை
குருதே ச	-	கவனித்து வருகின்றார் என்றும்
கச்சித்	-	நான் நினைக்கிறேன்.

कच्चिन्न दीनः संभ्रान्तः कार्येषु च न मुह्यति ।
कच्चित् पुरुषकार्याणि कुरुते नृपतेः सुतः ॥

கச்சிந்ந தீந: ஸம்ப்ராந்த: கார்யேஷு ச ந முஹ்யதி ।
கச்சித் புருஷகார்யாணி குருதே ந்ருபதே: ஸுத: ॥ 16

ந்ருபதேஃ ஸுதஃ	-	‘‘ராஜாவின் குமாரர்
ந தீநஃ	-	தைரியத்தை விடாமல் இருக்கிறார் என்று
கச்சித்	-	நான் நினைக்கிறேன்;
கார்யேஷு	-	காரியங்களில்
ஸம்ப்ராந்தஃ	-	கலவரமடைந்தவராய்
ந முஹ்யதி	-	தடுமாறாதிருக்கிறார் என்றும்

புருஷகார்யாணி	-	புருஷப் பிரயத்தினங்களை
குருதே ச	-	செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்றும்
கச்சித்	-	நான் நினைக்கிறேன்.

द्विविधं त्रिविधोपायमुपायमपि सेवते ।
विजिगीषुः सुहृत् कच्चिन्मित्रेषु च परंतपः ॥

த்விவிதம் த்ரிவிதோபாய முபாயமபி ஸேவதே ।
விஜிகீஷு: ஸுஹ்ருத் கச்சிந் மித்ரேஷு ச பரந்தப: ॥ 17

பரந்தப:	-	''போர் வீரர்
மித்ரேஷு	-	மித்ரர்களிடத்தில்
ஸுஹ்ருத்	-	அன்பராய்
த்விதம்	-	(ஸாமம், தானம் என்னும்) இரு வகை
உபாயம் அபி	-	உபாயத்தையும்
விஜிகீஷு:	-	சத்துருக்களை ஜயிக்க ஆசை உடையவராய்
த்ரிவிதோபாயம் ச	-	(தானம், பேதம், தண்டம் என்ற) மூவித உபாயத்தையும்
ஸேவதே	-	உபயோகிக்கிறார் என்று
க்வசித்	-	நான் நினைக்கிறேன்.

कच्चिन्मित्राणि लभते मित्रैश्चाप्यभिगम्यते ।
कच्चित्कल्याणमित्रश्च मित्रैश्चापि पुरस्कृतः ॥

கஶ்சின் மித்ராணி லபதே மித்ரைஶ்சாப்யபிகம்யதே ।
கச்சித் கல்யாணமித்ரஶ்ச மித்ரைஶ்சாபி புரஸ்க்ருத: ॥ 18

கல்யாணமித்ர:	-	''பெயர் பெற்ற நண்பர்
மித்ரை:	-	மித்திரர்களால்
அபிகம்யதே ச	-	வந்து காணப்படுகிறார் என்றும்
மித்ராணி	-	மித்திரர்களை
லபதே ச	-	உபசரிக்கிறார் என்றும்
க்வசித்	-	நான் நினைக்கிறேன்;
மித்ரை: ச	-	மித்திரர்களாலும்
புரஸ்க்ருத: அபி	-	நன்கு மதிக்கப்படுகிறார் என்றும்
கச்சித்	-	நான் நினைக்கிறேன்.

कच्चिदाशास्ति देवानां प्रसादं पार्थिवात्मजः ।
कच्चित् पुरुषकारं च दैवं च प्रतिपद्यते ॥

கச்சிதாஶாஸ்தி தேவாநாம் ப்ரஸாதம் பார்திவமாத்மஜ: ।
கச்சித் புருஷகாரம் ச தைவம் ச ப்ரதிபத்யதே ॥ 19

பார்திவாத்மஜ:	-	''சக்ரவர்த்தி திருமகனார்
தேவாநாம்	-	தேவர்களுடைய

ப்ரஸாதம்	அனுக்கிரஹத்தை
ஆஶாஸ்தி	பிரார்த்தித்து வருகிறார் என்று
கச்சித்	நான் நினைக்கிறேன்.
புருஷகாரம் ச	புருஷப் பிரயத்தினத்தையும்
தைவம் ச	தெய்வ ஸம்மத்மாகவே
ப்ரதிபத்யதே	மேற்கொண்டிருக்கிறார் என்று
கச்சித்	நான் நம்புகிறேன்.

कच्चिन्न विगतस्नेहो विवासान्मयि राघवः ।
कच्चिन्मां व्यसनादस्मान्मोक्षयिष्यति वानर ।।

கச்சிந்ந விகதஸ்நேஹ: விவாஸாந்மயி ராகவ: ।
கச்சின்மாம் வ்யஸநா தஸ்மாந் மோக்ஷயிஷ்யதி வானர ॥ 20

ராகவ:	''ஸ்ரீராகவர்
மயி	என்னிடத்தில்
விவாஸாத்	தூரத்தில்வாசம் செய்வதால்
விகதஸ்நேஹ: ந	அன்பு குன்றாமலிருக்கின்றாரென்று
கச்சித்	நான் நினைக்கிறேன்.
வாநர	வானரரே!
அஸ்மாத்	இந்த
வ்யஸநாத்	இக்கட்டினின்றும்
மாம்	என்னை
மோக்ஷயிஷ்யதி	விடுவிக்க முயற்சிசெய்கிறார் என்று
கச்சித்	நான் நினைக்கிறேன்.

सुखानामुचितो नित्यमसुखानामनूचितः ।
दुःखमुत्तरमासाद्य कच्चिद्रामो न सीदति ।।

ஸுகாநாமுசிதோ நித்யமஸுகாநாமனூசித: ।
துக்க முத்தர மாஸாத்ய கச்சித்ராமோ ந ஸீததி ॥ 21

நித்யம்	''எப்பொழுதும்
ஸுகாநாம்	ஸுகங்களுக்கு
உசித:	ஏற்றவரும்
அஸுகாநாம்	துன்பங்களுக்கு
அனூசித:	ஏலாதவருமான
ராம:	ஸ்ரீராமர்
உத்தரம் து:கம்	பெரிய துக்கத்தை
ஆஸாத்ய	அடைந்து
ந ஸீததி	நலியாதிருக்கிறாரென்று
கச்சித்	நான் நம்புகிறேன்.

कौसल्यायास्तथा कच्चित् सुमित्रायास्तथैव च ।
अभीक्ष्णं श्रूयते कच्चित् कुशलं भरतस्य च ।।

கௌஸல்யாயாஸ்ததா கச்சித் ஸுமித்ராயாஸ் ததைவ ச ।
அபீக்ஷ்ணம் ஶ்ரூயதே கச்சித் குஶலம் பரதஸ்ய ச ॥ 22

கௌஸல்யாயாঃ ததா- ''கௌஸல்யா தேவியினுடையவும்
ஸுமித்ராயாঃ ச - ஸுமித்திரா தேவியினுடையவும்
குஶலம் - க்ஷேமமானது
அபீக்ஷ்ணம் - அடிக்கடி
ஶ்ரூயதே - கேட்கப்படுகிறதென்று
கச்சித் - நான் நம்புகிறேன்;
ததா ஏவ - அவ்வண்ணமாகவே
பரதஸ்ய ச - பரதனுடைய குசலமும்
கேட்கப்படுகிறதென்று
கச்சித் - நான் நினைக்கிறேன்.

मन्निमित्तेन मानार्हः कच्चिच्छोकेन राघवः ।
कच्चिन्नान्यमना रामः कच्चिन्मां तारयिष्यति ।।

மந்நிமித்தேந மாநார்ஹ: கச்சிச்சோகேந ராகவ: ।
கச்சிந் நான்யமநா ராம: கச்சின்மாம் தாரயிஷ்யதி ॥ 23

ராகவঃ - ''ஶ்ரீராகவர்
மந்நிமித்தேந - என் பொருட்டான
ஶோகேந - சோகத்தால்
மாநார்ஹঃ - வேண்டிய ரோஷங்கொண்ட
வராயிருக்கிறாரென்று
கச்சித் - நான் நினைக்கிறேன்;
அந்யமநாঃ ந - மனம் தளராதிருக்கிறாரென்றும்
கச்சித் - நான் நினைக்கிறேன்;
ராமঃ - ஶ்ரீராமர்
மாம் தாரயிஷ்யதி - என்னை அபாயத்தினின்று
விடுவிப்பாரென்று
கச்சித் - நான் நினைக்கிறேன்.

कच्चिदक्षौहिणीं भीमां भरतो भ्रातृवत्सलः ।
ध्वजिनीं मन्त्रिभिर्गुप्तां प्रेषयिष्यति मत्कृते ।।

கச்சிதக்ஷௌஹிணீம் பீமாம் பரதோ ப்ராத்ருவத்ஸல: ।
த்வஜிநீம் மந்த்ரிபிர்குப்தாம் ப்ரேஷயிஷ்யதி மத்க்ருதே ॥ 24

ப்ராத்ருவத்ஸலঃ - ''ப்ராதாவினிடத்தில் அற்புதமான
பற்றுள்ளவரான

பரதः	- பரதர்
மந்த்ரிபிः	- மந்திரிகளால்
குப்தாம்	- பாதுகாக்கப்பட்ட
பீமாம்	- மஹத்தான
அக்ஷௌஹிணீம்	- 21,870 ரதங்கள், 21,870 யானைகள், 65,610 குதிரைகள், 109,350 காலாட்கள் இவைகள் கொண்ட
த்வஜிநீம்	- ஸைன்யத்தை
மத்க்ருதே	- எனக்காக
ப்ரேஷயிஷ்யதி	- அனுப்பித் தருவாரென்று
கச்சித்	- நான் நினைக்கிறேன்.

वानराधिपतिः श्रीमान् सुग्रीवः कच्चिदेष्यति ।
मत्कृते हरिभिर्वीरैर्वृतो दन्तनखायुधैः ॥

வாநராதிபதி: ஸ்ரீமாந் ஸுக்ரீவ: கச்சி தேஷ்யதி ।
மத்க்ருதே ஹரிபிர்வீரைர் வ்ருதோ தந்தநகாயுதை: ॥ 25

ஸ்ரீமாந்	- ''ஸ்ரீமானான
வாநராதிபதிः	- வானரர் கோமானான
ஸுக்ரீவः	- சுக்ரீவர்
தந்தநகாயுதைः	- பற்களையும், நகங்களையும் ஆயுதங்களாகக் கொண்ட
ஹரிபிः வீரைः	- வானர வீரர்களால்
வ்ருதः	- சூழப்பட்டவராய்
மத்க்ருதே	- எனக்காக
ஏஷ்யதி	- வருவாரென்று
கச்சித்	- நான் நினைக்கிறேன்.

कच्चिच्च लक्ष्मणः शूरः सुमित्रानन्दवर्धनः ।
अस्त्रविच्छरजालेन राक्षसान् विधमिष्यति ॥

கச்சிச்ச லக்ஷ்மண: ஶூர: ஸுமித்ராநந்தவர்தன: ।
அஸ்த்ரவிச்சர ஜாலேன ராக்ஷஸாந் விதமிஷ்யதி ॥ 26

ஸுமித்ராநந்தவர்தநः	- ''ஸுமித்திரைக்கு ஆனந்த வர்த்தகரும்,
ஶூரः	- சூரரும்
அஸ்த்ரவித்	- அஸ்திரங்களை அறிந்தவருமான
லக்ஷ்மணः ச	- ஸ்ரீ லக்ஷ்மணரும்
ஶரஜாலேந	- சரத் தொகுதியால்
ராக்ஷஸாந்	- அரக்கர்களை
விதமிஷ்யதி	- பறந்தோடச் செய்வாரென்று
கச்சித்	- நான் நம்புகிறேன்.

रौद्रेण कच्चिदस्त्रेण रामेण निहतं रणे ।
द्रक्ष्याम्यल्पेन कालेन रावणं ससुहृज्जनम् ॥

ரௌத்ரேண கச்சிதஸ்த்ரேண ராமேண நிஹதம் ரணே ।
த்ரக்ஷ்யாம் யல்பேந காலேன ராவணம் ஸ ஸுஹ்ருஜ்ஜனம் ॥ 27

ராமேண	-	‘‘ஸ்ரீராமரால்
ராவணம்	-	ராவணனை
ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநம்	-	உற்றார் பெற்றாரோடு கூடினவனாய்
ரணே	-	யுத்தத்தில்
ரௌத்ரேண	-	ரௌத்ரமாய்
ஜ்வலதா	-	ஜ்வலிக்கிற
அஸ்த்ரேண	-	அஸ்திரத்தால்
நிஹதம்	-	கொல்லப்பட்டவனாக
அல்பேந காலேந	-	ஸ்வல்ப காலத்தில்
த்ரக்ஷ்யாமி	-	காண்பேனென்று
கச்சித்	-	நான் நினைக்கிறேன்.

कच्चिन्न तद्धेमसमानवर्णं तस्याननं पद्मसमानगन्धि ।
मया विना शुष्यति शोकदीनं जलक्षये पद्ममिवातपेन ॥

கச்சிந்ந தத்தேம ஸமானவர்ணம் தஸ்யாநநம் பத்மஸமாந கந்தி ।
மயா விநா ஶுஷ்யதி ஶோகதீனம் ஜலக்ஷயே பத்ம மிவாதபேந ॥ 28

ஹேமஸமாநவர்ணம்	-	‘‘பொன் போன்ற நிறமும்
பத்மஸமாநகந்தி	-	தாமரைப் பூ போன்ற மணமுள்ள
தஸ்ய	-	அவருடைய
தத் ஆனனம்	-	அந்த முகமானது
மயா விநா	-	என்னை விட்டுப் பிரிந்ததால்
ஶோகதீநம்	-	சோகத்தால் வருந்தி
ஜலக்ஷயே	-	நீர் வற்றிய போது
ஆதபேந	-	வெய்யிலால்
பத்மம் இவ	-	தாமரை மலர் போல
ந ஶுஷ்யதி	-	வாடாமல் இருக்கிறதென்று
கச்சித்	-	நான் நம்புகிறேன்.

धर्मापदेशात्त्यजतश्च राज्यं मां चाप्यरण्यं नयतः पदातिम् ।
नासीद्व्यथा यस्य न भीर्न शोकः कच्चित् स धैर्यं हृदये करोति ॥

தர்மாபதேஶாத்த்யஜதஶ்ச ராஜ்யம்
மாம் சாப்யரண்யம் நயத: பதாதிம் ।
நாஸீத்வ்யதா யஸ்ய ந பீர்ந ஶோக:
கச்சித்ஸ தைர்யம் ஹ்ருதயே கரோதி ॥ 29

தர்மாபதேஶாத்	- ''தர்மமொன்றையே லக்ஷ்யமாகக் கொண்டதால்
ராஜ்யம்	- ராஜ்யத்தை
த்யஜத: ச	- துறந்ததிலும்,
மாம்	- என்னை
பதாதிம்	- கால்நடையாக
அரண்யம்	- காட்டுக்கு
நயத: ச	- அழைத்து வந்ததிலும்,
ஶோக:	- சோகம்
ந	- இல்லாமல் இருந்ததும்,
பீ:	- பயம்
ந	- இல்லாமலிருந்ததும்,
வ்யதா அபி	- மனக் கவலை கூட
நாஸீத் ச	- இல்லாதிருந்ததும்
யஸ்ய	- எவருக்கோ அவருடைய
ஹ்ருதயே	- உள்ளத்தில்
தைர்யம்	- உறுதிப்பாடு
கரோதி	- நிலைபெற்றிருக்கின்றதென்று
கச்சித்	- நான் நம்புகிறேன்.

न चास्य माता न पिता च नान्यः स्नेहाद्विशिष्टोऽस्ति मया समो वा ।
तावत्त्वहं दूत जिजीविषेयं यावत् प्रवृत्तिं शृणुयां प्रियस्य ॥

ந சாஸ்ய மாதா ந பிதா ச நான்ய:
ஸ்நேஹாத் விஶிஷ்டோऽஸ்தி மயா ஸமோ வா ।
தாவத்த்வஹம் தூத ஜிஜீவிஷேயம் யாவத் ப்ரவ்ருத்திம்
ஶ்ருணுயாம் ப்ரியஸ்ய ॥ 30

தூத	- ''தூதரே!
மயா	- என்னால்
ஸ்நேஹாத்	- ஸ்நேஹ மூலமாய்
விஶிஷ்ட:	- மஹா பிரஸித்தி பெற்ற
பிதா ச	- பிதாவும்
அஸ்ய	- இவருக்கு
ஸம:	- ஸமானமாய்
ந அஸ்தி	- மனதில் கொள்ள முடியாது;
மாதா ச ந	- மாதாவும் முடியாது;
அந்ய: வா	- வேறு யாராகட்டும்
ந	- முடியாது;
யாவத்	- எப்பொழுது
ப்ரியஸ்ய	- அன்பரது
ப்ரவ்ருத்திம்	- விருத்தாந்தத்தை

ஸ்ருணுயாம்	-	கேட்பேனோ
தாவத் ஹி	-	அது வரையிலேதான்
அஹம்	-	நான்
ஜிஜீவிஷேயம்	-	உயிரை வைத்திருக்க நினைத்திருக்கிறேன்.''

इतीव देवी वचनं महार्थं तं वानरेन्द्रं मधुरार्थमुक्त्वा ।
श्रोतुं पुनस्तस्य वचोऽभिरामं रामार्थयुक्तं विरराम रामा ॥

இதீவ தேவீ வசனம் மஹார்தம்
தம் வானரேந்த்ரம் மதுரார்த முக்த்வா ।
ஸ்ரோதும் புனஸ்தஸ்ய வசோऽபிராமம்
ராமார்தயுக்தம் விரராம ராமா ॥ 31

ராமா	-	ஸர்வ நிபுணையான
தேவீ	-	தேவி
இவ	-	இவ்விதமாய்
இதி	-	மேற்சொல்லிய வண்ணம்
மஹார்தம்	-	பெரும்பொருளமைந்ததும்
மதுரார்தம்	-	செவிக்கினியதுமான
வசநம்	-	வசனத்தை
வானரேந்த்ரம்	-	வானர ச்ரேஷ்டரான
தம்	-	அவரை நோக்கி
உக்த்வா	-	சொல்லி
தஸ்ய	-	அவருடைய
ராமார்தயுக்தம்	-	ஸ்ரீராமரையே பிரயோஜனமாக அடைய உரியதும்
அபிராமம்	-	ஸ்ரீராமரைப் பற்றியதுமான
வசஃ	-	சொல்லை
புநஃ	-	மறுபடியும்
ஸ்ரோதும்	-	கேட்பதற்கு
விரராம	-	ஓய்ந்தாள்.

सीताया वचनं श्रुत्वा मारुतिर्भीमविक्रमः ।
शिरस्यञ्जलिमाधाय वाक्यमुत्तरमब्रवीत् ॥

ஸீதாயா வசனம் ஸ்ருத்வா மாருதிர் பீம விக்ரமஃ । 32
ஸிரஸ்யஞ்ஜலிமாதாய வாக்யமுத்தரமப்ரவீத் ॥

பீமவிக்ரமஃ	-	பெருந்திறலோனான
மாருதிஃ	-	மாருதி
ஸீதாயாஃ	-	ஸீதையின்
வசநம் ஸ்ருத்வா	-	வசனத்தைக் கேட்டு

ஶிரஸி - தலையில்
அஞ்ஜலிம் - கை குவித்தலை
ஆதாய - செய்து கொண்டு
உத்தரம் - பின்வருகிற
வாக்யம் - வாக்கியத்தை
அப்ரவீத் - மொழிந்தார்.

न त्वामिहस्थां जानीते रामः कमललोचनः ।
तेन त्वां नानयत्याशु शचीमिव पुरंदरः ॥

ந த்வாமிஹஸ்தாம் ஜாநீதே ராம: கமல லோசன: ।
தேந த்வாம் நாநயத்யாஶு ஶசீமிவ புரந்தர: ॥ 33

கமலலோசநஃ - ‘‘தாமரைக் கண்ணரான
ராமஃ - ஸ்ரீராமர்
த்வாம் - உம்மை
இஹஸ்தாம் - இங்கிருப்பவராக
ந ஜாநீதே - அறியார்;
தேந - ஆனது பற்றியே
புரந்தரஃ - இந்திரன்
ஶசீம் இவ - சசீ தேவியைப போல்
த்வாம் - உம்மை
ஆஶு - உடனே
ந ஆநயதி - கொண்டு போகப் பெற்றிலர்.

श्रुत्वैव तु वचो मह्यं क्षिप्रमेष्यति राघवः ।
चमूं प्रकर्षन् महतीं हर्यृक्षगणसंकुलाम् ॥

ஶ்ருத்வைவ து வசோ மஹ்யம் க்ஷிப்ரமேஷ்யதி ராகவ: ।
சமூம் ப்ரகர்ஷந்மஹதீம் ஹர்ய்ருக்ஷகணஸங்குலாம் ॥ 34

ராகவஃ - ‘‘ஸ்ரீராகவர்
மஹ்ய வசஃ - எனது சொல்லை
ஶ்ருத்வா ஏவ - கேட்டு உடனேயே
ஹர்யக்ஷகணஸங்குலாம் து-வானர கணங்களும் ருக்ஷ கணங்களுமே நிறைந்த
மஹதீம் - பெரிய
சமூம் - ஸேனையை
ப்ரகர்ஷந் - திரட்டிக் கொண்டு
க்ஷிப்ரம் - இதோ
ஏஷ்யதி - எழுந்தருளப் போகிறார்.

विष्टम्भयित्वा बाणौघैरक्षोभ्यं वरुणालयम् ।
करिष्यति पुरीं लङ्कां काकुत्स्थः शान्तराक्षसाम् ॥

விஷ்டம் பயித்வா பாணௌகை ரக்ஷோப்யம் வருணாலயம் ।
கரிஷ்யதி புரீம் லங்காம் காகுத்ஸ்த: ஶாந்தராக்ஷஸாம் ॥ 35

அக்ஷோப்யம்	-	‘‘கலக்குவதற்கு அரியதான
வருணாலயம்	-	கடலை
பாணௌகைஃ	-	பாணத் தொகுதிகளால்
விஷ்டம்பயித்வா	-	ஸ்தம்பிக்கச் செய்து
லங்காம் புரீம்	-	இலங்கை நகரை
ஶாந்தராக்ஷஸாம்	-	இராக்ஷதப் பூண்டு அற்றதாக
காகுத்ஸ்தஃ	-	காகுத்ஸ்தர்
கரிஷ்யதி	-	செய்யப் போகிறார்.

तत्र यद्यन्तरा मृत्युर्यदि देवाः सहासुराः ।
स्थास्यन्ति पथि रामस्य स तानपि वधिष्यति ॥

தத்ர யத்யந்தரா ம்ருத்யுர்யதி தேவா: ஸஹாஸுரா: ।
ஸ்தாஸ்யந்தி பதி ராமஸ்ய ஸ தாநபி வதிஷ்யதி ॥ 36

ராமஸ்ய	-	‘‘ஸ்ரீராமருடைய
யதி	-	வியவஹாரத்தில்
ம்ருத்யுஃ யதி	-	யமதர்ம ராஜாவாயினும் சரி
ஸஹாஸுராஃ	-	அஸுரர்களுடன் கூடிய
தேவாஃ அபி	-	தேவர்களாயினும் சரி
அந்தரா	-	குறுக்கிட்டு
ஸ்தாஸ்யந்தி யதி	-	நிற்பார்கள் ஆனால்
தாந்	-	அவர்களை
தத்ர	-	அப்பொழுதே
ஸஃ	-	அவர்
வதிஷ்யதி	-	முடித்து விடுவார்.

तवादर्शनजेनार्ये शोकेन स परिप्लुतः ।
न शर्म लभते रामः सिंहार्दित इव द्विपः ॥

தவாதர்ஶந ஜேநார்யே ஶோகேந ஸ பரிப்லுத: ।
ந ஶர்ம லபதே ராம: ஸிம்ஹார்தித இவ த்விப: ॥ 37

ஆர்யே	-	‘‘ஓ! பெருமாட்டி!
ஸஃ	-	அந்த
ராமஃ	-	ஸ்ரீராமர்
தவ அதர்ஶநஜேந	-	உம்மைக் காணாமையாலுண்டான
ஶோகேந	-	சோகத்தால்
பரிப்லுதஃ	-	பரிதபிக்கின்றவராய்
ஸிம்ஹார்திதஃ	-	சிங்கத்தால் பீடிக்கப்படும்
த்விபஃ இவ	-	யானை போல்

ஶர்ம	சுகத்தை
ந லபதே	காணாதிருக்கிறார்.

मलयेन च विन्ध्येन मेरुणा मन्दरेण च ।
दर्दुरेण च ते देवि शपे मूलफलेन च ॥

மலயேந ச விந்த்யேன மேருணா மந்தரேண ச ।
தர்துரேண ச தே தேவி ஶபே மூலபலேன ச ॥ 38

यथा सुनयनं वल्गु बिम्बोष्ठं चारुकुण्डलम् ।
मुखं द्रक्ष्यसि रामस्य पूर्णचन्द्रमिवोदितम् ॥

யதா ஸுநயநம் வல்கு பிம்போஷ்டம் சாருகுண்டலம் ।
முகம் த்ரக்ஷ்யஸி ராமஸ்ய பூர்ண சந்த்ரமிவோதிதம் ॥ 39

தேவி	''ஓ தேவி!
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமருடைய
ஸுநயநம்	அழகிய கண்ணுள்ளதும்
வல்கு	இன்பம் விளைவிப்பதும்
பிம்போஷ்டம்	கோவைக்கனி போன்ற அதரமுள்ளதும்
சாருகுண்டலம்	அற்புத குண்டலங்கள் அணியப் பெற்றதும்
உதிதம்	உதயமான
பூர்ணசந்த்ரம் இவ	பூர்ண சந்திரனைப் போல் விளங்குவதுமான
முகம்	முகத்தை
த்ரக்ஷ்யஸி	(நீர்) கண்டுகளிக்கப் போகிறீர்
யதா	என்று,
மலயேந	மலைய மலையின் மேலும்
விந்த்யேந	விந்திய மலையின்மேலும்
மேருணா ச	மேரு மலையின் மேலும்
மந்தரேண ச	மந்தர மலையின் மேலும்
தர்துரேண ச	தர்த்துர மலையின் மேலும்
மூலபலேந ச	கிழங்குகள், பழங்களின் மேலும்
தே	உமக்கு
ஶபே	ஆணையிட்டுச் சொல்லுகின்றேன்.

क्षिप्रं द्रक्ष्यसि वैदेहि रामं प्रस्रवणे गिरौ ।
शतक्रतुमिवासीनं नाकपृष्ठस्य मूर्धनि ॥

க்ஷிப்ரம் த்ரக்ஷ்யஸி வைதேஹி ராமம் ப்ரஸ்ரவணே கிரௌ ।
ஶதக்ரது மிவாஸீநம் நாக ப்ருஷ்டஸ்ய மூர்தநி ॥ 40

வைதேஹி	''ஓ! வைதேஹி!
நாகப்ருஷ்டஸ்ய	சுவர்க்கத்தில் இந்திரனுக்கே உரிய இடமான நாகப்ருஷ்டமென்பதின்

மூர்த்நி ஆஸீநம் - உச்சியில் வீற்றிருக்கிற
ஶதக்ரதும் இவ - இந்திரனைப் போல்,
ப்ரஸ்ரவணே கிரௌ- ப்ரஸ்ரவண மலையில்
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
க்ஷிப்ரம் - இதோ
த்ரக்ஷ்யஸி - பார்க்கப் போகிறீர்.

न मांसं राघवो भुङ्क्ते न चापि मधु सेवते ।
वन्यं सुविहितं नित्यं भक्तमश्नाति पञ्चमम् ॥

ந மாம்ஸம் ராகவோ புங்க்தே ந சாபி மது ஸேவதே ।
வன்யம் ஸுவிஹிதம் நித்யம் பக்தமஶ்நாதி பஞ்சமம் ॥ 41

ராகவ: - ''ஸ்ரீராகவர்
மாம்ஸம் ச - பழங்களின் சதைப் பற்றுள்ள பாகத்தையும்
ந புங்க்தே - புஜிப்பதில்லை,
மது அபி - தேனாயிருந்தாலும்
ந ஸேவதே - உட்கொள்ளுகிறதில்லை.
நித்யம் - நாடோறும்
பஞ்சமம் - 24 நாழிகைக்கு மேல் 30 நாழிகைக்குள்
ஸுவிஹிதம் - ஆசாரத்துடன் தயாரிக்கப்பட்டதும்
பக்தம் - நீரில் வேக விடப்பட்டதுமான
வந்யம் - காய் கிழங்கை
அஶ்நாதி - புஜிக்கிறார்.

नैव दंशान्न मशकान्न कीटान्न सरीसृपान् ।
राघवोऽपनयेद्गात्रात्त्वद्गतेनान्तरात्मना ॥

நைவ தம்ஶாந்நமஶகாந்ந கீடாந்நஸரீஸ்ருபாந் ।
ராகவோऽபநயேத் காத்ராத் த்வத்கதே நாந்தராத்மநா ॥ 42

த்வத்கதேந - ''உமக்கொப்பித்து விட்ட
அந்தராத்மநா - உள்ளறிவால்
ராகவ: - ஸ்ரீராகவர்
காத்ராத் - மேனியிலிருந்து
தம்ஶாந் - ஈக்களையும்
ந அபநயேத் - ஒதுக்குவதில்லை;
மஶகாந் ந - கொசுக்களையும் (ஒதுக்குவது) இல்லை;
கீடாந் ந - புழுக்களையும் (ஒதுக்குவது) இல்லை
ஸரீஸ்ருபாந் ந ஏவ - பாம்புகளையும் (ஒதுக்குவது) இல்லவேயில்லை.

नित्यं ध्यानपरो रामो नित्यं शोकपरायण: ।
नान्यच्चिन्तयते किञ्चित् स तु कामवशं गत: ।।

நித்யம் த்யான பரோ ராமோ நித்யம் ஶோக பராயண: ।
நாந்யச்சிந்தய தே கிஞ்சித் ஸ து காமவஶம் கத: ॥ 43

ஸ: ராம:	- "அந்த ஸ்ரீராமர்
காமவம்ஶம் கத:	- ஏதொன்றிருந்தால் வேறொன்றும் தேவையில்லையோ அதைக் கொள்வதில் மனஞ்செலுத்தியவராய்
து	- இது நிமித்தமாய்
நித்யம்	- எப்பொழுதும்
ஶோகபராயண:	- சோகத்தால் பரிதவிப்பவராய்,
நித்யம்	- எப்பொழுதும்
த்யாநபர:	- ஆழ்ந்த ஆலோசனையிலிருப்பவராய்,
கிஞ்சித்	- சிறிதேனும்
அந்யத்	- வேறு எதையும்
ந சிந்தயதே	- அறியார்.

अनिद्र: सततं राम: सुप्तोऽपि च नरोत्तम: ।
सीतेति मधुरां वाणीं व्याहरन् प्रतिबुध्यते ।।

அநித்ர: ஸததம் ராம: ஸுப்தோऽபி ச நரோத்தம: ।
ஸீதேதி மதுராம் வாணீம் வ்யாஹரன் ப்ரதி புத்யதே ॥ 44

புருஷோத்தம:	- "புருஷ ச்ரேஷ்டரான
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
ஸததம்	- ஒரு பொழுதும்
அநித்ர:	- நித்திரை கொள்வதில்லை
ஸுப்த: அபி ச	- எப்பொழுதேனும் கொஞ்சம் உறங்கினாலும்
ஸீதே	- 'ஸீதே'
இதி	- என்னும்
மதுராம் வாணீம்	- மதுரமான மொழியை
வ்யாஹரந்	- கூப்பிட்டபடியே
ப்ரதிபுத்யதே	- கண் விழிக்கிறார்.

दृष्ट्वा फलं वा पुष्पं वा यद्वान्यत् सुमनोहरम् ।
बहुशो वा प्रियेत्येवं शोचंस्त्वामभिभाषते ।।

த்ருஷ்ட்வா பலம் வா புஷ்பம் வா யத்வாऽன்யத் ஸுமநோஹரம் ।
பஹுஶோ ஹா ப்ரியேத்யேவம் ஶோசம் ஸ்த்வாமபிபாஷதே ॥ 45

பலம் வா	-	''பழத்தையாவது
புஷ்பம் வா	-	புஷ்பத்தையாவது
ஸுமநோஹரம்	-	மிக மனதிற்கினிய
அந்யத் வா	-	வேறு எதையாவது
த்ருஷ்ட்வா	-	கண்டு
பஹுஶ:	-	மிகவும்
ஶோசந்	-	வருந்துபவராய்,
ப்ரியே	-	'ஆ! ப்ரியே'
இதி	-	என்று
ஏவம்	-	இவ்வண்ணம்
த்வாம்	-	உம்மை
அபிபாஷதே	-	கூவுகிறார்.

स देवि नित्यं परितप्यमानस्त्वामेव सीतेत्यभिभाषमाणः ।
धृतव्रतो राजसुतो महात्मा तवैव लाभाय कृतप्रयत्नः ॥

ஸ தேவி நித்யம் பரிதப்யமாந:
    த்வாமேவ ஸீதேத்யபிபாஷமாண: ।
த்ருதவ்ரதோ ராஜஸுதோ மஹாத்மா
    தவைவ லாபாய க்ருதப்ரயத்ந: ॥ 46

தேவி	-	''ஓ தேவி!
மஹாத்மா	-	மஹாத்மாவும்
ராஜஸுத:	-	ராஜகுமாரரும்
த்ருதவ்ரத:	-	பிரமாணங்களை உறுதியாய் அனுஷ்டிப்பவருமான
ஸ:	-	அவர்
நித்யம்	-	எப்பொழுதும்
பரிதப்யமாந:	-	பரிதவிக்கிறவராய்
ஸீதே இதி	-	'ஸீதே' என்று
த்வாம்	-	உம்மை
அபிபாஷமாண: ஏவ	-	கூப்பிட்ட வண்ணமாய்
தவ	-	உம்மை
லாபாய ஏவ	-	அடைவதற்காக்வே
க்ருதப்ரயத்ந:	-	முயற்சி செய்கிறார்.''

सा रामसंकीर्तनवीतशोका रामस्य शोकेन समानशोका ।
शरन्मुखे साम्बुदशेषचन्द्रा निशेव वैदेहसुता बभूव ॥

ஸா ராம ஸங்கீர்தந வீத ஶோகா
ராமஸ்ய ஶோகேந ஸமான ஶோகா ।
ஶரன் முகே ஸாம்புத ஶேஷசந்த்ரா
நிஶேவ வைதேஹஸுதா பபூவ ॥ 47

வைதேஹஸுதா	- விதேஹ மன்னரின் மகளான
ஸா	- அவள்
ராமஸங்கீர்தநவீதஶோகா	- ஸ்ரீராம ஸங்கீர்த்தனத்தால் நீங்கிய சோகமுடையவளாய்
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருடைய
ஶோகேந	- சோகத்தால்
ஸமாநஶோகா	- அவரோடொத்து சோகித்தவளாய்
ஶரந்முகே	- சரத்கால ஆரம்பத்தில்
ஸாம்புதஶேஷசந்த்ரா	- மேகம் படிந்த சந்திரனை உடைய
நிஶா இவ	- இரவு போல்
பபூவ	- விளங்கினாள்.

*இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
அங்குளீயக ப்ரதாநம் நாம ஷட்த்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥*

ஸப்தத்ரிம்ஶ: ஸர்க: - 37

सीता तद्वचनं श्रुत्वा पूर्णचन्द्रनिभानना ।
हनूमन्तमुवाचेदं धर्मार्थसहितं वच: ॥

ஸீதா தத் வசனம் ஶ்ருத்வா பூர்ண சந்த்ர நிபாநநா ।
ஹநூமந்த முவா சேதம் தர்மார்த ஸஹிதம் வச: ॥ 1

பூர்ணசந்த்ரநிபாநநா	-	முழு மதி போன்ற முகத்தையுடைய
ஸா	-	அந்த
ஸீதா	-	ஸீதை
வசநம்	-	ஸமாசாரத்தை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு,
ஹநூமந்தம்	-	ஹனுமாரைப் பார்த்து
தர்மார்தஸஹிதம்	-	அறமும் பொருளும் வாய்ந்த
இதம்	-	பின்வரும்
வசஃ	-	மொழியை
உவாச	-	கூறினாள்.

अमृतं विषसंसृष्टं त्वया वानर भाषितम् ।
यच्च नान्यमना रामो यच्च शोकपरायण: ॥

அம்ருதம் விஷஸம்ஸ்ருஷ்டம் த்வயா வாநர பாஷிதம் ।
யச்ச நாந்யமநா ராமோ யச்ச ஶோக பராயண: ॥ 2

வாநர	-	''ஏ வானரரே!
த்வயா	-	உம்மால்
பாஷிதம்	-	சொல்லப்பட்ட
ராமஃ	-	'ஸ்ரீராமர்
அந்யமநாஃ ந	-	வேறொன்றில் மனம் செலுத்தியவராயில்லை'
யத் ச	-	என்றது
அம்ருதம்	-	அமிருதமாயிருக்கிறது.
ஶோகபராயணஃ	-	'சோகத்தில் அமிழ்ந்திருக்கின்றனர்'
யத் ச	-	என்றது
விஷஸம்ஸ்ருஷ்டம்	-	விஷம் கலந்ததாகிறது.

ऐश्वर्ये वा सुविस्तीर्णे व्यसने वा सुदारुणे ।
रज्ज्वेव पुरुषं बद्ध्वा कृतान्त: परिकर्षति ॥

ஐஶ்வர்யே வா ஸுவிஸ்தீர்ணே வ்யஸனே வா ஸுதாருணே ।
ரஜ் ஜ்வேவ புருஷம் பத்த்வா க்ருதாந்த: பரிகர்ஷதி ॥ 3

ஸுவிஸ்தீர்ணே	-	''பரிபூர்ணமான
ஐஸ்வர்யே வா	-	ஐசுவரியத்திலிருப்பினும்
ஸுதாருணே	-	மிகக் கொடிதான
வ்யஸநே வா	-	வியசனத்திலிருப்பினும்
புருஷம்	-	மானிட கோடியை
க்ருதாந்தஃ	-	பூர்வ ஜன்மக் கிரியைகளால் தப்பாது நேரிடும் பயனானது
ரஜ்ஜ்வா இவ	-	கயிற்றாலே போல்
பத்வா	-	பிணைத்து
பரிகர்ஷதி	-	நடத்தி வைக்கிறது.

विधिर्नूनमसंहार्यः प्राणिनां प्लवगोत्तम ।
सौमित्रिं मां च रामं च व्यसनैः पश्य मोहितान् ॥

விதிர்நூநமஸம்ஹார்ய: ப்ராணி நாம் ப்லவகோத்தம ।
ஸௌ மித்ரிம் மாம் ச ராமம் ச வ்யஸனை: பஶ்ய மோஹிதாந் ॥ 4

ப்லவகோத்தம	-	''வானரோத்தம!
ப்ராணிநாம்	-	மானிடர்களுக்கு
விதிஃ	-	விதியானது
அஸம்ஹார்யஃ	-	தன் செயலைத் தவிர்க்க விடாது
நூநம்	-	நிச்சயம்;
வ்யஸநைஃ	-	வியஸனங்களால்
மோஹிதாந்	-	கலக்கமடைந்தவர்களான
ஸௌமித்ரிம்	-	ஸௌமித்திரியையும்
மாம் ச	-	என்னையும்
ராமம் ச	-	ஸ்ரீராமரையும்
பஶ்ய	-	(உதாரணமாய்) கண்டு கொள்ளும்.

शोकस्यास्य कदा पारं राघवोऽधिगमिष्यति ।
प्लवमानः परिश्रान्तो हतनौः सागरे यथा ॥

ஶோகஸ்யாஸ்ய கதா பாரம் ராகவோऽதிகமிஷ்யதி ।
ப்லவமான: பரிஶ்ராந்தோ ஹதநௌ: ஸாகரே யதா ॥ 5

ராகவஃ	-	''ஸ்ரீ ராகவர்,
ஹதநௌஃ	-	அடியுண்ட கப்பல்
ஸாகரே	-	கடலில்
ப்லவமாநஃ	-	அலைந்து மிதந்தது
பரிஶ்ராந்தஃ	-	ஓய்ந்து ஓரிடத்தில் கிடப்பது
யதா	-	எப்படியோ அப்படி
அஸ்ய ஶோகஸ்ய	-	இந்த சோகத்தினுடைய
பாரம்	-	முடிவை

கதா	-	எப்பொழுது
அதிகமிஷ்யதி	-	சாதிக்கப் போகிறார்?

राक्षसानां क्षयं कृत्वा सूदयित्वा च रावणम् ।
लङ्कामुन्मूलितां कृत्वा कदा द्रक्ष्यति मां पतिः ॥
ராக்ஷஸாநாம் க்ஷயம் க்ருத்வா ஸூதயித்வா ச ராவணம் ।
லங்காமுன்மூலிதாம் க்ருத்வா கதா த்ரக்ஷ்யதி மாம் பதி: ॥ 6

ராக்ஷஸாநாம்	-	''ராக்ஷஸர்களின்
க்ஷயம்	-	அழிவை
க்ருத்வா	-	விளைவித்து,
ராவணம் ச	-	ராவணனையும்
ஸூதயித்வா	-	கொன்று
லங்காம்	-	இலங்கையை
உந்மூலிதாம்	-	நிர்மூலமாக
க்ருத்வா	-	செய்து
கதா	-	எப்பொழுது
மாம்	-	என்னை
பதிஃ	-	நாதர்
த்ரக்ஷ்யதி	-	காண்பரோ?

स वाच्यः संत्वरस्वेति यावदेव न पूर्यते ।
अयं संवत्सरः कालस्तावद्धि मम जीवितम् ॥
ஸ வாச்ய: ஸந்த்வரஸ் வேதி யாவதேவ ந பூர்யதே ।
அயம் ஸம்வத்ஸர: காலஸ்தாவத்தி மம ஜீவிதம் ॥ 7

அயம்	-	''இந்த
ஸம்வத்ஸரஃ காலஃ	-	ஒரு வருஷ காலம்
ந பூர்யதே	-	முடிவு பெறாதிருக்கின்றது
யாவத்	-	எவ்வளவோ
தாவத் ஏவ	-	அவ்வளவே
மம ஜீவிதம்	-	எனக்கு உயிர் வைத்திருக்கக் கூடிய காலம்;
ஹி	-	ஆதலால்
ஸந்த்வரஸ்வ	-	'அதிபரபரப்பாய் காரியத்தை முடியும்'
இதி	-	என்று
ஸஃ	-	அவர்
வாச்யஃ	-	சொல்லப்பட வேண்டியவர்.

वर्तते दशमो मासो द्वौ तु शेषौ प्लवङ्गम ।
रावणेन नृशंसेन समयो यः कृतो मम ॥

வர்த்தே தஶமோ மாஸோ த்வெள து ஶேஷெள ப்லவங்கம ।
ராவணேன ந்ருஶம்ஸேன ஸமயோ ய: க்ருதோ மம ॥ 8

ப்லவங்கம	-	''வானரரே!
ந்ருஶம்ஸேந	-	காதகனான
ராவணேந	-	ராவணனால்
மம	-	எனக்கு
க்ருத:	-	வைக்கப்பட்ட
ஸமய:	-	காலம்
ய: து	-	எதுவோ அதில்
தஶம:	-	பத்தாவது
மாஸ:	-	மாஸம்
வர்த்தே	-	நடந்துவருகிறது
ஶேஷெள	-	பாக்கியிருப்பவை
த்வெள	-	இரண்டு (மாதங்களே).

विभीषणेन च भ्रात्रा मम निर्यातनं प्रति ।
अनुनीतः प्रयत्नेन न च तत् कुरुते मतिम् ॥

விபீஷணேன ச ப்ராத்ரா மம நிர்யாதநம் ப்ரதி ।
அநுநீத: ப்ரயத்நேந ந ச தத் குருதே மதிம் ॥ 9

ப்ராத்ரா	-	''ஸஹோதரரான
விபீஷணேந	-	விபீஷணரால்
மம	-	என்னை
நிர்யாதநம் ப்ரதி	-	சொந்தக்காரனிடம் திருப்பிக் கொண்டு போய் ஒப்பித்துவிடுவதைப் பற்றி
ப்ரயத்நேந	-	தம்மாலான மட்டும்
அநுநீத:	-	நல்ல பேச்சுக்களால் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டான்.
ச	-	அப்படியிருந்தும்
தத்	-	அதை
மதிம்	-	நல்ல புத்திமதியாய்
ந குருதே ச	-	ஏற்றுக் கொள்ளாமலே இருக்கிறான்.

मम प्रतिप्रदानं हि रावणस्य न रोचते ।
रावणं मार्गते संख्ये मृत्युः कालवशं गतम् ॥

மம ப்ரதி ப்ரதானம் ஹி ராவணஸ்ய ந ரோசதே ।
ராவணம் மார்கதே ஸங்க்யே ம்ருத்யு: காலவஶம் கதம் ॥ 10

ராவணஸ்ய	-	ராவணனுக்கு
மம	-	என்னை
ப்ரதிப்ரதாநம்	-	திருப்பிச் சேர்த்துவிடுவது என்பது

ந ரோசதே - பிடிக்கவில்லை;
ஹி - ஏனென்றால்
காலவஶம் கதம் - காலத்திற்கு வசப்பட்ட
ராவணம் - ராவணனை
ஸங்க்யே - யுத்தத்தில்
ம்ருத்யுஃ - யமதேவன்
மார்கதே - எதிர்பார்த்த வண்ணமாயிருக்கிறான்.

ज्येष्ठा कन्यानला नाम विभीषणसुता कपे ।
तया ममेदमाख्यातं मात्रा प्रहितया स्वयम् ॥

ஜ்யேஷ்டா கன்யாऽநலா நாம விபீஷணஸுதா கபே ।
தயா மமேத மாக்யாதம் மாத்ரா ப்ரஹிதயா ஸ்வயம் ॥ 11

கபே - ''வானரரே!
அநலா நாம - அனலை என்பவள்
விபீஷணஸுதா - விபீஷணரின் பெண்,
ஜ்யேஷ்டா - மூத்த
கந்யா - மகள்,
மாத்ரா - தாயால்
ப்ரஹிதயா - அனுப்பி வைக்கப்பட்டவளான
தயா - அவளால்
ஸ்வயம் - தானாகவே
மம - எனக்கு
இதம் ஆக்யாதம் - இது விவரமாய் சொல்லப்பட்டது.

आशंसेयं हरिश्रेष्ठ क्षिप्रं मां प्राप्स्यते पतिः ।
अन्तरात्मा हि मे शुद्धस्तस्मिंश्च बहवो गुणाः ॥

ஆஶம்ஸேயம் ஹரி ஶ்ரேஷ்ட க்ஷிப்ரம் மாம் ப்ராப்ஸ்யதே பதி: ।
அந்தராத்மா ஹி மே ஶுத்தஸ் தஸ்மிம்ஶ்ச பஹவோ குணா: ॥ 12

ஹரிஶ்ரேஷ்ட - ''வானர ச்ரேஷ்டரே!
பதிஃ - ஐயன்
மாம் - என்னை
க்ஷிப்ரம் - விரைவில்
ப்ராப்ஸ்யதே - வந்தடைவார் என்று
ஆஶம்ஸேயம் - நான் உறுதியாய் சொல்ல முடியும்.
ஹி - ஏனென்றால்
மே - எனது
அந்தராத்மா - உள்ளம்
ஶுத்தஃ - தெளிந்துள்ளது.
ச - தவிர

தஸ்மிந் - அவரிடத்தில்
குணா: - வேண்டிய குணங்கள்
பஹவ: - கணக்கற்றிருக்கின்றன.

उत्साहः पौरुषं सत्त्वमानृशंस्यं कृतज्ञता ।
विक्रमश्च प्रभावश्च सन्ति वानर राघवे ॥

உத்ஸாஹ: பௌருஷம் ஸத்த்வ மாந்ருஶம்ஸ்யம் க்ருதஞுதா ।
விக்ரமஶ்ச ப்ரபாவஶ்ச ஸந்தி வாநர ராகவே ॥ 13

வாநர - ''வானரரே!
ராகவே - ஸ்ரீராகவரிடத்தில்
உத்ஸாஹ: - முயற்சியும்
பௌருஷம் - ஆண்மையும்
ஸத்வம் - பலமும்
ஆந்ருஶம்ஸ்யம் - தாழ்மையும்
க்ருதஜ்ஞுதா - நன்றியுடைமையும்
விக்ரம: ச - சூரத்தனமும்
ப்ரபாவ: ச - மஹிமையும்
ஸந்தி - அமைந்திருக்கன்றன.

चतुर्दश सहस्राणि राक्षसानां जघान यः ।
जनस्थाने विना भ्रात्रा शत्रुः कस्तस्य नोद्विजेत् ॥

சதுர்தஶ ஸஹஸ்ராணி ராக்ஷஸாநாம் ஜகாந ய: ।
ஜனஸ்தாநே விநா ப்ராத்ரா ஶத்ரு: கஸ்தஸ்ய நோத்விஜேத் ॥ 14

ஜநஸ்தாநே - ''ஜன ஸ்தானத்தில்
ராக்ஷஸாநாம் - அரக்கர்களுடைய
சதுர்தஶ - பதினாலு
ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரங்களை
ப்ராத்ரா விநா - தம்பியுமின்றி
ய: - எந்த ஒருவர்
ஜகாந - கொன்றனரோ
தஸ்ய - அவருக்கு
க: ஶத்ரு: - எந்தப் பகைவன்
ந உத்விஜேத் - நடுங்க மாட்டான்?

न स शक्यस्तुलयितुं व्यसनैः पुरुषर्षभः ।
अहं तस्य प्रभावज्ञा शक्रस्येव पुलोमजा ॥

ந ஸ ஶக்யஸ்துலயிதும் வ்யஸநை: புருஷர்ஷப: ।
அஹம் தஸ்ய ப்ரபாவஞா ஶக்ரஸ்யேவ புலோமஜா ॥ 15

ஸ: - ''அந்த
புருஷர்ஷப: - புருஷோத்தமர்
வ்யஸநை: - வியஸனங்களால்
துலயிதும் - மேற்கொள்ள
ந ஶக்ய: - அஸாத்தியமானவர்;
ஶக்ரஸ்ய - இந்திரனுடைய
புலோமஜா - இந்திராணி
இவ - எப்படியோ அப்படியே
தஸ்ய - அவருடைய
ப்ரபாவஜ்ஞா - பிரபாவத்தை அறிந்தவள்
அஹம் - நான்.

शरजालांशुमाञ्शूरः कपे रामदिवाकरः ।
शत्रुरक्षोमयं तोयमुपशोषं नयिष्यति ॥

ஶரஜாலாம்ஶு மாஞ்ஶூர: கபே ராமதிவாகர: ।
ஶத்ருரக்ஷோமயம் தோயமுபஶோஷம் நயிஷ்யதி ॥ 16

கபே - ''வானரரே!
ஶரஜாலாம்ஶுமாந் - அம்புத் தொகுதிகளாகிற கிரணங்களையுடைய
ராமதிவாகர: - ஸ்ரீராமரான சூரியன் என்னும்
ஶூர: - சூரர்
ஶத்ருரக்ஷோமயம் - சத்துருக்களாகிய ராக்ஷஸமயமான
தோயம் - ஜலத்தை
உபஶோஷம் - வற்றினதாக
நயிஷ்யதி - ஆக்குவார்.''

इति संजल्पमानां तां रामार्थे शोककर्शिताम् ।
अश्रुसंपूर्णनयनामुवाच वचनं कपिः ॥

இதி ஸஞ்ஜல்பமாநாம் தாம் ராமார்தே ஶோககர்ஶிதாம் ।
அஶ்ரு ஸம்பூர்ண நயநாமுவாச வசனம் கபி: ॥ 17

ராமார்தே - ஸ்ரீராமர் நிமித்தமாய்
ஶோககர்ஶிதாம் - சோகத்தால் வருந்தி
அஶ்ருஸம்பூர்ணநயநாம்-கண்ணும் கண்ணீருமாய்
இதி ஸஞ்ஜல்பமாநாம்-இவ்வாறு புலம்பிய
தாம் - அவளைப் பார்த்து
கபி: - வானரர்
வசநம் - ஓர் ஆலோசனையை
உவாச - விண்ணப்பம் பண்ணினார்.

श्रुत्वैव तु वचो मह्यं क्षिप्रमेष्यति राघवः ।
चमूं प्रकर्षन् महतीं हर्यृक्षगणसंकुलाम् ॥

ஶ்ருத்வைவ து வசோ மஹ்யம் க்ஷிப்ரமேஷ்யதி ராகவ: ।
ஸமூம் ப்ரகர்ஷன் மஹதீம் ஹர்ய்ருக்ஷகண ஸங்குலாம் ॥ 18

ராகவ: - ''ஸ்ரீராகவர்
மஹ்யம் வச: - எனது சொல்லை
ஶ்ருத்வா ஏவ - கேட்ட உடனே
ஹர்ய்ருக்ஷகண - வானர கணங்களும்
ஸங்குலாம் து - ருக்ஷகணங்களுமே நிறைந்த
மஹதீம் - பெரிய
ஸமூம் - சேனையை
ப்ரகர்ஷந் - திரட்டிக் கொண்டு
க்ஷிப்ரம் - இதோ
ஏஷ்யதி - எழுந்தருளப் போகிறார்.

अथवा मोचयिष्यामि त्वामद्यैव हि रावणात् ।
अस्माद्दुःखादुपारोह मम पृष्ठमनिन्दिते ॥

அதவா மோசயிஷ்யாமி த்வாமத்யைவ ஹி ராவணாத் ।
அஸ்மாத்துக்காதுபாரோஹ மம ப்ருஷ்டமநிந்திதே ॥ 19

அநிந்திதே - ''மாசில்லாதவரே!
அதவா - அப்படி வேண்டாமென்றால்
மம ப்ருஷ்டம் ஹி - என் முதுகில் மாத்திரம்
உபாரோஹ - ஏறியருளும்;
அத்ய ஏவ - இப்பொழுதே
த்வாம் - உம்மை
அஸ்மாத் து:காத் - இந்த அஸஹ்யனான
ராவணாத் - ராவணனிடத்தினின்று
மோசயிஷ்யாமி - விடுவிக்கிறேன்.

त्वां तु पृष्ठगतां कृत्वा संतरिष्यामि सागरम् ।
शक्तिरस्ति हि मे वोढुं लङ्कामपि सरावणाम् ॥

த்வாம் து ப்ருஷ்ட கதாம் க்ருத்வா ஸந்தரிஷ்யாமி ஸாகரம்।
ஶக்திரஸ்தி ஹி மே வோடும் லங்காமபி ஸராவணாம் ॥ 20

ப்ருஷ்டகதாம் - ''முதுகிலே கொண்ட
த்வாம் - உம்மை
க்ருத்வா து - ஜாக்கிரதையாய் வைத்துக் கொண்டே
ஸாகரம் - கடலை
ஸந்தரிஷ்யாமி - (அனாயாஸமாய்த்) தாண்டி விடுவேன்.
மே - எனக்கு
ஸராவணாம் - ராவணனோடுகூட
லங்காம் அபி - லங்கையையே

வோடும்	-	தூக்கிக் கொண்டுபோக
ஶக்தி: அஸ்தி ஹி	-	சக்தி உண்டன்றோ!

अहं प्रस्त्रवणस्थाय राघवायाद्य मैथिलि ।
प्रापयिष्यामि शक्राय हव्यं हुतमिवानल: ॥

அஹம் ப்ரஸ்ரவண ஸ்தாய ராகவாயாத்ய மைதிலி ।
ப்ராபயிஷ்யாமி ஶக்ராய ஹவ்யம் ஹுத மிவாநல: ॥ 21

மைதிலி	-	''ஓ மைதிலி!
அநல:	-	அக்னி தேவன்
ஹுதம்	-	ஹோமம் செய்யப்பட்ட
ஹவ்யம்	-	ஹவிஸ்ஸை
ஶக்ராய	-	இந்திரனுக்கு
இவ	-	எப்படியோ அப்படியே
அஹம்	-	நான்
ப்ரஸ்வணஸ்தாய	-	பிரஸ்ரவண மலையில் இருக்கிற
ராகவாய	-	ஸ்ரீராகவருக்கு
அத்ய	-	இப்பொழுதே
ப்ராபயிஷ்யாமி	-	கொண்டு போய் ஸமர்ப்பிப்பேன்.

द्रक्ष्यस्यद्यैव वैदेहि राघवं सहलक्ष्मणम् ।
व्यवसायसमायुक्तं विष्णुं दैत्यवधे यथा ॥

த்ரக்ஷ்யஸ்யத்யைவ வைதேஹி ராகவம் ஸஹலக்ஷ்மணம் ।
வ்யவஸாய ஸமாயுக்தம் விஷ்ணும் தைத்யவதே யதா ॥ 22

त्वद्दर्शनकृतोत्साहमाश्रमस्थं महाबलम् ।
पुरंदरमिवासीनं नगराजस्य मूर्धनि ॥

த்வத்தர்ஶந க்ருதோத் ஸாஹ மாஶ்ரமஸ்தம் மஹாபலம் । 23
புரந்தர மிவாஸீநம் நகராஜஸ்ய மூர்தநி ॥

வைதேஹி	-	''வைதேஹி!
தைத்யவதே	-	அசுரர்களுடைய வதத்தில்
விஷ்ணும்	-	விஷ்ணுவை
யதா	-	போன்றவரும்
நகராஜஸ்ய	-	ஸ்வர்க்கத்தில் இந்திரனுக்கே உரிய நகராஜமென்பதின்
மூர்தநி	-	உச்சியில்
ஆஸீநம்	-	வீற்றிருக்கும்
புரந்தரம் இவ	-	இந்திரனைப் போன்றவரும்
த்வத்தர்ஶநக்ருதோத்ஸாஹம்	-	உம்மைக் காண உறுதி பூண்டவராய்

வ்யவஸாய ஸமாயுக்தம்	வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறவராய்.
ஆஶ்ரமஸ்தம்	ஆச்ரமத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறவரும்
மஹாபலம்	மஹாபலிஷ்டரும்
ஸஹலக்ஷ்மணம்	லக்ஷ்மணரோடு கூட இருப்பவருமான
ராகவம்	ஸ்ரீராகவரை
அத்ய ஏவ	இப்பொழுதே
த்ரக்ஷ்யஸி	பார்ப்பீர்

पृष्ठमारोह मे देवि मा विकाङ्क्षस्व शोभने ।
योगमन्विच्छ रामेण शशाङ्केनेव रोहिणी ॥

ப்ருஷ்டமாரோஹ மே தேவி மா விகாங்க்ஷஸ்வ ஶோபநே।
யோகமன்விச்ச ராமேண ஶஶங்கேநேவ ரோஹிணீ ॥ 24

पौलोमीव महेन्द्रेण सूर्येणेव सुवर्चला ।
मत्पृष्ठमधिरोह त्वं तराकाशमहार्णवौ ॥

பௌலோமீவ மஹேந்த்ரேண ஸூர்யேணேவ ஸுவர்சலா ।
மத்ப்ருஷ்ட மதிரோஹ த்வம் தராகாஶே மஹார்ணவௌ ॥ 25

ஶோபநே	''மங்கள மூர்த்தியான
தேவி	தேவியே!
மே ப்ருஷ்டம்	என் முதுகின்மேல்
ஆரோஹ	ஏறியருளும்!
மா விகாங்க்ஷஸ்வ	உபேக்ஷிக்க வேண்டாம்.
ஶஶாங்கேந	சந்திரனோடு
ரோஹிணீ இவ	ரோஹிணீ தேவி போலவும்
மஹேந்த்ரேண	மஹேந்திரனோடு
பௌலோமீ இவ	இந்திராணி போலவும்
ஸூர்யேண	சூர்யனோடு
ஸுவர்சலா இவ	ஸுவர்ச்சலை போலவும்
த்வம்	நீர்
ராமேண	ஸ்ரீராமரோடு
யோகம்	சேருவதை
அந்விச்ச	கருதுவீராக.
மத்ப்ருஷ்டம்	என் முதுகில்
அதிரோஹ	ஸ்திரமாய்ப் பற்றி வீற்றிரும்.
ஆகாஶமஹார்ணவௌ	ஆகாசத்தையும் கடலையும்
தர	தாண்டி வந்து சேருவீர்.

न हि मे संप्रयातस्य त्वामितो नयतोऽङ्गने ।
अनुगन्तुं गतिं शक्ताः सर्वे लङ्कानिवासिनः ॥

ந ஹிமே ஸம்ப்ரயாதஸ்ய த்வாமிதோ நயதோऽங்கனே ।
அநுகந்தும் கதிம் ஶக்தா: ஸர்வே லங்கா நிவாஸின: ॥ 26

அங்கநே	-	"நங்கையீர்!
த்வாம்	-	உம்மை
இத:	-	இங்கிருந்து
நயத:	-	எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு
ஸம்ப்ரயாதஸ்ய	-	விரைந்து செல்லும்
மே	-	எனது
கதிம்	-	கதியை
அநுகந்தும்	-	பின்தொடர்வதற்கு
லங்காநிவாஸிந:	-	லங்கையில் வஸிக்கிற
ஸர்வே ஹி	-	எல்லோருமென்றாலும்
ந ஶக்தா:	-	சக்தர்களல்லர்.

यथैवाहमिह प्राप्तस्तथैवाहमसंशय: ।
यास्यामि पश्य वैदेहि त्वामुद्यम्य विहायसम् ॥

யதைவாஹ மிஹ ப்ராப்தஸ் ததைவாஹ மஸம்ஶய:।
யாஸ்யாமி பஶ்ய வைதேஹி த்வாமுத்யம்ய விஹாயஸம் ॥ 27

வைதேஹி	-	"ஓ வைதேஹி!
அஹம்	-	நான்
இஹ	-	இங்கு
யதா ஏவ ப்ராப்த:	-	எப்படி வந்து சேர்ந்தேனோ
ததா ஏவ	-	அப்படியே
த்வாம்	-	உம்மை
உத்யம்ய	-	எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு
அஸம்ஶய:	-	மனம் சலியாத
அஹம்	-	நான்
விஹாயஸம்	-	ஆகாயத்தில்
யாஸ்யாமி	-	கிளம்பிச் செல்லுவேன்;
பஶ்ய	-	அதையும் தாம் பார்க்க."

मैथिली तु हरिश्रेष्ठाच्छ्रुत्वा वचनमद्भुतम् ।
हर्षविस्मितसर्वाङ्गी हनुमन्तमथाब्रवीत् ॥

மைதிலீ து ஹரிச்ரேஷ்டாச் ச்ருத்வா வசனமத்புதம் । 28
ஹர்ஷவிஸ்மித ஸர்வாங்கீ ஹநுமந்த மதாப்ரவீத் ॥

மைதிலி	-	மைதிலி
ஹரிஶ்ரேஷ்டாத்	-	வானரோத்தமரிடமிருந்து
அத்புதம்	-	அற்புதமான
வசநம்	-	வசனத்தை

ஶ்ருத்வா	செவியுற்று
து	இது விஷயத்தில்
ஹர்ஷவிஸ்மித	சந்தோஷித்து அங்கமெங்கும்
ஸர்வாங்கீ	புளகித்தவளாய்
ஹநுமந்தம்	ஹனுமாரைப் பார்த்து
அத	மறுபடி
அப்ரவீத்	சொன்னாள்.

हनुमन् दूरमध्वानं कथं मां वोढुमिच्छसि ।
तदेव खलु ते मन्ये कपित्वं हरियूथप ॥

ஹநுமந் தூரமத்வானம் கதம் மாம் வோடு மிச்சஸி ।
ததேவ கலு தே மன்யே கபித்வம் ஹரியூதப ॥ 29

ஹரியூதப	''வானர சேனைத் தலைவரே!
ஹநுமன்	ஹனுமார்
தூரம் அத்வாநம்	வெகுதூரமான வழியில்
மாம்	என்னை
வோடும்	சுமந்து கொண்டு போக
கதம்	எதனால்
இச்சஸி	உத்தேசிக்கிறீரோ
தத் ஏவ	அதுதான்
தே	உமது
கபித்வம்	குரங்கத்தனம் என்று
மந்யே	எண்ணுகிறேன்.
கலு	இல்லையா? என்ன?

कथं वाल्पशरीरस्त्वं मामितो नेतुमिच्छसि ।
सकाशं मानवेन्द्रस्य भर्तुर्मे प्लवगर्षभ ॥

கதம் வால்பஶரீரஸ்த்வம் மாமிதோ நேது மிச்சஸி ।
ஸகாசம் மான வேந்த்ரஸ்ய பர்துர்மே ப்லவகர்ஷப ॥ 30

ப்லவகர்ஷப	''ஓ ப்லவகோத்தமா!
அல்பஶரீர:	அல்ப சரீரமுடைய
த்வம்	நீர்
மாநவேந்த்ரஸ்ய	புருஷோத்தமரான
மே	எனது
பர்த்து:	பர்த்தாவின்
ஸகாஶம்	ஸன்னிதானத்தில்
மாம்	என்னை
இத:	இங்கிருந்து
நேதும்	கொண்டு போய்ச் சேர்க்க

கதம் வா	-	எப்படியோ
இச்சஸி	-	உத்தேசம் கொண்டீர்?''

सीताया वचनं श्रुत्वा हनुमान् मारुतात्मज: ।
चिन्तयामास लक्ष्मीवान्नवं परिभवं कृतम् ।।

ஸீதாயா வசனம் ஶ்ருத்வா ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
சிந்தயாமாஸ லக்ஷ்மீவாந்நவம் பரிபவம் க்ருதம் ॥ 31

லக்ஷ்மீவாந்	-	அமானுஷ்ய சக்தியுள்ள
மாருதாத்மஜ:	-	வாயு குமாரரான
ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
ஸீதாயா:	-	ஸீதையின்
வசநம்	-	அபிப்பிராயத்தை
ஶ்ருத்வா	-	தெரிந்து கொண்டு
நவம்	-	தத்ஸமயம்
க்ருதம்	-	நேர்ந்த
பரிபவம்	-	பரிபவத்தைப் பற்றி
சிந்தயாமாஸ	-	எண்ணமிட்டார்.

न मे जानाति सत्त्वं वा प्रभावं वासितेक्षणा ।
तस्मात् पश्यतु वैदेही यद्रूपं मम कामत: ।।

ந மே ஜாநாதி ஸத்த்வம் வா ப்ரபாவம் வாஸிதேக்ஷணா ।
தஸ்மாத் பஶ்யது வைதேஹீ யத்ரூபம் மம காமத: ॥ 32

அஸிதேக்ஷணா	-	''கருங்கண்ணாளான
வைதேஹி	-	''வைதேஹி!
மே ஸத்வம் வா	-	எனது பிறவிக் குண விசேஷத்தையேனும்
ப்ரபாவம் வா	-	பிரபாவத்தையேனும்
ந ஜாநாதி	-	அறிந்திலள்;
தஸ்மாத்	-	ஆதலின்
மம	-	என்னுடைய
காமத:	-	நினைத்தபடி எல்லாம் எடுக்க வல்லதில்
யத் ரூபம்	-	எந்த உருவம் பெரிதோ அதை
பஶ்யது	-	ப்ரத்யக்ஷத்தில் கண்டறியட்டும்.''

इति संचिन्त्य हनुमांस्तदा प्लवगसत्तम: ।
दर्शयामास वैदेह्या: स्वं रूपमरिमर्दन: ।।

இதி ஸஞ்சிந்த்ய ஹநுமாம்ஸ்ததா ப்லவகஸத்தம: ।
தர்ஶயாமாஸ வைதேஹ்யா: ஸ்வம் ரூப மரிமர்தன: ॥ 33

இதி	-	இவ்விதமாய்
ஸஞ்சிந்த்ய	-	உத்தேசங்கொண்டு

அரிமர்தந: - காம, க்ரோத, லோப, மத, மோஹ, மத்ஸரமென்ற ஆறு சத்ருக்களையும் ஒழிக்கவல்ல
ப்லவகஸத்தம: - வானரச்ரேஷ்டரான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
வைதேஹ்யா: - வைதேஹிக்கு
ஸ்வரூபம் - பிறவிக் குணமான ஓர் பேருருவத்தை
ததா - இப்பொழுது
தர்ஶயாமாஸ - ப்ரத்யக்ஷமாக்கினார்.

स तस्मात् पादपाद्धीमानाप्लुत्य प्लवगर्षभः ।
ततो वर्धितुमारेभे सीताप्रत्यकारणात् ॥

ஸ தஸ்மாத் பாதபாத்தீமாநாப்லுத்ய ப்லவகர்ஷப: ।
ததோ வர்திதுமாரேபே ஸீதா ப்ரத்யய காரணாத் ॥ 34

ஸ: - அந்த
தீமாந் - தீமானான
ப்லவகர்ஷப: - ப்லவகோத்தமர்
ஸீதாப்ரத்யயகாரணாத்- ஸீதை நேரில் கண்டறிய வேண்டிய காரணமாய்
தஸ்மாத் - அந்த
பாதபாத் - மரத்தினடியிலிருந்து
தத: - எட்டாக்கையில்
ஆப்லுத்ய - குதித்து
வர்திதும் - பேருருவமாய் வளர்ந்திருக்க
ஆரேபே - செய்து கொண்டார்.

मेरुमन्दरसंकाशो बभौ दीप्तानलप्रभः ।
अग्रतो व्यवतस्थे च सीताया वानरोत्तमः ॥

மேரு மந்தர ஸங்காஶோ பபௌ தீப்தாநல ப்ரப: ।
அக்ரதோ வ்யவதஸ்தே ச ஸீதாயா வானரோத்தம: ॥ 35

வாநரோத்தம: - வானரோத்தமர்
ஸீதாயா: - ஸீதையின்
அக்ரத: - ஸன்னிதியில்
ச - மீளவும்
வ்யவதஸ்தே - நின்று விட்டார்.
தீப்தாநலப்ரப: - ஜ்வலிக்கின்ற அக்னி போன்ற காந்தியுடையவராகவும்
மேருமந்தரஸங்காஶ:- மேரு மலை, மந்திர மலைகளுக்கு இணையானவராகவும்
பபௌ - தோன்றினார்.

हरि: पर्वतसंकाशस्ताम्रवक्त्रो महाबल: ।
वज्रदंष्ट्रनखो भीमो वैदेहीमिदमब्रवीत् ॥

ஹரி: பர்வதஸங்காஶஸ்தாம்ர வக்த்ரோ மஹாபல: ।
வஜ்ரதம்ஷ்ட்ர நகோ பீமோ வைதேஹீ மித மப்ரவீத் ॥ 36

தாம்ரதாவக்த்ரஃ - சிவந்த முகமுடையவரும்
மஹாபலஃ - மஹாபலிஷ்டரும்
வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரநகஃ - வஜ்ராயுதம் போன்ற பற்களையும் நகங்களையுமுடையவரும்
பீமஃ - மஹத்தான
பர்வதஸங்காஶஃ - பர்வதம் போல் வடிவம் கொண்டவருமான
ஹரிஃ - வானரர்
வைதேஹீம் - வைதேஹியைப் பார்த்து
இதம் - பின்வருமாறு
அப்ரவீத் - விண்ணப்பம் செய்தார்.

सपर्वतवनोद्देशां साट्टप्राकारतोरणाम् ।
लङ्कामिमां सनाथां वा नयितुं शक्तिरस्ति मे ॥

ஸபர்வதவநோத்தேஶாம் ஸாட்ட ப்ராகார தோரணாம் ।
லங்காமிமாம் ஸநாதாம் வா நயிதும் ஶக்திரஸ்தி மே ॥ 37

இமாம் - ‘‘இந்த
லங்காம் - லங்கா பட்டணத்தை
ஸபர்வதவநோத்தேஶாம்-பர்வத வனப்ரதேசங்களோடு கூடியதாயும்
ஸாட்டப்ரகாரதோரணாம்-மச்சு, மதில், கோபுர வாயில்களோடு கூடியதாகவும்
ஸநாதாம் வா - சொந்தக்காரனோடு கூடியதாயும்
நயிதும் - தூக்கிக் கொண்டு போக
மே - எனக்கு
ஶக்திஃ - சக்தி
அஸ்தி - உண்டு.

तदवस्थाप्यतां बुद्धिरलं देवि विकाङ्क्षया ।
विशोकं कुरु वैदेहि राघवं सहलक्ष्मणम् ॥

ததவஸ்தாப்யதாம் புத்திரலம் தேவி விகாங்க்ஷயா ।
விஶோகம் குரு வைதேஹி ராகவம் ஸஹலக்ஷ்மணம் ॥ 38

வைதேஹி - ‘‘ஓ வைதேஹி!
தத் - ஆதலால்

புத்தி: - புத்தி
அவஸ்தாப்யதாம் - நிலைநிறுத்தப்படட்டும்
விகாங்க்ஷயா அலம் - உபேக்ஷித்தது போதும்.
தேவி - ஓ! தேவி!
ஸஹலக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரோடு கூடிய
ராகவம் - ஸ்ரீராகவரை
விஶோகம் - சோகம் ஒழிந்தவராய்
குரு - செய்தருளும்.''

तं दृष्ट्वाचलसंकाशमुवाच जनकात्मजा ।
पद्मपत्रविशालाक्षी मारुतस्यौरसं सुतम् ॥

தம் த்ருஷ்ட்வாசலஸங்காஶ முவாச ஜனகாத்மஜா ।
பத்ம பத்ரவிஶாலாக்ஷீ மாருதஸ்யௌரஸம் ஸுதம் ॥ 39

பத்மபத்ரவிஶாலாக்ஷீ- தாமரை இதழ் போல் அகன்ற கண்களையுடைய
ஜநகாத்மஜா - ஜனகர் திருமகள்
அசலஸங்காஶம் - பர்வதம் போன்றவரும்
மாருதஸ்ய - வாயுவின்
ஔரஸம் ஸுதம் - ஔரஸ புத்திரருமான
தம் த்ருஷ்ட்வா - அவரைப் பார்த்து
உவாச - மறுமொழி மொழிந்தாள்.

तव सत्त्वं बलं चैव विजानामि महाकपे ।
वायोरिव गतिं चापि तेजश्चाग्नेरिवाद्भुतम् ॥

தவ ஸத்த்வம் பலம் சைவ விஜாநாமி மஹாகபே ।
வாயோரிவ கதிம் சாபி தேஜஶ்சாக்நேரிவாத் புதம் ॥ 40

மஹாகபே - ''பெரு வானரரே!
தவ - உம்து
ஸத்வம் - பிறவி விசேஷ குணத்தையும்
பலம் ச ஏவ - உருவப் பெருமையையும்
வாயோ: இவ - வாயுவுக்க ஸமமான
கதிம் ச அபி - கமனத்தையும்
அக்நே: இவ - அக்னிக்கு ஸமமான
அத்புதம் - அற்புதமான
தேஜ: ச - தேஜஸ்ஸையம்
விஜாநாமி - பிரத்யக்ஷத்தில்பார்த்து தெரிந்து கொண்டேன்.

प्राकृतोऽन्यः कथं चेमां भूमिमागन्तुमर्हति ।
उदधेरप्रमेयस्य पारं वानरपुंगव ॥

ப்ராக்ருதோऽன்ய: கதம் சேமாம் பூமி மாகந்துமர்ஹதி ।
உததேரப்ரமேயஸ்ய பாரம் வானரபுங்கவ ॥ 41

வாநரபுங்கவ	“வானரச்ரேஷ்டரே!
அப்ரமேயஸ்ய	சிந்திக்கவும் நிலமில்லாத
உததே:பாரம் ச	கடலின் கரையையும்
இமாம் பூமிம்	இந்தப்புவியையும்
ஆகந்தும்	வந்தடைய
ப்ராக்ருத:	ஸாமான்யனான
அந்ய:	மற்றொருவன்
கதம் அர்ஹதி	எவ்வாறு வல்லவனாவான்?

जानामि गमने शक्तिं नयने चापि ते मम ।
अवश्यं संप्रधार्याशु कार्यसिद्धिर्महात्मनः ॥

ஜாநாமி கமனே ஶக்திம் நயநே சாபி தே மம ।
அவஶ்யம் ஸம் ப்ரதார்யாஶு கார்யஸித்திர் மஹாத்மந: ॥ 42

கமநே	“கமனத்திலும்
மம நயநே ச	என்னைத் தூக்கிக் கொண்டு போவதிலும்
தே ஶக்திம்	உமது சக்தியை
ஜாநாமி	அறிந்து கொண்டேன்.
அபி	அப்படியிருந்தும்
மஹாத்மந:	மஹானுபாவனது
கார்யஸித்தி:	உத்தேசம் ஸபலமாவது
அவஶ்யம்	அவசியம்
ஆஶு	சீக்கிரமாய்
ஸம்ப்ரதார்யா	விசாரித்துச் செய்ய வேண்டும்.

अयुक्तं तु कपिश्रेष्ठ मम गन्तुं त्वया सह ।
वायुवेगसवेगस्य वेगो मां मोहयेत्तव ॥

அயுக்தம் து கபிஶ்ரேஷ்ட மமகந்தும் த்வயா ஸஹ ।
வாயுவேக ஸவேகஸ்ய வேகோ மாம் மோஹ யேத்தவ ॥ 43

கபிஶ்ரேஷ்ட	“வானரச்ரேஷ்டரே!
த்வயா ஸஹ	உம்மோடு கூட
மயா	என்னால்
கந்தும் அயுக்தம்	போய்ச் சேர முடியாது;
வாயுவேகஸவேகஸ்ய	வாயு வேகம் போன்ற வேகமுடைய
தவ	உமது
வேக:	வேகம்
து	இந்த ஸ்திதியில்
மாம்	என்னை
மோஹயேத்	மயக்கம் கொள்ளச் செய்யும்.

अहमाकाशमापन्ना ह्युपर्युपरि सागरम् ।
प्रपतेयं हि ते पृष्ठाद्भयाद्वेगेन गच्छतः ॥

அஹமாகாஶ மாபந்நா ஹ்யுபர்யுபரி ஸாகரம் ।
ப்ரபதேயம் ஹி தே ப்ருஷ்டாத் பயாத்வேகேந கச்சத: ॥ 44

ஸாகரம் - ''கடலுக்கு
உபரி உபரி - மேலே மேலே
ஆகாஶம் - ஆகாயத்தில்
வேகேந - விரைவாக
கச்சத: - செல்லுகின்ற
தே - உமது
ப்ருஷ்டாத் - முதுகினின்றும்
அஹம் - நான்
பயாத் - பயத்தினால்
ஆபந்நா - நொந்தவளாய்
ப்ரபதேயம் ஹி - கீழே விழுந்து விடுவேனே!

पतिता सागरे चाहं तिमिनक्रझषाकुले ।
भवेयमाशु विवशा यादसामन्नमुत्तमम् ॥

பதிதா ஸாகரே சாஹம் திமிநக்ர ஜஷா குலே ।
பவேயமாஶு விவஶா யாதஸாமந்ந முத்தமம் ॥ 45

அஹம் - ''நான்
திமிநக்ரஜஷாகுலே - திமிங்கிலம், முதலை, மீன் முதலியவைகள் நிறைந்துள்ள
ஸாகரே பதிதா - கடலில் விழுந்து
ஆஶு - உடனே
விவஶா - பிணமாய்
யாதஸாம் - ஸமுத்திர வாஸிகளான ஜந்துகளுக்கு
உத்தமம் - சிறந்த
அந்நம் - இரையாக
பவேயம் ச - ஆகி விடுவேனே!

न च शक्ष्ये त्वया सार्धं गन्तुं शत्रुविनाशन ।
कलत्रवति संदेहस्त्वय्यपि स्यादसंशयः ॥

ந ச ஶக்ஷ்யே த்வயா ஸார்தம் கந்தும் ஶத்ரு விநாஶந ।
கலத்ரவதி ஸந்தேஹ ஸ்த்வய்யபி ஸ்யாதஸம் ஶய: ॥ 46

அபி - ''அன்றியும்
ஶத்ருவிநாஶந - ஓ சத்ரு விநாசகனே!
த்வயா ஸார்தம் - உம்மோடு கூட

கந்தும்	- போய்ச் சேர
ந ஶக்ஷ்யே	- முடியாதவளாவேன்;
கலத்ரவதி	- காக்க வேண்டிய பொருளுடனிருக்கின்ற
த்வயி ச	- உமது விஷயத்திலுமே
அஸம்ஶய:	- கட்டாயமாய்
ஸந்தேஹ: ஸ்யாத்	- அபாயம் நேரிடும்.

ह्रियमाणां तु मां दृष्ट्वा राक्षसा भीमविक्रमा: ।
अनुगच्छेयुरादिष्टा रावणेन दुरात्मना ॥

ஹ்ரியமாணாம் து மாம் த்ருஷ்ட்வா ராக்ஷஸா பீமவிக்ரமா: ।
அநுகச்சேயுராதிஷ்டா ராவணேன துராத் மநா ॥ 47

மாம்	- "என்னை
ஹ்ரியமாணாம்	- தப்புவித்துக் கொண்டு போகின்றவளாய்
த்ருஷ்ட்வா	- அறிந்து
து	- இது விஷயத்தில்
துராத்மநா	- துராத்மாவான
ராவணேந	- ராவணனால்
ஆதிஷ்டா:	- கட்டளையிடப்பட்ட
பீமவிக்ரமா:	- மஹத்தான பராக்கிரமசாலிகளான
ராக்ஷஸா:	- ராக்ஷஸர்கள்
அநுகச்சேயு:	- பின் தொடர்ந்து ஓடிக் கிட்டி விடுவார்கள்.

तैस्त्वं परिवृत: शूरै: शूलमुद्गरपाणिभि: ।
भवेस्त्वं संशयं प्राप्तो मया वीर कलत्रवान् ॥

தைஸ்த்வம் பரிவ்ருத: ஶூரை: ஶூலமுத்கர பாணிபி: ।
பவேஸ்த்வம் ஸம்ஶயம் ப்ராப்தோ மயா வீர களத்ரவான் ॥ 48

வீர	- "வீரரே!
ஶூலமுத்கரபாணிபி:	- சூலங்க்ளையும், இருப்புலக்கைகளையும் கையிலேந்திய
தை:	- அந்த
ஶூரை:	- சூரர்களால்
த்வம்	- நீர்
பரிவ்ருத:	- சூழ்ந்து கொள்ளப்பட்டவராய்
பவே:	- ஆவீர்
கலத்ரவாந்	- ரக்ஷிக்க வேண்டிய பொருளோடு கூடியவரான
த்வம்	- நீர்
மயா	- என்னால்
ஸம்ஶயம் ப்ராப்த:	- விபத்தை அடைவீர்.

सायुधा बहवो व्योम्नि राक्षसास्त्वं निरायुधः ।
कथं शक्ष्यसि संयोद्धुं मां चैव परिरक्षितुम् ॥

ஸாயுதா பஹவோ வ்யோம்நி ராக்ஷஸாஸ்த்வம் நிராயுத: ।
கதம் ஶக்ஷ்யஸி ஸம்யோத்தும் மாம் சைவ பரிரக்ஷிதும் ॥ 49

ராக்ஷஸாஃ	- ''ராக்ஷஸர்கள்
ப்ஹவஃ	- பலர்;
ஸாயுதாஃ	- ஆயுத பாணிகள்;
நிராயுத:	- ஓராயுதமுமில்லாத ஒருவர்
த்வம்	- நீர்;
கதம்	- எப்படி
வ்யோம்நி	- ஆகாயத்தில்
ஸம்யோத்தும் ச	- செம்மையாய் போர் செய்யவும்
ஏவ	- அதோடு
மாம்	- என்னை
பரிரக்ஷிதும்	- காக்கவும்
ஶக்ஷ்யஸி	- மாட்டுவீர்?

युध्यमानस्य रक्षोभिस्तव तैः क्रूरकर्मभिः ।
प्रपतेयं हि ते पृष्ठाद्भयार्ता कपिसत्तम ॥

யுத்யமானஸ்ய ரக்ஷோபிஸ்தவ தை: க்ரூரகர்மபி: ।
ப்ரபதேயம் ஹி தே ப்ருஷ்டாத் பயார்தா கபி ஸத்தம ॥ 50

கபிஸத்தம	- ''வானரோத்தம!
க்ரூரகர்மபிஃ	- கொடுந்தொழில் புரிகின்ற
தைஃ ரக்ஷோபிஃ	- அந்த அரக்கர்களுடன்
தவ யுத்யமாநஸ்ய	- நீர் போர் புரிகையில்
தே	- உமது
ப்ருஷ்டாத்	- முதுகினின்று
பயார்தா	- அஞ்சி நடுங்கினவளாய்
ப்ரபதேயம் ஹி	- நான் விழுந்து விடுவேனன்றோ?

अथ रक्षांसि भीमानि महान्ति बलवन्ति च ।
कथंचित् साम्पराये त्वां जयेयुः कपिसत्तम ॥

அத ரக்ஷாம்ஸி பீமாநி மஹாந்தி பலவந்தி ச ।
கதம்சித் ஸாம்பராயே த்வாம் ஜயேயு: கபிஸத்தம ॥ 51

கபிஸத்தம	- ''வானர ச்ரேஷ்டரே!
ரக்ஷாம்ஸி ச	- அரக்கர்களோ
மஹாந்தி	- பலர்;
பீமாநி	- மஹத்தான

பலவந்தி	-	பலவந்தவர்கள்;
அத	-	அப்படியிருப்பதால்
ஸாம்பராயே	-	யுத்தத்தில்
த்வாம்	-	உம்மை
கதஞ்சித்	-	எப்படியாகிலும்
ஜயேயுஃ	-	வென்று விடுவார்கள்.

अथवा युध्यमानस्य पतेयं विमुखस्य ते ।
पतितां च गृहीत्वा मां नयेयुः पापराक्षसाः ॥

அதவா யுத்யமானஸ்ய பதேயம் விமுகஸ்ய தே ।
பதிதாம் ச க்ருஹீத்வா மாம் நயேயு: பாபராக்ஷஸா: ॥ 52

அதவா	-	‘‘அவ்வாறில்லையென்றாலும்
விமுக்யஸ்ய	-	பரவசப்பட்டு
தே யுத்யமாநஸ்ய	-	நீர் போர் புரிகையில்
பதேயம்	-	நான் நழுவி விழுந்து விடுவேன்;
பதிதாம்	-	விழுந்த
மாம்	-	என்னை
பாபராக்ஷஸாஃ	-	ராக்ஷஸப் பாபிகள்
க்ருஹீத்வா	-	எடுத்து
நயேயுஃ ச	-	கொண்டு போய் விடுவார்களே!

मां वा हरेयुस्त्वद्धस्ताद्विशसेयुरथापि वा ।
अव्यवस्थौ हि दृश्येते युद्धे जयपराजयौ ॥

மாம் வா ஹரேயுஸ்த்வத்ஹஸ்தாத் விஶஸேயுரதாபி வா ।
அவ்யவஸ்தௌ ஹி த்ருஶ்யேதே யுத்தே ஜயபராஜயௌ ॥ 53

த்வத்தஸ்தாத்	-	‘‘உமது கையிலிருந்து
மாம்	-	என்னை
ஹரேயுஃ வா	-	பிடுங்கிக் கொள்ளவும் கூடும்;
அதவா	-	இல்லையென்றால்
விஶஸேயுஃ அபி	-	கொன்று விடவும் கூடும்;
யுத்தே	-	யுத்தத்தில்
ஜயபராஜயௌ	-	வெற்றியும் தோல்வியும்
அவ்யவஸ்தௌ	-	நியதியற்றவையாய்
த்ருஶ்யதே ஹி	-	காணப்படுகின்றனவல்லவா?

अहं वापि विपद्येयं रक्षोभिरभितर्जिता ।
त्वत्प्रयत्नो हरिश्रेष्ठ भवेन्निष्फल एव तु ॥

அஹம் வாபி விபத்யேயம் ரக்ஷோபிரபிதர்ஜிதா ।
த்வத் ப்ரயத்நோ ஹரிஸ்ரேஷ்ட பவேந்நிஷ்பல ஏவ து ॥ 54

அஹம் து - ''நான்தானே
ரக்ஷோபிः - அரக்கர்களால்
அபிதர்ஜிதா - சகிக்க முடியாத வண்ணம் அவமானப்படுத்தப்பட்டவளாய்
விபத்யோயம் வா - உயிரைத் துறந்து விடவும் கூடும்;
அபி - அப்படியானாலும்,
ஹரிஸ்ரேஷ்ட - வானரச்ரேஷ்டரே!
த்வத்ப்ரயத்நः ஏவ - உமது பிரயத்னம் எல்லாம்
நிஷ்பலः பவேத் - வீணாக முடியும்.

कामं त्वमसि पर्याप्तो निहन्तुं सर्वराक्षसान् ।
राघवस्य यशो हीयेत्त्वया शस्तैस्तु राक्षसैः ॥

காமம் த்வமஸி பர்யாப்தோ நிஹந்தும் ஸர்வராக்ஷஸாந் ।
ராகவஸ்ய யசோ ஹீயேத்த்வயா ஶஸ்தைஸ்து ராக்ஷஸை: ॥ 55

ஸர்வராக்ஷஸாந் - ''எல்லா அரக்கர்களையும்
நிஹந்தும் - தகர்ப்பதற்கு
த்வம் - நீர்
பர்யாப்தः அஸி - வல்லவராயிருக்கிறீர்;
காமம் - அப்படியிருந்தும்
த்வயா - உம்மால்
ராக்ஷஸைः - அரக்கர்கள்
ஶஸ்தைः து - கொல்லப்பட்டார்களென்றால்
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராகவருக்கு
யஶः - யசஸ்
ஹீயதே - குறைந்து விடும்.

अथवादाय रक्षांसि न्यसेयुः संवृते हि माम् ।
यत्र ते नाभिजानीयुर्हरयो नापि राघवौ ॥
आरम्भस्तु मदर्थोऽयं ततस्तव निरर्थकः ॥

அதவா தாய ரக்ஷாம்ஸி ந்யஸேயு: ஸம்வ்ருதே ஹி மாம் ।
யத்ர தே நாபிஜாநீயுர் ஹரயோ நாபி ராகவௌ ॥
ஆரம்பஸ்து மதர்தோऽயம் ததஸ்தவ நிரர்தக: ॥ 56

அதவா - ''அப்படியன்றேல்
ரக்ஷாம்ஸி - ராக்ஷஸர்கள்
மாம் - என்னை
ஆதாய - கைப்பற்றிய பின்னர்

ஸம்வ்ருதே	- ஒருவரும் கண்டறிய முடியாத இடத்தில்
ந்யஸேயுஃ	- மறைத்து விடுவார்கள்;
யத்ர	- அப்பொழுது
தே ஹரயஃ	- அந்த வானரர்கள்
ந அபிஜாநீயுஃ	- கண்டறிய முடியாது;
ராகவௌ அபி	- இராமர், லக்ஷ்மணர் இவ்விருவர்களும்
ந	- முடியாது;
ததஃ து	- இப்படியாகி விடினும்
தவ	- உம்மால்
மதர்மம்	- எனக்காகச் செய்த
அயம் ப்ரத்நஃ	- இந்த வேலை
நிரர்தகஃ ஹி	- வீணாகி விடுமே!

त्वया हि सह रामस्य महानागमने गुणः ।।

த்வயா ஹி ஸஹ ராமஸ்ய மஹாநாகமநே குண: ॥ 57

த்வயா ஸஹ	- "உம்மோடு கூட
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருடைய
ஆகமநே	- வருகையில்
குணஃ	- குணம்
மஹாந் ஹி	- மஹத்தானதாகுமன்றோ!

मयि जीवितमायत्तं राघवस्य महात्मनः ।
भ्रातृणां च महाबाहो तत्र राजकुलस्य च ।।

மயி ஜீவித மாயத்தம் ராகவஸ்ய மஹாத்மந: ।
ப்ராத்ருணாம் ச மஹாபாஹோ தவ ராஜகுலஸ்ய ச ॥ 58

மஹாபாஹோ	- "பெருந்தோளுடையவரே!
மஹாத்மநஃ	- மஹாத்மாவான
ராகவஸ்ய	- ஸ்ரீராகவருக்கும்
ப்ராத்ருணாம் ச	- தம்பிகளுக்கும்
தவ	- உமக்கும்
ராஜகுலஸ்ய ச	- ராஜகுலத்திற்கும்
ஜீவிதம்	- பிராணன்
மயி	- என்னிடத்திலன்றோ
ஆயத்தம்	- பொருந்தியிருக்கிறது?

तौ निराशौ मदर्थं तु शोकसंतापकर्शितौ ।
सह सर्वर्क्षहरिभिस्त्यक्ष्यतः प्राणसंग्रहम् ।।

தௌ நிராஸௌ மதர்தம்து ஸோகஸந்தாபகர்ஸிதௌ । 59
ஸஹ ஸர்வர்க்ஷ ஹரிபிஸ்த்ய க்ஷயத: ப்ராணஸங்க்ரஹம் ॥

தெள	- ''அவ்விருவர்கள்
மதர்தம்	- என் விஷயத்தில்
நிராஶெள து	- காரிய ஸித்திக்கு இடமில்லை என்ற எண்ணம் கொண்டவர்களாகில்
ஶோகஸந்தாபகர்ஶிதெள	- சோகத்தால் விசனப்பட்டு வருந்தியவர்களாய்
ஸர்வர்க்ஷஹரிபிः ஸஹ	- எல்லாக் கரடிகளுடனும் வானரர்களுடனும்
ப்ராணஸங்க்ரஹம்	- உயிருடனிருத்தலை
த்யக்ஷ்யதः	- ஒழிப்பார்கள்.

भर्तृभक्तिं पुरस्कृत्य रामादन्यस्य वानर ।
नाहं स्प्रष्टुं स्वतो गात्रमिच्छेयं वानरोत्तम ॥

பர்த்ரு பக்திம் புரஸ்க்ருத்ய ராமாதன்யஸ்ய வானர ।
நாஹம் ஸ்ப்ரஷ்டும் ஸ்வதோ காத்ரமிச்சேயம் வானரோத்தம ॥

வாநரோத்தம	- ''வானரோத்தமரான
வாநர	- வானரரே!
பர்த்ருபக்திம்	- பர்த்தா ஒருவருக்கே சொந்தமானதென்பதை
புரஸ்க்ருத்ய	- அனுஷ்டித்து
ராமாத்	- ஸ்ரீராமரையன்றி
அந்யஸ்ய	- மற்றொரு புருஷனது
காத்ரம்	- சரீரத்தை
அஹம்	- நான்
ஸ்வதः	- தானே
ஸ்ப்ரஷ்டும்	- தீண்ட
ந இச்சேயம்	- மாட்டேன்.

यदहं गात्रसंस्पर्शं रावणस्य बलाद्गता ।
अनीशा कि करिष्यामि विनाथा विवशा सती ॥

யதஹம் காத்ர ஸம்ஸ்பர்ஶம் ராவணஸ்ய பலாத்கதா ।
அநீஶா கிம் கரிஷ்யாமி விநாதா விவஶா ஸதீ ॥ 61

ராவணஸ்ய	- ''ராவணனுடைய
காத்ரஸம்ஸ்பர்ஶம்	- உடலைத் தீண்டினது
யத்	- ஒன்றுண்டேயெனில்
ஸதீ	- பதிவ்ரதையாய்
அநீஶா	- தானாய் ஒன்று செய்யவும் ஸ்வதந்திரமில்லாதவளாய்
விநாதா	- ரக்ஷகர் பக்கலில் இல்லாதவளாய்
விவஶா	- அறிவிழந்தவளாய்

பலாத்	-	பலாத்காரமாய்
கதா	-	சிக்கிக் கொண்ட
அஹம்	-	நான்
கிம் கரிஷ்யாமி	-	என்ன செய்யக் கூடும்?

यदि रामो दशग्रीवमिह हत्वा सबान्धवम् ।
मामितो गृह्य गच्छेत तत्तस्य सदृशं भवेत् ॥

யதி ராமோ தஶக்ரீவமிஹ ஹத்வா ஸபாந்தவம் ।
மாமிதோ க்ருஹ்ய கச்சேத தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத் ॥ 62

ராம:	-	"ஸ்ரீராமர்
தஶக்ரீவம்	-	தசகண்டனை
ஸபாந்தவம்	-	சுற்றத்தாருடன்
இஹ	-	இங்கேயே
ஹத்வா	-	கொன்று விட்டு
மாம்	-	என்னை
இத:	-	இங்கிருந்து
க்ருஹ்ய	-	அழைத்துக் கொண்டு
கச்சேத் யதி	-	போவார் ஆகில்
தத்	-	அது
தஸ்ய	-	அவருக்கு
ஸத்ருஶம் பவேத்	-	ஏற்றதாக ஆகும்.

श्रुता हि दृष्टाश्च मया पराक्रमा महात्मनस्तस्य रणावमर्दिनः ।
न देवगन्धर्वभुजङ्गराक्षसा भवन्ति रामेण समा हि संयुगे ॥

ஶ்ருதா ஹி த்ருஷ்டாஶ்ச மயா பராக்ரமா
மஹாத் மனஸ்தஸ்ய ரணாவ மர்தின: ।
ந தேவகந்தர்வ புஜங்க ராக்ஷஸா
பவந்தி ராமேண ஸமா ஹி ஸம்யுகே ॥ 63

ரணாவமர்திந:	-	"போரில் பகைவர்களை பிண்டமாக்குகின்ற
தஸ்ய	-	அந்த
மஹாத்மந:	-	மஹானுபாவரது
பராக்ரமா: ஹி	-	பராக்கிரமங்களோவெனில்
மயா	-	என்னால்
ஶ்ருதா:	-	ஆராய்ந்தறிந்துள்ளவைகள்;
ச	-	அதுவுந் தவிர
த்ருஷ்டா:	-	பிரத்தியக்ஷத்திலும் பார்க்கப்பட்டவைகள்;

தேவகந்தர்வபுங்கராக்ஷஸா:-தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், நாகர்கள்,
ராக்ஷஸர்கள் என்றாலும்

ஸம்யுகே	யுத்தத்தில்
ராமேண	ஸ்ரீராமருடன்
ஸமா	ஸமத்வம் பெற்றவர்களாய்
ந பவந்தி ஹி	ஆக மாட்டார்களே!

समीक्ष्य तं संयति चित्रकार्मुकं महाबलं वासवतुल्यविक्रमम् ।
सलक्ष्मणं को विषहेत राघवं हुताशनं दीप्तमिवानिलेरितम् ॥

ஸமீக்ஷ்ய தம் ஸம்யதி சித்ரகார்முகம்
மஹாபலம் வாஸவதுல்ய விக்ரமம் ।
ஸலக்ஷ்மணம் கோ விஷஹேத ராகவம்
ஹுதாஶனம் தீப்தமிவாநிலேரிதம் ॥ 64

சித்ரகார்முகம்	"விசித்திரமான கோதண்டத்தையுடையவரும்
மஹாபலம்	மஹாபலசாலியும்
வாஸவதுல்யவிக்ரமம்	இந்திரனுக்கு நிகரான பராக்கிரமமுடையவரும்
ஸம்யதி	யுத்தக் களத்தில்
அநிலேரிதம்	காற்றினால் வீசப்பட்டு
தீப்தம்	கிளர்ந்தெழுகின்ற
ஹுதாஶநம்	தீக்கடவுளை
இவ	போலிருப்பவரும்
ஸலக்ஷ்மணம்	லக்ஷ்மணரோடு கூடியவருமான
தம் ராகவம்	அந்த ஸ்ரீராகவரை
ஸமீக்ஷ்ய	அறிந்து
க:	எவன்
விஷஹேத்	எதிர்ப்பான்?

सलक्ष्मणं राघवमाजिमर्दनं दिशागजं मत्तमिव व्यवस्थितम् ।
सहेत को वानरमुख्य संयुगे युगान्तसूर्यप्रतिमं शरार्चिषम् ॥

ஸ லக்ஷ்மணம் ராகவமாஜி மர்தனம்
திஶாகஜம் மத்தமிவ வ்யவஸ்திதம் ।
ஸஹேத கோ வானரமுக்ய ஸம்யுகே
யுகாந்தஸூர்ய ப்ரதிமம் ஶரார்சிஷம் ॥ 65

வாநரமுக்ய	"வானரத் தலைவரே!
மத்தம்	கொழுத்த
திஶாகஜம் இவ	திக்கஜம் போன்றவரும்
ஆஜிமர்தநம்	யுத்தரங்கத்தில் ஹதம் செய்கின்றவரும்
ஸலக்ஷ்மணம்	லக்ஷ்மணரோடு கூடியவரும்
ஸம்யுகே	யுத்தத்தில்

ஶரார்சிஷம்	-	பாணங்களே ஜோதியாக
யுகாந்தஸூர்யப்ரதிமம்	-	ப்ரளய கால சூரியன் போல்
வ்யவஸ்திதம்	-	சலியாது நிற்கின்றவருமான
ராகவம்	-	ஸ்ரீராகவரை
க:	-	எவன்
ஸஹேத	-	தோற்கடிப்பான்?

स मे हरिश्रेष्ठ सलक्ष्मणं पतिं सयूथपं क्षिप्रमिहोपपादय ।
चिराय रामं प्रति शोककर्शितां कुरुष्व मां वानरवीर हर्षिताम् ॥

ஸ மே ஹரிஶ்ரேஷ்ட ஸ லக்ஷ்மணம் பதிம்
ஸயூதபம் க்ஷிப்ரமிஹோபபாதய ।
சிராய ராமம் ப்ரதி ஶோககர்ஶிதாம்
குருஷ்வ மாம் வானரவீர ஹர்ஷிதாம் ॥ 66

ஹரிஶ்ரேஷ்ட	-	"வானரோத்தம!
ஸ:	-	அந்த நீர்
ஸலக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணரோடுகூட
மே பதிம்	-	என் பர்த்தாவை
ஸயூதபம்	-	சேனைத் தலைவர் படைசூழ
க்ஷிப்ரம்	-	உடனே
இஹ	-	இங்கு
உபபாதய்	-	எழுந்தருளப் பண்ணுவீராக;
வாநரவீர	-	வானர வீரரே!
ராமம் ப்ரதி	-	ராமரையே நினைத்து நினைத்து
சிராய	-	நெடுநாளாய்
ஶோககர்ஶிதாம்	-	சோகத்தால் நொந்து கிடக்கும்
மாம்	-	என்னை
ஹர்ஷிதாம்	-	சந்தோஷித்தவளாய்
குருஷ்வ	-	செய்யும்."

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஸீதா ப்ரத்யாந யநாநௌ சித்யம் நாம ஸப்தத்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

அஷ்டத்ரிம்ஶ: ஸர்க: - 38

ततः स कपिशार्दूलस्तेन वाक्येन हर्षितः ।
सीतामुवाच तच्छ्रुत्वा वाक्यं वाक्यविशारदः ॥

தத: ஸ கபிஶார்தூலஸ் தேந வாக்யேந ஹர்ஷித: ।
ஸீதா முவாச தச் ச்ருத்வா வாக்யம் வாக்ய விஶாரத: ॥ 1

ஸ: - அந்த
கபிஶார்தூல: - வானரச்ரேஷ்டர்
தத் - அதை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
வாக்யவிஶாரத: - சொல் வாசியறியவல்லவர்
தத: - ஆதல் பற்றி
தேந - அந்த
வாக்யேந - (தர்ம) நியமனத்தால்
ஹர்ஷித: - சந்தோஷமுற்றவராய்
ஸீதாம் - ஸீதையைப் பார்த்து
வாக்யம் - ஒரு மொழியை
உவாச - விண்ணப்பம் செய்தார்.

युक्तरूपं त्वया देवि भाषितं शुभदर्शने ।
सदृशं स्त्रीस्वभावस्य साध्वीनां विनयस्य च ॥

யுக்த ரூபம் த்வயா தேவி பாஷிதம் ஶுபதர்ஶனே ।
ஸத்ருஶம் ஸ்த்ரீஸ்வபாவஸ்ய ஸாத்வீநாம் விநயஸ்ய ச ॥ 2

ஶுபதர்ஶநே - ''நற்போதனை அருளிச் செய்யும்
தேவி - தேவியாரே!
த்வயா - உம்மால்
பாஷிதம் - திருவாய் மலர்ந்தருளப்பட்டது
யுக்தரூபம் - பிறவிக் குணத்திற்கேற்றது;
ஸாத்வீநாம் - கற்புடைய பத்தினிகளின்
விநயஸ்ய - மரியாதைக்கும்
ஸ்த்ரீஸ்வபாவஸ்ய ச- ஸ்திரீ ஸ்வபாவத்திற்கும்
ஸத்ருஶம் - பொருந்தியது.

स्त्रीत्वं न तु समर्थं हि सागरं व्यतिवर्तितुम् ।
मामधिष्ठाय विस्तीर्णं शतयोजनमायतम् ॥

ஸ்த்ரீத்வம் ந து ஸமர்தம் ஹி ஸாகரம் வ்யதிவர்திதும் ।
மாமதிஷ்டாய விஸ்தீர்ணம் ஶதயோஜன மாயதம் ॥ 3

ஹி	-	‘‘ஏனெனில்
ஸ்த்ரீத்வம்	-	ஸ்திரீ ஸ்வபாவமானது,
மாம் து	-	என்னைத் தானாகட்டும்
அதிஷ்டாய	-	வாஹனமாய்க் கொண்டு,
ஶதயோஜநம்	-	நூறு யோஜனை
ஆயதம்	-	அகன்ற
விஸ்தீர்ணம்	-	விசாலமான
ஸாகரம்	-	ஸமுத்திரத்தை
வ்யதிவர்திதும்	-	கடப்பதற்கு
ஸமர்தம் ந	-	சக்தியற்றது.

द्वितीयं कारणं यच्च ब्रवीषि विनयान्विते ।
रामादन्यस्य नार्हामि संस्पर्शमिति जानकि ॥

த்வீதீயம் காரணம் யச்ச ப்ரவீஷி விநயாந்விதே ।
ராமாதன்யஸ்ய நார்ஹாமி ஸம் ஸ்பர்ஶமிதி ஜானகி ॥ 4

एतत्ते देवि सदृशं पत्न्यास्तस्य महात्मनः ।
का ह्यन्या त्वामृते देवि ब्रूयाद्वचनमीदृशम् ॥

ஏதத்தே தேவி ஸத்ருசம் பத்நயாஸ்தஸ்ய மஹாத்மன: ।
கா ஹ்யந்யா த்வாம்ருதே தேவி ப்ரூயாத் வசனமீத்ருஶம் ॥ 5

விநயாந்விதே	-	‘‘ஸுசீல நிபுணையான
ஜாநகி	-	ஜனகர் திருமகளான
தேவி	-	தேவீ!
ராமாத்	-	‘ராமனையன்றி
அந்யஸ்ய	-	மற்றொருவனுடைய
ஸம்ஸ்பர்ஶம்	-	ஸ்பர்சனத்தை
ந அர்ஹாமி இதி	-	ஒப்பேன்’ என்று
யத்	-	யாதொன்றை
த்விதீயம்	-	இரண்டாவது
காரணம்	-	காரணமாய்
ப்ரவீஷி	-	சாற்றுகிறீரோ
ஏதத்	-	இது
மஹாத்மந:	-	மஹாத்மாவான
தஸ்ய	-	அவருடைய
பத்ந்யா:	-	பத்தினியாகிய
தே ச	-	உமக்கே
ஸத்ருஶம்	-	சால அடுக்கும்.
தேவி	-	அம்மணி!
த்வாம் ருதே	-	உம்மையொழிய

அந்யா	- வேறு
கா ஹி	- யார்தான்
ஈத்ருஶம்	- இப்படிப்பட்ட
வசநம்	- நற்போதனையை
ப்ரூயாத்	- சாற்றக் கூடும்?

श्रोष्यते चैव काकुत्स्थः सर्वं निरवशेषतः ।
चेष्टितं यत्त्वया देवि भाषितं च ममाग्रतः ॥

ஶ்ரோஷ்யதே சைவ காகுத்ஸ்த: ஸர்வம் நிரவஶேஷத: ।
சேஷ்டிதம் யத்த்வயா தேவி பாஷிதம் ச மமாக்ரத: ॥ 6

தேவி	- ''ஓ தேவி!
காகுத்ஸ்த:	- காகுத்ஸ்தர்
மம	- என்
அக்ரத:	- எதிரில்
த்வயா	- உம்மால்
பாஷிதம் ச	- சொல்லப்பட்டதும்
சேஷ்டிதம் ச	- செய்யப்பட்டதும்
யத்	- எதுவோ அந்த
ஸர்வம்	- எல்லாவற்றையும்
ஏவ	- உடனே
நிரவஶேஷத:	- ஒன்றும் விடாமல்
ஶ்ரோஷ்யதே	- கேட்டறியப் போகிறார்.

कारणैर्बहुभिर्देवि रामप्रियचिकीर्षया ।
स्नेहप्रस्कन्नमनसा मयैतत् समुदीरितम् ॥

காரணைர் பஹுபிர் தேவி ராம ப்ரிய சிகீர்ஷயா ।
ஸ்நேஹ ப்ரஸ்கந்ந மனஸா மயைதத் ஸ முதீரிதம் ॥ 7

தேவி	- ''அம்மணி,
பஹுபி:	- பல
காரணை:	- காரணங்களைக் கொண்டு
ராமப்ரியசிகீர்ஷயா	- ஸ்ரீராமருக்கினியது செய்ய வேண்டுமென்பதாலும்
ஸ்நேஹப்ரஸ்கந்நமநஸா	-அன்பினால் நெகிழ்ந்த மனத்தாலும்
மயா	- என்னால்
ஏதத்	- இப்படி
ஸமுதீரிதம்	- விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டது.

लङ्काया दुष्प्रवेशत्वाद् दुस्तरत्वान्महोदधेः ।
सामर्थ्यादात्मनश्चैव मयैतत् समुदीरितम् ॥

லங்காயா துஷ்ப்ரவேஶத்வாத் துஸ்தரத்வான் மஹோததே: ।
ஸாமர்த்யா தாத்மநஶ்சைவ மயைதத் ஸமுதீரிதம் ॥

மஹோததே: - ''மஹோததியின் 8
துஸ்தரத்வாத் - தாண்டுதலின் கஷ்டத்தாலும்
லங்காயா: - லங்கையின்
துஷ்ப்ரவேஶத்வாத் ஏவ-உட்பிரவேசித்தலின் கஷ்டத்தாலும்
ஆத்மந: - எனது
ஸாமர்த்யாத் ச - ஸாமர்த்தியத்தாலும்
ஏதத் - இப்படி
மயா - என்னால்
ஸமுதீரிதம் - விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டது.

इच्छामि त्वां समानेतुमद्यैव रघुबन्धुना ।
गुरुस्नेहेन भक्त्या च नान्यथैतदुदाहृतम् ॥

இச்சாமி த்வாம் ஸமாநேது மத்யைவ ரகு பந்துநா ।
குருஸ்நேஹேந பக்த்யா ச நான்யதை தது தாஹ்ருதம் ॥ 9

த்வாம் - ''உம்மை
அத்ய ஏவ - இப்பொழுதே
ரகுபந்துநா - ராகவரோடு
ஸமாநேதும் - சேர்த்து வைக்க
இச்சாமி - எண்ணினேன்;
குருஸ்நேஹேந - மஹத்தான ஸ்நேஹத்தாலும்
பக்த்யா ச - பக்தியாலும்
ஏதத் உதாஹ்ருதம் - இப்படி விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டது;
ந அந்யதா - வேறு காரணத்தால் இல்லை.

यदि नोत्सहसे यातुं मया सार्धमनिन्दिते ।
अभिज्ञानं प्रयच्छ त्वं जानीयाद्राघवो हि तत् ॥

யதி நோத்ஸஹஸே யாதும் மயா ஸார்த மநிந்திதே ।
அபிஞானம் ப்ரயச்ச த்வம் ஜாநீயாத்ராகவோ ஹி தத் ॥ 10

அநிந்திதே - ''புண்ணியவதி!
த்வம் - நீர்
மயா ஸார்தம் - என்னுடன் கூட
யாதும் - எழுந்தருள
ந உத்ஸஹஸே யதி - திருவுள்ளம் கொள்ளவில்லை என்பதானால்
அபிஜ்ஞானம் - (ஓர்) அடையாளத்தை
ப்ரயச்ச - தந்தருளும்;
தத் ராகவ: - அதனால் ஸ்ரீராகவர்

ஹி - ஸந்தேஹமில்லாமல்
ஜ்ஞாநீயாத் - உள்ளபடி உண்மையைக் கண்டறிய
வேண்டும்.''

एवमुक्ता हनुमता सीता सुरसुतोपमा ।
उवाच वचनं मन्दं बाष्पप्रग्रथिताक्षरम् ॥

ஏவமுக்தா ஹநுமதா ஸீதா ஸுரஸுதோபமா ।
உவாச வசனம் மந்தம் பாஷ்ப ப்ரக்ரதிதாக்ஷரம் ॥ 11

ஹநுமதா - ஹனுமாரால்
ஏவம் உக்தா - இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட
ஸுரஸுதோபமா - தெய்வப் பெண்ணென விளங்கும்
ஸீதா - ஸீதையானவள்
பாஷ்பக்ரதிதாக்ஷரம் - கண்ணீரோடு கலந்து வரும் சொற்கொண்டு
வசநம் - ஒரு விஷயத்தை
மந்தம் - ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்
உவாச - விளம்பினாள்.

इदं श्रेष्ठमभिज्ञानं ब्रूयास्त्वं तु मम प्रियम् ।
शैलस्य चित्रकूटस्य पादे पूर्वोत्तरे पुरा ॥

இதம் ஶ்ரேஷ்டமபிஞானம் ப்ரூயாஸ்த்வம்து மம ப்ரியம் ।
ஶைலஸ்ய சித்ரகூடஸ்ய பாதே பூர்வோத்தரே புரா ॥ 12

तापसाश्रमवासिन्याः प्राज्यमूलफलोदके ।
तस्मिन् सिद्धाश्रिते देशे मन्दाकिन्या ह्यदूरतः ॥

தாபஸாஶ்ரம வாஸின்யா: ப்ராஜ்யமூல பலோதகே ।
தஸ்மிந் ஸித்தாஶ்ரிதே தேஶே மந்தாகிந்யா ஹ்யதூரத ॥ 13

तस्योपवनषण्डेषु नानापुष्पसुगन्धिषु ।
विहृत्य सलिलक्लिन्ना तवाङ्के समुपाविशः ॥

தஸ்யோப வனஷண்டேஷு நாநாபுஷ்பஸுகந்திஷு ।
விஹ்ருத்ய ஸலில க்லிந்நா தவாங்கே ஸமுபாவிஶ: ॥ 14

ஶ்ரேஷ்டம் - ''அன்பு மிகுந்ததாய்,
அபிஜ்ஞாநம் - முன்னறிந்ததை இப்பொழுது
- நினைவூட்டுவதற்காய்
இதம் - பின் சொல்லுவதை
மம - எனது
ப்ரியம் - கணவருக்கு
த்வம் - நீர்
ததா து - எப்படி சொல்லுகிறேனோ அப்படியே
ப்ரூயா: - விண்ணப்பம் செய்யும்!

சித்ரகூடஸ்யஶைலஸ்ய பூர்வோத்தரே பாதே - சித்திரகூட மலையின் வடகீழ் தாழ்வரையிலுள்ளதும்
மந்தாகிந்யா: - மந்தாகினிக்கு
அதூரத: ஹி - ஸமீபத்திலுள்ளதும்
ப்ராஜ்யமூலபலோதகே -ஏராளமான கிழங்குகளும், கனிகளும், தீர்த்தங்களுமமைந்த
தஸ்மிந் - அந்த
ஸித்தாஶ்ரமே - ஸித்தாச்ரமத்தில்
தேஶே - ஒரு பிரதேசத்தில்
தஸ்ய ஸலிலே - அதின் ஜலத்திலும்
நாநாபுஷ்பஸுகந்திஷு -பலவகை மலர்களால் நன்மணம் வீசுகிற
உபவநஷண்டேஷு - நெருங்கிய சோலைகளிலும்
விஹ்ருத்ய - அலைந்து
க்லிந்ந: - களைத்து
தாபஸாஶ்ரமவாஸிந்யா:-தவசிகளின் ஆச்ரமத்தில் இருந்த
மம அங்கே - எனது மடியில்
ஸமுபாவிஶ: - படுத்திருந்தீர்.

ततो मां स समायुक्तो वायसः पर्यतुण्डयत् ।
तमहं लोष्टमुद्यम्य वारयामि स्म वायसम् ॥

ததோ மாம் ஸ ஸமாயுக்தோ வாயஸ: பர்யதுண்டயத் ।
தமஹம் லோஷ்ட முத்யம்ய வாரயாமி ஸ்ம வாயஸம் ॥ 15

தத: - ‘‘அப்பொழுது
மாம்ஸஸமாயுக்த: - மாம்ஸத்தில் காமுற்ற
வாயஸ: - ஓர் கர்கம்
பர்யதுண்டயத் - கூரான மூக்கால் கொத்திற்று;
தம் வாயஸம் - அந்த காகத்தை
அஹம் - நான்
லோஷ்டம் - ஒரு மண்ணாங்கட்டியை
உத்யம்ய - எடுத்து ஓங்கி
வாரயாமி ஸ்ம - பயமுறுத்தி ஓட்டினேன்.

दारयन् स च मां काकस्तत्रैव परिलीयते ।
न चाप्युपारमन्मांसाद्भक्षार्थी बलिभोजनः ॥

தாரயந் ஸ ச மாம் காகஸ்தத்ரைவ பரிலீயதே । 16
ந சாப்யுபாரமந் மாம்ஸாத் பக்ஷார்தீ பலிபோஜந: ॥

ஸ: - ‘‘அந்த
பலிபோஜந: - (பூதயக்ஞும் என்று ப்ரதி தினமும் ‘காக்கைக்குப் போடும் அன்னமாகிய) பலியை புஜிக்கும்

காகঃ ச - காகமும்
பக்ஷார்தீ ச - உணவை விரும்பியதாய்
மாம்ஸாத் - மாம்ஸத்தை விட்டு
ந உபாரமத் - ஒழியாதிருந்தது;
மாம் - என்னை
தாரயந் அபி - குத்தின வண்ணமாயே
தத்ர ஏவ - அங்கேயே
பரிலீயதே - சுற்றிக் கொண்டிருந்தது.

उत्कर्षन्त्यां च रशनां क्रुद्धायां मयि पक्षिणे ।
स्रस्यमाने च वसने ततो दृष्टा त्वया ह्यहम् ॥

உத்கர்ஷந்த்யாம் ச ரஶநாம் க்ருத்தாயாம் மயி பக்ஷிணே ।
ஸ்ரஸ்யமாநே ச வஸநே ததோ த்ருஷ்டா த்வயா ஹ்யஹம் ॥ 17

மயி - ‘‘நான்
பக்ஷிணி - பக்ஷியினிடத்தில்
க்ருத்தாயாம் - சினந்து
ரஶநாம் ஹி - அரை நூல் மாலையை மாத்திரம்
உத்கர்ஷந்த்யாம் ச - கழற்றவும்
ததঃ - அதனால்
வஸநே - ஆடை
ஸ்ரம்ஸமாநே ச - நழுவி வீழ்கையில்
த்வயா - உம்மால்
அஹம் - நான்
த்ருஷ்டா - பார்க்கப்பட்டேன்.

त्वयापहसिता चाहं क्रुद्धा संलज्जिता तथा ।
भक्षगर्धेन काकेन दारिता त्वामुपागता ॥

த்வயா பஹஸிதா சாஹம் க்ருத்தா ஸம்லஜ்ஜிதா ததா ।
பக்ஷகர்தேன காகேன தாரிதா த்வாமுபாகதா ॥ 18

ततः श्रान्ताऽहमुत्सङ्गमासीनस्य तवाविशम् ।
क्रुध्यन्ती च प्रहृष्टेन त्वयाहं परिसान्त्विता ॥

ததঃ ஶ்ராந்தாऽஹமுத்ஸங்கமாஸீனஸ்ய தவாவிஶம் ।
க்ருத்யந்தீ ச ப்ரஹ்ருஷ்டேந த்வயாஹம் பரிஸாந்த்விதா ॥ 19

பக்ஷக்ருத்தேந - ‘‘தீனியில் ருசி கொண்ட
காகேந - காகத்தால்
தாரிதா - குத்தப்பட்டு
க்ருத்தா - கோபம் மூட்டப்பட்டு
ததா - அப்பொழுது

ஶ்ராந்தா	களைப்படைந்திருந்த
அஹம்	நான்
த்வயா	உம்மால்
விஹஸிதா	பரிஹாஸம் செய்யப்பட்டேன்;
ச	அதனால்
ஸம்லஜ்ஜிதா	மிகவும் வெட்கித்திருந்தேன்;
ததঃ	அப்படியிருந்தும்
த்வாம் ச	உம்மிடமே
உபாகதா	வந்து சேர்ந்தேன்;
ஆஸீநஸ்ய	உட்கார்ந்திருந்த
தவ	உமது
உத்ஸங்கம்	மடியில்
அஹம்	நான்
ஆவிஶம்	உட்கார்ந்தேன்;
ப்ரஹ்ருஷ்டேந	முகம் மலர்ந்திருந்த
த்வயா	உம்மால்
க்ருத்யந்தீ	கோபத்துடனிருந்த
அஹம்	நான்
பரிஸாந்த்விதா	தேற்றப்பட்டேன்.

बाष्पपूर्णमुखी मन्दं चक्षुषी परिमार्जती ।
लक्षिताहं त्वया नाथ वायसेन प्रकोपिता ॥

பாஷ்ப பூர்ணமுகீ மந்தம் சக்ஷுஷீ பரிமார்ஜதீ ।
லக்ஷிதாஹம் த்வயா நாத வாயஸேந ப்ரகோபிதா ॥ 20

நாத	‘‘நாதா!
பாஷ்பபூர்ணமுகீ	முகமெல்லாம் கண்ணீராய்
சக்ஷுஷீ	கண்களை
மந்தம்	மெதுவாய்
பரிமார்ஜதீ	துடைத்துக் கொண்டிருந்த
அஹம்	நான்
வாயஸேந	காகத்தால்
ப்ரகோபிதா	அதிக கோபமூட்டப்பட்டவளாய்
த்வயா	உம்மால்
லக்ஷிதா	கண்டறியப் பெற்றேன்.

परिश्रमात् प्रसुप्ता च राघवाङ्केऽप्यहं चिरम् ।
पर्यायेण प्रसुप्तश्च ममाङ्के भरताग्रजः ॥

பரிஶ்ரமாத் ப்ரஸுப்தா ச ராகவாங்கேऽப்யஹம் சிரம் । 21
பர்யாயேண ப்ரஸுப்தஶ்ச மமாங்கே பரதாக்ரஜঃ ॥

स तत्र पुनरेवाथ वायसः समुपागमत् ॥

ஸ தத்ர புனரேவாத வாயஸ: ஸமுபாகமத் ।

அஹம்	''நான்
பரிஸ்ரமாத்	மிகக் களைப்பால்
அத	அப்படியே
ராகவாங்கே	ஸ்ரீ ராகவருடைய மடியில்
சிரம் ப்ரஸுப்தா	நெடு நேரம் உறங்கி விட்டேன்
பர்யாயேண	கிரமப்படி
பரதாக்ரஜஃ ச	பரதருடைய தமையனாரும்
மம	எனது
அங்கே	மடியில்
ப்ரஸுப்தஃ	கண் வளர்ந்தார்.
புநஃ ஏவ	மறுபடியும்
ஸஃ அபி	அதே
வாயஸஃ	காகம்
தத்ர ச	அத்தருணத்திலும்
ஸமுபாகமத்	வந்து சேர்ந்தது.

ततः सुप्तप्रबुद्धां मां रामस्याङ्कात् समुत्थिताम् ।
वायसः सहसागम्य विददार स्तनान्तरे ॥

தத: ஸுப்த ப்ரபுத்தாம் மாம் ராமஸ்யாங்காத் ஸமுத்திதாம் ।
வாயஸ: ஸஹஸா கம்ய விரராத ஸ்தநாந்தரே ॥ 22

வாயஸஃ	''காகம்
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமருடைய
அங்காத்	மடியினின்று
ஸுப்தப்ரபுத்தாம்	தூங்கி எழுந்து
ததஃ	அப்போதிலிருந்து
ஸமுத்திதாம்	நன்றாய் வலி நீங்கியிருந்த
மாம்	என்னை
ஸ்தநாந்தரே	மார்பில்
ஸஹஸா ஆகம்ய	முரட்டுத் தனமாய் பற்றி
விததார	காயப்படக் கீறிற்று.

पुनः पुनरथोत्पत्य विददार स मां भृशम् ।
ततः समुक्षितो रामो मुक्तैः शोणितबिन्दुभिः ॥

புன: புனரதோத்பத்ய விததார ஸ மாம் ப்ருஶம் ।
தத: ஸமுக்ஷிதோ ராமோ முக்தை: ஶோணித பிந்துபி: ॥ 23

அத	''இப்படி
ஸஃ	அது

புந: புந:	- ஒரு தடவைக்குப் பல தடவையாய்
உத்பத்ய	- பாய்ந்து பாய்ந்து
மாம்	- என்னை
ப்ருஶம் விததார	- மிகவும் குத்திக் கீறிற்று;
தத:	- அப்பொழுது
முக்தை:	- சொட்டின
ஶோணிதபிந்துபி:	- ரத்த பிந்துக்களால்
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
ஸமுக்ஷித:	- நனைக்கப்பட்டார்.

वायसेन ततस्तेन बलवत् क्लिश्यमानया ।
स मया बोधितः श्रीमान् सुखसुप्तः परंतपः ॥

வாயஸேந ததஸ்தேந பலவத் க்லிஶ்ய மானயா ।
ஸ மயா போதித: ஸ்ரீமான் ஸுகஸுப்த: பரந்தப: ॥ 24

பரந்தப:	- "பகைவருக்குக் காலனும்
ஸுகஸுப்த:	- அயர்ந்து கண் வளர்ந்து கொண்டிருந்தவரும்
தத:	- அப்போதும்
ஸ்ரீமாந்	- திருமேனி அதிமனோகரமாய் விளங்குபவருமான
ஸ:	- அவர்
தேந வாயஸேந	- அந்த காக்கையால்
பலவத்	- மிகவும்
க்லிஶ்யமாநயா	- துன்புறுத்தப்பட்ட
மயா	- என்னால்
போதித:	- எழுப்பப்பட்டார்.

स मां दृष्ट्वा महाबाहुर्वितुन्नां स्तनयोस्तदा ।
आशीविष इव क्रुद्धः श्वसन् वाक्यमभाषत ॥

ஸ மாம் த்ருஷ்ட்வா மஹாபாஹுர் விதுந்நாம் ஸ்தன யோஸ்ததா ।
ஆஶீவிஷ இவ க்ருத்த: ஶ்வஸந் வாக்யமபாஷத ॥ 25

ஸ: மஹாபாஹு:	- "அந்த மஹாபாகு
மாம்	- என்னை
ஸ்தநயோ:	- ஸ்தனங்களில்
விதுந்நாம்	- காயப்படுத்தப்பட்டவளாய்
த்ருஷ்ட்வா	- அறிந்து கொண்டு
ததா	- அப்பொழுது
க்ருத்த:	- சினம் கொண்டவராய்
ஆஶிவிஷ: இவ	- பாம்பு போல்
ஶ்வஸந்	- பெருமூச்செறிந்து

வாக்யம்	- ஒரு வார்த்தையை
அபாஷத	- உரைத்தார்.

केन ते नागनासोरु विक्षतं वै स्तनान्तरम् ।।
कः क्रीडति सरोषेण पञ्चवक्त्रेण भोगिना ।।

கேந தே நாகநா ஸோரு விக்ஷதம்வை ஸ்தநாந்தரம் ।
க: க்ரீடதி ஸரோஷேண பஞ்சவக்த்ரேண போகிநா ॥ 26

நாகநாஸோரு	- ''துதிக்கை போன்ற தொடையுடையாய்!
தே ஸ்தநாந்தரம்	- உனது மார்பு
கேந	- எவனால்
விக்ஷதம்	- புண்படுத்தப்பட்டது?
ஸரோஷேண	- சீற்றம் கொண்ட
பஞ்சவக்த்ரேண	- ஐந்து தலை
போகிநா	- நாகத்துடன்
க:	- எவன்
க்ரீடதி வை	- விளையாடுகிறான்?'

वीक्षमाणस्ततस्तं वै वायसं समुदैक्षत ।।
नखैः सरुधिरैस्तीक्ष्णैर्मामेवाभिमुखं स्थितम् ।।

வீக்ஷமாணஸ்ததஸ்தம் வை வாயஸம் ஸமுதைக்ஷத ।
நகை: ஸருதிரைஸ்தீக்ஷ்ணைர் மாமேவாபிமுகம் ஸ்திதம் ॥ 27

தத:	- ''அங்கேயே
வீக்ஷமாண:	- நாற்புறமும் கண் நோக்கியவராய்
மாம்	- எனக்கு
அபிமுகம் ஏவ	- எதிராகவே
ஸருதிரை:	- குருதி படிந்த்
தீக்ஷ்ணை:	- கூரிய
நகை:	- நகங்களுடனே
ஸ்திதம்	- நின்று கொண்டிருந்த
தம் வாயஸம்	- அந்தக் காகத்தை
ஸமுதைக்ஷத வை	- கண்டு விட்டார்.

पुत्रः किल स शक्रस्य वायसः पततां वरः ।
धरान्तरगतः शीघ्रं पवनस्य गतौ समः ।।

புத்ர: கில ஸ ஶக்ரஸ்ய வாயஸ: பததாம் வர: ।
தராந்தரகத: ஶீக்ரம் பவநஸ்ய கதௌ ஸம: ॥ 28

ஸ: வாயஸ:	- அந்தக் காகம்
ஶக்ரஸ்ய	- இந்திரனுடைய
புத்ர:	- மைந்தன்;

பததாம் வரஃ - பறவைகளுள் சிறந்தது;
கதௌ - கதியில்
பவநஸ்ய ஸமஃ - வாயுவுக்கு நிகரானது;
கில - ஆதலால்
ஶீக்ரம் - சடக்கென
தராந்தரகதஃ - மண்ணில் மறைந்து விட்டது.

ततस्तस्मिन् महाबाहुः कोपसंवर्तितेक्षणः ।
वायसे कृतवान् क्रूरां मतिं मतिमतां वरः ।।

ததஸ்தஸ்மின் மஹாபாஹு: கோபஸம்வர்திதேக்ஷண: ।
வாயஸே க்ருதவாந் க்ரூராம் மதிம் மதிமதாம் வர: ॥ 29

மதிமதாம் - "அறிவுடையாரில்
வரஃ - தலைவரான
மஹாபாஹுஃ - மஹாபாகு
தஸ்மிந் - அந்த
வாயஸே - காக்கை விஷயத்தில்
ததஃ - ஆனது பற்றி
கோபஸம்வர்திதேக்ஷணஃ-கோபத்தால் சுழற்றிய கண்களை உடையவராய்
க்ரூராம் - கொடுமையான
மதிம் க்ருதவாந் - தீர்ப்பை விதித்தார்.

स दर्भं संस्तराद्गृह्य ब्राह्मेणास्त्रेण योजयत् ।
स दीप्त इव कालाग्निर्जज्वालाभिमुखो द्विजम्।।

ஸ தர்பம் ஸம் ஸ்தராத் க்ருஹ்ய ப்ராஹ்மேணாஸ்த்ரேண யோஜயத்
ஸ தீப்த இவ காலாக்நிர் ஜஜ்வாலாபி முகோ த்விஜம் ॥ 30

ஸஃ - "அவர்
ஸம்ஸ்தராத் - தர்ப்பாஸனத்திலிருந்து
தர்பம் - ஓர் தர்ப்பைப் புல்லை
க்ருஹ்ய - போதுமெனக் கொண்டு
ப்ராஹ்மேண அஸ்த்ரேண - பிரம்மாஸ்திர மந்திரத்தால்
யோஜயத் - மந்திரித்தார்;
த்விஜம் - பக்ஷிக்காக
அபிமுகஃ - சித்தமாக்கப்பட்ட
ஸஃ - அது
தீப்தஃ - பற்றியெரியும்
காலக்நிஃ இவ - ஊழித் தீயென
ஜஜ்வால - பற்றியெரிந்தது.

स तं प्रदीप्तं चिक्षेप दर्भं तं वायसं प्रति ।
ततस्तं वायसं दर्भः सोऽम्बरेऽनुजगाम ह ॥

ஸ தம் ப்ரதீப்தம் சிக்ஷேப தர்பம் தம் வாயஸம் ப்ரதி ।
ததஸ்தம் வாயஸம் தர்ப: ஸோऽம்பரேऽநுஜகாம ஹ ॥ 31

ஸ:	-	‘‘அவர்
ப்ரதீப்தம்	-	கிளர்ந்தெரியும்
தம்	-	அந்த
தர்பம்	-	தருப்பைப் புல்லை
தம்	-	அந்த
வாயஸம் ப்ரதி	-	காக்கையை நோக்கி
சிக்ஷேப	-	விடுத்தனர்;
ஹ	-	என் சொல்வேன்!
தத:	-	அப்போதிலிருந்து
ஸ: தர்ப:	-	அந்தத் தருப்பை
தம் வாயஸம்	-	அந்தக் காகத்தை
அம்பரே	-	ஆகாயத்தில்
அநுஜகாம	-	துரத்திக் கொண்டு கூடவே சென்றது.

अनुसृप्तस्तदा काको जगाम विविधां गतिम् ।
त्राणकाम इमं लोकं सर्वं वै विचचार ह ॥

அநுஸ்ருப்தஸ்ததா காகோ ஜகாம விவிதாம் கதிம் ।
த்ராணகாம இமம் லோகம் ஸர்வம் வை விசசார ஹ ॥ 32

ததா	-	‘‘அக்காலத்தில்
அநுஸ்ருப்த:	-	துரத்தப்பட்டுத் தப்பித்து ஓடிய
காக:	-	காகம்
த்ராணகாம:	-	காப்பாற்றுபவரைக் காண
இமம்	-	இந்த
லோகம் ஸர்வம்	-	உலகனைத்தும்
விசசார வை	-	ஓடியலைந்தது;
ஹ	-	என் சொல்ல!
விவிதாம்	-	வெவ்வேறு
கதிம்	-	இடத்திற்கும்
ஜகாம	-	போய்ப் பார்த்தது.

स पित्रा च परित्यक्तः सुरैः सर्वैर्महर्षिभिः ।
त्रीँल्लोकान् संपरिक्रम्य तमेव शरणं गतः ॥

ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த: ஸுரை: ஸர்வைர் மஹர்ஷிபி: ।
த்ரீன் லோகாந் ஸம் பரிக்ரம்ய தமேவ ஶரணம் கத: ॥ 33

ஸ:	''அது
த்ரீந் லோகாந்	மூன்று உலகங்களையும்
ஸம்பரிக்ரம்ய	ஓடியலைந்து பார்த்து
ஸமஹர்ஷிபி:	மஹர்ஷிகளோடு கூடிய
ஸுரை: ச	தேவர்களாலும்
பித்ரா ச	தந்தையாலும்
ப்ரித்யக்த:	கைவிடப்பட்டதாய்
தம் ஏவ	அவரையே
ஶரணம்	சரணமாக
கத:	அடைந்தது.

स तं निपतितं भूमौ शरण्यः शरणागतम् ।
वधार्हमपि काकुत्स्थः कृपया पर्यपालयत् ॥

ஸ தம் நிபதிதம் பூமௌ ஶரண்ய: ஶரணாகதம் ।
வதார்ஹமபி காகுத்ஸ்த: க்ருபயா பர்ய பாலயத் ॥ 34

ஶரண்ய:	''(அரிகளாயினும் அடைக்கலம் புகுந்தோரை ஆதரிக்கும்) சரண்யரான
ஸ: காகுத்ஸ்த:	அந்த காகுத்ஸ்தர்
பூமௌ	தரையில்
ஶரணாகதம்	சரணம் என்று வந்து
நிபதிதம்	விழுந்து கிடந்த
தம்	அதை
வதார்ஹ: அபி	கொல்லுவதற்கு உரியதாயிருந்த போதிலும்
க்ருபயா	கிருபையால்
பர்யபாலயத்	காத்தருளினார்.

परिद्यूनं विषण्णं च स तमायान्तमब्रवीत् ।
मोघं कर्तुं न शक्यं तु ब्राह्ममस्त्रं तदुच्यताम् ॥

பரித்யூனம் விஷண்ணம் ச ஸ தமாயாந்த மப்ரவீத் ।
மோகம் கர்தும் ந ஶக்யம் து ப்ராஹ்மமஸ்த்ரம் ததுச் யதாம் ॥ 35

பரித்யூநம்	''திக்கற்று
ஆயாந்தம் ச	திரும்பி வந்து கிடக்கும்
விவர்ணம்	அற்பமாகிய
தம்	அதைப் பார்த்து
ப்ராஹ்மம் அஸ்த்ரம் து	'பிரம்மாஸ்திரமோ
மோகம் கர்தும்	வீணாகச் செய்ய
ந ஶக்யம்	முடியாது;
தத்	ஆகையால்
உச்யதாம்	வழி சொல்லப்படட்டும்' என்று

ஸ:	-	அவர்
அப்ரவீத்	-	சொன்னார்.

हिनस्तु दक्षिणाक्षि त्वच्छर इत्यथ सोऽब्रवीत् ।
ततस्तस्याक्षि काकस्य हिनस्ति स्म स दक्षिणम् ॥

ஹி நஸ்து தக்ஷிணாக்ஷி த்வச்சர இத்யத ஸோऽப்ரவீத் ।
ததஸ் தஸ்யாக்ஷி காகஸ்ய ஹினஸ்தி ஸ்ம ஸ தக்ஷிணம் ॥ 36

அத	-	‘‘‘அப்படியாகில்
த்வச்சர:	-	உமது பாணம்
தக்ஷிணாக்ஷி	-	வலது கண்ணை
ஹிநஸ்து	-	அழிக்கட்டும்’
இதி	-	என்று
ஸ: அப்ரவீத்	-	அது சொல்லிற்று;
தத:	-	அதன் மேல்
ஸ:	-	அது
தஸ்ய	-	அந்த
காகஸ்ய	-	காகத்தின்
தக்ஷிணம் அக்ஷி	-	வலது கண்ணை
ஹிநஸ்தி ஸ்ம	-	அழித்து விட்டது.

दत्त्वा स दक्षिणं नेत्रं प्राणेभ्यः परिरक्षितः ।
तदाप्रभृति काकानामेकमक्षीति विश्रुतम् ॥

தத்த்வா ஸ தக்ஷிணம் நேத்ரம் ப்ராணேப்ய: பரிரக்ஷித: ।
ததா ப்ரப்ருதி காகானாமேகமக்ஷீதி விஶ்ருதம் ॥ 37

தக்ஷிணம் நேத்ரம்	-	‘‘வலது கண்ணை
தத்வா	-	கொடுத்து
ஸ:	-	அது
ப்ராணேப்ய:	-	உயிரோடு
பரிரக்ஷித:	-	தப்பி விட்டது!
ததாப்ரப்ருதி	-	அது முதல்
காகாநாம்	-	காக்கைகளுக்கு
ஏகம் அக்ஷி	-	ஒற்றைக் கண்
இதி	-	என்பது
விஶ்ருதம்	-	தெரிந்த விஷயம்.

स रामाय नमस्कृत्वा राज्ञे दशरथाय च ।
विसृष्टस्तेन वीरेण प्रतिपेदे स्वमालयम् ॥

ஸ ராமாய நமஸ்க்ருத்வா ராக்ஞே தஶரதாய ச ।
விஸ்ருஷ்டஸ் தேந வீரேண ப்ரதிபேதே ஸ்வமாலயம் ॥ 38

ஸ:	-	"அது
ராமாய	-	ஸ்ரீராமருக்கும்
தஶரதாய ராஜ்ஞே ச	-	தசரத மன்னருக்கும்
நமஸ்க்ருத்வா	-	தண்டம் ஸமர்ப்பித்து
தேந	-	அந்த
வீரேண	-	வீரரால்
விஸ்ருஷ்ட:	-	போக அனுமதி பெற்றதாய்
ஸ்வம் ஆலயம்	-	தன் இருப்பிடத்திற்கு
ப்ரதிபேதே	-	போய்ச் சேர்ந்தது.

मत्कृते काकमात्रे तु ब्रह्मास्त्रं समुदीरितम् ।
कस्माद्यो मां हरेत्त्वत्तः क्षमसे तं महीपते ॥

மத் க்ருதே காகமாத்ரே து ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் ஸமுதீரிதம் ।
கஸ்மாத்யோ மாம்ஹரேத்த்வத்த: க்ஷமஸே தம் மஹீபதே ॥ 39

மஹீபதே	-	"லோகநாதா!
மத்க்ருதே	-	எனக்காக
காகமாத்ரே து	-	ஒரு காகத்தின் விஷயத்திலேயே
ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்	-	ப்ரம்மாஸ்திரம்
ஸமுதீரிதம்	-	தொடுக்கப்பட்டது;
ய:	-	எவனொருவன்
த்வத்த:	-	உம்மிடத்தினின்று
மா	-	என்னை
அஹரத்	-	திருடி வந்தானோ
தம்	-	அவனை
கஸ்மாத்	-	எக்காரணத்தால்
க்ஷமஸே	-	பொறுத்திருக்கிறீர்?

स कुरुष्व महोत्साहः कृपां मयि नरर्षभ ।
त्वया नाथवती नाथ ह्यनाथा इव दृश्यते ॥

ஸ குருஷ்வ மஹோத்ஸாஹ: க்ருபாம் மயி நரர்ஷப ।
த்வயா நாதவதீ நாத ஹ்யநாதா இவ த்ருஶ்யதே ॥ 40

நரர்ஷப	-	"புருஷோத்தமா!
மஹோத்ஸாஹ:	-	மிகுந்த உற்சாகத்தையுடைய
ஸ:	-	நீர்
மயி	-	என்னிடத்தில்
க்ருபாம் குருஷ்வ	-	கிருபை புரியும்;
நாத	-	நாதா!
த்வயா	-	உம்மால்
நாதவதீ	-	நாதனைப் பெற்றவளும்

அநாதா இவ - அநாதைபோல்
த்ருஶ்யதே ஹி - காணப்படுகிறாளன்றோ?

आनृशंस्यं परो धर्मस्त्वत्त एव मया श्रुतः ॥

ஆந்ருஶம்ஸ்யம் பரோ தர்மஸ்த்வத்த ஏவ மயா ஶ்ருத: ।
ஆந்ருஶம்ஸ்யம் - ''பிறர் துயரமொழித்தல்
பர: - எல்லாவற்றிலும் சிறந்த
தர்ம: - தர்மம் என்பது
த்வத்த: ஏவ - உம்மிடத்திருந்தே
மயா ஶ்ருத: - என்னால் கேட்டறியப்பட்ட நியமம்.

जानामि त्वां महावीर्यं महोत्साहं महाबलम् ।
अपारपारमक्षोभ्यं गाम्भीर्यात्सागरोपमम् ॥
भर्तारं ससमुद्राया धरण्या वासवोपमम् ॥

ஜாநாமி த்வாம் மஹாவீர்யம் மஹோத்ஸாஹம் மஹாபலம் ।
அபாரபாரமக்ஷோப்யம் காம்பீர்யாத் ஸாகரோபமம் ॥
பர்த்தாரம் ஸஸமுத்ராயா தரண்யா வாஸவோபமம் ॥ 42
பர்தாரம் த்வாம் - ''நாதரான உம்மை
மஹாவீர்யம் - மஹா வீர்யமுடையவராயும்
மஹோத்ஸாஹம் - மதே்ஸாஹமுடையவராயும்
மஹாபலம் - மஹாபலிஷ்டராயும்
அபாரபாரம் - கரைகடந்த கர்மமுடைய்வராயும்
அக்ஷோப்யம் - எவராலும் மனங்கலங்கச் செய்ய முடியாதவராயும்
காம்பீர்யாத் - கம்பீரத் தன்மையால்
ஸாகரோபமம் - கடல்போன்றவராயும்
ஸஸமுத்ராயா: - கடல் சூழ்ந்த
தரண்யா: - பூமிக்கு
வாஸவோபமம் - இந்திரனுக்கு நிகரானவராயும்
ஜாநாமி - (நான் உள்ளபடி) தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

एवमस्त्रविदां श्रेष्ठः सत्यवान् बलवानपि ।
किमर्थमस्त्रं रक्षस्सु न योजयति राघवः ॥

ஏவமஸ்த்ரவிதாம் ஶ்ரேஷ்ட: ஸத்யவாந் பலவாநபி ।
கிமர்தமஸ்த்ரம் ரக்ஷஸ்ஸு ந யோஜயதி ராகவ: ॥ 43
ஏவம் - ''இவ்விதமாக
ராகவ: - ஸ்ரீராகவர்
அஸ்த்ரவிதாம் - அஸ்திர வித்துக்களில்

ஶ்ரேஷ்ட:	-	முதன்மை பெற்றவராயும்
ஸத்யவாந்	-	சத்தியவானாயும்
பலவாந் அபி	-	பலவானாயுமிருந்தும்
ரக்ஷஸ்ஸு	-	அரக்கர்களிடத்தில்
அஸ்த்ரம்	-	அஸ்திரத்தை
கிமர்தம்	-	யாது காரணத்தால்
ந யோஜயதி	-	ப்ரயோகியாதிருக்கிறார்?

न नागा नापि गन्धर्वा नासुरा न मरुद्गणाः ।
रामस्य समरे वेगं शक्ताः प्रतिसमाधितुम् ॥

ந நாகா நாபி கந்தர்வா நாஸுரா ந மருத்கணா: ।
ராமஸ்ய ஸமரே வேகம் ஶக்தா: ப்ரதி ஸமாதிதும் ॥ 44

ஸமரே	-	''யுத்தக் களத்தில்
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருடைய
வேகம்	-	கடுமையை
ப்ரதிஸமாதிதும்	-	எதிர்த்துத் தடுப்பதற்கு
ஶக்தா:	-	வல்லவர்கள்
ந நாகா:	-	நாகர்களல்லர்,
கந்தர்வா: அபி ந	-	கந்தர்வர்களுமல்லர்,
ந அஸுரா:	-	அஸுரர்களல்லர்,
ந மருத்கணா:	-	மருத்கணங்களல்லர்.

तस्य वीर्यवतः कश्चिद्यद्यस्ति मयि संभ्रमः ।
किमर्थं न शरैस्तीक्ष्णैः क्षयं नयति राक्षसान् ॥

தஸ்ய வீர்யவத: கஶ்சித்யத்யஸ்தி மயி ஸம்ப்ரம: ।
கிமர்தம் ந ஶரைஸ்தீக்ஷ்ணை: க்ஷயம் நயதி ராக்ஷஸாந் ॥ 45

வீர்யவத: தஸ்ய	-	''வீரரான அவருக்கு
மயி	-	என்னிடத்தில்
கஶ்சித்	-	சிறிதும்
ஸம்ப்ரம:	-	மதிப்பு
அஸ்தி யதி	-	இருக்கமாகில்
தீக்ஷ்ணை: ஶரை:	-	கூரிய சரங்களால்
ராக்ஷஸாந்	-	அரக்கர்களை
க்ஷயம்	-	அழிவிற்கு
கிமர்தம்	-	ஏன்
ந நயதி	-	உட்படுத்தாதிருக்கிறார்?

भ्रातुरादेशमादाय लक्ष्मणो वा परंतपः ।
कस्य हेतोर्न मां वीरः परित्राति महाबलः ॥

ப்ராதுராதேஶ மாதாய லக்ஷ்மணோ வா பரந்தப: ।
கஸ்ய ஹேதோர் ந மாம் வீர: பரித்ராதி மஹாபல: ॥ 46

மஹாபல:	- ''மஹா பலிஷ்டரும்
பரந்தப	- சத்துருக்களை எரிப்பவரும்
வீர:	- வீரருமான
லக்ஷ்மண: வா	- லக்ஷ்மணராயினும்
ப்ராது:	- அண்ணனது
ஆதேஶம்	- நியமனத்தை
ஆதாய	- பெற்று வந்து
மாம்	- என்னை
கஸ்ய ஹேதோ:	- ஏனோ
ந பரித்ராதி	- மீட்காதிருக்கிறார்?

यदि तौ पुरुषव्याघ्रौ वाय्वग्निसमतेजसौ ।
सुराणामपि दुर्धर्षौ किमर्थं मामुपेक्षतः ॥

யதி தௌ புருஷவ்யாக்ரௌ வாய்வக்நி ஸமதேஜஸௌ ।
ஸுராணாமபி துர்தர்ஷௌ கிமர்தம் மாமுபேக்ஷத: ॥ 47

தௌ	- ''அவ்விருவர்கள்
புருஷவ்யாக்ரௌ	- ஆண் புலிகளாய்
வாய்வக்னிஸமதேஜஸௌ	- வாயுவிற்கும், அக்னிக்கும் சமமான திறலுடையவர்களாய்
ஸுராணாம் அபி	- தேவர்களுக்கும்
துர்தர்ஷௌ	- அச்சமுண்டாக்குகிறவர்களாய்
யதி	- இருந்தும்
கிமர்தம்	- ஏன்
மாம்	- என்னை
உபேக்ஷத:	- உபேக்ஷிக்கிறார்கள்?

ममैव दुष्कृतं किंचिन्महदस्ति न संशयः ।
समर्थावपि तौ यन्मां नावेक्षेते परंतपौ ॥

மமைவ துஷ்க்ருதம் கிஞ்சிந் மஹதஸ்தி ந ஸம்ஶய: ।
ஸமர்த்தாவபி தௌ யன்மாம் நாவேக்ஷேதே பரந்தபௌ ॥ 48

தௌ	- ''அவ்விருவர்கள்
ஸமர்தௌ	- சாமர்த்தியமுடைய
பரந்தபௌ	- ஜயசாலிகளாய்
அபி	- இருந்தும்
மாம்	- என்னை
ந அவேக்ஷேதே	- கவனியாதிருக்கிறார்கள்
யத்	- என்கிறதால்

மம ஏவ	எனக்கே
மஹத்	மஹத்தான
கிஞ்சித்	இன்னதென்றறிய முடியாத
துஷ்க்ருதம்	துஷ்கிருத்யம் (பாபம்)
அஸ்தி	ஸம்பவமாயிருக்க வேண்டும்;
ஸம்ஶய:	ஸந்தேஹம்
ந	இல்லை.''

वैदेह्या वचनं श्रुत्वा करुणं साश्रु भाषितम् ।
अथाब्रवीन्महातेजा हनुमान् मारुतात्मजः ॥

வைதேஹ்யா வசனம் ஶ்ருத்வா கருணம் ஸாஶ்ரு பாஷிதம் ।
அதாப்ரவீன் மஹாதேஜா ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 49

மஹாதேஜா:	மஹா பராக்கிரமசாலியும்
மாருதாத்மஜ:	வாயு புத்திரருமான
ஹநுமான்	ஹனுமார்
வைதேஹ்யா:	வைதேஹியின்
ஸாஶ்ரு	கண்ணுங்கண்ணீருமாய்
கருணம்	இரக்கமெழும்படி
பாஷிதம்	மொழிந்த
வசநம்	மொழியை
ஶ்ருத்வா	கேட்டு
அத	பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	விண்ணப்பம் செய்தார்

त्वच्छोकविमुखो रामो देवि सत्येन ते शपे ।
रामे दुःखाभिपन्ने च लक्ष्मणः परितप्यते ॥

த்வச்சோக விமுகோ ராமோ தேவி ஸத்யேந தே ஶபே ।
ராமே து:காபிபந்நே ச லக்ஷ்மண: பரிதப்யதே ॥ 50

தேவி	''ஓ! தேவி!
தே	உமக்கு
ஸத்யேந	சத்தியத்தின் மீது
ஶபே	ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன்;
ராம:	ஸ்ரீராமர்
த்வச்சோகவிமுக:	உமது துக்கத்தால் மற்றெதையும் வெறுத்திருக்கின்றனர்;
ராமே	ஸ்ரீராமர்
து:காபிபந்நே	துக்கத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கையில்
ச	அதனால்
லக்ஷ்மண:	லக்ஷ்மணர்
பரிதப்யதே	சோகமுறுகின்றனர்.

कथंचिद्भवती दृष्ट्वा न कालः परिशोचितुम् ।
इमं मुहूर्तं दुःखानां द्रक्ष्यस्यन्तमनिन्दिते ॥

கதஞ்சித் பவதீ த்ருஷ்டா ந கால: பரிஶோசிதும் ।
இமம் முஹூர்தம் து:கா நாம் த்ரக்ஷ்யஸ்யந்த மநிந்திதே ॥ 51

அநிந்திதே - "புண்ணியவதீ!
பவதீ - பெருமாட்டியாகிய நீர்
கதஞ்சித் - தெய்வாதீனமாய்
த்ருஷ்டா - தரிசனமானீர்;
பரிஶோசிதும் - துக்கிப்பதற்கு
ந காலஃ - சமயமில்லை;
இமம் முஹூர்தம் - இப்பொழுதே
துஃகாநாம் - துக்கங்களின்
அந்தம் - முடிவை
த்ரக்ஷ்யஸி - காணப் போகிறீர்.

तावुभौ पुरुषव्याघ्रौ राजपुत्रौ महाबलौ ।
त्वद्दर्शनकृतोत्साहौ लङ्कां भस्मीकरिष्यतः ॥

தாவுபௌ புருஷவ்யாக்ரௌ ராஜபுத்ரௌ மாஹபலௌ ।
த்வத்தர்ஶந க்ருதோத்ஸாஹௌ லங்காம் பஸ்மீகரிஷ்யத: ॥ 52

மஹாபலௌ - "மஹாபலிஷ்டர்களும்
புருஷவ்யாக்ரௌ - ஆண் புலிகளுமான
தௌ - அந்த
உபௌ - இரண்டு
ராஜபுத்ரௌ - ராஜகுமாரர்கள்
த்வத்தர்ஶநக்ருதோத்ஸாஹௌ-உம்மைக் காணக் கொண்ட ஊக்கமுடையவர்களாய்
லங்காம் - லங்கையை
பஸ்மீகரிஷ்யதஃ - நீறாக்கப் போகிறார்கள்.

हत्वा च समरे क्रूरं रावणं सहबान्धवम् ।
राघवस्त्वां विशालाक्षि नेष्यति स्वां पुरीं प्रति ॥

ஹத்வா ச ஸமரே க்ரூரம் ராவணம் ஸஹபாந்தவம் ।
ராக வஸ்த்வாம் விஶாலாக்ஷி நேஷ்யதி ஸ்வாம் புரீம் ப்ரதி ॥ 53

விஶாலாக்ஷி - "ஓ விசாலக்ஷி!
ராகவஃ - ஸ்ரீராகவர்
க்ரூரம் ராவணம் - கொடிய ராவணனை
ஸஹபாந்தவம் - சுற்றத்தாருள்பட
ஸமரே ச - யுத்தத்திலேயே

ஹத்வா	ஹதம் செய்து
த்வாம்	உம்மை
ஸ்வாம் புரீம்	தமது நகரத்திற்கு
ப்ரதிநேஷ்யதி	அழைத்துக் கொண்டு எழுந்தருளப் போகிறார்.

ब्रूहि यद्राघवो वाच्यो लक्ष्मणश्च महाबल: ।
सुग्रीवो वापि तेजस्वी हरयोऽपि समागता: ।।

ப்ரூஹி யத்ராகவோ வாச்யோ லக்ஷ்மணஶ்ச மஹாபல: ।
ஸுக்ரீவோ வாபி தேஜஸ்வீ ஹரயோऽபி ஸமாகதா: ॥ 54

ராகவ:	"ஸ்ரீ ராகவரும்
மஹாபல:	மஹாபலிஷ்டரான
லக்ஷ்மண: ச	லக்ஷ்மணரும்
தேஜஸ்வீ	பராக்கிரமசாலியான
ஸுக்ரீவ: வா	ஸுக்ரீவரும்
ஸமாகதா:	ஒன்று கூடிய
ஹரய: அபி	வானரர்களும்
யத் வாச்ய:	யாது சொல்லப்பட வேண்டுமோ அதை
ப்ரூஹி	சொல்லியருளும்."

इत्युक्तवति तस्मिंश्च सीता सुरसुतोपमा ।
उवाच शोकसंतप्ता हनुमन्तं प्लवङ्गमम् ।।

இத்யுக்தவதி தஸ்மிம்ஶ்ச ஸீதா ஸுரஸுதோபமா ।
உவாச ஶோக ஸந்தப்தா ஹநுமந்தம் ப்லவங்கமம் ॥ 55

தஸ்மிந்	அவர்
இதி	இவ்வாறு
உக்தவதி ச	சொல்லுகையிலும்
ஶோகஸந்தப்தா	சோகத்தாலே பரிதபிக்கும்
ஸுரஸுதோபமா	தெய்வப் பெண்ணென விளங்கும்
ஸீதா	ஸீதாப் பிராட்டி
ப்லவங்கமம்	வானரரான
ஹநூமந்தம்	ஹனுமாருக்கு
உவாச	மறுமொழி கூறினாள்.

कौसल्या लोकभर्तारं सुषुवे यं मनस्विनी ।
तं ममार्थे सुखं पृच्छ शिरसा चाभिवादय ।।

கௌஸல்யா லோகபர்தாரம் ஸுஷுவே யம் மனஸ்விநீ ।
தம் மமார்த்தே ஸுகம் ப்ருச்ச ஶிரஸா சாபிவாதய ॥ 56

மநஸ்விநீ - ''மனஸ்வியான
கௌஸல்யா - கௌஸல்யா தேவியார்,
லோகபர்தாரம் - லோகரக்ஷகராய்
யம் ஸுஷுவே - எவரைப் பெற்றாரோ
தம் - அவரை
மம அர்தே - என் பொருட்டு
ஶிரஸா அபிவாதய - தலை வணங்கித் தண்டம் ஸமர்ப்பியும்.
ஸுகம் ச - யோக க்ஷேமத்தையும்
ப்ருச்ச - விசாரியும்.

स्रजश्च सर्वरत्नानि प्रिया याश्च वराङ्गनाः ।
ऐश्वर्यं च विशालायां पृथिव्यामपि दुर्लभम् ॥

ஸ்ரஜஶ்ச ஸர்வரத்நாநி ப்ரியா யாஶ்ச வராங்கநா: ।
ஐச்வர்யம் ச விஶாலாயாம் ப்ருதிவ்யாமபி துர்லபம் ॥ 57

पितरं मातरं चैव संमान्याभिप्रसाद्य च ।
अनुप्रव्रजितो रामं सुमित्रा येन सुप्रजाः ॥

பிதரம் மாதரம் சைவ ஸம்மான்யாபி ப்ரஸாத்ய ச ।
அநு ப்ரவ்ராஜிதோ ராமம் ஸுமித்ரா யேன ஸுப்ரஜா: ॥ 58

आनुकूल्येन धर्मात्मा त्यक्त्वा सुखमनुत्तमम् ।
अनुगच्छति काकुत्स्थं भ्रातरं पालयन् वने ॥

ஆநு கூல்யேன தர்மாத்மா த்யக்த்வா ஸுகமநுத்தமம் ।
அநுகச்சதி காகுத்ஸ்தம் ப்ராதரம் பாலயன் வனே ॥ 59

ஸுமித்ரா - ''ஸுமித்திரை
ஸுப்ரஜாः - சற்புத்திரனை பெற்றவளாகிறது
யேந - எவனாலோ அந்த
தர்மாத்மா - தர்மாத்மா,
ஸ்ரஜः - மாலைகளையும்
ஸர்வரத்நாநி ச - சகல ரத்தினங்களையும்
ப்ரியாः - ப்ரீதியுள்ளவர்கள்
யாः ச - எவர்களோ அந்த
வராங்கநாः - உத்தம ஸ்திரீகளையும்
விஶாலாயாம் - பரந்த
ப்ருதிவ்யாம் - பூமியில்
துர்லபம் - தேடினாலும் கிடைத்தற்கு அரிய
ஐஶ்வர்யம் ச - ஐச்வரியத்தையும்
அநுத்தமம் - ஒப்புயர்வில்லாத
ஸுகம் ஏவ - சுகத்தையும்

ஆநுகூல்யேந	-	பக்தியினால்
த்யக்த்வா	-	துறந்து,
பிதரம் அபி	-	தந்தையையும்
மாதரம் ச	-	தாயையும்
ஸம்மாந்ய	-	பூஜித்து
அபிப்ரஸாத்ய	-	வேண்டி விடை பெற்று
ராமம்	-	ஸ்ரீராமரை
அநுப்ரவ்ரஜிதঃ	-	பின்தொடர்ந்து வந்தவனாய்
ப்ராதரம்	-	தமையனாரான
காகுத்ஸ்தம்	-	காகுத்ஸ்தரை
வநே	-	கானகத்தில்
பாலயந்	-	காப்பவனாக
அநுகச்சதி	-	அனுசரித்து நடந்து வருகிறான்.

सिंहस्कन्धो महाबाहुर्मनस्वी प्रियदर्शनः ।
पितृवद्वर्तते रामे मातृवन्मां समाचरन् ॥

ஸிம்ஹஸ்கந்தோ மஹாபாஹுர் மனஸ்வீ ப்ரியதர்ஶன: ।
பித்ருவத் வர்த்ததே ராமே மாத்ருவன்மாம் ஸமாசரந் ॥ 60

ப்ரியதர்ஶநঃ	-	''இலக்ஷணமான
ஸிம்ஹஸ்கந்தঃ	-	சிங்கம் போல் அடிக் கழுத்துடையவனும்
மஹாபாஹுঃ	-	மஹா சக்திமானுமான
மநஸ்வீ	-	நல்ல மனதுடைய அவன்
மாம்	-	என்னை
மாத்ருவத்	-	மாதாவாகவும்
ராமே	-	ஸ்ரீராமரிடத்தில்
பித்ருவத்	-	தந்தையிடத்தில் போலவும்
ஸமாசரந்	-	நடப்பவனாய்
வர்ததே	-	சுச்ரூஷை செய்து வருகிறான்.

ह्रियमाणां तदा वीरो न तु मां वेद लक्ष्मणः ।
वृद्धोपसेवी लक्ष्मीवाञ्शक्तो न बहु भाषिता ॥

ஹ்ரியமாணாம் ததா வீரோ நது மாம் வேத லக்ஷ்மண: । 61
வ்ருத்தோப ஸேவீ லக்ஷ்மீவான்ஶக்தோ ந பஹு பாஷிதா ॥

राजपुत्रः प्रियः श्रेष्ठः सदृशः श्वशुरस्य मे ।
मत्तः प्रियतरो नित्यं भ्राता रामस्य लक्ष्मणः ॥

ராஜபுத்ர: ப்ரிய: ஶ்ரேஷ்ட: ஸத்ருஶ: ஶ்வஶுரஸ்ய மே । 62
மத்த: ப்ரியதரோ நித்யம் ப்ராதா ராமஸ்ய லக்ஷ்மண: ॥

ததா	-	''அப்பொழுது
மாம்	-	என்னை

ஹ்ரியமாணாம் து	- தூக்கிக் கொண்டு போகையில்
வீரஃ	- வீரனான
லக்ஷ்மணஃ	- லக்ஷ்மணன்
ந வேத	- எதிர் நோக்கவில்லை;
லக்ஷ்மணஃ	- லக்ஷ்மணன்
வ்ருத்தோபஸேவி	- பெரியோருக்குப் பணிவிடை புரியும்
லக்ஷ்மீவாந்	- பாக்கியம் பெற்றவன்;
ஶக்தஃ	- மஹா சக்திமான்;
ந பஹுபாஷிதா	- மிதபாஷிஃ
மே	- எனது
ஶ்வஶுரஸ்ய	- மாமனாருக்கு
ஸத்ருஶஃ	- ஏற்ற
ஶ்ரேஷ்டஃ	- அத்யந்த
ப்ரியஃ	- செல்வமான
ராஜபுத்ரஃ	- ராஜகுமாரன்;
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருக்கு
மத்தஃ	- என்னைக் காட்டிலும்
நித்யம்	- அவிச்சின்னமாய்
ப்ரியதரஃ	- உதவி பரியும்
ப்ராதா	- தம்பி.

नियुक्तो धुरि यस्यां तु तामुद्वहति वीर्यवान् ।
यं दृष्ट्वा राघवो नैव वृत्तमार्यमनुस्मरेत् ॥

நியுக்தோ துரி யஸ்யாம் து தாமுத்வஹதி வீர்யவான் ।
யம் த்ருஷ்ட்வா ராகவோ நைவ வ்ருத்தமார்ய மநுஸ்மரேத் ॥ 63

ராகவஃ	- ''ஸ்ரீராகவர்
யம் த்ருஷ்ட்வா	- எவனைக் கண்டு
வ்ருத்தம்	- காலஞ்சென்ற
ஆர்யம் ஏவ	- தந்தையைக் கூட
ந அநுஸ்மரேத்	- நினையாமலிருக்கிறாரோ
வீர்யவாந்	- அந்த வீரன்
யஸ்யாம்	- எந்த
துரி	- காரியத்தில்
நியுக்தஃ து	- ஏவப்படுகிறானோ
தாம்	- அதை
உத்வஹதி	- (சரி வர) நிறைவேற்ற வல்லவன்.

स ममार्थाय कुशलं वक्तव्यो वचनान्मम ।
मृदुर्नित्यं शुचिर्दक्षः प्रियो रामस्य लक्ष्मणः ॥

ஸ மமார்தாய குஶலம் வக்தவ்யோ வசநாந் மம ।
ம்ருதுர்நித்யம் ஶுசிர்தக்ஷ: ப்ரியோ ராமஸ்ய லக்ஷ்மண: ॥ 64

ராமஸ்ய - ''ஸ்ரீராமருக்கு
ப்ரிய: - அன்பனாய்
நித்யம் - எக்காலத்திலும்
ம்ருது: - சொன்னபடி கேட்டு நடக்கிறவனாய்
தக்ஷ: - வெகு ஜாக்கிரதையுடனிருக்கிற
ஶுசி: - உண்மையான சினேகிதனான
ஸ: லக்ஷ்மண: - அந்த லக்ஷ்மணன்
மம அர்தாய - என் பொருட்டு
மம வசநாத் - நான் கேட்டதாய்
குஶலம் - க்ஷேம ஸமாசாரம்
வக்தவ்ய: - சொல்லப்பட வேண்டியவன்.

यथा हि वानरश्रेष्ठ दु:खक्षयकरो भवेत् ।
त्वमस्मिन् कार्यनिर्योगे प्रमाणं हरिसत्तम ॥

யதா ஹி வானரஶ்ரேஷ்ட து:கக்ஷய கரோ பவேத் ।
த்வமஸ்மின் கார்ய நிர்யோகே ப்ரமாணம் ஹரிஸத்தம ॥ 65

வாநரஶ்ரேஷ்ட - ''வானரத் தலைவனே!
யதா - எவ்விதம்
து:கக்ஷயகர: - துக்கத்தின் முடிவை விளைவிப்பவராய்
பவேத் ஹி - அவர் (ராகவர்) ஆவாரோ அவ்வண்ணமே
ஹரிஸத்தம - வானரோத்தம!
அஸ்மிந் - இந்த
கார்யநிர்யோகே - காரியம் நிறைவேறும் விஷயத்தில்
த்வம் - நீர்
ப்ரமாணம் - பொறுப்பாளி.

राघवस्त्वत्समारम्भान्मयि यत्नपरो भवेत् ।
इदं ब्रूयाश्च मे नाथं शूरं रामं पुनः पुनः ॥

ராகவஸ்த்வத்ஸமாரம்பான் மயி யத்நபரோ பவேத் ।
இதம் ப்ரூயாச்ச மே நாதம் ஶௌரம் ராமம் புன: புன: ॥ 66

ராகவ: - ''ஸ்ரீராகவர்
த்வத்ஸமாரம்பாத் ச - உமது முயற்சியாலேயே
மயி - என் விஷயத்தில்
யத்நபர: - யத்ன ஊக்கமுடையவராய்
பவேத் - ஆக வேண்டும்;
மே - எனது
நாதம் - நாயகரும்
ஶௌரம் - சூரருமான
ராமம் - ஸ்ரீராமருக்கு

புந: புந: - பெயர்த்துப் பெயர்த்து
இதம் - பின்கண்ட வார்த்தைகளால்
ப்ரூயா: - விண்ணப்பம் செய்வாயாக.

जीवितं धारयिष्यामि मासं दशरथात्मज ।
ऊर्ध्वं मासान्न जीवेयं सत्येनाहं ब्रवीमि ते ॥

ஜீவிதம் தாரயிஷ்யாமி மாஸம் தசரதாத்மஜ ।
ஊர்த்வம் மாஸாந்ந ஜீவேயம் ஸத்யேநாஹம் ப்ரவீமி தே ॥ 67

ஸத்யேந - ''சத்தியமாக
தே - உமக்கு
அஹம் ப்ரவீமி - நான் சொல்லுகிறேன்
தஶரதாத்மஜ - 'தசரத புத்திரரே!
மாஸம் - ஒரு மாதம்
ஜீவிதம் - பிராணனை
தாரயிஷ்யாமி - வைத்திருப்பேன்;
மாஸாத் - ஒரு மாதத்திற்கு
ஊர்த்வம் - மேல்
ந ஜீவேயம் - ஜீவித்திருக்க மாட்டேன்.

रावणेनोपरुद्धां मां निकृत्या पापकर्मणा ।
त्रातुमर्हसि वीर त्वं पातालादिव कौशिकीम् ॥

ராவணேநோபருத்தாம் மாம் நிக்ருத்யா பாபகர்மணா ।
த்ராதுமர்ஹஸி வீர த்வம் பாதாளாதிவ கௌஶிகீம் ॥ 68

வீர - ''வீர!
த்வம் - நீர்
கௌஶிகீம் - (யமுனா நதியில் ஸ்நானம் செய்து கொண்டிருக்கையில் வருண தேவனால் பாதாள லோகத்திற்குத் திருடிக் கொண்டு போகப் பட்டவளும் உசத்தியர் என்பவரது மனையாளுமான) கௌசிகியை
பாதாலாத் - பாதாளத்தினின்று
இவ - (உசத்தியர் பாதாள லோகம் சென்று அதைச் சோஷணம் செய்து அவளை மீட்டு வந்தது) எப்படியோ அப்படியே
பாபகர்மணா - தீத்தொழில் புரியும்
நிக்ருத்யா - அற்பனான
ராவணேந - ராவணனால்
உபருத்தாம் - சிறை செய்யப்பட்டிருக்கின்ற
மாம் - என்னை
த்ராதும் - மீட்க
அர்ஹஸி - அருள் புரிய வேண்டும்.''

ततो वस्त्रगतं मुक्त्वा दिव्यं चूडामणिं शुभम् ।
प्रदेयो राघवायेति सीता हनुमते ददौ ॥

ததோ வஸ்த்ரகதம் முக்த்வா திவ்யம் சூடாமணிம் ஶுபம் ।
ப்ரதேயோ ராகவாயேதி ஸீதா ஹநுமதே ததௌ ॥ 69

ததঃ - அப்பொழுது
வஸ்தகதம் - வஸ்திரத்தில் முடிந்திருந்த
சூடாமணிம் - சூடாமணி (ஜடபில்லை) என்னும்
திவ்யம் ஶுபம் - திவ்ய ஆபரணத்தை
முக்த்வா - அவிழ்த்தெடுத்து
ராகவாய - "ஸ்ரீராகவருக்கு
ப்ரதேயঃ - சேர்த்து விட வேண்டியது"
இதி - என்று சொல்லி
ஸீதா - ஸீதை
ஹநுமதே - ஹனுமாரிடத்தில்
ததௌ - தந்தனள்.

प्रतिगृह्य ततो वीरो मणिरत्नमनुत्तमम् ।
अङ्गुल्या योजयामास न ह्यस्य प्राभवद्भुजः ॥

ப்ரதிக்ருஹ்ய ததோ வீரோ மணிரத்ந மநுத்தமம் ।
அங்குள்யா யோஜயாமாஸ ந ஹ்யஸ்ய ப்ராபவத்புஜঃ ॥ 70

வீரঃ - வீரர்
அநுத்தமம் - ஒப்புயர்வில்லாத
மணிரத்நம் - மணிரத்தினத்தை
ததঃ - அவளிடமிருந்து
ப்ரதிக்ருஹ்ய - கையில் வாங்கி
அங்குல்யா - விரலோடு
யோஜயாமாஸ - செறித்துக் கொண்டார்;
அஸ்ய - இவருடைய
புஜঃ ஹி - கையும்
ந ப்ராபவத் - மிஞ்சாமல் ஒத்திருந்தது.

मणिरत्नं कपिवरः प्रतिगृह्याभिवाद्य च ।
सीतां प्रदक्षिणं कृत्वा प्रणतः पार्श्वतः स्थितः ॥

மணிரத்நம் கபிவர: ப்ரதிக்ருஹ்யாபி வாத்ய ச ।
ஸீதாம் ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா ப்ரணத: பார்ஶ்வத: ஸ்தித: ॥ 71

கபிவரঃ - வானரோத்தமர்
மணிரத்நம் - மணிரத்தினத்தை
ப்ரதிக்ருஹ்ய - அணிந்து கொண்டு
ஸீதாம் - ஸீதையை
அபிவாத்ய - அடிபணிந்து

ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா	வலம் வந்து
ப்ரணத: ச	கை கூப்பிய வண்ணமே
பார்ஶ்வத:	ஸமீபத்தில்
ஸ்தித:	(பேசாமல்) நின்று கொண்டிருந்தார்.

हर्षेण महता युक्तः सीतादर्शनजेन सः ।
हृदयेन गतो रामं शरीरेण तु विष्ठितः ॥

ஹர்ஷேண மஹதா யுக்த: ஸீதா தர்சநஜேந ஸ: ।
ஹ்ருதயேந கதோ ராமம் ஶரீரேண து விஷ்டித: ॥ 72

ஶரீரேண து	உடலோடு மாத்திரமே
விஷ்டித:	நின்று கொண்டு
ஸ:	அவர்
ஸீதாதர்ஶஜேந	ஸீதையைக் கண்டதனாலுண்டான
மஹதா ஹர்ஷேண	பேரானந்தத்தோடு
யுக்த:	கூடினவராகி
ராமம்	ஸ்ரீராமரிடம்
ஹ்ருதயேந கத:	மனத்தை விடுத்தார்.

मणिवरमुपगृह्य तं महार्हं जनकनृपात्मजया धृतं प्रभावात् ।
गिरिरिव पवनावधूतमुक्तः सुखितमनाः प्रतिसंक्रमं प्रपेदे ॥

மணிவரமுபக்ருஹ்ய தம் மஹார்ஹம்
ஜனக ந்ருபாத்மஜயா த்ருதம் ப்ரபா வாத் ।
கிரிரிவ பவநாவதூதமுக்த:
ஸுகித மநா: ப்ரதி ஸங்க்ரமம் ப்ரபேதே ॥ 73

தம்	அந்த
மணிவரம்	மாணிக்கத்தை
ஜநகந்ருபாத்மஜயா	ஜனக சக்ரவர்த்தியின் திருமகளால்
ப்ரபாவாத்	அமானுஷ்ய மஹிமையால்
த்ருதம்	அணியப்பட்டிருந்ததாயும்
மஹார்ஹம்	விலை சொல்ல முடியாததுமாய்
உபக்ருஹ்ய	மனதில் பக்தியுடன் பாராட்டி
பவநாவதூதமுக்த:	காற்றினால் குலுக்கி விடப்பட்ட
கிரி:	பர்வதம்
இவ	எப்படியோ அப்படியே
ஸுகிதமநா:	களிப்புற்ற மனத்தராய்
ப்ரதிஸங்க்ரமம்	திரும்பிச் செல்ல
ப்ரபேதே	திருவுள்ளத்திலெண்ணினார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
வாயஸவ்ருத்தாந்த கதனம் நாம அஷ்டத்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஏகோநசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: - 39

मणिं दत्वा ततः सीता हनुमन्तमथाब्रवीत् ।
अभिज्ञानमभिज्ञातमेतद्रामस्य तत्त्वतः ॥

மணிம் தத்வா தத: ஸீதா ஹநுமந்த மதாப்ரவீத் ।
அபிஞாந மபி ஞாத மேதத்ராமஸ்ய தத்த்வத: ॥ 1

ஸீதா - ஸீதா பிராட்டியார்
மணிம் தத்வா - மணியை ஒப்புவித்து
தத: - இப்பொழுது
ஹநுமந்தம் - ஹனுமாரைப் பார்த்து
அத - பின்கண்டவாறு
அப்ரவீத் - சொன்னாள்.
ராமஸ்ய - ''ஸ்ரீராமருக்கு
தத்வத: - உள்ளபடி
அபிஜ்ஞாதம் - தெரிந்த
அபிஜ்ஞாநம் ஏதத் - அடையாளம் இது.

मणिं तु दृष्ट्वा रामो वै त्रयाणां संस्मरिष्यति ।
वीरो जनन्या मम च राज्ञो दशरथस्य च ॥

மணிம் து த்ருஷ்ட்வா ராமோ வை த்ரயாணாம் ஸம்ஸ்மரிஷ்யதி ।
வீரோ ஜனன்யா மம ச ராஞ்ஞோ தஶரதஸ்ய ச ॥ 2

வீர: - ''வீரரான
ராம: - ஸ்ரீராமர்
மணிம் - மணியை
த்ருஷ்ட்வா து - கண்டவுடனே
த்ரயாணாம் - மூவர்களான
மம ச - என்னுடையவும்
ஜநந்யா: - தாயினுடையவும்
தஶரதஸ்ய - தசரத
ராஜ்ஞ: ச - மன்னருடையவும்
ஸம்ஸ்மரிஷ்யதி வை- ஞாபகத்தைப் பெறுவார்.

स भूयस्त्वं समुत्साहे चोदितो हरिसत्तम ।
अस्मिन् कार्यसमारम्भे प्रचिन्तय यदुत्तरम् ॥

ஸ பூயஸ்த்வம் ஸமுத்ஸாஹே சோதிதோ ஹரிஸத்தம । 3
அஸ்மிந் கார்ய ஸமாரம்பே ப்ரசிந்தய யதுத்தரம் ॥

ஹரிஸத்தம - ''வானரோத்தம!
அஸ்மிந் - இந்த

கார்யஸமாரம்பே	- கார்யாரம்பமான
ஸமுத்ஸாஹே	- விசேஷ யத்தினத்தில்
பூய:	- முக்கியமாய் (மறுபடியும்)
சோதித:	- ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட
ஸ: த்வம்	- அந்த நீர்
உத்தரம்	- மேல் நடக்க வேண்டிய காரியம்
யத்	- எதுவோ அதை
ப்ரசிந்தய	- நன்றாய் ஆலோசிக்க வேண்டும்.

त्वमस्मिन् कार्यनिर्योगे प्रमाणं हरिसत्तम ।
तस्य चिन्तय यो यत्नो दुःखक्षयकरो भवेत् ॥
हनुमन् यत्नमास्थाय दुःखक्षयकरो भव ॥
த்வமஸ்மின் கார்ய நிர்யோகே ப்ரமாணம் ஹரிஸத்தம ।
தஸ்ய சிந்தய யோ யத்நோ துக்க க்ஷயகரோ பவேத் ॥
ஹநுமந் யத்நமாஸ்தாய துக்க க்ஷயகரோ பவ ॥ 4

ஹரிஸத்தம	- ''வானரோத்தம!
அஸ்மிந்	- இந்த
கார்யநிர்யோகே	- காரியத்தை முடித்து வைப்பதில்
ப்ரமாணம்	- தலைமைபெற்றவர்
த்வம்	- நீர்;
சிந்தயத:	- ஆலோசித்துச் செய்யும்
தஸ்ய	- உமது
யத்ந:	- முயற்சி
து:கக்ஷயகர:	- துக்கத்தை ஒழிப்பதாக
பவேத்	- ஆகும்.
ஹநுமன்	- ஹனுமாரே!
யத்நம்	- ஜாக்கிரதைத் தொழிலை
ஆஸ்தாய	- அனுஷ்டித்து
து:கக்ஷயகர:	- துக்கத்தைத் தீர்த்தவராக
பவ	- ஆவீர்.''

स तथेति प्रतिज्ञाय मारुतिर्भीमविक्रमः ।
शिरसा वन्द्य वैदेहीं गमनायोपचक्रमे ॥
ஸ ததேதி ப்ரதிஞாய மாருதிர் பீம விக்ரம: ।
ஶிரஸா வந்த்ய வைதேஹீம் கமநாயோபசக்ரமே ॥ 5

பீமவிக்ரம:	- அதிபராக்கிரமசாலியான
ஸ: மாருதி:	- அந்த மாருதியார்
வைதேஹீம்	- வைதேஹியைப் பார்த்து
ததா இதி	- ''அப்படியே ஆகக் கடவது'' என்று

ப்ரதிஜ்ஞாய - அறிவித்து
ஶிரஸா - தலையால்
வந்த்ய - வணங்கி
கமநாய - போக விடை கொள்ள
உபசக்ரமே - காத்து நின்றனர்.

ज्ञात्वा संप्रस्थितं देवी वानरं मारुतात्मजम् ।
बाष्पगद्गदया वाचा मैथिली वाक्यमब्रवीत् ।।

ஞாத்வாஸம் ப்ரஸ்திதம் தேவீ வானரம் மாருதாத்மஜம் ।
பாஷ்பகத்கதயா வாசா மைதிலீ வாக்யமப்ரவீத் ॥ 6

மைதிலி தேவீ - மைதிலி தேவியானவள்
மாருதாத்மஜம் - வாயு குமாரரான
வாநரம் - வானரரை
ஸம்பரஸ்திதம் - பிரயாணப்பட்டவராய்
ஜ்ஞாத்வா - தெரிந்து கொண்டு
பாஷ்பகத்கதயா - கண்ணீராலே தடுமாறுகிற
வாசா - குரலுடன்
வாக்யம் - ஒரு மொழியை
அப்ரவீத் - உரைத்தாள்.

कुशलं हनुमन् ब्रूयाः सहितौ रामलक्ष्मणौ ।।

குஶலம் ஹநுமந் ப்ரூயா: ஸஹிதௌ ராம லக்ஷ்மணௌ ॥ 7

ஹநுமந் - "ஹனுமாரே!
ஸஹிதௌ - இணை பிரியாத
ராமலக்ஷ்மணௌ - ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களுக்கு
குஶலம் - குசலத்தை
ப்ரூயா: - உரை செய்யும்.

सुग्रीवं च सहामात्यं वृद्धान् सर्वांश्च वानरान् ।
ब्रूयास्त्वं वानरश्रेष्ठ कुशलं धर्मसंहितम् ।।

ஸுக்ரீவம் ச ஸஹா மாத்யம் வ்ருத்தான் ஸர்வாம்ஶ்ச வானராந் ।
ப்ரூயாஸ்த்வம் வானரஶ்ரேஷ்ட குஶலம் தர்மஸம்ஹிதம் ॥ 8

வாநரஶ்ரேஷ்ட - "வானர ச்ரேஷ்டரே!
த்வம் - நீர்
ஸஹாமாத்யம் - மந்திரிகளோடு கூடிய
ஸுக்ரீவம் ச - சுக்ரீவருக்கும்
வ்ருத்தாந் - பெரியவர்களான
ஸர்வாந் - எல்லா
வாநராந் ச - வானரர்களுக்கும்

குஶலம் - குசலத்தை
தர்மஸம்ஹிதம் - அவரவர்க்கேற்ற முறைப்படி
ப்ரூயா: - உரை செய்யும்.

यथा स च महाबाहुर्मां तारयति राघवः ।
अस्माद् दुःखाम्बुसंरोधात्त्वं समाधातुमर्हसि ॥

யதா ஸ ச மஹாபாஹுர்மாம் தாரயதி ராகவ: ।
அஸ்மாத் துக்காம்புஸம்ரோதாத் த்வம் ஸமாதாதுமர்ஹஸி ॥ 9

மஹாபாஹு: - "மஹாபாஹுவான
ஸ: ராகவ: ச - அந்த ராகவரே
அஸ்மாத் - இந்த
து:காம்புஸம்ரோதாத் - துயரக் கடலாகிய கட்டினின்றும்
மாம் - என்னை
தாரயதி - தப்புவிப்பவர்
யதா - என்னும்படி
த்வம் - நீர்
ஸமாதாதும் - காரிய முடிவிற்கு
அர்ஹஸி - அருள் புரியும்.

जीवन्तीं मां यथा रामः संभावयति कीर्तिमान् ।
त्तथा हनुमन्वाच्यो वाचा धर्ममवाप्नुहि ॥

ஜீவந்திம் மாம் யதா ராம: ஸம் பாவயதி கீர்திமான் ।
தத்ததா ஹநுமான் வாச்யோ வாசா தர்மமவாப்நுஹி ॥ 10

கீர்திமாந் - "கீர்த்திமானான
ராம: - ஸ்ரீராமர்
மாம் - என்னை
ஜீவந்தீம் - உயிருடனிருப்பவளாய்
ஸம்பாவயதி - கண்டு கொள்ளுகிறது
யதா ததா - எப்படி ஆகுமோ அதற்கேற்றபடி
வாச்யம் - சொல்ல வேண்டும்.
ஹநுமந் - ஹனுமாரே!
தத் - அதனால்
வாசா - ஒரு வாய்ச் சொல்லால்
தர்மம் - புண்ணிய பாக்யத்தை
அவாப்நுஹி - பெறக் கடவீர்.

नित्यमुत्साहयुक्ताश्च वाचः श्रुत्वा त्वयेरिताः ।
वर्धिष्यते दाशरथेः पौरुषं मंदवाप्तये ॥

நித்யமுத்ஸாஹ யுக்தாஶ்ச வாச: ஶ்ருத்வா த்வயேரிதா: ।
வர்திஷ்யதே தாஶரதே: பௌருஷம் மதவாப்தயே ॥ 11

த்வயா - "உம்மால்
ஈரிதா: - சொல்லப்பட்ட
உத்ஸாஹயுக்தா: - ஆனந்தகரமான
வாச: - விவரணங்களை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
ச - அதனால்
மதவாப்தயே - என்னை அடையும் விஷயத்தில்
தாஶரதே: - தாசரதியினுடைய
பௌருஷம் - மானிட ப்ரயத்தினம்
நித்யம் - இடையின்றி
வர்திஷ்யதே - பிரபலமாகும்.

मत्संदेशयुता वाचस्त्वत्तः श्रुत्वैव राघवः ।
पराक्रमे मतिं वीरो विधिवत्संविधास्यति ॥

மத்ஸந்தேஶயுதா வாசஸ்த்வத்த: ஶ்ருத்வைவ ராகவ: ।
பராக்ரமே மதிம் வீரோ விதிவத் ஸம்விதாஸ்யதி ॥ 12

வீர: - "கணவரான
ராகவ: - ஸ்ரீராகவர்
த்வத்த: - உம்மிடத்தினின்று
மத்ஸந்தேஶயுதா: - என் வாய்மொழிகளோடு கூடிய
வாச: - மொழிகளை
ஶ்ருத்வா ஏவ - கேட்டதும்
பராக்ரமவிதிம் - பிரயத்தின ப்ரயோக முறையை
விதிவத் - க்ரமப்படி
ஸம்விதாஸ்யதி - ஆக்ஞாபிப்பார்."

सीतायास्तद्वचः श्रुत्वा मारुतिर्हरिसत्तमः ।
शिरस्यञ्जलिमाधाय वाक्यमुत्तरमब्रवीत् ॥

ஸீதாயாஸ்தத்வச: ஶ்ருத்வா மாருதிர் ஹரிஸத்தம: ।
ஶிரஸ்யஞ்ஜலி மாதாயு வாக்ய முத்தர மப்ரவீத் ॥ 13

ஸீதாயா: - ஸீதையின்
தத்வச: - அம்மொழியை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
மாருதி: - வாயுவின் குமாரரும்
ஹரிஸத்தம: - வானரோத்தமருமான
ஹநுமாந் - ஹனுமார்
ஶிரஸி - தலையில்

அஞ்ஜலிம் ஆதாய	- அஞ்சலியைச் செய்து
வாக்யம்	- மறுமொழி
அப்ரவீத்	- சொன்னார்.

क्षिप्रमेष्यति काकुत्स्थो हर्यृक्षप्रवरैर्वृतः ।
यस्ते युधि विजित्यारीञ्शोकं व्यपनयिष्यति ॥

க்ஷிப்ரமேஷ்யதி காகுத்ஸ்தோ ஹர்ய்ருக்ஷ ப்ரவரைர் வ்ருத: ।
யஸ்தே யுதி விஜித்யாரீஞ் ஶோகம் வ்யபன யிஷ்யதி ॥ 14

ய:	- ''எவர்
அரீந்	- சத்துருக்களை
யுதி	- யுத்தத்தில்
விஜித்ய	- ஜயித்து
தே ஶோகம்	- உமதுசோகத்தை
வ்யபநயிஷ்யதி	- போக்கடிப்பாரோ, அந்த
காகுத்ஸ்த:	- காகுத்ஸ்தர்
ஹரிரிக்ஷப்ரவரை:	- வானரச்ரேஷ்டர்களாலும், கரடிச்ரேஷ்டர்களாலும்
வ்ருத:	- சூழப்பட்டவராய்
க்ஷிப்ரம்	- இதோ
ஏஷ்யதி	- எழுந்தருளப் போகின்றனர்.

न हि पश्यामि मर्त्येषु नामरेष्वसुरेषु वा ।
यस्तस्य क्षिपतो बाणान् स्थातुमुत्सहतेऽग्रतः ॥

நஹி பஶ்யாமி மர்த்யேஷு நாமரேஷ்வ ஸுரேஷுவா ।
யஸ்தஸ்ய க்ஷிபதோ பாணான் ஸ்தாது முத்ஸஹதேऽக்ரத: ॥ 15

பாணாந் க்ஷிபத:	- ''பாணங்களை வர்ஷிக்கும்
தஸ்ய அக்ரத:	- அவருக்கு எதிரில்
ஸ்தாதும்	- உயிரோடிருக்க
ய: உத்ஸஹதே	- எவன் வல்லவனாவனோ அந்த ஒருவனை
மர்த்யேஷு	- மனிதர்களுள்ளும்
அமரேஷு வா	- தேவர்களுள்ளும்
ந பஶ்யாமி	- நான் கண்டிலேன்,
அஸுரேஷு ஹி	- அஸுரர்களுள் ஆயினும்
ந	- இல்லை.

अप्यर्कमपि पर्जन्यमपि वैवस्वतं यमम् ।
स हि सोढुं रणे शक्तस्तव हेतोर्विशेषतः ॥

அப்யர்கமபி பர்ஜன்யமபி வைவஸ்வதம் யமம் ।
ஸ ஹி ஸோடும் ரணே ஶக்தஸ்தவ ஹேதோர் விஶேஷத: ॥ 16

விஶேஷத:	- ''முக்கியமாய்
தவ ஹேதோ:	- உமது நிமித்தமாய்
ஸ: ஹி	- அவர் ஒருவரே
அர்கம் அபி	- சூரியனையும்
பர்ஜந்யம் அபி	- இந்திரனையும்
வைவஸ்வதம்	- அக்னி பகவானையும்
யமம் அபி	- யமனையும்
ரணே	- யுத்தத்தில்
ஸோடும்	- தோற்கடிக்க
ஶக்த:	- ஏற்றவர்.

स हि सागरपर्यन्तां महीं शासितुमीहते ।
त्वन्निमित्तो हि रामस्य जयो जनकनन्दिनि ।।

ஸ ஹி ஸாகரபர்யந்தாம் மஹீம் ஶாஸிது மீஹதே ।
த்வந்நிமித்தோ ஹி ராமஸ்ய ஜயோ ஜனகநந்திநி ॥ 17

ஜநகநந்திநி	- ''ஜனகர் திருமகளே!
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருக்கு
ஜய:	- வெற்றி என்பது
த்வந்நிமித்த:	- உம்மால் ஸம்பவமானது
ஹி	- (ஶ்ரத்தயா தேவோ தேவத்வமஶ்நுதே என்கிறபடி) பிரசித்தம்,
ஹி	- ஆகையால்தான்
ஸ:	- அவர்
ஸாகரபர்யந்தாம்	- கடல் சூழ்ந்த
மஹீம்	- பூவுலகை
ஶாஸிதும்	- தாங்க
ஈஹதே	- ஈடுபட்டிருக்கிறார்.''

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सम्यक्सत्यं सुभाषितम् ।
जानकी बहु मेनेऽथ वचनं चेदमब्रवीत् ।।

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா ஸம்யக் ஸத்யம் ஸுபாஷிதம் । 18
ஜானகீ பஹுமேநேऽத வசனம் சேதமப்ரவீத் ॥

ஜாநகீ	- ஜானகி
தஸ்ய	- அவருடைய
ஸம்யக்	- ஸமயத்திற்கேற்றதும்
ஸுபாஷிதம்	- சாதுர்யத்துடனும் பலமாயும் சொல்லப்பட்டதும்
ஸத்யம்	- ஸத்யமுமான
தத் வசநம்	- அவ்வசனத்தை

ஶ்ருத்வா	திருச்செவி சார்த்தி
பஹு மேநே	நன்கு மதித்தனள்;
அத	இப்பொழுது
இதம்	பின்வரும்
வசநம் ச	வார்த்தையையும்
அப்ரவீத்	திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

ततस्तं प्रस्थितं सीता वीक्षमाणा पुनः पुनः ।
भर्तृस्नेहान्वितं वाक्यं सौहार्दादन्वमानयत् ॥

ததஸ்தம் ப்ரஸ்திதம் ஸீதா வீக்ஷமாணா புன: புன: ।
பர்த்ருஸ்நேஹாந்விதம் வாக்யம் ஸௌஹார்தா தந்வமானயத் ॥ 19

ஸீத	ஸீதை
வாக்யம்	சொன்ன சொல்லை
பர்த்ருஸ்நேஹாந்விதம்	நாயகரிடத்தில் உள்ள சினேகத்தைக் காட்டுகிறதாய்
புந: புந:	மேன்மேலும்
வீக்ஷமாணா	நினைத்து
தத:	அதினாலுண்டான
ஸௌஹார்தாத்	மிகுந்த உள்ளன்பினால்
ப்ரஸ்திதம்	பிரயாணோன்முகரான
தம்	அவரைப் பார்த்து
அந்வமாநயத்	உபசரித்துக் கேட்டாள்.

यदि वा मन्यसे वीर वसैकाहमरिन्दम ।
कस्मिंश्चित्संवृते देशे विश्रान्तः श्वो गमिष्यसि ॥

யதி வா மன்யஸே வீர வஸைகாஹ மரிந்தம ।
கஸ்மிம்ஶ்சித் ஸம்வ்ருதே தேஶே விஶ்ராந்த: ஶ்வோ கமிஷ்யஸி ॥ 20

அரிந்தம	"செற்றாரைச் சிதைக்க வல்ல
வீர	வீரரே!
வா	ஒருக்கால்
மந்யஸே யதி	இஷ்டப்படுவீராகில்
ஸம்வ்ருதே	ஏகாந்தமான
கஸ்மிஶ்சித்	ஏதேனுமொரு
தேஶே	இடத்தில்
ஏகாஹம்	ஒரு தினம்
விஶ்ராந்த:	தாமதித்தவராய்
வஸ	இரும்;
ஶ்வ:	நாளை
கமிஷ்யஸி	போகலாம்.

मम चैवाल्पभाग्यायाः सांनिध्यात्तव वानर ।
अस्य शोकस्य महतो मुहूर्तं मोक्षणं भवेत् ॥

மம சைவால்ப பாக்யாயா: ஸாந்நித்யாத்தவ வானர ।
அஸ்ய ஶோகஸ்ய மஹதோ முஹூர்தம் மோக்ஷணம் பவேத் ॥ 21

வாநர	‘‘வானரரே!
தவ	உமது
ஸாந்நித்யாத் சேத்	ஸமீபத்தில் இருக்கும் பக்ஷத்தில்
அல்பபாக்யாயாஃ	மந்தபாக்கியையான
மம	எனது
அஸ்ய	இந்த
மஹதஃ	பெரும்
ஶோகஸ்ய	சோகத்திற்கு
முஹூர்தம்	கொஞ்ச காலமாவது
மோக்ஷணம்	விமோசனமாக
பவேத்	இருக்கும்.

गते हि हरिशार्दूल पुनरागमनाय तु ।
प्राणानामपि संदेहो मम स्यान्नात्र संशयः ॥

கதே ஹி ஹரிஶார்தூல புனராகமநாய து ।
ப்ராணாநாமபி ஸந்தேஹோ மம ஸ்யாந்நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ 22

ஹரிஶார்தூல	‘‘வானரோத்தம!
புநஃ	மறுபடி
ஆகமநாய து	திரும்பி வருவதற்காகவே
கதே ஹி	சென்ற போதிலும்
அத்ர	அப்பொழுது
மம	என்னுடைய
ப்ராணாநாம்	உயிருக்கு
அபி	எப்படியாகிலும்
ஸந்தேஹஃ	ஆபத்து
ஸ்யாத்	நேரிடும்,
ஸம்ஶயஃ ந	ஸந்தேஹமில்லை.

तवादर्शनजः शोको भूयो मां परितापयेत् ।
दुःखाद् दुःखपरामृष्टां दीपयन्निव वानर ॥

தவாதர்ஶநஜ: ஶோகோ பூயோ மாம் பரிதாபயேத் ।
துக்காத் துக்க பராம்ருஷ்டாம் தீபயந்நிவ வானர ॥ 23

வாநர	‘‘வானரரே!
தவ	உம்மை

அதர்ஶநஜ: - காணாமையால் உண்டாகும்
ஶோக: - துக்கம்
பூய: - முன்னிலுமதிகமாய்
தீபயந் இவ - தீக்ஷ்ணமதிகரித்தே
து:காத் - துக்கத்தின்மேல்
து:கபராம்ருஷ்டாம் - துக்கம் அதிகரித்துச் சற்றுத் தேறிய
மாம் - என்னை
பரிதாபயேத் - வேதனை உண்டாக்கும்.

अयं च वीर संदेहस्तिष्ठतीव ममाग्रत: ।
सुमहांस्त्वत्सहायेषु हर्यृक्षेषु हरीश्वर ॥

அயம் ச வீர ஸந்தேஹஸ்திஷ்டதீவ மமாக்ரத: ।
ஸுமஹாம்ஸ்த்வத் ஸஹாயேஷு ஹர் ய்ருக்ஷேஷு ஹரீஶ்வர ॥ 24

ஹரீஶ்வர - ''வானரத் தலைவரே!
வீர - வீரரே!
த்வத்ஸஹாயேஷே - உமது துணைவர்களான
ஹரிரிக்ஷேஷு - வானரர்கள் விஷயத்திலும் கரடிகள் விஷயத்திலும்
அயம் - இந்த
அக்ரத: - முதலில் ஆக வேண்டியதாய்
ஸுமஹாந் ச - முக்கியமான
மம - எனக்கு
ஸந்தேஹ: - நிச்சயமாகாத ஒரு விஷயம்
இவ திஷ்டதி - இருக்கிறதே!

कथं नु खलु दुष्पारं तरिष्यन्ति महोदधिम् ।
तानि हर्यृक्षसैन्यानि तौ वा नरवरात्मजौ ॥

கதம் நு கலு துஷ்பாரம் தரிஷ்யந்தி மஹோததிம் ।
தாநி ஹர்ய்ருக்ஷ ஸைந்யாநி தௌ வா நரவராத்மஜௌ ॥ 25

தாநி - ''அந்த
ஹர்யருக்ஷஸைந்யாநி - வானர, ருக்ஷ ஸைன்யங்கள்
துஷ்பாரம் - தாண்டவரிய
மஹோததிம் - மஹோததியை
கதம் நு - எப்படி
தரிஷ்யந்தி - தாண்டும்?
தஶரதாத்மஜௌ - தசரதரின் குமாரர்களான
தௌ வா - அவ்விருவர்கள்தாம்
கலு - (எப்படித் தாண்ட) முடியும்?

त्रयाणामेव भूतानां सागरस्यास्य लङ्घने ।
शक्तिः स्याद्वैनतेयस्य तव वा मारुतस्य वा ॥

த்ரயாணமேவ பூதாநாம் ஸாகரஸ்யாஸ்ய லங்கனே ।
ஶக்தி: ஸ்யாத்வைந தேயஸ்ய தவ வா மாருதஸ்ய வா ॥ 26

அஸ்ய - ''இந்த
ஸாகரஸ்ய - ஸமுத்திரத்தின்
லங்கநே - தாண்டுதலில்
ஶக்திః - சக்தி
பூதாநாம் - ஸமானர்களான
த்ரயாணாம் - மூவர்களான
மாருதஸ்ய வா - வாயுவுக்குந்தான்
வைநதேயஸ்ய ஏவ - கருடனுக்குத்தான்
தவ வா - உமக்குந்தான்
ஸ்யாத் - உளது.

तदस्मिन् कार्यनिर्योगे वीरैवं दुरतिक्रमे ।
कि पश्यसि समाधानं त्वं हि कार्यविदां वरः ॥

ததஸ்மிந் கார்ய நிர்யோகே வீரைவம் துரதிக்ரமே ।
கிம் பஶ்யஸி ஸமாதானம் த்வம் ஹி கார்யவிதாம் வர: ॥ 27

வீர - ''வீரரே!
த்வம் - நீர்
கார்யவிதாம் - காரிய வல்லவர்களில்
வரః - தலைவர்.
ஹி - ஆதல் பற்றி
ஏவம் - இப்படி
துரதிக்ரமே - பெருந்தடையாயிருக்கிற
ஏதஸ்மிந் - இந்த
கார்யநிர்யோகே - காரியம் தலைக்கட்டும் விஷயத்தில்
கிம் ஸமாதாநம் - என்ன உபாயத்தை
பஶ்யஸி - கண்டு பிடித்திருக்கிறீர்?

काममस्य त्वमेवैकः कार्यस्य परिसाधने ।
पर्याप्तः परवीरघ्न यशस्यस्ते बलोदयः ॥

காமமஸ்ய த்வமேவைக: கார்யஸ்ய பரிஸாதநே । 28
பர்யாப்த: பரவீரக்ந யஶஸ்யஸ்தே பலோதய: ॥

பரவீரக்ந - ''பகை வீரரை அழிக்க வல்லவரே!
அஸ்ய கார்யஸ்ய - இந்தக் காரியத்தில்
பரிஸாதநே - ஸித்தி பெறும் விஷயத்தில்

த்வம் - நீர்
ஏக: - ஒருவராய்
பர்யாப்த: - முடிக்கத் திறமையுள்ளவர்;
பலோதய: - பழிக்குப் பழி வாங்கிய
யஶஸ்ய: - கீர்த்தி
தே ஏவ காமம் - உமதென ஆகும்.

बलै: समग्रैर्यदि मां रावणं जित्य संयुगे ।
विजयी स्वपुरीं यायात् त्त्तु मे तस्य यशस्करम् ॥

பலை: ஸமக்ரைர்யதி மாம் ராவணம் ஜித்ய ஸம்யுகே ।
விஜயீ ஸ்வபுரீம் யாயாத் தத்துமே தஸ்ய யஶஸ்கரம் ॥ 29

ஸமக்ரை: - "போதுமான
பலை: - ஸைன்யங்களுடன்
ராவணம் - ராவணனை
ஸம்யுகே - போரில்
ஜித்ய - புடைத்து
விஜயீ - வெற்றி பெற்றவராய்
ஸ்வபுரீம் - தமது நகரத்துக்கு
மாம் - என்னை
யாயாத் யதி - அழைத்துப் போவாராயின்
தத் - அது
மே - எனக்கும்
தஸ்ய - அவருக்கும்
யஶஸ்கரம் - பெருமை.

शरैस्तु संकुलां कृत्वा लङ्कां परबलार्दनः ।
मां नयेद्यदि काकुत्स्थस्तत्तस्य सद्दशं भवेत् ॥

ஶரைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரபலார்தன: ।
மாம் நயேத்யதி காகுத்ஸ்தஸ்தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத் ॥ 30

பரபலார்தந: - "பகைவர் குலத்தைக் குலைக்க வல்ல
காகுத்ஸ்த: - காகுத்ஸ்தர்
ஶரை: - பாணங்களால்
லங்காம் - லங்கையை
ஸங்குலாம் - சிதற
க்ருத்வா - அடித்து
மாம் - என்னை
நயேத் யதி - அழைத்துப் போவாராகில்
தத் து - அதுதான்
தஸ்ய - அவருக்கு
ஸத்ருஶம் பவேத் - ஏற்றதாக ஆகும்.

तद्यथा तस्य विक्रान्तमनुरूपं महात्मनः ।
भवेदाहवशूरस्य तथा त्वमुपपादय ॥

தத்யதா தஸ்ய விக்ராந்தமநுரூபம் மஹாத்மன: ।
பவேதாஹவஶூரஸ்ய ததா த்வமுப பாதய ॥ 31

தத்	"ஆகையால்
ஆஹவஶூரஸ்ய	போர் வீரரான
தஸ்ய	அந்த
மஹாத்மநஃ	மஹாத்மாவின்
விக்ராந்தம்	பராக்கிரமத்திற்கு
அநுரூபம்	ஏற்றதாய்
பவேத்	ஆகிறது
யதா ததா	எதுவோ அந்த ப்ரகாரமே
த்வம்	நீர்
உபபாதய	செய்யப் பாரும்."

तदर्थोपहितं वाक्यं सहितं हेतुसंहितम् ।
निशम्य हनुमाञ्शेषं वाक्यमुत्तरमब्रवीत् ॥

ததர்தோ பஹிதம் வாக்யம் ஸஹிதம் ஹேதுஸம்ஹிதம் ।
நிஶம்ய ஹநுமாஞ்ஶேஷம் வாக்யமுத்தர மப்ரவீத் ॥ 32

அர்தோபஹிதம்	பொருள் அமைந்ததும்
ப்ரஶ்ரிதம்	ஒன்றோடொன்று பொருந்தியதும்
தர்மஸம்ஹிதம்	தர்மம் சிறந்ததுமான
தத்வாக்யம்	அந்த மொழியை
ஹநுமாந்	ஹனுமார்
நிஶம்ய	கேட்டு
வாக்யம்	சொல்ல வேண்டிய
ஶேஷம்	மிகுதியை
உத்தரம் அப்ரவீத்	பதிலாய் உரைத்தார்.

देवि हर्यृक्षसैन्यानामीश्वरः प्लवतां वरः ।
सुग्रीवः सत्त्वसंपन्नस्तवार्थे कृतनिश्चयः ॥

தேவி ஹர்ய்ருக்ஷஸைந்யாநாமீஶ்வர: ப்லவதாம் வர: । 33
ஸுக்ரீவ: ஸத்த்வஸம்பந்நஸ்தவார்தே க்ருதநிஶ்சய: ॥

தேவி	"தேவீ!
ஹர்யுக்ஷஸைந்யாநாம்	வானர, ருக்ஷ ஸைன்யங்களுக்கு
ஈஶ்வரஃ	இறைவரும்
ப்லவதாம்	வானரர்களில்
வரஃ	உத்தமரும்

ஸத்வஸம்பந்ந: - நிர்விகற்ப மனத்தினருமான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவர்
தவ அர்தே - உம் விஷயத்தில்
க்ருதநிஶ்சய: - தீர்மானம் கொண்டவர்.

स वानरसहस्राणां कोटीभिरभिसंवृतः ।
क्षिप्रमेष्यति वैदेहि राक्षसानां निबर्हणः ॥

ஸ வானரஸஹஸ்ராணாம் கோடீபிரபிஸம் வ்ருத: ।
க்ஷிப்ரமேஷ்யதி வைதேஹி, ராக்ஷஸாநாம் நிபர்ஹண: ॥ 34

வைதேஹி - "வைதேஹி!
ஸ: - அவர்
வாநரஸஹஸ்ராணாம்- வானர ஆயிரங்களின்
கோடிபி: - கோடிகளால்
அபிஸம்வ்ருத: - நாற்புறமும் சூழப்பட்டவராய்
ராக்ஷஸாநாம் - அரக்கர்களின்
நிபர்ஹண: - நாசகராய்
க்ஷிப்ரம் ஏஷ்யதி - இதோ வரப் போகிறார்.

तस्य विक्रमसंपन्नाः सत्त्ववन्तो महाबलाः ।
मनःसङ्कल्पसंपन्ना निदेशे हरयः स्थिताः ॥

தஸ்ய விக்ரமஸம்பந்நா: ஸத்த்வவந்தோ மஹாபலா: ।
மன: ஸங்கல்ப ஸம்பந்நா நிதேஶே ஹரய: ஸ்திதா: ॥ 35

தஸ்ய - "அவருடைய
நிதேஶே - ஏவலின் கீழ்
ஸ்திதா: - இருக்கும்
ஹரய: - வானரர்கள்
விக்ரமஸம்பந்நா: - விக்ரமசாலிகள்;
ஸத்வவந்த: - திட நெஞ்சம் படைத்தவர்கள்;
மஹாபலா: - மஹாபலிஷ்டர்கள்;
மந: ஸங்கல்பஸம்பந்நா:- மனதில் எண்ணியதை முடிக்க வல்லவர்கள்.

येषां नोपरि नाधस्तान्न तिर्यक्सज्जते गतिः ।
न च कर्मसु सीदन्ति महत्स्वमिततेजसः ॥

யேஷாம் நோபரி நாதஸ்தாந்ந திர்யக் ஸஜ்ஜதே கதி: ।
ந ச கர்மஸு ஸீதந்தி மஹத் ஸ்வமித தேஜஸ: ॥ 36

யேஷாம் - "எவர்களுக்கு
கதி: - கமனம்
ஸஜ்ஜதே - தடைபடுகிறது என்பது

உபரி	மேலேயும் இல்லையோ
அதஸ்தாத் ந	கீழேயும் இல்லையோ
திர்யக்	குறுக்கிலும்
ந	இல்லையோ
அமிததேஜஸ:	அளவில்லாத் திறனுடைய அவர்கள்,
மஹத்ஸு	மிகப் பெரிய
கர்மஸு ச	காரியங்களிலும்
ந ஸீதந்தி	முடியாதிரார்கள்.

असकृत्तैर्महोत्साहैः ससागरधराधरा ।
प्रदक्षिणीकृता भूमिर्वायुमार्गानुसारिभिः ॥

அஸக்ருத்தைர் மஹோத் ஸாஹைஹ: ஸஸாகரதராதரா ।
ப்ரதக்ஷிணீக்ருதா பூமிர் வாயு மார்காநு ஸாரிபி: ॥ 37

வாயுமார்காநுஸாரிபி:	''வாயு மார்க்கத்தை அனுசரித்துச் செல்ல வல்ல
மஹோத்ஸாஹை:	மஹாபலிஷ்டர்களான
தை:	அவர்களால்
ஸஸாகரதராதரா பூமி:	சமுத்திரம், மலைகள் இவைகளோடு கூடிய பூமி
அஸக்ருத்	அடிக்கொரு தடவை
ப்ரதக்ஷிணீக்ருதா	சுற்றி வரப்பட்டது.

मद्विशिष्टाश्च तुल्याश्च सन्ति तत्र वनौकसः ।
मत्तः प्रत्यवरः कश्चिन्नास्ति सुग्रीवसंनिधौ ॥

மத்விஶிஷ்டாஶ்ச துல்யாஶ்ச ஸந்தி தத்ர வனௌகஸ: ।
மத்த: ப்ரத்யவர: கச்சிந்நாஸ்தி ஸுக்ரீவ ஸந்நிதௌ ॥ 38

ஸுக்ரீவஸந்நிதௌ	''சுக்ரீவர் ஸன்னிதியில்
மத்விஶிஷ்டா: ச	எனக்கு மேலானவர்களும்
துல்யா: ச	ஸமானர்களுமான
வநௌகஸ:	வானரர்கள்
ஸந்தி	இருக்கிறார்கள்;
மத்த:	என்னைக் காட்டிலும்
ப்ரத்யவர:	குறைந்தவன்
கஶ்சித்	ஒருவனும்
தத்ர ந அஸ்தி	அங்கு இல்லை.

अहं तावदिह प्राप्तः कि पुनस्ते महाबलाः ।
न हि प्रकृष्टाः प्रेष्यन्ते प्रेष्यन्ते हीतरे जनाः ॥

அஹம் தாவதிஹ ப்ராப்த: கிம் புனஸ்தே மஹாபலா: ।
ந ஹி ப்ரக்ருஷ்டா: ப்ரேஷ்யந்தே ப்ரேஷ்யந்தே ஹீதரே ஜனா: ॥39

இதரே ஜநாஃ	-	''ஸாமான்ய ஜனங்கள்
ப்ரேஷ்யந்தே	-	தூது விடப்படுகிறார்கள்.
ப்ரக்ருஷ்டாஃ	-	மேலானவர்கள்
ந ப்ரேஷ்யந்தே	-	தூது விடப்படுகிறதில்லை.
அஹம் ஹி	-	நானே
இஹ	-	இங்கு
ப்ராப்தஃ ஹி	-	வந்து விட்டேனென்றால்
மஹாபலாஃ	-	மஹாபலவான்களான
தே தாவத்	-	அவர்கள் விஷயத்தில்
கிம் புநஃ	-	கேட்க வேண்டுமோ?

तदलं परितापेन देवि शोको व्यपैतु ते ।
एकोत्पातेन ते लङ्कामेष्यन्ति हरियूथपाः ॥

ததலம் பரிதாபேந தேவி ஶோகோ வ்யபைது தே ।
ஏகோத் பாதேந தே லங்காமேஷ்யந்தி ஹரியூதபா: ॥ 40

தத்	-	''ஆதலால்
தேவி	-	தேவி!
பரிதாபேந அலம்	-	பரிதபிக்க வேண்டாம்;
தே	-	உமது
ஶோகஃ	-	சோகம்
வ்யபைது	-	தொலையட்டும்;
ஹரியூதபாஃ	-	வானரப் பெரியோர்கள்
தே	-	உமக்கு
ஏகாத்பாதேந	-	ஒரே பாய்ச்சலில்
லங்காம்	-	லங்கைக்கு
ஏஷ்யந்தி	-	வந்து சேரப் போகிறார்கள்.

मम पृष्ठगतौ तौ च चन्द्रसूर्याविवोदितौ ।
त्वत्सकाशं महासत्त्वौ नृसिंहावागमिष्यतः ॥

மம ப்ருஷ்டகதௌ தௌ ச சந்த்ரஸூர்யாவிவோதிதௌ ।
த்வத்ஸகாஶம் மஹா ஸத்வௌ ந்ருஸிம்ஹாவாகமிஷ்யத: ॥ 41

உதிதௌ	-	''உதித்த
சந்த்ரஸூர்யௌ	-	சந்திரன், சூரியன் இவ்விருவர்கள்
இவ	-	போன்ற
மஹாஸ்த்வௌ	-	அதிபலவான்களும்
ந்ருஸிம்ஹௌ	-	ஆண் சிங்கங்களுமான
தௌ ச	-	அவ்விருவர்களும்

மம - எனது
ப்ருஷ்டகதௌ - முதுகில் ஏறிக் கொண்டவர்களாய்
த்வத்ஸகாஶம் - உம்மிடம்
ஆகமிஷ்யத: - வரப் போகிறார்கள்.

तौ हि वीरौ नरवरौ सहितौ रामलक्ष्मणौ ।
आगम्य नगरीं लङ्कां सायकैर्विधमिष्यतः ॥

தௌ ஹி வீரௌ நரவரௌ ஸஹிதௌ ராம லக்ஷ்மணௌ ।
ஆகம்ய நகரீம் லங்காம் ஸாயகைர்விதமிஷ்யத: ॥ 42

வீரௌ - ''வீரர்களும்
நரவரௌ - புருஷோத்தமர்களும்
ஸஹிதௌ - விட்டுப் பிரியாதவர்களுமான
ராமலக்ஷ்மணௌ - ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள்
தௌ ஆகம்ய - இருவர்களும் வந்து
லங்காம் நகரீம் - லங்கா நகரத்தை
ஸாயகை: - பாணங்களால்
ஹி - தப்பாமல்
விதமிஷ்யத: - ஊதிவிடப் போகின்றனர்.

सगणं रावणं हत्वा राघवो रघुनन्दनः ।
त्वामादाय वरारोहे स्वपुरं प्रतियास्यति ॥

ஸகணம் ராவணம் ஹத்வா ராகவோ ரகு நந்தன: ।
த்வாமாதாய வராரோஹே ஸ்வபுரம் ப்ரதியாஸ்யதி ॥ 43

வராரோஹே - ''ஸுந்தரி!
ரகுநந்தந: - ரகு குலத்தை வளர்க்கப் பிறந்த
ராகவ: - ஸ்ரீராகவர்
ராவணம் - ராவணனை
ஸகணம் - சேர்ந்தார்கள் உள்பட
ஹத்வா - புடைத்து
த்வாம் - உம்மை
ஆதாய - அழைத்துக் கொண்டு
ஸ்வாம் புரீம் - தமது நகருக்கு
ப்ரதியாஸ்யதி - திரும்பப் போகப் போகிறார்.

तदाश्वसिहि भद्रं ते भव त्वं कालकाङ्क्षिणी ।
न चिराद्द्रक्ष्यसे रामं प्रज्वलन्तमिवानलम् ॥

ததாஶ்வஸிஹி பத்ரம் தே பவ த்வம் காலகாங்க்ஷிணீ । 44
நசிராத் த்ரக்ஷ்யஸே ராமம் ப்ரஜ்வலந்த மிவாநலம் ॥

தத்	- ''ஆகவே
ஆஶ்வஸிஹி	- தேறியிருக்க!
தே	- உமக்கு
பத்ரம்	- க்ஷேமமுண்டாகிறது.
காலகாங்க்ஷிணீ	- காலத்தை எதிர்பார்த்து
பவ	- இரும்!
ப்ரஜ்வலந்தம்	- கொழுந்து விட்டெரிகின்ற
அநலம் இவ	- அக்னியைப் போலிருக்கும்
ராமம்	- ஸ்ரீராமரை
த்வம்	- நீர்
அசிராத்	- இதோ
த்ரக்ஷ்யஸி	- பார்க்கப் போகின்றீர்.

निहते राक्षसेन्द्रेऽस्मिन् सपुत्रामात्यबान्धवे ।
त्वं समेष्यसि रामेण शशाङ्केनेव रोहिणी ॥

நிஹதே ராக்ஷஸேந்த்ரேऽஸ்மிந் ஸபுத்ரா மாத்ய பாந்தவே ।
த்வம் ஸமேஷ்யஸி ராமேண ஶஶாங்கேநேவ ரோஹிணீ ॥ 45

அஸ்மிந்	- ''இந்த
ராக்ஷஸேந்த்ரே	- ராக்ஷஸேந்திரன்
ஸபுத்ராமாத்ய பாந்தவே	- மக்கள், மந்திரி, சுற்றத்தார்களும் உள்பட
நிஹதே	- கொல்லப்பட்டதும்,
ஶஶாங்கேந	- சந்திரனோடு
ரோஹிணீ இவ	- ரோஹிணீ தேவி போல்
ராமேண	- ஸ்ரீராமரோடு
த்வம்	- நீர்
ஸமேஷ்யஸி	- சேரப் போகின்றீர்.

क्षिप्रं त्वं देवि शोकस्य पारं यास्यसि मैथिलि ।
रावणं चैव रामेण निहतं द्रक्ष्यसेऽचिरात् ॥

க்ஷிப்ரம் த்வம் தேவி ஶோகஸ்ய பாரம் யாஸ்யஸி மைதிலி ।
ராவணம் சைவ ராமேண நிஹதம் த்ரக்ஷ்யஸேऽசிராத் ॥ 46

மைதிலி	- ''மைதிலீ!
தேவி	- தேவியே!
ஶோகஸ்ய	- துன்பத்தின்
பாரம்	- கரையை
க்ஷிப்ரம்	- விரைவில்
த்வம்	- நீர்
யாஸ்யஸி	- அடையப் போகின்றீர்;

ராமேண ஏவ	-	ஸ்ரீராமராலேயே
அசிராத்	-	சீக்கிரத்தில்
ராவணம் ச	-	ராவணனையும்
நிஹதம்	-	கொல்லப்பட்டவனாக
த்ரக்ஷ்யஸே	-	பார்க்கப் போகின்றீர்.''

एवमाश्वास्य वैदेहीं हनुमान् मारुतात्मजः ।
गमनाय मतिं कृत्वा वैदेहीं पुनरब्रवीत् ॥

ஏவமாஶ்வாஸ்ய வைதேஹீம் ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
கமநாய மதிம் க்ருத்வா வைதேஹீம் புனரப்ரவீத் ॥ 47

மாருதாத்மஜ:	-	வாயு குமாரரான
ஹநுமாந்	-	ஹனுமார்
ஏவம்	-	இவ்வாறு
வைதேஹீம்	-	வைதேஹிக்கு
ஆஶ்வாஸ்ய	-	தேறுதல் சொல்லி
கமநாய	-	போவதாய்
மதிம் க்ருத்வா	-	உத்தேசித்து
வைதேஹீம்	-	வைதேஹியைப் பார்த்து
புந:	-	திரும்பவும்
அப்ரவீத்	-	விண்ணப்பம் செய்தார்.

तमरिघ्नं कृतात्मानं क्षिप्रं द्रक्ष्यसि राघवम् ।
लक्ष्मणं च धनुष्पाणिं लङ्काद्वारमुपस्थितम् ॥

தமரிக்நம் க்ருதாத்மாநம் க்ஷிப்ரம் த்ரக்ஷ்யஸி ராகவம் ।
லக்ஷ்மணம் ச தநுஷ்பாணிம் லங்காத்வார முபஸ்திதம் ॥ 48

அரிக்நம்	-	''சத்ரு ஸம்ஹாரகரும்
க்ருதாத்மாநம்	-	தைரியசாலியுமான
தம் ராகவம்	-	அந்த ஸ்ரீராகவரை
தநுஷ்பாணிம்	-	விற் பிடித்த கையாய்
லங்காத்வாரம்	-	லங்கை வாயிலில்
உபஸ்திதம்	-	நிற்கும்
லக்ஷ்மணம் ச	-	லக்ஷ்மணரையும்
க்ஷிப்ரம் த்ரக்ஷ்யஸி	-	இதோ காண்பீர்.

नखदंष्ट्रायुधान् वीरान् सिंहशार्दूलविक्रमान् ।
वानरान् वारणेन्द्राभान् क्षिप्रं द्रक्ष्यसि संगतान् ॥

நகதம்ஷ்ட்ராயுதாந் வீரான் ஸிம்ஹஶார்தூல விக்ரமாந் ।
வானராந் வாரணேந்த்ராபாந் க்ஷிப்ரம் த்ரக்ஷ்யஸி ஸங்கதான் ॥ 49

शैलाम्बुदनिकाशानां लङ्कामलयसानुषु ।
नर्दतां कपिमुख्यानामार्ये यूथान्यनेकशः ॥

ஶைலாம்புத நிகாஶாநாம் லங்காமலய ஸாநுஷு ।
நர்த்தாம் கபிமுக்யாநாம் ஆர்யே யூதாந் யநேகஶ: ॥ 50

ஆர்யே	''அம்மணி!
லங்காமலயஸாநுஷு	லங்கையினது மலயமலைத் தாழ்வரைகளில்
நர்த்தாம்	முழங்குகின்ற
ஶைலாம்புதநிகாஶாநாம்	மலைகளையும் மேகங்களையுமொத்த
கபிமுக்யாநாம்	வானரத் தலைவர்களின்
யூதாநி	கூட்டங்களையும்
நகதம்ஷ்ட்ராயுதாந்	நகங்களையும் பற்களையும் ஆயுதமாக உடையவர்களும்
ஸிம்ஹஶார்தூலவிக்ரமாந்	சிங்கமும் புலியும் போன்ற வலியுடையவர்களும்
வாரணேந்த்ராபாந்	உத்தம கஜங்களை ஒத்த
வீராந்	வீரர்களுமான
வாநராந்	வானரர்களையும்
ஸங்கதாந்	ஒன்று கூடி வந்து சேர்ந்தவர்களாய்
அநேகஶ:	ஆனந்தமாகவும்
க்ஷிப்ரம்	இதோ
த்ரக்ஷ்யஸி	காணப் போகின்றீர்.

स तु मर्मणि घोरेण ताडितो मन्मथेषुणा ।
न शर्म लभते रामः सिंहार्दित इव द्विपः ॥

ஸ து மர்மணி கோரேண தாடிதோ மன்மதேஷுணா ।
ந ஶர்ம லபதே ராம: ஸிம்ஹார்தித இவ த்விப: ॥ 51

ஸ:	''அந்த
ராம:	ஸ்ரீராமர்
கோரேண	மஹத்தான
மந்மதேஷுணா	அன்பாகிற பாணத்தால்
மர்மணி	மர்ம ஸ்தானத்தில்
தாடித:	அடிக்கப்பட்டவராய்
ஸிம்ஹார்தித:	சிங்கத்தாலே பிணியுண்ட
த்விப: இவ	யானைபோல்
ஶர்ம து	ஒரு சுகத்தையும்
ந லபதே	அறியகில்லார்.

मा रुदो देवि शोकेन मा भूत्ते मनसोऽप्रियम् ।
शचीव पत्या शक्रेण भर्त्रा नाथवती ह्यसि ॥

மா ருதோ தேவி ஶோகேந மா பூத்தே மனஸோऽப்ரியம் ।
ஶசீவ பத்யா ஶக்ரேண பர்த்ரா நாதவதீ ஹ்யஸி ॥ 52

தேவி	-	''தேவியே!
மா ருதஃ	-	அழ வேண்டாம்
தே மநஸஃ	-	உமது மனத்திற்கு
ஶோகேந	-	சோகத்தால்
அப்ரியம்	-	கலக்கம்
மா பூத்	-	வேண்டாம்
பத்யா	-	பர்த்தாவான
ஶக்ரேண	-	இந்திரனோடு
ஶசீ இவ	-	இந்திராணி போல்
பர்த்ரா	-	நாயகரோடு
நாதவதீ ஹி	-	நாதனுடனிருப்பவளாயே
அஸி	-	இதோ ஆகிறீர்.

रामाद्विशिष्टः कोऽन्योऽस्ति कश्चित्सौमित्रिणा समः ।
अग्निमारुतकल्पौ तौ भ्रातरौ तव संश्रयौ ॥

ராமாத் விஶிஷ்ட: கோऽந்யோऽஸ்தி கஶ்சித் ஸௌமித்ரிணா ஸம: ।
அக்நிமாருத கல்பௌ தௌ ப்ராதரௌ தவ ஸம்ஶ்ரயௌ ॥ 53

ராமாத் விஶிஷ்ட	-	''ஸ்ரீராமருக்கு மிக்கார்
ஸௌமித்ரிணா	-	லக்ஷ்மணரோடு
ஸமஃ	-	ஸமானன்
கஶ்சித்	-	ஒருவனாவது
அந்யஃ கஃ	-	வேறு எவன்
அஸ்தி	-	இருக்கிறான்?
அக்நிமாருதகல்பௌ	-	நெருப்பும் காற்றும் போன்ற
தௌ	-	அவ்விரு
ப்ராதரௌ	-	ப்ராதாக்கள்
தவ ஸம்ஶ்ரயௌ	-	உமது ரக்ஷகர்கள்.

नास्मिंश्चिरं वत्स्यसि देवि देशे रक्षोगणैरध्युषितेऽतिरौद्रे ।
न ते चिरादागमनं प्रियस्य क्षमस्व मत्संगमकालमात्रम् ॥

நாஸ்மிம்ஶ்சிரம் வத்ஸ்யஸி தேவி தேஶே
ரக்ஷோ கணைரத் யுஷிதோऽதிரௌத்ரே ।
ந தே சிராதாகமனம் ப்ரியஸ்ய 54
க்ஷமஸ்வ மத்ஸங்கமகாலமாத்ரம் ॥

தேவி	- ''தேவியே!
ரக்ஷோகணை:	- ராக்ஷஸ கூட்டங்களால்
அத்யுஷிதே	- நிவஸிக்கப்பட்டதும்
அதிரௌத்ரே	- அதிபயங்கரமானதுமான
அஸ்மிந் தேஶே	- இந்தத் தேசத்தில்
சிரம்	- நெடுநாள்
ந வத்ஸ்யஸி	- நீர் இருக்க வேண்டாம்
தே	- உமது
ப்ரியஸ்ய	- நாதரின்
ஆகமநம்	- வரவு
ந சிராத்	- தாமதமாகாது
மத்ஸங்கமகாலமாத்ரம்	-நான் போய்ச் சேரும் மட்டும்
க்ஷமஸ்வ	- பொறுத்தருளும்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஹநூமத் ஸந்தேஶோ நாம ஏகோநசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

श्रुत्वा तु वचनं तस्य वायुसूनोर्महात्मनः ।
उवाचात्महितं वाक्यं सीता सुरसुतोपमा ॥

ஶ்ருத்வா து வசனம் தஸ்ய வாயுஸூநோர் மஹாத்மன: ।
உவாசாத்மஹிதம் வாக்யம் ஸீதா ஸுரஸுதோபமா ॥ 1

ஸுரஸுதோபமா	தெய்வப் பெண்ணென விளங்கும்
ஸீதா	ஸீதை
வாயுஸூநோ:	வாயுகுமாரரான
தஸ்ய	அந்த
மஹாத்மந:	மஹாத்மாவின்
வசநம் ஶ்ருத்வா	வார்த்தையைக் கேட்டு
து	அப்பொழுது
ஆத்மஹிதம்	தனக்கு ஹிதமான
வாக்யம்	வாக்கியத்தை
உவாச	சொன்னாள்.

त्वां दृष्ट्वा प्रियवक्तारं संप्रहृष्यामि वानर ।
अर्धसंजातसस्येव वृष्टिं प्राप्य वसुंधरा ॥

த்வாம் த்ருஷ்ட்வா ப்ரிய வக்தாரம் ஸம் ப்ரஹ்ருஷ்யாமி வானர ।
அர்த ஸஞ்ஜாதஸஸ்யேவ வ்ருஷ்டிம் ப்ராப்ய வஸுந்தரா ॥ 2

வாநர	''வானரரே!
ப்ரியவக்தாரம்	இனியவை கூறும்
த்வாம் த்ருஷ்ட்வா	உம்மைக் கண்டு
அர்தஸஞ்ஜாதஸஸ்யா	பாதி முளைத்த பயிரை உடைய
வஸுந்தரா	பூமி
வ்ருஷ்டிம் ப்ராப்ய இவ	மழையைப் பெற்ற வண்ணம்
ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்யாமி	நான் மிக்க மகிழ்கிறேன்.

यथा तं पुरुषव्याघ्रं गात्रैः शोकाभिकर्शितैः ।
संस्पृशेयं सकामाहं तथा कुरु दयां मयि ॥

யதா தம் புருஷவ்யாக்ரம் காத்ரை: ஶோகாபிகர்ஶிதை: ।
ஸம் ஸ்ப்ருஶேயம் ஸகாமாஹம் ததா குரு தயாம் மயி ॥ 3

ஶோகாபிகர்ஶிதை:	''சோகத்தால் இளைத்து வருந்திய
காத்ரை:	அவயவங்களால்
அஹம்	நான்
ஸகாமா	கோரியது கைகூடப் பெற்றவளாய்
தம்	அந்த

புருஷவ்யாக்ரம் - புருஷோத்தமரை
ஸம்ஸ்ப்ருஶேயம் - ஸ்பர்சிப்பது
யதா ததா - எபடியாகுமோ அப்படி
மயி - என்னிடத்தில்
தயாம் குரு - நீர் அருள் புரிய வேண்டும்.

अभिज्ञानं च रामस्य दद्या हरिगणोत्तम ।
क्षिप्तामिषीकां काकस्य कोपादेकाक्षिशातनीम् ॥

அபிஞானம் ச ராமஸ்ய தத்யா ஹரிகணோத்தம ।
க்ஷிப்தாமிஷீகாம் காகஸ்ய கோபாதேகாக்ஷி ஶாதநீம் ॥ 4

ஹரிகணோத்தம - ''கபிகணோத்தம!
கோபாத் - கோபத்தால்
காகஸ்ய - காகத்தின்
ஏகாக்ஷிஶாதநீம் - கண்ணொன்றைக் கொண்டொழிய
க்ஷிப்தாம் - தெறித்தெறிந்த
இஷீகாம் - துரும்பு ஒன்றை
அபிஜ்ஞாநம் ச - அடையாளமாகவுமிப்படியும்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு
தத்யாஃ - உரை செய்யும்.

मनःशिलायास्तिलको गण्डपार्श्वे निवेशितः ।
त्वया प्रनष्टे तिलके तं किल स्मर्तुमर्हसि ॥

மன: ஶிலாயாஸ்திலகோ கண்ட பார்ஶ்வே நிவேஶித: ।
த்வயா ப்ரநஷ்டே திலகே தம் கில ஸ்மர்துமர்ஹஸி ॥ 5

திலகே - ''திலகம்
ப்ரநஷ்டே - குலைந்திருந்த பொழுது
த்வயா - உம்மால்
மநஃ ஶிலாயாஃ - குண்டுக் கல்லின் காவிப் பொடி
திலகஃ - திலகம்
கண்டபார்ஶ்வே - நெற்றியில் (கன்னத்தில்)
கில - விளையாட்டாய்
நிவேஶிதஃ - தீட்டப்பட்டது
தம் - அதை
ஸ்மர்தும் அர்ஹஸி - திருவுளம் பற்ற.

स वीर्यवान् कथं सीतां हृतां समनुमन्यसे ।
वसन्तीं रक्षसां मध्ये महेन्द्रवरुणोपमः ॥

ஸ வீர்யவாந் கதம் ஸீதாம் ஹ்ருதாம் ஸமநுமன்யஸே ।
வஸந்தீம் ரக்ஷஸாம் மத்யே மஹேந்த்ரவருணோபம: ॥

மஹேந்த்ரவருணோபமஃ-''இந்திரனுக்கும் வருணனுக்கும் நிகரான 6

வீர்யவாந்	-	வீரரான
ஸஃ	-	நீர்
ஸீதாம்	-	ஸீதையை
ஹ்ருதாம்	-	அபஹரிக்கப்பட்டவளாகவும்
ரக்ஷஸாம்	-	ராக்ஷஸர்களின்
மத்யே	-	மத்தியில்
வஸந்தீம்	-	வஸித்துக் கொண்டிருப்பவளாகவும்
கதம்	-	எப்படித்தான்
ஸமுநுமந்யஸே	-	பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறீரோ?

एष चूडामणिर्दिव्यो मया सुपरिरक्षितः ।
एतं दृष्ट्वा प्रहृष्यामि व्यसने त्वामिवानघ ॥

ஏஷ சூடாமணிர்திவ்யோ மயா ஸுபரிரக்ஷித: ।
ஏதம் த்ருஷ்ட்வா ப்ரஹ்ருஷ்யாமி வ்யஸனே த்வாமிவாநக ॥ 7

அநக	-	''காலப் பிழைக்கு அப்புறப்பட்டவரே!
ஏஷஃ	-	இந்த
திவ்யஃ	-	திவ்யமான
சூடாமணிஃ	-	சூடாமணி
மயா	-	என்னால்
ஸுபரிரக்ஷிதஃ	-	மிகப் பரிவுடன் காத்து வரப்பட்டது
வ்யஸநே	-	விசனப்படுகையில்
ஏதம் த்ருஷ்ட்வா	-	இதைக் கண்டு
த்வாம் இவ	-	உம்மைப் (பார்த்தாற் போல்)
ப்ரஹ்ருஷ்யாமி	-	ஆறுவேன்.

एष निर्यातितः श्रीमान् मया ते वारिसंभवः ।

ஏஷ நிர்யாதித: ஸ்ரீமான் மயா தே வாரிஸம்பவ: ।

வாரிஸம்பவஃ	-	''நீரில் பிறந்ததும்
ஸ்ரீமாந்	-	மனத் தேர்ச்சி தருகிறதுமான
ஏஷஃ	-	இது
மயா	-	என்னால்
தே	-	உமக்கு
நிர்யாதிதஃ	-	அனுப்பி விடப்பட்டது.

अतः परं न शक्ष्यामि जीवितुं शोकलालसा ॥ 8

அத: பரம் ந ஶக்ஷ்யாமி ஜீவிதும் ஶோகலாலஸா ॥

அத: பரம் - ''இனிமேல்
ஶோகலாலஸா - சோகத்தில் மூழ்கியவளாய்
ஜீவிதும் - ஜீவித்திருக்க
ந ஶக்ஷ்யாமி - முடியாது.

असह्यानि च दु:खानि वाचश्च हृदयच्छिदः ।
राक्षसीनां सुघोराणां त्वत्कृते मर्षयाम्यहम् ॥

அஸஹ்யாநி ச துக்காநி வாசஶ்ச ஹ்ருதயச்சித: ।
ராக்ஷஸீநாம் ஸுகோராணாம் த்வத்க்ருதே மர்ஷயாம்யஹம் ॥ 9

அஸஹ்யாநி - ''பொறுத்தற்கரிய
து:காநி ச - துக்கங்களையும்
ஸுகோராணாம் - கொடிய
ராக்ஷஸீநாம் - ராக்ஷஸிகளின்
ஹ்ருதயச்சித: - மர்மத்தைப் பிளக்கும்
வாச: ச - சொற்களையும்
த்வத்க்ருதே - உமக்காக
அஹம் - நான்
மர்ஷயாமி - பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

धारयिष्यामि मासं तु जीवितं शत्रुसूदन ।

தாரயிஷ்யாமி மாஸம்து ஜீவிதம் ஶத்ருஸூதன ।

ஶத்ருஸூதந - ''பகையை அழிப்பவரே!
மாஸம் - ஒரு மாதப் பொழுது
து - வலிந்தாகிலும்
ஜீவிதம் - உயிரை
தாரயிஷ்யாமி - தரித்திருப்பேன்.

मासादूर्ध्वं न जीविष्ये त्वया हीना नृपात्मज ॥

மாஸாதூர்த்வம் ந ஜீவிஷ்யே த்வயா ஹீநா ந்ருபாத்மஜ ॥ 10

ந்ருபாத்மஜ - ''சக்ரவர்த்தித் திருமகனாரே!
மாஸாத் ஊர்த்வம் - மாதத்திற்கு மேலென்றால்
த்வயா ஹீநா - உம்மைப் பிரிந்து
ந ஜீவிஷ்யே - நான் பிழைத்திருக்க மாட்டேன்.

घोरो राक्षसराजोऽयं दृष्टिश्च न सुखा मयि ।
त्वां च श्रुत्वा विषज्जन्तं न जीवेयमहं क्षणम् ॥

கோரோ ராக்ஷஸ ராஜோऽயம் த்ருஷ்டிஶ்ச ந ஸுகா மயி ।
த்வாம் ச ஶ்ருத்வா விஷஜ்ஜந்தம் ந ஜீவேயமஹம் க்ஷணம் ॥ 11

அயம்	-	''இந்த
ராக்ஷஸராஜ:	-	ராக்ஷஸராஜன்
கோர:	-	கொடியன்
மயி	-	என்னிடத்தில்
த்ருஷ்டி: ச	-	நினைவோ
ந ஸுகா	-	நல்லதாயிருக்கவில்லை.
த்வாம்	-	உம்மை
விஷஜ்ஜந்தம்	-	தாமதிப்பவராக
ஶ்ருத்வா	-	தெரிந்து
ச	-	பின்னர்
க்ஷணம்	-	க்ஷணமும்
அஹம் ந ஜீவேயம்	-	நான் உயிர் தரியேன்.''

वैदेह्या वचनं श्रुत्वा करुणं साश्रु भाषितम् ।
अथाब्रवीन्महातेजा हनुमान् मारुतात्मजः ॥

வைதேஹ்யா வசனம் ஶ்ருத்வா கருணம் ஸாஶ்ரு பாஷிதம் ।
அதாऽப்ரவீத் மஹாதேஜா ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 12

வைதேஹ்யா	-	வைதேஹியால்
ஸாஶ்ரு	-	கண்ணுங்கண்ணீருமாய்
கருணம்	-	பரிதாபப்படும்படி
பாஷிதம்	-	சொல்லப்பட்ட
வசநம் ஶ்ருத்வா	-	வசனத்தைக் கேட்டு
மாருதாத்மஜ:	-	வாயு குமாரராகிய
மஹாதேஜா:	-	மஹா தேஜஸ்வியான
ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
ததா	-	பின்கண்ட விதம்
அப்ரவீத்	-	விண்ணப்பம் செய்தார்.

त्वच्छोकविमुखो रामो देवि सत्येन ते शपे ।
रामे दुःखाभिभूते तु लक्ष्मणः परितप्यते ॥

த்வச்சோகவிமுகோ ராமோ தேவி ஸத்யேந தே ஶபே । 13
ராமே துக்காபிபூதே து லக்ஷ்மண: பரிதப்யதே ॥

தேவி	-	''தேவி
தே	-	உமக்கு
ஸத்யேந	-	ஸத்தியத்தின் மீது
ஶபே	-	ஆணையிட்டுக் கூறுகின்றேன்.
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
த்வச்சோகவிமுக:	-	உமது துக்கத்தால் மற்றெதையும் வெறுத்திருக்கின்றனர்

ராமே	ஸ்ரீராமர்
ஶோகாபிபூதே	சோகத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கையில்
து	அதைப் பற்றி
லக்ஷ்மண:	லக்ஷ்மணர்
பரிதப்யதே	சோகமுறுகின்றனர்.

कथंचिद्भवती दृष्टा न कालः परिशोचितुम् ।
इमं मुहूर्तं दुःखानामन्तं द्रक्ष्यसि भामिनि ॥

கதஞ்சித்பவதீ த்ருஷ்டா ந கால: பரி ஶோசிதும் ।
இமம் முஹூர்தம் துக்காநாமந்தம் த்ரக்ஷ்யஸி பாமிநி ॥ 14

பாமிநி	''மாதரசே!
பவதீ	பெருமாட்டியாகிய நீர்
கதஞ்சித்	தெய்வாதீனமாய்
த்ருஷ்டா	தரிசனமானீர்.
பரிஶோசிதும்	துக்கிப்பதற்கு
கால: ந	சமயமில்லை.
இமம் முஹூர்தம்	இப்பொழுதே
து:காநாம்	துக்கங்களின்
அந்தம்	முடிவை
த்ரக்ஷ்யஸி	காணப் போகிறீர்.

तावुभौ पुरुषव्याघ्रौ राजपुत्रावरिन्दमौ ।
त्वद्दर्शनकृतोत्साहौ लङ्कां भस्मीकरिष्यतः ॥

தாவுபௌ புருஷவ்யாக்ரௌ ராஜ புத்ராவரிந்தமௌ ।
த்வத்தர்ஶந க்ருதோத்ஸாஹௌ லங்காம் பஸ்மீகரிஷ்யத: ॥ 15

அநிந்திதௌ	''புண்ணியசாலிகளும்
புருஷவ்யாக்ரௌ	ஆண் புலிகளுமான
தௌ	அந்த
உபௌ ராஜபுத்ரௌ	இரண்டு ராஜகுமாரர்கள்
த்வத்தர்ஶந	உம்மைக் காணக் கொண்ட
க்ருதோத்ஸாஹௌ	வீர்யமுடையவர்களாய்
லங்காம்	லங்கையை
பஸ்மீகரிஷ்யத:	நீறாக்கப் போகிறார்காள்.

हत्वा तु समरे क्रूरं रावणं सहबान्धवम् ।
राघवौ त्वां विशालाक्षि स्वां पुरीं प्रापयिष्यतः ॥

ஹத்வா து ஸமரே க்ரூரம் ராவணம் ஸஹபாந்தவம் ।
ராகவௌ த்வாம் விஶாலாக்ஷி ஸ்வாம் புரீம் ப்ராபயிஷ்யத: ॥ 16

விஶாலாக்ஷி	-	"ஓ! விசாலாக்ஷி!
ராகவௌ து	-	ரகு குலத்தவர் இருவரும்
க்ரூரம்	-	கொடிய
ராவணம்	-	ராவணனை
ஸஹபாந்தவம்	-	சுற்றத்தார் உள்பட
ஸமரே	-	ஸமரில்
ஹத்வா	-	ஹதம் செய்து
த்வாம்	-	உம்மை
ஸ்வாம்	-	தமது
புரீம்	-	நகரத்திற்கு
ப்ராபயிஷ்யதஃ	-	அழைத்துக் கொண்டு போகப் போகிறார்கள்.

यत्तु रामो विजानीयादभिज्ञानमनिन्दिते ।
प्रीतिसंजननं तस्य भूयस्त्वं दातुमर्हसि ॥

யத்து ராமோ விஜாநீயாதபிஞாந மநிந்தி தே ।
ப்ரீதிஸஞ்ஜனனம் தஸ்ய பூயஸ்த்வம் தாதுமர்ஹஸி ॥ 17

அநிந்திதே	-	"புண்ணியவதி
ராமஃ	-	ஸ்ரீராமர்
யத்	-	எந்த
அபிஜ்ஞாநம்	-	அடையாளத்தை
தஸ்ய	-	அவருக்கு
ப்ரீதிஸஞ்ஜநநம்	-	ப்ரீதி தருகிறதாய்
விஜாநீயாத்	-	எண்ணுவாரோ
பூயஃ து	-	அப்படிப்பட்டது இன்னுமேதாகிலுமுண்டெனில் அதை
த்வம்	-	நீர்
தாதும் அர்ஹஸி	-	தந்தருள வேண்டும்."

साब्रवीद्दत्तमेवेति मयाभिज्ञानमुत्तमम् ।
एतदेव हि रामस्य दृष्ट्वा मत्केशभूषणम् ॥
श्रद्धेयं हनुमन् वाक्यं तव वीर भविष्यति ॥

ஸாப்ரவீத் தத்த மேவேதி மயா பிஞாந முத்தமம் ।
ஏததேவ ஹி ராமஸ்ய த்ருஷ்ட்வா மத்கேஶ பூஷணம் ॥ 18
ஶ்ரத்தேயம் ஹநுமந் வாக்யம் தவ வீர பவிஷ்யதி ॥

ஸா	-	அவள்
தம்	-	அவரைப் பார்த்து
வீர	-	'வீர!

மயா - என்னால்
தத்தம் - கொடுக்கப்பட்ட
அபிஜ்ஞாநம் ஏவ - அடையாளமே
உத்தமம் - எல்லாவற்றிலும் மேலானது
ஹநுமன் - ஹனுமானே!
மத்கேஶபூஷணம் - எனது கேசபூஷணமான
ஏதத் - இதை
த்ருஷ்ட்வா ஏவ - கண்ட மாத்திரத்தில்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு
தவ வாக்யம் - உமது சொல்
ஶ்ரத்தேயம் ஹி - நம்பத் தக்கதாகவே
பவிஷ்யதி - இருக்கும்'
இதி - என்று
அப்ரவீத் - சொன்னாள்.

स तं मणिवरं गृह्य श्रीमान् प्लवगसत्तमः ।।
प्रणम्य शिरसा देवीं गमनायोपचक्रमे ।

ஸ தம் மணிவரம் க்ருஹ்ய ஸ்ரீமான் ப்லவகஸத்தம: ।
ப்ரணம்ய ஶிரஸா தேவீம் கமநாயோபசக்ரமே ॥ 19

ப்லவகஸத்தமஃ - வானர ச்ரேஷ்டரான
ஸஃ ஸ்ரீமாந் - அந்த ஸ்ரீமான்
தம் - அதை
மணிவரம் - ஆபரணோத்தமமாய்
க்ருஹ்ய - மனதிலே பாராட்டி
தேவீம் - தேவியை
ஶிரஸா - தலையால்
ப்ரணம்ய - நமஸ்கரித்து
கமநாய - போக விடை கொள்ள
உபசக்ரமே - காத்து நின்றனர்.

तमुत्पातकृतोत्साहमवेक्ष्य हरिपुंगवम् ।।
वर्धमानं महावेगमुवाच जनकात्मजा ।।
अश्रुपूर्णमुखी दीना बाष्पगद्गदया गिरा ।।

தமுத்பாத க்ருதோத்ஸாஹ மவேக்ஷ்ய ஹரி புங்கவம் ॥ 20
வர்தமானம் மஹா வேக முவாச ஜனகாத்மஜா ।
அஶ்ருபூர்ண முகீ தீநா பாஷ்ப கத்கதயா கிரா ॥ 21

அஶ்ருபூர்ணமுகீ - முகமெல்லாம் கண்ணீராய்
தீநா - கஷ்ட தசையில் இருக்கும்
ஜநகாத்மஜா - ஜனகர் திருமகள்

உத்பாதக்ருதோத்ஸாஹம்	-	உயரக் கிளம்ப உற்சாகம் கொண்டவராய்
வர்தமாநம்	-	மேன்மேலும் வளருகின்ற
மஹாவேகம்	-	மஹா வேகவானான
ஹரிபுங்கவம்	-	வானர ச்ரேஷ்டரான
தம்	-	அவரை
அவேக்ஷ்ய	-	பார்த்து
பாஷ்பகத்கதயா	-	கண்ணீரால் தடுமாறி வெளிப்படும்
கிரா	-	சொற்கொண்டு
உவாச	-	மாற்றமுரைத்தாள்.

हनुमन् सिंहसंकाशौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ।
सुग्रीवं च सहामात्यं सर्वान् ब्रूया ह्यनामयम् ॥

ஹநுமந் ஸிம்ஹஸங்காஶௌ ப்ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ।
ஸுக்ரீவம் ச ஸஹாமாத்யம் ஸர்வான் ப்ரூயா ஹ்யநாமயம் ॥ 22

ஹநுமந்	-	''ஹனுமாரே!
ஸிம்ஹஸங்காஶௌ	-	சிங்கத்தை ஒத்தவர்களும்
ப்ராதரௌ	-	ஸஹோதரர்களுமான
ராமலக்ஷ்மணௌ	-	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களுக்கும்
ஸஹாமாத்யம்	-	மந்திரிகளோடு கூடிய
ஸுக்ரீவம் ச	-	சுக்ரீவருக்கும்
ஸர்வாந்	-	மற்ற எல்லாருக்கும்
ஹி	-	தவறாமல்
அநாமயம்	-	குசலத்தை
ப்ரூயாஃ	-	உரை செய்யும்.

इमं च तीव्रं मम शोकवेगं रक्षोभिरेभिः परिभर्त्सनं च ।
ब्रूयास्तु रामस्य गतः समीपं शिवश्च तेऽध्वास्तु हरिप्रवीर ॥

இமம் ச தீவ்ரம் மம ஶோக வேகம்
    ரக்ஷோபிரேபி: பரிபர்த்ஸநம் ச ।
ப்ரூயாஸ்து ராமஸ்ய கத: ஸமீபம் ஶிவஶ்ச
    தேऽத்வாऽஸ்து ஹரிப்ரவீர ॥ 24

ஹரிப்ரவீர	-	''ஓ வானரோத்தமரே!
மம	-	எனது
இமம்	-	இந்த
தீவ்ரம்	-	கொடிய
ஶோகவேகம் ச	-	சோகத்தின் வேகத்தையும்
ஏபிஃ ரக்ஷோபிஃ	-	இந்த அரக்கிகளால்
பரிபர்த்ஸநம் ச	-	மிரட்டப்படுவதையும்
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருக்கு

ஸமீபம் - அருகில்
கத: து - சென்றதும்
ப்ருயா: - நீர் விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டும்
தே - உமக்கு
அத்வா - போகும் வழி
ஶிவ: ச - தடையற்றதாகவே
அஸ்து - ஆகுக.''

स राजपुत्र्या प्रतिवेदितार्थः कपिः कृतार्थः परिहृष्टचेताः ।
तदल्पशेषं प्रसमीक्ष्य कार्यं दिशं ह्युदीचीं मनसा जगाम ॥

ஸ ராஜபுத்ரயா ப்ரதிவேதிதார்த:
கபி: க்ருதார்த: பரிஹ்ருஷ்ட சேதா: ।
தத் அல்பசேஷம் ப்ரஸமீக்ஷ்ய கார்யம்
திஶம் ஹ்யுதீசீம் மனஸா ஜகாம ॥ 25

ஸ: - அந்த
கபி: - வானரர்
ராஜபுத்ர்யா - மன்னவர் திருமகளால்
ப்ரதிவேதிதார்த: - அங்கீகரிக்கப்பட்ட பாக்கியம் பெற்றவராய்
க்ருதார்த: - கோரி வந்த காரியம் கைகூடப் பெற்றவராய்
ஹி - அதனால்
பரிஹ்ருடசேதா: - பரிபூர்ண ஸந்துஷ்ட மனத்தராய்
தத் கார்யம் - அந்தக் காரியம்
அல்பஶேஷம் - சிறிது மிகுதியுண்டென
ப்ரஸமீக்ஷ்ய - எண்ணி
உதீசீம் திஶம் - வட திசையை நோக்கி
மநஸா - மனத்தினால்
ஜகாம - சென்றடைந்தார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஹநூம்த் ப்ரேஷணம் நாம சத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

स च वाग्भिः प्रशस्ताभिर्गमिष्यन् पूजितस्तया ।
तस्माद्देशादपक्रम्य चिन्तयामास वानरः ॥

ஸ ச வாக்பி: ப்ரஶஸ்தாபிர் கமிஷ்யந் பூஜிதஸ்தயா ।
தஸ்மாத் தேஶாத பக்ரம்ய சிந்தயாமாஸ வானர: ॥ 1

தயா	-	அவளால்
ப்ரஶஸ்தாபி: வாக்பி:	-	புகழ் வாக்குகளால்
பூஜித:	-	பெருமைப்படப் பேசி வாழ்த்தப் பெற்ற
ஸ: வாநர:	-	அந்த வானரர்
கமிஷ்யந்	-	பிரயாணத்திற்குச் சித்தமானவராகி
தஸ்மாத்	-	அந்த
தேஶாத்	-	இடத்தினின்று
அபக்ரம்ய	-	அப்புறம் சென்று
ச	-	பின்னர்
சிந்தயாமாஸ	-	மனத்தில் ஆராய்ச்சி செய்தார்.

अल्पशेषमिदं कार्यं दृष्टेयमसितेक्षणा ।
त्रीनुपायानतिक्रम्य चतुर्थ इह दृश्यते ॥

அல்பஶேஷமிதம் கார்யம் த்ருஷ்டேய மஸி தேக்ஷணா ।
த்ரீநுபாயாநதிக்ரம்ய சதுர்த இஹ த்ருஶ்யதே ॥ 2

அஸிதேக்ஷணா	-	கருங்கண்ணாளான
இயம்	-	இவள்
த்ருஷ்டா	-	கண்டு கொள்ளப்பட்டாள்.
இதம்	-	இந்த
கார்யம்	-	காரியம்
அல்பஶேஷம்	-	சிறிது சேஷிக்கின்றது.
இஹ	-	இவ்விஷயத்தில்
த்ரீந்	-	ஸாம, தான, பேதம் என்கிற மூன்று
உபாயாந்	-	உபாயங்களை
அதிக்ரம்ய	-	அகற்றி
சதுர்த:	-	தண்டமென்ற நான்காவது
லக்ஷ்யதே	-	சரியெனக் காணப்படுகின்றது.

न साम रक्षःसु गुणाय कल्पते न दानमर्थोपचितेषु युज्यते ।
न भेदसाध्या बलदर्पिता जनाः पराक्रमस्त्वेव ममेह रोचते ॥

ந ஸாம ரக்ஷஸ்ஸு குணாய கல்பதே
  ந தாநமர்தோப சிதேஷு யுஜ்யதே ।
ந பேத ஸாத்யா பலதர்பிதா ஜனா:
  பராக்ரமஸ்த்வேவ மமேஹ ரோசதே ॥ 3

ரக்ஷஸ்ஸு	ராக்ஷஸர்களிடத்தில்
ஸாம	ஸாமோபாயம்
குணாய	பயனுக்கு
ந கல்பதே	ஏற்றதாகாது
அர்தோபசிதேஷு	செல்வக் செருக்குடையவர்களிடத்தில்
தாநம்	தானோபாயம்
ந யுஜ்யதே	பிரயோஜனப்படுகிறதில்லை.
பலதர்பிதா:	பலத்தாலே கொழுத்த
ஜநா:	ஜனங்கள்
பேதஸாத்யா: ந	பேதோபாயத்தால் வழிப்படுத்தக் கூடியவர்கள் அல்லர்.
இஹ	இவ்விஷயத்தில்
து	இச்சந்தர்ப்பத்தில்
மம	எனக்கு
பராக்ரம: ஏவ	பராக்கிரமம் ஒன்றே
ரோசதே	நன்றெனத் தோற்றுகின்றது.

न चास्य कार्यस्य पराक्रमादृते विनिश्चयः कश्चिदिहोपपद्यते ।
हतप्रवीराश्च रणे हि राक्षसाः कथंचिदीयुर्यदिहाद्य मार्दवम् ॥

ந சாஸ்ய கார்யஸ்ய பராக்ரமாத்ருதே விநிஶ்சய:
  கஶ்சிதிஹோப பத்யதே ।
ஹதப்ரவீராஶ்ச ரணே ஹி ராக்ஷஸா:
  கதஞ்சிதீயுர்யதிஹாத்ய மார்தவம் ॥ 4

அஸ்ய கார்யஸ்ய	இந்தக் காரியத்திற்கு
பராக்ரமாத் ருதே	பராக்கிரமத்தைத் தவிர
கஶ்சித்	யாதொரு
விநிஶ்சய: ச	நிச்சயமும்
இஹ	இப்பொழுது
ந உபபத்யதே	பயன்பட மாட்டாது.
யத்	ஏனெனில்
ரணே	யுத்தத்தில்
இஹ	இங்கு
அத்ய	இப்பொழுது
கதஞ்சித்	எப்படியாவது
ஹதப்ரவீரா: ஹி	திடமான வீரர்கள் மாண்டார்களென்றால்

ராக்ஷஸாঃ ஹி	அரக்கர்களும்
மார்த்தவம்	அடக்கத்திற்கு
ஈயுঃ	வருவார்கள்.

कार्ये कर्मणि निर्दिष्टे यो बहून्यपि साधयेत् ।
पूर्वकार्याविरोधेन स कार्यं कर्तुमर्हति ॥

கார்யே கர்மணி நிர்திஷ்டே யோ பஹூந்யபி ஸாதயேத் ।
பூர்வ கார்யா விரோதேந ஸ கார்யம் கர்துமர்ஹதி ॥ 5

கார்யே	செய்து முடிக்க வேண்டிய
கர்மணி	ஒரு காரியத்தில்
நிர்திஷ்டே	ஏவப்பட்ட பொழுது
யঃ	எவனொருவன்
பூர்வகார்யாவிரோதேந	முதல் காரியத்திற்கொரு கேடின்றி
பஹூநி அபி	அனேகங்களையும்
ஸாதயேத்	சாதிக்கின்றானோ
ஸঃ	அவன்
கார்யம்	காரியத்தை
கர்தும்	செய்து முடிக்க
அர்ஹதி	திறமையுடையவனாகிறான்.

न ह्येकः साधको हेतुः स्वल्पस्यापीह कर्मणः ।
यो ह्यर्थं बहुधा वेद स समर्थोऽर्थसाधने ॥

ந ஹ்யேகঃ ஸாதகோ ஹேதுঃ ஸ்வல்பஸ்யாபீஹ கர்மணঃ ।
யோऽஹ்யர்தம் பஹுதா வேத ஸ ஸமர்தோऽர்த ஸாதநே ॥ 6

இஹ	இவ்வுலகில்
ஸ்வல்பஸ்ய	அற்பமான
கர்மணঃ அபி	காரியத்திற்கும்
ஏகঃ	ஒரே
ஹேதுঃ	உபாயம்
ந ஸாதகঃ	சாதகமாக மாட்டாது;
ஹி	ஆதலால்
யঃ	எவனொருவன்
அர்தம்	கோரிய பயனை
பஹுதா	பல வகையாலும்
வேத	அறிகிறானோ
ஸঃ ஹி	அவன்தான்
அர்தஸாதநே	காரியத்தை ஸாதிப்பதில்
ஸமர்தঃ	வல்லவனாகிறான்.

इहैव तावत् कृतनिश्चयो ह्यहं यदि व्रजेयं प्लवगेश्वरालयम् ।
परात्मसंमर्दविशेषतत्त्ववित्ततः कृतं स्यान्मम भर्तृशासनम् ॥

இஹைவ தாவத் க்ருதநிஶ்சயோ ஹ்யஹம்
யதி வ்ரஜேயம் ப்லவகேஶ்வராலயம் ।
பராத்மஸம்மர்த விஶேஷதத்த்வ வித்
தத: க்ருதம் ஸ்யான்மம பர்த்ருஶாஸனம் ॥ 7

அஹம்	-	நான்
இஹ ஏவ	-	இங்கிருக்கையிலேயே
பராத்மஸம்மர்த விஶேஷதத்த்வவித்	-	சத்துருவினுடையவும் நம்முடையவும் யுத்த விசேஷங்களின் தத்துவங்களை அறிந்தவனாய்,
க்ருதநிஶ்சய:	-	மனம் தெளிந்தவனாய்,
ப்லவகேஶ்வராலயம்	-	வானரர்கோன் இருப்பிடத்திற்கு
வ்ரஜேயம் யதி	-	செல்வேனாகில்
தத: ஹி	-	அப்பொழுதுதான்
மம பர்த்ருஶாஸநம்	-	எனது இறைவனாணை
தாவத்	-	பூர்ணமாக
க்ருதம்	-	செய்து முடிக்கப்பட்டதாக
ஸ்யாத்	-	ஆகும்.

कथं नु खल्वद्य भवेत् सुखागतं प्रसह्य युद्धं मम राक्षसैः-सह ।
तथैव खल्वात्मबलं च सारवत् संमानयेन्मां च रणे दशाननः ॥

கதம் நு கல்வத்ய பவேத் ஸுகா கதம்
ப்ரஸஹ்ய யுத்தம் மம ராக்ஷஸை: ஸஹ ।
ததைவ கல்வாத்மபல ச ஸாரவத்
ஸம்மாநயேன் மாம் ச ரணே தஶாநந: ॥ 8

அத்ய	-	இப்பொழுது
ராக்ஷஸை: ஸஹ	-	ராக்ஷஸர்களுடன்
மம	-	எனக்கு
ப்ரஸஹ்ய	-	வலுவில்
யுத்தம்	-	யுத்தம்
ஸுகாகதம்	-	எளிதில் ஏற்பட்டதாக
கதம் நு பவேத்	-	எப்படி ஆகும்?
கலு	-	ஏனெனில்
ததா ஏவ	-	அப்படியானால் மட்டுமே
தஶாநந:	-	தசமுகன்
ஸாரவத்	-	மிக முக்கியமான
ஆத்மபலம் ச	-	தன் பலத்தையும்

மாம் ச - என்னையும்
ரணே - போரில்
கலு - நிச்சயமாய்
ஸமாநயேத் - சேர விடுவான்.

ततः समासाद्य रणे दशाननं समन्त्रिवर्गं सबलप्रयायिनम् ।
हृदि स्थितं तस्य मतं बलं च वै सुखेन मत्वाहमितः पुनर्व्रजे ॥

தத: ஸமாஸாத்ய ரணே தஶாநநம்
    ஸமந்த்ரிவர்கம் ஸபலப்ரயாயினம் ।
ஹ்ருதி ஸ்திதம் தஸ்ய மதம் பலம் ச வை
    ஸுகேந மத்வாஹமித: புனர்வ்ரஜே ॥ 9

தத: - அப்படியானால்
ரணே - யுத்தத்தில்
ஸமந்த்ரிவர்கம் - மந்திரி வர்க்கங்களோடு கூடியவனும்
ஸபலப்ரயாயிநம் - சேனைத் தலைவர்களோடு கூடியவனுமான
தஶாநநம் - தசகண்டனை
அஹம் ஸமாஸாத்ய- நான் நேரிலே கண்டு
தஸ்ய - அவனுடைய
பலம் ச - பலத்தையும்
ஹ்ருதி ஸ்திதம் - உள்ளத்தில் இருக்கும்
மதம் வை - எண்ணத்தையும்
மத்வா - அறிந்து கொண்டு
இத: - இங்கிருந்து
ஸுகேந - ஸந்தோஷமாய்
புந: வ்ரஜே - திரும்பிச் செல்லக் கூடும்.

इदमस्य नृशंसस्य नन्दनोपममुत्तमम् ।
वनं नेत्रमनःकान्तं नानाद्रुमलतायुतम् ॥

இதமஸ்ய ந்ருஶம்ஸஸ்ய நந்தநோபமமுத்தமம் । 10
வனம் நேத்ரமன: காந்தம் நாநாத்ருமலதாயுதம் ॥

இதம் - இந்த
நந்தநோபமம் - நந்தனவனம் போன்றதும்
நேத்ரமந:காந்தம் - கண்களையும் மனத்தையும் கவர வல்லதும்
நாநாத்ருமலதாயுதம்- பலவகை மரங்களும் கொடிகளும் செறிந்ததும்
உத்தமம் - சிறந்ததுமான
வநம் - சிங்காரத் தோட்டம்
ந்ருஶம்ஸஸ்ய அஸ்ய- பாபிஷ்டனான இவனது.

इदं विध्वंसयिष्यामि शुष्कं चनमिवानलः ।
अस्मिन् भग्ने ततः कोपं करिष्यति दशाननः ॥

இதம் வித்வம்ஸயிஷ்யாமி ஶுஷ்கம் வனமிவாநல: ।
அஸ்மிந் பக்நே தத: கோபம் கரிஷ்யதி தஶாநந: ॥ 11

ஶுஷ்கம்	- உலர்ந்த
வநம்	- காட்டை
அநல: இவ	- அக்னி போல்
இதம்	- இதை
வித்வம்ஸயிஷ்யாமி	- அழித்து விடுவேன்
அஸ்மிந்	- இது
பக்நே	- முறிக்கப்படின்
தத:	- அதனால்
தஶாநந:	- பத்துத் தலையான்
கோபம் கரிஷ்யதி	- கோபம் கொள்வான்.

ततो महत् साश्वमहारथद्विपं बलं समादेक्ष्यति राक्षसाधिपः ।
त्रिशूलकालायसपट्टसायुधं ततो महद्युद्धमिदं भविष्यति ॥

ததோ மஹத் ஸாஶ்வ மஹாரதத்விபம்
  பலம் ஸமாதேக்ஷ்யதி ராக்ஷஸா திப: ।
த்ரிஶூலகாலாயஸபட்டஸாயுதம்
  ததோ மஹத்யுத்தமிதம் பவிஷ்யதி ॥ 12

தத:	- அப்பொழுதுதான்
ராக்ஷஸாதிப:	- ராக்ஷஸாதிபன்
ஸாஶ்வமஹாரதத்விபம்	- குதிரைகள், பெரும் தேர்கள்,குஞ்சரங்கள், இவைகளோடு கூடியதும்
த்ரீஶூலகாலாயஸபட்டஸாயுததம்	- திரிசூலம்,காலாயஸம், பட்டஸம் என்கிற ஆயுதங்களை உடையதுமான
மஹத் பலம்	- பெரிய சேனையை
ஸமாதேக்ஷ்யதி	- அனுப்புவான்;
தத:	- அதனால்
இதம்	- இது
மஹத் யுத்தம்	- பெரும் போராக
பவிஷ்யதி	- விளையும்.

अहं तु तैः संयति चण्डविक्रमैः समेत्य रक्षोभिरसह्यविक्रमः ।
निहत्य तद्रावणचोदितं बलं सुखं गमिष्यामि कपीश्वरालयम् ॥

அஹம் து தை: ஸம்யதி சண்டவிக்ரமை:
  ஸமேத்ய ரக்ஷோபிரஸஹ்யவிக்ரம: ।
நிஹத்ய தத்ராவண சோதிதம் பலம்
  ஸுகம் கமிஷ்யாமி கபீஶ்வராலயம் ॥ 13

அஸஹ்யவிக்ரம:	-	சகிக்கவரிய பராக்கிரமம் படைத்த
அஹம்	-	நான்
சண்டவிக்ரமை:	-	உக்கிரமான விக்கிரமம் படைத்த
தை:	-	அந்த
ரக்ஷோபி:	-	அரக்கர்களோடு
ஸம்யதி	-	யுத்தத்தில்
ஸமேத்ய	-	கை கலந்து
ராவணசோதிதம்	-	ராவணனேவிய
தத் பலம் து	-	அச்சேனையையும்
நிஹத்ய	-	ஹதம் செய்து
கபீஸ்வராலயம்	-	கபியரசன் அரண்மனைக்கு
ஸுகம்	-	சுகமாக
கமிஷ்யாமி	-	போய்ச் சேருவேன்.

ततो मारुतवत् क्रुद्धो मारुतिर्भीमविक्रमः ।
ऊरुवेगेन महता द्रुमान् क्षेप्तुमथारभत् ॥

ததோ மாருதவத் க்ருத்தோ மாருதிர் பீம விக்ரம: ।
ஊருவேகேந மஹதா த்ருமாந் க்ஷேப்து மதாரபத் ॥ 14

பீமவிக்ரம:	-	பிரபல விக்கிரமசாலியான
மாருதி:	-	மாருதி
தத:	-	அங்கு
அத	-	இப்பொழுது
மாருதவத்	-	வாயுவைப் போல்
க்ருத்த:	-	க்டுஞ்சினம் கொண்டவராய்
மஹதா	-	மஹத்தான
ஊருவேகேந	-	தொடையின் வேகத்தால்
த்ருமாந்	-	விருக்ஷங்களை
க்ஷேப்தும்	-	முறித்தெறிய
ஆரபத்	-	தலைப்பட்டார்.

ततस्तु हनुमान् वीरो बभञ्ज प्रमदावनम् ।
मत्तद्विजसमाघुष्टं नानाद्रुमलतायुतम् ॥

ததஸ்து ஹநுமாந் வீரோ பபஞ்ஜ ப்ரமதாவனம் । 15
மத்தத்விஜ ஸமாகுஷ்டம் நாநாத்ருமலதாயுதம் ॥

வீர: ஹநுமாந்	-	வீரரான ஹனுமார்
தத:	-	அதனால்
தத்	-	அந்த
மத்தத்விஜஸமாகுஷ்டம்	-	கொழுத்த பறவைகள் மிகுந்ததும்
நாநாத்ருமலதாயுதம்	-	பலவகை மரங்களும் கொடிகளும் அடர்ந்ததுமான

ப்ரமதாவநம் - அந்தப்புர வனத்தை
பபஞ்ஜ - பாழாக்கினார்.

तद्वनं मथितैर्वृक्षैर्भिन्नैश्च सलिलाशयैः ।
चूर्णितैः पर्वताग्रैश्च बभूवाप्रियदर्शनम् ॥

தத் வனம் மதிதைர் வ்ருக்ஷைர் பிந்நைஶ்ச ஸலிலாஶயை: ।
சூர்ணிதை: பர்வதாக்ரைஶ்ச பபூவாப்ரியதர்ஶனம் ॥ 16

தத் வநம் - அந்த வனம்
மதிதை: - முறிக்கப்பட்ட
வ்ருக்ஷை: - விருக்ஷங்களாலும்
பிந்நை: - தூர்க்கப்பட்ட
ஸலிலாஶயை: ச - நீர்நிலைகளாலும்
சூர்ணிதை: - பொடியாக்கப்பட்ட
பர்வதாக்ரை: ச - பர்வத சிகரங்களாலும்
அப்ரியதர்ஶநம் - காண்பதற்கு இன்னாதாய்
பபூவ - ஆய் விட்டது.

नानाशकुन्तविरुतैः प्रभिन्नैः सलिलाशयैः ।
ताम्रैः किसलयैः क्लान्तैः क्लान्तद्रुमलतायुतम् ॥
न बभौ तद्वनं तत्र दावानलहतं यथा ॥

நாநாஶகுந்த விருதை: ப்ரபிந்நை: ஸலிலாஶயை: ।
தாம்ரை: கிஸலயை: க்லாந்தை: க்லாந்த த்ருமலதாயுதம் ॥
ந பபௌ தத்வனம் தத்ர தாவா நலஹதம் யதா ॥ 17

நாநாஶகுந்தவிருதை:- பலவகைப் பறவைகள் வீரிட்டமும்
சத்தங்களாலும்
ப்ரபிந்நை: - உருவழிந்த
ஸலிலாஶயை: - நீர்நிலைகளாலும்
க்லாந்தை: - வதங்கி வாடிய
தாம்ரை: கிஸலயை:- செந்தளிர்களாலும்
தத் வநம் - அந்த வனம்
க்லாந்தத்ருமலதாயுதம்-வாடி வதங்கிய மரங்களையும்
கொடிகளையும் உடையதாய்
தாவாநலஹதம் யதா- காட்டுத் தீயால் எரிக்கப்பட்டதென
தத்ர - அப்பொழுது
ந பபௌ - பொலிவற்றிருந்தது.

व्याकुलावरणा रेजुर्विह्वला इव ता लताः ॥

வ்யாகுலாவரணா ரேஜுர்விஹ்வலா இவ தா லதா: ॥

வ்யாகுலாவரணாஃ	கலைந்த வேலிகளை உடையனவாய் 18
தாஃ லதாஃ	அந்தக் கொடிகள்
விஹ்வலாஃ இவ	பயத்தால் நடுங்கும் பெண்கள் போல்
ரேஜுஃ	துடித்தன.

लतागृहैश्चित्रगृहैश्च नाशितैर्महोरगैर्व्यालमृगैश्च निर्धुतैः ।
शिलागृहैरुन्मथितैस्तथा गृहैः प्रनष्टरूपं तदभून्महद्वनम् ॥

லதா க்ருஹைஶ்சித்ர க்ருஹைஶ்ச நாஶிதைர்
மஹோரகைர்வ்யாள ம்ருகைஶ்ச நிர்துதை: ।
ஶிலா க்ருஹைருந்மதிதைஸ் ததா க்ருஹை:
ப்ரநஷ்டரூபம் ததபூன் மஹத்வனம் ॥ 19

நாஶிதைஃ	சிதைக்கப்பட்ட
லதாக்ருஹைஃ	லதா கிருஹங்களாலும்
சித்ரக்ருஹைஃ	சித்திர மண்டபங்களாலும்
நிர்துதைஃ	நசுக்குண்ட
மஹோரகைஃ	பெரும் பாம்புகளாலும்
வ்யாலம்ருகைஃ ச	கொடிய மிருகங்களாலும்
உந்மதிதைஃ	இடித்துத் தகர்க்கப்பட்ட
ஶிலாக்ருஹைஃ ததா	கல் மண்டபங்களாலும்
க்ருஹைஃ ச	கிருஹங்களாலும்
தத்	அந்த
மஹத் வநம்	மஹாவனம்
ப்ரநஷ்டரூபம்	அலங்கோல ரூபம்
அபூத்	கொண்டதாயிற்று.

सा विह्वलाशोकलताप्रताना वनस्थली शोकलताप्रताना ।
जाता दशास्यप्रमदावनस्य कपेर्बलाद्धि प्रमदावनस्य ॥

ஸா விஹ்வலாஶோக லதா ப்ரதாநா
வனஸ்தலீ ஶோகலதா ப்ரதாநா ।
ஜாதா தஶாஸ்ய ப்ரமதா வனஸ்ய 20
கபேர் பலாத்தி ப்ரமதாவனஸ்ய ॥

தஶாஸ்யப்ரமதாவநஸ்ய	தசமுகனின் பெண்டுகள் விளையாடுவதற்கிடமாயிருந்த
ப்ரமதாவநஸ்ய	பூங்காவனத்தின்
ஸா	அந்த
அஶோகலதாப்ரதாநா	அசோகக் கொடிகள் கலையாமல் படர்ந்திருந்த
வநஸ்தலீ ஹி	சிங்கார வனமும்

கபே:	வானரத்தின்
பலாத்	ஆண்மையினால்
விஹ்வலா	ஹதமானதாய்
ஶோகலதாப்ரதாநா	சோகக் கொடிகள் அடர்ந்ததாய்
ஜாதா	ஆயிற்று.

स तस्य कृत्वार्थपतेर्महाकपिर्महद्व्यलीकं मनसों महात्मनः ।
युयुत्सुरेको बहुभिर्महाबलैः श्रिया ज्वलंस्तोरणमास्थितः कपिः ॥

ஸ தஸ்ய க்ருத்வார்தபதேர் மஹா கபிர்
மஹத்வயலீகம் மனஸோ மஹாத்மன: ।
யுயுத்ஸுரேகோ பஹுபிர் மஹாபலை:
ஶ்ரியா ஜ்வலம் ஸ்தோரண மாஸ்தித: கபி: ॥ 21

கபி:	எங்கும் ஓடித் திரிகின்ற
ஸ:	அந்த
மஹாகபி:	மஹாகபி
மஹாத்மந:	பேராணவங் கொண்டவனும்
அர்தபதே:	பிரபுவுமான
தஸ்ய	அவனது
மநஸ:	மனத்திற்கு
மஹத்	மஹத்தான
வ்யலீகம்	அஸஹ்யமான செயலை
க்ருத்வா	முடித்த விட்டு
மஹாபலை:	மஹாபலிஷ்டரான
பஹுபி:	பலருடனே
ஏக:	ஒருவராய்
யுயுத்ஸு:	போர் புரியக் கருதி
ஶ்ரியா	வீரப்பாடு
ஜ்வலந்	தோற்ற
தோரணம்	கோட்டை வாசலின் மேல்
ஆஶ்ரித:	உட்கார்ந்து விட்டார்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ப்ரமதாவனபஞ்ஜநம் நாம ஏகசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

த்விசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: - 42

ततः पक्षिनिनादेन वृक्षभङ्गस्वनेन च ।
बभूवुस्त्राससंभ्रान्ताः सर्वे लङ्कानिवासिनः ॥

தத: பக்ஷிநிநாதேந வ்ருக்ஷ பங்கஸ்வநேந ச ।
பபூவுஸ்த்ராஸ ஸம்ப்ராந்தா: ஸர்வே லங்கா நிவாஸிந: ॥ 1

தத:	அப்பொழுது
பக்ஷிநிநாதேந	பக்ஷிகளினது பெரும் கூச்சலினாலும்
வ்ருக்ஷபங்கஸ்வநேந ச	விருக்ஷங்கள் முறிந்த ஓசையினாலும்
லங்காநிவாஸிந:	லங்கை நிவாஸிகள்
ஸர்வே	அனைவரும்
த்ராஸஸம்ப்ராந்தா:	பயந்து திகிலடைந்தவர்களாக
பபூவ:	ஆனார்கள்.

विद्रुताश्च भयत्रस्ता विनेदुर्मृगपक्षिणः ।
रक्षसां च निमित्तानि क्रूराणि प्रतिपेदिरे ॥

வித்ருதாஶ்ச பயத்ரஸ்தா விநேதுர்ம்ருக பக்ஷிண: ।
ரக்ஷஸாம் ச நிமித்தாநி க்ரூராணி ப்ரதிபேதிரே ॥ 2

பயத்ரஸ்தா:	அஞ்சி நடுங்கி
வித்ருதா:	மருண்டோடிய
ம்ருகபக்ஷிண: ச	விலங்குகளும்பறவைகளும்
விநேது:	விகாரமாய் ஊளையிட்டன;
ச	அதனால்
ராக்ஷஸாம்	அரக்கர்களுக்கு
க்ரூராணி நிமித்தாநி	அபசகுனங்கள்
ப்ரதிபேதிரே	சம்பவமாயின.

ततो गतायां निद्रायां राक्षस्यो विकृताननाः ।
तद्वनं ददृशुर्भग्नं तं च वीरं महाकपिम् ॥

ததோ கதாயாம் நித்ராயாம் ராக்ஷஸ்யோ விக்ருதாநநா: ।
தத்வனம் தத்ருஶுர்பக்நம் தம் ச வீரம் மஹாகபிம் ॥ 3

விக்ருதாநநா:	பேய்வாயர்களான
ராக்ஷஸ்ய:	அரக்கிகள்
தத:	அப்பொழுது
நித்ராயாம் கதாயாம்	நித்திரை குலைந்து,
பக்நம்	ஹதம் செய்யப்பட்டிருந்த
தத் வநம்	அந்தப் பூஞ்சோலையையும்
தம்	அந்த

மஹாகபிம் - வானரோத்தமரான
வீரம் ச - வீரரையும்
தத்ருஶு: - எதிரே கண்டனர்.

स ता दृष्ट्वा महाबाहुर्महासत्त्वो महाबलः ।
चकार सुमहद्रूपं राक्षसीनां भयावहम् ॥

ஸ தா த்ருஷ்ட்வா மஹா பாஹுர் மஹா ஸத்த்வோ மஹாபல: ।
சகார ஸுமஹத்ரூபம் ராக்ஷஸீநாம் பயாவஹம் ॥ 4

மஹாஸத்வ: - மஹாஸத்வனும்
மஹாபல: - மஹாபலிஷ்டரும்
மஹாபாஹு: - மஹாபாஹுவுமான
ஸ: - அவர்
தா: த்ருஷ்ட்வா - அவர்களைப் பார்த்து
ராக்ஷஸீநாம் - அரக்கிகளுக்கு
பயாவஹம் - அச்சமுண்டாகும்படியான
ஸுமஹத் ரூபம் - மிகப் பெரிய உருவத்தை
சகார - எடுத்துக் கொண்டார்.

ततस्तं गिरिसंकाशमतिकायं महाबलम् ।
राक्षस्यो वानरं दृष्ट्वा पप्रच्छुर्जनकात्मजाम् ॥

ததஸ்தம் கிரிஸங்காஶ மதிகாயம் மஹாபலம் ।
ராக்ஷஸ்யோ வானரம் த்ருஷ்ட்வா பப்ரச்சுர் ஜனகாத்மஜாம் ॥ 5

தத: - அப்பொழுது
ராக்ஷஸ்ய: - அரக்கிகள்
தம் - அந்த
வாநரம் - வானரரை
மஹாபலம் - மஹாபலிஷ்டராயும்
கிரிஸங்காஶம் - மலை போன்ற
அதிகாயம் - பெரிய வடிவமுடையராயும்
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு
ஜநகாத்மஜாம் - ஜனகரின் திருமகளை
பப்ரச்சு: - வினவினார்கள்.

कोऽयं कस्य कुतो वायं किंनिमित्तमिहागतः ।
कथं त्वया सहानेन संवादः कृत इत्युत ॥

கோऽயம் கஸ்ய குதோ வாயம் கிந்நிமித்த மிஹாகத: ।
கதம் த்வயா ஸஹாநேந ஸம்வாத: க்ருத இத்யுத ॥ 6

அயம் - ''இது
க: - எது?

அயம்	-	இது
கஸ்ய	-	யாருடையது?
குதः	-	எங்கிருந்து வந்தது?
கிந்நிமித்தம்	-	என்ன காரணமாய்?
இஹ ஆகதः	-	இங்கு வந்தது?
வா	-	அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறோம்.
உத	-	மேலும்
அநேந	-	இதோடு
ஸஹ	-	கூட
த்வயா	-	உன்னால்
இதி	-	இம்மாதிரி (நாங்கள் உன்னுடன் பேசுகிற மாதிரி)
ஸம்வாதः	-	ஸம்பாஷணை
கதம்	-	எப்படி
க்ருதः	-	செய்யப்பட்டது?

आचक्ष्व नो विशालाक्षि मा भूत्ते सुभगे भयम् ।
संवादमसितापाङ्गे त्वया किं कृतवानयम् ॥

ஆசக்ஷ்வ நோ விஶாலாக்ஷி மா பூத்தே ஸுபகே பயம் ।
ஸம்வாத மஸிதா பாங்கே த்வயா கிம் க்ருதவாநயம் ॥ 7

விஶாலாக்ஷி	-	"தடங்கண்ணாய்!
அஸிதாபாங்கே	-	கருத்த கடைக்கண்களுள்ளவளே!
அயம்	-	இது
த்வயா	-	உன்னோடு
ஸ்வாதம்	-	ஸம்பாஷணையை
க்ருதவாந் கிம்	-	செய்தது வாஸ்தவந்தானே? (அல்லவா?)
ஸுபகே	-	பாக்யவதி!
நः	-	எங்களுக்கு
ஆசக்ஷ்வ	-	விளங்க விளம்பு.
தே	-	உனக்கு
பயம்.	-	கெடுதி
மா பூத்	-	விளையாது."

अथाब्रवीत्तदा साध्वी सीता सर्वाङ्गसुन्दरी ।
रक्षसां भीमरूपाणां विज्ञाने मम का गतिः ॥

அதாப்ரவீத் ததா ஸாத்வீ ஸீதா ஸர்வாங்க ஸுந்தரீ । 8
ரக்ஷஸாம் பீமரூபாணாம் விஜ்ஞாநே மம கா கதி: ॥

ஸர்வாங்கஸுந்தரீ	-	எல்லா அவயவங்களிலும் அழகமைந்த
ஸாத்வீ	-	சுசீலையான

ஸீதா	- ஸீதா பிராட்டியார்
ததா	- அப்பொழுது
அத	- இப்படி
அப்ரவீத்	- பதிலுரைத்தாள்.
காமரூபாணாம்	- ''இஷ்டமானபடி உருவங்களை எடுக்கவல்ல
ரக்ஷஸாம்	- அரக்கர்களின்
விஜ்ஞாநே	- காரியத்தில்
கதி:	- தலையிட்டுக் கொள்ளல்
மம	- எனக்கு
கா	- ஏன்?

यूयमेवाभिजानीत योऽयं यद्वा करिष्यति ।
अहिरेव ह्यहेः पादान् विजानाति न संशयः ॥

யூயமேவாபிஜாநீத யோऽயம் யத்வா கரிஷ்யதி ।
அஹிரேவ ஹ்யஹே: பாதாந் விஜாநாதி ந ஸம்ஶய: ॥ 9

ய: அயம்	- ''எந்த இவன்
யத்	- இதை
கரிஷ்யதி வா	- செய்யப் போகிறானோ அதை
யூயம் ஏவ	- நீங்களாகவே
அபிஜாநீத	- தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது
அஹே:	- வழிப் போக்கனுடைய
பாதாந்	- காலடி வைப்புகளை
அஹி:	- கொடியன்
ஹி	- தப்பாமல்
விஜாநாதி ஏவ	- விசாரித்தறிந்தே விடுவான்;
ஸம்ஶய: ந	- ஸந்தேகம் வேண்டாம்.

अहमप्यस्य भीतास्मि नैनं जानामि को न्वयम् ।
वेद्मि राक्षसमेवैनं कामरूपिणमागतम् ॥

அஹமப்யஸ்ய பீதாஸ்மி நைநம் ஜாநாமி கோந்வயம் ।
வேத்மி ராக்ஷஸ மேவைநம் காமரூபிண மாகதம் ॥ 10

ஆகதம்	- ''இங்கு வந்திருக்கிற
ஏநம்	- இவனை
ராக்ஷஸம் ஏவ	- அரக்கர்களின் இயல்பை ஒத்த
காமரூபிணம்	- இஷ்டமானபடி உருவங்கள் எடுக்க வல்லவனாய்
வேத்மி	- அறிகிறேன்.
அயம்	- இவன்

க: நு	எம்மட்டுடையான் என்று
ஏநம் ந ஜாநாமி	இவனை அறிகிலேன்;
அஹம் அபி	நானும்
அஸ்ய	இவன் விஷயத்தில்
பீதா	கவலை கொண்டவளாய்
அஸ்மி	இருக்கிறேன்.''

वैदेह्या वचनं श्रुत्वा राक्षस्यो विद्रुता दिशः ।
स्थिताः काश्चिद्गताः काश्चिद्रावणाय निवेदितुम् ॥

வைதேஹ்யா வசனம் ஶ்ருத்வா ராக்ஷஸ்யோ வித்ருதா திஶ: ।
ஸ்திதா: காஶ்சித் கதா: காஶ்சித் ராவணாய நிவேதிதும் ॥ 11

வைதேஹ்யா:	வைதேஹியின்
வசநம்	வசனத்தை
ஶ்ருத்வா	கேட்டு
ராக்ஷஸ்ய:	ராக்ஷஸிகள்
ஸ்திதா:	திகைத்து நின்றார்கள்.
காஶ்சித்	சிலர்
வித்ருதா:	சிதறி ஓடினார்கள்.
காஶ்சித்	சிலர்
ராவணாய	ராவணனுக்கு
த்ருடம்	ஆதியோடு அந்தம் வரைக்கும்
நிவேதிதும்	அறிவிக்க
கதா:	சென்றார்கள்.

रावणस्य समीपे तु राक्षस्यो विकृताननाः ।
विरूपं वानरं भीममाख्यातुमुपचक्रमुः ॥

ராவணஸ்ய ஸமீபே து ராக்ஷஸ்யோ விக்ருதாநநா: ।
விரூபம் வானரம்பீம மாக்யாது முபசக்ரமு: ॥ 12

விக்ருதாநநா:	விகார முகமுள்ள
ராக்ஷஸ்ய:	அரக்கிகள்
ராவணஸ்ய	ராவணனுடைய
ஸமீபே	முன்னிலையில்
பீமம்	பயங்கரமான
விரூபம்	பல ரூபமெடுக்க வல்ல
வாநரம் து	வானரத்தைப் பற்றி
ஆக்யாதும்	வருணிக்க
உபசக்ரமு:	ஆரம்பித்தார்கள்.

अशोकवनिकामध्ये राजन् भीमवपुः कपिः ।
सीतया कृतसंवादस्तिष्ठत्यमितविक्रमः ॥

அஶோக வநிகா மத்யே ராஜன் பீமவபு: கபி: ।
ஸீதயா க்ருதஸம் வாதஸ்திஷ்டத்யமித விக்ரம: ॥ 13

ராஜந் - ''அரசே!
அஶோகவநிகாமத்யே-அசோக வனத்தினிடையில்
அமிதவிக்ரம: - அளவிலாத ஆற்றலுள்ளதாய்
பீமவபு: - பயங்கரமான உருவமுள்ளதாய்
ஸீதயா - ஸீதையுடன்
க்ருதஸம்வாத: - ஸம்பாஷணை செய்ததாய்
கபி: - வானரம்
திஷ்டதி - இருக்கிறது.

11 न च तं जानकी सीता हरिं हरिणलोचना ।
अस्माभिर्बहुधा पृष्टा निवेदयितुमिच्छति ॥

ந ச தம் ஜானகீ ஸீதா ஹரிம் ஹரிண லோசநா ।
அஸ்மாபிர்பஹுதா ப்ருஷ்டா நிவேதயிதுமிச்சதி ॥ 14

ஹரிணலோசநா - ''மான்விழிக்கொப்பான கண்களமைந்த
ஜாநகீ - ஜனகர் திருமகளான
ஸீதா - ஸீதை
அஸ்மாபி: - எங்களால்
பஹுதா - அநேக விதமாக
ப்ருஷ்டா ச - வேண்டிக் கேட்கப்படும்
தம் ஹரிம் - அந்தக் குரங்கை
நிவேதயிதும் - காட்டிக் கொடுக்க
ந இச்சதி - உடன்படவில்லை.

वासवस्य भवेद्दूतो दूतो वैश्रवणस्य वा ।
प्रेषितो वापि रामेण सीतान्वेषणकाङ्क्षया ॥

12 வாஸவஸ்ய பவேத் தூதோ தூதோ வைஶ்ரவணஸ்ய வா ।
ப்ரேஷிதோ வாபி ராமேண ஸீதாந்வேஷண காங்க்ஷயா ॥ 15

வாஸவஸ்ய - ''இந்திரனது
தூத: - தூதனோ?
வைஶ்ரவணஸ்ய - குபேரனது
தூத: வா - தூதனோ?
அபி வா - அவ்வாறன்றி
ஸீதாந்வேஷணகாங்க்ஷயா-ஸீதையைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்க எண்ணம் கொண்ட
ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ப்ரேஷித: - விட வந்த தூதனாக
பவேத் - இருக்கலாம்.

तेन त्वद्भुतरूपेण यत्तत्तव मनोहरम् ।
नानामृगगणाकीर्णं प्रमृष्टं प्रमदावनम् ॥

தேன தவ்த்பூதரூபேண யத்தத் தவ மநோஹரம் ।
நாநா ம்ருக கணாகீர்ணம் ப்ரம்ருஷ்டம் ப்ரமதாவனம் ॥ 16

அத்புதரூபேண	-	''கண்டால் வியக்கத் தக்க ரூபம் கொண்ட
தேந	-	அதனால்
மநோஹரம்	-	மனோஹரமானதும்
நாநாம்ருககணாகீர்ணம்	-	பல வகை மிருகக் கூட்டங்கள் நிறைந்ததுமான
தவ	-	உமது
ப்ரமதாவநம்	-	அந்தப்புர உத்தியானம்
யத்	-	எதுவோ
தத் து	-	அது முழுவதும்
ப்ரம்ருஷ்டம்	-	இல்லையெனத் துடைத்து விடப்பட்டது.

न तत्र कश्चिदुद्देशो यस्तेन न विनाशितः ।
यत्र सा जानकी सीता स तेन न विनाशितः ॥

ந தத்ர கஶ்சிதுத்தேஶோ யஸ்தேந ந விநாஶித: ।
யத்ர ஸா ஜானகீ ஸீதா ஸதேந ந விநாஶித: ॥ 17

தத்ர	-	''அங்கு
தேந	-	அதனால்
ந விநாஶிதঃ	-	அழிக்கப்படாத
உத்தேஶঃ	-	இடம்
கஶ்சித் ந	-	சிறிதும் இல்லை.
யத்ர	-	என்றாலும்
ஸா	-	அந்த
ஜாநகீ	-	ஜனகரின் மகளான
ஸீதா	-	ஸீதை
யঃ	-	இருக்குமிடம் எதுவோ
ஸঃ தேந	-	அது அதனால்
ந விநாஶிதঃ	-	கெடுக்கப்படவில்லை.

जानकीरक्षणार्थं वा श्रमाद्वा नोपलक्ष्यते ।
अथवा कः श्रमस्तस्य सैव तेनाभिरक्षिता ॥

ஜானகீ ரக்ஷணார்தம் வா ஶ்ரமாத்வா நோபலக்ஷ்யதே ।
அத வா க: ஶ்ரமஸ்தஸ்ய ஸைவ தேநாபிரக்ஷிதா ॥

ஜாநகீரக்ஷணார்தம்	-	''ஜானகியைக் காப்பதற்காகவோ
வா	-	அல்லது

ஶ்ரமாத் வா	ஆயாஸத்தினாலேதானோ
ந உபலப்யதே	தெரியவில்லை.
அத வா	ஆனால்
தஸ்ய	அதற்கு
ஶ்ரம: க:	ஆயாஸமென்பது ஏது?
தேந	அதனால்
ஸா ஏவ	அவள் மாத்திரமே
அபிரக்ஷிதா	உதவி புரியப் பெற்றாள்.

चारुपल्लवपुष्पाढ्यं यं सीता स्वयमास्थिता ।
प्रवृद्धः शिंशपावृक्षः स च तेनाभिरक्षितः ॥

சாருபல்லவ புஷ்பாட்யம் யம் ஸீதா ஸ்வயமாஸ்திதா ।
ப்ரவ்ருத்த: ஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷ: ஸ ச தேநாபிரக்ஷித: ॥ 19

சாருபல்லவபுஷ்பாட்யம்	‘‘அழகிய தளிர்களும் புஷ்பங்களும் நிறைந்த
யம்	எதனடியில்
ஸீதா	ஸீதை
ஸ்வயம் ஆஸ்திதா	தானாக உட்கார்ந்திருக்கின்றனளோ
ஸ:	அந்த
ப்ரவ்ருத்த:	ஓங்கி வளர்ந்த
ஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷ: ச-	சிம்சுபா விருக்ஷம் மாத்திரம்
தேந	அதனால்
அபிரக்ஷித:	தீண்டாமல் விட்டு விடப்பட்டது.

तस्योग्ररूपस्योग्रं त्वं दण्डमाज्ञातुमर्हसि ।
सीता संभाषिता येन तद्वनं च विनाशितम् ॥

தஸ்யோக்ர ரூபஸ்யோக்ரம் த்வம் தண்டமாஜ்ஞாப்து மர்ஹஸி ।
ஸீதா ஸம்பாஷிதா யேன தத்வனம் ச விநாஶிதம் ॥ 20

யேந	‘‘எதொன்றால்
ஸீதா ச	ஸீதையும்
ஸம்பாஷிதா	ஸம்பாஷிக்கப்பட்டாளோ,
தத் வநம்	அவ்வனமும்
விநாஶிதம்	அழிக்கப்பட்டதோ,
உக்ரரூபஸ்ய	உக்ர ரூபமுடைய
தஸ்ய	அதற்கு
உக்ரம்	கொடுமை தோற்றும்படியான
தண்டம்	தண்டனை ஒன்றை
த்வம் ஆஜ்ஞாதும்	நீர் விதிக்க
அர்ஹஸி	அருள் புரிய வேண்டும்.

मनःपरिगृहीतां तां तव रक्षोगणेश्वर ।
कः सीतामभिभाषेत यो न स्यात्त्यक्तजीवितः ॥

மன: பரிக்ருஹீதாம் தாம் தவ ரக்ஷோகணேஶ்வர ।
க: ஸீதாமபி பாஷேத யோ ந ஸ்யாத் த்யக்த ஜீவித: ॥ 21

ரக்ஷோகணேஶ்வர	-	"அரக்கர் குலக் கோமானே!
தவ	-	உமது
மந:பரிக்ருஹீதாம்	-	மனத்தால் விரும்பிக் கொண்டு வரப்பட்ட
தாம்	-	அந்த
ஸீதாம்	-	ஸீதையைப் பார்த்து
க:	-	எவன்தான்
அபிபாஷேத	-	ஸம்பாஷிப்பான்?
ய:	-	எவனோ அவன்
த்யக்தஜீவித:	-	உயிரிழந்தவனாக
ந ஸ்யாத்	-	ஆகாதிருப்பானோ?"

राक्षसीनां वचः श्रुत्वा रावणो राक्षसेश्वरः ।
हुताग्निरिव जज्वाल कोपसंवर्तितेक्षणः ॥

ராக்ஷஸீநாம் வச: ஶ்ருத்வா ராவணோ ராக்ஷஸேஶ்வர: ।
ஹுதாக்நிரிவ ஜஜ்வால கோபஸம்வர்தித ஈக்ஷண: ॥ 22

ராக்ஷஸேஶ்வர:	-	ராக்ஷஸராஜனான
ராவண:	-	ராவணன்
ராக்ஷஸீநாம்	-	ராக்ஷஸிகளின்
வச: ஶ்ருத்வா	-	வார்த்தையைக்கேட்டு
கோபஸம்வர்திதேக்ஷண:	-	கோபத்தால் கண்களை உருட்டி
ஹுதாக்நி: இவ	-	ஓமத் தீயைப் போல்
ஜஜ்வால	-	ஓங்கி எரியலானான்.

तस्य क्रुद्धस्य नेत्राभ्यां प्रापतन्नस्रबिन्दवः ।
दीप्ताभ्यामिव दीपाभ्यां सार्चिषः स्नेहबिन्दवः ॥

தஸ்ய க்ருத்தஸ்ய நேத்ராப்யாம் ப்ராபதந்நஸ்ர பிந்தவ: ।
தீப்தாப்யாமிவ தீபாப்யாம் ஸார்சிஷ: ஸ்நேஹபிந்தவ: ॥ 23

க்ருத்தஸ்ய	-	சினங்கொண்ட
தஸ்ய	-	அவனுடைய
நேத்ராப்யாம்	-	இரு கண்களினின்றும்
அஸ்ரபிந்தவ:	-	கண்ணீர்த் துளிகள்
தீப்தாப்யாம்	-	எரிகிற
தீபாப்யாம்	-	இரண்டு விளக்குகளினின்றும்
ஸார்சிஷ:	-	சுடர் கூடிய

ஸ்நேஹபிந்தவ: இவ-எண்ணைத் துளிகள் போல
ப்ராபதந் - கொட்டலாயின.

आत्मनः सदृशाञ्शूरान् किंकरान्नाम राक्षसान् ।
व्यादिदेश महातेजा निग्रहार्थं हनूमतः ॥

ஆத்மன: ஸத்ருஶாஞ்ஶூராந் கிங்கராந்நாம ராக்ஷஸாந் ।
வ்யாதிதேஶ மஹாதேஜா நிக்ரஹார்தம் ஹநூமத: ॥ 24

மஹாதேஜா: - மஹாசூரனான அவன்
ஆத்மந: - தனக்கு
ஸத்ருஶாந் - இணையானவர்களும்
ஶூராந் - சூரர்களுமான
கிங்கராந் நாம - கிங்கரர்கள் என்று பெயர் பெற்ற
ராக்ஷஸாந் - ராக்ஷஸர்களை
ஹநூமத: - ஹனுமாருடைய
நிக்ரஹார்தம் - கொட்டத்தை அடக்க
வ்யாதிதேஶ - உத்தரவு செய்தனுப்பினான்.

तेषामशीतिसाहस्रं किंकराणां तरस्विनाम् ।
निर्ययुर्भवनात्तस्मात् कूटमुद्गरपाणयः ॥

தேஷா மஶீதி ஸாஹஸ்ரம் கிங்கராணாம் தரஸ்விநாம் ।
நிர்யயுர் பவநாத் தஸ்மாத் கூடமுத்கர பாணய: ॥ 25

महोदरा महादंष्ट्रा घोररूपा महाबलाः ।
युद्धाभिमनसः सर्वे हनुमद्ग्रहणोन्मुखाः ॥

மஹோதரா மஹாதம்ஷ்ட்ரா கோரரூபா மஹாபலா: ।
யுத்தாபிமனஸ: ஸர்வே ஹநுமத் க்ரஹணோான் முகா: ॥ 26

தரஸ்விநாம் - பராக்கிரமசாலிகளான
தேஷாம் - அந்த
கிங்கராணாம் - கிங்கரர்களில்
மஹோதரா: - பெரு வயிறுள்ளவர்களும்
மஹாதம்ஷ்ட்ரா: - பெரும் பற்களுள்ளவர்களும்
கோரரூபா: - கோர ரூபமுடையவர்களும்
மஹாபலா: - மஹாபலசாலிகளுமான
அஶீதிஸாஹஸ்ரம் - எண்பதினாயிரம் பேர்கள்
ஸர்வே - அனைவரும்
யுத்தாபிமநஸ: - போர் புரிய வேண்டுமென்றும் உள்ளம் கொண்டும்
ஹநுமத்க்ரஹணோந்முகா:-ஹனுமாரைப் பிடிக்கத் துடித்துக் கொண்டும்

கூடமுத்கரபாணய:	கூடம், முத்கரம் முதலிய ஆயுதங்களும் கையுமாய்
தஸ்மாத்	அந்த
பவநாத்	மாளிகையினின்று
நிர்யயு:	வெளிப்பட்டனர்.

ते कपिं तं समासाद्य तोरणस्थमवस्थितम् ।
अभिपेतुर्महावेगाः पतङ्गा इव पावकम् ॥

தே கபிம் தம் ஸமாஸாத்ய தோரணஸ்த மவஸ்திதம் ।
அபிபேதுர் மஹாவேகா: பதங்கா இவ பாவகம் ॥ 27

தே	அவர்கள்
மஹாவேகா:	அதிவேகமுடையவர்களாய்
தோரணஸ்தம்	கோபுரத்தின் மேலிருந்த
அவஸ்திதம்	எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருந்த
தம்	அந்த
கபிம்	வானரரை
ஸமாஸாத்ய	கிட்டி
பாவகம்	அக்கினியை
பதங்கா: இவ	விட்டில் பூச்சிகள் போல்
அபிபேது:	தாக்கினார்கள்.

ते गदाभिर्विचित्राभिः परिघैः काञ्चनाङ्गदैः ।
आजघ्नुर्वानरश्रेष्ठं शरैश्चादित्यसंनिभैः ॥

தே கதாபிர் விசித்ராபி: பரிகை: காஞ்சநாங்கதை: ।
ஆஜக்நுர் வாநர ஶ்ரேஷ்டம் ஶரைஶ்சாதித்ய ஸந்நிபை: ॥ 28

தே	அவர்கள்
விசித்ராபி:	விசித்திரமான
கதாபி:	கதைகளாலும்
காஞ்சநாங்கதை:	பொற்தடியிட்ட
பரிகை:	பரிகங்களாலும்
ஆதித்யஸந்நிபை:	சூரியன் போன்ற
ஶரை: ச	சரங்களாலும்
வாநரஶ்ரேஷ்டம்	வானரச்ரேஷ்டரை
ஆஜக்நு:	புடைத்தார்கள்.

मुद्गरैः पट्टिशैः शूलैः प्रासतोमरपाणयः ।
परिवार्य हनूमन्तं सहसा तस्थुरग्रतः ॥

முத்கரை: பட்டிஶை: ஶூலை: ப்ராஸதோமர பாணய: ।
பரிவார்ய ஹநூமந்தம் ஸஹஸா தஸ்துரக்ரத: ॥ 29

ப்ராஸதோமரபாணய:-	பிராஸம், தோமரம், இவைகளைக் கையிலுடைய அவர்கள்
முத்கரை: -	முத்கரங்களுடனும்
பட்டிஶை: -	பட்டிசங்களுடனும்
ஶூலை: -	சூலங்களுடனும்
ஹநூமந்தம் -	ஹனுமாரை
அக்ரத: -	எதிரில்
ஸஹஸா -	பலமாய்
பரிவார்ய -	வளைத்துக் கொண்டு
தஸ்து: -	நின்றார்கள்.

हनुमानपि तेजस्वी श्रीमान् पर्वतसंनिभः ।
क्षितावाविध्य लाङ्गूलं ननाद च महास्वनम् ॥

ஹநுமாநபி தேஜஸ்வீ ஸ்ரீமாந் பர்வத ஸந்நிப: ।
க்ஷிதாவாவித்ய லாங்கூலம் நநாத ச மஹாஸ்வநம் ॥ 30

ஸ்ரீமாந் -	அளவற்ற
தேஜஸ்வீ ச -	தேஜசுடையவரும்
பர்வதஸந்நிப: -	மலைக்கு நிகரானவருமான
ஹநுமாந் அபி -	ஹனுமாரும்
லாங்கூலம் -	வாலை
க்ஷிதௌ -	தரையில்
ஆவித்ய -	மோதி
மஹாஸ்வநம் -	பெருங்கோஷமொன்றை
நநாத -	போடலுற்றார்.

स भूत्वा सुमहाकायो हनुमान् मारुतात्मजः ।
धृष्टमास्फोटयामास लङ्कां शब्देन पूरयन् ॥

ஸ பூத்வா ஸுமஹாகாயோ ஹநுமான் மாருதாத்மஜ: ।
த்ருஷ்டமாஸ்போடயாமாஸ லங்காம் ஶப்தேந பூரயந் ॥ 31

மாருதாத்மஜ: -	வாயு குமாரரான
ஸ: ஹநுமாந் -	அந்த ஹனுமார்
ஸுமஹாகாய: பூத்வா-	பேருருவமொன்றை எடுத்துக் கொண்டு
லங்காம் -	இலங்கையை
ஶப்தேந -	அட்டஹாஸத்தினால்
பூரயந் -	அதிரும்படிச் செய்து
த்ருஷ்டம் -	தாட்டியாய்
ஆஸ்போடயாமாஸ -	தோளைத் தட்டினார்.

तस्यास्फोटितशब्देन महता चानुनादिना ।
पेतुर्विहङ्गा गगनादुच्चैश्चेदमघोषयत् ॥

தஸ்யாஸ்போடித ஶப்தேந மஹதா சாநுநாதிநா ।
பேதுர் விஹங்கா ககநாதுச்சைஶ்சேதம கோஷயத் ॥ 32

தஸ்ய - அவருடைய
ஸாநுநாதிநா - எதிரொலி உண்டாக்குகின்ற
மஹதா - மஹத்தான
ஆஸ்போடிதஶப்தேந- தோள் தட்டிய சப்தத்தால்
ககநாத் - ஆகாயத்தினின்று
விஹங்கா: - பறவைகள்
பேது: - வெருண்டு விழுந்தன;
ச - மீளவும்
இதம் - அடியில் வருமாறு
உச்சை: அகோஷயத் - உரக்கச் சொன்னார்.

जयत्यतिबलो रामो लक्ष्मणश्च महाबलः ।
राजा जयति सुग्रीवो राघवेणाभिपालितः ॥

ஜயத்யதிபலோ ராமோ லக்ஷ்மணஶ்ச மஹாபல: ।
ராஜா ஜயதி ஸுக்ரீவோ ராகவேணாபி பாலித: ॥ 33

அதிபல: - ''கரை கடந்த பலம் கொண்ட
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஜயதி - யாவரையும் கீழ்ப்படுத்தி விளங்குகின்றார்.
மஹாபல: - மஹாபலிஷ்டரான
லக்ஷ்மண: ச - லக்ஷ்மணரும் (அங்ஙனமே விளங்குகிறார்).
ஸுக்ரீவ: ராஜா - ஸுக்ரீவ மன்னர்
ராகவேண - ஸ்ரீராகவரால்
அபிபாலித: - ரக்ஷிக்கப்பட்டவராய்
ஜயதி - மேன்மையுற்று விளங்குகிறார்.

दासोऽहं कोसलेन्द्रस्य रामस्याक्लिष्टकर्मणः ।
हनुमाञ्शत्रुसैन्यानां निहन्ता मारुतात्मजः ॥

தாஸோऽஹம் கோஸலேந்த்ரஸ்ய ராமஸ்யாக்லிஷ்ட கர்மண: । 34
ஹநுமாஞ் ஶத்ருஸைந்யாநாம் நிஹந்தா மாருதாத்மஜ: ॥

ஶத்ருஸைந்யாநாம் - ''பகைவர் படைகளின்
நிஹந்தா - நிர்மூல கர்த்தாவும்
மாருதாத்மஜ: - வாயுவின் புதல்வனுமான
ஹநுமாந் - ஹனுமானென்ற
அஹம் - நான்

அக்லிஷ்டகர்மணஃ - வருத்தமின்றி வினை முடிக்கும்
கோஸலேந்த்ரஸ்ய - கோஸலர் கோனான
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமரது
தாஸஃ - தாஸன்.

न रावणसंहस्त्रं मे युद्धे प्रतिबलं भवेत् ।
शिलाभिस्तु प्रहरतः पादपैश्च सहस्त्रशः ॥

ந ராவணஸஹஸ்ரம் மே யுத்தே ப்ரதிபலம் பவேத் ।
ஶிலாபிஸ்து ப்ரஹரத: பாதபைஶ்ச ஸஹஸ்ரஶ: ॥ 35

யுத்தே - “அமர்க்களத்தில்
ஶிலாபிஃ - சிலைகளாலும்
பாதபைஃ ச - மரங்களாலும்
ஸஹஸ்ரஶஃ ப்ரஹரதஃ- ஆயிரம் விதமாகச் சாடும்
மே - எனக்கு
ராவணஸஹஸ்ரம் து- ஆயிரம் ராவணராயினும்
ப்ரதிபலம் - எதிரில் நிற்க வல்லவர்களாய்
ந பவேத் - ஆகார்.

अर्दयित्वा पुरीं लङ्कामभिवाद्य च मैथिलीम् ।
समृद्धार्थो गमिष्यामि मिषतां सर्वरक्षसाम् ॥

அர்தயித்வா புரீம் லங்கா மபிவாத்ய ச மைதிலீம் ।
ஸம் ருத்தார்தோ கமிஷ்யாமி மிஷதாம் ஸர்வரக்ஷஸாம் ॥ 36

ஸர்வரக்ஷஸாம் - “எல்லா ராக்ஷஸர்களின்
மிஷதாம் - கண்ணெதிரிலேயே
லங்காம் புரீம் - லங்கை நகரை
அர்தயித்வா - மலங்கச் செய்து
மைதிலீம் - மைதிலியை
அபிவாத்ய - பணிந்து
ஸம்ருத்கார்தஃ ச - மனோரதங்கள் நிறைவேறப் பெற்றவனாகவே
கமிஷ்யாமி - திரும்பிப் போகப் போகிறேன்.”

तस्य संनादशब्देन तेऽभवन् भयशङ्किताः ।
दद्दृशुश्च हनूमन्तं सन्ध्यामेघमिवोन्नतम् ॥

தஸ்ய ஸந்நாத ஶப்தேந தேऽபவன் பயஶங்கிதா: ।
தத்ருஶுஶ்ச ஹநூமந்தம் ஸந்த்யாமேக மிவோந்நதம் ॥ 37

தஸ்ய - அவருடைய
ஸந்நாதஶப்தேந - பெரிய சிம்ம நாதத்தினால்
தே - அவர்கள்

பயஶங்கிதா:	பயந்து திகிலடைந்தவர்களாக
அபவந்	ஆனார்கள்;
ஹநூமந்தம்	ஹனுமாரை
ஸந்த்யாமேகம்	ஸந்தியா காலத்து மேகம்
இவ	போல்
உந்நதம் ச	ஆகாயம் அளாவி உயர்ந்திருப்பவராகவும்
தத்ருஶு	கண்டார்கள்.

स्वामिसंदेशनिःशङ्कास्ततस्ते राक्षसाः कपिम् ।
चित्रैः प्रहरणैर्भीमैरभिपेतुस्ततस्ततः ॥

ஸ்வாமி ஸந்தேஶநி: ஶங்காஸ்த தஸ்தே ராக்ஷஸா: கபிம் ।
சித்ரை: ப்ரஹரணைர் பீமைரபிபேது: ததஸ்தத: ॥ 38

தே	அந்த
ராக்ஷஸா:	ராக்ஷஸர்கள்
தத:	பின்னர்
ஸ்வாமிஸந்தேஶநிஶ்ஶங்கா:	இறைவனதாணையால் துணிவ கொண்டவர்களாகி
பீமை:	பயங்கரமான
சித்ரை:	பலவகை
ப்ரஹரணை:	படைக் கலங்களால்
தத: தத:	அங்கங்கே நின்று
கபிம்	வானரரை
அபிபேது:	தாக்கினார்கள்.

स तैः परिवृतः शूरैः सर्वतः स महाबलः ।
आससादायसं भीमं परिघं तोरणाश्रितम् ॥
स तं परिघमादाय जघान च निशाचरान् ॥

ஸ தை: பரிவ்ருத: ஶூரை: ஸர்வத: ஸ மஹாபல: ।
ஆஸஸாதாயஸம் பீமம் பரிகம் தோரணாஶ்ரிதம் ॥ 39
ஸ தம் பரிகமாதாய ஜகாந ச நிஶா சராந் ॥

மஹாபல:	மஹாபலவானான
ஸ:	அவர்
தை:	அந்த
ஶூரை:	சூரர்களால்
ஸர்வத:	முற்றும்
பரிவ்ருத:	சுற்றி வளையப்பட்டார்.
ஸ:	அவர்
தோரணாஶ்ரிதம்	கோபுர வாயிலுக்கிட்டிருந்த
பீமம்	பயங்கரமான
ஆயஸம்	இருப்பு

பரிகம்	-	உழல் தடியை
ஆஸஸாத	-	கையில் எடுத்தார்.
ஸ:	-	அவர்
தம்	-	அந்த
பரிகம்	-	உழல் தடியை
ஆதாய	-	கொண்டே
ரஜநீசராந்	-	ராக்ஷஸர்களை
ஜகாந	-	அடித்துக் கொன்றார்.

स पन्नगमिवादाय स्फुरन्तं विनतासुतः ।
विचचाराम्बरे वीरः परिगृह्य च मारुतिः ॥

ஸ பந்நகமிவாதாய ஸ்புரந்தம் விநதாஸுத: ।
விசசாராம்பரே வீர: பரிக்ருஹ்ய ச மாருதி: ॥ 40

ஸ:	-	அந்த
வீர: மாருதி:	-	வீரரான மாருதியானவர்
தம்	-	அதை
பரிக்ருஹ்ய	-	எடுத்துக் கொண்டு
விநதாஸுத:	-	வினதையின் புதல்வர் (கருடர்)
பந்நகம்	-	பாம்பை
ஆதாய	-	தூக்கிக் கொண்டு
ஸ்புரந் இவ ச	-	மேலெழும்பும் வண்ணமே
அம்பரே	-	வானத்தில்
விசசார	-	உலாவித் திரிந்தார்.

स हत्वा राक्षसान् वीरान् किंकरान् मारुतात्मजः ।
युद्धकाङ्क्षी पुनर्वीरस्तोरणं समुपाश्रितः ॥

ஸ ஹத்வா ராக்ஷஸாந் வீராந் கிங்கராந் மாருதாத்மஜ: ।
யுத்தகாங்க்ஷீ புனர்வீரஸ் தோரணம் ஸமுபாஶ்ரித: ॥ 41

மாருதாத்மஜ:	-	வாயு குமாரரான
ஸ:	-	அந்த
வீர:	-	வீரர்
ராக்ஷஸாந் வீராந்	-	ராக்ஷஸ வீரர்களான
கிங்கிராந்	-	கிங்கரர்களை
ஹத்வா	-	கொன்று விட்டு
புர:	-	மீளவும்
யுத்தகாங்க்ஷீ	-	போர் செய்ய விரும்பியவராய்
தோரணம்	-	கோபுரம்
ஸமுபாஶ்ரித:	-	வந்து சேர்ந்தார்.

ततस्तस्माद्भयान्मुक्ताः कतिचित्तत्र राक्षसाः ।
निहतान् किंकरान् सर्वान् रावणाय न्यवेदयन् ॥

ததஸ் தஸ்மாத் பயாந் முக்தா: கதிசித் தத்ர ராக்ஷஸா: ॥
நிஹதாந் கிங்கராந் ஸர்வாந் ராவணாய ந்யவேதயந் ॥ 42

ததஃ	-	அப்பொழுது
தத்ர	-	அங்கு
தஸ்மாத்	-	அந்த
பயாத்	-	கலக்கத்தினின்று
முக்தாஃ	-	தூரத்திலிருந்த
கதிசித்	-	சில
ராக்ஷஸாஃ	-	ராக்ஷஸர்கள்
கிங்கிராந்	-	கிங்கரர்கள்
ஸர்வாந்	-	எல்லோரையும்
நிஹதாந்	-	மாண்டவர்களாக
ராவணாய	-	ராவணனுக்கு
ந்யவேதயந்	-	அறிவித்தார்கள்.

स राक्षसानां निहतं महद्बलं निशम्य राजा परिवृत्तलोचनः ।
समादिदेशाप्रतिमं पराक्रमे प्रहस्तपुत्रं समरे सुदुर्जयम् ॥

ஸ ராக்ஷஸாநாம் நிஹதம் மஹத்பலம்
நிஶம்ய ராஜா பரிவ்ருத்தலோசன: ।
ஸமாதிதேஶா ப்ரதிமம் பராக்ரமே
ப்ரஹஸ்த புத்ரம் ஸமரே ஸுதுர்ஜயம் ॥ 43

ராக்ஷஸாநாம்	-	அரக்கர்களுக்கு
ராஜா	-	அரசனான
ஸஃ	-	அவன்
மஹத் பலம்	-	பெரும் ஸைன்யத்தை
நிஹதம்	-	கொலையுண்டதாக
நிஶம்ய	-	கேட்டு
பரிவ்ருத்தலோசநஃ	-	கண்களை உருட்டி விழித்து
பராக்ரமே	-	ஆண்மையில்
அப்ரதிமே	-	ஒப்பில்லாதவனும்
ஸமரே	-	யுத்தத்தில்
ஸுதுர்ஜயம்	-	வெல்லப்படாதவனுமான
ப்ரஹஸ்தபுத்ரம்	-	ப்ரஹஸ்த புத்திரனுக்கு
ஸமாதிதேஶ	-	ஆக்ஞையிட்டான்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
கிங்கரநிஷூதநும் நாம த்விசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

த்ரிசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: - 43

ततः स किंकरान् हत्वा हनुमान् ध्यानमास्थितः ।।

தத: ஸ கிங்கராந் ஹத்வா ஹநுமாந் த்யானமாஸ்தித: ॥ 1

தத:	-	அப்பொழுது
ஸ: ஹநுமாந்	-	அந்த ஹனுமார்
கிங்கிராந்	-	கிங்கரர்களை
ஹத்வா	-	கொலை புரிந்து
த்யாநம்	-	மனத்தினுள் ஆராய்ச்சி
ஆஸ்தித:	-	செய்தார்.

तस्मात् प्रासादमप्येवमिमं विध्वंसयाम्यहम् ।
वनं भग्नं मया चैत्यप्रासादो न विनाशितः ।।

வனம் பக்நம் மயா சைத்ய ப்ராஸாதோ ந விநாஶித: ।
தஸ்மாத் ப்ராஸாதமப்யேவமிமம் வித்வம்ஸ யாம்யஹம் ॥ 2

इतिं संचिन्त्य मनसा हनुमान् दर्शयन् बलम् ।
चैत्यप्रासादमाप्लुत्य मेरुश्रृङ्गमिवोन्नतम् ।।
आरुरोह हरिश्रेष्ठो हनुमान् मारुतात्मजः ।।

இதி ஸஞ்சிந்த்ய மனஸா ஹநுமாந் தர்சயந் பலம் ।
சைத்ய ப்ராஸாத மாப்லுத்ய மேரு ஶ்ருங்க மிவோந்நதம் ॥
ஆருரோஹ ஹரி ஶ்ரேஷ்டோ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 3

மயா	-	''என்னால்
வநம் பக்நம்	-	வனம் அழிக்கப்பட்டது,
சைத்யப்ரஸாத:	-	தேவாலயம் போன்ற உப்பரிகை
ந விநாஶித:	-	இடித்துத் தள்ளப்படவில்லை.
தஸ்மாத்	-	ஆதலின்
இமம் ப்ராஸாதம் அபி	-	இந்த உப்பரிகையையும்
ஏவம்	-	இப்படியே
அஹம்	-	நான்
வித்வம்ஸயாமி	-	ஹதம் செய்கிறேன்''
இதி	-	என்று
ஹநுமாந்	-	ஹனுமார்
மநஸா	-	மனத்தினுள்
ஸஞ்சிந்த்ய	-	தீர்மானித்து
மேருஶ்ருங்கம் இவ	-	மேருவின் கொடுமுடிபோல்
உந்நதம்	-	உயர்ந்திருக்கிற
சைத்யப்ராஸாதம்	-	சைத்திய மண்டபத்தில்

மாருதாத்மஜ꞉ - வாயு குமாரரும்
கபிஶ்ரேஷ்ட꞉ - வானர ச்ரேஷ்டருமான
ஹநுமாந் - ஹனுமார்
பலம் - வலிமை
தர்ஶயந் - விளங்கும்படி
ஆப்லுத்ய - பாய்ந்து
ஆருரோஹ - ஏறினார்.

आरुह्य गिरिसंकाशं प्रासादं हरियूथपः ।
बभौ स सुमहातेजाः प्रतिसूर्य इवोदितः ॥

ஆருஹ்ய கிரிஸங்காஶம் ப்ராஸாதம் ஹரியூதப꞉ ।
பபௌ ஸ ஸுமஹாதேஜா꞉ ப்ரதி ஸூர்ய இவோதித꞉ ॥ 4

ஹரியூதப꞉ - வானர வீரர்களைக் காப்பாற்றுவரான
ஸ꞉ - அவர்
கிரிஸங்காஶம் - பர்வதத்திற்கு நிகரான
ப்ராஸாதம் ஆருஹ்ய- மண்டபத்தில் ஏறி
உதித꞉ - உதயமான
ப்ரதிஸூர்ய꞉ இவ - வேறொரு சூரியன் போல்
ஸுமஹாதேஜா꞉ - பேரொளியுடையவராய்
பபௌ - விளங்கினார்.

संप्रधृष्य च दुर्धर्षं चैत्यप्रासादमुत्तमम् ।
हनुमान् प्रज्वलँल्लक्ष्म्या पारियात्रोपमोऽभवत् ॥

ஸம்ப்ரத்ருஷ்ய ச துர்தர்ஷம் சைத்ய ப்ராஸாத முத்தமம் ।
ஹநுமாந் ப்ரஜ்வலன் லக்ஷ்ம்யா பாரியாத்ரோபமோऽபவத் ॥ 5

துர்தர்ஷம் - எவராலும் இடிக்க முடியாததும்
உத்தமம் ச - மிகச் சிறந்ததுமான
சைத்யப்ராஸாதம் - சைத்திய மண்டபத்தை
ஸம்ப்ரத்ருஷ்ய - அடியோடு இடித்துத் தள்ளி
ஹநுமாந் - ஹனுமார்
லக்ஷ்ம்யா - ஜயலக்ஷ்மியால்
ப்ரஜ்வலந் - விளங்குகின்றவராய்
பாரியாத்ரௌபம꞉ - பாரியாத்ரமென்கிற குலபர்வதம் போல்
அபவத் - இருந்தார்.

स भूत्वा सुमहाकायः प्रभावान्मारुतात्मजः ।
धृष्टमास्फोटयामास लङ्कां शब्देन पूरयन् ॥ 6

ஸ பூத்வா ஸுமஹாகாய꞉ ப்ரபாவாந்மாருதாத்மஜ꞉ ।
த்ருஷ்டமாஸ்போடயாமாஸ லங்காம் ஶப்தேந பூரயந் ॥

ஸ: - அந்த
மாருதாத்மஜ: - மாருதாத்மஜர்
ப்ரபாவாத் - பிரபாவத்தால்
ஸுமஹாகாய: - பெருத்ததொரு சரீரமுடையவராய்
பூத்வா - ஆகி
லங்காம் - இலங்கையை
ஶப்தேந - பேரொலியால்
பூரயந் - நிறைத்துக் கொண்டு
புச்சம் - வாலை
ஆஸ்போடயாமாஸ - (பூமி நடுங்க) அடித்தார்.

तस्यास्फोटितशब्देन महता श्रोत्रघातिना ।
पेतुर्विहङ्गमास्तत्र चैत्यपालाश्च मोहिता: ॥

தஸ்யாஸ் போடித ஶப்தேந மஹதா ஶ்ரோத்ரகாதிநா ।
பேதுர் விஹங்கமாஸ் தத்ர சைத்யபாலாஶ்ச மோஹிதா: ॥ 7

தஸ்ய - அவருடைய
மஹதா - பெரிய
ஶ்ரோத்ரகாதிநா - செவிகளைப் பிளக்க வல்லதான
ஆஸ்போடிதஶப்தேந- உரத்த அட்டஹாஸத்தின் ஒலியால்
விஹங்கமா: - பறவைகள்.
தத்ர - அங்கே
பேது: - பயந்து கீழே விழுந்தன;
சைத்யபாலா: ச - சைத்திய மண்டபத்தைக் காத்திருந்த சேவகர்களும்
மோஹிதா: - சிந்தை கலங்கினார்கள்.

अस्त्रविज्जयतां रामो लक्ष्मणश्च महाबल: ।
राजा जयति सुग्रीवो राघवेणाभिपालित: ॥

அஸ்த்ர விஜ்ஜயதாம் ராமோ லக்ஷ்மணஶ்ச மஹாபல: ।
ராஜா ஜயதி ஸுக்ரீவோ ராகவேணாபி பாலித: ॥ 8

அஸ்த்ரவித் - ''அஸ்த்ரவித்தான
ராம: - ஸ்ரீராமரும்
மஹாபல: - பலத்தில் சிறந்த
லக்ஷ்மண: ச - லக்ஷ்மணரும்
ஜயதாம் - யாவருக்கும் மேலாக விளங்குவார்களாகுக!
ராகவேண - ஸ்ரீராகவரால்
அநுபாலித: - காப்புண்ட
ஸுக்ரீவ: ராஜா - ஸுக்ரீவ மன்னரும்
ஜயதி - மேன்மையுற்று விளங்குகிறார்.

दासोऽहं कोसलेन्द्रस्य रामस्याक्लिष्टकर्मणः ।
हनुमाञ्शत्रुसैन्यानां निहन्ता मारुतात्मजः ॥

தாஸோऽஹம் கோஸலேந்த்ரஸ்ய ராமஸ்யாக்லிஷ்ட கர்மண: ।
ஹநுமாந் ஶத்ருஸைந்யாநாம் நிஹந்தா மாருதாத்மஜ: ॥

ஶத்ருஸைந்யாநாம்	-	‘‘பகைவர் படைகளின் 9
நிஹந்தா	-	நிர்மூல கர்த்தாவும்
மாருதாத்மஜ:	-	வாயுவின் புதல்வனுமான
ஹநுமாந்	-	ஹனுமானென்ற
அஹம்	-	நான்
அக்லிஷ்டகர்மண:	-	வருத்தமற வினை முடிக்கும்
கோஸலேந்த்ரஸ்ய	-	கோஸலர்கோனான
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமனது
தாஸ:	-	தாஸன்.

न रावणसहस्रं मे युद्धे प्रतिबलं भवेत् ।
शिलाभिस्तु प्रहरतः पादपैश्च सहस्रशः ॥

ந ராவண ஸஹஸ்ரம் மே யுத்தே ப்ரதிபலம் பவேத் ।
ஶிலாபிஸ்து ப்ரஹரத: பாதபைஶ்ச ஸஹஸ்ரஶ: ॥ 10

யுத்தே	-	‘‘அமர்க்களத்தில்
ஶிலாபி: ச	-	சிலைகளாலும்
பாதபை: ச	-	மரங்களாலும்
ஸஹஸ்ரஶ:	-	ஆயிரம் விதமாக
ப்ரஹரத:	-	சாடும்
மே	-	எனக்கு
ராவணஸஹஸ்ரம் து	-	ஆயிரம் ராவணராயினும்
ப்ரதிபலம்	-	எதிரில் நிற்க வல்லவர்களாய்
ந பவேத்	-	ஆகார்.

घर्षयित्वा पुरीं लङ्कामभिवाद्य च मैथिलीम् ।
गमिष्यामि समृद्धार्थो मिषतां सर्वरक्षसाम् ॥

தர்ஷயித்வா புரீம் லங்காமபிவாத்ய ச மைதிலீம் । 11
ஸம்ருத்தார்தோ கமிஷ்யாமி மிஷதாம் ஸர்வரக்ஷஸாம் ॥

ஸர்வரக்ஷஸாம்	-	‘‘எல்லா ராக்ஷஸர்களின்
மிஷதாம்	-	கண்ணெதிரிலேயே
லங்காம் புரீம்	-	லங்கா நகரை
தர்ஷயித்வா	-	மலங்கச் செய்து
மைதிலீம்	-	மைதிலியை
அபிவாத்ய	-	பணிந்து

ஸம்ருத்தார்த: ச	-	மனோரதங்கள் நிறைவேறப் பெற்றவனாகவே
கமிஷ்யாமி	-	திரும்பிப் போகப் போகிறேன்.”

एवमुक्त्वा महाबाहुश्चैत्यस्थो हरियूथपः ।
ननाद भीमनिर्ह्लादो रक्षसां जनयन् भयम् ॥

ஏவமுக்த்வா மஹாபாஹுஶ்சைத்யஸ்தோ ஹரியூதப: ।
நநாத பீமநிர்ஹ்ராதோ ரக்ஷஸாம் ஜனயந் பயம் ॥ 12

விமாநஸ்த:	-	விமானத்திலிருந்த
ஹரியூதப:	-	வானரேந்திரர்
சைத்யஸ்தாந்	-	சைத்திய மண்டபத்தைக் காத்திருந்தவர்களுக்கு
ஏவம்	-	மேற்கண்ட விதம்
உக்த்வா	-	பிரகடனை செய்து
ரக்ஷஸாம்	-	அரக்கர்களுக்கு
பயம்	-	பயம்
ஜநயந்	-	உண்டாகும்படி
பீமநிர்ஹ்ராத:	-	பயங்கரமான ஒலி செய்பவராய்
நநாத	-	சத்தமிட்டார்.

तेन शब्देन महता चैत्यपालाः शतं ययुः ।
गृहीत्वा विविधानस्त्रान् प्रासान् खड्गान् परश्वधान् ॥
विसृजन्तो महाकाया मारुतिं पर्यवारयन् ॥

தேந ஶப்தேந மஹதா சைத்ய பாலா: ஶதம் யயு: ।
க்ருஹீத்வா விவிதா நஸ்த்ராந் ப்ராஸாந் கட்காந் பரஶ்வதாந் ॥
விஸ்ருஜந்தோ மஹாகாயா மாருதிம் பர்யவாரயந் ॥ 13

தேந	-	அந்த
மஹதா	-	மஹத்தான
ஶப்தேந	-	கோஷத்தால்
சைத்யபாலா:	-	சைத்திய மண்டபத்தைக் காத்திருந்த சேவகர்கள்
மஹாகாயா:	-	பெருத்த தேகமுடையோரான
ஶதம்	-	நூறு பேர்கள்
யயு:	-	வெளிக் கிளம்பினார்கள்;
விவிதாந்	-	பலவகை
அஸ்த்ராந்	-	அஸ்திரங்களையும்
ப்ராஸாந்	-	ஈட்டிகளையும்
கட்காந்	-	கத்திகளையும்
பரஶ்வதாந்	-	கோடாலிகளையும்
க்ருஹீத்வா	-	கைப்பற்றி

விஸ்ருஜந்த: - சுழற்றி எறிந்து கொண்டு
மாருதிம் - மாருதியை
பர்யவாரயந் - வளைத்துக் கொண்டார்கள்.

ते गदाभिर्विचित्राभिः परिघैः काञ्चनाङ्गदैः ॥
आजघ्नुर्वानरश्रेष्ठं बाणैश्चादित्यसंनिभैः ॥

தே கதாபிர் விசித்ராபி: பரிகை: காஞ்சநாங்கதை: ।
ஆஜக்நுர் வாநரஶ்ரேஷ்டம் பாணைஶ்சாதித்ய ஸந்நிபை: ॥; 14

தே - அவர்கள்
வாநரஶ்ரேஷ்டம் - வானரச்ரேஷ்டரை
விசித்ராபி: - பல வகையான
கதாபி: - தண்டாயுதங்களாலும்
காஞ்சநாங்கதை: - பொற்பூணிட்ட
பரிகை: - பரிகாயுதங்களாலும்
அஶநிஸந்நிபை: - இடியை ஒத்த
பாணை: ச - பாணங்களாலும்
ஆஜத்நு: - அடித்தார்கள்.

आवर्त इव गङ्गायास्तोयस्य विपुलो महान् ।
परिक्षिप्य हरिश्रेष्ठं स बभौ रक्षसां गणः ॥
ततो वातात्मजः क्रुद्धो भीमरूपं समास्थितः ॥

ஆவர்த இவ கங்காயாஸ் தோயஸ்ய விபுலோ மஹாந் ।
பரிக்ஷிப்ய ஹரிஶ்ரேஷ்டம் ஸ பபௌ ரக்ஷஸாம் கண: ॥ 15
ததோ வாதாத்மஜ: க்ருத்தோ பீமரூபம் ஸமாஸ்தித: ॥

ஸ: - அந்த
ரக்ஷஸாம் கண: - அரக்கர்களின் கூட்டம்
ஹரிஶ்ரேஷ்டம் - வானரச்ரேஷ்டரை
பரிக்ஷிப்ய - சூழ்ந்து கொண்டு
கங்காயா: தோயஸ்ய- கங்கை ஜலத்தின்
மஹாந் - பெரிய
விபுல: - அகன்ற
ஆவர்த: இவ - நீர்ச் சுழி போல
பபௌ - விளங்கியது;
தத: - அதனால்
வாதாத்மஜ: - வாயு குமாரர்
க்ருத்த: - கோபம் கொண்டவராய்
பீமரூபம் - பயங்கரமான ரூபத்தை
ஸமாஸ்தித: - தரித்தார்.

प्रासादस्य महान्तस्य स्तम्भं हेमपरिष्कृतम् ।
उत्पाटयित्वा वेगेन हनुमान् पवनात्मजः ॥

ப்ராஸாதஸ்ய மஹாந்தஸ்ய ஸ்தம்பம் ஹேம பரிஷ்க்ருதம் ।
உத்பாடயித்வா வேகேந ஹநுமாந் பவநாத்மஜ: ॥ 16

ततस्तं भ्रामयामास शतधारं महाबल: ।
तत्र चाग्नि: समभवत् प्रासादश्चाप्यदह्यत ॥
ததஸ்தம் ப்ராமயாமாஸ ஶததாரம் மஹாபல: ।
தத்ர சாக்நி: ஸமபவத் ப்ராஸாதஶ்சாப்யதஹ்யத ॥ 17

பவநாத்மஜ: - வாயு குமாரரான
மஹாபல: - பெரு வலிமையுடைய
ஹநுமாந் - ஹனுமார்
மஹாந்தஸ்ய - மிக உயர்ந்த
ப்ராஸாதஸ்ய - மண்டபத்தின்
ஹேமபரிஷ்க்ருதம் - தங்கத்தினால் சித்திர வேலை செய்யப் பெற்ற
ஸ்தம்பம் - ஒரு தூணை
வேகேந - சடக்கென
உத்பாடயித்வா - பெயர்த்தெடுத்து
(தம் அபி - அதொன்றையே)
அரம் - வெகு விரைவாக
ஶததா - பற்பல விதமாக
ப்ராமயாமாஸ - சுழற்றினார்;
தத: - அப்பொழுது
தத்ர - அதில்
அக்நி: ச - ஒரு நெருப்பும்
ஸமபவத் - உண்டாயிற்று;
ப்ராஸாத: ச - மாளிகையும்
அதஹ்யத - எரிக்கப்பட்டது.

दह्यमानं ततो दृष्ट्वा प्रासादं हरियूथप: ।
पुनस्तं भ्रामयामास शतधारं महाबल: ॥
தஹ்யமானம் ததோ த்ருஷ்ட்வா ப்ராஸாதம் ஹரியூதப: ।
புநஸ்தம் ப்ராமயாமாஸ சததாரம் மஹாபல ॥ 18

மஹாபல: - மிக வலிமையுடைய
ஹரியூதப: - வானரேந்திரர்
தஹ்யமாநம் - எரிந்து கொண்டிருந்த
ப்ராஸாதம் - பிரஸாதத்தை
த்ருஷ்ட்வா - கண்ணுற்று
தம் புந: - அதொன்றையே
தத: - முன்னிலும் அதிகமாய்
அரம் - வெகு விரைவாய்

ஶததா - பற்பல விதமாக
ப்ராமயாமாஸ - சுழற்றினார்.

स राक्षसशतं हत्वा वज्रेणेन्द्र इवासुरान् ।
अन्तरिक्षे स्थित: श्रीमानिदं वचनमब्रवीत् ॥

ஸ ராக்ஷஸ ஶதம் ஹத்வா வஜ்ரேணேந்த்ர இவாஸுராந் ।
அந்தரிக்ஷே ஸ்தித: ஶ்ரீமாநிதம் வசனமப்ரவீத் ॥ 19

இந்த்ர: - இந்திரன்
அஸுராந் - அஸுரர்களை
வஜ்ரேண - வஜ்ராயுதமொன்றால்
இவ - போல்
ராக்ஷஸஶதம் - அரக்கர் பலரையும்
ஹத்வா - கொன்று
ஶ்ரீமாந் ஸ: - மனஸ்ஸந்துஷ்டி பெற்ற அவர்
அந்தரிக்ஷே - ஆகாயத்தில்
ஸ்தித: - இருந்து கொண்டு
இதம் - பின்கண்ட
வசநம் - பிரகடனையை
அப்ரவீத் - பிரசுரம் செய்தார்.

मादृशानां सहस्राणि विसृष्टानि महात्मनाम् ।
बलिनां वानरेन्द्राणां सुग्रीववशवर्तिनाम् ॥
अटन्ति वसुधां कृत्स्नां वयमन्ये च वानरा: ॥

மாத்ருஶாநாம் ஸஹஸ்ராணி விஸ்ருஷ்டாநி மஹாத்மநாம் ।
பலிநாம் வானரேந்த்ராணாம் ஸுக்ரீவ வஶவர்திநாம் ॥
அடந்தி வஸுதாம் க்ருத்ஸ்நாம் வயமன்யே ச வானர: ॥ 20

வயம் - ‘‘நாங்களும்
அந்யே - மற்ற
வாநரா: ச - வானரர்களுமான
மாத்ருஶாநாம் - என் போன்றவர்களும்
பலிநாம் - பலவான்களும்
வாநரேந்த்ராணாம் - வானர வீரர்களும்
மஹாத்மநாம் - மஹாத்மாக்களுமான
ஸுக்ரீவவஶவர்திநாம்-ஸுக்ரீவருடைய வசத்தில் இருப்பவர்களின்
ஸஹஸ்ராணி - பல்லாயிரம் பேர்கள்
விஸ்ருஷ்டாநி - அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள்;
வஸுதாம் க்ருத்ஸ்நாம்-பூமி முழுதும்
அடந்தி - (அவர்கள்) தேடித் திரிகிறார்கள்.

दशनागबलाः केचित् केचिद्दशगुणोत्तराः ।
केचिन्नागसहस्रस्य बभूवुस्तुल्यविक्रमाः ।।

தஶநாகபலா: கேசித் கேசித் தஶகுணோத்தரா: ।
கேசிந்நாக ஸஹஸ்ரஸ்ய பபூவுஸ்துல்ய விக்ரமா: ॥ 21

கேசித்	-	"சிலர்
தஶநாகபலாঃ	-	பத்து யானை பலமுடையவர்கள்;
கேசித்	-	சிலர்
தஶகுணோத்தராঃ	-	அதில் பத்து மடங்கு அதிகமானவர்கள்;
கேசித்	-	சிலர்
நாகஸஹஸ்ரஸ்ய	-	ஆயிரம் யானைகளுக்கு
துல்யவிக்ரமாঃ	-	ஈடான பராக்கிரமமுடையவர்களாய்
பபூவঃ	-	இருக்கிறார்கள்.

सन्ति चौघबलाः केचित् केचिद्वायूबलोपमाः ।
वैनतेयबलाः केचित् केचिद्वायुबलोपमाः।।

ஸந்தி சௌகபலா: கேசித் கேசித் வாயுபலோபமா: ।
வைநதேயபலா கேசித் கேசித்வாயுபலோபமா: ॥ 22

கேசித்	-	"சிலர்
ஓகபலாঃ	-	மஹா பலவான்கள்;
கேசித்	-	சிலர்
ஶதகுணோத்தராঃ	-	அதில் நூறு மடங்கு பலமுள்ளவர்கள்;
கேசித்	-	சிலர்
வைநதேயபலாঃ	-	வைனதேய பலமுடையவர்கள்; (கருடனுடைய)
ச	-	இன்னும்
கேசித்	-	சிலர்
வாயுப்லோபமாঃ	-	வாயுவின் பலத்திற்கு நிகரானவர்களாய்
ஸந்தி	-	இருக்கிறார்கள்.

अप्रमेयबलाश्चान्ये तत्रासन् हरियूथपाः ।।

அப்ரமேய பலாஶ்சான்யே தத்ராஸன் ஹரியூதபா: ॥ 23

அந்யே	-	"மற்ற
ஹரியூதபாঃ	-	வானர சேனைத் தலைவர்கள்
அப்ரமேயபலாঃ ச	-	இப்படி என்று சொல்ல முடியாத பலமுள்ளவர்க்ளாய்
தத்ர	-	அங்கு
ஆஸந்	-	இருக்கிறார்கள்.

ईदृग्विधैस्तु हरिभिर्वृतो दन्तनखायुधैः ।
शतैः शतसहस्रैश्च कोटीभिरयुतैरपि ।।
आगमिष्यति सुग्रीवः सर्वेषां वो निषूदनः ।।

ஈத்ருக்விதைஸ்து ஹரிபிர்வ்ருதோ தந்தநகாயுதை: ।
ஶதை: ஶதஸஹஸ்ரைஶ்ச கோடீபிரயுதைரபி ॥
ஆகமிஷ்யதி ஸுக்ரீவ: ஸர்வேஷாம் வோ நிஷூதந: ॥ 24

ஈத்ருக்விதை:	-	"இப்படிப்பட்ட
தந்தநகாயுதை:	-	தந்தங்களும், நகங்களுமே படைக் கலங்களாகக் கொண்ட
அயுதை:	-	தொடர்ச்சியினிடையறாத
ஶதை:	-	நூற்றுக்கணக்கும்
ஶதஸஹஸ்ரை:	-	நூறாயிரக் கணக்கும்
கோடீபி: ச	-	கோடிக் கணக்குமான
ஹரிபி:	-	வானரர்களால்
வ்ருத:	-	சூழப்பட்டவராய்
வ: ஸர்வேஷாம் அபி	-	உங்கள் எல்லோருக்குமே
நிஷூதந:	-	நாசகரான
ஸுக்ரீவ: து	-	ஸுக்ரீவரே
ஆகமிஷ்யதி	-	இங்கு வரப் போகின்றனர்.

नेयमस्ति पुरी लङ्का न यूयं न च रावणः ।
यस्मादिक्ष्वाकुनाथेन बद्धं वैरं महात्मना ॥

நேயமஸ்தி புரீ லங்கா ந யூயம் ந ச ராவண: ।
யஸ்மாதிக்ஷ்வாகு நாதேந பத்தம் வைரம் மஹாத்மநா ॥ 25

இக்ஷ்வாகுநாதேந	-	"இக்ஷ்வாகுநாதரான
மஹாத்மநா	-	மஹாத்மாவுடன்
வைரம்	-	பகைமை
பத்தம் யஸ்மாத்	-	கொண்ட வரையில்
ச	-	இனி
இயம்	-	இந்த
லங்கா புரீ	-	லங்கா நகரும்
அஸ்தி ந	-	இல்லை;
யூயம்	-	நீங்களும்
ந	-	இல்லை;
ராவண: ச	-	ராவணனும்
ந	-	இல்லை."

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
சைத்ய ப்ரஸாத தாஹோ நாம த்ரிசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

சதுஶ்சத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: - 44

संदिष्टो राक्षसेन्द्रेण प्रहस्तस्य सुतो बली ।
जम्बुमाली महादंष्ट्रो निर्जगाम धनुर्धरः ॥
ஸந்திஷ்டோ ராக்ஷஸேந்த்ரேண ப்ரஹஸ்தஸ்ய ஸுதோ பலீ ।
ஜம்புமாலீ மஹாதம்ஷ்ட்ரோ நிர்ஜகாம தநுர்தர: ॥ 1

ப்ரஹஸ்தஸ்ய	- பிரஹஸ்தனுடைய
ஸுத:	- குமாரனும்
பலீ	- பலவானும்
மஹாதம்ஷ்ட்ர:	- பருத்த கோரப் பற்களுடையவனுமான
ஜம்புமாலீ	- ஜம்புமாலி என்பவன்
ராக்ஷஸேந்த்ரேண	- ராக்ஷஸேந்திரனால்
ஸந்திஷ்ட:	- அனுப்பப்பட்டு
தநுர்தர:	- வில்லும் கையுமாக
நிர்ஜகாம	- வெளிப்பட்டான்.

रक्तमाल्याम्बरधरः स्रग्वी रुचिरकुण्डलः ।
महान् विवृत्तनयनश्चण्डः समरदुर्जयः ॥
ரக்தமால்யாம் பரதர: ஸ்ரக்வீ ருசிரகுண்டல: ।
மஹாந் விவ்ருத்த நயனஶ்சண்ட: ஸமரதுர்ஜய: ॥ 2

दग्धत्रिकूटप्रतिमो महाजलदसन्निभः ।
महाभुजशिरःस्कन्धो महादंष्ट्रो महाननः ॥
தக்த த்ரிகூட ப்ரதிமோ மஹாஜலதஸந்நிப: ।
மஹாபுஜஶிரேஸ்கந்தோ மஹாதம்ஷ்ட்ரோ மஹானன: ॥

महाजवो महोत्साहो महासत्त्वोरुविक्रमः ।
आजगामातिवेगेन वज्राशनिसमस्वनः ॥
மஹாஜவோ மஹோத்ஸாஹோ மஹாஸத்வோருவிக்ரம: ।
ஆஜகாமாதிவேகேன வஜ்ராஶநிஸமஸ்வன: ॥

धनुः शक्रधनुःप्रख्यं महद्रुचिरसायकम् ।
विस्फारयाणो वेगेन वज्राशनिसमस्वनम् ॥
தநு: ஶக்ரதநு: ப்ரக்யம் மஹத்ருசிர ஸாயகம் ।
விஸ்பாரயாணோ வேகேந வஜ்ராஶநி ஸமஸ்வனம் ॥ 3

ரக்தமால்யாம்பரதர:	- சிவப்புப் பூக்கள் சித்தரித்த ஆடையணிந்தவனாய்

ஸ்ரக்வீ	-	பூ மாலைகளை அணிந்தவனாய்
ருசிரகுண்டலஃ	-	அழகிய காதணிகளைப் பூண்டவனாய்
விவ்ருத்தநயநஃ	-	உருட்டியுருட்டிச் சுழலும் கண்களை உடையவனாய்
மஹாந்	-	பெரும்
சண்டஃ	-	துடுக்கனாய்
ஸமுரதுர்ஜயஃ	-	போரில் வெல்லவரியனாய்
தக்தத்ரிகூடப்ரதிமஃ	-	எரிகிற த்ரிகூட மலைக்கொப்பானவனாய்
மஹாஜலதஸந்நிபஃ	-	மஹா மேகத்தை நிகர்த்தவனாய்
மஹாபுஜஶிரஃஸ்கந்தஃ	-	புஜம், சிரஸ், கழுத்து இவைகளைக் கம்பீரமாக உடையவனாய்
மஹாதம்ஷ்ட்ரஃ	-	பெரும் கோரைப் பற்களை உடையவனாய்
மஹாநநஃ	-	அகன்ற முகமுடையவனாய்
மஹாஜவஃ	-	பெரு வேகமுடையவனாய்
மஹோத்ஸாஹஃ	-	பெரு முயற்சியுடையவனாய்
மஹாஸத்வஃ	-	மிக்க வலியுள்ளவனாய்
உருவிக்ரமஃ	-	மிக்க பராக்கிரமம் பொருந்தியவனாய்
வஜ்ராஶநிஸமஸ்வநஃ	-	வஜ்ராயுதம், இடி, இவைகளுக்கு நிகரான சத்தமுடையவனாய்
ஶக்ரதநுஃ ப்ரக்யம்	-	இந்திர தனுஸுக்குச் சமானமானதும்
ருசிரஸாயகம்	-	அழகிய பாணங்களுடையதும்
வஜ்ராஶநிஸமஸ்வநம்	-	வஜ்ராயுதம், இடி, இவைகளுக்கு ஒப்பான சப்தமுடையதும்
மஹத்	-	பெரியதுமான
தநுஃ	-	ஒரு தனுஸ்ஸை
வேகேந	-	பலமாய்
விஸ்பாரயாணஃ	-	நாணொலி செய்து கொண்டு
அதிவேகேந	-	மிக வேகமாய்
ஆஜகாம	-	வந்து சேர்ந்தான்.

तस्य विस्फारघोषेण धनुषो महता दिशः ।
प्रदिशश्च नभश्चैव सहसा समपूर्यत ॥

தஸ்ய விஸ்பாரகோஷேண தனுஷோ மஹதா திஶః ।
ப்ரதிஶச்ச நபஶ்சைவ ஸஹஸா ஸமபூர்யத ॥

தஸ்ய	-	அவனுடைய
தநுஷஃ	-	தனுஸ்ஸின்
மஹதா	-	பெரிய
விஸ்பாரகோஷேண	-	நாணொலியினால்
திஶஃ	-	திக்குகளும்
ப்ரதிஶஃ ச	-	விதிக்குகளும்

நப: ச	-	ஆகாசமும்
ஏவ	-	எல்லாம்
ஸஹஸா	-	திடீரென
ஸமபூர்யத	-	நிரப்பப்பட்டது.

उद्गच्छन्निव चादित्यः प्रभाभिरिव लोहितः ।
लोहिताङ्गेन महता कवचेनाभिसंवृतः ॥
तिष्ठ तिष्ठेति सहसा हनूमन्तमथाब्रवीत् ॥

உத்கச்சன்னிவ சாதித்ய: ப்ரபாபிரிவ லோஹித: ।
லோஹிதாங்கேன மஹதா கவசேனாபி ஸம்வ்ருத: ॥
திஷ்டதிஷ்டேதி ஸஹஸா ஹநூமந்தமதாப்ரவீத் ॥ 5

ப்ரபாபி:	-	காந்திகளால்
லோஹித:	-	அங்காரகன்
இவ	-	போன்றவனும்
உத்கச்சந்	-	உயரக் கிளம்பும்
ஆதித்ய:	-	ஸூரியன்
இவ	-	போன்றவனுமான அவன்
மஹதா	-	பெரிய
லோஹிதாங்கேந	-	தாமிரத்தால் செய்த
கவசேந	-	கவசத்தால்
அபிஸம்வ்ருத: ச	-	நன்கு ரக்ஷை பூண்டவனாய்
ஹநூமந்தம்	-	ஹனுமாரைப் பார்த்து
திஷ்ட திஷ்ட	-	''நில் நில்''
இதி	-	என்று
ஸஹஸா	-	திடீரென
அத	-	அப்பொழுது
அப்ரவீத்	-	சொன்னான்.

रथेन खरयुक्तेन तमागतमुदीक्ष्य सः ।
हनुमान् वेगसंपन्नो जहर्ष च ननाद च ॥

ரதேந கரயுக்தேந தமாகதமுதீக்ஷ்ய ஸ: ।
ஹநுமான் வேகஸம்பந்நோ ஜஹர்ஷ ச நநாத ச ॥ 6

கரயுக்தேந	-	கோவேறு கழுதைகள் பூட்டிய
ரதேந	-	ஓர் தேரிலேறி
ஆகதம்	-	வருகின்ற
தம்	-	அவனை
ஸ: ஹநுமாந்	-	அந்த ஹனுமார்
உதீக்ஷ்ய	-	கண்முன் கண்டு

ச - அதனால்
வேகஸம்பந்ந: ச - கொண்டாட்டத்துடனேயே
ஜஹர்ஷ - குதூஹலித்தார்;
நநாத - சிம்ம நாதம் செய்தார்.

तं तोरणविटङ्कस्थं हनुमन्तं महाकपिम् ।
जम्बुमाली महाबाहुर्विव्याध निशितैः शरैः ॥

தம் தோரணவிடங்கஸ்தம் ஹநுமந்தம் மஹாகபிம் ।
ஜம்புமாலீ மஹாபாஹுர்விவ்யாத நிஶிதை: ஶரை: ॥ 7

மஹாபாஹு: - பருத்த புஜங்களை உடைய
ஜம்புமாலீ - ஜம்புமாலி
நிஶிதை: - தீக்ஷ்ணமான
ஶரை: - பாணங்களினால்
தோரணவிடங்கஸ்தம் - தோரண வாயிலின் கோபுரத்தின் மீதிருந்தவரும்
மஹாகபிம் - வானரோத்தமருமான
தம் - அந்த
ஹநுமந்தம் - ஹனுமாரை
விவ்யாத - துன்பப்படுத்தினான்.

अर्धचन्द्रेण वदने शिरस्येकेन कर्णिना ।
बाह्वोर्विव्याध नाराचैर्दशभिस्तं कपीश्वरम् ॥

அர்த சந்த்ரேண வதநே ஶிரஸ்யேகேந கர்ணிநா ।
பாஹ்வோர்விவ்யாத நாராசைர் தஶபிஸ்தம் கபீஶ்வரம் ॥ 8

தம் கபீஶ்வரம் - அந்த கபீச்வரரை
பாஹ்வோ: - கைகளில்
தஶபி: - பத்து
நாராசை: - நாராசங்களாலும்
ஶிரஸி - தலையில்
ஏகேந - ஒரு
கர்ணிநா - கர்ணிகை என்கிற பாணத்தாலும்
வதநே - முகத்தில்
அர்தசந்த்ரேண - அர்த்த சந்திரன் என்கிற பாணத்தாலும்
விவ்யாத - குத்தினான்.

तस्य तच्छुशुभे ताम्रं शरेणाभिहतं मुखम् ।
शरदीवाम्बुजं फुल्लं विद्धं भास्कररश्मिना ॥

தஸ்ய தச்சுஶுபே தாம்ரம் ஶரேணாபிஹதம் முகம் ।
ஶரதீவாம்புஜம் புல்லம் வித்தம் பாஸ்கரரச்மிநா ॥ 9

தஸ்ய	அவருடைய
தத்	அந்த
தாம்ரம் முகம்	சிவந்த முகம்
ஶரேண	சரத்தால்
அபிஹதம்	பொத்துண்டதாய்
ஶரதி	சரத் காலத்தில்
பாஸ்கரரஶ்மிநா	ஸூரிய கிரணத்தால்
வித்தம்	விகஸித்த
புல்லம்	மலர்ந்த
அம்புஜம்	செந்தாமரை
இவ	போல்
ஶுஶுபே	சோபித்தது.

तत्तस्य रक्तं रक्तेन रञ्जितं शुशुभे मुखम् ।
यथाकाशे महापद्मं सिक्तं चन्दनबिन्दुभिः ॥

தத்தஸ்ய ரக்தம் ரக்தேந ரஞ்ஜிதம் ஶுஶுபே முகம் ।
யதாகாஶே மஹாபத்மம் ஸிக்தம் சந்தநபிந்துபி: ॥ 10

தஸ்ய	அவருடைய
ரக்தம்	சிவந்த
தத்	அந்த
முகம்	முகம்
ரக்தேந	ரத்தத்தால்
ரஞ்ஜிதம்	மீண்டும் சிவந்ததாய்
ஆகாஶே	ஆகாசத்தில்
சந்தநபிந்துபி:	சந்தன பிந்துக்களால்
ஸிக்தம்	நனைக்கப்பட்ட
மஹாபத்மம்	சிவந்த தாமரைப் புஷ்பம்
யதா	போல்
ஶுஶுபே	சோபித்தது.

चुकोप बाणाभिहतो राक्षसस्य महाकपिः ॥

சுகோப பாணாபிஹதோ ராக்ஷஸஸ்ய மஹாகபி: ॥ 11

மஹாகபி:	மஹாகபி
ராக்ஷஸஸ்ய	அரக்கனுடைய
பாணாபிஹத:	பாணத்தால் அடியுண்டவராய்
சுகோப	கோபம் கொண்டார்.

ततः पार्श्वेऽतिविपुलां ददर्श महतीं शिलाम् ।
तरसा तां समुत्पाट्य चिक्षेप बलवद्बली ॥

தத: பார்ஶ்வேऽதிவிபுலாம் ததர்ஶ மஹதீம் ஶிலாம் ।
தரஸா தாம் ஸமுத்பாட்ய சிக்ஷேப பலவத்பலீ ॥ 12

ததஃ	-	அப்பொழுது
பலீ	-	போர் வீரரான அவர்
அதிவிபுலாம்	-	மிகப் பரந்த
மஹதீம்	-	பெரிதான
ஶிலாம்	-	பாறை ஒன்றை
பார்ஶ்வே	-	அருகில்
ததர்ஶ	-	கண்டார்.
தாம்	-	அதை
தரஸா	-	சடக்கென
ஸமுத்பாட்ய	-	பிடுங்கி
பலவத்	-	அதிபலமாய்
சிக்ஷேப	-	எறிந்தார்.

तां शरैर्दशभिः क्रुद्धस्ताडयामास राक्षसः ॥
தாம் ஶரைர்தஶபி: க்ருத்தஸ் தாடயாமாஸ ராக்ஷஸ: ॥ 13

ராக்ஷஸஃ	-	அரக்கன்
க்ருத்தஃ	-	சினம் கொண்டவனாய்
தாம்	-	அதை
தஶபிஃ	-	பத்து
ஶரைஃ	-	சரங்களால்
தாடயாமாஸ	-	தகர்த்து விட்டான்.

विपन्नं कर्म तद्दृष्ट्वा हनुमांश्चण्डविक्रमः ।
सालं विपुलमुत्पाट्य भ्रामयामास वीर्यवान् ॥
விபந்நம் கர்ம தத்த்ருஷ்ட்வா ஹநுமாம்ஶ்சண்ட விக்ரம: ।
ஸாலம் விபுலமுத்பாட்ய ப்ராமயாமாஸ வீர்யவான் ॥ 14

சண்டவிக்ரமஃ	-	சண்ட பராக்கிரமம் படைத்த
வீர்யவாந்	-	வீர்யவந்தரான
ஹநுமாந்	-	ஹனுமார்
தத் கர்ம	-	அச்செய்கையை
விபந்நம்	-	வீணாய் விட்டதாய்
த்ருஷ்ட்வா	-	கண்டு
விபுலம்	-	பெரிய
ஸாலம்	-	ஒரு ஆச்சா மரத்தை
உத்பாட்ய	-	பெயர்த்தெடுத்து
ப்ராமயாமாஸ	-	கிறுகிறுவென்று சுழற்றினார்.

भ्रामयन्तं कपिं दृष्ट्वा सालवृक्षं महाबलम् ।
चिक्षेप सुबहून् बाणान् जम्बुमाली महाबलः ॥
ப்ராமயந்தம் கபிம் த்ருஷ்ட்வா ஸாலவ்ருக்ஷம் மஹாபலம் ।
சிக்ஷேப ஸுபஹூந் பாணான் ஜம்புமாலீ மஹாபல: ॥ 15

ஸாலவ்ருக்ஷம்	-	ஆச்சா மரத்தை
ப்ராமயந்தம்	-	சுழற்றுகிற
கபிம்	-	வானரரை
மஹாபலம்	-	மஹாபலிஷ்டராய்
மஹாபல:	-	மிக்க பலமுள்ள
ஜம்புமாலீ	-	ஜம்புமாலி
த்ருஷ்ட்வா	-	அறிந்து
ஸுபஹூந்	-	பற்பல
பாணாந்	-	பாணங்களை
சிக்ஷேப	-	விடுத்தான்.

सालं चतुर्भिश्चिच्छेद वानरं पञ्चभिर्भुजे ।
शिरस्येकेन बाणेन दशभिस्तु स्तनान्तरे ॥

ஸாலம் சதுர்பிஶ்சிச்சேத வானரம் பஞ்சபிர்புஜே ।
ஶிரஸ்யேகேந பாணேன தஶபிஸ்து ஸ்தநாந்தரே॥ 16

ஸாலம் து	-	ஆச்சா மரத்தை
சதுர்பி:	-	நான்கு பாணங்களாலும்
வாநரம்	-	வானரரை
புஜே	-	புயத்தில்
பஞ்சபி:	-	ஐந்து பாணங்களாலும்
உரஸி	-	மார்பில்
ஏகேந பாணேந	-	ஒரு பாணத்தாலும்
ஸ்தநாந்தரே	-	மார்பின் மத்தியில்
தஶபி:	-	பத்து பாணங்களாலும்
விச்சேத	-	துயரூட்டினான்.

स शरैः पूरिततनुः क्रोधेन महता वृतः ।
तमेव परिघं गृह्य भ्रामयामास वेगतः ॥

ஸ ஶரை: பூரிததநு: க்ரோதேந மஹதா வ்ருத: ।
தமேவ பரிகம் க்ருஹ்ய ப்ராமயாமாஸ வேகத: ॥ 17

ஶரை:	-	சரங்களால்
பூரிததநு:	-	அங்கமெங்கும் மூடப்பட்ட
ஸ:	-	அவர்
மஹதா	-	கடும்
க்ரோதேந	-	கோபத்தால்
வ்ருத:	-	பற்றுண்டவராய்
தம் ஏவ	-	அதே
பரிகம்	-	உழல் தடியை
க்ருஹ்ய	-	எடுத்து
வேகத:	-	விசையாக
ப்ராமயாமாஸ	-	சுழற்றினார்.

अतिवेगोऽतिवेगेन भ्रामयित्वा बलोत्कटः ।
परिघं पातयामास जम्बुमालेर्महोरसि ॥

அதிவேகோऽதிவேகேந ப்ராமயித்வா பலோத்கட: ।
பரிகம் பாதயாமாஸ ஜம்புமாலேர் மஹோரஸி ॥

அதிவேகஃ - உக்கிர ரோஷம் கொண்டிருந்த 17
பலோத்கடஃ - அபூர்வ பலவானான அவர்
பரிகம் - உழல் தடியை
அதிவேகேந - அதிவிசையாய்
ப்ராமயித்வா - சுழற்றி
ஜம்புமாலேஃ - ஜம்புமாலியினது
மஹோரஸி - பெரிதாயுள்ள மார்பில்
பாதயாமாஸ - மோர்தினார்.

तस्य चैव शिरो नास्ति न बाहू न च जानुनी ।
न धनुर्न रथो नाश्वास्तत्रादृश्यन्त नेषवः ॥

தஸ்ய சைவ ஶிரோ நாஸ்தி ந பாஹூ ந ச ஜாநுநீ ।
ந தநுர்ந ரதோ நாஶ்வாஸ்தத்ராத்ருஶ்யந்த நேஷவ: ॥ 18

ச - அதனால்
தஸ்ய - அவனுடைய
ஶிரஃ - தலை
ந அஸ்தி ஏவ - ஒழிந்தது;
ச - அவ்வண்ணமே
பாஹூ - கைகளும்
ந - ஒழிந்தன;
ஜாநுநீ - முழங்கால்களும்
ந - ஒழிந்தன;
தநுஃ ந - தனுஸும் ஒழிந்தது;
ரதஃ - தேரும்
ந - ஒழிந்தது;
அஶ்வாஃ - குதிரைகளும்
ந - ஒழிந்தன;
தத்ர - அப்பொழுதே
இஷவஃ ச - பாணங்களும்
ந அத்ருஶ்யந்த - போன இடம் தெரியவில்லை.

स हतस्तरसा तेन जम्बुमाली महाबलः ।
पपात निहतो भूमौ चूर्णिताङ्गविभूषणः ॥ 19

ஸ ஹதஸ்தரஸா தேந ஜம்புமாலீ மஹாபல: ।
பபாத நிஹதோ பூமௌ சூர்ணிதாங்க விபூஷண: ॥

தேந - அவரால்
தரஸா - பலமாய்

ஹத: - அடியுண்ட
மஹாரத: - மஹாரதனான
ஸ: ஜம்புமாலீ - அந்த ஜம்புமாலி
சூர்ணிதாங்கவிபூஷண: -அங்கங்களும் ஆபரணங்களும் சூர்ணமாகி
நிஹத: - உயிரிழந்து
பூமௌ - பூமியில்
பபாத - விழுந்தான்.

जम्बुमालिं च निहतं किङ्करांश्च महाबलान् ।
चुक्रोध रावणः श्रुत्वा कोपसंरक्तलोचनः ॥

ஜம்புமாலிம் ச நிஹதம் கிங்கராம்ஶ்ச மஹாபலாந் ।
சுக்ரோத ராவண: ஶ்ருத்வா கோபஸம்ரக்த லோசந: ॥ 20

ராவண: - ராவணன்
ஜம்புமாலிம் - ஜம்புமாலியை
நிஹதம் ச - கொல்லப்பட்டவனாயும்
மஹாபலாந் - மஹாபலிஷ்டர்களான
கிங்கராந் ச - கிங்கரர்களையும் அப்படியே கொல்லப்பட்டவர்களாகவும்
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
கோபஸம்ரக்தலோசந:- கோபத்தால் செக்கச் செவேலென்று சிவந்த கண்களை உடையவனாய்
சுக்ரோத - சினம் கொண்டான்.

स रोषसंवर्तितताम्रलोचनः प्रहस्तपुत्रे निहते महाबले ।
अमात्यपुत्रानतिवीर्यविक्रमान् समादिदेशाशु निशाचरेश्वरः ॥

ஸ ரோஷ ஸம்வர்தித தாம்ர லோசன:
ப்ரஹஸ்தபுத்ரே நிஹதே மஹா பலே ।
அமாத்ய புத்ராநதி வீர்ய விக்ரமாந்
ஸமாதி தேஶாஶு நிஶா சரேஶ்வர: ॥ 21

ஸ: நிஶாசரேஶ்வர: - அந்த ராக்ஷஸராஜன்
ப்ரஹஸ்தபுத்ரே - பிரஹஸ்த புத்திரனான ஜம்புமாலி என்ற
மஹாபலே - மஹாபலிஷ்டன்
நிஹதே - கொல்லப்பட்டவுடன்
ரோஷஸம்வர்தித - ராஷத்தால் உருட்டிப் பார்க்கும்
தாம்ரலோசந: - செங்கண்களுடையவனாய்
ஆஶு - உடனே
அதிவீர்யவிக்ரமாந் - வீர்யமும், விக்ரமமும் சாலப்படைத்த
அமாத்யபுத்ராந் - மந்திரி குமாரர்களை
ஸமாதிதேஶ - கட்டளையிட்டனுப்பினான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஜம்புமாலி பவதோ நாம சதுஶ்சத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

பஞ்சசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: - 45

ततस्ते राक्षसेन्द्रेण चोदिता मन्त्रिणां सुताः ।
निर्ययुर्भवनात्तस्मात् सप्त सप्तार्चिवर्चसः ॥

ததஸ்தே ராக்ஷஸேந்த்ரேண சோதிதா மந்த்ரிணாம் ஸுதா: ।
நிர்யயுர் பவநாத் தஸ்மாத் ஸப்த ஸப்தார்சிவர்சஸ: ॥ 1

महाबलपरीवारा धनुष्मन्तो महाबलाः ।
कृतास्त्रास्त्रविदां श्रेष्ठाः परस्परजयैषिणः ॥

மஹாபல பரீவாரா தனுஷ் மந்தோ மஹாபலா: ।
க்ருதாஸ்த்ராஸ்த்ரவிதாம் ஶ்ரேஷ்டா: பரஸ்பர ஜயைஷிண: ॥ 2

हेमजालपरिक्षिप्तैर्ध्वजवद्भिः पताकिभिः ।
तोयदस्वननिर्घोषैर्वाजियुक्तैर्महारथैः ॥

ஹேமஜால பரிக்ஷிப்தைர் த்வஜவத்பி: பதாகிபி: ।
தோயதஸ்வன நிர் கோஷைர் வாஜி யுக்தைர் மஹாரதை: ॥ 3

तप्तकाञ्चनचित्राणि चापान्यमितविक्रमाः ।
विस्फालयन्तः संहृष्टास्तटित्वन्त इवाम्बुदाः ॥

தப்தகாஞ்சந சித்ராணி சாபாந்யமித விக்ரமா: ।
விஸ்பாரயந்த: ஸம்ஹ்ருஷ்டாஸ்தடித்வந்த இவாம்புதா: ॥ 4

ஸப்தார்சிவர்சஸ:	-	அக்கினியின் ஒளியை உடையவர்களும்
தநுஷ்மந்த:	-	பெரும் வில்லாளிகளும்
மஹாபலா:	-	மஹாபலவான்களும்
க்ருதாஸ்த்ரா:	-	அஸ்த்ர வித்தைகளை செம்மையாகக் கற்றறிந்தவர்களும்
அஸ்த்ரவிதாம்	-	அஸ்த்ரம் அறிந்தவர்களில்
ஶ்ரேஷ்டா:	-	சிறந்தவர்களும்
அமிதவிக்ரமா:	-	அமிதமான பராக்கிரமமுடையவர்களுமான
தே	-	அந்த
ஸப்த	-	ஏழு
மந்த்ரிண:	-	மந்திரிகளின்
ஸுதா:	-	குமாரர்களும்
ராக்ஷஸேந்த்ரேண	-	ராக்ஷஸேந்திரனால்
சோதிதா:	-	கட்டளையிடப்பட்டவர்களாய்
தத:	-	அதன்மேல்
மஹாபலபரீவாரா:	-	பெரும் படைகளால் புடைசூழப்பட்டவர்களாய்

ஹேமஜாலபரிக்ஷிப்தைஃ	பொன்மயமான சாளரங்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற
த்வஜவத்பிஃ	துவஜங்களுடைய
பதாகிபிஃ	கொடி மரங்களோடு கூடினவைகளும்
தோயதஸ்வநநிர்கோஷைஃ	மேகம் போல் கோஷமுடைய
வாஜியுக்தைஃ	குதிரைகள் பூட்டியவையுமான
மஹாரதைஃ	பெரிய தேர்களால்
ஸம்ஹ்ருஷ்டாஃ	உத்ஸாஹமடைந்தவர்களாய்
பரஸ்பரஜயைஷிணஃ	தனித் தனியே ஜயம் பெறக் கோரினவர்களாய்
தப்தகாஞ்சநசித்ராணி	காய்ச்சியுறைத்தநன் பொன்னிற்சித்திரமிழைத்த
சாபாநி	விற்களை
தடித்வந்தஃ	மின்னலோடு கூடிய
அம்புதாஃ இவ	மேகங்களோவென
விஸ்பாரயந்தஃ	டங்காரத் தொனி செய்து கொண்டு
தஸ்மாத்	அந்த
பவநாத்	மாளிகையினின்று
நிர்யயுஃ	வெளிப் புறப்பட்டார்கள்.

जनन्यस्तु ततस्तेषां विदित्वा किंकरान् हतान् ।
बभूवुः शोकसंभ्रान्ताः सबान्धवसुहृज्जनाः ॥

ஜனன்யஸ் து ததஸ் தேஷாம் விதித்வா கிங்கராந் ஹதான் ।
பபூவு: ஶோகஸம்ப்ராந்தா: ஸபாந்தவ ஸுஹ்ருஜ்ஜநா: ॥ 5

தேஷாம்	அவர்களுடைய
ஸபாந்தவஸுஹ்ருஜ்ஜநாஃ	பந்துக்கள் மித்திரர்களோடு கூடிய
தாஃ	அந்த
ஜநந்யஃ	தாய்மார்கள்
கிங்கராந்	கிங்கரர்கள்
ஹதாந்	கொல்லப்பட்டவர்களாக
விதித்வா	அறிந்து
ததஃ	அதனால்
ஶோகஸம்ப்ராந்தாஃ	சோகத்தால் சிந்தை கலங்கினவர்களாய்
பபூவுஃ	இருந்தார்கள்.

ते परस्परसङ्घर्षात्तप्तकाञ्चनभूषणाः ।
अभिपेतुर्हनूमन्तं तोरणे समवस्थितम् ॥

தே பரஸ்பரஸங்கர்ஷாத் தப்த காஞ்சன பூஷணா: ।
அபிபேதுர் ஹநூமந்தம் தோரணே ஸமவஸ்திதம் ॥ 6

பரஸ்பரஸங்கர்ஷாத்	-	ஒருவருக்கொருவர் உரைந்து கொண்டதினால்
தப்தகாஞ்சநபூஷணா:	-	பொன்னாபரணங்கள் ஜ்வலிக்கப் பெற்ற
தே	-	அவர்கள்
அவஸ்திதம்	-	யுத்தஸன்னத்தராய்
தோரணஸ்தம்	-	தோரண வாயிலிலிருக்கிற
ஹநூமந்தம்	-	ஹனுமாரை
அபிபேதுः	-	கிட்டினார்கள்.

सृजन्तो बाणवृष्टिं ते रथगर्जितनिःस्वनाः ।
वृष्टिमन्त इवाम्भोदा विचेरुर्नैर्ऋताम्बुदाः ॥

ஸ்ருஜந்தோ பாண வ்ருஷ்டிம் தே ரதகர்ஜித நிஸ்வநா: ।
வ்ருஷ்டிமந்த இவாம்போதா விசேருர்நைர்ருதாம் புதா: ॥ 7

ரதகர்ஜிதநிஸ்வநா:	-	தேரொலியை முழக்கமாகவுடைய
நைர்க்ருதாம்புதா:	-	ராக்ஷஸ மேகங்களான
தே	-	அவர்கள்
வ்ருஷ்டிமந்த:	-	மழை பொழியும்
அம்போதா: இவ	-	மேகங்கள் போலவே
பாணவ்ருஷ்டிம்	-	சரமாரியை
ஸ்ருஜந்த:	-	பொழிபவர்களாய்
விசேரு:	-	தாக்கினார்கள்.

अवकीर्णस्ततस्ताभिर्हनुमाञ्शरवृष्टिभिः ।
अभवत् संवृताकारः शैलराडिव वृष्टिभिः ॥

அவகீர்ணஸ் ததஸ் தாபிர் ஹநுமாஞ்ஶரவ்ருஷ்டிபி: ।
அபவத் ஸம்வ்ருதாகார: ஶைலராடிவ வ்ருஷ்டிபி: ॥ 8

தத:	-	அப்பொழுது
ஹநுமாந்	-	ஹனுமார்
தாபி:ஶரவ்ருஷ்டிபி:	-	அந்த சரமாரிகளால்
அவகீர்ண:	-	மூடுண்டவராய்
வ்ருஷ்டிபி:	-	மழைகளால்
ஸம்வ்ருதாகார:	-	மறைந்த
ஶைலராட் இவ	-	மாமலைபோல்
அபவத்	-	தோன்றினார்.

सं शरान् मोघयामास तेषामाशुचरः कपिः ।
रथवेगं च वीराणां विचरन् विमलेऽम्बरे ॥

ஸ ஶராந் மோகயாமாஸ தேஷாமாஶுசர: கபி: ।
ரதவேகம்ச வீராணாம் விசரந் விமலேऽம்பரே। । 9

ஆஶுசர:	-	விரைந்த கதியுடைய
ஸ: கபி:	-	அந்த வான்ரர்
விமலே	-	நிர்மலமான
அம்பரே	-	ஆகாயத்தில்
விசரந்	-	கிளம்பினவராய்
தேஷாம்	-	அந்த
வீராணாம்	-	வீரர்களுடைய
ஶராந்	-	சரங்களையும்
ரதவேகாந் ச	-	ரத முழக்கங்களையும்
மோகயாமாஸ	-	வியர்த்தமாக்கினார்.

स तैः क्रीडन् धनुष्मद्भिर्व्योम्नि वीरः प्रकाशते ।
धनुष्मद्भिर्यथा मेघैर्मारुतः प्रभुरम्बरे ॥

ஸ தை: க்ரீடந் தநுஷ்மத் பிர்வ்யோம்நி வீர: ப்ரகாஶதே ।
தநுஷ்மத்பிர்யதா மேகைர்மாருத: ப்ரபுரம்பரே ॥ 10

தநுஷ்மத்பி:	-	வில்லாளிகளான
தை:	-	அவர்களுடன்
வ்யோம்நி	-	ஆகாயத்தில்
க்ரீடந்	-	விளையாடும்
ஸ:	-	அந்த
வீர:	-	வீரர்
அம்பரே	-	ஆகாயத்தில்
தநுஷ்மத்பி:	-	வில் போட்டிருக்கிற
மேகை:	-	மேகங்களோடு
மாருத: ப்ரபு:	-	வாயு பகவான்
யதா	-	எப்படியோ அப்படி
ப்ரகாஶதே	-	விளங்கினார்.

स कृत्वा निनदं घोरं त्रासयंस्तां महाचमूम् ।
चकार हनुमान् वेगं तेषु रक्षःसु वीर्यवान् ॥

ஸ க்ருத்வா நிநதம் கோரம் த்ராஸயம் ஸ்தாம் மஹாசமூம் ।
சகார ஹநுமாந் வேகம் தேஷு ரக்ஷ:ஸு வீர்யவாந் ॥ 11

ஸ:	-	அந்த
வீர்யவாந்	-	'வீர்யவந்தரான
ஹநுமாந்	-	ஹனுமார்
கோரம்	-	பயங்கரமான
நிநதம்	-	ஓர் கர்ஜனையை

க்ருத்வா	இட்டு,
தாம்	அந்த்
மஹாசமூம்	பெரும் சேனையை
த்ராஸயந்	பயமுறச் செய்து
தேஷு	அந்த
ரக்ஷஃஸு	அரக்கர்களிடத்தில்
வேகம்	முடிக்க வேண்டிய சுறுசுறுப்பை
சகார	கொண்டார்.

तलेनाभ्यहनत् कांश्चित् पद्भ्यां कांश्चित् परंतपः ।
मुष्टिनाभ्यहनत् कांश्चिन्नखैः कांश्चिद्व्यदारयत् ॥

தலேநாப்யஹநத் காம்ஶ்சித் பத்ப்யாம் காம்ஶ்சித் பரந்தப: ।
முஷ்டிநாப்யஹநத் காம்ஶ்சிந்நகை: காம்ஶ்சித் வ்யதாரயத் ॥ 12

प्रममाथोरसा कांश्चिदूरुभ्यामपरान् कपिः ।
केचित्तस्य निनादेन तत्रैव पतिता भुवि ॥

ப்ரமமாதோரஸா காம்ஶ்சிதூருப்யா மபராந் கபி: ।
கேசித் தஸ்ய நிநாதேந தத்ரைவ பதிதா புவி ॥ 13

பரந்தபஃ	பகைவரை வருத்துபவரான
கபிஃ	வானரர்
காம்ஶ்சித்	சிலரை
தலேந	கையினால்
அப்யஹநத்	அழித்தார்;
காம்ஶ்சித்	சிலரை
பத்ப்யாம்	கால்களாலும்;
காம்ஶ்சித்	சிலரை
முஷ்டிநா	முஷ்டியாலும்
அப்யஹநத்	சிதைத்தார்;
காம்ஶ்சித்	சிலரை
நகைஃ	நகங்களால்
வ்யதாரயத்	கிழித்தார்;
காம்ஶ்சித்	சிலரை
உரஸா	மார்பினாலும்;
அபராந்	இதரர்களை
ஊருப்யாம்	துடைகளாலும்
ப்ரமமாத	தாக்கி மடித்தார்.
கேசித்	சிலர்
தஸ்ய	அவருடைய
நிநாதேந	சிம்ம நாதத்தால்

தத்ர ஏவ	-	தத்க்ஷணமே
புவி	-	பூமியில்
பதிதாஃ	-	விழுந்தார்கள்.

तंतस्तेष्ववसन्नेषु भूमौ निपतितेषु च ।
तत्सैन्यमगमत् सर्वं दिशो दश भयार्दितम् ॥

ததஸ் தேஷ்வவஸந்நேஷு பூமெள நிபதிதேஷுச ।
தத் ஸைன்ய மகமத் ஸர்வம் திஶோ தஶ பயார்திதம் ॥ 14

தேஷு	-	அவர்கள்
அவஸந்நேஷு	-	உயிரிழந்து
பூமெள	-	பூமியில்
நிபதிதேஷு ச	-	வீழ்ந்து மடியவும்,
ததஃ	-	அதனால்
பயார்திதம்	-	அச்சத்தால் நொந்த
தத் ஸைந்யம்	-	அந்த ஸேனை
ஸர்வம்	-	எல்லாம்
தஶ திஶஃ	-	பத்து திசைகளிலும்
அகமத்	-	பறந்தோடிற்று.

विनेदुर्विस्वरं नागा विपेतुर्भुवि वाजिनः ।
भग्ननीडध्वजच्छत्रैर्भूश्च कीर्णाभवद्रथैः ॥

விநேதுர் விஸ்வரம் நாகா விபேதுர்புவி வாஜீன: ।
பக்ந நீட த்வஜச்சத்ரைர்பூஶ்ச கீர்ணாபவத்ரதை: ॥ 15

நாகாஃ	-	யானைகள்
விஸ்வரம்	-	விகாரமாய்
விநேதுஃ	-	வீறிட்டன;
வாஜிநஃ	-	குதிரைகள்
புவி	-	பூமியில்
நிபேதுஃ	-	கால் சாய்ந்து விழுந்தன;
பக்நநீடத்வஜச்சத்ரைஃ	-	முறியுண்ட உட்புறங்களும் கொடிகளும் குடைகளுமுடைய
ரதைஃ	-	ரதங்களால்
பூஃ ச	-	புவியும்
கீர்ணா அபவத்	-	நிறைந்ததாய் ஆயிற்று.

स्रवता रुधिरेणाथ स्रवन्त्यो दर्शिताः पथि ।
विविधैश्च स्वरैर्लङ्का ननाद विकृतं तदा ॥

ஸ்ரவதா ருதிரேணாத ஸ்ரவந்த்யோ தர்ஶிதா: பதி ।
விவிதைஶ்ச ஸ்வரைர் லங்கா நநாத விக்ருதம் ததா ॥ 16

அத	-	அப்பொழுது
ஸ்ரவதா	-	பெருகியோடும்
ருதிரேண	-	ரத்தத்தால்
பதி	-	வழியில்
ஸ்ரவந்த்யః	-	நதிகளாய்
தர்ஶிதாః	-	தோன்றின.
ததா	-	அக்காலத்தில்
லங்கா ச	-	லங்கையெல்லாம்
விவிதைః	-	விதவிதமான
ஸ்வரைः	-	ஸ்வரங்களோடு
விக்ருதம்	-	நெஞ்சிழந்ததாய்
நநாத	-	அலறிற்று.

स तान् प्रवृद्धान् विनिहत्य राक्षसान् महाबलश्चण्डपराक्रमः कपिः ।
युयुत्सुरन्यैः पुनरेव राक्षसैस्तदेव वीरोऽभिजगाम तोरणम् ॥

ஸ தான் ப்ரவ்ருத்தாந் விநிஹத்ய ராக்ஷஸாந்
மஹாபலஶ் சண்ட பராக்ரம: கபி: ।
யுயுத் ஸுரந்யை: புனரேவ ராக்ஷஸைஸ்
ததேவ வீரோபிஜகாம தோரணம் ॥ 17

ஸः	-	அந்த
வீரः	-	தனி வீரரும்
சண்டபராக்ரமः	-	சண்ட பராக்கிரமம் படைத்த
மஹாபலः	-	மஹாபலிஷ்டருமான
கபிः	-	வானரர்
தாந்	-	அந்த
ப்ரவ்ருத்தாந்	-	தலை கொழுத்த
ராக்ஷஸாந்	-	அரக்கர்களை
விநிஹத்ய	-	கொன்று விட்டு
புநः	-	மறுபடியும்
ஏவ	-	இன்னும்
அந்யைः	-	இதர
ராக்ஷஸைः	-	அரக்கர்களோடு
யுயுத்ஸுः	-	போர் புரியக் கருதி
தத் தோரணம் ஏவ	-	அந்தக் கோபுர வாயிலுக்கே
அபிஜகாம	-	வந்திருந்தார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
அமாத்ய புத்ரவதோ நாம பஞ்சசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஷட்சத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: - 46

हतान् मन्त्रिसुतान् बुद्ध्वा वानरेण महात्मना ।
रावणः संवृताकारश्चकार मतिमुत्तमाम् ॥

ஹதாந் மந்த்ரிஸூதான் புத்த்வா வானரேண மஹாத்மநா ।
ராவண: ஸம்வ்ருதாகாரஶ்சகார மதிமுத்தமாம் ॥ 1

மஹாத்மநா	-	மஹானுபாவரான
வாநரேண	-	வானரரால்
மந்த்ரிஸூதாந்	-	மந்திரி குமாரர்களை
ஹதாந்	-	கொலையுண்டவர்களாய்
புத்த்வா	-	தெரிந்து கொண்டு
ராவண:	-	ராவணன்
ஸம்வ்ருதாகார:	-	உள்ளெழுந்த விசாரத்தை வெளிக் காட்டாதவனாகி
உத்தமாம்	-	காலத்திற்கொத்த
மதிம்	-	ஒரு தீர்மானத்தை
சகார	-	செய்து கொண்டான்.

स विरूपाक्षयूपाक्षौ दुर्धरं चैव राक्षसम् ।
प्रघसं भासकर्णं च पञ्च सेनाग्रनायकान् ॥

ஸ விரூபாக்ஷயூபாக்ஷௌ துர்தரம் சைவ ராக்ஷஸம் ।
ப்ரகஸம் பாஸகர்ணம் ச பஞ்ச ஸேநாக்ர நாயகாந் ॥ 2

संदिदेश दशग्रीवो वीरान्नयविशारदान् ।
हनुमद्ग्रहणे व्यग्रान् वायुवेगसमान् युधि ॥

ஸந்திதேஶ தசக்ரீவோ வீராந்நய விஶாரதான் ।
ஹநுமத்க்ரஹணே வ்யக்ராந் வாயுவேகஸமான் யுதி ॥ 3

ஸ:	-	அந்த
தஶக்ரீவ:	-	தசகண்டன்
வீராந்	-	வீரர்களும்
நயவிஶாரதாந்	-	யுத்த நீதியில் வல்லவர்களும்
ஹநுமத்க்ரஹணே	-	ஹனுமாரைக் கட்டிப் பிடிப்பதில்
வ்யக்ராந்	-	ஆஸக்தி கொண்டவர்களும்
யுதி	-	யுத்தத்தில்
வாயுவேகஸமாந்	-	வாயு வேகம் போன்ற வேகமுடையவர்களும்
ஸேநாக்ரநாயகாந்	-	சேனைத் தலைவர்களுமான
விரூபாக்ஷயூபாக்ஷௌ	-	விரூபாக்ஷன் யூபாக்ஷன் என்ற இருவர்களையும்

துர்தரம் ச	- துர்த்தரன் என்ற
ராக்ஷஸம் ஏவ	- ராக்ஷஸனையும்
ப்ரகஸம்	- பிரகஸன் என்பவனையும்
பாஸகர்ணம்	- பாஸகர்ணன் என்பவனையும்
பஞ்ச ச	- இந்த ஐவர்களையும் பார்த்து
ஸந்திதேஶ	- பின்வருமாறு ஆக்ஞை செய்தான்.

यात सेनाग्रगाः सर्वे महाबलपरिग्रहाः ।
सवाजिरथमातङ्गाः स कपिः शास्यतामिति ॥

யாத ஸேநாக்ரகா: ஸர்வே மஹாபல பரிக்ரஹா: ।
ஸவாஜிரத மாதங்கா: ஸ கபி: ஶாஸ்யதா மிதி ॥ 4

ஸேநாக்ரகா:	- "ஸேனாபதிகாள்!
ஸர்வே	- (நீவிர்) யாவரும்
ஸவாஜிரதமாதங்கா:	- குதிரைகள், ரதங்கள், யனைகள், இவைகளுடன் கூடியவர்களாய்
மஹாபலபரிக்ரஹா:	- பெருஞ்சேனையை திரட்டிக் கொண்டவர்களாய்
யாத	- புறப்பட்டுச் செல்வீர்களாக,
ஸ: கபி:	- அந்த வானரம்
ஶாஸ்யதாம்	- சிக்ஷிக்கப்பட வேண்டியது,
இதி	- என்றான்.

यत्तैश्च खलु भाव्यं स्यात्तमासाद्य वनालयम् ।
कर्म चापि समाधेयं देशकालाविरोधितम् ॥

யத்தைஶ்ச கலு பாவ்யம் ஸ்யாத்த மாஸாத்ய வநாலயம் ।
கர்ம சாபி ஸமாதேயம் தேஶகாலாவிரோதிதம் ॥ 5

தம்	- "அந்த
வநாலயம் ஆஸாத்ய	- குரங்கைக் கிட்டி
யத்தை:	- வெகு சாவதானப் பிரயத்தினங்களோடு கூடியவர்களாக
கலு	- அவசியம்
பாவ்யம் ஸ்யாத்	- இருத்தல் வேண்டும்;
அபி ச	- அன்றியும்
தேஶகாலாவிரோதிநம்	- தேச காலங்களுக்கு விரோதமானதை தவிர்த்து
கர்ம	- செயலுக்கு
ஸமாதேயம்	- முற்பட வேண்டும்.

न ह्यहं तं कपि मन्ये कर्मणा प्रतितर्कयन् ।
सर्वथा तन्महद्भूतं महाबलपरिग्रहम् ॥
भवेदिन्द्रेण वा सृष्टमस्मदर्थं तपोबलात् ॥

ந ஹ்யஹம் தம் கபிம் மன்யே கர்மணா ப்ரதிதர்கயன் ।
ஸர்வதா தன்மஹத்பூதம் மஹாபல பரிக்ரஹம் ॥
பவேதிந்த்ரேண வா ஸ்ருஷ்ட மஸ்மதர்தம் தபோபலாத் ॥ 6

கர்மணா	- ‘‘செயலைக் கொண்டு
ப்ரதிதர்கயந்	- முன்பின் ஆலோசிக்கும்
அஹம்	- நான்
தம்	- அதை
கபிம்	- ஸாதாரண குரங்காய்
ந மந்யே	- நினைக்கவில்லை;
ஸர்வதா	- எப்படிப் பார்த்தாலும்
தத்	- அது
மஹாபலபரிக்ரஹம்	- அளவற்ற பலம் கொண்ட
மஹத் பூதம் ஹி	- பெரும் பூதமே;
அஸ்மதர்தம்	- நமக்காக
இந்த்ரேணய	- இந்திரனால்
தபோபலாத்	- தவத்தின் மஹிமையால்
ஸ்ருஷ்டம் வா	- படைக்கப்பட்டதாகவே
பவேத்	- இருக்க வேண்டும்.

सनागयक्षगन्धर्वा देवासुरमहर्षयः ।।
युष्माभिः सहितैः सर्वैः मया सह विनिर्जिताः ।।

ஸநாகயக்ஷ கந்தர்வா தேவாஸுரமஹர்ஷய: ।
யுஷ்மாபி: ஸஹிதை: ஸர்வைர்மயா ஸஹ விநிர்ஜிதா: ॥ 7

ஸஹிதை:	- ‘‘கூடிச் சேர்த்து வந்த
யுஷ்மாபி:	- உங்கள்
ஸர்வை:	- எல்லோரோடும்
ஸஹ	- கூட
மயா	- என்னால்
ஸநாகயக்ஷகந்தர்வா:	- நாகர்கள், யக்ஷர்கள், கந்தர்வர்கள், இவர்களுடன் கூடிய
தேவாஸுரமஹர்ஷய:	- தேவர்களும், அஸுரர்களும், மஹர்ஷிகளும்
விநிர்ஜிதா:	- ஜயிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

तैरवश्यं विधातव्यं व्यलीकं किञ्चिदेव नः ।
तदेव नात्र संदेहः प्रसह्य परिगृह्यताम् ।।

தைரவஶ்யம் விதாதவ்யம் வ்யலீகம் கிஞ்சிதேவ ந: ।
ததேவ நாத்ர ஸந்தேஹ: ப்ரஸஹ்ய பரிக்ருஹ்யதாம் ॥ 8

தை:	-	"அவர்களால்
ந:	-	நமக்கு
கிஞ்சித்	-	ஏதோ கொஞ்சம்
வ்யலீகம்	-	கிருத்திரிமம்
விதாதவ்யம்	-	புரியப்பட வேண்டியது
அவஶ்யம் ஏவ	-	அவசியமே;
தத் ஏவ	-	அதுவே இது;
அத்ர ஸந்தேஹ: ந	-	இதில் ஸந்தேகமில்லை;
ப்ரஸஹ்ய	-	வலிந்து
பரிக்ருஹ்யதாம்	-	பிடிக்கப்பட ட்டும்.

नावमान्यो भवद्भिश्च हरिर्धीरपराक्रमः ।
दृष्टा हि हरयः पूर्वं मया विपुलविक्रमाः ॥
நாவமான்யஶ்ச யுஷ்மாபிர் ஹரி: க்ரூர பராக்ரம: ।
த்ருஷ்டா ஹி ஹரய: பூர்வம் மயா விபுல விக்ரமா: ॥ 9

वाली च सहसुग्रीवो जाम्बवांश्च महाबलः ॥
नीलः सेनापतिश्चैव ये चान्ये द्विविदादयः ॥
வாலீ ச ஸஹஸுக்ரீவோ ஜாம்பவாம்ஶ்ச மஹாபல: ।
நீல: ஸேநாபதிஶ்சைவ யே சான்யே த்விவிதாதய: ॥ 10

नैवं तेषां गतिर्भीमा न तेजो न पराक्रमः ।
न मतिर्न बलोत्साहौ न रूपपरिकल्पनम् ॥
நைவம் தேஷாம் கதிர்பீமா ந தேஜோ ந பராக்ரம: ।
ந மதிர்ந பலோத்ஸாஹௌ ந ரூப பரிகல்பனம் ॥ 11

தீரபராக்ரம:	-	"சலியாத பராக்கிரமம் படைத்த
ஹரி:	-	வானரம்
பவத்பி:	-	உங்களால்
ந அவமாந்ய:	-	அலக்ஷியம் செய்யத்-தக்கதல்ல;
ஹி	-	ஏனெனில்
பூர்வம்	-	முன்பு
மயா	-	என்னால்
விபுலவிக்ரமா:	-	பராக்கிரமப் பெருமைபெற்ற
ஹரய:	-	வானரர்கள்
அந்யே	-	வேறு
யே ச	-	எவர்களோ அந்த
ஸஹஸுக்ரீவ:	-	சுக்ரீவனோடு கூடிய
வாலீ ச	-	வாலியும்
மஹாபல:	-	மஹாபலமுடைய

ஜாம்பவாந் ச - ஜாம்பவந்தரும்
நீல: - நீலனென்கிற
ஸேநாபதி: ச - ஸேனாபதியும்
த்விவிதாதய: ஏவ - திவிதன் முதலியவரும்
த்ருஷ்டா: - காணப்பட்டுள்ளார்கள்;
தேஷாம் - அவர்களுக்கு
ஏவம் - இப்படிப்பட்ட
பீமா - பயங்கரமான
கதி: - கதி
ந - கிடையாது;
தேஜ: - தேஜஸ்ஸும்
ந - கிடையாது;
பராக்ரம: - பராக்கிரமமும்
ந - கிடையாது;
மதி: ந - புத்தியும் கிடையாது;
பலோத்ஸாஹௌ - பலமும் உத்ஸாகமும்
ந - கிடையாது;
ரூபபரிகல்பநம் ச - இஷ்டமானபடி உருவமெடுக்கும்வன்மையும்
ந - கிடையாது.

महत्सत्त्वमिदं ज्ञेयं कपिरूपं व्यवस्थितम् ।
प्रयत्नं महदास्थाय क्रियतामस्य निग्रहः ॥

மஹத் ஸத்த்வமிதம் ஞேயம் கபி ரூபம் வ்யவஸ்திதம் ।
ப்ரயத்னம் மஹதாஸ்தாய க்ரியதா மஸ்ய நிக்ரஹ: ॥ 12

இதம் - ''இதை
கபிரூபம் - குரங்கின் வடிவை
வ்யவஸ்திதம் - எடுத்த
மஹத் - ஒரு மகத்தான
ஸத்வம் - பூதமென்று
ஜ்ஞேயம் - அறிய வேண்டும்;
மஹத் - மஹத்தான
ப்ரயத்நம் - பிரயத்தனத்தை
ஆஸ்தாய - கைப்பற்றி
அஸ்ய - இதற்கு
நிக்ரஹ: - கொட்டமடக்குதல்
க்ரியதாம் - செய்தே தீர வேண்டும்.

कामं लोकास्त्रयः सेन्द्राः ससुरासुरमानवाः ।
भवतामग्रतः स्थातुं न पर्याप्ता रणाजिरे ॥

காமம் லோகாஸ்த்ரய: ஸேந்த்ரா: ஸஸுராஸுரமானவா: ।
பவதாமக்ரத: ஸ்தாதும் ந பர்யாப்தா ரணாஜிரே ॥

ஸேந்த்ரா:	-	"இந்திரனுட்பட 13
ஸஸுராஸுரமாநவா:	-	தேவர்கள், அஸுரர்கள், மனிதர்கள், இவர்களுள்பட
த்ரய:	-	மூன்று
லோகா:	-	உலகத்தார்களும்
ரணாஜிரே	-	போர்க் களத்தில்
பவதாம்	-	உங்களுக்கு
அக்ரத:	-	முன்னே
ஸ்தாதும்	-	நிற்க
ந பர்யாப்தா:	-	திறமையற்றவர்கள்;
காமம்	-	இது ஸத்தியம்.

तथापि तु नयज्ञेन जयमाकाङ्क्षता रणे ।
आत्मा रक्ष्यः प्रयत्नेन युद्धसिद्धिर्हि चञ्चला ॥

ததாபி து நயஞ்ஞேன ஜயமாகாங்க்ஷதா ரணே ।
ஆத்மா ரக்ஷ்ய: ப்ரயத்நேந யுத்த ஸித்திர்ஹி சஞ்சலா ॥ 14

ததா அபி	-	"என்றாலும்,
ரணே	-	யுத்தத்தில்
ஜயம்	-	வெற்றியை
ஆகாங்க்ஷதா	-	கோரும்
நயஜ்ஞேந	-	தந்திரசாலியால்
ப்ரயத்நேந	-	தக்க முயற்சியோடு
ஆத்மா	-	தன்னுயிர்
ரக்ஷ்ய:	-	காப்பாற்றப்பட வேண்டியது;
ஹி	-	ஏனெனில்
யுத்தஸித்தி: து	-	யுத்தத்தில் வெற்றி என்பதோ
சஞ்சலா	-	இன்னாருடைய என்பதில்லாதது."

ते स्वामिवचनं सर्वे प्रतिगृह्य महौजसः ।
समुत्पेतुर्महावेगा हुताशसमतेजसः ॥
रथैर्मत्तैश्च मातङ्गैर्वाजिभिश्च महाजवैः ।
शस्त्रैश्च विविधैस्तीक्ष्णैः सर्वैश्चोपचिता बलैः ॥

தே ஸ்வாமிவசனம் ஸர்வே ப்ரதி க்ருஹ்ய மஹௌஜஸ: । 15
ஸமுத்பேதுர்மஹாவேகா ஹுதாஶ ஸமதேஜஸ: ॥
ரதைர் மத்தைஶ்ச மாதங்கைர் வாஜிபிஶ்ச மஹாஜவை: । 16
ஶஸ்த்ரைஶ்ச விவிதைஸ் தீக்ஷ்ணை: ஸர்வைஶ்சோப சிதா பலை: ॥

ஹு¬தாஶஸமதேஜஸ:	அக்னிக்கொப்பான ஜோதியுடையவர்களும்
மஹாவேகா:	மஹா ஸாமர்த்தியம் படைத்தவர்களும்
மஹௌஜஸ:	மஹா பராக்கிரமமுடையவர்களுமான
தே ஸர்வே	அவர்கள் எல்லோரும்
ஸ்வாமிவசநம்	எஜமானனது ஆக்ஞையை
ப்ரதிக்ருஹ்ய	அங்கீகரித்து,
ரதை:	ரதங்களாலும்
மத்தை:	மதம் கொண்ட
மாதங்கை: ச	யானைகளாலும்
மஹாஜவை:	மஹா வேகமுள்ள
வாஜிபி: ச	குதிரைகளாலும்
தீக்ஷ்ணை:	கூரிய
விவிதை:	பற்பல
ஶஸ்த்ரை: ச	ஆயுதங்களாலும்
ஸர்வை:	எல்லா
பலை: ச	ஸைன்யங்களாலும்
உபசிதா:	புடைசூழப் பெற்றவர்களாய்
ஸமுத்பேது:	புறப்பட்டார்கள்.

ततस्तं दद्दृशुर्वीरा दीप्यमानं महाकपिम् ।
रश्मिमन्तमिवोद्यन्तं स्वतेजोरश्मिमालिनम् ॥

ததஸ்தம் தத்ருஶு¬ர் வீரா தீப்யமானம் மஹாகபிம் ।
ரஶ்மி மந்த மிவோத்யந்தம் ஸ்வதேஜோரஶ்மி மாலிநம் ॥ 17

தத:	அப்பால்
வீரா:	வீரர்கள்
ஸ்வதேஜோரஶ்மி மாலிநம்	தனது தேஜஸாகிற கிரண வரிசைகளுடன்
உத்யந்தம்	உதயமாகிற
ரஶ்மிமந்தம் இவ	சூர்யனென
தீப்யமாநம்	ஜொலிக்கிற
தம்	அந்த
மஹாகபிம்	மஹாகபியை
தத்ருஶ¬:	பார்த்தார்கள்.

तोरणस्थं महोत्साहं महावेगं महाबलम् ।
महामतिं महोत्साहं महाकायं महाभुजम् ॥

தோரணஸ்தம் மஹோத்ஸாஹம் மஹாவேகம் மஹாபலம் ।
மஹாமதிம் மஹோத்ஸாஹம் மஹாகாயம் மஹாபுஜம் ॥ 18

तं समीक्ष्यैव ते सर्वे दिक्षु सर्वास्ववस्थिता: ।
तैस्तै: प्रहरणैर्भीमैरभिपेतुस्ततस्तत: ॥

தம் ஸமீக்ஷ்யைவ தே ஸர்வே திக்ஷு ஸர்வாஸ்வவஸ்திதா: ।
தைஸ்தை: ப்ரஹரணைர் பீமைரபி பேதுஸ்ததஸ்தத: ॥ 19

தே ஸர்வே - அவர்களெல்லோரும்
மஹோத்ஸாஹம் - மஹத்தான உத்ஸாஹமுடையவரும்
மஹாஸத்வம் - மஹா உறுதி கொண்டவரும்
மஹாபலம் - மஹா பலிஷ்டரும்
மஹாஶக்திம் - மஹா சக்திமானும்
மஹாவேகம் - மஹா ஸாமர்த்தியசாலியும்
மஹாகாயம் - பெருத்த உருவம் கொண்டிருப்பவரும்
மஹாமதிம் - மஹா புத்திமானும்
தோரணஸ்தம் - தோரண வாயிலிலிருப்பவருமான
தம் - அவரை
ஸமீக்ஷ்ய ஏவ - கண்ட உடனேயே
ஸர்வாஸு திக்ஷு - எல்லாத் திசைகளிலும்
அவஸ்திதா: - நின்று கொண்டு
தை: தை: பீமை: - அந்தந்த பயங்கரமான
ப்ரஹரணை: - படைக் கலங்களால்
தத: தத: - அவ்வவ்விடத்திலிருந்து
அபிபேது: - தாக்கினார்கள்.

तस्य पञ्चायसास्तीक्ष्णाः शिताः पीतमुखाः शराः ।
शिरस्युत्पलपत्राभा दुर्धरेण निपातिताः ॥

தஸ்ய பஞ்சாய ஸாஸ் தீக்ஷ்ணா: ஶிதா: பீதமுகா: ஶரா: ।
ஶிரஸ்யுத் பல பத்ராபா துர்தரேண நிபாதிதா: ॥ 20

தீக்ஷ்ணா: - கொடியவையும்
ஶிதா: - கூரியவையும்
உத்பலபத்ராபா: - கருநெய்தல் போன்ற கருநிறமுள்ளவையும்
பீதமுகா: - சிவந்த முனையுள்ளவையும்
ஆயஸா: - இரும்பால் செய்யப்பட்டவையுமான
பஞ்ச ஶரா: - ஐந்து சரங்கள்
தஸ்ய ஶிரஸி - அவருடைய சிரத்தில்
துர்தரேண - துர்த்தரனால்
நிபாதிதா: - விடுக்கப்பட்டன.

स तैः पञ्चभिराविद्धः शरैः शिरसि वानरः ।
उत्पपात नदन् व्योम्नि दिशो दश विनादयन् ॥

ஸ தை: பஞ்சபிராவித்த: ஶரை: ஶிரஸி வானர: ।
உத்பபாத நதந் வ்யோம்நி திஶோ தஶ விநாதயன் ॥ 21

தை: - அந்த
பஞ்சபி ஶரை: - ஐந்து பாணங்களால்
ஶிரஸி - முடியில்
ஆவித்த: - அடியுண்ட
ஸ: வாநர: - அந்த வானரர்
தஶ திஶ: - பத்துத் திக்குகளும்
விநாதயந் - கதறும்படியாய்
நதந் - கர்ஜித்துக் கொண்டு
வ்யோம்நி - ஆகாசத்தில்
உத்பபாத - கிளம்பிப் பாய்ந்தார்.

ततस्तु दुर्धरो वीरः सरथः सज्यकार्मुकः ।
किरन्शरशतैस्तीक्ष्णैरभिपेदे महाबलः ॥

ததஸ்து துர்தரோ வீர: ஸரத: ஸஜ்யகார்முக: ।
கிரஞ்ஶர ஶதைஸ் தீக்ஷ்ணைரபிபேதே மஹாபல: ॥ 22

தத: - அப்பொழுது
ஸரத: - தேரிலிருப்பவனும்
ஸஜ்யகார்முக: - வில்லில் நாணேற்றியவனும்
மஹாபல: - மஹாபலவானும்
வீர: - வீரனுமான
துர்தர: - துர்த்தரன்
தீக்ஷ்ணை: - கூரிய
ஶரஶதை: - கணக்கற்ற கணைகளால்
கிரந் து - நிரப்பிக் கொண்டே
அபிபேதே - தாக்கினான்.

स कपिर्वारयामास तं व्योम्नि शरवर्षिणम् ।
वृष्टिमन्तं पयोदान्ते पयोदमिव मारुतः ॥

ஸகபிர்வாரயாமாஸ தம் வ்யோம்நி ஶரவர்ஷிணம் ।
வ்ருஷ்டி மந்தம் பயோதாந்தே பயோதமிவ மாருத: ॥ 23

ஸ: - அந்த
கபி: - வானரர்
வ்யோம்நி - ஆகாயத்தில்
ஶரவர்ஷிணம் - சரங்களை வர்ஷிக்கின்ற
தம் - அவனை
வ்ருஷ்டிமந்தம் - வர்ஷிக்கின்ற
பயோதம் - மேகத்தை
பயோதாந்தே - கார்காலக் கடைசியில்

மாருதः இவ	-	காற்றுப் போல்
வாரயாமாஸ	-	துடைந்து விட்டார்.

अर्द्यमानस्ततस्तेन दुर्धरेणानिलात्मजः ।
चकार निनदं भूयो व्यवर्धत च वेगवान् ॥

அர்த்ய மானஸ் ததஸ்தேந துர்தரேணா நிலாத்மஜ: ।
சகார நிநதம் பூயோ வ்யவர்தத ச வேகவான் ॥ 24

ததः	-	அதன் மேல்
தேந	-	அந்த
துர்தரேண	-	துர்த்தரனால்
அர்த்யமாநः	-	துன்புறுத்தப்படுகிற
வேகவாந்	-	ஸாமர்த்தியசாலியான
அநிலாத்மஜः	-	அநிலாத்மஜர் (மாருதி யார்)
பூயः	-	இன்னுமதிகமாய்
வ்யவர்தத	-	ஓங்கி வளர்ந்தார்;
நிநதம்	-	ஒரு பெரும் கர்ஜனையும்
சகார ச	-	இட்டார்.

स दूरं सहसोत्पत्य दुर्धरस्य रथे हरिः ।
निपपात महावेगो विद्युद्राशिर्गिराविव ॥

ஸ தூரம் ஸஹஸோத் பத்ய துர்தரஸ்ய ரதே ஹரி: ।
நிபபாத மஹாவேகோ வித்யுத்ராசிர் கிராவிவ ॥ 25

மஹாவேகः	-	மஹா ஸாமர்த்தியம் கொண்ட
ஸः	-	அந்த
கபிः	-	வானரர்
தூரம்	-	வெகு தூரம்
உத்பத்ய	-	உயர எழும்பி
துர்தரஸ்ய	-	துர்த்தரனுடைய
ரதே	-	தேரின் மீது
கிரௌ	-	மலையில்
வித்யுத்ராஶிः இவ	-	இடியென
ஸஹஸா நிபபாத	-	விசையாகக் குதித்தார்.

ततः स मथिताष्टाश्वं रथं भग्नाक्षकूबरम् ।
विहाय न्यपतद्भूमौ दुर्धरस्त्यक्तजीवितः ॥

தத: ஸ மதிதாஷ்டாம்ஶ்வம் ரதம் பக்நாக்ஷ கூபரம் ।
விஹாய ந்யபதத் பூமௌ துர்தரஸ்த்யக்த ஜீவித: ॥ 26

ததः	-	உடனே
ஸः	-	அந்த

துர்தர: - துர்த்தரன்
மதிதாஷ்டாஶ்வம் - நசுங்கிச் செத்துப் போன எட்டு குதிரைகளுள்ளதும்
பக்நாக்ஷகூபரம் - முறிபட்ட அச்சம் ஏர்க் கால்களுமுள்ள
ரதம் விஹாய - இரதத்தை விட்டு விட்டு
பூமௌ - புவியில்
த்யக்தஜீவித: - உயிரிழந்து
ந்யபதத் - சாய்ந்து விட்டான்.

तं विरूपाक्षयूपाक्षौ दृष्ट्वा निपतितं भुवि ।
संजातरोषौ दुर्धर्षावुत्पेततुररिन्दमौ ॥

தம் விரூபாக்ஷயூபாக்ஷௌ த்ருஷ்ட்வா நிபதிதம் புவி ।
ஸஞ்ஜாத ரோஷௌ துர்தர்ஷா வுத்பேதது ரரிந்தமௌ ॥ 27

தம் - அவனை
புவி நிபதிதம் - தரையில் மாண்டு கிடப்பவனாய்
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு
அரிந்தமௌ - பகைவர்களை அழிக்க வல்லவர்களும்
துர்தர்ஷௌ - அசைக்கவரிய
விரூபாக்ஷயூபாக்ஷௌ - விரூபாக்ஷன், யூபாக்ஷன் என்ற இருவர்களும்
ஸஞ்ஜாதரோஷௌ - ரோஷம் தலைக்கேறியவர்களாய்
உத்பேதது: - வெளிக் கிளம்பினார்கள்.

स ताभ्यां सहसोत्पत्य विष्ठितो विमलेऽम्बरे ।
मुद्गराभ्यां महाबाहुर्वक्षस्यभिहतः कपिः ॥

ஸ தாப்யாம் ஸஹ ஸோத்பத்ய விஷ்டிதோ விமலேऽம்பரே ।
முத்கராப்யாம் மஹா பாஹுர் வக்ஷஸ்யபிஹத: கபி: ॥ 28

ஸஹஸா உத்பத்ய - விசையாகக் கிளம்பி
தாப்யாம் - அவர்களால்
முத்கராப்யாம் - சம்மட்டிகளால்
வக்ஷஸி - மார்பில்,
விமலே - நிர்மலமான
அம்பரே விஷ்டித: - வானத்தில் இருந்த
ஸ: - அந்த
மஹாபாஹு: - மஹாபாஹுவான
கபி: - வானரர்
அபிஹத: - புடைக்கப்பட்டார்.

तयोर्वेगवतोर्वेगं विनिहत्य महाबलः ।
निपपात पुनर्भूमौ सुपर्णसमविक्रमः ॥

தயோர் வேகவதோர் வேகம் விநிஹத்ய மஹாபல: ।
நிபபாத புனர்பூமௌ ஸுபர்ண ஸம விக்ரம: ॥

மஹாபல: - மஹாபலவானும் 29
ஸுபர்ணஸமவிக்ரம:- கருடனையொத்த பராக்கிரமம் படைத்தவருமான அவர்
வேகவதோ: - ஆத்திரம் கொண்ட
தயோ: - அவ்விருவர்களுடைய
வேகம் விநிஹத்ய - ஊக்கத்தை ஒடுக்கி
புந: - திரும்பவும்
பூமௌ - தரையில்
நிபபாத - வந்து இறங்கினார்.

स सालवृक्षमासाद्य तमुत्पाट्य च वानरः ।
तावुभौ राक्षसौ वीरौ जघान पवनात्मजः ॥

ஸ ஸால வ்ருக்ஷமாஸாத்ய தமுத்பாட்ய ச வானர: ।
தாவுபௌ ராக்ஷஸௌ வீரௌ ஜகாந பவநாத்மஜ: ॥ 30

ஸ: - அந்த
பவநாத்மஜ: - வாயு குமாரரான
வாநர: - வானரர்
ஸாலவ்ருக்ஷம் - ஆச்சா மரமொன்றை
ஆஸாத்ய - கண்டு
தம் உத்பாட்ய - அதைப் பிடுங்கி
தௌ - அந்த
உபௌ - இரண்டு
ராக்ஷஸௌ வீரௌ ச- ராக்ஷஸ வீரர்களையும்
ஜகாந - அடித்துக் கொன்றார்.

ततस्तांस्त्रीन् हताञ्ज्ञात्वा वानरेण तरस्विना ।
अभिपेदे महावेगः प्रसह्य प्रघसो हरिम् ॥

ததஸ்தாம் ஸ்த்ரீன் ஹதான் ஞாத்வா வானரேண தரஸ்விநா । 31
அபிபேதே மஹாவேக: ப்ரஸஹ்ய ப்ரகஸோ ஹரிம் ॥

தத: - அதன்மேல்
ப்ரகஸ: - ப்ரகஸனென்பவன்
தரஸ்விநா - பலசாலியான
வாநரேண - வானரரால்
தாந் - அந்த
த்ரீந் - மூன்று பேர்களையும்
ஹதாந் - கொல்லப்பட்டவர்களாக

ஜ்ஞாத்வா - பார்த்து
மஹாவேக: - மிக ரோஷம் கொண்டவனாய்
ஹரிம் - வானரரை
ப்ரஸஹ்ய - மிக்க வலுவாய்
அபிபேதே - மேல் விழுந்து தாக்கினான்.

भासकर्णश्च संक्रुद्धः शूलमादाय वीर्यवान् ।
एकतः कपिशार्दूलं यशस्विनमवस्थितम् ॥

பாஸகர்ணஶ்ச ஸங்க்ருத்த: ஶூல மாதாய வீர்யவான் ।
ஏகத: கபிஶார்தூலம் யஶஸ்விந மவஸ்திதம் ॥ 32

வீர்யவாந் - வீர்யவானான
பாஸகர்ண: - பாஸகர்ணனென்பவன்
ஏகத: - ஒரு மூலையிலிருந்து
ஶூலம் - சூலமொன்றை
ஆதாய - கையில் கொண்டு
அவஸ்திதம் - சலியாத
யஶஸ்விநம் - புகழ் பெற்ற
கபிஶார்தூலம் - வானரோத்தமரின் மீது
ஸங்க்ருத்த: ச - மிக்க சினங்கொண்டான்.

पट्टसेन शिताग्रेण प्रघसः प्रत्ययोधयत् ।
भासकर्णश्च शूलेन राक्षसः कपिसत्तमम् ॥

பட்டஸேந ஶிதாக்ரேண ப்ரகஸ: ப்ரத்ய யோதயத் ।
பாஸகர்ணஶ்ச ஶூலேன ராக்ஷஸ: கபிஸத்தமம் ॥ 33

கபிஸத்தமம் - வானரச்ரேஷ்டரை
ப்ரகஸ: ச - பிரகஸன் என்பவனும்
ஶிதாக்ரேண - கூரிய முனையுள்ள
பட்டிஶேந - பட்டிசமென்கிற ஆயுதத்தால்
ப்ரத்யயோதயத் - குத்தினான்;
பாஸகர்ண: - பாஸகர்ணனென்ற
ராக்ஷஸ: - ராக்ஷஸன்
ஶூலேந - சூலத்தால்
ப்ரத்யயோதயத் - குத்தினான்.

स ताभ्यां विक्षतैर्गात्रैरसृग्दिग्धतनूरुहः ।
अभवद्वानरः क्रुद्धो बालसूर्यसमप्रभः ॥

ஸ தாப்யாம் விக்ஷதைர் காத்ரைரஸ்ருக் திக்த தநூருஹ: ।
அபவத் வானர: க்ருத்தோ பாலஸூர்ய ஸமப்ரப: ॥ 34

ஸ: - அந்த
வாநர: - வானரர்
தாப்யாம் - அவ்விருவர்களால்
விக்ஷதை: - காயப்படுத்தப்பட்ட
காத்ரை: - அவயவங்களோடு
அஸ்ருக்திக்கதநூருஹ: - குருதியாலே பூசப்பட்ட உடம்பின் உரோமங்களுடையவராய்
க்ருத்த: - கோபம் கொண்டவராய்
பாலஸூர்யஸமப்ரப: - பாலசூர்யனை ஒத்த ஒளியுடையவராய்
அபவத் - விளங்கினார்.

समुत्पाट्य गिरेः शृङ्गं समृगव्यालपादपम् ।
जघान हनुमान् वीरो राक्षसौ कपिकुञ्जरः ॥

ஸமுத்பாட்ய கிரே: ஶ்ருங்கம் ஸம்ருகவ்யாள பாதபம் ।
ஜகாந ஹநுமாந் வீரோ ராக்ஷஸௌ கபிகுஞ்ஜர: ॥ 35

கபிகுஞ்ஜர: - வானரோத்தமரும்
வீர: ஹநுமாந் - வீரருமான ஹனுமார்
கிரே: - ஒரு மலையின்
ஸம்ருகவ்யாலபாதபம் - மிருகங்களும், மலைப் பாம்புகளும், மரங்களும் அடர்ந்த
ஶ்ருங்கம் - கொடு முடியை
ஸமுத்பாட்ய - பிடுங்கி
ராக்ஷஸௌ - அரக்கர் இருவர் மீதும்
ஜகாந - மோதிச் சாக அடித்தார்.

ततस्तेष्ववसन्नेषु सेनापतिषु पञ्चसु ।
बलं तदवशेषं च नाशयामास वानरः ॥

ததஸ்தேஷ்வ வஸந்நேஷு ஸேநாபதிஷு பஞ்சஸு ।
பலம் தத‌வஶேஷம் ச நாஶயா மாஸ வானர: ॥ 36

வாநர: - வானரர்
தேஷு - அந்த
பஞ்சஸு - ஐந்து
ஸேநாபதிஷு - சேனாபதிகள்
அவஸந்நேஷு - மாய்வுறவே
தத: - அதன்மேல்
தத் - அந்த
அவஶேஷம் - மிகுந்திருந்த
பலம்ச - சேனை முழுவதையும்
நாஶயாமாஸ - மாய்த்தார்.

अश्वैरश्वान् गजैर्नागान् यौधैर्योधान् रथै रथान् ।
स कपिर्नाशयामास सहस्राक्ष इवासुरान् ।।

அஶ்வைரஶ்வாந் கஜைர்நாகாந் யோதைர் யோதாந் ரதை ரதாந் ।
ஸ கபிர் நாஶயாமாஸ ஸஹஸ்ராக்ஷ இவா ஸுராந் ॥ 37

ஸ꞉ கபி꞉	-	அந்த வானரர்
ஸஹஸ்ராக்ஷ꞉	-	இந்திரன்
அஸுராந்	-	அஸுரர்களை
இவ	-	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
அஶ்வாந்	-	குதிரைகளை
அஶ்வை꞉	-	குதிரைகளாலும்
நாகாந்	-	கஜங்களை
கஜை꞉	-	கஜங்களாலும்
யோதாந்	-	படர்களை
யோதை꞉	-	படர்களாலும்
ரதாந்	-	ரதங்களை
ரதை꞉	-	ரதங்களாலும்
நாஶயாமாஸ	-	மோதி மடித்து விட்டார்.

हतैर्नागैस्तुरङ्गैश्च भग्नाक्षैश्च महारथै: ।
हतैश्च राक्षसैर्भूमी रुद्धमार्गा समन्तत: ।।

ஹதைர் நாகைஸ் துரங்கைஶ்ச பக்நாக்ஷைஶ்ச மஹாரதை: ॥
ஹதைஶ்ச ராக்ஷஸைர் பூமீ ருத்த மார்கா ஸமந்தத: ॥ 38

ஹதை꞉	-	கொலையுண்டு கீழே விழுந்த
நாகை꞉	-	கஜங்களாலும்
துரகை꞉ ச	-	குதிரைகளாலும்
பக்நாக்ஷை꞉	-	இருசு முறிந்து வீழ்ந்த
மஹாரதை꞉ ச	-	பெரிய தேர்களாலும்
ஹதை꞉	-	மாண்டு போன
ராக்ஷஸை꞉ ச	-	அரக்கர்களாலும்
பூமி꞉ ஸமந்தத꞉	-	த்ரை எங்கும்
ருத்தமார்கா	-	இடைவெளியில்லாதபடி நிறைந்திருந்தது.

तत: कपिस्तान् ध्वजिनीपतीन् रणे निहत्य वीरान् सबलान् सवाहनान् ।
तदेव वीर: परिगृह्य तोरणं कृतक्षण: काल इव प्रजाक्षये ।।

தத: கபிஸ்தாந் த்வஜிநீ பதீன்
ரணே நிஹத்ய வீரான் ஸபலான் ஸவாஹநாந் ।
ததேவ வீர: பரிக்ருஹ்ய தோரணம்
க்ருதக்ஷண: கால இவ ப்ரஜாக்ஷயே ॥ 39

ததஃ	-	அதன் பின்னர்
கபிஃ வீரஃ	-	வானர வீரர்
தாந்	-	அந்த
த்வஜிநீபதீந்	-	சேனாதிபதிகான
வீராந்	-	வீரர்களை.
ஸபலாந்	-	ஸைன்யங்களோடும்
ஸவாஹநாந்	-	வாஹனங்களோடும்
ரணே	-	யுத்தத்திலே
நிஹத்ய	-	அழித்து
தத்	-	அந்த
தோரணம் ஏவ	-	ஆசார வாசலுக்கே
பரிக்ருஹ்ய	-	திரும்பிப் போய்ச் சேர்ந்து
ப்ரஜாக்ஷயே	-	பிரஜைகளை அழிப்பதில்
காலஃ இவ	-	யமதேவன் போல்
க்ருதக்ஷணஃ	-	(அடுத்த) தக்க ஸமயத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஸேநாபதி பஞ்சகவதோ நாம ஷட்சத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஸப்தசத்வாரிம்ச: ஸர்க: - 47

सेनापतीन् पञ्च स तु प्रमापितान् हनूमता सानुचरान् सवाहनान् ।
समीक्ष्य राजा समरोद्धतोन्मुखं कुमारमक्षं प्रसमैक्षताग्रतः ॥

ஸேநாபதீந் பஞ்ச ஸ து ப்ரமாபிதாந்
ஹநூமதா ஸாநுசராந் ஸவாஹநாந் ।
ஸமீக்ஷ்ய ராஜா ஸமரோத்ததோன் முகம்
குமாரமக்ஷம் ப்ரஸமைக்ஷதாக்ரத: ॥ 1

ஸ்: ராஜா	அந்த அரசன்
ஹநூமதா	ஹ்னுமாரால்
பஞ்ச	ஐந்து
ஸேநாபதீந்	ஸேனாபதிகளை
ஸாநுசராந்	ஸைன்யங்களோடும்,
ஸவாஹநாந்	வாஹனங்களோடும்,
ப்ரமாபிதாந்	சிதையுண்டவர்களாய்
ஸ்மீக்ஷ்ய	கண்டு
து	அச்சமயத்தில்
ஸமரோத்ததோந்முகம்	சமர் புரியச் செருக்குடன் ஆயத்தமாய் வந்து நிற்கும்
அக்ஷம்	அக்ஷனென்கிற
குமாரம்	குமாரனை
அக்ரத:	கண் முன்னே
ப்ரஸமைக்ஷத	அன்போடு பார்த்தான்.

स तस्य दृष्ट्यर्पणसंप्रचोदितः प्रतापवान् काञ्चनचित्रकार्मुकः ।
समुत्पपाताथ सदस्युदीरितो द्विजातिमुख्यैर्हविषेव पावकः ॥

ஸ தஸ்ய த்ருஷ்ட்யர்பண ஸம்ப்ரசோதித:
ப்ரதாபவான் காஞ்சந சித்ரகார்முக: ।
ஸமுத்ப பாதாத ஸதஸ்யுதீரிதோ
த்விஜாதி முக்யைர் ஹவிஷேவ பாவக: ॥ 2

ஸ:	அந்த
ப்ரதாபவாந்	சூரன்
தஸ்ய	அவனது
தருஷ்ட்யர்பண ஸம்ப்ரசோதித:	கண்ணோக்கினாலே ஏவப் பெற்றவனாய்

காஞ்சநசித்ரகார்முகஃ	-	பொன்னில் செய்த விசித்திரமான ஒரு வில்லைத் தரித்தவனாய்
த்விஜாதிமுக்யைஃ	-	உத்தமரான அந்தணர்களால் செய்யப்பட்ட
ஹவிஷா	-	ஹவிஸ்ஸால்
உதீரிதஃ	-	உயரக் கிளம்பும்
பாவகஃ இவ	-	அக்கினி போல்
அத	-	இப்பொழுது
ஸதஸி	-	ஸதஸ்ஸில்
ஸமுத்பபாத	-	தோன்றினான்.

ततो महत् बालदिवाकरप्रभं प्रतप्तजाम्बूनदजालसंततम् ।
रथं समास्थाय ययौ स वीर्यवान् महाहरिं तं प्रति नैर्ऋतर्षभः ॥

ததோ மஹத் பாலதிவாகர ப்ரபம்
ப்ரதப்த ஜாம்பூநத ஜால ஸந்ததம் ।
ரதம் ஸமாஸ்தாய யயௌ ஸ வீர்யவான்
மஹாஹரிம் தம் ப்ரதி நைர்ருதர்ஷப: ॥ 3

ததஃ	-	பின்னர்
வீர்யவாந்	-	வீர்யவானும்
நைர்ருதர்ஷபஃ	-	ராக்ஷதர் தலைவனுமான
ஸஃ	-	அவன்
ப்ரதப்தஜாம்பூநத ஜாலஸந்ததம்	-	உருக்கிய தங்கக் கவசங்கள் இழைத்ததும்
பாலதிவாகரப்ரபம்	-	பாலதிவாகரன் போல் ஒளியுடையதுமான
மஹத்	-	பெரிய
ரதம்	-	ஒரு ரதத்தின் மீது
ஸமாஸ்தாய	-	ஏறிக் கொண்டு
தம்	-	அந்த
மஹாஹரிம்	-	பெரும் வானரரை
ப்ரதியயௌ	-	எதிர்த்துப் புறப்பட்டான்.

ततस्तपःसंग्रहसंचयार्जितं प्रतप्तजाम्बूनदजालशोभितम् ।
पताकिनं रत्नविभूषितध्वजं मनोजवाष्टाश्ववरैः सुयोजितम् ॥

ததஸ்தப: ஸங்க்ரஹ ஸஞ்சயார்ஜிதம்
ப்ரதப்த ஜாம்பூநதஜால ஶோபிதம் ।
பதாகினம் ரத்நவிபூஷிதத்வஜம்
மநோஜவாஷ்டாஶ்வவரை: ஸுயோஜிதம் ॥ 4

सुरासुराधृष्यमसङ्गचारिणं रविप्रभं व्योमचरं समाहितम् ।
सतूणमष्टासिनिबद्धबन्धुरं यथाक्रमावेशितशक्तितोमरम् ॥

ஸுராஸுராத்ருஷ்ய மஸங்க சாரிணம்
ரவிப்ரபம் வ்யோமசரம் ஸமாஹிதம் ।
ஸ தூணமஷ்டா ஸிநிபத்த பந்துரம்
யதாக்ரமா வேஶித ஶக்தி தோமரம் ॥ 5

विराजमानं प्रतिपूर्णवस्तुना सहेमदाम्ना शशिसूर्यवर्चसा ।
दिवाकराभं रथमास्थितस्ततः स निर्जगामामरतुल्यविक्रमः ॥

விராஜமானம் ப்ரதி பூர்ணவஸ்துநா
ஸஹேமதாம்நா ஶஶிஸூர்யவர்சஸா ।
திவாகராபம் ரதமாஸ்திதஸ்தத:
ஸ நிர்ஜகாமாமரதுல்ய விக்ரம: ॥ 6

அமரதுல்யவிக்ரமঃ - தேவதைகளுக்கு ஸமானமான விக்ரமம் படைத்த
ஸঃ - அவன்
ததঃ - அப்பொழுது
தபஸ்ஸங்க்ரஹ ஸஞ்சயார்ஜிதம் - தவங்கள் புரிந்து அவற்றின் பயனாக ஸம்பாதிக்கப்பட்டதும்,
ப்ரதப்தஜாம்பூநதஜால - உருக்கிய தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட கவசங்களால் அழகியதும்
பதாகிநம் - கொடியணிந்ததும்,
ரத்நவிபூஷிதத்வஜம் - ரத்தினங்கள் இழைத்த துவஜமுடையதும்,
மநோஜவாஷ்டாஶ்வவரைঃ - மனோவேகமாயோடும் எட்டு நற்பிறவிக் குதிரைகளால்
ஸுயோஜிதம் - நன்கு பூட்டப்பட்டதும்,
ஸுராஸுராத்ருஷ்யம் - தேவர்கள், அஸுரர்கள் இவர்களாலும் தகைக்க முடியாததும்,
அஸங்கசாரிணம் - தடையின்றி எங்கும் ஸஞ்சரிக்கக் கூடியதும்
ரவிப்ரபம் - சூர்யன் போன்ற ஒளியுடையதும்,
வ்யோமசரம் - வானத்திலும் செல்ல வல்லதும்,
ஸதூணம் - அம்பறாத் தூணிகள் அணியப் பெற்றதும்,
அஷ்டாஸிநிபந்தபந்துரம் - எட்டுக் கத்திகள் க்ட்டிய பலகைகள் பதிக்கப் பெற்றதும்,
யதாக்ரமாவேஶிதஶக்திதோமரம் - முறைப்படி வைக்கப்பட்ட வேல், தோமரம் இவைகளை உடையதும்,
ப்ரதிபூர்ணவஸ்துநா - வேண்டிய ஸகல வஸ்துக்களால்
விராஜமாநம் - விளங்குவதும்,
ஶஶிஸூர்யவர்சஸா - சந்திர சூரியரின் ஒளி போல் ஒளி வீசப் பெற்ற
ஸஹேமதாம்நா - பொற் கயிற்றால்

திவாகராபம் - ஸூர்யனைப் போன்ற காந்தியுள்ளதும்
ஸமா்ஹிதம் - ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும் முடிவு பெற்றதுமான
ரதம் - தேரின் மீது
ஆஸ்திதஃ - ஏறியவனாய்
ததஃ - அவ்விடமிருந்து
நிர்ஜகாம - வெளிப் புறப்பட்டான்.

स पूरयन् खं च महीं च साचलां तुरङ्गमातङ्गमहारथस्वनैः ।
बलैः समेतैः स हि तोरणस्थितं समर्थमासीनमुपागमत् कपिम् ॥

ஸ பூரயன் கஞ்ச மஹீஞ்ச ஸாசலாம்
துரங்கமாதங்க மஹாரதஸ்வனை: ।
பலை: ஸமேதை: ஸ ஹி தோரணஸ்திதம்
ஸமர்த மாஸீந முபாகமத் கபிம் ॥ 7

ஸஃ - அவன்
கம் ச - ஆகாயத்தையும்
ஸாசலாம் - மலைகளுட்பட
மஹீம் ச - புவியையும்
துரங்கமாதங்கமஹாரதஸ்வனைஃ-குதிரைகள், யானைகள், பெரிய ரதங்கள், இவைகளின் தொனிகளால்
பூரயந் - பேரிரைச்சலாகும்படி செய்து கொண்டு
ஸமேதைஃ - திரண்டு கூட வரும்
பலைஃ ஹி - ஸைன்யங்களோடுமே
ஸஃ - அவன்
தோரணஸ்திதம் - தோரண வாயிலில் காத்து
ஆஸீநம் - வீற்றிருக்கும்
ஸமர்த - ஸமர்த்தரான
கபிம் - வானரரை
உபாகமத் - நெருங்கிச் சென்றான்.

स तं समासाद्य हरिं हरीक्षणो युगान्तकालाग्निमिव प्रजाक्षये ।
अवस्थितं विस्मितजातसंभ्रमः समैक्षताक्षो बहुमानचक्षुषा ॥ ८

ஸ தம் ஸமாஸாத்ய ஹரிம் ஹரீக்ஷணோ
யுகாந்தகாலாக்நிமிவ ப்ரஜாக்ஷயே ।
அவஸ்திதம் விஸ்மித ஜாதஸம்ப்ரம:
ஸமைக்ஷதாக்ஷோ பஹுமான சக்ஷுஷா ॥ 8

ஹரீக்ஷணஃ - சிங்கம் போல நோக்குடைய
ஸஃ - அந்த
அக்ஷஃ - அக்ஷன்
ப்ரஜாக்ஷயே - பிரஜைகளை அழிப்பதில்

யுகாந்தகாலாக்நிம்	யுக முடிவுக் காலாக்கினியை
இவ	போன்றவராய்
அவஸ்திதம்	உறுதியாயிருக்கும்
தம் ஹரிம்	அந்த வானரரை
ஸமாஸாத்ய	நெருங்கி,
விஸ்மிதஜாதஸம்ப்ரமஃ	ஆச்சர்யத்தால் உண்டான மதிப்புடையவனாகி
பஹுமாநசக்ஷுஷா	பெருமதிப்பைக் காட்டும் நோக்குடனே
ஸமைக்ஷத	நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

स तस्य वेगं च कपेर्महात्मनः पराक्रमं चारिषु रावणात्मजः ।
विध्नारयन् स्वं च बलं महाबलो हिमक्षये सूर्य इवाभिवर्धते ॥

ஸ தஸ்ய வேகம் ச கபேர்மஹாத்மன:
பராக்ரம்சாரிஷு ராவணாத்மஜ: ।
விதாரயந் ஸ்வம் ச பலம் மஹாபலோ
ஹிமக்ஷயே ஸூர்ய . இவாபிவர்ததே ॥ 9

மஹாபலஃ	மஹாபலிஷ்டனான
ஸஃ	அந்த
பார்திவாத்மஜஃ	ராஜகுமாரன்
அரிஷு	சத்துருக்களிடத்தில்
தஸ்ய	அந்த
மஹாத்மநஃ	மஹாத்மாவான
கபேஃ	வானரரின்
வேகம் ச	ஸாமர்த்தியத்தையும்
பராக்ரமம் ச	பராக்கிரமத்தையும்
ஸ்வம் பலம் ச	தனது வலிமையையும்
விதாரயந்	ஆராய்ந்து கொண்டு
ஹிமக்ஷயே	பனிக்கால முடிவில்
ஸூர்யஃ இவ	ஸூரியன் போல்
அபிவர்ததே	பெருகலுற்றான்.

स जातमन्युः प्रसमीक्ष्य विक्रमं स्थिरं स्थितः संयति दुर्निवारणम् ।
समाहितात्मा हनुमन्तमाहवे प्रचोदयामास शरैस्त्रिभिः शितैः ॥ १०

ஸஜாத மன்யு: ப்ரஸமீக்ஷ்ய விக்ரமம்
ஸ்திரம் ஸ்தித: ஸம்யதி துர்நிவாரணம் ।
ஸமாஹி தாத்மா ஹநுமந்தமாஹவே
ப்ரசோதயாமாஸ ஶரை ஸ்த்ரிபி: ஶிதை: ॥ 10

ஸ்திதஃ ஸஃ	எதிரிலிருந்த அவன்,
ஸம்யதி	யுத்தத்தில்
துர்நிவாரணம்	எவராலும் மீட்க வொண்ணாத

ஸ்திரம் - மாறாத
விக்ரமம் - பராக்கிரமத்தை
ப்ரஸமீக்ஷ்ய - நன்கு கவனித்துப் பார்த்து,
ஜாதமந்யுः - கோபம் தலைக்கேறியவனாய்
ஸமாஹிதாத்மா - புத்தியை ஒரு வகையாய் நிச்சயம் செய்து கொண்டு
ஶிதைः - கூரிய
த்ரிபிः - மூன்று
ஶரைः - சரங்களால்
ஹநுமந்தம் - ஹனுமாரை
ஆஹவே - போருக்கு
ப்ரசோதயாமாஸ - இழுத்தான்.

ततः कपिं तं प्रसमीक्ष्य गर्वितं जितश्रमं शत्रुपराजयोर्जितम् ।
अवैक्षताक्षः समुदीर्णमानसः स बाणपाणिः प्रगृहीतकार्मुकः ॥

தத: கபிம் தம் ப்ரஸமீக்ஷ்ய கர்விதம்
ஜிதஶ்ரமம் ஶத்ருபராஜ யோர்ஜிதம் ।
அவைக்ஷதாக்ஷ: ஸமுதீர்ண மானஸ:
ஸ பாண பாணி: ப்ரக்ருஹீத கார்முக: ॥ 11

பாணபாணிः - கையில் அம்பு கொண்டவனும்
ப்ரக்ஹீதகார்முகः - வில்லை நாணேற்றி வைத்துக் கொண்டிருந்தவனுமான
ஸः அக்ஷः - அந்த அக்ஷன்
தம் - அந்த
கபிம் - வானரரை
ததः - அப்படியிருந்தும்
ஜிதஶ்ரமம் - இளைப்பென்பதே இல்லாத
கர்விதம் - செருக்குடனிருப்பவராயும்
ஶத்ருபராஜயோர்ஜிதம் - சத்துருக்களை வெல்லுவதில் ஆண்மையுடனிருப்பவராயும்
ப்ரஸமீக்ஷ்ய - கண்டு
ஸமுதீர்ணமாநஸः - கௌரவமடைந்த மனத்தனாய்
அவைக்ஷத - மனத்தினுள் யோசித்தான்.

स हेमनिष्काङ्गदचारुकुण्डलः समाससादाशुपराक्रमः कपिम् ।
तयोर्बभूवाप्रतिमः समागमः सुरासुराणामपि संभ्रमप्रदः ॥ १२

ஸ ஹேமநிஷ்காங்கதசாருகுண்டல:
ஸமாஸஸாதாஶு பராக்ரம: கபிம் ।
தயோர் பபூவா ப்ரதிம: ஸமாகம:
ஸுராஸுராணாமபி ஸம்ப்ரம ப்ரத: ॥ 12

ஹேமநிஷ்காங்கத-சாருகுண்டல:	தங்கத்தால் செய்த பதக்கங்களையும் தோள்வளைகளையும் அழகிய குண்டலங்களையும் அணிந்திருந்தவனும்
பராக்ரம:	பராக்கிரமசாலியுமான
ஸ:	அவன்
கபிம்	வானரரை
ஆஶு	விரைவாய்
ஸமாஸஸாத	மேல் விழுந்து தாக்கினான்,
தயோ:	அவ்விருவர்களுடைய
ஸமாகம:	கை கலப்பு
அப்ரதிம:	இணையில்லாததாயும்
ஸுராஸுராணாம் அபி	தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் கூட
ஸம்ப்ரமப்ரத:	அச்சமுண்டாக்குவதாயும்
பபூவ	இருந்தது.

ररास भूमिर्न ततापा भानुमान् ववौ न वायुः प्रचचाल चाचलः ।
कपेः कुमारस्य च वीक्ष्य संयुगं ननाद च द्यौरुदधिश्च चुक्षुभे ॥

ரராஸ பூமிர்ந ததாப பாநுமாந்
வவௌ ந வாயு: ப்ரசசால சாசல: ।
கபே: குமாரஸ்ய ச வீக்ஷ்ய ஸம்யுகம்
நநாத ச த்யௌருததிஶ்ச சுக்ஷுபே ॥ 13

கபே:	வானரருக்கும்
குமாரஸ்ய ச	ராஜகுமாரனுக்குமுண்டான
ஸம்யுகம்	சண்டையை
வீக்ஷ்ய	கண்டு
பூமி: ரராஸ	பூமி கதறிற்று;
பாநுமாந்	ஸூரியன்
ந ததாப	ஒளி வீசாதிருந்தான்;
வாயு:	வாயு பகவான்
ந வபௌ	வீசாதிருந்தான்;
அசல: ச	மலைகூட
ப்ரசசால	நடுங்கிற்று;
த்யௌ: ச நநாத	ஆகாயமும் ஒலித்தது;
உததி: ச	சமுத்திரமும்
சுக்ஷுபே	கலங்கிற்று.

ततः स वीरः सुमुखान् पतत्रिणः सुवर्णपुङ्खान् सविषानिवोरगान् ।
समाधिसंयोगविमोक्षतत्त्वविच्छरानथ तीन् कपिमूर्ध्न्यताडयत् ॥

தத: ஸ வீர: ஸுமுகாந் பதத்ரிண:
ஸுவர்ணபுங்காந் ஸவிஷாநிவோரகாந் ।
ஸமாதி ஸம்யோக விமோக்ஷதத்வ
விச்சராநத த்ரீன் கபி மூர்த்நயதாடயத் ॥ 14

அத	- அப்பொழுது
ஸ:	- அந்த
ஸமாதிஸம்யோக விமோக்ஷதத்வவித்	- இலக்கக் குறிப்பிலும், அம்பைத் தொடுப்பதிலும், விடுப்பதிலும் வகைகளை நன்கறிந்த
வீர:	- வீரன்
ஸுமுகாந்	- கூரிய முனைகளுள்ளதும்
ஸுவர்ணபுங்காந்	- பொற்பிடியிட்டதும்
ஸவிஷாந்	- விஷம் தோய்ந்ததும்
பதத்ரிண:	- சிறகுகள் அமைக்கப் பெற்றதுமான
த்ரீந்	- மூன்று
உரகாந் இவ	- விஷ ஸர்ப்பங்களைப் போன்ற
ஶராந்	- சரங்களை
தத:	- திரும்பவும்
கபிமூர்த்நி	- வானரரின் முடியில்
அதாடயத்	- பாய விடுத்தான்.

स तैः शरैर्मूर्ध्नि समं निपातितैः क्षरन्नसृग्दिग्धविवृत्तलोचनः ।
नवोदितादित्यनिभः शरांशुमान् व्यरोचतादित्य इवांशुमालिकः ॥

ஸ தை: ஶரைர் மூர்த்நி ஸமம் நிபாதிதை:
க்ஷரந்நஸ்ருக்திக்த விவ்ருத்த லோசன: ।
நவோதிதாதித்யநிப: ஶராம்ஶுமாந் 15
வ்யரோசதாதித்ய இவாம்ஶுமாலிக: ॥

ஸ:	- அவர்
மூர்த்நி	- முடியில்
ஸமம்	- ஏக காலத்தில்
நிபாதிதை:	- வந்து பாய்ந்த
தை: ஶரை:	- அந்த பாணங்களால்
க்ஷரந்	- ரத்த பெருக்கினாலும் பாதை சற்றுமடையாதவராய்
ஶராம்ஶுமாந்	- சரங்களையே கிரணங்களாக உடையவராய்
அஸ்ருக்திக்த விவ்ருத்தலோசந:	- இரத்தமாய்ச் சிவந்து சுழலும் கண்களுடைய்வராய்
நவோதிதாதித்யநிப:	- அப்போதெழுந்த ஆதித்யனது ஒளி கொண்டவராய்
அம்ஶுமாலிக:	- கிரணங்களை வீசும்

ஆதித்யஃ இவ	கதிரவன்போல்
வ்யராஜத	விளங்கினார்.

ततः स पिङ्गाधिपमन्त्रिसत्तमः समीक्ष्य तं राजवरात्मजं रणे ।
उदग्रचित्तायुधचित्रकार्मुकं जहर्ष चापूर्यत चाहवोन्मुखः ॥

தத: ஸ பிங்காதிப மந்த்ரி ஸத்தம: ஸமீக்ஷ்ய
  தம் ராஜ வராத்மஜம் ரணே ।
உதக்ர சித்ராயுத சித்ரகார்முகம்
  ஜஹர்ஷ சாபூர்யத சாஹவோந் முக: ॥ 16

ததஃ	அதன்மேல்
பிங்காதிபமந்த்ரிஸத்தமஃ	வானர ராஜரின் மந்திரிகளில் சிறந்த
ஸஃ	அவர்
ரணே	ரண களத்தில்
உதக்ரசித்ராயுத சித்ரகார்முகம்	கூரிய பலஆயுதங்களையும், பல விற்களையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவனும்
ராஜவராத்மஜம்	மன்னவனது அருமைப் புதல்வனுமான
தம்	அவனை
ஸமீக்ஷ்ய	உற்று நோக்கி
ச ச	தக்ஷணமே
ஆஹவோந்முகஃ	சண்டைக்கு சன்னத்தராகி
ஜஹர்ஷ	சந்தோஷித்தார்;
ஆபூர்யத	பூரித்து கர்ஜித்தார்.

स मन्दराग्रस्थ इवांशुमालिको विवृद्धकोपो बलवीर्यसंयुतः ।
कुमारमक्षं सबलं सवाहनं ददाह नेत्राग्निमरीचिभिस्तदा ॥

ஸ மந்தராக்ரஸ்த இவாம்ஶுமாலிகோ
  விவ்ருத்தகோபோ பலவீர்யஸம்யுத: ।
குமார மக்ஷம் ஸபலம் ஸவாஹனம்
  ததாஹ நேத்ராக்நி மரீசி பிஸ்ததா ॥ 17

ததா	அப்பொழுது
பலவீர்யஸம்யுதஃ	பலமும் வீர்யமும் கொண்ட
ஸஃ	அவர்,
விவ்ருத்தகோபஃ	கோபம் மேலிட்டவராய்
மந்தராக்ரஸ்தஃ	மந்தரகிரியின் நுனியிலிருக்கும்
அம்ஶுமாலிகஃ இவ	ஸூரியனென
ஸபலம்	சைன்யங்களோடு கூடியவனும்
ஸவாஹநம்	வாஹனங்களோடு கூடியவனுமான
அக்ஷம் குமாரம்	அக்ஷனென்ற குமாரனை

நேத்ராக்நிமரீசிபிஃ - கண்களில் இருந்து கக்கிய தீச்சுடர்களால்
ததாஹ - வேதனையுண்டாக்கினார்.

ततः स बाणासनचित्रकार्मुकः शरप्रवर्षो युधि राक्षसाम्बुदः ।
शरान् मुमोचाशु हरीश्वराचले बलाहको वृष्टिमिवाचलोत्तमे ॥

தத: ஸ பாணாஸந சித்ர கார்முக:
    ஶர ப்ரவர்ஷோ யுதி ராக்ஷஸாம்புத: ।
ஶராந் முமோசாஶு ஹரீஶ்வராசலே
    பலாஹகோ வ்ருஷ்டி மிவாசலோத்தமே ॥ 18

ததஃ - அதனால்
பாணாஸநசித்ரகார்முகஃ - அம்பு தொடுத்து விடுக்கும் வில்லாகிய அற்புத வானவில்லுடையவனாய்
ஶரப்ரவர்ஷஃ - பாணங்களை மழையாக உடைய
ராக்ஷஸாம்புதஃ - ராக்ஷஸ மேகமாகிற
ஸஃ - அவன்,
பலாஹகஃ - மேகம்
அசலோத்தமே - பெருமலையில்
வ்ருஷ்டிம் - மழையை
இவ - எப்படியோ அப்படியே
ஹரிஶ்வராசலே - வானரோத்தமராகிய பர்வதத்தில்,
யுதி - போரில்
ஶராந் - பாணங்களை
ஆஶு - வேகமாய்
முமோச - சொரிந்தான்.

ततः कपिस्तं रणचण्डविक्रमं विवृद्धतेजोबलवीर्यसंयुतम् ।
कुमारमक्षं प्रसमीक्ष्य संयुगे ननाद हर्षाद् घनतुल्यविक्रमः ॥

தத: கபிஸ்தம் ரணசண்ட விக்ரமம்
    விவ்ருத்த தேஜோ பல வீர்ய ஸம்யுதம் ।
குமாரமக்ஷம் ப்ரஸமீக்ஷ்ய ஸம்யுகே 19
    நநாத ஹர்ஷாத் கனதுல்ய விக்ரம: ॥

ததஃ - அப்பொழுது
கநதுல்யவிக்ரமஃ - மேகத்தை நிகர்த்த பராக்கிரமமுள்ள
கபிஃ - வானரர்
தம் அக்ஷம் - அந்த அக்ஷனென்ற
குமாரம் - ராஜகுமாரனை
ரணசண்டவிக்ரமம் - யுத்தத்தில் உக்கிரமான பராக்கிரமம் கொண்டவனாயும்
விவ்ருத்ததேஜோ - மேன்மேல் வளரும் தேஜஸ்ஸும்,
பலவீர்யஸம்யுதம் பலமும், வீர்யமும், கூடியிருப்பவனாயும்

ப்ரஸமீக்ஷ்ய	கண்டு,
ஸம்யுகே	போரில்
ஹர்ஷாத்	ஸந்தோஷத்தால்
நநாத	கர்ஜித்தார்.

स बालभावाद्युधि वीर्यदर्पितः प्रवृद्धमन्युः क्षतजोपमेक्षणः ।
समाससादाप्रतिमं कपिं रणे गजो महाकूपमिवावृतं तृणैः ॥

ஸ பால பாவாத்யுதி வீர்ய தர்பித:
ப்ரவ்ருத்தமன்யு: க்ஷதஜோபமேக்ஷண: ।
ஸமாஸ ஸாதா ப்ரதிமம் கபிம் ரணே
கஜோ மஹாகூபமிவா வ்ருதம் த்ருணை: ॥ 20

ஸ:	அவன்
யுதி	யுத்தத்தில்
பாலபாவாத்	சிறுபிள்ளைத் தனத்தால்
வீர்யதர்பித:	வீரச் செருக்குற்றவனாய்
ப்ரவ்ருத்தமந்யு:	கோபம் தலைக்கேறியவனாய்,
க்ஷதஜோபமேக்ஷண:	இரத்தமாய்ச் சிவந்த கண்களுடையவனாய்,
ரணே	போரில்
அப்ரதிமம்	இணையில்லாதவரான
கபிம்	வானரரின் மீது
த்ருணை:	புற்களால்
ஆவ்ருதம்	மறைக்கப்பட்ட
மஹாகூபம்	பெருங்கிணற்றில்
கஜ: இவ	யானை போல்
ஸமாஸஸாத	விழுந்தான்.

स तेन बाणैः प्रसभं निपातितैश्चकार नादं घननादनिःस्वनः ।
समुत्पपाताशु नभः स मारुतिर्भुजोरुविक्षेपणघोरदर्शनः ॥

ஸ தேந பாணை: ப்ரஸபம் நிபாதிதைஶ்ஶ
சகார நாதம் கநநாத நி: ஸ்வன: ।
ஸமுத்ப பாதாஶ நப: ஸ மாருதிர்
புஜோருவிக்ஷேபண கோரதர்ஶன: ॥ 21

ஸ:	அவர்
தேந	அவனால்
ப்ரஸபம்	வலுவாய்
நிபாதிதை:	சொரியப்பட்ட
பாணை:	பாணங்களால்
கநநாதநி:ஸ்வந:	மேக முழக்கம் போல் குரல் கொண்டு
நாதம்	ஒரு கர்ஜனையை

சகார	இட்டார்;
ஸ:	அந்த
மாருதி:	மாருதியார்
புஜோருவிக்ஷேபணகோரதர்ஶந:	புஜங்களையும், தொடைகளையும் அகன்று விரித்து பயங்கரத் தோற்றமுடையவராகி
நப:	ஆகாசத்தில்
ஆஶு	வேகமாய்
ஸமுத்பபாத	கிளம்பினார்.

समुत्पतन्तं समभिद्रवद्बली स राक्षसानां प्रवरः प्रतापवान् ।
रथी रथिश्रेष्ठतमः किरन्शरैः पयोधरः शैलमिवाश्मवृष्टिभिः ॥

ஸமுத் பதந்தம் ஸமபித்ரவத் பலீ
ஸ ராக்ஷஸாநாம் ப்ரவர: ப்ரதாபவாந் ।
ரதீ ரத ஶ்ரேஷ்டதம: கிரஞ்ஶரை:
பயோதர: ஶைலமிவாஶ்ம வ்ருஷ்டிபி: ॥ 22

பலீ	பலவானும்
ராக்ஷஸாநாம்	ராக்ஷஸர்களில்
ப்ரவர:	சிறந்தவனும்
ப்ரதாபவாந்	பிரதாபசாலியும்
ரதீ	ரதவீரனும்
ரதஶ்ரேஷ்டதம:	ரதவீரர்களில் மிகவும் மேன்மை பெற்றவனுமான
ஸ:	அவன்
பயோதர:	மேகம்
அஶ்மவ்ருஷ்டிபி:	கல் மாரிகளால்
ஶைலம் இவ	மலையின் மீது போல்
ஶரை:	பாணங்களால்
ஸமுத்பதந்தம்	உயர எழுந்த அவர் மீது
கிரந்	சொரிந்து கொண்டு
ஸமபித்ரவத்	ஹிம்ஸித்தான்.

स तान्शरांस्तस्य विमोक्षयन् कपिश्चचार वीरः पथि वायुसेविते ।
शरान्तरे मारुतवद्विनिष्पतन् मनोजवः संयति चण्डविक्रमः ॥

ஸ தாஞ் ஶராம்ஸ்தஸ்ய விமோக்ஷயன்
கபிஶ் சசார வீர: பதி வாயுஸேவிதே ।
ஶராந்தரே மாருதவத் விநிஷ்பதன்
மனோஜவ:. ஸம்யதி சண்ட விக்ரம: ॥ 23

சண்டவிக்ரம:	- உக்ரமான பராக்கிரமம் கொண்டவரும்
மநோஜவ:	- மனோவேகம் போன்ற வேகமுள்ளவருமான
ஸ:	- அந்த
ஹரி: வீர:	- வானரவீரர்
ஸம்யதி	- போரில்
தஸ்ய	- அவனுடைய
தாந்	- அந்த
ஶராந்	- சரங்களை
விமோக்ஷயந்	- தளர அடித்து
ஶராந்தரே	- சரங்களினிடையே
மாருதவத்	- வாயுவைப் போல்
விநிஷ்பதந்	- நுழைந்தும் தப்பியும்
வாயுஸேவிதே	- வாயு சஞ்சரிக்கும்
பதி	- வானத்தில்
சசார	- இருந்து கொண்டிருந்தார்.

तमात्तबाणासनमाहवोन्मुखं खमास्तृणन्तं विविधैः शरोत्तमैः ।
अवैक्षताक्षं बहुमानचक्षुषा जगाम चिन्तां च स मारुतात्मजः ॥

தமாத்தபாணாஸந மாஹவோன் முகம்
கமாஸ்த்ருணந்தம் விவிதை: ஶரோத்தமை: ।
அவைக்ஷதாக்ஷம் பஹுமானசக்ஷுஷா
ஜகாம சிந்தாம் ச ஸ மாருதாத்மஜ: ॥ 24

ஸ:	- அந்த
மாருதாத்மஜ:	- வாயு குமாரர்
ஆத்தபாணாஸநம்	- வில்லைக் கையிலேந்தியிருப்பவனும்
ஆஹவோந்முகம்	- போரில் ஆசை கொண்டவனும்
விஶிகை:	- கூர்மையான
ஶரோத்தமை:	- சரோத்தமங்களால்
கம்	- ஆகாயத்தை
ஆஸ்த்ருணந்தம்	- நிரம்பச் செய்யும்
அக்ஷம்	- அக்ஷனென்ற
தம்	- அவனை,
பஹுமாநசக்ஷுஷா	- பெருமதிப்பைக் காட்டும் நோக்குடனே
அவைக்ஷத	- கவனமாய்ப் பார்த்தார்;
ச	- அதோடு
சிந்தாம் ஜகாம	- மனதினுள் ஆராய்ச்சி செய்தார்.

ततः शरैर्भिन्नभुजान्तरः कपिः कुमारवीर्येण महात्मना नदन् ।
महाभुजः कर्मविशेषतत्त्वविद्विचिन्तयामास रणे पराक्रमम् ॥

ததஃ ஶரைர் பிந்ந புஜாந்தர: கபி:
குமாரவீர்யேண மஹாத்மநா நதன் ।
மஹாபுஜ: கர்மவிஶேஷ தத்த்வவித்
விசிந்தயாமாஸ ரணே பராக்ரமம் ॥

ததஃ	அப்பொழுது	25
மஹாத்மநா	மஹாத்மாவான	
குமாரவீரேண	இராஜகுமார வீரனால் (விடுக்கப்பட்ட)	
ஶரைஃ	பாணங்களால்	
பிந்நபுஜாந்தரஃ	கிழிக்கப்பட்ட மார்பை உடையவராகி	
மஹாபுஜஃ	சக்திமானும்	
கர்மவிஶேஷதத்வவித்	கர்மங்களின் சிறப்பின் அருமை தெரிந்தவருமான	
கபிஃ	வானரர்	
நதந்	கர்ஜனை செய்து கொண்டு	
ரணே	போரில்	
பராக்ரமம்	இனி கொள்ள வேண்டிய முயற்சியைப் பற்றி	
விசிந்தயாமாஸ	மனதினுள் ஆராய்ச்சி செய்தார்.	

अबालवद्बालदिवाकरप्रभः करोत्ययं कर्म महन्महाबलः ।
न चास्य सर्वाहवकर्मशोभिनः प्रमापणे मे मतिरत्र जायते ॥

அபால வத்பால திவாகர ப்ரப:
கரோத்யயம் கர்ம மஹன் மஹாபல: ।
ந சாஸ்ய ஸர்வாஹவ கர்ம ஶோபின: 26
ப்ரமாபணே மே மதிரத்ர ஜாயதே ॥

அயம் ச	"இவனோ
மஹாபலஃ	மஹாபலிஷ்டனாய்
பாலதிவாகரப்ரபஃ	பாலசூர்யன் போல் ஒளி பெற்றவனாய்
அபாலவத்	தக்க வயது வந்தவன்போல்
மஹத்	பெரிய
கர்ம	தொழிலை
கரோதி	புரிகிறான்.
ஸர்வாஹவ	எல்லா போர்த் தொழில்களையும்
கர்மஶோபிநஃ	பழுதறச் செய்யும்
அஸ்ய	இவனை
அத்ர	இப்பொழுதே
ப்ரமாபணே	கொலை புரிவதில்
மே	எனக்கு
மதிஃ	தீர்மானம்
ந ஜாயதே	எழவில்லை.

अयं महात्मा च महांश्च वीर्यतः समाहितश्चातिसहश्च संयुगे ।
असंशयं कर्मगुणोदयादयं सनागयक्षैर्मुनिभिश्च पूजितः ॥

அயம் மஹாத்மா ச மஹாம்ஶ்ச வீர்யத:
ஸமாஹிதஶ்சாதி ஸஹஶ்ச ஸம்யுகே ।
அஸம் ஶயம் கர்ம குணோதயாதயம்
ஸநாக யக்ஷைர் முனிபிஶ்ச பூஜித: ॥ 27

அயம்	-	''இவன்
மஹாத்மா	-	மிகுந்த-பலசாலி;
வீர்யத: ச	-	வீர்யத்திலும்
மஹாந்	-	பெரியவன்;
ஸமாஹித:	-	கஷ்டத்திற்குச் சலியாதவன்;
ஸம்யுகே ச	-	யுத்தத்திலும்
அதிஸஹ:	-	பொறுத்து நிற்பவன்;
ச	-	அதுவுமன்றி
அயம்	-	இவன்
கர்மகுணோதயாத்	-	செய்தொழில்களின் பெருமைக் குணங்கள் அமைந்திருப்பதால்
ஸநாகயக்ஷை:	-	நாக யக்ஷர் இவர்களுட்பட
முநிபி: ச	-	முனிவர்களாலும்
பூஜித: ச	-	கொண்டாடப்பட்டவனே;
அஸம்ஶயம்	-	இதில் சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை.

पराक्रमोत्साहविवृद्धमानसः समीक्षते मां प्रमुखागतः स्थितः ।
पराक्रमो ह्यस्य मनांसि कम्पयेत् सुरासुराणामपि शीघ्रगामिनः ॥

பராக்ரமோத்ஸாஹ விவ்ருத்த மானஸ:
ஸமீக்ஷதே மாம் ப்ரமுகாகத: ஸ்தித: ।
பராக்ரமோ ஹ்யஸ்ய மனாம்ஸி கம்பயேத்
ஸுராஸுராணாமபி ஶீக்ரகாமின: ॥ 28

பராக்ரமோத்ஸாஹவிவ்ருத்தமாநஸ:		''பராக்கிரமம், உத்ஸாஹம் இவைகளால் விருத்தியடைந்த மனத்தையுடையவனாய்.
ப்ரமுகாகத:	-	எதிர்த்து வந்தவனாய்
ஸ்தித:	-	நின்று கொண்டு
மாம்	-	என்னை
ஸமீக்ஷதே	-	உற்றுப் பார்க்கிறான்;
ஶீக்ரகாமிந:	-	விரைந்த போக்கினை உடைய
அஸ்ய	-	இவனது
பராக்ரம:	-	பராக்கிரமம்
ஸுராஸுராணாம் அபி	-	தேவாஸுரர்களுடைய
மநாம்ஸி ஹி	-	நெஞ்சங்களையும்
கம்பயேத்	-	நடுங்கச் செய்யும்.

न खल्वयं नाभिभवेदुपेक्षितः पराक्रमो ह्यस्य रणे विवर्धते ।
प्रमापणं त्वेव ममास्य रोचते न वर्धमानोऽग्निरुपेक्षितुं क्षमः ॥

ந கல்வயம் நாபிபவேதுபேக்ஷித:
    பராக்ரமோ ஹ்யஸ்ய ரணே விவர்ததே ।
ப்ரமாபணம் த்வேவ மமாஸ்ய ரோசதே
    ந வர்தமாநோऽக்நிருபேக்ஷிதும் க்ஷம: ॥ 29

அயம்	- "இவன்
உபேக்ஷித: கலு	- உபேக்ஷிக்கப்பட்டவனென்றாலும்
ந அபிபவேத் ந	- மேல் விழுந்து தாக்க மாட்டானென்னபதில்லை;
ஹி ரணே	- ஏனெனில் போரில்
அஸ்ய	- இவனுக்கு
பராக்ரம:	- பராக்கிரமம்
விவர்ததே	- விசேஷமாய்ப் பெருகுகிறது
அஸ்ய	- இவனை
து	- இப்பொழுதே
ப்ரமாபணம் ஏவ	- கொலை புரிதலே
மம	- எனக்கு
ரோசதே	- உசிதமாய்த் தோன்றுகிறது;
வர்தமாந:	- பற்றி எரியும்
அக்நி:	- நெருப்பு
உபேக்ஷிதும்	- உபேக்ஷை செய்வதற்கு
ந க்ஷம:	- ஒவ்வாது."

इति प्रवेगं तु परस्य तर्कयन् स्वकर्मयोगं च विधाय वीर्यवान् ।
चकार वेगं तु महाबलस्तदा मतिं च चक्रेऽस्य वधे महाकपिः ॥

இதி ப்ரவேகம் து பரஸ்ய தர்கயந்
    ஸ்வகர்ம யோகம் ச விதாய வீர்யவாந் ।
சகார வேகம் து மஹாபலஸ் ததா 30
    மதிம் ச சக்ரேऽஸ்ய வதே மஹாகபி: ॥

மஹாபல:	- மஹாபலிஷ்டரான
வீர்யவாந்	- வீர்யம் படைத்த அவர்
இதி	- இவ்விதமாக
பரஸ்ய	- சத்துருவின்
ப்ரவேகம்	- அத்யந்த வேகத்தையும்
ஸ்வகர்மயோகம் ச	- தன் கார்ய ஸித்தியையும்
தர்கயந்	- ஆராய்ந்து
விதாய	- நிச்சயித்து

ததா	அப்பொழுது
வேகம் து சகார	ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்தார்.
து	இப்பொழுதே
அஸ்ய	இந்த
துராத்மநஃ	துராத்மாவை
வதேச	கொலை புரிவதிலேயே
மதி சக்ரே	மன உறுதி கொண்டார்.

स तस्य तानष्ट हयान् महाजवान् समाहितान् भारसहान् विवर्तने ।
जघान वीरः पथि वायुसेविते तलप्रहारैः पवनात्मजः कपिः ॥

ஸ தஸ்ய தாநஷ்ட ஹயாந் மஹாஜவான்
ஸமாஹிதாந் பாரஸஹாந் விவர்தநே ।
ஜகாந வீர: பதி வாயுஸேவிதே
தல ப்ரஹாரை: பவநாத்மஜ: கபி: ॥ 31

ஸஃ	அந்த
பவநாத்மஜஃ	வாயு குமாரரான
கபிஃ வீரஃ	வானர வீரர்
மஹாஜவாந்	மிக்க வேகமுள்ளனவும்
ஸமாஹிதாந்	கஷ்டங்களுக்குச் சலியாதவைகளும்
விவர்தநே	மாறி மாறித் திரிவதில்
பாரஸஹாந்	சலியாத வலிமை கொண்டவையுமான
தஸ்ய	அவனுடைய
தாந் அஷ்ட ஹயாந்	அந்த எட்டுக் குதிரைகளை
வாயுஸேவிதே	வாயு சஞ்சரிக்கும்
பதி	ஆகாசத்தில்
தலப்ரஹாரைஃ	உள்ளங்கை அடிகளால்
ஜகாந	அறைந்து கொன்றார்.

ततस्तलेनाभिहतो महारथः स तस्य पिङ्गाधिपमन्त्रिनिर्जितः ।
प्रभग्ननीडः परिमुक्तकूबरः पपात भूमौ हतवाजिरम्बरात् ॥

ததஸ்தலேநாபிஹதோ மஹாரத:
ஸதஸ்ய பிங்காதிப மந்த்ரி நிர்ஜித: ।
ப்ரபக்நநீட: பரிமுக்தகூபர:
பபாத பூமௌ ஹதவாஜிரம்பராத் ॥ 32

ததஃ	அப்பொழுது
தஸ்ய	அவனுடைய
ஸஃ	அந்த
மஹாரதஃ	பெருந்தேர்
தலேந	கையால்

அபிஹத:	- அறையப்பட்டதாய்
பிங்காதிபமந்த்ரிநிர்ஜித:	-வானர ச்ரேஷ்டரின் மந்திரியால் உருவழிக்கப்பட்டதாய்
ஹதவாஜி:	- கொல்லப்பட்ட குதிரைகளுடையதாய்
ப்ரபக்நநீட:	- இரத உருவம் சிதைந்ததாய்
பரிமுக்தகூபர:	- இருசு கழன்று தனிப்பட்டதாய்
அம்பராத்	- ஆகாயத்தில் இருந்து
பூமௌ	- பூமியில்
பபாத	- விழுந்தது.

स तं परित्यज्य महारथो रथं सकार्मुकः खड्गधरः खमुत्पतन् ।
ततोऽभियोगादृषिरुग्रवीर्यवान् विहाय देहं मरुतामिवालयम् ॥

ஸ தம் பரித்யஜ்ய மஹாரதோ
ரதம் ஸகார்முக: கட்கதர: கமுத்பதன் ।
ததோऽபி யோகாத்ருஷிருக்ர வீர்யவாந்
விஹாய தேஹம் மருதாமிவாலயம் ॥ 33

ஸ:	- அந்த
உக்ரவீர்யவாந்	- உக்கிரமான வீர்யமுடையவனான
மஹாரத:	- மஹாரதன்,
தம் ரதம்	- அந்த ரதத்தை
பரித்யஜ்ய	- விட்டிழந்து
ஸகார்முக:	- தனுஸ்ஸை உடையவனாய்
கட்கதர:	- கத்தியைக் கையிலே கொண்டவனாய்
தபோ(அ)பியோகாத்	- தவத்தின் பெருமையால்
தேஹம்	- சரீரத்தை
விஹாய	- துறந்து
மருதாம் ஆலயம்	- தேவ லோகத்தை
ரிஷி:	- முனிவர்
இவ	- எப்படி நாடிச் செல்லுவரோ அப்படியே
கம்	- ஆகாசத்தில்
உத்பதந்	- தோன்றினான்.

ततः कपिस्तं विचरन्तमम्बरे पतत्रिराजानिलसिद्धसेविते ।
समेत्य तं मारुततुल्यविक्रमः क्रमेण जग्राह स पादयोर्दृढम् ॥

தத: கபிஸ்தம் விசரந்தமம்பரே பதத்ரி
ராஜாநில ஸித்தஸேவிதே ।
ஸமேத்ய தம் மாருததுல்ய விக்ரம:
க்ரமேண ஜக்ராஹ ஸ பாதயோர் த்ருடம் ॥ 34

ததः	-	அப்பொழுது
ஸः	-	அந்த
மாருததுல்யவிக்ரமः	-	வாயுவுக்கு ஸமமான விக்ரமம் பெற்ற
கபிः	-	வானரர்
பதத்ரிராஜாநில ஸித்தஸேவிதே	-	கருடன், வாயு, ஸித்தர் இவர்கள் ஸஞ்சரிக்குமிடமான
அம்பரே	-	ஆகாயத்தில்
விசரந்தம்	-	ஓடித் திரியும்
தம்	-	அவனை
ஸமேத்ய	-	தாக்கி
பாதயோः	-	இரு கால்களிடையில்
க்ரமேண	-	வலுக் கொண்டு
தம்	-	அவனை
த்ருடம்	-	கெட்டியாய்
ஜக்ராஹ	-	பிடித்துக் கொண்டார்.

स तं समाविध्य सहस्रशः कपिर्महोरगं गृह्य इवाण्डजेश्वरः ।
मुमोच वेगात् पितृतुल्यविक्रमो महीतले संयति वानरोत्तमः ॥

ஸ தம் ஸமாவித்ய ஸஹஸ்ரஶः
கபிர் மஹோரகம் க்ருஹ்ய இவாண்டஜேஶ்வர: ।
முமோச வேகாத் பித்ருதுல்யவிக்ரமோ
மஹீதலே ஸம்யதி வானரோத்தம: ॥ 35

ஸः	-	அந்த
பித்ருதுல்யவிக்ரமः	-	தந்தைக்குச் சமமான சாமர்த்தியமுள்ளவரும்
வாநரோத்தமः	-	வானரர்களில் சிறந்தவருமான
கபிः	-	வானரர்
ஸம்யதி	-	போர்க் களத்தில்
தம்	-	அவனை
அண்டஜேஶ்வரः	-	பறவைகளின் ஈசனான கருடன்
மஹோரகம்	-	பெரும் பாம்பை
இவ	-	எப்படியோ அப்படி
க்ருஹ்ய	-	பிடித்து
ஸஹஸ்ரஶः	-	பலபடியாய்
ஸமாவித்ய	-	சுழற்றி
வேகாத்	-	விசையாக
மஹீதலே	-	பூமியில்
முமோச	-	எறிந்தார்.

स भग्नबाहूरुकटीशिरोधरः क्षरन्नसृङ्निर्मथितास्थिलोचनः ।
संभिन्नसन्धिः प्रविकीर्णबन्धनो हतः क्षितौ वायुसुतेन राक्षसः ॥

ஸ பக்ந பாஹூருகடீஶி ரோதர:
    க்ஷரந்நஸ்ருங் நிர்மதிதாஸ்திலோசன: ।
ஸம் பிந்நஸந்தி: ப்ரவிகீர்ண பந்தநோ
    ஹத: க்ஷிதௌ வாயுஸூதேந ராக்ஷஸ: ॥

வாயுஸூதேந - வாயு குமாரரால் 36
ஸ: ராக்ஷஸ: - அந்த ராக்ஷஸன்
பக்நபாஹூருகடீஶிரோதர:- கைகள், தொடைகள், இடுப்பு, கழுத்து இவைகள் முறிபட்டவனாய்
நிர்மதிதாஸ்திலோசந:- எலும்புகள் நெறித்து கண்கள் பிதுங்கியவனாய்
அஸ்ருக் - உதிரத்தை
க்ஷரந் - பெருக விட்டுக் கொண்டு
ஸம்பிந்நஸந்தி: - பூட்டுகள் ஒடிந்து
ப்ரவிகீர்ணபந்தந: - கட்டுகள் தளர்ந்து
க்ஷிதௌ - பூமியில்
இத: - கொலையுண்டு விழுந்தான்.

महाकपिर्भूमितले निपीड्य तं
चकार रक्षोऽधिपतेर्महद्भयम् ।

மஹாகபிர் பூமிதலே நிபீட்ய தம்
    சகார ரக்ஷோऽதிபதேர் மஹத்பயம் ॥ 37

மஹாகபி: - மஹா வானரர்
தம் - அவனை
பூமிதலே - தரையில்
நிபீட்ய - சாய்த்து
ரக்ஷா(அ)திபதே: - ராக்ஷஸர் பெருமானுக்கு
மஹத் - மஹத்தான
பயம் - அச்சத்தை
சகார - விளைவித்தார்.

महर्षिभिश्चक्रचरैर्महाव्रतैः संमेत्य भूतैश्च सयक्षपन्नगैः ।
सुरैश्च सेन्द्रैर्भृशजातविस्मयैर्हते कुमारे स कपिर्निरीक्षितः ॥

மஹர்ஷிபிஶ் சக்ர சரைர் மஹா வ்ரதை:
    ஸமேத்ய பூதைஶ்ச ஸயக்ஷபன்னகை: ।
ஸூரைஶ்ச ஸேந்த்ரைர் ப்ருஶ ஜாத விஸ்மயைர் 38
    ஹிதே குமாரே ஸ கபிர் நிரீக்ஷித: ॥

குமாரே	ராஜகுமாரன்
ஹதே	ஹதமான காலத்தில்
ஸ:	அந்த
கபி:	வானரர்
சக்ரசரே:	ஜோதிஸ்சக்கிரத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர்களும்
மஹாவ்ரதை:	மிக்க விரதம் பூண்டவர்களுமான
மஹர்ஷிபி:	மஹரிஷிகளாலும்
ஸயக்ஷபந்நகை:	யக்ஷபன்னகருள்ளிட்ட
பூதை: ச	பூதங்களாலும்
ஸேந்த்ரை:	இந்திரனுள்ளிட்ட
ஸுரை: ச	தேவர்களாலும்
ஸமேத்ய	ஒன்றுகூடி
ப்ருஶஜாதவிஸ்மயை:	ஆச்சரியம் அதிகமடைந்தவர்களாய்
நிரீக்ஷித:	கண் குளிர தரிசிக்கப்பட்டார்.

निहत्य तं वज्रिसुतोपम प्रभं कुमारमक्षं क्षतजोपमेक्षणम् ।
तमेव वीरोऽभिजगाम तोरणं कृतक्षण: काल इव प्रजाक्षये ॥

நிஹத்ய தம் வஜ்ரிஸுதோபமம் ப்ரபம்
  குமார மக்ஷம் க்ஷதஜோப மேக்ஷணம் ॥
தமேவ வீரோऽபிஜகாம தோரணம்
  க்ருதக்ஷண: கால இவ ப்ரஜாக்ஷயே ॥ 39

வஜ்ரிஸுதோபமப்ரபம்	இந்திரன் மைந்தன் போலக் காந்தியுள்ளவனும்
க்ஷதஜோபமேக்ஷணம்	சிவந்த கண்கள் அமைந்தவனும்
அக்ஷம்	அக்ஷனென்ற
குமாரம்	இராஜகுமாரனுமான
தம்	அவனை
நிஹத்ய	கொன்று விட்டு,
வீர:	வீரரான அவர்
ப்ரஜாக்ஷயே	பிரஜைகளை அழிப்பதில்
கால: இவ	யமதேவன் போல
க்ருதக்ஷண:	(அடுத்த) தக்க சமயத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பவராய்
தம்	அந்த
தோரணம் ஏவ	ஆசார வாசலுக்கே
அபிஜகாம	மீளவும் வந்து சேர்ந்தார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
அக்ஷகுமாரவதோ நாம ஸப்தசத்வாரிம்ச: ஸர்க: ॥

ततस्स रक्षोऽधिपतिर्महात्मा हनूमताक्षे निहते कुमारे ।
मनः समाधाय तदेन्द्रकल्पं समादिदेशेन्द्रजितं स रोषाम् ॥

ததஸ்ஸ ரக்ஷோऽதிபதிர் மஹாத்மா
ஹநூமதாக்ஷே நிஹதே குமாரே ।
மன: ஸமாதாய ததேந்த்ர கல்பம்
ஸமாதி தேஶேந்த்ரஜிதம் ஸரோஷம் ॥ 1

ஹநூமதா	- ஹனுமாரால்
அக்ஷே	- அக்ஷனென்ற
குமாரே	- குமாரன் (பிள்ளை)
நிஹதே ததா	- கொலையுண்ட பொழுது
ஸஃ	- அந்த
மஹாத்மா	- பிரக்யாதி பெற்ற
ரக்ஷோ(அ)திபதிஃ	- ராக்ஷஸ ராஜன்
மநஃ	- மனதை
ஸமாதாய	- ஒருவாறு தேற்றிக் கொண்டு
ததஃ	- அதன்மேல்,
இந்த்ரகல்பம்	- இந்திரனுக்கொப்பானவனும்
ஸரோஷம்	- ஆத்திரத்துடனிருப்பவனுமான
இந்த்ரஜிதம்	- இந்திரஜித்தைப் பார்த்து
ஸமாதிதேஶ	- (இவ்விதம்) கட்டளையிட்டான்.

त्वमस्त्रविच्छस्त्रविदां वरिष्ठः सुरासुराणामपि शोकदाता ।
सुरेषु सेन्द्रेषु च दृष्टकर्मा पितामहाराधनसंचितास्त्रः ॥

த்வமஸ்த்ரவிச் சஸ்த்ர விதாம் வரிஷ்ட:
ஸுராஸுராணாமபி ஶோகதாதா ।
ஸுரேஷு ஸேந்ரேஷு ச த்ருஷ்ட கர்மா
பிதாமஹாராதந ஸஞ்சிதாஸ்த்ர: ॥ 2

த்வம்	- ''நீ
அஸ்த்ரவித்	- அஸ்திரங்களைக் கற்றவன்.
ஶஸ்த்ரப்ருதாம்	- ஆயுதம் பிடித்தவர்களில்
வரிஷ்டஃ	- உத்கிருஷ்டன்
ஸுராஸுராணாம் அபி	- தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும்கூட
ஶோகதாதா	- சோகத்தைக் கொடுப்பவன்.
ஸேந்த்ரேஷு	- இந்திரனுள்ளிட்ட
ஸுரேஷு ச	- தேவர்களிடத்திலும்

த்ருஷ்டகர்மா	-	செல்லக் கூடிய செயலுடையவன்.
பிதாமஹாராதந ஸஞ்சிதாஸ்த்ர:	-	பிரம்மனைப் பணிந்து அஸ்திரங்களைச் சேர்த்தவன்.

तवास्त्रबलमासाद्य नासुरा न मरुद्गणा: ।
न शेकु: समरे स्थातुं सुरेश्वरसमाश्रिता: ॥

தவாஸ்த்ர பலமாஸாத்ய நாஸுரா ந மருத்கணா: ।
ந சேகு: ஸமரே ஸ்தாதும் ஸுரேஶ்வர ஸமாஶ்ரிதா: ॥ 3

தவ	-	‘‘உனது
அஸ்த்ரபலம்	-	அஸ்திரத்தின் பலத்தை
ஸமரே	-	போரில்
ஆஸாத்ய	-	எதிர்த்து
ஸ்தாதும்	-	பொறுத்து நிற்க
அஸுரா:	-	அஸுரர்கள்
ந	-	(வல்லர்) அல்லர்.
மருத்கணா:	-	தேவகணங்களும்
ந	-	(வல்லர்) அல்லர்.
ஸுரேஶ்வர ஸமாஶ்ரிதா:	-	தேவராஜனைத் துணை கொண்டவர்களும்
ந ஶேகு:	-	(பொறுக்க) முடியாது.

न कश्चित् त्रिषु लोकेषु संयुगे नगतश्रम: ।
भुजवीर्याभिगुप्तश्च तपसा चाभिरक्षित: ॥
देशकाल प्रधानश्च त्वमेव मतिसत्तम: ॥

ந கஶ்சித் த்ரிஷு லோகேஷு ஸம்யுகே ந கதஶ்ரம: ।
புஜவீர்யாபி குப்தஶ்ச தபஸா சாபிரக்ஷித: ॥
தேசகால ப்ரதானஸ்ச த்வமேவ மதி ஸத்தம: ॥ 4

ஸம்யுகே	-	‘‘போரில்
ந கதஶ்ரம:	-	வருத்தமடையாதவன் என்கிற
கஶ்சித்	-	ஒருவரும்
த்ரிஷு லோகேஷு	-	மூவுலகங்களிலும்
ந	-	இல்லை.
த்வம் ச	-	நீயோ
தபஸா ச	-	தவ மஹிமையாலேயே
அபிரக்ஷித:	-	ஸர்வ ப்ரகாரத்திலும் ரக்ஷணை கொண்டவன்.
ச	-	அன்றியும்
புஜவீர்யாபிகுப்த:	-	தோள் வலிமையால் காப்பாற்றப்பட்டவன்.

தேஶகாலப்ரதாந: ஏவ-தேச காலங்களுக்கேற்றபடி நடப்பவன்.
மதிஸத்தம: - நுண்ணறிவுள்ளவன்.

न तेऽस्त्यशक्यं समरेषु कर्मणा न तेऽस्त्यकार्यं मतिपूर्वमन्त्रणे ।
न सोऽस्ति कश्चित् त्रिषु संग्रहेषु वै न वेद यस्तेऽस्त्रबलं बलं च ते ॥

ந தேऽஸ்த்ய ஶக்யம் ஸமரேஷு கர்மணா
நதேऽஸ்த்ய கார்யம் மதிபூர்வ மந்த்ரணே ।
ந ஸோऽஸ்தி கச்சித்த்ரிஷு ஸங்க்ரஹேஷுவை
ந வேத யஸ்தேऽஸ்த்ரபலம் பலஞ்ச தே ॥

ஸமரேஷு - ''யுத்தங்களில் 5
தே - உனது
கர்மணா - பிரயாசத்தைக் கொண்டு
அஶக்யம் - முடிக்க முடியாத காரியமொன்றும்
ந அஸ்தி - இல்லை.
மதிபூர்வமந்த்ரணே - புத்தியைக் கொண்டு ஆராயுமிடத்தில்
தே - உனக்கு
அகார்யம் - அஸாத்யமான செயலென்பது
ந அஸ்தி - இல்லை.
ய: - எவன்
தே - உனது
அஸ்த்ரபலம் - அஸ்திரத்தின் திறத்தையும்
தே - உனது
பலம் ச - ஸாமர்த்தியத்தையும்
ந வேத - அறியானோ
ஸ: கஶ்சித் - அப்படிப்பட்ட ஒருவனும்
த்ரிஷு ஸங்க்ரஹேஷு -மூன்று உலகங்களிலும்
ந அஸ்தி - இல்லை.

ममानुरूपं तपसो बलं च ते पराक्रमश्चास्त्रबलं च संयुगे ।
न त्वां समासाद्य रणावमर्दे मनः श्रमं गच्छति निश्चितार्थम् ॥

மமாநுரூபம் தபஸோ பலம் ச தே
பராக்ரமஶ்சாஸ்த்ர பலம் ச ஸம்யுகே ।
ந த்வாம் ஸமாஸாத்ய ரணாவமர்தே 6
மன: ஶ்ரமம் கச்சதி நிஶ்சிதார்த்தம் ॥

தே - ''உனது
தபஸ: பலம் ச - தவத்தின் பலமும்
பராக்ரம: ச - பராக்கிரமும்
ஸம்யுகே - யுத்தத்தில்
அஸ்த்ரபலம் ச - அஸ்திரத்தின் பெருமையும்

மம	-	எனக்கு
அநுரூபம்	-	ஈடாயிருக்கம்.
ரணாவமர்தே	-	யுத்த ஸங்கடத்தில்
நிஶ்சிதார்தம்	-	நிச்சயமாய் ஜயம் கொள்ளும்
த்வாம்	-	உன்னை
ஸமாஸாத்ய	-	பெற்றபின்
மந:	-	மனது
ஶ்ரமம்	-	கவலையை
ந கச்சதி	-	அடைவதில்லை.

निहताः किङ्कराः सर्वे जम्बुमाली च राक्षसः ।
अमात्यपुत्रा वीराश्च पञ्च सेनाग्रयायिनः ॥

நிஹதா: கிங்கரா: ஸர்வே ஜம்புமாலீ ச ராக்ஷஸ: ।
அமாத்ய புத்ரா வீராஶ்ச பஞ்ச ஸேநாக்ர யாயிந: ॥ 7

बलानि सुसमृद्धानि साश्वनागरथानि च ।
सहोदरस्ते दयितः कुमारोऽक्षश्च सूदितः ॥

பலாநி ஸுஸம்ருத்தாநி ஸாஶ்வநாகரதாநிச ।
ஸஹோதரஸ்தே தயித: குமாரோऽக்ஷஶ்ச ஸூதித: ॥ 8

கிங்கரா:	-	‘‘கிங்கரர்கள்
ஸர்வே	-	யாவரும்,
ஜம்புமாலீ	-	ஜம்புமாலி என்ற
ராக்ஷஸ: ச	-	ராக்ஷஸனும்,
வீரா:	-	வீரர்களான
அமாத்யபுத்ரா:	-	மந்திரி மைந்தர்களும்
பஞ்ச	-	ஐந்து
ஸேநாக்ரநாயகா:	-	ஸேனாபதி வீரர்களும்
நிஹதா:	-	கொல்லப்பட்டனர்.
ஸாஶ்வநாகரதாநி	-	குதிரைகள், யானைகள், தேர்கள் இவைகளோடு கூடியவையும்
ஸுஸம்ருத்தாநி	-	மிகப் பெருத்தவையுமான
பலாநி	-	சேனைகளும்
ச	-	அப்படியே (கொல்லப்பட்டன)
தே	-	உனது
தயித:	-	அன்பிற்குரிய
ஸஹோதர:	-	உடன் பிறந்த
அக்ஷ: குமார: ச	-	அக்ஷ குமாரனும்
ஸூதித:	-	கொல்லப்பட்டான்.

न हि तेष्वेव मे सारो यस्त्वय्यरिनिषूदन ॥

ந ஹி தேஷ்வேவ மே ஸாரோ யஸ்த்வய்யரிநிஷூதந ॥ 9

அரிநிஷூதந:	-	''சத்ரு ஸம்ஹாரகா!
மே ஹி	-	எனக்கோ
த்வயி	-	உன்னிடத்தில்
ஸாரঃ யঃ	-	மதிப்பு ஏதோ (அது)
தேஷு	-	அவர்களிடத்தில்
ந ஏவ	-	கிடையாதே.

इदं हि दृष्ट्वा मतिमन् महद्बलं कपेः प्रभावं च पराक्रमं च ।

त्वमात्मनश्चापि समीक्ष्य सारं कुरुष्व वेगं स्वबलानुरूपम् ॥

இதம் ஹி த்ருஷ்ட்வா மதிமன் மஹத்பலம்
கபே: ப்ரபாவம் ச பராக்ரமம் ச ।
த்வமாத்மன ஶ்சாபி ஸமீக்ஷ்ய ஸாரம்
குருஷ்வ வேகம் ஸ்வபலாநு ரூபம் ॥ 10

மதிமந்	-	''புத்திசாலியே!
கபே:	-	வானரத்தின்
இதம் ஹி	-	இப்படிப்பட்ட
மஹத் பலம்	-	மஹத்தான பலத்தையும்
ப்ரபாவம் ச	-	பிரபாவத்தையும்
பராக்ரமம் ச	-	பராக்கிரமத்தையும்
த்ருஷ்ட்வா	-	கண்டறிந்து
ஆத்மந:	-	உனது
ஸாரம் ச	-	திறத்தையும்
ஸமீக்ஷ்ய	-	நன்கு பாராட்டி
ஸ்வபலாநுரூபம்	-	உன் பலத்திற்கனுகுணமான
வேகம் அபி	-	முயற்சியையே
த்வம்	-	நீ
குருஷ்வ	-	செய்வாயாக.

बलावमर्दस्त्वयि संनिकृष्टे यथागते शाम्यति शान्तशत्रौ ।

तथा समीक्ष्यात्मबलं परं च समारभस्वास्त्रविदां वरिष्ठ ॥

பலாவ மர்தஸ்த்வயி ஸந்நிக்ருஷ்டே
யதாகதே ஶாம்யதி ஶாந்தஶத்ரௌ ।
ததா ஸமீக்ஷ்யாத்மபலம் பரம் ச 11
ஸமாரபஸ்வாஸ்த்ர விதாம் வரிஷ்ட ॥

அஸ்த்ரவிதாம்	-	''அஸ்திர வித்துக்களில்
வரிஷ்ட	-	உத்தமா!
ஶாந்தஶத்ரௌ	-	சத்ருக்களை அடக்க வல்லவனான
த்வயி	-	நீ

யதாகதே	- எப்படிச் சென்று
ஸந்நிக்ருஷ்டே	- நெருங்குகையில்
பலாவமர்தஃ	- சேனைகளின் நாசம்
ஶாம்யதி	- அடங்குமோ,
ததா	- அவ்வாறு
ஆத்மபலம்	- தன் பலத்தையும்
பரம் ச	- சத்ருவினுடையதையும்
ஸமீக்ஷ்ய	- நன்றாயத் தெரிந்து கொண்டு
ஸமாரபஸ்வ	- மேற்கொள்ளு.

न वीर सेना गणशो च्यवन्ति न वज्रमादाय विशालसारम् ।
न मारुतस्यास्य गतिप्रमाणं न चाग्निकल्पः करणेन हन्तुम् ॥

ந வீர ஸேநா கண ஶோச்ய வந்தி ச
ந வஜ்ரமாதாய விஶாலஸாரம் ।
ந மாருதஸ்யாஸ்ய கதிப்ரமாணம்
ந சாக்நி கல்பஃ கரணேன ஹந்தும் ॥ 12

வீர	- "வீர!
கணஶோசி	- கூட்டம் கூட்டமாய் அழிக்க வல்லவனான இவனிடத்தில்
ஸேநாஃ	- சேனைகள்
ந அவந்தி	- பயன்படா.
அலஸாரம்	- இதற்குப் பயன்படாத
வஜ்ரம்	- வஜ்ராயுதத்தை
ஆதாய	- நம்பிக் கொண்டு
ந விஶ	- புகாதே.
கதிப்ரமாணம்	- நடவடிக்கையின் வழிபாடு
மாருதஸ்ய	- வாயு பகவானுக்கு
ந அஸ்தி	- இல்லை.
அக்நிகல்பஃ	- அக்னிக்குச் சமமானது.
கரணேந ச	- வினையாண்மையைக் கொண்டும்
ஹந்தும்	- முடிக்க
ந	- முடியாது.

तमेवमर्थं प्रसमीक्ष्य सम्यक् स्वकर्मसाम्याद्धि समाहितात्मा ।
स्मरंश्च दिव्यं धनुषोऽस्त्रवीर्यं व्रजाक्षतं कर्म समारभस्व ॥

தமேவமர்தம் ப்ரஸமீக்ஷ்ய ஸம்யக்
ஸ்வகர்மஸாம்யாத்தி ஸமாஹிதாத்மா ।
ஸ்மரம்ஶ்ச திவ்யம் தநுஷோऽஸ்த்ர வீர்யம்
வ்ரஜாக்ஷதம் கர்ம ஸமாரபஸ்வ ॥ 13

தம் அர்தம்	-	"அந்தக் காரியத்தை
ஏவம் ச	-	இப்படியெல்லாம்
ஸம்யக்	-	ஒன்றும் விடாமல்
ப்ரஸமீக்ஷ்ய	-	நன்கு ஆராய்ந்துணர்ந்து
ஸ்வகர்மஸாம்யாத்	-	உனது செயலின் திறத்தால்
ஸமாஹிதாத்மா	-	மன உறுதி கொண்டவனாகவே
தநுஷ:	-	வில்லினது
திவ்யம்	-	தேவர்களால் அளிக்கப் பெற்ற
அஸ்த்ரவீர்யம்	-	அஸ்திர மந்திரப் பிரபாவத்தை
ஸ்மரந்	-	நன்கு மதித்து
வ்ரஜ	-	செல்வாயாக;
கர்ம	-	கார்யத்தை
அக்ஷதம்	-	கேடடையாத வண்ணமாய்
ஸமாரபஸ்வ	-	ஆரம்பித்து முடி.

न खल्वियं मतिः श्रेष्ठा यत्त्वां संप्रेषयाम्यहम्।
इयं च राजधर्माणां क्षत्त्रस्य च मतिर्मता ॥

ந கல்வியம் மதி: ஶ்ரேஷ்டா யத்த்வாம் ஸம்ப்ரேஷயாம்யஹம் ।
இயம் ச ராஜ தர்மாணாம் க்ஷத்த்ரஸ்ய ச மதிர்மதா ॥ 14

அஹம்	-	"நான்
த்வாம் ஸம்ப்ரேஷயாமி	-	உன்னை அனுப்புகிறேன்
யத்	-	என்கிற அந்த
இயம் மதி:	-	இந்தத் தீர்மானம்
ஶ்ரேஷ்டா ந	-	அத்யந்த பிரியத்திற்கு விரோதமானது
கலு	-	ஆனாலோ
இயம்	-	இந்த
மதி: ச	-	தீர்மானமே
ராஜதர்மாணாம்	-	ராஜ தர்மங்களுக்கும்
க்ஷத்ரஸ்ய ச	-	இராஜாவிற்கும்
மதா	-	ஏற்றது.

नानाशस्त्रैश्च संग्रामे वैशारद्यमरिन्दम ।
अवश्यमेव बोद्धव्यं काम्यश्च विजयो रणे ॥

நாநா ஶஸ்த்ரைஶ்ச ஸங்க்ராமே வைஶாரத்யமரிந்தம । 15
அவஶ்யமேவ போத்தவ்யம் காம்யஶ்ச விஜயோ ரணே ॥

அரிந்தம	-	"சத்ரு விநாசகா!
ஸங்க்ராமே	-	யுத்தத்தில்
நாநாஶஸ்த்ரேஷு	-	பல சாஸ்திரங்களில்
வைஶாரத்யம்	-	நிபுணத்வத்தை

அவஶ்யம் - எப்படியும் வெளிப்படுத்திக் காட்ட
போத்தவ்யம் வேண்டியது;
ரணே ச - போரிலென்றால்
காம்ய: - பிரயோஜனமெதுவோ அது
விஜய: ஏவ - எதிராளியைத் தோற்கடித்தலொன்றே.''

ततः पितुस्तद्वचनं निशम्य प्रदक्षिणं दक्षसुतप्रभावः ।
चकार भर्तारमहीनसत्त्वो रणाय वीरः प्रतिपन्नबुद्धिः ॥

தத: பிதுஸ் தத்வசனம் நிஶம்ய ப்ரதக்ஷிணம் தக்ஷஸுதப்ரபாவ: ।
சகார பர்தாரமஹீநஸத்த்வோ ரணாய வீர: ப்ரதிபந்ந புத்தி: ॥ 16

தக்ஷஸுதப்ரபாத: - தேவர்கள் போல பிரபாவசாலியாய்
அதீநஸத்வ: - குறையாத வலுக் கொண்ட
வீர: - வீரனான அவன்,
பிது: - தந்தையின்
தத் வசநம் நிஶம்ய - அம்மொழியைக் கேட்டு
தத: - அதனால்
ரணாய - போருக்கு
ப்ரதிபந்நபுத்தி: - மனப் பூர்வமாய் ஏற்றுக் கொண்ட மனத்தனாய்
பர்தாரம் - இறைவனை
ப்ரதக்ஷிணம் - பிரதக்ஷிணம்
சகார - பண்ணினான்.

ततस्तैः स्वगणैरिष्टैरिन्द्रजित् प्रतिपूजितः ।
युद्धोद्धतः कृतोत्साहः संग्रामं प्रत्यपद्यत ॥

ததஸ்தை: ஸ்வகணைரிஷ்டைரிந்த்ரஜித் ப்ரதிபூஜித: ।
யுத்தோத்தத: க்ருதோத்ஸாஹ: ஸங்க்ராமம் ப்ரத்யபத்யத ॥ 17

தை: - அந்த
இஷ்டை: - இஷ்டர்களான
ஸ்வகணை: - தன் இனத்தார்களால்
ப்ரதிபூஜித: - சம்மானித்து விடை கொடுக்கப்பட்டவனாய்
யுத்தோத்தத: - யுத்தத்தில் ஆத்திரம் கொண்டவனாய்
இந்த்ரஜித் - இந்திரஜித்து
ஸங்க்ராமம் - போருக்கு
க்ருதோத்ஸாஹ: - ஜாக்கிரதையுடனிருப்பவனாய் (உத்ஸாஹத்தோடு கூடினவனாய்)
தத: - அப்பொழுது
ப்ரத்யபத்யத - புறப்பட உத்தேசம் கொண்டான்.

श्रीमान् पद्मपलाशाक्षो राक्षसाधिपतेः सुतः ।
निर्जगाम महातेजाः समुद्र इव पर्वसु ॥

ஸ்ரீமாந் பத்மபலாஶாக்ஷோ ராக்ஷஸாதிபதே: ஸுத: ।
நிர்ஜகாம மஹாதேஜா: ஸமுத்ர இவ பர்வஸு ॥

பத்மபலாஶாக்ஷ: - தாமரையிதழ் போன்ற கண்களுடையவனும் 18
மஹாதேஜா: - மஹாதேஜஸ்வியும்
ஸ்ரீமாந் - ஸ்ரீமானுமான
ராக்ஷஸாதிபதே: ஸுத: - ராக்ஷஸ ராஜ குமாரன்
பர்வஸு - பர்வ காலங்களில்
ஸமுத்ர: இவ - ஸமுத்திரம் போல்
நிர்ஜகாம - வெளி வந்தான்.

स पक्षिराजानिलतुल्यवेगैर्व्यालैश्चतुर्भिः सिततीक्ष्णदंष्ट्रैः ।
रथं समायुक्तमसङ्गवेगं समारुरोहेन्द्रजिदिन्द्रकल्पः ॥

ஸ பக்ஷிராஜாநிலதுல்யவே கைர்
வ்யாலைஶ்சதுர்பி: ஸித தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ரை: ।
ரதம் ஸமாயுக்த மஸங்கவேகம்
ஸமாரு ரோஹேந்த்ர ஜிதிந்த்ர கல்ப: ॥ 19

இந்த்ரகல்ப: - இந்திரனுக்கே உவமை சொல்லக் கூடிய
ஸ: - அந்த
இந்த்ரஜித் - இந்திரஜித்து
பக்ஷிராஜோபமதுல்யவேகை: - பறவை மன்னவருக்கொப்பானவைகளாய் ஒன்றுக்கொன்று ஸமானமான வேகசாலிகளானவையும்
ஸிததீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ரை: - வெளுத்து கூரிய கோரப் பற்களுடையனவுமான
சதுர்பி: வ்யாலை: - நான்கு புலிகளால்
ஸமாயுக்தம் - பூட்டப் பெற்றதும்
அஸங்கவேகம் - தடைபடாது எங்கும் செல்ல வல்லதுமான
ரதம் - தேரொன்றில்
ஸமாருரோஹ - ஏறிக் கொண்டான்.

स रथी धन्विनां श्रेष्ठः शस्त्रज्ञोऽस्त्रविदां वरः ।
रथेनाभिययौ क्षिप्रं हनूमान् यत्र सोऽभवत् ॥

ஸ ரதீ தந்விநாம் ஶ்ரேஷ்ட: ஶஸ்த்ரஞ்ஞோऽஸ்த்ரவிதாம் வர: । 20
ரதேநாபியயௌ க்ஷிப்ரம் ஹநுமாந் யத்ர ஸோऽபவத் ॥

தந்விநாம்	-	வில்லாளிகளுக்குள்
ஶ்ரேஷ்டஃ	-	உத்தமனும்
ஶஸ்த்ரஜ்ஞஃ	-	ஆயுத வித்தை அறிந்தவனும்
அஸ்த்ரவிஶாரதஃ	-	அஸ்திர வித்தையில் நிபுணனும்
ரதீ	-	மஹாரதனுமான
ஸஃ	-	அவன்
யத்ர	-	எங்கு
ஸஃ ஹநுமாந்	-	அந்த ஹனுமார்
அபவத்	-	இருந்தாரோ (அங்கு)
ரதேந	-	தேருடன்
க்ஷிப்ரம்	-	விரைவாக
அபியயௌ	-	வந்து சேர்ந்தான்.

स तस्य रथनिर्घोषं ज्यास्वनं कार्मुकस्य च ।
निशम्य हरिवीरोऽसौ संप्रहृष्टतरोऽभवत् ॥

ஸ தஸ்ய ரதநிர்கோஷம் ஜ்யாஸ்வனம் கார்முகஸ் ய ச ।
நிஶம்ய ஹரி வீரோऽஸௌ ஸம்ப்ருஹ்ருஷ்டதரோऽபவத் ॥ 21

தஸ்ய	-	அவனுடைய
ரதநிர்கோஷம்	-	ரத கோஷத்தையும்
கார்முகஸ்ய	-	வில்லின்
ஜ்யாஸ்வநம் ச	-	நாணொலியையும்
ஸஃ	-	அந்த
ஹரிவீரஃ	-	ஹரி வீரரான
அஸௌ	-	இவர்
நிஶம்ய	-	கேட்டு
ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டதரஃ	-	பரமானந்தம் கொண்டவராய்
அபவத்	-	விளங்கினார்.

इन्द्रजिच्चापमादाय शितशल्यांश्च सायकान् ।
हनुमन्तमभिप्रेत्य जगाम रणपण्डितः ॥

இந்த்ரச்சாபமாதாய ஶிதஶல்யாம்ஶ்ச ஸாயாகாந் ।
ஹனுமந்தமபிப்ப்ரேத்ய ஜகாம ரணபண்டிதஃ ॥ 22

ரணபண்டிதஃ	-	போர்த் தொழிலில் பண்டிதனான
இந்த்ரஜித்	-	இந்திரஜித்து
சாபம்	-	வில்லையும்
ஶிதஶல்யாந்	-	கூரிய சல்யங்களையுடைய
ஸாயகாந் ச	-	பாணங்களையும்
ஆதாய	-	எடுத்துக் கொண்டு
ஹநுமந்தம்	-	ஹனுமாரை

அபிப்ரேத்ய	-	நோக்கி
ஜகாம	-	சென்றான்.

तस्मिंस्ततः संयति जातहर्षे रणाय निर्गच्छति बाणपाणौ ।
दिशश्च सर्वाः कलुषा बभूवुर्मृगाश्च रौद्रा बहुधा विनेदुः ॥

தஸ்மிம் ஸ்தத: ஸம்யதி ஜாதஹர்ஷே
ரணாய நிர்கச்சதி பாண பாணௌ ।
திஶஶ்ச ஸர்வா: கலுஷா பபூவுர்
ம்ருகாஶ்ச ரௌத்ரா பஹுதா விநேது: ॥ 22

ஸம்யதி	-	யுத்தத்தில்
ஜாதஹர்ஷே	-	பரமானந்தம் கொண்ட
தஸ்மிந்	-	அவன்
ரணாய	-	போருக்கு
பாணபாணௌ	-	பாணமும் கையுமாய்
நிர்கச்சதி தத:	-	புறப்படும் பொழுது
திஶ: ஸர்வா: ச	-	எல்லாத் திசைகளும்
கலுஷா: பபூவு:	-	கலக்கமுற்றன.
ரௌத்ரா:	-	கொடிய
ம்ருகா: ச	-	மிருகங்களும்
பஹுதா	-	பலவிதமாய்
விநேது:	-	கூச்சலிட்டன.

समागतास्तत्र तु नागयक्षा महर्षयश्चक्रचराश्च सिद्धाः ।
नभः समावृत्य च पक्षिसङ्घा विनेदुरुच्चैः परमप्रहृष्टाः ॥

ஸமாகதாஸ் தத்ர து நாகயக்ஷா
மஹர்ஷயஶ்சக்ர சராஶ்ச ஸித்தா: ।
நப: ஸமாவ்ருத்ய ச பக்ஷிஸங்கா 23
விநேதுருச்சை: பரம ப்ரஹ்ருஷ்டா: ॥

து	-	இச்சந்தர்ப்பத்தில்
தத்ர	-	அங்கே
நாகயக்ஷா:	-	நாகர்களும் யக்ஷர்களும்
மஹர்ஷய:	-	மஹர்ஷிகளும்,
சக்ரசரா:	-	வானத்தில் சஞ்சரிக்கும்
ஸித்தா: ச	-	ஸித்தர்களும்
ஸமாகதா:	-	வந்து கூடினார்கள்.
பக்ஷிஸங்கா: ச	-	பறவைக் கணங்களும்
பரமப்ரஹ்ருஷ்டா:	-	பெருமகிழ்ச்சி கொண்டனவாகி
நப:	-	ஆகாயத்தை
ஸமாவ்ருத்ய	-	மறைத்துக் கொண்டு
உச்சை: விநேது:	-	உரக்கக் கூச்சலிட்டன.

आयान्तं सरथं दृष्ट्वा तूर्णमिन्द्रजितं कपिः ॥
विननाद महानादं व्यवर्धत च वेगवान् ।

ஆயாந்தம் ஸரதம் த்ருஷ்ட்வா தூர்ண மிந்த்ரஜிதம் கபி: ।
விநநாத மஹாநாதம் வ்யவர்தத ச வேகவான் ॥ 24

ஸரதம்	-	தேரின் மீதேறியவனாய்
தூர்ணம் ஆயாந்தம்	-	விரைவாய் வருகின்ற
இந்த்ரஜிதம்	-	இந்திரஜித்தை
கபிஃ	-	வானரர்
த்ருஷ்ட்வா	-	கண்முன் கண்டு
மஹாநாதம்	-	பேரொலியை
விநநாத	-	முழக்கினார்;
ச	-	அதோடு
வேகவாந்	-	பரபரப்பு கொண்டவராய்
வ்யவர்தத	-	மிகப் பெரிய வடிவமெடுத்தார்.

इन्द्रजित्तु रथं दिव्यमास्थितश्चित्रकार्मुकः ।
धनुर्विस्फारयामास तटिदूर्जितनिःस्वनम् ॥

இந்த்ரஜித்து ரதம் திவ்யமாஸ்திதஶ் சித்ரகார்முக: ।
தநுர் விஸ்பார யாமாஸ தடிதூர்ஜித நிஸ்ஸ்வனம் ॥ 25

சித்ரகார்முகஃ	-	மெச்சும்படி காரியங்களை முடிக்க வல்ல வில்லையுடைய
இந்த்ரஜித்	-	இந்திரஜித்து
திவ்யம்	-	திவ்யமான
ரதம்	-	தேரின் மீது
ஆஸ்திதஃ து	-	இருந்து கொண்டே
தடிதூர்ஜித நிஃஸ்வநம்	-	இடி போல் உரத்த பேரோசை செய்யும்
தநுஃ	-	வில்லை
விஸ்பாரயாமாஸ	-	டங்காரம் செய்தான்.

ततः समेतावतितीक्ष्णवेगौ महाबलौ तौ रणनिर्विशङ्कौ ।
कपिश्च रक्षोधिपतेश्च पुत्रः सुरासुरेन्द्राविव बद्धवैरौ ॥

ததஃ ஸமேதாவதி தீக்ஷ்ணவேகௌ
மஹாபலௌ தௌ ரணநிர்விஶங்கௌ ।
கபிஶ்ச ரக்ஷோऽதிபதேஶ்ச புத்ர:
ஸுரா ஸுரேந்த்ராவிவ பத்தவைரௌ ॥ 26

ததஃ	-	அதன்மேல்
ஸுராஸுரேந்த்ரௌ இவ	-	தேவராஜனையும் அஸுர ராஜனையும் போன்றவர்களாய்

ரணநிர்விஶங்கௌ	-	யுத்தத்தில் அச்சம் கொள்ளாதவர்களாய்
மஹாபலௌ	-	மஹாபலிஷ்டர்களான
கபி: ச	-	வானரரும்
ரக்ஷோ(அ)திபதே:	-	அரக்கர் மன்னனின்
புத்ர: ச	-	மைந்தனுமான
தௌ	-	அவ்விருவர்களும்
பத்தவைரௌ	-	வைரம் பாராட்டியவர்களாய்
அதிதீக்ஷ்ணவேகௌ	-	மிக தீக்ஷ்ணமான ஆத்திரம் கொண்டவர்களாய்
ஸமேதௌ	-	யுத்தம் செய்தார்கள்.

स तस्य वीरस्य महारथस्य धनुष्मतः संयति संमतस्य ।
शरप्रवेगं व्यहनत् प्रवृद्धश्चचार मार्गे पितुरप्रमेयः ॥

ஸ தஸ்ய வீரஸ்ய மஹாரதஸ்ய
தநுஷ்மத: ஸம்யதி ஸம்மதஸ்ய ।
ஶரப்ரவேகம் வ்யஹனத் ப்ரவ்ருத்தஶ்
சசார மார்கே பிதுரப்ரமேய: ॥ 27

ஸம்யதி	-	சண்டையில்
ஸம்மதஸ்ய	-	தேறிப் பரிசு பெற்றவனும்
தநுஷ்மத:	-	வில்லாளியும்
மஹாரதஸ்ய	-	மஹாரதனும்
வீரஸ்ய	-	வீரனுமான
தஸ்ய	-	அவனுடைய
ஶரப்ரவேகம்	-	சரங்களின் வேகத்தை
அப்ரமேய:	-	அகோசரமான
ஸ:	-	அவர்
வ்யஹநத்	-	நாசமாக்கினார்;
ப்ரவ்ருத்த:	-	மேன்மேலும் விருத்தியடைந்தவராய்
பிது:	-	தந்தையின்
மார்கே	-	மார்க்கமான ஆகாயத்தில்
சசார	-	உலாவித் திரிந்தார்.

ततः शरानायततीक्ष्णशल्यान् सुपत्रिणः काञ्चनचित्रपुङ्खान् ।
मुमोच वीरः परवीरहन्ता सुसंनतान् वज्रनिपातवेगान् ॥ २

ததः ஶராநாயததீக்ஷ்ண ஶல்யாந்
ஸுபத்ரிண: காஞ்சந சித்ர புங்கான் । 28
முமோச வீர: பரவீரஹந்தா
ஸுஸந்நதாந் வஜ்ரநிபாதவேகாந் ॥

பரவீரஹந்தா - பகைத்து வரும் வீரர்களை ஹதம் செய்ய வல்லவனான
வீர: - வீரனான அவன்
தத: - அப்பொழுது
ஆயததீக்ஷ்ணஶல்யாந் - நீண்டு கூரிய சல்யங்கள் அமைந்தனவும்
ஸுபத்ரிண: - நல்ல சிறறகுகள் கட்டியவையும்
காஞ்சநசித்ரபுங்காந் - பொன்னில் செய்து விசித்திரமான ஆணிகளையுடையவையும்
ஸுஸந்நதாந் - நன்றாய் வளைத்தவையும்
வஜ்ரநிபாதவேகாந் - இடி விழுவதற்குச் சமமான வேகமுள்ளவையுமான
ஶராந் - பாணங்களை
முமோச - பாய விட்டான்.

स तस्य तत्स्यन्दननिःस्वनञ्च मृदङ्गभेरीपटहस्वनं च।
विकृष्यमाणस्य च कार्मुकस्य निशम्य घोषं पुनरुत्पपात॥

ஸ தஸ்ய தத் ஸ்யந்தந நி: ஸ்வனம்ச
  ம்ருதங்க பேரீபடஹஸ்வனம் ச ।
விக்ருஷ்ய மாணஸ்ய ச கார்முகஸ்ய
  நிஶம்ய கோஷம் புநருத்பபாத ॥ 29

ஸ: - அவர்
தஸ்ய - அவனுடைய
தத்ஸ்யந்தநநி:ஸ்வநம் ச - அந்தத் தேரின் பேரோசையையும்
ம்ருதங்கபேரீபடஹஸ்வநம் ச - மிருதங்கம், பேரி, படஹ வாத்தியங்களின் கோஷத்தையும்
விக்ருஷ்யமாணஸ்ய - நாணிட்டிழுக்கப்படுகிற
கார்முகஸ்ய - வில்லின்
கோஷம் ச - கோஷத்தையும்
நிஶம்ய - செவியுற்று
புந: - இன்னும்
உத்பபாத - மேலே துள்ளிப் பாய்ந்தார்.

शराणामन्तरेष्वाशु व्यवर्तत महाकपिः ।
हरिस्तस्याभिलक्ष्यस्य मोहयँल्लक्ष्यसंग्रहम् ॥

ஶராணாமந்தரேஷ்வாஶு வ்யவர்தத மஹாகபி: ।
ஹரிஸ் தஸ்யாபி லக்ஷ்யஸ்ய மோஹயந் லக்ஷ்ய ஸங்க்ரஹம் ॥ 30

ஹரி: - கபிலவர்ணரான
மஹாகபி: - மஹாகபி
அபிலக்ஷ்யஸ்ய - குறிதப்பாமலடிக்க வல்ல

தஸ்ய	-	அவனுடைய
லக்ஷ்யஸங்க்ரஹம்	-	குறி வைத்தடித்த எல்லாவற்றையும்
மோகயந்	-	பயன்படாமல் செய்து கொண்டு,
ஶராணாம்	-	சரங்களின்
அந்தரேஷு	-	இடைவெளிகளில்
ஆஶு	-	சடக்கென
வ்யவர்தத	-	பாய்ந்து சுற்றித் திரிந்தார்.

शराणामग्रतस्तस्य पुनः समभिवर्तत ।
प्रसार्य हस्तौ हनुमानुत्पपातानिलात्मजः ॥

ஶராணாமக்ரதஸ்தஸ்ய புன: ஸமபிவர்தத ।
ப்ரஸார்ய ஹஸ்தௌ ஹநுமாநுத்பபாதாநிலாத்மஜ: ॥ 31

அநிலாத்மஜ:	-	வாயு மைந்தனான
ஹநுமாந்	-	ஹனுமார்
தஸ்ய	-	அவனுடைய
ஶராணாம்	-	பாணங்களுக்கு,
அக்ரத:	-	(இலக்காய்) எதிரில்
ஸமபிவர்தத	-	தோன்றி நின்றார்;
புந:	-	என்றாலும்
ஹஸ்தௌ	-	கைகளை
ப்ரஸார்ய	-	விரித்துக் கொண்டு
உத்பபாத	-	தப்பிப் பாய்ந்து விட்டார்.

तावुभौ वेगसम्पन्नौ रणकर्मविशारदौ ।
सर्वभूतमनोग्राहि चक्रतुर्युद्धमुत्तमम् ॥

தாவுபௌ வேகஸம்பந்நௌ ரணகர்மவிஶாரதௌ ।
ஸர்வபூத மநோக்ராஹி சக்ரதுர்யுத்த முத்தமம் ॥ 32

வேகஸம்பந்நௌ	-	வேகசாலிகளும்
ரணகர்மவிஶாரதௌ	-	யுத்த கர்மத்தில் மிகத் தேறினவர்களுமான
தௌ உபௌ	-	அவ்விருவரும்
ஸர்வபூதமநோக்ராஹி	-	சர்வ பூதங்களின் மனங்களையும் பறிக்கும் படியானதும்
அத்புதம்	-	அத்புதமுமான
யுத்தம்	-	போரொன்றை
சக்ரது:	-	புரிந்தார்கள்.

हनूमतो वेद न राक्षसोऽन्तरं न मारुतिस्तस्य महात्मनोऽन्तरम् ।
परस्परं निर्विषहौ बभूवतुः समेत्य तौ देवसमानविक्रमौ ॥

ஹநூமதோ வேத ந ராக்ஷஸோऽந்தரம்
    ந மாருதிஸ்தஸ்ய மஹாத்மநோऽந்தரம் ।
பரஸ்பரம் நிர்விஷஹௌ பபூவது:
    ஸமேத்ய தௌ தேவ ஸமாந விக்ரமௌ ॥ 33

ராக்ஷஸ: - ராக்ஷஸன்
ஹநூமத: - ஹனுமாருடைய
அந்தரம் ந வேத - மர்மத்தை அறியவில்லை;
மாருதி: - மாருதியார்
மஹாத்மந: - மஹா தைரியமுடைய
தஸ்ய - அவனுடைய
அந்தரம் ந - மர்மத்தை அறியவில்லை.
தேவஸமாநவிக்ரமௌ-தேவர்களுக்கிணையான விக்ரமசாலிகளான
தௌ - அவ்விருவரும்
பரஸ்பரம் - ஒருவருக்கொருவர்
ஸமேத்ய - எதிர்த்து நின்று
நிர்விஷஹௌ - தாங்க முடியாதவர்களாய்
பபூவது: - இருந்தார்கள்.

ततस्तु लक्ष्ये स विहन्यमाने शरेष्वमोघेषु च संपतत्सु ।
जगाम चिन्तां महतीं महात्मा समाधिसंयोगसमाहितात्मा ॥

ததஸ்து லக்ஷ்யே ஸ விஹன்யமானே
    ஶரேஷ்வமோகேஷு ச ஸம்பதத்ஸு ।
ஜகாம சிந்தாம் மஹதீம் மஹாத்மா
    ஸமாதிஸம்யோக ஸமாஹிதாத்மா ॥ 34

ஸமாதிஸம்யோக ஸமாஹிதாத்மா - குறி வைத்துப் பாணங்களைத் தொடுப்பதில் ஊக்கமுள்ள
மஹாத்மா ஸ: - மஹாத்மாவான அவன்
லக்ஷ்யே - லக்ஷ்யம்
விஹந்யமாநே து - தாக்கப்படாமல் இருந்து
அமோகேஷு - வீண் போகாத
ஶரேஷு - சரங்கள்
ஸம்பதத்ஸு ச - வீணாய் விழவே
தத: - அப்பொழுது
மஹதீம் - மஹத்தான
சிந்தாம் ஜகாம - கவலை கொண்டான்.

ततो मतिं राक्षसराजसूनुश्चकार तस्मिन् हरिवीरमुख्ये ।
अवध्यतां तस्य कपेः समीक्ष्य कथं निगच्छेदिति निग्रहार्थम् ॥

ததோ மதிம் ராக்ஷஸராஜ ஸூநும்
சகார தஸ்மிந் ஹரிவீரமுக்யே ।
அவத்யதாம் தஸ்ய கபே: ஸமீக்ஷ்ய
கதம் நிகச்சேதிதி நிக்ரஹார்தம் ॥

ராக்ஷஸராஜஸூநு:	- ராக்ஷஸ ராஜனது மைந்தன்,	35
தஸ்ய	- அந்த	
கபே:	- வானரருக்கு	
அவத்யதாம்	- மரணமின்மையை	
ஸமீக்ஷ்ய	- கண்டு கொண்டு	
தஸ்மிந்	- அந்த	
ஹரிவீரமுக்யே	- வானரவீர ச்ரேஷ்டர் விஷயத்தில்	
கதம்	- எவ்வாறு	
நிகச்சேத்	- அவரை அடைக்கலம்	
இதி	- என்று	
நிக்ரஹார்தம்	- பிடித்துக் கொள்ளும் விஷயத்தில்	
தத:	- அப்பொழுது	
மதிம் சகார	- ஓர்வித தீர்மானத்தைச் செய்தான்.	

ततः पैतामहं वीरः सोऽस्त्रमस्त्रविशारदः ।
संदधे सुमहातेजास्तं हरिप्रवरं प्रति ॥

தத: பைதாமஹம் வீர: ஸோऽஸ்த்ர மஸ்த்ர விஶாரத: ।
ஸந்ததே ஸுமஹாதேஜாஸ்தம் ஹரிப்ரவரம் ப்ரதி ॥ 36

அஸ்த்ரவிஶாரத:	- அஸ்திர வித்தைகளில் சிறந்தவனும்
ஸுமஹாதேஜா:	- அதிபராக்கிரமசாலியுமான
ஸ: வீர:	- அவ்வீரன்
தம்	- அந்த
ஹரிப்ரவரம் ப்ரதி	- வானரோத்தமரின் மீது
பைதாமஹம் அஸ்த்ரம்	-ப்ரம்மாஸ்திரத்தை
தத:	- அப்பொழுது
ஸந்ததே	- பிரயோகித்தான்.

अवध्योऽयमिति ज्ञात्वा तमस्त्रेणास्त्रतत्त्ववित् ।
निजग्राह महाबाहुर्मारुतात्मजमिन्द्रजित् ॥

அவத்யோऽயமிதி ஞாத்வா தமஸ்த்ரேணாஸ்த்ர தத்வவித் । 37
நிஜக்ராஹ மஹாபாஹுர்மாருதாத்மஜ மிந்த்ரஜித் ॥

அஸ்த்ரதத்வவித்	- அஸ்திரங்களினுண்மை அறிந்தவனும்
மஹாபாஹு:	- மஹாபாஹுவுமான
இந்த்ரஜித்	- இந்திரஜித்து
அயம்	- 'இவர்

அவத்ய:	இறப்பில்லாதவர்'
இதி	என்று
ஜ்ஞாத்வா	உணர்ந்து
மாருதாத்மஜம் தம்	வாயு குமாரரான அவரை
அஸ்த்ரேண	அஸ்திரங் கொண்டு
நிஜக்ராஹ	கட்டிப் பிடித்து விட்டான்.

तेन बद्धस्ततोऽस्त्रेण राक्षसेन स वानरः ।
अभवन्निर्विचेष्टश्च पपात च महीतले ॥

தேந பத்தஸ்ததோऽஸ்த்ரேண ராக்ஷஸேந ஸ வாநர: ।
அபவந்நிர்விசேஷ்டஸ்ச பபாத ச மஹீதலே ॥ 38

ஸ: வாநர:	அந்த வானரர்
தேந ராக்ஷஸேந	அந்த ராக்ஷஸனால்
அஸ்த்ரேண	அஸ்திரத்தினால்
பத்த:	கட்டுண்டவராய்
ச ச	தக்ஷணமே
நிர்விசேஷ்ட:	கை கால்களை அசைக்க முடியாதவரா்ய்
அபவத்	ஆயினர்.
தத:	அதனால்
மஹீதலே	தரையில்
பபாத	விழுந்து விட்டார்.

ततोऽथ बुद्ध्वा स तदस्त्रबन्धं प्रभोः प्रभावाद्विगतात्मवेगः ।
पितामहानुग्रहमात्मनश्च विचिन्तयामास हरिप्रवीरः ॥

ததோऽத புத்த்வா ஸ ததஸ்த்ரபந்தம்
  ப்ரபோ: ப்ரபாவாத்விகதாத்ம வேக: ।
பிதாமஹாநு க்ரஹமாத்மனஸ்ச
  விசிந்தயாமாஸ ஹரிப்ரவீர: ॥ 39

அத	அப்பொழுது
ஸ:	அந்த
ஹரிப்ரவீர:	வானரோத்தமர்
தத் அஸ்த்ரபந்தம் ச	அந்த அஸ்திரத்தால் ஏற்பட்ட கட்டை
ப்ரபோ:	பிரம்மாவின்
ப்ரபாவாத்	மஹிமையினால்
விகதாத்மவேக:	தமது வேகம் குன்றியவராய்
புத்த்வா	தெளிந்து கண்டு கொண்டு
ஆத்மந:	தனக்கு
பிதாமஹாநுக்ரஹம்	('என் அஸ்திரத்திற்குக் கூட நீ அடங்கியிருத்தல் க்ஷண காலமே' என்கிற)பிரம்மாவின் அனுக்கிரகத்தை

ததః - அப்பொழுது
விசிந்தயாமாஸ - நினைத்துக் கொண்டார்.

ततः स्वायंभुवैर्मन्त्रैर्ब्रह्मास्त्रमभिमन्त्रितम् ।
हनूमांश्चिन्तयामास वरदानं पितामहात् ॥

தத: ஸ்வாயம் புவைர் மந்த்ரைர் ப்ரஹ்மாஸ் த்ரமபி மந்த்ரிதம் ।
ஹநூமாம்ஶ்சிந்தயாமாஸ வரதானம் பிதாமஹாத் ॥ 40

ஹநூமாந் - ஹனுமார்
ஸ்வாயம்புவைః - ஸ்வயம்புவினுடைய
மந்த்ரைః - மந்திரங்களினால்
அபிமந்த்ரிதம் - ஜபித்து விடுக்கப்பட்ட
ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் - பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பற்றியும்
ததః - அப்படியிருந்தும்
பிதாமஹாத் - பிரம்மாவினிடத்தினின்று
வரதாநம் - வரம் பெற்றிருப்பதைப் பற்றியும்
சிந்தயாமாஸ - மனத்தினுள் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டார்.

न मेऽस्य बन्धस्य च शक्तिरस्ति विमोक्षणे लोकगुरोः प्रभावात् ।
इत्येव मत्वा विहितोऽस्त्रबन्धो मयात्मयोनेरनुवर्तितव्यः ॥

ந மே அஸ்த்ர பந்தஸ்ய ச ஶக்திரஸ்தி
விமோக்ஷணே லோககுரோ: ப்ரபாவாத் ।
இத்யேவ மத்வா விஹிதோऽஸ்த்ரபந்தோ
மயா த்மயோநேரநு வர்திதவ்ய: ॥ 41

அஸ்த்ரபத்தஸ்ய - "அஸ்திரத்தின் கட்டிலிருக்கும்
மே - எனக்கு
லோககுரோః - லோக குருவின்
ப்ரபாவாத் - பிரபாவத்தால்
விமோக்ஷணே - விடுவித்துக் கொள்வதில்
ஶக்திః - சக்தி
ந அஸ்தி - இல்லை"
இதி - என்று
மத்வா - அறிந்து,
விஹிதః - விடுக்கப்பட்டிருக்கிறது,
ச - அதனால்
ஆத்மயோநேః - பிரம்மாவின்
அஸ்த்ரபந்தః - அஸ்திரக் கட்டு
மயா - என்னால்
அநுவர்திதவ்யః - ஸம்மதித்து ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியது
ஏவ - அவசியமே.

स वीर्यमस्त्रस्य कपिर्विचार्य पितामहानुग्रहमात्मनश्च ।
विमोक्षशक्तिं परिचिन्तयित्वा पितामहाज्ञामनुवर्तते स्म ॥
ஸ வீர்யமஸ்த்ரஸ்ய கபிர்விசார்ய பிதாமஹாநுக்ரஹ மாத்மனஶ்ச ।
விமோக்ஷஶக்திம் பரிசிந்தயித்வா பிதாமஹாஜ்ஞா மநுவர்ததே ஸ்ம ॥ 43

ஸ: கபி:	- அந்த வானரர்
அஸ்த்ரஸ்ய	- அஸ்திரத்தின்
வீர்யம்	- பிரபாவத்தை
விசார்ய	- நன்கு மதித்து
ஆத்மந:	- தமக்கு
விமோக்ஷஶக்திம்	- விடுவித்துக் கொள்ள சக்தியையும்
பிதாமஹாநுக்ரஹம்	- அப்பிரம்மாவின் அனுக்கிரகத்தையும்
பரிசிந்தயித்வா	- ஞாபகத்திற்கு வரவழைத்துக் கொண்டு
பிதாமஹாஜ்ஞாம்	- பிரம்மாவின் ஆக்கினைக்கு
அநுவர்ததே ஸ்ம	- இணங்கியிருந்தார்.

अस्त्रेणापि हि बद्धस्य भयं मम न जायते ।
पितामहमहेन्द्राभ्यां रक्षितस्यानिलेन च ॥
அஸ்த்ரேணாபி ஹி பத்தஸ்ய பயம் மம ந ஜாயதே ।
பிதாமஹமஹேந்த்ராப்யாம் ரக்ஷிதஸ்யாநிலேந ச ॥ 44

அஸ்த்ரேண	- ''அஸ்திரத்தினால்
பத்தஸ்ய அபி	- கட்டுண்டவனாயிருந்தும்
பிதாமஹமஹேந்த்ராப்யாம்	- பிரம்மாவினாலும் இந்திரனாலும்
அநிலேந ச	- வாயுவினாலும்
ரக்ஷிதஸ்ய	- காப்பாற்றப்பட்ட
மம	- எனக்கு
பயம் ஹி	- பயமென்பதே
ந ஜாயதே	- உண்டாகவில்லை.

ग्रहणे वापि रक्षोभिर्महान् मे गुणदर्शनः ।
राक्षसेन्द्रेण संवादस्तस्माद्गृह्णन्तु मां परे ॥
க்ரஹணே சாபி ரக்ஷோபிர்மஹான் மே குணதர்ஶன: ।
ராக்ஷஸேந்த்ரேண ஸம்வாதஸ்தஸ்மாத் க்ருஹ்ணந்து மாம் பரே॥45

ரக்ஷோபி: க்ரஹணே ச	- ''அரக்கர்களால் பிடிபடுவதிலும்
மே	- எனக்கு
ராக்ஷஸேந்த்ரேண	- ராக்ஷஸேந்திரனோடு
ஸம்வாத:	- ஸம்வாதமாகிற
மஹாந்	- ஒரு பெரிய
குணதர்ஶந:அபி	- நன்மை விளையுமே;

தஸ்மாத்	-	ஆதலால்
பரே	-	சத்துருக்கள்
மாம் க்ருஹ்ணந்து	-	என்னை இழுத்துக் கொண்டு போகட்டும்."

स निश्चितार्थः परवीरहन्ता समीक्ष्यकारी विनिवृत्तचेष्टः ।
परैः प्रसह्याभिगतैर्निगृह्य ननाद तैस्तैः परिभर्त्स्यमानः ॥

ஸ நிஸ்சிதார்த: பரவீரஹந்தா
    ஸமீக்ஷ்யகாரீ விநிவிருத்த சேஷ்ட: ।
பரை: ப்ரஸஹ்யாபி கதைர் நிக்ருஹ்ய
    நநாத தைஸ்தை: பரிபர்த்ஸ்யமான: ॥ 46

பரவீரஹந்தா	-	பகைவரின் வீரத்தை அழிக்க வல்லவரும்
நிஸ்சிதார்தঃ	-	நடக்கும் காரியத்தின் தன்மை தெரிந்தவரும்
ஸமீக்ஷ்யகாரீ	-	மேல் நடக்க வேண்டியவைகளை மனத்தினுள் கொண்டிருந்தவருமான
ஸঃ	-	அவர்
விநிவ்ருத்தசேஷ்டঃ	-	கை கால்களை அசைக்காமல் இருந்தார்.
அபிகதைঃ பரைঃ	-	கிட்டி நெருங்கிய சத்துருக்களால்
நிக்ருஹ்ய	-	பிடிக்கப்பட்டு
தைঃ தைঃ	-	அங்கு வந்த யாவர்களாலும்
ப்ரஸஹ்ய	-	மிகவும்
பரிபர்த்ஸ்யமாநঃ	-	மிரட்டப்படுகிறவராய்
நநாத	-	ஒரு கோஷம் போட்டார்.

ततस्तं राक्षसा दृष्ट्वा निर्विचेष्टमरिन्दमम् ।
बबन्धुः शणवल्कैश्च द्रुमचीरैश्च संहतैः ॥

ததஸ்தம் ராக்ஷஸா த்ருஷ்ட்வா நிர்விசேஷ்டமரிந்தமம் । 47
பபந்து: ஶணவல் கைஶ்ச த்ரும சீரைஶ்ச ஸம்ஹதை: ॥

அரிந்தமம்	-	சத்துருக்களை ஒழிக்க வல்ல
தம்	-	அவரை
நிர்விசேஷ்டம்	-	செயலற்றிருப்பவராக
ததঃ	-	அப்பொழுது
த்ருஷ்ட்வா	-	கண்டு
ராக்ஷஸாঃ	-	அரக்கர்கள்
ஸம்ஹதைঃ	-	உறுதியான
ஶணவல்கைঃ ச	-	சணல் நார்களாலும்
த்ருமசீரைঃ ச	-	மரப் பட்டைகளாலும்
பபந்துঃ	-	கட்டினார்கள்.

स रोचयामास परैश्च बन्धनं प्रसह्य वीरैरभिनिग्रहं च ।
कौतूहलान्मां यदि राक्षसेन्द्रो द्रष्टुं व्यवस्येदिति निश्चितार्थः ॥

ஸ ரோசயாமாஸ பரைஶ்ச பந்தநம்
ப்ரஸஹ்ய வீரை ரபிநிக்ரஹம் ச ।
கௌதூ ஹலாந்மாம் யதி ராக்ஷஸேந்த்ரோ
த்ரஷ்டும் வ்யவஸ்யே திதி நிஶ்சிதார்த: ॥ 48

யதி - ''ஒருக்கால்
கௌதூஹலாத் - விஷயம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்கிற ஆசையால்
ராக்ஷஸேந்த்ரः - ராக்ஷஸேந்திரன்
மாம் த்ரஷ்டும் - என்னைப் பார்க்க
வ்யவஸ்யேத் இதி - முன் வருவான்'' என்று
நிஶ்சிதார்தः - நிச்சயித்துக் கொண்டவராய்
ஸः - அவர்
பரைः வீரைः - சத்துரு வீரர்களால்
பந்தம் ச - பிடிபட்டதையும்
ப்ரஸஹ்ய - அதிகமாய்
அபிநிக்ரஹம் ச - மிரட்டப்படுவதையும்
ரோசயாமாஸ - பிரியமாகவே பொறுத்திருந்தார்.

स बद्धस्तेन वल्केन विमुक्तोऽस्त्रेण वीर्यवान् ।
अस्त्रबन्धः स चान्यं हि न बन्धमनुवर्तते ॥

ஸ பத்தஸ்தேந வல்கேந விமுக்தோऽஸ்த்ரேண வீர்யவான் ।
அஸ்த்ரபந்த: ஸ சான்யம் ஹி ந பந்தமநுவர்ததே ॥ 49

ஸः வீர்யவாந் - அந்த வீர்யவான்
வல்கேந ச - மரப் பட்டையினாலேயே
பத்தः - கட்டுண்டவராய்,
தேந அஸ்த்ரேண - அந்த அஸ்திரத்தால்
விமுக்தः - விடுபட்டார்;
ஹி - ஏனென்றால்
ஸः - அந்த
அஸ்த்ரபந்தः - அஸ்திரக் கட்டானது
அந்யம் பந்தம் - மற்றொரு பிணையை
ந அநுவர்ததே - ஒத்துக் கொள்ளாது.

अथेन्द्रजित्तु द्रुमचीरबद्धं विचार्य वीरः कपिसत्तमं तम् ।
विमुक्तमस्त्रेण जगाम चिन्तां नान्येन बद्धो ह्यनुवर्ततेऽस्त्रम् ॥

அதேந்த்ரஜித்து த்ரும சீர பத்தம்
விசார்ய வீர: கபிஸத்தமம் தம் ।
விமுக்த மஸ்த்ரேண ஜகாம சிந்தாம்
நான்யேன பத்தோ ஹ்யநுவர்ததேऽஸ்த்ரம் ॥ 50

अहो महत् कर्म कृतं निरर्थकं न राक्षसैर्मन्त्रगतिर्विमृष्टा ।
पुनश्च नास्त्रे विहतेऽस्त्रमन्यत् प्रवर्तते संशयिताः स्म सर्वे ॥

அஹோ மஹத் கர்ம க்ருதம் நிரர்தகம்
ந ராக்ஷஸைர் மந்த்ர கதிர்விம்ருஷ்டா ।
புனஶ்ச நாஸ்த்ரே விஹதேऽஸ்த்ரமன்யத்
ப்ரவர்ததே ஸம்ஶயிதா: ஸ்ம ஸர்வே ॥ 5

அத	அப்பொழுது
வீரஃ	வீரனான
இந்த்ரஜித் து	இந்திரஜித்து மாத்திரம்
கபிஸத்தமம்	வானரச்ரேஷ்டரான
தம்	அவரை
த்ருமசீரபத்தம்	மரப் பட்டைகளால் கட்டப்பட்டிருப்பவராகவும்
அஸ்த்ரேண	பிரம்மாஸ்திரத்தால்
விமுக்தம்	விடுபட்டிருப்பவராகவும்
விசார்ய	தெரிந்து கொண்டு
சிந்தாம் ஜகாம	பின்வருமாறு மன வேதனைப்பட்டான்.
அந்யேந	‘மற்றொன்றினால்
பத்தஃ	கட்டுப்பட்டதான
அஸ்த்ரம்	பிரம்மாஸ்திரம்
ந அநுவர்ததே ஹி	அனுவர்த்திக்குமா? (அனுவர்த்திக்காது)
அஹோ	ஐயோ!
மஹத் கர்ம	பெருஞ் செயல்’
நிரர்தகம் க்ருதம்	பழுதாய் ஆகி விட்டது;
ராக்ஷஸைஃ	அரக்கர்களால்
மந்த்ரகதிஃ	மந்திரங்களின் நெறி
ந விம்ருஷ்டா	கண்டறியக் கூடியதில்லை;
அஸ்த்ரே விஹதே	பிரம்மாஸ்திரம் பழுதானால்
புநஃ	அதன் மேல்
அந்யத் அஸ்த்ரம் ச	வேறு ஒரு அஸ்திரமும்
ந ப்ரவர்ததே	செல்ல மாட்டாது!
ஸர்வே	எல்லோரும்
ஸம்ஶயிதாஃ ஸ்ம	பிராணாபத்தை அடைந்தவர்களாக ஆனோம்.’

अस्त्रेण हनुमान् मुक्तो नात्मानमवबुध्यत ।
कृष्यमाणस्तु रक्षोभिस्तैश्च बन्धैर्निपीडितः ॥

அஸ்த்ரேண ஹநுமாந் முக்தோ நாத்மானமவ புத்யத ।
க்ருஷ்ய மாணஸ்து ரக்ஷோபிஸ்தைய்ச பந்தைர் நிபீடித: ॥ 52

ஹநுமாந்	- ஹனுமார்
அஸ்த்ரேண	- பிரம்மாஸ்திரத்தால்
முக்தஃ	- விடுபட்டவராய்
ஆத்மாநம்	- தம்மை
ந அவபுத்யத	- காட்டிக் கொள்ளவில்லை;
ச	- அதனால்
பந்தைஃ து	- கட்டுக்களாலும்
நிபீடிதஃ	- உபத்திரவிக்க்ப்பட்டார்;
தைஃ	- அந்த
ரக்ஷோபிஃ	- அரக்கர்களால்
க்ருஷ்யமாணஃ	- இழுத்துப் போகப்படுகிறார்.

हन्यमानस्ततः क्रूरै राक्षसैः काष्ठमुष्टिभिः ।
समीपं राक्षसेन्द्रस्य प्राकृष्यत स वानरः ॥

ஹன்யமாநஸ்தத: க்ரூரை ராக்ஷஸை: காஷ்டமுஷ்டிபி: ।
ஸமீபம் ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய ப்ராக்ருஷ்யத ஸ வாநர: ॥ 53

க்ரூரைஃ ராக்ஷஸைஃ	- கொடிய அரக்கர்களால்
காஷ்டமுஷ்டிபிஃ	- கட்டைகளாலும் முட்டிகளாலும்
ஹந்யமாநஃ	- புடைக்கப்படுபவராய்
ஸஃ வாநரஃ	- அவ்வானரர்
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	- ராக்ஷஸேந்திரனுடைய
ஸமீபம்	- அருகாமைக்கு
ததஃ	- அப்பொழுது
ப்ராக்ருஷ்யத	- இழுத்துக் கொண்டு போகப்பட்டார்.

अथेन्द्रजित्तं प्रसमीक्ष्य मुक्तमस्त्रेण बद्धं द्रुमचीरसूत्रैः ।
व्यदर्शयत्तत्र महाबलं तं हरिप्रवीरं सगणाय राज्ञे ॥

அதேந்த்ரஜித்தம் ப்ரஸமீக்ஷ்ய முக்தம்
  அஸ்த்ரேண பத்தம் த்ரும சீரஸூத்ரை: ।
வ்யதர்ஶ யத்தத்ர மஹாபலம் தம்
  ஹரி ப்ரவீரம் ஸகணாய ராஜ்ஞே ॥ 54

இந்த்ரஜித்	- இந்திரஜித்து
தம்	- அவரை
அஸ்த்ரேண	- பிரம்மாஸ்திரத்தால்
முக்தம்	- விடுபட்டவராயும்
த்ருமசீரஸூத்ரைஃ	- மரப் பட்டைகளாலும் கயிறுகளாலும்
பத்தம்	- கட்டுண்டு இருப்பவராயும்
ப்ரஸமீக்ஷ்ய	- நன்கறிந்து

தத்ர	இருந்தாலும்
மஹாபலம்	மஹாபலம் பொருந்திய
தம் ஹரிப்ரவீரம்	அந்த வானரச்ரேஷ்டரை
அத	அப்பொழுது
ஸகணாய	பரிவாரங்கள் சூழவிருக்கின்ற
ராஜ்ஞே	ராஜனுக்கு
வ்யதர்ஶயத்	காட்டினான்.

तं मत्तमिव मातङ्गं बद्धं कपिवरोत्तमम् ।
राक्षसा राक्षसेन्द्राय रावणाय न्यवेदयन् ॥

தம் மத்தமிவ மாதங்கம் பத்தம் கபிவரோத்தமம் ।
ராக்ஷஸா ராக்ஷஸேந்த்ராய ராவணாய ந்யவேதயந் ॥ 55

மத்தம் மாதங்கம் இவ	மதம் பட்ட யானை போல
பத்தம்	பிணியுண்ட (பிடிபட்ட, கட்டுண்ட)
தம் கபிவரோத்தமம்	அந்த வானரச்ரேஷ்டரான உத்தமரை
ராக்ஷஸாः	அரக்கர்கள்
ராக்ஷஸேந்த்ராய	ராக்ஷஸேந்திரனான
ராவணாய	ராவணனுக்கு
ந்யவேதயந்	தெரிவித்தார்கள்.

कोऽयं कस्य कुतो वात्र किं कार्यं को व्यपाश्रयः ।
इति राक्षसवीराणां तत्र संजज्ञिरे कथाः ॥

கோऽயம் கஸ்ய குதோ வாத்ர கிம் கார்யம் கோ வ்யபாஶ்ரயः ।
இதிராக்ஷஸ வீராணாம் தத்ர ஸம்ஜஜ்ஞிரே கதாः ॥ 56

தத்ர	அந்த ஸந்தர்ப்பத்தில்
ராக்ஷஸவீராணாம்	ராக்ஷஸ வீரர்களுக்குள்
அயம் கः	"இது யார்?
கஸ்ய வா	யாரைச் சேர்ந்தது?
குதः	எங்கிருந்து வந்தது?
அத்ர கி கார்யம்	இங்கு என்ன காரியம்?
கः வ்யபாஶ்ரயः	யார் ஆதாரம்?"
இதி	(என்று) இப்படி
கதாः ஸஞ்ஜஜ்ஞிரே	பேச்சுக்கள் நடந்தன.

हन्यतां दह्यतां वापि भक्ष्यतामिति चापरे ।
राक्षसास्तत्र संक्रुद्धाः परस्परमथाब्रुवन् ॥

ஹன்யதாம் தஹ்யதாம் வாபி பக்ஷ்யதாமிதி சாபரே ।
ராக்ஷஸாஸ்தத்ர ஸங்க்ருத்தாः பரஸ்பர மதாப்ருவன் ॥ 57

தத்ர	அங்கே
அபரே ராக்ஷஸா: ச	மற்ற அரக்கர்களும்
ஸங்க்ருத்தா:	மிகக் கோபமடைந்தவர்களாய்
ஹந்யதாம்	'கொன்று விட வேண்டியது'
தஹ்யதாம்	'கொளுத்திவிட வேண்டியது'
பக்ஷ்யதாம்	'தின்று விட வேண்டியது'
இதி	என்று
வா	இம்மாதிரி
அத	அப்பொழுது
பரஸ்பரம் அபி	ஒருவருக்கொருவரே
அப்ருவந்	சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

अतीत्य मार्गं सहसा महात्मा स तत्र रक्षोऽधिपपादमूले ।
ददर्श राज्ञः परिचारवृद्धान् गृहं महारत्नविभूषितं च ॥

அதீத்ய மார்கம் ஸஹஸா மஹாத்மா
ஸ தத்ர ரக்ஷோऽதிபபாத மூலே ।
ததர்ஶ ராஞ: பரிசாரவ்ருத்தாந்
க்ருஹம் மஹாரத்ந விபூஷிதம் ச ॥ 58

ஸ: மஹாத்மா	அந்த மஹாத்மா
மார்கம்	வழியை
ஸஹஸா	சீக்கிரமாக
அதீத்ய	கடந்து
தத்ர	அங்கு
ரக்ஷோ(அ)திபபாதமூலே	ராக்ஷஸாதிபரின் அடிக்கீழ்
பரிசாரவ்ருத்தாந்	பணிவிடைக்குக் காத்திருக்கும் பெரியோர்களையும்
ராஜ்ஞ:	மன்னனின்
மஹாரத்நவிபூஷிதம்	சிறந்த ரத்னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
க்ருஹம் ச	மாளிகையையும்
ததர்ஶ	கண்டார்.

स ददर्श महातेजा रावणः कपिसत्तमम् ।
रक्षोभिर्विकृताकारैः कृष्यमाणमितस्ततः ॥

ஸ ததர்ஶ மஹாதேஜா ராவண: கபிஸத்தமம் ।
ரக்ஷோபிர் விக்ருதாகாரை: க்ருஷ்யமாண மிதஸ் தத: ॥ 59

மஹாதேஜா:	பெருந்தேஜசுடைய
ஸ:	அந்த
ராவண:	ராவணன்
விக்ருதாகாரை:	விகார ரூபமுள்ள

ரக்ஷோபி: - அரக்கர்களால்
இத: தத: - இங்குமங்கும்
க்ருஷ்யமாணம் - இழுத்துக் கொண்டு வரப்படுகின்ற
கபிஸத்தமம் - வானரோத்தமரை
ததர்ஶ - நேரில் பார்த்தான்.

राक्षसाधिपतिं चापि ददर्श कपिसत्तमः ।
तेजोबलसमायुक्तं तपन्तमिव भास्करम् ॥

ராக்ஷஸாதிபதிம் சாபி ததர்ஶ கபிஸத்தம: ।
தேஜோபல ஸமாயுக்தம் தபந்தமிவ பாஸ்கரம் ॥ 60

பாஸ்கரம் இவ - சூர்யனைப் போல்
தபந்தம் - தேஜோமயமாய்
தேஜோபலஸமாயுக்தம் - தேஜஸ்ஸும் பலமும் அமைந்து விளங்கும்
ராக்ஷஸாதிபதிம் - ராக்ஷஸாதிபனையே
கபிஸத்தம: அபி - வான்ரோத்தமரும்
ததர்ஶ - கண்முன் கண்டார்.

स रोषसंवर्तितताम्रदृष्टिर्दशाननस्तं कपिमन्ववेक्ष्य ।
अथोपविष्टान् कुलशीलवृद्धान् समादिशत्तं प्रति मन्त्रिमुख्यान् ॥

ஸ ரோஷ ஸம்வர்தித தாம்ர த்ருஷ்டிர்
தஶாநநஸ்தம் கபிமன்வ வேக்ஷ்ய ।
அதோபவிஷ்டாந் குலஶீல வ்ருத்தாந்
ஸமாதிஶத்தம் ப்ரதி மந்த்ரி முக்யான் ॥ 61

ஸ: தஶாநந: - அந்த தசமுகன்
ரோஷஸம்வர்தித - ரோஷத்தால் சுழன்று சிவப்புற்ற விழிகளை
தாம்ரத்ருஷ்டி: உடையவனாய்
தம் கபிம் - அவ்வானரரை
அந்வவேக்ஷ்ய - உற்று நோக்கி
அத - அப்பொழுது
உபவிஷ்டாந் - அருகிலிருந்த
குலஶீலவ்ருத்தாந் - குலத்திலும் ஆசாரத்திலும் உயர்ந்த
மந்த்ரிமுக்யாந் - மந்திரிச்ரேஷ்டர்களைப் பார்த்து
தம் ப்ரதி - அவரை விசாரிக்கும்படி
ஸமாதிஶத் - ஆக்ஞாபித்தான்.

यथाक्रमं तैः स कपिर्विपृष्टः कार्यार्थमर्थस्य च मूलमादौ ।
निवेदयामास हरीश्वरस्य दूतः सकाशादहमागतोऽस्मि ॥

யதாக்ரமம் தை: ஸ கபிர் விப்ருஷ்ட:
　　கார்யார்த மர்தஸ்ய ச மூலமாதௌ ।
நிவேதயாமாஸ ஹரீச்வரஸ்ய
　　தூத: ஸகாஶாதஹ மாகதோऽஸ்மி ॥ 62

கபி: - வானரர்
தை: - அவர்களால்
யதாக்ரமம் - முறையே
கார்யார்தம் - கார்யத்தின் பலத்தையும்
அர்தஸ்ய - கார்யத்தின்
மூலம் ச - காரணத்தையும்
தை: - அவர்களால்
விப்ருஷ்ட: - கேட்கப்பட்டவராய்
ஸ: - அவர்
அஹம் - ''நான்
ஹரீஶ்வரஸ்ய - வானரேச்வரரின்
ஸகாஶாத் - ஸன்னிதானத்திலிருந்து
ஆகத: - வந்த
தூத: அஸ்மி - தூதன்'' (என்று)
ஆதௌ - முதலில்
நிவேதயாமாஸ - விடையளித்தார்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
இந்த்ரஜிதபியோகோ நாம அஷ்டசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

ततः स कर्मणा तस्य विस्मितो भीमविक्रमः ।
हनुमान् रोषताम्राक्षो रक्षोऽधिपमवैक्षत ॥

தத: ஸ கர்மணா தஸ்ய விஸ்மிதோ பீமவிக்ரம: ।
ஹநுமாந் ரோஷதாம்ராக்ஷோ ரக்ஷோऽதிபமவைக்ஷத ॥ 1

பீமவிக்ர்ம:	-	உக்கிரமான விக்கிரமமுடைய
ஸ:	-	அந்த
ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
தஸ்ய	-	அவனுடைய
கர்மணா	-	செயலால்
விஸ்மித:	-	வியந்தவராய்
தத:	-	அப்பொழுது
ரோஷதாம்ராக்ஷ:	-	கோபத்தால் சிவந்த கண்களுற்றவராய்
ரக்ஷோ(அ)திபம்	-	ராக்ஷஸாதிபனை
அவைக்ஷத	-	விழித்துப் பார்த்தார்.

भ्राजमानं महार्हेण काञ्चनेन विराजता ।
मुक्ताजालावृतेनाथ मकुटेन महाद्युतिम् ॥

ப்ராஜமானம் மஹார்ஹேண காஞ்சநேந விராஜதா ।
முக்தா ஜாலா வ்ருதேநாத மகுடேந மஹாத்யுதிம் ॥ 2

वज्रसंयोगसंयुक्तैर्महार्हमणिविग्रहैः ।
हैमैराभरणैश्चित्रैर्मनसेव प्रकल्पितैः ॥

வஜ்ரஸம்யோக ஸம்யுக்தைர் மஹார்ஹ மணி விக்ரஹை: ।
ஹைமை ராபரணைஶ் சித்ரைர் மனஸேவ ப்ரகல்பிதை: ॥ 3

महार्हक्षौमसंवीतं रक्तचन्दनरूषितम् ।
स्वनुलिप्तं विचित्राभिर्विविधाभिश्च भक्तिभिः ॥

மஹார்ஹ க்ஷௌம ஸம் வீதம் ரக்த சந்தன ரூஷிதம் ।
ஸ்வநுலிப்தம் விசித்ராபிர் விவிதாபிஶ்ச பக்திபி: ॥ 4

विवृतैर्दर्शनीयैश्च रक्ताक्षैर्भीमदर्शनैः ।
दीप्ततीक्ष्णमहादंष्ट्रैः प्रलम्बदशनच्छदैः ॥

விவ்ருதைர் தர்ஶநீயைஶ்ச ரக்தாக்ஷைர் பீமதர்ஶனை: ।
தீப்த தீக்ஷ்ண மஹாதம்ஷ்ட்ரை: ப்ரலம்பதஶநச்சதை: ॥ 5

नानाव्यालसमाकीर्णैः शिखरैरिव मन्दरम् ॥
शिरोभिर्दशभिर्वीरं भ्राजमानं महौजसम् ।

ஶிரோபிர் தஶபிர்வீரம் ப்ராஜமானம் மஹௌஜஸம் ।
நாநாவ்யாள ஸமாகீர்ணை: ஶிகரைரரிவ மந்தரம் ॥ 6

नीलाञ्जनचयप्रख्यं हारेणोरसि राजता ।
पूर्णचन्द्राभवक्त्रेण सबलाकमिवाम्बुदम् ।।

நீலாஞ்ஜன சய ப்ரக்யம் ஹாரேணோரஸி ராஜதா ।
பூர்ணசந்த்ராபவக்த்ரேண ஸபலாகமிவாம் புதம் ॥ 7

बाहुभिर्बद्धकेयूरैश्चन्दनोत्तमरूषितैः ।
भ्राजमानाङ्गदैः पीनैः पञ्चशीर्षैरिवोरगैः ।।

பாஹுபிர் பத்த கேயூரைஶ்சந்தநோத்தம ரூஷிதை: ।
ப்ராஜமா நாங்கதை: பீநை: பஞ்ச ஶீர்ஷைரிவோரகை: ॥ 8

महति स्फाटिके चित्रे रत्नसंयोगसंस्कृते ।
उत्तमास्तरणास्तीर्णे सूपविष्टं वरासने ।।

மஹதி ஸ்பாடிகே சித்ரே ரத்ந ஸம்யோக ஸம்ஸ்க்ருதே ।
உத்தமாஸ்தரணாஸ்தீர்ணே ஸூபவிஷ்டம் வராஸநே ॥ 9

अलंकृताभिरत्यर्थं प्रमदाभिः समन्ततः ।
वालव्यजनहस्ताभिरारात् समुपसेवितम् ।।

அலங்க்ருதா பிரத்யர்தம் ப்ரமதாபி: ஸமந்தத: ।
வாலவ்யஜன ஹஸ்தாபி ராராத் ஸமுப ஸேவிதம் ॥ 10

दुर्धरेण प्रहस्तेन महापार्श्वेन रक्षसा ।
मन्त्रिभिर्मन्त्रतत्त्वज्ञैर्निकुम्भेन च मन्त्रिणा ।।

துர்தரேண ப்ரஹ்ஸ்தேந மஹாபார்ஶ்வேந ரக்ஷஸா ।
மந்த்ரிபிர் மந்த்ர தத்வஜ்ஞைர் நிகும்பேந ச மந்த்ரிணா ॥ 11

सुखोपविष्टं रक्षोभिश्चतुर्भिर्बलदर्पितैः ।
कृत्स्नं परिवृतं लोकं चतुर्भिरिव सागरैः ।।

ஸுகோபவிஷ்டம் ரக்ஷோபிஶ்சதுர்பிர் பலதர்பிதை: ।
க்ருத்ஸ்நம் பரிவ்ருதம் லோகம் சதுர்பிரிவ ஸாகரை: ॥ 12

सचिवैर्मन्त्रतत्त्वज्ञैरन्यैश्च शुभबुद्धिभिः ।
अन्वास्यमानं सचिवैः सुरैरिव सुरेश्वरम् ।।

ஸசிவைர் மந்த்ர தத்த்வஜ்ஞை ரந்யைஶ்ச ஶுப புத்திபி: ।
அன்வாஸ்யமானம் ரக்ஷோபி: ஸுரைரிவ ஸுரேஶ்வரம் ॥ 13

अपश्यद्राक्षसपतिं हनुमानतितेजसम् ।
विष्ठितं मेरुशिखरे सतोयमिव तोयदम् ।।

அபஶ்யத்ராக்ஷஸபதிம் ஹநுமாநதிதேஜஸம் ।
விஷ்டிதம் மேரு சிகரே ஸதோயமிவ தோயதம் ॥

அத - அப்பொழுது 14
ஹநுமான் - ஹனுமார்
வீரம் - வீரனான
ராக்ஷஸபதிம் - அரக்கர்கோனை
மஹார்ஹேண - விலையுயர்ந்ததும்
முக்தாஜாலாவ்ருதேந- முத்துச் சரங்களால் சுற்றிலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு
விராஜதா - விசேஷமாய்த் துலங்கும்
காஞ்சநேந - பொன்
முகுடேந - கிரீடத்தினால்
ப்ராஜமாநம் - விளங்குபவனாயும்
வஜ்ரஸம்யோகஸம்யுக்தை:-வைரங்கள் வைத்து இழைக்கப்பட்டவையும்
மநஸா - மனத்தால்
ப்ரகல்பிதை: இவ - நிர்மிக்கப்பட்டவைகள் போன்றவையுமான
சித்ரை: - பலவித
ஹேமை: ஆபரணை:- தங்க ஆபரணங்களால்
மஹாத்யுதிம் - ஒளி வீசப் பெற்றவனாயும்
மஹார்ஹக்ஷௌமஸம்வீதம்-விலையுயர்ந்த பட்டாடையுடுத்தியவனாயும்
ஸ்வநுலிப்தம் - கலவைச் சாந்தணிந்தவனாயும்
விசித்ராபி: - சித்திரங்களான
விவிதாபி: - பற்பல
பக்திபி: - கோலங்களோடு
ரக்தசந்தநருஷிதம் ச - செஞ்சந்தனமணிந்தவனாயும்
விவ்ருதை: - மிக விசாலமானவைகளும்
தர்ஶநீயை: - யாவரும் காணக் கூடியவைகளும்
பீமதர்ஶநை: - அஞ்சத் தக்க தோற்றமுடையனவும்
ரக்தாக்ஷை: - சிவந்த கண்களை உடையவையும்
தீப்ததீக்ஷ்ணமஹாதம்ஷ்ட்ரை:-பளபளத்துக் கூரிய பெரும் பற்களை உடையவையும்
ப்ரலம்பதஶநச்சதை: ச-பருத்த உதடுகளை உடையவையுமான
தஶபி: - பத்து
ஶிரோபி: - தலைகளால்
நாநாவ்யாலஸமாகீர்ணை:-பற்பல கொடிய மிருகங்கள் நிறைந்த
ஶிகரை: - சிகரங்களால்
மந்தரம் இவ - மந்தர பர்வதம் போல்

மஹௌஜஸம்	மிகத் தேஜோவானாயும்
நீலாஞ்ஜநசயப்ரக்யம்	கரிய அஞ்சன மலை போன்ற மேனியுடையவனாயும்
உரஸி ராஜதா	மார்பில் விளங்குகிற
பூர்ணசந்த்ராபவக்த்ரேண	முழுமதி போல் சோதியுள்ள நடுநாயகம் படைத்த
ஹாரேண	முத்து ஹாரத்தினால்
ஸபலாகம்	கொக்குகளுடன் கூடிய
அம்புதம் இவ	மேகம் போன்றவனாயும்
பத்தகேயூரை:	கேயூரங்கள் கட்டப் பெற்று
ப்ராஜமாநாங்கதை:	அழகாய் விளங்குகின்ற தோள் வளைகளுடன் (கூடியவைகளும்)
சந்தநோத்தமருஷிதை:	உத்தமமான சந்தனப் பூச்சணிந்தவைகளும்
பீநை:	பருத்தவைகளுமான
பஞ்சஶீர்ஷை:	ஐந்து தலைகளுடைய
உரகை: இவ	ஸர்ப்பங்களோடொத்த
ப்ஹுபி:	புஜங்களால்
ப்ராஜமாநம்	விளங்குபவனாயும்
மஹதி	மிகப் பெரியதும்
ஸ்பாடிகே	ஸ்படிகமயமானதும்
ரத்நஸம்யோகஸம்ஸ்க்ருதே	இரத்தினங்கள் வைத்திழைக்கப் பெற்றதும்
சித்ரே	அழகானதும்
உத்தமாஸ்தரணாஸ்தீர்ணே	உத்தமமான சித்திரப் படம் கொண்ட விரிப்பினால் பரப்பப் பெற்றதுமான
வராஸநே	அழகிய ஆஸனத்தில்
ஸூபவிஷ்டம்	அழகாய் வீற்றிருப்பவனாயும்
அலங்க்ருதாபி:	அலங்கரித்துக் கொண்டிருப்பவர்களும்
வாலவ்யஜநஹஸ்தாபி:	சாமரங்களை கையில் ஏந்தியவர்களுமான
ப்ரமதாபி:	அழகிய யுவதிகளால்
ஸமந்தத:	சுற்றிலும்
ஆராத்	ஸமீபத்திலேயே நின்று
அத்யர்தம்	மிக்க அதிகமாக
ஸமுபஸேவிதம்	உபசரிக்கப் பெற்றவனுமாயும்
சதுர்பி:	நான்கு
ஸாகரை:	கடல்களால்
பரிவ்ருதம்	சூழப்பட்ட
க்ருத்ஸ்நம்	ஸகல
லோகம் இவ	உலகத்தைப் போல்
மந்த்ரதத்வஜ்ஞை:	ஆலோசனையின் நுட்பமறிந்தவர்களும்

பலதர்பிதை:	- பலச் செருக்குற்றவர்களும்
மந்த்ரிபி:	- ஆலோசனையில் துணை செய்பவர்களுமான
துர்தரேண	- துர்த்தரன் என்பவனும்
ப்ரஹஸ்தேந	- பிரஹஸ்தன் என்பவனும்
மஹாபார்ஶ்வேந	- மஹாபார்ச்சுவன் என்ற
ரக்ஷஸா	- ராக்ஷதனும்
மந்த்ரிணா	- மிக புத்திமானான
நிகும்பேந ச	- நிகும்பனென்பவனுமான
சதுர்பி:	- நான்கு
ரக்ஷோபி:	- ராக்ஷஸர்களால்
ஸுகோபவிஷ்டம்	- ஜாக்கிரதையுடன் சூழப் பெற்றவனாயும்
ஸுரை:	- தேவர்களால்
ஸுரேஶ்வரம்	- தேவேந்திரனை
இவ	- போல்
மந்த்ரதத்வஜ்ஞை:	- ஆலோசனையின் நுட்பங்களை நன்றாய் அறிந்தவர்களும்
ஶுபுத்திபி	- நற்புத்தியுடையவர்களுமான
அந்யை:	- இதர
ரக்ஷோபி:	- அரக்கர்களான
ஸசிவை:	- காரியத்தில் துணை செய்பவர்களால்
அந்வாஸ்யமாநம்	- ஸமீபத்தில் வீற்றிருக்கப் பெற்றவனாயும்
மேருஶிகரே	- மேரு பர்வதத்தின் உச்சியில்
விஷ்டிதம்	- இறங்கிய
ஸதோயம்	- நீருண்ட
தோயதம் இவ	- மேகம் போல்
அதிதேஜஸம் ச	- அதிக (ராஜ) தேஜஸ்ஸுடையவனாயும்
அபஶ்யத்	- கவனித்துப் பார்த்தார்.

स तैः संपीड्यमानोऽपि रक्षोभिर्भीमविक्रमैः ।
विस्मयं परमं गत्वा रक्षोऽधिपमवैक्षत ॥

ஸ தை: ஸம்பீட்ய மாநோऽபி ரக்ஷோபிர் பீமவிக்ரமை: । 15
விஸ்மயம் பரமம் கத்வா ரக்ஷோऽதிபமவைக்ஷத ॥

ஸ:	- அவர்
பீமவிக்ரமை:	- கொடுமையான பராக்கிரமமுடைய
தை:	- அந்த
ரக்ஷோபி:	- அரக்கர்களால்
ஸம்பீட்யமாந: அபி	- மிக்கத் துன்புறுத்தப்படுகிறவராயிருந்தும்
பரமம்	- அதிகமான
விஸ்மயம்	- ஆச்சரியத்தை

கத்வா - அடைந்து
ரக்ஷோ(அ)திபம் - அரக்கர்கோனை
அவைக்ஷத - கண்ட வண்ணமாயிருந்தார்.

भ्राजमानं ततो दृष्ट्वा हनुमान् राक्षसेश्वरम् ।
मनसा चिन्तयामास तेजसा तस्य मोहितः ॥

ப்ராஜமானம் ததோ த்ருஷ்ட்வா ஹநுமாந் ராக்ஷஸேஶ்வரம் ।
மனஸா சிந்தயாமாஸ தேஜஸா தஸ்ய மோஹித: ॥ 16

ஹநுமான் - ஹனுமார்
ப்ராஜமாநம் - விளங்கும்
ராக்ஷஸேஶ்வரம் - ராக்ஷஸாதிபனை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
தஸ்ய - அவனுடைய
தேஜஸா - பிரபாவத்தால்
மோஹித꞉ - விஸ்மயமடைந்தவராய்
தத꞉ - அப்பொழுது
மநஸா - மனத்தினுள்
சிந்தயாமாஸ - எண்ணலுற்றார்.

अहो रूपमहो धैर्यमहो सत्त्वमहो द्युतिः ।
अहो राक्षसराजस्य सर्वलक्षणयुक्तता ॥

அஹோரூபமஹோ தைர்ய மஹோ ஸத்வமஹோ த்யுதி: ।
அஹோ ராக்ஷஸ ராஜஸ்ய ஸர்வலக்ஷண யுக்ததா ॥ 17

यद्यधर्मो न बलवान् स्यादयं राक्षसेश्वरः ।
स्यादयं सुरलोकस्य सशक्रस्यापि रक्षिता ॥

யத்யதர்மோ ந பலவாந் ஸ்யாதயம் ராக்ஷஸேஶ்வர: ।
ஸ்யாதயம் ஸுரலோகஸ்ய ஸ ஶக்ரஸ்யாபி ரக்ஷிதா ॥ 18

अस्य क्रूरैर्नृशंसैश्च कर्मभिर्लोककुत्सितैः ।
सर्वे बिभ्यति खल्वस्माल्लोकाः सामरदानवाः ॥

அஸ்ய க்ரூரைர் ந்ருஶம்ஸைஶ்ச கர்ம பிர்லோக குத்ஸிதை: ।
ஸர்வே பிப்யதி கல்வஸ்மால்லோகா: ஸாமர தாநவா: ॥ 19

अयं ह्युत्सहते क्रुद्धः कर्तुमेकार्णवं जगत् ।
इति चिन्तां बहुविधामकरोन्मतिमान् कपिः ॥
दृष्ट्वा राक्षसराजस्य प्रभावममितौजसः ॥

அயம் ஹ்யுத்ஸஹதே க்ருத்த: கர்து மேகார்ணவம் ஜகத் ।
இதி சிந்தாம் பஹுவிதாம கரோந் மதிமாந் கபி: ॥
த்ருஷ்ட்வா ராக்ஷஸராஜஸ்ய ப்ரபாவ மமிதௌஜஸ: ॥ 20

மதிமாந் - புத்திமானான
ஹரி꞉ - வானரர்

அமிதௌஜஸ:	-	அளவிடவொண்ணா வலிவுள்ள
ராக்ஷஸராஜஸ்ய	-	அரக்கர்கோனுடைய
ப்ரபாவம்	-	பிரபாவத்தை
த்ருஷ்ட்வா	-	நேரில் கண்டு,
அஹோ ரூபம்	-	‘‘ஆ! என்ன ரூபம்!
அஹோ தைர்யம்	-	ஆ! என்ன தைரியம்!
அஹோ ஸத்வம்	-	ஆ! என்ன பலம்!
அஹோ த்யுதி:	-	ஆ! என்ன ஒளி!
ராக்ஷஸராஜஸ்ய	-	ராக்ஷஸராஜனுக்கு
ஸர்வலக்ஷணயுக்ததா	-	ஸர்வ லக்ஷணங்களின் அமைப்பு
அஹோ	-	மிகவும் வியக்கத் தக்கதே!
பலவாந்	-	பலவானான
அயம் ராக்ஷஸேஶ்வர:	-	இந்த ராக்ஷஸேச்வரன்
அதர்ம:	-	அதர்மிஷ்டனாய்
யதா ந ஸ்யாத்	-	இரான் ஆகில்
ஸஶக்ரஸ்ய	-	தேவேந்திரனுள்ளிட்ட
ஸுரலோகஸ்ய	-	தேவருலகுக்கும்
அயம்	-	இவனே
ரக்ஷிதா	-	இறைவனாக
ஸ்யாத்	-	இருப்பான்.
அஸ்ய	-	இவனுடைய
க்ரூரை:	-	கொடுமையுள்ளவைகளும்
ந்ருஶம்ஸை:	-	ஈரமில்லாதவைகளும்
லோககுத்ஸிதை: ச	-	உலக விருத்தமானவைகளுமான
கர்மபி: கலு	-	செய்கைகளினாலேயே
ஸாமரதாநவா:	-	தேவர் தானவருள்ளிட்ட
ஸர்வே	-	எல்லா
லோகா:	-	உலகங்களும்
அஸ்மாத்	-	இவனிடத்தினின்று
பிப்யதி	-	அஞ்சுகின்றன;
அயம்	-	இவன்
க்ருத்த: ஹி	-	கோபமடைந்தானாகில்
ஜகத்	-	உலகத்தை
ஏகார்ணவம் கர்தும்	-	பிரளயப்படுத்தவும்
உத்ஸஹதே	-	ஆற்றலுள்ளவனாவான்’’
இதி	-	என்றிவ்விதமாய்
பஹுவிதாம்	-	பலவிதமாய்
சிந்தாம் அகரோத்	-	எண்ணினார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ராவண ப்ரபாவதர்ஶநம் நாம ஏகோந பஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

பஞ்சாஶ: ஸர்க: - 50

तमुद्वीक्ष्य महाबाहुः पिङ्गाक्षं पुरतः स्थितम् ।
रोषेण महताविष्टो रावणो लोकरावणः ॥

தமுத்வீக்ஷ்ய மஹாபாஹு: பிங்காக்ஷம் புரத: ஸ்திதம் ।
ரோஷேண மஹதாவிஷ்டோ ராவணோ லோகராவண: ॥ 1

லோகராவண:	-	உலகங்களையெல்லாம் கதற அடிக்கின்ற
மஹாபாஹு:	-	பெருந்தோளனான
ராவண:	-	ராவணன்
புரத:	-	எதிரில்
ஸ்திதம்	-	நிற்கின்ற
பிங்காக்ஷம்	-	மஞ்சள் நிறக் கண்களை உடைய
தம்	-	அவரை
உத்வீக்ஷ்ய	-	நிமிர்ந்து பார்த்து
மஹதா	-	அளவு கடந்த
ரோஷேண	-	கோபத்தால்
ஆவிஷ்ட:	-	பிரமித்தான்.

शङ्काहतात्मा दध्यौ स कपीन्द्रं तेजसावृतम् ।
किमेष भगवान्नन्दी भवेत् साक्षादिहागतः ॥

ஶங்காஹதாத்மா தத்யௌ ஸ கபீந்த்ரம் தேஜஸா வ்ருதம் ।
கிமேஷ பகவாந்நந்தீ பவேத் ஸாக்ஷாதிஹாகத: ॥ 2

ஸ:	-	அவன்
தேஜஸா	-	உற்சாகத்துடன்
வ்ருதம்	-	இருக்கும்
கபீந்த்ரம்	-	வானரேந்திரரைப் பார்த்து
ஶங்காஹதாத்மா	-	பயத்தால் நெஞ்சம் கலங்கியவனாய்
தத்யௌ	-	சிந்தையுள் ஆலோசித்தான்;
கிம்	-	'என்ன!
ஏஷ:	-	இவன்
நந்தீ பகவாந்	-	நந்தி பகவானே,
ஸாக்ஷாத்	-	கண்கூடாக
இவ ஆகத:	-	இங்கு வந்தவனாக
பவேத்	-	இருக்க வேண்டும்.

येन शप्तोऽस्मि कैलासे मया संचालिते पुरा ।
सोऽयं वानरमूर्तिः स्यात् किस्विद्बाणोऽपि वासुरः ॥

யேந ஶப்தோऽஸ்மி கைலாஸே மயாஸஞ்சாலிதே புரா ।
ஸோऽயம் வானர மூர்தி: ஸ்யாத் கிம்ஸ்வித்பாணோऽபிவாஸுர: ॥3

புரா	"முன்னர்
மயா	என்னால்
கைலாஸே	கைலாஸ கிரி
ஸஞ்சாலிதே	குலுக்கப்பட்ட போது
யேந	எவனால்
ஶப்த: அஸ்மி	நான் சபிக்கப்பட்டேனோ
ஸ:	அவனே
அயம்	இந்த
வாநரமூர்தி:	வானர மூர்த்தியாய்
கிம் ஸ்வித்	ஒருக்கால்
ஸ்யாத் அபி	வந்து விட்டானோ!
வா	அல்லது
பாண: அஸுர:	பாணாஸுரனாயிருக்குமோ!"

स राजा रोषताम्राक्षः प्रहस्तं मन्त्रिसत्तमम् ।
कालयुक्तमुवाचेदं वचो विपुलमर्थवत् ॥

ஸ ராஜா ரோஷதாம்ராக்ஷ: ப்ரஹஸ்தம் மந்த்ரிஸத்தமம் ।
கால யுக்த முவாசேதம் வசோ விபுலமர்தவத் ॥ 4

ஸ: ராஜா	அவ்வரசன்
ரோஷதாம்ராக்ஷ:	ஆத்திரத்தால் சிவந்த கண்களுடையவனாய்
மந்த்ரிஸத்தமம்	மந்திரிகளுட் சிறந்த
ப்ரஹஸ்தம்	பிரஹஸ்தனைப் பார்த்து
காலயுக்தம்	காலோசிதமானதும்
விபுலம்	கம்பீரமானதும்
அர்தவத்	கருத்தை உட்கொண்டதுமான
இதம்	பின்வரும்
வச:	மொழியை
உவாச	உரைத்தான்.

दुरात्मा पृच्छ्यतामेष कुतः कि वास्य कारणम् ।
वनभङ्गे च कोऽस्यार्थो राक्षसीनां च तर्जने ॥

துராத்மா ப்ருச்ச்யதாமேஷ குத: கிம் வாஸ்ய காரணம் । 5
வனபங்கே ச கோऽஸ்யார்தோ ராக்ஷஸீநாம் ச தர்ஜனே ॥

ஏஷ:	"இவன்
குத:	எங்கிருந்து வந்தவன்?
அஸ்ய	இவனுடைய
காரணம் வா கிம்	கருத்துத்தான்என்ன?
ராக்ஷஸீநாம்	ராக்ஷஸிகளுக்கு

தர்ஜநே	பயமுண்டாக்குவதிலும்
வநபங்கே ச	தோட்டத்தை அழிப்பதிலும்
அஸ்ய	இவனுக்கு
அர்த்தஃ	(ஆன) பிரயோஜனம்
கஃ	என்ன? (என்றும்)
துராத்மா	துராத்மாவான (இவன்)
ப்ருச்ச்யதாம்	கேட்கப்படட்டும்.

मत्पुरीमप्रधृष्यां वागमने किं प्रयोजनम् ।
आयोधने वा किं कार्यं पृच्छ्यतामेष दुर्मतिः ॥

மத்புரீமப்ரத்ருஷ்யாம் வாகமனே கிம் ப்ரயோஜனம் ।
ஆயோதநே வா கிம் கார்யம் ப்ருச்ச்யதாமேஷ துர்மதி: ॥ 6

அப்ரத்ருஷ்யாம்	"அசைக்கவொண்ணாத
மத்புரீம்	என் பட்டணத்திற்கு
ஆகமநே வா	வருவதில்தான்
கிம் ப்ரயோஜநம்	என்ன பயன்?
ஆயோதநே வா	கொலை புரிவதில்தான்
கார்யம்	உத்தேசம்
கிம்	என்ன? (என்றும்)
துர்மதிஃ	துர்மதியான
ஏஷஃ	இவன்
ப்ருச்ச்யதாம்	கேட்கப்படட்டும்."

रावणस्य वचः श्रुत्वा प्रहस्तो वाक्यमब्रवीत् ।
समाश्वसिहि भद्रं ते न भीः कार्या त्वया कपे ॥

ராவணஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா ப்ரஹஸ்தோ வாக்யமப்ரவீத் ।
ஸமாஶ்வஸிஹி பத்ரம் தே ந பீ: கார்யா த்வயா கபே ॥ 7

ராவணஸ்ய	ராவணனுடைய
வசஃ ஶ்ருத்வா	வார்த்தையைக் கேட்டு
ப்ரஹஸ்தஃ	பிரஹஸ்தன்
வாக்யம்	பின்வரும் பேச்சை
அப்ரவீத்	மொழிந்தான்;
கபே	"வானரமே!
த்வயா	உன்னால்
கார்யா	கொள்ளத் தக்கதான
பீஃ ந	பயத்திற்கு ஹேது இல்லை,
தே	உனக்கு
பத்ரம்	ஏதம் குறையிராது,
ஸமாஶ்வஸிஹி	தைரியம் செய்து கொள்.

यदि तावत्त्वमिन्द्रेण प्रेषितो रावणालयम् ।
तत्त्वमाख्याहि मा भूत्ते भयं वानर मोक्ष्यसे ॥

யதி தாவத்த்வமிந்த்ரேண ப்ரேஷிதோ ராவணாலயம் ।
தத்த்வமாக்யாஹி மா பூத்தே பயம் வானர மோக்ஷ்யஸே ॥ 8

வாநர	-	''வானரமே!
த்வம்	-	நீ
ராவணலயம்	-	ராவணனிருப்பிடத்திற்கு
இந்த்ரேண தாவத்	-	இந்திரனாலேயே
ப்ரேஷித: யதி	-	அனுப்பப்பட்ட தூதன் என்றால்
தத்வம்	-	உண்மையை
ஆக்யாஹி	-	சொல்லி விடு;
தே	-	உனக்கு
பயம்	-	தீங்கு
மா பூத்	-	ஸம்பவியாது;
மோக்ஷ்யஸே	-	விடுதலை செய்யப்படுவாய்.

यदि वैश्रवणस्य त्वं यमस्य वरुणस्य वा ।
चाररूपमिदं कृत्वा प्रविष्टो नः पुरीमिमाम् ॥
विष्णुना प्रेषितो वापि दूतो विजयकाङ्क्षिणा ॥

யதி வைஶ்ரவணஸ்ய த்வம் யமஸ்ய வருணஸ்ய ச ।
சாரரூபமிதம் க்ருத்வா ப்ரவிஷ்டோ ந: புரீமிமாம் ॥
விஷ்ணுநா ப்ரேஷிதோ வாபி தூதோ விஜயகாங்க்ஷிணா ॥ 9

வைஶ்ரவணஸ்ய	-	''வைச்ரவணனுக்காகவோ,
யமஸ்ய	-	யமனுக்காகவோ,
வருணஸ்ய யதி ச	-	வருணனுக்காகவோ,
த்வம்	-	நீ
இதம்	-	இந்த
சாரரூபம்	-	வேவுகாரன் வேஷத்தை
க்ருத்வா	-	தரித்துக் கொண்டு
ந:	-	எங்களுடைய
இமாம்	-	இந்த
புரீம்	-	நகரத்தில்
ப்ரவிஷ்ட:	-	பிரவேசித்தாய்?
வா	-	அல்லது
விஜயகாங்க்ஷிணா	-	ஜயத்தைக் கோரிய
விஷ்ணுநா	-	விஷ்ணுவினால்
ப்ரேஷித:	-	அனுப்பப்பட்ட
அபி தூத:	-	தூதனா?

न हि ते वानरं तेजो रूपमात्रं तु वानरम् ।
तत्त्वत: कथयस्वाद्य ततो वानर मोक्ष्यसे ॥

நஹி தே வானரம் தேஜோ ரூபமாத்ரம் து வானரம் ।
தத்த்வத: கதயஸ்வாத்ய ததோ வானர மோக்ஷ்யஸே ॥ 10

வாநர	- "வானரமே!
வாநரம்	- நீ வானரமென்பது
ரூபமாத்ரம் து	- வெளி வேஷமே;
தே	- உனது
தேஜ: ஹி	- பராக்ரமத்தைப் (பார்த்தால்)
வாநரம்	- குரங்கினதாய்
ந	- இல்லை;
தத்வத:	- உள்ளதை உள்ளபடி
கதயஸ்வ	- சொல்லி விடு;
தத:	- அப்படியானால்
அத்ய	- இப்பொழுதே
மோக்ஷ்யஸே	- விடுதலை செய்யப்படுவாய்.

अनृतं वदतश्चापि दुर्लभं तव जीवितम् ।
अथवा यन्निमित्तं ते प्रवेशो रावणालये ॥

அந்ருதம் வததஶ்சாபி துர்லபம் தவ ஜீவிதம் ।
அதவா யந்நிமித்தம் தே ப்ரவேஶோ ராவணாலயே ॥ 11

அந்ருதம்	- "பொய்யை
வதத: அபி	- சொல்லும் பக்ஷத்தில்
தவ	- உனக்கு
ஜீவிதம் ச	- உயிர் நிலைப்பதும்
துர்லபம்	- அரிது;
அத வா	- அப்படியிருப்பதால்
ராவணாலயே	- ராவணாலயத்தில்
தே	- உனது
ப்ரவேஶ:	- வருகை
யந்நிமித்தம்	- எது நிமித்தம்?"

एवमुक्तो हरिवरस्तदा रक्षोगणेश्वरम् ।
अब्रवीन्नास्मि शक्रस्य यमस्य वरुणस्य वा ॥

ஏவமுக்தோ ஹரிவரஸ்ததா ரக்ஷோகணேஶ்வரம் ।
அப்ரவீந்நாஸ்மி ஶக்ரஸ்ய யமஸ்ய வருணஸ்ய வா ॥ 12

ததா	- அப்பொழுது
ஏவம்	- மேற்கண்ட விதமாய்

உக்த:	-	வினவப்பட்ட
ஹரிஶ்ரேஷ்ட:	-	வானரச்ரேஷ்டர்
ரக்ஷோகணேஶ்வரம்	-	ராக்ஷஸகண மன்னனைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	-	பின்வருமாறு பதில் சொன்னார்:
ஶக்ரஸ்ய	-	“இந்திரனுடையவேனும்,
யமஸ்ய	-	யமனுடையவேனும்,
வருணஸ்ய வா	-	வருணனுடையவேனும்
அஸ்மி ந	-	(ஆள்) நானல்லன்.

धनदेन न मे सख्यं विष्णुना नास्मि चोदितः ।
जातिरेव मम त्वेषा वानरोऽहमिहागतः ॥

தனதேந ந மே ஸக்யம் விஷ்ணுநா நாஸ்மி சோதித: ।
ஜாதிரேவ மம த்வேஷா வாநரோऽஹ மிஹாகத: ॥ 13

மே	-	“எனக்கு
தநதேந	-	குபேரனோடு
ஸக்யம் ந	-	பரிச்சயம்இல்லை.
விஷ்ணுநா	-	விஷ்ணுவினவால்
சோதித:	-	அனுப்பப்பட்டவன்
அஸ்மி ந	-	நானல்லன்.
ஹ ஆகத:	-	இங்கு வந்த
அஹம்	-	நான்
வாநர: து	-	வானரனே.
ஏஷா ஏவ	-	இதுவே
மம	-	என்
ஜாதி:	-	பிறப்பு.

दर्शने राक्षसेन्द्रस्य दुर्लभे तदिदं मया ।
वनं राक्षसराजस्य दर्शनार्थे विनाशितम् ॥

தர்ஶநே ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய துர்லபே ததிதம் மயா ।
வனம் ராக்ஷஸ ராஜஸ்ய தர்ஶநார்தே விநாஶிதம் ॥ 14

ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	-	“ராக்ஷஸேந்திரரின்
தர்ஶநே துர்லபே	-	தரிசனம் கிட்டாமையால்
மயா	-	என்னால்
தத் இதம்	-	அந்த இந்த
வநம்	-	பூந்தோட்டம்
ராக்ஷஸராஜஸ்ய	-	ராக்ஷஸ ராஜரின்
தர்ஶநார்தே	-	தர்சனத்திற்காகவே
விநாஶிதம்	-	அழிக்கப்பட்டது.

ततस्ते राक्षसाः प्राप्ता बलिनो युद्धकाङ्क्षिणः ।
रक्षणार्थं तु देहस्य प्रतियुद्धा मया रणे ॥

ததஸ்தே ராக்ஷஸா: ப்ராப்தா பலிநோ யுத்தகாங்க்ஷிண: ।
ரக்ஷணார்தம் து தேஹஸ்ய ப்ரதி யுத்தா மயா°ரணே ॥ 15

ததஃ - ''அதன் மேல்
யுத்தகாங்க்ஷிணஃ - யுத்தத்தில் ஆசை கொண்டவர்களாய்
பலிநஃ - பலிஷ்டர்களான
தே ராக்ஷஸாஃ - அந்த ராக்ஷஸர்கள்
ப்ராப்தாஃ - வந்து சேர்ந்தார்கள்.
ரணே - யுத்தத்தில்
தேஹஸ்ய - சரீரத்தின்
ரக்ஷணார்தம் து - பாதுகாப்புக்காகத்தான்
மயா - என்னால்
ப்ரதியுத்தாஃ - எதிர்த்துச் சண்டை செய்யப்பட்டார்கள்.

अस्त्रपाशैर्न शक्योऽहं बन्धुं देवासुरैरपि ।
पितामहादेव वरो ममाप्येषोऽभ्युपागतः ॥

அஸ்த்ர பாஶைர் ந ஶக்யோऽஹம் பந்தும் தேவாஸுரைரபி ।
பிதா மஹா தேவ வரோ மமாப்யேஷோऽப்யுபாகத: ॥ 16

தேவாஸுரைஃ அபி - ''தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலுங்கூட
அஸ்த்ரபாஶைஃ - அஸ்திரபாசங்களைக் கொண்டு
பந்தும் - பிணைக்க
அஹம் - நான்
ஶக்யஃ ந - ஸாத்தியமானவனில்லை.
ஏஷஃ வரஃ அபிஃ - இந்த வரமும்
மம - எனக்கு
பிதாமஹாத் ஏவ - பிரம்மதேவனிடத்திலின்றே
அப்யுபாகதஃ - கிடைத்தது.

राजानं द्रष्टुकामेन मयास्त्रमनुवर्तितम् ।
विमुक्तो ह्यहमस्त्रेण राक्षसैस्त्वभिपीडितः ॥

ராஜானம் த்ரஷ்டுகாமேன மயாஸ்த்ர மநுவர்திதம் ।
விமுக்தோऽஹ்யஹமஸ்த்ரேண ராக்ஷஸைஸ்த்வபிபீடித: ॥ 17

ராஜாநம் - ''அரசரை
த்ரஷ்டுகாமேந - காண விரும்பியதால்
மயா - என்னால்
அஸ்த்ரம் - பிரம்மாஸ்திரமானது
அநுவர்திதம் - ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது;

அபி - ஆகிலும்
ராக்ஷஸைஃ - அரக்கர்களால்
அபிபீடிதஃ - பீடிக்கப்பட்டவனாய்
து - ஆனதுமே
அஸ்த்ரேண - பிரம்மாஸ்திரத்தால்
அஹம் - நான்
விமுக்தஃ - விடுபட்டேன்.

केनचिद्राजकार्येण संप्राप्तोऽस्मि तवान्तिकम् ॥

கேநசித்ராஜ கார்யேண ஸம்ப்ராப்தோ௫ஸ்மி தவாந்திகம்॥ 18

கேநசித் - ''ஒரு
ராஜகார்யேண - ராஜ காரியத்தினால்
தவ - உமது
அந்திகம் - ஸன்னிதானத்திற்கு
ஸம்ப்ராப்தஃ அஸ்மி - வந்து சேர்ந்திருக்கிறேன்.

दूतोऽहमिति विज्ञेयो राघवस्यामितौजस: ॥

தூதோ௫ஹமிதி விஞேயோ ராகவஸ்யாமிதௌ ஜஸ: ॥ 19

அமிதௌஜஸஃ - ''அளவிலாத் திறலுடைய
ராகவஸ்ய - ஶ்ரீராகவருடைய
தூதஃ - தூதன்
அஹம் - நான்
இதி - என்று
விஜ்ஞேயஃ - தெளிவாய் அறிய வேண்டியது.

श्रूयतां चापि वचनं मम पथ्यमिदं प्रभो ॥

ஶ்ரூயதாம் சாபி வசனம் மம பத்யமிதம் ப்ரபோ ॥ 20

ச - ''இன்னும்
ப்ரபோ - பிரபுவே!
மம - எனது
இதம் - இந்த
பத்யம் - நன்மையைப் பயக்கும்
வசநம் அபி - ஆலோசனையும்
ஶ்ரூயதாம் - கேட்கப்படட்டும்.''

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ப்ரஹஸ்தப்ரஶ்நோ நாம பஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

ஏகபஞ்சாஶ: ஸர்க: - 51

तं समीक्ष्य महासत्त्वं सत्त्ववान् हरिसत्तमः ।
वाक्यमर्थवदव्यग्रस्तमुवाच दशाननम् ॥

தம் ஸமீக்ஷ்ய மஹாஸத்த்வம் ஸத்த்வவான் ஹரிஸத்தம: ।
வாக்ய மர்தவதவ்யக்ரஸ்த முவாச தஶானனம் ॥ 1

ஸத்வவாந் - தீரரான
ஹரிஸத்தம: - வானரோத்தமர்
மஹாஸத்வம் - மஹாதீரரான
தம் தஶாநநம் - அந்த தசமுகனை
ஸமீக்ஷ்ய - உற்றுப் பார்த்து
அவ்யக்ர: - கருத்துச் சிதறாதவராய்
தம் - அவனைப் பார்த்து
அர்தவத் - பொருளமைந்த
வாக்யம் - (பின்வரும்) மொழியை
உவாச - மொழிந்தார்.

अहं सुग्रीवसंदेशादिह प्राप्तस्तवालयम् ।
राक्षसेन्द्र हरीशस्त्वां भ्राता कुशलमब्रवीत् ॥

அஹம் ஸுக்ரீவ ஸந்தேஶாதிஹ ப்ராப்தஸ்தவாலயம் ।
ராக்ஷஸேந்த்ர ஹரீஶஸ்த்வாம் ப்ராதா குஶலமப்ரவீத் ॥ 2

ராக்ஷஸேந்த்ர - "ராக்ஷஸேந்திர!
அஹம் - நான்
ஸுக்ரீவஸந்தேஶாத்- ஸுக்ரீவரின் கட்டளையால்
இஹ - இப்பொழுது
தவ - உமது
ஆலயம் - இடத்திற்கு
ப்ராப்த: - வந்தேன்;
ப்ராதா - ஆப்தசினேகிதராகிற
ஹரீஶ: - வானர மன்னர்
த்வாம் - உமக்கு
குஶலம் அப்ரவீத் - க்ஷேமம் சொன்னார்.

भ्रातुः शृणु समादेशं सुग्रीवस्य महात्मनः ।
धर्मार्थोपहितं वाक्यमिह चामुत्र च क्षमम् ॥

ப்ராது: ஶ்ருணு ஸமாதேஶம் ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ।
தர்மார்தோபஹிதம் வாக்யமிஹ சாமுத்ர ச க்ஷமம் ॥ 3

மஹாத்மந:	-	''மஹாத்மாவும்
ப்ராது:	-	ஆப்தசிநேகிதருமாகிய
ஸுக்ரீவஸ்ய	-	சுக்ரீவருடைய
ஸமாதேஶம்	-	சொல்லாகிறதும்
தர்மார்தோபஹிதம்	-	தர்மார்த்தங்களைப் பயப்பதும்
இஹ	-	இஹத்திலும்
அமுத்ர ச	-	பரத்திலும்
க்ஷமம் ச	-	நன்மை தருவதுமான
வாக்யம் ஶ்ருணு	-	பேச்சைக் கேளும்.

राजा दशरथो नाम रथकुञ्जरवाजिमान् ।
पितेव बन्धुर्लोकस्य सुरेश्वरसमद्युतिः ॥

ராஜா தஶரதோ நாம ரதகுஞ்ஜர வாஜிமான் ।
பிதேவ பந்துர்லோகஸ்ய ஸுரேஶ்வரஸமத்யுதி: ॥ 4

ரதகுஞ்ஜர வாஜிமாந்	-	ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையுமுடையவராய்
லோகஸ்ய	-	உலகத்திற்கு
பிதா இவ	-	தந்தை போன்ற
பந்து:	-	பந்துவாய்
ஸுரேஶ்வரஸமத்யுதி:	-	இந்திரனுக்கு ஸமமான மஹிமை கொண்ட
த்ஶரத: நாம	-	தசரதர் என்ற
ராஜா	-	ஓர் அரசர் (இருந்தார்).

ज्येष्ठस्तस्य महाबाहुः पुत्रः प्रियकरः प्रभुः ।
पितुर्निदेशान्निष्क्रान्तः प्रविष्टो दण्डकावनम् ॥

ஜ்யேஷ்டஸ்தஸ்ய மஹாபாஹு: புத்ர: ப்ரியகர: ப்ரபு: ।
பிதுர்நிர்தேஶாந்நிஷ்க்ராந்த: ப்ரவிஷ்டோ தண்டகாவனம் ॥ 5

लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा सीतया चापि भार्यया ।
रामो नाम महातेजा धर्म्यं पन्थानमाश्रितः ॥

லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா ஸீதயா சாபி பார்யயா ।
ராமோ நாம மஹாதேஜா தர்ம்யம் பந்தாநமாஶ்ரித: ॥ 6

தஸ்ய	-	''அவருடைய
ஜ்யேஷ்ட:	-	மூத்த
புத்ர:	-	குமாரரும்
மஹாதேஜா:	-	மஹா தேஜஸ்வியும்
மஹாபாஹு:	-	பெரும் போர் வீரனும்
ப்ரியங்கர:	-	யாருக்கும் நன்மை செய்யும்

ப்ரபு:	பிரபுவுமான
ராம: நாம	ஸ்ரீராமர் என்பவர்
பிது:	தந்தையின்
நிர்தேஶாத்	ஆக்ஞையால்,
தர்ம்யம்	தர்ம
பந்தாநம் அபி	நெறியையே
ஆஶ்ரித:	பற்றியவராய்
ப்ராத்ரா	உடன் பிறந்தவரான
லக்ஷ்மணேந ஸஹ	லக்ஷ்மணரோடும்
பார்யயா	மனைவியான
ஸீதயா ச	ஸீதையோடும்
நிஷ்க்ராந்த:	வெளிக் கிளம்பியவராய்
தண்டகாவநம்	தண்டகாவனத்தில்
ப்ரவிஷ்ட:	வந்திருந்தார்.

तस्य भार्या वने नष्टा सीता पतिमनुव्रता ।
वैदेहस्य सुता राज्ञो जनकस्य महात्मनः ॥

தஸ்ய பார்யா வனே நஷ்டா ஸீதா பதிமநுவ்ரதா ।
வைதேஹஸ்ய ஸுதா ராஞோ ஜனகஸ்ய மஹாத்மன: ॥ 7

தஸ்ய பார்யா	''அவருடைய பத்தினி
பதிம்	பர்த்தாவை
அநுவ்ரதா	இடைவிடாது பின்பற்றியவளும்
மஹாத்மந:	மஹாத்மாவான
ஜநகஸ்ய	ஜனகரென்ற
வைதேஹஸ்ய ராஜ்ஞு:	விதேஹ தேசத்து மன்னரின்
ஸுதா	பெண்ணுமான
ஸீதா	ஸீதை
வநே	காட்டில்
நஷ்டா	காணாமல் போய் விட்டாள்.

स मार्गमाणस्तां देवीं राजपुत्रः सहानुजः ।
ऋश्यमूकमनुप्राप्तः सुग्रीवेण समागतः ॥

ஸ மார்கமாணஸ்தாம் தேவீம் ராஜபுத்ர: ஸஹாநுஜ: ।
ரிச்யமூக மனுப்ராப்த: ஸுக்ரீவேண ஸமாகத: ॥ 8

ஸஹாநுஜ:	''தம்பியுடன் கூடிய
ஸ:	அந்த
ராஜபுத்ர:	ராஜகுமாரர்
தாம்	அந்த
தேவீம்	தேவியை

மார்கமாண: - தேடிக் கொண்டு
ருஶ்யமூகம் - ருச்யமூகத்திற்கு
அநுப்ராப்த: - வந்தவராய்
ஸுக்ரீவேண - ஸுக்ரீவரோடு
ஸமாகத: - சிநேகமானார்.

तस्य तेन प्रतिज्ञातं सीतायाः परिमार्गणम् ।
सुग्रीवस्यापि रामेण हरिराज्यं निवेदितम् ॥

தஸ்ய தேந ப்ரதிஜ்ஞாதம் ஸீதாயா: பரிமார்கணம் ।
ஸுக்ரீவஸ்யாபி ராமேண ஹரிராஜ்யம் நிவேதிதம் ॥ 9

தேந - "அவரால்
ஸீதாயா: - ஸீதையின்
பரிமார்கணம் - தேடுதலானது
தஸ்ய - அவருக்கு
ப்ரதிஜ்ஞாதம் - பிரதிக்ஞை செய்யப்பட்டது.
ராமேண அபி - ஸ்ரீராமராலும்
ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவருக்கு
ஹரிராஜ்யம் - வானர ராஜ்யம்
நிவேதிதம் - வாக்களிக்கப்பட்டது.

ततस्तेन मृधे हत्वा राजपुत्रेण वालिनम् ।
सुग्रीवः स्थापितो राज्ये हर्यृक्षाणां गणेश्वरः ॥

ததஸ்தேந ம்ருதே ஹத்வா ராஜபுத்ரேண வாலிநம் ।
ஸுக்ரீவ: ஸ்தாபிதோ ராஜ்யே ஹர்ய்ருக்ஷாணாம் கணேஶ்வர: ॥ 10

தத: - "அதனால்
வாலிநம் - வாலியை
ம்ருதே - போரில்
ஹத்வா - கொன்று
தேந ராஜபுத்ரேண - அந்த ராஜகுமாரரால்
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவர்
ராஜ்யே - ராஜ்யத்தில்
ஹர்ய்ரிக்ஷணாம் - வானரர்கள், கரடிகள் இவர்களுடைய
கணேஶ்வர: - கணங்களுக்கு மன்னராய்
ஸ்தாபித: - ஸ்தாபிக்கப்பட்டார்.

त्वया विज्ञातपूर्वश्च वाली वानरपुंगवः ।
रामेण निहतः सङ्ख्ये शरेणैकेन वानरः ॥

த்வயா விஞாத பூர்வஶ்ச வாலீ வானர புங்கவ: ।
ராமேண நிஹத: ஸங்க்யே ஶரேணைகேந வானர: ॥ 11

வாலீ	‘‘வாலி என்ற
வாநரபுங்கவ:	வானரச்ரேஷ்டரும்
த்வயா	உம்மால்
விஜ்ஞாதபூர்வ: ச	முன்னமேயேசெவ்வையாகக்கண்டறியப்பட்டவரே!
வாநர:	(அந்த) வானரர்
ஏகேந	ஒரு
ஶரேண	பாணத்தால்
ஸங்க்யே	யுத்தத்தில்
ராமேண	ராமரால்
நிஹத:	கொல்லப்பட்டார்.

स सीतामार्गणे व्यग्रः सुग्रीवः सत्यसंगरः ।
हरीन् संप्रेषयामास दिशः सर्वा हरीश्वरः ॥

ஸ ஸீதா மார்கணே வ்யக்ர: ஸுக்ரீவ: ஸத்யஸங்கர: ।
ஹரீன் ஸம்ப்ரேஷயாமாஸ திஶ: ஸர்வா ஹரீஶ்வர: ॥ 12

ஹரீஶ்வர:	‘‘வானர வேந்தரும்
ஸத்யஸங்கர:	சொன்ன சொல் தவறாதவருமான
ஸ: ஸுக்ரீவ:	அந்த ஸுக்ரீவர்
ஸீதாமார்கணே	ஸீதையைத் தேடுவதில்
வ்யக்ர:	ஏகாக்ர மனத்தராய்
ஹரீந்	வானரர்களை
ஸர்வா:	எல்லா
திஶ:	திசைகளிலும்
ஸம்ப்ரேஷயாமாஸ	செல்ல விடுத்தார்.

तां हरीणां सहस्राणि शतानि नियुतानि च ।
दिक्षु सर्वासु मार्गन्ते ह्यधश्चोपरि चाम्बरे ॥

தாம் ஹரீணாம் ஸஹஸ்ராணி ஶதாநி நியுதாநி ச ।
திக்ஷு ஸர்வாஸு மார்கந்தே ஹ்யதஶ் சோபரி சாம்பரே ॥ 13

ஹரீணாம்	‘‘வானரங்களின்
ஸஹஸ்ராணி	ஆயிரங்களும்
ஶதாநி	நூறுகளும்
நியுதாநி ச	பத்து லக்ஷங்களும்
ஸர்வாஸு திக்ஷு	எல்லா திக்குகளிலும்
அத: ச	கீழேயும்
உபரி ச	மேலேயும்
அம்பரே ஹி	ஆகாயத்திலும்
தாம்	அவளை
மார்கந்தே	தேடுகின்றனர்.

वैनतेयसमाः केचित् केचित्तत्रानिलोपमाः ।
असङ्गगतयः शीघ्रा हरिवीरा महाबलाः ॥

வைனதேய ஸமா: கேசித் கேசித்தத்ராநிலோபமா: ।
அஸங்ககதய: ஶீக்ரா ஹரிவீரா மஹாபலா: ॥ 14

தத்ர	-	''அவற்றில்
கேசித்	-	சில
மஹாபலா:	-	மஹா பலவான்களான
ஹரிவீரா:	-	வானர வீரர்கள்
வைநதேயஸமா:	-	கருடனை ஒத்தவர்கள்;
கேசித்	-	சிலர்
அஸங்ககதய:	-	தடையின்றி எங்கும் செல்ல வல்லவர்களாய்
அநிலோபமா:	-	வாயுவிற்கு ஸமானமானவர்களாய்
ஶீக்ரா:	-	விரைந்தோட வல்லவர்கள்.

अहं तु हनुमान्नाम मारुतस्यौरसः सुतः ।
सीतायास्तु कृते तूर्णं शतयोजनमायतम् ॥

அஹம் து ஹநுமாந் நாம மாருதஸ்யௌரஸ: ஸுத: ।
ஸீதாயாஸ்து க்ருதே தூர்ணம் ஶதயோஜன மாயதம் ॥ 15

समुद्रं लङ्घयित्वैव तां दिदृक्षुरिहागतः ।
भ्रमता च मया दृष्टा गृहे ते जनकात्मजा ॥

ஸமுத்ரம் லங்கயித்வைவ தாம் தித்ருக்ஷுரிஹாகத: ।
ப்ரமதா ச மயா த்ருஷ்டா க்ருஹே தே ஜனகாத்மஜா ॥ 16

அஹம் து	-	''நானோ
மாருதஸ்ய	-	வாயுவின்
ஔரஸ: ஸுத:	-	ஔரஸ புத்திரன்,
ஹநுமான்	-	ஹனுமான் (என்று)
நாம	-	பெயர்.
ஸீதாயா:	-	ஸீதையின்
க்ருதே து	-	நிமித்தமாகவே
தாம்	-	அவளை
தித்ருக்ஷு:	-	காணலாமென்று
ஶதயோஜநம்	-	நூறு யோஜனை
ஆயதம்	-	நீண்ட
ஸமுத்ரம் ஏவ	-	ஸமுத்திரத்தையும்
தூர்ணம் லங்கயித்வா	-	விரைவாய்த் தாண்டி
இஹ ஆகத:	-	இங்கு வரலானேன்.

ப்ரமதா - அங்குமிங்கும் சுற்றித் தேடிக் கொண்டிருந்த
மயா - என்னால்
ஜநகாத்மஜா ச - ஜனகர் திருமகளும்
தே க்ருஹே - உனது கிருஹத்தில்
த்ருஷ்டா - காணப்பட்டாள்.

तद्भवान् दृष्टधर्मार्थस्तपःकृतपरिग्रहः ।
परदारान् महाप्राज्ञ नोपरोद्धुं त्वमर्हसि ॥

தத்பவாந் த்ருஷ்ட தர்மார்தஸ்தப: க்ருத பரிக்ரஹ: ।
பரதாராந் மஹா ப்ராஞ நோபரோத்தும் த்வமர்ஹஸி ॥ 17

மஹாப்ராஜ்ஞ - "மஹாமதிமானே!
பவாந் - நீர்
த்ருஷ்டதர்மார்த: - தர்மத்தின் உண்மையைக் கண்டறிந்தவர்,
தப:க்ருதபரிக்ரஹ: - தவத்தின் உரிமையை அடைந்தவர்.
தத் - ஆதலின்
பரதாராந் - அயலாரது தர்ம பத்தினியை
உபரோத்தும் - பிடித்துச் சிறை வைப்பதற்கு
த்வம் - நீர்
ந அர்ஹஸி - தகுந்தவர் அல்லர்.

न हि धर्मविरुद्धेषु बह्वपायेषु कर्मसु ।
मूलघातिषु सज्जन्ते बुद्धिमन्तो भवद्विधाः ॥

ந ஹி தர்மவிருத்தேஷு பஹ்வபாயேஷு கர்மஸு ।
மூலகாதிஷு ஸஜ்ஜந்தே புத்திமந்தோ பவத்விதா: ॥ 18

பவத்விதா: - "உம்மைப் போன்ற
புத்திமந்த: ஹி - புத்திமான்களென்றால்
தர்மவிருத்தேஷு - தர்ம விருத்தமாய்
பஹ்வபாயேஷு - பல அபாயங்களுக்கு இடமானவைகளாய்
மூலகாதிஷு - வேரோடு நாசம் செய்யக் கூடிய
கர்மஸு - காரியங்களில்
ந ஸஜ்ஜந்தே ஹி - பிடிவாதமாய் விடாது பற்றியிரார்கள்.

कश्च लक्ष्मणमुक्तानां रामकोपानुवर्तिनाम् ।
शराणामग्रतः स्थातुं शक्तो देवासुरेष्वपि ॥

கஶ்ச லக்ஷ்மண முக்தாநாம் ராமகோபாநு வர்திநாம் ।
ஶராணாமக்ரத: ஸ்தாதும் ஶக்தோ தேவாஸுரேஷ்வபி ॥ 19

தேவாஸுரேஷு அபி- "தேவர்களிலாகட்டும்,
அஸுரர்களிலாகட்டும்
க: ச - எவன்தான்

லக்ஷ்மணமுக்தாநாம் - லக்ஷ்மணரால் விடப்பட்ட
ராமகோபாநுவர்திநாம்-ஸ்ரீராமருடைய கோபம் கொண்டு சீறி வரும்
ஶராணாம் - பாணங்களுக்கு
அக்ரத: ஸ்தாதும் - எதிரில் நிற்பதற்கு
ஶக்த: - ஸமர்த்தன்?

न चापि त्रिषु लोकेषु राजन् विद्येत कश्चन ।
राघवस्य व्यलीकं यः कृत्वा सुखमवाप्नुयात् ॥

ந சாபி த்ரிஷு லோகேஷு ராஜன் வித்யேத கஶ்சன ।
ராகவஸ்ய வ்யலீகம் ய: க்ருத்வா ஸுகமவாப்நுயாத் ॥ 20

ராஜந் - "அரசே!
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராகவருக்கு
வ்யலீகம் - ஒரு தீமையை
க்ருத்வா - செய்து விட்டு
ய: ச - எவன்தான்
ஸுகம் - கஷ்டத்திற்குள்ளாகாமையை
அவாப்நுயாத் - காண முடியும்?
த்ரிஷு லோகேஷு ச- மூவுலகங்களிலும்
கஶ்சந அபி - எவனொருவனும்
ந வித்யதே - இருக்க முடியாது.

तत् त्रिकालहितं वाक्यं धर्म्यमर्थानुबन्धि च ।
मन्यस्व नरदेवाय जानकी प्रतिदीयताम् ॥

தத்த்ரிகால ஹிதம் வாக்யம் தர்ம்யமர்தாநு பந்தி ச ।
மன்யஸ்வ நரதேவாய ஜானகீ ப்ரதிதீயதாம் ॥ 21

தத் - "ஆகையால்
வாக்யம் - சொல்லியதை
த்ரிகாலஹிதம் - பூத பவிஷ்யத் வர்த்தமானமென்கிற மூன்று காலத்திற்கும் நன்மை பயப்பதாயும்,
தர்ம்யம் - தர்ம நெறிக்கேற்றதாயும்,
அர்தாநுபந்தி ச: - நீடித்த பாக்கியத்தை விளைவிக்கத் தக்கதாயும்,
மந்யஸ்வ - மதிப்பீராக.
ஜாநகீ - ஜானகி
நரதேவாய - மானிட தேவருக்கு
ப்ரதிதீயதாம் - திருப்பிக் கொண்டு போய் ஸமர்ப்பித்து விடப்படட்டும்.

दृष्टा हीयं मया देवी लब्धं यदिह दुर्लभम् ।
उत्तरं कर्म यच्छेषं निमित्तं तत्र राघव: ॥

த்ருஷ்டா ஹீயம் மயா தேவீ லப்தம் யதிஹ துர்லபம் ।
உத்தரம் கா்ம யச்சேஷம் நிமித்தம் தத்ர ராகவ: ॥ 22

இயம் தேவீ	-	‘‘இந்த தேவியானவள்
த்ருஷ்டா	-	பார்க்கப்பட்டாள்;
துர்லபம்	-	துர்லபமானது
யத்	-	எதுவோ அது
மயா	-	என்னால்
இஹ	-	இப்பொழுது
லப்தம்	-	அடையப்பட்டது.
தத்ர	-	அவ்விஷயத்தில்
ஶேஷம்	-	எஞ்சிய
உத்தரம்	-	மேல் நடத்த வேண்டிய
கா்ம	-	கார்யம்
யத்	-	எதுவோ அது
ராகவ: ஹி	-	ஸ்ரீராகவரே
நிமித்தம்	-	செய்ய வேண்டியது.

लक्षितेयं मया सीता तथा शोकपरायणा ।
गृह्य यां नाभिजानासि पञ्चास्यामिव पन्नगीम् ॥

லக்ஷிதேயம் மயா ஸீதா ததா ஶோகபராயணா ।
க்ருஹ்ய யாம் நாபிஜாநாஸி பஞ்சாஸ்யாமிவ பந்நகீம் ॥ 23

இயம்	-	‘‘இந்த
ஸீதா	-	ஸீதாப் பிராட்டியார்
ததா	-	சொல்லவரிய
ஶோகபராயணா	-	சோகத்தால் தவிக்கின்றவளாய்
மயா	-	என்னால்
லக்ஷிதா	-	காணப்பட்டாள்.
க்ருஹே	-	(உமது) வீட்டில்
யாம்	-	எந்தஅவளை
பஞ்சாஸ்யாம்	-	ஐந்து தலையுடைய
பந்நகீம் இவ	-	பெண் நாகம் என்று
ந அபிஜாநாஸி	-	நீர் அறியாதிருக்கிறீர்.

नेयं जरयितुं शक्या सासुरैरमरैरपि ।
विषसंसृष्टमत्यर्थं भुक्तमन्नमिवौजसा ॥

நேயம் ஜரயிதும் ஶக்யா ஸாஸுரைரமரைரபி ।
விஷ ஸம்ஸ்ருஷ்ட மத்யர்தம் புக்தமந்நமிவௌஜஸா ॥ 24

விஷஸம்ஸ்ருஷ்டம் - ''விஷம் கலந்ததும்
அத்யர்தம் - அதிகமான
புக்தம் - புஜிக்கப்பட்டதுமான
அந்நம் - அன்னத்தை
இவ - எப்படியோ அப்படி
ஸாஸுரை: - அஸுரர்களோடு கூடிய
அமரை: அபி - தேவர்களாலும்
ஓஜஸா - (தங்கள்) ஒளி கொண்டு
இயம் - இவள்
ஜரயிதும் - ஜீர்ணமாக்குவதற்கு
ந ஶக்யா - முடியாதவள்.

तपःसन्तापलब्धस्ते योऽयं धर्मपरिग्रहः ।
न स नाशयितुं न्याय्यः आत्मप्राणपरिग्रहः ॥

தபஸ் ஸந்தாபலப்தஸ்தே யோऽயம் தர்ம பரிக்ரஹ: ।
ந ஸ நாஶயிதும் ந்யாய்ய ஆத்ம ப்ராண பரிக்ரஹ: ॥ 25

ய: - ''எந்த
அயம் - இந்த
தே - உமது
தபஸ்ஸந்தாபலப்த: - இந்த்ரிய நிக்ரஹங்களால் அடையப்பட்டதும்
தர்மபரிக்ரஹ: - தர்மத்தின் பயனானதுமாய்
ஆத்மப்ராணபரிக்ரஹ: - உயிரோடிருக்கிற பாக்கியமாகிய
ஸ: - அது
நாஶயிதும் - அழிந்து போக விட
ந ந்யாய்ய: - தக்கதன்று

अवध्यतां तपोवीर्याद्भवान् समनुपश्यति ।
आत्मनः सासुरैर्देवैर्हेतुस्तत्राप्ययं महान् ॥

அவத்யதாம் தபோவீர்யாத் பவான் ஸமநுபஶ்யதி ।
ஆத்மன: ஸாஸுரைர் தேவைர் ஹேதுஸ் தத்ராப்யயம் மஹாந் ॥ 26

பவாந் - ''தேவரீர்
தபோவீர்யாத் - தவத்தின் வீர்யத்தால்
ஆத்மந: - தமக்கு
ஸாஸுரை: - அஸுரர்களுள்ளிட்ட
தேவை: - தேவர்களால்
அவத்யதாம் - மரணமில்லாமையை
ஸமநுபஶ்யதி - தைர்யமாய் மனத்தில் எண்ணியிருக்கிறீர்.
தத்ர அபி - அப்படியிருந்தாலும்

அயம்	-	இந்த (பின்கண்ட)
ஹேதுඃ	-	காரணம்
மஹாந்	-	தடுக்கத் தகாதது.

सुग्रीवो न हि देवोऽयं नासुरो न च राक्षसः ।
न दानवो न गन्धर्वो न यक्षो न च पन्नगः ॥
हरीश्वरो हि सुग्रीवो राघवः स तु मानुषः ॥

ஸுக்ரீவோ ந ஹி தேவோऽயம் நாஸுரோ ந ச ராக்ஷஸ: ।
ந தாநவோ ந கந்தர்வோ ந யக்ஷோ ந ச பன்னக: ॥
ஹரீஶ்வரோஹி ஸுக்ரீவோ ராகவ: ஸ து மானுஷ: ॥ 27

அயம்	-	''இந்த
ஸுக்ரீவඃ ஹி	-	சுக்ரீவரோ
ந தேவඃ	-	தேவருமல்லர்;
ந அஸுரඃ	-	அஸுரருமல்லர்;
ந ராக்ஷஸඃ ச	-	ராக்ஷஸருமல்லர்;
ந தாநவඃ	-	தானவருமல்லர்;
ந கந்தர்வඃ	-	கந்தர்வருமல்லர்;
ந யக்ஷඃ	-	யக்ஷருமல்லர்;
ந பந்நகඃ ச	-	பன்னகருமல்லர்
ஸுக்ரீவඃ	-	சுக்ரீவர்
ஹரீஶ்வரඃ ஹி	-	வானர மன்னரே.
ஸඃ	-	அந்த
ராகவඃ	-	ஸ்ரீ ராகவர்
மாநுஷඃ து	-	மானிடரே.

तस्मात् प्राणपरित्राणं कथं राजन् करिष्यसि ।
नतु धर्मोपसंहारमधर्मफलसंहितम् ॥
तदेव फलमन्वेति धर्मश्चाधर्मनाशनः ॥

தஸ்மாத் ப்ராண பரித்ராணம் கதம் ராஜன் கரிஷ்யஸி ।
ந து தர்மோப ஸம்ஹார மதர்ம பல ஸம்ஹிதம் ॥
ததேவ பலமன்வேதி தர்மஶ்சாதர்ம நாஶன: ॥ 28

ராஜந்	-	''ஓ ராஜனே!
தஸ்மாத்	-	ஆகையால்
ப்ராணபரித்ராணம்	-	உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுதலை
கதம் கரிஷ்யஸி	-	எப்படிப் பெறுவீர்?
தர்மோபஸம்ஹாரம்	-	தர்ம பலத்தினனுபவம்
து	-	எப்படியும்
அதர்மபலஸம்ஹிதம்	-	அதர்ம பலத்துடன் கூடியதாக

ந - இராது.
அதர்மநாஶந: - அதர்மத்தை அழிக்கக் கூடிய
தர்ம: ச - தர்மமும்
தத்பலம் ஏவ - அதன் பலத்தையேதான்
அந்வேதி - அனுஸரிக்கிறது.

प्राप्तं धर्मफलं तावद्भवता नात्र संशयः ।
फलमस्याप्यधर्मस्य क्षिप्रमेव प्रपत्स्यसे ॥

ப்ராப்தம் தர்ம பலம் தாவத்பவதா நாத்ர ஸம்ஶய: ।
பலமஸ்யாப்யதர்மஸ்ய க்ஷிப்ரமேவ ப்ரபத்ஸ்யஸே ॥ 29

பவதா - "தங்களால்
தர்மபலம் - தர்மத்தின் பலமானது
தாவத் - உள்ள அளவு
ப்ராப்தம் - அனுபவிக்கப்பட்டது.
அத்ர - இவ்விஷயத்தில்
ஸம்ஶய: ந - ஸந்தேஹமில்லை.
அஸ்ய அதர்மஸ்ய - இந்த அதர்மத்தின்
பலம் அபி - பலத்தையும்
க்ஷிப்ரம் ஏவ - சீக்கிரத்திலேயே
ப்ரபத்ஸ்யஸே - அனுபவிக்கப் போகிறீர்.

जनस्थानवधं बुद्ध्वा बुद्ध्वा वालिवधं तथा ॥
रामसुग्रीवसख्यं च बुध्यस्व हितमात्मनः ॥

ஜனஸ்தானவதம் புத்த்வா புத்த்வா வாலிவதம் ததா ।
ராம ஸுக்ரீவ ஸக்யம் ச புத்யஸ்வ ஹிதமாத்மன: ॥ 30

ஜநஸ்தாவதம் - "ஜனஸ்தானத்தின் அழிவை
புத்த்வா - நினைத்துப் பார்த்து
வாலிவதம் ச - வாலியின் வதத்தையும்
ததா - அவ்வண்ணமே
ராமஸுக்ரீவஸக்யம் ச - ஸ்ரீராமருக்கும் ஸுக்ரீவருக்கும் ஏற்பட்டுள்ள தோழமையையும்
புத்த்வா - அறிந்த கொண்டு
ஆத்மந: ஹிதம் - உமக்கு ஹிதமானதை
புத்யஸ்ய - தேடிக் கொள்ளும்.

कामं खल्वहमप्येकः सवाजिरथकुञ्जराम् ।
लङ्कां नाशयितुं शक्तस्तस्यैष तु न निश्चयः ॥

காமம் கல்வஹமப்யேக: ஸவாஜி ரத குஞ்ஜராம் ।
லங்காம் நாஶயிதும் ஶக்தஸ்தஸ்யைஷ து ந நிஶ்சய: ॥ 31

ஸவாஜிரதகுஞ்ஜராம்- ''குதிரைகள், ரதங்கள், யானைகள் இவைகளோடு கூடிய
லங்காம் - லங்காபுரியை
நாஶயிதும் - அழிப்பதற்கு
அஹம் - நான்
ஏக: அபி - ஒருவனே
காமம் - போதுமான
ஶக்த: கலு - சக்தியுடையவன்.
து - ஆயினும்
ஏஷ: - இது
தஸ்ய - அவருடைய
நிஶ்சய: - கொள்கை
ந - அன்று.

रामेण हि प्रतिज्ञातं हर्यृक्षगणसंनिधौ ।
उत्सादनममित्राणां सीता यैस्तु प्रधर्षिता ॥

ராமேண ஹி ப்ரதிஞாதம் ஹர்ய்ருக்ஷகணஸந்நிதௌ ।
உத்ஸாதனமமித்ராணாம் ஸீதா யைஸ்து ப்ரதர்ஷிதா ॥ 32

யை: - ''எவர்களால்
ஸீதா - ஸீதை
ப்ரதர்ஷிதா து - துன்புறுத்தப்பட்டாளோ
அமித்ராணாம் - (அந்த) பகைவர்களின்
உத்ஸாதநம் - அழிவு
ராமேண ஹி - ஸ்ரீராமராலேயே என்று
ஹர்ய்ரிக்ஷகண - வானர கணங்கள், கரடி கணங்களிவை
ஸந்நிதௌ முன்னிலையில்
ப்ரதிஜ்ஞாதம் - தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

अपकुर्वन् हि रामस्य साक्षादपि पुरंदरः ।
न सुखं प्राप्नुयादन्यः किं पुनस्त्वद्विधो जनः ॥

அபகுர்வந் ஹி ராமஸ்ய ஸாக்ஷாதபி புரந்தர: ।
ந ஸுகம் ப்ராப்நுயாதன்ய: கிம் புனஸ்த்வத்விதோ ஜன: ॥ 33

ராமஸ்ய - ''ஸ்ரீராமருக்கு
அபகுர்வந் - தீமை செய்தவன்
ஸாக்ஷாத் - ஸாக்ஷாத்
புரந்தர: - இந்திரன்தானாகட்டும்,
அந்ய: அபி - வேறு எவன்தானாகட்டும்,
ஸுகம் - கஷ்டத்திற்குள்ளாகாமையை
ந ப்ராப்நுயாத் - பெற முடியாது;

த்வத்விதஃ	உன்போன்ற
ஜநஃ ஹி	ஜனமென்றால்
கி புநஃ	கேட்கவும் வேண்டுமோ?

यां सीतेत्यभिजानासि येयं तिष्ठति ते वशे ।
कालरात्रीति तां विद्धि सर्वलङ्काविनाशिनीम् ॥

யாம் ஸீதேத்யபிஜாநாஸி யேயம் திஷ்டதி தே வஶே ।
காலராத்ரீதி தாம் வித்தி ஸர்வலங்கா விநாஶிநீம் ॥ 34

யாம்	''எவளை
ஸீதா இதி	ஸீதை என்று
அபிஜாநாஸி	நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றீரோ
யா	எந்த
இயம்	இவள்
தே	உமது
வஶே	அதீனத்தில்
திஷ்டதி	இருக்கிறாளோ
தாம்	அவளை
ஸர்வலங்காவிநாஶிநீம்	லங்கை முழுவதும் அழிக்க வந்த
காலராத்ரி இதி	காளராத்திரி என்ற சக்தி விசேஷமென
வித்தி	எண்ணுவீராக.

तदलं कालपाशेन सीताविग्रहरूपिणा ।
स्वयं स्कन्धावसक्तेन क्षममात्मनि चिन्त्यताम् ॥

ததலம் காலபாஶேந ஸீதா விக்ரஹ ரூபிணா ।
ஸ்வயம் ஸ்கந்தாவஸக்தேந க்ஷமமாத்மநி சிந்த்யதாம் ॥ 35

தத்	''ஆகையால்
ஸ்வயம்	தானாகவே
ஸ்கந்தாவஸக்தேந	கழுத்தில் மாட்டிக் கொள்ளப்பட்ட
ஸீதாவிக்ரஹரூபிணா	ஸீதாவிக்கிரகமாகிற
காலபாஶேந	காலபாசத்தோடு
அலம்	ஆனதுபோதும்,
ஆத்மநி	தன் விஷயத்தில்
க்ஷமம்	யுக்தமான காரியம்
சிந்த்யதாம்	கவனிக்கப்படட்டும்.

सीतायास्तेजसा दग्धां रामकोपप्रपीडिताम् ।
दह्यमानामिमां पश्य पुरीं साट्टप्रतोलिकाम् ॥

ஸீதாயாஸ் தேஜஸா தக்தாம் ராம கோபப்ரபீடிதாம் ।
தஹ்யமாநாமிமாம் பஶ்ய புரீம் ஸாட்ட ப்ரதோளிகாம் ॥ 36

ஸாட்டப்ரதோலிகாம்- ‘‘அரண்மனைகளோடு கூடிய ராஜ வீதிகளுள்ள
இமாம் - இந்த
புரீம் - நகரத்தை
ஸீதாயாঃ - ஸீதையின்
தேஜஸா - தேஜஸ்ஸினால்
தக்தாம் - தஹிக்கப்பட்டதாயும்
ராமகோபப்ரபீடிதாம்- ஸ்ரீ ராமரது கோபத்தால் துன்புற்று
தஹ்யமாநாம் - எரிக்கப்படுவதாகவும்
பஶ்ய - இப்பொழுதே மனதில் அறிந்து கொள்.

स्वानि मित्राणि मन्त्रींश्च ज्ञातीन्भ्रातॄन्सुतान्हितान् ।
भोगान् दारांश्च लङ्कां च मा विनाशमुपानय ॥

ஸ்வாநி மித்ராணி மந்த்ரீம்ஶ்ச ஜ்ஞாதீந் ப்ராத்ரூன் ஸுதாந்ஹிதாந் ।
போகாந் தாராம்ஶ்ச லங்காம் ச மா விநாஶமுபாநய ॥ 37

ஸ்வாநி - ‘‘உமது
மித்ராணி - மித்திர்களையும்
மந்த்ரீந் - மந்திரிகளையும்
ஜ்ஞாதீந் - ஞாதிகளையும்
ப்ராத்ருந் - ஸஹோதரர்களையும்
ஸுதாந் - பிள்ளைகளையும்
ஹிதாந் - இஷ்டர்களையும்
போகாந் ச - போகங்களையும்
தாராந் ச - மனைவிகளையும்
லங்காம் ச - லங்கையையும்
விநாஶம் - நாசமுற
மா உபாநய - செய்யாதிருப்பீராக.

सत्यं राक्षसराजेन्द्र शृणुष्व वचनं मम ।
रामदासस्य दूतस्य वानरस्य विशेषतः ॥

ஸத்யம் ராக்ஷஸராஜேந்த்ர ஶ்ருணுஷ்வ வசனம் மம ।
ராமதாஸஸ்ய தூதஸ்ய வானரஸ்ய விசேஷத: ॥ 38

ராக்ஷஸராஜேந்த்ர - ‘‘ராக்ஷஸராஜேந்திரா!
ராமதாஸஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு ஆள்பட்டு
தூதஸ்ய - தூது சொல்ல வந்தவனும்
வாநரஸ்ய - வானரருமான
மம - என்
வசநம் - ஹிதோபதேசத்தை
ஸத்யம் - தர்மத்தைப் பற்றியதாய்
விஶேஷதঃ - அவச்யமாய்
ஶ்ருணுஷ்வ - கவனித்து அப்படியே செய்வீராக.

सर्वाँल्लोकान् सुसंहृत्य सभूतान् सचराचरान् ।
पुनरेव तदा स्त्रष्टुं शक्तो रामो महायशाः ॥

ஸர்வான் லோகாந் ஸுஸம்ஹ்ருத்ய ஸபூதாந் ஸசராசராந் ।
புனரேவ ததா ஸ்ரஷ்டும் ஶக்தோ ராமோ மஹாயஶா: ॥ 39

ராமஃ	*''ஸ்ரீராமர்*
லோகாந்	*உலகங்கள்*
ஸர்வாந்	*அனைத்தையும்*
ஸபூதாந்	*பஞ்ச பூதங்களுடனும்*
ஸசராசராந்	ஜங்கமஸ்தாவரங்களுடனும்
ஸுஸம்ஹ்ருத்ய	ஒருங்கே வருத்தமின்றி ஸம்ஹாரம் செய்து விட்டு
புநஃ ஏவ	*மீளவும் முன் போலவே*
ஸ்ரஷ்டும்	*படைக்க*
ஶக்தஃ	வல்லவர்;
ததா	*அப்படிப்பட்ட*
மஹாயஶாஃ	சொல்லுக்கும், நினைவுக்கமெட்டாத கீர்த்தி கொண்டவர்.

देवासुरनरेन्द्रेषु यक्षरक्षोगणेषु च ।
विद्याधरेषु सर्वेषु गन्धर्वेषूरगेषु च ॥

தேவாஸுர நரேந்த்ரேஷு யக்ஷரக்ஷோகணேஷுச ।
வித்யாதரேஷு ஸர்வேஷு கந்தர்வேஷுரகேஷு ச ॥ 40

सिद्धेषु किन्नरेन्द्रेषु पतत्रिषु च सर्वतः ।
सर्वभूतेषु सर्वत्र सर्वकालेषु नास्ति सः ॥
यो रामं प्रतियुध्येत विष्णुतुल्यपराक्रमम् ॥

ஸித்தேஷு கிந்நரேந்த்ரேஷு பதத்ரிஷு ச ஸர்வத: ।
ஸர்வபூதேஷு ஸர்வத்ர ஸர்வகாலேஷு நாஸ்தி ஸ: ॥
யோ ராமம் ப்ரதியுத்யேத விஷ்ணு துல்ய பாக்ரமம் ॥ 41

விஷ்ணுதுல்யபராக்ரமம்-''விஷ்ணுவுக்கீடான விக்கிரமம் படைத்த

ராமம்	*ஸ்ரீராமரை*
யஃ	*எவனொருவன்*
ப்ரதியுத்யேத	*எதிர்த்துப் போருக்கிழுப்பானோ*
ஸஃ	*அப்படிப்பட்ட ஒருவன்*

தேவாஸுரநரேந்த்ரேஷு-*தேவர்கள், அஸுரர்கள், நரராஜர்கள் இவர்களிலும்*

யக்ஷரக்ஷோகணேஷு ச -யக்ஷராக்ஷஸ கணங்களிலும்

வித்யாதரேஷு	வித்யாதரர்களிலும்
கந்தர்வேஷு	கந்தர்வர்களிலும்
உரகேஷு ச	*உரகர்களாலும்*
ஸித்தேஷு	ஸித்தர்களிலும்

கிந்நரேந்த்ரேஷு	-	கின்னரேந்திரர்களிலும்
பதத்ரிஷு	-	பறவைகளிலும்
ச	-	மொத்தமாய்
ஸர்வபூதேஷு	-	ஸர்வ பூதங்களிலும்
ஸர்வலோகேஷு	-	ஸர்வ லோகங்களிலும்
ஸர்வேஷு	-	எல்லாவற்றிலும்
ஸர்வத்ர	-	எல்லா இடங்களிலும்
ஸர்வத:	-	எல்லாக் காலங்களிலும்
ந அஸ்தி	-	கிடையாது.

सर्वलोकेश्वरस्यैवं कृत्वा विप्रियमीदृशम् ।
रामस्य राजसिंहस्य दुर्लभं तव जीवितम् ॥

ஸர்வலோகேஶ்வரஸ்யைவம் க்ருத்வா விப்ரிய மீத்ருசம் ।
ராமஸ்ய ராஜஸிம்ஹஸ்ய துர்லபம் தவ ஜீவிதம் ॥ 42

ஸர்வலோகேஶ்வரஸ்ய	-	‘‘ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஈச்வரனான
ராஜஸிம்ஹஸ்ய	-	ராஜ சிங்கமான
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருக்கு
ஈத்ருஶம்	-	இப்படிப்பட்ட
விப்ரியம்	-	அபராதத்தை
க்ருத்வா	-	செய்து விட்டு
தவ	-	உமக்கு
ஜீவிதம்	-	உயிர் நிலைப்பது
துர்லபம்	-	அஸாத்யம்.

देवाश्च दैत्याश्च निशाचरेन्द्र गन्धर्वविद्याधरनागयक्षाः ।
रामस्य लोकत्रयनायकस्य स्थातुं न शक्ताः समरेषु सर्वे ॥

தேவாஶ்ச தைத்யாஶ்ச நிஶாசரேந்த்ர
  கந்தர்வ வித்யாதர நாகயக்ஷா: ।
ராமஸ்ய லோக த்ரய நாயகஸ்ய
  ஸ்தாதும் ந ஶக்தா: ஸமரேஷு ஸர்வே ॥ 43

நிஶாசரேந்த்ர	-	அரக்கர்களின் இந்திரனே!
லோகத்ரயநாயகஸ்ய	-	த்ரிலோகாதிபரான
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருக்கு
ஸமரேஷு	-	யுத்தங்களில்
ஸ்தாதும்	-	எதிர்த்து நிற்க
ஸர்வே தேவா: ச	-	ஸகலமான தேவர்களும்
தைத்யா: ச	-	அஸுரர்களும்
கந்தர்வவித்யாதரநாகயக்ஷா:	-	கந்தர்வர்களும், வித்யாதரர்களும், நாகர்களும், யக்ஷர்களும்
ஶக்தா: ந	-	வல்லவர்களல்லர்;

ब्रह्मा स्वयंभूश्चतुराननो वा रुद्रस्त्रिनेत्रस्त्रिपुरान्तको वा ।
इन्द्रो महेन्द्रः सुरनायको वा त्रातुं न शक्ता युधि रामवध्यम् ॥

ப்ரஹ்மா ஸ்வயம்பூஸ் சதுராநநோ வா
ருத்ரஸ்த்ரிநேத்ர ஸ்த்ரிபுராந்தகோ வ ா।
இந்த்ரோ மஹேந்த்ர: ஸுரநாயகோ வா
த்ராதும் ந ஶக்த்தா யுதி ராமவத்யம் ॥ 44

சதுராநந:	-	''நான்கு முகங்களுடையவரும்
ஸ்வயம்பூ:	-	தான்தானே தோன்றியவருமான
ப்ரஹ்மா வா	-	பிரம்மாவாயினும்
த்ரிபுராந்தக:	-	முப்புரத்தைத் தஹித்த
த்ரிணேத்ர:	-	முக்கண்ணரான
ருத்ர: வா	-	ருத்திரமூர்த்தியாயினும்
ஸுரநாயக:	-	தேவநாயகரான
மஹேந்த்ர:	-	(விருத்திராஸுரனைக் கொன்று) மஹேந்திரனெனப் பெயர் பெற்ற
இந்த்ர: வா	-	இந்திரனாயினும்
யுதி	-	போரில்
ராமவத்யம்	-	ஸ்ரீராமர் கொலை புரிய உத்தேசங்கொண்டவனை
த்ராதும்	-	காத்தளிக்க
ஶக்தா: ந	-	வல்லவராகார்கள்''.

स सौष्ठवोपेतमदीनवादिनः कपेर्निशम्याप्रतिमोऽप्रियं वचः ।
दशाननः कोपविवृत्तलोचनः समादिशत्तस्य वधं महाकपेः ॥

ஸ ஸௌஷ்டவோ பேத மதீந வாதின:
கபேர் நிஶம்யா ப்ரதிமோऽப்ரியம் வச: ।
தஶாநந: கோப விவ்ருத்த லோசன:
ஸமாதிஶத்தஸ்ய வதம் மஹாகபே: ॥ 45

அப்ரதிம:	-	உவமையற்ற
ஸ:	-	அந்த
தஶாநந:	-	தசமுகன்
அதீநவாதிந:	-	அதிக கம்பீரமாயுரைக்கின்ற
கபே:	-	வானரருடைய
ஸௌஷ்டவோபேதம்	-	மிக்க சாதுர்யம் பொருந்திய
வச:	-	மொழியை
அப்ரியம்	-	நோக்கக் கிசையாததாய்
நிஶம்ய	-	எண்ணி
கோபவிவ்ருத்தலோசந:	-	கோபத்தால் சுழலும் கண்களுற்றவனாய்
தஸ்ய	-	அந்த
மஹாகபே:	-	மஹாவானரருக்கு
வதம்	-	கொலைத் தண்டனையை
ஸமாதிஶத்	-	ஆக்ஞாபித்தான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஹநூமத்உபதேஶோ நாம ஏகபஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

த்விபஞ்சாஶ: ஸர்க: - 52

वधे तस्य समाज्ञप्ते रावणेन दुरात्मना ।
निवेदितवतो दौत्यं नानुमेने विभीषणः ॥

வதே தஸ்ய ஸமாஞுப்தே ராவணேன துராத்மநா ।
நிவேதிதவதோ தௌத்யம் நாநுமேநே விபீஷண: ॥ 2

தௌத்யம்	- பிறர் கருத்தை
நிவேதிதவத:	- உள்ளபடி விளம்ப வந்த
தஸ்ய	- அவருக்கு
துராத்மநா	- துராத்மாவான
ராவணேந	- ராவணனால்
வதே	- கொலைத் தண்டனை
ஸமாஜ்ஞப்தே	- ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டதும்
விபீஷண:	- விபீஷணர்
ந அநுமேநே	- (அதைச்) சரியல்ல என்று எண்ணினார்.

तं रक्षोऽधिपतिं क्रुद्धं तच्च कार्यमुपस्थितम् ।
विदित्वा चिन्तयामास कार्यं कार्यविधौ स्थितः ॥

தம் ரக்ஷோऽதிபதிம் க்ருத்தம் தச்ச கார்ய முபஸ்திதம் ।
விதித்வா சிந்தயாமாஸ கார்யம் கார்யவிதௌ ஸ்தித: ॥ 3

கார்யவிதௌ	- ஒருவன் செய்ய வேண்டிய கடமைகளின் நெறியில்
ஸ்தித:	- நியாய ப்ரவர்த்தனையுள்ள அவர்
தம்	- அந்த
ரக்ஷோதிபதிம்	- ராக்ஷஸ மன்னனை
க்ருத்தம்	- கோபித்திருப்பவனாகவும்
தத் கார்யம் ச	- அந்தக் காரியமும்
உபஸ்திதம்	- உடனே நெருங்கியிருப்பதாயும்
விதித்வா	- அறிந்து
கார்யம்	- என்ன செய்யலாமென்பதை
சிந்தயாமாஸ	- ஆலோசித்தார்.

निश्चितार्थस्ततः साम्ना पूज्यं शत्रुजिदग्रजम् ।
उवाच हितमत्यर्थं वाक्यं वाक्यविशारदः ॥

நிஶ்சிதார்தஸ்தத: ஸாம்நா பூஜ்யம் ஶத்ருஜிதக்ரஜம் ।
உவாச ஹித மத்யர்தம் வாக்யம் வாக்ய விஶாரத: ॥ 4

ஶத்ருஜித்	- பகைவர்களை வெல்ல வல்லவரும்
வாக்யவிஶாரத:	- பேசத் தெரிந்தவரும்

நிஸ்சிதார்த்த: - செய்ய வேண்டியதை நிச்சயித்தவருமான அவர்
தத: - அப்பொழுது
அக்ரஜம் - அண்ணனை
ஸாம்நா - நல்ல பேச்சால்
பூஜ்ய - உபசரித்து
அத்யர்தம் ஹிதம் - மிகவும் ஹிதமான
வாக்யம் - மொழியை
உவாச - மொழிந்தார்.

क्षमस्व रोषं त्यज राक्षसेन्द्र प्रसीद मद्वाक्यमिदं शृणुष्व ।
वधं न कुर्वन्ति परावरज्ञा दूतस्य सन्तो वसुधाधिपेन्द्राः ॥

க்ஷமஸ்வ ரோஷம் த்யஜ ராக்ஷ ஸேந்த்ர
ப்ரஸீத மத்வாக்யமிதம் ஶ்ருணுஷ்வ ।
வதம் ந குர்வந்தி பராவரஞா
தூதஸ்ய ஸந்தோ வஸுதாதி பேந்த்ரா: ॥ 5

ராக்ஷஸேந்த்ர - "ராக்ஷஸேந்திரா!
க்ஷமஸ்வ - பொருத்தருள்வீராக;
ரோஷம் - கோபத்தை
த்யஜ - விடுவீராக;
ப்ரஸீத - மனந்தெளிவீராக;
இதம் - இந்த
மத்வாக்யம் - என் வாக்கியத்திற்கு
ஶ்ருணுஷ்வ - செவி கொடுப்பீராக;
பராவரஜ்ஞா: - ஸம்பிரதாயங்களை அறிந்த
ஸந்த: - பெரிய
வஸுதாதிபேந்த்ரா: - புவிச் சக்ரவர்த்திகள்
தூதஸ்ய - தூது வந்தவனுக்கு
வதம் - மரண தண்டனையை
ந குர்வந்தி - விதிக்கிறதில்லை.

राजधर्मविरुद्धं च लोकवृत्तेश्च गर्हितम् ।
तव चासदृशं वीर कपेरस्य प्रमापणम् ॥

ராஜ தர்ம விருத்தம் ச லோக வ்ருத்தேஶ்ச கர்ஹிதம் । 6
தவ சாஸத்ருஶம் வீர கபேரஸ்ய ப்ரமா பணம் ॥

வீர - "வீரா!
அஸ்ய - இந்த
கபே: - குரங்கிற்கு
ப்ரமாபணம் - கொலைத் தண்டனை என்பது

ராஜதர்மவிருத்தம் ச - ராஜ தர்மத்திற்கு மாறாகவும்
லோகவ்ருத்தே: - லோக நடவடிக்கைக்கு
கர்ஹிதம் ச - பொருந்தாததாயும்
தவ - உமக்கு
அஸத்ருஶம் ச - தகாததாயுமிருக்கிறது.

धर्मज्ञश्च कृतज्ञश्च राजधर्मविशारदः ।
परावरज्ञो भूतानां त्वमेव परमार्थवित् ॥

தர்மஜ்ஞஶ்ச க்ருதஜ்ஞஶ்ச ராஜதர்ம விஶாரத: ।
ப்ராவரஜ்ஞோ பூதாநாம் த்வமேவ பரமார்தவித் ॥ 7

த்வம் ஏவ - ''நீர்தான்
தர்மஜ்ஞ: ச - தர்மம் தெரிந்தவர்;
க்ருஜ்ஞ: ச - ஆசரணக்ரமமுடையவர்;
ராஜதர்மவிஶாரத: - ராஜ நீதியில் நிபுணர்;
பராவரஜ்ஞ: - ஸம்பிரதாயங்களையறிந்தவர்;
பூதாநாம் - உலகங்களின்
பரமார்தவித் - ரஹஸ்யமெல்லாம் தெரிந்தவர்.

गृह्यन्ते यदि रोषेण त्वादृशोऽपि विपश्चितः ।
ततः शास्त्रविपश्चित्त्वं श्रम एव हि केवलम् ॥

க்ருஹ்யந்தே யதி ரோஷேண த்வாத்ருஶோऽபி விபஶ்சித: ।
தத: ஶாஸ்த்ர விபஶ்சித்த்வம் ஶ்ரம ஏவ ஹி கேவலம் ॥ 8

த்வாத்ருஶா: - ''உம்மைப்போன்ற
விபஶ்சித: அபி - பண்டிதர்கள் கூட
ரோஷேண - கோபத்தால்
க்ருஹ்யந்தே யதி - ஆக்ரமிக்கப்படுவார்களானால்
தத: - அப்பொழுது
ஶாஸ்த்ரவிபஶ்சித்வம்-சாஸ்திரங்களில் நை புண்யம் சம்பாதிப்பது
கேவலம் - முழுவதும்
ஶ்ரம: ஏவ ஹி - வீணான வருத்தந்தானே.

तस्मात् प्रसीद शत्रुघ्न राक्षसेन्द्र दुरासद ।
युक्तायुक्तं विनिश्चित्य दूते दण्डो विधीयताम् ॥

தஸ்மாத் ப்ரஸீத ஶத்ருக்ந ராக்ஷ ஸேந்த்ர துராஸத ।
யுக்தா யுக்தம் விநிஶ்சித்ய தூதே தண்டோ விதீயதாம் ॥ 9

துராஸத - ''எவராலும் எதிர்க்கக் கூடாதவரும்
ஶத்ருக்ந - பகைவரை வதைக்க வல்லவருமான
ராக்ஷஸேந்த்ர - ராக்ஷஸ மன்னனே!
தஸ்மாத் - ஆகையால்

ப்ரஸீத	-	கோபசாந்தி அடைவீராக;
யுக்தாயுக்தம்	-	யுக்தா யுக்தத்தை (தக்கது, தகாததை)
விநிஶ்சித்ய	-	ஆராய்ந்து,
தூததண்டஃ	-	தூதனுக்குத் தண்டனை
விதீயதாம்	-	விதிக்கப்படட்டும்.''

विभीषणवचः श्रुत्वा रावणो राक्षसेश्वरः ।
रोषेण महताविष्टो वाक्यमुत्तरमब्रवीत् ॥

விபீஷண வச: ஶ்ருத்வா ராவணோ ராக்ஷஸேஶ்வர: ।
ரோஷேண மஹதா விஷ்டோ வாக்ய முத்தரமப்ரவீத் ॥ 10

ராக்ஷஸேஶ்வரஃ	-	ராக்ஷஸேசுவரனான
ராவணஃ	-	ராவணன்
விபீஷணவசஃ	-	விபீஷணரது வசனத்தை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு
மஹதா	-	மஹத்தான
ரோஷேண	-	கோபத்தால்
ஆவிஷ்டஃ	-	மெய் மறந்தவனாய்
உத்தரம்	-	மேல் வரும்
வாக்யம்	-	மொழியை
அப்ரவீத்	-	சொன்னான்.

न पापानां वधे पापं विद्यते शत्रुसूदन ।
तस्मादेनं वधिष्यामि वानरं पापचारिणम् ॥

ந பாபாநாம் வதே பாபம் வித்யதே ஶத்ருஸூதன ।
தஸ்மா தேனம் வதிஷ்யாமி வானரம் பாப சாரிணம் ॥ 11

ஶத்ருஸூதந	-	''பகைவர்களை அழிப்பவனே!
பாபாநாம்	-	துஷ்டர்களுக்கு (விதிக்கும்)
வதே	-	கொலைத் தண்டனையில்
பாபம்	-	அதர்மம்
ந வித்யதே	-	இல்லை;
தஸ்மாத்	-	ஆதலின்
பாபசாரிணே	-	பாபச் செய்கைகளைப் புரியும்
ஏநம்	-	இந்த
வாநரம்	-	வானரத்தை
வதிஷ்யாமி	-	கொல்லப் போகிறேன்.''

अधर्ममूलं बहुरोषयुक्तमनार्यजुष्टं वचनं निशम्य ।
उवाच वाक्यं परमार्थतत्त्वं विभीषणो बुद्धिमतां वरिष्ठः ॥

அதர்ம மூலம் பஹுரோஷயுக்த
    மநார்ய ஜுஷ்டம் வசனம் நிஶம்ய ।
உவாச வாக்யம் பரமார்த தத்வம்
    விபீஷணோ புத்திமதாம் வரிஷ்ட: ॥ 12

அதர்மமூலம்	அதர்மத்திற்கு வேராயும்
பஹுதோஷயுக்தம்	வெகு தோஷங்களுக்கிடமாயும்
அநார்யஜுஷ்டம்	அயோக்யர்களுக்கேற்றதுமான
வசநம்	வசனத்தை
நிஶம்ய	கேட்டு,
புத்திமதாம்	புத்திமான்களுக்குள்
வரிஷ்டஃ	உத்தமரான
விபீஷணஃ	விபீஷணர்
பரமார்ததத்வம்	பரமார்த்தசாரமாகிய
வாக்யம்	தர்ம நியமத்தை
உவாச	கூறினார்.

प्रसीद लङ्केश्वर राक्षसेन्द्र धर्मार्थयुक्तं वचनं शृणुष्व ।
दूतानवध्यान् समयेषु राजन् सर्वेषु सर्वत्र वदन्ति सन्तः ॥

ப்ரஸீத லங்கேஶ்வர ராக்ஷஸேந்த்ர
    தர்மார்த யுக்தம் வசனம் ஶ்ருணுஷ்வ ।
தூதாநவத்யாந் ஸமயேஷு ராஜன்
    ஸர்வேஷு ஸர்வத்ர வதந்தி ஸந்த: ॥ 13

லங்கேஶ்வர	‘‘லங்கேச்வரரே!
ராக்ஷஸேந்த்ர	ராக்ஷஸேந்திரரே!
ப்ரஸீத	கோபத்தைத் தணித்துக் கொள்வீராக;
தர்மார்தயுக்தம்	தர்மார்த்தங்களுக்கொத்திருக்கிற
வசநம்	வசனத்தை
ஶ்ருணுஷ்வ	கேட்பீராக;
ராஜந்	அரசே!
ஸர்வத்ர	எங்கேயும்
ஸர்வேஷு ஸமயேஷு	எல்லாக் காலங்களிலும்
தூதாஃ	தூதர்கள்
வத்யாஃ ந	கொல்லத் தகாதவர்களென்று
ஸந்தஃ	பெரியோர்கள்
வதந்தி	சொல்லுகிறார்கள்.

असंशयं शत्रुरयं प्रवृद्धः कृतं ह्यनेनाप्रियमप्रमेयम् ।
न दूतवध्यां प्रवदन्ति सन्तो दूतस्य दृष्टा बहवो हि दण्डाः ॥

அஸம்ஶயம் ஶத்ருரயம் ப்ரவ்ருத்த:
    க்ருதம் ஹ்யநேந நாப்ரிய மப்ரமேயம் ।
ந தூதவத்யாம் ப்ரவதந்தி ஸந்தோ
    தூதஸ்ய த்ருஷ்டா பஹவோ ஹி தண்டா: ॥ 14

அயம் - "இவன்
ப்ரவ்ருத்தஃ - மிகக் கொடிய
ஶத்ருஃ - சத்ரு;
அஸம்ஶயம் - சந்தேகமில்லை.
அநேந - இவனால்
அப்ரமேயம் - அளவிடக் கூடாத
அப்ரியம் - அனிஷ்டம்
க்ருதம் - உண்டாக்கப்பட்டது.
தூதஸ்ய - தூதனுக்கு
பஹவஃ - பல
தண்டாஃ - தண்டனைகள்
த்ருஷ்டாஃ - விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
ஸந்தஃ - சத்புருஷர்கள்
தூதவத்யாம் ஹி - தூதனைக் கொலை செய்யலாமென்பதை (மாத்திரம்)
ந ப்ரவதந்தி ஹி - எங்கும் எடுத்துரைக்கவில்லை.

वैरूप्यमङ्गेषु कशाभिघातो मौण्ड्यं तथा लक्षणसंनिपातः ।
एतान् हि दूते प्रवदन्ति दण्डान् वधस्तु दूतस्य न नः श्रुतोऽपि ॥

வைரூப்யமங்கேஷு கஶாபிகாதோ
    மௌண்ட்யம் ததா லக்ஷணஸந்நிபாத: ।
ஏதாந் ஹி தூதே ப்ரவதந்தி தண்டான்
    வதஸ்து தூதஸ்ய ந ந: ஶ்ருதோऽபி ॥ 15

தூதே - "தூதன் விஷயத்தில்
வைரூப்யம் - அங்கபங்கம் செய்தல்
கஶாபிகாதஃ - கசையாலடித்தல்
மௌண்ட்யம் - மொட்டையடித்தல்
அங்கேஷு - அங்கங்களில்
லக்ஷணஸந்நிபாதஃ - தெரியும்படியாய்ப் பச்சை முதலிய குறியிட்டுச் சுடுதல் என்கிற
ஏதாந் - இந்த
தண்டாந் ததா - தண்டனைகளை மாத்திரம்
ப்ரவதந்தி - விதித்திருக்கிறார்கள்
தூதஸ்ய - தூதனுக்கு
வதஃ து - கொலைத் தண்டனை மாத்திரம்
நஃ - நமக்குள்
ஶ்ருதஃ - வதந்தி
ந அஸ்தி ஹி - இல்லவே இல்லை.

कथं च धर्मार्थविनीतबुद्धिः परावरप्रत्ययनिश्चितार्थः ।
भवद्विधः कोपवशे हि तिष्ठेत् कोपं नियच्छन्ति हि सत्त्ववन्तः ॥

கதஞ்ச தர்மார்த விநீத புத்தி:
  பராவர ப்ரத்யயநிஶ்சிதார்த: ।
பவத்வித: கோபவஶே ஹி திஷ்டேத்
  கோபம் நியச்சந்தி ஹி ஸத்த்வவந்த: ॥ 16

தர்மார்தவிநீதபுத்திঃ - ''தர்மார்த்தங்களில் திருந்திய புத்தியுடையவரும்
பராவரப்ரத்யயநிஶ்சிதார்தঃ-ஸம்பிரதாய பிரயோகங்களில் நன்கு தேறியவருமான
பவத்விதঃ - தங்களைப் போன்றவர்
கோபவஶே - கோபத்தின் வசத்தில்
கதம் ஹி - எப்படித்தான்
திஷ்டேத் - இருக்கலாம்?
ஸத்வவந்தঃ ச - நீதி வழுவாதவர்களென்றால்
கோபம் - கோபத்தை
நியச்சந்தி ஹி - அடக்குகின்றார்களல்லவா?

न धर्मवादे न च लोकवृत्ते न शास्त्रबुद्धिग्रहणेषु चापि ।
विद्येत कश्चित्तव वीर तुल्यस्त्वं ह्युत्तमः सर्वसुरासुराणाम् ॥

ந தர்மவாதே ந ச லோகவ்ருத்தே
  ந ஶாஸ்த்ர புத்தி க்ரஹணேஷு சாபி ।
வித்யேத கஶ்சித்தவ வீர துல்யஸ்:
  த்வம் ஹ்யுத்தம: ஸர்வஸுராஸுராணாம் ॥ 17

வீர - ''ஹே! வீரரே!
தவ - உமக்கு
துல்யঃ - இணையானவர்
கஶ்சித் அபி - ஒருவராவது
தர்மவாதே - தர்மங்களை எடுத்துரைப்பதில்
ந வித்யதே - இல்லை;
லோகவ்ருத்தே ச - லோக வியவஹாரத்திலும்
ந - இல்லை;
ஶாஸ்த்ரபுத்தி - சாஸ்திரங்களின் நுட்பங்களை
க்ரஹணேஷு ச - ஆராய்ந்தெடுக்கும் விஷயங்களிலும்
ந - இல்லை;
ஸர்வஸுராஸுராணாம்-ஸகலமான தேவாஸுரர்களிலும்
த்வம் ஹி - நீர் ஒருவரே
உத்தமঃ - உத்தமரானவர்.

न चाप्यस्य कपेर्घाते कंचित् पश्याम्यहं गुणम् ।
तेष्वयं पात्यतां दण्डो यैरयं प्रेषितः कपिः ॥

ந சாப்யஸ்ய கபேர் காதே கம்சித் பஶ்யாம்யஹம் குணம் ।
தேஷ்வயம் பாத்யதாம் தண்டோ யைரயம் ப்ரேஷித: கபி: ॥ 18

அபி	-	"அன்றியும்
அஸ்ய	-	இந்த
கபே:	-	குரங்கின்
காதே	-	கொலையில்
கஞ்சித்	-	ஒரு
குணம் ச	-	குணத்தையாவது
அஹம்	-	நான்
ந பஶ்யாமி	-	காணவில்லை.
அயம்	-	இந்த
கபி:	-	வானரம்
யை:	-	எவர்களால்
ப்ரேஷித:	-	ஏவியனுப்பப்பட்டதோ,
தேஷு	-	அவர்களிடத்தில்
அயம்	-	இந்த
தண்ட:	-	தண்டனை
பாத்யதாம்	-	விதிக்கப்பட வேண்டும்.

साधुर्वा यदि वासाधुः परैरेष समर्पितः ।
ब्रुवन् परार्थं परवान्न दूतो वधमर्हति ॥

ஸாதுர்வா யதிவாஸாது: பரைரேஷ ஸமர்பித: ।
ப்ருவந் பரார்தம் பரவாந் ந தூதோ வதமர்ஹதி ॥ 19

ஏஷ:	-	"இவன்
ஸாது: வா	-	ஸாதுவாயிருந்தாலும் சரி,
ஆஸாது: வா	-	கெட்டவனாயிருந்தாலும் சரி,
பரை:	-	அன்யர்களால்
ஸமர்பித:	-	அனுப்பப்பட்டு
பரார்தம்	-	பிறரது செய்தியை
ப்ருவந்	-	சொல்லுகிற
பரவாந்	-	பராதீனப்பட்ட
தூத:	-	தூதன்;
யதி	-	இப்படியிருப்பதால்
வதம்	-	கொலைத் தண்டனைக்கு
ந அர்ஹதி	-	ஏற்றவன் அல்லன்.

अपि चास्मिन् हते राजन्नान्यं पश्यामि खेचरम् ।
इह यः पुनरागच्छेत् परं पारं महोदधेः ॥

அபி சாஸ்மிந் ஹதே ராஜந் நான்யம் பஶ்யாமி கேசரம் । 20
இஹ ய: புனராகச்சேத் பரம் பாரம் மஹோததே: ॥

तस्मान्नास्य वधे यत्नः कार्यः परपुरंजय ।
भवान् सेन्द्रेषु देवेषु यत्नमास्थातुमर्हति ॥

தஸ்மாந்நாஸ்ய வதே யத்ந: கார்ய: பரபுரஞ்ஜய ।
பவான் ஸேந்த்ரேஷு தேவேஷு யத்நமாஸ்தாதுமர்ஹதி ॥ 21

பரபுரஞ்ஜய	- ''சத்ருக்களின் கோட்டைகளை வெல்லுகின்ற
ராஜந்	- வேந்தே!
அஸ்மிந்	- இவன்
ஹதே அபி	- கொலையுண்டழிந்தால்
மஹோததே:	- சமுத்திரத்தின்
பரம்	- தூரத்திலிருக்கும்
இஹ பாரம்	- இந்தக் கரைக்கு
புந:	- புதிதாய்
ய:	- எவன்
ஆகச்சேத்	- வருவான்?
கேசரம்	- வானத்தில் ஸஞ்சரிக்கக் கூடிய
அந்யம் ச	- வேறொருவனையும்
ந பஶ்யாமி	- நான் காணவில்லை.
தஸ்மாத்	- ஆகையால்
அஸ்ய	- இவனுடைய
வதே	- கொலையில்
யத்ந:	- பிரயத்னம்
ந கார்ய:	- செய்ய வேண்டாம்.
பவாந்	- நீர்
ஸேந்த்ரேஷு	- இந்திரனுள்ளிட்ட
தேவேஷு	- தேவர்களிடத்தில்
யத்நம்	- சுறுசுறுப்பை
ஆஸ்தாதும்	- காட்ட
அர்ஹதி	- வேண்டியது.

अस्मिन् विनष्टे न हि दूतमन्यं पश्यामि यस्तौ नरराजपुत्रौ ।
युद्धाय युद्धप्रिय दुर्विनीतावुद्योजयेद्दीर्घपथावरुद्धौ ॥

அஸ்மிந் விநஷ்டே ந ஹி தூதமன்யம்
பஶ்யாமி யஸ்தௌ நரராஜபுத்ரௌ ।
யுத்தாய யுத்த ப்ரிய துர்விநீதா
வுத்யோஜயேத் தீர்கபதா வருத்தௌ ॥ 22

யுத்தப்ரிய	- ''யுத்தத்திற்காசைப்பட்டவரே!
அஸ்மிந்	- இவன்
விநஷ்டே	- அழிந்து விட்டால்
துர்விநீதௌ	- துஷ்டர்களும்
தீர்கபதாவருத்தௌ	- வெகு தூரத்தில் இருக்கின்றவர்களுமான
தௌ	- அவ்விரண்டு
நரராஜபுத்ரௌ	- மானிட மன்னனின் புத்திரர்களை
யுத்தாய	- போர் புரிய
ய:	- எவன்

உத்யோஜயேத்	தூண்டியனுப்புவானோ
அந்யம்	(அப்படிப்பட்ட)வேறொரு
தூதம் ஹி	தூதனொருவனையாவது
ந பஶ்யாமி	நானறிந்திலேன்.

अस्मिन् हते वानरयूथमुख्ये सर्वापवादं प्रवदन्ति सन्तः ।
न हि प्रपश्यामि गुणं यशो वा लोकापवादो भवति प्रसिद्धः ॥

அஸ்மின் ஹரே வானர யூதமுக்யே ஸர்வாபவாதம் ப்ரவதந்தி ஸந்த:।
ந ஹி ப்ரபஶ்யாமி குணம் யஶோவா லோகாபவாதோ பவதி ப்ரஸித்த:॥ 23

வாநரயூதமுக்யே	''வானரப் படையில் சிறந்த
அஸ்மிந்	இவன்
ஹதே	கொல்லப்படும் விஷயத்தில்
ஸர்வாபவாதம்	ஸர்வவிதப் பழியை
ஸந்தஃ	பெரியோர்கள்
ப்ரவதந்தி	பேசுவார்கள்.
குணம்	ஒரு குணத்தையாவது,
யஶஃ வா	ஒரு கீர்த்தியையாவது
ந ப்ரஶ்யாமி	நான் கொஞ்சமும் காணவில்லை.
ப்ரஸித்தஃ	பிரசித்தமான
லோகாபவாதஃ	லோகாபவாதம்
ஹி	மாத்திரம்
பவதி	விளையும்.

मूढैः प्रगल्भैरपि दुर्विनीतैर्यैर्वानरोऽयं पुरुषैर्विसृष्टः ।
तेषां वधार्थं कुरु वीर यत्नं शीघ्रं विनाशाय निशाचरेन्द्र ॥

மூடை: ப்ரகல்பைரபி துர்விநீதைர்யைர் வானரோऽயம் புருஷைர் விஸ்ருஷ்ட:।
தேஷாம் வதார்தம் குருவீரயத்னம் ஶீக்ரம் வினாஶாய நிஶாசரேந்த்ர॥ 24

அபி	''மேலும்
நிஶாசரேந்த்ர	ராக்ஷஸ வேந்தே!
வீர	வீரரே!
அயம் வாநரஃ	இந்த வானரம்
துர்விநீதைஃ	துன்மார்க்கர்களாய்
ப்ரகல்பைஃ	அகம்பாவம் கொண்ட
மூடைஃ	புத்தி தடுமாறிய
யைஃ	எந்த
புருஷைஃ	புருஷர்களால்
விஸ்ருஷ்டஃ	அனுப்பப்பட்டதோ
தேஷாம்	அவர்களின்
விநாஶாய	அழிவிற்கு
வதார்யம்	கொலைக்குவேண்டிய
யத்நம்	ஏற்பாட்டை
ஶீக்ரம்	விரைவில்
குரு	செய்வீராக.

कुरुष्व तावत् परमप्रयत्नं धर्मं समास्थाय सुरेन्द्रशत्रो ।
देवेषु सर्वेषु सवासवेषु दैत्येषु सर्वेषु सदानवेषु ॥

குருஷ்வ தாவத் பரம ப்ரயத்னம் தர்மம் ஸமாஸ்த்தாய ஸுரேந்த்ர ஶத்ரோ ।
தேவேஷு ஸர்வேஷு ஸவாஸவேஷு தைத்யேஷு ஸர்வேஷு ஸதானவேஷு ॥ 25

ஸுரேந்த்ரஶத்ரௌ	-	''தேவேந்திரரின் சத்துருவே!
ஸவாஸவேஷு	-	இந்திரனுள்ளிட்ட
ஸர்வேஷு	-	ஸகல
தேவேஷு	-	தேவர்களிடத்திலும்
ஸதாநவேஷு	-	தானவர்களுள்ளிட்ட
ஸர்வேஷு தைத்யேஷு		ஸகல தைத்தியர்களிடத்திலும்
தர்மம்	-	தர்மத்தை
ஸமாஸ்தாய	-	அனுஸரித்துக் கொண்டு
தாவத்	-	இப்பொழுதே
பரமப்ரயத்நம்	-	வேண்டிய முயற்சியை
குருஷ்வ	-	மேற்கொள்வீராக.

कृत्वा प्रयत्नं सुदृढं सुशीघ्रं मद्वाक्यमेवं मनसा प्रगृह्य ।
तौ राजपुत्रौ विनिगृह्य वीरौ जयं परं प्राप्स्यसि राक्षसेन्द्र ॥

க்ருத்வா ப்ரயத்னம் ஸுத்ருடம் ஸுஶீகரம் மத்வாக்யமேவம் மனஸா ப்ரக்ருஹ்ய ।
தௌ ராஜபுத்ரௌ வினிக்ருஹ்ய வீரௌ ஜயம்பரம் ப்ராப்ஸ்யஸி ராக்ஷஸேந்த்ர ॥ 26

ராக்ஷஸேந்த்ர	-	''ராக்ஷஸேந்திரரே!
ஏவம்	-	மேற்சொல்லிய
மத்வாக்யம்	-	என் பேச்சை
மநஸா	-	மனத்தோடு
ப்ரக்ருஹ்ய	-	அங்கீகரித்து
ஸுத்ருடம்	-	மிகவும் திடமான
ப்ரயத்நம்	-	பிரயத்னத்தை
ஸுஶீக்ரம் க்ருத்வா	-	மிக்க விரைவில் செய்து
வீரௌ	-	வீரர்களான
தௌ	-	அந்த
ராஜபுத்ரௌ	-	ராஜகுமாரர்கள் இருவர்களையும்
விநிக்ருஹ்ய	-	அழித்து
பரம் ஜயம்	-	சிறந்த ஜயத்தை
ப்ராப்யஸி	-	பெறுவீராக.

पराक्रमोत्साहमनस्विनां च सुरासुराणामपि दुर्जयेन ।
त्वया मनोनन्दन नैर्ऋतानां युद्धायतिर्नाशयितुं न युक्ता ॥

பராக்ரமோத்ஸாஹ மனஸ்விநாம் ச
ஸுராஸுராணாமபி துர்ஜயேன ।
த்வயா மநோ நந்தன நைர்ருதாநாம்
யுத்தாயதிர் நாஶயிதும் ந யுக்தா ॥ 27

நைர்க்ருதாநாம்	-	''ராக்ஷஸர்களின்
மநோநந்தந	-	மனங்களுக்குபெரும்களிப்பைஅளிப்பவரே!
பராக்ரமோத்ஸாஹ	-	பராக்கிரமும், உத்ஸாஹமும்,
மநஸ்விநாம் ச	-	தைர்யமும் படைத்தவர்களுக்கும்
ஸுராஸுராணாம் அபி	-	தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் கூட
துர்ஜயேந	-	சலியாத
த்வயா	-	உம்மால்
யுத்தாயதி:	-	யுத்தமாகிற லாபம்
நாஶயிதும்	-	தடுத்து விடுவதற்கு
ந யுக்தா	-	உரியதன்று.

हिताश्च शूराश्च समाहिताश्च कुलेषु जाताश्च महागुणेषु ।
मनस्विनः शस्त्रभृतां वरिष्ठाः कोट्यग्रतस्ते सुभृताश्च योधाः ॥

ஹிதாஶ்ச ஶூராஶ்ச ஸமாஹிதாஶ்ச
குலேஷு ஜாதாஶ்ச மஹாகுணேஷு ।
மனஸ்விந: ஶஸ்த்ரப்ருதாம் வரிஷ்டா:
கோட்ய க்ரதஸ்தே ஸுப்ருதாஶ்ச யோதா: ॥ 28

தே	-	''உமது
அக்ரத:	-	ஸன்னிதியில்
ஹிதா: ச	-	ஹிதம் செய்பவர்களாயும்
ஶூரா: ச	-	சூரர்களாயும்
ஸமாஹிதா: ச	-	நன்மையை நாடுகிறவர்களாயும்
மஹாகுணேஷு	-	உத்தமமான
குலேஷு	-	குலங்களின்
ஜாதா: ச	-	உதித்தவர்களாயும்
மநஸ்விந:	-	உத்ஸாஹம் கொண்டவர்களாயும்
ஶஸ்த்ரப்ருதாம்	-	ஆயுதம் பிடித்தவர்களில்
வரிஷ்டா:	-	உத்தமர்களுமாய்
ஸுப்ருதா:	-	நல்ல பிருத்யர்களுமான
யோதா:	-	யுத்த வீரர்கள்
கோடி ச	-	கோடிக்கணக்காயிருக்கிறார்கள்.

तदेकदेशेन बलस्य तावत् केचित्तवादेशकृतोऽभियान्तुं ।
तौ राजपुत्रौ विनिगृह्य मूढौ परेषु ते भावयितुं प्रभावम् ॥

ததேக தேஶேந பலஸ்ய தாவத்
கேசித்தவாதேஶ க்ருதோऽபியாந்து ।
தௌ ராஜபுத்ரௌ விநிக்ருஹ்ய யுத்தே
பரேஷு தே பாவயிதும் ப்ரபாவம் ॥ 29

தத்	-	''ஆதலின்
தௌ ராஜபுத்ரௌ	-	அவ்விரண்டு ராஜகுமாரர்களை
யுத்தே	-	சண்டையில்
விநிக்ருஹ்ய	-	நிக்ரஹித்து

பரேஷு	சத்ருக்களிடத்தில்
தே ப்ரபாவம்	உமது பிரபாவத்தை
பாவயிதும்	நிலைநாட்டுதற்கு
பலஸ்ய	சேனையின்
ஏகதேஶேந	ஒரு பகுதியோடு
கேசித	சிலர்
தவ	உமது
ஆதேஶக்ருத:	ஆக்ஞையை முடிப்பவர்களாய்
தாவத்	இப்பொழுதே
அபியாந்து	புறப்பட்டுப் போகட்டும்.''

निशाचराणामधिपोऽनुजस्य विभीषणस्योत्तमवाक्यमिष्टम् ।
जग्राह बुद्ध्या सुरलोकशत्रुर्महाबलो राक्षसराजमुख्यः ॥

நிஶாசராணா மதிபோऽநு ஜஸ்ய
விபீஷணஸ்யோத்தம வாக்யமிஷ்டம் ।
ஜக்ராஹ புத்த்யா ஸுரலோக ஶத்ரு:
மஹாபலோ ராக்ஷஸராஜ முக்ய: ॥ 30

மஹாபல:	மஹாபலிஷ்டனும்
ராக்ஷஸராஜமுக்ய:	ராக்ஷஸராஜர்களுக்குத் தலைவனும்
ஸுரலோகஶத்ரு:	தேவலோகத்திற்குப் பகைவனுமான
நிஶா சராணாம்	அரக்கர்களின்
அதிப:	மன்னன்
அநுஜஸ்ய	தம்பியான
விபீஷணஸ்ய	விபீஷணரின்
உத்தமவாக்யம்	உத்தமமான வாக்கியத்தை
இஷ்டம்	ஒப்ப வேண்டியதாய்
புத்த்யா ஜக்ராஹ	மனத்தில் பற்றினான்.

किं वा परं ब्रह्म परं त्वसह्यं सर्वस्य बीजं जगतोऽस्य विष्णोः ।
यद्देवदेवस्य परञ्च तेजस्तदेव तेजः कपिरेष वीरः ॥
वधाय मे वैष्णवतेज एव निःसंशयोऽयं कपिरूपधारी ।
इत्येवमेतद्बहुधा विचिन्त्य रक्षोऽधिपः क्रोधवशं जगाम ॥

கிம்வா வரம் ப்ரஹ்ம பரம் த்வஸஹ்யம் ஸர்வஸ்ய பீஜம் ஜகதோऽஸ்ய விஷ்ணோ: ।
யத்தேவ தேவஸ்ய பரஞ்ச தேஜஸத தேவ தேஜ: கபிரேஷ வீர: ॥ 31
வதாயமே வைஷ்ணவ தேஜ ஏவ நிஸ்ஸம்ஶயோऽயம் கபிரூபதாரீ ।
இத்யேவமே தத்பஹுதா விசிந்த்ய ரக்ஷோऽதிப: க்ரோதவஶம் ஜகாம ॥ 32

அயம்	''இது
கபிரூபதாரீ	குரங்கு உருவம் எடுத்துக் கொண்டதாய்
மே வதாய	எனது நாசத்திற்காக
வைஷ்ணவதேஜ: ஏவ	விஷ்ணுவின் சக்தியேதான்;
நிஸ்ஸம்ஶய:	இதில் ஸம்சயமில்லை.
வீர:	வீரனாகும்

கபி: ஏஷ:	-	குரங்கான இது
தேவதேவஸ்ய	-	தேவர்களுக்குத் தேவரான
அஸ்ய விஷ்ணோ:	-	இந்த விஷ்ணுவின்
பரம்	-	எல்லாவற்றிற்கும் மேலானதும்
அஸஹ்யம்	-	ஸஹிக்க முடியாததும்
ஸர்வஸ்ய ஜகத: து	-	ஸகல உலகங்களுக்கும்
பீஜம்	-	மூல காரணமாக நிற்பதும்
பரம் தேஜ:	-	பரஞ்சோதியென்பது
யத் ச	-	எதுவோ,
தத்	-	அந்த
தேஜ: ஏவ	-	பரஞ்ஜோதிதானோ?
பரம் ப்ரஹ்ம	-	பரப்பிரம்மம்தானோ?
கிம் வா இதி	-	என்னவோ?'' என்றும்
ஏவம் பஹுதா	-	இப்படிப் பலவிதமாய்
ஏதத்	-	இதைப் பற்றி
ரக்ஷோ(அ)திப:	-	ராக்ஷஸாதிபன்
விசிந்த்ய	-	திரும்பத் திரும்பஎண்ணி
க்ரோதவஶம் ஜகாம	-	மிக ஆத்திரத்துடனிருந்தான்.

क्रोधं च जातं हृदये निरुध्य विभीषणोक्तं वचनं सुपूज्य ।
उवाच रक्षोऽधिपतिर्महात्मा विभीषणं शस्त्रभृतां वरिष्ठम् ॥

க்ரோதம் ச ஜாதம் ஹ்ருதயே நிருத்ய
விபீஷணோக்தம் வசனம் ஸுபூஜ்ய ।
உவாச ரக்ஷோऽதிபதிர்மஹாத்மா
விபீஷணம் ஶஸ்த்ர ப்ருதாம் வரிஷ்டம் ॥ 33

மஹாத்மா	-	மஹாத்மாவான
ரக்ஷா(அ)திபதி:	-	ராக்ஷஸாதிபன்
ஜாதம் க்ரோதம்	-	உண்டான கோபத்தை
ஹ்ருதயே	-	மனத்தில்
நிருத்ய	-	அடக்கிக் கொண்டு
ஶஸ்த்ரப்ருதாம்	-	ஆயுதம் தரித்தவர்களில்
வரிஷ்டம்	-	உத்தமரான
விபீஷணம்	-	விபீஷணரையும்
வீபீஷணோக்தம்	-	விபீஷணரால் சொல்லப்பட்ட
வசநம் ச	-	வசனத்தையும்
ஸுபூஜ்ய	-	கௌரவித்து
உவாச	-	பேசினான்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸ்ஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
தூதவத நிவாரணம் நாம த்விபஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

த்ரிபஞ்சாஶ: ஸர்க: - 53

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा दशग्रीवो महात्मनः ।
देशकालहितं वाक्यं भ्रातुरुत्तरमब्रवीत् ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா தஶக்ரீவோ மஹாத்மன: ।
தேஶகாலஹிதம் வாக்யம் ப்ராதுருத்தரமப்ரவீத் ॥ 1

தஶக்ரீவ: - தசக்ரீவன்
தத்வசநம் - அவர் சொன்ன செய்தியை
தேஶகாலஹிதம் - தர்ம நியமங்களுக்கும்,
தற்காலத்திற்குமிணங்கியதாய்
ஶ்ருத்வா - அறிந்து
தஸ்ய - அந்த
ப்ராது: - தம்பியான
மஹாத்மந: - மஹாத்மாவிற்கு
உத்தரம் வாக்யம் - பின்வரும் மறுமொழியை
அப்ரவீத் - உரைத்தான்.

सम्यगुक्तं हि भवता दूतवध्या विगर्हिता ।
अवश्यं तु वधादन्यः क्रियतामस्य निग्रहः ॥

ஸம்யகுக்தம் ஹி பவதா தூதவத்யா விகர்ஹிதா ।
அவஶ்யந்து வதாதன்ய: க்ரியதாமஸ்ய நிக்ரஹ: ॥ 2

பவதா - "உன்னால்
உக்தம் - சொல்லப்பட்டது
ஸம்யக் - சரியாயிருக்கிறது.
தூதவத்யா - தூதனைக் கொல்வதென்பது
விகர்ஹிதா ஹி - குற்றமே.
து - ஆயினும்
அஸ்ய - இதற்கு
வதாத் - கொலைத் தண்டனையைத் தவிர
அந்ய: - வேறு யாதேனுமொரு
நிக்ரஹ: - தண்டனை
அவஶ்யம் - அவசியம்
க்ரியதாம் - விதிக்கப்பட வேண்டும்.

कपीनां किल लाङ्गूलमिष्टं भवति भूषणम् ।
तदस्य दीप्यतां शीघ्रं तेन दग्धेन गच्छतु ॥

கபீநாம் கில லாங்கூலமிஷ்டம் பவதி பூஷணம் ।
ததஸ்ய தீப்யதாம் ஶீக்ரம் தேந தக்தேந கச்சது ॥ 3

கபீநாம் - ‘‘குரங்குகளுக்கு
லாங்கூலம் கில - வால்தான்
இஷ்டம் - மிக்க ஆசை வைக்கப்பட்ட
பூஷணம் - பூஷணமாய்
பவதி - உள்ளது.
அஸ்ய - இவனுடைய
தத் - அது
ஶீக்ரம் - விரைவில்
தீப்யதாம் - தீயிடப்படட்டும்
தக்தேந - எரிந்து போன
தேந - அதனுடன்
கச்சது - திரும்பிப் போகட்டும்.

ततः पश्यन्त्विमं दीनमङ्गवैरूप्यकर्शितम् ।
समित्रज्ञातयः सर्वे बान्धवाः ससुहृज्जनाः ॥

தத: பஶ்யந்த்விமம் தீநமங்கவைரூப்ய கர்ஶிதம் ।
ஸமித்ரஞாதய: ஸர்வே பாந்தவா: ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநா: ॥ 4

இமம் - ‘‘இவனை
அங்கவைரூப்யகர்ஶிதம்-அங்கபங்கப்பட்டு வருந்துபவனாயும்
தீநம் - துர்த்தசையிலிருப்பவனாயும்
ஸமித்ரஜ்ஞாதய: - மித்ரர்களோடு க்ஞாதிகளோடு
கூடியவர்களும்
ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநா: - இஷ்ட ஜனங்களோடு கூடியவர்களுமான
பாந்தவா: - பந்துக்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
தத: - அங்கே
பஶ்யந்து - காணட்டும்.

आज्ञापयद्राक्षसेन्द्रः पुरं सर्वं सचत्वरम् ।
लाङ्गूलेन प्रदीप्तेन रक्षोभिः परिणीयताम् ॥

ஆஞாபயத்ராக்ஷஸேந்த்ர: புரம் ஸர்வம் ஸ சத்வரம் ।
லாங்கூலேந ப்ரதீப்தேந ரக்ஷோபி: பரிணீயதாம் ॥ 5

ஸசத்வரம் - ‘‘பல வீதிகளின் சந்திகளுள்பட
புரம் - பட்டணம்
ஸர்வம் - முற்றிலும்
ப்ரதீப்தேந - நன்றாய்த் தீப்பற்றி எரிகின்ற
லாங்கூலேந - வாலுடனே
ரக்ஷோபி: - அரக்கர்களால்
பரிணீயதாம் - இழுத்துக் கொண்டு செல்லப்படட்டும்’’

(என்று)
ராக்ஷஸேந்த்ர: - ராக்ஷஸேந்திரன்
ஆஜ்ஞாபயத் - ஆக்ஞாபித்தான்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राक्षसाः क्रोधमूर्च्छिताः ।
वेष्टयन्ति स्म लाङ्गूलं जीर्णैः कार्पासकैः पटैः ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா ராக்ஷஸா: கோபகர்கஶா: ।
வேஷ்டயந்தி ஸ்ம லாங்கூலம் ஜீர்ணை: கார்பாஸகை:படை: ॥ 6

க்ரோதமூர்ச்சிதா: - குரோதம் மிகுந்திருந்த
ராக்ஷஸா: - அரக்கர்கள்
தஸ்ய - அவனுடைய
தத் வசநம் - அந்த உத்திரவை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
ஜீர்ணை: - கிழிந்து போன
கார்பாஸகை: - பருத்திப் பஞ்சில் நெய்த
படை: - துணிகளால்
லாங்கூலம் - வாலை
வேஷ்டயந்தி ஸ்ம - சுற்றினார்கள்.

संवेष्ट्यमाने लाङ्गूले व्यवर्धत महाकपिः ।
शुष्कमिन्धनमासाद्य वनेष्विव हुताशनः ॥
तैलेन परिषिच्याथ तेऽग्निं तत्रावपातयन् ॥

ஸம்வேஷ்ட்யமானே லாங்கூலே வ்யவர்தத மஹாகபி: ।
ஶுஷ்கமிந்தந மாஸாத்ய வநேஷ்விவ ஹுதாஶந: ॥
தைலேந பரிஷிச்யாத தேऽக்நிம் தத்ராவ பாதயந் ॥ 7

லாங்கூலே - வால்
ஸம்வேஷ்ட்யமாநே - சுற்றப்படுகையில்
மஹாகபி: - பெரு வானரர்
ஹுதாஶந: - தீ
வநேஷு - காடுகளில்
ஶுஷ்கம் இந்தநம் - உலர்ந்த விறகை
ஆஸாத்ய - பற்றிக் கொண்டு
இவ - எப்படியோ அப்படி
வ்யவர்தத - ஓங்கி வளர்ந்தார்.
அத - அப்பொழுது
தே - அவர்கள்
தைலேந - எண்ணெயால்
பரிஷிச்ய - நன்றாக நனைத்து
தத்ர - அதில்

அக்நிம் - தீயை
அப்யபாதயந் - மூட்டினார்கள்.

लाङ्गूलं संप्रदीप्तं तु द्रष्टुन्तस्य हनूमतः ।
सहस्त्रीबालवृद्धाश्च जग्मुः प्रीता निशाचराः ॥

லாங்கூலம் ஸம்ப்ரதீப்தம் தத் த்ருஷ்ட்வாதஸ்ய ஹநூமத: ।
ஸஹ ஸ்த்ரீபால வ்ருத்தாஶ்ச ஜக்மு: ப்ரீதா நிஶாசரா: ॥ 8

ஸஹஸ்த்ரீபாலவ்ருத்தாஃ-ஸ்த்ரீகளோடும் குழந்தைகளோடும் முதியோரோடும் கூடினவர்களாய்
நிஶாசராஃ - அரக்கர்கள்
தஸ்ய - அந்த
ஹநூமதஃ - ஹனுமாரின்
ஸம்ப்ரதீப்தம் - கொழுந்து விட்டெரிகின்ற
லாங்கூலம் - வாலை
து - அப்பொழுது
த்ரஷ்டும் - பார்க்க
ப்ரீதாஃ - ஆசைப்பட்டவர்களாய்
ஜக்முஃ - வந்து சேர்ந்தார்கள்.

लाङ्गूलेन प्रदीप्तेन राक्षसांस्तानपातयत् ।
रोषामर्षपरीतात्मा बालसूर्यसमाननः ॥

லாங்கூலேந ப்ரதீப்தேந ராக்ஷஸாம்ஸ்தாநபாதயத் ।
ஸ து ரோஷபரீதாத்மா பாலஸூர்யஸமானன: ॥ 9

ரோஷாமர்ஷபரீதாத்மா -கோபாவேசத்தில் இருப்பவராய்
பாலஸூர்யஸமாநநஃ-இளம் சூரியன் போல் முகமுடையவரான அவர்
தாந் ராக்ஷஸாந் - அந்த அரக்கர்களை
ப்ரதீப்தேந - எரிந்து கொண்டிருக்கிற
லாங்கூலேந - வாலினால்
அபாதயத் - அடித்துத் தள்ளினார்.

स भूयः संगतैः क्रूरै राक्षसैर्हरिसत्तमः ।
निबद्धः कृतवान् वीरस्तत्कालसदृशीं मतिम्॥

ஸபூய: ஸங்கதை: க்ரூரை: ராக்ஷஸைர் ஹரிஸத்தம: ।
நிபத்த: க்ருதவான் வீரஸ் தத்கால ஸத்ருஶீம் மதிம் ॥ 10

ஹரிஸத்தமஃ - வானரோத்தமரும்
வீரஃ - மஹாசூரருமான
ஸஃ - அவர்
ஸங்கதைஃ - கூட்டம் கூடிய

க்ரூரை: ராக்ஷஸை:	-	கொடிய அரக்கர்களால்
பூய:	-	மறுபடியும்
நிபத்த:	-	கட்டுண்டவராய்
தத்காலஸத்ருஸீம்	-	அந்தக் காலத்திற்கேற்றதை
மதிம் க்ருதவாந்	-	ஆலோசிக்கலானார்.

कामं खलु न मे शक्ताः निबद्धस्यापि राक्षसाः ।
छित्त्वा पाशान् समुत्पत्य हन्यामहमिमान् पुनः ॥

காமம் கலு ந மே ஶக்தா நிபத்தஸ்யாபி ராக்ஷஸா: ।
சித்த்வா பாஶாந் ஸமுத்பத்ய ஹந்யா மஹமிமான் புன: ॥ 11

அஹம்	-	‘‘நான்
புந:	-	மீளவும்
பாஶாந் சித்வா	-	கயிறுகளை அறுத்து விட்டு
ஸமுத்பத்ய	-	மேலே பாய்ந்து
இமாந்	-	இவர்களை
ஹந்யாம்	-	கொல்லலாம்!
கலு	-	ஏனெனில்
நிபத்தஸ்ய அபி	-	கட்டுண்டிருப்பவனாயினும்
மே	-	எனக்கு
ராக்ஷஸா:	-	அரக்கர்கள்
ந ஶக்தா:	-	ஈடாக மாட்டார்கள்.
காமம்	-	இதில் சந்தேகமில்லை.

यदि भर्तृहितार्थाय चरन्तं भर्तृशासनात् ।
बध्नन्त्येते दुरात्मानो न तु मे निष्कृतिः कृता ॥

யதி பர்த்ருஹிதார்தாய சரந்தம் பர்த்ருஶாஸநாத் ।
பத்நந்த்யேதே துராத்மாநோ நது மே நிஷ்க்ருதி: க்ருதா ॥ 12

யதி	-	‘‘அப்படிச் செய்வேனேயானால்
பர்த்ருஹிதார்தாய	-	யஜமானனுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டியவனான
மே	-	எனக்கு
நிஷ்க்ருதி:	-	கடமை
க்ருதா ந	-	செய்து முடித்ததாகாது.
ஏதே துராத்மந:	-	இந்த துராத்மாக்கள்
பர்த்ருஶாஸநாத் து	-	அரசனது ஆக்ஞை என்பதாலேயே
சரந்தம்	-	ஓடித் திரியுமென்னை
பத்நந்தி	-	கட்டியிருக்கிறார்கள்.

सर्वेषामेव पर्याप्तो राक्षसानामहं युधि ।
रामस्य कि तु प्रीत्यर्थं विषहिष्येऽहमीदृशम् ॥

ஸர்வேஷாமேவ பர்யாப்தோ ராக்ஷஸாநாமஹம் யுதி ।
ராமஸ்ய கிம் து ப்ரீத்யர்தம் விஷஹிஷ்யே ஹமீத்ருஶம் ॥ 13

ராக்ஷஸாநாம்	-	‘‘அரக்கர்கள்
ஸர்வேஷாம்	-	எல்லோருக்கும்
அஹம் ஏவ	-	நான் ஒருவனே
யுதி	-	போரில்
பர்யாப்தஃ	-	ஈடு கொடுக்க வல்லவன்
கிந்து	-	ஆயினும்
ராமஸ்ய	-	ஶ்ரீராமருடைய
ப்ரீத்யர்தம்	-	திருவுள்ளப்படி நடப்பதற்காக
ஈத்ருஶம்	-	(இவை) இத்தனையும்
அஹம்	-	நான்
விஷஹிஷ்யே	-	பொறுத்துக் கொள்வேன்.

लङ्का चारयितव्या वै पुनरेव भवेदिति ।
रात्रौ न हि सुदृष्टा मे दुर्गकर्मविधानतः ॥
अवश्यमेव द्रष्टव्या मया लङ्का निशाक्षये ॥

லங்கா சாரயிதவ்யா வை புனரேவ பவேதிதி ।
ராத்ரௌ ந ஹி ஸுத்ருஷ்டா மே துர்ககர்மவிதாநத: ॥
அவஶ்யமேவ த்ரஷ்டவ்யா மயா லங்கா நிஶாக்ஷயே ॥ 14

ராத்ரௌ	-	‘‘இரவில்
லங்கா வை	-	லங்கா நகரம்
ஸுத்ருஷ்டா ந	-	தெளிவாய்ப் பார்க்கப்படவில்லை
மே	-	எனக்கு
துர்ககர்மவிதாநதஃ	-	கோட்டைகளின் உளவு நன்றாய்த் தெரியும்படி
மயா	-	என்னால்
நிஶாக்ஷயே	-	பகற் பொழுதில்
அவஶ்யம்	-	அவசியமாய்
த்ரஷ்டவ்யா ஏவ	-	பார்க்க வேண்டியதே;
இதி	-	இக்காரணத்தால்
புநஃ ஏவ	-	இன்னொரு தரம்
லங்கா	-	லங்கை
சாரயிதவ்யா ஹி	-	சுற்றிப் பார்க்க வேண்டியதாகவே
பவேத்	-	ஆகிறது.

कामं बन्धैश्च मे भूयः पुच्छस्योद्दीपनेन च ।
पीडां कुर्वन्तु रक्षांसि न मेऽस्ति मनसः श्रमः ॥

காமம் பந்தைஶ்ச மே பூய: புச்சஸ்யோத்தீபநேந ச । 15
பீடாம் குர்வந்து ரக்ஷாம்ஸி ந மேऽஸ்தி மனஸ: ஶ்ரம: ॥

புச்சஸ்ய	- வாலுக்கு
உத்தீபநேந ச	- தீ மூட்டிக் கொளுத்துவதாலும்
பத்தஸ்ய	- கட்டுண்டிருக்கிற
மே	- எனக்கு
பூய:	- மேன்மேலும்
காமம்	- வேண்டிய மட்டும்
பீடாம்	- உபத்திரவத்தை
ரக்ஷாம்ஸி	- அரக்கர்கள்
குர்வந்து	- செய்யட்டும்;
மே	- எனது
மநஸ:	- மனத்திற்கு
ஶ்ரம:	- ஆயாசம்
ந ஶஸ்தி	- உண்டாக மாட்டாது.''

ततस्ते संवृताकारं सत्त्ववन्तं महाकपिम् ।
परिगृह्य ययुर्हृष्टा राक्षसाः कपिकुञ्जरम् ॥

ததஸ்தே ஸம்வ்ருதா காரம் ஸத்த்வ வந்தம் மஹாகபிம் ।
பரிக்ருஹ்ய யயுர் ஹ்ருஷ்டா ராக்ஷஸா: கபிகுஞ்ஜரம் ॥ 16

தே ராக்ஷஸா:	- அவ்வரக்கர்கள்,
ஸம்வ்ருதாகாரம்	- உட்கருத்தை வெளியில் காட்டாதவராய்
ஸத்வவந்தம்	- கம்பீரமாயிருக்கும்
கபிகுஞ்ஜரம்	- வானரோத்தமரான
மஹாகபிம்	- மஹாகபியை
பரிக்ருஹ்ய	- கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு,
தத:	- அதனால்
ஹ்ருஷ்டா:	- ஸந்தோஷமுடையவர்களாய்
யயு:	- வெளிப்பட்டார்கள்.

शङ्खभेरीनिनादैश्च घोषयन्तः स्वकर्मभिः ।
राक्षसाः क्रूरकर्माणश्चारयन्ति स्म तां पुरीम् ॥

ஶங்க பேரீநிநாதைஶ்ச கோஷயந்த: ஸ்வகர்மபி: ।
ராக்ஷஸா: க்ரூரகர்மாணஶ் சாரயந்தி ஸ்ம தாம் புரீம் ॥ 17

க்ரூரகர்மாண:	- கொடுஞ்செயல் புரியும்
ராக்ஷஸா:	- அரக்கர்கள்
ஸ்வகர்மபி:	- தங்கள் செய்கைகளாலும்
ஶங்கபேரீநிநாதை:	- சங்கம், பேரிமை முதலிய சத்தங்களாலும்
கோஷயந்த:	- பேரிரைச்சல் ஆகும்படிச் செய்து கொண்டு
தாம் புரீம்	- அந்நகரில்
தம்	- அவரை
சாரயந்தி ஸ்ம	- இழுத்துத் திரிந்தார்கள்.

अन्वीयमानो रक्षोभिर्ययौ सुखमरिन्दमः ।
हनूमांश्चारयामास राक्षसानां महापुरीम् ॥

அன்வீயமாநோ ரக்ஷோபிர்யயௌ ஸுகமரிந்தம: ।
ஹநுமாம்ஶ்சாரயாமாஸ ராக்ஷஸாநாம் மஹா புரீம்॥ 18

அரிந்தம:	-	பகைவரை அழிக்க வல்ல
ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
ரக்ஷோபி:	-	அரக்கர்களால்
அந்வீயமாந:	-	பின்தொடரப்பட்டவராய்
ஸுகம்	-	இஷ்டபூர்வமாகவே
யயௌ	-	சென்றார்;
ராக்ஷஸாநாம்	-	அரக்கர்களின்
மஹாபுரீம்	-	பெருநகரை
சாரயாமாஸ	-	நன்கறிந்து கொண்டார்.

अथापश्यद्विमानानि विचित्राणि महाकपिः ।
संवृतान् भूमिभागांश्च सुविभक्तांश्च चत्वरान् ॥

அதாபஶ்யத் விமாநாநி விசித்ராணி மஹாகபி: ।
ஸம்வ்ருதாந் பூமிபாகாம்ஶ்ச ஸுவிபக்தாம்ஶ்ச சத்வராந் ॥ 19

அத	-	அப்பொழுது
மஹாகபி:	-	வானரோத்தமர்
விசித்ராணி	-	விசித்திரமான
விமாநாநி	-	விமானங்களையும்
ஸம்வ்ருதாந்	-	மதிலெடுத்து மறைக்கப்பட்ட
பூமிபாகாந் ச	-	இடங்களையும்
ஸுவிபக்தாந்	-	அழகாய் வகுக்கப்பட்ட
சத்வராந்	-	நாற்சந்திகளையும்
அபஶ்யத்	-	கண்டு கொண்டார்.

वीथीश्च गृहसम्बाधाः कपिः शृङ्गाटकानि च ।
तथा रथ्योपरथ्याश्च तथैव च गृहान्तरान् ॥
गृहांश्च मेघसंकाशान् ददर्श पवनात्मजः ॥

வீதீஶ்ச க்ருஹஸம்பாதா: கபி: ஶ்ருங்காடகாநி ச ।
ததா ரத்யோபரத்யாஶ்ச ததைவ ச க்ருஹாந்தராந் ॥ 20
க்ருஹாம்ஶ்ச மேகஸங்காஶாந் ததர்ஶ பவநாத்மஜ: ॥

பவநாத்மஜ:	-	வாயு குமாரரான
கபி:	-	வானரர்
க்ருஹஸம்பாதா:	-	வீடுகளடர்ந்துள்ள
வீதி: ச	-	வீதிகளிலும்

ஶ்ருங்காடகாநி ச - நான்கு புறமும் வழியுள்ள இடங்களையும்
ததா - அவ்வாறே
ரத்யோபரத்யாஃ ச - பெரிய வீதிகளையும் சிறிய வீதிகளையும்
ததா ஏவ - அவ்வண்ணமே
க்ருஹகாந்தராந் - வீடுகளின் கரடுமுரடான சந்துகளையும்
மேகஸங்காஶாந் - மேகம் போன்ற
க்ருஹாந் ச - மாளிகைகளையும்
ததர்ஶ - கண்டு கொண்டார்.

चत्वरेषु चतुष्केषु राजमार्गे तथैव च ।
घोषयन्ति कपिं सर्वे चार इत्येव राक्षसा: ॥

சத்வரேஷு சதுஷ்கேஷு ராஜமார்கே ததைவ ச ।
கோஷயந்தி கபிம் ஸர்வே சார இத்யேவ ராக்ஷஸா: ॥ 21

சத்வரேஷு ஏவ - சந்திகளிலும்
சதுஷ்கேஷு ததா - சாவடிகளிலும்
ராஜமார்கே ச - ராஜ வீதியிலும்
ராக்ஷஸாஃ - அரக்கர்கள்
ஸர்வ ஏவ - அனைவரும்
கபிம் - வானரரை
சாரஃ இதி - ''சாரன்'' என்று
கோஷயந்தி - கூச்சலிட்டார்கள்.

स्त्रीबालवृद्धा निर्जग्मुस्तत्र तत्र कुतूहलात्।
तं प्रदीपितलाङ्गूलं हनुमन्तं दिदृक्षव: ॥

ஸ்த்ரீபாலவ்ருத்தா நிர்ஜக்முஸ்தத்ர தத்ர குதூஹலாத் ।
தம் ப்ரதீபிதலாங்கூலம் ஹநுமந்தம் தித்ருக்ஷவ: ॥ 22

ஸ்த்ரீபாலவ்ருத்தாஃ - மங்கையவரும் வாலிபரும் முதியவரும்
ப்ரதீபிதலாங்கூலம் - வாலிலே தீப்பற்றி எரிகின்ற
தம் - அந்த
ஹநுமந்தம் - ஹனுமாரை
குதூஹலாத் - அபூர்வ வஸ்து என்பதால் ஆவலுடன்
தித்ருக்ஷவஃ - காண விரும்பியவர்களாய்
தத்ர தத்ர - ஆங்காங்கு
நிர்ஜக்முஃ - வெளிப்பட்டார்கள்.

दीप्यमाने ततस्तस्य लाङ्गूलाग्रे हनूमत: ।
राक्षस्यस्ता विरूपाक्ष्य: शंसुर्देव्यास्तदप्रियम् ॥

தீப்யமாநே ததஸ் தஸ்ய லாங்கூலாக்ரே ஹநூமத: ।
ராக்ஷஸ் யஸ்தா விரூபாக்ஷ்ய: ஶம்ஸுர் தேவ்யாஸ் தத ப்ரியம் ॥23

தஸ்ய	-	அந்த
ஹநூமத:	-	ஹனுமாருடைய
லாங்கூலாக்ரே	-	வாலின் நுனி
தீப்யமாநே	-	அக்னி பற்றி எரியவே
விரூபாக்ஷ்ய:	-	விருபமான கண்களை உடைய
தா: ராக்ஷஸ்ய	-	அவ்வரக்கியர்கள்
தத:	-	அங்கிருந்து ஓடி
தத்	-	அந்த
அப்ரியம்	-	அனிஷ்டமான செய்தியை
தேவ்யா:	-	தேவிக்கு
ஶம்ஸு:	-	அறிவித்தார்கள்.

यस्त्वया कृतसंवादः सीते ताम्रमुखः कपिः ।
लाङ्गूलेन प्रदीप्तेन स एष परिणीयते ॥

யஸ்த்வயா க்ருதஸம்வாத: ஸீதே தாம்ரமுக: கபி: ।
லாங்கூலேந ப்ரதீப்தேந ஸ ஏஷ பரிணீயதே ॥ 24

ஸீதே	-	"ஓ ஸீதே!
தாம்ரமுக:	-	சிவந்த முகமுடைய
ய: கபி:	-	எந்தக் குரங்கு
த்வயா	-	உன்னுடன்
க்ருதஸம்வாத:	-	பேசிக் கொண்டிருந்ததோ,
ஸ:	-	அதே
ஏஷ:	-	இது,
ப்ரதீப்தேந	-	தீப்பற்றி எரிகின்ற
லாங்கூலேந	-	வாலுடன்
பரிணீயதே	-	கண்டபடி இழுக்கப்படுகின்றது."

श्रुत्वा तद्वचनं क्रूरमात्मापहरणोपमम् ।
वैदेही शोकसन्तप्ता हुताशनमुपागमत् ॥

ஶ்ருத்வா தத்வசனம் க்ரூர மாத்மாபஹரணோபமம் । 25
வைதேஹீ ஶோகஸந்தப்தா ஹுதாஶனமுபாகமத் ॥

ஆத்மாபஹரணோபமம்-உயிரைப் பறித்தது போல்

க்ரூரம்	-	கொடுமையான
தத் வசநம்	-	அவ்வசனத்தை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு,
வைதேஹி	-	வைதேஹி
ஶோகஸந்தப்தா	-	சோகத்தால் பரிதபித்து

ஹுதாஶநம்	அக்னி தேவனை
உபாகமத்	மனதினுள் நினைத்தாள்.

मङ्गलाभिमुखी तस्य सा तदासीन्महाकपेः ।
उपतस्थे विशालाक्षी प्रयता हव्यवाहनम् ॥

மங்களாபிமுகீ தஸ்ய ஸா ததா ஸீந் மஹா கபே: ।
உபதஸ்தே விஶாலாக்ஷீ ப்ரயதா ஹவ்யவாஹனம் ॥ 26

ஸா	அந்த
விஶாலாக்ஷீ	தடங்கண்ணாள்
தஸ்ய	அந்த
மஹாகபே:	மஹாகபிக்கு
மங்கலாபிமுகீ	ஆசீர்வாதம் செய்ய மனங் கொண்டவளாய்
ஆஸீத்	ஆனாள்;
ததா	அப்பொழுது
ப்ரயதா	தூய்மையுடன்
ஹவ்யவாஹநம்	அக்னி தேவனை
உபதஸ்தே	தாழ நின்று வேண்டிக் கொண்டாள்.

यद्यस्ति पतिशुश्रूषा यद्यस्ति चरितं तपः ।
यदि चास्त्येकपत्नीत्वं शीतो भव हनूमतः ॥

யத்யஸ்தி பதிஶுஶ்ரூஷா யத்யஸ்தி சரிதம் தப: ।
யதி சாஸ்த்யேக பத்நீத்வம் ஶீதோ பவ ஹநுமத: ॥ 27

பதிஶுஶ்ருஶ்ரூஷா	''பர்த்தாவை ஏற்றபடி உபசரித்தல்
அஸ்தி யதி	(என்னிடம்) உண்டானால்,
தப: சரிதம்	தவத்தை விதிப்படி செய்தது
அஸ்தி யதி	உண்டானால்,
ஏகபத்நீத்வம் ச	பதிதானே கதியென்றடைதலும்
அஸ்தி யதி	உண்டானால்,
ஹநூமத:	ஹனுமாருக்கு
ஶீத: பவ	குளிர்ந்து தோன்றியருளல் வேண்டும்.

यदि कश्चिदनुक्रोशस्तस्य मय्यस्ति धीमतः ॥
यदि वा भाग्यशेषो मे शीतो भव हनूमतः ।

யதி கிஞ்சிதநுக்ரோஶஸ் தஸ்ய மய்யஸ்தி தீமத: ।
யதி வா பாக்ய ஶேஷோ மே ஶீதோ பவ ஹநூமத: ॥ 28

தீமத: தஸ்ய	''அறிவில் சிறந்த அவருக்கு
மயி	என்னிடத்தில்
அநுக்ரோஶ:	அன்பென்பது
கிஞ்சித்	சிறிதேனும்

அஸ்தி யதி - உண்டேயானால்,
வா - அதுவுமன்றி
மே - எனக்கு
பாக்யஶேஷ꞉ - அதிர்ஷ்டலேசம்
யதி - உண்டேயானால்
ஹநூமத꞉ - ஹனுமாருக்கு
ஶீத꞉ பவ - குளிர்ந்து தோன்றியருளல் வேண்டும்.

यदि मां वृत्तसम्पन्नां तत्समागमलालसाम् ।
स विजानाति धर्मात्मा शीतो भव हनूमतः ॥

யதிமாம் வ்ருத்தஸம்பந்நாம் தத்ஸமாகம லாலஸாம் ।
ஸ விஜாநாதி தர்மாத்மா ஶீதோ பவ ஹநூமத: ॥ 29

தர்மாத்மா ஸ꞉ - "தர்ம ஸ்வரூபியான அவர்
மாம் - என்னை
தத்ஸமாகமலாலஸாம் - அவரை அடைவதௌன்றையே
பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கும்
வ்ருத்தஸம்பந்நாம் - நன்னெறி தவறாதவளாய்
விஜாநாதி யதி - அறிவாரானால்
ஹநூமத꞉ - ஹனுமாருக்கு
ஶீத꞉ பவ - குளிர்ந்து தோன்றியருளல் வேண்டும்.

यदि मां तारयेदार्यः सुग्रीवः सत्यसंगरः ।
अस्माद्दुःखान्महाबाहुः शीतो भव हनुमतः ॥

யதி மாம் தாரயேதார்ய: ஸுக்ரீவ: ஸத்ய ஸங்கர: ।
அஸ்மாத் துக்கான் மஹாபாஹு: ஶீதோ பவ ஹநூமத: ॥ 30

மஹாபாஹு꞉ - பெருந்தோளுடையவரும்
ஸத்யஸங்கர꞉ - ஸத்யஸந்தரும்
ஆர்ய꞉ ஸுக்ரீவ꞉ - பூஜ்யருமான சுக்ரீவர்,
அஸ்மாத் - இந்த
து꞉காத் - துயரத்தினின்றும்
மாம் - என்னை
தாரயேத் யதி - விடுவிப்பார் என்றால்
ஹநூமத꞉ - ஹனுமாருக்கு
ஶீத꞉ பவ - குளிர்ந்து தோன்றியருளல் வேண்டும்."

ततस्तीक्ष्णार्चिरव्यग्रः प्रदक्षिणशिखोऽनलः ।
जज्वाल मृगशावाक्ष्याः शंसन्निव शिवं कपेः ॥

ததஸ்தீக்ஷணார்சிரவ்யக்ர: ப்ரதக்ஷிண ஶிகோऽநல: । 31
ஜஜ்வால ம்ருகஶாபாக்ஷ்யா: ஶம்ஸந்நிவ ஶிவம் கபே: ॥

தீக்ஷ்ணார்சி:	கொடிய ஜ்வாலையை உடைய
அநல:	அக்னி பகவான்
தத:	அதனால்
கபே:	வானருடைய
ஶிவம்	நோவற்றிருத்தலை
ம்ருகஶாபாக்ஷ்யா:	மான் குட்டியினது கண்கள் போன்ற கண்களையுடையவளுக்கு
ஶம்ஸந் இவ	(பிரத்யக்ஷமாக) தெரிவிப்பது போல
அவ்யக்ர:	சாந்தமாய்
ப்ரதக்ஷிணஶிகோஅநல:	மங்களகரமான ஜ்வாலையுடன்
ஜஜ்வால	எரிந்தார்.

हनुमज्जनकश्चापि पुच्छानलयुतोऽनलः ।
ववौ स्वास्थ्यकरो देव्याः प्रालेयानिलशीतलः॥

ஹநுமஜ்ஜனகஶ்சாபி புச்சாநலயுதோऽநில: ।
வவௌ ஸ்வாஸ்த்யகரோ தேவ்யா: ப்ராலேயாநிலஶீதல: ॥ 32

ஹநுமஜ்ஜநக:	ஹனுமாரின் தந்தையான
அநில: ச	வாயுவும்
புச்சாநலயுத: அபி	வாலில் எரியும் தீயுடன் கூடினவராயிருப்பினும்
தேவ்யா:	தேவிக்கு
ஸ்வாஸ்த்யகர:	திருப்தி செய்பவராய்
ப்ராலேயாநிலஶீதல:	குளிர்ந்த பனிக் காற்றாய்
வவௌ	வீசினார்.

दह्यमाने च लाङ्गूले चिन्तयामास वानरः ।
प्रदीप्तोऽग्निरयं कस्मान्न मां दहति पावकः ॥

தஹ்யமாநே ச லாங்கூலே சிந்தயாமாஸ வானர: ।
ப்ரதீப்தோऽக்நிரயம் கஸ்மாந் ந மாம் தஹதி பாவக: ॥ 33

லாங்கூலே	வால்
தஹ்யமாநே ச	தீப்பற்றி எரிகையில்
வாநர:	வானரர்
சிந்தயாமாஸ	தனக்குள்ளேயே பின்கண்டபடி ஆலோசித்தார்.
ப்ரதீப்த:	''நன்றாய் ஜ்வலிக்கின்ற
அயம்	இந்த
அக்நி:	அக்னி தேவன்
மாம்	என்னை
ஸர்வத:	முற்றிலும்

கஸ்மாத்	ஏன்
ந தஹதி	எரிக்கவில்லை?

दृश्यते च महाज्वालो न करोति च मे रुजम् ।
शिशिरस्येव संपातो लाङ्गूलाग्रे प्रतिष्ठितः ॥

த்ருஶ்யதே ச மஹாஜ்வாலோ ந கரோதி ச மே ருஜம் ।
ஶிஶிரஸ்யேவ ஸம்பாதோ லாங்கூலாக்ரே ப்ரதிஷ்டித: ॥ 34

மஹாஜ்வால: ச	''மஹத்தான ஜ்வாலையுடையதாகவே
த்ருஶ்யதே	காணப்படுகின்றது;
மே ச	எனக்கோ
ருஜம்	கஷ்டத்தை
ந கரோதி	விளைவிக்கவில்லை;
லாங்கூலாக்ரே	வாலின் நுனியில்
ஶிஶிரஸ்ய	குளிர்ந்த வஸ்துவின்
ஸம்பாத:	கலவை
ப்ரதிஷ்டித:	அப்பப்பட்டது
இவ	போன்றிருக்கிறது.

अथवा तदिदं व्यक्तं यद्दृष्टं प्लवता मया ।
रामप्रभावादाश्चर्यं पर्वतः सरितां पतौ ॥

அதவா ததிதம் வ்யக்தம் யத்த்ருஷ்டம் ப்லவதா மயா ।
ராம ப்ரபாவாதாஶ்சர்யம் பர்வத: ஸரிதாம் பதௌ ॥ 35

அதவா	''ஸந்தேஹங்களுக்கு இடமில்லை;
வ்யக்தம்	நிச்சயமே;
ப்லவதா	தாண்டுகிற
மயா	என்னால்
ராமப்ரபாவத்	ஶ்ரீராமர் பிரபாவத்தால்
ஸரிதாம் பதௌ	ஸமுத்திரத்தில் நடுவழியில்
பர்வத:	மலை ஒன்று
த்ருஷ்டம்	காணப்பட்டது
யத்	எப்படிப்பட்ட
ஆஶ்சர்யம்	ஆச்சரியமோ
இதம் தத்	இது அப்படிப்பட்டதே.

यदि तावत् समुद्रस्य मैनाकस्य च धीमतः ।
रामार्थं संभ्रमस्तादृक् किमग्निर्न करिष्यति ॥

யதி தாவத் ஸமுத்ரஸ்ய மைநாகஸ்ய ச தீமத: ।
ராமார்தம் ஸம்ப்ரமஸ் தாத்ருக் கிமக்நிர் ந கரிஷ்யதி ॥ 36

ஸமுத்ரஸ்ய	-	''ஸமுத்திர ராஜருக்கும்
தீமதஃ	-	புத்திமானான
மைநாகஸ்ய ச	-	மைனாகத்திற்குமே
ராமார்தம்	-	ஸ்ரீராமர் விஷயத்தில்
தாத்ருக்	-	அப்படிப்பட்ட
ஸம்ப்ரமஃ யதி	-	பக்தி என்றால்
அக்நிஃ	-	அக்னி பகவான்
தாவத்	-	இப்பொழுது
கிம்	-	ஏன்
ந கரிஷ்யதி	-	உதவி செய்யாதிருப்பார்.

सीतायाश्चानृशंस्येन तेजसा राघवस्य च ।
पितुश्च मम सख्येन न मां दहति पावकः ॥
भूयः स चिन्तयामास मुहूर्तं कपिकुञ्जरः ।

ஸீதாயாஶ்சாந்ருஶம்ஸ்யேந தேஜஸா ராகவஸ்ய ச ।
பிதுஶ்ச மம ஸக்யேந நமாம் தஹதி பாவக: ॥
பூய: ஸ சிந்தாயாமாஸ முஹூர்தம் கபிகுஞ்ஜர: ॥ 37

ஸீதாயாஃ	-	''ஸீதையின்
ஆந்ருஶம்ஸ்யேந ச	-	தண்ணளியாலும்
ராகவஸ்ய	-	ஸ்ரீராகவருடைய ॥
தேஜஸா ச	-	திவ்ய சக்தியாலும்
மம பிதுஃ	-	என் தந்தையின்
ஸக்யேந ச	-	உறவாலும்
பாவகஃ	-	அக்னி பகவான்
மாம் ந தஹதி	-	என்னை எரிக்கவில்லை''
ஸஃ கபிகுஞ்ஜரஃ	-	அந்த கபிகுஞ்சரர்
பூயஃ	-	இன்னும்
முஹூர்தம்	-	ஒரு முகூர்த்த காலம்
சிந்தயாமர்ஸ	-	(மேல் நடக்க வேண்டியதைப் பற்றி மனதினுள்) யோசித்தார்.

उत्पपाताथ वेगेन ननाद च महाकपिः ॥

உத்பபாதாத வேகேந நநாத ச மஹாகபி: ॥ 38

வேகேந	-	கார்ய நிர்வாஹ சக்தியில்
அத ச	-	உடனே
மஹாகபிஃ	-	மஹாகபி
உத்பபாத	-	உயர எழும்பினார்;
நநாத	-	ஒரு கர்ஜனை செய்தார்.

पुरद्वारं ततः श्रीमाञ्शैलशृङ्गमिवोन्नतम् ।
विभक्तरक्षःसम्बाधमाससादानिलात्मजः ॥

புரத்வாரம் தத: ஶ்ரீமான் ஶைல ஶ்ருங்க மிவோந்நதம் ।
விபக்தரக்ஷ: ஸம்பாத மாஸஸாதா நிலாத்மஜ: ॥ 39

தத:	- அதன் பின்பு
ஶ்ரீமாந்	- மஹா புகழ் படைத்த
அநிலாத்மஜ:	- வாயு குமாரர்
ஶைலஶ்ருங்க இவ	- மலைச் சிகரம் போல்
உந்நதம்	- உயர்ந்ததும்
விபக்தரக்ஷ: ஸம்பாதம்	-ராக்ஷதர்களின் நெருக்கமில்லாமலுமிருந்ததுமான
புரத்வாரம்	- ஒரு கோபுரத்தின் மீது
ஆஸஸாத	- ஏறிக் கொண்டார்.

स भूत्वा शैलसङ्काशः क्षणेन पुनरात्मवान् ।
ह्रस्वतां परमां प्राप्तो बन्धनान्यवशातयत् ॥

ஸ பூத்வா ஶைலஸங்காஶ: க்ஷணேன புனராத்மவாந் ।
ஹ்ரஸ்வதாம் பரமாம் ப்ராப்தோ பந்தநான்யவஶாதயத் ॥ 40

ஆத்மவாந் ஸ:	- அறிவில் சிறந்த அவர்
ஶைலஸங்காஶ:	- மலையை நிகர்த்தவராக
பூத்வா	- ஆகி
புந:	- மறுபடியும்
க்ஷணேந	- சடக்கென
பரமாம்	- மிகவும்
ஹ்ஸ்வதாம்	- சிறிய உருவத்தை
ப்ராப்த:	- அடைந்தவராய்
பந்தநாநி	- கட்டுகளை
அவஶாதயத்	- நழுவி விழச் செய்தார்.

विमुक्तश्चाभवच्छ्रीमान् पुनः पर्वतसंनिभः ।
वीक्षमाणश्च ददृशे परिघं तोरणाश्रितम् ॥

விமுக்தஶ்சாபவத் ஶ்ரீமான் புன: பர்வத ஸந்நிப: ।
வீக்ஷமாணஶ்ச தத்ருஶே பரிகம் தோரணாஶ்ரிதம் ॥ 41

ஶ்ரீமாந்	- மஹா புகழ் படைத்த அவர்
விமுக்த:	- கட்டுகளினின்றும் விடுபட்டவராக
அபவத்	- ஆனார்.
தோரணாஶ்ரிதம்	- தோரண வாயிலிலிருந்த
பரிகம்	- உழல் தடியை
வீக்ஷமாண: ச	- கண்டவராயும்
புந:	- மீளவும்

பர்வதஸந்நிப: ச - மலை போல் பருத்து விளங்குபவராயும்
தத்ருஶே - காணப்பட்டார்.

स तं गृह्य महाबाहुः कालायसपरिष्कृतम् ।
रक्षिणस्तान् पुनः सर्वान् सूदयामास मारुतिः ॥

ஸ தம் க்ருஹ்ய மஹாபாஹு: காலாயஸபரிஷ்க்ருதம் ॥
ரக்ஷிணஸ்தாந் புன: ஸர்வாந் ஸூதயாமாஸ மாருதி: ॥ 42

மஹாபாஹு: - புஜ பலமுடைய
ஸ: - அந்த
மாருதி: - மாருதியார்
காலாயஸபரிஷ்க்ருதம் - கறுப்பிரும்பு கட்டிச் செப்பனிடப் பெற்ற
தம் - அதை (உழல் தடியை)
க்ருஹ்ய - பிடுங்கி எடுத்துக் கொண்டு
புந: - மறுபடியும்
தாந் - அந்த
ரக்ஷிண: - காவலாளர்களை
ஸர்வாந் - எல்லோரையம்
ஸூதயாமாஸ - சாகவடித்தார்.

स तान्निहत्वा रणचण्डविक्रमः समीक्षमाणः पुनरेव लङ्काम् ।
प्रदीप्तलाङ्गूलकृतार्चिमाली प्रकाशतादित्य इवार्चिमाली ॥ १

ஸ தாந்நிஹத்வா ரணசண்ட விக்ரம:
ஸமீக்ஷமாண: புனரேவ லங்காம் ।
ப்ரதீப்தலாங்கூல க்ருதார்சிமாலீ
ப்ரகாஶதாதித்ய இவார்சிமாலீ ॥ 43

ரணசண்டவிக்ரம: - சண்டையில் உத்தண்டமான விக்கிரமம் படைத்த
ஸ: - அவர்
தாந் - அவர்களை
நிஹத்வா - கொன்று,
புந: - இன்னும்
லங்காம் ஏவ - லங்கையையே
ஸமீக்ஷமாணா: - பார்த்துக் கொண்டு
ப்ரதீப்தலாங்கூல க்ருதார்சிமாலீ - வாய் ஜ்வாலைகள் மாலை மாலையாய்த் துலங்க
அர்சிமாலீ - கிரண வரிசையுள்ள
ஆதித்ய: இவ - ஸூர்யன் போல்
ப்ரகாஶத - சோபித்தார் (ஆர்ஷம்)

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
பாவகஶைத்யம் நாம த்ரிபஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

சது:பஞ்சாஶ: ஸர்க: - 54

वीक्षमाणस्ततो लङ्कां कपिः कृतमनोरथः ।
वर्धमानसमुत्साहः कार्यशेषमचिन्तयत् ॥

வீக்ஷமாணஸ் ததோ லங்காம் கபி: க்ருதமனோரத: ।
வர்தமான ஸமுத்ஸாஹ: கார்ய ஶேஷமசிந்தயத் ॥ 1

கபி:	-	வானரர்
க்ருதமநோரத:	-	மனோரதம் நிறைவேறப் பெற்றவராய்
தத:	-	அதனால்
வர்தமாநஸமுத்ஸாஹ:	-	குதூஹலம் விசேஷிக்க
லங்காம்	-	லங்கையை
வீக்ஷமாண:	-	பார்த்துக் கொண்டு
கார்யஶேஷம்	-	இன்னும் செய்ய வேண்டியதைப் பற்றி
அசிந்தயத்	-	ஆலோசித்தார்.

किं नु खल्ववशिष्टं मे कर्तव्यमिह साम्प्रतम् ।
यदेषां रक्षसां भूयः सन्तापजननं भवेत् ।

கிம்நு கல்வ வஶிஷ்டம் மே கர்தவ்ய மிஹ ஸாம்ப்ரதம் ।
யதேஷாம் ரக்ஷஸாம் பூய: ஸந்தாப ஜனனம் பவேத் ॥ 2

இஹ	-	''இங்கு
ஸாம்ப்ரதம்	-	இப்பொழுது
கர்தவ்யம்	-	செய்து முடிக்க வேண்டியது
மே	-	எனக்கு
அவஶிஷ்டம்	-	மீதியாய் இருப்பது
கிம் நு கலு	-	என்ன?
ஏஷாம்	-	இந்த
ரக்ஷஸாம்	-	அரக்கர்களுக்கு
பூய:	-	இன்னும்
ஸந்தாபஜநநம்	-	துன்பத்தை விளைவிப்பதாக
யத்	-	எது
பவேத்	-	ஆகும்?

वनं तावत् प्रमथितं प्रकृष्टा राक्षसा हताः ।
बलैकदेशः क्षपितः शेषं दुर्गविनाशनम् ॥

வனம் தாவத் ப்ரமதிதம் ப்ரக்ருஷ்டா ராக்ஷஸா ஹதா: । 3
பலைக தேஶ: க்ஷபித: ஶேஷம் துர்க விநாஶனம் ॥

வநம்	-	''வனம்
ப்ரமதிதம்	-	முறிக்கப்பட்டது;

ப்ரக்ருஷ்டாஃ	-	சிறந்த
ராக்ஷஸாஃ	-	அரக்கர்கள்
ஹதாஃ	-	கொல்லப்பட்டார்கள்;
பலைகதேஶஃ	-	ஸேனையில் ஒரு பகுதி
க்ஷபிதஃ	-	சின்னபின்னமாக்கப்பட்டது;
தாவத்	-	இப்பொழுது
துர்கவிநாஶநம்	-	கோட்டையைப் பாழாக்குதல்
ஶேஷம்	-	பாக்கியுள்ளது.

दुर्गे विनाशिते कर्म भवेत् सुखपरिश्रमम् ।
अल्पयत्नेन कार्येऽस्मिन् मम स्यात् सफलः श्रमः ॥

துர்கே விநாஶிதே கர்ம பவேத் ஸுக பரிஶ்ரமம் ।
அல்பயத்நேந கார்யேऽஸ்மிந் மம ஸ்யாத் ஸபல: ஶ்ரம: ॥ 4

அஸ்மிந்	-	''இந்த
கார்யே	-	காரியத்தில்
அல்பயத்நேந	-	அல்ப யத்தினத்தால்
துர்கே	-	கோட்டை
விநாஶிதே	-	அழிக்கப்பட்டால்
மம	-	எனது
ஶ்ரமஃ	-	பிரயாசை
ஸபலஃ	-	ஸபலமாய்
ஸ்யாத்	-	ஆகும்;
கர்ம	-	பலன்
ஸுகபரிஶ்ரமம்	-	பட்ட பாடுக்கேற்றதாய்
பவேத்	-	இருக்கும்.

यो ह्ययं मम लाङ्गूले दीप्यते हव्यवाहनः ।
अस्य सन्तर्पणं न्याय्यं कर्तुमेभिर्गृहोत्तमैः ॥

யோ ஹ்யயம் மம லாங்கூலே தீப்யதே ஹவ்யவாஹந: ।
அஸ்ய ஸந்தர்பணம் ந்யாய்யம் கர்துமேபிர் க்ருஹோத்தமை: ॥ 5

அயம்	-	''இந்த
ஹவ்யவாஹநஃ	-	அக்னி,
மம	-	எனது
லாங்கூலே	-	வாலில்
தீப்யதே	-	பிரகாசமாய் குளிர்ந்தெரிகிறது.
ஹி	-	ஆனதால்
யஃ	-	அப்படிப்பட்டதெதுவோ
அஸ்ய	-	இதற்கு
ஏபிஃ	-	இந்த

க்ருஹோத்தமைஃ - சிறந்த மாளிகைகளைக் கொண்டு
ஸந்தர்பணம் - திருப்தி
கர்தும் - செய்து வைக்க வேண்டியது
ந்யாய்யம் - நியாயம்.''

तत: प्रदीप्तलाङ्गूल: सविद्युदिव तोयद: ।
भवनाग्रेषु लङ्कायां विचचार महाकपि: ॥

தத: ப்ரதீப்தலாங்கூல: ஸவித்யுதிவ தோயத: ।
பவநாக்ரேஷு லங்காயா விசசார மஹாகபி: ॥ 6

ததஃ - பின்னர்
ஸவித்யுத் - மின்னலோடு கூடிய
தோயதஃ இவ - மேகம்போல்
ப்ரதீப்தலாங்கூலஃ - எரிகிற வாலையுடைய
மஹாகபிஃ - மஹாகபி
லங்காயாஃ - லங்கையின்
பவநாக்ரேஷு - மாளிகைகளின் உச்சிகளில்
விசசார - சுற்றித் திரிந்தார்.

गृहाद्गृहं राक्षसानामुद्यानानि च वानर: ।
वीक्षमाणो ह्यसन्त्रस्त: प्रासादांश्च चचार स: ॥

க்ருஹாத் க்ருஹம் ராக்ஷஸாநா முத்யா நாநி ச வானர: ।
வீக்ஷ மாணோ ஹ்யஸந்த்ரஸ்த: ப்ராஸாதாம்ஶ்ச சசார ஸ: ॥ 7

ஸஃ - அந்த
வாநரஃ - வானரர்
அஸந்த்ரஸ்தஃ ஹி - பயமில்லாதவராகவே
க்ருஹாத் க்ருஹம் - ஒரு வீட்டினின்று மற்றொரு வீட்டை
வீக்ஷமாணஃ ச - கவனமாய்ப் பார்த்துக் கொண்டே
ராக்ஷஸாநாம் - அரக்கர்களின்
உத்யாநாநி ச - தோட்டங்களையும்
ப்ராஸாதாந் ச - மாளிகைகளையும்
சசார - சுற்றினார்.

अवप्लुत्य महावेग: प्रहस्तस्य निवेशनम् ।
अग्निं तत्र स निक्षिप्य श्वसनेन समो बली ॥

அவப்லுத்ய மஹாவேக: ப்ரஹஸ்தஸ்ய நிவேஶனம் ।
அக்நிம் தத்ர ஸ நிக்ஷிப்ய ஶ்வஸேநேந ஸமோ பலீ ॥ 8

ततोऽन्यत् पुप्लुवे वेश्म महापार्श्वस्य वीर्यवान् ।
मुमोच हनुमानग्निं कालानलशिखोपमम् ॥

ததோऽன்யத் புப்லுவே வேஶ்ம மஹாபார்ஶ்வஸ்ய வீர்யவான் । 9
முமோச ஹநுமாநக்நிம் காலா நல ஶிகோபமம் ॥

பலீ	-	பலமுடைய
வீர்யவாந் ஹநுமாந்	-	வீரரான ஹனுமார்,
ஶ்வஸநேந	-	வாயுவோடு
ஸமஃ	-	ஸமானராய்
மஹாவேகஃ	-	சுறுசுறுப்புடையவராய்
ப்ரஹஸ்தஸ்ய	-	பிரஹஸ்தனுடைய
நிவேஶநம்	-	மாளிகையில்
அவப்லுத்ய	-	பாய்ந்து
தத்ர	-	அதில்
அக்நிம்	-	நெருப்பை
நிக்ஷிப்ய	-	பற்ற வைத்து
ததஃ	-	அங்கிருந்து
புப்லுவே	-	பறந்தார்.
அந்யத்	-	இன்னும்
மஹாபார்ஶ்வஸ்ய	-	மஹாபார்ச்வனுடைய
வேஶ்ம	-	மாளிகைக்கும்
காலாநலஶிகோபமம்	-	பிரளயாக்னியின் ஜ்வாலையை ஒத்த
அக்நிம்	-	தீயை
முமோச	-	பற்ற வைத்தார்.

वज्रदंष्ट्रस्य च तथा पुप्लुवे स महाकपिः ।
शुकस्य च महातेजाः सारणस्य च धीमतः ॥
तथा चेन्द्रजितो वेश्म ददाह हरियूथपः ॥

வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரஸ்ய ச ததா புப்லுவே ஸ மஹாகபி: ।
ஶுகஸ்ய ச மஹாதேஜா: ஸாரணஸ்ய ச தீமத: ॥
ததா சேந்த்ர ஜிதோ வேஶ்ம ததாஹ ஹரி யூதப: ॥ 10

ஹரியூதபஃ	-	வானர சேனைத் தலைவரும்
மஹாதேஜாஃ	-	மஹா தேஜோவானுமான
ஸஃ	-	அந்த
மஹாகபிஃ	-	மஹாகபி
ததா	-	அவ்வண்ணமே.
வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரஸ்ய ச	-	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனுடையதிலும்
ஶுகஸ்ய ச	-	சுகனுடையதிலும்
தீமதஃ	-	புத்திமானான
ஸாரணஸ்ய ச	-	ஸாரணனுடையதிலும்
இந்த்ரஜிதஃ	-	இந்திரஜித்தின்
வேஶ்ம ச	-	மாளிகையிலும்
புப்லுவே	-	பறந்தோடினார்;
ததா	-	அப்படியே
ததாஹ	-	சுட்டெரித்தார்.

जम्बुमाले: सुमालेश्च ददाह भवनं तत: ॥

ஜம்புமாலே: ஸுமாலேஶ்ச ததாஹ பவனம் தத: ॥ 11

ததः	-	அதன்மேல்
ஜம்புமாலேः	-	ஜம்பு மாலியினுடையவும்
ஸுமாலேः ச	-	ஸுமாலியினுடையவும்
பவநம்	-	வீட்டை
ததாஹ	-	சுட்டெரித்தார்.

रश्मिकेतोश्च भवनं सूर्यशत्रोस्तथैव च ।
ह्रस्वकर्णस्य दंष्ट्रस्य रोमशस्य च रक्षस: ॥

ரஶ்மி கேதோஶ்ச பவனம் ஸூர்ய ஶத்ரோஸ்ததைவ ச।
ஹ்ரஸ்வ கர்ணஸ்ய தம்ஷ்ட்ரஸ்ய ரோமஶஸ்ய ச ரக்ஷஸ: ॥ 12

युद्धोन्मत्तस्य मत्तस्य ध्वजग्रीवस्य रक्षस: ।
विद्युज्जिह्वस्य घोरस्य तथा हस्तिमुखस्य च ॥

யுத்தோன் மத்தஸ்ய மத்தஸ்ய த்வஜக்ரீவஸ்ய ரக்ஷஸ: ।
வித்யுஜ்ஜிஹ்வஸ்ய கோரஸ்ய ததா ஹஸ்திமுகஸ்ய ச ॥ 13

करालस्य **पिशाचस्य** शोणिताक्षस्य चैव हि ।
कुम्भकर्णस्य भवनं मकराक्षस्य चैव हि ॥

கராலஸ்ய பிஶாஸஸ்ய ஶோணிதாக்ஷஸ்ய சைவ ஹி ।
கும்பகர்ணஸ்ய பவனம் மகராக்ஷஸ்ய சைவ ஹி ॥ 14

यज्ञशत्रोश्च भवनं ब्रह्मशत्रोस्तथैव च ।
नरान्तकस्य कुम्भस्य निकुंभस्य दुरात्मन: ॥

யஞ ஶத்ரோஶ்ச பவனம் ப்ரஹ்மஶத்ரோஸ் ததைவ ச ।
நராந்தகஸ்ய கும்பஸ்ய நிகும்பஸ்ய துராத்மன: ॥ 15

वर्जयित्वा महातेजा विभीषणगृहं प्रति ।
क्रममाण: क्रमेणैव ददाह हरिपुङ्गव: ॥

வர்ஜயித்வா மஹாதேஜா விபீஷண க்ருஹம் ப்ரதி । 16
க்ரமமாண: க்ரமேணைவ ததாஹ ஹரிபுங்கவ: ॥

மஹாதேஜாः	-	மஹாதேஜோவானான
ஹரிபுங்கவः	-	வானரோத்தமர்
ரஶ்மிகேதோः	-	ரச்மிகேதுவினுடைய
பவநம் ச	-	வீட்டையும்
ததா ஏ	-	அவ்வாறே
ஸூர்யஶத்ரோः ச	-	ஸூர்யசத்ருவினுடையதையும்

ஹ்ரஸ்வகர்ணஸ்ய - ஹ்ரஸ்வகர்ணனுடையதையும்
தம்ஷ்ட்ரஸ்ய - தம்ஷ்ட்ரனுடையதையும்
ரோமஶஸ்ய - ரோமசனென்னும்
ரக்ஷஸ: ச - அரக்கனுடையதையும்
ததா - அவ்வாறே
யுத்தோந்மத்தஸ்ய - யுத்தோன்மத்தனுடையதையும்
மத்தஸ்ய - மத்தனுடையதையும்
த்வஜக்ரீவஸ்ய - த்வஜக்ரீவனென்ற
ரக்ஷஸ: - அரக்கனுடையதையும்
கோரஸ்ய் - பயங்கரனான
வித்யுஜ்ஜிஹ்வஸ்ய - வித்யுத்ஜிஹ்வனுடையதையும்
ஹஸ்திமுகஸ்ய ச - ஹஸ்திமுகனுடையதையும்
கராலஸ்ய ஏவ - கராளனுடையதையும்
பிஶாசஸ்ய ச - பிசாசனுடையதையும்
ஶோணிதாக்ஷஸ்ய ச - சோணிதாக்ஷனுடையதையும்
கும்பகர்ணஸ்ய ச - கும்பகர்ணனுடையதையும்
மகராக்ஷஸ்ய - மகராக்ஷனுடைய
பவ்நம் ச - வீட்டையும்
ததா ஏவ - அவ்வண்ணமே
யஜ்ஞஶத்ரோ: - யக்ஞ சத்ருவின்
பவநம் ச - வீட்டையும்
ப்ரஹ்மஶத்ரோ: ச - பிரம்ம சத்ருவினுடையதையும்
துராத்மந: - துராத்மாவான
நிகும்பஸ்ய - நிகும்பனுடையதையும்
நராந்தகஸ்ய - நராந்தகனுடையதையும்
கும்பஸ்ய - கும்பனுடையதையும்
விபீஷணக்ருஹம் - விபீஷணர் கிருஹம்
ப்ரதி - ஒன்றை மாத்திரம்
வர்ஜயித்வா - தொடாமல் விலக்கி விட்டு
க்ரமேண ஏவ - வரிசையாய்
க்ரமமாண: - தாண்டியவராய்
ததாஹ ஹி - சுட்டெரித்தார் அன்றோ.

तेषु तेषु महार्हेषु भवनेषु महायशाः ।
गृहेष्वृद्धिमतामृद्धिं ददाह स महाकपिः ॥

தேஷு தேஷு மஹார்ஹேஷு பவநேஷு மஹாயஶா: ।
க்ருஹேஷ்வ்ருத்திமதா ம்ருத்திம் ததாஹ ஸ மஹாகபி: ॥ 17

மஹாயஶா: - மிக்க கீர்த்தி வாய்ந்த
ஸ: மஹாகபி: - அந்த மஹாகபி

தேஷு தேஷு	அந்தந்த
மஹார்ஹேஷு	மேலோர்க்கேற்ற பெருமையற்ற
பவநேஷு	மாளிகைகளிலும்
க்ருஹேஷு	கிருஹங்களிலும்
ரித்திமதாம்	ஒன்றாலொன்று குறைவின்றி வாழ்ந்த சீமான்களின்
ரித்திம்	செல்வப் பெருக்கை
ததாஹ	சுட்டுச் சாம்பலாக்கினார்.

सर्वेषां समतिक्रम्य राक्षसेन्द्रस्य वीर्यवान् ।
आससादाथ लक्ष्मीवान् रावणस्य निवेशनम् ॥

ஸர்வேஷாம் ஸமதிக்ரம்ய ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய வீர்யவான் ।
ஆஸஸாதாத லக்ஷ்மீவான் ராவணஸ்ய நிவேஶநம் ॥ 18

லக்ஷ்மீவாந்	தைரியமுடைய
வீர்யவாந்	வீரர்
ஸர்வேஷாம்	எல்லோருடையதையும்
ஸமதிக்ரம்ய	குலைத்து
அத	அதன் பின்னர்
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	ராக்ஷஸேந்திரனான
ராவணஸ்ய	ராவணனுடைய
நிவேஶநம்	கிருஹத்திற்கு
ஆஸஸாத்	வந்து சேர்ந்தார்.

ततस्तस्मिन् गृहे मुख्ये नानारत्नविभूषिते ।
मेरुमन्दरसङ्काशे सर्वमङ्गलशोभिते ॥

ததஸ்தஸ்மிந் க்ருஹே முக்யே நாநாரத்ந விபூஷிதே ।
மேரு மந்தரஸங்காஶே ஸர்வமங்கள ஶோபிதே ॥ 19

प्रदीप्तमग्निमुत्सृज्य लाङ्गूलाग्रे प्रतिष्ठितम् ।
ननाद हनुमान् वीरो युगान्ते जलदो यथा ॥

ப்ரதீப்த மக்நி முத்ஸ்ருஜ்ய லாங்கூலாக்ரே ப்ரதிஷ்டிதம் ।
நநாத ஹநுமாந் வீரோ யுகாந்த ஜலதோ யதா ॥ 20

வீரஃ ஹநுமாந்	வீரரான ஹனுமார்
மேருமந்தரஸங்காஶே	மேரு மலை, மந்தர மலை போலிருக்கிறதும்
ஸர்வமங்கலஶோபிதே	ஸகல மங்களங்கள் நிறைந்து விளங்குவதும்
நாநாரத்நவிபூஷிதே	நானாவித ரத்னங்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்றதும்

முக்யே	-	முதன்மையானதுமான
தஸ்மிந்	-	அந்த
க்ருஹே	-	கிருஹத்தில்
லாங்கூலாக்ரே	-	வாலின் நுனியில்
ப்ரதிஷ்டிதம்	-	இருக்கிறதும்
ப்ரதீப்தம்	-	கொழுந்து விட்டெரிவதுமான
அக்நிம்	-	அக்னியை
உத்ஸ்ருஜ்ய	-	அண்ட வைத்து
தத:	-	அதனால்
யுகாந்தஜலத: யதா	-	பிரளய கால மேகம்போல்
நநாத	-	ஒரு கர்ஜனை செய்தார்.

श्वसनेन च संयोगादतिवेगो महाबलः ।
कालाग्निरिव जज्वाल प्रावर्धत हुताशनः ॥

ஶ்வஸநேந ச ஸம்யோகாததிவேகோ மஹாபல: ।
காலாக்நிரிவ ஜஜ்வால ப்ராவர்தத ஹுதாஶந: ॥ 21

ஹுதாஶந:	-	அக்னி
காலாக்நி: இவ	-	பிரளயாக்னிபோல்
ஜஜ்வால	-	ஜ்வலித்தது.
ஶ்வஸநேந	-	காற்றுடன்
ஸம்யோகாத்	-	கூடினமையால்
மஹாபல:	-	மிக்க பலமாயும்
அதிவேக: ச	-	உக்கிரமாயும்
ப்ராவர்தத	-	வளர்ந்தது.

प्रदीप्तमग्निं पवनस्तेषु वेश्मस्वचारयत् ।
अभूच्छ्वसनसंयोगादतिवेगो हुताशनः ॥

ப்ருதீப்தமக்நிம் பவனஸ்தேஷு வேஶ்மஸ்வசாரயத் ।
அபூச்ச்வஸந ஸம்யோகாததிவேகோ ஹுதாஶந: ॥ 22

தேஷு	-	அந்த
வேஶ்மஸு	-	கிருஹங்களில்
ப்ரதீப்தம்	-	பற்றி எரியும்
அக்நிம்	-	நெருப்பை
பவந:	-	காற்று
அசாரயத்	-	பரவச் செய்தது,
ஶ்வஸநஸம்யோகாத்	-	காற்றுடன் கலந்தமையால்
ஹுதாஶந:	-	அக்னி
அதிவேக:	-	மூண்டெரிகிறதாய்
அபூத்	-	இருந்தது.

तानि काञ्चनजालानि मुक्तामणिमयानि च ।
भवनानि. व्यशीर्यन्त रत्नवन्ति महान्ति च ॥

தாநி காஞ்சந ஜாலாநி முக்தாமணிமயாநி ச ।
பவநாநி வ்யஶீர்யந்த ரத்நவந்தி மஹாந்தி ச। । 23

காஞ்சநஜாலாநி - ஸ்வர்ணச் சாளரங்களமைந்தவையும்
முக்தாமணிமயாநி ச- முத்தும் மணியுமாயிழைத்தவையும்
ரத்நவந்தி - சிறந்த பதார்த்தங்கள் நிறைந்தவையும்
மஹாந்தி ச - பெருத்தவையுமான
தாநி - அந்த
பவநாநி - மாளிகைகள்
அவஶீர்யந்த - க்ஷீணித்துப் போயின.

तानि भग्नविमानानि निपेतुर्वसुधातले ।
भवनानीव सिद्धानामम्बरात् पुण्यसङ्क्षये ॥

தாநி பக்ந விமாநாநி நிபேதுர்வஸுூதாதலே ।
பவநாநீவ ஸித்தாநாமம்பராத் புண்யஸம்க்ஷயே ॥ 24

தாநி - அந்த
பக்நவிமாநாநி - இடிந்த விமானங்கள்
ஸித்தாநாம் - ஸித்தர்களின்
பவநாநி - கிருஹங்கள்
புண்யஸம்க்ஷயே - புண்யம் ஒழிந்த காலத்தில்
அம்பராத் இவ - ஆகாயத்தில் இருந்து (வீழ்வது) போல
வஸுூதாதலே - பூமியில்
நிபேதுః - வீழ்ந்தன.

सञ्जज्ञे तुमुलः शब्दो राक्षसानां प्रधावताम् ।
स्वे स्वे गृहपरित्राणे भग्नोत्साहगतश्रियाम् ॥
नूनमेषोऽग्निरायातः कपिरूपेण हा इति ॥

ஸஞ்ஜஜ்ஞே துமுல: ஶப்தோ ராக்ஷஸாநாம் ப்ரதாவதாம் ।
ஸ்வேக்ருஹஸ்வே பரித்ராணே பக்நோத்ஸாஹகதஶ்ரியாம் ॥ 25
நூநமேஷோऽக்நிராயாத: கபிரூபேண ஹா இதி ॥

ஸ்வே ஸ்வே - தங்கள் தங்கள்
க்ருஹபரித்ராணே - வீடுகளைக் காப்பாற்றுவதில்
ப்ரதாவதாம் - அங்குமிங்கும் ஓடுகிறவர்களாய்
பக்நோத்ஸாஹகதஶ்ரியாம்-தைரியத்தையும் இழந்து
செல்வத்தையும் இழந்தவர்களான
ராக்ஷஸாநாம் - அரக்கர்களின்,
ஹா - ''ஐயோ

ஏஷ: அக்நி: நூநம் - இது அக்னிதான்
கபிரூபேண - குரங்குருவம் கொண்டு
ஆயாத: இதி - வந்து விட்டார்'' என்ற
துமுல: ஶப்த: - பெரும் கூச்சல்
ஸஞ்ஜஜ்ஞே - உண்டாயிற்று.

क्रन्दन्त्यः सहसा पेतुः स्तनन्धयधराः स्त्रियः ।
काश्चिदग्निपरीतेभ्यो हर्म्येभ्यो मुक्तमूर्धजाः॥

க்ரந்தந்த்ய: ஸஹஸா பேது: ஸ்தநந்தயதரா: ஸ்த்ரிய: ॥
காஶ்சிதக்நி பரீதேப்யோ ஹர்ம்யேப்யோ முக்த மூர்தஜா: ॥ 26

காஶ்சித் - சில
ஸ்த்ரிய: - பெண்கள்
ஸ்தநந்தயதரா: - குழந்தையும் கையுமாய்
முக்தமூர்தஜா: - அவிழ்ந்த கூந்தலுடையவர்களாய்
க்ரந்தந்த்ய: - கதறிக் கொண்டு
அக்நிபரீதேப்ய: - தீ சூழ்ந்த
ஹர்ம்யேப்ய: - மேல் மாடிகளிலிருந்து
ஸஹஸா - திடீரென்று
பேது: - விழுந்தார்கள்.

पतन्त्यो रेजिरेऽभ्रेभ्यः सौदामिन्य इवाम्बरात् ॥

பதந்த்யோ ரேஜிரேऽப்ரேப்ய: ஸௌதாமிந்ய இவாம்பராத் ॥ 27

அம்பராத் - ஆகாயத்திலிருந்து
பதந்த்ய: - விழுபவர்கள்
அப்ரேப்ய: - மேகங்களிலிருந்து
ஸௌதாமிந்ய: - மின்னற் கொடிகள்
இவ - எப்படியோ அப்படி
ரேஜிரே - விளங்கினார்கள்.

वज्रविद्रुमवैदूर्यमुक्तारजतसंहितान् ।
विचित्रान् भवनाद्धातून् स्यन्दमानान् ददर्श सः ॥

வஜ்ர வித்ருமவைடூர்ய முக்தா ரஜத ஸம்ஹிதாந் ।
விசித்ராந் பவநாந் தாதூந் ஸ்யந்தமாநாந் ததர்ஶ ஸ: ॥ 28

வஜ்ரவித்ரும வைடூர்யமுக்தாரஜத ஸம்ஹிதாந் - வஜ்ரம், பவழம், வைடூர்யம், முத்து, வெள்ளி இவைகளால் நிர்மிக்கப்பட்ட
விசித்ராந் - விசித்திரமான
பவநாந் - வீடுகளை
ஸ்யந்தமாநாந் - உருகிக் கரைந்தோடும்

தாதூந்	தாதுப் பொருள்களாய்
ஸ:	அவர்
ததர்ஶ	கண்டார்.

नाग्निस्तृप्यति काष्ठानां तृणानां च यथा तथा ।
हनूमान् राक्षसेन्द्राणां वधे किंचिन्न तृप्यति ॥

நாக்நிஸ் த்ருப்யதி காஷ்டாநாம் த்ருணாநாஞ்ச யதா ததா ।
ஹநூமாந் ராக்ஷஸேந்த்ராணாம் வதே கிஞ்சிந்ந த்ருப்யதி ॥ 29

த்ருணாநாம்	புற்களுக்கும்
காஷ்டாநாம்	கட்டைகளுக்கும்
அக்நி:	அக்னி
ந த்ருப்ய்தி	போதுமென்னும் பாவம் கொள்வதில்லை.
யதா ததா	எப்படியோ அப்படியே
ஹநூமாந் ச	ஹனுமாரும்
ராக்ஷஸேந்த்ராணாம்	ராக்ஷஸோத்தமர்களின்
வதே	அழிவில்
கிஞ்சித்	கொஞ்சமேனும்
ந த்ருப்யதி	போதுமென்னும் பாவம் பெறாதிருந்தார்.

न हनूमद्विशस्तानां राक्षसानां वसुंधरा ॥

ந ஹநூமத் விஶஸ்தாநாம் ராக்ஷஸாநாம் வஸுந்தரா ॥ 30

வஸுந்தரா	பூமி
ஹநூமத்விஶஸ்தாநாம்	ஹனுமாரால் கொல்லப்பட்ட
ராக்ஷஸாநாம்	அரக்கர்களுக்கு
ந	போதுமென்னும் பாவம் பெற்றதாகவில்லை.

क्वचित्किंशुकसङ्काशाः क्वचिच्छाल्मलिसंनिभाः ।
क्वचित् कुङ्कुमसङ्काशाः शिखा वह्नेश्चकाशिरे ॥

க்வசித் கிம்ஶுக ஸங்காஶா: க்வசிச்சால்மலி ஸந்நிபா: ।
க்வசித் குங்கமஸங்காஶா: ஶிகா வன்ஹேஶ் சகாஶி ரே ॥ 31

வஹ்நே: ஶிகா:	அக்னியின் ஜ்வாலைகள்
க்வசித்	சில இடங்களில்
கிம்ஶுகஸங்காஶா:	பலாசம்பூ போலவும்
க்வசித்	சில இடங்களில்
ஶால்மலிஸந்நிபா:	இலவம் பூ போலவும்
க்வசித்	சில இடங்களில்
குங்குமஸங்காஶா:	குங்குமம் போலவும்
சகாஶிரே	பிரகாசித்தன.

हनूमता वेगवता वानरेण महात्मना ।
लङ्कापुरं प्रदग्धं तद्रुद्रेण त्रिपुरं यथा ॥

ஹநூமதா வேகவதா வானரேண மஹாத்மநா ।
லங்காபுரம் ப்ரதக்தம் தத்ருத்ரேண த்ரிபுரம் யதா ॥ 32

ருத்ரேண - ருத்திரரால்
த்ரிபுரம் - முப்புரம்
யதா - எப்படியோ அப்படி
தத் லங்காபுரம் - அந்த லங்காபரம்
மஹாத்மநா - மஹாத்மாவான
வேகவதா - கார்யத்தை நிர்வஹிக்கும் சக்தி படைத்த
வாநரேண - வானரரான
ஹநூமதா - ஹனுமாரால்
ப்ரதக்தம் - எரிக்கப்பட்டது.

ततस्तु लङ्कापुरपर्वताग्रे समुत्थितो भीमपराक्रमोऽग्निः ।
प्रसार्य चूडावलयं प्रदीप्तो हनूमता वेगवता विसृष्टः ॥

ததஸ்து லங்காபுர பர்வதாக்ரே
ஸமுத்திதோ பீம பராாக்ர மோऽக்நி: ।
ப்ரஸார்ய சூடாவலயம் ப்ரதீப்தோ
ஹநூமதா வேகவதா விஸ்ருஷ்ட: ॥ 33

வேகவதா - ஸாமர்த்தியசாலியான
ஹநூமதா - ஹனுமாரால்
விஸ்ருஷ்ட: அக்நி: - மூட்டப்பட்ட அக்னி
பீமபராக்ரம: - பயங்கரமான வலுக் கொண்டதாய்
ப்ரதீப்த: - கொழுந்து விட்டெரிகிறதாய்
சூடாவலயம் - நுனியின் சுழியை
ப்ரஸார்ய - எங்கும் பரவச் செய்து
து - அப்பொழுது
தத: - அதனால்
லங்காபுரபர்வதாக்ரே- லங்காபுரியின் மலையின் உச்சியில்
ஸமுத்தித: - கிளம்பிற்று.

युगान्तकालानलतुल्यवेगः समारुतोऽग्निर्ववृधे दिविस्पृक् ।
विधूमरश्मिर्भवनेषु सक्तो रक्षःशरीराज्यसमर्पितार्चिः ॥

யுகாந்த காலாநல துல்யவேக:
ஸமாருதோऽக்நிர் வவ்ருதே திவிஸ்ப்ருக் ।
விதூமரஶ்மிர் பவநேஷு ஸக்தோ
ரக்ஷ: ஶரீராஜ்ய ஸமர்பிதார்சி: ॥ 34

ஸமாருதஃ - காற்றுடன் கலந்த
அக்நிஃ - அக்னி
பவநேஷு - வீடுகளில்
ஸக்தஃ - தாக்கப்பட்டதால்
விதூமரஶ்மிஃ - புகையில்லாத சோதியுடையதாய்
ரக்ஷஃஶரீராஜ்யஸமர்பிதார்சிஃ-ராக்ஷஸ ச்ரீரமாகிய நெய்யினால்
வளர்ந்த ஜ்வாலையுடையதாய்
யுகாந்தகாலாநலதுல்யவேகஃ-பிரளய காலத்து அக்னிக்கு நிகரான
உக்கிரம் கொண்டதாய்
திவிஸ்ப்ருக் - ஆகாயத்தை அளாவியதாய்
வவ்ருதே - உயரக் கிளம்பிற்று.

आदित्यकोटीसदृशः सुतेजा लङ्कां समस्तां परिवार्य तिष्ठन् ।
शब्दैरनेकैरशनिप्ररूढैर्भिन्दन्निवाण्डं प्रबभौ महाग्निः ॥

ஆதித்ய கோடீ ஸத்ருஶ: ஸுதேஜா
லங்காம் ஸமஸ்தாம் பரிவார்ய திஷ்டந் ।
ஶப்தைரநேகை ரஶநிப்ரரூடைர்
பிந்தந் நிவாண்டம் ப்ரபபௌ மஹாக்நி: ॥ 35

லங்காம் - லங்கை
ஸமஸ்தாம் - எங்கும்
பரிவார்ய - சூழ்ந்து
ஆதித்யகோடீஸத்ருஶஃ-கோடி சூர்யர்களை ஒத்ததும்
ஸுதேஜா - பிரகாசமாய் ஜ்வலிக்கிறதுமான
மஹாக்நிஃ - பெருந்தீயானது
அஶநிப்ரரூடைஃ - இடி போல் பெருத்த
அநேகைஃ - பல
ஶப்தைஃ - சத்தங்களால்
அண்டம் - அண்டத்தை
பிந்தந் இவ - பிளப்பது போல்
ப்ரபபௌ - நன்கு விளங்கியது.

तत्राम्बरादग्निरतिप्रवृद्धो रूक्षप्रभः किंशुकपुष्पचूडः ।
निर्वाणधूमाकुलराजयश्च नीलोत्पलाभाः प्रचकाशिरेऽभ्राः ॥

தத்ராம்பரா தக்நி ரதி ப்ரவ்ருத்தோ
ரூக்ஷப்ரப: கிம்ஶுக புஷ்ப சூட: ।
நிர்வாணதூமாகுலராஜயஶ்ச 36
நீலோத்பலாபா: ப்ரசகாஶிரேऽப்ரா: ॥

தத்ர - அத்தருணம்
அதிப்ரவ்ருத்தஃ - அதிகமாய் வளர்ந்து

ரூக்ஷப்ரப:	-	கடுமையான காந்தி கொண்ட
அக்நி:	-	அக்னி
கிம்ஶுகபுஷ்பசூட:	-	பலாசம்பூ போல் கொழுந்து விட்டது.
நிர்வாணதூமாகுலராஜய:	-	எரிந்து தணியும் நெருப்பின் புகைப் படலங்களின் தொகுதியுள்ள
அப்ரா:	-	மேகங்கள்
அம்பராத்	-	ஆகாயத்திலிருந்து
நீலோத்பலாபா:	-	நீலோத்பலம் போன்ற நிறமுடையவகளாக
ப்ரசகாஶிரே	-	விளங்கின.

वज्री महेन्द्रस्त्रिदशेश्वरो वा साक्षाद्यमो वा वरुणोऽनिलो वा ।

रुद्रोऽग्निरर्को धनदश्च सोमो न वानरोऽयं स्वयमेव कालः ॥

வஜ்ரீ மஹேந்த்ர ஸ்த்ரிதஶேஶ்வரோ வா
    ஸாக்ஷாத்யமோ வா வருணோऽநிலோ வா ।
ருத்ரோऽக்நிரர்கோ தநதஶ்ச ஸோமோ
    ந வானரோऽயம் ஸ்வயமேவ கால: ॥ 37

किं ब्रह्मणः सर्वपितामहस्य सर्वस्य धातुश्चतुराननस्य ।

इहागतो वानररूपधारी रक्षोपसंहारकरः प्रकोपः ॥

கிம் ப்ரஹ்மண: ஸர்வபிதாமஹஸ்ய
        ஸர்வஸ்ய தாதுஶ்சதுராநநஸ்ய।
இஹாகதோ வானரரூபதாரீ
        ரக்ஷோபஸம்ஹாரகர: ப்ரகோப: ॥ 38

कि वैष्णवं वा कपिरूपमेत्य रक्षोविनाशाय परं सुतेजः ।

अनन्तमव्यक्तमचिन्त्यमेकं स्वमायया साम्प्रतमागतं वा ॥

கிம் வைஷ்ணம் வா கபிரூப மேத்ய
    ரக்ஷோ விநாஶாய பரம் ஸுதேஜ: ।
அனந்த மவ்யக்த மசிந்த்யமேகம் ஸ்வமாயயா
    ஸாம்ப்ரதமாகதம் வா ॥ 39

इत्येवमूचुर्बहवो विशिष्टा रक्षोगणास्तत्र समेत्य सर्वे ।

सप्राणिसङ्घां सगृहां सवृक्षां दग्धां पुरीं तां सहसा समीक्ष्य ॥

இத்யேவ மூசுர் பஹவோ விஶிஷ்டா
    ரக்ஷோகணாஸ்தத்ர ஸமேத்ய ஸர்வே ।
ஸப்ராணி ஸங்காம் ஸக்ருஹாம் ஸவ்ருக்ஷாம்
    தக்தாம் புரீம் தாம் ஸஹஸா ஸமீக்ஷ்ய ॥ 40

விஶிஷ்டா:	-	ஞானாதிகரான
ரக்ஷோகணா:	-	ராக்ஷத கணங்கள்

பஹவ:	-	பலரும்
தாம் புரீம்	-	அந்த நகரை
ஸப்ராணிஸங்காம்	-	உயிர்க் கூட்டங்களோடும்
ஸக்ருஹாம்	-	வீடுகளோடும்
ஸவ்ருக்ஷாம்	-	மரங்களோடும்
ஸஹஸா	-	ஏக காலத்தில்
தக்தாம்	-	பற்றி எரிகிறதாய்
ஸமீக்ஷ்ய	-	பார்த்து
தத்ர	-	அப்பொழுது
ஸர்வே	-	எல்லோருமாய்
ஸமேத்ய	-	ஒன்றுகூடி
இதி ஏவம்	-	பின்கண்ட வண்ணம்
ஊசு:	-	சொல்லிக் கொண்டார்கள்.
வஜ்ரீ	-	"வஜ்ராயுதபாணியும்
த்ரிதஶேஶ்வர:	-	தேவலோகத்தரசனுமான
மஹேந்த்ர: வா	-	தேவேந்திரனோ?
ஸாக்ஷாத்	-	சாக்ஷாத்
யம: வா	-	யமதர்மராஜனோ?
வருண:	-	வருணனோ?
வா	-	அல்லது
அநில:	-	வாயு தேவனோ?
ருத்ர:	-	ருத்திர மூர்த்தியோ?
அக்நி:	-	அக்னிதானோ?
அர்க:	-	சூர்யனோ?
தநத:	-	குபேரனோ?
ஸோம: ச	-	சந்திரன்தானோ?
அயம் ஸ்வயம்	-	இது பிரத்யக்ஷமான
கால: ஏவ	-	காலனேதான்.
வாநர: ந	-	வானரமல்ல.
ஸர்வஸ்ய	-	எல்லாவற்றையும்
தாது:	-	படைப்பாளியாய்
சதுராநநஸ்ய	-	நான்முகனாரான
ஸர்வபிதாமஹஸ்ய	-	அனைவருக்கும் பாட்டனான
ப்ஹ்மண:	-	பிரம்மதேவரது
ப்ரகோப:	-	பெரும் கோபம்
இஹ	-	இப்பொழுது
ரக்ஷோபஸம்ஹாரகர:	-	ராக்ஷதர்களை நிர்மூலமாக்க வேண்டி
வாநரரூபதாரீ	-	வானர வேஷம் தரித்து
ஆகத: கிம்	-	வந்ததா என்ன?

வா	-	அல்லது
அநந்தம்	-	அளப்பரியதும்
அவ்யக்தம்	-	புலனுக்கெட்டாததும்
அசிந்த்யம்	-	இத்தன்மையாதென எண்ணவரியதும்
ஏகம்	-	இணையற்றதும்
பரம்	-	எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்ததுமான
வைஷ்ணவம்	-	விஷ்ணு சம்பந்தமான
ஸுதேஜஃ வா	-	மேலான சக்தியே
ரக்ஷோவிநாஶாய	-	ராக்ஷஸ நாசத்திற்காக
ஸ்வமாயயா	-	தனது மாயையினால்
கபிரூபணம்	-	குருங்குருவத்தை
ஏத்ய	-	எடுத்துக் கொண்டு
ஸாம்ப்ரதம்	-	இப்பொழுது
ஆகதம் கிம் வா	-	வந்ததா என்ன?''

ततस्तु लङ्का सहसा प्रदग्धा सराक्षसा साश्वरथा सनागा ।
सपक्षिसङ्घा समृगा सवृक्षा रुरोद दीना तुमुलं सशब्दम् ॥

ததஸ்து லங்கா ஸஹஸா ப்ரதக்தா
ஸராக்ஷஸா ஸாஶ்வரதா ஸநாகா ।
ஸபக்ஷிஸங்கா ஸம்ருகா ஸவ்ருக்ஷா
ருரோத தீநா துமுலம் ஸஶப்தம் ॥ 41

ததஃ	-	அப்பொழுது
லங்க	-	லங்கா நகரம்
ஸஹஸா	-	ஏக காலத்தில்
ஸராக்ஷஸா	-	அரக்கர்களோடு கூடியதாயும்
ஸாஶ்வரதா	-	குதிரை, தேர்களோடு கூடியதாயும்
ஸநாகா	-	யானைகளோடு கூடியதாயும்
ஸபக்ஷிஸங்கா	-	பறவைக் கணங்களோடு கூடியதாயும்
ஸம்ருகா	-	மிருகங்களோடு கூடியதாயும்
ஸவ்ருக்ஷா	-	விருக்ஷங்களோடு கூடியதாயும்
ப்ரதக்தா	-	பற்றி எரிந்ததாய்
து	-	இந்த ஸ்திதியில்
தீநா	-	தீனமாக
ஸஶப்தம்	-	பெருங்குரலுடன்
துமுலம்	-	அதிக கலவரமாய்
ருரோத	-	புலம்பிற்று.

हा तात हा पुत्रक कान्त मित्र हा जीवितं भोगयुतं सुपुण्यम् ।
रक्षोभिरेवं बहुधा ब्रुवद्भिः शब्दः कृतो घोरतरः सुभीमः ॥

ஹா தாத ஹா புத்ரக காந்த மித்ர
ஹா ஜீவிதம் போகயுதம் ஸு புண்யம் ।
ரக்ஷோபிரேவம் பஹுதா ப்ருவத்பி:
ஶப்த: க்ருதோ கோரதர: ஸுபீம: ॥ 42

ஹா தாத	-	"ஐயோ அப்பா!
ஹா புத்ரக	-	ஐயோ குழந்தாய்!
காந்த	-	ஐயோ நாதா!
மித்ர	-	ஹா தோழா!
ஹா	-	ஆ என்ன!
ஸுபுஷ்பம்	-	நன்கு வளர்ந்தோங்கியதும்
போகயுதம்	-	போகங்கள் கூடியதுமான
ஜீவிதம்	-	வாழ்நாள்!"
ஏவம்	-	இப்படி
பஹுதா	-	பலவிதமாய்
ப்ருவத்பிः	-	அலறுகின்ற
ரக்ஷோபிः	-	அரக்கர்களால்
கோரதரः	-	மிகக் கொடியதும்
ஸுபீமः	-	பயங்கரமுமான
ஶப்தः	-	பேரிரைச்சல்
க்ருதः	-	இடப்பட்டது.

हुताशनज्वालसमावृता सा हतप्रवीरा परिवृत्तयोधा ।
हनूमतः क्रोधबलाभिभूता बभूव शापोपहतेव लङ्का ॥

ஹுதாஶந ஜ்வாலஸமாவ்ருதா ஸா
ஹதப்ரவீரா ப்ரிவ்ருத்தயோதா ।
ஹநூமத: க்ரோத பலாபி பூதா பபூவ
ஶாபோபஹதேவ லங்கா ॥ 43

ஸா லங்கா	-	அந்த லங்கை
ஹநூமதः	-	ஹனுமாரின்
க்ரோதபலாபிபூதா	-	கோபத்தின் கொடுமைக்கிலக்காகியதாய்
ஹுதாஶந ஜ்வால ஸ்மாவ்ருதா	-	அக்னி ஜ்வாலையால் சூழப்பட்டதாய்
ஹதப்ரவீரா	-	மாண்டு போன வீரர்களுடையதாய்
பரிவ்ருத்தயோதா	-	சிதறியோடிய வீரர்களை உடையதாய்
ஶாபோபஹதா இவ	-	சாபத்தால் அழிக்கப்பட்டதுபோல்
பபூவ	-	ஆயிற்று.

स सम्भ्रमत्रस्तविषण्णराक्षसां समुज्ज्वलज्ज्वालहुताशनाङ्किताम् ।
ददर्श लङ्कां हनुमान् महामनाः स्वयंभुकोपोपहतामिवावनिम् ॥ १

ஸ ஸம்ப்ரம த்ரஸ்த விஷண்ண ராக்ஷஸாம்
ஸமுஜ்ஜ்வலஜ் ஜ்வால ஹுதாஶநாங்கிதாம் ।
ததர்ஶ லங்காம் ஹநுமான் மஹாமநா:
ஸ்வயம்பு கோபோபஹதாமிவாவநிம் ॥ 44

மஹாமநா:	அந்த மஹாத்மாவான
ஸ:	அந்த
ஹநுமான்	ஹனுமார்
லங்காம்	லங்கையை
ஸம்ப்ரம த்ரஸ்த விஷண்ண ராக்ஷஸாம்	பரபரத்து பயந்து நொந்த ராக்ஷதர்களை உடையதாய்
ஸமுஜ்ஜ்வலஜ்ஜ்வால-ஹுதாஶநாங்கிதாம்	ஜ்வலித்தெழுந்த பெருந்தீயினால் எரித்து விடுபட்டதாய்
ஸ்வயம்பூ கோபோபஹதாம்	பகவானுடைய கோபத்தால் அழிந்த
அவநிம் இவ	பூவுலகத்தைப் போலிருப்பதாய்
ததர்ஶ	கண்டார்.

भङ्क्त्वा वनं पादपरत्नसङ्कुलं हत्वा तु रक्षांसि महान्ति संयुगे ।
दग्ध्वा पुरीं तां गृहरत्नमालिनीं तस्थौ हनूमान् पवनात्मजः कपिः ॥

பங்க்த்வா வனம் பாதபரத்ந ஸங்குலம்
ஹத்வா து ரக்ஷாம்ஸி மஹாந்தி ஸம்யுகே ।
தக்த்வா புரீம் தாம் க்ருஹரத்ந மாலிநீம்
தஸ்தௌ ஹநூமாந் பவநாத்மஜ: கபி: ॥ 45

பாதபரத்நஸங்குலம்	சிறந்த மரங்களடர்ந்த
வநம் பங்க்த்வா	வனத்தை அழித்து
ஸம்யுகே	போரில்
மஹாந்தி ரக்ஷாம்ஸி	பெருத்த ராக்ஷதர்களை
ஹத்வா	மாய்த்து
க்ருஹரத்நமாலிநீம்	மலைகளைப் போலமைந்த உயர்ந்த மாளிகைகளுடைய
தாம்	அந்த
புரீம்	பட்டணத்தை
தக்த்வா	பொசுக்கி விட்டு
து	இப்பொழுது
பவநாத்மஜ:	வாயு குமாரரான
ஹநூமான்	ஹனுமார்
கபி:	வானரர்
தஸ்தௌ	சுற்றித் திரிந்தார்.

त्रिकूटशृङ्गाग्रतले विचित्रे प्रतिष्ठितो वानरराजसिंहः ।
प्रदीप्तलाङ्गूलकृतार्चिमाली व्यराजतादित्य इवांशुमाली ॥

த்ரிகூட ஶ்ருங்காக்ரதலே விசித்ரே
ப்ரதிஷ்டிதோ வானர ராஜஸிம்ஹ: ।
ப்ரதீப்தலாங்கூல க்ருதார்சிமாலீ
வ்யராஜதாதித்ய இவாம்ஶுமாலீ ॥ 46

விசித்ரே - விசித்திரமான
த்ரிகூடஶ்ருங்காக்ரதலே - திரிகூட பர்வத சிகரத்தினுச்சியில்
ப்ரதிஷ்டிதஃ - திடமாய் நின்றவரான
வாநரராஜஸிம்ஹஃ - வானரத் தலைவர்களில் ச்ரேஷ்டரா அவர்
ப்ரதீப்தலாங்கூலக்ருதார்சிமாலீ - வாலிலெரிந்து கொண்டிருக்கிற தீயின் ஜ்வாலைகளுடையவராய்
அம்ஶுமாலீ - கிரணங்கள் படைத்த
ஆதித்யஃ இவ - சூரியன் போல்
வ்யராஜத - விளங்கினார்.

स राक्षसांस्तान् सुबहूंश्च हत्वा वनं च भङ्क्त्वा बहुपादपं तत् ।
विसृज्य रक्षोभवनेषु चाग्निं जगाम रामं मनसा महात्मा ॥

ஸ ராக்ஷஸாம்ஸ்தாந் ஸுபஹூம்ஶ்ச ஹத்வா
வனம் ச பங்க்த்வா பஹுபாதபம் தத் ।
விஸ்ருஜ்ய ரக்ஷோ பவநேஷு சாக்நிம்
ஜகாம ராமம் மனஸா மஹாத்மா ॥ 47

ஸஃ மஹாத்மா - அந்த மஹாத்மா
பஹுபாதபம் - பல் மரங்கள் அடர்ந்த
தத் வநம் ச - அந்த வனத்தையும்
பங்க்த்வா - அழித்து
ஸுபஹூந் - மிகப் பல
தாந் - அந்த
ராக்ஷஸாந் - அரக்கர்களையும்
ஹத்வா - மாய்த்து
ரக்ஷோபவநேஷு - அரக்கர் மாளிகைகளில்
அக்நிம் விஸ்ருஜ்ய - நெருப்பை இட்டு
ச ச - தக்ஷணமே
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
மநஸா - மனதால்
ஜகாம - நினைத்தார்.

ततस्तु तं वानरवीरमुख्यं महाबलं मारुततुल्यवेगम्
महामतिं वायुसुतं वरिष्ठं प्रतुष्टुवुर्देवगणाश्च सर्वे ॥

ததஸ்து தம் வானரவீரமுக்யம்
    மஹாபலம் மாருத துல்ய வேகம் ।
மஹாமதிம் வாயுஸூதம் வரிஷ்டம்
    ப்ரதுஷ்டுவுர் தேவகணாஶ்ச ஸர்வே ॥ 48

ததः து	-	அதே ஸமயத்தில்
மஹாபலம்	-	மஹா பலசாலியாய்
மாருததுல்யவேகம்	-	வாயுவைப் போல் வேகமுடையவராய்
மஹாமதிம்	-	அதிபுத்திமானாய்
வாநரவீரமுக்யம்	-	வானர வீரர்களின் தலைவராய்
வரிஷ்டம்	-	சிறந்தவரான
தம்	-	அந்த
வாயுஸூதம்	-	வாயு குமாரரை
ஸர்வே	-	ஸகலமான
தேவகணாः ச	-	தேவகணங்களும்
ப்ரதுஷ்டுவுः	-	துதித்தார்கள்.

भङ्क्त्वा वनं महातेजा हत्वा रक्षांसि संयुगे ।
दग्ध्वा लङ्कापुरीं रम्यां रराज स महाकपिः ॥

பங்க்த்வா வனம் மஹாதேஜா ஹத்வா ரக்ஷாம்ஸி ஸம்யுகே ।
தக்த்வா லங்காபுரீம் ரம்யாம் ரராஜ ஸ மஹாகபி: ॥ 49

ஸः	-	அந்த
மஹாகபிः	-	மஹாகபி
வநம்	-	வனத்தை
பங்க்த்வா	-	அழித்து
ஸம்யுகே	-	யுத்தத்தில்
ரக்ஷாம்ஸி	-	அரக்கர்களை
ஹத்வா	-	மாய்த்து
ரம்யாம்	-	அழகான
லங்காபுரீம்	-	லங்கா நகரை
தக்த்வா	-	பொசுக்கி
மஹாதேஜாः	-	மிகுந்த தேஜோமயராய்
ரராஜ	-	விளங்கினார்.

लङ्कां समस्तां सन्दीप्य लाङ्गूलाग्निं महाबलः ।
निर्वापयामास तदा समुद्रे हरिसत्तमः ॥

லங்காம் ஸமஸ்தாம் ஸந்தீப்ய லாங்கூலாக்னிம் மஹாபல: ।
நிர்வாபயாமாஸ ததா ஸமுத்ரே ஹரிஸத்தம: ॥ 50

மஹாபலः	-	மஹா பலவானான
ஹரிஸத்தமः	-	வானரோத்தமர்

லங்காம் ஸமஸ்தாம் - லங்கையை எல்லாம்
ஸந்தீப்ய - தீயிட்டுக் கொளுத்து விட்டு
ததா - அப்பொழுது
லாங்கூலாக்நிம் - வாலின் தீயை
ஸமுத்ரே - ஸமுத்திரத்தில்
நிர்வாபயாமாஸ - தோய்த்து அணையச் செய்தார்.

तं दृष्ट्वा वानरश्रेष्ठं हनुमन्तं महाकपिम् ।
कालाग्निरिति संचिन्त्य सर्वभूतानि तत्रसुः ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா வானர ஶ்ரேஷ்டம் ஹநுமந்தம் மஹாகபிம்: ।
காலாக்நி ரிதி ஸஞ்சிந்த்ய ஸர்வபூதாநி தத்ரஸுஃ ॥ 51

ஸர்வபூதாநி - ஸகல பிராணிகளும்
தம் - அந்த
மஹாகபிம் - மஹாகபியும்,
வாநரஶ்ரேஷ்டம் - வானரச்ரேஷ்டருமான
ஹநுமந்தம் த்ருஷ்ட்வா-ஹனுமாரைக் கண்டு
காலாக்நிঃ இதி - காலாக்னி என்று
ஸஞ்சித்ய - எண்ணி
தத்ரஸுঃ - அஞ்சி நடுங்கின.

देवाश्च सर्वे मुनिपुङ्गवाश्च गन्धर्वविद्याधरकिन्नराश्च ।
भूतानि सर्वाणि महान्ति तत्र जग्मुः परां प्रीतिमतुल्यरूपाम् ॥

தேவாஶ்ச ஸர்வே முனிபுங்கவாஶ்ச
கந்தர்வ வித்யாதர கிந்நராஶ் ச ।
பூதாநி ஸர்வாணி மஹாந்தி தத்ர
ஜக்மு: பராம் ப்ரீதிமதுல்ய ரூபாம் ॥ 52

ஸர்வே - ஸகலமான
தேவாঃ - தேவர்களும்
முநிபுங்கவாঃ ச - ரிஷிச்ரேஷ்டர்களும்
கந்தர்வவித்யாதரநாகயக்ஷாঃ ச-கந்தர்வர்களும் வித்யாதரர்களும் நாகர்களும் யக்ஷர்களும்
ஸர்வாணி - ஸகலமான
மஹாந்தி பூதாநி - பெரிய பூதங்களும்
தத்ர - இது விஷயத்தில்
அதுல்யரூபாம் - ஒப்புயர்வில்லாத
பராம் - மிகுந்த
ப்ரீதிம் - ஆனந்தத்தை
ஜக்முঃ - அடைந்தார்கள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
லங்காதாஹோ நாம சது:பஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

பஞ்சபஞ்சாஶ: ஸர்க: - 55

सन्दीप्यमानां विध्वस्तां त्रस्तरक्षोगणां पुरीम् ।
अवेक्ष्य हनुमाल्लँङ्कां चिन्तयामास वानरः ॥

ஸந்தீப்யமாநாம் வித்வஸ்தாம் த்ரஸ்த ரக்ஷோ கணாம் புரீம் ।
அவேக்ஷ்ய ஹநுமான் லங்காம் சிந்தயாமாஸ வானர: ॥ 2

ஹநுமான்	- ஹனுமார் என்ற
வாநரঃ	- வானரர்
லங்காம்	- லங்கை
புரீம்	- நகரை
ஸந்தீப்யமாநாம்	- பற்றி எரிந்து
வித்வஸ்தாம்	- பஸ்பமாக்கப்பட்டதாயும்
த்ரஸ்தரக்ஷோகணாம்	- அஞ்சி ஓட்டம் பிடித்த அரக்க கணங்களை உடையதாயும்
அவேக்ஷ்ய	- பிரத்யக்ஷமாய்ப் பார்த்து
சிந்தயாமாஸ	- கார்ய விஷயத்தில் (பின் கண்டபடி) கவலை கொண்டார்.

तस्याभूत् सुमहांस्त्रासः कुत्सा चात्मन्यजायत ।
लङ्कां प्रदहता कर्म किंस्वित् कृतमिदं मया ॥

தஸ்யாபூத் ஸுமஹாம் ஸ்த்ராஸ: குத்ஸா சாத்மன்யஜாயத ।
லங்காம் ப்ரதஹதா கர்ம கிம் ஸ்வித் க்ருதமிதம் மயா ॥ 3

லங்காம்	- ‘‘இலங்கையை
ப்ரதஹதா	- கொளுத்திய
மயா	- என்னால்
இதம் கர்ம	- இந்தக் காரியம்
கிம் ஸ்வித்	- எதனால்
க்ருதம்	- செய்யப்பட்டது?’’ (என்று).
தஸ்ய	- அவருக்கு
ஸுமஹாந்	- பெரிய
த்ராஸঃ	- மனதில் பயம்
அபூத்	- உண்டாயிற்று
ஆத்மநி	- தன்னிடத்தில்
குத்ஸா ச	- தப்பெனவும்
அஜாயத	- எண்ணப்பட்டது.

धन्यास्ते पुरुषश्रेष्ठा ये बुद्ध्या कोपमुत्थितम् ।
निरुन्धन्ति महात्मानो दीप्तमग्निमिवाम्भसा ॥

தன்யாஸ்தே புருஷ ஃப்ரேஷ்டா யே புத்த்யா கோபமுத்திதம் ।
நிருந்தந்தி மஹாத்மானோ தீப்தமக்நிமிவாம்பஸா ॥ 4

யே	-	எவர்கள்
உத்திதம் கோபம்	-	சீறி வரும் சினத்தை
புத்த்யா	-	அறிவைக் கொண்டு
தீப்தம் அக்நிம்	-	பற்றி எரியும் தீயை
அம்பஸா	-	நீரைக் கொண்டு
இவ	-	எப்படியோ அப்படியே
நிருந்தந்தி	-	அடக்கிக் கொள்கிறார்களோ
தே	-	அவர்களே
தந்யாஃ	-	தன்யர்கள்;
புருஷஃப்ரேஷ்டாஃ	-	புருஷ ச்ரேஷ்டர்கள்;
மஹாத்மாநஃ	-	மஹாத்மாக்கள்.

क्रुद्धः पापं न कुर्यात् कः क्रुद्धो हन्याद् गुरूनपि ।
क्रुद्धः परुषया वाचां नरः साधूनधिक्षिपेत् ॥

க்ருத்த: பாபம் ந குர்யாத் க: க்ருத்தோ ஹந்யாத் குரூநபி ।
க்ருத்த: பருஷயா வாசா நர: ஸாதூநதிக்ஷிபேத் ॥ 5

க்ருத்தஃ	-	''கோபத்திற்காளாகிய
கஃ	-	எவன்தான்
பாபம்	-	பாபத் தொழிலை
ந குர்யாத்	-	செய்யாதிருப்பான்?
க்ருத்தஃ	-	கோபம் கொண்டவன்
குரூந் அபி	-	பெரியோர்களையுங்கூட
ஹந்யாத்	-	கொலை புரிவான்
க்ருத்தஃ	-	கோபத்திற்கர்ளான
நரஃ	-	புருஷன்
பருஷயா	-	கடுமையான
வாசா	-	மொழியால்
ஸாதூந்	-	சாதுக்களை
அதிக்ஷிபேத்	-	எடுத்தெறிந்து பேசுவான்.

वाच्यावाच्यं प्रकुपितो न विजानाति कर्हिचित् ।
नाकार्यमस्ति क्रुद्धस्य नावाच्यं विद्यते क्वचित् ॥

வாச்யா வாச்யம் ப்ரகுபிதோ ந விஜாநாதி கர்ஹிசித் ।
நாகார்யமஸ்தி க்ருத்தஸ்ய நாவாச்யம் வித்யதே க்வசித் ॥ 6

ப்ரகுபிதஃ	-	''கோபம் தலைக்கேறியவன்
வாச்யாவாசயம்	-	சொல்லத் தகுந்தது, சொல்லத் தகாததென்பதை

கர்ஹிசித்	எப்பொழுதும்
ந விஜாநாதி	பகுத்தறிய முடியாது.
க்ருத்தஸ்ய	சினம் கொண்டவனுக்கு
அகார்யம்	தகாத செயலென்பது
ந அஸ்தி	இல்லை;
க்வசித்	இந்த ஸ்திதியில்
அவாச்யம்	தகாத சொல்லென்பதும்
ந வித்யதே	கிடையாது.

यः समुत्पतितं क्रोधं क्षमयैव निरस्यति ।
यथोरगस्त्वचं जीर्णां स वै पुरुष उच्यते ॥

ய: ஸமுத்பதிதம் க்ரோதம் க்ஷமயைவ நிரஸ்யதி ।
யதோரகஸ்த்வசம் ஜீர்ணாம் ஸ வை புருஷ உச்யதே ॥ 7

ய꞉	''எவனொருவன்
ஸமுத்பதிதம்	தலைக்கு மேலேறிய
க்ரோதம்	சினத்தை
க்ஷமயா	பொறுமையைக் கொண்டு
உரக꞉	ஸர்ப்பம்
ஜீர்ணாம்	ஜீர்ணமான
த்வசம்	தோலை
யதா	எப்படியோ அப்படி
நிரஸ்யதி	விட்டு விடுகிறானோ
ஸ꞉ வை	அவன்தான்
புருஷ꞉ ஏவ	ஆண் பிள்ளையென
உச்யதே	சொல்லப்படுகிறான்.

धिगस्तु मां सुदुर्बुद्धिं निर्लज्जं पापकृत्तमम् ।
अचिन्तयित्वा तां सीतामग्निदं स्वामिघातकम् ॥

திகஸ்து மாம் ஸுதுர் புத்திம் நிர்லஜ்ஜம் பாபக்ருத்தமம் ।
அசிந்தயித்வா தாம் ஸீதாமக்நிதம் ஸ்வாமிகாதகம் ॥ 8

தாம்	''அத்தகைய
ஸீதாம்	ஸீதாப் பிராட்டியாரை
அசிந்தயித்வா	நினையாமல்
அக்நிதம்	தீயிட்டுக்கொளுத்தின
மாம்	என்னை
ஸுதுர்புத்திம்	புத்தி கெட்டவனாகவும்,
நிர்லஜ்ஜம்	வெட்கமற்றவனாகவும்,
பாபக்ருத்தமம்	பாவிகளில் முதல்வனாகவும்,
ஸ்வாமிகாதகம்	யஜமானத் துரோகியாகவும்,
திக் அஸ்து	நிந்தித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

यदि दग्धा त्वियं लङ्का नूनमार्यापि जानकी ।
दग्धा तेन मया भर्तुर्हतं कार्यमजानता ॥

யதி தக்தா த்வியம் லங்கா நூநமார்யாபி ஜானகீ ।
தக்தா தேந மயா பர்துர்ஹதம் கார்யமஜானதா ॥ 9

இயம் லங்காம்	-	"இந்த லங்காபுரி
தக்தா	-	கொளுத்தப்பட்டது
யதி து	-	என்றபோதே
ஆர்யா	-	உத்தமையான
ஜாநகீ அபி	-	ஜானகியாரும்
தக்தா	-	கொளுத்தப்பட்டாளென்பது
நூநம்	-	நிச்சயம்
தேந	-	அதனால்
அஜாநதா	-	மதி கெட்ட
மயா	-	என்னால்
பர்துঃ	-	யஜமானனது
கார்யம்	-	கார்யம்
ஹதம்	-	பாழாக்கப்பட்டது.

यदर्थमयमारम्भस्तत्कार्यमवसादितम् ।
मया हि दहता लङ्कां न सीता परिरक्षिता ॥

யதர்தமயமாரம்பஸ்தத்கார்யமவ ஸாதிதம் ।
மயா ஹி தஹதா லங்காம் ந ஸீதா பரிரக்ஷிதா॥ 10

யதர்தம்	-	"எதற்காக
அயம் ஆரம்ப:	-	இந்த பிரயாசையோ
தத் கார்யம்	-	அந்தக் கார்யம்
அவஸாதிதம்	-	கேட்டைந்தது;
ஹி	-	ஏனெனில்
லங்காம்	-	லங்கையை
தஹதா	-	தீயிட்டுக் கொளுத்திய
மயா	-	என்னால்
ஸீதா	-	ஸீதாப் பிராட்டியார்
ந பரிரக்ஷிதா	-	காப்பாற்றப்படவில்லை.

ईषत्कार्यमिदं कार्यं कृतमासीन्न संशयः ।
तस्य क्रोधाभिभूतेन मया मूलक्षयः कृतः ॥

ஈஷத் கார்யமிதம் கார்யம் க்ருதமாஸீந்ந ஸம்ஶய: ।
தஸ்ய க்ரோதாபி பூதேந மயா மூலக்ஷய: க்ருத: ॥ 11

இதம்	-	"இந்த
கார்யம்	-	பெருங்கார்யம்
ஈஷத்கார்யம்	-	அற்ப கார்யமாக

க்ருதம் ஆஸீத் - முடிக்கப்பட்டதாயிற்று.
க்ரோதாபிபூதேந - கோபத்திற்காளான
மயா - என்னால்
தஸ்ய - அதற்கு
மூலக்ஷயஃ - வேரின் அழிவானது
க்ருதஃ - விளைவிக்கப்பட்டது;
ந ஸம்ஶயஃ - ஸந்தேஹமில்லை.

विनष्टा जानकी नूनं न ह्यदग्धः प्रदृश्यते ।
लङ्कायां कश्चिदुद्देशः सर्वा भस्मीकृता पुरी ॥

விநஷ்டா ஜானகீ நூநம் ந ஹ்யதக்த: ப்ரத்ருஶ்ய தே ।
லங்காயாம் கஶ்சிதுத்தேஶ: ஸர்வா பஸ்மீக்ருதா புரீ ॥ 12

புரீ ஸர்வா - ''பட்டணம் எல்லாம்
பஸ்மிக்ருதா - சாம்பலாக்கப்பட்டிருக்கிறது;
லங்காயாம் - லங்கையில்
அதக்தஃ - தீப்பட்டெரியாத
உத்தேஶஃ க்வசித் - இடம் எதுவும்
ந ப்ரத்ருஶ்யதே - காணப்படவில்லை;
ஹி - ஆனபடியால்
ஜாநகீ - ஜானகியார்
நூநம் விநஷ்டா - நிச்சயமாய் உயிர் தரித்திரார்.

यदि तद्विहतं कार्यं मम प्रज्ञाविपर्ययात् ।
इहैव प्राणसंन्यासो ममापि ह्यद्य रोचते ॥

யதி தத்விஹதம் கார்யம் மம ப்ரஞாவிபர்யயாத் ।
இஹைவ ப்ராணஸம் ந்யா ஸோ மமாபி ஹ்யத்ய ரோசதே ॥ 13

மம - ''எனது
ப்ரஜ்ஞாவிபர்யயாத் - புத்திப் பிசகினால்
தத் கார்யம் - அந்தக் காரியம்
விஹதம் யதி - நாசமடைந்ததென்றால்
அத்ய - இப்பொழுது
இஹ ஏவ - இங்கேயே
மம அபி - என்னுடையவும்
ப்ராணஸந்யாஸஃ ஹி - பிராணனை மாய்த்துக் கொள்வது ஒன்றுதான்
ரோசதே - உசிமென்று தோற்றுகிறது.

किमग्नौ निपताम्यद्य आहोस्विद्बडबामुखे ।
शरीरमाहो सत्त्वानां दद्मि सागरवासिनाम् ॥

கிமக்நௌ நிபதாம்யத்ய ஆஹோஸ்வித் வடவாமுகே ।
ஶரீரமாஹோ ஸத்த்வாநாம் தத்மி ஸாகரவாஸிநாம் ॥ 14

அத்ய	"இப்பொழுது
வடபாமுகே	வடவாமுகமென்கிற
அக்நௌ	அக்னியில்
ஆஹோஸ்வித் நிபதாமி	நான் விழட்டுமா?
ஆஹோ	அல்லது
ஸாகரவாஸிநாம்	கடலில் வாழும்
ஸத்வாநாம்	ஜந்துக்களுக்கு
ஶரீரம்	உடலை
தத்மி கிம்	கொடுக்கட்டுமா என்ன?

कथं हि जीवता शक्यो मया द्रष्टुं हरीश्वरः ।
तौ वा पुरुषशार्दूलौ कार्यसर्वस्वघातिना ॥

கதம் ஹி ஜீவதா ஶக்யோ மயா த்ரஷ்டும் ஹரீஶ்வர: ।
தௌ வா புருஷ ஶார்தூலௌ கார்ய ஸர்வஸ்வ காதிநா ॥ 15

ஹரீஶ்வர:	"வானர வேந்தர் தானாககட்டும்
புருஷஶார்தூலௌ	புருஷோத்தமர்களான
தௌ வா	அவ்விருவர் தானாகட்டும்
கார்யஸர்வஸ்வகாதிநா	கார்யத்தை முழுவதும் கெடுத்த
மயா	என்னால்
ஜீவதா ஹி	உயிருடனேயே
த்ரஷ்டும்	காண
கதம் ஶக்ய:	எப்படிததான் உசிதமாகும்?

मया खलु तदेवेदं रोषदोषात् प्रदर्शितम् ।
प्रथितं त्रिषु लोकेषु कपित्वमनवस्थितम् ॥

மயா கலு ததேவேதம் ரோஷதோஷாத் ப்ரதர்ஶிதம் ।
ப்ரதிதம் த்ரிஷு லோகேஷு கபித்வ மனவஸ்திதம் ॥ 16

த்ரிஷு லோகேஷு	"மூன்று உலகங்களிலும்
தத்	அந்த
ப்ரதிதம்	பிரசித்தமான
கபித்வம்	குரங்குகளுக்குண்டான
அநவஸ்திதம்	சாபல்யமென்பது
இதம் ஏவ	இதுதான் (என்று)
மயா	என்னால்
ரோஜதோஷாத்	ரோஷமென்னும் தோஷத்தால்
ப்ரதர்ஶிதம்	வெளிப்படையாய் நிரூபிக்கப்பட்டது;
கலு	இல்லையா என்ன?

धिगस्तु राजसं भावमनीशमनवस्थितम् ।
ईश्वरेणापि यद्रागान्मया सीता न रक्षिता ॥

திகஸ்து ராஜஸம் பாவமநீஶமனவஸ்திதம் ।
ஈஶ்வரேணாபி யத்ராகாந்மயா ஸீதா ந ரக்ஷிதா ॥ 17

அநீஶம்	-	''புத்திக்குக் கட்டுப்படாததாய்
அநவஸ்திதம்	-	ஒரே மாதிரியாய் நடக்க விடாததுமான
ராஜஸம்	-	ராஜஸமென்கிற
பாவம்	-	சுபாவத்தை
திக் அஸ்து	-	நிந்திக்க வேண்டும்.
யத்	-	ஏனென்றால்
ஈஶ்வரேண	-	கார்யத்தை செய்து முடிக்கும் திறமை கொண்டவனான
மயா அபி	-	என்னாலேயும்
ராகாத்	-	சினத்தின் வசப்பட்டதால்
ஸீதா	-	ஸீதாப் பிராட்டியார்
ந ரக்ஷிதா	-	பாதுகாக்கப்படவில்லை.

विनष्टायां तु सीतायां तावुभौ विनशिष्यतः ।
तयोर्विनाशे सुग्रीवः सबन्धुर्विनशिष्यति ॥

விநஷ்டாயாம் து ஸீதாயாம் தாவுபௌ விநஶிஷ்யத: ।
தயோர் விநாஶே ஸுக்ரீவ: ஸபந்துர்விநஶிஷ்யதி ॥ 18

ஸீதாயாம்	-	''ஸீதாப் பிராட்டியார்
விநஷ்டாயாம் து	-	மாண்டாரென்றால்
தௌ	-	அந்த
உபௌ	-	இருவரும்
விநஶிஷ்யத:	-	மாண்டு விடுவார்கள்.
தயோ:	-	அவ்விருவர்
விநாஶே	-	மரித்தால்
ஸபந்து:	-	சுற்றத்தார்களோடு கூடிய
ஸுக்ரீவ:	-	சுக்ரீவர்
விநஶிஷ்யதி	-	மாள்வர்.

एतदेव वचः श्रुत्वा भरतो भ्रातृवत्सलः ।
धर्मात्मा सहशत्रुघ्नः कथं शक्ष्यति जीवितुम् ॥

ஏததேவ வச: ஶ்ருத்வா பரதோ ப்ராத்ரு வத்ஸல: ।
தர்மாத்மா ஸஹ ஶத்ருக்ந: கதம் ஶக்ஷ்யதி ஜீவிதும் ॥ 19

ப்ராத்ருவத்ஸல:	-	''பிராதாவினிடத்தில் அன்பு கூர்ந்தவரும்
தர்மாத்மா	-	தர்மாத்மாவும்

ஸஹஶத்ருக்ந: - சத்ருக்னருடன் கூட இருப்பவருமான
பரத: - பரதர்
ஏதத் - இந்த
வச: - ஸமாசாரத்தை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு விட்டு
ஜீவிதும் ஏவ - உயிருடனிருக்கவும்கூட
கதம் ஶக்ஷ்யதி - எப்படிச் சம்மதிப்பார்?

इक्ष्वाकुवंशे धर्मिष्ठे गते नाशमसंशयम् ।
भविष्यन्ति प्रजाः सर्वाः शोकसन्तापपीडिताः ॥

இக்ஷ்வாகுவம்ஶே தர்மிஷ்டே கதே நாஶமஸம்ஶயம் ।
பவிஷ்யந்தி ப்ரஜா: ஸர்வா: ஶோகஸந்தாப பீடிதா: ॥ 20

தர்மிஷ்டே - ''தர்மத்தில் நிலைநிற்கும்
இக்ஷ்வாகுவம்ஶே - இக்ஷ்வாகு வம்சம்
நாஶம் - அழிவை
கதே - அடைந்தால்
ப்ரஜா: - பிரஜைகள்
ஸர்வா: - எல்லோரும்
ஶோகஸந்தாபபீடிதா:- சோகாக்னியால் பீடிக்கப்பட்வர்களாய்
பவிஷ்யந்தி - ஆவார்கள்;
அஸம்ஶயம் - ஸந்தேஹமில்லை.

तदहं भाग्यरहितो लुप्तधर्मार्थसङ्ग्रहः ।
रोषदोषपरीतात्मा व्यक्तं लोकविनाशनः ॥

ததஹம் பாக்ய ரஹிதோ லுப்த தர்மார்த ஸங்க்ரஹ: ।
ரோஷ தோஷ பரீதாத்மா வ்யக்தம் லோகவிநாஶந: ॥ 21

தத் - ''ஆதலால்
அஹம் - நான்
ரோஷதோஷபரீதாத்மா-கோபமென்னும் தோஷத்திற்கிலக்கானவனாய்
பாக்யரஹித: - அதிர்ஷ்டம் ஒழிந்தவனாய்
லுப்ததர்மார்தஸங்க்ரஹ:-தர்மார்த்தங்களாகிற பெருமையை இழந்தவனாய்
லோகவிநாஶந: - உலகத்திற்கு நாசத்தைச் செய்பவனானேன்;
வ்யக்தம் - இது தெளிவு.''

इति चिन्तयतस्तस्य निमित्तान्युपपेदिरे ।
पूर्वमप्युपलब्धानि साक्षात् पुनरचिन्तयत् ॥

இதி சிந்தயதஸ் தஸ்ய நிமித்தாந்யுபபேதிரே ।
பூர்வமப்யுபலப்தாநி ஸாக்ஷாத் புனரசிந்தயத்॥ 22

இதி	-	என்றிவ்வாறு
சிந்தயதः	-	எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருக்கிற
தஸ்ய	-	அவருக்க
பூர்வம் அபி	-	இதற்கு முன்னமேயே
உபலப்தாநி	-	பிரத்யக்ஷமாய்க் கண்டுள்ள
நிமித்தாநி	-	காரணங்கள்
உபபேதிரே	-	இருக்கக் கூடுமெனத் தோன்றின.
புநः	-	இன்னொரு தரம்
ஸாக்ஷாத்	-	ஸ்பஷ்டமாய்
அசிந்தயத்	-	மனத்தினுள் விமர்சித்தார்.

अथवा चारुसर्वाङ्गी रक्षिता स्वेन तेजसा ।
न नशिष्यति कल्याणी नाग्निरग्नौ प्रवर्तते ॥

அதவா சாருஸர்வாங்கீ ரக்ஷிதா ஸ்வேந தேஜஸா ।
ந நஶிஷ்யதி கல்யாணீ நாக்நிரக்நௌ ப்ரவர்ததே ॥ 23

அதவா	-	''மற்றபடி
சாருஸர்வாங்கீ	-	ஸர்வாங்க ஸௌந்தரியான அவள்
கல்யாணீ	-	மங்களங்களைச் செய்பவளாய்
ஸ்வேந	-	தனது
தேஜஸா	-	அமானுஷ்ய சக்தியால்
ரக்ஷிதா	-	காப்பாற்றப்பட்டவளாய்
ந நஶிஷ்யதி	-	நசித்திருக்க மாட்டாள்;
அக்நிः	-	நெருப்பு
அக்நௌ	-	நெருப்பில்
ந ப்ரவர்ததே	-	பிரவர்த்திக்க முடியாது.

न हि धर्मात्मनस्तस्य भार्याममिततेजसः ।
स्वचारित्राभिगुप्तां तां स्प्रष्टुमर्हति पावकः ॥

ந ஹி தர்மாத்மனஸ்தஸ்ய பார்யா மமித தேஜஸ: ।
ஸ்வசாரித்ராபி குப்தாம் தாம் ஸ்ப்ரஷ்டுமர்ஹதி பாவக: ॥ 24

தர்மாத்மநः	-	''தர்மாத்மாவாய்
அமிததேஜஸः	-	அளவிறந்த தேஜோவானான
தஸ்ய ஹி	-	அவருக்கே
பார்யாம்	-	மனைவியானவளும்
ஸ்வசாரித்ராபிகுப்தாம்	-	தன் கற்பாலேயே காக்கப்பட்டவளுமான
தாம்	-	அவளை
பாவகः	-	அக்னி
ஸ்ப்ரஷ்டும் ந அர்ஹதி	-	தீண்ட முடியாது.

नूनं रामप्रभावेण वैदेह्याः सुकृतेन च ।
यन्मां दहनकर्मायं नादहद्धव्यवाहनः ।।

நூநம் ராம ப்ரபாவேண வைதேஹ்யா: ஸுக்ருதேந ச ।
யன்மாம் தஹனகர்மாயம் நாதஹத்ஹவ்யவாஹன: ॥ 25

யத் - ''ஆகையால்தான்
தஹநகர்மா - தகிப்பதே செயலாகவுள்ள
அயம் ஹவ்யவாஹநஃ- இந்த அக்னி
ராமப்ரபாவேந - ஸ்ரீராமரின் பிரபாவத்தாலும்
வைதேஹ்யாஃ - வைதேஹியின்
ஸுக்ருதேந ச - ஸுசீலத்தாலும்
மாம் - என்னை
நூநம் - இப்பொழுது
ந அதஹத் - எரிக்காதிருந்தது.

त्रयाणां भरतादीनां भ्रातृणां देवता च या ।
रामस्य च मनःकान्ता सा कथं विनशिष्यति ।।

த்ரயாணாம் பரதாதீநாம் ப்ராத்ரூணாம் தேவதா ச யா ।
ராமஸ்ய ச மன: காந்தா ஸா கதம் விநஶிஷ்யதி ॥ 26

ராமஸ்ய - ''ஸ்ரீராமருக்கு
மநஃகாந்தா - மனத்திற்கினிய மனைவியாயும்
பரதாதீநாம் - பரதர் முதலிய
ப்ராத்ருணாம் - உடன் பிறந்தோர்
த்ரயாணாம் ச - மூவர்களுக்கும்
தேவதா ச - தேவதையாயுமிருப்பவள்
யா - எவளோ
ஸா - அவள்
கதம் - எங்ஙனம்
விநஶிஷ்யதி - கேடடைய முடியும்?

यद्वा दहनकर्मायं सर्वत्र प्रभुरव्ययः ।
न मे दहति लाङ्गूलं कथमार्यां प्रधक्ष्यति ।।

யத்வா தஹன கர்மாயம் ஸர்வத்ர ப்ரபுரவ்யய: । 27
ந மே தஹதி லாங்கூலம் கதமார்யாம் ப்ரதக்ஷ்யதி ॥

யத்வா - ''அல்லாதபோது
ஸர்வத்ர - எக்காலத்திலும் (எவ்விடத்திலும்)
அவ்யயஃ - வீண் படாத
ப்ரபுஃ - சாமர்த்தியம் படைத்தவரும்
தஹநகர்மா - தஹிப்பதே செயலாக உள்ளவருமான
அயம் - இவர்
மே லங்கூலம் - எனது வாலை

ந தஹதி	-	எரிக்கவில்லை;
ஆர்யாம்	-	ஸுசீலையை
கதம் ப்ரதக்ஷ்யதி	-	துன்புறுத்துவதெப்படி?''

पुनश्चाचिन्तयत्तत्र हनुमान् विस्मितस्तदा ।
हिरण्यनाभस्य गिरेर्जलमध्ये प्रदर्शनम् ॥

புனஶ்சாசிந்தயத் தத்ர ஹநுமாந் விஸ்மிதஸ் ததா ।
ஹிரண்யநாபஸ்ய கிரேர் ஜலமத்யே ப்ரதர்ஶனம் ॥ 28

புந: ச	-	அல்லாமலும்
ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
ஜலமத்யே	-	நடு ஜலத்தில்
ஹிரண்யநாபஸ்ய	-	மைனாகமென்கிற
கிரே:	-	பர்வதத்தினுடைய
ப்ரதர்ஶநம்	-	உதாரணத்தை
அசிந்தயத்	-	ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்.
ததா	-	அப்பொழுது
தத்ர	-	அது விஷயமாய்
விஸ்மித:	-	ஆச்சர்யம் கொண்டார்.

तपसा सत्यवाक्येन अनन्यत्वाच्च भर्तरि ।
अपि सा निर्दहेदग्निं न तामग्निः प्रधक्ष्यति ॥

தபஸா ஸத்யவாக்யேன அனன்யத்த்வாத்ச பர்தரி ।
அபி ஸா நிர்தஹே தக்நிம் ந தாமக்நி: ப்ரதக்ஷ்யதி॥ 29

ஸா	-	''அவள்
தபஸா	-	ஸுசீலத்தாலும்
ஸத்யவாக்யேந	-	சத்தியத்தாலும்
பர்தரி	-	நாயகனிடத்தில்
அநந்யத்வாத் ச	-	ஏகத்வத்தாலும்
அக்நிம் அபி	-	நெருப்பையும்
நிர்தஹேத்	-	கொளுத்துவாள்;
தாம்	-	அவளை
அக்நி:	-	நெருப்பானது
ந ப்ரதக்ஷ்யதி	-	துன்புறுத்த முடியாது.''

स तथा चिन्तयंस्तत्र देव्या धर्मपरिग्रहम् ।
शुश्राव हनुमान् वाक्यं चारणानां महात्मनाम् ॥

ஸ ததா சிந்தயன் தத்ர தேவ்யா தர்ம பரிக்ரஹம் ।
ஶுஶ்ராவ ஹநுமாந் வாக்யம் சாரணாநாம் மஹாத்மநாம் ॥ 30

ஸ: ஹநுமான்	-	அந்த ஹனுமார்
தேவ்யா:	-	தேவியின்
தர்மபரிக்ரஹம்	-	தர்மப் பிரபாவத்தை

ததா - மேற்கண்ட வண்ணம்
சிந்தயந் - எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருக்கையில்
தத்ர - அது விஷயத்தில்
மஹாத்மநாம் - மஹாத்மாக்களான
சாரணாநாம் - சாரணர்களுடைய
வாக்யம் - பேச்சை
ஶுஶ்ராவ - கேட்டார்.

अहो खलु कृतं कर्म दुष्करं हि हनूमता ।
अग्निं विसृजताभीक्ष्णं भीमं राक्षसवेश्मनि ॥

அஹோ கலு க்ருதம் கர்ம துஷ்கரம் ஹி ஹநூமதா ।
அக்நிம் விஸ்ருஜதாபீக்ஷ்ணம் பீமம் ராக்ஷஸவேஶ்மநி ॥ 31

அஹோ ஹி - "ஆ! என்னவென்று சொல்வது!
ராக்ஷஸவேஶ்மநி - ராக்ஷஸர்கள் வஸிக்குமிடத்தில்
அக்நிம் - நெருப்பை
பீமம் - பயங்கரமாய்
அபீக்ஷ்ணம் விஸ்ருஜதா-இடைவிடாது இட்ட
ஹநூமதா - ஹனுமாரால்
கலு - நிச்சயமாய்
துஷ்கரம் - மிகவும் ஸாஹஸமான
கர்ம - செய்கை
க்ருதம் - செய்து முடிக்கப்பட்டது.

प्रपलायितरक्षःस्त्रीबालवृद्धसमाकुला ।
जनकोलाहलाध्माता क्रन्दन्तीवाद्रिकन्दरे ॥

ப்ரபலாயித ரக்ஷ: ஸ்த்ரீ பாலவ்ருத்த ஸமாகுலா ।
ஜனகோலாஹலாத்மாதா க்ரந்தந்தீவாத்ரிகந்தரே ॥ 32

दग्धेयं नगरी सर्वा साट्टप्राकारतोरणा ।
जानकी न च दग्धेति विस्मयोऽद्भुत एव नः॥

தக்தேயம் நகரீ லங்கா ஸாட்ட ப்ராகார்தோரணா ।
ஜானகீ ந ச தக்தேதி விஸ்மயோऽத்புத ஏவ ந: ॥ 33

ஸாட்டப்ரகாரதோரணா-"அட்டாலைகள், மதில்கள், தோரண வாயில்கள்உட்பட
இயம் - இந்த
லங்காநகரீ - லங்கா நகரம்
அத்ரிகந்தரே - மலைக் குகையில்
க்ரந்தந்தீ இவ - கூவி அழுவதுபோல்
ப்ரபலாயிதரக்ஷஸ் - ஓடிப் போன ராக்ஷஸிகளும்,
ஸ்த்ரீபாலவ்ருத்தஸமாகுலா -பாலர்களும், விருத்தர்களும் அலரி
ஜநகோலாஹலாத்மாதா-ஜனங்களின்லோலசத்தம்ஓங்கிசப்திப்பதாய்

தக்தா	- தகிக்கப்பட்டிருக்கிறது,
ச	- ஆனாலும்
ஜாநகீ ஏவ	- ஜானகியார் மாத்திரம்
ந தக்தா	- வருத்தமடையாதிருக்கிறார் (என்பது)
ந:	- நமக்கு
அத்புத:	- அபூர்வமான
விஸ்மய: இதி	- ஆச்சர்யம்'' என்றார்கள்.

स निमित्तैश्च दृष्टार्थैः कारणैश्च महागुणैः ।
ऋषिवाक्यैश्च हनुमानभवत् प्रीतमानसः ॥

ஸ நிமித்தைஶ்ச த்ருஷ்டார்தை: காரணைஶ்ச மஹாகுணை: ।
ரிஷிவாக்யைஶ்ச ஹநுமானபவத் ப்ரீத மானஸ: ॥ 35

ஸ:	- அந்த
ஹநுமாந்	- ஹனுமார்
த்ருஷ்டார்தை:	- ஸந்தேஹமற மனதில் தோன்றிய
நிமித்தை: ச	- காரணங்களைக் கொண்டும்
மஹாகுணை:	- நற்பயனைத் தரும்
காரணை: ச	- செய்கைகளைக் கொண்டும்
ரிஷிவாக்யை: ச	- ரிஷிகளின் வாக்கியங்களைக் கொண்டும்
ப்ரீதாமாநஸ:	- மனச்சந்துஷ்டி கொண்டவராய்
அபவத்	- ஆனார்.

ततः कपिः प्राप्तमनोरथार्थस्तामक्षतां राजसुतां विदित्वा
प्रत्यक्षतस्तां पुनरेव दृष्ट्वा प्रतिप्रयाणाय मतिं चकार ॥

தத: கபி: ப்ராப்தமநோரதார்த:
    தாமக்ஷதாம் ராஜஸுதாம் விதித்வா ।
ப்ரத்யக்ஷதஸ்தாம் புனரேவ த்ருஷ்ட்வா
    ப்ரதி ப்ரயாணாய மதிம் சகார ॥ 36

தத:	- அப்பொழுது
கபி:	- வானரர்
தாம் ராஜஸுதாம்	- அந்த ராஜகுமாரியை
அக்ஷதாம்	- அபாயத்திற்குள்ளாகாதிருப்பவளாய்
விதித்வா	- மனத்தில் அறிந்து
புந:	- அப்படியிருந்தும்
தாம்	- அவளை
ப்ரத்யக்ஷத:	- நேரில்
த்ருஷ்ட்வா ஏவ	- தர்சனம் செய்து விட்டே
ப்ராப்தமநோரதார்த:	- மனோரதத்தின் பயனைப் பெற்றவராய்
ப்ரதிப்ரயாணாய	- திரும்பிப் போவதற்கு
மதிம் சகார	- தீர்மானித்தார்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஹநூமத்விப்ரமோ நாம பஞ்சபஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

ஷட்பஞ்சாஶ: ஸர்க: - 56

ततस्तु शिंशपामूले जानकीं पर्यवस्थिताम् ।
अभिवाद्याब्रवीद्दिष्ट्या पश्यामि त्वामिहाक्षताम् ॥

ததஸ்தும் ஶிம்ஶபாமூலே ஜானகீம் பர்யவஸ்திதாம் ।
அபிவாத்யாப்ரவீத் திஷ்ட்யா பஶ்யாமி த்வாமிஹாக்ஷதாம் ॥ 1

ஶிம்ஶபாமூலே	-	சிம்சுபா மரத்தடியில்
பர்யவஸ்திதாம்	-	அசைவின்றி வீற்றிருந்த
ஜாநகீம்	-	ஜானகியை
அபிவாத்ய	-	நமஸ்கரித்து
ததஃ	-	அதன்மேல்
த்வாம்	-	'தேவரீரை
இஹ	-	இப்பொழுது
அக்ஷதாம் து	-	க்ஷேமமாயிருப்பவராகவே
திஷ்ட்யா	-	தெய்வாதீனமாக
பஶ்யாமி	-	தரிசிக்கிறேன்' (என்று)
அப்ரவீத்	-	சொன்னார்.

ततस्तं प्रस्थितं सीता वीक्षमाणा पुनः पुनः ।
भर्तृस्नेहान्वितं वाक्यं हनूमन्तमभाषत ॥

ததஸ்தம் ப்ரஸ்திதம் ஸீதா வீக்ஷமாணா புன: புன: ।
பர்த்ரு ஸ்நேஹாந்விதம் வாக்யம் ஹநூமந்தமபாஷத ॥ 2

ததஃ	-	அப்பொழுது
ஸீதா	-	ஸீதை
புநஃ	-	திரும்பவும்
ப்ரஸ்திதம்	-	ஸமீபம் வந்திருந்த
தம் ஹநுமந்தம்	-	அந்த ஹனுமாரை
வீக்ஷமாணா	-	பார்த்து
பர்த்ருஸ்நேஹாந்விதம்	-	பர்த்தாவின் மீதுள்ள அன்பை வெளியிட்டுக் காட்டுகின்ற
வாக்யம்	-	ஒரு சொல்லை
புநஃ	-	இன்னொரு தரம்
அபாஷத	-	சொன்னாள்.

काममस्य त्वमेवैकः कार्यस्य परिसाधने ।
पर्याप्तः परवीरघ्न यशस्यस्ते बलोदयः ॥

காமமஸ்ய த்வமேவைக: கார்யஸ்ய பரிஸாதனே ।
பர்யாப்த: பரவீரக்ந யஶஸ்யஸ்தே பலோதய: ॥ 3

பரவீரக்ந - ''சத்ருவீர சம்ஹாரகரே!
த்வம் - நீர்
ஏகஃ ஏவ - ஒருவரே
காமம் - கோரிய வண்ணமே
அஸ்ய கார்யஸ்ய - இந்த கார்யத்தின்
பரிஸாதநே - பலசித்தி பெறும் விஷயத்தில்
பர்யாப்தஃ - போதுமானவர்;
தே - உமது
பலோதயஃ - பலத்தின் பெருமை
யஶஸ்யஃ - புகழ்ந்தாவதாயில்லை.

शरैः सुसङ्कुलां कृत्वा लङ्कां परबलार्दनः ।
मां नयेद्यदि काकुत्स्थस्तत्तस्य सदृशं भवेत् ॥

ஶரைஸ்ஸுஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரபலார்தன: ।
மாம் நயேத்யதி காகுத்ஸ்தஸ் தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத் ॥ 4

பரபலார்தநஃ - ''பகைவர் பலத்தைச் செறுக்கும்
காகுத்ஸ்தஃ - காகுத்ஸ்தர்
ஶரைஃ - சரங்களால்
லங்காம் - லங்கையை
ஸுஸங்குலாம் - அல்லோலகல்லோலமாகியதாய்
க்ருத்வா - செய்து விட்டு
மாம் நயேத் யதி - என்னை அழைத்துக் கொண்டேகுவாராயின்
தத் தஸ்ய - அது அவருக்கு (அவருடைய பெருமைக்கு)
ஸத்ருஶம் பவேத் - ஏற்றதாய் ஆகும்.

तद्यथा तस्य विक्रान्तमनुरूपं महात्मनः ।
भवेदाहवशूरस्य तदा त्वमुपपादय ॥

தத்யதா தஸ்ய விக்ராந்த மநுரூபம் மஹாத்மன: ।
பவேதாஹவஶூரஸ்ய ததா த்வமுபபாதய ॥ 5

தத் - ''ஆதலின்
யதா - எப்படியானால்
விக்ராந்தம் - பகைவர்களை வலிமையால் வெல்லுதலென்பது
தஸ்ய - அந்த
ஆஹவஶூரஸ்ய - போரில் சூரராகிய
மஹாத்மநஃ - மஹாத்மாவுக்கு

அநுரூபம்	-	அனுரூபமாய்
பவதி	-	விளங்குமோ
ததா	-	அப்படி
த்வம்	-	நீர்
உபபாதய	-	சொல்ல வேண்டும்.''

तदर्थोपहितं वाक्यं प्रश्रितं हेतुसंहितम् ।
निशम्य हनुमांस्तस्या वाक्यमुत्तरमब्रवीत् ॥

ததர்தோபஹிதம் வாக்யம் ப்ரஶ்ரிதம் ஹேதுஸம்ஹிதம் ।
நிஶம்ய ஹநுமாம்ஸ்தஸ்ய வாக்ய முத்தரமப்ரவீத் ॥ 6

ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
தஸ்யா:	-	அவளுடைய
அர்தோபஹிதம்	-	பெரும் பயனுடையதாய்
ஹேதுஸம்ஹிதம்	-	யுக்தி யுக்தமாய்
ப்ரஶ்ரிதம்	-	இனிமையான
தத்	-	அந்த
வாக்யம் நிஶம்ய	-	வாக்யத்தைக் கேட்டு
வாக்யம்	-	ஒரு பேச்சை
உத்தரம்	-	பதிலாய்
அப்ரவீத்	-	மொழிந்தார்.

क्षिप्रमेष्यति काकुत्स्थो हर्यृक्षप्रवरैर्वृतः ’।
यस्ते युधि विजित्यारीञ्शोकं व्यपनयिष्यति ॥

க்ஷிப்ரமேஷ்யதி காகுத்ஸ்தோ ஹர்ய்ரிக்ஷப்ரவரைர்வ்ருத: ।
யஸ்தே யுதி விஜித்யாரீன் ஶோகம் வ்யபநயிஷ்யதி ॥ 7

ய:	-	''எவர்
யுதி	-	யுத்தத்தில்
அரீந்	-	சத்துருக்களை
விஜித்ய	-	ஜயித்து
தே ஶோகம்	-	உமது சோகத்தை
வ்யபநயிஷ்யதி	-	ஒழிக்கப் போகின்றாரோ,
காகுத்ஸ்த:	-	(அந்த) காகுத்ஸ்தர்,
ஹர்ய்ரிக்ஷப்ரவரை:	-	வானரம், கரடி, இவர்களுள் ச்ரேஷ்டர்களால்
வ்ருத:	-	சூழப்பட்டவராய்
க்ஷிப்ரம்	-	இதோ
ஏஷ்யதி	-	எழுந்தருளப் போகிறார்.''

एवमाश्वास्य वैदेहीं हनुमान् मारुतात्मजः ।
गमनाय मतिं कृत्वा वैदेहीमभ्यवादयत् ॥

ஏவமாஶ்வாஸ்ய வைதேஹீம் ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
கமநாய மதிம் க்ருத்வா வைதேஹீமப்ய வாதயத் ॥ 8

மாருதாத்மஜঃ - வாயு ஸ்மைந்தனான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
ஏவம் - மேற்கண்ட விதமாய்
வைதேஹீம் - வைதேஹியை
ஆஶ்வாஸ்ய - தேற்றி
கமநாய - திரும்பிப் போக
மதிம் க்ருத்வா - எண்ணம் கொண்டு
வைதேஹீம் - வைதேஹிக்கு
அப்யவாதயத் - அதை விண்ணப்பம் செய்தார்.

ततः स कपिशार्दूलः स्वामिसंदर्शनोत्सुकः ।
आरुरोह गिरिश्रेष्ठमरिष्टमरिमर्दनः ॥

தத: ஸ கபிஶார்தூல: ஸ்வாமி ஸந்தர்ஶநோத் ஸுக: ।
ஆருரோஹ கிரிஶ்ரேஷ்ட மரிஷ்ட மரிமர்தன: ॥ 9

அரிமர்தநঃ - சத்ரு ஸம்ஹாரகரான
ஸঃ கபிஶார்தூலঃ - அந்த வானரோத்தமர்
ஸ்வாமிஸந்தர்ஶநோத்ஸுகঃ-ஸ்வாமியை நேரில் தரிசிக்க ஆவல் கொண்டவராய்
ததঃ - அதன்மேல்
அரிஷ்டம் - அரிஷ்டமென்கிற
கிரிஶ்ரேஷ்டம் - சிறந்த மலையை
ஆருரோஹ - போய்ச் சேர்ந்தார். (ஏறினார்)

तुङ्गपद्मकजुष्टाभिर्नीलाभिर्वनराजिभिः ।
सोत्तरीयमिवाम्भोदैः शृङ्गान्तरविलम्बिभिः ॥

துங்க பத்மக ஜுஷ்டாபிர் நீலாபிர் வந ராஜிபி: ।
ஸோத்தரீய மிவாம் போதை: ஶ்ருங்காந்தர விலம்பிபி: ॥ 10

बोध्यमानमिव प्रीत्या दिवाकरकरैः शुभैः ।
उन्मिषन्तमिवोद्धूतैर्लोचनैरिव धातुभिः ॥

போத்யமாந மிவ ப்ரீத்யா திவாகரகரை: ஶுபை: ।
உன்மிஷந்த மிவோத்தூதைர் லோசநைரிவ தாதுபி: ॥ 11

तोयौघनिःस्वनैर्मन्द्रैः प्राधीतमिव पर्वतम् ।
प्रगीतमिव विस्पष्टैर्नानाप्रस्रवणस्वनैः ॥

தோயௌக நி: ஸ்வனைர் மந்த்ரை: ப்ராதீத மிவ பர்வதம்: ।
ப்ரகீதமிவ விஸ்பஷ்டைர் நாநாப்ரஸ்ர வணஸ்வநை: ॥ 12

देवदारुभिरत्युच्चैरूर्ध्वबाहुमिव स्थितम् ।
प्रपातजलनिर्घोषैः प्राक्रुष्टमिव सर्वतः ॥

தேவதாருபிரத்யு ச்சைரூர்த்வ பாஹு~மிவ ஸ்திதம் ।
ப்ரபாத ஜலநிர்கோஷை: ப்ராக்ருஷ்ட மிவ ஸர்வத: ॥ 13

वेपमानमिव श्यामैः कम्पमानैः शरद्घनैः ।
वेणुभिर्मारुतोद्धूतैः कूजन्तमिव कीचकैः ॥
வேப மாநமிவ ஶ்யாமை: கம்பமாநை: ஶரத்கனை: ।
வேணு பிர்மாருதோத்தூதை: கூஜந்தமிவ கீசகை: ॥ 14

निःश्वसन्तमिवामर्षाद्घोरैराशीविषोत्तमैः ।
नीहारकृतगम्भीरैर्ध्यायन्तमिव गह्वरैः ॥
நி: ஶ்வஸந்தமிவாமர்ஷாத் கோரைராஶீவிஷோத்தமை: ।
நீஹார க்ருத கம்பீரைர்த்யாயந்த மிவ கஹ்வரை: ॥ 15

मेघपादनिभैः पादैः प्रक्रान्तमिव सर्वतः ।
जृम्भमाणमिवाकाशे शिखरैरभ्रशालिभिः ॥
மேக பாதநிபை: பாதை: ப்ரக்ராந்தமிவ ஸர்வத: ।
ஜ்ரும்பமாணமிவாகாஶே ஶிகரைரப்ரஶாலிபி: ॥ 16

कूटैश्च बहुधाकीर्णैः शोभितं बहुकन्दरैः ।
सालतालाश्वकर्णैश्च वंशैश्च बहुभिर्वृतम् ॥
கூடைஶ்ச பஹு~தா கீர்ணை: ஶோபிதம் பஹு~கந்தரை: ।
ஸாலதாலாஶ்வகர்ணைஶ்ச வம்ஶைஶ்ச பஹு~பிர்வ்ருதம் ॥ 17

लतावितानैर्विततैः पुष्पवद्भिरलंकृतम् ।
नानामृगगणाकीर्णं धातुनिष्यन्दभूषितम् ॥
லதாவிதானைர்விததை: புஷ்பவத்பிரலங்க்ருதம் ।
நாநாம்ருககணாகீர்ணம் தாது நிஷ்யந்த பூஷிதம் ॥ 18

बहुप्रस्रवणोपेतं शिलासंचयसंकटम् ।
महर्षियक्षगन्धर्वकिन्नरोरगसेवितम् ॥
பஹு~ ப்ரஸ்ரவணோபேதம் ஶிலாஸஞ்சய ஸங்கடம் ।
மஹர்ஷியக்ஷ கந்தர்வ கிந்நரோரகஸேவிதம் ॥ 19

लतापादपसंबाधं सिंहाध्युषितकन्दरम् ।
व्याघ्रसङ्घसमाकीर्णं स्वादुमूलफलोदकम् ॥
லதா பாதப ஸம்பாதம் ஸிம்ஹாத்யுஷித கந்தரம் ।
வ்யாக்ர ஸங்க ஸமாகீர்ணம் ஸ்வாது மூல பலத்ருமம் ॥ 20

तमारुरोह हनुमान् पर्वतं प्लवगोत्तमः ।
रामदर्शनशीघ्रेण प्रहर्षेणाभिचोदितः ॥

தமாருரோஹ ஹநுமாந் பர்வதம் ப்லவகோத்தம: ।
ராமதர்ஶந ஶீக்ரேண ப்ரஹர்ஷேணாபி சோதித: ॥ 21

துங்கபத்மகஜுஷ்டாபி:-உயர்ந்த பத்மகமென்ற மரங்களடர்ந்துள்ள
நீலாபி: - கறுத்த
வநராஜிபி: - வன வரிசைகளாலும்
ஶ்ருங்காந்தரவிலம்பிபி: -கொடு முடிகளிடையில் படிந்த
அம்போதை: - மேகங்களாலும்
ஸோத்தரீயம் இவ - உத்தரீயத்தோடு (ஆடையணிந்ததைப் போன்றதும்),
ஶுபை: - சுபமான
திவாகரகரை: - சூரிய கிரணங்களால்
ப்ரீத்யா - அன்போடு
போத்யமாநம் இவ - துயிலெழுப்பப்படுவதைப்போன்றதும்,
உத்தூதை: - வெளிப்பட்ட
தாதுபி: - தாதுக்களால்
லோசநை: இவ - கண்களாகக் கொண்டு
உந்மிஷந்தம் இவ - விழித்துக் கொண்டிருப்பதைப்போன்றதும்,
மந்த்ரை: - கம்பீரமான
தோயௌகநி: ஸ்வநை:-வெள்ளப் பேரொலிகளால்
ப்ராதீதம் - வேதமோதும்
பர்வதம் இவ - மலையைப போன்றதும்,
விஸ்பஷ்டை: - ஸ்பஷ்டமான
நாநாப்ரஸ்ரவணஸ்வநை: -மலையருவிகளின் ஓசைகளால்
ப்ரகீதம் இவ - இசை பாடுவதைப் போன்றதும்,
அத்யுச்சை: - மிக உயரமான
தேவதாருபி: - தேவதாரு மரங்களால்
ஊர்த்வபாஹும் - கைகளை உயர எடுத்த
ஸ்திதம் இவ - தவசி போன்றதும்,
ப்ரபாதஜலநிர்கோஷை:- நீர் வீழ்ச்சிகளின் பேரொலிகளால்
ஸர்வத: - எங்கும்
ப்ராக்ருஷ்டம் இவ - எதிரொலியுடனிரைவதைப் போன்றதும்,
கம்பமாநை: - அசைகின்ற
ஶ்யாமை: - கறுத்த
ஶரத்கனை: - சரத்கால மேகங்களால்
வேபமாநம் இவ - நடுங்குகிறதைப போன்றதும்,
மாருதோத்தூதை: - காற்றாலாடுகின்ற
கீசகை: - கீசகமெனப்படும்
வேணுபி: - மூங்கில்களால்
கூஜந்தம் இவ - கூவிக் கொண்டிருப்பதைப்போன்றதும்,

கோரை:	கொடிய
ஆஶீவிஷோத்தமை:	பெரும் பாம்புகளால்
அமர்ஷாத்	பொறாமையினின்று
நி:ஶ்வஸந்தம் இவ	பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் போன்றதும்,
நீஹாரக்ருதகம்பீரை:	பனி படிந்த பெரிய
கஹ்வரை:	குகைகளினால்
த்யாயந்தம்	த்யானம் செய்து கொண்டிருப்பதை
இவ	போன்றதும்,
மேகபாதநிபை:	மழைக் கால்களுக்கு நிகரான
பாதை:	தாழ்வரைகளால்
ஸர்வத:	எங்கும்
ப்ரக்ராந்தம் இவ	ஆக்ரமிக்கப்பட்டதைப் போன்றதும்,
அப்ரமாலிபி:	மேகங்கள் சூழ்ந்த
ஶிகரை:	கொடு முடிகளால்
ஆகாஶே	ஆகாசத்தில்
ஜ்ருபமாணம் இவ	எட்டியுள்ளதைப் போன்றதும்,
பஹுதா கீர்ணை:	பலவிதமாகச் சிதறுண்ட
கூடை:	சிகரங்களாலும்
பஹுகந்தரை:	அனேக குகைகளாலும்
ஶோபிதம் ச	சோபிக்கின்றதும்,
ஸால	ஸால மரம், பனைமரம், அசுவ கர்ணம்
தாலாஶ்வகர்ணை: ச	முதலிய மரங்களாலும்
பஹுபி:	பலவிதமான
வம்ஶை: ச	மூங்கில்களாலும்
வ்ருதம்	சூழப்பட்டதும்,
விததை:	விஸ்தாரமானதும்,
புஷ்பவத்பி:	புஷ்பங்கள் நிறைந்தனவுமான
லதாவிதானை:	கொடி சமூகங்களால்
அலங்க்ருதம்	அலங்கரிக்கப்பட்டதும்,
நாநாம்ருககணாகீர்ணம்	பலவித மிருகங்கள் நிறைந்ததும்,
தாதுநிஷ்யந்தபூஷிதம்	தாதுக்களின் பெருக்கால் அணி செய்யப்பட்டதும்
பஹுப்ரஸ்ரவணோபேதம்	பல நீரருவிகளுள்ளதும்
ஶிலாஸஞ்சயஸங்கடம்	கற்குவியல்கள் நெருங்கியதும்
மஹர்ஷியக்ஷகந்தர்வ	முனிவர், யக்ஷர், கந்தர்வர், கின்னரர்,
கிந்நரோரகஸேவிதம்	நாகர் இவர்கள் வசிப்பதும்
லதாபாதபஸங்காதம்	கொடிகள், மரங்கள் செறிந்ததும்
ஸிம்ஹாத்யுஷிதகந்தரம்	சிங்கம் வசிக்கும் குகைகளுடையதும்,

வ்யாக்ரஸங்கஸமாகீர்ணம்	புலிக் கூட்டங்கள் நிறைந்ததும்,
ஸ்வாதுமூலபலத்ருமம்	ருசியுள்ள கிழங்குகள், பழங்கள், இவையுள்ள விருக்ஷங்களுள்ளதுமான
தம்	அந்த
பர்வதம்	மலையில்
பவநாத்மஜ:	வாயு குமாரரான
ஹநுமான்	ஹனுமார்
ராமதர்ஶநஶீக்ரேண	ஸ்ரீ ராமதர்சனம் சமீபத்திலிருப்பதால்
ப்ரஹர்ஷேண	பரமானந்தத்தால்
அபிசோதித:	அதி உற்சாகத்தில் இருப்பவராய்
ஆருரோஹ	ஏறினார்.

तेन पादतलाक्रान्ता रम्येषु गिरिसानुषु ।
सघोषाः समशीर्यन्त शिलाश्चूर्णीकृतास्ततः ॥

தேந பாததலா க்ராந்தா ரம்யேஷு கிரிஸாநுஷு ।
ஸகோஷா: ஸமஶீர்யந்த ஶிலாஶ் சூர்ணீக்ருதாஸ்தத: ॥ 22

ரம்யேஷு	அழகாயிருந்த
கிரிஸாநுஷு	மலைத் தாழ்வரைகளில்
தேந	அவரால்
பாததலாக்ராந்தா:	காலடிகளால் மிதிக்கப்பட்ட
ஶிலா:	கற்கள்
தத:	அதனால்
சூர்ணிக்ருதா:	பொடியாக்கப்பட்டவைகளாய்
ஸகோஷா:	சத்தமிட்டுக் கொண்டு
ஸமஶீர்யந்த	சிதறுண்டன.

स तमारुह्य शैलेन्द्रं व्यवर्धत महाकपिः ।
दक्षिणादुत्तरं पारं प्रार्थयल्लँवणाम्भसः ॥

ஸ தமாருஹ்ய ஶைலேந்த்ரம் வ்யவர்தத மஹாகபி: ।
தக்ஷிணாதுத்தரம் பாரம் ப்ரார்தயன் லவணாம் பஸ: ॥ 23

ஸ:	அந்த
மஹாகபி:	மஹர்கபி
தம்	அந்த
ஶைலேந்த்ரம் ஆருஹ்ய	சிறந்த பர்வதத்தின் மேல் ஏறி
லவணாம்பஸ:	ஸமுத்திரத்தின்
தக்ஷிணாத்	தெற்கிலிருந்து
உத்தரம் பாரம்	வடகரைக்கு
ப்ரார்தயந்	போக எண்ணியவராய்
வ்யவர்தத	வளர்ந்தார்.

अधिरुह्य ततो वीरः पर्वतं पवनात्मजः ।
ददर्श सागरं भीमं मीनोरगनिषेवितम् ॥

அதிருஹ்ய ததோ வீர: பர்வதம் பவநாத்மஜ: ।
ததர்ஶ ஸாகரம் பீமம் மீநோரகநிஷேவிதம் ॥ 24

வீர: - வீரராகிய
பவநாத்மஜ: - பவனாத்மஜர் (வாயு குமாரர்)
பர்வதம் அதிருஹ்ய - பர்வதத்தின் மீது ஏறி
தத: - அதிலிருந்து
மீநோரகநிஷேவிதம் - மீன்களும் நாகங்களும் நிறைந்த
பீமம் - பயங்கரமான
ஸாகரம் - ஸமுத்திரத்தை
ததர்ஶ - பார்த்தார்.

स मारुत इवाकाशं मारुतस्यात्मसंभवः ।
प्रपेदे हरिशार्दूलो दक्षिणादुत्तरां दिशम् ॥

ஸ மாருத இவாகாஶம் மாருதஸ்யாத்ம ஸம்பவ: ।
ப்ரபேதே ஹரிஶார்தூலோ தக்ஷிணாதுத்தராம் திஶம் ॥ 25

மாருதஸ்ய - வாயுவின்
ஆத்மஸம்பவ: - புதல்வரான
ஸ: ஹரிஶார்தூல: - அந்த வானரோத்தமர்
தக்ஷிணாத் - தெற்கிலிருந்து
உத்தராம் - வடக்கு
திஶம் - திக்குக்கு
மாருத: - வாயுதேவன்
ஆகாஶம் - ஆகாசத்திற்கு
இவ - எப்படியோ அப்படி
ப்ரபேதே - புறப்பட்டார்.

स तदा पीडितस्तेन कपिना पर्वतोत्तमः ।
ररास सह तैर्भूतैः प्रविशन् वसुधातलम् ॥
कम्पमानैश्च शिखरैः पतद्भिरपि च द्रुमैः ॥

ஸ ததா பீடிதஸ்தேந கபிநா பர்வதோத்தம: ।
ரராஸ ஸஹ தைர்பூதை: ப்ரவிஶந் வஸுதாதலம் ॥ 26
கம்பமாநைஶ்ச ஶிகரை: பதத்பிரபி ச த்ருமை: ॥

ததா - அத்தருணத்தில்
தேந - அந்த
கபிநா - வானரரால்
பீடித: - நசுக்கப்பட்ட

ஸ:	- அந்த
பர்வதோத்தம:	- மேலான மலை
தை:	- அங்குள்ள
பூதை: ஸஹ	- பூதங்களுடன்
கம்பமானை:	- குலுக்கங்கொண்ட
ஶிகரை: ச	- சிகரங்களாலும்
பதத்பி:	- முறிபட்டு வீழ்ந்த
த்ருமை: ச	- மரங்களாலும்
ரராஸ	- பெருங்கூச்சலிட்டது.
அபி	- அதோடு
வஸுதாதலம்	- பூமிக்குள்
ப்ராவிஶத்	- அமிழ்ந்தது.

तस्योरुवेगोन्मथिताः पादपाः पुष्पशालिनः ।
निपेतुर्भूतले रुग्णाः शक्रायुधहता इव ॥
தஸ்யோருவேகோந்மதிதா: பாதபா: புஷ்பஶாலின: ।
நிபேதுர் பூதலே ருக்ணா: ஶக்ராயுதஹதா இவ ॥ 27

புஷ்பஶாலிந:	- புஷ்பங்கள் நிறைந்துள்ள
பாதபா:	- விருக்ஷங்கள்
தஸ்ய	- அவருடைய
ஊருவேகோந்மதிதா:	- தொடைவேகத்தால்முறிக்கப்பட்டவைகளாய்
ருக்ணா:	- சின்னாபின்னங்களாய்
ஶக்ராயுதஹதா: இவ	- வஜ்ராயுதத்தினால் அடிபட்டவைபோல்
பூதலே	- தரையில்
நிபேது:	- வீழ்ந்தன.

कन्दरोदरसंस्थानां पीडितानां महौजसाम् ।
सिंहानां निनदो भीमो नभो भिन्दन् स शुश्रुवे ॥
கந்தரோதரஸம்ஸ்தாநாம் பீடிதாநாம் மஹௌஜஸாம் ।
ஸிம்ஹாநாம் நிநதோ பீமோ நபோ பிந்தந் ஸ ஶுஶ்ருவே ॥ 28

கந்தரோதர ஸம்ஸ்தாநாம்	-குகைகளில் அகப்பட்டு
பீடிதாநாம்	- பீடிக்கப்பட்ட
மஹௌஜஸாம்	- மஹா பலமுள்ள
ஸிம்ஹாநாம்	- சிங்கங்களின்
ஸ: நிநத:	- அந்த கர்ஜனை
பீம:	- பயங்கரமான
நப:	- ஆகாயத்தை
பிந்தந்	- பிளந்து கொண்டு
ஶுஶ்ருவே	- செவிப்பட்டது.

स्रस्तव्याविद्धवसना व्याकुलीकृतभूषणाः ।
विद्याधर्यः समुत्पेतुः सहसा धरणीधरात् ॥

ஸ்ரஸ்தவ்யா வித்தவஸநா: வ்யாகுலீக்ருத பூஷணா: ।
வித்யா தர்ய: ஸமுத்பேது: ஸஹஸா தரணீதராத் ॥ 29

வித்யாதர்ய: -	வித்யாதர ஸ்த்ரீகள்,
ஸ்ரஸ்தவ்யாவித்தவஸநா:-	நழுவிக் கலைந்த ஆடைகளை உடையவர்களாயும்
வ்யாகுலீக்ருதபூஷணா: -	அலங்கோலமான ஆபரணங்களைஉடையவர்களாயும்
தரணீதராத் -	பர்வதத்தினின்று
ஸஹஸா -	சடக்கென
ஸமுத்பேது: -	வெளிப்பட்டார்கள்.

अतिप्रमाणा बलिनो दीप्तजिह्वा महाविषाः ।
निपीडितशिरोग्रीवा व्यवेष्टन्त महोरगाः ॥

அதி ப்ரமாணா பலிநோ தீப்த ஜிஹ்வா மஹாவிஷா: ।
நிபீடித ஶிரோக்ரீவா வ்யவேஷ்டந்த மஹோரகா: ॥ 30

அதிப்ரமாணா: -	பேருடலுடையவைகளும்
பலிந: -	மிக்க வலிமையுடையவைகளுமான
மஹோரகா: -	பெரும் பாம்புகள்
நிபீடிதஶிரோக்ரீவா: -	தலைகளும், கழுத்துக்களும் நசுக்குண்டவைகளாய்
தீப்தஜிஹ்வா: -	நாக்குகளை நீட்டியவைகளாய்
மஹாவிஷா: -	கடு விஷத்தைக் கக்கியவைகளாய்
வ்யவேஷ்டந்த -	சுருட்டிக் கொண்டன.

किन्नरोरगगन्धर्वयक्षविद्याधरास्तदा ।
पीडितं तं नगवरं त्यक्त्वा गगनमास्थिताः ॥

கிந்ந ரோரக கந்தர்வ யக்ஷ வித்யாதராஸ் ததா ।
பீடிதம் தம் நகவரம் த்யக்த்வா ககனமாஸ்திதா: ॥ 31

ததா -	அப்பொழுது
கிந்நரோரககந்தர்வயக்ஷவித்யாதரா:-	கின்னரர், நாகர், கந்தர்வர், யக்ஷர், வித்யாதரர் என்பவர்கள்
பீடிதம் -	பீடிக்கப்பட்டுள்ள
தம் -	அந்த
நகவரம் -	மேலான மலையை
த்யக்த்வா -	விட்டு விட்டு
ககநம் -	ஆகாயத்தில்
ஆஸ்திதா: -	போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

स च भूमिधरः श्रीमान् बलिना तेन पीडितः ।
सवृक्षशिखरोदग्रः प्रविवेश रसातलम् ॥

ஸ ச பூமிதர: ஸ்ரீமாந் பலிநா தேந பீடித: ।
ஸவ்ருக்ஷ ஶிகரோதக்ர: ப்ரவிவேஶ ரஸாதலம் ॥ 32

ஸ்ரீமாந்	-	அழகு வாய்ந்த
ஸ: பூமிதர:	-	அம்மலை
பலிநா தேந	-	பலவானான அவரால்
பீடித:	-	பீடிக்கப்பட்டதாய்
ஸவ்ருக்ஷஶிகரோதக்ர:	-	உயர்ந்த மரங்கள் சிகரங்களுடன்
ரஸாதலம்	-	பாதாளத்திற்கு
ப்ரவிவேஶ	-	போய்ச் சேர்ந்தது.

दशयोजनविस्तारस्त्रिंशद्योजनमुच्छ्रितः ।
धरण्यां समतां यातः स बभूव धराधरः ॥

தஶயோஜ ந விஸ்தார ஸ்த்ரிம்சத்யோஜந முச்ச்ரித: ।
தரண்யாம் ஸமதாம் யாத: ஸ பபூவ தராதர: ॥ 33

தஶயோஜநவிஸ்தார:	-	பத்து யோஜனை அகலமும்
த்ரிம்ஶத்யோஜநம்	-	முப்பது யோஜனை
உச்ச்ரித:	-	உயர்ந்ததுமான
ஸ: தராதர:	-	அந்த மலை
தரண்யாம்	-	பூதலத்திற்கு
ஸமதாம்	-	ஒத்திருப்பதை
யாத:	-	பெற்றதாய்
பபூவ	-	அழுந்திக் கிடந்தது.

स लिलङ्घयिषुर्भीमं सलीलं लवणार्णवम् ।
कल्लोलास्फालवेलान्तमुत्पपात नभो हरिः ॥

ஸ லிலங்கயிஷுர் பீமம் ஸலீலம் லவணார்ணவம் ॥
கல்லோலாஸ் பால வேலாந்த முத்பபாத நபோ ஹரி: ॥ 34

கல்லோலாஸ்பாலவேலாந்தம்	-	அலைகள் மோதும் கரைகளையுடைய
பீமம்	-	பயங்கரமான
லவணார்ணவம்	-	உவர்க்கடலை
லிலங்கயிஷு:	-	தாவுவதற்கு எண்ணம் கொண்ட
ஸ:	-	அந்த
ஹரி:	-	வானரர்
ஸலீலம்	-	அனாயாசமாய்
நப:	-	வானத்தில்
உத்பபாத	-	எழும்பினார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ப்ரதி ப்ரயாணோத் பதநம் நாம ஷட்பஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

ஸப்தபஞ்சாஶ: ஸர்க: - 57

सचन्द्रकुमुदं रम्यं सार्ककारण्डवं शुभम् ।
तिष्यश्रवणकादम्बमभ्रशैवालशाद्वलम् ॥
ஸ சந்த்ர குமுதம் ரம்யம் ஸார்ககாரண்டவம் ஶுபம் ।
திஷ்யஶ்ரவண காதம்ப மப்ரஶைவாலஶாத்வலம் ॥ 1

पुनर्वसुमहामीनं लोहिताङ्गमहाग्रहम् ।
ऐरावतमहाद्वीपं स्वातीहंसविलोलितम् ॥
புனர்வஸு மஹாமீனம் லோஹிதாங்கமஹாக்ரஹம் ।
ஐராவத மஹாத்வீபம் ஸ்வாதீஹம்ஸ விலோலிதம் ॥ 2

वातसङ्घातजातोर्मि चन्द्रांशुशिशिराम्बुमत् ।
भुजङ्गयक्षगन्धर्वप्रबुद्धकमलोत्पलम् ॥
வாதஸங்காத ஜாலோர்மி சந்த்ராம்ஶு ஶிஶிராம்புமத் ।
புஜங்க யக்ஷகந்தர்வ ப்ரபுத்த கமலோத்பலம் ॥ 3

हनुमान् मारुतगतिर्महानौरिव सागरम् ।
अपारमपरिश्रान्तः पुप्लुवे गगनार्णवम् ॥
ஹநுமாந் மாருத கதிர் மஹா நௌரிவ ஸாகரம் ।
அபாரமபரிஶ்ராந்த: புப்லுவே ககநார்ணவம் ॥ 4

ரம்யம் - அழகு பெற்றதும்
ஸசந்த்ரகுஸுமம் (குமுதம்)-சந்திரனாகிய ஆம்பலுடையதும்
ஶுபம் - பூஜிக்கத் தக்கதும்
ஸார்க்ககாரண்டவம் - ஸூர்யனாகிற நீர்க் கோழியையுடையதும்
திஷ்யஶ்ரவணகாதம்பம் - புஷ்யம், சிரவணமாகிற இரு
கலஹம்ஸங்களை உடையதும்
அப்ரஶைவாலஶாத்வலம் - மேகங்களாகிய செழித்த பாசிகளை
உடையதும்
புநர்வஸுமஹாமீநம்-புனர்வஸுவாகிறபெருமீனையுடையதும்
லோஹிதாங்கமஹாக்ரஹம் - அங்காரகனாகிற பெரிய
முதலையையுடையதும்
ஐராவதமஹாத்வீபம் - ஐராவதமாகிற பெரும் தீவோடு கூடியதும்
ஸ்வாதீஹம்ஸவிலோலிதம் -ஸ்வாதியாகிற அன்னம் உலாவப் பெற்றதும்
வாதஸங்கா - வாயுவின் தொகைகளாலுண்டாகிய
தஜாலோர்மி அலைத் தொகைகளை உடையதும்
சந்த்ராம்ஶு - சந்திர கிரணங்களாகிற குளிர்ந்த
ஶிஶிராம்புதம் ஜலமுடையதும்

புஜங்கயக்ஷகந்தர்வ	-நாகர், யக்ஷர், கந்தர்வர், இவர்களாகிற
ப்ரபுத்தகமலோத்பலம்	கமலங்களையும் கருநெய்தல் பூக்களையுமுடையதுமான
ஸாகரம்	- சாகரத்தை
மஹாநௌ:	- பெரிய மரக்கலம்
இவ	- எப்படியோ அப்படி
ஹநுமான்	- ஹனுமார்
அபாரம்	- கரையில்லாத
ககநார்ணவம்	- ஆகாசமாகிற சமுத்திரத்தில்
மாருதகதி:	- வாயு வேகமாய்
அபரிஶ்ராந்த:	- ஆயாஸமின்றி
புப்லுவே	- பாய்ந்தோடினார்.

ग्रसमान इवाकाशं ताराधिपमिवोल्लिखन् ।
हरन्निव सनक्षत्रं गगनं सार्कमण्डलम् ॥

க்ரஸமான இவாகாஶம் தாராதிப மிவோல்லிகந் ।
ஹரந்நிவ ஸநக்ஷத்ரம் ககனம் ஸார்க மண்டலம் ॥ 5

मारुतस्यात्मजः श्रीमान् कपिर्व्योमचरो महान् ।
हनुमान् मेघजालानि विकर्षन्निव गच्छति ॥

மாருதஸ்யாத்மஜ: ஸ்ரீமாந் கபிர்வ்யோம சரோ மஹான் ।
ஹநுமான் மேகஜாலாநி விகர்ஷந்நிவ கச்சதி ॥ 6

மாருதஸ்ய ஆத்மஜ:	- வாயுவின் குமாரரும்
ஸ்ரீமாந்	- லக்ஷ்மியின் கடாக்ஷத்திற்கிலக்கான
மஹாந்	- மஹாத்மாவுமான
ஹநுமான்	- ஹனுமாரென்ற
கபி:	- வானரர்
வ்யோமசர:	- ஆகாய மார்க்கமாய்ச் செல்கிறவராய்
ஆகாஶம்	- ஆகாயத்தில்
க்ரஸமாந: இவ	- விழுங்குபவர் போலவும்
தாராதிபம்	- சந்திரனை
உல்லிகந் இவ	- உராய்பவர் போலவும்
ககநம்	- ஆகாயத்தை
ஸார்கமண்டலம்	- சூரிய மண்டலத்துடனும்
ஸநக்ஷத்ரம்	- நக்ஷத்திரங்களுடனும்
ஹரந் இவ	- கொள்ளை கொள்பவர் போலவும்
மேகஜாலாநி	- மேகக் கூட்டங்களை
விகர்ஷந் இவ	- இழுப்பவர் போலவும்
கச்சதி	- கடக்கிறார்.

पाण्डरारुणवर्णानि नीलमाञ्जिष्ठकानि च ।
हरितारुणवर्णानि महाभ्राणि चकाशिरे ॥

பாண்டராருணவர்ணாநி நீலமாஞ்ஜிஷ்ட காநி ச ।
ஹரிதாருண வர்ணாநி மஹாப்ராணி சகாஶிரே ॥ 7

மஹாப்ராணி - பெரு மேகங்கள்
பாண்டராருணவர்ணாநி-வெண்மை நிறமுள்ளவைகளாகவும் சிவப்பு நிறமுள்ளவைகளாகவும்
நீலமாஞ்ஜிஷ்டகாநி - நீல நிறமுள்ளவைகளாகவும் மஞ்சள் கலந்த சிவப்பு நிறமுள்ளவைகளாகவும்
ஹரிதாருணவர்ணாநி- பச்சை கலந்த சிவப்பு நிறமுள்ளவைகளாகவும்
சகாஶிரே - காணப்பட்டன.

प्रविशन्नभ्रजालानि निष्पतंश्च पुनः पुनः ।
प्रच्छन्नश्च प्रकाशश्च चन्द्रमा इव लक्ष्यते ॥

ப்ரவிஶந்நப்ரஜாலாநி நிஷ்க்ராமம்ஶ்ச புந: புந: ।
ப்ரச்சந்நஶ்ச ப்ரகாசஶ்ச சந்த்ரமா இவ லக்ஷ்யதே ॥ 8

அப்ரஜாலாநி - மேகக் கூட்டங்களில்
புநஃ புநஃ - அடிக்கடி
ப்ரவிஶந் - நுழைந்து
ச - முற்றிலும்
ப்ரச்சந்நஃ - மறைக்கப்பட்டவராய்
ச - அப்படியே
நிஷ்பதந் - வெளிப்பட்டு
ச - முற்றிலும்
ப்ரகாஶஃ - கண்களுக்குப் புலப்படுகிறவராய்
சந்த்ரமாஃ இவ - சந்திரன் போல
லக்ஷ்யதே - (அவர்) விளங்குகிறார்.

विविधाभ्रघनापन्नगोचरो धवलाम्बरः ।
दृश्यादृश्यतनुर्वीरस्तदा चन्द्रायतेऽम्बरे ॥

விவிதாப்ர கநாபந்ந கோசரோ தவளாம் பர: ।
த்ருஶ்யா த்ருஶ்யதநுர் வீரஸ் ததா சந்த்ராயதேऽம்பரே ॥ 9

ததா - அப்பொழுது
தவலாம்பரஃ - வெள்ளை ஆடையுடுத்த
வீரஃ - வீரரான அவர்
அம்பரே - ஆகாயத்தில்
விவிதாப்ரகநாபன்னகோசரஃ-பலவித மேகங்களுக்கிடையில் மறைந்தும் வெளிப்பட்டும்

த்ருஶ்யாத்ருஶ்யதநு:- உரு காணப்படுகிறதாயும் காணப்படாததாயும்
சந்த்ராயதே - சந்திரனெனவே விளங்குகிறார்.

तार्क्ष्यायमाणो गगने बभासे वायुनन्दनः ।
दारयन् मेघबृन्दानि निष्पतंश्च पुनः पुनः ॥

தார்க்ஷ்யாய மாணோ ககநே பபாஸே வாயு நந்தன: ।
தாரயந் மேக ப்ருந்தாநி நிஷ்பதம்ஶ்ச புன: புன: ॥ 10

மேகப்ருந்தாநி - மேகக் கூட்டங்களை
புந: புந: - அடிக்கடி
தாரயந் - பிளந்து கொண்டு
நிஷ்பதந் ச - வெளிப்படும்
வாயுநந்தந: - வாயு நந்தனர்
ககநே - ஆகாயத்தில்
தார்க்ஷ்யாயமாண: - கருடன் போலவே
பபாஸே - விளங்கினார்.

नदन्नादेन महता मेघस्वनमहास्वनः ।
प्रवरान् राक्षसान् हत्वा नाम विश्राव्य चात्मनः ॥

நதந்நாதேன மஹதா மேகஸ்வன மஹாஸ்வன: ।
ப்ரவராந் ராக்ஷஸாந் ஹத்வா நாம விஶ்ராவ்ய சாத்மன: ॥ 11

आकुलां नगरीं कृत्वा व्यथयित्वा च रावणम् ।
अर्दयित्वा बलं घोरं वैदेहीमभिवाद्य च ॥
आजगाम महातेजाः पुनर्मध्येन सागरम् ॥

ஆகுலாம் நகரீம் க்ருத்வா வ்யதயித்வா ச ராவணம் ।
அர்தயித்வா பலம் கோரம் வைதேஹீ மபி வாத்ய ச ॥
ஆஜகாம மஹாதேஜா: புனர்மத்யேன ஸாகரம் ॥ 12

மஹாதேஜா: - மஹாதேஜோவானான (அவர்)
ப்ரவராந் - பலசாலிகளான
ராக்ஷஸாந் - ராக்ஷஸர்களை
ஹத்வா - சிதைத்து
கோரம் - கோரமான
பலம் - ஸைன்யத்தை
அர்தயித்வா - அழித்து
நகரீம் - பட்டணத்தை
ஆகுலாம் க்ருத்வா - மலங்கச் செய்து
ராவணம் ச - ராவணனையும்
வ்யதயித்வா - திடுக்கிடச் செய்து

வைதேஹீம் ச	-	வைதேஹியாரையும்
அபிவாத்ய ச	-	கண்டு பேசி
ஆத்மநঃ	-	தமது
நாம ச	-	பெயரை (எங்கும்)
விஶ்ராவ்ய	-	பிரசுரப்படுத்தி
மஹதா நாதேந	-	பெரிய கூச்சலோடு
நதந்	-	எதிரொலி உண்டாகும்படி சத்தமிட்டுக் கொண்டு
மேகஸ்வநமஹாஸ்வநঃ	-	மேக கர்ஜனை போல் பலமாகக் கர்ஜிப்பவாய்
புநঃ	-	திம்பவும்
ஸாகரம்	-	சமுத்திரத்தின்
மத்யேந	-	மேலேயே
ஆஜகாம	-	வந்து சேர்ந்தார்.

पर्वतेन्द्रं सुनाभं च समुपस्पृश्य वीर्यवान् ।
ज्यामुक्त इव नाराचो महावेगोऽभ्युपागतः ॥

பர்வதேந்த்ரம் ஸுநாபம் ச ஸமுபஸ்ப்ருஶ்ய வீர்யவான் ।
ஜ்யாமுக்த இவ நாராசோ மஹாவேகோऽப்யுபாகத: ॥ 13

வீர்யவாந்	-	வீர்யவானான (அவர்)
ஸுநாபம்	-	மைனாகம் (என்ற)
பர்வதேந்த்ரம் ச	-	பர்வத ச்ரேஷ்டத்தை
ஸமுபஸ்ப்ருஶ்ய	-	தடவிக் கொடுத்து
ஜ்யாமுக்தঃ	-	நாணை விட்டுப் புறப்பட்ட
நாராசঃ இவ	-	நாராச பாணம்போல்
மஹாவேகঃ	-	மிக வேகமுடையவராய்
அப்யுபாகத:	-	சென்றார்.

स किचिदनुसंप्राप्तः समालोक्य महागिरिम् ।
महेन्द्रं मेघसंकाशं ननाद हरिपुंगवः ॥

ஸ கிஞ்சிதநு ஸம்ப்ராப்த: ஸமாலோக்யமஹாகிரிம் ।
மஹேந்த்ரம் மேகஸங்காஶம் நநாத ஹரிபுங்கவ : ॥ 14

ஸঃ ஹரிபுங்கவঃ	-	அந்த வானர வீரர்
கிஞ்சித்	-	கொஞ்சம்
அநுஸம்ப்ராப்தঃ	-	ஸமீபமாய் வந்ததும்
மேகஸங்காஶம்	-	மேகத்திற்கு நிகரான
மஹேந்த்ரம்	-	மஹேந்திரம் (என்ற)
மஹாகிரிம்	-	மஹாகிரியை
ஸமாலோக்ய	-	கண்டு
நநாத	-	கம்பீரமாய்க் கர்ஜித்தார்.

स पूरयामास कपिर्दिशो दश समन्ततः ।
नदन्नादेन महता मेघस्वनमहास्वनः ॥

ஸ பூரயாமாஸ கபிர்திஶோ தஶ ஸமந்தத: ।
நதந்நாதேந மஹதா மேகஸ்வந மஹா ஸ்வன: ॥ 15

ஸ: கபி: - அவ்வானரர்
மேகஸ்வநமஹாஸ்வந:-மேக கோஷம் போன்ற பெருங்குரலுடையவராய்
நதந் - கர்ஜித்துக் கொண்டு
மஹதா - மஹத்தான
நாதேந - சத்தத்தால்
தஶ திஶ: - பத்து திசைகளில்
ஸமந்தத: - எங்கும்
பூரயாமாஸ - பரவச் செய்தார்.

स तं देशमनुप्राप्तः सुहृद्दर्शनलालसः ।
ननाद हरिशार्दूलो लाङ्गूलं चाप्यकम्पयत् ॥

ஸ தம் தேஶ மனுப்ராப்த: ஸுஹ்ருத்தர்ஶந லாலஸ: ।
நநாத ஹரி ஶார்தூலோ லாங்கூலஞ்சாப்யகம்பயத் ॥ 16

ஸுஹ்ருத்தர்ஶந லாலஸ: - ஆப்த சிநேகிதர்களைக் காணுமவாவுடனிருக்கும்
ஸ: ஹரிஶார்தூல: - அந்த வானரோத்தமர்
தம் தேஶம் - அந்த இடத்தை
அநுப்ராப்த: - கிட்டியவராய்
நநாத - இரைந்து கூச்சலிட்டார்;
லாங்கூலம் அபி ச - வாலையும்
அகம்பயத் - ஆட்டினார்.

तस्य नानद्यमानस्य सुपर्णाचरिते पथि ।
फलतीवास्य घोषेण गगनं सार्कमण्डलम् ॥

தஸ்ய நாநத்யமானஸ்ய ஸுபர்ணாசரிதே பதி ।
பலதீவாஸ்ய கோஷேண ககனம் ஸார்க மண்டலம் ॥ 17

ஸுபர்ணசரிதே - பறவைகள் (கருடர் திரியும்)
பதி - பிரதேசத்தில்
நாநத்யமாநஸ்ய - கூச்சலிட்டுக் கொண்டு வரும்
தஸ்ய - இந்த
அஸ்ய - இவருடைய
கோஷேண - கோஷத்தால்
ஸார்கமண்டலம் - ஸூர்ய மண்டலத்தோடு கூடிய

ககநம்	-	ஆகாயம்
பலதி இவ	-	பிளவு படுவது போலிருந்தது.

ये तु तत्रोत्तरे तीरे समुद्रस्य महाबलाः ।
पूर्वं संविष्ठिताः शूरा वायुपुत्रदिदृक्षवः ॥

யேது தத்ரோத்தரே தீரே ஸமுத்ரஸ்ய மஹா பலா: ।
பூர்வம் ஸம்விஷ்டிதா: ஶூரா வாயுபுத்ர தித்ருக்ஷவ: ॥ 18

महतो वायुनुन्नस्य तोयदस्येव गर्जितम् ।
शुश्रुवुस्ते तदा घोषमूरुवेगं हनूमतः ॥

மஹதோ வாயுநுந்நஸ்ய தோயதஸ்யேவ கர்ஜிதம் ।
ஶுஶ்ருவுஸ்தே ததா கோஷ மூரு வேகம் ஹநூமத: ॥ 19

தத்ர	-	அதிப்படி இருக்கையில்
மஹாபலாः	-	மஹா பலிஷ்டர்களான
ஶூராः	-	சூரர்கள்
வாயுபுத்ரதித்ருக்ஷவः	-	வாயு புத்திரரைக் காணுமவா கொண்டவர்களாய்
ஸமுத்ரஸ்ய	-	ஸமுத்திரத்தின்
உத்தரே தீரே	-	வடகரையில்
பூர்வம்	-	ஏற்கெனவே
ஸம்விஷ்டிதாः	-	வந்து திரண்டிருந்தவர்கள்
யே	-	எவர்களோ
தே	-	அவர்கள்
வாயுநுந்நஸ்ய	-	வாயுவினால் அலைப்புண்டான
தோயதஸ்ய	-	மேகத்தின்
கர்ஜித மிவ	-	கர்ஜனையைப் போலிருக்கிற
மஹதः	-	மஹாத்மாவான
ஹநூமதः	-	ஹனுமாரின்
கோஷம் து	-	கோஷத்தையும்.
ஊருவேகம்	-	தொடைகளின் சலனத்தையும்
ததா	-	அப்பொழுது
ஶுஶ்ருவுः	-	கேட்டார்கள்.

ते दीनमानसः सर्वे शुश्रुवुः काननौकसः ।
वानरेन्द्रस्य निर्घोषं पर्जन्यनिनदोपमम् ।

தே தீநமனஸ: ஸர்வே ஶுஶ்ருவு: கானனௌகஸ: ।
வானரேந்த்ரஸ்ய நிர்கோஷம் பர்ஜந்யநிநதோபமம் ॥ 20

வாநரேந்த்ரஸ்ய	-	வானரோத்தமரின்
பர்ஜந்யநிநதோபமம்	-	மேக முழக்கத்திற்கு நிகரான
நிர்கோஷம்	-	பேரொலியை

தே காநநெளகஸ: - அந்த வனவாஸிகள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
தீநமநஸ: - ஏக்கம் பிடித்த மனத்தினர்களாய்
ஶுஶ்ருவு: - செவி கொடுத்துக் கவனித்தார்கள்.

निशम्य नदतो नादं वानरास्ते समन्ततः ।
बभूवुरुत्सुकाः सर्वे सुहृद्दर्शनकाङ्क्षिणः ॥

நிஶம்ய நததோ நாதம் வானராஸ்தே ஸமந்தத: ।
பபூவுருத்ஸுகா: ஸர்வே ஸுஹ்ருத் தர்ஶந காங்க்ஷிண: ॥ 21

ஸமந்தத: - எங்கும்
நதத: - எதிரொலி உடாகச் செய்கிறவருடைய
நாதம் - பேரொலியை
தே - அந்த
வாநரா: - வானரர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
நிஶம்ய - உள்ளபடி அறிந்து
ஸுஹ்ருத்தர்ஶந - ஆப்தனை நேரிலே காண
காங்க்ஷிண: விரும்பியவர்களாய்
உத்ஸுகா: பபூவு: - எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

जाम्बवांस्तु हरिश्रेष्ठः प्रीतिसंहृष्टमानसः ।
उपामन्त्र्य हरीन् सर्वानिदं वचनमब्रवीत् ॥

ஜாம்பவாந் து ஹரிஶ்ரேஷ்ட: ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்ட மானஸ: ।
உபாமந்த்ர்ய ஹரீன் ஸர்வாநிதம் வசனமப்ரவீத் ॥ 22

ஹரிஶ்ரேஷ்ட: - வானரர்களுக்கு அத்யந்த பிரியரான
ஸ: - அந்த
ஜாம்பவாந் - ஜாம்பவந்தர்
ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்ட மாநஸ: - அன்பினால் மனத்தில் சந்தோஷமுற்றவராய்
ஹரீந் - வானரர்கள்
ஸர்வாந் - எல்லோரையும்
உபாமந்த்ரய - அருகில் கூவி அழைத்து
இதம் - பின்வருகிற
வசநம் - வசனத்தை
அப்ரவீத் - உரைத்தார்.

सर्वथा कृतकार्योऽसौ हनुमान्नात्र संशयः ।
न ह्यस्याकृतकार्यस्य नाद एवंविधो भवेत् ॥

ஸர்வதா க்ருதகார்யோऽஸௌ ஹநூமாந் நாத்ர ஸம்ஶய: ।
ந ஹ்யஸ்யா க்ருத கார்யஸ்ய நாத ஏவம்விதோ பவேத் ॥ 23

அஸௌ	-	"இந்த
ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
ஸர்வதா	-	முற்றிலும்
க்ருதகார்ய:	-	கார்யத்தைச் சாதித்து விட்டார்;
அத்ர	-	இதில்
ஸம்ஶய: ந	-	ஸந்தேகமில்லை
ஹி	-	ஏனெனில்
அக்ருதகார்யஸ்ய	-	கார்யம் செய்து முடிக்காத
அஸ்ய நாத:	-	இவருடைய கோஷம்
ஏவம்வித:	-	இப்படிப்பட்டதாய்
ந பவேத்	-	இராது."

तस्य बाहूरुवेगं च निनादं च महात्मनः ।
निशम्य हरयो हृष्टाः समुत्पेतुस्ततस्ततः ॥

தஸ்ய பாஹூருவேகம் ச நிநாதம் ச மஹாத்மன: ।
நிஶம்ய ஹரயோ ஹ்ருஷ்டா: ஸமுத்பேதுஸ் ததஸ்தத: ॥ 24

தஸ்ய	-	அந்த
மஹாத்மந:	-	மஹாத்மாவின்
பாஹூருவேகம் ச	-	புஜங்கள், தொடைகள், இவைகளின் சலனத்தையும்
நிநாதம் ச	-	கர்ஜனையையும்
நிஶம்ய	-	செவிக் கொண்டு
ஹரய:	-	வானரர்கள்
ஹ்ருஷ்டா:	-	மனமகிழ்ந்தவர்களாய்
ததஸ்தத:	-	அங்கங்கேயே
ஸமுத்பேது:	-	துள்ளிக் குதித்தனர்.

ते नगाग्रान्नगाग्राणि शिखराच्छिखराणि च ।
प्रहृष्टाः समपद्यन्त हनूमन्तं दिदृक्षवः ॥

தே நகாக்ராந் நகாக்ராணி சிகராச்சிகரர்ணி ச ।
ப்ரஹ்ருஷ்டா: ஸமபத்யந்த ஹநூமந்தம் தித்ருக்ஷவ: ॥ 25

தே	-	அவர்கள்
ஹநூமந்தம்	-	ஹனுமாரை
தித்ருக்ஷவ:	-	காண ஆவல் கொண்டவர்களாய்
ப்ரஹ்ருஷ்டா:	-	குதூஹலித்து
நகாக்ராத்	-	மரத்தின் உச்சியிலிருந்து
நகாக்ராணி	-	மர உச்சிகளையும்

ஶிகராத்	-	சிகரத்தினின்று
ஶிகராணி ச	-	சிகரங்களையும்
ஸமபத்யந்த	-	(தாண்டி வந்து) ஒருமிக்கக் கூடினார்கள்.

ते प्रीताः पादपाग्रेषु गृह्य शाखाः सुपुष्पिताः ।
वासांसीव महार्हाणि दुधुवुर्वानरास्तदा ।।

தே ப்ரீதா: பாதபாக்ரேஷு க்ருஹ்ய ஶாகா: ஸுபுஷ்பிதா: ।
வாஸாம்ஸீவ மஹார்ஹாணி துதுவுர் வானராஸ்ததா: ॥ 26

ததா	-	அப்பொழுது
ப்ரீதா:	-	களிப்புற்ற
தே வாநரா:	-	அந்த வானரர்கள்
பாதபாக்ரேஷு	-	மர நுனிகளில்
ஸுபுஷ்பிதா:	-	அழகாய்ப் புஷ்பித்திருந்த
ஶாகா:	-	கிளைகளை
க்ருஹ்ய	-	பிடுங்கி எடுத்துக் கொண்டு
மஹார்ஹாணி	-	விலையுயர்ந்த
வாஸாம்ஸி	-	வஸ்திரங்களை
இவ	-	எப்படியோ அப்படி
துதுவு:	-	இங்குமங்குமாய் ஆட்டினார்கள்.

गिरिगह्वरसंलीनो यथा गर्जति मारुतः ।
एवं जगर्ज बलवान् हनूमान् मारुतात्मजः ।।

கிரிகஹ்வர ஸம் லீநோ யதா கர்ஜதி மாருத: ।
ஏவம் ஜகர்ஜ பலவாந் ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 27

கிரிகஹ்வரஸம்லீந:	-	மலைக் குஹையினுள் புகுந்த
மாருத:	-	காற்று
யதா	-	எவ்வண்ணம்
கர்ஜதி	-	கர்ஜிக்குமோ
ஏவம்	-	இப்படியே
மாருதாத்மஜ:	-	வாயு புத்திரரும்
பலவாந்	-	மிக்க பலமுடையவருமான
ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
ஜகர்ஜ	-	கர்ஜித்தார்.

तमभ्रघनसंकाशमापतन्तं महाकपिम् ।
दृष्ट्वा ते वानराः सर्वे तस्थुः प्राञ्जलयस्तदा ।।

தமப்ர கநஸங்காஶமாபதந்தம் மஹாகபிம் ।
த்ருஷ்ட்வா தே வானரா: ஸர்வே தஸ்து: ப்ராஞ்ஜலயஸ்ததா ॥ 28

ததா - அப்பொழுது
அப்ரகநஸங்காஶம் - காள மேகத்திற்கு நிகராய்
ஆபதந்தம் - பாய்ந்து வருகிற
தம் - அந்த
மஹாகபிம் - மஹாகபியை
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு
தே வாநராஃ - அந்த வானரர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
ப்ராஞ்ஜலயஃ - கை கூப்பிக் கொண்டு
தஸ்துஃ - நின்றார்கள்.

ततस्तु वेगवांस्तस्य गिरेर्गिरिनिभः कपिः ।
निपपात महेन्द्रस्य शिखरे पादपाकुले ॥

ததஸ்து வேகவாம் ஸ்தஸ்ய கிரேர் கிரிநிப: கபி: ।
நிபபாத மஹேந்த்ரஸ்ய ஶிகரே பாதபாகுலே ॥ 29

ததஃ - அப்பொழுது
கிரிநிபஃ - மலைக்கு நிகராய்
வேகவாந் - பலம் படைத்த
கபிஃ து - வானரரும்
தஸ்ய - அந்த
மஹேந்த்ரஸ்ய கிரேஃ- மஹேந்திர மலையின்
பாதபாகுலேஶிகரே - மரம் செறிந்த சிகரத்தில்
நிபபாத - வந்திறங்கினார்.

हर्षेणापूर्यमाणोऽसौ रम्ये पर्वतनिर्झरे ।
छिन्नपक्ष इवाकाशात् पपात धरणीधरः ॥

ஹர்ஷேணாபூர்ய மாணோऽஸௌ ரம்யே பர்வதநிர்ஜரே ।
சின்னபக்ஷ இவாகாஶாத் பபாத தரணீதர: ॥ 30

அஸௌ - இவர்
ஹர்ஷேண - ஆனந்தத்தினால்
ஆயூர்யமாணஃ - உடம்பு பூரித்தவராய்
சிந்நபக்ஷஃ - சிறகிழந்த
தரணீதரஃ இவ - பர்வதம்போல்
ஆகாஶாத் - ஆகாயத்தினின்று
ரம்யே - அழகான
பர்வதநிர்ஜரே - மலையருவியில்
பபாத - குதித்தார்.

ततस्ते प्रीतमनसः सर्वे वानरपुंगवाः ।
हनूमन्तं महात्मानं परिवार्योपतस्थिरे ॥

த்தஸ்தே ப்ரீதமனஸ: ஸர்வே வானர புங்கவா: ।
ஹநூமந்தம் மஹாத்மானம் பரிவார்யோபதஸ்திரே ॥ 31

தத:	-	அதனால்
ப்ரீதமநஸ:	-	ஸந்துஷ்டசித்தராய்
தே	-	அந்த
வாநரபுங்கவா:	-	வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வே	-	எல்லோரும்
மஹாத்மாநம்	-	மஹாத்மாவான
ஹநுமந்தம்	-	ஹனுமாரை
பரிவார்ய	-	சூழந்து கொண்டு
உபதஸ்திரே	-	கிட்டி நின்றார்கள்.

परिवार्य च ते सर्वे परां प्रीतिमुपागता: ।
प्रहृष्टवदना: सर्वे तमरोगमुपागमन् ॥

பரிவார்ய ச தே ஸர்வே பராம் ப்ரீதி முபாகதா: ।
ப்ரஹ்ருஷ்டவதநா: ஸர்வே தமரோக முபாகமன் ॥ 32

தே	-	அவர்கள்
ஸர்வே	-	எல்லோரும்
பரிவார்ய	-	சூழ்ந்து கொண்டு
பராம் ப்ரீதிம்	-	மிகுந்த ப்ரீதியை
உபாகதா:	-	அடைந்தார்கள்.
ஸர்வே	-	எல்லோரும்
அரோகம்	-	க்ஷேமமாயிருக்கும்
தம்	-	அவரை
ச	-	அதனால்
ப்ரஹ்ருஷ்டவதநா:	-	மலர்ந்த முகமுடையவர்களாய்
உபாகமந்	-	கிட்டி நெருங்கினார்கள்.

उपायनानि चादाय मूलानि च फलानि च ।
प्रत्यर्चयन् हरिश्रेष्ठं हरयो मारुतात्मजम् ॥

உபாயநாநி சாதாய மூலாநி ச பலாநி ச ।
ப்ரத்யர்சயந் ஹரிஶ்ரேஷ்டம் ஹரயோ மாருதாத்மஜம் ॥ 33

ஹரய:	-	வானரர்கள்
மாருதாத்மஜம்	-	வாயு குமாரரான
ஹரிஶ்ரேஷ்டம்	-	வான்ரோத்தமருக்கு
மூலாநி ச	-	கிழங்குக்ளையும்
பலாநி ச	-	பழங்களையும்
உபாயநாநி	-	பரிசாக
ஆதாய	-	கொண்டு வந்து கொடுத்து
ப்ரத்யர்சயந் ச	-	உபசாரம் செய்தனர்.

हनूमांस्तु गुरून् वृद्धाञ्जाम्बवत्प्रमुखांस्तदा ।
कुमारमङ्गदं चैव सोऽवन्दत महाकपिः ॥

ஹநூமாம்ஸ்து குரூன் வ்ருத்தாஞ்ஜாம்பவத் ப்ரமுகாம்ஸ்ததா ।
குமாரமங்கதம் சைவ ஸோ஽வந்தத மஹாகபி: ॥ 34

ஸஃ	-	அந்த
மஹாகபிஃ	-	மஹாகபியான
ஹநுமாந் து	-	ஹனுமாரோ
ததா	-	அப்பொழுது
ஜாம்பவத்ப்ரமுகாந்	-	ஜாம்பவந்தர் முதலான
குரூந்	-	பூஜ்யர்களையும்
வ்ருத்தாந் ச	-	பெரியோர்களையும்
குமாரம்	-	இளவரசரான
அங்கதம் ஏவ	-	அங்கதரையும்
அவந்தத	-	வந்தனம் செய்தார்.

स ताभ्यां पूजितः पूज्यः कपिभिश्च प्रसादितः ।
दृष्टा सीतेति विक्रान्तः संक्षेपेण न्यवेदयत् ॥

ஸ தாப்யாம் பூஜித: பூஜ்ய கபிபிஶ்ச ப்ரஸாதித: ।
த்ருஷ்டா ஸீதேதி விக்ராந்த: ஸம்க்ஷேபேண ந்யவேதயத் ॥ 35

விக்ராந்தஃ	-	பராக்கிரமசாலியாய்
பூஜ்யஃ	-	வெகு மதிப்புக்குரிய
ஸஃ	-	அவர்
தாப்யாம்	-	அவ்விருவர்களால்
பூஜிதஃ ச	-	விசுவாசத்துடன் வாழ்த்தப்பட்டவராயும்
கபிபிஃ	-	வானரர்களால்
ப்ரஸாதிதஃ	-	பூஜிக்கப்பட்டவராயும்
த்ருஷ்டா	-	''காணப்பட்டாள்
ஸீதா	-	ஸீதை''
இதி	-	என்று

ஸம்க்ஷேபேணந்யவேதயத்-சுருக்கமாய் சொன்னார்.

निषसाद च हस्तेन गृहीत्वा वालिनः सुतम् ।
रमणीये वनोद्देशे महेन्द्रस्य गिरेस्तदा ॥
हनुमानब्रवीद्धृष्टस्तदा तान् वानरर्षभान् ॥
36

நிஷஸாத ச ஹஸ்தேந க்ருஹீத்வா வாலிந: ஸுதம் ॥
ரமணீயே வநோத்தேஶே மஹேந்த்ரஸ்ய கிரேஸ்ததா । 37
ஹநுமாந ப்ரவீத் த்ருஷ்டஸ்ததா தான் வாநரர்ஷபான் ॥

ஹநுமான்	ஹனுமார்
ஹ்ருஷ்ட:	அகமிழ்ந்தவராய்
ததா	அப்பொழுது
வாலிந:	வாலியின்
ஸுதம்	மைந்தனை
ஹஸ்தேந க்ருஹீத்வா	கைகோத்தழைத்து
மஹேந்த்ரஸ்ய கிரே:	மஹேந்திர கிரியினது
ரமணீயே	ரமணீயமான
வநோத்தேஸே ச	வனத்தின் ஓரிடத்தில்
நிஷஸாத	உட்கார்ந்தார்.
தாந்	அந்த
வாநரர்ஷபாந்	வானரோத்தமர்களைப் பார்த்து
ததா	அக்காலத்தில்
அப்ரவீத்	பின்வருமாறு சொன்னார்.

अशोकवनिकासंस्था दृष्टा सा जनकात्मजा ।
रक्ष्यमाणा सुघोराभी राक्षसीभिरनिन्दिता ॥

அசோகவநிகாஸம்ஸ்தா த்ருஷ்டா ஸா ஜனகாத்மஜா ।
ரக்ஷ்யமாணா ஸுகோராபீ ராக்ஷஸீபி ரநிந்திதா ॥ 38

एकवेणीधरा बाला रामदर्शनलालसा ।
उपवासपरिश्रान्ता जटिला मलिना कृशा ॥

ஏகவேணீதரா பாலா ராமதர்ஸநலாலஸா ।
உபவாஸ பரிஸ்ராந்தா ஜடிலா மலிநா க்ருஸா ॥ 39

ஸா	"அந்த
பாலா	பருவம் நிரம்பாத
ஜநகாத்மஜா	ஜனகர் திருமகள்
அஸோகவநிகாஸம்ஸ்தா	அசோக வனத்திடையிலிருப்பவளாய்
ஸுகோராபி:	கொடிய
ராக்ஷஸீபி:	அரக்கிகளால்
ரக்ஷ்யமாணா	காவல் காக்கப்பட்டவளாய்
ஏகவேணீதரா	ஏகவேணியைத் தரிப்பவளாய்
ஜடிலா	முடிசடை பிடித்தவளாய்
மலிநா	புழுதி படிந்தவளாய்
ராமதர்ஸநலாலஸா	ஸ்ரீ ராம தரிசனத்திற்காக ஏங்கிக் கிடப்பவளாய்
உபவாஸ பரிஸ்ராந்தா	உபவாசத்தால் மிக நொந்தவளாய்
க்ருஸா	இளைத்திருப்பவளாய்
த்ருஷ்டா	காணப்பட்டாள்."

ततो दृष्टेति वचनं महार्थममृतोपमम् ।
निशम्य मारुतेः सर्वे मुदिता वानरा भवन् ॥

ததோ த்ருஷ்டேதி வசனம் மஹார்த மம்ருதோபமம் ।
நிஶம்ய மாருதே: ஸர்வே முதிதா: வானரா பவன் ॥ 40

வானராஃ	வானரர்கள்
ஸர்வே	எல்லோரும்
மாருதேஃ	மாருதியினிடத்திலிருந்து
த்ருஷ்டா	"காணப்பட்டாள்"
இதி	என்னும்
அம்ருதோபமம்	அமுதத்துக்குச் சமமாய்
மஹார்தம்	பெரும் பயனுள்ளதனான
வசநம்	சொல்லை
நிஶம்ய	கேட்டு,
ததஃ	அதனால்
முதிதாஃ	மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்டவர்களாக
அபவந்	ஆயினர்.

क्ष्वेलन्त्यन्ये नदन्त्यन्ये गर्जन्त्यन्ये महाबलाः ।
चक्रुः किलिकिलामन्ये प्रतिगर्जन्ति चापरे ॥

க்ஷ்வேலந்த்யந்யே நதந்த்யன்யே கர்ஜந்த்யன்யே மஹாபலா: ।
சக்ரு: கிலகிலாமன்யே ப்ரதிகர்ஜந்தி சாபரே ॥ 41

அந்யே	சில
மஹாபலாஃ	மிக்க பலிஷ்டர்கள்
க்ஷ்வேலந்தி	தாவித் தாவிக் குதித்தார்கள்;
அந்யே	வேறு சிலர்
நதந்தி	எக்காளம் போட்டார்கள்;
அந்யே	இன்னும் சிலர்
கர்ஜந்தி	மேகநாதம் செய்தார்கள்.
அந்யே	பின்னும் சிலர்
கிலிகிலாம்	'கிலகில' என்கிற சத்தத்தை
சக்ருஃ	செய்தார்கள்.
அபரே	மற்றவர்கள்
ப்ரதிகர்ஜந்தி ச	எதிரொலியாய்க் கூவினார்கள்.

केचिदुच्छ्रितलांगूलाः प्रहृष्टाः कपिकुञ्जराः ।
अञ्चितायतदीर्घाणि लांगूलानि प्रविव्यधुः ॥

கேசித் உச்ச்ரித லாங்கூலா: ப்ரஹ்ருஷ்டா: கபிகுஞ்ஜரா: । 42
அஞ்சிதாய ததீர்காணி லாங்கூலாநி ப்ரவிவ்யது: ॥

கேசித் - சில
கபிகுஞ்ஜரா: - வானரோத்தமர்கள்
ப்ரஹ்ருஷ்டா: - அத்யந்தம் மகிழ்ச்சி கொண்டவர்களாய்
உச்ச்ரிதலாங்கூலா: - வால்களை உயரத் தூக்கியவர்களாய்
அஞ்சிதாயததீர்காணி- அழகாய்ப் பருத்து நீண்ட
லாங்கூலாநி - வால்களை
ப்ரவிவ்யது: - ஆட்டினார்கள்.

अपरे च हनूमन्तं वानरा वारणोपमम् ।
आप्लुत्य गिरिशृङ्गेभ्यः संस्पृशन्ति स्म हर्षिताः ॥

அபரே ச ஹநூமந்தம் வாநரா வாரணோபமம் ।
ஆப்லுத்ய கிரிஶ்ருங்கேப்ய: ஸம்ஸ்ப்ருஶந்தி ஸ்ம ஹர்ஷிதா: ॥ 43

அபரே ச - ஒப்புயர்வில்லாத
வாநரா: - வானரர்கள்
கிரிஶ்ருங்கேப்ய: - மலையின் கொடு முடிகளினின்று
ஆப்லுத்ய - எழும்பி வந்து
வாரணோபமம் - குஞ்சரம் போல் விளங்குகின்ற
ஹநூமந்தம் - ஹனுமாரை
ஹர்ஷிதா: - மனமகிழ்ந்தவர்களாய்
ஸம்ஸ்ப்ருஶந்தி ஸ்ம- ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டனர்.

उक्तवाक्यं हनूमन्तमङ्गदस्तमथाब्रवीत् ।
सर्वेषां हरिवीराणां मध्ये वाचमनुत्तमाम् ॥

உக்தவாக்யம் ஹநூமந்தமங்கதஸ் தமதாப்ரவீத் ।
ஸர்வேஷாம் ஹரிவீராணாம் மத்யே வாசமநுத்தமாம் ॥ 44

ஸர்வேஷாம் - ஸமஸ்தமான
ஹரிவீராணாம் - வானர வீரர்களின்
மத்யே - கோஷ்டியில்
உக்தவாக்யம் - வார்த்தை சொல்லி முடித்த
தம - அந்த
ஹநூமந்தம் - ஹனுமாரைப் பார்த்து
அங்கத: - அங்கதன்
வசநம் - ஒரு மொழியை
உத்மம் - உத்தமமாய்
அத அப்ரவீத் - இப்படி மொழிந்தான்.

सत्त्वे वीर्ये न ते कश्चित् समो वानर विद्यते ।
यदवप्लुत्य विस्तीर्णं सागरं पुनरागतः ॥

ஸத்த்வே வீர்யே ந தே கஶ்சித் ஸமோ வாநர வித்யதே ।
யதவப்லுத்ய விஸ்தீர்ணம் ஸாகரம் புனராகத: ॥ 45

விஸ்தீர்ணம்	- ''விசாலமான
ஸாகரம் அவப்லுத்ய	- கடலைக் கடந்து சென்று
புந:	- திரும்பவும்
ஆகத:	- வந்து சேர்ந்தவர்
யத்	- என்றதனால்
வாநர	- வானரரே!
ஸத்வே	- வலியிலும்
வீர்யே	- வீர்யத்திலும்
தே ஸம:	- உமக்கு இணையானவர்
கஶ்சித் ந வித்யதே	- ஒருவரும் இல்லை.

अहो स्वामिनि ते भक्तिरहो वीर्यमहो धृतिः ।
दिष्ट्या दृष्टा त्वया देवी रामपत्नी यशस्विनी ॥

அஹோ ஸ்வாமிநி தே பக்திரஹோ வீர்யமஹோ த்ருதி: ।
திஷ்ட்யா த்ருஷ்டா த்வயா தேவீ ராமபத்நீ யஶஸ்விநீ ॥ 47

ஸ்வாமிநி	- ''யஜமானரிடத்தில்
தே அஹோ பக்தி:	- உமக்கு என்ன பக்தி!
அஹோ வீர்யம்	- எவ்வளவு வீர்யம்!
அஹோர் த்ருதி:	- என்ன தைரியம்!
யஶஸ்விநீ	- பிரக்யாதையான
தேவீ	- லோக மாதாவாகிய
ராமபத்நீ	- ஸ்ரீராமபத்தினியார்
த்வயா	- உம்மால்
திஷ்ட்யா	- தெய்வாதீனமாய்
த்ருஷ்டா	- காணப்பட்டார்.

दिष्ट्या त्यक्ष्यति काकुत्स्थः शोकं सीतावियोगजम् ।

திஷ்ட்யா த்யக்ஷதி காகுத்ஸ்த: ஶோகம் ஸீதாவியோகஜம் ।

திஷ்ட்யா	- ''நல்ல வேளை!
காகுத்ஸ்த:	- காகுத்ஸ்தர்
ஸீதாவியோகஜம்	- ஸீதையின் வியோகத்தினாலுண்டான
ஶோகம்	- சோகத்தை
த்யக்ஷ்யதி	- நீக்கி விடுவார்.''

ततोऽङ्गदं हनूमन्तं जाम्बवन्तं च वानराः ।
परिवार्य प्रमुदिता भेजिरे विपुलाः शिलाः ॥

ததோऽங்கதம் ஹநூமந்தம் ஜாம்பவந்தம் ச வாநரா: ।
பரிவார்ய ப்ரமுதிதா பேஜிரே விபுலா: ஶிலா: ॥ 48

வாநரா: - வானரர்கள்
விபுலா: ஶிலா: - விசாலமான பாறைகளின் மீது
அங்கதம் - அங்கதனையும்
ஹநூமந்தம் - ஹனுமாரையும்
ஜாம்பவந்தம் ச - ஜாம்பவந்தரையும்
பரிவார்ய - சூழ்ந்து கொண்டு
ப்ரமுதிதா: - மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்டவர்களாய்
தத: - அப்பொழுது
பேஜிரே - மனத்தினுள் கொண்டாடி வந்தடைந்தனர்.

श्रोतुकामाः समुद्रस्य लङ्घनं वानरोत्तमाः ।
दर्शनं चापि लङ्कायाः सीताया रावणस्य च ॥
तस्थुः प्राञ्जलयः सर्वे हनुमद्वदनोन्मुखाः ॥

ஶ்ரோதுகாமா: ஸமுத்ரஸ்ய லங்கனம் வானரோத்தமா: ॥ 49
தர்ஶனம் சாபி லங்காயா: ஸீதாயா ராவணஸ்ய ச ।
தஸ்து: ப்ராஞ்ஜலய: ஸர்வே ஹநுமத்வதநோந் முகா: ॥ 50

வாநரோத்தமா: - வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வே ச - அனைவரும்
ஸமுத்ரஸ்ய - சமுத்திரத்தை
லங்கநம் - தாண்டலையும்
லங்காயா: - லங்கையினுடையவும்
ஸீதாயா: - ஸீதையினுடையவும்
ராவணஸ்ய ச - ராவணனுடையவும்
தர்ஶநம் அபி - காணுதலையும்
ஶ்ரோதுகாமா: - கேட்க ஆவல் கொண்டவர்களாய்
ஹநுமத்வதநோந்முகா:-ஹனுமாரின் முகத்திலேயே கண் வைத்தவர்களாய்
ப்ராஞ்ஜலய: - கை கூப்பியவர்களாய்
தஸ்து: - அசையாது நின்றனர்.

तस्थौ तत्राङ्गदः श्रीमान् वानरैर्बहुभिर्वृतः ।
उपास्यमानो विबुधैर्दिवि देवपतिर्यथा ॥

தஸ்தௌ தத்ராங்கத: ஶ்ரீமாந் வாநரைர் பஹுபிர்வ்ருத: ।
உபாஸ்யமாநோ விபுதைர் திவி தேவ பதிர்யதா ॥ 51

தத்ர - அப்பொழுது
பஹுபி: வாநரை: - பல வானரர்களால்
வ்ருத: - உபாஸிக்கப்பட்ட

ஶ்ரீமாந்	-	பாக்கியவானான
அங்கத:	-	அங்கதன்
திவி	-	தேவ லோகத்தில்
விபுதை:	-	தேவர்களால்
உபாஸ்யமாந:	-	உபாஸிக்கப்பட்ட
தேவபதி: இவ	-	தேவராஜன் போல்
தஸ்தௌ	-	விளங்கினான்.

हनूमता कीर्तिमता यशस्विना तथाङ्गदेनाङ्गदनद्धबाहुना ।
मुदा तदाध्यासितमुन्नतं महन्महीधराग्रं ज्वलितं श्रियाभवत् ॥

ஹநூமதா கீர்திமதா யஶஸ்விநா
ததாங்கதே நாங்கத பத்த பாஹு நா ।
முதா ததாத்யாஸிதமுந்நதம்
மஹன் மஹீதராக்ரம் ஜ்வலிதம் ஶ்ரியாபவத் ॥ 52

உந்நதம்	-	உன்னதமாகிய
மஹத்	-	மஹத்தான
மஹீதராக்ரம்	-	மலையின் உச்சியானது
கீர்திமதா	-	கீர்த்தி பெற்று விளங்கிய
ஹநூமதா	-	ஹனுமாராலும்
அங்கதபத்தபாஹுநா	-	தோள் வளை அணிந்த கைகளையுடையவனும்
யஶஸ்விநா	-	புகழ் பெற்றவனுமான
அங்கதேந	-	அங்கதனாலும்
ததா	-	மேற்கண்டவாறு
முதா	-	களையுடன்
அத்யாஸிதம்	-	வீற்றிருக்கப் பெற்றதாய்
ஶ்ரியா	-	பாக்கிய விசேஷத்தால்
ஜ்வலிதம்	-	தேஜோமயமாய்
ததா	-	அப்பொழுது
அபவத்	-	விளங்கிற்று.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஹநூமத் ப்ரத்யாகமநம் நாம ஸப்தபஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

அஷ்டபஞ்சாஶ: ஸர்க: - 58

ततस्तस्य गिरेः शृङ्गे महेन्द्रस्य महाबलाः ।
हनुमत्प्रमुखाः प्रीतिं हरयो जग्मुरुत्तमाम् ॥

ததஸ் தஸ்ய கிரே: ஶ்ருங்கே மஹேந்த்ரஸ்ய மஹாபலா: ।
ஹநுமத் ப்ரமுகா: ப்ரீதிம் ஹரயோ ஜக்முருத்தமாம் ॥ 1

ஹநுமத்ப்ரமுகா:	- ஹனுமாரைத் தலைவராய் வஹித்த
மஹாபலா:	- மஹாபலிஷ்டர்களாகிய
ஹரய:	- வானரர்கள்
தஸ்ய	- அந்த
மஹேந்த்ரஸ்ய கிரே:	- மஹேந்திர மலையின்
ஶ்ருங்கே	- சிகரத்தில்
உத்தமாம்	- ஒப்புயர்வில்லாத
ப்ரீதிம்	- மனச் சந்துஷ்டியை
தத:	- அப்பொழுது
ஜக்மு:	- அடைந்தார்கள்.

प्रीतिमत्सूपविष्टेषु वानरेषु महात्मसु ।
तं ततः प्रीतिसंहृष्टः प्रीतिमन्तं महाकपिम् ।
जाम्बवान् कार्यवृत्तान्तमपृच्छदनिलात्मजम् ॥

ப்ரீதி மத்ஸுப விஷ்டேஷு வானரேஷு மஹாத்மஸு ।
தம் தத: ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்ட: ப்ரீதிமந்தம் மஹாகபிம் ॥
ஜாம்பவாந் கார்ய வ்ருத்தாந்த மப்ருச்சதநிலாத்மஜம் ॥ 2

ஜாம்பவாந்	- ஜாம்பவான்
ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்ட:	- ஆனந்தத்தால் மயிர்க்குச்செறிந்தவராய்
ப்ரீதிமத்ஸு	- அன்புள்ளவர்களும்
மஹாத்மஸு	- மஹாத்மாக்களுமான
வாநரேஷு	- வானரர்கள்
உபவிஷ்டேஷு	- உட்கார்ந்ததும்
தத:	- அத்தருணத்தில்
மஹாகபிம்	- வானரச்ரேஷ்டரும்
அநிலாத்மஜம்	- வாயு குமாரரும்
ப்ரீதிமந்தம்	- மனச் சந்துஷ்டி கொண்டவருமான
தம்	- அவரைப் பார்த்து
கார்யவ்ருத்தாந்தம்	- நடந்த காரியத்தின் விவரத்தைப்பற்றி
அப்ருச்சத்	- வினவினார்.

कथं दृष्टा त्वया देवी कथं वा तत्र वर्तते ।
तस्यां वा स कथंवृत्तः क्रूरकर्मा दशाननः ॥

கதம் த்ருஷ்டா த்வயா தேவீ கதம் வா தத்ர வர்தஹதே ।
தஸ்யாம் வா ஸ கதம் வ்ருத்த: க்ரூரகர்மா தஶாநந: ॥ 3

தேவீ	-	‘‘தேவியார்
த்வயா	-	உம்மால்
கதம்	-	எவ்வாறு
த்ருஷ்டா	-	காணப்பட்டாள்?
தத்ர	-	அங்கு
கதம் வா	-	எந்த நிலையில்தான்
வர்ததே	-	இருக்கிறாள்?
க்ரூரகர்மா	-	கொடுந்தொழிலனான
ஸஃ	-	அந்த
தஶாநநஃ	-	தசமுகன்
தஸ்யாம்	-	அவள் விஷயத்தில்
கதம்வ்ருத்தஃ	-	எம்மாதிரி நடந்து கொள்ளுகிறான்?
வா	-	அறிய விரும்புகிறோம்.

तत्त्वतः सर्वमेतन्नः प्रब्रूहि त्वं महाकपे ।
श्रुतार्थाश्चिन्तयिष्यामो भूयः कार्यविनिश्चयम् ॥

தத்த்வத: ஸர்வ மேதந்ந: ப்ரப்ரூஹி த்வம் மஹாகபே ।
ஶ்ருதார்தாஶ்சிந்தயிஷ்யாமோ பூய: கார்யவிநிஶ்சயம் ॥ 4

மஹாகபே	-	‘‘ஹே வானரோத்தமா!
த்வம்	-	நீர்
நஃ	-	எங்களுக்கு
ஏதத் ஸர்வம்	-	இதை எல்லாம்
தத்வதஃ ப்ரப்ரூஹி	-	நடந்தபடி விஸ்தாரமாகச் சொல்லும்
ஶ்ருதார்தாஃ	-	செய்திகளின் வயணங்களைத் தெரிந்தவர்களாய்
பூயஃ	-	மேலே
கார்யவிநிஶ்சயம்	-	நடக்க வேண்டிய காரியம் இன்னதென்பதை
சிந்தயிஷ்யாமஃ	-	நிச்சயிப்போம்.

यश्चार्थस्तत्र वक्तव्यो गतैरस्माभिरात्मवान् ।
रक्षितव्यं च यत्तत्र तद्भवान् व्याकरोतु नः ॥

யஶ் சார்தஸ்தத்ர வக்தவ்யோ கதைரஸ்மாபிராத்மவாந் ।
ரக்ஷிதவ்யம் ச யத்தத்ர தத்பவாந் வ்யாகரோது ந: ॥ 5

தத்ர	''அங்கு
கதை:	வந்து சேர்ந்த
அஸ்மாபி:	நம்மால்
ய:	எந்த
அர்த:	விஷயம்
வக்தவ்ய:	சொல்ல வேண்டியது;
தத்ர	அங்கு
யத்	எது
ரக்ஷிதவ்யம்	தெரிவிக்காமல் மறைத்து வைக்க வேண்டியது;
ஆத்மவாந்	புத்திமானான
பவாந் ச	நீர்தான்
தத் ச	அதை எல்லாம்
ந:	எங்களுக்கு
வ்யாகரோது	விவரமாய்ச் சொல்ல வேண்டும்.''

स नियुक्तस्ततस्तेन संप्रहृष्टतनूरुहः ।
प्रणम्य शिरसा देव्यै सीतायै प्रत्यभाषत ॥

ஸ நியுக்தஸ் ததஸ்தேந ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்ட தநூருஹ: ।
ப்ரணம்ய ஶிரஸா தேவ்யை ஸீதாயை ப்ரத்யபாஷத ॥ 6

தேந	அவரால்
நியுக்த: ஸ:	ஏவப்பட்ட அவர்
தத:	அப்பொழுது
ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்ட தநூருஹ:	அத்யானந்தத்தால் தேஹமெங்கும் மயிர் சிலிர்த்தவராய்
ஸீதாயை **தேவ்யை**	ஸீதா தேவியாருக்க
ஶிரஸா	முடி வணங்கி
ப்ரணம்ய	நமஸ்கரித்து
ப்ரத்யபாஷத	மறுமொழி சொன்னார்.

प्रत्यक्षमेव भवतां महेन्द्राग्रात् खमाप्लुतः ।
उदधेर्दक्षिणं पारं काङ्क्षमाणः समाहितः ॥

ப்ரத்யக்ஷமேவ பவதாம் மஹேந்த்ராக்ராத் கமாப்லுத: ।
உததேர்தக்ஷிணம் பாரம் காங்க்ஷமாண: ஸமாஹித: ॥ 7

உததே:	''ஸமுத்திரத்தின்
தக்ஷிணாம் பாரம்	தென் கரையை
காங்க்ஷமாண:	பார்க்க விரும்பியவனாய்
ஸமாஹித:	மனம் ஒருமைப்பட்டு
பவதாம்	உங்களுடைய

ப்ரத்யக்ஷம் ஏவ - கண்ணெதிரிலேயே
மஹேந்த்ராக்ராத் - மகேந்திர சிகரத்தில் இருந்து
கம் - ஆகாயத்தில்
ஆப்லுதஃ - கிளம்பினேன்.

गच्छतश्च हि मे घोरं विघ्नरूपमिवाभवत् ।
काञ्चनं शिखरं दिव्यं पश्यामि सुमनोहरम् ॥

கச்சதஶ்ச ஹி மே கோரம் விக்நரூப மிவா பவத் ।
காஞ்சனம் ஶிகரம் திவ்யம் பஶ்யாமி ஸுமநோஹரம் ॥ 8

ஶிகரம் ஹி - "ஒரு மலையின் கொடுமுடியானது
காஞ்சநம் - ஸ்வர்ணமயமாயும்
திவ்யம் - திவ்யமாயும்
ஸுமநோஹரம் - அதிமனோஹரமாயும்
கோரம் ச - கம்பீரமாயும்
கச்சதஃ - போய்க் கொண்டிருக்கிற
மே - எனக்கு
விக்நரூபம் இவ - (கண்முன்) இடையூறாயிருப்பது போல
அபவத் - கிடந்தது;
பஶ்யாமி - மனத்தில் ஆராய்ச்சி செய்யலானேன்.

स्थितं पन्थानमावृत्य मेने विघ्नं च तं नगम् ॥

ஸ்திதம் பந்தாநமாவ்ருத்ய மேநே விக்நம் ச தம் நகம் ॥ 9

பந்தாநம் - "வழியை
ஆவ்ருத்ய - மறைத்துக் கொண்டு
ஸ்திதம் ச - கிடந்த படியால்
தம் நகம் - அந்த மலையை
விக்நம் - விக்கினம் செய்ய வந்ததாய்
மேநே - எண்ணி விட்டேன்.

उपसङ्गम्य तं दिव्यं काञ्चनं नगसत्तमम् ।
कृता मे मनसा बुद्धिर्भेत्तव्योऽयं मयेति च ॥

உபஸங்கம்ய தம் திவ்யம் காஞ்சனம் நகஸத்தமம் ।
க்ருதா மே மனஸா புத்திர் பேத்தவ்யோऽயம் மயேதி ச ॥ 10

தம் - "அந்த
திவ்யம் - திவ்யமானதும்
காஞ்சநம் ச - ஸ்வர்ணமயமானதுமான
நகஸத்தமம் - சிறந்த மலைக்கு
உபஸங்கம்ய - அருகில் போய்
மே மநஸா - என் மனத்தினால்

அயம்	இது
மயா	என்னால்
பேத்தவ்ய꞉	பிளக்கப்பட வேண்டியது
இதி	என்ற
புத்தி꞉	நிச்சயம்
க்ருதா	செய்யப்பட்டது.

प्रहतं च मया तस्य लाङ्गूलेन महागिरेः ।
शिखरं सूर्यसंकाशं व्यशीर्यत सहस्रधा ॥

ப்ரஹதம் ச மயா தஸ்ய லாங்கூலேந மஹாகிரே: ।
ஶிகரம் ஸூர்யஸங்காஶம் வ்யஶீர்யத ஸஹஸ்ரதா ॥ 11

தஸ்ய மஹாகிரே꞉	''அந்த மஹா கிரியின்
ஸூர்யஸங்காஶம்	ஸூர்யனைப்போல் ஒளி வீசுகிற
ஶிகரம் ச	முடியும்
மயா	என்னால்
லாங்கூலேந	வாலினால்
ப்ரஹதம்	ஓங்கியடிக்கப்பட்டதாய்
ஸஹஸ்ரதா	ஆயிரம் சுக்கலாக
வ்யஶீர்யத	பிளவு பட்டது.

व्यवसायं च तं बुद्ध्वा स होवाच महागिरिः ।
पुत्रेति मधुरां वाणीं मनः प्रह्लादयन्निव ॥

வ்யவஸாயம் ச தம் புத்த்வா ஸ ஹோவாச மஹாகிரி: ।
புத்ரேதி மதுராம் வாணீம் மன: ப்ரஹ்லாதயந்நிவ ॥ 12

ஹ	''ஹா என்ன ஆச்சர்யம்!
ஸ꞉ மஹாகிரி꞉	அந்த மஹாகிரியும்
தம் வ்யவஸாயம்	அந்தக் கார்யத்தின் பெருமையை
புத்த்வா	உணர்ந்து
புத்ர	'பிள்ளாய்'
இதி	யென்றழைத்து
மதுராம் வாணீம்	இனிதாய் ஓர்மொழியை
மந꞉	மனம்
ப்ரஹ்லாதயந் இவ	உருக்கும் வண்ணம்
உவாச	உரைத்தது.

पितृव्यं चापि मां विद्धि सखायं मातरिश्वनः ।
मैनाकमिति विख्यातं निवसन्तं महोदधौ ॥

பித்ருவ்யம் சாபி மாம் வித்தி ஸகாயம் மாதரிஸ்வன: ।
மைநாகமிதி விக்யாதம் நிவஸந்தம் மஹோததௌ ॥ 13

மாம்	'''என்னை
மைநாக: இதி	மைனாகமென
விக்யாதம்	பெயர் பெற்று
மஹோததெள	மஹோததியில்
நிவஸந்தம் ச	வஸித்துக் கொண்டிருப்பவனாகவும்
மாதரிஶ்வந:	வாயு தேவருக்கு
ஸகாயம் அபி	நண்பனாகவும்
பித்ருவ்யம்	பிதா வழி ஆப்தபந்துவாகவும்
வித்தி	அறிந்து கொள்வாய்.

पक्षवन्तः पुरा पुत्र बभूवुः पर्वतोत्तमाः ।
छन्दतः पृथिवीं चेरुर्बाधमानाः समन्ततः ॥

பக்ஷவந்த: புரா புத்ர பபூவு: பர்வதோத்தமா: ।
சந்தத: ப்ருதிவீம் சேருர்பாத மாநா: ஸமந்தத: ॥ 14

புத்ர	'''பிள்ளாய்!
புரா	முன்னாளில்
பர்வதோத்தமா:	மாமலைகள்
பக்ஷவந்த:	சிறகுள்ளனவாய்
பபூவு:	இருந்தன
ப்ருதிவீம்	பூமியில்
ஸமந்தத:	எங்கும்
சந்தத:	நினைத்தபடி
பாதமாநா:	துன்புறுத்திக் கொண்டு
சேரு:	ஸஞ்சரித்தன.

श्रुत्वा नगानां चरितं महेन्द्रः पाकशासनः ।
चिच्छेद भगवान् पक्षान् वज्रेणैषां सहस्रशः ॥

ஶ்ருத்வா நகாநாம் சரிதம் மஹேந்த்ர: பாகஶாஸன: । 15
சிச்சேத பகவான் பக்ஷாந் வஜ்ரேணைஷாம் ஸஹஸ்ரஶ: ॥

பாகஶாஸந:	'''பாகன் என்ற அஸுரனை வதைத்த
மஹேந்த்ர: பகவாந்	மஹேந்திர பகவான்
நகாநாம்	மலைகளின்
சரிதம்	நடவடிக்கையை
ஶ்ருத்வா	கண்டு (கேட்டு)
ஏஷாம்	இவைகளின்
பக்ஷாந்	சிறகுகளை
வஜ்ரேண	வஜ்ராயுதத்தால்
ஸஹஸ்ரஶ:	துணுக்குத் துணுக்காய்
சிச்சேத	வெட்டி எறிந்தார்.

अहं तु मोक्षितस्तस्मात्तव पित्रा महात्मना ।
मारुतेन तदा वत्स प्रक्षिप्तोऽस्मि महार्णवे ॥

அஹம்து மோக்ஷிதஸ்தஸ்மாத் தவ பித்ரா மஹாத்மநா ।
மாருதேந ததா வத்ஸ ப்ரக்ஷிப்தோऽஸ்மி மஹார்ணவே ॥ 16

வத்ஸ	-	“‘‘குழந்தாய்!
அஹம் து	-	நான் மாத்திரம்
தவ பித்ரா	-	உனது தந்தை
மஹாத்மநா	-	மஹாத்மாவான
மாருதேந	-	வாயு பகவானால்
ததா	-	அப்பொழுது
தஸ்மாத்	-	அவனிடத்தினின்றும்
மோக்ஷிதஃ	-	தப்புவித்து இழுத்து வரப்பட்டவனாய்
மஹார்ணவே	-	பெருங்கடலில்
ப்ரக்ஷிப்தஃ	-	வீழ்த்தப்பட்டவன்
அஸ்மி	-	ஆயினேன்.

रामस्य च मया साह्ये वर्तितव्यमरिन्दम ।
रामो धर्मभृतां श्रेष्ठो महेन्द्रसमविक्रमः ॥

ராமஸ்ய ச மயா ஸாஹ்யே வர்திதவ்ய மரிந்தம ।
ராமோ தர்ம ப்ருதாம் ஶ்ரேஷ்டோ மஹேந்த்ரஸமவிக்ரம: ॥ 17

அரிந்தம	-	“‘‘ஓ! சத்ரு சூதன!
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருக்கு
ஸாஹ்யே	-	உதவி புரிவதில்
மயா	-	என்னால்
வர்திதவ்யம்	-	உபயோகப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.
ராமஃ	-	ஸ்ரீராமர்
மஹேந்த்ரஸமவிக்ரமஃ	-	இந்திரனையொத்த பராக்ணகிரமமுடையவராய்
ச	-	இருந்தும்
தர்மப்ருதாம்	-	தரும நிஷ்டர்களில்
ஶ்ரேஷ்டஃ	-	தலைமை பெற்றவர்.

एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य मैनाकस्य महात्मनः ।
कार्यमावेद्य तु गिरेरुद्यतं च मनो मम ॥

ஏதச்ச்ருத்வா வசஸ்தஸ்ய மைநாகஸ்ய மஹாத்மன: ।
கார்யமாவேத்ய து கிரேருத்யதம் ச மநோ மம ॥ 18

தஸ்ய.	-	‘‘அந்த
மைநாகஸ்ய	-	மைனாகமென்னும்
மஹாத்மநஃ	-	மஹாத்மாவின்

ஏதத்	இந்த
வச: ஶ்ருத்வா	வசனத்தைக்கேட்டு
கார்யம் ச	மேல் நடக்க வேண்டிய காரியத்தை எல்லாம்
கிரே:	பர்வதத்திற்கு
ஆவேத்ய	விளக்கங்கூறி,
து	அந்த ஸமயத்தில்
மம	என்
மந:	மனது
உத்யதம்	முனைந்த காரியத்தின் மீது ஒரும்பட்டது.

तेन चाहमनुज्ञातो मैनाकेन महात्मना ।
स चाप्यन्तर्हितः शैलो मानुषेण वपुष्मता ॥
शरीरेण महाशैलः शैलेन च महोदधौ ॥

தேந சாஹமநுஞாதோ மைநாகேந மஹாத்மநா ।
ஸ சாப்யந்தர்ஹித: ஶைலோ மானுஷேண வபுஷ்மதா ॥
ஶரீரேண மஹா ஶைல: ஶைலேந ச மஹோததௌ ॥ 19

ஸ:	''அது
ஶைல: அபி ச	பர்வதமாய் இருந்தும்
மாநுஷேந	மானிட
வபுஷ்மதா	உருவங்கொண்ட
மைநாகேந	மைனாகமென்னும்
தேந மஹாத்மநா	அந்த மஹாத்மாவால்
அஹம்	நான்
அநுஜ்ஞாத:	போக விடுக்கப்பட்டேன்.
மஹாஶைல:	மாமலை
ஶைலேந ஶரீரேண ச	மலை உருவத்துடனேயே
மஹோததௌ	ஸமுத்திரத்தில்
அந்தர்ஹித:	புகுந்தது.

उत्तमं जवमास्थाय शेषं पन्थानमास्थितः ।
ततोऽहं सुचिरं कालं वेगेनाभ्यगमं पथि ॥

உத்தமம் ஜவமாஸ்தாய ஶேஷம் பந்தாந மாஸ்தித: । 20
ததோऽஹம் ஸுசிரம் காலம் வேகேநாப்யகமம் பதி ॥

தத:	''அனந்தரம்
அஹம்	நான்
பதி	வழியில்
ஶேஷம்	மிகுதியிருக்கும்
பந்தாநம்	கடக்க வேண்டிய தூரத்தை

ஆஸ்தித:	நினைத்தவனாய்
உத்தமம்	அதி
ஜவம்	வேகத்தை
ஆஸ்தாய	கைப்பற்றி
ஸுசிரம் காலம்	நெடும்பொழுது
வேகேந	வேகமாய்
அப்யகமம்	சென்றேன்.

ततः पश्याम्यहं देवी सुरसां नागमातरम् ।
समुद्रमध्ये सा देवी वचनं मामभाषत ॥

தத: பஶ்யாம்யஹம் தேவீம் ஸுரஸாம் நாகமாதரம் ।
ஸமுத்ர மத்யே ஸா தேவீ வசனம் மாமபாஷத ॥ 21

मम भक्षः प्रदिष्टस्त्वममरैर्हरिसत्तम ।
अतस्त्वां भक्षयिष्यामि विहितस्त्वं चिरस्य मे ॥

மம பக்ஷ: ப்ரதிஷ்டஸ்த்வ மமரைர்ஹரி ஸத்தம ।
அதஸ்த்வாம் பக்ஷயிஷ்யாமி விஹிதஸ்த்வம் சிரஸ்ய மே ॥ 22

தத:	''பின்னர்
அஹம்	நான்
ஸுரஸாம்	ஸுரஸை என்ற
நாகமாதரம்	நாக மாதாவான
தேவீம்	தெய்வப் பெண்ணை
பஶ்யாமி	கண்டேன்;
தேவீ	தெய்வப் பெண்ணான
ஸா	அவள்
ஸமுத்ரமத்யே	நடுக் கடலில்
மாம்	என்னைப் பார்த்து
ஹரிஸத்தம	'ஓ வானரோத்தமா!
த்வம்	நீ
அமரை:	தேவர்களால்
மம	எனக்கு
பக்ஷ:	இரையாக
ப்ரதிஷ்ட:	நியமிக்கப்பட்டாய்;
த்வம்	நீ
மே	எனக்கு
சிரஸ்ய	நெடுநாள் கழித்து
விஹித:	கிடைத்தாய்;
அத:	ஆகையால்
த்வாம்	உன்னை
பக்ஷயிஷ்யாமி,	தின்னப் போகிறேன்' (என்ற)

வசநம் - வார்ததையை
அபாஷத - சொன்னாள்.

एवमुक्तः सुरसया प्राञ्जलिः प्रणतः स्थितः ।
विवर्णवदनो भूत्वा वाक्यं चेदमुदीरयन् ॥

ஏவ முக்த: ஸுரஸயா ப்ராஞ்ஜலி: ப்ரணத: ஸ்தித: ।
விவர்ணவதநோ பூத்வா வாக்யம்சேதமுதீரயந் ॥ 23

ஸுரஸயா - ‘‘ஸுரஸையினால்
ஏவம் - இங்ஙனம்
உக்தஃ - சொல்லக் கேட்டவனாய்
விஷண்ணவதநஃ - வாட்டமுற்ற முகமுடையவனாக
பூத்வா - ஆகி
ப்ரணதஃ - வணக்கமுள்ளவனாய்
ப்ராஞ்ஜலிஃ - அஞ்சலி செய்தவனாய்
இதம் - பின்வரும்
வாக்யம் - மொழியை
உதீரயந் - புகன்று கொண்டு
ஸ்திதஃ - நின்றேன்.

रामो दाशरथिः श्रीमान् प्रविष्टो दण्डकावनम् ।
लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा सीतया चापि भार्यया ॥

ராமோ தாஶரதி: ஶ்ரீமாந் ப்ரவிஷ்டோ தண்டகாவனம் ।
லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா ஸீதயா சாபிபார்யயா ॥ 24

தாஶரதிஃ - ‘‘‘தசரத குமாரரும்
ஶ்ரீமாந் - ஶ்ரீமானுமான
ராமஃ - ஶ்ரீராமர்
ப்ராத்ரா - ஸஹோதரரான
லக்ஷ்மணேந - லக்ஷ்மணரோடு
ஸஹ - கூடவும்
பார்யயா - மனைவியான
ஸீதயா அபி ச - ஸீதையோடும்
தண்டகாவநம் - தண்டகாவனத்தில்
பரவிஷ்டஃ - வந்து தங்கியிருந்தார்.

तस्य सीता हृता भार्या रावणेन दुरात्मना ।
तस्याः सकाशं दूतोऽहं गमिष्ये रामशासनात् ॥
कर्तुमर्हसि रामस्य साहाय्यं विषये सति ॥

தஸ்ய ஸீதா ஹ்ருதா பார்யா ராவணேன துராத்மநா ।
தஸ்யா: ஸகாஶம் தூதோऽஹம் கமிஷ்யே ராமஶாஸநாத் ॥ 25
கர்துமர்ஹஸி ராமஸ்ய ஸாஹாய்யம் விஷயே ஸதி ॥

தஸ்ய	'''அவருடைய
பார்யா ஸீதா	மனைவியான ஸீதை
துராத்மநா	துராத்மாவான
ராவணேந	ராவணனால்
ஹ்ருதா	கவர்ந்து செல்லப்பட்டாள்;
ராமஶாஸநாத்	ஸ்ரீராமரது ஏவலினால்
தஸ்யா: ஸகாஶம்	அவளிடத்திற்கு
அஹம்	நான்
தூத:	தூதனாய்
கமிஷ்யே	செல்லுகிறேன்.
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமரது
விஷயே	ராஜ்யத்தில்
ஸதீ	வஸிக்கும் நீ
ஸாஹாய்யம்	ஸஹாயத்தை
கர்தும் அர்ஹஸி	செய்ய வேண்டும்.

अथवा मैथिलीं दृष्ट्वा रामं चाक्लिष्टकारिणम् ।
आगमिष्यामि ते वक्त्रं सत्यं प्रतिशृणोमि ते ॥

அதவா மைதிலீம் த்ருஷ்ட்வா ராமம் சாக்லிஷ்ட காரிணம் ।
ஆகமிஷ்யாமி தே வக்த்ரம் ஸத்யம் ப்ரதி ஶ்ருணோமி தே । 26

அதவா	'''அல்லது,
மைதிலீம்	மைதிலியையும்
அக்லிஷ்டகாரிணம்	நன்மையே செய்கின்ற
ராமம் ச	ஸ்ரீராமரையும்
த்ருஷ்ட்வா	கண்டு கொண்டு
தே	உன்
வக்த்ரம் ஆகமிஷ்யாமி	வாயை (நானே) வந்தடைகின்றேன்
தே	உனக்கு
ஸத்யம்	ஸத்யமாய்
ப்ரதிஶ்ருணோமி	பிரதிக்ஞை பண்ணுகிறேன்.''

एवमुक्ता मया सा तु सुरसा कामरूपिणी ।
अब्रवीन्नातिवर्तेत कश्चिदेष वरो मम ॥

ஏவமுக்தா மயா ஸா து ஸுரஸா காமரூபிணீ ।
அப்ரவீந்நாதி வர்தேத கஶ்சிதேஷ வரோ மம ॥ 27

காமரூபிணீ	''வேண்டிய ரூபமெடுக்க வல்ல அந்த ஸுரஸை
மயா	என்னால்
ஏவம்	இப்படி

உக்தா	சொல்லப்பட்டவளாய்
து	இருந்தும்
கஶ்சித்	'ஒருவரும்
ந அதிவர்தேத	கடந்து செல்லக் கூடாது
ஏஷ꞉	இது
மம	எனது
வர꞉	வரம்' (என்று)
அப்ரவீத்	சொன்னாள்.

एवमुक्तः सुरसया दशयोजनमायतः ।
ततोऽर्धगुणविस्तारो बभूवाहं क्षणेन तु ॥

ஏவமுக்த: ஸுரஸயா தஶயோஜன மாயத: ।
ததோऽர்த குணவிஸ்தாரோ பபூவாஹம் க்ஷணேன் து ॥ 28

ஸுரஸயா	''ஸுரஸையினால்
ஏவம்	இப்படி
உக்த꞉	சொல்லக் கேட்ட
அஹம்	நான்
க்ஷணேந து	ஒரு நொடிக்குள்ளாக
தஶயோஜநம்	பத்து யோஜனை
ஆயத꞉	உயர்ந்தவனாகவும்
தத꞉	அதில்
அர்தகுணவிஸ்தார꞉	பாதிப் பருமனாகவும்
பபூவ	ஆனேன்.

मत्प्रमाणानुरूपं चैव व्यादितं तु मुखं तया ।
तद्दृष्ट्वा व्यादितं चास्यं ह्रस्वं ह्यकरवं वपुः ॥

மத் ப்ரமாணாதிகம் சைவ வ்யாதிதம் து முகம் தயா । 29
தத்த்ருஷ்ட்வா வ்யாதிதம் சாஸ்யம் ஹ்ரஸ்வம் ஹ்யகரவம் புன: ॥

து	''அச்சந்தர்ப்பத்தில்
தயா ச	அவளாலும்
மத்ப்ரமாணாநுரூபம்	என் அளவுக்குத் தக்கபடி
முகம்	வாய்
வ்யாதிதம்	திறக்கப்பட்டது;
ஆஸ்யம்	வாய்
வ்யாதிதம்	திறக்கப்படுகிற
தத்	அதை
த்ருஷ்ட்வா ஹி	கண்டு,
புந꞉ ச	மீளவும்
ஹ்ரஸ்வம்	குறுகுதலை
அகரவம்	செய்து கொண்டேன்.

तस्मिन् मुहूर्ते च पुनर्बभूवाङ्गुष्ठभात्रकः ।
अभिपत्याशु तद्वक्त्रं निर्गतोऽहं ततः क्षणात् ॥

தஸ்மிந் முஹூர்தே ச புனர் பபூவாங் குஷ்ட மாத்ரக: ।
அபிபத்யாஶு தத்வக்த்ரம் நிர்கதோऽஹம் தத: க்ஷணாத் ॥ 30

அஹம் - ‘‘நான்
தஸ்மிந் முஹூர்தே ச- அந்த நிமிஷத்திலேயே
புந꞉ - மீளவும்
அங்குஷ்டமாத்ரக꞉ - அங்குஷ்டப் பிரமாணமாக
பபூவ - ஆனேன்.
ஆஶு - உடனே
தத்வக்த்ரம் - அவள் வாயில்
அபிபத்ய - புகுந்து
க்ஷணாத் - நிமிஷத்திற்குள்
தத꞉ - அதிலிருந்து
நிர்கத꞉ - வெளியில் வந்து விட்டேன்.

अब्रवीत् सुरसा देवी स्वेन रूपेण मां पुनः ।
अर्थसिद्ध्यै हरिश्रेष्ठ गच्छ सौम्य यथासुखम् ॥

அப்ரவீத் ஸுரஸா தேவீ ஸ்வேந ரூபேண மாம் புன: ।
அர்தஸித்த்யை ஹரிஶ்ரேஷ்ட கச்ச ஸௌம்ய யதாஸுகம் ॥ 31

समानय च वैदेहीं राघवेण महात्मना ।
सुखी भव महाबाहो प्रीतास्मि तव वानर ॥

ஸமாநாய ச வைதேஹீம் ராகவேண மஹாத்மநா ।
ஸுகீ பவ மஹாபாஹோ ப்ரீதாஸ்மி தவ வாநர ॥ 32

தேவீ - ‘‘தெய்வப் பெண்ணான
ஸுரஸா - ஸுரஸை .
ஸ்வேந ரூபேண - சுயரூபத்துடன்
புந꞉ - மீளவும்
மாம் - என்னைப் பார்த்து
மஹாபாஹோ - ‘மஹா பாஹுவே!
தவ - உம்மிடத்தில்
ப்ரீதா - அன்புடையவளாக
அஸ்மி - இருக்கிறேன்.
ஸௌம்ய - ஸௌம்ய!
அர்தஸித்த்யை - காரியம் கை கூடும் பொருட்டு
யதாஸுகம் - சுகமாக
கச்ச - செல்லும்.

ஹரிஶ்ரேஷ்ட - வானரோத்தமா!
வைதேஹீம் - வைதேஹியை
மஹாத்மநா - மஹாத்மாவான
ராகவேண - ஸ்ரீராகவரோடு
ஸமாநய ச - சேர்த்து வையும்.
வாநர - வானரரே!
ஸுகீ - ஸுகியாயும்
பவ - வாழும்' (என்று)
அப்ரவீத் - சொன்னாள்.

ततोऽहं साधु साध्विति सर्वभूतैः प्रशंसितः ।
ततोऽन्तरिक्षं विपुलं प्लुतोऽहं गरूडो यथा ॥

ததோऽஹம் ஸாது ஸாத்விதி ஸர்வபூதை: ப்ரஶம்ஸித: ।
ததோऽந்தரிக்ஷம் விபுலம் ப்லுதோऽஹம் கருடோ யதா ॥ 33

தத: - "அப்பொழுது
ஸர்வபூதை: - எல்லா உயிர்களாலும்
அஹம் - நான்
ஸாது ஸாது இதி - 'நன்று நன்று' என
ப்ரஶம்ஸித: - விசேஷித்துக் கொண்டாடப்பட்டேன்.
தத: - பிறகு
அஹம் - நான்
விபுலம் - விசாலமான
அந்தரிக்ஷம் - ஆகாசத்தில்
கருட: யதா - கருடன்போல்
ப்லுத: - பாய்ந்து சென்றேன்.

छाया मे निगृहीता च न च पश्यामि किञ्चन ।

சாயா மே நிக்ருஹீதா ச ந ச பஶ்யாமி கிஞ்சன ।

மே - "எனது
சாயா ச - நிழல் மாத்திரம்
நிக்ருஹீதா - தடைப்பட்டது
கிஞ்சந ச -- மற்றப்படி எதையும்
ந பஶ்யாமி - காணவில்லை.

सोऽहं विगतवेगस्तु दिशो दश विलोकयन् ।
न किंचित्तत्र पश्यामि येन मेऽपहृता गतिः ॥

ஸோऽஹம் விகத வேகஸ்து திஶோ தஶ விலோகயந் ।
ந கிஞ்சித்தத்ர பஶ்யாமி யேன மேऽபஹ்ருதா கதி: ॥ 34

விகதவேக:	-	''வேகம் தடைப்பட்ட
ஸ: அஹம்	-	அந்த நான்
து	-	இது விஷயமாய்
தஶ திஶ:	-	பத்துப் பக்கமும்
விலோகயந்	-	சுற்றிப் பார்த்தும்,
மே கதி:	-	எனது வேகம்
அபஹ்ருதா யேந	-	தடைப்பட்டதெதனாலோ
தத்ர	-	அப்படிப்பட்ட
கிஞ்சித்	-	எதொன்றையும்
ந பஶ்யாமி	-	காணவில்லை.

ततो मे बुद्धिरुत्पन्ना किं नाम गगने मम ।
ईदृशो विघ्न उत्पन्नो रूपं यत्र न दृश्यते ॥

ததோ மே புத்தி ருத்பந்நா கிம் நாம ககநே மம ।
ஈத்ருஶோ விக்ந உத்பந்நோ ரூபம் யத்ர ந த்ருஶ்யதே ॥ 35

யத்ர	-	''எங்கேயும்
ரூபம்	-	ஒரு ரூபம்
மம	-	எனக்கு
ந த்ருஶ்யதே	-	தென்படவில்லை.
தத:	-	அப்படியிருந்தும்
ககநே	-	(வெட்ட வெளியான) வானத்தில்
ஈத்ருஶ:	-	இப்படிப்பட்ட
விக்ந:	-	தடையொன்று
உத்பந்ந:	-	ஏற்பட்டது.
கிம் நாம	-	'இதென்ன!' என்ற
புத்தி:	-	சிந்தை
மே	-	எனக்கு
உத்பந்நா	-	உண்டாயிற்று.

अधोभागेन मे दृष्टिः शोचता पातिता मया ।
ततोऽद्राक्षमहं भीमां राक्षसीं सलिलेशयाम् ॥

அதோ பாகேந மே த்ருஷ்டி: ஶோசதா பாதிதா மயா ।
ததோऽத்ராக்ஷமஹம் பீமாம் ராக்ஷஸீம் ஸலிலேஶயாம் ॥ 36

ஶோசதா	-	''விசாரமுற்றிருந்த
மயா	-	என்னால்,
மே த்ருஷ்டி:	-	எனது பார்வை
அதோபாகே	-	கீழே
ந பாதிதா	-	வீழ்த்தப்படாதிருந்தது.
தத:	-	பின்னர்

ஸலிலேஶயாம்	ஜலத்தில் படுத்துக் கிடக்கும்
பீமாம்	பயங்கரமான
ராக்ஷஸீம்	ஒரு ராக்ஷஸியை
அஹம்	நான்
அத்ராக்ஷம்	பார்த்தேன்.

प्रहस्य च महानादमुक्तोऽहं भीमया तया ।
अवस्थितमसंभ्रान्तमिदं वाक्यमशोभनम् ॥

ப்ரஹஸ்ய ச மஹாநாத முக்தோऽஹம் பீமயா தயா ।
அவஸ்திதமஸம்ப்ராந்தமிதம் வாக்யமஶோபனம் ॥ 37

பீமயா	''அச்சமுண்டாக்குமுருவம் படைத்த
தயா	அவளால்
ப்ரஹஸ்ய	உற்சாகம் கொண்டு
அவஸ்திதம்	மனோபாவத்தை நன்கு விளக்குகிறதும்,
அஸம்ப்ராந்தம்	ஸந்தேஹத்திற்கிடமில்லாததும்,
அஶோபநம்	தர்ம விரோதமானதும்,
மஹாநாதம் ச	பேரிரைச்சலோடு கூடியதுமான
இதம்	பின்வரும்
வாக்யம்	மொழியை
அஹம்	நான்
உக்தః	சொல்லக் கேட்டேன்.

क्वासि गन्ता महाकाय क्षुधिताया ममेप्सितः ।
भक्षः प्रीणय मे देहं चिरमाहारवर्जितम् ॥

க்வாஸி கந்தா மஹாகாய க்ஷுதிதாயா மமேப்ஸிதः ।
பக்ஷः ப்ரணீய மே தேஹம் சிரமாஹாரவர்ஜிதம் ॥ 38

மஹாகாய	''பேருடல் படைத்தோய்!
க்வ	எங்கே
கந்தா அஸி	போகின்றாய்?
க்ஷுதிதாயாः	பசியுடனிருக்கிற
மம	எனக்கு
ஈப்ஸிதः	இஷ்டமான
பக்ஷः	ஆஹாரம்.
மே	எனது
சிரம்	வெகுநாளாக
ஆஹாரவர்ஜிதம்	ஆஹாரமில்லாது படும்
தேஹம்	அங்கத்தை
ப்ரீணய	திருப்தி செய்வாய்.'

बाढमित्येव तां वाणीं प्रत्यगृह्णामहं ततः ।
आस्यप्रमाणादधिकं तस्याः कायमपूरयम् ॥

பாடமித்யேவ தாம் வாணீம் ப்ரத்ய க்ருண்ஹாமஹம் தத: ।
ஆஸ்ய ப்ரமாணா ததிகம் தஸ்யா: காயமபூரயம் ॥ 39

தாம்	-	''அந்த
வாணீம்	-	சொல்லை
பாடம்	-	'அப்படியே ஆகட்டும்'
இதி ஏவ	-	என்று
ப்ரத்யக்ருஹ்ணாம்	-	ஒப்புக் கொண்டேன்.
தத:	-	அப்பொழுது
அஹம்	-	நான்
தஸ்யா:	-	அவளது
ஆஸ்யப்ரமாணாத்	-	வாயின் அளவிற்கு
அதிகம்	-	அதிகமாக
காயம்	-	சரீரத்தை
அபூரயம்	-	பெரிதாக்கினேன்.

तस्याश्चास्यं महद्भीमं वर्धते मम भक्षणे ।
न च मां सा तु बुबुधे मम वा निकृतं कृतम् ॥

தஸ்யாஶ்சாஸ்யம் மஹத் பீமம் வர்ததே மம பக்ஷணே ।
ந ச மாம் ஸா து புபுதே மம வா நிக்ருதம் க்ருதம் ॥ 40

தஸ்யா:	-	''அவளுடைய
ஆஸ்யம் ச	-	வாயும்
மம	-	என்னை
பக்ஷணே	-	புஜிப்பதில்
மஹத்	-	பெரியதாகவும்
பீமம்	-	பயங்கரமாகவும்
வர்ததே	-	வளர்ந்தது.
மாம் ச	-	என்னையாவது
மம	-	எனது
நிக்ருதம்	-	அழிவை செய்வதையாவது
க்ருதம் வா	-	உத்தேசத்தையாவது
ஸாது	-	நன்றாய்
ந புபுதே	-	அறியவில்லை.

ततोऽहं विपुलं रूपं संक्षिप्य निमिषान्तरात् ।
तस्या हृदयमादाय प्रपतामि नभःस्थलम् ॥

ததோऽஹம் விபுலம் ரூபம் ஸம்க்ஷிப்ய நிமிஷாந்தராத் ।
தஸ்யா ஹ்ருதயமாதாய ப்ரபதாமி நப: ஸ்தலம் ॥ 41

தத:	''அதனால்
அஹம்	நான்
விபுலம் ரூபம்	பெரிய வடிவத்தை
நிமிஷாந்தராத்	நொடிக்குள்ளாக
ஸம்க்ஷிப்ய	சுருக்கிக் கொண்டு
தஸ்யா:	அவளுடைய
ஹ்ருதயம்	இருதயத்தை
ஆதாய	(பிளந்து) பறித்து
நப:ஸ்தலம்	ஆகாயப் பிரதேசத்தில்
ப்ரபதாமி	பறந்தோடினேன்.

सा विसृष्टभुजा भीमा पपात लवणांभसि ।
मया पर्वतसंकाशा निकृत्तहृदया सती ।

ஸா விஸ்ருஷ்ட புஜா பீமா பபாத லவணாம்பஸி ।
மயா பர்வத ஸங்காஶா நிக்ருத்த ஹ்ருதயா ஸதீ ॥ 42

லவணாம்பஸி	''உவர்க்கடலில்
ஸதீ	வஸித்துக் கொண்டிருந்தவளும்
பர்வதஸங்காஶா	மலைபோல்
பீமா	பருத்தவளுமான
ஸா	அவள்,
மயா	என்னால்
நிக்ருத்தஹ்ருதயா	இருதயம்பிளக்கப்பட்டவளாய்
விஸ்ருஷ்டபுஜா.	கைகளைப் பரப்பிக் கொண்டு
பபாத	மூழ்கிப் போனாள்.

शृणोमि खगतानां च सिद्धानां चारणैः सह ॥
राक्षसीं सिंहिका भीमा क्षिप्रं हनुमता हता ॥

ஶ்ருணோமி ககதாநாஞ்ச ஸித்தாநாம் சாரணை: ஸஹ ।
ராக்ஷஸீ ஸிம்ஹிகா பீமா க்ஷிப்ரம் ஹநுமதா ஹதா ॥ 43

சாரணை: ஸஹ	''சாரணர்களகூட
ககதாநாம்	ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற
ஸித்தாநாம்	ஸித்தர்களுடைய
ஸிம்ஹிகா	'ஸிம்ஹிகை என்னும்
பீமா ராக்ஷஸீ	பொல்லாத அரக்கி
ஹநுமதா	ஹனுமாரால்
க்ஷிப்ரம்	நொடியில்
ஹதா	கொல்லப்பட்டாள்'
ஶ்ருணோமி ச	(என்கிற சொல்லையும்) கேட்டேன்.

तां हत्वा पुनरेवाहं कृत्यमात्ययिकं स्मरन् ।
गत्वा चाहं महाध्वानं पश्यामि नगमण्डितम् ॥

தாம் ஹத்வா புனரேவாஹம் க்ருத்யமாத்யயிகம் ஸ்மரந் ।
கத்வா சாஹம் மஹாத்வானம் பஶ்யாமி நகமண்டிதம் ॥ 44

दक्षिणं तीरमुदधेर्लङ्का यत्र च सा पुरी ।
अस्तं दिनकरे याते रक्षसां निलयं पुरम् ॥
प्रविष्टोऽहमविज्ञातो रक्षोभिर्भीमविक्रमैः ॥

தக்ஷிணம் தீர முததேர் லங்கா யத்ர ச ஸா புரீ ।
அஸ்தம் தினகரே யாதே ரக்ஷஸாம் நிலயம் புரம் ॥
ப்ரவிஷ்டோऽஹமவிஞாதோ ரக்ஷோபிர்பீமவிக்ரமை: ॥ 45

தாம் ஹத்வா - “அவளைக் கொன்று
அஹம் - நான்
ஆத்யயிகம் - தற்போது நடக்க வேண்டிய
க்ருத்யம் - செயலை
புநஃ - மீளவும்
ஸ்மரந் ஏவ - சிந்தித்த வண்ணமே
மஹாத்வாநம் - நெடுந்தூரமான வழியை
கத்வா - கடந்து சென்று
ஸா லங்கா புரீ - அந்த லங்கா பட்டணம்
யத்ர ச - எவ்விடத்திலுள்ளதோ (அந்த)
நகமண்டிதம் - மலைகளால் அழகாயிருக்கும்
உததேஃ - கடலின்
தக்ஷிணம் தீரம் - தென் கரையை
அஹம் பஶ்யாமி - நான் கண்டேன்.
ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களுக்கு
நிலயம் - இருப்பிடமான
புரம் - பட்டணத்தில்
அஹம் - நான்
திநகரம் - ஸூரியன்
அஸ்தம் - அஸ்தமனம்
யாதே - ஆனபிறகு
பீமவிக்ரமைஃ - கொடுந்தொழில் புரியும்
ரக்ஷோபிஃ ச - அரக்கர்களாலேயும்
அவிஜ்ஞாதஃ - காணப்படாதவனாய்
ப்ரவிஷ்டஃ - புகுதலுற்றேன்.

तत्र प्रविशतश्चापि कल्पान्तघनसंनिभा ।
अट्टहासं विमुञ्चन्ती नारी काप्युत्थिता पुरः ॥

தத்ர ப்ரவிஶதஶ் சாபி கல்பாந்த கந ஸந்நிபா ।
அட்டஹாஸம் விமுஞ்சந்தீ நாரீ காப்யுத்திதா புர: ॥ 46

தத்ர	''அப்பொழுது
ப்ரவிஶத: அபி ச	புகுந்ததுமே
கா அபி	யாரோ ஒரு
நாரீ	பெண் பிள்ளை,
அட்டஹாஸம்	அட்டஹாஸத்தை
கல்பாந்தகநஸந்நிபா	கற்பாந்த மேகம்போல்
விமுஞ்சந்தீ	செய்து கொண்டு,
புர:	எதிரில்
உத்திதா	கிளம்பி வந்தாள்.

जिघांसन्तीं ततस्तां तु ज्वलदग्निशिरोरुहाम् ।
सव्यमुष्टिप्रहारेण पराजित्य सुभैरवाम् ॥

ஜிகாம் ஸந்தீம் ததஸ்தாம் து ஜ்வலதக்நிஶிரோருஹாம் ।
ஸவ்ய முஷ்டி ப்ரஹாரேண பராஜித்ய ஸுபைரவாம் ॥ 47

प्रदोषकाले प्रविशं भीतयाहं तयोदितः ।
अहं लङ्कापुरी वीर निर्जिता विक्रमेण ते ॥
यस्मात्तस्माद्विजेतासि सर्वरक्षांस्यशेषतः ॥

ப்ரதோஷ காலே ப்ரவிஶம் பீதயா ஹம் தயோதித: ।
அஹம் லங்காபுரீ வீர நிர்ஜிதா விக்ரமேண தே ॥
யஸ்மாத்தஸ்மாத்விஜேதாஸி ஸர்வரக்ஷாம்ஸ்யஶேஷத: ॥ 48

தத:	''அப்பொழுது
ஜிகாம்ஸந்தீம்	கொல்ல வந்தவளும்
ஜ்வலதக்நி	ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கிற நெருப்பைப்
ஶிரோருஹாம்	போன்ற தலை மயிருடையவளும்,
ஸுபைரவாம்	பயங்கரமான வடிவம் பூண்டவளுமான
தாம்	அவளை
து	அச்சந்தர்பத்தில்
ஸவ்யமுஷ்டிப்ரஹாரேண	இடக்கை முஷ்டியின் குத்தினால்
பராஜித்ய	அபஜயப்படுத்தி
பீதயா	அஞ்சி நடுங்கிய
தயா	அவளால்
வீர	'ஹே வீரா!
அஹம்	நான்
லங்கா புரீ	லங்கை நகர்;
தே	உன்
விக்ரமேண	பராக்கிரமத்தால்

நிர்ஜிதா யஸ்மாத் தஸ்மாத்	தோற்ற காரணத்தினால்
ஸர்வரக்ஷாம்ஸி	எல்லா அரக்கர்களையும்
அஶேஷத:	பாக்கி இல்லாமல்
விஜேதா	ஜயித்தவனாக
அஸி	ஆகிறாய்' (என்று)
உதித:	சொல்லப்பட்டேன்.
அஹம்	நான்
ப்ரதோஷகாலே	பிரதோஷ காலத்தில்
ப்ரவிஶம்	புகுந்தேன் (ஆர்ஷம்)

तत्राहं सर्वरात्रं तु विचिन्वञ्जनकात्मजाम् ।
रावणान्तःपुरगतो न चापश्यं सुमध्यमाम् ॥

தத்ராஹம் ஸர்வராத்ரந்து விசிந்வஞ்ஜனகாத்மஜாம் ।
ராவணாந்த: புரகதோ ந சாபஶ்யம் ஸுமத்யமாம் ॥ 49

அஹம்	''நான்
ஸர்வராத்ரம் து	இரவு முழுவதும்
ஜநகாத்மஜாம்	ஜனகர் திருமகளை
விசிந்வந்	தேடித் திரிந்து
ராவணாந்த: புரகத:	ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் புகுந்தேன்
தத்ர ச	அங்கேயும்
ஸுமத்யமாமம்	சீரிய இடையுடையவளை
ந அபஶ்யம்	கண்டேன் இல்லை.

ततः सीतामपश्यंस्तु रावणस्य निवेशने ।
शोकसागरमासाद्य न पारमुपलक्षये ॥

தத: ஸீதா மபஶ்யம்ஸ்து ராவணஸ்ய நிவேஶநே ।
ஶோகஸாகர மாஸாத்ய ந பாரமுபலக்ஷயே ॥ 50

தத:	''பிறகு
ராவணஸ்ய	ராவணனுடைய
நிவேஶநே து	மனையிலும்
ஸீதாம் அபஶ்யந்	ஸீதையைக் காணாது
ஶோகஸாகரம்	சோக ஸாகரத்தில்
ஆஸாத்ய	முழுகி
பாரம்	கரையை
ந உபலக்ஷ்யே	காணவில்லை.

शोचता च मया दृष्टं प्राकारेण समावृतम् ।
काञ्चनेन विचित्रेन गृहोपवनमुत्तमम् ॥

ஶோசதா ச மயா த்ருஷ்டம் ப்ராகாரேண ஸமாவ்ருதம் ।
காஞ்சநேந விசித்ரேண க்ருஹோபவனமுத்தமம் ॥ 51

விசித்ரேண	''விசித்திரமாய்
காஞ்சநேந	பொன்னாலான
ப்ரகாரேண	மதிலால்
ஸமாவ்ருதம்	சூழப்பட்டதும்
உத்தமம் ச	உத்தமுமான
க்ருஹோபவநம்	பூங்காவனமொன்று
ஶோசதா	விசனப்பட்டுக் கொண்டிருந்த
மயா	என்னால்
த்ருஷ்டம்	காணப்பட்டது.

सप्राकारमवप्लुत्य पश्यामि बहुपादपम् ।
अशोकवनिकामध्ये शिंशपापादपो महान् ॥
तमारुह्य च पश्यामि काञ्चनं कदलीवनम् ॥

ஸ ப்ராகாரமவப்லுத்ய பஶ்யாமி பஹுபாதபம் ।
அஶோகவநிகாமத்யே ஶிம்ஶபாபாதபோ மஹான் ॥
தமாருஹ்ய ச பஶ்யாமி காஞ்சனம் கதலீவனம் ॥ 52

ஸ:	''அந்த நான்
ப்ராகாரம் அவப்லுத்ய	மதிலைத் தாண்டி
பஹுபாதபம்	வெகுமரங்களுடைய தோப்பை
பஶ்யாமி	கண்டேன்.
அஶோகவநிகாமத்யே	அசோக வனத்தின் நடுவில்
மஹாந்	பெரிய
ஶிம்ஶபாபாதப:	சிம்சுபா மரம்
தம் ச	அதிலும்
ஆருஹ்ய	ஏறி,
காஞ்சநம்	பொன்னிறமான
கதலீவநம்	வாழைத் தோட்டத்தை
பஶ்யாமி	கண்டேன்.

अदूरे शिंशपावृक्षात् पश्यामि वरवर्णिनीम् ।
श्यामां कमलपत्राक्षीमुपवासकृशाननाम् ॥

அதூரே ஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷாத் பஶ்யாமி வரவர்ணிநீம் । 53
ஶ்யாமாம் கமலபத்ராக்ஷீ முபவாஸக்ருஶாநநாம் ॥

तदेकवास:संवीतां रजोध्वस्तशिरोरुहाम् ।
शोकसंतापदीनाङ्गीं सीतां भर्तृहिते स्थिताम् ॥

ததேகவாஸ: ஸம்வீதாம் ரஜோத்வஸ்த ஶிரோருஹாம் । 54
ஶோக ஸந்தாபதீநாங்கீம் ஸீதாம் பர்த்ருஹிதே ஸ்திதாம் ॥

राक्षसीभिर्विरूपाभिः क्रूराभिरभिसंवृताम् ।
मांसशोणितभक्षाभिर्व्याघ्रीभिर्हरिणीमिव ॥

ராக்ஷஸீபிர் விரூபாபி: க்ரூராபிரபிஸம்வ்ருதாம் ।
மாம்ஸ ஶோணித பக்ஷாபிர்வ்யாக்ரீபிர் ஹரிணீமிவ ॥ 55

ஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷாத்- ''சிம்சுபா மரத்தில் இருந்து
அதூரே - கொஞ்ச தூரத்தில்
ஹரிணீம் - ஒரு மான் பேடை
வ்யாக்ரீபி: - பெண் புலிகளால்
இவ - எப்படியோ அப்படி
வரவர்ணிநீம் - அழகிய நிறம் படைத்தவளும்
கமலபத்ராக்ஷீம் - தாமரைத் தளம் போன்ற கண்களுடையவளுமான
ஸீதாம் - ஸீதையை
விரூபாபி: - கோர ரூபம் கொண்டவர்களும்
மாம்ஸஶோணிதபக்ஷாபி:-ஊனையும் உதிரத்தையும் தின்கிறவர்களுமான
க்ரூராபி: - கொடிய
ராக்ஷஸீபி: - அரக்கிகளால்
அபிஸம்வ்ருதாம் - சூழப்பட்டிருப்பவளாயும்
ஶ்யாமாம் - நீர்க்காவி நிறமடைந்திருப்பவளாயும்
உபவாஸக்ருஶாநநாம் -உபவாஸத்தால் உலர்ந்த முகமுடையவளாயும்
ரஜோத்வஸ்தஶிரோருஹாம்-புழுதி படிந்த குழலுடையவளாயும்
ஶோகஸந்தாபதீநாங்கீம்-சோகத்தினால் வாடியிளைத்த சரீரமுடையவளாயும்
ததேகவாஸ: ஸம்வீதாம்-அப்போதுடுத்த ஆடையையே அணிந்திருப்பவளாயும்
பர்த்ருஹிதே ஸ்திதாம் -நாரதரது நன்மையில் செலுத்திய மனத்தினளாயும்
பஶ்யாமி - கண்டேன்.

सा मया राक्षसीमध्ये तर्ज्यमाना मुहुर्मुहुः ।
एकवेणीधरा दीना भर्तृचिन्तापरायणा ॥

ஸா மயா ராக்ஷஸீமத்யே தர்ஜ்யமாநா முஹுர்முஹு: ।
ஏகவேணீ தரா தீநா பர்த்ருசிந்தா பராயணா ॥ 56

भूमिशय्या विवर्णाङ्गी पद्मिनीव हिमागमे ।
रावणाद्विनिवृत्तार्था मर्तव्यकृतनिश्चया ॥
कथंचिन्मृगशाबाक्षी तूर्णमासादिता मया ॥

பூமிஶய்யா விவர்ணாங்கீ பத்மிநீவ ஹிமாகமே ।
ராவணாத் விநிவ்ருத்தார்தா மர்தவ்யக்ருதநிஶ்சயா ॥
கதஞ்சிந் ம்ருகஶாபாக்ஷீ தூர்ணமாஸாதிதா மயா ॥ 57

ராக்ஷஸீமத்யே	-	"அரக்கிகளின் நடுவில்
முஹு: முஹு:	-	அடிக்கடி
தர்ஜ்யமாநா	-	மிரட்டலால் திகிலடைந்தவளும்,
தீநா	-	பரிதாபமான நிலையிலிருப்பவளும்,
பர்த்ருசிந்தாபராயணா	-	நாதனை தியானிப்பதையே எந்தவேளையிலும் எல்லாக் காரியமாய்க் கொண்டவளும்,
ஏகவேணீதரா	-	ஒரே பின்னலான தலை மயிருடையவளும்,
பூமிஶய்யா	-	தரையிலே சயனித்திருப்பவளும்,
ஹிமாகமே	-	பனிக் காலத்தில்
பத்மிநீ இவ	-	தாமரை போல்
ராவணாத்	-	ராவணனிடத்தினின்று
விநிவ்ருத்தார்தா	-	தப்பும் வழி காணாதவளாய்,
விவர்ணாங்கீ		மனமிழந்தவளாய்,
தூர்ணம்	-	சீக்கிரமே
மர்தவ்யக்ருதநிஶ்சயா	-	உயிரை மாய்க்க நிச்சயித்திருந்தவளும்,
ம்ருகஶாபாக்ஷீ	-	மான் குட்டியின் கண்களை ஒத்த கண்களை உடையவளுமான
ஸா	-	அவள்
மயா	-	என்னால்
கதஞ்சித்	-	கஷ்டப்பட்டு
ஆஸாதிதா	-	பார்க்கக் கூடிய தூரத்தில் இருந்தாள்.

तां दृष्ट्वा तादृशीं नारीं रामपत्नीं यशस्विनीम् ।
तत्रैव शिंशपावृक्षे पश्यन्नहमवस्थित: ॥

தாம் த்ருஷ்ட்வா தாத்ருஶீம் நாரீம் ராமபத்நீம் யஶஸ்விநீம் ।
தத்ரைவ ஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷே பச்யந்நஹமவஸ்தித: ॥ 68

அஹம்	-	"நான்
ராமபத்நீம்	-	ஸ்ரீராமபத்னியாகும்
தாம் நாரீம்	-	அந்தப் பெண்மணியை
தத்ர	-	அப்பொழுது
தாத்ருஶீம்	-	அந்நிலையிலிருப்பவளாயும்,
அநிந்திதாம் இவ	-	அபகீர்த்திக்கிடமாகாதிருப்பவளாகவும்
த்ருஷ்ட்வா	-	கண்டு
பஶ்யந்	-	கவனித்துக் கொண்டு
ஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷே	-	சிம்சுபா மரத்தில்
அவஸ்தித:	-	நின்று விட்டேன்.

ततो हलहलाशब्दं काञ्चीनूपुरमिश्रितम् ।
शृणोम्यधिकगम्भीरं रावणस्य निवेशने ॥

ததோ ஹல ஹலா ஶப்தம் காஞ்சீநூபுரமிஶ்ரிதம் ।
ஶ்ருணோம்யதிக கம்பீரம் ராவணஸ்ய நிவேஶநே ॥ 69

ததஃ - ''அப்பொழுது
ராவணஸ்ய - ராவணனின்
நிவேஶநே - மனையில்
காஞ்சீநூபுரமிஶ்ரிதம்- அரைநூல் மாலைகள், பாதச் சிலம்புகள் இவைகள் சேர்ந்துண்டானதாயும்
அதிககம்பீரம் - மிக்க கம்பீரமாயுமுள்ள
ஹலஹலாஶப்தம் - கலகலவென்ற சத்தத்தை
ஶ்ருணோமி - கேட்டேன்.

ततोऽहं परमोद्विग्नः स्वरूपं प्रत्यसंहरम् ।
अहं तु शिंशपावृक्षे पक्षीव गहने स्थितः ॥

ததோऽஹம் பரமோத்விக்ந: ஸ்வரூபம் ப்ரத்யஸம்ஹரம் ।
அஹம்து ஶிம்ஶபா வ்ருக்ஷே பக்ஷீவ கஹனே ஸ்தித: ॥ 60

து - ''இச்சந்தர்ப்பத்தில்
ததஃ அஹம் - அதனால் நான்
பரமோத்விக்நஃ - மிகக் கவலை கொண்டவனாய்
ஸ்வரூபம் - எனதுருவத்தை
ப்ரத்யஸம்ஹரம் - ஸூக்ஷ்மமாய்ச் செய்து கொண்டேன்.
ஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷே - சிம்சுபா விருக்ஷத்தில்
கஹநே - தழைகளடர்ந்த மறைவான இடத்தில்
பக்ஷீ இவ - பறவை போல்
அஹம் - நான்
ஸ்திதஃ - அசையாமல் இருந்தேன்.

ततो रावणदाराश्च रावणश्च महाबलः ।
तं देशं समनुप्राप्ता यत्र सीताभवत् स्थिता ॥

ததோ ராவண தாராஶ்ச ராவணஶ்ச மஹாபல: ।
தம் தேஶம் ஸமநுப்ராப்தா யத்ர ஸீதாபவத் ஸ்திதா ॥ 61

तद्दृष्ट्वाथ वरारोहा सीता रक्षोगणेश्वरम् ।
संकुच्योरू स्तनौ पीनौ बाहुभ्यां परिरभ्य च ॥

தத் த்ருஷ்ட்வாத வராரோஹா ஸீதா ரக்ஷோகணேஶ்வரம் ।
ஸங்குச்யோரூ ஸ்தநௌ பீநௌ பாஹுப்யாம் பரிரப்ய ச ॥ 62

தத:	''அனந்தரம்
ராவணதாரா: ச	ராவண பத்னிகளும்
மஹாபல:	மிக்க பலவானான
ராவண: ச	ராவணனும்
யத்ர	எங்கே
ஸீதா ஸ்திதா	ஸீதை வைக்கப்பட்டிருந்தாளோ,
தம் தேஶம்	அதே இடத்திற்கு
அபிஸம்ப்ராப்தா:	வந்து சேர்ந்தார்கள்.
வராரோஹா	கொம்பனையாளான (சுந்தரியான)
ஸீதா	ஸீதை
தம் ரக்ஷோகணேஶ்வரம்	அந்த ராக்ஷஸ கண நாதனை
த்ருஷ்ட்வா	கண்டு
அத	அப்பொழுது
ஊரூ	தொடைகளை
ஸங்குச்ய	மடக்கிக் கொண்டு
பீநௌ ஸ்தநௌ ச	திரண்ட ஸ்தனங்களையும்
பாஹுப்யாம்	புஜங்களால்
பரிரப்ய	இறுக மூடிக் கொண்டு
அபவத்	இருந்தாள்.

वित्रस्तां परमोद्विग्नां वीक्षमाणां ततस्ततः ।
त्राणं किञ्चिदपश्यन्तीं वेपमानां तपस्विनीम् ॥
வித்ரஸ்தாம் பரமோத் விக்நாம் வீக்ஷமாணாம் ததஸ் தத: ।
த்ராணம் கிஞ்சித பஶ்யந்தீம் வேபமாநாம் தபஸ்விநீம் ॥ 63

तामुवाच दशग्रीवः सीतां परमदुःखिताम् ।
अवाक्शिराः प्रपतितो बहु मन्यस्व भामिनि ॥
தாமுவாச தஶக்ரீவ: ஸீதாம் பரமதுக்கிதாம் । 64
அவாக்ஶிரா: ப்ரபதிதோ பஹுமன்யஸ்வ பாமிநி ॥

यदि चेत्त्वं तु दर्पान्मां नाभिनन्दसि गर्विते ।
द्वौ मासावन्तरं सीते पास्यामि रुधिरं तव ॥
யதி சேத்த்வம் து தர்பான்மாம் நாபி நந்தஸி கர்விதே । 65
த்வௌ மாஸாவந்தரம் ஸீதே பாஸ்யாமி ருதிரம் தவ ॥

ப்ரபதித:	''பதிதனான
தஶக்ரீவ:	தசகண்டன்,
அவாக்சிரா:	தலைகுனிந்தவனாய்,
பரமது:கிதாம்	அதிக கஷ்டத்தில் இருப்பவளாய்,
வேபமாநாம்	நடுங்கினவளாய்
ததஸ்தத:	அங்குமிங்கும்

வீக்ஷமாணாம்	- விழித்துப்பார்ப்பவளாய்,
த்ராணம்	- கதியை (காப்பாற்றுதலை)
கிஞ்சித்	- கிஞ்சித்தும்
அபஶ்யந்தீம்	- காணாதவளாய்,
பரமோத்விக்நாம்	- மிக்க கவலை கொண்டவளாய்,
வித்ரஸ்தாம்	- மதி கலங்கியவளாய்,
தபஸ்விநீம்	- நீதி நெறி புரளாதிருப்பவளுமான
தாம்	- அந்த
ஸீதாம்	- ஸீதையைப் பார்த்து
ஸீதே	- 'ஸீதையே!
மாம்	- என்னை
பஹுமந்யஸ்வ	- கனப்படுத்தக் கடவை. (மதிக்கக்கடவை)
கர்விதே	- செருக்குடையவளே!
த்வம்	- நீ
தர்பாத்	- அஹந்தையினால்
மாம்	- என்னை
அபிநந்தஸி ந	- அங்கீகரிக்க மாட்டாய்
யதி சேத்	- என்றால்
து	- இந்த ஸ்திதியில்
த்வெள மாஸெள	- இரண்டு மாதங்கள்
அந்தரம்	- ஆனவுடன்
தவ ருதிரம்	- உனது ரத்தத்தை
பாஸ்யாமி	- குடித்து விடுவேன்'
இதி	- என்று
உவாச	- சொன்னான்.

एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य रावणस्य दुरात्मनः ।
उवाच परमक्रुद्धा सीता वचनमुत्तमम् ॥

ஏதச் ச்ருத்வா வசஸ்தஸ்ய ராவணஸ்ய துராத்மன: ।
உவாச பரமக்ருத்தா ஸீதா வசன முத்தமம் ॥ 66

துராத்மநஃ	- ''துராத்மாவான
தஸ்ய ராவணஸ்ய	- அந்த ராவணனுடைய
ஏதத்	- இந்த
வசஃ ஶ்ருத்வா	- வார்த்தையைக் கேட்டு,
ஸீதா	- ஸீதை
பரமக்ருத்தா	- ஸமயத்திற்கு வேண்டிய அளவு கோபம் கொண்டவளாய்
உத்தமம்	- முக்கியமான
வசநம்	- வசனத்தை
உவாச	- சொன்னாள்.

राक्षसाधम रामस्य भार्याममिततेजसः ।
इक्ष्वाकुकुलनाथस्य स्नुषां दशरथस्य च ॥
अवाच्यं वदतो जिह्वा कथं न पतिता तव ॥

ராக்ஷஸாதம ராமஸ்ய பார்யாமமித தேஜஸ: ।
இக்ஷ்வாகுகுலநாதஸ்ய ஸ்நுஷாம் தஶரதஸ்ய ச ॥
அவாச்யம் வததோ ஜிஹ்வா கதம் ந பதிதா தவ ॥ 67

அதம	-	'''மானங்கெட்டவனே (இந்திரிய சுகபராயணா!)
ராக்ஷஸ	-	அரக்கா!
இக்ஷ்வாகுகுலநாதஸ்ய	-	இக்ஷ்வாகு குல நாதரான
தஶரதஸ்ய	-	தசரதருக்கு
ஸ்நுஷாம்	-	மருமகளான,
அமிததேஜஸ:	-	அளவற்ற ஆற்றலுடைய
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருடைய
பார்யாம் ச	-	தர்ம பத்தினியைப் பார்த்து
அவாச்யம்	-	துஷ்டப் பேச்சை
வதத:	-	பேசுகிற
தவ ஜிஹ்வா	-	உனது நாக்கு
கதம்	-	ஏன்
ந பதிதா	-	அறுந்து விழாதிருக்கிறதோ?

किंस्विद्वीर्यं तवानार्य यो मां भर्तुरसंनिधौ ।
अपहृत्यागतः पाप तेनादृष्टो महात्मना ॥

கிம்ஸ்வித்வீர்யம் தவாநார்ய யோ மாம் பர்துரஸந்நிதௌ ।
அபஹ்ருத்யாகத: பாப தேநாத்ருஷ்டோ மஹாத்மநா ॥ 68

அநார்ய	-	'''மானங்கெட்ட
பாப	-	பாபியே!
பர்து: அஸந்நிதௌ	-	நாதரில்லாத ஸமயத்தில்
தேந மஹாத்மநா	-	அந்த மஹாத்மாவினால்
அத்ருஷ்ட:	-	கண்டு கொள்ளப்படாதவனாய்
மாம்	-	என்னை
அபஹ்ருத்ய	-	திருடிக் கொண்டு
ஆகத:	-	வந்தவன்
ய:	-	எவனோ (அந்த)
தவ	-	உனது
வீர்யம்	-	வீர்யம்
கிஞ்சித்	-	அல்பமே!

न त्वं रामस्य सदृशो दास्येऽप्यस्य न युज्यसे ।
अजेयः सत्यवादी च रणश्लाघी च राघवः ॥

ந த்வம் ராமஸ்ய ஸத்ருஶோ தாஸ்யேऽப்யஸ்ய ந யுஜ்யஸே ।
அஜேய: ஸத்யவாதீ ச ரணஶ்லாகீ ச ராகவ: ॥ 69

த்வம்	-	‘‘நீ
ராமஸ்ய	-	ஶ்ரீராமருக்கு
ஸத்ருஶ: ந	-	ஏற்றவனாய் ஆக மாட்டாய்.
அஸ்ய	-	இவருக்கு
தாஸ்யே அபி	-	ஊழியம் செய்வதிலுங்கூட
ந யுஜ்யஸே	-	நியமிக்கப்பட மாட்டாய்.
ச	-	அன்றியும்
ஸத்யவாதீ	-	ஸத்யவாதியும்
யஜ்ஞீய: ச	-	யக்ஞியருமான
ராகவ:	-	ராகவர்
ரணஶ்லாகீ	-	போரைக் கொண்டாடுபவர்.’

जानक्या परुषं वाक्यमेवमुक्तो दशाननः ।
जज्वाल सहसा कोपाच्चितास्थ इव पावकः ॥

ஜானக்யா பருஷம் வாக்யமேவ முக்தோ தஶாநந: ।
ஜஜ்வால ஸஹஸா கோபாச்சிதாஸ்த இவ பாவக: ॥ 70

தஶாநந:	-	‘‘தசானனன்
ஜாநக்யா	-	ஜானகியால்
ஏவம்	-	இப்படி
பருஷம்	-	கர்ண கடோரமான
வாக்யம்	-	பேச்சை
உக்த:	-	சொல்லக் கேட்டவனாய்
ஸஹஸா	-	வெடுவெடுப்பாய்
கோபாத்	-	கோபத்தால்
சிதாஸ்த:	-	சுடலையில் இருக்கும்
பாவக: இவ	-	தீயென
ஜஜ்வால	-	ஆத்திரங் கொண்டான்.

विवृत्य नयने क्रूरे मुष्टिमुद्यम्य दक्षिणम् ।
मैथिलीं हन्तुमारब्धः स्त्रीभिर्हाहाकृतं तदा ॥

விவ்ருத்ய நயநே க்ரூரே முஷ்டிமுத்யம்ய தக்ஷிணம் ।
மைதிலீம் ஹந்துமாரப்த: ஸ்த்ரீபிர்ஹாஹா க்ருதம் ததா ॥ 71

க்ரூரே	-	‘‘உதிரம் போல் சிவந்த
நயநே	-	கண்கள் இரண்டையும்

விவர்த்ய	உருட்டி விழித்து
தக்ஷிணம் முஷ்டிம்	வலது கை முஷ்டியை
உத்யம்ய	ஓங்கி
மைதிலீம் ஹந்தும்	மைதிலியைக் கொல்ல
ஆரப்த:	ஆரம்பித்தான்.
ததா	அப்பொழுது
ஸ்த்ரீபி:	ஸ்திரீகளால்
ஹா ஹா	'ஹா! ஹா!' என்ற சத்தம்
க்ருதம்	இடப்பட்டது.

स्त्रीणां मध्यात् समुत्पत्य तस्य भार्या दुरात्मनः ।
वरा मन्दोदरी नाम तया स प्रतिषेधितः ॥

ஸ்த்ரீணாம் மத்யாத் ஸமுத்பத்ய தஸ்ய பார்யா துராத்மன: ।
வரா மந்தோதரீ நாம தயா ஸ ப்ரதிஷேதித: ॥ 72

தஸ்ய	''அந்த
துராத்மந:	துராத்மாவின்
பார்யா	பத்னியான
மண்டோதரீ நாம	மண்டோதரீ என்ற
வரா	உத்தமி,
ஸ்த்ரீணாம் மத்யாத்	ஸ்திரீகளின் நடுவிலிருந்து
ஸமுத்பத்ய	எழுந்து வரவே
தயா	அவளால்
ஸ:	அவன்
ப்ரதிஷேதித:	விலக்கப்பட்டான்.

उक्तश्च मधुरां वाणीं तया स मदनार्दितः ।
सीतया तव किं कार्यं महेन्द्रसमविक्रम ॥

உக்தஶ்ச மதுராம் வாணீம் தயா ஸ மதநார்தித: । 73
ஸீதயா தவ கிம் கார்யம் மஹேந்த்ர ஸம விக்ரம ॥

மதநார்தித:	''காமநோயில் பட்ட
ஸ:	அவன்
தயா	அவளால்
மதுராம்	மதுரமான
வாணீம் ச	(இந்த) பேச்சையும்
உக்த:	சொல்லப்பட்டான்.
மஹேந்த்ரஸமவிக்ரம	'இந்திரனுக்குச் சமானமான பராக்கிரமமுடையோரே!
ஸீதயா	ஸீதையால்
தவ	உமக்கு

கார்யம்	உண்டாகும் பலன்
கிம்	என்ன?

देवगन्धर्वकन्याभिर्यक्षकन्याभिरेव च ।
सार्धं प्रभो रमस्वेह सीतया किं करिष्यसि ॥

தேவ கந்தர்வ கன்யாபிர்யக்ஷ கன்யாபிரேவ ச ।
ஸார்தம் ப்ரபோ ரமஸ்வேஹ ஸீதயா கிம் கரிஷ்யஸி ॥ 74

ப்ரபோ	‘‘‘பிரபுவே!
இஹ	இங்குள்ள
தேவகந்தர்வகந்யாபி:	தேவகந்தர்வ கன்னிகைகளுடனும்
யக்ஷகந்யாபி: ஏவ ச	யக்ஷ கன்னிகைகளுடனும்
ஸார்தம்	கூட
ரமஸ்வ	ஸுகமாயிரும்.
ஸீதயா	ஸீதையைக் கொண்டு
கிம்	யாது
கரிஷ்யஸி	செய்யப் போகிறீர்?’

ततस्ताभिः समेताभिर्नारीभिः स महाबलः ।
प्रसाद्य सहसा नीतो भवनं स्वं निशाचरः ॥

ததஸ்தாபி: ஸமே தாபிர் நாரீபி: ஸ மஹாபல: ।
ப்ரஸாத்ய ஸஹஸா நீதோ பவனம் ஸ்வம் நிஶாசர: ॥ 75

ஸ:	‘‘அந்த
மஹாபல:	மஹாபலிஷ்டனான
நிஶாசர:	அரக்கன்
தத:	அப்பொழுது
ஸமேதாபி:	கூடவேயிருந்த
தாபி:	அந்த
நாரீபி:	பெண்களால்
ப்ரஸாத்ய	ஸமாதானமாக்கப்பட்டு
ஸஹஸா	உடனே
ஸ்வம் பவநம்	தனது மனைக்கு
நீத:	அழைத்துக் கொண்டு போகப்பட்டான்.

याते तस्मिन् दशग्रीवे राक्षस्यो विकृताननाः ।
सीतां निर्भर्त्सयामासुर्वाक्यैः क्रूरैः सुदारुणैः ॥

யாதே தஸ்மிந் தஶக்ரீவே ராக்ஷஸ்யோ விக்ருதாநநா: ।
ஸீதாம் நிர்பார்த்ஸ்யாமாஸுர் வாக்யை: க்ரூரை: ஸுதாருணை: ॥ 76

தஸ்மிந் தஶக்ரீவே	‘‘அந்த தசக்ரீவன்
யாதே	போன பிறகு,

விக்ருதாநநா: - விகாரமான முகமுடைய
ராக்ஷஸ்ய: - ராக்ஷஸிகள்
ஸுதாருணா: - இரக்கமில்லாத
க்ரூரை: வாக்யை: - கொடிய சொற்களால்
ஸீதாம் - ஸீதையை
நிர்பர்த்ஸயாமாஸு:- மிரட்டினார்கள்.

तृणवद्भाषितं तासां गणयामास जानकी ।
तर्जितं च तदा तासां सीतां प्राप्य निरर्थकम् ॥

த்ருணவத் பாஷிதம் தாஸாம் கணயாமாஸ ஜானகீ ।
தர்ஜிதம் ச ததா தாஸாம் ஸீதாம் ப்ராப்ய நிரர்தகம் ॥ 77

ஜாநகீ - “ஜானகி
தாஸாம் - அவர்களின்
பாஷிதம் - வார்த்தையை
த்ருணவத் - திருணமாக
கணயாமாஸ - மதித்தாள்.
ததா - அப்பொழுது
தாஸாம் - அவர்களுடைய
கர்ஜிதம் ச - இரைச்சலும்
ஸீதாம் ப்ராப்ய - ஸீதையைக் கிட்டி
நிரர்தகம் - பயனற்றதாயிற்று.

वृथा गर्जितनिश्चेष्टा राक्षस्यः पिशिताशनाः ।
रावणाय शशंसुस्ताः सीताव्यवसितं महत् ॥

வ்ருதாகர்ஜித நிஶ்சேஷ்டா ராக்ஷஸ்ய: பிஶிதாஶநா: ।
ராவணாய ஶஶம்ஸுஸ்தா: ஸீதா வ்யவஸிதம் மஹத் ॥ 78

வ்ருதாகர்ஜிதநிஶ்சேஷ்டா:-“வீணாக இரைந்து ஓய்ந்து போன
தா: - அந்த
பிஶிதாஶநா: - பிணந்தின்னும்
ராக்ஷஸ்ய: - அரக்கிகள்
ஸீதாவ்யவஸிதம் - ‘ஸீதையின் துணிவு
மஹத் - பெரிது’ (என்று)
ராவணாய - ராவணனுக்கு
ஶஶம்ஸு - அறிவித்தார்கள்.

ततस्ताः सहिताः सर्वा विहताशा निरुद्यमाः ।
परिक्षिप्य समन्तात्तां निद्रावशमुपागताः ॥

ததஸ்தா: ஸஹிதா: ஸர்வா விஹதாஶா நிருத்யமா: ।
பரிக்ஷிப்ய ஸமந்தாத்தாம் நித்ராவஶ முபாகதா: ॥ 79

தத: - "பின்னர்
தா: - அவர்கள்
ஸர்வா: - எல்லோரும்
விஹதாஶா: - ஆசையை ஒழித்தவர்களாய்
நிருத்யமா: - செயலற்றவர்களாய்
ஸஹிதா: - ஒன்றுகூடி
தாம் - அவளை
ஸமந்தாத் - நாலு பக்கங்களிலும்
பரிக்ஷிப்ய - சூழ்ந்து கொண்டு
நித்ராவஶம் - தூக்கத்தை
உபாகதா: - அடைந்தார்கள்.

तासु चैव प्रसुप्तासु सीता भर्तृहिते रता ।
विलप्य करुणं दीना प्रशुशोच सुदुःखिता ।।

தாஸு சைவ ப்ரஸுப்தாஸு ஸீதா பர்த்ருஹிதே ரதா ।
விலப்ய கருணம் தீநா ப்ரஶுஶோச ஸுது: கிதா ॥ 80

தாஸு - "அவர்கள்
ப்ரஸுப்தாஸு - கண்ணயர்ந்த பின்னர்
பர்த்ருஹிதே ஏவ - நாயகரது நன்மை ஒன்றிலேயே
ரதா - ஏகாக்ர சித்தத்தை உடைய
ஸீதா ச - ஸீதையும்
தீநா - ஆபத்தில் இருப்பவளாய்
ஸுது:கிநா - மிகுந்த துக்கமடைந்தவளாய்
கருணம் - பரிதாபமாய்
விலப்ய - புலம்பி
ப்ரஶுஶோச - நொந்து கரைந்தாள்.

तासां मध्यात् समुत्थाय त्रिजटा वाक्यमब्रवीत्।।

தாஸாம் மத்யாத் ஸமுத்தாய த்ரிஜடா வாக்யமப்ரவீத் ॥ 81

தாஸாம் - "அவர்களின்
மத்யாத் - நடுவிலிருந்து
த்ரிஜடா - திரிஜடை என்பவள்
ஸமுத்தாய - எழுந்து
வாக்யம் - பின்கண்ட மொழியை
அப்ரவீத் - மொழிந்தாள்.

आत्मानं खादत क्षिप्रं न सीता विनशिष्यति ।
जनकस्यात्मजा साध्वी स्नुषा दशरथस्य च ।।

ஆத்மாநம் காதத க்ஷிப்ரம் ந ஸீதா விநஶிஷ்யதி ।
ஜனகஸ்யாத்மஜா ஸாத்வீ ஸ்நுஷா தஶரதஸ்ய ச ॥ 82

ஆத்மாநம்	‘‘‘என்னை
க்ஷிப்ரம்	இப்பொழுதே
காதத	புஜியுங்கள்.
தஶரதஸ்ய	தசரதருக்கு
ஸ்நுஷா	மருமகளும்
ஜநகஸ்ய	ஜனகருக்கு
ஆத்மஜா	திருமகளும்
ஸாத்வீ ச	கற்புடையாளுமான
ஸீதா	ஸீதை
ந விநஶிஷ்யதி	நாசமடையப் போகிறதில்லை.

स्वप्नो ह्यद्य मया दृष्टो दारुणो रोमहर्षणः ।
रक्षसां च विनाशाय भर्तुरस्या जयाय च ॥

ஸ்வப்நோ ஹ்யத்ய மயா த்ருஷ்டோ தாருணோரோமஹர்ஷண: ।
ரக்ஷஸாம் ச விநாஶாய பர்துரஸ்யா ஜயாய ச ॥ 83

அத்ய	‘‘‘இப்பொழுது
மயா	என்னால்
ஸ்வப்ந:	ஒரு சொப்பனம்
ஹி	உண்மையாய்
த்ருஷ்ட:	காணப்பட்டது;
தாருண:	நினைத்தால் பயங்கரமாய் இருக்கிறது;
ரோமஹர்ஷண:	தேகத்தில் மயிர் சிலிர்க்கின்றது;
ரக்ஷஸாம்	அரக்கர்களின்
விநாஶாய ச	அழிவைப் பற்றியதும்
அஸ்யா:	இவளது
பர்த்ரு:	பர்த்தாவின்
ஜயாய ச	ஜயத்தைப் பற்றியதும்.

अलमस्मान् परित्रातुं राघवाद्राक्षसीगणम् ।
अभियाचाम वैदेहीमेतद्धि मम रोचते ॥

அலமஸ்மாந் பரித்ராதும் ராகவாத்ராக்ஷஸீ கணம் । 84
அபியாசாம வைதேஹீ மேதத்தி மம ரோசதே ॥

அஸ்மாத்	‘‘‘இந்த
ராகவாத்	ஸ்ரீராகவரிடத்தினின்று
ராக்ஷஸீகணம்	ராக்ஷஸிகளின் கூட்டத்தை
அலம்	குறையின்றி
பரித்ராதும்	காப்பாற்றுவதற்கு

வைதேஹீம் - வைதேஹியை
அபியாசாம - வேண்டிக் கொள்வோம்
ஏதத் ஹி - இதுவேதான்
மம ரோசதே - 'எனக்கு நன்றெனத் தோன்றுகிறது.

यस्या ह्येवंविध: स्वप्नो दु:खितायाः प्रदृश्यते ।
सा दु:खैर्विविधैर्मुक्ता सुखमाप्नोत्यनुत्तमम् ॥

யஸ்யா ஹ்யேவம் வித: ஸ்வப்நோ துக்கிதாயா: ப்ரத்ருஶ்யதே ।
ஸா துக்கைர் விவிதைர் முக்தா ஸுகமாப்நோத்யநுத்தமம் ॥ 85

துஃகிதாயாஃ - '''மிகுந்த துயரத்துடனிருக்கிற
யஸ்யாஃ - எவள் விஷயத்தில்
ஏவம்விதஃ - இவ்விதமான
ஸ்வப்நஃ - கனவு
ப்ரத்ருஶ்யதே - காணப்படுகிறதோ
ஸா ஹி - அவளே
துஃகை - துக்கங்களால்
முக்தா - விடப்பட்டவளாய்
அநுத்தமம் ஸுகம் - மேலான ஸுகத்தை
பஹுதா - பற்பல விதமாய்
ஆப்நோதி - அடையப் போகின்றாள்.

प्रणिपातप्रसन्ना हि मैथिली जनकात्मजा ॥

ப்ரணிபாத ப்ரஸந்நா ஹி மைதிலீ ஜனகாத்மஜா ॥ 86

ஜநகாத்மஜா - '''ஜனகர் திருமகளான
மைதிலீ - மைதிலி
ப்ரணிபாதப்ரஸந்நா - பணிந்த மாத்திரத்தில் பிரஸன்னையாவாள்.
ஹி - ஸந்தேஹமில்லை.'

ततः सा ह्रीमती बाला भर्तुर्विजयहर्षिता ।
अवोचद्यदि तत्तथ्यं भवेयं शरणं हि वः ॥

தத: ஸா ஹ்ரீமதீ பாலா பர்துர்விஜயஹர்ஷிதா ।
அவோசத்யதி தத்தத்யம் பவேயம் ஶரணம் ஹி வ: ॥ 87

ததஃ - ''அப்பொழுது
ஹ்ரீமதீ - நாணமுடைய
ஸா பாலா - அந்த நங்கை
பர்துஃ - நாயகரின்
விஜயஹர்ஷிதா - ஜயத்தைப் பற்றி ஆனந்தமடைந்தவளாய்
தத் - 'அது
தத்யம் யதி - உண்மையானால்

வ: ஹி - உங்களுக்கும்
ஶரணம் - அடைக்கலமாய்
பவேயம் - ஆகக் கடவேன்' (என்று)
அவோசத் - சொன்னாள்.

तां चाहं तादृशीं दृष्ट्वा सीताया दारुणां दशाम् ।
चिन्तयामास विक्रान्तो न च मे निर्वृतं मनः ॥

தாம் சாஹம் தாத்ருஶீம் த்ருஷ்ட்வா ஸீதாயா தாருணாம் தஶாம் ।
சிந்தயாமாஸ விக்ராந்தோ ந ச மே நிர்வ்ருதம் மன: ॥ 88

ஸீதாயா: - ''ஸீதையினுடைய
தாத்ருஶீம் - அப்படிப்பட்ட
தாருணாம் தஶாம் ச- கொடிய நிலையையும்
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு
அஹம் விக்ராந்த: - நான் பொறுத்துப் பார்த்தவனாய்
தாம் - அவளைப்பற்றி
சிந்தயாமாஸ - மனத்திற்குள்ளேயே யோசிக்கலானேன்.
ச - அப்படியிருந்தும்
மே மந: - என் மனம்
ந நிவ்ருதம் - தரிக்கவில்லை.

संभाषणार्थं च मया जानक्याश्चिन्तितो विधिः ।
इक्ष्वाकूणां हि वंशस्तु ततो मम पुरस्कृतः ॥

ஸம்பாஷணார்தம் ச மயா ஜானக்யாஶ்சிந்திதோ விதி: ।
இக்ஷ்வா கூணாம் ஹி வம்ஶஸ்து ததோ மம புரஸ்க்ருத: ॥ 89

ஜாநக்யா: - ''ஜானகிக்கும்
மம ச - எனக்கும்
ஸம்பாஷணார்தம் - ஸம்பாஷணை உண்டாவதற்கு
விதி: - ஓர் உபாயம்
சிந்தித: - தோன்றிற்று.
தத: - அதனால்
து - இது விஷயத்தில்
இக்ஷ்வாகூணாம் - இக்ஷ்வாகுக்களின்
வம்ஶ: ஹி - வம்ச பரம்பரையே
மயா - என்னால்
புரஸ்க்ருத: - வெளியிட்டுப் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டது.

श्रुत्वा तु गदितां वाचं राजर्षिगणपूजिताम् ।
प्रत्यभाषत मां देवी बाष्पैः पिहितलोचना ॥

ஶ்ருத்வா து கதிதாம் வாசம் ராஜர்ஷிகண பூஜிதாம் ।
ப்ரத்யபாஷத மாம் தேவீ பாஷ்பை: பிஹிதலோச நா ॥ 90

தேவீ	- ''தேவியானவள்
கதிதாம்	- (என்னால்) கூறப்பட்ட
ராஜர்ஷிகணபூஜிதாம்	- ராஜரிஷிகளின் வம்ச பரம்பரையைப் பற்றியதான
வாசம்	- சொல்லை
ஶ்ருத்வா	- கேட்டு,
பாஷ்பை:	- கண்ணீரால்
பிஹிதாலோசநா	- மூடிய கண்களை உடையவளாய்
மாம் ப்ரதி	- என்னைப் பார்த்து
து	- இப்படி
அபாஷத	- ஸம்பாஷணை செய்தாள்.

कस्त्वं केन कथं चेह प्राप्तो वानरपुंगव ।
का च रामेण ते प्रीतिस्तन्मे शंसितुमर्हसि ।।
तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा ह्यहमप्यब्रवं वचः ।।

கஸ்த்வம் கேந கதஞ்சேஹ ப்ராப்தோ வானர புங்கவ ।
கா ச ராமேண தே ப்ரீதிஸ்தன்மே ஶம்ஸிது மர்ஹஸி ॥
தஸ்யாஸ் தத் வசனம் ஶ்ருத்வா ஹ்யஹமப்யப்ரவம் வச: ॥ 91

வாநரபுங்கவ	- '''வானரோத்தம!
த்வம் க:	- நீ யார்?
கேந	- எக்காரணத்தினால்
கதம் ஹி	- எப்படித்தான்
இஹ	- இங்கு
ப்ராப்த:	- வந்தீர்?
ராமேண	- ஸ்ரீராமருடன்
தே ச	- தமக்கும்
ப்ரீதி: ச	- சினேகமுண்டென்பதுதான்
கா	- எப்படி?
தத்	- அதை
மே	- எனக்கு
ஶம்ஸிதும்	- விளங்கச் சொல்லுவதற்கு
அர்ஹஸி	- தயை புரியும்.'
தஸ்யா:	- அவளுடைய
தத் வசநம்	- அம்மொழியை
ஶ்ருத்வா	- கேட்டு
அஹம் அபி	- நானும்
வச:	- பதிலை (இப்படி)
அப்ரவம்	- அறிவித்தேன்.

देवि रामस्य भर्तुस्ते सहायो भीमविक्रमः ।
सुग्रीवो नाम विक्रान्तो वानरेन्द्रो महाबलः ।।

தேவி ராமஸ்ய பர்துஸ்தே ஸஹாயோ பீமவிக்ரம: ।
ஸுக்ரீவோ நாம விக்ராந்தோ வானரேந்த்ரோ மஹாபல: ॥ 92

தேவி	-	‘‘‘அம்மா!
தே	-	உமது
பர்துঃ	-	பர்த்தாவான
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருக்கு
ஸுக்ரீவঃ	-	ஸுக்ரீவர்
நாம	-	என்றவர்
ஸஹாயঃ	-	தோழராயிருக்கிறார்;
மஹாபலঃ	-	மஹாபலிஷ்டர்,
பீமவிக்ரமঃ	-	மஹத்தான பராக்கிரமமுடையவர்,
விக்ராந்தঃ	-	போர் வீரர்,
வாநரேந்த்ரঃ	-	வானரர்கள்கோன்.

तस्य मां विद्धि भृत्यं त्वं हनुमन्तमिहागतम् ।
भर्त्राहं प्रेषितस्तुभ्यं रामेणाक्लिष्टकर्मणा ।।

தஸ்ய மாம் வித்தி ப்ருத்யம் த்வம் ஹநுமந்தமிஹாகதம்।
பர்த்ராஹம் ப்ரேஷிதஸ்துப்யம் ராமேணாக்லிஷ்டகர்மணா ॥ 93

இஹ	-	‘‘‘இங்கு
ஆகதம்	-	வந்து சேர்ந்த
மாம்	-	என்னை
தஸ்ய	-	அவருடைய
ப்ருத்யம்	-	மந்திரியான
ஹநுமந்தம்	-	ஹனுமான் என்பவனாய்
த்வம்	-	நீர்
வித்தி	-	திருவுள் பற்றுவீராக.
அக்லிஷ்டகர்மணா	-	காரியங்களைக் குறைவின்றி முடிக்கவல்ல
பர்த்ரா	-	பர்த்தாவான
ராமேண	-	ஸ்ரீராமரால்
அஹம்	-	நான்
துப்யம்	-	உமக்காக
ப்ரேஷிதঃ	-	தூதாய்ச் செல்ல விடுவிக்கப்பட்டேன்.

इदं च पुरुषव्याघ्रः श्रीमान् दाशरथिः स्वयम् ।
अङ्गुलीयमभिज्ञानमदात्तुभ्यं यशस्विनि ।।

இதம்ச புருஷவ்யாக்ர: ஸ்ரீமாந் தாஶரதி: ஸ்வயம் ।
அங்குளீய மபிஜ்ஞாந மதாத்துப்யம் யஶஸ்விநி ॥ 94

யஶஸ்விநி	-	‘‘‘புகழுடையீர்‘!
புருஷவ்யாக்ர:	-	புருஷோத்தமரான
ஸ்ரீமாந்	-	ஸ்ரீமானான
தாஶரதி: ச	-	தாசரதியும்
ஸ்வயம்	-	தாமே
துப்யம்	-	உமக்கு
அபிஜ்ஞாநம்	-	ஓர் அடையாளமாக
இதம்	-	இந்த
அங்குலீபம்	-	கணையாழியை
அதாத்	-	கொடுத்தனுப்பினார்.

तदिच्छामि त्वयाज्ञप्तं देवि किं करवाण्यहम् ।
रामलक्ष्मणयोः पार्श्वं नयामि त्वां किमुत्तरम् ॥

ததிச்சாமி த்வயா ஜ்ஞப்தம் தேவி கிம் கரவாண்யஹம் ।
ராம லக்ஷ்மணயோ: பார்ஶ்வம் நயாமி த்வாம் கிமுத்தரம் ॥ 95

தத்	-	‘‘‘ஆகையால்
தேவி	-	அம்மா!
த்வயா	-	உம்மால்
ஆஜ்ஞாப்தம்	-	விடுவிக்கப்படும் நியமனத்தை
இச்சாமி	-	பிரார்த்திக்கிறேன்.
அஹம்	-	நான்
கிம் கரவாணி	-	யாது செய்யட்டும்?
ராமலக்ஷ்மணயோ:	-	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களின்
பார்ஶ்வம்	-	இடத்திற்கு
த்வாம்	-	உம்மை
நயாமி	-	கொண்டு போய் விடுகிறேன்;
உத்தரம்	-	ஸ்ரீமுகம்
கிம்	-	என்ன?’

एतच्छ्रुत्वा विदित्वा च सीता जनकनन्दिनी ।
आह रावणमुत्साद्य राघवो मां नयत्विति ॥

ஏதச் ஶ்ருத்வா விதித்வா ச ஸீதா ஜநகநந்திநீ ।
ஆஹ ராவண முத்ஸாத்ய ராகவோ மாம் நயத்விதி ॥ 96

ஜநகநந்திநீ	-	‘‘ஜனகர் திருமகளான
ஸீதா	-	ஸீதை
ஏதத் ஶ்ருத்வா	-	இதைக் கேட்டு,
விதித்வா	-	உள்ளதை உள்ளபடி அறிந்து கொண்டு

ராகவஃ ச	'ஸ்ரீராகவரே
ராவணம்	ராவணனை
உத்ஸாத்ய	ஒழித்து
மாம்	என்னை
நயது	அழைத்துக் கொண்டு போகட்டும்'
இதி	என்று
ஆஹ	விடை கொடுத்தாள்.

प्रणम्य शिरसा देवीमहमार्यामनिन्दिताम् ।
राघवस्य मनोह्लादमभिज्ञानमयाचिषम् ॥

ப்ரணம்ய ஶிரஸா தேவீ மஹமார்யா மநிந்திதாம் ।
ராகவஸ்ய மநோஹ்லாத மபிஞாந மயாசிஷம் ॥ 97

ஆர்யாம்	"உத்தம குலத்தில் தோன்றயவளாய்
அநிந்திதாம்	அபகீர்த்திக்கிடமாகாதவளாயிருக்கும்
தேவீம்	தேவியை
அஹம்	நான்
ஶிரஸா	தலையால்
ப்ரணம்ய	வணங்கி நமஸ்கரித்து
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராகவருடைய
மநோஹ்லாதம்	சிந்தைக்கிசைந்த
அபிஜ்ஞாநம்	ஓர் அடையாளத்தை
அயாசிஷம்	தர வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டேன்.

अथ मामब्रवीत् सीता गृह्यतामयमुत्तमः ।
मणिर्येन महाबाहू रामस्त्वां बहु मन्यते ॥

அத மாமப்ரவீத் ஸீதா க்ருஹ்யதாமய முத்தம: ।
மணிர்யேந மஹாபாஹூ ராமஸ்த்வாம் பஹுமன்யதே ॥ 98

அத	"அப்பொழுது
ஸீதா	ஸீதை
மாம்	என்னைப் பார்த்து
யேந	'எதனால்
மஹாபாஹுஃ	மஹாபாஹுவான
ராமஃ	ஸ்ரீராமர்
த்வாம்	உம்மை
பஹுமந்யதே	மிகக் கொண்டாடுவாரோ
அயம்	அந்த இந்த
உத்தமஃ	உத்தமமான
மணிஃ	மணி

க்ருஹ்யதாம்	- பெற்றுக் கொள்ளப்படட்டும்’
அப்ரவீத்	- (என்று) சொன்னாள்.

इत्युक्त्वा तु वरारोहा मणिप्रवरमद्भुतम् ।
प्रायच्छत् परमोद्विग्ना वाचा मां संदिदेश ह ॥

இத்யுக்த்வா து வராரோஹா மணி ப்ரவரமத்புதம் ।
ப்ராயச்சத் பரமோத்விக்நா வாசா மாம் ஸந்திதேஶ ஹ ॥ 99

வராரோஹா	- “உத்தமி
இதி	- இப்படி
உக்த்வா	- சொல்லி விட்டு
அத்புதம்	- அத்புதமான
மணிப்ரவரம்	- மணிரத்தினத்தை
ப்ராயச்சத்	- தந்தருளினாள்.
ஹ	- ஹா!
பரமோத்விக்நா	- மிகக் கவலை கொண்டவளாய்
வாசா து	- வாய்மொழி கொண்டும்
மாம்	- என்னை
ஸந்திதேஶ	- செய்தி சொல்ல ஆக்ஞாபித்தாள்.

ततस्तस्यै प्रणम्याहं राजपुत्र्यै समाहितः ।
प्रदक्षिणं परिक्रामन्निहाभ्युद्गतमानसः ॥

ததஸ் தஸ்யை ப்ரணம்யாஹம் ராஜபுத்ரயை ஸமாஹித: ।
ப்ரதக்ஷிணம் பரிக்ராமந்நிஹாப்யுத் கத மானஸ: ॥ 100

தத:	- “அதன் பின்னர்
அஹம்	- நான்
ஸமாஹித:	- காரிய ஸித்தி பெற்றவனாய்
இஹ	- இவ்விடம்
அப்யுத்கதமாநஸ:	- திரும்பி வர்ந்து சேர உத்தேசம் கொண்டவனாய்
தஸ்யை	- அந்த
ராஜபுத்ர்யை	- ராஜ புத்திரிக்கு
ப்ரணம்ய	- தண்டனிட்டு
ப்ரதக்ஷிணம்	- பிரதக்ஷிணத்தை
பரிக்ராமம்	- பண்ண்ணினேன்.

उत्तरं पुनरेवेदं निश्चित्य मनसा तया ।
हनुमन् मम वृत्तान्तं वक्तुमर्हसि राघवे ॥

உத்தரம் புனரேவேதம் நிஶ்சித்ய மனஸா தயா ।
ஹநுமந் மம வ்ருத்தாந்தம் வக்துமர்ஹஸி ராகவே ॥ 101

தயா	‘‘அவளால்
மநஸா	மனதினால்
நிஶ்சித்ய	ஆராய்ந்து ஆலோசித்து,
புந:	இன்னும்
இதம் ஏவ	பின்வருவதும்
உத்தரம்	முடிவாயுரைக்கப்பட்டது
ஹநுமந்	ஹனுமாரே!
மம	எனது
வ்ருத்தாந்தம்	விருத்தாந்தத்தை
ராகவே	ஸ்ரீராகவரிடத்தில்
வக்தும்	அறிவிக்க
அர்ஹஸி	தயை புரியும்.

यथा श्रुत्वैव न चिरात्तावुभौ रामलक्ष्मणौ ।
सुग्रीवसहितौ वीरावुपेयातां तथा कुरु ।।

யதா ஶ்ருத்வைவ ந சிராத்தாவுபௌ ராம லக்ஷ்மணௌ ।
ஸுக்ரீவ ஸஹிதௌ வீராவு பேயாதாம் ததா குரு ॥ 102

வீரௌ	‘‘‘வீரர்களான
தௌ	அந்த
ராமலக்ஷ்மணௌ	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள்
உபௌ	இருவரும்
ஸுக்ரீவஸஹிதௌ	ஸுக்ரீவரோடு கூடியவர்களாய்
யதா	எப்படியானால்
ஶ்ருத்வா ஏவ	கேட்டவுடனே
ந சிராத்	தாமதியாமல்
உபேயாதாம்	வந்து சேருவார்களோ
ததா	அப்படி
குரு	செய்யும்.

यद्यन्यथा भवेदेतद् द्वौ मासौ जीवितं मम ।
न मां द्रक्ष्यति काकुत्स्थो म्रियै साहमनाथवत् ।।

யத்யந்யதா பவேதேதத் த்வௌ மாஸௌ ஜீவிதம் மம ।
ந மாம் த்ரக்ஷ்யதி காகுத்ஸ்தோ ம்ரியே. ஸாஹ மநாதவத் ॥ 103

மம	‘‘‘எனக்கு
ஜீவிதம்	உயிரிருக்குங்காலம்
மாஸௌ	மாதங்கள்
த்வௌ	இரண்டு;
ஏதத்	இது
அந்யதா	நல்லதாகாததாய்

பவேத் யதி - முடியுமாயின்
ஸா - அந்த
அஹம் - நான்
அநாதவத் - அனாதையாக
ம்ரியே - உயிரை இழப்பேன்.
காகுத்ஸ்தஃ - காகுத்ஸ்தர்
மாம் - என்னை
ந த்ரக்ஷ்யதி - காண முடியாது.'

तच्छ्रुत्वा करुणं वाक्यं क्रोधो मामभ्यवर्तत ।
उत्तरं च मया दृष्टं कार्यशेषमनन्तरम् ॥

தச்ச்ருத்வா கருணம் வாக்யம் க்ரோதோ மாமப்யவர்தத ।
உத்தரம் ச மயா த்ருஷ்டம் கார்யஶேஷ மநந்தரம் ॥ 104

கருணம் - "மனதை உருகச் செய்யும்
தத் - அந்த
வாக்யம் ஶ்ருத்வா - வாக்கியத்தைக் கேட்டு
அநந்தரம் - உடனே
மாம் - எனக்கு
க்ரோதஃ - கோபம்
அப்யவர்தத - வந்துட்டது;
மயா - என்னால்
உத்தரம் - மேலே
கார்யஶேஷம் ச - செய்ய வேண்டும் காரியமும்
த்ருஷ்டம் - நிச்சயிக்கப்பட்டது.

ततोऽवर्धत मे कायस्तदा पर्वतसंनिभः ।
युद्धकाङ्क्षी वनं तच्च विनाशयितुमारभे ॥

ததோऽவர்தத மே காயஸ்ததா பர்வதஸந்நிப: ।
யுத்தகாங்க்ஷீ வனம் தச்ச விநாஶயிது மாரபே ॥ 105

ததஃ - "அதனால்
மே - எனது
காயஃ - சரீரம்
பர்வதஸந்நிபஃ - மலைக்கு நிகராக
அவர்தத - வளர்ந்தது.
ததா - அப்பொழுது
யுத்தகாங்க்ஷீ ச - யுத்தத்திற்காக இழுப்பவனாயே
தத் - அந்த
வநம் - வனத்தை
விநாஶயிதும் - அழிப்பதற்கு
ஆரபே - சுறுசுறுப்புற்றேன்.

तद्भग्नं वनषण्डं तु भ्रान्तत्रस्तमृगद्विजम् ।
प्रतिबुद्धा निरीक्षन्ते राक्षस्यो विकृताननाः ॥

தத்பக்நம் வன்ஷண்டம்து ப்ராந்தத்ரஸ்தம்ருகத்விஜம் ।
ப்ரதிபுத்தா நிரீக்ஷந்தே ராக்ஷஸ்யோ விக்ருதாநாநா: ॥ 106

விக்ருதாநநாঃ	- ''விகாரமான முகங்களுடைய
ராக்ஷஸ்யঃ	- அரக்கிகள்
து	- இப்பொழுது
ப்ரதிபுத்தாঃ	- உறக்கத்தில் இருந்து விழித்துக் கொண்டவர்களாய்
தத்	- அந்த
வநஷண்டம	- வனத் தொகுதியை
ப்ராந்தத்ரஸ்தம் ருகத்விஜம்	- மிரண்டோடிப் போன மிருகங்களையும் பறவைகளையுமுடையதாய்
பக்நம்	- உருவழிந்ததாய்
நிரீக்ஷந்தே	- ஏறிட்டுப் பார்த்தார்கள்.

मां च दृष्ट्वा वने तस्मिन् समागम्य ततस्ततः ।
ताः समभ्यागताः क्षिप्रं रावणायाचचक्षिरे ॥

மாம் ச த்ருஷ்ட்வா வனே தஸ்மிந் ஸமாகம்ய ததஸ்தத: ।
தா: ஸமப்யாகதா: க்ஷிப்ரம் ராவணாயாசசக்ஷிரே ॥ 107

தாঃ	- ''அவர்கள்
தஸ்மிந்	- அந்த
வநே	- வனத்தில்
ததஸ்ததঃ	- அங்கங்கிருந்து
ஸமாகம்ய	- கும்பல் கூடி
க்ஷிப்ரம்	- உடனே
ஸமப்யாகதாঃ	- ஸமீபம் வந்துசேர்ந்தவர்களாய்
மாம் ச	- என்னையும்
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு
ராவணாய	- ராவணனுக்கு
ஆசசக்ஷிரே	- தெரிவித்தார்கள்.

राजन् वनमिदं दुर्गं तव भग्नं दुरात्मना ।
वानरेण ह्यविज्ञाय तव वीर्यं महाबल ॥

ராஜந் வனமிதம் துர்கம் தவ பக்நம் துராத்மநா ।
வானரேண ஹ்யவிஞாய தவ வீர்யம் மஹாபல ॥ 108

மஹாபல	- '''மஹாபலிஷ்டரான
ராஜந்	- மன்னனே!

துராத்மநா	துஷ்ட
வாநரேண	வானரமொன்றால்
தவ	உமது
வீர்யம்	வீர்யத்தை
அவிஜ்ஞாய ஹி	இத்தன்மையதென அறியாமையால்
துர்கம்	ஒருவரும் புக முடியாத
இதம்	இந்த
தவ வநம்	உமது வனம்
பக்நம்	நாசமடைந்தது.

दुर्बुद्धेस्तस्य राजेन्द्र तव विप्रियकारिणः ।
वधमाज्ञापय क्षिप्रं यथासौ विलयं व्रजेत् ॥

துர்புத்தேஸ்தஸ்ய ராஜேந்த்ர தவ விப்ரிய காரிண: ।
வதமாஞாபய க்ஷிப்ரம் யதாஸௌ விலயம் வ்ரஜேத் ॥ 109

ராஜேந்த்ர	'''ஓ ராஜேந்திரா!
அஸௌ விலயம்	இது நாசமுறுவதை
வ்ரஜேத்	பெற வேண்டும்;
யதா	அப்படியிருப்பதால்
தவ	உமக்கு
விப்ரியகாரிண:	அபகாரம் செய்த
துர்புத்தே:	மதி கெட்ட
தஸ்ய	அதற்கு
வதம்	கொலைத் தண்டனையை
க்ஷிப்ரம் ஆஜ்ஞாபய	உடனே ஆணை செய்யும்.

तच्छ्रुत्वा राक्षसेन्द्रेण विसृष्टा भृशदुर्जयाः ।
राक्षसाः किंकरा नाम रावणस्य मनोऽनुगाः ॥

தச் ச்ருத்வா ராக்ஷஸேந்த்ரேண விஸ்ருஷ்டா ப்ருஶதுர்ஜயா: ।
ராக்ஷஸா: கிங்கரா நாம ராவணஸ்ய மநோऽநுகா: ॥ 110

தத் ஶ்ருத்வா	''அதைக் கேட்டு
ராவணஸ்ய	ராவணனுடைய
மநோ(அ)நுகா:	மனம் போல் நடப்பவர்களும்
ப்ருஶதுர்ஜயா:	வெல்லுதற்கரியவர்களுமான
கிங்கரா:	கிங்கரர்கள்
நாம	என்னும்
ராக்ஷஸா:	ராக்ஷஸர்கள்
ராக்ஷஸேந்த்ரேண	ராக்ஷஸேந்திரனால்
விஸ்ருஷ்டா:	ஏவி விடப்பட்டு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

तेषामशीतिसाहस्रं शूलमुद्गरपाणिनाम् ।
मया तस्मिन् वनोद्देशे परिघेण निषूदितम् ।।

தேஷாமஶீதிஸாஹஸ்ரம் ஶூல முத்கர பாணிநாம் ।
மயா தஸ்மிந் வநோத்தேஶே பரிகேண நிஷூதிதம் ॥ 111

ஶூலமுத்கரபாணிநாம்-''சூலமும் சம்மட்டியும் கையில் கொண்ட

தேஷாம்	-	அவர்களின்
அஶீதிஸாஹஸ்ரம்	-	எண்பதினாயிரம் பேர்வழிகள் கூட்டம்
தஸ்மிந்	-	அந்த
வநோத்தேஶே	-	வனத்தின் ஓரிடத்தில்
பரிகேண	-	ஓர் இருப்புலக்கையைக் கொண்டு
மயா	-	என்னால்
நிஷூதிதம்	-	அடித்துக் கொல்லப்பட்டது.

तेषां तु हतशेषा ये ते गत्वा लघुविक्रमाः ।
निहतं च महत् सैन्यं रावणायाचचक्षिरे ।।

தேஷாம் து ஹதஶேஷா யே தே கத்வா லகுவிக்ரமா: ।
நிஹதம் ச மஹத் ஸைன்யம் ராவணாயா சசக்ஷிரே ॥ 112

தேஷாம்	-	''அவர்களில்
து	-	அப்பொழுது
ஹதஶேஷா:	-	சாவாமல் தப்பிப் பிழைத்தவர்கள்
யே	-	எவர்களோ
தே	-	அவர்கள்
லகுவிக்ரமா:	-	விரைந்தோடுபவர்களாய்
கத்வா	-	சென்று
மஹத் ஸைந்யம் ச	-	பெரும் சேனையையும்
நிஹதம்	-	மடிந்ததை
ராவணாய	-	ராவணனுக்கு
ஆசசக்ஷிரே	-	அறிவித்தார்கள்.

ततो मे बुद्धिरुत्पन्ना चैत्यप्रासादमाक्रमम् ।
तत्रस्थान् राक्षसान् हत्वा शतं स्तम्भेन वै पुनः।।
ललामभूतो लङ्कायाः स च विध्वंसितो मया ।।

ததோ மே புத்திருத்பந்நா சைத்ய ப்ராஸாத மாக்ரமம் ।
தத்ரஸ்தாந் ராக்ஷஸாந் ஹத்வா ஶதம் ஸ்தம்பேந வை புந: ॥ 113
லலாமபூதோ லங்காயா: ஸ ச வித்வம்ஸிதோ மயா ॥

மே	-	''எனக்கு
புந: புத்தி:	-	புதியதாய் ஓர் எண்ணம்
உத்பந்நா	-	தோன்றிற்று

தத:	இருந்த இடத்தை விட்டு
சைத்யப்ராஸாதம்	யாக சாலையான ஓர் பெருங்கட்டிடத்தை
ஆக்ரமம்	கிட்டினேன்.
தத்ரஸ்தாந்	அதிலிருந்த
ராக்ஷஸாந்	அரக்கர்கள்
ஶதம் வை	பலரையும்
ஸ்தம்பேந	கம்பமொன்றைக் கொண்டு
ஹத்வா	அடித்துக் கொன்றபின்
லங்காயா:	லங்கைக்கு
லாலாமபூத:	ஓர் அலங்காரமாக இருந்த
ஸ: வை	அதுவும்
மயா	என்னால்
வித்வம்ஸித:	இடித்துத் தரையோடு தரையாய் ஆக்கப்பட்டது.

ततः प्रहस्तस्य सुतं जम्बुमालिनमादिशत् ।
राक्षसैर्बहुभिः सार्धं घोररूपैर्भयानकैः ॥

தத: ப்ரஹஸ்தஸ்ய ஸுதம் ஜம்புமாலிந மாதிஶத் ।
ராக்ஷஸைர் பஹுபி: ஸார்தம் கோரரூபைர் பயாநகை: ॥ 114

தத:	''பிறகு
ப்ரஹஸ்தஸ்ய	பிரஹஸ்தனுடைய
ஸுதம்	குமாரனான
ஜம்புமாலிநம்	ஜம்புமாலியை
கோரரூபை:	கோர ரூபமுடையவர்களாய்
பயாநகை:	பயங்கரர்களான
ராக்ஷஸை:	அரக்கர்கள்
பஹுபி:	பலரோடு
ஸார்தம்	சேர்ந்து செல்பவனாக
ஆதிஶத்	கட்டளையிட்டான்.

तमहं बलसंपन्नं राक्षसं रणकोविदम् ।
परिघेणातिघोरेण सूदयामि सहानुगम् ॥

தமஹம் பலஸம்பந்நம் ராக்ஷஸம் ரண கோவிதம் ।
பரிகேணாதிகோரேண ஸூதயாமி ஸஹாநுகம் ॥ 115

அஹம்	''நான்
பலஸம்பந்நம்	சேனையுடன் கூடி வந்தவனும்
ரணகோவிதம்	சண்டையில் பண்டிதனுமான
தம் ராக்ஷஸம்	அந்த அரக்கனை
ஸஹாநுகம்	கூட வந்தவர்களுட்பட

அதிகோரேண - அதிகோரமான
பரிகேண - ஓர் இரும்புலக்கையைக் கொண்டு
ஸூதயாமி - கொன்றேன்.

तच्छ्रुत्वा राक्षसेन्द्रस्तु मन्त्रिपुत्रान् महाबलान् ।
पदातिबलसंपन्नान् प्रेषयामास रावणः ॥
परिघेणैव तान् सर्वान्नयामि यमसादनम् ॥

தத் ஶ்ருத்வா ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்து மந்த்ரிபுத்ரான் மஹாபலாந் ।
பதாதிபல ஸம்பந்நாந் ப்ரேஷயாமாஸ ராவண: ॥
பரிகேணைவ தான்ஸர்வாந் நயாமி யமஸாதனம் ॥ 116

ராக்ஷஸேந்த்ர: - ''ராக்ஷஸேந்திரனான
ராவண: - ராவணன்
தத் ஶ்ருத்வா - அதைக் கேட்டு
து - இது விஷயத்தில்
மஹாபலாந் - மஹா பலவான்களான
மந்த்ரிபுத்ராந் - மந்திரி குமாரர்களை
பதாதிபலஸம்பந்நாந்- காலாட்களுட்பட பெருஞ்சேனையுடன் கூடியவர்களாய்
ப்ரேஷயாமாஸ - அனுப்பினான்.
தாந் - அவர்கள்
ஸர்வாந் - எல்லோரையும்
பரிகேண ஏவ - ஓர் இருப்புலக்கையைக் கொண்டே
யமஸாதநம் - யமன் வீட்டிற்கு
அநயம் - அனுப்பினேன்.

मन्त्रिपुत्रान् हताञ्श्रुत्वा समरे लघुविक्रमान् ।
पञ्च सेनाग्रगाञ्शूरान् प्रेषयामास रावणः ॥
तानहं सहसैन्यान् वै सर्वानेवाभ्यसूदयम् ॥

மந்த்ரி புத்ராந் ஹதான் ஶ்ருத்வா ஸமரே லகுவிக்ரமாந் ।
பஞ்ச ஸேநாக்ரகாஞ்ஶூராந் ப்ரேஷயாமாஸ ராவண: ॥
தாநஹம் ஸஹ ஸைந்யாந் வை ஸர்வா நேவாப்ய ஸூதயம் ॥ 117

லகுவிக்ரமாந் - ''சுறுசுறுப்புள்ள பராக்கிரமசாலிகளான
மந்த்ரிபுத்ராந் - மந்திரி மைந்தர்களை
ஸமரே - போரில்
ஹதாந் - மாண்டவர்களாக
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
ராவண: வை - ராவணனும்
ஸேவாக்ரகாந் - ஸேனா நாயகர்களான
ஶூராந் - சூரர்கள்

பஞ்ச	ஐவரை
ப்ரேஷயாமாஸ	அனுப்பினான்.
அஹம் ஏவ	நானும்
தாந்	அவர்கள்
ஸர்வாந்	எல்லோரையும்
ஸஹஸைந்யாந்	ஸேனைகளுள்பட
அப்யஸூதயம்	கொன்றேன்.

ततः पुनर्दशग्रीवः पुत्रमक्षं महाबलम् ।
बहुभी राक्षसैः सार्धं प्रेषयामास रावणः ॥

ததः புனர்தஶக்ரீவ: புத்ர மக்ஷம் மஹாபலம் ।
பஹுபீ ராக்ஷஸை: ஸார்தம் ப்ரேஷயாமாஸ ராவண: ॥ 118

ததஃ	"அதன்பின்
புநஃ	இன்னும்
ராவணஃ	ராவணனெனும்
தஶக்ரீவஃ	தசக்ரீவன்
புத்ரம்	புதல்வனும்
மஹாபலம்	மஹா பலிஷ்டனுமான
அக்ஷம்	அக்ஷனை
ராக்ஷஸைஃ பஹுபிஃ	அரக்கர்கள் பலரால்
ஸார்தம்	சேர்ந்து செல்பவனாக
ப்ரேஷயாமாஸ	அனுப்பினான்.

तं तु मन्दोदरीपुत्रं कुमारं रणपण्डितम् ।
सहसा खं समुत्क्रान्तं पादयोश्च गृहीतवान् ॥
चर्मासीनं शतगुणं भ्रामयित्वा व्यपेषयम् ॥

தம் து மந்தோதரீ புத்ரம் குமாரம் ரண பண்டிதம் ।
ஸஹஸா கம் ஸமுத்க்ராந்தம் பாதயோஶ்ச க்ருஹீதவாந் ॥
சர்மாஸீனம் ஶதகுணம் ப்ராமயித்வா வ்யபேஷயம் ॥ 119

ரணபண்டிதம்	"சண்டையிற் பண்டிதனும்
மந்தோதரீபுத்ரம்	மந்தோதரியின் மைந்தனும்
கம்	ஆகாயத்தில்
ஸமுத்க்ராந்தம்	கிளம்பிச் சென்றவனுமான
தம்	அந்த
குமாரம்	ராஜகுமாரனை
சர்மாஸிநம் து	கவசமும் கத்தியுமுடையவனாகவே
ஸஹஸா	சடக்கென
பாதயோஃ ச	கால்களிரண்டிற்கும்
க்ருஹீதவாந்	(இடையில் இறுக்கிப்) பிடித்துக் கொண்டு

ஶதகுணம்	-	கிறுகிறுவென்று
ப்ராமயித்வா	-	சுழற்றி
வ்யபேஷயம்	-	பிழிந்தெறிந்தேன்.

तमक्षमागतं भग्नं निशम्य स दशाननः ।
तत इन्द्रजितं नाम द्वितीयं रावणः सुतम् ।।
व्यादिदेश सुसंक्रुद्धो बलिनं युद्धदुर्मदम् ।।

தமக்ஷமாகதம் பக்நம் நிஶம்ய ஸ தஶாநந: ।
தத இந்த்ரஜிதம் நாம த்விதீயம் ராவண: ஸுதம் ॥
வ்யாதிதேஶ ஸுஸங்க்ருத்தோ பலிநம் யுத்த துர்மதம் ॥ 120

ஸ:	-	"அந்த
ராவண:	-	ராவணனெனும்
தஶாநந:	-	தசானனன்
தம்	-	அந்த
அக்ஷம்	-	அக்ஷனை
ஆகதம் பக்நம்	-	அழிவையடைந்தவனாக
நிஶம்ய	-	கேட்டு
தத:	-	அதனால்
ஸுஸங்க்ருத்த:	-	மிகச்சினம் கொண்டவனாய்
பலிநம்	-	பலிஷ்டனும்
யுத்ததுர்மதம்	-	போரில் மிகுந்த மதம் கொண்டவனுமான
இந்த்ரஜிதம் நாம	-	இந்திரஜித்து என்கிற
த்விதீயம்	-	இரண்டாவது
ஸுதம்	-	குமாரனை
வ்யாதிதேஶ	-	கட்டளையிட்டான்.

तच्चाप्यहं बलं सर्वं तं च राक्षसपुंगवम् ।
नष्टौजसं रणे कृत्वा परं हर्षमुपागमम् ।।

தச்சாப்யஹம் பலம் ஸர்வம் தம் ச ராக்ஷஸ புங்கவம் ।
நஷ்டௌஜஸம் ரணே க்ருத்வா பரம் ஹர்ஷமுபாகமம் ॥ 121

அஹம்	-	"நான்
தத்	-	அந்த
பலம்	-	ஸைன்யம்
ஸர்வம் அபி ச	-	யாவற்றையும்
ராக்ஷஸபுங்கவம்	-	ராக்ஷஸச்ரேஷ்டனான
தம் ச	-	அவனையும்
ரணே	-	போரில்
நஷ்டௌஜஸம் க்ருத்வா	-	பலமறச் செய்து
பரம் ஹர்ஷம்	-	பரம மகிழ்ச்சியை
உபாகமம்	-	அடைந்தேன்.

महता हि महाबाहुः प्रत्ययेन महाबलः ।
प्रेषितो रावणेनैव सह वीरैर्मदोत्कटैः ॥

மஹதா ஹி மஹாபாஹுः ப்ரத்யயேந மஹாபல: ।
ப்ரேஷிதோ ராவணே நைவ ஸஹ வீரைர்மதோத்கடை: ॥ 122

सोऽविषह्यं हि मां बुद्ध्वा स्वबलञ्चावमर्दितम् ।
ब्राह्मेणास्त्रेण स तु मां प्राबध्नाच्चातिवेगितः॥

ஸோऽவிஷஹ்யம் ஹி மாம் புத்த்வா ஸ்வபலம் சாவமர்திதம் ।
ப்ராம்ஹேணாஸ்த்ரேண ஸ து மாம் ப்ராபத்நாச்சாதி வேகித: ॥ 123

ராவணேந	-	"ராவணனால்
மஹதா	-	விசேஷ
ப்ரத்யநேந ஏவ	-	நம்பிக்கை கொண்டே
மதோத்கடைः	-	மதமிகுந்த
வீரைः ஸஹ	-	வீரர்களுடனே
ப்ரேஷிதः	-	அனுப்பப்பட்ட
ஸः மஹாபலः	-	அந்த மஹாபலிஷ்டன்
மஹாபாஹுः	-	போரில் ஸாமர்த்தியசாலி
அபி	-	என்றாலும்
ஸ்வபலம்	-	தன் சைன்யத்தை
அவமர்திதம் ச	-	அழிந்து போனதாயும்
மாம்	-	என்னை
அவிஷஹ்யம் ச	-	இத்தன்மையனென நிர்ணயிக்க முடியாதிருப்பவனாயும்
புத்த்வா	-	உணர்ந்து
ஸः	-	அவன்
து	-	அத்தருணத்தில்
அதிவேகிதः	-	மிக்க பரபரப்புடையவனாய்
ப்ராஹ்மேண அஸ்த்ரேண ஹி	-	பிரம்ம அஸ்திரத்தாலேயே
மாம்	-	என்னை
ப்ராபத்நாத்	-	பிணைத்து விட்டான்.

रज्जुभिश्चा बबन्धुस्ते ततो मां तत्र राक्षसाः ।
रावणस्य समीपं च गृहीत्वा मामुपानयन् ॥

ரஜ்ஜுபிஶ்சாபபந்துஸ்தே ததோ மாம் தத்ர ராக்ஷஸா: ।
ராவணஸ்ய ஸமீபஞ்ச க்ருஹீத்வா மாமுபாநயந் ॥ 124

ததः	-	"அப்பொழுது
தத்ர	-	அங்கிருந்த
தே	-	அந்த

ராக்ஷஸாஃ - ராக்ஷஸர்கள்
மாம் - என்னை
ரஜ்ஜுபி: ச - சாதாரணமான கயிறுகளைக் கொண்டும்
ஆபபந்து: - கட்டினார்கள்;
மாம் - என்னை
ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய
ஸமீபம் ச - ஸன்னிதானத்திலேயே
க்ருஹீத்வா - இழுத்துக் கொண்டு போய்
உபாநயந் - சேர்த்தார்கள்.

दृष्ट्वा संभाषितश्चाहं रावणेन दुरात्मना ।
पृष्टश्च लङ्कागमनं राक्षसानां च तं वधम् ॥

த்ருஷ்ட்வா ஸம்பாஷிதஶ்சாஹம் ராவணேன துராத்மநா ।
ப்ருஷ்டஶ்ச லங்காகமனம் ராக்ஷஸாநாஞ்ச தம் வதம்॥ 125

அஹம் ச - ''நானும்
த்ருஷ்ட்வா ச - எதிர்நோக்கிப் பார்க்கவே
துராத்மநா - துராத்மாவான
ர்ாவணேந - ராவணனால்
ஸம்பாஷித: - ஸம்பாஷிக்கப்பட்டவனாய்
லங்காகமநம் - லங்கைக்கு வந்ததையும்
ராக்ஷஸாநாம் - ராக்ஷஸர்களின்
தம் - அந்த
வதம் ச - வதத்தைப் பற்றியும்
ப்ருஷ்ட: - விசாரணை செய்யப்பட்டேன்.

तत्सर्वं च मया तत्र सीतार्थमिति जल्पितम् ॥

தத்ஸர்வம் ச மயா தத்ர ஸீதார்தமிதி ஜல்பிதம் ॥ 126

தத்ர - ''அதற்கு
தத்: - அவை
ஸர்வம் - யாவும்
ஸீதார்தம் - ஸீதைக்காக
இதி - என்று கீழே சொல்லிய விதமாய்
மயா - என்னால்
ஜல்பிதம் - சொல்லப்பட்டது.

तस्यास्तु दर्शनाकाङ्क्षी प्राप्तस्त्वद्भवनं विभो ।
मारुतस्यौरसः पुत्रो वानरो हनुमानहम् ॥

தஸ்யா: து ஸந் தர்ஶநாகாங்க்ஷீ ப்ராப்தஸ்த்வத் பவனம் விபோ ।
மாருதஸ்யௌரஸ: புத்ரோ வாநரோ ஹநுமாநஹம் ॥ 127

விபோ - '''விபுவே!
மாருதஸ்ய - வாயுவின்
ஔரஸ: புத்ர: - ஔரஸ புத்திரனான
அஹம் - நான்
ஹநுமான் - ஹனுமான் (என்ற)
வாநர: - வானரன்
ஸந்தர்ஶநா காங்க்ஷீ - நேரில் காண வேண்டியவனாய்
த்வத்பவநம் - உன் அரண்மனைக்கு
தஸ்யா: : அவளிடமிருந்து
ப்ராப்த: - இழுத்து வரப் பொறுத்திருந்தேன்.

रामदूतं च मां विद्धि सुग्रीवसचिवं कपिम् ।
सोऽहं दूत्येन रामस्य त्वत्सकाशमिहागतः ।।

ராமதூதஞ்ச மாம் வித்தி ஸுக்ரீவ ஸசிவம் கபிம் ।
ஸோऽஹம் தூத்யேந ராமஸ்ய த்வத்ஸகாஶமிஹாகத: ॥ 128

மாம் - '''என்னை
ராமதூதம் - ஸ்ரீ ராமரின் தூதனாகவும்
ஸுக்ரீவஸசிவம் ச - சுக்ரீவருடைய மந்திரியுமான
கபிம் - வானரனென்று
வித்தி - அறி
ஸ: - அந்த
அஹம் - நான்
இஹ - இப்பொழுது
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
தூத்யேந - தூது கொண்டு
த்வத்ஸகாஶம் - உன்னிடம்
ஆகத: - வந்து சேர்ந்தேன்.

सुग्रीवश्च महातेजाः स त्वां कुशलमब्रवीत् ।
धर्मार्थकामसहितं हितं पथ्यमुवाच च ।।

ஸுக்ரீவஶ்ச மஹாதேஜா: ஸ த்வாம் குஶலமப்ரவீத் ।
தர்மார்த்த காம ஸஹிதம் ஹிதம் பத்யமுவாச ச ॥ 129

மஹாதேஜா: - '''பெருந்தேஜசுடைய
ஸ: - அந்த
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவர்
த்வாம் - உமக்கு
குஶலம் - க்ஷேமம்
அப்ரவீத் - சொன்னார்.
தர்மார்த்தகாம ஸஹிதம் -தர்மம், அர்த்தம், காமம் இவை மூன்றுக்குமொத்ததையும்

ஹிதம்	யுக்தமானதையும்
பத்யம் ச	க்ஷேமகரமானதையும்
உவாச	அறிய (பின்வருமாறு) சொன்னார்.

वसतो ऋश्यमूके मे पर्वते विपुलद्रुमे ।
राघवो रणविक्रान्तो मित्रत्वं समुपागतः ॥

வஸதோ ருஶ்யமூகே மே பர்வதே விபுல த்ருமே ।
ராகவோ ரண விக்ராந்தோ மித்ரத்வம் ஸமுபாகத: ॥ 130

ரணவிக்ராந்த:	''போரில் வல்ல
ராகவ:	ஸ்ரீராகவர்
விபுலத்ருமே	மரங்கள் செறிந்த
ரிஶ்யமூகே பர்வதே	ரிச்யமூக மலையில்
வஸத:	வஸித்துக் கொண்டிருந்த
மே	எனக்கு
மித்ரத்வம்	மித்திரனாயிருத்தலை (நண்பனாயிருத்தலை)
ஸமுபாகத:	வாக்குத்தத்தம் செய்தார்.

तेन मे कथितं राज्ञा भार्या मे रक्षसा हृता ।
तत्र साहाय्यमस्माकं कार्यं सर्वात्मना त्वया ॥

தேந மே கதிதம் ராஜ்ஞா பார்யா மே ரக்ஷஸா ஹ்ருதா ।
தத்ர ஸாஹாய்ய மஸ்மாகம் கார்யம் ஸர்வாத்மநா த்வயா ॥ 131

தேந	''அவரால்
மே	எனக்கு
கதிதம்	சொல்லப்பட்டதாவது
ராஜந்	'அரசே!
மே	எனது
பார்யா	மனைவி
ரக்ஷஸா	ஒரு ராக்ஷஸனால்
ஹ்ருதா	திருடிக் கொண்டு போகப்பட்டிருக்கிறாள்.
தத்ர	அவ்விஷயத்தில்
அஸ்மாகம்	எங்களுக்கு
த்வயா	உம்மால்
ஸாஹய்யம்	ஸஹாயம் (உதவி)
ஸர்வாத்மநா	குறையின்றி
கார்யம்	செய்ய வேண்டும்.''

मया च कथितं तस्मै वालिनश्च वधं प्रति ।
तत्र साहाय्यहेतोर्मे समयं कर्तुमर्हसि ॥

மயா ச கதிதம் தஸ்மை வாலிநஶ்ச வதம் ப்ரதி ।
தத்ர ஸாஹாய்ய ஹேதோர்மே ஸமயம் கர்துமர்ஹஸி ॥ 132

தத்ர	- ''அப்பொழுது
மயா	- என்னால்
தஸ்மை	- அவருக்கு
கதிதம்	- சொல்லப்பட்டதாவது
மே ச	- 'எனக்கும்
வாலிந:	- வாலியின்
வதம் ப்ரதி	- வதை விஷயத்தில்
ஸாஹாய்யஹேதோ:	- ஸஹாயம் செய்ய வேண்டியதற்கு
ஸமயம் ச	- ஒப்பந்தத்தையும்
கர்தும்	- அளிக்க
அர்ஹஸி	- அருள் புரிய வேண்டும்.'

वालिना हृतराज्येन सुग्रीवेण महा प्रभुः ।
चक्रेऽग्निसाक्षिकं सख्यं राघवः सहलक्ष्मणः ॥

வாலிநா ஹ்ருதராஜ்யேந ஸுக்ரீவேண மஹாப்ரபு: ।
சக்ரேऽக்நிஸாக்ஷிகம் ஸக்யம் ராகவ: ஸஹலக்ஷ்மண: ॥ 133

ஸஹலக்ஷ்மண:	- '''லக்ஷ்மணரோடு கூடியிருக்கும்
மஹாப்ரபு:	- மஹா ப்ரபுவான
ராகவ:	- ஸ்ரீராகவர்
வாலிநா	- வாலியினால்
ஹ்ருதராஜ்யேந	- அரசிழந்த
ஸுக்ரீவேண	- ஸுக்ரீவரோடு
அக்நிஸாக்ஷிகம்	- அக்னி ஸாக்ஷியாக
ஸக்யம்	- ஐகமத்திய உடன்பாட்டை
சக்ரே	- செய்தார்.

तेन वालिनमुत्पाट्य शरेणैकेन संयुगे ॥
वानराणां महाराजः कृतः स प्लवतां प्रभुः ।

தேந வாலிந முத்பாட்ய ஶரேணைகேந ஸம்யுகே ।
வாநராணாம் மஹாராஜ: க்ருத: ஸ ப்லவதாம் ப்ரபு: ॥ 134

ஸம்யுகே	-	''யுத்தத்தில்
வாநம்	-	வாலியை
ஏகேந	-	ஒரு
ஶரேண	-	பாணத்தால்
உத்பாட்ய	-	ஒழித்து
தேந	-	அவரால்
ப்லவதாம் ப்ரபுঃ	-	வானரர்களுக்குப் பிரபுவான
ஸঃ	-	அவர்
வாநராணாம்	-	வானரர்களுக்கு
மஹாராஜঃ	-	மஹாராஜனாக
க்ருதঃ	-	நியமிக்கப்பட்டார்.

तस्य साहाय्यमस्माभिः कार्यं सर्वात्मना त्विह ॥
तेन प्रस्थापितस्तुभ्यं समीपमिह धर्मतः ।

தஸ்ய ஸாஹாய்ய மஸ்மாபி: கார்யம் ஸர்வாத்மநாத்விஹ ।
தேந ப்ரஸ்தாபிதஸ்துப்யம் ஸமீப மிஹ தர்மத: ॥ 135

இஹ	-	''இவ்விஷயத்தில்
தஸ்ய	-	அவருக்கு
அஸ்மாபிঃ	-	எங்களால்
ஸர்வாத்மநா	-	குறையின்றி
ஸாஹாய்யம்	-	உதவி புரிதல்
கார்யம்	-	நியமமான கடமை.
தேந	-	அவரால்
து	-	தனது கடமை பற்றி
தர்மதঃ	-	தர்ம சாஸ்திர முறைப்படி
துப்யம்	-	உன்
ஸமீபம்	-	இடத்திற்கு
இஹ	-	இப்பொழுது
ப்ரஸ்தாபிதঃ	-	தூதாக அனுப்பப்பட்டேன்.

क्षिप्रमानीयतां सीता दीयतां राघवाय च ।
यावन्न हरयो वीरा विधमन्ति बलं तव ॥

க்ஷிப்ரமாநீயதாம் ஸீதா தீயதாம் ராகவாய ச ।
யாவந்ந ஹரயோ வீரா விதமந்தி பலம் தவ ॥ 136

ஸீதா	-	''ஸீதை
க்ஷிப்ரம்	-	தக்ஷணமே
ஆநீயதாம்	-	திருப்பிக் கொண்டு போகப்படட்டும்.
ராகவாய	-	ஸ்ரீராகவருக்கு
தீயதாம்	-	ஒப்புவிக்கப்படட்டும்
யாவத்	-	அவ்வாறு ஆகில்
ஹரயஃ	-	வானர
வீராஃ	-	வீரர்கள்
தவ	-	உன்
பலம் ச	-	ஸாமர்த்தியத்தை எல்லாம்
ந விதமந்தி	-	ஊதி விடாமலிருப்பார்கள்.

वानराणां प्रभावो हि न केन विदितः पुरा ॥
देवतानां सकाशं च ये गच्छन्ति निमन्त्रिताः ।

வாநராணாம் ப்ரபாவோ ஹி ந கேந விதிதஃ புரா ।
தேவதாநாம் ஸகாஶம் ச யே கச்சந்தி நிமந்த்ரிதாஃ ॥ 137

தேவதாநாம்	-	''தேவர்களின்
ஸகாஶம் ச	-	ஸன்னிதானத்திகும்
நிமந்த்ரிதாஃ	-	வேண்டி அழைக்கப்பட்டவர்களாய்
யே	-	எவர்கள்
கச்சந்தி	-	போகிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட
வாநராணாம்	-	வானரர்களின்
ப்ரபாவஃ	-	பிரபாவமானது
புரா	-	இக்காலம் வரைக்கும்
கேந ஹி	-	எவன் ஒருவனாலும்
விதிதஃ ந	-	புதிதாய் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய விஷயமாக இல்லை.

इति वानरराजस्त्वामाहेत्यभिहितो मया ॥
मामैक्षत ततः क्रुद्धश्चक्षुषा प्रदहन्निव ।

இதி வாநர ராஜஸ்த்வாமாஹேத்யபிஹிதோ மயா ।
மா மைக்ஷத ததஃ க்ருத்தஶ்சக்ஷுஷா ப்ரதஹந்நிவ ॥ 138

இதி	-	'''இப்படிச் சொல்லியதெல்லாம்
வாநரராஜஃ	-	வானரராஜர்
த்வாம்	-	உனக்கு

ஆஹ இதி	- உரைத்தார்' என்று
மயா	- என்னால்
அபிஹிதஃ	- உறுதியாய் உரைக்கப்பட்டான்.
ததஃ	- அப்பொழுது
க்ருத்தஃ	- கோபாக்கிராந்தனாய்
மாம்	- என்னை
சக்ஷுஷா	- கண்களைக் கொண்டு
ப்ரதஹந்	- கொளுத்துகிறவன்
இவ	- போல்
ஐக்ஷத	- விழித்துப் பார்த்தான்.

तेन वध्योऽहमाज्ञप्तो रक्षसा रौद्रकर्मणा ।
मत्प्रभावमविज्ञाय रावणेन दुरात्मना ॥

தேந வத்யோऽஹமாஞுப்தோ ரக்ஷஸா ரௌத்ரகர்மணா ।
மத் ப்ரபாவமவிஜ்ஞாய ராவணேன துராத்மநா ॥ 144

மத்ப்ரபாவம்	- ''எனது பிரபாவத்தை
அவிஜ்ஞாய	- தெரிந்து கொள்ளாமல்
தேந	- அந்த
ரௌத்ரகர்மணா	- கொடுந்தொழில் புரியும்
துராத்மநா	- பாதகனான
ராவணேந ரக்ஷஸா	- ராவணனென்னும் அரக்கனால்
அஹம்	- நான்
வத்யஃ	- கொலைத் தண்டனைக்காளாய்
ஆஜ்ஞாப்தஃ	- ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டேன்.

ततो विभीषणो नाम तस्य भ्राता महामतिः ।
तेन राक्षसराजोऽसौ याचितो मम कारणात् ॥

ததோ விபீஷணோ நாம தஸ்ய ப்ராதா மஹாமதி: ।
தேந ராக்ஷஸராஜோऽஸௌ யாசிதோ மம காரணாத் ॥ 145

ததஃ	- ''அங்கே
தஸ்ய	- அவனுக்கு
ப்ராதா	- தம்பி
மஹாமதிஃ	- உத்தம குணமுடையவர்,
விபீஷணஃ	- விபீஷணர் (என்று)
நாம	- பெயர்.
தேந	- அவரால்
அஸௌ	- இந்த
ராக்ஷஸராஜஃ	- ராக்ஷஸராஜன்
மம காரணாத்	- என் நிமித்தமாய்
யாசிதஃ	- (இப்படி) வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டான்.

नैवं राक्षसशार्दूल त्यज्यतामेष निश्चयः ।
राजशास्त्रव्यपेतो हि मार्गः संसेव्यते त्वया ॥
நைவம் ராக்ஷஸ ஶார்தூல த்யஜ்யதாமேஷ நிஶ்சய: ।
ராஜ ஶாஸ்த்ரவ்யபேதோ ஹி மார்க: ஸம்ஸேவ்யதே த்வயா ॥ 146

ராக்ஷஸஶார்தூல	-	'''ராக்ஷஸசிரேஷ்டரே!
ஏவம்	-	இப்படி
ந	-	செய்யக் கூடாது.
ஏஷ:	-	இந்த
நிஶ்சய:	-	அபிப்பிராயமானது
த்யஜ்யதாம்	-	விடப்பட வேண்டியது
ஹி	-	ஏனெனில்
த்வயா	-	உம்மால்
ராஜஶாஸ்த்ரவ்யபேத:	-	ராஜ நீதிக்கு விரோதமான
மார்க:	-	நடவடிக்கை
ஸம்ஸேவ்யதே	-	அனுஸரிக்கப்படுகிறது.

दूतवध्या न दृष्टा हि राजशास्त्रेषु राक्षस ।
दूतेन वेदितव्यं च यथार्थं हितवादिना ॥
தூத வத்யா ந த்ருஷ்டா ஹி ராஜ ஶாஸ்த்ரேஷு ராக்ஷஸ ।
தூதேந வேதிதவ்யம் ச யதார்தம் ஹித வாதிநா ॥ 147

ராக்ஷஸ	-	''ராக்ஷஸ மன்னரே!
ராஜஶாஸ்த்ரேஷு	-	ராஜநீதி சாஸ்திரங்களில்
தூதவத்யா	-	தூதனைக் கொலை புரிதல்
ந த்ருஷ்டா ஹி	-	விதிக்கப்படவேயில்லை.
ஹிதவாதிநா	-	உபயோகமான ஸமாசாரத்தைச் சொல்லுகின்ற
தூதேந	-	தூதனைக் கொண்டே
யதார்தம் ச	-	காரியங்களின் சரியான நிலையையும்
வேதிதவ்யம்	-	உள்ளபடி அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

सुमहत्यपराधेऽपि दूतस्यातुलविक्रम ।
विरूपकरणं दृष्टं न वधोऽस्तीह शास्त्रतः ॥
ஸுமஹத்யபராதேऽபி தூதஸ்யாதுல விக்ரம ।
விரூபகரணம் த்ருஷ்டம் ந வதோऽஸ்தீஹ ஶாஸ்த்ரத: ॥ 148

அதுலவிக்ரம	-	'''ஒப்பற்ற வீரமுடையவரே!
ஸுமஹதி	-	மிகப் பெரிய
அபராதே அபி	-	குற்றமிருப்பினும்
ஶாஸ்த்ரத:	-	நீதி நூலின்படி

தூதஸ்ய	-	தூதனுக்கு
வத:	-	கொலைத் தண்டனை
இதி	-	என்பது
ந அஸ்தி	-	இல்லை.
விரூபகரணம்	-	அங்கபங்கம்
த்ருஷ்டம்	-	விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

विभीषणेनैवमुक्तो रावणः संदिदेश तान् ।
राक्षसानेतदेवास्य लाङ्गूलं दह्यतामिति ॥

விபீஷணே நைவமுக்தோ ராவண: ஸந்திதேஶ தான் ।
ராக்ஷஸாநேத தேவாஸ்ய லாங்கூலம் தஹ்யாதா மிதி ॥ 149

விபீஷணேந	-	''விபீஷணரால்
இதி	-	மேற்கண்ட விதமாய்
உக்த:	-	வேண்டிக் கொள்ளப்பட்ட
ராவண:	-	ராவணன்
தாந்	-	அந்த
ராக்ஷஸாந்	-	அரக்கர்களைப் பார்த்து
ஏதத் ஏவ	-	'இதுவே
ஏவம்	-	சரி.
அஸ்ய	-	இதனுடைய
லாங்கூலம்	-	வால்
தஹ்யதாம்	-	கொளுத்தி விடப்படட்டும்'
ஸந்திதேஶ	-	(என்று) கட்டளையிட்டான்.

ततस्तस्य वचः श्रुत्वा मम पुच्छं समन्ततः ।
वेष्टितं शणवल्कैश्च जीर्णैः कार्पासजैः पटैः ॥

ததஸ் தஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா மம புச்சம் ஸமந்தத: ।
வேஷ்டிதம் ஶண வல்கைஶ்ச ஜீர்ணை: கார்பாஸஜை: படை: ॥ 150

தஸ்ய	-	''அவனுடைய
வச:	-	உத்தரவை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு
தத:	-	அதனால்
மம	-	எனது
புச்சம்	-	வால்
ஸமந்தத:	-	முழுவதும்
கார்பாஸஜை:	-	பருத்திப் பஞ்சால் நெய்த
ஜீர்ணை:	-	கிழிந்து போன
படை:	-	துணிகளாலும்
ஶணவல்கை: ச	-	சணற் பிரிகளாலும்
வேஷ்டிதம்	-	சுற்றப்பட்டது.

राक्षसा: सिद्धसंनाहास्ततस्ते चण्डविक्रमा: ।
तदाऽदहन्त मे पुच्छं निघ्नन्त: काष्ठमुष्टिभि: ॥

ராக்ஷஸா: ஸித்த ஸந்நாஹாஸ்ததஸ்தே சண்டவிக்ரமா: ।
ததாऽதஹந்த மே புச்சம் நிக்நந்த: காஷ்ட முஷ்டிபி: ॥ 151

தத: - ‘‘பின்னர்
சண்டவிக்ரமா: - உக்கிரமான வீரமுள்ள
தே - அந்த
ராக்ஷஸா: - அரக்கர்கள்
ஸித்தஸந்நாஹா:-அகப்பட்டவனிடம்ஆத்தரிம்கொண்டவர்களாய்
காஷ்டமுஷ்டிபி: - கட்டைகளாலும் முஷ்டிகளாலும்
நிக்நந்த: - அடிப்பவர்களாய்
மே புச்சம் - எனது வாலை
ததா - அப்பொழுது
அதஹந்த - கொளுத்தினார்கள்.

बद्धस्य बहुभि: पाशैर्यन्त्रितस्य च राक्षसै: ।
न मे पीडा भवेत् काचिद्दिदृक्षोर्नगरीं दिवा ॥

பத்தஸ்ய பஹுபி: பாஶைர் யந்த்ரி தஸ்ய ச ராக்ஷஸை: ।
ந மே பீடா பவேத் காசித்தித்ருக்ஷோர் நகரீம் திவா ॥ 152

ராக்ஷஸை: - ‘‘அரக்கர்களால்
யந்த்ரிதஸ்ய - மடக்கப்பட்டு
பஹுபி: - பல
பாஶை: - கயிறுகளைக் கொண்டு
பத்தஸ்ய ச - பிணிக்கப்பட்டிருந்தும்
திவா - பகலில்
நகரீம் - பட்டணத்தை
தித்ருக்ஷோ: - பார்க்க எண்ண்ம் கொண்டிருந்த
மே - எனக்கு
பீடா - ஆயாசம்
காசித் - கொஞ்சமும்
ந பவேத் - உண்டாகவில்லை.

ततस्ते राक्षसा: शूरा बद्धं मामग्निसंवृतम् ।
अघोषयन् राजमार्गे नगरद्वारमागता: ॥

ததஸ்தே ராக்ஷஸா: ஶூரா பத்தம் மாமக்நிஸம்வ்ருதம் ।
அகோஷயந் ராஜமார்கே நகரத்வார மாகதா: ॥ 153

தத: - ‘‘அப்படியிருத்தலால்
தே - அந்த
ராக்ஷஸா: ஶூரா: - ராக்ஷஸசூரர்கள்

மாம் - என்னை
நகரத்வாரம் - நகர வாசலுக்கு
ஆகதாஃ - கொண்டு வந்து
பத்தம் - கட்டுண்டவனாயும்
அக்நிஸம்வ்ருதம் - தீப்பட்டு எரிகிறவனாயும்
ராஜமார்கே - ராஜ வீதியில்
அகோஷயந் - இரைந்து கூறினார்கள்.

ततोऽहं सुमहद्रूपं संक्षिप्य पुनरात्मनः ।
विमोचयित्वा तं बन्धं प्रकृतिस्थः स्थितः पुनः ॥

ததோஹம் ஸுமஹத்ரூபம் ஸம்க்ஷிப்ய புனராத்மன: ।
விமோசயித்வா தம் பந்தம் ப்ரக்ருதிஸ்த: ஸ்தித: புன: ॥ 154

ததஃ - "அவ்விடத்தில்
அஹம் - நான்
ஆத்மநஃ - எனது
ஸுமஹத் ரூபம் - மிகப் பெரிய உருவத்தை
புநஃ - மறுபடி
ஸம்க்ஷிப்ய - சுருக்கிக் கொண்டு
தம் - அந்த
பந்தம் - கட்டை
விமோசயித்வா - அவிழ்த்து விட்டு
புநஃ - முறுபடியும்
ப்ரக்ருதிஸ்தஃ - முன் போலவே
ஸ்திதஃ - ஆனேன்.

आयसं परिघं गृह्य तानि रक्षांस्यसूदयम् ।
ततस्तन्नगरद्वारं वेगेनाप्लुतवानहम् ॥

ஆயஸம் பரிகம் க்ருஹ்ய தாநி ரக்ஷாம் ஸ்ய ஸூதயம் ।
ததஸ்தந் நகரத்வாரம் வேகேநாப்லுத வான ஹம் ॥ 155

ஆயஸம் - "இருப்பு
பரிகம் - உலக்கையை
க்ருஹ்ய - கைக் கொண்டு
தாநி - அந்த
ரக்ஷாம்ஸி - அரக்கர்களை
அஸூதயம் - கொன்றேன்.
ததஃ - அப்பால்
அஹம் - நான்
தத் - அந்த
நகரத்வாரம் - கோட்டை வாசலின் மேல்

வேகேந	ஒரே பாய்ச்சலாய்
ஆப்லுதவாந்	பாய்ந்தேன்.

पुच्छेन च प्रदीप्तेन तां पुरीं साट्टगोपुराम् ।
दहाम्यहमसंभ्रान्तो युगान्ताग्निरिव प्रजाः ।।

புச்சேந ச ப்ரதீப்தேந தாம் புரீம் ஸாட்டகோ புராம் ।
தஹாம்யஹம ஸம்ப்ராந்தோயுகாந்தாக்நி ரிவ ப்ரஜா: ॥ 156

யுகாந்தாக்நிঃ	''பிரளய காலத்தப் பெருந்தீ
ப்ரஜாঃ	ப்ரஜைகளை
இவ	எப்படியோ அப்படி
அஹம்	நான்
அஸமுப்ராந்தঃ	பரபரபில்லாதவனாய்
தாம்	அந்த
புரீம் ச	பட்டணத்தையெல்லாம்
ஸாட்டகோபுராம்	ராஜ மாளிகைகள், கோபுரங்களுள்பட
ப்ரதீப்தேந	எரிகிற
புச்சேந	வாலினால்
அதஹம்	எரித்தொழித்தேன்.

विनष्टा जानकी व्यक्तं न ह्यदग्धः प्रदृश्यते ।
लङ्कायां कश्चिदुद्देशः सर्वा भस्मीकृता पुरी ॥

விநஷ்டா ஜானகீ வ்யக்தம் ந ஹ்யதக்த: ப்ரத்ருஶ்யதே ।
லங்காயாம் கஶ்சிதுத்தேஶ: ஸர்வா பஸ்மீக்ருதா புரீ ॥ 157

दहता च मया लङ्का दग्धा सीता न संशयः ।
रामस्य हि महत् कार्यं मयेदं वितथीकृतम् ।
इति शोकसमाविष्टश्चिन्तामहमुपागतः ।।

தஹதா ச மயா லங்காம் தக்தா ஸீதா ந ஸம்ஶய: ॥ 158
ராமஸ்ய ஹி மஹத்கார்யம் மயேதம் விததீக்ருதம் ।
இதி ஶோக ஸமா விஷ்டஶ்சிந்தா மஹ முபாகத: ॥ 159

அஹம்	''நான்
இதி	கீழே சொல்லியபடி
ஶோகஸமாவிஷ்டঃ	சோகாக்கிருந்தனாய்
சிந்தாம்	மனஸ்தாபத்தை
உபாகதঃ	அடைந்திருந்தேன்.
புரீ	'பட்டணம்
ஸர்வா	முழுமையும்
பஸ்மீக்ருதா	சாம்பலாக்கப்பட்டிருக்கிறது.
லங்காயாம்	லங்கையில்

அதக்த:	-	தீப்பட்டெரியாத
உத்தேஶ:	-	இடம்
கஶ்சித	-	எதுவும்
ந ப்ரத்ருஶ்யதே	-	காணப்படவில்லை.
ஹி	-	ஆனபடியால்
ஜாநகீ	-	ஜானகி
வ்யக்தம்	-	நிச்சயமாய்
விநஷ்டா	-	உயிர்த்திராள்.
லங்காம்	-	லங்கையை
தஹதா	-	கொளுத்தின
மயா	-	என்னால்
ஸீதா ச	-	ஸீதையும்
தக்தா	-	கொளுத்தப்பட்டாள்;
ந ஸம்ஶய:	-	ஸந்தேகமில்லை.
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருடைய
இதம்	-	இந்த
மஹத் கார்யம்	-	பெரும் கார்யம்
மயா ஹி	-	என்னாலேயே
விததீக்ருதம்	-	வியர்த்தமாகச் செய்யப்பட்டது.’

अथाहं वाचमश्रौषं चारणानां शुभाक्षराम् ।
जानकी न च दग्धेति विस्मयोदन्तभाषिणाम् ॥

அதாஹம் வாசமச்ரௌஷம் சாரணாநாம் ஶுபாக்ஷராம் ।
ஜாநகீ ந ச தக்தேதி விஸ்மயோதந்த பாஷிணாம் ॥ 160

அத	-	‘‘அப்பொழுது
விஸ்மயோதந்தபாஷிதாம்	-	ஆச்சர்ய விருத்தாந்தத்தைப் பேசிக் கொண்டிருந்த
சாரணாநாம்	-	(ஸ்வர்க்கத்தில் பாடுவோகளான) சாரணர் என்பவர்களுடைய
ஜாநகீ ச	-	‘ஸீதை மாத்திரம்
ந தக்தா	-	வருத்தமடையாதிருந்தாள்’
இதி	-	என்ற
ஶுபாக்ஷராம் வாசம்	-	அழகான தொனியுடன் சேர்ந்த பேச்சை
அஹம்	-	நான்
அஶ்ரௌஷம்	-	கேட்டேன்.

ततो मे बुद्धिरुत्पन्ना श्रुत्वा तामद्भुतां गिरम् ।
अदग्धा जानकीत्येव निमित्तैश्चोपलक्षिता ॥

ததோ மே புத்திருத்பந்நா ஶ்ருத்வா தாமத்புதாம் கிரம் ।
அதக்தா ஜாநகீத்யேவ நிமித்தைஶ் சோபலக்ஷிதா ॥ 161

மே - ``எனக்கு
அத்புதாம் - ஆகாசவாணியான
ஜாநகீ - 'ஜானகி
அதக்தா இதி - வருத்தமடையாதிருந்தாள்' என்கிற
தாம் - அந்த
கிரம் - புகழை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
ததஃ - அதனாலும்
ஏவம் - கீழே சொல்லப்பட்ட
நிமித்தைஃ ச - காரணங்களைக் கொண்டும்
உபலக்ஷிதா - தோன்றிய
புத்திஃ - மனக் கவலையின்மை
உத்பந்நா - உண்டாயிற்று.

दीप्यमाने तु लाङ्गूले न मां दहति पावकः ।
हृदयं च प्रहृष्टं मे बाताः सुरभिगन्धिनः ॥

தீப்யமாநே து லாங்கூலே ந மாம் தஹதி பாவக: ।
ஹ்ருதயம் ச ப்ரஹ்ருஷ்டம் மே வாதா: ஸுரபிகந்தின: ॥ 162

லாங்கூலே - ``வால்
தீப்யமாநே து - தீப்பற்றி எரிகையிலும்
மாம் - எனக்கு
பாவகஃ - அக்னி
ந தஹதி - துன்பமுறுத்தவில்லை.
வாதாஃ ச - காற்றெல்லாம்
ஸுரபிகந்திநஃ - குளிர்ந்த மனத்துடன் வீசிற்று.
மே - எனது
ஹ்ருதயம் - நெஞ்சம்
ப்ரஹ்ருஷ்டம் - தெளிந்திருந்தது.

तैर्निमित्तैश्च दृष्टार्थैः कारणैश्च महागुणैः ।
ऋषिवाक्यैश्च सिद्धार्थैरभवं हृष्टमानसः ।
पुनर्दृष्ट्वा च वैदेहीं विसृष्टश्च तया पुनः ॥

தைர்நிமித்தைஶ்ச த்ருஷ்டார்த்தை: காரணைஶ்ச மஹாகுணை: ।
ரிஷி வாக்யைஶ்ச ஸித்தார்த்தைரபவம் ஹ்ருஷ்ட மானஸ: ॥
புனர் த்ருஷ்ட்வா ச வைதேஹீம் விஸ்ருஷ்டஶ்ச தயா புன: ॥ 163

த்ருஷ்டார்தைஃ - ``சந்தேஹமற மனத்தில் தோன்றிய
தைஃ நைமித்தைஃ ச - அந்தக் காரணங்களைக் கொண்டும்
மஹாகுணைஃ - நற்பயனைத் தரும்
காரணைஃ ச - செய்கைகளைக் கொண்டும்
ஸித்தாயைஃ - சொன்னபடியே நடைபெறும்
ருஷிவாக்யைஃ ச - ரிஷிகளின் சொற்களாலும்

ஹ்ருஷ்டமாநஸ:	-	மனசந்துஷ்டி கொண்டவனாக
அபவம்	-	ஆனேன்.
புந:	-	அப்படியிருந்தும்
வைதேஹீம் ச	-	வைதேஹியையும்
புந:	-	இன்னோரு தரம்
த்ருஷ்ட்வா	-	நேரில் பார்த்து
தயா ச	-	அவளாலேயே
விஸ்ருஷ்ட:	-	விடை கொடுத்தனுப்பப்பட்டேன்.

ततः पर्वतमासाद्य तत्रारिष्टमहं पुनः ।
प्रतिप्लवनमारेभे युष्मद्दर्शनकाङ्क्षया ॥

தத: பர்வத மாஸாத்ய தத்ராரிஷ்டமஹம் புன: ।
ப்ரதிப்லவந மாரேபே யுஷ்மத் தர்ஶந காங்க்ஷயா ॥ 164

தத:	-	''அங்கிருந்து
தத்ர	-	அங்குள்ள
அரிஷ்டம்	-	அரிஷ்டமென்ற
பர்வதம்	-	மலையை
புந:	-	மீளவும்
அஹம் ஆஸாத்ய	-	நான் அடைந்து
யுஷ்மத்தர்ஶந	-	உங்களைக் காண வேண்டுமென்கிற
காங்க்ஷயா		ஆவலுடன்
ப்ரதிப்லவநம்	-	திரும்பிப் பறப்பதற்கு
ஆரேபே	-	ஊக்கம் கொண்டேன்.

ततः पवनचन्द्रार्कसिद्धगन्धर्वसेवितम् ।
पन्थानमहमाक्रम्य भवतो दृष्टवानिह ॥

தத: பவந சந்த்ரார்க ஸித்த கந்தர்வ ஸேவிதம் ।
பந்தாந மஹ மாக்ரம்ய பவதோ த்ருஷ்டவாநிஹ ॥ 165

தத:	-	''பிறகு
பவந சந்த்ரார்க ஸித்த-கந்தர்வஸேவிதம்	-	வாயு, சந்திர சூரியர்கள், சித்தர், கந்தர்வர்கள், இவர்கள் செல்லும்
பந்தாநம்	-	ஆகாய மார்க்கமாக
ஆக்ரம்ய	-	தாவி வந்து
அஹம்	-	நான்
பவத:	-	உங்களை
இஹ	-	இதோ
த்ஷ்டவாந்	-	கண்டு கொண்டேன்.

राघवस्य प्रभावेण भवतां चैव तेजसा ।
सुग्रीवस्य च कार्यार्थं मया सर्वमनुष्ठितम् ॥

ராகவஸ்ய ப்ரபாவேண பவதாம் சைவ தேஜஸா
ஸுக்ரீவஸ்ய ச கார்யார்தம் மயா ஸர்வம்நுஷ்டிதம் ॥ 166

ராகவஸ்ய - ''ஸ்ரீராகவருடைய
ப்ரபாவேந - பிரபாவத்தாலும்
பவதாம் - உங்களுடைய
தேஜஸா ஏவ ச - தேஜஸ்ஸினாலும்
மயா - என்னால்
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவருடைய
கார்யார்தம் ச - காரியம் ஸாபல்யமாகும் பொருட்டே
ஸர்வம் - எல்லாம்
அநுஷ்டிதம் - அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

एतत् सर्वं मया तत्र यथावदुपपादितम् ।
अतो यत्कर्म शेषं नस्तत्त् सर्वं क्रियतामिति ॥

ஏதத் ஸர்வம் மயா தத்ர யதாவதுபபாதிதம் ॥
அதோ யத் கர்ம ஶேஷம் தத் ஸர்வம் க்ரியதாமிதி ॥ 167

தத்ர - ''விஷயம் இப்படி இருக்கையில்
மயா - என்னால்
ஏதத் ஸர்வம் - இது எல்லாம்
யதாவத் - நடந்தபடி
இதி - இவ்வண்ணம்
உபபாதிதம் - சுருக்கமாய் உரைக்கப்பட்டது.
அத: - இதிலிருந்து
ஶேஷம் - இனிச் செய்ய வேண்டிய
ந: - நம்முடைய
கர்ம - காரியம்
யத் - எதுவோ
தத் ஸர்வம் - அது எல்லாம்
க்ரியதாம் - செய்யலாம்.''

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஹநுமத்வ்ருத்தாநுகதனம் நாம அஷ்டபஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

ஏகோநஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 59

एतदाख्याय तत् सर्वं हनुमान् मारुतात्मजः ।
भूयः समुपचक्राम वचनं वक्तुमुत्तरम् ॥

ஏததாக்யாய தத்ஸர்வம் ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
பூய: ஸமுபசக்ராம வசனம் வக்து முத்தரம் ॥ 1

மாருதாத்மஜஃ	- வாயு குமாரரான
ஹநுமான்	- ஹனுமார்
தத் ஸர்வம்	- அது எல்லாவற்றையும்
ஆக்யாய	- சொல்லி விட்டு
பூயஃ	- அவசியமானபடி
வக்தும்	- எடுத்துரைக்க வேண்டியதாய்
உத்தரம்	- முக்கியமான
வசநம்	- வசனத்தை
ஏதத்	- பின்கண்டபடி
ஸமுபசக்ராம	- சொல்லி முடித்தார்.

सफलो राघवोद्योगः सुग्रीवस्य च संभ्रमः ।
शीलमासाद्य सीताया मम च प्रवणं मनः ॥

ஸபலோ ராகவோத்யோக: ஸுக்ரீவஸ்ய ச ஸம்ப்ரம: ।
ஶீலமாஸாத்ய ஸீதாயா மம ச ப்ரவணம் மன: ॥ 2

ஸீதாயாஃ	- "ஸீதையின்
ஶீலம்	- சீலத்தை
ஆஸாத்ய	- பிரத்யக்ஷமாய்ப் பார்த்த பின்னர்
மம	- எனது
மநஃ	- மனம்
ப்ரவணம்	- தணிந்தது,
ராகவோத்யோகஃ	- ஸ்ரீராகவரின் காரியமும்
ஸபலஃ	- பயன் பெற்றதாகிறது.
ஸுக்ரீவஸ்ய	- ஸுக்ரீவருடைய
ஸம்ப்ரமஃ ச	- மதிப்பும்
ச	- அப்படியே பயன் பெற்றதாகிறது.

तपसा धारयेल्लोकान् क्रुद्धो वा निर्दहेदपि ।
सर्वथातिप्रवृद्धोऽसौ रावणो राक्षसाधिपः ॥
यस्य तां स्पृशतो गात्रं तपसा न विनाशितम् ॥

தபஸா தாரயேல்லோகாந் க்ருத்தோ வா நிர்தஹேதபி ।
ஸர்வதாதிப்ரவ்ருத்தோऽஸௌ ராவணோ ராக்ஷஸாதிப: ॥ 3
தஸ்ய தாம் ஸ்ப்ருஶதோ காத்ரம் தபஸா ந விநாஶிதம் ॥

ராக்ஷஸாதிப:	''ராக்ஷஸாதிபனும்
தபஸா	தவத்தின் மஹிமையால்
அதிப்ரவ்ருத்த:	அதிக மேன்மை பெற்றவனுமான
அஸௌ ராவண:	இந்த ராவணன்
லோகாந்	உலகங்களை
ஸர்வதா	எப்படியும்
தாரயேத்	தாங்க முடியும்.
க்ருத்த: வா	சினங்கொண்டவனாகில்
நிர்தஹேத் அபி	அழிக்கவும் முடியும்.
தாம்	அவளை
ஸ்ப்ருஶத:	ஸ்பரிசித்த
யஸ்ய	எவனோ அவனுடைய
காத்ரம்	சரீரம்
தபஸா	தவத்தின் மஹிமையால்
ந விநாஶிதம்	அழிந்து போகவில்லை.

न तदग्निशिखा कुर्यात् संस्पृष्टा पाणिना सती ।
जनकस्यात्मजा कुर्याद्यत् क्रोधकलुषीकृता ॥

ந ததக்நி ஶிகா குர்யாத் ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டா பாணிநா ஸதீ ।
ஜனகஸ்யாத்மஜா குர்யாத் யத் க்ரோதகலுஷீக்ருதா ॥ 4

ஜநகஸ்ய	''ஜனகரின்
ஆத்மஜா ஸதீ	திருமகளான உத்தமி
க்ரோதகலுஷீக்ருதா:	கோபத்தால் மன வருத்தத்தில் இருப்பவளாய்
யத் குர்யாத்	எதைச் செய்வாளோ,
தத்	அதை
பாணிநா	கையினால்
ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டா	நன்கு தொடப் பெற்ற
அக்நிஶிகா	அக்னிக் கொழுந்தும்
ந குர்யாத்	செய்ய முடியாது.

अशोकवनिकामध्ये रावणस्य दुरात्मनः ।
अधस्ताच्छिंशपावृक्षे साध्वी करुणमास्थिता ॥

அஶோகவநிகா மத்யே ராவணஸ்ய துராத்மன: ।
அதஸ்தாத்ஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷே ஸாத்வீ கருண மாஸ்திதா ॥ 5

துராத்மந:	''துராத்மாவான
ராவணஸ்ய	ராவணனுடைய
அஶோகவநிகாமத்யே	அசோகவனத்தின் நடுவில்
ஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷே	சிம்சுபா மரத்தின்
அதஸ்தாத்	அடியில்

ஸாத்வீ - சற்குணசாலியானவள்
கருணம் - விசாரத்தில்
ஆஸ்திதா - மூழ்கிக் கிடக்கிறாள்.

राक्षसीभिः परिवृता शोकसंतापकर्शिता ।
मेघलेखापरिवृता चन्द्रलेखेव निष्प्रभा ॥

ராக்ஷஸீபி: பரிவ்ருதா ஶோகஸந்தாபகர்ஶிதா ।
மேகலேகா பரிவ்ருதா சந்த்ரலேகேவ நிஷ்ப்ரபா ॥ 6

மேகலேகாபரிவ்ருதா -‘‘மேக பங்க்திகளால் மூடுண்டிருக்கிற
சந்த்ரலேகா இவ - சந்திரக் கலைபோல்
ராக்ஷஸீபிஃ - அரக்கிகளாலே
பரிவ்ருதா - சூழப்பட்டவளாய்
நிஷ்ப்ரபா - ஒளிமழுங்கியவளாய்
ஶோகஸந்தாபகர்ஶிதா- சோகத்தால்வாடிஇளைத்திருக்கிறாள்.

अचिन्तयन्ती वैदेही रावणं बलदर्पितम् ।
पतिव्रता च सुश्रोणी अवष्टब्धा च जानकी ॥

அசிந்தயந்தீ வைதேஹீ ராவணம் பலதர்பிதம் ।
பதிவ்ரதா ச ஸுஶ்ரோணீ அவஷ்டப்தா ச ஜானகீ ॥ 7

ஜாநகீ - ‘‘ஜனகர் திருமகளான
வைதேஹீ ச - வைதேஹியும்
அவஷ்டப்தா - தகையப்பட்டாள்.
ஸுஶ்ரோணீ - கட்டழகியான
பதிவ்ரதா - பதிவ்ரதை
பலதர்பிதம் ராவணம்- பலமிகுந்த ராவணனை
அசிந்தயந்தீ ச - ஒரு பொருட்டாய் எண்ணவில்லை.

अनुरक्ता हि वैदेही रामं सर्वात्मना शुभा ।
अनन्यचित्ता रामे च पौलेमीव पुरंदरे ॥

அநுரக்தா ஹி வைதேஹீ ராமம் ஸர்வாத் மநா ஶுபா ।
அனன்ய சித்தா ராமே ச பௌலோமீவ புரந்தரே ॥ 8

ஸர்வாத்மநா - ‘‘எல்லா வகையாலும்
ஶுபா - பவித்திரையான
வைதேஹீ - வைதேஹி
புரந்தரே - இந்திரனிடத்தில்
பௌலோமீ இவ - இந்திராணி போல்
ராமே ச - ஸ்ரீராமரிடத்திலேயே
அநந்யசித்தா - ஏகாக்கிர சித்தமுடையவளாய்
ராமம் ஹி - ஸ்ரீராமரையே
அநுரக்தா - விச்வஸித்தவளாயிருக்கிறாள்.

तदेकवास:संवीता रजोध्वस्ता तथैव च ।
शोकसंतापदीनाङ्गी सीता भर्तृहिते रता ॥

ததேகவாஸ: ஸம்வீதா ரஜோத்வஸ்தா ததைவ ச ।
ஶோக ஸந்தாபதீநாங்கீ ஸீதா பர்த்ரு ஹிதே ரதா ॥ 9

ஸீதா - ‘‘ஸீதை
ததேகவாஸஃ ஸம்வீதா -அப்போதுடுத்தஆடையைஅணிந்தவளாய்
ததா ஏவ - அப்படியே
ரஜோத்வஸ்தா - புழுதி படிந்தவளாயும்
ஶோகஸந்தாபதீநாங்கீ- சோகத்தால் வாடி இளைத்த சரீரமுடையவளாயும்
பர்த்ருஹிதே - நாயகருடைய நன்மையில்
ரதா - செலுத்தியமனமுடையவளாய்இருக்கிறாள்.

सा मया राक्षसीमध्ये तर्ज्यमाना मुहुर्मुहुः ।
राक्षसीभिर्विरूपाभिर्दृष्टा हि प्रमदावने ॥

ஸா மயா ராக்ஷஸீ மத்யே தர்ஜ்ய மாநா முஹுர்முஹு: ।
ராக்ஷஸீபிர் விரூபாபிர்த்ருஷ்டா ஹி ப்ரமதாவநே ॥ 10

ப்ரமதாவநே - ‘‘சிங்கார வனத்தில்
ராக்ஷஸீமத்யே - அரக்கிகளினிடையே
ஸா - அவள்
விரூபாபிஃ - கோர ரூபமுள்ள
ராக்ஷஸீபிஃ - அரக்கிகளால்
முஹுஃ முஹுஃ - அடிக்கடி
தர்ஜ்யமாநா - மிரட்டப்படுகிற திகிலடைந்தவளாய்
மயா ஹி - என்னால் மாத்திரம்
த்ருஷ்டா - பார்க்கப்பட்டாள்.

एकवेणीधरा दीना भर्तृचिन्तापरायणा ।
अधःशय्या विवर्णाङ्गी पद्मिनीव हिमोदये ॥

ஏகவேணீதரா தீநா பர்த்ரு சிந்தா பராயணா ।
அத: ஶய்யா விவர்ணாங்கீ பத்மிநீவ ஹிமோதயே ॥ 11

रावणाद्विनिवृत्तार्था मर्तव्यकृतनिश्चया ।
कथंचिन्मृगशाबाक्षी विश्वासमुपपादिता ॥

ராவணாத் விநிவ்ருத்தார்தா மர்தவ்ய க்ருத நிஶ்சயா ।
கதஞ்சிந் ம்ருக ஶாபாக்ஷீ விஶ்வாஸமுபபாதிதா ॥ 12

ம்ருகஶாபாக்ஷீ -‘‘மான்குட்டியின் கண்களை ஒத்த கண்களை உடையவளும்,
பர்த்ருசிந்தாபராயணா-நாதனை நினைப்பதையே எந்த வேளையிலும் எல்லாக் கார்யமாய்க் கொண்டவளும்,

ஏகவேணீதரா - ஒரே பின்னலான தலை மயிருடையவளும்
அதஃஶய்யா - தரையிலே சயனித்திருந்தவளும்,
ஹிமோதயே - பனிக் காலத்தில்
பத்மிநீ இவ - தாமரை போல்
ராவணாத் - ராவணனிடத்தினின்று
விநிவ்ருதார்தா - தப்ப வழி காணாதவளாய்
விவர்ணாங்கீ - மனமிழந்தவளாய்
மர்தவ்யக்ருதநிஶ்சயா- உயிரை மாய்க்கநிச்சயித்திருந்தவளும்
தீநா - பரிதாபமான நிலையில் இருந்தவளுமான அவள்
கதஞ்சித் - எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு
விஶ்வாஸம் - நம்பிக்கையை
உபபாதிதா - அடையும் படி செய்யப்பட்டாள்.

ततः संभाषिता चैव सर्वमर्थं च दर्शिता ।
रामसुग्रीवसख्यं च श्रुत्वा प्रीतिमुपागता ॥

தத: ஸம்பாஷிதா சைவ ஸர்வமர்தம் ச தர்ஶிதா ।
ராம ஸுக்ரீவ ஸக்யம் ச ஶ்ருத்வா ப்ரீதிமுபாகதா ॥ 13

ததஃ - "அதன் மேல்
ஸம்பாஷிதா - ஸம்பாஷணை செய்தாள்.
ஸர்வம் அர்த ச - எல்லாக் கார்யத்தையும்
ஏவ ச - பாக்கியில்லாமல்
தர்ஶிதா - அறிவிக்கப்பட்டாள்.
ராமஸுக்ரீவஸக்யம் ச -ஸ்ரீராமருக்கும், ஸுக்ரீவருக்குமுண்டான சினேகத்தையும்
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
ப்ரீதிம் - மன அமைதியை
உபாகதா - பெற்றாள்.

नियतः समुदाचारो भक्तिर्भर्तरि चोत्तमा ।
यन्न हन्ति दशग्रीवं स महात्मा कृतागसं ॥
निमित्तमात्रं रामस्तु वधे तस्य भविष्यति ॥

நியத: ஸமுதாசாரோ பக்திர் பர்தரி சோத்தமா ।
யந்ந ஹந்தி தஶக்ரீவம் ஸ மஹாத்மா க்ருதாகஸம் ॥
நிமித்தமாத்ரம் ராமஸ்து வதே தஸ்ய பவிஷ்யதி ॥ 15

நியதஃ - "உறுதியானவரும்
ஸமுதாசாரஃ - ஸமப்ரதாயானுஷ்டானமுடையவரும்,
மஹாத்மா ச - மஹாத்மாவுமான
ஸஃ ராமஃ - அந்த ஸ்ரீராமர்
தஸ்ய - அவனுடைய
வதே - வதை விஷயத்தில்
நிமித்தமாத்ரம் - ஏற்ற கருவியாக

பவிஷ்யதி - ஆகப் பேகிறார்.
யத் - ஆகையால்
பர்தரி - நாயகரிடத்தில்
உத்தமா பக்திঃ து - உத்தம பக்திதான்
க்ருதாகஸம் - பெருங்குற்றவாளியான
தஶக்ரீவம் - தசக்ரீவனை
ந ஹந்தி - கொன்று விடாமல் இருக்கிறது.

सा प्रकृत्यैव तन्वङ्गी तद्वियोगाच्च कर्शिता ।
प्रतिपत्पाठशीलस्य विद्येव तनुतां गता ॥

ஸா ப்ரக்ருத்யைவ தந்வங்கீ தத்வியோகாச்ச கர்ஶிதா ।
ப்ரதிபத்பாடஶீலஸ்ய வித்யேவ தநுதாம் கதா ॥ 16

ஸா - ''அவள்
ப்ரக்ருத்யா ஏவ - ஸ்வாபாவமாகவே
தந்வங்கீ - மெலிந்த சரீரமுடையவள்,
தத்வியோகாத் - அவரை விட்டுப் பிரிந்ததால்
ப்ரதிபத்பாடஶீலஸ்ய - பிரதமையில் படிக்கிறவனுடைய
வித்யா - வித்தை
இவ - எப்படியோ அப்படி
தநுதாம் கதா - தேய்வை அடைந்தவளாய்
ச - இன்னும்
கர்ஶிதா - இளைத்திருக்கிறாள்.

एवमास्ते महाभागा सीता शोकपरायणा ।
यदत्र प्रतिकर्तव्यं तत् सर्वमुपपद्यताम् ॥

ஏவமாஸ்தே மஹாபாகா ஸீதா ஶோகபராயணா ॥
யதத்ர ப்ரதிகர்தவ்யம் தத் ஸர்வ முபபாத்ய தாம் ॥ 17

மஹாபாகா - ''மஹாபாகையான
ஸீதா - ஸீதை
ஏவம் - இவ்வண்ணம்
ஶோகபராயணா - துன்பத்திலாழ்ந்தவளாக
ஆஸ்தே - இருக்கிறாள்.
அத்ர - இவ்விஷயத்தில்
ப்ரதிகர்தவ்யம் - பழிக்குப் பழி செய்ய வேண்டியது
யத் - எதுவோ
தத் ஸர்வம் - அது எல்லாம்
உபபத்யதாம் - செய்யப்படட்டும்.''

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
அநந்தரகார்ய ப்ரரோசநம் நாம ஏகோநஷஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

ஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 60

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा वालिसूनुरभाषत ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா வாலிஸூநுரபாஷத ॥ 1

தஸ்ய - அவருடைய
தத் வசநம் - அம்மொழியை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
வாலிஸூநு: - வாலியின் குமாரன்
அபாஷத - இப்படிப் பிரசங்கித்தான்.

जाम्बवत्प्रमुखान् सर्वाननुज्ञाय महाहरीन् ॥
न्याय्यं स्म सह वैदेह्या द्रष्टुं तौ पार्थिवात्मजौ ॥
अस्मिन्नेवंगते कार्ये भवतां च निवेदिते ।

ஜாம்பவத் ப்ரமுகான் ஸர்வாநநுஞாப்ய மஹாஹரீன் ।
அஸ்மிந்நேவம் கதே கார்யே பவதாம் ச நிவேதிதே ॥ 2
ந்யாய்யம் ஸ்ம ஸஹ வைதேஹ்யாத்ரஷ்டும்தௌபார்திவாத்மஜௌ

பவதாம் - "உங்களுக்கு
நிவேதிதே - அறிவித்த
அஸ்மிந் கார்யே - இந்தக் கார்யம்
ஏவம்கதே - இப்படி இருக்கையில்
ஜாம்பவத் ப்ரமுகாந் - ஜாம்பவந்தரை தலைமையாயுடைய
மஹாஹரீந் - வானரப் பெரியவர்கள்
ஸர்வாந் ச - அனைவரையும்
அநுஜ்ஞாப்ய - அனுமதிக்கச் செய்து
தௌ - அந்த
பார்திவாத்மஜௌ - ராஜகுமாரர்கள் இருவரையும்
வைதேஹ்யா - வைதேஹியோடு
ஸஹ - கூடவே
த்ரஷ்டும் - காண்பதற்கு
ந்யாய்யம் ஸ்ம - நியமம் கொள்வோம்.

अहमेकोऽपि पर्याप्तः सराक्षसगणां पुरीम् ।
तां लङ्कां तरसा हन्तुं रावणं च महाबलम् ॥

அஹமேகோऽபி பர்யாப்த: ஸராக்ஷஸகணாம் புரீம் । 3
தாம் லங்காம் தரஸா ஹந்தும் ராவணம் ச மஹாபலம் ॥

அஹம் - "நான்
ஏக: அபி - ஒருவனே
ஸராக்ஷஸகணாம் - ராக்ஷஸ கணங்களுட்பட

தாம் - அந்த
லங்காம் புரீ - லங்காபுரியையும்
மஹாபலம் - மஹாபலிஷ்டனான
ராவணம் ச - ராவணனையும்
தரஸா - வலுவு கொண்டு
ஹந்தும் - தொலைக்க
பர்யாப்தஃ - போதுமானவன்.

किं पुनः सहितो वीरैर्बलवद्भिः कृतात्मभिः ।
कृतास्त्रैः प्लवगैः शूरैर्भवद्भिर्विजयैषिभिः ॥

கிம் புன: ஸஹிதோ வீரைர் பலவத்பி: க்ருதாத்மபி: ।
க்ருதாஸ்த்ரை: ப்லவகை: ஶூரைர் பவத்பிர்விஜயைஷிபி: ॥ 4

வீரைஃ - ‘‘வீரர்களும்
பலவத்பிஃ - பலவான்களும்
க்ருதாத்மபிஃ - தைரியசாலிகளும்
க்ருதாஸ்த்ரைஃ - அஸ்திர வித்தைகள் அறிந்தவர்ளும்
ஶூரைஃ - சூரர்களும்
விஜயைஷிபிஃ - ஜயத்தைக் கோரிய
ப்லவகைஃ - வானரர்களுமான
பவத்பிஃ - உங்களோடு
ஸஹிதஃ - கூடினவன் என்றால்
கிம் புநஃ - சொல்லவும் வேண்டுமோ?

अहं तु रावणं युद्धे ससैन्यं सपुरःसरम् ।
सहपुत्रं वधिष्यामि सहोदरयुतं युधि ॥

அஹம் து ராவணம் யுத்தே ஸஸைன்யம் ஸபுரஸ்ஸரம் ।
ஸஹபுத்ரம் வதிஷ்யாமி ஸஹோதரயுதம் யுதி ॥ 5

அஹம் - ‘‘நான்
யுதி - போரில்
யுத்தே து - கைச் சண்டையிலேயே
ராவணம் - ராவணனை
ஸஸைந்யம் - ஸைன்யங்களுட்படவும்,
ஸபுரஸ்ஸரம் - கூட வந்தவர்களுட்படவும்,
ஸஹபுத்ரம் - புத்திரர்களுட்படவும்,
ஸஹோதரயுதம் - ஸஹோதரர்களுட்படவும்
வதிஷ்யாமி - வதைப்பேன்.

ब्राह्ममैन्द्रं च रौद्रं च वायव्यं वारुणं तथा ।
यदि शक्रजितोऽस्त्राणि दुर्निरीक्ष्याणि संयुगे ॥

ப்ராம்ஹ மைந்த்ரஞ்ச ரௌத்ரஞ்ச வாயவ்யம் வாருணம் ததா ।
யதி ஶக்ரஜிதோऽஸ்த்ராணி துர்நிரீக்ஷ்யாணி ஸம்யுகே ॥ 6

तान्यहं विधमिष्यामि निहनिष्यामि राक्षसान् ।
भवताम्भ्यनुज्ञातो विक्रमो मे रुणद्धि तम् ॥

தான்யஹம் விதமிஷ்யாமி நிஹநிஷ்யாமி ராக்ஷஸாந் ।
பவதாமப்யநு ஞாதோ விக்ரமோ மே ருணத்தி தம் ॥ 7

அஹம் - ‘‘நான்
ப்ராஹ்மம் - பிரம்ஹாஸ்திரத்தையும்,
ஐந்த்ரம் ச - இந்திராஸ்திரத்தையும்,
ரௌத்ரம் - ருத்திராஸ்திரத்தையும்;
வாயவ்யம் - வாயவ்யாஸ்திரத்தையும்,
வாருணம் ச - வாருணாஸ்திரத்தையும்,
ததா - அவ்வாறே
ஶக்ரஜிதঃ - இந்திரஜித்தின்
ஸம்யுகே - போரில்
துர்நிரீக்ஷ்யாணி - காணவும் முடியாத
தாநி - அந்த
அஸ்த்ராணி - அஸ்திரங்களை
யதி - என்றாலும்
விதமிஷ்யாமி - அழிப்பேன்.
ராக்ஷஸாந் - அரக்கர்களை
நிஹநிஷ்யாமி - கொன்று விடுவேன்.
பவதாம் - உங்களுடைய
அப்யநுஜ்ஞாதঃ - அனுக்ஞை பெற்ற
மே விக்ரமঃ - எனது பராக்கிரமம்
ருணத்தி தம் - அடக்கி விடும் அதை.

मयातुला विसृष्टा हि शैलवृष्टिर्निरन्तरा ।
देवानपि रणे हन्यात् किं पुनस्तान्निशाचरान् ॥

மயா துலா விஸ்ருஷ்டா ஹி ஶைலவ்ருஷ்டிர் நிரந்தரா ।
தேவாந்பி ரணே ஹன்யாத் கிம் புனஸ்தாந்நிஶாசராந் ॥ 8

மயா' - ‘‘என்னால்
நிரந்தரா விஸ்ருஷ்டா -ஓயாது பொழியப்பட்ட
அதுலா - ஒப்பற்ற
ஶைலவ்ருஷ்டிঃ - கல்மாரி
ரணே - போரில்
தேவாந் அபி - தேவர்களையும்
ஹந்யாத் - கொல்லும்.
நிஶாசராந் - அரக்கர்களான

தாந் ஹி - அவர்களைப் பற்றி
கிம் புந: - கேட்கவும் வேண்டுமோ?

सागरोऽप्यतियाद्वेलां मन्दरः प्रचलेदपि ।
न जाम्बवन्तं समरे कम्पयेदरिवाहिनी ॥

ஸாகரோऽப்யதியாத்வேலாம் மந்தர: ப்ரசலேதபி ।
ந ஜாம்பவந்தம் ஸமரே கம்பயே தரிவாஹி நீ ॥ 9

ஸாகர: அபி - ''ஸமுத்திரமும்
வேலாம் - கரையை
அதியாத் - கடந்து புரளம்;
மந்தர: அபி - மந்தர மலையும்
ப்ரசலேத் - அசைந்தாடும்;
ஜாம்பவந்தம் - ஜாம்பவந்தரை
ஸமரே - யுத்தத்தில்
அரிவாஹிநீ - சத்துரு ஸைன்யம்
ந கம்பயேத் - அசைக்க முடியாது.

सर्वराक्षससङ्घानां राक्षसा ये च पूर्वकाः ।
अलमेको विनाशाय वीरो वायुसुतः कपिः ॥

ஸர்வராக்ஷஸ ஸங்காநாம் ராக்ஷஸா யே ச பூர்வகா: ।
அலமேகோ விநாஶாய வீரோ வாயுஸூத: கபி: ॥ 10

ஸர்வராக்ஷஸஸங்காநாம்- ''எல்லா ராக்ஷஸக் கூட்டங்களுக்கும்
பூர்வகா: ராக்ஷஸா: - முன்னணியாக நிற்பவர்களான அரக்கர்கள்
யே ச - எவர்களோ (அவர்களுடைய)
விநாஶாய - அழிவிற்கு
கபி: - வானரரும்
வீர: - வீரருமான
வாயுஸூத: - வாயு குமாரர்
ஏக: அலம் - ஒருவரே போதும்.

पनसस्योरुवेगेन नीलस्य च महात्मनः ।
मन्दरोऽप्यवशीर्येत किं पुनर्युधि राक्षसाः ॥

பனஸஸ்யோரு வேகேந நீலஸ்ய ச மஹாத்மன: ।
மந்தரோऽப்யவஶீர்யேத கிம் புனர்யுதி ராக்ஷஸா: ॥ 11

பநஸஸ்ய - ''பனஸனுடையவும்,
மஹாத்மந: - மஹாத்மாவான
நீலஸ்ய ச - நீலனுடையவும்,
ஊருவேகேந - தொடையின் வேகத்தால்
மந்தர: அபி - மந்தர மலையும்

அவஶீர்யேத - பொடிபடும்;
யுதி - போரில்
ராக்ஷஸः - அரக்கர்கள்
கிம் புநः - ஒரு பொருட்டோ?

सदेवासुरयक्षेषु गन्धर्वोरगपक्षिषु ।
मैन्दस्य प्रतियोद्धारं शंसत द्विविदस्य वा ॥

ஸதேவாஸுர யக்ஷேஷு கந்தர்வோரக பக்ஷிஷு ।
மைந்தஸ்ய ப்ரதி யோத்தாரம் ஶம்ஸத த்விவிதஸ்ய வா ॥ 12

ஸதேவாஸுரயக்ஷேஷு-''தேவர், அஸுரர், யக்ஷர்களுடன் கூடிய
கந்தர்வோரகபக்ஷிஷு -கந்தர்வர்கள், நாகர்கள், பக்ஷிகள் இவர்களுள்
மைந்தஸ்ய - மைந்தனோடாவது
த்விவிதஸ்ய வா - த்விவிதனோடாவது
ப்ரதியோத்தாரம் - எதிர்த்துயுத்தம்செய்யவல்லவனொருவனை
ஶம்ஸத - சொல்லுங்கள்.

अश्विपुत्रौ महाभागावेतौ प्लवगसत्तमौ ।
एतयोः प्रतियोद्धारं न पश्यामि रणाजिरे ॥

அஶ்வி புத்ரௌ மஹாபாகாவேதௌ ப்லவகஸத்தமௌ ।
ஏதயோ: ப்ரதியோத்தாரம் ந பஶ்யாமி ரணாஜிரே ॥ 13

ஏதௌ - 'இவ்விருவர்கள்
அஶ்விபுத்ரௌ - அச்வினீ தேவ குமாரர்களாய்
மஹாபாகௌ - மஹாபாகர்களான
ப்லவகஸத்தமௌ - வானரோத்தமர்கள்;
ஏதயோः - இவ்விருவர்களுடன்
ரணாஜிரே - யுத்தக் களத்தில்
ப்ரதியோத்தாரம் - எதிர்த்துப் போர்புரியவல்லவனொருவனை
ந பஶ்யாமி - நானறியேன்.

पितामहवरोत्सेकात् परमं दर्पमास्थितौ ।
अमृतप्राशिनावेतौ सर्ववानरसत्तमौ ॥

பிதாமஹவரோத் ஸேகாத் பரமம் தர்பமாஸ் திதௌ ।
அம்ருத ப்ராஶிநா வேதௌ ஸர்வ வாநரஸத்தமௌ ॥ 14

ஏதௌ - ''இவ்விருவர்கள்
பிதாமஹவரோத்ஸேகாத்-பிரம்மாவினுடையவரத்தின்பெருமையால்
பரமம் - அதிக
தர்பம் - கர்வத்தை
ஆஸ்திதௌ - அடைந்தவர்கள்;

அம்ருதப்ராஶிநௌ - அமுதத்தை அருந்தினவர்கள்;
ஸர்வவாநரஸத்தமௌ-எல்லா வானரர்களிலும் மேலானவர்கள்.

अश्विनोर्माननार्थं हि सर्वलोकपितामहः ।
सर्वावध्यत्वमतुलमनयोर्दत्तवान् पुरा ॥

அஶ்விநோர் மாந நார்தம் ஹி ஸர்வலோக பிதாமஹ: ।
ஸர்வாவத்யத்வ மதுல மனயோர் தத்தவான் புரா ॥ 15

புரா - ‘‘முன்பு
ஸர்வலோகபிதாமஹஃ -உலகங்களுக்கெல்லாம் பிதாமஹர்
அஶ்விநோஃ - அச்வினீ தேவர்களின்
மாநநார்தம் - கௌரவத்திற்காக
அநயோஃ - இவ்விருவர்களுக்கும்
ஸர்வாவத்யத்வம் - எவராலும் அழிவில்லாமை என்னும்
அதுலம் - இணையில்லாப் பெருமையை
தத்தவாந் ஹி - அளித்திருக்கிறாரன்றோ!

वरोत्सेकेन मत्तौ च प्रमथ्य महतीं चमूम् ।
सुराणाममृतं वीरौ पीतवन्तौ प्लवङ्गमौ ॥

வரோத்ஸேகேந மத்தௌ ச ப்ரமத்ய மஹதீம் சமூம் ।
ஸுராணாமம்ருதம் வீரௌ பீதவந்தௌ ப்லவங்கமௌ ॥ 16

ப்லவங்கமௌ - ‘‘வானரர்களான
வீரௌ - இவ்விரு வீரர்கள்
வரோத்ஸேகேந - வரத்தின் பெருமையால்
ஸுராணாம் - தேவர்களின்
மஹதீம் - மஹத்தான
சமூம் ச - ஸைன்யத்தையும்
ப்ரமத்ய - ஹதம் செய்து
முக்தௌ - விடுபட்டவர்களாய்
அம்ருதம் - அமுதத்தை
பீதவந்தௌ - அருந்தினவர்கள்.

एतावेव हि संक्रुद्धौ सवाजिरथकुञ्जराम् ।
लङ्कां नाशयितुं शक्तौ सर्वे तिष्ठन्तु वानराः ॥

ஏதாவேவ ஹி ஸங்க்ருத்தௌ ஸவாஜிரதகுஞ்ஜராம் ।
லங்காம் நாஶயிதும் ஶக்தௌ ஸர்வே திஷ்டந்து வாநரா: ॥ 17

வாநராஃ - ‘‘வானரர்கள்
ஸர்வே - யாவரும்
திஷ்டந்து - ஒருபுறமிருக்கட்டும்;

ஸங்க்ருத்தௌ	-	பயங்கரர்களான
ஏதௌ	-	இவ்விருவர்
ஏவ	-	மாத்திரமே
ஸவாஜிரதகுஞ்ஜராம்	-	குதிரைதேர், யானை இவைகளுடன் கூடிய
லங்காம்	-	லங்கையை
ஹி	-	தப்பாமல்
நாஶயிதும்	-	அழிப்பதற்கு
ஶக்தௌ	-	போதுமானவர்கள்.

अयुक्तं तु विना देवीं दृष्टवद्भिश्च वानराः ।
समीपं गन्तुमस्माभी राघवस्य महात्मनः ॥

அயுக்தம் து விநா தேவீம் த்ருஷ்ட வத்பிஶ்ச வாநரா: ।
ஸமீபம் கந்துமஸ்மாபீ ராகவஸ்ய மஹாத்மன: ॥ 18

வாநரா:	-	"வானரர்களே!
த்ருஷ்டவத்பி:	-	தற்போதைய நிலையை அறிந்து கொண்டவர்களான
அஸ்மாபி:	-	நம்மால்
து	-	இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்
தேவீம் ச	-	ஸீதையையும்
விநா	-	கூட அழைத்துப் போகாமல்
மஹாத்மந:	-	மஹாத்மாவான
ராகவஸ்ய	-	ஸ்ரீராகவரது
ஸமீபம்	-	ஸன்னதிக்கு
கந்தும்	-	செல்ல
அயுக்தம்	-	தகாது.

दृष्टा देवी न चानीता इति तत्र निवेदनम् ।
अयुक्तमिव पश्यामि भवद्भिः ख्यातविक्रमैः ॥

த்ருஷ்டா தேவீ ந சாநீதா இதி தத்ர நிவேதனம் ।
அயுக்தமிவ பஶ்யாமி பவத்பி: க்யாத விக்ரமை: ॥ 18

க்ருயாதவிக்ரமை:	-	பேர் பெற்ற பராக்கிரமசாலிகளான
பவத்பி:	-	உங்களால்
தேவீ	-	'தேவி
த்ருஷ்டா	-	காணப்பட்டாள்;
ச	-	ஆனால்
ந ஆநீதா	-	அழைத்துக் கொண்டு வரப்படவில்லை'
இதி	-	என்று
தத்ர நிவேதநம்	-	அங்கு அறிவித்தல்
அயுக்தம் இவ	-	அயுக்தம் என்று
பஶ்யாமி	-	நினைக்கிறேன்.

न हि नः प्लवने कश्चिन्नापि कश्चित् पराक्रमे ।
तुल्यः सामरदैत्येषु लोकेषु हरिसत्तमाः ॥

நஹி ந: ப்லவநே கஶ்சி ந்நாபி கஶ்சித் பராக்ரமே ।
துல்ய: ஸாமரதைத்யேஷு லோகேஷு ஹரிஸத்தமா: ॥ 20

ஹரிஸத்தமாஃ - "வானரோத்தமர்காள்!
ஸாமரதைத்யேஷு - தேவாஸுரர்களுள்ளிட்ட
லோகேஷு அபி - உலகங்களிலும்
ப்லவநே - பறப்பதில்
நஃ - நமக்கு
துல்யஃ - ஈடானவன்
கஶ்சித் - ஒருவனும்
ந - கிடையாது.
பராக்ரமே ஹி - பராக்கிரமத்திலும்
கஶ்சித் - ஒருவனும்
ந - கிடையாது.

तेष्वेवं हतवीरेषु राक्षसेषु हनूमता ।
किमन्यदत्र कर्तव्यं गृहीत्वा याम जानकीम् ॥

தஷ்வேவம் ஹதவீரேஷு ராக்ஷஸேஷு ஹநூமதா ।
கிமன்யதத்ர கர்தவ்யம் க்ருஹீத்வா யாம ஜாnகீம் ॥ 21

தேஷு - "அந்த
ராக்ஷஸேஷு - அரக்கர்கள்
ஏவம் - இவ்வண்ணம்
ஹனூமதா - ஹனுமாரால்
ஹதவீரேஷு - வீரர்கள் இறந்து போன பின் (சாக அடித்தபின்)
ஜாநகீம் - ஜானகியை
க்ருஹீத்வா - அழைத்துக் கொண்டு
யாம - நாம் செல்வோம்.
அத்ர - இது விஷயத்தில்
கர்தவ்யம் - செய்யத் தக்கது
அந்யத் - இதைத் தவிர வேறு
கிம் - என்ன இருக்கிறது."

तमेवं कृतसंकल्पं जाम्बवान् हरिसत्तमः ।
उवाच परमप्रीतो वाक्यमर्थवदर्थवित् ॥

தமேவம் க்ருத ஸங்கல்பம் ஜாம்பவாந் ஹரிஸத்தம: ।
உவாச பரம ப்ரீதோ வாக்ய மர்த வதர்தவித் ॥ 22

அர்தவித்	-	காரியங்களில் நிபுணரும்
ஹரிஸத்தமः	-	வானரர்களுக்குத் தலைவருமான
ஜாம்பவாந்	-	ஜாம்பவந்தர்
பரமப்ரீதः	-	பரம ப்ரீதி கொண்டவராய்
ஏவம்	-	இவ்விதமாய்
க்ருதஸங்கல்பம்	-	அபிப்ராயம் கொண்ட
தம்	-	அவனைப் பார்த்து
அர்தவத்	-	ஸாரமுடையதான
வாக்யம்	-	இந்த மொழியை
உவாச	-	உரைத்தார்.

न तावदेषा मतिरक्षमा नो यथा भवान् पश्यति राजपुत्र ।
यथा तु रामस्य मतिर्निविष्टा तथा भवान् पश्यतु कार्यसिद्धिम् ॥

ந தாவதேஷா மதிரக்ஷமா நோ யதா
பவான் பஶ்யதி ராஜபுத்ர ।
யதா து ராமஸ்ய மதிர் நிவிஷ்டா ததா
பவாந் பஶ்யது கார்ய ஸித்திம் ॥ 23

ராஜபுத்ர	-	‘‘அரச குமாரா!
யதா	-	எப்படி
பவாந்	-	நீர்
பஶ்யதி	-	உத்தேசிக்கிறீரோ,
ஏஷா மதிः	-	இந்த அபிப்பிராயம்
நः	-	நமக்கு
தாவத்	-	இப்பொழுது
அக்ஷமா ந	-	அஸாத்தியமானதில்லை.
து	-	ஆயினும்
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருடைய
நிவிஷ்டா	-	தீர்மானமான
மதிः	-	திருவுள்ளம்
யதா	-	எப்படியோ
ததா	-	அப்படியே
பவாந்	-	தங்கள்
கார்யஸித்திம்	-	காரிய ஸாதகத்தை
பஶ்யது	-	கவனிக்க வேண்டும்.’’

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
அங்கதஜாம்பவத்ஸம்வாத: நாம ஷஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

ஏகஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 61

ततो जाम्बवतो वाक्यमगृह्णन्त वनौकसः ।
अङ्गदप्रमुखा वीरा हनूमांश्च महाकपिः ॥

ததோ ஜாம்பவதோ வாக்யமக்ருண்ஹந்த வனௌகஸ: ।
அங்கத ப்ரமுகா வீரா ஹநுமாம்ஶ்ச மஹாகபி: ॥ 1

மஹாகபிः - மஹாகபியான
ஹநுமான் - ஹனுமாரும்
அங்கதப்ரமுகாः - அங்கதன் முதலிய
வனௌகஸः - வானர
வீராः ச - வீரர்களும்
ததः - அப்பொழுது
ஜாம்பவதः - ஜாம்பவந்தருடைய
வாக்யம் - வாக்கியத்தை
அக்ருஹ்ணந்த - அங்கீகரித்தார்கள்.

प्रीतिमन्तस्ततः सर्वे वायुपुत्रपुरःसराः ।
महेन्द्राद्रिं परित्यज्य पुप्लुवुः प्लवगर्षभाः ॥

ப்ரீதிமந்தஸ்தத: ஸர்வே வாயுபுத்ர புரஸ் ஸரா: ।
மஹேந்த்ரிம் பரித் யஜ்ய புப்லுவு: ப்லவகர்ஷபா: ॥ 2

मेरुमन्दरसंकाशा मत्ता इव महागजाः ।
छादयन्त इवाकाशं महाकाया महाबलाः ॥

மேரு மந்தர ஸங்காஶா மத்தா இவ மஹாகஜா: ।
சாதயந்த இவாகா ஶம் மஹாகாயா மஹாபலா: ॥ 3

सभाज्यमानं भूतैस्तमात्मवन्तं महाबलम् ।
हनुमन्तं महावेगं वहन्त इव दृष्टिभिः ॥

ஸபாஜ்யமானம் பூதைஸ் தமாத்மவந்தம் மஹாபலம் ।
ஹநுமந்தம் மஹா வேகம் வஹந்த இவ த்ருஷ்டிபி: ॥ 4

राघवे चार्थनिर्वृत्तिं कर्तुं च परमं यशः ।
समाधाय समृद्धार्थाः कर्मसिद्धिभिरुन्नताः ॥

ராகவே சார்த நிர்வ்ருத்திம் கர்தும் ச பரமம் யஶ: ।
ஸமாதாய ஸம்ருத்தார்தா: கர்மஸித்திபிருந்நதா: ॥ 5

प्रियाख्यानपराः. सर्वे सर्वे युद्धाभिनन्दिनः ।
सर्वे रामप्रतीकारे निश्चितार्था मनस्विनः ॥

ப்ரியாக்யாநபரா: ஸர்வே ஸர்வே யுத்தாபி நந்தின: ।
ஸர்வே ராம ப்ரதீகாரே நிஸ்சிதார்தா மனஸ்வின: ॥ 6

மேருமந்தரஸங்காஶா:-மேருபர்வதம்,மந்தரபர்வதம்போன்றவர்களும்;

மத்தா:	-	மதங்கொண்ட
மஹாகஜா: இவ	-	மஹா கஜங்கள் போன்றவர்களும்,
மஹாபலா:	-	மஹாபலிஷ்டர்களும்
மஹாகாயா:	-	பெருத்த சரீரமுடையவர்களும்,
ராகவே	-	ஸ்ரீராகவர் விஷயத்தில்
அர்த்தநிவ்ருத்திம் ச	-	கார்யத்தை முடித்தலையும்,
பரமம்	-	நிகரற்ற
யஶ: ச	-	கீர்த்தியையும்
கர்தும்	-	அளிக்க
ஸமாதாய	-	தக்கபடி யோசித்து
ஸம்ருத்தார்தா:	-	காரியம் கை கூடியவர்களாய்
கர்மஸித்திபி:	-	கார்ய ஸித்திகளால்
உந்நதா:	-	மேன்மை கொண்டவர்களும்
ஸர்வே	-	எல்லோரும்
பரியாக்யாநபரா:	-	இனிது சொல்ல ஆர்வமுடையவர்களாய்
ஸர்வே	-	எல்லோரும்
யுத்தாபிநந்திந:	-	படை செய்ய ஆயத்தப்பட்டவர்களாய்
ஸர்வே	-	எல்லோரும்
ராமப்ரதீகாரே	-	ஸ்ரீராமருக்கு நன்றி செய்வதில்
நிஸ்சிதார்த்தா:	-	உற்சாகம் கொண்டவர்களும்,
மநஸ்விந:	-	பெரு மனத்தினர்களுமான
ப்லவகர்ஷபா:	-	வானரச்ரேஷ்டர்கள்
ஸர்வே	-	எல்லோரும்
ப்ரீதிமந்த:	-	மனமகிழ்ந்தவர்களாய்
பூதை:	-	பூதங்களால்
ஸபாஜ்யமாநம்	-	புகழ்ந்தேற்றப்பட்டவரும்
மஹாபலம்	-	மஹாபலிஷ்டரும்
மஹாவேகம்	-	மஹா ஸாமர்த்தியசாலியும்
ஆத்மவந்தம்	-	ஞானவானுமான
தம்	-	அந்த
ஹநுமந்தம்	-	ஹனுமாரை
த்ருஷ்டிபி:	-	திருஷ்டிகளால்
வஹந்த: இவ	-	சுமந்து கொண்டு போகிறவர்களென
வாயுபுத்ரபுர:ஸரா:	-	வாயு குமாரரை முன்னிட்டவர்களாய்
ம்ஹேந்த்ராத்ரிம்	-	மஹேந்திர மலையை
பரித்யஜ்ய	-	விட்டு

ததঃ - அங்கிருந்து
ஆகாஶம் - ஆகாசத்தை
சாதயந்தঃ இவ - மறைக்கின்றவர்களென
புப்லுவுঃ - பாய்ந்தார்கள்.

प्लवमानाः खमाप्लुत्य ततस्ते काननौकसः ।
नन्दनोपममासेदुर्वनं द्रुमलतायुतम् ॥

ப்லவமாநா: கமாப்லுத்ய ததஸ்தே கான நௌகஸ: ।
நந்தநோப மமா ஸேதுர் வனம் த்ருமலதாயுதம் ॥ 7

கம் - ஆகாசத்தில்
ஆப்லுத்ய - பாய்ந்து
ப்லவமாநாঃ - பறந்து வரும்
தே - அந்த
காநநௌகஸঃ - வானரர்கள்
ததঃ - அனந்தரம்
நந்தநோபமம் - நந்தவனத்திற்கொப்பாய்
த்ருமலதாயுதம் - மரங்களும் கொடிகளும் அடர்ந்த
வநம் - வனத்திற்கு
ஆஸேதுঃ - வந்து சேர்ந்தார்கள்.

यत्तन्मधुवनं नाम सुग्रीवस्याभिरक्षितम् ।
अधृष्यं सर्वभूतानां सर्वभूतमनोहरम् ॥

யத்தந் மதுவனம் நாம ஸுக்ரீவஸ்யாபிரக்ஷிதம் ।
அத்ருஷ்யம் ஸர்வபூதாநாம் ஸர்வபூத மநோஹரம் ॥ 8

ஸர்வபூதாநாம் - எல்லாப் பிராணிகளுக்கும்
அத்ருஷ்யம் - உட்புகக் கூடாததாய்,
ஸர்வபூதமநோஹரம்- எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மனோஹரமாய்,
அபிரக்ஷிதம் - நன்கு காவல் காக்கப்பட்டது
யத் - எதுவோ,
தத் - அதுதான்
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனுடைய
மதுவநம் நாம - மதுவனம் என்பது.

यद्रक्षति महावीर्यः सदा दधिमुखः कपिः ।
मातुलः कपिमुख्यस्य सुग्रीवस्य महात्मनः ॥

யத்ரக்ஷதி மஹாவீர்ய: ஸதா ததிமுக: கபி: ।
மாதுல: கபி முக்யஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ॥ 9

கபிமுக்யஸ்ய - வானரமுக்கியரும்
மஹாத்மநঃ - மஹாத்மாவுமான
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனுடைய

மாதுலः	மாமனும்
மஹாவீர்யः	மஹா வீர்யமுடையவனுமான
ததிமுகः	ததிமுகனென்ற
கபிः	வானரன்
யத்	இதை
ஸதா	இடைவிடாது
ரக்ஷதி	பரிபாலித்து வருகின்றான்.

ते तद्वनमुपागम्य बभूवुः परमोत्कटाः ।
वानरा वानरेन्द्रस्य मनःकान्तं महावनम् ॥

தே தத்வனமுபாகம்ய பபூவு: பரமோத்கடா: ।
வாநரா வாநரேந்த்ரஸ்ய மன: காந்தம் மஹாவனம் ॥ 10

தே	அந்த
வாநராः	வானரர்கள்
வாநரேந்த்ரஸ்ய	வானரேந்திரருக்கு
மநःகாந்தம்	மிக இஷ்டமானதும்
மஹாவநம்	மஹாவனமுமான
தத் வநம்	அந்த வனத்தில்
உபாகம்ய	கூடிச் சேர்ந்து
பரமோத்கடாः	உள்ளடங்காத உற்சாகமுடையவர்களாக
பபூவுः	ஆனார்கள்.

ततस्ते वानरा हृष्टा दृष्ट्वा मधुवनं महत् ।
कुमारमभ्ययाचन्त मधूनि मधुपिङ्गलाः ॥

ததஸ்தே வாநரா ஹ்ருஷ்டா த்ருஷ்ட்வா மதுவனம் மஹத் ।
குமாரமப்யயாசந்த மதூநி மது பிங்களா: ॥ 11

ததः	அப்பொழுது
மதுபிங்கலாः	தேனைப் போன்ற பிங்கள வர்ணமுடைய
தே வாநராः	அந்த வானரர்கள்
மஹத்	மஹத்தான
மதுவநம்	மதுவனத்தை
த்ருஷ்ட்வா	கண்டு
ஹ்ருஷ்டாः	பெருங்களிப்படைந்தவர்களாய்
குமாரம்	இளவரசரைப் பார்த்து
மதூநி	தேன்களை
அப்யயாசந்த	அபேக்ஷித்தார்கள்.

ततः कुमारस्तान् वृद्धाआम्बवत्प्रमुखान् कपीन् ।
अनुमान्य ददौ तेषां निसर्गं मधुभक्षणे ॥

தத: குமாரஸ்தாந் வ்ருத்தாஞ் ஜாம்பவத் ப்ரமுகாந் கபீந் ।
அநுமான்ய ததௌ தேஷாம் நிஸர்கம் மதுபக்ஷணே ॥ 12

குமாரஃ	-	இளவரசன்
தாந்	-	அந்த
ஜாம்பவத்ப்ரமுகாந்	-	ஜாம்பவந்தர் முதலிய
வ்ருத்தாந்	-	முதியவர்களான
கபீந்	-	வானரர்களை
அநுமாந்ய	-	ஸம்மதிக்கச் செய்து
ததஃ	-	அதன்மேல்
தேஷாம்	-	அவர்களுக்கு
மதுபக்ஷணே	-	தேன் உண்ணுவதில்
நிஸர்கம்	-	அனுமதியை
ததௌ	-	அளித்தான்.

ततश्चानुमता: सर्वे संप्रहृष्टा वनौकस: ।
मुदिताश्च ततः केचित् प्रनृत्यन्तोऽभवंस्ततः ॥

ததஸ்சாநுமதா: ஸர்வே ஸம் ப்ரஹ்ருஷ்டா வனௌகஸ: ।
முதிதாஸ்சதத: கேசித் ப்ரந்ருத்யந்தோऽபவம்ஸ் தத: ॥ 13

ததஃ ச	-	ஏற்கனவே
முதிதாஃ	-	மகிழ்ச்சி கொண்டிருந்த
வநௌகஸஃ	-	வானரர்கள்
ஸர்வே ச	-	எல்லோருமே
அநுமதாஃ	-	அனுமதி பெற்றவர்களாய்
ததஃ	-	அதனால்
ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டாஃ	-	அளவு கடந்த ஆனந்தமுற்றார்கள்.
ததஃ	-	அப்போதிலிருந்து
கேசித்	-	சிலர்
ப்ரந்ருத்யந்தஃ	-	கூத்தாடுபவர்களாக
அபவந்	-	ஆனார்கள்.

गायन्ति केचित् प्रणमन्ति केचिन्नृत्यन्ति केचित् प्रहसन्ति केचित् ।
पतन्ति केचिद्विचरन्ति केचित् प्लवन्ति केचित् प्रलपन्ति केचित् ॥

காயந்தி கேசித் ப்ரணமந்தி கேசித்
ந்ருத்யந்தி கேசித் ப்ரஹஸந்தி கேசித் ।
பதந்தி கேசித் விசரந்தி கேசித்
ப்லவந்தி கேசித் ப்ரலபந்தி கேசித் ॥ 14

கேசித் காயந்தி	-	சிலர் பாடுகிறார்கள்;
கேசித்	-	சிலர்
ப்ரணமந்தி	-	கவிழ்ந்து விழுகிறார்கள்;

கேசித்	-	சிலர்
ந்ருத்யந்தி	-	நர்த்தனம் பண்ணுகிறாகள்;
கேசித்	-	சிலர்
ப்ரஹஸந்தி	-	பரிஹாஸமாகச் சிரிக்கிறார்கள்.
கேசித் பதந்தி	-	சிலர் குதித்துக் கீழே விழுகிறார்கள்;
கேசித்	-	சிலர்
விசரந்தி	-	இங்குமங்கும் திரிகிறார்கள்;
கேசித்	-	சிலர்
ப்லவந்தி	-	உயரக் கிளம்புகிறார்கள்;
கேசித்	-	சிலர்
ப்ரலபந்தி	-	பிதற்றுகிறார்கள்.

परस्परं केचिदुपाश्रयन्ते परस्परं केचिदुपाक्रमन्ते ।
परस्परं केचिदुपब्रुवन्ते परस्परं किचिदुपारमन्ते ॥

பரஸ்பரம் கேசிதுபாஶ்ரயந்தே பரஸ்பரம் கேசிதுபாக்ரமந்தே।
பரஸ்பரம் கேசிதுப ப்ருவந்தே ப்ரஸ்பரம் கேசிதுபாரமந்தே ॥ 15

கேசித்	-	சிலர்
பரஸ்பரம்ச	-	ஒருவரை ஒருவர்
உபாஶ்யந்தே	-	அவலம்பிக்கிறார்கள்;
கேசித்	-	சிலர்
பரஸ்பரம்	-	ஒருவரை ஒருவர்
உபாக்ரமந்தே	-	பிடித்துத் தள்ளுகிறார்கள்;
கேசித்	-	சிலர்
பரஸ்பரம்	-	ஒருவரை ஒருவர்
உபப்ருவந்தே	-	நெருங்கி வாயாடுகிறார்கள்;
கேசித்	-	சிலர்
பரஸ்பரம்	-	ஒருவரோடொருவர்
உபாரமந்தே	-	கூடி விளையாடுகிறார்கள்.

द्रुमाद् द्रुमं केचिदभिद्रवन्ति क्षितौ नगाग्रान्निपतन्ति केचित् ।
महीतलात् केचिदुदीर्णवेगा महाद्रुमाग्राण्यभिसंपतन्ति ॥

த்ருமாத் த்ருமம் கேசிதபித்ரவந்தே
க்ஷிதௌ நகாக்ராந் நிபதந்தி கேசித்।
மஹீத்லாத் கேசிதுதீர்ண வேகா
மஹாத்ருமா க்ராண்யபி ஸம்பதந்தி ॥ 16

கேசித்	-	சிலர்
த்ருமாத்	-	ஒரு மரத்திலிருந்து
த்ருமம்	-	மற்றொரு மரத்திற்கு
அபித்ரவந்தே	-	தாவுகிறார்கள்;

நகாக்ராத் - மரத்தின் உச்சியிலிருந்து
க்ஷிதௌ - தரையில்
கேசித் - சிலர்
நிபதந்தி - குதிக்கிறார்கள்;
கேசித் - சிலர்
மஹீதலாத் - தரையிலிருந்து
உதீர்ணவேகாஃ - அதிவேகசாலிகளாய்
மஹாத்ருமாக்ராணி - பெரிய மரங்களின் நுனிகளை
அபிஸம்பதந்தி - தாவிப் பற்றுகிறார்கள்.

गायन्तमन्यः प्रहसन्नुपैति हसन्तमन्यः प्ररुदन्नुपैति ।
रुदन्तमन्यः प्रणदन्नुपैति नदन्तमन्यः प्रणुदन्नुपैति ॥

காயந்த மன்ய: ப்ரஹஸந்நுபைதி
ஹஸந்த மன்ய: ப்ரருதந்நுபைதி।
ருதந்த மன்ய: ப்ரணதந்நுபைதி
நதந்த மன்ய: ப்ரணு தந்நுபைதி॥ 17

காயந்தம் - பாடிக் கொண்டிருக்கிறவனை
ப்ரஹஸந் - சிரித்துக் கொண்டிருக்கிற
அந்யஃ - வேறொருவன்
உபைதி - கிட்டுகிறான்;
ஹஸந்தம் - சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறவனை
அந்யஃ - வேறொருவன்
ருதந் - அழுது கொண்டே
உபைதி - கிட்டுகிறான்;
ருதந்தம் - அழுது கொண்டிருக்கிறவனை
அந்யஃ - வேறொருவன்
ப்ரணுதந் - தூண்டிக் கொண்டே
உபைதி - கிட்டுகிறான்;
நதந்தம் - தூண்டிக் கொண்டிருக்கிறவனை
அந்யஃ - வேறொருவன்
ப்ரணுதந் - இரைந்து கொண்டே
உபைதி - கிட்டுகிறான்.

समाकुलं तत् कपिसैन्यमासीन्मधुप्रपानोत्कटसत्त्वचेष्टम् ।
न चात्र कश्चिन्न बभूव मत्तो न चात्र कश्चिन्न बभूव तृप्तः॥

ஸமாகுலம் தத் கபி ஸைந்யமாஸீந்
மதுப்ரபாநோத்கட ஸத்த்வ சேஷ்டம்।
ந சாத்ர கஶ்சிந்ந பபூவ மத்தோ
ந சாத்ர கஶ்சிந்ந பபூவ த்ருப்த:॥ 18

தத் கபிஸைந்யம்	- அந்த வானர ஸேனை
மதுப்ரபாநோகட ஸத்வசேஷ்டம்	- மதுவைக் குடித்து மிதமிஞ்சிய நெஞ்சும் செயலுமாய்
ஸமாகுலம்	- தலைகீழாய்
ஆஸீத்	- ஆயிற்று
அத்ர	- இதில்
ந மத்த:	- மதங் கொள்ளாதவன்
கஶ்சித் ச	- ஒருவனாவது
ந பபூவ	- இல்லை.
அத்ர	- இதில்
ந த்ருப்த:	- திருப்தியடையாதவன்
கஶ்சித் ச ந பபூவ	- ஒருவனாவது இல்லை.

ततो वनं तैः परिभक्ष्यमाणं द्रुमांश्च विध्वंसितपत्रपुष्पान् ।
समीक्ष्य कोपाद्दधिवक्त्रनामा निवारयामास कपिः कपींस्तान् ॥

ததோ வனம் தை: பரிபக்ஷ்ய மாணம்
த்ருமாம்ஶ்ச வித்வம்ஸிதபத்ர புஷ்பாந்।
ஸமீக்ஷ்ய கோபாத்ததிவக்த்ரநாமா
நிவாரயமாஸ கபி: கபீம்ஸ்தாந்॥ 19

ததிவக்த்ரநாமா	- ததிமுகன் என்ற
கபி:	- வானரன்
தத:	- அப்பொழுது
த்ருமாந்	- மரங்களை
வித்வம்ஸிதபத்ரபுஷ்பாந்	- இலைகளும் புஷ்பங்களும்முறித்துத் தள்ளப்பட்டிருப்பவைகளாகவும்
தத் வநம்	- அந்த வனத்தை
பரிபக்ஷ்யமாணம் ச	- எல்லாம் பாழாக்கப்பட்டிருப்பதாயும்
ஸமீக்ஷ்ய	- கண்டு
கோபாத்	- சினத்தால்
தாந் கபீந்	- அந்த வானரர்களை
நிவாரயாமாஸ	- விலக்கினான்.

स तैः प्रवृद्धैः परिभर्त्स्यमानो वनस्य गोप्ता हरिवीरवृद्धः ।
चकार भूयो मतिमुग्रतेजा वनस्य रक्षां प्रति वानरेभ्यः ॥ २

ஸ தை: ப்ரவ்ருத்தை: பரிபர்த்ஸ்யமாநோ
வனஸ்ய கோப்தா ஹரி வீர வ்ருத்த:।
சகார பூயோ மதிமுக்ரதேஜா
வனஸ்ய ரக்ஷாம் ப்ரதி வாநரேப்ய:॥ 20

வநஸ்ய	- தோட்டத்தின்
கோப்தா	- காவற்காரனும்

ஹரீவீரவ்ருத்த:	-	வானர வீரர்களில் முதியவனும்
உக்ரதேஜா:	-	உக்கிரமான பராக்ரமமுடையவனுமான
ஸ:	-	அவன்
ப்ரவ்ருத்தை:	-	மிதமிஞ்சி துராக்கிருதமாய் நடக்கும்
தை:	-	அவர்களால்
பரிபர்த்ஸ்யமாந:	-	பலவாறு ஏளனம் பண்ணப்பட்டவனாய்
பூய:	-	இன்னும்
வாநரேப்ய:	-	குரங்குகளிடத்தினின்று
வநஸ்ய	-	வனத்தினுடைய
ரக்ஷாம் ப்ரதி	-	காப்பு விஷயத்தில்
மதிம்	-	(பின்கண்ட) உபாயத்தை
சகார	-	அனுஷ்டித்தான்.

उवाच कांश्चित् परुषाणि धृष्टमसक्तमन्यांश्च तलैर्जघान ।
समेत्य कैश्चित् कलहं चकार तथैव साम्नोपजगाम कांश्चित् ॥

உவாச காம்ஶ்சித் பருஷாணி த்ருஷ்டம்
அஸக்த மன்யாம்ஶ்ச தலைர்ஜகாந ।
ஸமேத்ய கைஶ்சித் கலஹம் சகார
ததைவ ஸாம்நோப ஜகாம காம்ஶ்சித் ॥ 21

காம்ஶ்சித்	-	சிலரைப் பார்த்து
பருஷாணி	-	துர்ப்பாஷைகளை
த்ருஷ்டம்	-	வாயில் வந்தபடி
உவாச	-	பேசினான்.
அந்யாந்	-	வேறு சிலரை
தலை:	-	உள்ளங்கைகளால்
அஸக்தம் ஜகாந	-	ஓயாமல் உதைத்தான்.
கைஶ்சித்	-	சிலரோடு
ஸமேத்ய ச	-	நடுவில் புகுந்து
கலஹம்	-	கைகளாலடித்தலை
சகார	-	புரிந்தான்.
ததா ஏவ காம்ஶ்சித்	-	அவ்வண்ணமே சிலரை
ஸாம்நா	-	நல்ல பேச்சால்
உபஜகாம	-	வேண்டினான்.

स तैर्मदान् संपरिवार्य वाक्यैर्बलाच्च तेन प्रतिवार्यमाणैः ।
प्रधर्षितस्त्यक्तभयैः समेत्य प्रकृष्यते चाप्यनवेक्ष्य दोषम् ॥

ஸ தைர்மதாத் ஸம்பரிவார்ய வாக்யைர்
பலாச்ச தேந ப்ரதி வார்யமாணை: ।
ப்ரதர்ஷிதஸ்த்யக்த பயை: ஸமேத்ய
ப்ரக்ருஷ்யதே சாப்யநவேக்ஷ்ய தோஷம் ॥ 22

தேந	-	அவனால்
வாக்யை:	-	நிபந்தனைகளைக் கொண்டு
ப்ரதிவார்யமாணை:	-	எதிர்த்துத் தடுக்கப்பட்டவர்களும்
தோஷம் அபி	-	குற்றமுண்டென்பதையே
அநவேக்ஷ்ய	-	காணாமல்
த்யக்தபயை:	-	பயமற்றிருக்கிறவர்களுமான
தை:	-	அவர்களால்
ஸமேத்ய	-	ஒன்று கூடி
ஸம்பரிவார்ய	-	சூழ்ந்து கொள்ளப்பட்டு
ஸ:	-	அவன்
பலாத் ச	-	செருக்காலும்
மதாத் ச	-	குடி வெறியாலும்
தர்ஷித:	-	மேல் விழுந்து தாக்கப்பட்டவனாய்
ப்ரக்ருஷ்யதே	-	இழுக்கப்பட்டான்

नखैस्तुदन्तो दशनैर्दशन्तस्तलैश्च पादैश्च समापयन्तः ।
मदात् कपिं तं कपयः समग्रा महावनं निर्विषयं च चक्रुः ॥

நகைஸ்து தந்தோ தஶநைர்தஶந்தஸ்
தலைஶ்ச பாதைஶ்ச ஸமாபயந்த: ।
மதாத் கபிம் தம் கபய: ஸமக்ரா
மஹாவனம் நிர்விஷயம் ச சக்ரு: ॥ 23

கபய:	-	வானரர்கள்
ஸமக்ரா:	-	யாவரும்
மதாத்	-	குடி வெறியால்
தம் கபிம்	-	அந்த வானரனை
நகை:	-	நகங்களால்
துதந்த:	-	பீறுகிறவர்களாயும்
தஶநை:	-	பற்களால்
தஶந்த: ச	-	பிடுங்குபவர்களாயும்
மஹாவநம் ச	-	மஹா வனத்தையும்
தலை:	-	கைகளாலும்
பாதை: ச	-	கால்களாலும்
ஸமாபயந்த:	-	பாழாக்குகிறவர்களாயும்
நிர்விஷயம்	-	ஒன்றும் இல்லாமல் சூன்யமாக
சக்ரு:	-	செய்து விட்டார்கள்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
மதுவனப்ரவேஶோ நாம ஏகஷஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

த்விஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 62

तानुवाच हरिश्रेष्ठो हनुमान् वानरर्षभः ।
अव्यग्रमनसो यूयं मधु सेवत वानराः ॥
अहमावारयिष्यामि युष्माकं परिपन्थिनः ।

தாநுவாச ஹரிஶ்ரேஷ்டோ ஹநுமாந் வாநரர்ஷப: ।
அவ்யக்ரமனஸோ யூயம் மது ஸேவத வாநரா: ॥
அஹமாவாரயிஷ்யாமி யுஷ்மாகம் பரிபந்தின: ॥ 1

வாநரர்ஷப: - வானரர்களின் தலைவரும்
ஹரிஶ்ரேஷ்ட: - வானரோத்தமருமான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
தாந் - அவர்களைப் பார்த்து
வாநரா: - ''வானரர்களே!
யூயம் - நீங்கள்
அவ்யக்ரமநஸ: - கவலையில்லாத மனத்தினர்களாய்
மது - மதுவை
ஸேவத - பானம் செய்யுங்கள்.
யுஷ்மாகம் - உங்களுக்கு
பரிபந்திந: - எதிரியாக வருகின்றவர்களை
அஹம் - நான்
ஆவாரயிஷ்யாமி - விலக்கி விடுகிறேன்'' (என்று)
உவாச - சொன்னார்.

श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं हरीणां प्रवरोऽङ्गदः ॥
प्रत्युवाच प्रसन्नात्मा पिबन्तु हरयो मधु ।

ஶ்ருத்வா ஹநுமதோ வாக்யம் ஹரீணாம் ப்ரவரோऽங்கத: ।
ப்ரத்யுவாச ப்ரஸந்நாத்மா பிபந்து ஹரயோ மது ॥ 2

अवश्यं कृतकार्यस्य वाक्यं हनुमतो मया ॥
अकार्यमपि कर्तव्यं किमङ्ग पुनरीदृशम् ।

அவஶ்யம் க்ருதகார்யஸ்ய வாக்யம் ஹநுமதோ மயா ।
அகார்யமபி கர்தவ்யம் கிமங்க புனரீத்ருஶம் ॥ 3

ஹரீணாம் - வானரர்களுக்கு
ப்ரவர: - தலைவனான
அங்கத: - அங்கதன்
ஹநுமத: - ஹனுமாருடைய

வாக்யம்	-	வாக்யத்தை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு
ப்ரஸந்நாத்மா	-	அனுக்கிரஹம் செய்கிறவனாய்
ப்ரத்யுவாச	-	பதிலிப்படிச் சொன்னான்.
ஹரய:	-	‘‘வானரர்கள்
மது பிபந்து	-	மதுவைப் பருகட்டும்.
க்ருதகார்யஸ்ய	-	காரியத்தைச் செய்து முடித்தவரான
ஹநுமத:	-	ஹனுமாரின்
வாக்யம்	-	வார்த்தை
அகார்யம் அபி	-	தகாததாயினும்
மயா	-	என்னால்
அவஶ்யம்	-	அவசியமாக
கர்தவ்யம்	-	செய்ய வேண்டியது.
ஈத்ருஶம்	-	இப்படிப்பட்டதைப் பற்றி
கிமங்க புந:	-	கேட்கவும் வேண்டுமோ!’’

अङ्गदस्य मुखाच्छ्रुत्वा वचनं वानरर्षभाः ।।
साधु साध्विति संहृष्टा वानराः प्रत्यपूजयन् ।

அங்கதஸ்ய முகாத் ஶ்ருத்வா வசனம் வாநரர்ஷபா: ।
ஸாது ஸாத்விதி ஸம்ஹ்ருஷ்டா வாநரா: ப்ரத்யபூஜயந் ॥ 4

வாநரர்ஷபா:	-	வானரச்ரேஷ்டர்களான
வாநரா:	-	வானரர்கள்
அங்கதஸ்ய	-	அங்கதனுடைய
முகாத்	-	வாயினின்று வந்த
வசநம்	-	வார்த்தையை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு
ஸம்ஹ்ருஷ்டா:	-	ஆனந்தமடைந்தவர்களாய்
ஸாது ஸாது இதி	-	‘நல்லது நல்லது’ என்று
ப்ரத்யபூஜயந்	-	கொண்டாடினார்கள்.

पूजयित्वाङ्गदं सर्वे वानरा वानरर्षभम् ।।
जग्मुर्मधुवनं यत्र नदीवेगा इव द्रुतम् ।

பூஜயித்வாங்கதம் ஸர்வே வாநரா வாநரர்ஷபம் ।
ஜக்முர் மதுவனம் யத்ர நதீவேகா இவ த்ருதம் ॥ 5

வாநரா: ஸர்வே	-	வானரர்களெல்லோரும்
வாநரர்ஷபம்	-	வானரச்ரேஷ்டனான
அங்கதம்	-	அங்கதனை
பூஜயித்வா	-	போற்றிப் புகழ்ந்து
மதுவநம்	-	மதுவிருக்கும் வனப் பிரதேசம்.

யத்ர - இன்னுமெதுவோ (அதற்கு)
த்ருதம் - சடக்கென
நதீவேகாஃ - பெருக்காறுகள்
இவ - போல்
ஜக்முஃ - போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

ते प्रविष्टा मधुवनं पालानाक्रम्य वीर्यतः ॥
अतिसर्गाच्च पटवो दृष्ट्वा श्रुत्वा च मैथिलीम् ।
पपुः सर्वे मधु तदा रसवत्फलमाददुः ॥

தே ப்ரவிஷ்டா மதுவனம் பாலாநாக்ரம்ய வீர்யத: ।
அதிஸர்காச்ச படவோ த்ருஷ்ட்வா ஶ்ருத்வா ச மைதிலீம் ॥ 6
பபு: ஸர்வே மது ததா ரஸவத்பல மாதது: ॥

மைதிலீம் த்ருஷ்ட்வா -‘‘மைதிலியைக் கண்டும்
ஶ்ருத்வா ச - ஸ்மாசாரங்களை அறிந்து கொண்டும்
ததா - அந்த விஷயத்தில்
அதிஸர்காத் ச - மனம் போனபடி எல்லாம் செய்ய அனுமதிபெற்றதாலும்
படவஃ - உற்சாகம் கொண்டவர்களாய்
மதுவநம் - மது வனத்தில்
ப்ரவிஷ்டாஃ - புகுந்த
தே ஸர்வே - அவர்கள் எல்லோரும்
வீர்யதஃ - அதிகாரச் செருக்கால்
பாலாந் - காவற்காரர்களை
ஆக்ரம்ய - அலக்ஷ்யம் செய்து
மது பபுஃ - மதுவைப் பருகினார்கள்.
ரஸவத் பலம் - இனிய பழத்தை
ஆததுஃ - பறித்து உண்டார்கள்.

उत्पत्य च ततः सर्वे वनपालान् समागतान् ।
ताडयन्ति स्म शतशः सक्तान् मधुवने तदा ॥

உத்பத்ய ச தத: ஸர்வே வனபாலாந் ஸமாகதான் ।
தாடயந்தி ஸ்ம ஶதஶ: ஸக்தான் மதுவனே ததா ॥ 7

ஸர்வே - எல்லோரும்
மதுவநே - மது வனத்தில்
ஸக்தாந் - சிரத்தை உடையவர்களும்
ததஃ - அவ்விடத்திற்கு
ஸமாகதாந் ச - கிட்டி நெருங்கி வந்தவர்களுமான
வநபாலாந் - தோட்டக் காவலாளர்களை
ததா - அப்பொழுது

உத்பத்ய	உயரக் கிளம்பி
ஶதஶ:	பலபடியாய்
தாடயந்தி ஸ்ம	அடித்தார்கள்

मधूनि द्रोणमात्राणि बाहुभिः परिगृह्य ते ।
पिबन्ति सहिताः सर्वे निघ्नन्ति स्म तदापरे ॥

மதூநி த்ரோண மாத்ராணி பாஹுபி: பரிக்ருஹ்ய தே ।
பிபந்தி ஸஹிதா: ஸர்வே நிக்நந்தி ஸ்ம ததா பரே ॥ 9

ஸஹிதா: தே	ஒன்று கூடிய அவர்கள்
ஸர்வே	எல்லோரும்
பாஹுபி:	கைகளைக் கொண்டு
த்ரோணமாத்ராணிமதூநி	தொன்னைகள் போல் குவித்து அதில் கொண்ட அளவு மதுக்களை
பரிக்ருஹ்ய	வாங்கிக் கொண்டு
பிபந்தி	குடித்தார்கள்.
பரே	சிலர்
ததா	அப்படியே
நிக்நந்தி ஸ்ம	சிதற விட்டார்கள்.

केचित् पीत्वापविध्यन्ति मधूनि मधुपिङ्गलाः ।
मधूच्छिष्टेन केचिच्च जघ्नुरन्योन्यमुत्कटाः ॥

கேசித் பீத்வாபவித்யந்தி மதூநி மதுபிங்களா: ।
மதூச்சிஷ்டேந கேசிச்ச ஜக்நுரந் யோந்ய முத்கடா: ॥ 10

மதுபிங்கலா:	தேனைப் போன்ற பிங்கள வர்ணமுடைய
கேசித்	சிலர்
பீத்வா	குடித்து விட்டு
மதூநி	மதுக்களை
அபவித்யந்தி	கீழே கொட்டிப் பாழாக்கினார்கள்.
உத்கடா:	குடிவெறி கொண்ட
கேசித்	சிலர்
அந்யோந்யம்	ஒருவரை ஒருவர்
மதூச்சிஷ்டேந	தேன் மெழுக்கினால்
ஜக்நு:	அடித்துக் கொண்டார்கள்.

अपरे वृक्षमूले तु शाखां गृह्य व्यवस्थिताः ।
अत्यर्थं च मदग्लानाः पर्णान्यास्तीर्य शेरते ॥

அபரே வ்ருக்ஷமூலே து ஶாகாம் க்ருஹ்ய வ்யவஸ்திதா: ।
அத்யர்தம் ச மதக்லாநா: பர்ணான்யாஸ்தீர்ய ஶேரதே ॥ 11

அத்யர்தம்	மிக
மதக்லாநா:	மதத்தினால் களைத்த
அபரே	சிலர்
ஶாகாம்	கிளையை
க்ருஹ்ய து	பிடித்துக் கொண்டே
வ்யவஸ்திதா:	நிதானித்து நின்றார்கள்.
வ்ருக்ஷமூலே ச	மரத்தினடியிலேயே
பர்ணாநி	இலைகளை
ஆஸ்தீர்யம்	பரப்பி
ஶேரதே	படுத்துக் கிடந்தார்கள்.

उन्मत्तभूताः प्लवगा मधुमत्ताश्च हृष्टवत् ।
क्षिपन्ति च तदान्योन्यं स्खलन्ति च तथापरे ॥

உன் மத்தபூதா: ப்லவகா மது மத்தாஶ்ச ஹ்ருஷ்ட வத் ।
க்ஷிபந்நி ச ததாऽந்யோன்யம் ஸ்கலந்தி ச ததாபரே ॥ 12

ததா	அப்பொழுது
மதுமத்தா: ப்லவகா:	-மதுவைப் பருகி மதம்கொண்டவானரர்கள்
ததா	அவ்வாறே
ஸ்கலந்தி	தட்டித் தள்ளாடி வீழ்ந்தார்கள்.
ச	இன்னும்
உந்மத்தபூதா:	பிச்சேறிய
அபரே	சிலர்
ஹ்ருஷ்டவத் ச	உற்சாகத்திற்குப் போக்குவீடாக
அந்யோந்யம் ச	ஒருவரை ஒருவர்
க்ஷிபந்தி	தள்ளிக் கொண்டார்கள்.

केचित् क्ष्वेलां प्रकुर्वन्ति केचित् कूजन्ति हृष्टवत् ।
हरयो मधुना मत्ताः केचित्सुप्ता महीतले ॥

கேசித் க்ஷ்வேலாம் ப்ரகுர்வந்தி கேசித் கூஜந்தி ஹ்ருஷ்டவத் । 13
ஹரயோ மதுநா மத்தா: கேசித் ஸுப்தா மஹீதலே ॥

மதுநா	மதுவினால்
மத்தா:	மதம் கொண்ட
கேசித் ஹரய:	சில வானரங்கள்
மஹீதலே ஸுப்தா:	தரையில் படுத்துறங்கி விட்டார்கள்.
கேசித்	சிலர்
க்ஷ்வேலாம்	கேலியாகக் குதித்து விளையாடுதலை
ப்ரகுர்வந்தி	செய்தார்கள்.
கேசித்	சிலர்
ஹ்ருஷ்டவத்	உற்சாகத்திற்குப் போக்குவீடாக
கூஜந்தி	அர்த்தமின்றி 'கீச்சு கீச்சு'என்றுகூவினார்கள்.

कृत्वा किञ्चिद्धसन्त्यन्ये केचित् कुर्वन्ति चेतरत् ।
कृत्वा किंचिद्वदन्त्यन्ये केचिद्बुध्यन्ति चेतरत् ।।

க்ருத்வா கிஞ்சித் ஹஸந்த்யன்யே கேசித் குர்வந்தி சேதரத்।
க்ருத்வா கிஞ்சித் வதந்த்யன்யே கேசித் புத்யந்தி சேதரத்॥ 14

கேசித்	-	சிலர்
இதரத் ச	-	சிலவற்றை
குர்வந்தி	-	செய்தார்கள்.
அந்யே கேசித்	-	வேறு சிலர்
இதரத் ச க்ருத்வா	-	சிலவற்றைச் செய்து
ஹஸந்தி	-	சிரித்தார்கள்.
கேசித்	-	சிலர்
க்ருத்வா	-	சிலவற்றைச் செய்து
வதந்தி	-	உரக்கக் கூவினார்கள்.
அந்யே கேசித்	-	மற்றும் சிலர்
புத்யந்தி	-	இழந்த தன்னறிவைதிரும்பிஅடைந்தார்கள்.

येऽप्यत्र मधुपालाः स्युः प्रेष्या दधिमुखस्य तु ।
तेऽपि तैर्वानरैर्भीमैः प्रतिषिद्धा दिशो गताः ।।

யேऽப்யத்ர மதுபாலா: ஸ்யு: ப்ரேஷ்யா ததி முகஸ்ய து।
தேऽபி தைர்வாநரைர்பீமை: ப்ரதிஷித்தா திஶோகதா: ॥ 15

து	-	அப்பொழுது
அத்ர	-	இங்கு
ததிமுகஸ்ய	-	ததிமுகனுக்கு
ப்ரேஷ்யா: அபி	-	வேலைக்காரர்களாகவும்
மதுபாலா: அபி	-	தேன் காவலர்களாகவும்
யே	-	எவர்கள்
ஸ்யு:	-	இருந்தனர்களோ,
தே	-	அவர்கள்
தை:	-	அந்த
பீமை:	-	மிக பலமுள்ள
வாநரை:	-	வானர்களால்
ப்ரதிஷித்தா।	-	மடக்கப்பட்டவர்களாய்
திஶ:	-	மூலை மூலையாய்
கதா:	-	ஓடி விட்டார்கள்.

जानुभिस्तु प्रकृष्टाश्च देवमार्गं च दर्शिताः ।
अब्रुवन् परमोद्विग्ना गत्वा दधिमुखं वचः ।।

ஜாநுபிஸ்து ப்ரக்ருஷ்டாஸ்ச தேவ மார்கம் ச தர்ஸிதா: ।
அப்ருவன் பரமோத் விக்நா கத்வா ததிமுகம் வச: ॥ 16

ஜாநுபிஃ	-	முழங்கால்களைக் கொண்டு
ப்ரக்ருஷ்டாஃ	-	பிடித்து இழுக்கப்பட்டவர்களாய்
தேவமார்கம் து	-	அபானத் துவாரத்தையும்
ப்ரதர்ஸிதாஃ	-	காட்டப்பட்டவர்களாய்
பரமோத்விக்நாஃ	-	மிக மனம் நொந்தவர்களாய்
ததிமுகம் ச	-	ததிமுகனிடமே
கத்வா	-	சென்று
வசஃ	-	ஒரு வார்த்தையை
அப்ருவந்	-	சொன்னார்கள்.

हनूमता दत्तवरैर्हतं मधुवनं बलात् ।
वयं च जानुभिः कृष्टा देवमार्गं च दर्शिताः ॥

ஹநூமதா தத்தவரைர்ஹதம் மதுவனம் பலாத் ।
வயம் ச ஜாநுபி: க்ருஷ்டா தேவ மார்கம் ச தர்ஸிதா: ॥ 17

ஹநூமதா	-	"ஹனுமாரால்
தத்தவரைஃ	-	கொடுக்கப்பட்ட வரமுடையவர்களால்
மதுவநம்	-	மது வனமானது
பலாத்	-	பலாத்காரமாய்
ஹதம்	-	ஹதமாக்கி விடப்பட்டது.
வயம் ச	-	நாங்களும்
ஜாநுபிஃ	-	முழங்கால்களைக் கொண்டு
க்ருஷ்டா	-	பிடித்து இழுக்கப்பட்டவர்களாய்
தேவமார்கம் ச	-	அபான த்வாரத்தையும்
தர்ஸிதாஃ	-	காட்டப்பட்டோம்."

ततो दधिमुखः क्रुद्धो वनपस्तत्र वानरः ।
हतं मधुवनं श्रुत्वा सान्त्वयामास तान् हरीन् ॥

ததோ ததிமுக: க்ருத்தோ வனபஸ்தத்ர வானர: ।
ஹதம் மதுவனம் ஶ்ருத்வா ஸாந்த்வயாமாஸ தான் ஹரீன் ॥ 18

வநபஃ	-	காவல்காரனான
ததிமுகஃ	-	ததிமுகன் என்ற
வாநரஃ	-	வானரன்
மதுவநம்	-	மதுவனம்
ஹதம்	-	ஹதமாய் விட்டதை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு
க்ருத்தஃ	-	சினம் கொண்டவனாய்
ததஃ	-	இருந்த போதிலும்

தாந் - அந்த
ஹரீந் - வானரர்களை
தத்ர - அவ்விஷயத்தில்
ஸாந்த்வயாமாஸ - ஆறியிருக்கச் சொன்னான்.

इहागच्छत गच्छामो वानरान् बलदर्पितान् ।
बलेन वारयिष्यामो मधु भक्षयतो वयम् ॥

இஹாகச்சத கச்சாமோ வாநராந் பலதர்பிதாந் ।
பலேந வாரயிஷ்யாமோ மது பக்ஷயதோ வயம் ॥ 19

இஹ - "இதோ
ஆகச்சத - வாருங்கள்.
வயம் கச்சாம: - நாம் போவோம்.
மது பக்ஷயத: - மதுவைக் குடித்துக் கொண்டிருக்கிற
பலதர்பிதாந் - பலத்தால் கொழுத்திருக்கும்
வாநராந் - வானரர்களை
பலேந - பலத்தைக் கொண்டு
வாரயிஷ்யாம: - விலக்கி யோட்டி விடுவோம்"

श्रुत्वा दधिमुखस्येदं वचनं वारनर्षभाः ।
पुनर्वीरा मधुवनं तेनैव सहिता ययुः ॥

ஶ்ருத்வா ததிமுகஸ்யேதம் வசனம் வாநரர்ஷபா: ।
புனர்வீரா மதுவனம் தேநைவ ஸஹிதா யயு: ॥ 20

வீரா: - தைரியசாலிகளான
வாநரர்ஷபா: - வானரச் சிரேஷ்டர்கள்
ததிமுகஸ்ய - ததிமுகனுடைய
இதம் வசநம் - இந்த உத்திரவை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
தேந ஏவ - அவனுடனேயே
மதுவநம் - மது வனத்திற்கு
புந: - மறுபடியும்
ஸஹஸா - உடனே
யயு: - சென்றார்கள்.

मध्ये चैषां दधिमुखः प्रगृह्य तरसा तरुम् ।
समभ्यधावद्वेगेन ते च सर्वे प्लवङ्गमाः ॥

மத்யே சைஷாம் ததிமுக: ப்ரக்ருஹ்ய தரஸா தரும் ।
ஸமப்யதாவத்வேகேந தே ச ஸர்வே ப்லவங்கமா: ॥ 21

தே - அந்த
ப்லவங்கமா: - வானரர்கள்

ஸர்வே ச - எல்லோருமே
ச - கூட வர
ஏஷாம் - இவர்களின்
மத்யே - இடையில்
ததிமுக: - ததிமுகன்
தரும் - ஒரு மரத்தை
தரஸா - பலத்தாலே
ப்ரக்ருஹ்ய - பிடுங்கிக் கொண்டு
வேகேந - வேகமாய்
ஸமப்யதாவத் - ஓடினான்.

ते शिलाः पादपांश्चापि पर्वतांश्चापि वानराः ।
गृहीत्वाभ्यगमन् क्रुद्धा यत्र ते कपिकुञ्जराः ॥

தே ஶிலா: பாதபாம்ஶ்சாபி பர்வதாம் ஶ்சாபி வாநரா: ।
க்ருஹீத்வாப்யகமந் க்ருத்தா யத்ர தே கபி குஞ்ஜரா: ॥ 22

க்ருத்தா: - சினங்கொண்ட
தே - அந்த
வாநரா: - வானரர்கள்
ஶிலா: ச - கற்களையும்
பாதபாந் அபி - மரங்களையும்
பர்வதாந் அபி - மலைகளையும்
க்ருஹீத்வா - கையிலெடுத்துக் கொண்டு
தே - அந்த
கபிகுஞ்ஜரா: - வானரோத்தமர்கள்
யத்ர ச - எங்கு இருந்தார்களோ அவ்விடத்திற்கு
அப்யகமந் - வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ते स्वामिवचनं वीरा हृदयेष्ववसज्य तत् ।
त्वरया ह्यभ्यधावन्त सालतालशिलायुधाः ॥

தே ஸ்வாமி வசனம் வீரா ஹ்ருதயேஷ்வ வஸஜ்ய தத் ।
த்வரயா ஹ்யப்ய தாவந்த ஸாலதால ஶிலா யுதா: ॥ 23

ஸாலதாலஶிலாயுதா: -ஆச்சா, பனைகள்முதலியவைகளை
கதைகளாகக் கொண்ட
வீரா: - தைரியசாலிகளான
தே - அவர்கள்
தத் - அந்த
ஸ்வாமிவசநம் - தலைவன் கட்டளையை
ஹ்ருதயேஷு - உள்ளங்களில்
அவஸஜ்ய - தரித்து

த்வரயா ஹி - பரப்புடனே
அப்யதாவந்த - மேல் விழுந்து தாக்கினார்கள்.

वृक्षस्थांश्च तलस्थांश्च वानरान् बलदर्पितान् ।
अभ्यक्रामंस्ततो वीराः पालास्तत्र सहस्रशः ॥

வ்ருக்ஷ ஸ்தாம்ஶ்ச தலஸ்தாம்ஶ்ச வாநராந் பலதர்பிதாந் ।
அப்யக்ராமம்ஸ் ததோ வீரா: பாலாஸ் தத்ர ஸஹஸ்ரஶ: ॥ 24

தத: - பிறகு
வீரா: - தைரியசாலிகளான
பாலா: - காவல்காரர்கள்
ஸஹஸ்ரஶ: - பலருமாய்
பலதர்பிதாந் - பலத்தால் கொழுத்தவர்களாய்
வ்ருக்ஷஸ்தாந் ச - மரத்தில் இருப்பவர்களும்
தலஸ்தாந் ச - தரையில் இருப்பவர்களுமான
வாநராந் - வானரர்களை
தத்ர - அதே இடத்தில்
அப்யக்ராமந் - சூழ்ந்து மடக்கிக் கொண்டார்கள்.

अथ दृष्ट्वा दधिमुखं क्रुद्धं वानरपुंगवाः ।
अभ्यधावन्त वेगेन हनुमत्प्रमुखास्तदा ॥

அத த்ருஷ்ட்வா ததிமுகம் க்ருத்தம் வாநர புங்கவா: ।
அப்யதாவந்த வேகேந ஹநுமத் ப்ரமுகாஸ்ததா ॥ 25

ததா - அப்பொழுது
அத - அப்படியிருக்கையில்
ஹநுமத்ப்ரமுகா: - ஹனுமார் முதலிய
வாநரபுங்கவா: - வானரத் தலைவர்கள்
ததிமுகம் - ததிமுகனை
க்ருத்தம் - கோபித்திருப்பவனாக
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு கொண்டு
வேகேந - வேகமாய்
அப்யதாவந்த - அங்கு ஓடி வந்தார்கள்.

तं सवृक्षं महाबाहुमापतन्तं महाबलम् ।
आर्यकं प्राहरत् तत्र बाहुभ्यां कुपितोऽङ्गदः ॥

தம் ஸவ்ருக்ஷம் மஹாபாஹுமாபதந்தம் மஹாபலம் ।
ஆர்யகம் ப்ராஹரத்தத்ர பாஹுப்யாம் குபிதோऽங்கத: ॥ 26

மஹாபாஹும் - மஹா சாமர்த்தியசாலியும்
மஹாபலம் - மஹா பலிஷ்டனும்
ஆர்யகம் - பூஜ்யனும்

ஸவ்ருக்ஷம்	- மரமும் கையுமாய்
ஆபதந்தம்	- எதிர்த்தோடி வருகிறவனுமான
தம்	- அவனை
அங்கத:	- அங்கதன்
தத்ர	- அந்த ஸமயத்தில்
குபித:	- கோபம் கொண்டனாய்
பாஹுப்யாம்	- இரு கைகளால்
ப்ராஹரத்	- ஓங்கி அறைந்தான்.

मदान्धश्च न वेदैनमार्यकोऽयं ममेति सः ।
अथैनं निष्पिपेषाशु वेगवद्वसुधातले ॥

மதாந்தஶ்ச ந வேதைநமார் யகோऽயம் மமேதி ஸ: ।
அதைநம் நிஷ்பிபேஷாஶு வேகவத்வஸுதாதலே ॥ 27

மதாந்த:	- பரமானந்தத்தால் தலை, கால் புரியாதபடிச் செருக்குற்றிருந்த
ஸ:	- அவன்
ஏநம்	- இவனை
அயம்	- 'இவன்
மம ஆர்யக:	- எனக்குப் பூஜ்யன்'
இதி ச	- என்பதையும்
ந வேத	- மதிக்கவில்லை.
அத	- அப்படியிருக்கையில்
ஏநம்	- இவனை
வஸுதாதலே ஆஶு	- தரையில் சடக்கென
வேகவத்	- பலமாய்
நிஷ்பிபேஷ	- குமுக்கி விட்டான்.

स भग्नबाहूरुभुजो विह्वलः शोणितोक्षितः ।
मुमोह सहसा वीरो मुहूर्तं कपिकुञ्जरः ॥

ஸ பக்நபாஹூருபுஜோ விஹ்வல: ஶோணிதோக்ஷித: ।
முமோஹ ஸஹஸா வீரோ முஹூர்தம் கபிகுஞ்ஜர: ॥ 28

ஸ	- அந்த
வீர:	- தைரியசாலியான
கபிகுஞ்ஜர:	- வானரத் தலைவன்
பக்நபாஹூருபுஜ:	- காயம்பட்ட தோள்களையும், தொடைகளையும், புஜங்களையும் உடையவனாய்
ஶோணிதோக்ஷித:	- ரத்தக் கரைகளையும் உடையவனாய்
ஸஹஸா	- திடீரென்று
முஹூர்தம்	- ஒரு முகூர்த்தம்

விஹ்வலஃ	தன் அறிவு தப்பியவனாய்
முமோஹ	மூர்ச்சையடைந்தான்.

स समाश्वस्य सहसा संक्रुद्धो राजमातुलः ।
वानरान् वारयामास दण्डेन मधुमोहितान् ॥

ஸ ஸமாஶ் வஸ்ய ஸஹஸா ஸங்க்ருத்தோ ராஜமாதுல: ।
வாநராந் வாரயமாஸ தண்டேந மது மோஹிதாந் ॥ 29

ராஜமாதுலஃ	ராஷாவுக்கு மாமனான
ஸஃ	அவன்
ஸஹஸா	உடனே
ஸமாஶ்வஸ்ய	தெளிந்தெழுந்து
ஸங்க்ருத்தஃ	இன்னும் அதிக கோபம் கொண்டவனாய்
மதுமோஹிதாந்	மதுவால் மதிகெட்ட
வாநராந்	வானரர்களை
தண்டேந	தடி கொண்டு
வாரயாமாஸ	தடுத்தான்.

स कथञ्चिद्विमुक्तस्तैर्वानरैर्वानरर्षभः ।
उवाचैकान्तमाश्रित्य भृत्यान् स्वान् समुपागतान् ॥

ஸ கதஞ்சித் விமுக்தஸ்தைர் வாநரைர் வானரர்ஷப: ।
உவாசை காந்த மாஶ்ரித்ய ப்ருத்யாந் ஸ்வாந் ஸமுபாகதான் ॥ 30

வாநரர்ஷபஃ	வானரத் தலைவனான
ஸஃ	அவன்
தைஃ வாநரைஃ	அந்த வானரர்களால்
விமுக்தஃ	விடுபட்டவனாய்
கதஞ்சித்	உடனே
ஏகாந்தம்	தனியான இடத்தை
ஆஶ்ரித்ய	அடைந்து
ஸமுபாகதாந்	கூட வந்த
ஸ்வாந் ப்ருத்யாந்	தனது வேலைக்காரர்களைப் பார்த்து
உவாச	(பின்வருமாறு) சொன்னான்.

एते तिष्ठन्तु गच्छामो भर्ता नो यंत्र वानरः ।
सुग्रीवो विपुलग्रीवः सह रामेण तिष्ठति ॥

ஏதே திஷ்டந்து கச்சாமோ பர்தா நோ யத்ர வாநர: ।
ஸுக்ரீவோ விபுலக்ரீவ: ஸஹ ராமேண திஷ்டதி ॥ 32

ஏதே	‘‘இவர்கள்
திஷ்டந்து	கிடக்கட்டும்;
நஃ பர்தா	நமது நாதனும்

விபுலக்ரீவः - பெருங்கழுத்துடையவரும்,
ஸுக்ரீவः - ஸுக்ரீவர் என்பவருமான
வாநரाः - வானரர்
ராமேண ஸஹ - ஸ்ரீராமரோடு கூட
யத்ர திஷ்டதி - எங்கிருக்கின்றாரோ அங்கு
கச்சாமः - நாம் போவோம்.

सर्वं चैवाङ्गदे दोषं श्रावयिष्यामि पार्थिवे ।
अमर्षी वचनं श्रुत्वा घातयिष्यति वानरान् ॥

ஸர்வம் சைவாங்கதே தோஷம் ஶ்ராவயிஷ்யாமி பார்திவே ।
அமர்ஷீ வசனம் ஶ்ருத்வா காதயிஷ்யதி வாநராந் ॥ 33

பார்திவே - "அரசரிடத்தில்
தோஷம் - குற்றம்
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
அங்கதே ஏவ - அங்கதனிடத்திலேயே
ஶ்ராவயிஷ்யாமி - சொல்லுவிக்கிறேன்.
வசநம் ஶ்ருத்வா - விஷயத்தைக் கேட்டு
ச - உடனே
அமர்ஷீ - கோபமடைந்தவராய்
வாநராந் - வானரர்களை
காதயிஷ்யதி - வதை செய்து விடுவார்.

इष्टं मधुवनं ह्येतत् सुग्रीवस्य महात्मनः ।
पितृपैतामहं दिव्यं देवैरपि दुरासदम् ॥

இஷ்டம் மதுவனம் ஹ்யேதத் ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ।
பித்ருபைதாமஹம் திவ்யம் தேவைரபி துராஸதம் ॥ 34

ஹி - "ஏனெனில்
தேவைः அபி - தேவர்களாலும்
துராஸதம் - அணுகவொண்ணாததாய்
பித்ருபைதாமஹம் - தலைமுறை தலைமுறையாய் வந்ததும்,
திவ்யம் - ரமணீயமானதுமான
ஏதத் மதுவநம் - இந்த மதுவனம்
மஹாத்மநः - மஹாத்மாவான
ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவருக்கு
இஷ்டம் - இஷ்டமானது.

स वानरानिमान् सर्वान् मधुलुब्धान् गतायुषः ।
घातयिष्यति दण्डेन सुग्रीवः ससुहृज्जनान् ॥

ஸ வாநராநிமாந் ஸர்வாந் மதுலுப்தாந் கதாயுஷ: ।
காதயிஷ்யதி தண்டேந ஸுக்ரீவ: ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநாந் ॥ 35

ஸ:	-	அந்த
ஸுக்ரீவ:	-	சுக்ரீவர்
மதுலுப்தாந்	-	தேனுக்காசைப்பட்ட
கதாயுஷ:	-	அல்பாயுஸ்ஸுகளான
இமாந்	-	இந்த
வாநராந்	-	வானரர்கள்
ஸர்வாந்	-	எல்லோரையும்
ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநாந்	-	இஷ்ட மித்திரர்களுட்பட
தண்டேந	-	ஒரு தடி கொண்டு
காதயிஷ்யதி	-	தொலைத்து விடுவார்.

वध्या ह्येते दुरात्मानो नृपाज्ञापरिभाविनः ।
अमर्षप्रभवो रोषः सफलो नो भविष्यति ॥

வத்யா ஹ்யேதே துராத்மாநோ ந்ருபாஞாபரிபாவின: ।
அமர்ஷ ப்ரபவோ ரோஷ: ஸபலோ நோ பவிஷ்யதி ॥ 36

ந்ருபாக்ஞா பரிபாவிந: -"அரசன் கட்டளையை மீறிய

ஏதே துராத்மாந:	-	இந்த துராத்மாக்கள்
வத்யா: ஹி	-	கொல்லப்பட வேட்டியவர்கள்தாம்
அமர்ஷப்ரபவ:	-	தாங்க முடியாதபடி மேலெழுந்த
ந: ரோஷ:	-	நமது ரோஷம்
ஸபல:	-	ஸபலமாய்
பவிஷ்யதி	-	முடியப் போகிறது."

एवमुक्त्वा दधिमुखो वनपालान् महाबलः ।
जगाम सहसोत्पत्य वनपालैः समन्वितः ॥

ஏவமுக்த்வா ததிமுகோ வனபாலாந் மஹாபல: ।
ஜகாம ஸ்ஹஸோத்பத்ய வனபாலை: ஸமந்வித: ॥ 37

மஹாபல:	-	மஹாபலவானான
ததிமுக:	-	ததிமுகன்
வநபாலாந்	-	தோட்டக்காரர்களைப் பார்த்து
ஏவம்	-	இப்படி
உக்த்வா	-	சொல்லி
வநபாலை:	-	தோட்டக்காரர்களுடன்
ஸமந்வித:	-	கூடினவனாகவே
ஸஹஸா	-	உடனே
உத்பத்ய	-	கிளம்பி
ஜகாம	-	சென்றான்.

निमेषान्तरमात्रेण स हि प्राप्तो वनालयः ।
सहस्रांशुसुतो धीमान् सुग्रीवो यत्र वानरः ॥

நிமேஷாந்தரமாத்ரேண ஸ ஹி ப்ராப்தோ வநாலய: ।
ஸஹஸ்ராம்ஶுஸுதோ தீமாந் ஸுக்ரீவோ யத்ர வாநர: ॥ 38

ஸ:	- அந்த
வநாலய:	- வானரன்
ஸஹஸ்ராம்ஶுஸுத:	- சூரிய குமாரனும்
தீமாந்	- புத்திமானும்
வாநர:	- வானரனுமான
ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவர்
யத்ர	- எங்கே அங்கு
நிமேஷாந்தரமாத்ரேண ஹி	- ஒரு நிமிஷத்திகுள்ளாகவே
ப்ராப்த:	- வந்து சேர்ந்தான்.

रामं च लक्ष्मणं चैव दृष्ट्वा सुग्रीवमेव च ।
समप्रतिष्ठां जगतीमाकाशान्निपपात ह ॥

ராமம் ச லக்ஷ்மணம் சைவ த்ருஷ்ட்வா ஸுக்ரீவ மேவ ச ।
ஸமப்ரதிஷ்டாம் ஜகதீ மாகாஶாந்நிபபாத ஹ ॥ 39

ராமம் ச	- ஸ்ரீராமரையும்
லக்ஷ்மணம் ச	- லக்ஷ்மணரையும்
ஸுக்ரீவம் ஏவ ச	- ஸுக்ரீவரையும்
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு
ஏவ	- உடனே
ஆகாஶாத்	- ஆகாயத்தில் இருந்து
ஸமப்ரதிஷ்டாம்	- ஸமதலமான
ஜகதீம் ச	- நிலத்திலும்
நிபபாத	- இறங்கினான்
ஹ	- காண்!

संनिपत्य महावीर्यः सर्वैस्तैः परिवारितः ।
हरिर्दधिमुखः पालैः पालानां परमेश्वरः ॥

ஸந்நிபத்ய மஹாவீர்ய: ஸர்வைஸ்தை: பரிவாரித: ।
ஹரிர்ததிமுக: பாலை: பாலாநாம் பரமேஶ்வர: ॥ 40

स दीनवदनो भूत्वा कृत्वा शिरसि चाञ्जलिम् ।
सुग्रीवस्य शुभौ मूर्ध्ना चरणौ प्रत्यपीडयत् ॥

ஸ தீநவதநோ பூத்வா க்ருத்வா ஶிரஸி சாஞ்ஜலிம் । 41
ஸுக்ரீவஸ்ய ஶுபௌ மூர்த்நா சரணௌ ப்ரத்ய பீடயத்॥

பாலாநாம்	-	வனபாலருக்கு
பரமேஶ்வரஃ	-	மேலான அதிகாரியும்
மஹாவீர்யஃ	-	மஹா வீர்யவானுமான
ததிமுகஃ	-	ததிமுகன் என்ற
ஸஃ ஹரிஃ	-	அந்த வானரன்
தைஃ பாலைஃ	-	அந்தக் காவலாளர்கள்
ஸர்வைஃ	-	எல்லோராலும்
பரிவாரிதஃ	-	சூழப்பட்டவனாய்
தீநவதநஃ பூத்வா	-	வாடிய முகத்தினனாகி
ஶிரஸி	-	தலையில்
அஞ்ஜலிம் ச	-	அஞ்சலியையும்
க்ருத்வா	-	செய்து கொண்டு
ஸந்நிபத்ய	-	அருகே சென்று
ஸுக்ரீவஸ்ய	-	ஸுக்ரீவருடைய
ஶுபௌ சரணௌ	-	திருவடித்வயங்களில்
மூர்த்நா ப்ரத்யபீடயத்	-	முடியிட்டு வணங்கினான்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ததிமுககிலிகாரோ நாம த்விஷஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

அறுபத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம்

ततो मूर्ध्ना निपतितं वानरं वानरर्षभः ।
दृष्ट्वेवोद्विग्नहृदयो वाक्यमेतदुवाच ह ॥

ததோ மூர்த்நா நிபதிதம் வாநரம் வாநரர்ஷப: ।
த்ருஷ்ட்வைவோத் விக்ந ஹ்ருதயோ வாக்யமேதுதுவாச ஹ ॥ 1

தத: - அப்பொழுது
மூர்த்நா - தலையால்
நிபதிதம் - விழுந்து வணங்கிய
வாநரம் - வானரனை
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு
ஏவ - உடனே
வாநரர்ஷப: - வானராதிபர்
உத்விக்நஹ்ருதய: - பதைபதைத்த மனத்தினராகி
ஏதத் - பின்வரும்
வாக்யம் - சொல்லை
உவாச ஹ - சொன்னார்.

उत्तिष्ठोत्तिष्ठ कस्मात्त्वं पादयोः पतितो मम ।
अभयं ते भवेद्वीर वीर सर्वमेवाभिधीयताम् ॥

உத்திஷ்டோத்திஷ்ட கஸ்மாத்த்வம் பாதயோ: பதிதோ மம ।
அபயம் தே பவேத் வீர ஸர்வமேவாபிதீயதாம் ॥ 2

உத்திஷ்ட உத்திஷ்ட - "எழுந்திரும், எழுந்திரும்
வீர - வீரரே!
கஸ்மாத் - ஏன்
த்வம் - நீர்
மம பாதயோ: - எனது கால்களில்
பதித: - விழுந்தீர்?
ஸர்வம் ஏவ - எல்லாம்
அபிதீயதாம் - விளங்கக் கூறப்படட்டும்.
தே - உமக்கு
அபயம் பவேத் - அபயம் உண்டாகும்."

स तु विश्वासितस्तेन सुग्रीवेण महात्मना ।
उत्थाय सुमहाप्राज्ञो वाक्यं दधिमुखोऽब्रवीत् ॥

ஸ து விஶ்வாஸி தஸ்தேந ஸுக்ரீவேண மஹாத்மநா ।
உத்தாய ஸுமஹா ப்ராஜ்ஞோ வாக்யம் ததிமுகோSப்ரவீத் ॥ 3

ஸுமஹாப்ராஜ்ஞ:	மிகவும் புத்திசாலியான
ஸ: ததிமுக:	அந்தத் ததிமுகன்
மஹாத்மநா	மஹாத்மாவான
தேந	அந்த
ஸுக்ரீவேண	ஸுக்ரீவரால்
விஶ்வாஸித:	தேற்றப்பட்டவனாகி
து	இப்பொழுது
உத்தாய	எழுந்து
வாக்யம்	பின்வரும் வாக்கியத்தை
அப்ரவீத்	சொன்னான்.

नैवर्क्षरजसा राजन्न त्वया नापि वालिना ।
वनं निसृष्टपूर्वं हि भक्षितं तच्च वानरैः ॥

நைவர் க்ஷ ரஜஸா ராஜந்ந த்வயா நாபி வாலிநா ।
வனம் நிஸ்ருஷ்ட பூர்வம் ஹி பக்ஷிதம் தச்ச வாநரை: ॥ 4

ராஜந்	''அரசே!
வநம்	வனம்
நிஸ்ருஷ்டபூர்வம்	இதற்குமுன், பிறர் உட்புக அனுமதி பெற்ற இடமாக
ரிக்ஷரஜஸா ஹி	ரிக்ஷ ரஜஸ்ஸினாலும்
ந	இல்லை;
வாலிநா ஏவ	வாலியினாலும்
ந	இல்லை;
த்வயா ச	உம்மாலும்
ந	இல்லை;
அபி	அப்படியிருந்தும்
தத்	அது
வாநரை:	வானரர்களால்
பக்ஷிதம்	ஹதமாக்கப்பட்டு விட்டது.

एभिः प्रधर्षिताश्चैव वानरा वनरक्षिभिः ।
मधून्यचिन्तयित्वेमान् भक्षयन्ति पिबन्ति च ॥

ஏபி: ப்ரதர்ஷிதாஶ்சைவ வாநரா வநரக்ஷிபி: ।
மதூந்யசிந்தயித்வேமாந் பக்ஷயந்தி பிபந்தி ச॥ 5

ஏபி: வநரக்ஷிபி:	''இந்த வன பாலர்களால்
ப்ரதர்ஷிதா:	தகையப்பட்ட
வாநரா:	வானரர்கள்
இமாந் ஏவ	இவர்களையே
அசிந்தயித்வா	பொருட்படுத்தாது

மதூநி	- மதுக்களை
பிபந்தி	- பருகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்;
ச	- இன்னும்
பக்ஷயந்தி ச	- அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

शिष्टमत्रापविध्यन्ति भक्षयन्ति तथापरे ।
निवार्यमाणास्ते सर्वे भ्रुवौ दर्शयन्ति हि ॥

ஶிஷ்ட மத்ராபவித்யந்தி பக்ஷயந்தி ததா பரே ।
நிவார்ய மாணாஸ் தே ஸர்வே ப்ருவௌ தர்ஶயந்தி ஹி ॥ 6

பரே	- ''சிலர்
ஶிஷ்டம்	- மிகுந்ததை
அத்ர	- அங்கேயே
அபவித்யந்தி	- கொட்டுகிறார்கள்;
ஸர்வே	- எல்லோரும்
ததா	- அப்படியே
பக்ஷயந்தி	- அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்;
ஹி	- ஆகையால்
நிவார்யமாணாঃ தே	- விலக்கப்பட்ட அவர்கள்
ப்ருவௌ வை	- புருவங்களை
தர்ஶயந்தி	- சுழித்துக் காட்டுகிறார்கள்.

इमे हि संरब्धतरास्तथा तैः संप्रधर्षिताः ।
वारयन्तो वनात्तस्मात् क्रुद्धैर्वानरपुङ्गवैः ॥

இமே ஹி ஸம்ரப்த தராஸ்ததா தைঃ ஸம்ப்ரதர்ஷிதாঃ ।
வாரயந்தோ வநாத்தஸ்மாத் க்ருத்தைர்வாநர புங்கவைঃ ॥ 7

ததா	- ''அன்றியும்
தஸ்மாத்	- அந்த
வநாத்	- வனத்தில் இருந்து
வாரயந்தঃ	- ஓட்டப்போன
இமே ஹி	- இவர்களும்
தைঃ	- அந்த
க்ருத்தைঃ	- சினம் கொண்ட
வாநரபுங்கவைঃ	- வானரப் பெரியவர்களால்
ஸம்ப்ரதர்ஷிதாঃ	- அடித்துத் துன்புறுத்தப்பட்டவர்களாய்
ஸம்ரப்ததராঃ	- வெருண்டோடி வந்து விட்டார்கள்.

ततस्तैर्बहुभिर्वीरैर्वानरैर्वानरर्षभ ।
संरक्तनयनैः क्रोधाद्धरयः प्रविचालिताः ॥

ததஸ்தைர் பஹுபிர் வீரைர் வாநரைர் வாநரர்ஷப । 8
ஸம்ரக்தநயநைঃ க்ரோதாத்ஹரயঃ ப்ரவிசாலிதাঃ ॥

வாநரர்ஷப	-	''ஹே வானரோத்தமா!
தத:	-	அவ்விடத்தில்
ஹரய:	-	வானரர்கள்
க்ரோதாத்	-	கோபத்தால்
ஸம்ரக்தநயனை:	-	கண்கள் சிவந்த
பஹுபி:	-	அநேகர்களான
தை:	-	அந்த
வாநரை:	-	வானர
வீரை:	-	வீரர்களால்
ப்ரவிசாலிதா:	-	ஒன்றும் தோன்றாதபடி மனக் குழப்பம் அடைவிக்கப்பட்டார்கள்.

पाणिभिर्निहताः केचित् केचिज्जानुभिराहताः ।
प्रकृष्टाश्च यथाकामं देवमार्गं च दर्शिताः ॥

பாணிபிர் நிஹதா: கேசித் கேசிஜ்ஜாநுபிராஹதா: ।
ப்ரக்ருஷ்டாஶ்ச யதா காமம் தேவமார்கம் ச தர்ஶிதா: ॥ 9

கேசித்	-	''சிலர்
பாணிபி:	-	கைகளால்
நிஹதா:	-	அறையப்பட்டார்கள்;
ஜாநுபி:	-	முழங்கால்களால்
ஆஹதா:	-	உதைக்கப்பட்டார்கள்;
ச	-	அதுவுமன்றி
கேசித்	-	சிலர்
ப்ரக்ருஷ்டா:	-	பிடித்திழுக்கப்பட்டவர்களாய்
யதாகாமம்	-	மனம் போனபடி
தேவமார்கம் ச	-	அபானத் துவாரத்தையும்
தர்ஶிதா:	-	காட்டப்பட்டார்கள்.

एवमेते हताः शूरास्त्वयि तिष्ठति भर्तरि ।
कृत्स्नं मधुवनं चैव प्रकामं तैः प्रभक्ष्यते ॥

ஏவமேதே ஹதா: ஶூராஸ்த்வயி திஷ்டதி பர்தரி ।
க்ருத்ஸ்நம் மதுவனம் சைவ ப்ரகாமம் தை: ப்ரபக்ஷ்யதே ॥ 10

த்வயி ஏவ	-	''தாமே
பர்தரி	-	நாதராக
திஷ்டதி ச	-	இருக்கும் பொழுது
ஏதே ஶூரா:	-	இந்த சூரர்கள்
ஏவம்	-	இப்படி
தை:	-	அவர்களால்
ஹதா:	-	படையுண்டார்கள்.

மதுவநம் - மதுவனம்
க்ருத்ஸ்நம் - முழுவதும்
ப்ரகாமம் - மனம் போன வண்ணமாய்
ப்ரபக்ஷ்யதே - ஹதம் செய்யப்படுகின்றது.''

एवं विज्ञाप्यमानं तु सुग्रीवं वानरर्षभम् ।
अपृच्छत् तं महाप्राज्ञो लक्ष्मणः परवीरहा ॥

ஏவம் விஞாப்யமானம் து ஸுக்ரீவம் வாநரார்ஷபம் ।
அப்ருச்சத்தம் மஹாப்ராஞோ லக்ஷ்மண: பரவீரஹா ॥ 11

பரவீரஹா - சத்ருக்களின் வீரர்களை ஸம்ஹரிப்பவரும்
மஹாப்ராஜ்ஞ: - அதிமேதாவியுமான
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
ஏவம் - இவ்வாறு
விஜ்ஞாப்யமாநம் - விண்ணப்பம் செய்யப்படுபவரும்
வாநரர்ஷபம் - வானரோத்தமருமான
தம் - அந்த
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவரைப் பார்த்து
தம் - அவனைக் குறித்து
அப்ருச்சத் - இப்படிக் கேட்டார்.

किमयं वानरो राजन् वनपः प्रत्युपस्थितः ।
कं चार्थमभिनिर्दिश्य दुःखितो वाक्यमब्रवीत् ॥

கிமயம் வாநரோ ராஜந் வநப: ப்ரத்யுபஸ் தித: ।
கஞ் சார்தமபி நிர்திஶ்ய துக்கிதோ வாக்யமப்ரவீத் ॥ 12

ராஜந் - ''அரசே
வநப: - வனபாலனான
அயம் வாநர: - இந்த வானரன்
கிம் - ஏன்
ப்ரத்யுபஸ்தித: - இங்கு வந்தான்?
கம் - எந்த
அர்த்தம் அபிநிர்திஶ்ய-விஷயத்தைப் பற்றி
து:கித: ச - விசனப்படுபவனாய்
வாக்யம் - விண்ணப்பம்
அப்ரவீத் - செய்து கொண்டான்?''

एवमुक्तस्तु सुग्रीवो लक्ष्मणेन महात्मना ।
लक्ष्मणं प्रत्युवाचेदं वाक्यं वाक्यविशारदः ॥

ஏவமுக்தஸ்து ஸுக்ரீவோ லக்ஷ்மணேன மஹாத்மநா ।
ல்க்ஷ்மணம் ப்ரத்யுவாசேதம் வாக்யம் வாக்ய விஶாரத: ॥ 13

மஹாத்மநா - மஹாத்மாவான
லக்ஷ்மணேந - லக்ஷ்மணரால்
ஏவம் - இப்படி
உக்த: - வினவப்பட்டவரும்
வாக்யவிஶாரத: - வாக்கில் வல்லவருமான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவர்,
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
து - இது விஷயத்தில்
இதம் வாக்யம் - பின்வரும் மொழியை
ப்ரத்யுவாச - பதிலாகச் சொன்னார்.

आर्य लक्ष्मण सम्प्राह वीरो दधिमुखः कपिः ।
अङ्गदप्रमुखैर्वीरैर्भक्षितं मधु वानरैः ।।

ஆர்ய லக்ஷ்மண ஸம்ப்ராஹ வீரோ ததிமுக: கபி: ।
அங்கத ப்ரமுகைர் வீரைர் பக்ஷிதம் மது வாநரை: ॥ *14*

ஆர்ய - ''ஐயா!
லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணரே!
அங்கதப்ரமுகை: - அங்கதன் முதலான
வாநரை: வீரை: - வானர வீரர்களால்
மது - மதுவனம்
பக்ஷிதம் - ஹ்தம் செய்யப்பட்டதாக
ததிமுக: - ததிமுகன் என்ற
கபி: - வானர
வீர: - வீரர்
ஸம்ப்ராஹ - அறிவித்து விட்டார்.

वारयन्तश्च सहितास्तथा जानुभिराहताः ।।

வனம் யதபி பன்னாஸ்தே: ஸாதிதம் கர்ம வாநரை: ॥ 15

தே - ''அவர்கள்
வநம் - மது வனத்திற்கு
அபிபந்நா: - வந்துவிட்டார்கள்;
யத் - அப்படியிருத்தலால்
வாநரை: - வானரர்களால்
கர்ம - போன காரியம்
ஸாதிதம் - ஸபலமாகி விட்டது.

दृष्टा देवी न सन्देहो न चान्येन हनूमता ।
न ह्यन्यः साधने हेतुः कर्मणोऽस्य हनूमतः ।।

த்ருஷ்டா தேவீ ந ஸந்தேஹோ ந சாந்யேந ஹநூமதா ।
ந ஹ்யன்ய: ஸாதநே ஹேது: கர்மணோऽஸ்ய ஹநூமத: ॥ 16

ஹநூமதா ச	''ஹனுமாராலேயே
தேவீ	தேவி
த்ருஷ்டா	கண்டு பிடிக்கப்பட்டாள்;
ஸந்தேஹ: ச	ஸந்தேஹம் இல்லை;
அந்யேந	வேறொருவராலும்
ந	முடியாது;
அஸ்ய	இந்த
கர்மண:	கார்யத்தின்
ஸாதநே	நிர்வாஹ விஷயத்தில்
அந்ய: ஹி	வேறொருவனும்
ஹேது:	ஹேதுவாக
ந	முடியாது.

कार्यसिद्धिर्मतिश्चैव तस्मिन् वानरपुङ्गवे ।
व्यवसायश्च वीर्यं च श्रुतं चापि प्रतिष्ठितम् ॥

கார்யஸித்திர் மதிஶ்சைவ தஸ்மிந் வாநர புங்கவே ।
வ்யவஸாயஶ் ச வீர்யம் ச ஶ்ருதம் சாபி ப்ரதிஷ்டிதம் ॥ 17

கார்யஸித்தி: அபி	''கார்ய ஸித்தியும்,
மதி: ச	மதியும்,
வ்யவஸாயம் ச	தீர்மானமும்
வீர்யம் ச	பராக்கிரமும்,
ஶ்ருதம் ச	கல்வியும்,
தஸ்மிந்	அந்த
வாநரபுங்கவே	வானரோத்தமரிடத்தில்
ஏவ	மாத்திரம்
ப்ரதிஷ்டிதம்	ஒருங்கே குடிகொண்டிருக்கிறது.

जाम्बवान् यत्र नेता स्यादङ्गदश्च महाबलः ।
हनूमांश्चाप्यधिष्ठाता न यस्य गतिरन्यथा ॥

ஜாம்பவாந் யத்ர நேதா ஸ்யாதங்கதஶ்ச மஹாபல: ।
ஹநுமாம் ஶ்சாப்யதிஷ்டாதா ந தஸ்ய கதிரந்யதா ॥ 18

அபி	''அதுவும் தவிர
யத்ர	எந்தக் காரியமானது
அங்கத:	அங்கதன்
மஹாபல: ச	சேனைத் தலைவனாயும்
ஜாம்பவாந்	ஜாம்பவந்தர்
நேதா ச	விசாரணைத் தலைவனாயும்
ஹநுமான்	ஹனுமார்

அதிஷ்டாதா ஹி	-	எதை எதை, யார் யார், எப்பொழுது செய்ய வேண்டுமென்பதைத் திட்டம் செய்வோனாயும்
ஸ்யாத்	-	விளங்குகிறதோ
அஸ்ய கதி:	-	இதன் பலன்
அந்யதா ந	-	உத்தேசத்திற்கு வேறாய் இராது.

अङ्गदप्रमुखैर्वीरैर्हतं मधुवनं किल ।
विचित्य दक्षिणामाशामागतैर्हरिपुङ्गवैः ॥

அங்கத ப்ரமுகைர் வீரைர் ஹதம் மதுவனம் கில ।
விசித்ய தக்ஷிணாமாஶாமாகதைர் ஹரி புங்கவை: ॥ 19

மதுவநம்	-	‘‘மதுவனமானது
தக்ஷிணாம் ஆஶாம்	-	தெற்குத் திக்கை
விசித்ய	-	தேடி விட்டு
ஆகதை:	-	திரும்பி வந்து சேர்ந்த
அங்கதப்ரமுகை:	-	அங்கதன் முதலிய
வீரை:	-	வீரர்களான
ஹரிபுங்கவை:	-	வானரோத்தமர்களால்
கில	-	இப்பொழுது தோஷமாகாது என்ற தைர்யம் கொண்டே
ஹதம்	-	ஹதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

नैषामकृतकृत्यानामीदृशः स्यादुपक्रमः ।
आगतैश्च प्रमथितं यथा मधुवनं हि तैः ॥
धर्षितं च वनं कृत्स्नमुपयुक्तं च वानरैः ॥

நைஷாமக்ருத க்ருத்யாநாமீத்ருஶ: ஸ்யாதுபக்ரம: ।
ஆகதைஶ்ச ப்ரமதிதம் யதா மதுவனம் ஹி தை: ॥
தர்ஷிதம் ச வனம் க்ருத்ஸ்நமுபயுக்தம் ச வாநரை: ॥ 20

ஆகதை:	-	‘‘திரும்பி வந்து சேர்ந்த
தை: ஹி	-	அவர்களாலேயே
மதுவநம்	-	மதுவனம்
ப்ரமதிதம்	-	கண்டபடி அழிக்கப்பட்டதென்பது
யதா ச	-	எதுவோ,
ஈத்ருஶ:	-	இப்படிப்பட்ட
உபக்ரம:	-	மிதமிஞ்சிய கார்யம்
அக்ருதக்ருத்யாநாம்	-	கார்யஸித்தி பெறாத
ஏஷாம்	-	இவர்களுக்கு
ந ஸ்யாத்	-	ஏற்பட மாட்டாது:
ச	-	அதுவுமன்றி

வாநரை:	- வானரர்களால்
உபபுக்தம்	- அருந்தப்பட்டிருக்கிறது;
வநம்	- வனம்
க்ருத்ஸ்நம் ச	- முழுவதுமே
தர்ஷிதம்	- பாழாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

वारयन्तश्च सहितास्तथा जानुभिराहताः ।

வாரயந்தஸ்ச்ச ஸஹிதாஸ்ததா ஜானுபிராஹதா: ॥ 21

ததா	- ''மேலும்
ஸஹிதா:	- ஒன்று கூடி
வாரயந்த: ச	- விலக்க வந்தவர்களும்
ஜாநுபி:	- முழங்கால்களால்
ஆஹதா:	- உதைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

एतदर्थमयं प्राप्तो वक्तुं मधुरवागिह ।
नाम्ना दधिमुखो नाम हरिः प्रख्यातविक्रमः ॥

ஏத தர்தமயம் ப்ராப்தோ வக்தும் மதுரவாகிஹ ।
நாம்நா ததி முகோ நாம ஹ்ரி: ப்ரக்யாத விக்ரம: ॥ 22

நாம்நா	- ''பெயரால்
ததிமுக:	- ததிமுகர்
நாம	- என்றவரும்
ப்ரக்யாதவிக்ரம:	- பிரக்யாதி பெற்ற பராக்கிரமமுடைய
அயம்	- இந்த
ஹரி:	- வானரர்
மதுரவாக்	- சுபமான சொல்லைச் சொல்லுகிறவராய்
ஏததர்தம்	- இப்படிப்பட்ட விஷயத்தை
வக்தும்	- சொல்ல
இஹ	- இப்பொழுது
ப்ராப்த:	- வந்திருக்கிறார்.

दृष्टा सीता महाबाहो सौमित्रे पश्य तत्त्वतः ।
अभिगम्य तथा सर्वे पिबन्ति मधु वानराः ॥

த்ருஷ்டா ஸீதா மஹாபாஹோ ஸௌமித்ரே பஶ்ய தத்த்வத: । 23
அபிகம்ய ததா ஸர்வே பிபந்தி மது வாநரா: ॥

மஹாபாஹோ	- ''மஹாபாஹுவே!
ஸௌமித்ரே	- ஸுமித்ரை பெற்ற செல்வமே!
தத்வத:	- உள்ளபடி
பஶ்ய	- நீர் யோசித்துப் பாரும்
வாநரா:	- வானரர்கள்
ஸர்வே	- அனைவரும்

அபிகம்ய	திரும்பி வந்து
மது	மதுவை
பிபந்தி	பருகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்
ததா	என்பதால்
ஸீதா	ஸீதை
த்ருஷ்டா	கண்டுபிடிக்கப்பட்டாள்.

न चाप्यदृष्ट्वा वैदेहीं विश्रुताः पुरुषर्षभ ।
वनं दत्तवरं दिव्यं धर्षयेयुर्वनौकसः ॥

ந சாப்ய த்ருஷ்ட்வா வைதேஹீம் விஶ்ருதா: புருஷர்ஷப ।
வனம் தத்தவரம் திவ்யம் தர்ஷயேயுர்வநௌகஸ: ॥ 24

புருஷர்ஷப	ஓ மஹானுபாவரே!
விஶ்ருதா: வநௌகஸ:	மிகவும் தெரிந்த மஹான்களான வானரர்கள்,
வைதேஹீம்	வைதேஹியை
அத்ருஷ்ட்வா	காணாமல்
தத்தவரம் ச	வரத்தால் பெற்றதும்
திவ்யம் அபி	திவ்யமானதுமான
வநம்	வனத்தை
தர்ஷயேயு: ந	சின்னபின்னமாக்கத் துணிய மாட்டார்கள்.''

श्रुत्वा कर्णसुखां वाणीं सुग्रीववदनाच्च्युताम् ।
प्राहृष्यत भृशं रामो लक्ष्मणश्च महाबलः ॥

ஶ்ருத்வா கர்ணஸுகாம் வாணீம் ஸுக்ரீவ வதநாச்ச்யுதாம் ।
ப்ராஹ்ருஷ்யத ப்ருஶம் ராமோ லக்ஷ்மணஶ்ச மஹாபல: ॥ 25

மஹாயஶா:	மஹாயசோவானான
லக்ஷ்மண:	லக்ஷ்மணர்
ஸுக்ரீவவதநாத்	ஸுக்ரீவருடைய வாயினின்று
ச்யுதாம்	வந்ததும்,
கர்ணஸுகாம்	கர்ணானந்தகரமுமான
வாணீம்	சொல்லுக்கு
ஶ்ருத்வா ச	செவிசாற்றிக் கொண்டிருக்க
ப்ருஶம்	அவரிலுமதிகமாய்
ராம:	ஸ்ரீராமர்
ப்ராஹ்ருஷ்யத	நல்ல செய்தி சமீபத்தில் இருக்கிறதென்று இப்பொழுதே மகிழ்ச்சி கொண்டார்.

श्रुत्वा दधिमुखस्येदं वचनं संप्रहृष्य सः ।
उत्तरं वनपालं च सुग्रीवः प्रत्यभाषत ॥

ஶ்ருத்வா ததிமுகஸ்யேதம் ஸுக்ரீவம்ஸ்து ப்ரஹ்ருஷ்ய ச ।
வனபாலம் உத்தரம் ஸுக்ரீவ: ப்ரத்யபாஷத ॥ 26

ஸ:	-	அந்த
ஸுக்ரீவ:	-	ஸுக்ரீவர்
ததிமுகஸ்ய	-	ததிமுகனது
இதம் வசநம்	-	இந்த மொழியை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு
ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்ய	-	மிகக் களித்து
உத்தரம்	-	அடுத்தபடி ஆக வேண்டியதைப் பற்றி
வநபாலம்	-	வனபாலருக்கு
ப்ரத்யபாஷத ச	-	இப்படி விடை தந்தார்.

प्रीतोऽस्मि सोऽहं यद् भुक्तं वनं तैः कृतकर्मभिः ।
मर्षणीयं च मे तेषां चेष्टितं कृतकर्मणाम् ॥

ப்ரீதோऽஸ்மி ஸோऽஹம் யத்புக்தம் வனம் தை: க்ருத கர்மபி: ।
மஷிதம் மர்ஷணீயம் ச மே தேஷாம் சேஷ்டிதம் க்ருதகர்மணாம் ॥ 27

க்ருதகர்மபி:	-	"காரியத்தைச் செய்து முடித்து
தை:	-	அவர்களால்
வநம்	-	வனம்
புக்தம்	-	புஶிக்கப்பட்ட இடமாகி விட்டது.
யத்	-	அப்போதிலிருந்து
ஸ:	-	அந்த
அஹம்	-	நான்
ப்ரீத:	-	ஸந்தோஷமடைந்தவனாக
அஸ்மி	-	ஆனேன்.
க்ருதகர்மணாம்	-	காரியத்தைச் செய்து முடித்த
தேஷாம் சேஷ்டிதம் ச	-	அவர்களுடைய நடத்தையும்
மே	-	என்னுடைய
மர்ஷணீயம்	-	அனுமதிக்கு உரியதாகிறது.

इच्छामि शीघ्रं हनुमत्प्रधानान् शाखामृगांस्तान् मृगराजदर्पान् ।
द्रष्टुं कृतार्थान् सह राघवाभ्यां श्रोतुं च सीताधिगमे प्रवृत्तिम् ॥

இச்சாமி ஶீக்ரம் ஹநுமத் ப்ரதாநாந்
ஶாகாம்ருகாம் ஸ்தாந் ம்ருகராஜதர்பாந் ।
த்ரஷ்டும் க்ருதார்தாந் ஸஹ ராகவாப்யாம்
ஶ்ரோதும் ச ஸீதாதிகமே ப்ரவிருத்திம் ॥ 28

ம்ருகராஜதர்பாந்	-	"ஸிம்ஹங்கள்போன்ற பராக்கிரமமுடையவர்களாய்
ஹநுமத்ப்ரதாநாந்	-	ஹனுமாரைத் தலைமையாகக் கொண்டவர்களாய்
க்ருதார்தாந்	-	காரியத்தைத் தலைக்கட்டிய

தாந்	அந்த
ஶாகாம்ருகாந்	வானரர்களை
ஶீக்ரம் த்ருஷ்டும்	சீக்கிரமே காணவும்,
ஸீதாதிகமே	ஸீதையை மீட்கும் விஷயத்தில்
ப்ரவ்ருதிம்	தத்கால ஸமாசாரத்தை
ஶ்ரோதும் ச	கேட்கவும்,
ராகவாப்யாம் ஸஹ	ஸ்ரீ ராகவர்களோடு கூடவே
இச்சாமி	நான் அவாவுடன் இருக்கிறேன்.''

प्रीतिस्फीताक्षौ सम्प्रहृष्टौ कुमारौ दृष्ट्वा
सिद्धार्थौ वानराणां च राजा ।

अङ्गैः संहृष्टैः कर्मसिद्धिं विदित्वा
बाह्वोरासन्नां सोऽतिमात्रं ननन्द ॥

ப்ரீதிஸ்பீதாக்ஷெள ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டௌ குமாரௌ
த்ருஷ்ட்வா ஸித்தார்தௌ வாநராணாம் ச ராஜா ।
அங்கை: ஸம்ஹ்ருஷ்டை: கர்மஸித்திம் விதித்வா
பாஹ்வோராஸந்நாம் ஸோऽதிமாத்ரம் நநந்த ॥ 29

வாநராணாம்	வானரர்களுக்கு
ராஜா ஸ:	அரசரான அவர்
குமாரௌ ச	அரச குமாரர்கள் இருவரையும்
ஸித்தார்தௌ	காரியம்ஸித்தி அடைந்தவர்களாய்
ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டௌ	குதூஹலித்திருப்பவர்களாய்
ப்ரீதிஸ்பீதாக்ஷெள	ப்ரீதியினால் மலர்ந்த கண்களை உடையவராய்
த்ருஷ்ட்வா	கண்டு
கர்மஸித்திம்	காரிய ஸித்தியை
பாஹ்வோ:	கைகளுக்கு
ஆஸந்நாம்	கிட்டியிருப்பதாய்
விதித்வா	நினைத்து
ஸம்ஹ்ருஷ்டை:	சந்தோஷாதிசயத்தால் சிலிர்த்திருக்கின்ற
அங்கை:	அவயவங்களோடு
அதிமாத்ரம்	அடக்க முடியாதபடி
நநந்த	களி கூர்ந்தார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஸுக்ரீவ ஹர்ஷோ நாம த்ரிஷஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

சது: ஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 64

सुग्रीवेणैवमुक्तस्तु हृष्टो दधिमुखः कपिः ।
राघवं लक्ष्मणं चैव सुग्रीवं चाभ्यवादयत् ॥
ஸுக்ரீவேணைவ முக்தஸ்து ஹ்ருஷ்டோ ததிமுக: கபி: ।
ராகவம் லக்ஷ்மணம் சைவ ஸுக்ரீவம் சாப்யவாதயத் ॥ 1

ஸுக்ரீவேண	-	ஸுக்ரீவரால்
ஏவம்	-	இப்படி
உக்த:	-	சொல்லக் கேட்ட
ததிமுக:	-	ததிமுகன் என்ற
கபி:	--	வானரன்
து	-	இப்பொழுது
ஹ்ருஷ்ட: ஏவ	-	அகமகிழ்ந்தவனாகவே,
ராகவம்	-	ஸ்ரீராகவரையும்,
லக்ஷ்மணம் ச	-	லக்ஷ்மணரையும்
ஸுக்ரீவம் ச	-	ஸுக்ரீவரையும்
அப்யவாதயத்	-	அபிவாதனம் பண்ணினான்.

स प्रणम्य च सुग्रीवं राघवौ च महाबलौ ।
वानरैः सहितः शूरैर्दिवमेवोत्पपात ह ॥
ஸ ப்ரணம்ய ச ஸுக்ரீவம் ராகவௌ ச மஹாபலௌ ।
வாநரை: ஸஹித: ஶௌரைர் திவமேவோத்பபாத ஹ ॥ 2

மஹாபலௌ	-	மஹா பலிஷ்டர்களான
ராகவௌ ச	-	ஸ்ரீராகவர்களையும்
ஸுக்ரீவம் ச	-	சுக்ரீவரையும்
ஸ:	-	அவன்
ப்ரணம்ய	-	தாள் பணிந்து
ஸஹிதை:	-	கூடி நின்ற
ஶௌரை:	-	சூரர்களான
வாநரை:	-	வானரர்களுடன்
திவம் ஏவ	-	ஆகாச மார்க்கத்திலே
உத்பபாத	-	கிளம்பிச் சென்றான்
ஹ	-	காண்!

स यथैवागतः पूर्वं तथैव त्वरितं गतः ।
निपत्य गगनाद्भूमौ तद्वनं प्रविवेश ह ॥

ஸ யதைவாகத: பூர்வம் ததைவ த்வரிதம் கத: ।
நிபத்ய ககநாத்பூமௌ தத்வனம் ப்ரவிவேஶ ஹ ॥ 3

ஸ:	- அவன்
பூர்வம்	- முதலில்
யதா ஏவ	- எப்படி
ஆகத:	- வந்தானோ
ததா ஏவ	- அப்படியே
த்வரிதம்	- வேகமாய்
கத:	- சென்றான்
ககநாத் ஹ	- ஆகாயத்தினின்றே
பூமௌ	- பூமியில்
நிபத்ய	- இறங்கி
தத் வநம்	- அந்த வனத்தில்
ப்ரவிவேஶ	- புகுந்தான்.

स प्रविष्टो मधुवनं ददर्श हरियूथपान् ।
विमदानुत्थितान् सर्वान् मेहमानान् मधूदकम् ॥

ஸ ப்ரவிஷ்டோ மதுவனம் ததர்ஶ ஹரியூதபாந் ।
விமதாநுத்திதாந் ஸர்வாந் மேஹமாநாந் மதூதகம் ॥ 4

மதுவநம்	- மது வனத்தில்
ப்ரவிஷ்ட: ஸ:	- நுழைந்த அவன்
ஹரியூதபாந்	- வானர வீரர்கள்
ஸர்வாந்	- எல்லோரையும்
விமதாந்	- மயக்கம் தெளிந்து
உத்திதாந்	- எழுந்தவர்களாயும்
மதூதகம்	- குடித்த மதுவை
மேஹமாநாந்	- சிறுநீர் விட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களாயும்
ததர்ஶ	- கண்டான்.

स तानुपागमद्वीरो बद्ध्वा करपुटाञ्जलिम् ।
उवाच वचनं श्लक्ष्णमिदं हृष्टवदङ्गदम् ॥

ஸ தாநுபாகமத்வீரோ பத்த்வா கரபுடாஞ்ஜலிம் ।
உவாச வசனம் ஶ்லக்ஷ்ணமிதம் ஹ்ருஷ்டவதங்கதம் ॥ 5

ஸ: வீர:	- அந்த வீரன்
தாந்	- அவர்களை
உபாகமத்	- நெருங்கினான்;
அங்கதம்	- அங்கதனைப் பார்த்து,
கரபுடாஞ்ஜலிம்	- கையில் அஞ்சலி பந்தத்தை
பத்த்வா	- செய்து கொண்டு
ஹ்ருஷ்டவத்	- அகமகிழ்ச்சி கொண்டு

இதம்	-	பின்கண்ட
ஶ்லக்ஷ்ணம்	-	யதார்த்தமான
வசநம்	-	மொழியை
உவாச	-	விளம்பினான்.

सौम्य रोषो न कर्तव्यो यदेभिरभिवारितः ।
अज्ञानाद्रक्षिभिः क्रोधाद्भवन्तः प्रतिषेधिताः ॥

ஸௌம்ய ரோஷோ ந கர்தவ்யோ யதேபிரபிவாரித: ।
அஜ்ஞாநாத்ரக்ஷிபி: க்ரோதாத் பவந்த: ப்ரதிஷேதிதா: ॥ 6

ஸௌம்ய	-	"சாந்த குணசீலனே!
பவந்த:	-	நீங்கள்
ரக்ஷிபி:	-	காவலாளர்களால்
அஜ்ஞாநாத்	-	தெரியாத்தனத்தாலும்
க்ரோதாத்	-	கோபத்தாலும்
ப்ரதிஷேதிதா:	-	தடுக்கப்பட்டீர்கள்.
ஏபி:	-	இவர்களால்
அபிவாரித: யத்	-	தடுக்கப்பட்டதைப் பற்றி
ரோஷ:	-	கோபம்
ந கர்தவ்ய:	-	கொள்ள வேண்டாம்.

युवराजस्त्वमीशश्च वनस्यास्य महाबल ।
मौर्ख्यात् पूर्वं कृतो दोषस्तं भवान् क्षन्तुमर्हति ॥

யுவராஜஸ் த்வமீஶஶ்ச வனஸ்யாஸ்ய மஹாபல ।
மௌர்க்யாத் பூர்வம் க்ருதோ தோஷஸ்தம் பவாந் க்ஷந்து மர்ஹதி ॥ 7

மஹாபல	-	"மஹா வல்லவனே!
யுவராஜ:	-	யுவராஜரான
த்வம்	-	நீர்
அஸ்ய	-	இந்த
வநஸ்ய ச	-	வனத்திற்கும்
ஈஶ:	-	யஜமானர்;
மௌர்க்யாத்	-	மூடத் தனத்தால்
பூர்வம்	-	முன்பு
தோஷ: க்ருத:	-	பிழை செய்யப்பட்டது;
தம்	-	அதை
பவாந்	-	தாம்
க்ஷந்தும் அர்ஹதி	-	பொறுத்தருள வேண்டும்.

आख्यातं हि मया गत्वा पितृव्यस्य तवानघ ।
इहोपयानं सर्वेषामेतेषां वनचारिणाम् ॥

ஆக்யாதம் ஹி மயா கத்வா பித்ருவ்யஸ்ய தவாநக ।
இஹோபயாநம் ஸர்வேஷாமேதேஷாம் வனசாரிணாம் ॥ 8

அநக - ''நிரபராதியே!
ஏதேஷாம் - இந்த
ஸர்வேஷாம் வநசாரிணாம்-எல்லா வானரர்களுடைய
இஹ உபயாதம் - இங்கு திரும்பி வருதலாகிய செய்தி
தவ - உன்
பித்ருவ்யஸ்ய - சிற்றப்பனுக்கு
மயா ஹி - என்னாலேயே
கத்வா - விரைந்தோடி
ஆக்யாதம் - தெரிவிக்கப்பட்டது.

स त्वदागमनं श्रुत्वा सहैभिर्हरियूथपैः ।
प्रहृष्टो न तु रुष्टोऽसौ वनं श्रुत्वा प्रधर्षितम् ॥

ஸ த்வதாகமனம் ஶ்ருத்வா ஸஹைபிர் ஹரியூதபை: ।
ப்ரஹ்ருஷ்டோ ந து ருஷ்டோऽஸௌ வனம் ஶ்ருத்வாப்ரதர்ஷிதம்॥ 9

ஏபி: - ''இந்த
ஹரியூதபை: - வானர வீரர்களுடன்
ஸஹ - கூடி
த்வதாகமநம் - தாம் வந்த செய்தியை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
ஸ: - அவர்
ப்ரஹ்ருஷ்ட: - அதிக ஸந்தோஷமடைந்தார்.
அஸௌ - இவர்
வநம் - வனம்
ப்ரதர்ஷிதம் - அழிந்ததை
த்ருஷ்ட்வா து - அறிந்தும்
ந ருஷ்ட: - சினம் கொண்டாரில்லை.

प्रहृष्टो मां पितृव्यस्ते सुग्रीवो वानरेश्वरः ।
शीघ्रं प्रेषय सर्वांस्तानिति होवाच पार्थिवः ॥

ப்ரஹ்ருஷ்டோ மாம் பித்ருவ்யஸ்தே ஸுக்ரீவோ வாநரேஶ்வர: ।
ஶீக்ரம் ப்ரேஷய ஸர்வாம்ஸ்தாநிதி ஹோவாச பார்திவ: ॥ 10

தே - ''உனக்கு
பித்ருவ்ய: - சிற்றப்பனும்
வாநரேஶ்வர: - வானர ராஜருமான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவ

பார்த்திவ: - மஹாராஜர்
ப்ரஹ்ருஷ்ட: ஹ - மிக ஸந்தோஷப்படுவராயே,
தாந் - அவர்கள்
ஸர்வாந் - யாவரையும்
ஶீக்ரம் - விரைவில்
ப்ரேஷ்ய - அனுப்பி விடு'
இதி - என்று
மாம் - எனக்கு
உவாச - உத்தரவளித்தார்.''

श्रुत्वा दधिमुखस्यैतद्वचनं श्लक्ष्णमङ्गदः ।
अब्रवीत् तान् हरिश्रेष्ठो वाक्यं वाक्यविशारदः ॥

ஶ்ருத்வா ததிமுகஸ்யைதத் வசனம் ஶ்லக்ஷ்மணமங்கத: ।
அப்ரவீத்தான் ஹரி ஶ்ரேஷ்டோ வாக்யம் வாக்ய விஶாரத: ॥ 11

வாக்யவிஶாரத: - வார்த்தை அறிபவரில் சிறந்தவனும்
ஹரிஶ்ரேஷ்ட: - வானரச் சிரேஷ்டனுமான
அங்கத: - அங்கதன்
ததிமுகஸ்ய - ததிமுகனுடைய
ஶ்லக்ஷ்ணம் - மதுரமான
இதம் - இந்த
வசநம் - வசனத்தை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
தாந் - அவர்களைப் பார்த்து
வாக்யம் - பின்வரும் மொழியை
அப்ரவீத் - உரைத்தான்.

शङ्के श्रुतोऽयं वृत्तान्तो रामेण हरियूथपाः ।
तत् क्षमं नेह नः स्थातुं कृते कार्ये परन्तपाः ॥

ஶங்கே ஶ்ருதோऽயம் வ்ருத்தாந்தோ ராமேண ஹரியூதபா:।
தத் க்ஷமம் நேஹ ந ஸ்தாதும் க்ருதேகார்யே பரந்தபா: ॥ 12

ஹரியூதபா: - ''வானரத் தலைவர்களே!
அயம் வ்ருதாந்த: - இந்த ஸமாசாரம்
ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ஶ்ருத: - தெரிந்து கொள்ளப்பட்டதாக
ஶங்கே - நான் அறிகிறேன்.
தத் - ஆகையால்
பரந்தபா: - பகை வெல்லுபவர்களே!
அகார்யே - அனாவசியமான
க்ருதே - ஆட்டத்தில்

இஹ	-	இங்கு
ஸ்தாதும்	-	காலஹரணம் செய்வதற்கு
ந:	-	நமக்கு
க்ஷணம் ந	-	அவகாசம் இல்லை.

पीत्वा मधु यथाकामं विश्रान्ता वनचारिणः ।
कि शेषं गमनं तत्र सुग्रीवो यत्र मे गुरुः ॥
பீத்வா மது யதாகாமம் விஶ்ராந்தா வன சாரிண: ।
கிம் ஶேஷம் கமனம் தத்ர ஸுக்ரீவோ யத்ர மே குரு: ॥ 13

வநசாரிண:	-	"வானரர்காள்!
யதாகாமம்	-	வேண்டிய வரையில்
மது பீத்வா	-	மதுவைப் பருகி
விஶ்ராந்தா:	-	விடாய் தீர்ந்தீர்கள்.
மே	-	என்
குரு:	-	ஐயனான
ஸுக்ரீவ:	-	ஸுக்ரீவர்
யத்ர	-	எவ்விடத்தில் இருக்கின்றாரோ
தத்ர	-	அவ்விடத்திற்கு
கமநம்	-	போய்ச் சேருவது
ஶேஷம்	-	தவிர (வேறு)
கிம்	-	என்ன இருக்கிறது?

सर्वे यथा मां वक्ष्यन्ति समेत्य हरियूथपाः ।
तथास्मि कर्ता कर्तव्ये भवद्भिः परवानहम् ॥
ஸர்வே யதா மாம் வக்ஷ்யந்தி ஸமேத்ய ஹரியூதபா: ।
ததாஸ்மி கர்தா கர்தவ்யே பவத்பி: பரவாநஹம் ॥ 14

ஹரியூதபா:	-	"கபிவரர்கள்
ஸர்வே	-	எல்லோரும்
ஸமேத்ய	-	ஒன்றாகக் கூடி
மாம்	-	எனக்கு
யதா	-	எவ்வாறு
வக்ஷ்யந்தி	-	விதிக்கின்றனரோ,
ததா	-	அவ்வாறு
கர்தா	-	செய்யவேண்டுபவனாய்
கர்தவ்யே	-	செய்ய வேண்டிய காரியத்தில்
அஹம்	-	நான்
பவத்பி:	-	உங்களால்
பரவாந்	-	ஏவப்பட வேண்டியவனாக
அஸ்மி	-	ஆகிறேன்.

नाज्ञापयितुमीशोऽहं युवराजोऽस्मि यद्यपि ।
अयुक्तं कृतकर्माणो यूयं धर्षयितुं मया ॥

நாஞாபயிது மீஶோऽஹம் யுவராஜோऽஸ்மி யத்யபி ।
அயுக்தம் க்ருதகர்மாணோ யூயம் தர்ஷயிதும் மயா ॥ 15

க்ருதகர்மாணஃ - ''காரியங்களைப்பூர்த்திசெய்துவைத்தவர்களான
யூயம் - நீங்கள்
மயா - என்னால்
தர்ஷயிதும் அயுக்தம் - அதிகாரம் செய்யப்படுதல் தகாது.
யதி - ஆதலின்
அஹம் - நான்
யுவராஜஃ - இளவரசாய்
அஸ்மி - இருக்கிறேன்
அபி - என்றாலும்
ஆக்ஞாபயிதும் - ஆக்ஞாபிக்க
ஈஶஃ - அதிகாரமுடையவனாக
ந - இல்லை.''

ब्रुवतश्चाङ्गदस्यैवं श्रुत्वा वचनमव्ययम् ।
प्रहृष्टमनसो वाक्यमिदमूचुर्वनौकसः ॥

ப்ருவதஶ்சாங்கதஸ்யைவம் ஶ்ருத்வா வசனமவ்யயம் ।
ப்ரஹ்ருஷ்டமனஸோ வாக்யமித மூசுர்வனௌகஸ: ॥ 16

ஏவம் - இப்படி
ப்ருவதஃ - சொல்லுகிற
அங்கதஸ்ய ச - அங்கதனுடைய
அவ்யயம் - அழியாப் பலன் தரக் கூடிய
வசநம் - சொல்லை
வநௌகஸஃ - வானரர்கள்
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
ப்ரஹ்ருஷ்டமநஸஃ - அடங்காத மகிழ்ச்சியை அடைந்த மனத்தினர்களாய்
இதம் - பின்வரும்
வாக்யம் - பதிலை
ஊசுஃ - சொன்னார்கள்.

एवं वक्ष्यति को राजन् प्रभुः सन् वानरर्षभः ।
ऐश्वर्यमदमत्तो हि सर्वोऽहमिति मन्यते ॥

ஏவம் வக்ஷ்யதி கோ ராஜன் ப்ரபுஃ ஸந் வாநரர்ஷப: ।
ஐஶ்வர்ய மத மத்தோ ஹி ஸர்வோऽஹமிதி மன்யதே ॥ 17

வாநரர்ஷப	-	"வானரோத்தமரே!
ராஜந்	-	அரசே!
ப்ரபுஃஸந்	-	யஜமானனாக இருக்கிற
கஃ	-	எவன்
ஏவம்	-	இவ்வண்ணம்
வக்ஷ்யதி	-	சொல்லுவான்?
ஐஶ்வர்யமதமத்தஃ	-	செல்வச் செருக்கினால் மதம் கொண்டவன்
ஸர்வஃ அஹம்	-	'எல்லாம் நானே'
இதி	-	என்று
மந்யதே ஹி	-	எண்ணிக் கொள்ளுகிறான் அன்றோ!

तव चेदं सुसदृशं वाक्यं नान्यस्य कस्यचित् ।
संनतिर्हि तवाख्याति भविष्यच्छुभयोग्यताम् ॥

தவ சேதம் ஸுஸத்ருஶம் வாக்யம் நான்யஸ்ய கஸ்யசித் ।
ஸந்நதிர்ஹி தவாக்யாதி பவிஷ்யச் சுபயோக்யதாம் ॥ 18

இதம்	-	"இந்த
வாக்யம்	-	வார்த்தை
தவ ச	-	உமக்கேதான்
ஸுஸத்ருஶம்	-	ஏற்றதாகும்.
அந்யஸ்ய	-	வேறு
கஸ்யசித் ஹி	-	எவர்க்கும்
ந ஹி	-	ஏலாது,
ஸந்நதிஃ	-	தணிந்திருப்பது
தவ	-	உமக்கு
பவிஷ்யத்	-	இனி வரப் போகிற பாக்கியத்தின்
சுபயோக்யதாம்		அபிவிருத்தியை
ஆக்யாதி	-	தெரிவிக்கிறது.

सर्वे वयमपि प्राप्तास्तत्र गन्तुं कृतक्षणाः ।
स यत्र हरिवीराणां सुग्रीवः पतिरव्ययः ॥

ஸர்வே வயமபி ப்ராப்தாஸ் தத்ர கந்தும் க்ருதக்ஷணா: ।
ஸ யத்ர ஹரிவீராணாம் ஸுக்ரீவ: பதிரவ்யய: ॥ 19

ஹரிவீராணாம்	-	"வானர வீரர்களுக்கு
பதிஃ	-	பதியும்
அவ்யயஃ	-	காரிய நிர்வாகங்களில் வெகு ஜாக்கிரதையுடையவருமான
ஸஃ ஸுக்ரீவஃ	-	அந்த ஸுக்ரீவர்,
யத்ர	-	எங்கிருக்கின்றனரோ
தத்ர கந்தும்	-	அவ்விடம் செல்ல
க்ருதக்ஷணாஃ	-	உத்தரவை எப்போது எப்போது என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த

வயம்	-	நாங்கள்
ஸர்வே அபி	-	எல்லோரும்
ப்ராப்தாஃ	-	இதோ வந்து விட்டோம்.

त्वया ह्यनुक्तैर्हरिभिर्नैव शक्यं पदात् पदम् ।
क्वचिद्गन्तुं हरिश्रेष्ठ ब्रूमः सत्यमिदं तु ते ॥

த்வயா ஹ்யநுக்தைர் ஹரிபிர்நைவ ஶக்யம் பதாத் பதம் ।
க்வசித் கந்தும் ஹரிஶ்ரேஷ்ட ப்ரூம: ஸத்யமிதம் து தே ॥ 20

த்வயா ஹி	-	''உம்மாலேயே
அநுக்தைஃ	-	விடையளிக்கப் பெறாத
ஹரிபிஃ	-	வானரர்களால்
க்வசித் கந்தும்	-	ஓரிடம் போக
பதாத் பதம் ஏவ	-	ஓரடியாகிலும் எடுத்து வைத்தல் என்பது
ஶக்யம் ந	-	செய்ய உரியதன்று.
ஹரிஶ்ரேஜ்ட	-	வானரச் சிரேஷ்டரே!
தே	-	உமக்கு
இதம்	-	இதை
ஸத்யம் து	-	ஸத்தியமாகவே
ப்ரூமஃ	-	சொல்லுகிறோம்.''

एवं तु वदतां तेषामङ्गदः प्रत्यभाषत ।
बाढं गच्छाम इत्युक्त्वा खमुत्पेतुर्महाबलाः ॥

ஏவம் து வததாம் தேஷாமங்கத: ப்ரத்யபாஷத ।
பாடம் கச்சாம இத்யுக்த்வா கமுத்பேதுர் மஹாபலா: ॥ 21

ஏவம்	-	என்றிப்படி
தேஷாம்	-	அவர்கள்
வததாம்	-	சொல்ல,
அங்கத।	-	அங்கதன்
பாடம்	-	'சபாஷ்!
கச்சாமஃ	-	போவோம்'
இதி	-	என்று
ப்ரத்யபாஷத	-	பதில் சொன்னார்.
உக்த்வா து	-	இப்படிச் சொன்னதுமே (சொன்னது காதில் பட்டதுமே)
மஹாபலாஃ	-	மிக்க பலவான்கள்
கம்	-	ஆகாசத்தில்
உத்பேதுஃ	-	கிளம்பி விட்டார்கள்.

उत्पतन्तमनूत्पेतुः सर्वे ते हरियूथपाः ।
कृत्वाकाशं निराकाशं यन्त्रोत्क्षिप्ता इवाचलाः ॥

உத்பதந்தமநூத்பேது: ஸர்வே தே ஹரியூதபா: ।
க்ருத்வா காஶம் நிராகாஶம் யந்த்ரோத்க்ஷிப்தா இவாசலா: ॥ 22

தே	அந்த
ஹரியூதபாঃ	வானர வீரர்கள்
ஸர்வே	எல்லோரும்
யந்த்ரோத்க்ஷிப்தாঃ	யந்திரத்தால் எழுப்பப்பட்டுக் கிளம்பிய
அசலாঃ இவ	பர்வதங்கள்போல்
ஆகாஶம்	ஆகாசத்தை
நிராகாஶம்	அவகாசமில்லாததாய்
க்ருத்வா	செய்து கொண்டு
உத்பதந்தம்	முன் சென்றவனை
அநூத்பேதுঃ	பின்பற்றிப் பறந்து சென்றார்கள்.

तेऽम्बरं सहसोत्पत्य वेगवन्तः प्लवङ्गमाः ।
विनदन्तो महानादं घना वातेरिता यथा ॥

தேऽம்பரம் ஸஹஸோத் பத்ய வேகவந்த: ப்லவங்கமா: ।
விநதந்தோ மஹாநாதம் கநா வாதேரிதா யதா ॥ 23

வேகவந்தঃ	வேகசாலிகளான
தே ப்லவங்கமாঃ	அந்த வானரர்கள்
அம்பரம்	ஆகாசத்தில்
ஸஹஸா	விரைந்து
உத்பத்ய	பறந்து கொண்டு
வாதேரிதாঃ கநாঃ	வாயுவினால் துரத்தப்பட்டமேகங்கள்
யதா	எப்படியோ அப்படி
மஹாநாதம்	கம்பீரமான சப்தத்தை
விநதந்தঃ	கோஷித்தார்கள்.

अङ्गदे समनुप्राप्ते सुग्रीवो वानराधिपः ।
उवाच शोकोपहतं रामं कमललोचनम् ॥

அங்கதே ஸமநுப்ராப்தே ஸுக்ரீவோ வாநராதிப ।
உவாச ஶோகோபஹதம் ராமம் கமலலோசனம் ॥ 24

அங்கதே	அங்கதன்
ஸமநுப்ராப்தே	நெருங்கி வந்து கொண்டிருக்கையில்
வாநராதிபঃ	வானரகோனான
ஸுக்ரீவঃ	ஸுக்ரீவர்
ஶோகோபஹதம்	சோகத்தால் கசிந்த நெஞ்சினராய்
கமலலோசநம்	தாமரைக் கண்ணரான
ராமம்	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
உவாச	பின்கண்டபடி விண்ணப்பம் செய்தார்.

समाश्वसिहि भद्रं ते दृष्टा देवी न संशयः ।
नागन्तुमिह शक्यं तैरतीते समये हि नः ॥

ஸமாஶ்வஸிஹி பத்ரம் தே த்ருஷ்டா தேவீ ந ஸம்ஶய: ।
நாகந்துமிஹ ஶக்யம் தைரதீதே ஸமயே ஹி ந: ॥ 25

ஸமாஶ்வஸிஹி	''தேறியருள!
தே	தேவரீருக்கு
பத்ரம்	க்ஷேமமே!
தேவீ	தேவி
த்ருஷ்டா	கண்டுபிடிக்கப்பட்டாள்.
ஸம்ஶய: ந	ஸந்தேஹம் இல்லை.
ஹி	ஏனென்றால்
ந: ஸமயே	நமது (விதித்த) தவணை
அதீதே	கடந்த பிறகு
தை:	அவர்களால்
இஹ	இங்கு
ஆகந்தும்	திரும்பி வருவதற்கு
ஶக்யம்	துணிவு
ந	இராது.

न मत्सकाशमागच्छेत् कृत्ये हि विनिपातिते ।
युवराजो महाबाहुः प्लवतां प्रवरोऽङ्गदः ॥

ந மத்ஸாகாஶ மாகச்சேத் க்ருத்யே ஹி விநிபாதிதே ।
யுவராஜோ மஹாபாஹு: ப்லவதாம் ப்ரவரோ஽ங்கத: ॥ 26

க்ருத்யே	''போன காரியம்
விநிபாதிதே	கை கூடாத பக்ஷத்தில்
ப்லவதாம்	வானரர்களுக்கு
ப்ரவர:	தலைவனாய்
மஹாபாஹு:	மஹாபாஹுவான
யுவராஜ:	யுவராஜாவான
அங்கத:	அங்கதன்
மத்ஸகாஶம்	என்னிடம்
ந ஆகச்சேத்	அணுக மாட்டான்;
ஹி	நிச்சயம்.

यद्यप्यकृतकृत्यानामीदृशः स्यादुपक्रमः ।
भवेत् स दीनवदनो भ्रान्तविप्लुतमानसः ॥

யத்யப்ய க்ருதக்ருத்யாநாமீத்ருஶ: ஸ்யாது பக்ரம: ।
பவேத் ஸ தீநவதநோ ப்ராந்தவிப்லுத மானஸ: ॥ 27

அக்ருதக்ருத்யாநாம்	''காரியத்தைச்செய்துமுடிக்காதவர்களுடைய
உபக்ரம:	பரிஹாரம்
ஈத்ருஶ:	இப்பேர்ப்பட்டதாய்
ஸ்யாத்	இருக்கிறது
யதி அபி	என்கிற விஷயத்திலோ
ஸ:	அவன்
ப்ராந்தவிப்லுதமாநஸ:	திகிலடைந்து கலங்கிய மனத்தினனாய்
தீநவதந:	முகம் வாடியவனாய்
பவேத்	இருப்பான்.

पितृपैतामहं चैतत् पूर्वकैरभिरक्षितम् ।
न मे मधुवनं हन्यादहृष्टः प्लवगेश्वरः ॥

பித்ருபைதாமஹம் சைதத் பூர்வகைரபிரக்ஷிதம் ।
ந மே மதுவனம் ஹன்யாத ஹ்ருஷ்ட: ப்லவகேஸ்வர: ॥ 28

பித்ருபைதாமஹம்	''தலைமுறை தலைமுறையாய் வந்ததும்
பூர்வகை:	முன்னோர்களால்
அபிரக்ஷிதம் ச	பரிவுடன் காக்கப்பட்டு வந்ததுமான
மே	எனது
ஏதத் மதுவநம்	இந்த மதுவனவத்தை
ப்லவகேஸ்வர:	வானராதிபன்
அஹ்ருஷ்ட:	உற்சாகமில்லாதவனாய்
ந ஹநயாத்	அழிக்க மாட்டான்.

कौसल्या सुप्रजा राम समाश्वसिहि सुव्रत ।
दृष्टा देवी न सन्देहो न चान्येन हनूमता ॥

கௌஸல்யா ஸுப்ரஜா ராம ஸமாஸ்வஸிஹி ஸுவ்ரத ।
த்ருஷ்டா தேவீ ந ஸந்தேஹோ ந சான்யேந ஹநூமதா ॥ 29

கௌஸல்யாஸுப்ரஜா	''கௌஸல்யையின் செல்வக் குமாரரே!
ராம	ஸ்ரீராம!
ஸுவ்ரத	நல்விரதம் பூண்டவரே!
ஸமாஸ்வஸிஹி	தேறியருள!
ஹநூமதா ச	ஹனுமானாலேயே
தேவீ	தேவி
த்ருஷ்டா	கண்டுபிடிக்கப்பட்டாள்;
அந்யேந	வேறொருவனாலும்
ந	முடியாது;
ஸந்தேஹ:	ஸந்தேஹஷம்
ந	இல்லை.

न ह्यन्यः कर्मणो हेतुः साधनेऽस्य हनूमतः ।
हनूमति हि सिद्धिश्च मतिश्च मतिसत्तम ॥
व्यवसायश्च वीर्यं च सूर्ये तेज इव ध्रुवम् ॥

ந ஹ்யன்ய: கர்மணோ ஹேது: ஸாதநேऽஸ்ய ஹநூமத: ।
ஹநூமதி ஹி ஸித்திஶ்ச மதிஶ்ச மதிஸத்தம ॥
வ்யவஸாயஶ்ச வீர்யஞ்ச ஸூர்யே தேஜ இவ த்ருவம் ॥ 30

மதிஸத்தம	-	''ஹே மஹாப்ராக்ஞரே!
அஸ்ய கர்மண:	-	இந்தக் காரியத்தின்
ஸாதநே	-	நிர்வாக விஷயத்தில்
ஹநூமத:	-	ஹனுமாரைத் தவிர
அந்ய: ஹி	-	வேறொருவனும்
ஹேது:	-	ஹேதுவாக
ந	-	முடியாது;
ஹநூமதி ஹி	-	ஹனுமாரிடத்தில் மாத்திரம்
ஸித்தி: ச	-	ஸித்தியும்
மதி: ச	-	மதியும்,
வ்யவஸாய: ச	-	தீர்மானமும்,
வீர்ய ச	-	பராக்கிரமும் (இவை ஒவ்வொன்றும்)
ஸூர்யே	-	ஸூர்யனிடத்தில்
தேஜ:	-	ஒளி
இவ	-	எப்படியோ அப்படியே
த்ருவம்	-	விடாமலே பற்றியிருக்கிறது.

जाम्बवान् यत्र नेता स्यादङ्गदश्च बलेश्वरः ।
हनुमांश्चाप्यधिष्ठाता न तस्य गतिरन्यथा ॥
मा भूश्चिन्तासमायुक्तः सम्प्रत्यमितविक्रम ॥

ஜாம்பவாந் யத்ர நேதா ஸ்யாதங்கதஶ்ச பலேஶ்வர: ।
ஹநூமாம் ஶ்சாப்ய திஷ்டாதா ந தஸ்ய கதிரந்யதா ॥ 31
மா பூஶ்சிந்தாஸமாயுக்த: ஸம்ப்ரத்யமிதவிக்ரம ॥

அபி	-	''அதுவும் தவிர
யத்ர	-	எந்தக் காரியத்தில்
அங்கத:	-	அங்கதன்
பலேஶ்வர:	-	ஸேனைத் தலைவனாய்
ஸ்யாத்	-	விளங்குகிறானோ,
ஜாம்பவாந்	-	ஜாம்பவந்தர்
நேதா	-	விசாரணைத் தலைவராய்
ச	-	அப்படியே விளங்குகிறாரோ,
ஹநுமான்	-	ஹனுமந்தர்

அதிஷ்டாதா ச - எதை எதை யார் யார் எப்பொழுது செய்ய வேண்டும் என்பதைத் திட்டம் செய்வோராய் அப்படியே விளங்குகிறாரோ
தஸ்ய கதி: - அதனுடைய பலன்
அந்யதா - உத்தேசத்திற்கு வேறாக
ந - இராது.
அமிதவிக்ரம - அளவிலாத ஆற்றலுடையோய்!
சிந்தாஸமாயுக்த: - கவலையில் மூழ்கியிருப்பவராக
ஸம்ப்ரதி - இப்பொழுது
மா பூ: - ஆக வேண்டாம்.''

ततः किलकिलाशब्दं शुश्रावासन्नमम्बरे ।
हनुमत्कर्मदृप्तानां नर्दतां काननौकसाम् ॥
किष्किन्धामुपयातानां सिद्धिं कथयतामिव ॥

தத: கிலகிலாஶப்தம் ஶுஶ்ராவாஸந்நமம்பரே ।
ஹநுமத் கர்ம த்ருப்தாநாம் நர்ததாம் காநநௌகஸாம் ॥
கிஷ்கிந்தாமுபயாதாநாம் ஸித்திம் கதய தாமிவ ॥ 33

தத: - அப்பொழுது
ஹநூமத்கர்ம - ஹனுமாருடைய செயலால் கர்வம்
த்ருப்தாநாம் படைத்தவர்களாய்
ஸித்திம் - கார்ய ஸித்தியை
கதயதாம் - கூறுபவர்களுடைய
இவ' - செயல் எப்படியோ அப்படி
நர்ததாம் - சத்தமிட்டுக் கொண்டு
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தையை
ஆஸந்நம் - கிட்டி
உபயாதாநாம் - வந்து சேர்ந்த
காநநௌகஸாம் - வானரர்களின்
கிலகிலாஶப்தம் - கிலுகிலுவென்ற சத்தத்தை
அம்பரே - ஆகாசத்தில்
ஶுஶ்ராவ - கேட்டான்.

ततः श्रुत्वा निनादं तं कपीनां कपिसत्तमः ।
आयताञ्चितलाङ्गूलः सोऽभवद्धृष्टमानसः ॥

தத: ஶ்ருத்வா நிநாதம் தம் கபீநாம் கபிஸத்தம: ।
ஆயதாஞ்சிதலாங்கூல: ஸோऽபவத்த்ருஷ்ட மானஸ: ॥ 34

தத: - அப்பொழுது
கபீநாம் - வானரர்களின்
தம் நிநாதம் - அந்த சத்தத்தை

ஶ்ருத்வா	கேட்டு
ஸ:	அந்த
கபிஸத்தம:	வானரோத்தமர்
ஆயாதாஞ்சிதலாங்கூல:	வளைந்து கிடந்த வாலை நீட்டிக் கொண்டவராய்
ஹ்ருஷ்டமாநஸ:	ஸந்துஷ்டசித்தராய்
அபவத்	விளங்கினார்.

आजग्मुस्तेऽपि हरयो रामदर्शनकाङ्क्षिण: ।
अङ्गदं पुरत: कृत्वा हनूमन्तं च वानरम् ॥

ஆஜக்முஸ்தேऽபி ஹரயோ ராமதர்ஶந காங்க்ஷிண: ।
அங்கதம் புரத: க்ருத்வா ஹநூமந்தம் ச வாநரம் ॥ 35

ராமதர்ஶநகாங்க்ஷிண:	ஸ்ரீராமதர்சனத்தை அடையஅவாக்கொண்ட
தே ஹரய: அபி	அந்த வானரர்களும்
வாநரம்	வானரரான
அங்கதம்	அங்கதரையும்
ஹநூமந்தம் ச	ஹனுமந்தரையும்
புரத: க்ருத்வா	முன்னிட்டுக் கொண்டு
ஆஜக்மு:	வந்து சேர்ந்தார்கள்.

तेऽङ्गदप्रमुखा वीरा: प्रहृष्टाश्च मुदान्विता: ।
निपेतुर्हरिराजस्य समीपे राघवस्य च ॥

தேऽங்கத ப்ரமுகா வீரா: ப்ரஹ்ருஷ்டாஶ்ச முதா ந்விதா: ।
நிபேதுர் ஹரி ராஜஸ்ய ஸமீபே ராகவஸ்ய ச ॥ 36

அங்கதப்ரமுகா:	அங்கதன் முதலிய
தே	அந்த
வீரா:	வீரர்கள்
முதா அந்விதா:	களிகூர்ந்த மனத்தினர்களாயும்,
ப்ரஹ்ருஷ்டா: ச	முகமலர்ச்சி கொண்டவர்களஆயும்
ஹரிராஜஸ்ய	வானர ராஜருக்கும்
ராகவஸ்ய ச	ஸ்ரீராகவருக்கும்
ஸமீபே நிபேது:	அருகில் இறங்கினார்கள்.

हनुमांश्च महाबाहु: प्रणम्य शिरसा तत: ।
नियतामक्षतां देवीं राघवाय न्यवेदयत् ॥

ஹநூமாம்ஶ்ச மஹாபாஹு: ப்ரணம்ய ஶிரஸா தத: ।
நியதாமக்ஷதாம் தேவீம் ராகவாய ந்யவேதயத் ॥ 37

தத:	உடனே
மஹாபாஹு:	மஹாபாஹுவான

ஹநுமான்	-	ஹனுமான்
ராகவாய	-	ஸ்ரீராகவருக்கு
ஶிரஸா ப்ரணம்ய	-	முடிதாழ்த்தி நமஸ்கரித்து
தேவீம்	-	தேவியை
நியதாம்	-	கற்பு நியமம் ஒன்றையே இடைவிடாது அனுஷ்டித்து வருகிறவளாகவும்
அக்ஷதாம் ச	-	கற்புக்கு(ப் பிறரால்) தோஷமுண்டாகாதிருப்பவளாகவும்
ந்யவேதயத்	-	முதலில் ஸங்கிரஹமாய் விண்ணப்பம் செய்தார்.

दृष्टा देवीति हनुमद्वदनादमृतोपमम् ।
आकर्ण्य वचनं रामो हर्षमाप सलक्ष्मणः ।।

த்ருஷ்டா தேவீதி ஹனுமத்வதனாம்ருதோபமம் ।
ஆகர்ண்ய வசனம் ராமோ ஹர்ஷமாப ஸலக்ஷ்மண: ॥

ஸலக்ஷ்மண: ராம:	-	லக்ஷ்மணரோடு கூடவிருக்கும் ஸ்ரீராமர்
ஹநுமத்வதநாத்	-	ஹனுமாருடைய முகத்தினின்று
தேவீ	-	'தேவி
த்ருஷ்டா	-	கண்டுபிடிக்கப்பட்டாள்'
இதி	-	என்ற
அம்ருதோபமம்	-	அமிர்தம் போன்ற
வசநம்	-	வசனத்தை
ஆகர்ண்ய	-	கேட்டு
ஹர்ஷம்	-	மன ஸந்துஷ்டியை
ஆப	-	அடைந்தார்.

निश्चितार्थस्ततस्तस्मिन् सुग्रीवः पवनात्मजे ।
लक्ष्मणः प्रीतिमान् प्रीतं बहुमानादवैक्षत ।।

நிஶ்சிதார்தஸ் ததஸ் தஸ்மிந் ஸுக்ரீவ: பவநாத்மஜே ।
லக்ஷ்மண: ப்ரீதிமாந் ப்ரீதம் பஹுமாநாதவைக்ஷத ॥ 39

தத:	-	அப்பொழுது
ஸுக்ரீவ:	-	ஸுக்ரீவர்
தஸ்மிந்	-	அந்த
பவநாத்மஜே	-	பவனாத்மஜரிடத்தில்
நிஶ்சிதார்த்த:	-	கார்ய ஸித்தி விஷயத்தில் திடப்பட்டார்;
லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்
ப்ரீதிமாந்	-	மன ஸந்துஷ்டியுடையவராய்
பஹுமாநாத்	-	கௌரவத்தால்

ப்ரீதம் - அருமைக்குரியவரை
அவைக்ஷத - உற்று நோக்கிப் பார்த்தருளினார்.

प्रीत्या च रममाणोऽथ राघवः परवीरहा ।
बहुमानेन महता हनुमन्तमवैक्षत ॥

ப்ரீத்யா ச ரமமாணோऽத ராகவ: பரவீரஹா ॥
பஹுமாநேந மஹதா ஹநுமந்த மவைக்ஷத ॥ 40

அத - அப்பொழுது
பரவீரஹா ராகவஃ - சத்ருவீர ஸம்ஹாரகரான ஸ்ரீராகவர்
ரமமாணஃ - களிகூர்ந்தவராய்
ஹநுமந்தம் - ஹனுமந்தரை
மஹதா - பெரும்
பஹுமாநேந - கௌரவத்தால்
ப்ரீத்யா - ப்ரீதி கொண்டு
அவைக்ஷத ச - குளிரக் கடாக்ஷித்தருளினார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
நுமதாத்யா கமநம் நாம சது: ஷஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

பஞ்சஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 65

ततः प्रस्रवणं शैलं ते गत्वा चित्रकाननम् ।
प्रणम्य शिरसा रामं लक्ष्मणं च महाबलम् ॥
தத: ப்ரஸ்ரவணம் ஶைலம் தே கத்வா சித்ரகாநநம் ।
ப்ரணம்ய ஶிரஸா ராமம் லக்ஷ்மணம் ச மஹாபலம் ॥ 1

युवराजं पुरस्कृत्य सुग्रीवमभिवाद्य च ।
प्रवृत्तिमथ सीतायाः प्रवक्तुमुपचक्रमुः ॥
யுவராஜம் புரஸ்க்ருத்ய ஸுக்ரீவமபிவாத்ய ச ।
ப்ரவ்ருத்திமத ஸீதாயா: ப்ரவக்து முபசக்ரமு: ॥ 2

தே	-	அவர்கள்
சித்ரகாநநம்	-	விசித்திரமான வனங்கள் அடர்ந்த
ப்ரஸ்வரணம்	-	பிரஸ்ரவணம் என்னும்
ஶைலம் கத்வா	-	மலையில் வந்து சேர்ந்து
ததஃ	-	இன்னும்
ராமம்	-	ஸ்ரீராமருக்கும்
மஹாபலம்	-	மிக பலவானான
லக்ஷ்மணம் ச	-	லக்ஷ்மணருக்கும்
ஸுக்ரீவம் ச	-	ஸுக்ரீவருக்கும்
அபிவாத்ய	-	கைகூப்பித் தண்டனிட்டு
ஶிரஸா ப்ரணம்ய	-	முடி தாழ்த்தி நமஸ்கரித்து
அத	-	பிறகு
யுவராஜம்	-	இளவரசை
புரஸ்க்ருத்ய	-	முன்னிட்டுக் கொண்டு
ஸீதாயாஃ ப்ரவ்ருத்திம்	-	ஸீதையின் தற்கால விருத்தாந்தத்தை
ப்ரவக்தும்	-	விஸ்தாரமாய்ச் சொல்ல
உபசக்ரமுஃ	-	ஸமயம் எதிர்பார்த்துக் காத்துநின்றார்கள்.

रावणान्तःपुरे रोधं राक्षसीभिश्च तर्जनम् ।
रामे समनुरागं च यश्चायं समयः कृतः ॥
एतदाख्यान्ति ते सर्वे हरयो रामसंनिधौ ॥
ராவணாந்த: புரே ரோதம் ராக்ஷஸீபிஶ்ச தர்ஜனம் ।
ராமே ஸமநுராகம் ச யஶ்சாயம் ஸமய: க்ருத: ॥ 3
ஏததாக்யாந்தி தே ஸர்வே ஹரயோ ராமஸந்நிதௌ ॥

தே ஹரயஃ	-	அந்த வானரர்கள்
ஸர்வே	-	எல்லோரும்
ராமஸந்நிதௌ	-	ஸ்ரீராமர் ஸன்னிதியில்

ராவணாந்தঃபுரே	ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில்
ரோதம்	சிறை வைக்கப்பட்டிருப்பதையும்
ராக்ஷஸீபிঃ	ராக்ஷஸிகளால்
தர்ஜநம் ச	மிரட்டப்படுவதையும்,
ராமே	ஸ்ரீராமரிடத்தில்
ஸமநுராகம் ச	விசேஷ அனுராகத்தையும்
ஸமயঃ	காலத் தவணை
க்ருதঃ	செய்யப்பட்டிருப்பது
யঃ ச	எதுவோ
அயம் ச	அதுவும்
ஏதத்	இதை எல்லாம்
ஆக்யாந்தி	விண்ணப்பம் செய்தார்கள்.

वैदेहीमक्षतां श्रुत्वा रामस्तूत्तरमब्रवीत् ।
क्व सीता वर्तते देवी कथं च मयि वर्तते ॥
एतन्मे सर्वमाख्यात वैदेहीं प्रति वानराः ॥

வைதேஹீமக்ஷதாம் ஶ்ருத்வா ராமஸ்தூத்தரமப்ரவீத் ॥
க்வ ஸீதா வர்ததே தேவீ கதம் ச மயி வர்ததே ॥
ஏதன்மே ஸர்வ மாக்யாத வைதேஹீம் ப்ரதி வாநரா: ॥ 4

வைதேஹீம்	வைதேஹியை
அக்ஷதாம் ஶ்ருத்வா	கற்புக்குப் (பிறரால்) தோஷம் உண்டாகாதிருப்பவளாய்க் கேட்டு
உத்தர	அதன்மேல்
து	இப்பொழுது
ராமঃ	ஸ்ரீராமர்
வாநராঃ	'வானரர்களே!
ஸீதா தேவீ	ஸீதா தேவி
க்வ வர்ததே	எங்கு இருக்கிறாள்?
மயி	என்னிடத்தில்
கதம் வர்ததே	எப்படி இருக்கிறாள்?
வைதேஹீம் ப்ரதி	வைதேஹியைப் பற்றிய
ஏதத் ஸர்வம் ச	இது எல்லாவற்றையும்
மே ஆக்யாத	எனக்குச் சொல்லுங்கள்'
இதி அப்ரவீத்	என்று கேட்டருளினார்.

रामस्य गदितं श्रुत्वा हरयो रामसंनिधौ ।
चोदयन्ति हनूमन्तं सीतावृत्तान्तकोविदम् ॥

ராமஸ்ய கதிதம் ஶ்ருத்வா ஹரயோ ராமஸந்நிதௌ ।
சோதயந்தி ஹநூமந்தம் ஸீதாவ்ருத்தாந்த கோவிதம் ॥ 5

ராமஸ்ய	-	ஶ்ரீராமருடைய
கதிதம் ஶ்ருத்வா	-	திருவாயினின்று வந்ததைக் கேட்டு
ஹரய:	-	வானரர்கள்
ஸீதாவ்ருத்தாந்தகோவிதம்	-	ஸீதையின் சரிதையை உள்ளபடி அறிந்த
ஹநூமந்தம்	-	ஹனுமாரை
ராமஸந்நிதௌ	-	ஶ்ரீராமர் ஸன்னிதியில்
சோதயந்தி	-	தூண்டி வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

श्रुत्वा ते वचनं तेषां हनुमान् मारुतात्मजः ।
प्रणम्य शिरसा देव्यै सीतायै तां दिशं प्रति ॥
उवाच वाक्यं वाक्यज्ञः सीताया दर्शनं यथा ॥

ச்ருத்வா து வசனம் தேஷாம் ஹநுமாந் மாருதாத் மஜ: ।
ப்ரணம்ய ஶிரஸா தேவ்யை ஸீதாயை தாம் திஶம் ப்ரதி ॥
உவாச வாக்யம் வாக்யஞ: ஸீதாயா தர்ஶனம் யதா ॥ 7

தேஷாம்	-	அவர்களுடைய
வசநம்	-	பிரார்த்தனையை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு
து	-	இப்பொழுது
மாருதாத்மஜ:	-	வாயுகுமாரரும்
வாக்யஜ்ஞ:	-	பேச வல்லவருமான
ஹநுமான்	-	ஹனுமந்தர்
ஸீதாயை தேவ்யை	-	ஸீதா தேவிக்கு
தாம் திஶம் ப்ரதி	-	அந்தத் திக்கை நோக்கி
ஶிரஸா	-	தலையாலே
ப்ரணம்ய	-	வணங்கி நமஸ்கரித்து,
ஸீதாயா:	-	ஸீதையின்
தர்ஶநம்	-	தர்சனத்தைப் பற்றியே
யதா	-	பின்வரும்
வாக்யம்	-	மொழியை
உவாச	-	சொன்னார்.

समुद्रं लङ्घयित्वाहं शतयोजनमायतम् ।
अगच्छं जानकीं सीतां मार्गमाणो दिदृक्षया ॥

ஸமுத்ரம் லங்கயித்வாஹம் ஶதயோஜன மாயதம் ।
அகச்சம் ஜானகீம் ஸீதாம் மார்கமாணோ தித்ருக்ஷயா ॥ 8

அஹம்	-	"நான்
ஜாநகீம்	-	ஜனகர் திருமகளான
ஸீதாம்	-	ஸீதையை
தித்ருக்ஷயா	-	காணுமாசையினால்

மார்கமாண:	தேடிக்கொண்டு
ஶதயோஜநம்	நூறு யோஜனை
ஆயதம்	நீண்ட
ஸமுத்ரம்	கடலை
லங்கயித்வா	தாண்டி
அகச்சம்	சென்றேன்.

तत्र लङ्केति नगरी रावणस्य दुरात्मनः ।
दक्षिणस्य समुद्रस्य तीरे वसति दक्षिणे ॥

தத்ர லங்கேதி நகரீ ராவணஸ்ய துராத்மன: ।
தக்ஷிணஸ்ய ஸமுத்ரஸ்ய தீரே வஸதி தக்ஷிணே ॥ 9

தத்ர	''அவ்விடத்தில்
தக்ஷிணஸ்ய	தெற்கு
ஸமுத்ரஸ்ய	ஸமுத்திரத்தின்
தக்ஷிணே	தெற்கு
தீரே	கரையில்
துராத்மந:	துராத்மாவான
ராவணஸ்ய	ராவணனுக்கு
லங்கா இதி	லங்கை என்ற
நகரீ	நகர்
வஸதி	இருக்கிறது.

सन्न्यस्य त्वयि जीवन्ती रामा राम मनोरथम् ॥

தத்ர த்ருஷ்டா மயா ஸீதா ராவணாந்த: புரே ஸதீ ।
ஸந்ந்யஸ்ய த்வயி ஜீவந்தீ ராமா ராம மநோரதம் ॥ 10

ராம	''ஸ்ரீராமரே!
ஸதீ	கற்புடைய
ராமா ஸீதா	ஸௌந்தரியான ஸீதை
தத்ர	அங்கு
ராவணாந்த:புரே	ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில்
மயா	என்னால்
த்ருஷ்டா	காணப்பட்டாள்;
த்வயி	தேவரீரிடத்தில்
மநோரதம்	அபிநிவேசத்தை
ஸம்ந்யஸ்ய	வைத்து
ஜீவந்தீ	உயிரைத் தரித்திருக்கிறாள்.

दृष्टा मे राक्षसीमध्ये तर्ज्यमाना मुहुर्मुहः ।
राक्षसीभिर्विरूपाभी रक्षिता प्रमदावने ॥

த்ருஷ்டா மே ராக்ஷஸீமத்யே தர்ஜ்யமாநா முஹுர்முஹு: ।
ராக்ஷஸீபிர்விரூபாபீ ரக்ஷிதா ப்ரமதாவநே ॥ 11

ப்ரமதாவநே	- ‘‘சிங்கார வனத்தில்
ராக்ஷஸீமத்யே	- ராக்ஷஸிகளிடையில்
விரூபாபிஃ	- கோர ரூபமுள்ள
ராக்ஷஸீபிஃ	- அரக்கிகளரல்
முஹுர்முஹுஃ	- அடிக்கடி
தர்ஜ்யமாநா	- மிரட்டப்பட்டுத் திகிலடைந்தவளாய்
ரக்ஷிதா	- காவல் காக்கப்பட்டவளாய்
மே த்ருஷ்டா	- என்னால் காணப்பட்டாள்.

दु:खमापद्यते देवी तवादु:खोचिता सती ॥

துக்க மாபாத்யதே தேவீ தவாது: கோசிதா ஸதீ ॥ 12

அதுஃகோசிதா	- ‘‘துக்கத்திற்கு அருகாளல்லாத
ஸதீ தேவீ	- கற்புடைய தேவியார்
ததா	- அவ்வண்ணம்
துஃகம்	- துக்கத்தை
ஆஸாத்யதே	- அனுபவிக்கின்றார்.

रावणान्त:पुरे रुद्धा राक्षसीभि: सुरक्षिता ।
एकवेणीधरा दीना त्वयि चिन्तापरायणा ॥

ராவாணாந்த: புரே ருத்தா ராக்ஷஸீபி: ஸுரக்ஷிதா ।
ஏகவேணீதரா தீநா த்வயி சிந்தா பராயணா ॥ 13

अध:शय्या विवर्णाङ्गी पद्मिनीव हिमागमे ।
रावणाद्विनिवृत्तार्था मर्तव्यकृतनिश्चया ॥

அத: ஶய்யா விவர்ணாங்கீ பத்மிநீவ ஹிமாகமே ।
ராவணாத் விநி வ்ருத்தார்தா மர்தவ்ய க்ருதநிஶ்சயா ॥ 14

देवी कथञ्चित् काकुत्स्थ त्वन्मना मार्गिता मया ॥

தேவீ கதஞ்சித் காகுத்ஸ்த த்வன்மநா மார்கிதா மயா

தேவி	- ‘‘தேவியார்
ஏகவேணீதரா	- ஒற்றைப் பின்னலான தலைமயிரை உடையவளாய்
அதஃஶய்யா	- தரையிலேயே சயனித்திருப்பவளாய்
ராவணாந்தஃபுரே	- ராவணன் அந்தப்புரத்தில்
ருத்தா	- சிறை வைக்கப்பட்டிருப்பவளாய்
ராக்ஷஸீபிஃ	- அரக்கிகளால்
ஸுரக்ஷிதா	- கடுங்காவலில் வைத்திருக்கப்பட்டவளாய்

ஹிமாகமே - பனிக் காலத்தில்
பத்மிநீ இவ - தாமரை போல்
விவர்ணாங்கீ - மனமிழந்தவளாய்
ராவணாத் - ராவணனிடத்தினின்று
விநிவ்ருத்தார்தா - தப்ப வழி காணாதவளாய்
மர்தவ்யக்ருதநிஶ்சயா- உயிரை மாய்க்க நிச்சயித்தவளாய்
தீநா - பரிதாபமான நிலையில் இருப்பவளாய்
கதஞ்சித் - இப்படியெல்லாமிருக்கையிலும்
காகுத்ஸ்த - காகுத்ஸ்தரே!
த்வயி - தங்களிடத்தில்
சிந்தாபராயணா - சிந்தையை அர்ப்பணம் செய்து விட்டவளாய்
த்வந்மநா: - தேவரீரையே தியானித்துக் கொண்டிருப்பவளாய்
மயா மார்கிதா - என்னால் கவனித்துப் பார்க்கப்பட்டாள்.

इक्ष्वाकुवंशविख्यातिं शनैः कीर्तयतानघ ।
सा मया नरशार्दूल विश्वासमुपपादिता ॥

இக்ஷ்வாகுவம்ஶ விக்யாதிம் ஶனை: கீர்தயதாநக ।
ஸா மயா நரஶார்தூல விஶ்வாஸ முப பாதிதா ॥ 15

அநக - ''வசைக்கிடமாகாத
நரஶார்தூல - புருஷோத்தமரே!
ஸா - அவள்
இக்ஷ்வாகுவம்ஶவிக்பாதிம்-இக்ஷ்வாகு வம்சத்தின் பெருமையை
கீர்தயதா - ஸ்தோத்திரமாய்ப் பாடிக் கொண்டிருந்த
மயா - என்னால்
ஶனை: - ஸ்வேச்சையாய்
விஶ்வாஸம் - நம்பிக்கையை
உபபாதிதா - அடையும்படி செய்யப்பட்டாள்.

ततः सम्भाषिता देवी सर्वमर्थं च दर्शिता ॥
रामसुग्रीवसख्यं च श्रुत्वा प्रीतिमुपागता ।

தத: ஸம்பாஷிதா தேவீ ஸர்வமர்தம் ச தர்ஶிதா ।
ராம ஸுக்ரீவ ஸக்யம் ச ஶ்ருத்வா ப்ரீதிமுபாகதா ॥ 16

தத: - அதன்மேல்
தேவீ - தேவி
ஸம்பாஷிதா - ஸம்பாஷணை செய்தாள்.
ஸர்வம் - எல்லா
அர்தம் ச - காரியத்தையும் (விஷயங்களையும்).
தர்ஶிதா - அறிவிக்கப்பட்டாள்.

ராமஸுக்ரீவஸக்யம் ச	ஸ்ரீராமருக்கும் ஸுக்ரீவருக்கும் உண்டான நேசத்தையும்
ஶ்ருத்வா	கேட்டு
ப்ரீதிம்	மன அமைதியை
உபாகதா	பெற்றாள்.

नियतः समुदाचारो भक्तिश्चास्यास्तथा त्वयि ॥

நியத: ஸமுதாசாரோ பக்திஶ் சாஸ்யாஸ்ததா த்வயி ॥ 17

த்வயி	‘‘தேவரீரிடத்தில்
அஸ்யாঃ	இவளுக்கு
பக்திঃ	பக்தி
ததா	அப்படி உள்ளபடியால்
ஸமுதாசாரঃ	உத்தேசமாக உள்ள ஸர்வமும்
நியதঃ ச	கற்பு நியமம் ஒன்றையே இடைவிடாது அனுஷ்டானமும் அசைவற்றதாக உளது.

एवं मया महाभागा दृष्टा जनकनन्दिनी ।
उग्रेण तपसा युक्ता त्वद्भक्त्या पुरुषर्षभ ॥

ஏவம் மயா மஹாபாகா த்ருஷ்டா ஜனகநந்தி நீ ।
உக்ரேண தபஸா யுக்தா த்வத்பக்த்யா புருஷர்ஷப ॥ 18

புருஷர்ஷப	‘‘புருஷோத்தமரே!
ஏவம்	இப்படி
த்வத்பக்த்யா	தேவரீரிடத்தில் பக்தியாகிற
உக்ரேண	மஹா உத்கிருஷ்டமான
தபஸா யுக்தா	தவத்துடன் இருக்கும்
ஜநகநந்திநீ	ஜனகர் திருமகளான
மஹாபாகா	மஹாபாகை
மயா	என்னால்
த்ருஷ்டா	தர்சிக்கப்பட்டாள்.

अभिज्ञानं च मे दत्तं यथावृत्तं तवान्तिके ।
चित्रकूटे महाप्राज्ञ वायसं प्रति राघव ॥

அபிஞானம் ச மே தத்தம் யதா வ்ருத்தம் தவாந்திகே ।
சித்ரகூடே மஹா ப்ராஞு வாயஸம் ப்ரதி ராகவ ॥ 19

மஹாப்ராஜ்ஞு	‘‘மஹாப்ராஜ்ஞரே!
ராகவ	ஸ்ரீராகவரே!
சித்ரகூடே	சித்திரகூடத்தில்
தவ அந்திகே	தேவரீருக்கே

வாயஸம் ப்ரதி	- காக்கையைப் பற்றி
வ்ருத்தம்	- நடந்த விருத்தாந்தத்தை
அபிஜ்ஞாநம் ச	- முன்னறிந்ததை இப்பொழுது நினைவூட்டுவதென்பது
யதா	- பின் சொல்லியபடி
மே	- எனக்கு
தத்தம்	- பொறுப்பாக்கப்பட்டது.

विज्ञाप्यश्च नरव्याघ्रो रामो वायुसुत त्वया ।
अखिलेनेह यद्दृष्टमिति मामाह जानकी ॥

விஞாப்யஶ்ச நரவ்யாக்ரோ ராமோ வாயுஸுத த்வயா ।
அகிலேநேஹ யத்த்ருஷ்ட மிதி மாமாஹ ஜாநகீ ॥ 20

வாயுஸுத	- '''வாயு மைந்தரே!
இஹ	- இது விஷயத்தில்
த்ருஷ்டம்	- பிரஸ்தாபிக்கப்படுகிறது
யத்	- எதுவோ அதை
அகிலேந	- ஒன்றும் விடாமல்
நரவ்யாக்ரஃ	- புருஷோத்தமரான
ராமஃ	- ஸ்ரீராமர்
த்வயா	- உம்மால்
விஜ்ஞாப்யஃ	- விக்ஞாபனம் செய்யப்பட வேண்டியவர்'
இதி	- என்றும்
மாம்	- என்னைப் பார்த்து
ஜாநகீ	- ஜானகி
ஆஹ	- சொன்னாள்.

अयं चास्मै प्रदातव्यो यत्नात् सुपरिरक्षितः ।
ब्रुवता वचनान्येवं सुग्रीवस्योपशृण्वतः ॥

அயம் சாஸ்மை ப்ரதாதவ்யோ யத்நாத் ஸுபரிரக்ஷித: ।
ப்ருவதா வசநாந்யேவம் ஸுக்ரீவஸ்யோப ஶ்ருண்வத: ॥ 21

एष चूडामणिः श्रीमान् मया सुपरिरक्षितः ।
मनःशिलायास्तिलकं तत् स्मरस्वेति चाब्रवीत्
एष निर्यातितः श्रीमान् मया ते वारिसंभवः ॥

ஏக்ஷ சூடாமணி: ஸ்ரீமாந் மயா ஸு பரிரக்ஷித: ।
மன: ஶிலாயாஸ்திலகம் ததஸ்மரஸ் வேதிசாப்ரவீத் ।
ஏஷ நிர்யாதஃ ஸ்ரீமான் மயா தே வாரிஸம்பவஃ

ஏஷஃ	- ''இந்த
மாந்	- மனத் தேர்ச்சி தருகிறதான

சூடாமணிঃ	-	சூடாமணி
மயா	-	என்னால்
ஸுபரிரக்ஷிதঃ	-	மிகப் பரிவுடன் காத்து வரப்பட்டதென்றும்
ஸுக்ரீவஸ்ய	-	ஸுக்ரீவர்
உபஶ்ருண்வதঃ	-	அண்டையில் கேட்டுக் கொண்டிக்க
வசநாநி ஏவம் ப்ருவதா	-	அதுபடியே சொல்லியவற்றை சொல்லுமும்மால்
யத்நாத்	-	வெகு ஜாக்கிரதையாய்
ஸுபரிரக்ஷிதঃ ச	-	ஒருவருக்கும் காண முடியாதபடி மறைத்து வைக்கப்பட்டதுமான
அயம்	-	இது
அஸ்மை	-	இவருக்கு
ப்ரதாதவ்யঃ	-	கொடுத்து விட வேண்டியது (என்றும்)
வாரிஸம்பவঃ	-	‘நீரில் பிறந்ததும்
ஶ்ரீமாந் ச ஏஷঃ	-	மனத் தேர்ச்சி தருகிறதுமான இது
தே	-	உமக்கு
மயா	-	என்னால்
நிர்யாதிதঃ	-	அனுப்பி விட்ப்பட்டது.
மந: ஶிலாயাঃ	-	குண்டுக் கல்லின் காவிப் பொடியின்
தத் திலகம்	-	அந்தத் திலகத்தையும்
ஸ்மரஸ்வ இதி	-	நினைத்தருள்க என்றும்
அப்ரவீத்	-	சொன்னாள்.

एतं दृष्ट्वा प्रमोदिष्ये व्यसने त्वामिवानघ ।
जीवितं धारयिष्यामि मासं दशरथात्मज ॥

ஏதம் த்ருஷ்ட்வா ப்ரமோதிஷ்யே வ்யஸநே த்வாமிவாநக ।
ஜீவிதம் தாரயிஷ்யாமி மாஸம் தஶ்ராத்மஜ ॥ 23

ऊर्ध्वं मासान्न जीवेयं रक्षसां वशमागता ।
इति मामब्रवीत् सीता कृशाङ्गी वरवर्णिनी ॥
रावणान्तःपुरे रुद्धा मृगीवोत्फुल्ललोचना ॥

ஊர்த்வம் மாஸாந் ந ஜீவேயம் ரக்ஷஸாம் வஶமாகதா ।
இதி மாமப்ரவீத் ஸீதா க்ருஶாங்கீ வரவர்ணிநீ ॥
ராவணாந்த: புரே ருத்தா ம்ருகீ வோத் புல்ல லோசநா ॥ 25

ம்ருகீ இவ	-	“மான் கன்று போல்
உத்புல்லலோசநா	-	மலர்ந்த கண்களுடையவளும்,
ராவணாந்தঃபுரே	-	ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில்
ருத்தா	-	தகையப்பட்டிருப்பவளும்,

தர்மசாரிணீ	பதிவிரதை ஒழுக்கத்தைக் குறையின்றி அனுஷ்டிக்கிறவளாய்
க்ருஶாங்கீ	இளைத்திருக்கும் சரீரமுடையவளுமான
ஸீதா	ஸீதையானவள்
அநக	'காலப் பிழைக்கு அப்புறப்பட்ட
தஶரதாத்மஜ	தசரதரின் மைந்தரே!
வ்யஸநே	விசனப்படுகையில்
ஏதம்	இதைக் கண்டு
த்வாம் த்ருஷ்ட்வா இவ	உம்மைக் கண்டது போல்
ப்ரமோதிஷ்யே	ஆறுவேன்;
மாஸம்	ஒரு மாதம்
ஜீவிதம்	உயிரை
தாரயிஷ்யாமி	தரித்திருப்பேன்;
மாஸாத்	ஒரு மாதத்திற்கு
ஊர்த்வம்	மேலென்றால்
ரக்ஷஸாம் வஶம்	அரக்கர்களின் வசத்தில்
ஆகதா	சிக்கிக் கொண்டவளாய்
ந ஜீவேயம் இதி	நான் பிழைத்திருக்க மாட்டேன்' என்றும்
மாம் அப்ரவீத்	என்னிடம் சொன்னாள்.

एतदेव मयाख्यातं सर्वं राघव यद्यथा ।
सर्वथा सागरजले सन्तारः प्रविधीयताम् ॥

ஏததேவ மயா க்யாதம் ஸர்வம் ராகவ யத்யதா ॥
ஸர்வதா ஸாகரஜலே ஸந்தார: ப்ரவிதீயதாம்॥ 26

ராகவ	"ஸ்ரீராகவரே!
ஏதத்	இது
ஸர்வம்	எல்லாம்
யத்	எதெது
யதா	எப்படியோ அப்படியே
மயா	என்னால்
ஆக்யாதம்	சொல்லப்பட்டது
ஸர்வதா	எவ்விதத்திலும்
ஸாகரஜலே	ஸமுத்திர ஜலத்தில்
ஸந்தாரঃ	ஓர் அணை
ப்ரவிதீயதாம் ஏவ	விதிக்க வேண்டியதே."

तौ जाताश्वासौ राजपुत्रौ विदित्वा तच्चाभिज्ञानं राघवाय प्रदाय ।
देव्या चाख्यातं सर्वमेवानुपूर्व्याद्वाचा सम्पूर्णं वायुपुत्रः शशंस ॥ २

தௌ ஜாதாஶ்வாஸௌ ராஜ புத்ரௌ விதித்வா
தச்சாபிஞானம் ராகவாய ப்ரதாய ।
தேவ்யா சாக்யாதம் ஸர்வமேவாநு பூர்வ்யாத்
வாசா ஸம்பூர்ணம் வாயுபுத்ர: ஶஶம்ஸ ॥ 27

வாயுபுத்ர:	வாயு குமாரர்
ராஜபுத்ரௌ	ராஜ குமாரர்களான
தௌ	அவ்விருவர்களையும்
ஜாதாஶ்வாஸௌவிதித்வா	தேறுதலடைந்திருப்பவர்களாக அறிந்து
தத்	அந்த
அபிஜ்ஞாநம் ச	அடையாளத்தையும்
ராகவாய	ஸ்ரீராகவருக்கு
ப்ரதாய	கொடுத்து
தேவ்யா	தேவியால்
ஆக்யாதம்	சொல்லப்பட்ட
ஸர்வம் ஏவ	எல்லாவற்றையும்
ஆநுபூர்ந்யாத்	அடி முதல்
ஸம்பூர்ணம்	முடிவு வரையில்
வாசா ச	வாய்மொழியாகவும்
ஶஶம்ஸ	அறிவித்தார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
சூடாமணி ப்ரதாநம் நாம பஞ்சஷஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

ஷட்ஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 66

एवमुक्तो हनुमता रामो दशरथात्मजः ।
तं मणिं हृदये कृत्वा प्ररुरोद सलक्ष्मणः ॥

ஏவமுக்தோ ஹநுமதா ராமோ தஶரதாத்மஜ: ।
தம் மணிம் ஹ்ருதயே க்ருத்வா ப்ரருரோத ஸலக்ஷ்மண: ॥ 1

ஹநுமதா	-	ஹனுமாரால்
ஏவம்	-	இவ்வாறு
உக்த:	-	சொல்லிக் கேட்ட
ஸலக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணருடனிருக்கும்
தஶரதாத்மஜ:	-	தசரத குமாரரான
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
தம்	-	அந்த
மணிம்	-	மணியை
ஹ்ருதயே	-	மார்பில்
க்ருத்வா	-	அணைத்து
ப்ரருரோத	-	நினைத்து நினைத்து கண்ணீர் விட்டார்.

तं तु दृष्ट्वा मणिश्रेष्ठं राघवः शोककर्शितः ।
नेत्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यां सुग्रीवमिदमब्रवीत् ॥

தம் து த்ருஷ்ட்வா மணி ஶ்ரேஷ்டம் ராகவ: ஶோககர்ஶித: ।
நேத்ராப்யாமஶ்ரு பூர்ணாப்யாம் ஸுக்ரீவ மிதமப்ரவீத் ॥ 2

தம் மணிஶ்ரேஷ்டம்	-	அந்த உத்தமமான ஆபரணத்தைப்
த்ருஷ்ட்வா து	-	பார்த்து உடனே
ராகவ:	-	ஸ்ரீராகவர்
அஶ்ருபூர்ணாப்யாம்	-	கண்ணீர் ததும்பும்
நேத்ராப்யாம்	-	கண்களுடன்
ஶோககர்ஶித:	-	மனோவேதனையால் வருந்திக் கலக்கமடைந்தவராய்
ஸுக்ரீவம்	-	ஸுக்ரீவரைப் பார்த்து
இதம்	-	பின்வருவதை
அப்ரவீத்	-	சொன்னார்.

यथैव धेनुः स्रवति स्नेहाद्वत्सस्य वत्सला ।
तथा ममापि हृदयं मणिरत्नस्य दर्शनात् ॥

யதைவ தேனு: ஸ்ரவதி ஸ்நேஹா த்வத்ஸஸ்ய வத்ஸலா ।
ததா மமாபி ஹ்ருதயம் மணிரத்நஸ்ய தர்ஶநாத் ॥ 3

மணிரத்நஸ்ய	-	‘ஆபரணோத்தமத்தின்
தர்ஶநாத்	-	தர்சனத்தால்

மம ஹ்ருதயம் அபி - எனது ஹிருதயமும்
வத்ஸலா தேநுः - கன்றினிடம் வாத்ஸல்யமுடைய ஓர் பசு
வத்ஸஸ்ய - கன்றுக்கு
ஸ்நேஹாத் - அன்பினால்
யதா - எப்படியோ
ததா ஏவ - அப்படியே
ஸ்ரவதி - உருகுகின்றது.

मणिरत्नमिदं दत्तं वैदेह्याः श्वशुरेण मे ।
वधूकाले यथाबद्धमधिकं मूर्ध्नि शोभते ॥

மணிரத்நமிதம் தத்தம் வைதேஹ்யா: ஶ்வஶுரேண மே ।
வதூகாலே யதா பத்த மதிகம் மூர்த்நி ஶோபதே ॥ 4

இதம் - ''இந்த
மணிரத்நம் - ஆபரணோத்தமமானது
வைதேஹ்யா - வைதேஹிக்கு
மே ஶ்வஶுரேண - எனது மாமனாரால்
தத்தம் - கொடுக்கப்பட்டது.
வதூகாலே - விவாஹ காலத்தில்
மூர்த்நி - சிரஸில்
பத்தம் - அணியப் பெற்றதாய்
யதா - அப்படியிருத்தலால்
அதிகம் - பின்னுமதிகமாய்
ஶோபதே - அழகு பெற்று விளங்கிற்று.

अयं हि जलसम्भूतो मणिः सज्जनपूजितः ।
यज्ञे परमतुष्टेन दत्तः शक्रेण धीमता ॥

அயம் ஹி ஜலஸம்பூதோ மணி: ஸஜ்ஜன பூஜித: ।
யஞ்ஞே பரமதுஷ்டேந தத்த: ஶக்ரேண தீமதா ॥ 5

ஜலஸம்பூதः - ''நீரில் பிறந்ததும்
ஸஜ்ஜநபூஜிதः - நல்லவர்களால் நன்கு மதிக்கப் பெற்றதுமான
அயம் மணிः ஹி - இந்த மணிதான்
தீமதா - மதிமானாய்
பரமதுஷ்டேந - மிகவும் மனமகிழ்ந்த
ஶக்ரேண - இந்திரனால்
யஜ்ஞே - யாகத்தில்
தத்தः - பரிசாய்க் கொடுக்கப்பட்டது.

इमं दृष्ट्वा मणिश्रेष्ठं यथा तातस्य दर्शनम् ।
अद्यास्म्यवगतः सौम्य वैदेहस्य तथा विभोः ॥

இமம் த்ருஷ்ட்வா மணிஶ்ரேஷ்டம் யதா தாதஸ்ய தர்ஶனம் ।
அத்யாஸ்ம்யவகத: ஸௌம்ய வைதேஹஸ்ய ததாவிபோ: ॥ 6

ஸௌம்ய - ஓ ஸௌம்யரே!
அத்ய - இப்பொழுது
இமம் - இந்த
மணிஶ்ரேஷ்டம் - ஆபரணோத்தமத்தை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
தாதஸ்ய - தகப்பனாருடையவும்
விபோ: - ஜிதேந்திரியரான
வைதேஹஸ்ய - விதேஹ மன்னருடையவும்
தர்ஶநம் - தர்சனத்தை
அவகத: - அடைந்தது
யதா ததா - எப்படிப்பட்டதாயிருக்குமோ அப்படியாய்
அஸ்மி - இருக்கிறேன்.

अयं हि शोभते तस्याः प्रियाया मूर्ध्नि मे मणिः ।
अद्यास्य दर्शनेनाहं प्राप्तां तामिव चिन्तये ॥

அயம் ஹி ஶோபதே தஸ்யா: ப்ரியாயா மூர்த்நி மே மணி: ।
அத்யாஸ்ய தர்ஶநே நாஹம் ப்ராப்தாம் தாமிவ சிந்தயே ॥ 7

மே - ‘‘எனது
ப்ரியாயா: - காதலியான
தஸ்யா: - அவளது
மூர்த்நி - முடியில்
அயம் - இந்த
மணி: - ஆபரணம்
ஶோபதே - அழகு பெற்று விளங்கும்.
அஹம் - நான்
அத்ய - இப்பொழுது
அஸ்ய - இதனுடைய
தர்ஶநேந - தர்சனத்தால்
தாம் ஹி - அவளையே
ப்ராப்தாம் இவ - அடைந்ததுபோல்
சிந்தயே - எண்ணுகிறேன்.

किमाह सीता वैदेही ब्रूहि सौम्य पुनः पुनः ।
पिपासुमिव तोयेन सिञ्चन्ती वाक्यवारिणा ॥

கிமாஹ ஸீதா வைதேஹீ ப்ரூஹி ஸௌம்ய புந: புந: ।
பிபாஸுமிவ தோயேந ஸிஞ்சந்தீ வாக்யவாரிணா ॥ 8

ஸௌம்ய - ‘‘ஓ ஸௌம்யரே!
வைதேஹீ - விதேஹ ராஜ புத்ரியான
ஸீதா - ஸீதை

பிபாஸும்	-	தாஹம் கொண்டவனை
தோயேந	-	தண்ணீரால்
இவ	-	எப்படியோ அப்படி
வாக்யவாரிணா	-	வாக்யங்களாகிற ஜலத்தினால்
ஸிஞ்சந்தீ	-	நனைப்பவளாய்
கிம் ஆஹ	-	என்ன சொன்னாள்?
புநः புநः	-	பின்னும் ஓர் தடவை
ப்ரூஹீ	-	சொல்லும்.

इतस्तु कि दु:खतरं यदिमं वारिसंभवम् ।
मणिं पश्यामि सौमित्रे वैदेहीमागतां विना ॥

இதஸ்து கிம் துக்கதரம் யதிமம் வாரி ஸம்பவம் ।
மணிம் பஶ்யாமி ஸௌமித்ரே வைதேஹீ மாகதம் விநா ॥ 9

ஸௌமித்ரே	-	"ஓ லக்ஷ்மணா!
வைதேஹீம்	-	வைதேஹியை
விநா	-	விட்டுப் பிரிந்து
ஆகதம்	-	கையில் கிடைத்திருக்கிற
இமம்	-	இந்த
வாரிஸம்பவம் மணிம்	-	நீரில் பிறந்த மணியை
பஶ்யாமி யத்	-	பார்க்கிறேன் என்கிற
இதः து	-	இதைக் காட்டிலும்
துःகதரம்	-	பெரிய துக்கம்
கிம்	-	என்ன உண்டு?

चिरं जीवति वैदेही यदि मासं धरिष्यति ॥
क्षणं सौम्य न जीवेयं विना तामसितेक्षणाम्॥

சிரம் ஜீவதி வைதேஹீ யதி மாஸம் தரிஷ்யதி ।
க்ஷணம் ஸௌம்ய ந ஜீவேயம் விநா தாமஸி தேக்ஷணாம் ॥ 10

ஸௌம்ய	-	"நேசனே!
வைதேஹீ	-	வைதேஹி
மாஸம்	-	ஒரு மாதக் காலம்
தரிஷ்யதி யதி	-	உயிர் தரித்திருப்பாள் என்றால்
சிரம் ஜீவதி	-	தீர்க்காயுளுடையவளாகிறாள்;
அஸிதேக்ஷணாம்	-	கருங்கண்ணாளான
தாம்	-	அவளை
விநா	-	விட்டுப் பிரிந்து
க்ஷணம்	-	இனி கணப் பொழுதும்
ந ஜீவேயம்	-	உயிரை வைத்திரேன்.

नय मामपि तं देशं यत्र दृष्टा मम प्रिया ।
न तिष्ठेयं क्षणमपि प्रवृत्तिमुपलभ्य च ॥

நய மாமபி தம் தேஶம் யத்ர த்ருஷ்டா மம ப்ரியா । 11
ந திஷ்டேயம் க்ஷணமபி ப்ரவ்ருத்தி முபலப்ய ச ॥

மம - ‘‘எனது
ப்ரியா - மனைவி
யத்ர - எங்கு
த்ருஷ்டா - காணப்பட்டாளோ,
தம் - அந்த
தேஶம் - இடத்திற்கு
மாம் அபி - என்னையும்
நய - அழைத்துக் கொண்டு போய் விடு.
ப்ரவ்ருத்திம் - தத்கால விருத்தாந்தத்தை
உபக்தப்ய ச - தெரிந்து கொண்டும்
க்ஷணம் அபி - க்ணப் பொழுதுகூட
ந திஷ்டேயம் - காலஹரணம் செய்யேன்.

कथं सा मम सुश्रोणी भीरुभीरुः सती सदा ।
भयावहानां घोराणां मध्ये तिष्ठति रक्षसाम् ॥

கதம் ஸா மம ஸுஶ்ரோணீ பீரு பீரு: ஸதீ ஸதா ।
பயாவஹாநாம் கோராணாம் மத்யே திஷ்டதி ரக்ஷஸாம் ॥ 12

ஸுஶ்ரோணீ - ‘‘நுண்ணிடையாளான
மம - எனது
ஸா - அந்த
ஸதீ - கற்புள்ள மனைவி
ஸதா - எந்த வேளையும்
பயாவஹாநாம் - பயமுறுத்தி வருகின்ற
கோராணாம் - கோரமான
ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களின்
மத்யே - இடையில்
பீரு பீருঃ - நடுநடுங்கியவளாய்
கதம் - என்ன
திஷ்டதி - பாடு படுகிறாளோ?

शारदस्तिमिरोन्मुक्तो नूनं चन्द्र इवाम्बुदैः ।
आवृतं वदनं तस्या न विराजति राक्षसैः ॥

ஶாரதஸ்திமிரோந் முக்தோ நூநம் சந்த்ர இவாம் புதை: ।
ஆவ்ருதம் வதனம் தஸ்யா ந விராஜதி ராக்ஷஸை: ॥ 13

தஸ்யாঃ - ‘‘அவளுடைய
வதநம் - முகம்
ராக்ஷஸைঃ - அரக்கர்களால்
ஆவ்ருதம் - மறைக்கப்பட்டதாய்
ஶாரதঃ - சரத் காலத்து.

திமிரோந்முக்த: - மங்கலில்லாத
சந்த்ர: - சந்திரன்
அம்புதை: - மேகங்களால்
இவ - எப்படியோ அப்படி
ந விராஜித நூநம் - சோபையற்றிருக்குமே!

किमाह सीता हनुमंस्तत्त्वतः कथयाद्य मे ।
एतेन खलु जीविष्ये भेषजेनातुरो यथा ॥

கிமாஹ ஸீதா ஹநுமன் தத்த்வத: கதயாத்ய மே ।
ஏதே ந கலு ஜீவிஷ்யே பேஷஜேநாதுரோ யதா ॥ 14

ஹநுமன் - "ஹனுமானே!
ஸீதா - ஸீதை
கிம் ஆஹ - யாது சொன்னாள்?
தத்வத: - ஏற்றக் குறைவின்றி
மே - எனக்கு
கதய - சொல்லு.
ஆதுர: - நோயிற்பட்டவன்
பேஷஜேந - மருந்தைக் கொண்டு
யதா - எப்படியோ அப்படி
அத்ய - இப்பொழுது
ஏதேந கலு - இதைக் கொண்டுதானே
ஜீவிஷ்யே - நான் தரிக்க வேண்டும்.

मधुरा मधुरालापा किमाह मम भामिनी ।
मद्विहीना वरारोहा हनुमन् कथयस्व मे ॥

மதுரா மதுராலாபா கிமாஹ மம பாமி நீ ।
மத்விஹீநா வராரோஹா ஹநுமந் கதயஸ்வ மே ॥ 15

வராரோஹா - "ஸர்வாங்க ஸுந்தரியும்
மதுரா - ஹிதமாய்நடப்பவளும்
மதுராலாபா - தேன்மொழியாளும்
மத்விஹீநா - என்னை விட்டுப்பிரிந்திருக்கிறவளுமான
மம - எனது
பாமிநீ - கட்டழகி
கிம் ஆஹ - என்ன சொல்லி அனுப்பினாள்?
ஹநுமன் - ஹனுமானே!
மே - எனக்கு
கதயஸ்வ - விவரமாய்ச் சொல்லு."

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஸீதா பாஷித ப்ரஶ்நோ நாம ஷட்ஷஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

ஸப்தஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 67

एवमुक्तस्तु हनुमान् राघवेण महात्मना ।
सीताया भाषितं सर्वं न्यवेदयत राघवे ॥

ஏவமுக்தஸ்து ஹநுமாந் ராகவேண மஹாத்மநா । 1
ஸீதாயா பாஷிதம் ஸர்வம் ந்ய வேதயத ராகவே ॥

மஹாத்மநா - மஹாத்மாவான
ராகவேண - `ஸ்ரீராகவரால்
ஏவம் - இவ்வாறு
உக்தஃ - சொல்லிக் கேட்ட
ஹநுமான் - ஹனுமந்தர்
து - உடனை
ஸீதாயாஃ பாஷிதம் - ஸீதையின் மொழியை
ஸர்வம் - முற்றும்
ராகவே - ஸ்ரீராகவரிடத்தில்
ந்யவேதயத - அறிவித்தார்.

इदमुक्तवती देवी जानकी पुरुषर्षभ ।
पूर्ववृत्तमभिज्ञानं चित्रकूटे यथातथम् ॥

இத முக்த வதீ தேவீ ஜானகீ புருஷர் ஷப । 2
பூர்வ வ்ருத்தமபிஞானம் சித்ரகூடே யதா ததம் ॥

புருஷர்ஷப - ''புருஷோத்தமரே!
ஜாநகீ தேவீ - ஜானகீ தேவியார்
சித்ரகூடே - சித்திரகூடத்தில்
இதம் - இந்த
பூர்வவ்ருத்தம் - முன் நடந்த விருத்தாந்தத்தை
அபிஜ்ஞாநம் - அபிக்ஞானமாக
யதாததம் - ஸகல விவரங்களும் அடங்கியபடி
உக்தவதீ - சொன்னாள்.

सुखसुप्ता त्वया सार्धं जानकी पूर्वमुत्थिता ।
वायसः सहसोत्पत्य विददार स्तनान्तरे ॥

ஸுகஸுப்தா த்வயா ஸார்தம் ஜானகீ பூர்வ முத்திதா ।
வாயஸ: ஸஹஸோத்பத்ய விததார ஸ்தநாந்தரே ॥ 3

த்வயா - ''உம்முடன்
ஸார்தம் - கூட இருக்கையில்
ஸுகஸுப்தா - ஸுகமாகக் கண் வளர்ந்த
ஜாநகீ - ஜானகியார்
பூர்வம் - முன்னதாக

உத்திதா - விழித்தெழுந்தனர்.
வாயஸ: உத்பத்ய - ஒரு காகம் பறந்தோடி வந்து
ஸ்தநாந்தரே - மார்பில்
ஸஹஸா - முரட்டுத் தனமாய்
விரராத - காயப்படுத்திற்று.

पर्यायेण च सुप्तस्त्वं देव्यङ्के भरताग्रज ।
पुनश्च किल पक्षी स देव्या जनयति व्यथाम् ।।

பர்யாயேண ச ஸுப்தஸ்த்வம் தேவ்யங்கே பரதாக்ரஜ ।
புனஶ்ச கில பக்ஷீ ஸ தேவ்யா ஜனயதி வ்யதாம் ॥ 4

பரதாக்ரஜ - ''பரதனுடைய தமையனாரே!
பர்யாயேண - பின்பு
தேவ்யங்கே - தேவியின் மடியில்
த்வம் - நீர்
ஸுப்த: - கண் வளர்ந்தீர்;
புந: ச - மறுபடியும்
ஸ: பக்ஷீ - அதே பறவை
தேவ்யா: - தேவிக்கு
ச - இன்னும்
வ்யதாம் - வேதனையை
ஜநய்தி - உண்டு பண்ணிற்று.

पुनः पुनरुपागम्य विरराद भृशं किल ।
ततस्त्वं बोधितस्तस्याः शोणितेन समुक्षितः ।।

புன: புனருபாகம்ய விரராத ப்ருஶம் கில ।
ததஸ்த்வம் போதிதஸ் தஸ்யா: ஶோணிதேந ஸமுக்ஷித: ॥ 5

புந: புந: - ''ஒரு தடவைக்குப் பல தடவையாய்
உபாகம்ய - மேல் விழுந்து
ப்ருஶம் - மிகவும்
விரராத - புண்படுத்திற்று;
தத: - அப்பொழுது
தஸ்யா: - அவளுடைய
ஶோணிதேந - இரத்தத்தால்
த்வம் - நீர்
ஸமுக்ஷித: - நனைந்தவரானீர்;
கில - அல்லவா
போதித: - எழுப்பவும்பட்டீர்.

वायसेन च तेनैवं सततं बाध्यमानया ।
बोधितः किल देव्या त्वं सुखसुप्तः परन्तप ।।

வாயஸேந ச தேநைவம் ஸததம் பாத்யமானயா ।
போதித: கில தேவ்யா த்வம் ஸுகஸுப்த: பரந்தப ॥ 6

பரந்தப	“பகைவருக்குக் காலனே!
ஸுகஸுப்த: த்வம்	அயர்ந்து கண்வளர்ந்து கொண்டிருந்த நீர்
தேந ஏவ	அதே
வாயஸேந	காக்கையால்
ஸததம்	ஓய்தலின்றி
பாத்யமாநயா	துன்புறுத்தப்பட்ட
தேவ்யா ச	தேவியாராலேயே
கில	அனிஷ்டத்தால் (விருப்பமில்லாமலேயே)
போதித:	எழுப்பப்பட்டீர்.

तां तु दृष्ट्वा महाबाहो दारितां च स्तनान्तरे ।

आशीविष इव क्रुद्धो निश्वसन्नभ्यभाषथाः ॥

தாம் து த்ருஷ்ட்வா மஹாபாஹோ தாரிதாம் ச ஸ்தநாந்தரே ।
ஆசீவிஷ இவ க்ருத்தோ நி: ஶ்வஸந்நப்ய பாஷதா: ॥ 7

மஹாபாஹோ	“மஹா பாஹுவே!
ஸ்தநாந்தரே	மார்பில்
தாரிதாம் த்ருஷ்ட்வா	புண்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகக் கண்டு
து	உடனே
க்ருத்த:	சினங்கொண்டவராய்
ஆஶீவிஷ: இவ	பாம்பு போல்
நி:ஶ்வஸந்	பெருமூச்செறிந்து
தாம் ச	அவளைப் பார்த்தும்
அப்யபாஷதா:	இப்படிப் பேசினீர்.

नखाग्रैः केन ते भीरु दारितं तु स्तनान्तरम् ।

कः क्रीडति सरोषेण पञ्चवक्त्रेण भोगिना ॥

நகாக்ரை: கேந தே பீரு தாரிதம் து ஸ்தநாந்தரம் ।
க: க்ரீடதி ஸரோஷண பஞ்ச வக்த்ரேண போகிநா ॥ 8

பீரு	‘‘‘அச்சமுற்றிருக்கிறவளே!
தே ஸ்தநாந்தரம்	உனது மார்பு
கேந	எவனால்
நகாக்ரை:	நகங்களால்
தாரிதம்	புண்படுத்தப்பட்டது?
ஸரோஷேண	சீற்றம் கொண்ட
பஞ்சவக்த்ரேண	ஐந்து தலை
போகிநா து	நாகத்துடனேயே
க:	எவன்
க்ரீடதி	விளையாடுகிறான்?’’

निरीक्षमाणः सहसा वायसं समवैक्षथाः ।
नखैः सरुधिरैस्तीक्ष्णैस्तामेवाभिमुखं स्थितम् ॥

நிரீக்ஷமாண: ஸஹஸா வாயஸம் ஸமவைக்ஷதா: ।
நகை: ஸருதிரைஸ் தீக்ஷணைஸ்தாமேவாபிமுகம் ஸ்திதம் ॥ 9

ஸஹஸா	-	‘‘உடனே
நிரீக்ஷமாண:	-	நாற்புறமும் கண் நோக்கியவராய்
தாம்	-	அவளுக்கு
அபிமுகம் ஏவ	-	எதிராகவே
ஸருதிரை:	-	குருதி படிந்த
தீக்ஷ்ணை: நகை:	-	கூரிய நகங்களுடனே
ஸ்திதம்	-	நின்று கொண்டிருந்த.
வாயஸம்	-	காகத்தை
ஸமவைக்ஷதா:	-	கண்டு விட்டீர்.

सुतः किल स शक्रस्य वायसः पततां वरः ।
धरान्तरचरः शीघ्रं पवनस्य गतौ समः ॥

ஸுத: கில ஸ ஶக்ரஸ்ய வாயஸ: பததாம் வர: ।
தராந்தர சர: ஶீக்ரம் பவனஸ்ய கதௌ ஸம: ॥ 10

ஸ: வாயஸ:	-	‘‘அந்தக் காகம்
ஶக்ரஸ்ய	-	இந்திரனுடைய
ஸுத:	-	மைந்தன்;
பததாம்	-	பறவைகளில்
வர:	-	சிறந்தது;
கதௌ	-	கதியில்
பவநஸ்ய	-	வாயுவுக்கு
ஸம:	-	நிகரானது;
கில	-	ஆதலால்
ஶீக்ரம்	-	சடக்கென
தராந்தரசர:	-	மண்ணில் மறைந்து விட்டது.

ततस्तस्मिन् महाबाहो कोपसंवर्तितेक्षणः ।
वायसे त्वं कृथाः क्रूरां मतिं मतिमतां वर ॥

ததஸ்தஸ்மிந் மஹாபாஹோ கோபஸம்வர்திதேக்ஷண: ।
வாயஸே த்வம் க்ருதா: க்ரூராம் மதிம் மதிமதாம் வர ॥ 11

மதிமதாம்	-	‘‘அறிவுடையவரில்
வர	-	சிறந்தவரே!
மஹாபாஹோ	-	மஹாபாஹுவே!
த்வம்	-	நீர்
தஸ்மிந்	-	அந்த

வாயஸே - காக்கை விஷயத்தில்
ததஃ - ஆனது பற்றி
கோபஸம்வர்திதேக்ஷணஃ- ஆற்ற மாட்டாதவராய் சிக்ஷிக்க எண்ணம் கொண்டவராய்
க்ரூராம் - கொடுமையான
மதிம் - தீர்மானத்தை
க்ருதாஃ - விதித்தீர்.

स दर्भं संस्तराद्गृह्य ब्रह्मास्त्रेण ह्ययोजयः ।
स दीप्त इव कालाग्निर्जज्वालाभिमुखः खगम् ॥

ஸ தர்பம் ஸம்ஸ்தராத் க்ருஹ்ய ப்ரஹ்மாஸ்த்ரேண ஹ்யயோஜய: ।
ஸ தீப்த இவ காலாக்நிர்ஜஜ்வாலாபிமுக: ககம் ॥ 12

ஸஃ - "அந்த நீர்
ஸம்ஸ்தராத் - தர்ப்பாஸனத்தில் இருந்து
தர்பம் ஹி - ஓர் தர்ப்பைப் புல்லையே
க்ருஹ்ய - போதுமெனக் கொண்டு
ப்ரஹ்மாஸ்த்ரேண - பிரம்மாஸ்திர மந்திரத்தால்
அயோஜயஃ - ஓதி விட்டீர்.
ககம் - பக்ஷிக்காக
அபிமுகஃ - சித்தமாக்கப்பட்ட
ஸஃ - அது
தீப்தஃ - பற்றியெரியும்
காலாக்நிஃ இவ - ஊழித் தீயென
ஜஜ்வால - பற்றி எரிந்தது.

क्षिप्तवांस्त्वं प्रदीप्तं हि दर्भं तं वायसं प्रति ।
ततस्तु वायसं दीप्तः स दर्भोऽनुजगाम ह ॥

க்ஷிப்தவாம்ஸ்த்வம் ப்ரதீப்தம் ஹி தர்பம் தம் வாயஸம் ப்ரதி ।
ததஸ்து வாயஸம் தீப்த: ஸ தர்போ஽நு ஜகாம ஹ ॥ 13

த்வம் - "நீர்
ப்ரதீப்தம் - கிளர்ந்தெரியும்
தம் - அந்த
தர்பம் து - தர்ப்பைப் புல்லையே
வாய்ஸம் ப்ரதி - காக்கையை நோக்கி
க்ஷிப்தவாந் - விடுத்தீர்.
ஹ - என்ன சொல்வேன்!
ததஃ - அப்போதிலிருந்து
ஸஃ - அந்த
தர்பஃ - தர்ப்பம்

தீப்தஃ	எரிந்து கொண்டு
வாயஸம் ஹி	காக்கையே
அநுஜகாம	துரத்திக் கொண்டு அதன் பின்பே சென்றது.

स पित्रा च परित्यक्तः सुरैश्च समहर्षिभिः ।
त्रीँल्लोकान् सम्परिक्रम्य त्रातारं नाधिगच्छति ॥
ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த: ஸுரைஸ்ச ஸ மஹர்ஷிபி: ।
த்ரீன்லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய த்ராதாரம் நாதி கச்சதி ॥ 14

ஸஃ	"அது
த்ரீந்	மூன்று
லோகாந்	உலகங்களையும்
ஸம்பரிக்ரம்ய	ஓடியலைந்து பார்த்து
ஸமஹர்ஷிபிஃ	மஹரிஷிகளோடு கூடின
ஸுரைஃ ச	தேவர்களாலும்
பித்ரா ச	தந்தையாலும்
பரித்யக்தஃ	கைவிடப்பட்டதாய்
த்ராதாரம்	காப்பாரொருவரை
ந அதிகச்சதி	பெறவில்லை.

पुनरेवागतस्त्रस्तस्त्वत्सकाशमरिन्दम ।
स तं निपतितं भूमौ शरण्यः शरणागतम् ॥
वधार्हमपि काकुत्स्थ कृपया पर्यपालयः ॥
புனரேவாகத ஸ்த்ரஸ்தஸ் த்வத் ஸகாஶமரிந்தம ।
ஸ தம் நிபதிதம் பூமௌ ஶரண்ய: ஶரணாகதம் ॥
வதார்ஹமபி காகுத்ஸ்த க்ருபயா பர்யபாலய: ॥ 15

காகுத்ஸ்த	"காகுத்ஸ்தரே!
அரிந்தம	சத்ரு ஸம்ஹாரகரே!
ஸஃ	அது
த்ரஸ்தஃ	அஞ்சி நடுங்கியதாய்
புநஃ	மறுபடியும்
த்வத்ஸகாஶம் ஏவ	உமது ஸன்னிதிக்கே
ஆகதஃ	வந்து சேர்ந்தது;
ஶரண்யஃ	சரண்யரான நீர்
பூமௌ	தரையில்
ஶரணாகதம்	விழுந்து கிடந்த அதை
வதார்ஹம் அபி	கொலைக்குரியதாயிருந்தும்
க்ருபயா	கிருபையால்
பர்யபாலயஃ	காத்தருளினீர்.

मोघमस्त्रं न शक्यं तु कर्तुमित्येव राघव ।
भवांस्तस्याक्षि काकस्य हिनस्ति स्म स दक्षिणम्॥

மோகமஸ்த்ரம் ந ஶக்யம் து கர்துமித்யேவ ராகவ ।
பவான் தஸ்யாக்ஷி காகஸ்ய ஹிநஸ்தி ஸ்ம ஸ தக்ஷிணம் ॥ 16

ராகவ	-	''ஓ! ராகவரே!
ஸ: பவாந்	-	அந்த நீர்
து	-	அப்பொழுது
அஸ்த்ரம்	-	'பாணத்தை
மோகம் கர்தும்	-	வீணாகச் செய்ய
ந ஶக்யம்	-	முடியாது'
இதி ஏவ	-	என்றுதான்
தஸ்ய காகஸ்ய	-	அந்தக் காகத்தின்
தக்ஷிணம் அக்ஷி	-	வலக் கண்ணை
ஹிநஸ்தி ஸ்ம	-	அழித்து விட்டீர்.

राम त्वां स नमस्कृत्य राज्ञे दशरथाय च ।
विसृष्टस्तु तदा काकः प्रतिपेदे स्वमालयम् ॥

ராம த்வாம் ஸ நமஸ்க்ருத்ய ராஜ்ஞே தஶரதாய ச ।
விஸ்ருஷ்டஸ்து ததா காக: ப்ரதிபேதே ஸ்வமாலயம் ॥ 17

ராம	-	''ஶ்ரீராமரே!
ஸ: காக:	-	அந்தக் காகம்
த்வாம் து	-	உமக்கும்
தஶரதாய ராஜ்ஞே ச	-	தசர மன்னருக்கும்
நமஸ்க்ருத்ய	-	தண்டன் ஸமர்ப்பித்து
ததா	-	அப்பொழுது
விஸ்ருஷ்ட:	-	போக விடை பெற்றதாய்
ஸ்வம் ஆலயம்	-	தன் இருப்பிடத்திற்கு
ப்ரதீபேதே	-	போய்ச் சேர்ந்தது.

एवमस्त्रविदां श्रेष्ठः सत्ववान् शीलवानपि ।
किमर्थमस्त्रं रक्षःसु न योजयति राघवः ॥

ஏவமஸ்த்ர விதாம் ஶ்ரேஷ்ட: ஸத்வவாஞ்ஶீலவாநபி ।
கிமர்தமஸ்த்ரம் ரக்ஷ: ஸு ந யோஜயதி ராகவ: ॥ 18

ஏவம்	-	''இவ்விதமாக
ராகவ:	-	ஶ்ரீராகவர்
அஸ்த்ரவிதாம்	-	அஸ்திர வித்துக்களில்
ஶ்ரேஷ்ட:	-	முதன்மை பெற்றவராயும்
ஸத்வவாந்	-	ஸத்வமுடையவராயும்
ஶீலவாந்	-	சீலமுள்ளவராயும்
அபி	-	இருந்தும்
ரக்ஷஸ்ஸு	-	அரக்கர்களிடத்தில்

அஸ்த்ரம்	-	*அஸ்திரத்தை*
கிமர்தம்	-	*யாது காரணத்தால்*
ந யோஜயதி	-	*பிரயோகியாதிருக்கிறார்?*

न नागा नापि गन्धर्वा नासुरा न मरुद्गणाः ।
न च सर्वे रणे शक्ता रामं प्रति समासितुम् ॥
ந நாகா நாபி கந்தர்வா நாஸுரா ந மருத்கணா: ।
ந ச ஸர்வே ரணே ஶக்தா ராமம் ப்ரதி ஸமாஸிதும் ॥ 19

நாகா: ந	-	**"நாகர்களல்ல,**
கந்தர்வா: ந	-	**கந்தர்வர்களல்ல,**
அஸுரா: ந	-	*அஸுரர்களல்ல,*
மருத்கணா: ந	-	**மருத்கணங்களல்ல,**
ஸர்வே	-	**யாவரும்**
அபி ச	-	**கூடினாலும்**
ரணே	-	*யுத்தத்தில்*
ராமம்	-	**ஸ்ரீராமருக்கு**
ப்ரதிஸமாஸிதும்	-	*எதிராக நிற்க*
ந ஶக்தா:	-	**வல்லவர் இல்லை.**

तस्य वीर्यवतः कश्चिद्यद्यस्ति मयि सम्भ्रमः ।
क्षिप्रं सुनिशितैर्बाणैर्हन्यतां युधि रावणः ॥
தஸ்ய வீர்யவத: கஶ்சித் யத்யஸ்தி மயி ஸம்ப்ரம: ।
க்ஷிப்ரம் ஸுநிஶிதைர் பாணைர் ஹந்யதாம் யுதி ராவண: ॥ 20

வீர்யவத:	-	"வீரரான
தஸ்ய	-	*அவருக்கு*
மயி	-	**என்னிடத்தில்**
கஶ்சித்	-	**சிறிதேனும்**
ஸம்ப்ரம:	-	**மதிப்பு**
அஸ்தி யதி	-	**இருக்குமானால்**
ஸுநிஶிதை: பாணை:	-	**கூரிய பாணங்களால்**
க்ஷிப்ரம் ராவண:	-	**உடனே ராவணன்**
யுதி	-	**யுத்தத்தில்**
ஹந்யதாம்	-	**கொல்லப்பட வேண்டும்.**

भ्रातुरादेशमाज्ञाय लक्ष्मणो वा परन्तपः ।
स किमर्थं नरवरो न मां रक्षति राघवः ॥
ப்ராதுராதேஶ மாஞாய லக்ஷ்மணோ வா பரந்தப: ।
ஸ கிமர்தம் நரவரோ ந மாம் ரக்ஷதி ராகவ: ॥ 21

பரந்தப:	‘‘சத்துருக்களை எரிப்பவரும்
ராகவ:	ரகுகுலத்தில் பிறந்தவரும்
நரவர:	புருஷோத்தமருமான
ஸ: லக்ஷ்மண: வா	அந்த லக்ஷ்மணன்தான்
ப்ராது:	அண்ணனது
ஆதேஶம்	நியமனத்தை
ஆஜ்ஞாய	பெற்று வந்து
மாம்	என்னை
கிமர்தம்	ஏனோ
ந ரக்ஷதி	மீட்காதிருக்கிறான்?

शक्तौ तौ पुरुषव्याघ्रौ वाय्वग्निसमतेजसौ ।
सुराणामपि दुर्धर्षौ किमर्थं मामुपेक्षत: ॥

ஶக்தௌ தௌ புருஷவ்யாக்ரௌ வாய்வக்நி ஸமதேஜஸௌ ।
ஸுராணாமபி துர்தர் ஷௌ கிமர்தம் மாமுபேக்ஷத: ॥ 22

புருஷவ்யாக்ரௌ	‘‘ஆண் புலிகளும்
வாய்வக்நிஸமதேஜஸௌ	வாயுவும் அக்னியும் போன்ற திறலுடையவர்களும்
ஸுராணாம் அபி	தேவர்களுக்கும்
துர்தர்ஷௌ	அச்சமுண்டாக்கும்
ஶக்தௌ	சக்தியுடையவர்களுமான
தௌ	அவ்விருவர்கள்
கிமர்தம்	ஏன்
மாம்	என்னை
உபேக்ஷத:	உபேக்ஷிக்கிறார்கள்?

ममैव दुष्कृतं किञ्चिन्महदस्ति न संशय: ।
समर्थौ सहितौ यन्मां नावेक्षेते परन्तपौ ॥

மமைவ துஷ்க்ருதம் கிஞ்சிந் மஹதஸ்தி ந ஸம் ஶய: ।
ஸமர்தை ஸஹிதௌ யன்மாம் நாவேக்ஷேதே பரந்தபௌ ॥ 23

ஸமர்தௌ	‘‘ஸாமர்த்தியமுடைய
பரந்தபௌ	ஜயசாலிகளாய்
ஸஹிதௌ	சேர்ந்திருக்கும் அவ்விருவர்கள்
மாம்	என்னை
ந அவேக்ஷேதே	கவனியாதிருக்கிறார்கள்
யத்	என்கிறதால்
மம ஏவ	எனக்கே
மஹத்	மஹத்தான
துஷ்க்ருதம்	துஷ்கிருத்யம் (பாபம்)
அஸ்தி	ஸம்பவமாயிருக்க வேண்டும்

ஸம்ஶய:	சந்தேஹம்
கிஞ்சித்	கொஞ்சமும்
ந	இல்லை.''

वैदेह्या वचनं श्रुत्वा करुणं साश्रु भाषितम् ।
पुनरप्यहमार्यां तामिदं वचनमब्रवम् ॥

வைதேஹ்யா வசனம் ஶ்ருத்வா கருணம் ஸாஶ்ருபாஷிதம் ।
புனரப்யஹமார்யாம் தாமிதம் வசனமப்ரவம் ॥ 24

வைதேஹ்யா	''வைதேஹியால்
கருணம்	இரக்கமெழும்படி
ஸாஶ்ரு	கண்ணும் கண்ணீருமாய்
பாஷிதம்	சொல்லப்பட்ட
வசநம் ஶ்ருத்வா	வசனத்தைக் கேட்டு
தாம்	அந்த
ஆர்யாம்	அம்மணிக்கு
அஹம்	நான்
புந: அபி	மீளவும்
இதம்	பின்கண்ட
வசநம்	வசனத்தை
அப்ரவம்	விண்ணப்பம் செய்தேன்.

त्वच्छोकविमुखो रामो देवि सत्येन ते शपे ।
रामे दुःखाभिभूते तु लक्ष्मणः परितप्यते ॥

த்வச் சோக விமுகோ ராமோ தேவி ஸத்யேந தே ஶபே ।
ராமே துக்காபி பூதே து லக்ஷ்மண: பரிதப்யதே ॥ 25

தேவி	''ஓ தேவி!
தே	உமக்கு
ஸத்யேந	சத்தியத்தின் மீது
ஶபே	ஆணையிட்டுக் கூறுகின்றேன்;
ராம:	ஸ்ரீராமர்
த்வச்சோகவிமுக:	உமது துக்கத்தால் மற்றெதையும் வெறுத்திருக்கின்றார்;
ராமே	ஸ்ரீராமர்
து:காபிபூதே	துக்கத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கையில்
து	அதனால்
லக்ஷ்மண:	லக்ஷ்மணர்
பரிதப்யதே	சோகமுறுகின்றார்.

कथञ्चिद्भवती दृष्टा न कालः परिशोचितुम् ।
इमं मुहूर्तं दुःखानामन्तं द्रक्ष्यसि भामिनि ॥

கதஞ்சித்பவதீ த்ருஷ்டா ந கால: பரிஶோசிதும் ।
இமம் முஹூர்தம் துக்காநாமந்தம் த்ரக்ஷ்யஸி பாமிநி ॥ 26

பாமிநி	-	''ஓ பெருமை பெற்ற அம்மணி!
பவதி	-	பெருமாட்டியான நீர்
கதஞ்சித்	-	தெய்வாதீனமாய்
த்ருஷ்டா	-	தரிசனமானீர்;
பரிஶோசிதும்	-	துக்கிப்பதற்கு
ந கால:	-	(இது) சமயமில்லை;
இமம் முஹூர்தம்	-	இப்பொழுதே
து:காநாம்	-	துக்கங்களின்
அந்தம் த்ரக்ஷ்யஸி	-	முடிவைக் காணப் போகிறீர்

तावुभौ नरशार्दूलौ राजपुत्रावनिन्दितौ ।

त्वद्दर्शनकृतोत्साहौ लङ्कां भस्मीकरिष्यत: ॥

தாவுபௌ நரஶார்துலௌ ராஜபுத்ரா வநிந்திதௌ ।
த்வத்தர்ஶந க்ருதோத் ஸாஹௌ லங்காம் பஸ்மீ கரிஷ்யத: ॥ 27

அநிந்திதௌ	-	''ஸத்துக்களான
நரஶார்தூலௌ	-	ஆண் புலிகளான
தௌ	-	அந்த
உபௌ	-	இரண்டு
ராஜபுத்ரௌ	-	ராஜ குமாரர்கள்
த்வத்தர்ஶந	-	உம்மைக் காண்பதில் மேற்கொண்ட
க்ருதோத்ஸாஹௌ		வீர்யமுடையவர்களாய்
லங்காம்	-	லங்கையை
பஸ்மீகரிஷ்யத:	-	நீறாக்கப் போகிறார்கள்.

हत्वा च समरे रौद्रं रावणं सहबान्धवम् ।

राघवस्त्वां वरारोहे स्वां पुरीं नयते ध्रुवम् ॥

ஹத்வா ச ஸமரே ரௌத்ரம் ராவணம் ஸஹபாந்தவம் ।
ராகவஸ்த்வாம் வராரோஹே ஸ்வாம் புரீம் நயதே த்ருவம் ॥ 28

வராரோஹே	-	''அம்மா! உத்தமி!
ராகவ:	-	ஸ்ரீராகவர்
ரௌத்ரம்	-	கொடிய
ராவணம்	-	ராவணனை
ஸஹபாந்தவம்	-	சுற்றத்தாருள்பட
ஸமரே ச	-	ஸமரிலேயே
ஹத்வா	-	ஹதம் செய்து
த்வாம்	-	உம்மை
ஸ்வாம் புரீம்	-	தமது நகரத்துக்கு

நயதே - இதோ அழைத்துக் கொண்டு போகிறார்;
த்ருவம் - இது நிச்சயம்.

यत्तु रामो विजानीयादभिज्ञानमनिन्दिते ।
प्रीतिसञ्जननं तस्य प्रदातुं त्वमिहार्हसि ॥

யத்து ராமோ விஜாநீயாதபிஞாந மநிந்திதே ।
ப்ரீதி ஸஞ்ஜனனம் தஸ்ய ப்ரதாதும் த்வ மிஹார்ஹஸி ॥ 29

ராமஃ - ''ஸ்ரீராமர்
இஹ - இவ்விஷயத்தில்
விஜாநீயாத் - உள்ளபடி உண்மையை கண்டறிய வேண்டும்
யத் - என்றபடியால்
து - இது விஷயமாய்
தஸ்ய - அவருக்கு
ப்ரீதிஸஞ்ஜநநம் - பிரீதியை விளைவிக்கிறதான
அபிஜ்ஞாநம் - ஓர் அடையாளத்தை
அநிந்திதே - புண்யவதி!
த்வம் ப்ரதாதும் - நீர் கொடுக்க
அர்ஹஸி - திருவுளம் பற்ற வேண்டும்.

साभिवीक्ष्य दिशः सर्वा वेण्युद्ग्रथनमुत्तमम् ।
मुक्त्वा वस्त्राद्ददौ मह्यं मणिमेतं महाबल ॥

ஸா பிவீக்ஷ்ய திஶ: ஸர்வா வேண்யுத் க்ரதந முத்தமம் ।
முக்த்வா வஸ்த்ராத் ததௌ மஹ்யம் மணிமேதம் மஹாபல ॥ 30

மஹாபல - ''ஓ மஹாபலரே!
ஸா - அவள்
ஸர்வாஃ திஶஃ - திக்குகளையெல்லாம்
அபிவீக்ஷ்ய - கண்ணால் உற்றுப் பார்த்து விட்டு
வேண்யுத்க்ரதநம் - தலைப் பின்னலுக்கணியான
ஏதம் - இந்த
உத்தமம் - உத்தமமான
மணிம் - மணியை
வஸ்த்ராத் - தலைப்பிலிருந்து
முக்த்வா - அவிழ்த்தெடுத்து
மஹ்யம் - என்னிடம்
ததௌ - தந்தனள்.

प्रतिगृह्य मणिं दिव्यं तव हेतो रघूद्वह ।
शिरसा तां प्रणम्यार्यामहमागमने त्वरे ॥

ப்ரதிக்ருஹ்ய மணிம் திவ்யம் தவஹேதோ ரகூத்வஹ ।
ஶிரஸா தாம் ப்ரணம்யார்யா மஹமாகமநே த்வரே ॥ 31

ரகூத்வஹ	-	"ஹே ரகுநாதரே!
திவ்யம்	-	திவ்யமான
மணிம்	-	மணியை
தவ ஹேதோ:	-	தேவரீருக்காக
ப்ரதிக்ருஹ்ய	-	பெற்றுக் கொண்டு
தாம்	-	அந்த
ஆர்யாம்	-	அம்மணியை
ஶிரஸா ப்ரணம்ய	-	முடி வணங்கி நமஸ்கரித்து
ஆகமநே	-	திரும்பி வருவதில்
அஹம்	-	நான்
த்வரே	-	துரிதப்பட்டேன்.

गमने च कृतोत्साहमवेक्ष्य वरवर्णिनी ॥
विवर्धमानं च हि मामुवाच जनकात्मजा ।

கமநே ச க்ருதோத் ஸாஹ மவேக்ஷ்ய வரவர்ணிநீ ।
விவர்தமானம் ச ஹி மாமுவாச ஜனகாத்மஜா ॥ 32

अश्रुपूर्णमुखी दीना बाष्पसन्दिग्धभाषिणी ॥
ममोत्पतनसम्भ्रान्ता शोकवेगसमाहता ।

அஶ்ரு பூர்ணமுகீ தீநா பாஷ்பஸந்திக்த பாஷிணீ ।
மமோத்பதந ஸம் ப்ராந்தா ஶோகவேகஸமாஹதா ॥ 33

தீநா	-	"கஷ்ட தசையில் இருக்கும்
வரவர்ணிநீ	-	பெருமாட்டியான
ஜநகாத்மஜா ஹி	-	ஜனகர் திருமகளும்
மாம்	-	என்னை
கமநே	-	திரும்பிப் போய் விடுவதில்
க்ருதோத்ஸாஹம்	-	ஆயத்தமாயிருப்பவனாய்
விவர்தமாநம்	-	சரீரத்தை வளரும்படி செய்துகொண்டிருக்கிறவனாக
அவேக்ஷ்ய	-	கண்டு
மம	-	நான்
உத்பதநமஸம்ப்ராந்தா	-	திரும்பிப்போய்விடுவதில்மனம்பதறியவளாய்
ஶோகவேகஸமாஹதா	-	சோகத்தின் வேகத்தால் மிகவும் ஶங்கடப்படுபவளாய்,
அஶ்ருபூர்ணமுகீ	-	கண்ணீர் நிறைந்த முகமுடையவளாய்
பாஷ்பஸந்திக்த பாஷிணீ	-	அழுவதால் தட்டுத் தடுமாறி பேசுகிறவளாய்
ச ச	-	இன்னுமிப்படியும்
உவாச	-	சொன்னாள்.

हनुमन् सिंहसङ्काशौ तावुभौ रामलक्ष्मणौ ॥
सुग्रीवं च सहामात्यं सर्वान् ब्रूया ह्यनामयम् ।

ஹநுமந் ஸிம்ஹ ஸங்காஶௌ தாவுபௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ।
ஸுக்ரீவஞ்ச ஸஹா மாத்யம் ஸர்வாந் ப்ரூயாஹ்யநாமயம் ॥ 34

ஹநுமந்	-	'''ஓ ஹனுமானே!
ஸிம்ஹஸங்காஶௌ	-	சிங்கத்தை ஒத்தவர்களான
தௌ	-	அந்த
ராமலக்ஷ்மணௌ	-	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள்
உபௌ	-	இருவர்களுக்கும்
ஸஹாமாத்யம்	-	மந்திரிகளோடு கூடிய
ஸுக்ரீவம் ச	-	ஸுக்ரீவருக்கும்
ஸர்வாந்	-	மற்ற எல்லேருக்கும்
ஹி	-	தவறாமல்
அநாமயம்	-	குசலத்தை
ப்ரூயா:	-	உரை செய்யும்.

यथा च स महाबाहुर्मां तारयति राघवः ।
अस्माद् दुःखाम्बुसंरोधात्त्वं समाधातुमर्हसि ॥

யதா ச ஸ மஹாபாஹுர் மாம் தாரயதி ராகவ: ।
அஸ்மாத்து: காம்புஸம்ரோதாத்த்வம் ஸமாதாதுமர்ஹஸி ॥ 35

மஹாபாஹு:	-	'''மஹாபாஹுவான
ஸ:	-	அந்த
ராகவ: ச	-	ஸ்ரீராகவரே
அஸ்மாத்	-	இந்த
து:காம்புஸம்ரோதாத்	-	துயரக் கடலான கட்டினின்றும்
மாம்	-	என்னை
தாரயதி	-	தப்புவித்தார்
யதா	-	என்னும்படி
த்வம்	-	நீர்
ஸமாதாதும்	-	காரிய முடிவிற்கு
அர்ஹஸி	-	அருள் புரியும்.

इमं च तीव्रं मम शोकवेगं रक्षोभिरेभिः परिभर्त्सनं च ।
ब्रूयास्तु रामस्य गतः समीपं शिवश्च तेऽध्वास्तु हरिप्रवीर ॥

இமம் ச தீவ்ரம் மம ஶோக வேகம்
ரக்ஷோபிரேபி: பரிபர்த்ஸநஞ்ச
ப்ரூயாஸ்து ராமஸ்ய கத: ஸமீபம்
ஶிவஶ்ச தேऽத்வாஸ்து ஹரிப்ரவீர ॥ 36

ஹரிப்ரவீர	-	'''ஓ வானரோத்தமரே!
மம	-	எனது

இமம்	-	இந்த
தீவ்ரம் ஶோகவேகம் ச	-	கொடிய சோகத்தின் வேகத்தையும்
ஏபி: ரக்ஷோபி:	-	இந்த அரக்கிகளால்
பரிபர்த்ஸநம் ச	-	மிரட்டப்படுவதையும்
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருக்கு
ஸமீபம்	-	அருகில்
கத: து	-	சென்றதும்
ப்ரூயா:	-	நீர் விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டும்.
தே	-	உமக்கு
து	-	இப்பொழுது
அத்வா	-	போகும் வழி
ஶிவ: ச	-	தடையற்றதாகவே
அஸ்து	-	ஆகுக.'

एतत्तवार्या नृपराजसिंह सीता वचः प्राह विषादपूर्वम् ।
एतच्च बुद्ध्वा गदितं मया त्वं श्रद्धत्स्व सीतां कुशलां समग्राम् ॥

ஏதத்தவார்யா ந்ருபராஜஸிம்ஹ
    ஸீதா வச: ப்ராஹ விஷாத பூர்வம் ।
ஏதச்ச புத்த்வா கதிதம் மயா த்வம்
    ஶ்ரத்தத்ஸ்வ ஸீதாம் குஶலாம் ஸமக்ராம் ॥ 37

ந்ருபராஜஸிம்ஹ	-	"ஹே ராஜராஜோத்தமரே!
ஸீதா ஆர்யா	-	ஸீதா தேவி
ஏதத்	-	இப்பொழுது
மயா	-	என்னால்
கதிதம்	-	சொல்லப்பட்டதான
ஏதத் விஷாதபூர்வம்	-	இந்த மனச் சோர்வைக் காட்டுகிறதும்
வச:	-	வினயத்துடன் கூடியதுமான மனுவை
தவ	-	தேவரீருக்கு
ப்ராஹ	-	சொல்லி விடுத்தாள்;
த்வம்	-	தேவரீர்
ஸீதாம்	-	ஸீதையை
ஸமக்ராம்	-	அவிச்சின்னமான
குஶலாம்	-	கற்பு நெறியில் இருப்பவளாக
புத்த்வா ச	-	ஆய்ந்து உணர்ந்தே
ஶ்ரத்தத்ஸ்வ	-	திருவுள்ளம் பற்ற வேண்டும்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஸீதா பாஷிதானுவசநம் நாம ஸப்தஷஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

அஷ்டஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 68

अथाहमुत्तरं देव्या पुनरुक्तः ससम्भ्रमः ।
तव स्नेहान्नरव्याघ्र सौहार्दादनुमान्य वै ॥

அதாஹ முத்தரம் தேவ்யா புனருக்த: ஸஸம்ப்ரம: ।
தவ ஸ்நேஹாந் நரவ்யாக்ர ஸௌஹார்தா தநுமாந்ய வை ॥ 1

நரவ்யாக்ர	‘‘புருஷோத்தமரே!
அத	அன்றியும்
ஸஸம்ப்ரம:	திரும்பிவிட அவஸரப் பட்டுக் கொண்டிருந்த
அஹம்	நான்
தவ	தேவரீருடைய
ஸ்நேஹாத்	சிநேகத்தாலும்
ஸௌஹார்தாத் வை	நன்னலத்தாலும்
தேவ்யா	தேவியால்
புந:	மீளவும்
அநுமாந்ய	மிகவும் கொண்டாடப்பட்டு
உத்தரம்	மேல் நடக்க வேண்டியதைப் பற்றி
உக்த:	ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டேன்.

एवं बहुविधं वाच्यो रामो दाशरथिस्त्वया ।
यथा मामाप्नुयाच्छीघ्रं हत्वा रावणमाहवे ॥

ஏவம் பஹுவிதம் வாச்யோ ராமோ தாஶரதிஸ்த்வயா ।
யதா மாமாப்நுயாச் சீக்ரம் ஹத்வா ராவண மாஹவே ॥ 2

தாஶரதி:	‘‘‘தசரத குமாரரான
ராம:	ஸ்ரீராமர்
யதா	எப்படியானால்
ராவணம்	ராவணனை
ஆஹவே ஹத்வா	யுத்தத்தில் கொன்று
ஶீக்ரம்	விரைவில்
மாம் ஆப்நுயாத்	என்னை ஆட்கொள்ளுவாரோ (அப்படி)
பஹுவிதம்	பல வகையாக
ஏவம்	இவ்வண்ணம்
த்வயா வாச்ய:	உன்னால் சொல்லப்பட வேண்டியவர்.

यदि वा मन्यसे वीर वसैकाहमरिन्दम ।
कस्मिंश्चित् संवृते देशे विश्रान्तः श्वो गमिष्यसि ॥

யதி வா மன்யஸே வீர வஸைகாஹ மரிந்தம ।
கஸ்மிஶ் ஶ்சித் ஸம்வ்ருதே தேஶே விஶ்ராந்த: ஶ்வோ கமிஷ்யஸி ॥ 3

அரிந்தம வீர - '''செற்றாரைச் சிதைக்க வல்ல வீரரே!
வா - ஒருக்கால்
மந்யஸே யதி - இஷ்டப்படுவீர் ஆனால்
ஸம்வ்ருதே - ஏகாந்தமான
கஸ்மிம்ஶ்சித் - ஏதேனுமொரு
தேஶே - இடத்தில்
ஏகாஹம் - ஒரு நாள்
விஶ்ராந்தஃ - தாமதிப்பவராய்
வஸ - இரும்;
ஶ்வஃ - நாளை
கமிஷ்யஸி - (திரும்பி)ப் போகலாம்.

मम चाप्यल्पभाग्यायाः सांनिध्यात्तव वीर्यवन् ।
अस्य शोकविपाकस्य मुहूर्तं स्याद्विमोक्षणम् ॥

மம சாப்யல்ப பாக்யாயா: ஸாந்நித்யாத்தவ வீர்யவன் ।
அஸ்ய ஶோக விபாகஸ்ய முஹூர்தம் ஸ்யாத் விமோக்ஷணம் ॥ 4

வீர்யவந் - '''வீர்யமுடையோரே!
தவ ஸாந்நித்யாத் அபி - உமது ஸமீபத்தில் இருக்கும் பக்ஷத்தில்
அல்பபாக்யாயாஃ - மந்தபாக்யையான
மம - எனது
அஸ்ய - இந்த
ஶோகவிபாகஸ்ய ச - சோகமாகிற தீவினைப் பயனுக்கும்
விமோக்ஷணம் முஹூர்தம்-விமோசன காலமாக
ஸ்யாத் - (அது) இருக்கும்.

गते हि त्वयि विक्रान्ते पुनरागमनाय वै ।
प्राणानामपि सन्देहो मम स्यान्नात्र संशयः ॥

கதே ஹி த்வயி விக்ராந்தே புனராகமநாய வை ।
ப்ராணாநாமபி ஸந்தேஹோ மம ஸ்யாந் நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ 5

விக்ராந்தே - '''பராக்கிரமசாலியான
த்வயி - நீர்
புநஃ - மறுபடி
ஆகமநாய வை - திரும்பி வருவதற்காகவே
கதே ஹி - சென்ற போதிலும்
அத்ர - அப்பொழுது
மம - என்னுடைய
ப்ராணாநாம் - உயிருக்கு
அபி - எப்படியாகிலும்
ஸந்தேஹஃ - ஆபத்து

ஸ்யாத்	நேரிடும்
ஸம்ஶயஃ ந	ஸந்தேஹமில்லை.

तवादर्शनजः शोको भूयो मां परितापयेत् ।
दुःखाद् दुःखपराभूतां दुर्गतां दुःखभागिनीम् ॥

தவாதர்ஶநஜ: ஶோகோ பூயோ மாம் பரிதாபயேத் ।
துக்காத்துக்க பராபூதாம் துர்கதாம் துக்கபாகிநீம் ॥ 6

துஃகாத்	‘‘‘துக்கத்தின் மேல்
துஃகபாகிநீம்	துக்கத்தை அனுபவிப்பவளாய்
துஃகபராபூதாம்	துக்கத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கும்
துர்கதாம்	அபாக்கியவதியான
மாம்	என்னை
தவ	உமது
அதர்ஶநஜஃ ஶோகஃ	கண் முன்னிராமையால் உண்டாகும் துக்கம்
பூயஃ	முன்னிலும் அதிகமாய்
பரிதாபயேத்	வேதனையுண்டாக்கும்.

अयं च वीर सन्देहस्तिष्ठतीव ममाग्रतः ।
सुमहांस्त्वत्सहायेषु हर्यृक्षेषु हरीश्वर ॥

அயம் ச வீர ஸந்தேஹஸ் திஷ்டதீவ மமாக்ரத: ।
ஸுமஹாம்ஸ்த்வத் ஸஹாயேஷு ஹர்ய்ருக்ஷேஷு ஹரீஶ்வர ॥ 7

ஹரீஶ்வர	‘‘‘வானரத் தலைவரே!
வீர	வீரரே!
த்வத்ஸஹாயேஷு	உமது துணைவர்களான
ஹர்யரிக்ஷேஷு	வானரர்கள் விஷயத்திலும் கரடிகள் விஷயத்திலும்
அக்ரதஃ	முதலிலாக வேண்டியதும்
ஸுமஹாந் ச	முக்கியமானதும்
மம	எனக்கு
அயம் ஸந்தேஹஃ	நிச்சயமாகாத இந்த ஒரு விஷயம்
திஷ்டதி இவ	இருக்கிறதே!

कथं नु खलु दुष्पारं तरिष्यन्ति महोदधिम् ।
तानि हर्यृक्षसैन्यानि तौ वा नरवरात्मजौ ॥

கதம் நு கலு துஷ்பாரம் தரிஷ்யந்தி மஹோததிம் ।
தாநி ஹர்ய்ருக்ஷஸைந்யாநி தௌ வா நரவராத்மஜௌ ॥ 8

தாநி	‘‘‘அந்த
ஹர்யரிக்ஷஸைந்யாநி	வானர, ரிக்ஷ ஸைன்யங்கள்
துஷ்பாரம்	தாண்டுதற்கரிய

மஹோததிம் - மஹோததியை
கதம் நு தரிஷ்யந்தி - எப்படித் தாண்டும்?
நரவராத்மஜௌ தௌ- சக்ரவர்த்தி குமாரர்களான அவ்விருவர்கள்
வா கலு - எப்படித் தாண்டமுடியும்?

त्रयाणामेव भूतानां सागरस्यास्य लङ्घने ।
शक्तिः स्याद्वैनतेयस्य तव वा मारुतस्य वा ॥

த்ரயாணாமேவ பூதாநாம் ஸாகரஸ்யாஸ்ய லங்கநே ।
ஶக்தி: ஸ்யாத் வைநதேயஸ்ய தவ வா மாருதஸ்ய வா ॥ 9

அஸ்ய - '''இந்த
ஸாகரஸ்ய - ஸமுத்திரத்தை
லங்கநே - தாண்டுதலில்
ஶக்திঃ - சக்தியானது
பூதாநாம் - ஸமானர்களாய்
த்ரயாணாம் - மூவர்களான
மாருதஸ்ய வா - வாயுவுக்கும்தான்
வைநதேயஸ்ய ஏவ - கருடனுக்கும்தான்
தவ வா - உமக்கும்தான்
ஸ்யாத் - உள்ளது.

तदस्मिन् कार्यनिर्योगे वीरैवं दुरतिक्रमे ।
किं पश्यसि समाधानं त्वं हि कार्यविदां वरः ॥

ததஸ்மிந் கார்யநிர்யோகே வீரைவம் துரதிக்ரமே ।
கிம் பஶ்யஸி ஸமாதானம் த்வம் ஹி கார்யவிதாம் வர: ॥ 10

கார்யவிதி - '''காரியவல்லவர்களில்
வர - தலைவரே!
வீர - வீரரே!
ஏவம் - இப்படி
துரதிக்ரமே - பெருந்தடையாயிருக்கிற விஷயத்தில்
அஸ்மிந் - இந்த
கார்யநிர்யோகே - காரியம் தலைக்கட்டும்
கிம் - என்ன
ஸமாதாநம் - உபாயத்தை
பஶ்யஸி - கண்டு பிடித்திருக்கிறீர்?
தத் - அதை
ப்ரூஹி - சொல்லும்.

काममस्य त्वमेवैकः कार्यस्य परिसाधने ।
पर्याप्तः परवीरघ्न यशस्यस्ते बलोदयः ॥

காமமஸ்ய த்வமேவைக: கார்யஸ்ய பரிஸாதநே ।
பர்யாப்த: பரவீரக்ந யஶஸ்யஸ்தே பலோதய: ॥ 11

பரவீரக்ந	- ‘‘‘பகைவரை அழிக்க வல்லவரே!
அஸ்ய கார்யஸ்ய பரிஸாதநே	- இந்தக் காரியத்தின் ஸித்தியைப் பெறும் விஷயத்தில்
த்வம் ஏகঃ	- நீர் ஒன்றியாய்
பர்யாப்தঃ	- முடிக்கத் திறமையுள்ளவர்.
பலோதயঃ	- பலத்தால் உண்டாகும்
யஶஸ்யঃ	- கீர்த்தி
தே ஏவ காமம்	- உமதென்றபடி ஆகும்.

बलैः समग्रैर्यदि मां हत्वा रावणमाहवे ।

विजयी स्वां पुरीं रामो नयेत्तत् स्याद्यशस्करम् ॥

பலை: ஸமக்ரைர்யதி மாம் ஹத்வா ராவண மாஹவே ।
விஜயீ ஸ்வாம் புரீம் ராமோ நயேத்தத் ஸ்யாத் யஶஸ்கரம் ॥ 12

ஸமக்ரைঃ	- ‘‘‘போதுமான
பலை:	- ஸைன்யங்களுடன்
ராமঃ	- ஸ்ரீராமர்
ராவணம்	- ராவணனை
ஆஹவே ஹத்வா	- போரில் கொன்று
விஜயீ	- வெற்றி பெற்றவராய்
ஸ்வாம் புரீம்	- தமதுநகருக்கு
மாம் நயேத் யதி	- என்னை அழைத்துப் போவாராயின்
தத்	- அது
யஶஸ்கரம் ஸ்யாத்	- பெருமையாகும்.

यथाहं तस्य वीरस्य वनादुपधिना हृता ।

रक्षसा तद्भयादेव तथा नार्हति राघवः ॥

யதாऽஹம் தஸ்ய வீரஸ்ய வநாதுபதிநா ஹ்ருதா ।
ரக்ஷஸா தத்பயாதேவ ததா நார்ஹதி ராகவ: ॥ 13

அஹம்	- ‘‘‘நான்
வநாத்	- காட்டிலிருந்து
ரக்ஷஸா	- அரக்கனால்
தத்பயாத்	- அவருடைய பயத்தினால்
உபதிநா ஏவ	- வஞ்சனையாலேயே
ஹ்ருதா	- எடுத்து வரப்பட்டேன்.
ராகவঃ	- ஸ்ரீராகவரும்
ததா யதா	- அப்படிச் செய்கின்றதென்றால்
தஸ்ய வீரஸ்ய	- அந்த வீரருக்கு
அர்ஹதி ந	- அது ஏற்றதாகாது.

बलैस्तु सङ्कुलां कृत्वा लङ्कां परबलार्दनः ।
मां नयेद्यदि काकुत्स्थस्तत्तस्य सदृशं भवेत् ॥

பலைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரபலார்தந: ।
மாம் நயேத்யதி காகுத்ஸ்தஸ்தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத் ॥ 14

பரபலார்தநঃ	-	'''பகைவர் பலத்தைக் குலைக்கவல்ல
காகுத்ஸ்தঃ	-	காகுத்ஸ்தர்
பலைঃ	-	ஸைன்யங்களால்
லங்காம்	-	லங்கையை
ஸங்குலாம் க்ருத்வா	-	சிதற அடித்து
மாம்	-	என்னை
நயேத் யதி	-	அழைத்துப்போவாராகில்
தத் து	-	அதுதான்
தஸ்ய	-	அவருக்கு
ஸத்ருஶம்	-	ஏற்றதாக
பவேத்	-	ஆகும்

तद्यथा तस्य विक्रान्तमनुरूपं महात्मनः ।
भवत्याहवशूरस्य तथा त्वमुपपादय ॥

தத்யதா தஸ்ய விக்ராந்த மநுரூபம் மஹாத்மன: ।
பவத்யாஹவஶூரஸ்ய ததா த்வமுபபாதய ॥ 15

தத்	-	'''ஆகையால்
ஆஹவஶூரஸ்ய	-	போர் வீரரான
தஸ்ய	-	அந்த
மஹாத்மநঃ	-	மஹாத்மாவின்
விக்ராந்தம்	-	பராக்ரமத்திற்கு
அநுரூபம்	-	ஒத்ததாய்
பவதி	-	ஆகிறது
யதா ததா	-	எதுவோ அந்தப் பிரகாரமே
த்வம் உபபாதய	-	நீர் செய்யப் பாரும்.'

तदर्थोपहितं वाक्यं प्रश्रितं हेतुसंहितम् ।
निशम्याहं ततः शेषं वाक्यमुत्तरमब्रवम् ॥

ததர்தோபஹிதம் வாக்யம் ப்ரஶ்ரிதம் ஹேதுஸம்ஹிதம் ।
நிஶம்யாஹம் தத: ஶேஷம் வாக்ய முத்தர மப்ரவம் ॥ 16

அர்தோபஹிதம்	-	"பொருளமைந்ததும்
ப்ரஶ்ரிதம்	-	ஒன்றுடனொன்று பொருந்தியதும்
ஹேதுஸம்ஹிதம்	-	காரண காரியத்துடன் செறிந்ததுமான
தத்	-	அந்த
வாக்யம்	-	மொழியை

நிஶம்ய	கேட்டு
வாக்யம்	சொல்ல வேண்டிய
ஶேஷம்	மிகுதியை
ததஃ	அதற்கு
உத்தரம்	பதில் சொல்லாக
அஹம்	நான்
அப்ரவம்	விண்ணப்பம் செய்தேன்.

देवि हर्यृक्षसैन्यानामीश्वरः प्लवतां वरः ।
सुग्रीवः सत्त्वसम्पन्नस्तवार्थे कृतनिश्चयः॥

தேவி ஹர்ய்ருக்ஷஸைந்யாநாமீஶ்வர: ப்லவதாம் வர: ।
ஸுக்ரீவ: ஸத்த்வஸம்பந்நஸ் தவார்தே க்ருதநிஶ்சய: ॥ 17

தேவி	''தேவி!

ஹர்ய்ரிக்ஷஸைந்யாநாம்-வானர, ரிக்ஷ ஸைன்யங்களுக்கு

ஈஶ்வரஃ	இறைவரும்
ப்லவதாம்	வானரர்களில்
வரஃ	உத்தமரும்
ஸத்வஸம்பந்நஃ	நிர்விகல்பமான மனதுள்ளவருமான
ஸுக்ரீவஃ	ஸுக்ரீவர்
தவ அர்த்தே	உம் விஷயத்தில்
க்ருதநிஶ்சயஃ	ஆப்த சிநேகிதர்.

तस्य विक्रमसम्पन्नाः सत्त्ववन्तो महाबलाः ।
मनःसङ्कल्पसम्पाता निदेशे हरयः स्थिताः ॥

தஸ்ய விக்ரமஸம் பந்நா: ஸத்தவவந்தோ மஹாபலா: ।
மன: ஸங்கல்பஸம்பாதா நிதேஶே ஹரய: ஸ்திதா: ॥ 18

தஸ்ய	''அவருடைய
நிதேஶே	ஏவலின் கீழ்
ஸ்திதாஃ	இருக்கும்
ஹரயஃ	வானரர்கள்
விக்ரமஸம்பந்நாஃ	விக்ரமசாலிகள்;
ஸத்வவந்தஃ	திடநெஞ்சம் படைத்தவர்கள்;
மஹாபலாஃ	மஹாபலிஷ்டர்கள்;

மநஃ ஸங்கல்பஸம்பாதாஃ-மனதில் எண்ணியபடி பாய வல்லவர்கள்.

येषां नोपरि नाधस्तान्न तिर्यक् सज्जते गतिः ।
न च कर्मसु सीदन्ति महत्स्वमिततेजसः ॥

யேஷாம் நோபரி நாதஸ்தாந்ந திர்யக் ஸஜ்ஜதே கதி: ।
ந ச கர்மஸு ஸீதந்தி மஹத்ஸ்வமிததேஜஸ: ॥ 19

யேஷாம்	- ‘‘எந்த அவர்களுக்கு
கதி: ஸஜ்ஜதே	- கமனம் தடை பெறுகிறது
உபரி ந	- மேலேயுமில்லை;
அதஸ்தாத் ந	- கீழேயும் இல்லை;
திர்யக் ந	- குறுக்கிலும் இல்லை.
அமிததேஜஸ:	- அளவிலாத் திறலுடைய அவர்கள்
மஹத்ஸு	- மிகமிக பெருத்த
கர்மஸு ச	- காரியங்களிலும்
ந ஸீதந்தி	- தடைப்பட மாட்டார்கள்.

असकृत्तैर्महाभागैर्वानरैर्बलदर्पितैः ।
प्रदक्षिणीकृता भूमिर्वायुमार्गानुसारिभिः ॥

அஸக்ருத்தைர் மஹாபாகைர் வாநரைர் பலதர்பிதை: ।
ப்ரதக்ஷிணீக்ருதா பூமிர்வாயுமார்காநு ஸாரிபி: ॥ 20

வாயுமார்காநு ஸாரிபி:	- ‘‘வாயு மார்க்கத்தை அனுஸரித்துச் செல்பவர்களும்
பலதர்பிதை:	- பலத்தால் செருக்குற்றவர்களும்
மஹாபாகை:	- மஹானுபாவர்களுமான
தை: வாநரை:	- அந்த வானரர்களால்
பூமி:	- பூமி
அஸக்ரத்	- அடிக்கொரு தடவை
ப்ரதக்ஷிணீக்ருதா	- சுற்றி வரப்பட்டது.

मद्विशिष्टाश्च तुल्याश्च सन्ति तत्र वनौकसः ।
मत्तः प्रत्यवरः कश्चिन्नास्ति सुग्रीवसंनिधौ ॥

மத்விஶிஷ்டாஶ்ச துல்யாஶ்ச ஸந்தி தத்ர வனௌகஸ: ।
மத்த: ப்ரத்ய வர: கச்சிந்நாஸ்தி ஸுக்ரீவ ஸந்நிதௌ ॥ 21

ஸுக்ரீவஸந்நிதௌ	- ‘‘ஸுக்ரீவர் ஸன்னிதியில்
மத்விஶிஷ்டா: ச	- எனக்கு மேலமனவர்களும்
துல்யா: ச	- ஸமமானவர்களுமான
வநௌகஸ:	- வானரர்கள்
ஸந்தி	- இருக்கிறார்கள்.
மத்த:	- எனக்கு
ப்ரத்யவர:	- குறைந்தவன்
கஶ்சித்	- ஒருவனும்
தத்ர அஸ்தி ந	- அங்கு இல்லை.

अहं तावदिह प्राप्तः किं पुनस्ते महाबलाः ।
न हि प्रकृष्टाः प्रेष्यन्ते प्रेष्यन्ते हीतरे जनाः ॥

அஹம் தாவதிஹ ப்ராப்த: கிம் புனஸ்தே மஹாபலா: ।
ந ஹி ப்ரக்ருஷ்டா: ப்ரேஷ்யந்தே ப்ரேஷ்யந்தே ஹீதரே ஜனா: ॥ 22

இதரே ஜநா:	‘‘ஸாமான்ய ஜனங்கள்
ப்ரேஷ்யந்தே	தூது விடப்படுகிறார்கள்;
ப்ரக்ருஷ்டா:	மேலானவர்கள்
ந ப்ரேஷ்யந்தே	தூது விடப்படுகிறதில்லை.
அஹம் ஹி	நானே
இஹ	இங்கு
ப்ராப்த: ஹி	வந்து விட்டேன் என்றால்
மஹாபலா:	மஹாபலவான்களான
தே தாவத்	அவர்கள் விஷயத்தில்
கிம் புந:	கேட்கவும் வேண்டுமோ?

तदलं परितापेन देवि मन्युर्व्यपैतु ते ।
एकोत्पातेन ते लङ्कामेष्यन्ति हरियूथपा: ॥

ததலம் பரிதாபேந தேவி மன்யுர்வ்யபைது தே ।
ஏகோத் பாதேந தே லங்காமேஷ்யந்தி ஹரியூதபா: ॥ 23

தத்	‘‘ஆதலால்
தேவி	தேவி!
பரிதாபேந அலம்	பரிதவிக்க வேண்டாம்;
தே மந்யு:	உமது துன்பம்
வ்யபைது	தொலையட்டும்;
ஹரியூதபா:	வானரப் பெரியோர்கள்
ஏகோத்பாதேந வை	ஒரே பாய்ச்சலில்
லங்காம்	லங்கைக்கு
ஏஷ்யந்தி	வந்து சேரப் போகிறார்கள்.

मम पृष्ठगतौ तौ च चन्द्रसूर्याविवोदितौ ।
त्वत्सकाशं महाभागे .नृसिंहावागमिष्यत: ॥

மம ப்ருஷ்டகதௌ தௌ ச சந்த்ரஸூர்யா விவோதிதௌ ।
த்வத்ஸகாஶம் மஹாபாகே ந்ருஸிம்ஹாவாகமிஷ்யத: ॥ 24

மஹாபாகே	‘‘மஹானுபாவாய்!
உதிதௌ	உதித்த
சந்தஸூர்யௌ இவ	சந்திரன், சூரியன் இவர்கள்போன்ற
ந்ருஸிம்ஹௌ	ஆண் சிங்கங்களான
தௌ ச	அவ்விருவர்களும்
மம ப்ருஷ்டகதௌ	எனது முதுகில் ஏறிக் கொண்டவர்களாய்
த்வத்ஸகாஶம்	உம்மிடம்
ஆகமிஷ்யத:	வரப் போகிறார்கள்.

अरिघ्नं सिंहसङ्काशं क्षिप्रं द्रक्ष्यसि राघवम् ।
लक्ष्मणं च धनुष्पाणिं लङ्काद्वारमुपस्थितम् ॥

அரிக்நம் ஸிம்ஹஸங்காஶம் க்ஷிப்ரம் த்ரக்ஷ்யஸி ராகவம் ।
லக்ஷ்மணம் ச தநுஷ்பாணிம் லங்காத்வார முபஸ் திதம் ॥ 25

அரிக்நம் - ‘‘சத்துரு ஸம்ஹாரகரும்
ஸிம்ஹஸங்காஶம் - சிங்கத்தை நிகர்த்தவருமான
ராகவம் - ஸ்ரீராகவரையும்
தநுஷ்பாணிம் - விற் பிடித்தவராய்
லங்காத்வாரம் - லங்கை வாயிலில்
உபஸ்திதம் - நிற்கும்
லக்ஷ்மணம் ச - லக்ஷ்மணரையும்
க்ஷிப்ரம் - இதோ
த்ரக்ஷ்யஸி - காண்பீர்.

नखदंष्ट्रायुधान् वीरान् सिंहशार्दूलविक्रमान् ।
वानरान् वारणेन्द्राभान् क्षिप्रं द्रक्ष्यसि सङ्गतान् ॥

நக தம்ஷ்ட்ரயுதாந் வீராந் ஸிம்ஹஶார்தூல விக்ரமாந் ।
வாநராந் வாரணேந்த்ராபாந் க்ஷிப்ரம் த்ரக்ஷ்யஸி ஸங்கதாந் ॥ 26

நகதம்ஷ்ட்ராயுதாந் - ‘‘நகங்களையும், பற்களையும் ஆயுதமாக உடையவர்களும்
ஸிம்ஹஶார்தூல விக்ரமாந் - சிங்கமும் புலியும் போன்ற வலிமை உடையவர்களும்
வாரணேந்த்ராபாந் - வாரணேந்திரங்களை ஒத்த
வீராந் - வீரர்களான
வாநராந் - வானரர்களையும்
ஸங்கதாந் - ஒன்று கூடிச் சேர்ந்தவர்களாய்
க்ஷிப்ரம் - இதோ
த்ரக்ஷ்யஸி - காணப் போகின்றீர்.

शैलाम्बुदनिकाशानां लङ्कामलयसानुषु ।
नर्दतां कपिमुख्यानामचिराच्छ्रोष्यसि स्वनम् ॥

ஶைலாம்புதநிகாஶாநாம் லங்கா மலய ஸாநுஷு ।
நர்ததாம் கபிமுக்யாநாம சிராச் ச்ரோஷ்யஸி ஸ்வனம் ॥ 27

லங்காமலயஸாநுஷு-‘‘லங்கையினதுமலைத்தாழ்வரைகளில்
நர்ததாம் - முழங்குகின்ற
ஶைலாம்புதநிகாஶாநாம்-மலைகளையும்மேகங்களையுமொத்த
கபிமுக்யாநாம் - வானரத் தலைவர்களின்

ஸ்வநம்	முழக்கத்தை
அசிராத்	இதோ
ஶ்ரோஷ்யஸி	கேட்கப்போகிறீர்.

निवृत्तवनवासं च त्वया सार्धमरिन्दमम् ।
अभिषिक्तमयोध्यायां क्षिप्रं द्रक्ष्यसि राघवम् ॥

நிவ்ருத்த வனவாஸம் ச த்வயா ஸார்தமரிந்தமம் ।
அபிஷிக்த மயோத் யாயாம் க்ஷிப்ரம் த்ரக்ஷ்யஸி ராகவம் ॥ 28

ராகவம்	‘‘ஸ்ரீராகவரை
அரிந்தமம்	சத்துருக்களை ஒழித்தவராய்
நிவ்ருத்தவநவாஸம்	வனவாஸத்தைப் பூர்த்தி செய்து திரும்பியவராய்
த்வயா ஸார்தம்	உம்முடன்
அயோத்யாயாம்	அயோத்தியில்
அபிஷிக்தம்	திருப்பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்டு விளங்குபவராய்
க்ஷிப்ரம்	விரைவிலே
த்ரக்ஷ்யஸி ச	கண்டு மகிழப் போகிறீர்.

ततो मया वाग्भिरदीनभाषिणा शिवाभिरिष्टाभिरभिप्रसादिता ।
जगाम शान्तिं मम मैथिलात्मजा तवापि शोकेन तदाभिपीडिता ॥

ததோ மயா வாக்பிரதீந பாஷிணா
    ஶிவாபிரிஷ்டாபிரபி ப்ரஸாதிதா ।
ஜகாம ஶாந்திம் மம மைதிலாத்மஜா
    தவாபி ஶோகேந ததாபி பீடிதா ॥ 29

தவ	‘‘உமது
ஶோகேந	துயரத்தால்
அபிபீடிதா	துன்புறுகின்ற
மைதிலாத்மஜா	மிதிலைக்கோன் திருமகள்
இஷ்டாபி:	நிஸ்ஸந்தேஹமாய் நம்ப வேண்டியதாயும்
ஶிவாபி:	க்ஷேம ஸமாச்சாரங்களைப் பற்றியதுமான
மம	எனது
வாக்பி: அபி	சொற்களாலும்
ததா	அப்பொழுது
அதீநபாஷிணா	கம்பீரமாய்ப் பேசிய
மயா	என்னால்
அபிப்ரஸாதிதா	சமாதானப்படுத்திப் போற்றப்பட்டவளாய்

ததஃ - அதனாலும்
ஶாந்திம் ஜகாம - துக்கக் கடுமையின் தணிவைப் பெற்றாள்.''

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸுந்தர காண்டே
ஹநுமத்ஸமாஶ்வாஸ வசநாநுவாதோ நாம அஷ்டஷஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

ஸ்ரீமத் வால்மீகிராமாயணே ஸுந்தர காண்ட: ஸம்பூர்ண:

இவ்விதம் ஆதியில் குசன் லவன் இவர்களால் ஸ்ரீராமர் ஸந்நிதியில் அச்வமேத யாக சாலையில் கனாம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் பத்தொன்பதாவது தினத்தில் கானம் பண்ணப்பட்ட கதை முடிவு பெற்றது.

எங்கள் பகவத் சிருங்காரமான நூல்கள்

கீதகோவிந்தம் ப்ரதிபத அர்த்தம் 60/-

உஜ்ஜ்வல நீலமணி 150/-

ஒரு கோபியின் இதயம் 30/-

ராதா மாதவ ப்ரேம ரசம் 25/-

தயாரிப்பல்

கோவிந்த லீலாம்ருதம்

ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம

ம ராம
रामराम राम
ம ராம
रामराम् राम
ராம ராம
राम राम
ராம ராம
राम राम राम राम् राम राम राम राम राम राम राम राம राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
ம ராம
ाम राम
ம ராம
रामराम राम राम राम राम् राम
ம ராம
रा राम
ம ராம
रा राम
ம ராம
रा राम
ம ராம
रा राम
ம ராம
रा राम
ம ராம
रा राम
ம ராம
रा राम
ம ராம
रा राम
ம ராம
रा राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
ம ராம
रा राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
ம ராம
रा राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
ம ராம
रा राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
ம ராம
रा राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
ம ராம
रा राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
ம ராம
रा राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
ம ராம
रा राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
ம ராம
रा राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
ம ராம
रा राम राम राम राम् राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम
ம ராம
रा राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम रामराम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम

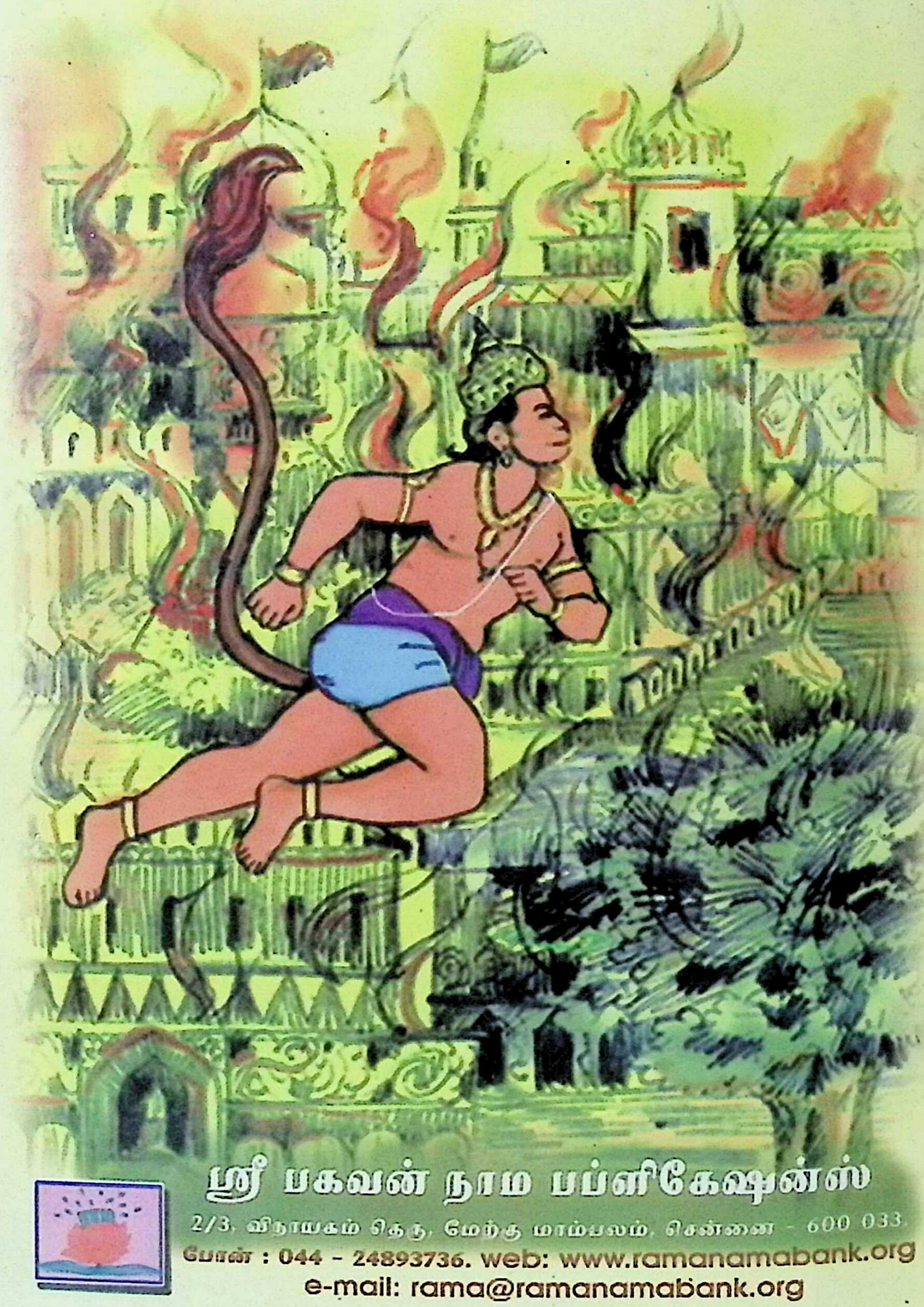

ஸ்ரீ பகவன் நாம பப்ளிகேஷன்ஸ்
2/3, விநாயகம் தெரு, மேற்கு மாம்பலம், சென்னை - 600 033.
போன் : 044 - 24893736. web: www.ramanamabank.org
e-mail: rama@ramanamabank.org